کلیات

مفاتیح الجنان

تألیف

مرحوم حاج شیخ عباس قمی

عنوان	صفحه
خواص انگشتر عقیق و نگاه کردن در صبح بآن و دعا خواندن	۵۲۲
دعاء دفع فراموشی	۵۲۳
دعاء و دواء بجهت زیادتی حافظه	۵۲۴
ایضا بجهت قوه حافظه	۵۲۴
دعاء تمجید حق تعالی	۵۲۶
در آداب موالات	۵۲۶
تاکید در امر وصیت است	۵۳۱
عهدنامه میت	۵۳۲
نسخه نوشتن کفن که گذاشته میشود با میت	۵۳۵
آداب محتضر و تلقین او کلمات فرج را	۵۳۹
در کفن میت است	۵۴۱
در کیفیت و آداب غسل میت است	۵۴۳
تکفین میت و در جریدتین است	۵۴۴
در حنوط میت و نماز میت است	۵۴۶
در تشییع جنازه است	۵۵۲
دعاء رؤیت جنازه	۵۵۵
شهادت چهل نفر در حق میت	۵۵۷

عنوان	صفحه
آداب حمل جنازه	۵۵۹
آداب دفن میت	۵۵۹
احکام دفن اموات	۵۶۳
دعاء برای میت	۵۶۴
تلقین میت	۵۶۵
ختم کتاب	۵۷۰
تتمه فهرست ملحقات مفاتیح الجنان در طبع دویم	۵۷۲
دعاء وداع ماه رمضان	۵۷۲
خطبه روز عید فطر	۵۷۴
زیارت جامعه ائمه المؤمنین علیهم السلام	۵۷۷
دعائی که بعد از زیارت فرامامی خوانده میشود	۵۸۳
زیارت وداع هر یک از ائمه علیهم السلام	۵۸۶
رقعه که برای حاجت مینویسند و در آب جاری یا چاه میاندازند	۵۸۷
دعائی که در نماز غیبت باید خواند	۵۸۸
آداب زیارت به نیابت	۵۹۱

عنوان	صفحه
تتمه فهرست ملحقات باقیات صالحات در طبع دویم	۵۷۲
دعاء موجزه در حمد و استغفار	۵۷۲
دعاء دفع هول و غم	۵۷۳
دعاء بیماریها و ناخوشیها	۵۷۴
دعاء آبله ریزه که بثر گویند	۵۷۴
دعاء خنازیر	۵۷۴
دعاء درد کمر	۵۷۵
دعاء درد ناف	۵۷۵
تعویذ هر دردی	۵۷۶
دعاء درد خاصره	۵۷۶
دعاء درد شکم و قولنج و بخوان	۵۷۶
دعاء شخص مهموم و بلیه رسیده	۵۷۷
دعاء امام موسی کاظم علیه السلام بجهت خلاصی از زندان	۵۷۷
دعاء فرج	۵۷۸
دعاء نماز وتر	۵۷۹
دعاء حزین که بعد از نماز شب خوانده میشود	۵۸۱

عنوان	صفحه
دعاء عبدالله بن جندب	۵۸۴
دعاء حدیث قدسی	۵۸۵
از ادعیه سر قدسیه	۵۸۷
دعاء وقت بیرون رفتن برای حاجتی یا سفری از ادعیه سر	۵۸۷
نماز و دعای شب زفاف	۵۸۹
دعای سبعه که دعای پنجم صحیفه است که حضرت موسی علیه السلام شب در محراب عبادت اکثرا میخواند	۵۹۰
فهرست ملحقات دویم در طبع پنجم	۵۹۴
دعاء بعد از نماز حضرت امام حسین علیه السلام	۵۹۴
دعاء بعد از نماز زیارت حضرت جواد علیه السلام	۵۹۶
زیارت دیگر آنحضرت	۵۹۷
زیارت امامزادگان	۵۹۷
زیارت دیگر از برای اولاد ائمه	۵۹۷
دعاء و اعمال روز عرفه	۵۹۸
دعاء مکارم الاخلاق منقول از صحیفه سجادیه	۵۹۹
ملحقات دویم باقیات صالحات	۵۹۴
دعاء حضرت سجاد علیه السلام در روز دیگر توبه و طلب آن	۵۹۴

فضیلت (سورهٔ یس)

بسم الله الرحمن الرحیم

فضیلت سورهٔ یس منقول (است از مفاتیح الجنان)

و از آنحضرت صلی الله علیه و آله منقولست که هر که سورهٔ یس را بخواند بواسطهٔ رضای خدای عز و جل او را بیامرزد و چنان باشد که دوازده نوبت قرآن را خوانده باشد و هر بیماری که نزد او سورهٔ یس خوانده شود بعدد هر حرفی از آن ده فرشته نزد او صف بسته و از برای او استغفار میکنند و در وقت قبض روح او حاضر میشوند و جنازهٔ او را مشایعت میکنند و بر او نماز میگذارند و در وقت دفن او حاضر میشوند و هر بیماری که بخواند این سوره را در سکرات موت یا نزد او بخوانند نمیآید ملک الموت تا آنکه خازن بهشت شربتی از آب بهشت برای او بیاورد و بیاشامد و سیراب بمیرد و سیراب مبعوث شود

سورة مباركة يس

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يس ۝ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ۝ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ
لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَا أُنْذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ۝ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ ۝ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ
سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ۝ وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ
تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ إِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَٰنَ بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ
كَرِيمٍ ۝ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ ۝ وَ
اضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ۝ إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا
فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ ۝ قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَٰنُ
مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ۝ قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ۝ وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا
الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ۝ قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ
قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ أَئِنْ ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ ۝ وَجَاءَ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ رَجُلٌ
يَسْعَىٰ قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ۝ اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ ۝ وَمَا لِيَ لَا
أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝ أَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَٰنُ بِضُرٍّ
لَا تُغْنِ عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ ۝ إِنِّي إِذًا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝ إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ
فَاسْمَعُونِ ۝ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ۝ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ
الْمُكْرَمِينَ ۝ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ۝ إِنْ كَانَتْ
إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ ۝ يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا

بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ اَلَمْ يَرَوْا كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنَ الْقُرُوْنِ اَنَّهُمْ اِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُوْنَ
وَاِنْ كُلٌّ لَّمَّا جَمِيْعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُوْنَ وَاٰيَةٌ لَّهُمُ الْاَرْضُ الْمَيْتَةُ اَحْيَيْنٰهَا وَاَخْرَجْنَا
مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَاْكُلُوْنَ وَجَعَلْنَا فِيْهَا جَنّٰتٍ مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّاَعْنَابٍ وَّفَجَّرْنَا فِيْهَا
مِنَ الْعُيُوْنِ لِيَاْكُلُوْا مِنْ ثَمَرِهٖ وَمَا عَمِلَتْهُ اَيْدِيْهِمْ اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ سُبْحٰنَ الَّذِيْ
خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْۢبِتُ الْاَرْضُ وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُوْنَ وَاٰيَةٌ لَّهُمُ
الَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَاِذَا هُمْ مُّظْلِمُوْنَ وَالشَّمْسُ تَجْرِيْ لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ
الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ وَالْقَمَرَ قَدَّرْنٰهُ مَنَازِلَ حَتّٰى عَادَ كَالْعُرْجُوْنِ الْقَدِيْمِ لَا الشَّمْسُ
يَنْۢبَغِيْ لَهَآ اَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا الَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِيْ فَلَكٍ يَّسْبَحُوْنَ وَ
اٰيَةٌ لَّهُمْ اَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُوْنِ وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِّنْ مِّثْلِهٖ مَا يَرْكَبُوْنَ
وَاِنْ نَّشَاْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيْخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَذُوْنَ اِلَّا رَحْمَةً مِّنَّا وَمَتَاعًا اِلٰى حِيْنٍ
وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ اتَّقُوْا مَا بَيْنَ اَيْدِيْكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ وَمَا تَاْتِيْهِمْ مِّنْ اٰيَةٍ
مِّنْ اٰيٰتِ رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِيْنَ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ اَنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ قَالَ
الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنُطْعِمُ مَنْ لَّوْ يَشَاۗءُ اللّٰهُ اَطْعَمَهٗٓ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ
وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ مَا يَنْظُرُوْنَ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً تَاْخُذُهُمْ
وَهُمْ يَخِصِّمُوْنَ فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ تَوْصِيَةً وَّلَآ اِلٰٓى اَهْلِهِمْ يَرْجِعُوْنَ وَنُفِخَ فِي الصُّوْرِ
فَاِذَا هُمْ مِّنَ الْاَجْدَاثِ اِلٰى رَبِّهِمْ يَنْسِلُوْنَ قَالُوْا يٰوَيْلَنَا مَنْۢ بَعَثَنَا مِنْ مَّرْقَدِنَا هٰذَا مَا
وَعَدَ الرَّحْمٰنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُوْنَ اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً فَاِذَا هُمْ جَمِيْعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُوْنَ
فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْـًٔا وَّلَا تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ اِنَّ اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِيْ
شُغُلٍ فٰكِهُوْنَ هُمْ وَاَزْوَاجُهُمْ فِيْ ظِلٰلٍ عَلَى الْاَرَاۗىِٕكِ مُتَّكِـُٔوْنَ لَهُمْ فِيْهَا فَاكِهَةٌ وَّلَهُمْ مَّا
يَدَّعُوْنَ سَلٰمٌ قَوْلًا مِّنْ رَّبٍّ رَّحِيْمٍ وَامْتَازُوا الْيَوْمَ اَيُّهَا الْمُجْرِمُوْنَ اَلَمْ اَعْهَدْ اِلَيْكُمْ
يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ اَنْ لَّا تَعْبُدُوا الشَّيْطٰنَ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ وَّاَنِ اعْبُدُوْنِيْ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ

فضیلت سورة یٰس

وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ هَٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ
اصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَ
تَشْهَدُ أَرْجُلُهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ
فَأَنَّىٰ يُبْصِرُونَ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ
وَمَن نُّعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ
إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ لِّيُنذِرَ مَن كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ أَوَلَمْ يَرَوْا
أَنَّا خَلَقْنَا لَهُم مِّمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ
وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلَا يَشْكُرُونَ وَاتَّخَذُوا مِن دُونِ
اللَّهِ آلِهَةً لَّعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُندٌ مُّحْضَرُونَ
فَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ أَوَلَمْ يَرَ الْإِنسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ
مِن نُّطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَن يُحْيِي الْعِظَامَ
وَهِيَ رَمِيمٌ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ الَّذِي جَعَلَ
لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنتُم مِّنْهُ تُوقِدُونَ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُم بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا
أَن يَقُولَ لَهُ كُن فَيَكُونُ فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

سُوْرَةُ الرَّحْمٰن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

فضیلت سورة الرحمن

الرَّحْمَٰنُ عَلَّمَ الْقُرْآنَ خَلَقَ الْإِنسَانَ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ
وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ
وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ فِيهَا فَاكِهَةٌ
وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
خَلَقَ الْإِنسَانَ مِن صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِن مَّارِجٍ مِّن نَّارٍ فَبِأَيِّ

آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَّا يَبْغِيَانِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي
الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ وَيَبْقَىٰ وَجْهُ رَبِّكَ
ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ يَسْأَلُهُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلَانِ
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَن تَنفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانفُذُوا لَا تَنفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّن نَّارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنتَصِرَانِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُسْأَلُ عَن ذَنبِهِ إِنسٌ وَلَا جَانٌّ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ يُعْرَفُ
الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ هَٰذِهِ جَهَنَّمُ
الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آنٍ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّتَانِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ذَوَاتَا أَفْنَانٍ فَبِأَيِّ
آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ فِيهِمَا مِن
كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ مُتَّكِئِينَ عَلَىٰ فُرُشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ
إِسْتَبْرَقٍ وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ
لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ
وَالْمَرْجَانُ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ فَبِأَيِّ
آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ وَمِن دُونِهِمَا جَنَّتَانِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ مُدْهَامَّتَانِ
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

فيهما فاكهة ونخل ورمان ۚ فبأي آلاء ربكما تكذبان ۚ فيهن خيرات حسان ۚ فبأي
آلاء ربكما تكذبان ۚ حور مقصورات في الخيام ۚ فبأي آلاء ربكما تكذبان ۚ لم يطمثهن
إنس قبلهم ولا جان ۚ فبأي آلاء ربكما تكذبان ۚ متكئين على رفرف خضر و
عبقري حسان ۚ فبأي آلاء ربكما تكذبان ۚ تبارك اسم ربك ذي الجلال والإكرام

سورة — بسم الله الرحمن الرحيم — الواقعة

إذا وقعت الواقعة ۙ ليس لوقعتها كاذبة ۙ خافضة رافعة ۙ إذا رجت الأرض رجا
وبست الجبال بسا ۙ فكانت هباء منبثا ۙ وكنتم أزواجا ثلاثة ۚ فأصحاب الميمنة
ما أصحاب الميمنة ۚ وأصحاب المشأمة ما أصحاب المشأمة ۚ والسابقون السابقون
أولئك المقربون ۚ في جنات النعيم ۚ ثلة من الأولين ۙ وقليل من الآخرين ۙ على
سرر موضونة ۙ متكئين عليها متقابلين ۙ يطوف عليهم ولدان مخلدون ۙ
بأكواب وأباريق وكأس من معين ۙ لا يصدعون عنها ولا ينزفون ۙ وفاكهة مما
يتخيرون ۙ ولحم طير مما يشتهون ۙ وحور عين ۙ كأمثال اللؤلؤ المكنون ۚ جزاء بما كانوا
يعملون ۙ لا يسمعون فيها لغوا ولا تأثيما ۙ إلا قيلا سلاما سلاما ۙ وأصحاب اليمين
ما أصحاب اليمين ۙ في سدر مخضود ۙ وطلح منضود ۙ وظل ممدود ۙ وماء مسكوب ۙ
وفاكهة كثيرة ۙ لا مقطوعة ولا ممنوعة ۙ وفرش مرفوعة ۙ إنا أنشأناهن إنشاء ۙ
فجعلناهن أبكارا ۙ عربا أترابا ۙ لأصحاب اليمين ۙ ثلة من الأولين ۙ وثلة من
الآخرين ۙ وأصحاب الشمال ما أصحاب الشمال ۙ في سموم وحميم ۙ وظل من يحموم ۙ
لا بارد ولا كريم ۙ إنهم كانوا قبل ذلك مترفين ۙ وكانوا يصرون على الحنث
العظيم ۙ وكانوا يقولون أئذا متنا وكنا ترابا وعظاما أإنا لمبعوثون ۙ أوآباؤنا
الأولون ۙ قل إن الأولين والآخرين ۙ لمجموعون إلى ميقات يوم معلوم ۙ ثم
إنكم أيها الضالون المكذبون ۙ لآكلون من شجر من زقوم ۙ فمالئون منها

فضیلت سورة الواقعة

نقل است که عثمان بن عفان به عیادت عبدالله بن مسعود رفت در مرضی که از آن نقل کرد ... [illegible]

البطون فشاربون عليه من الحميم فشاربون شرب الهيم هذا نزلهم يوم الدين
نحن خلقناكم فلولا تصدقون أفرأيتم ما تمنون ءأنتم تخلقونه أم نحن
الخالقون نحن قدرنا بينكم الموت وما نحن بمسبوقين على أن نبدل أمثالكم
وننشئكم في ما لا تعلمون ولقد علمتم النشأة الأولى فلولا تذكرون أفرأيتم
ما تحرثون ءأنتم تزرعونه أم نحن الزارعون لو نشاء لجعلناه حطاما فظلتم
تفكهون إنا لمغرمون بل نحن محرومون أفرأيتم الماء الذي تشربون ءأنتم
أنزلتموه من المزن أم نحن المنزلون لو نشاء جعلناه أجاجا فلولا تشكرون
أفرأيتم النار التي تورون ءأنتم أنشأتم شجرتها أم نحن المنشئون نحن جعلناها
تذكرة ومتاعا للمقوين فسبح باسم ربك العظيم فلا أقسم بمواقع النجوم وإنه
لقسم لو تعلمون عظيم إنه لقرآن كريم في كتاب مكنون لا يمسه إلا المطهرون
تنزيل من رب العالمين أفبهذا الحديث أنتم مدهنون وتجعلون رزقكم
أنكم تكذبون فلولا إذا بلغت الحلقوم وأنتم حينئذ تنظرون ونحن أقرب
إليه منكم ولكن لا تبصرون فلولا إن كنتم غير مدينين ترجعونها إن كنتم
صادقين فأما إن كان من المقربين فروح وريحان وجنت نعيم وأما إن كان
من أصحاب اليمين فسلام لك من أصحاب اليمين وأما إن كان من المكذبين
الضالين فنزل من حميم وتصلية جحيم إن هذا لهو حق اليقين فسبح باسم ربك العظيم

سورة الجمعة — بسم الله الرحمن الرحيم

يسبح لله ما في السماوات وما في الأرض الملك القدوس العزيز الحكيم هو الذي
بعث في الأميين رسولا منهم يتلو عليهم آياته ويزكيهم ويعلمهم الكتاب والحكمة
وإن كانوا من قبل لفي ضلال مبين وآخرين منهم لما يلحقوا بهم وهو العزيز
الحكيم ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء والله ذو الفضل العظيم مثل

فضیلت سورۂ جمعہ

فضیلت سورهٔ تبارک

الذين حملوا التوراة ثم لم يحملوها كمثل الحمار يحمل أسفارا بئس مثل القوم
الذين كذبوا بآيات الله والله لا يهدي القوم الظالمين قل يا أيها الذين هادوا
إن زعمتم أنكم أولياء لله من دون الناس فتمنوا الموت إن كنتم صادقين
ولا يتمنونه أبدا بما قدمت أيديهم والله عليم بالظالمين قل إن الموت الذي
تفرون منه فإنه ملاقيكم ثم تردون إلى عالم الغيب والشهادة فينبئكم
بما كنتم تعملون يا أيها الذين آمنوا إذا نودي للصلاة من يوم الجمعة فاسعوا
إلى ذكر الله وذروا البيع ذلكم خير لكم إن كنتم تعلمون فإذا قضيت الصلاة
فانتشروا في الأرض وابتغوا من فضل الله واذكروا الله كثيرا لعلكم تفلحون
وإذا رأوا تجارة أو لهوا انفضوا إليها وتركوك قائما قل ما عند الله خير
من اللهو ومن التجارة والله خير الرازقين

سورة الملك

بسم الله الرحمن الرحيم

تبارك الذي بيده الملك وهو على كل شيء قدير الذي خلق الموت والحياة ليبلوكم
أيكم أحسن عملا وهو العزيز الغفور الذي خلق سبع سماوات طباقا ما ترى في
خلق الرحمن من تفاوت فارجع البصر هل ترى من فطور ثم ارجع البصر كرتين
ينقلب إليك البصر خاسئا وهو حسير ولقد زينا السماء الدنيا بمصابيح و
جعلناها رجوما للشياطين وأعتدنا لهم عذاب السعير وللذين كفروا بربهم
عذاب جهنم وبئس المصير إذا ألقوا فيها سمعوا لها شهيقا وهي تفور تكاد تميز
من الغيظ كلما ألقي فيها فوج سألهم خزنتها ألم يأتكم نذير قالوا بلى قد جاءنا
نذير فكذبنا وقلنا ما نزل الله من شيء إن أنتم إلا في ضلال كبير وقالوا
لو كنا نسمع أو نعقل ما كنا في أصحاب السعير فاعترفوا بذنبهم فسحقا لأصحاب
السعير إن الذين يخشون ربهم بالغيب لهم مغفرة وأجر كبير وأسروا قولكم

واجب است بر هر مؤمن هرگاه شیعهٔ ما باشد که بخواند در شب جمعه سورهٔ جمعه و سبح اسم ربک الاعلی و در نماز ظهر الجمعه و منافقین و هرگاه این را بعمل آورد چنان است که گویا عمل کرده بعمل رسول خدا صلی الله علیه و آله و جزای او بعد از خدا بهشت است

فضیلت سورهٔ تبارک

از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که هر که بخواند سورهٔ تبارک الذی بیده الملک در مکتوبه پیش از آنکه بخوابد پیوسته در امان خدا خواهد بود تا صبح شود و در روز قیامت نیز در امان خدا خواهد بود تا داخل بهشت شود

أو اجهروا به إنه عليم بذات الصدور ألا يعلم من خلق وهو اللطيف الخبير
هو الذي جعل لكم الأرض ذلولا فامشوا في مناكبها وكلوا من رزقه وإليه النشور
ءأمنتم من في السماء أن يخسف بكم الأرض فإذا هي تمور أم أمنتم من في السماء أن
يرسل عليكم حاصبا فستعلمون كيف نذير ولقد كذب الذين من قبلهم فكيف
كان نكير أولم يروا إلى الطير فوقهم صافات ويقبضن ما يمسكهن إلا الرحمن إنه بكل
شيء بصير أمن هذا الذي هو جند لكم ينصركم من دون الرحمن إن الكافرون إلا
في غرور أمن هذا الذي يرزقكم إن أمسك رزقه بل لجوا في عتو ونفور
أفمن يمشي مكبا على وجهه أهدى أمن يمشي سويا على صراط مستقيم قل هو الذي
أنشأكم وجعل لكم السمع والأبصار والأفئدة قليلا ما تشكرون قل هو
الذي ذرأكم في الأرض وإليه تحشرون ويقولون متى هذا الوعد إن كنتم
صادقين قل إنما العلم عند الله وإنما أنا نذير مبين فلما رأوه زلفة سيئت
وجوه الذين كفروا وقيل هذا الذي كنتم به تدعون قل أرأيتم إن أهلكني
الله ومن معي أو رحمنا فمن يجير الكافرين من عذاب أليم قل هو الرحمن آمنا به وعليه
توكلنا فستعلمون من هو في ضلال مبين قل أرأيتم إن أصبح ماؤكم غورا فمن يأتيكم بماء معين

سورة النبأ — بسم الله الرحمن الرحيم

عم يتساءلون عن النبإ العظيم الذي هم فيه مختلفون كلا سيعلمون ثم
كلا سيعلمون ألم نجعل الأرض مهادا والجبال أوتادا وخلقناكم أزواجا
وجعلنا نومكم سباتا وجعلنا الليل لباسا وجعلنا النهار معاشا وبنينا
فوقكم سبعا شدادا وجعلنا سراجا وهاجا وأنزلنا من المعصرات ماء ثجاجا
لنخرج به حبا ونباتا وجنات ألفافا إن يوم الفصل كان ميقاتا يوم ينفخ
في الصور فتأتون أفواجا وفتحت السماء فكانت أبوابا وسيرت الجبال

فَكَانَتْ سَرَابًا ۝ إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ۝ لِلطَّاغِينَ مَآبًا ۝ لَابِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا ۝ لَا يَذُوقُونَ
فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ۝ إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا ۝ جَزَاءً وِفَاقًا ۝ إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ۝ وَ
كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَّابًا ۝ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ۝ فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ۝
إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ۝ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ۝ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ۝ وَكَأْسًا دِهَاقًا ۝ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا
لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا ۝ جَزَاءً مِنْ رَبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا ۝ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَٰنِ
لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ۝ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ
الرَّحْمَٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ۝ ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا ۝ إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا
يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ۝

سُورَةُ الْأَعْلَىٰ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ۝ الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّىٰ ۝ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَىٰ ۝ وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَىٰ ۝ فَجَعَلَهُ غُثَاءً
أَحْوَىٰ ۝ سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنْسَىٰ ۝ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَىٰ ۝ وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَىٰ ۝
فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَىٰ ۝ سَيَذَّكَّرُ مَنْ يَخْشَىٰ ۝ وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى ۝ الَّذِي يَصْلَى النَّارَ
الْكُبْرَىٰ ۝ ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ۝ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّىٰ ۝ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّىٰ ۝ بَلْ
تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۝ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۝ إِنَّ هَٰذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ۝ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ ۝

سُورَةُ الشَّمْسِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ۝ وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَاهَا ۝ وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّاهَا ۝ وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ۝ وَالسَّمَاءِ وَمَا
بَنَاهَا ۝ وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا ۝ وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ۝ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۝ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ۝
وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ۝ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ۝ إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا ۝ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ
اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ۝ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذَنْبِهِمْ فَسَوَّاهَا ۝ وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ۝

سُورَةُ الْقَدْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ۝ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ

فضیلت سورهٔ اعلی

در فضیلت سورهٔ قدر

شَهْرٍ تَنَزَّلُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوْحُ فِيْهَا بِاِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ اَمْرٍ سَلٰمٌ هِيَ حَتّٰى مَطْلَعِ الْفَجْرِ

سورة الزلزلة — بسم الله الرحمن الرحيم

اِذَا زُلْزِلَتِ الْاَرْضُ زِلْزَالَهَا وَاَخْرَجَتِ الْاَرْضُ اَثْقَالَهَا وَقَالَ الْاِنْسَانُ مَا لَهَا
يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ اَخْبَارَهَا بِاَنَّ رَبَّكَ اَوْحٰى لَهَا يَوْمَئِذٍ يَّصْدُرُ النَّاسُ اَشْتَاتًا لِّيُرَوْا
اَعْمَالَهُمْ فَمَنْ يَّعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَّرَهٗ وَمَنْ يَّعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَّرَهٗ

سورة العاديات — بسم الله الرحمن الرحيم

وَالْعٰدِيٰتِ ضَبْحًا فَالْمُوْرِيٰتِ قَدْحًا فَالْمُغِيْرٰتِ صُبْحًا فَاَثَرْنَ بِهٖ نَقْعًا فَوَسَطْنَ بِهٖ
جَمْعًا اِنَّ الْاِنْسَانَ لِرَبِّهٖ لَكَنُوْدٌ وَاِنَّهٗ عَلٰى ذٰلِكَ لَشَهِيْدٌ وَاِنَّهٗ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيْدٌ
اَفَلَا يَعْلَمُ اِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُوْرِ وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُوْرِ اِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيْرٌ

سورة الكافرون — بسم الله الرحمن الرحيم

قُلْ يٰٓاَيُّهَا الْكٰفِرُوْنَ لَآ اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُوْنَ وَلَآ اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَآ اَعْبُدُ
وَلَآ اَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُّمْ وَلَآ اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَآ اَعْبُدُ لَكُمْ دِيْنُكُمْ وَلِيَ دِيْنِ

سورة النصر — بسم الله الرحمن الرحيم

اِذَا جَآءَ نَصْرُ اللّٰهِ وَالْفَتْحُ وَرَاَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُوْنَ فِيْ دِيْنِ اللّٰهِ اَفْوَاجًا فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ اِنَّهٗ
كَانَ — سورة التوحيد — بسم الله الرحمن الرحيم — تَوَّابًا

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ اَللّٰهُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوْلَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ كُفُوًا اَحَدٌ

سورة الفلق — بسم الله الرحمن الرحيم

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ وَمِنْ شَرِّ
النَّفّٰثٰتِ فِي الْعُقَدِ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ

سورة الناس

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ مَلِكِ النَّاسِ اِلٰهِ النَّاسِ مِنْ
شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ الَّذِيْ يُوَسْوِسُ فِيْ صُدُوْرِ النَّاسِ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ

کتاب مفاتیح الجنان

بسم الله الرحمن الرحیم

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی جَعَلَ الْحَمْدَ مِفْتاحاً لِذِکْرِهِ وَخَلَقَ الْاَشْیاءَ ناطِقَةً بِحَمْدِهِ وَشُکْرِهِ وَالصَّلوةُ وَالسَّلامُ عَلیٰ نَبِیِّهِ مُحَمَّدٍ الْمُشْتَقِّ اِسْمُهُ مِنْ اِسْمِهِ الْمَحْمُودِ وَعَلیٰ آلِهِ الطّاهِرِینَ اُولِی الْمَکارِمِ وَالْجُودِ **وبعد** چنین گوید این فقیر بی بضاعت ومتمسک باحادیث اهلبیت رسالت علیهم السلام عباس بن محمد رضا القمی ختم الله لهما بالحسنی والسعادة که بعضی از اخوان مؤمنین از این داعی درخواست نمودند که کتاب مفتاح الجنان را که متداول شده بین مردم مطالعه نمایم و آنچه از ادعیه آن کتاب که سند ندارد ذکر نمایم وآنچه را که سندش بنظر مرسیده ذکر نمایم و اضافه کنم بر آن بعض ادعیه وزیارات معتبره که در آن کتاب ذکر نشده پس احقر خواهش ایشان را اجابت نموده واین کتاب را بهمان ترتیب جمع آورده ونامیدم آن را به **مفاتیح الجنان** ومرتب کردانیدم آن را بر سه باب **باب اوّل** در تعقیب نمازها ودعاهای ایام هفته واعمال شب وروز جمعه وبعض ادعیه مشهوره ومناجات خمس عشرة وغیرها **باب دوّم** در اعمال ماههای سال وفضیلت واعمال روز نوروز واعمال ماههای رومی **باب سیّم** در زیارات وآنچه مناسب این باب است امید که اخوان مؤمنین بر وفق آن عمل نمایند واین گنهکار روسیاه را از دعای زیارات وطلب مغفرت فراموش نفرمایند

باب اوّل

در تعقیب نمازها ودعاهای ایام هفته واعمال شب وروز جمعه وبعض ادعیه مشهوره ومناجات خمس عشرة وغیرها ودر آن چند فصلست

فصل اوّل در تعقیبات مشترکه

منقول از مصباح شیخ طوسی ره وغیره بر هر گاه سلام نماز دادی سه مرتبه اَللّٰهُ اَکْبَرُ بگو وبلند کن در هر مرتبه دستها را تا محاذی گوشها پس بگو لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ اِلٰهاً واحِداً وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَلا نَعْبُدُ اِلّا اِیّاهُ مُخْلِصِینَ لَهُ

(مقدمه)

رسالة الباقیات الصالحات والآداب والصلوات المندوبات

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله الذی سمک السماء وندب عباده الی الدعاء والصلوة والسلام علی من قدمه فی الاصطفاء محمد خاتم الانبیاء وعلی آله الطاهرین مصابیح الدجی سیّما علی قائمهم خاتم الاوصیاء وبعد چنین گوید این گنهکار روسیاه ومقصر درگاه اله عباس بن محمد رضا القمی سامحهما الله که این مجموعه ایست مشتمل بر مختصری از اعمال شبانه روز وذکر بعضی از نمازهای مأثوره وبعضی از عوذات واحراز واذکار وادعیه موجزه وخواص بعضی از سور

الدین ولو کرہ المشرکون لا الٰہ الا اللہ ربنا ورب آبائنا الاولین لا الٰہ
الا اللہ وحدہ وحدہ وحدہ انجز وعدہ ونصر عبدہ واعز جندہ وھزم الاحزاب
وحدہ فلہ الملک ولہ الحمد یحیی ویمیت ویمیت ویحیی وھو حی لا یموت بیدہ
الخیر وھو علی کل شیء قدیر پس بگو استغفر اللہ الذی لا الٰہ الا ھو الحی القیوم
واتوب الیہ پس بگو اللھم اھدنی من عندک وافض علی من فضلک وانشر
علی من رحمتک وانزل علی من برکاتک سبحانک لا الٰہ الا انت اغفرلی
ذنوبی کلھا جمیعا فانہ لا یغفر الذنوب کلھا جمیعا الا انت اللھم انی اسئلک
من کل خیر احاط بہ علمک واعوذ بک من کل شر احاط بہ علمک اللھم انی
اسئلک عافیتک فی اموری کلھا واعوذ بک من خزی الدنیا وعذاب الاخرۃ
واعوذ بوجھک الکریم وعزتک التی لا ترام وقدرتک التی لا یمتنع منھا شیء
من شر الدنیا والاخرۃ ومن شر الاوجاع کلھا ومن شر کل دابۃ انت اخذ
بناصیتھا ان ربی علی صراط مستقیم ولا حول ولا قوۃ الا باللہ العلی العظیم
توکلت علی الحی الذی لا یموت والحمد للہ الذی لم یتخذ ولدا ولم یکن لہ شریک فی الملک
ولم یکن لہ ولی من الذل وکبرہ تکبیرا پس تسبیح میکنی تسبیح حضرت زہرا ومیگوئی پیش از آنکہ از
موضع خود حرکت کنی دہ مرتبہ اشھد ان لا الٰہ الا اللہ وحدہ لا شریک لہ الٰھا واحدا
احدا فردا صمدا لم یتخذ صاحبۃ ولا ولدا مؤلف گوید کہ فضیلت بسیار
وارد شدہ خصوصا در تعقیب نماز صبح وشام وہنگام طلوع وغروب آفتاب پس میگوئی سبحان
اللہ کلما سبح اللہ شیء وکما یحب اللہ ان یسبح وکما ھو اھلہ وکما ینبغی لکرم
وجھہ وعز جلالہ والحمد للہ کلما حمد اللہ شیء وکما یحب اللہ ان یحمد وکما
ھو اھلہ وکما ینبغی لکرم وجھہ وعز جلالہ ولا الٰہ الا اللہ کلما ھلل اللہ

شَیْءٍ وَکَما یُحِبُّ اللّٰهُ اَنْ یُهَلَّلَ وَکَما هُوَ اَهْلُهُ وَکَما یَنْبَغی لِکَرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلالِهِ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ کُلَّما کَبَّرَ اللّٰهَ شَیْءٌ وَکَما یُحِبُّ اللّٰهُ اَنْ یُکَبَّرَ وَکَما هُوَ اَهْلُهُ وَکَما یَنْبَغی لِکَرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلالِهِ سُبْحانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ عَلٰی کُلِّ نِعْمَةٍ اَنْعَمَ بِها عَلَیَّ وَعَلٰی کُلِّ اَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ مِمَّنْ کانَ اَوْ یَکُونُ اِلٰی یَوْمِ الْقِیٰمَةِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَسْئَلُکَ مِنْ خَیْرِ ما اَرْجُو وَخَیْرِ ما لا اَرْجُو وَاَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ ما اَحْذَرُ وَمِنْ شَرِّ ما لا اَحْذَرُ پس بخواند سوره حمد و آیة الکرسی و شَهِدَ اللّٰهُ و آیه قُلِ اللّٰهُمَّ مالِکَ الْمُلْکِ و آیه سخره و آن سه آیه است از سوره اعراف که اوّل آن اِنَّ رَبَّکُمُ اللّٰهُ است و آخر آن مِنَ الْمُحْسِنینَ پس میگوید سه مرتبه سُبْحانَ رَبِّکَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمّا یَصِفُونَ وَسَلامٌ عَلَی الْمُرْسَلینَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمینَ پس میگوید سه مرتبه اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ لی مِنْ اَمْری فَرَجاً وَمَخْرَجاً وَارْزُقْنی مِنْ حَیْثُ اَحْتَسِبُ وَمِنْ حَیْثُ لا اَحْتَسِبُ و این دعائی است که جبرئیل تعلیم حضرت یوسف علیه السّلام کرد هنگامی که در زندان بود پس بگیرد ریش خود را بدست راست و کف دست چپ را بگشاید بجانب آسمان و بگوید هفت مرتبه یا رَبَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَ آلِ مُحَمَّدٍ و بگوید در همان حال سه مرتبه یا ذَا الْجَلالِ وَالْاِکْرامِ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْنی وَاَجِرْنی مِنَ النّارِ پس بخواند دوازده مرتبه قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ و میگوید اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ الْمَکْنُونِ الْمَخْزُونِ الطّاهِرِ الطُّهْرِ الْمُبارَکِ وَاَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ الْعَظیمِ وَسُلْطانِکَ الْقَدیمِ یا واهِبَ الْعَطایا وَیا مُطْلِقَ الْاُساری وَیا فَکّاکَ الرِّقابِ مِنَ النّارِ اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُعْتِقَ رَقَبَتی مِنَ النّارِ وَاَنْ تُخْرِجَنی مِنَ الدُّنْیا سالِماً وَتُدْخِلَنِی الْجَنَّةَ آمِناً وَاَنْ تَجْعَلَ دُعائی اَوَّلَهُ فَلاحاً وَاَوْسَطَهُ نَجاحاً وَآخِرَهُ صَلاحاً اِنَّکَ اَنْتَ عَلّامُ الْغُیُوبِ و در صحیفه علویه است در تعقیب هر فریضه یا مَنْ لا

باب اوّل

یَشغَلُهُ سَمعٌ عَن سَمعٍ وَیا مَن لا یُغَلِّطُهُ السّائِلونَ وَیا مَن لا یُبرِمُهُ اِلحاحُ المُلِحّینَ اَذِقنی بَردَ عَفوِکَ وَحَلاوَةَ رَحمَتِکَ وَمَغفِرَتِکَ و نیز میگوئی اِلهی هذِهِ صَلوتی صَلَّیتُها لا لِحاجَةٍ مِنکَ اِلَیها وَلا رَغبَةٍ مِنکَ فیها اِلّا تَعظیماً وَطاعَةً وَاِجابَةً لَکَ اِلی ما اَمَرتَنی بِهِ اِلهی اِن کانَ فیها خَلَلٌ اَو نَقصٌ مِن رُکوعِها اَو سُجودِها فَلا تُؤاخِذنی وَتَفَضَّل عَلَیَّ بِالقَبولِ وَالغُفرانِ و نیز بخوان این تعقیب را بعد از هر نماز که حضرت پیغمبر صلّی الله علیه و آله تعلیم امیرالمؤمنین علیه السلام نموده برای حافظه سُبحانَ مَن لا یَعتَدی عَلی اَهلِ مَملَکَتِهِ سُبحانَ مَن لا یَأخُذُ اَهلَ الاَرضِ بِاَلوانِ العَذابِ سُبحانَ الرَّؤوفِ الرَّحیمِ اَللّهُمَّ اجعَل لی فی قَلبی نوراً وَبَصَراً وَفَهماً وَعِلماً اِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیءٍ قَدیرٌ و در مصباح کفعمی است که سه مرتبه بگو بعد از نماز اُعیذُ نَفسی وَدینی وَاَهلی وَمالی وَوَلَدی وَاِخوانی فی دینی وَما رَزَقَنی رَبّی وَخَواتیمَ عَمَلی وَمَن یَعنینی اَمرُهُ بِاللهِ الواحِدِ الاَحَدِ الصَّمَدِ الَّذی لَم یَلِد وَلَم یولَد وَلَم یَکُن لَهُ کُفُواً اَحَدٌ وَبِرَبِّ الفَلَقِ مِن شَرِّ ما خَلَقَ وَمِن شَرِّ غاسِقٍ اِذا وَقَبَ وَمِن شَرِّ النَّفّاثاتِ فِی العُقَدِ وَمِن شَرِّ حاسِدٍ اِذا حَسَدَ وَبِرَبِّ النّاسِ مَلِکِ النّاسِ اِلهِ النّاسِ مِن شَرِّ الوَسواسِ الخَنّاسِ الَّذی یُوَسوِسُ فی صُدورِ النّاسِ مِنَ الجِنَّةِ وَالنّاسِ و از خط شیخ شهید منقول است که حضرت رسول صلّی الله علیه و آله فرموده هر که خواهد که خدا او را در قیامت بر اعمال بدش مطلع نگرداند و دیوان گناهان او را نگشاید باید که بعد از هر نماز این دعا بخواند اَللّهُمَّ اِنَّ مَغفِرَتَکَ اَرجی مِن عَمَلی وَاِنَّ رَحمَتَکَ اَوسَعُ مِن ذَنبی اَللّهُمَّ اِن کانَ ذَنبی عِندَکَ عَظیماً فَعَفوُکَ اَعظَمُ مِن ذَنبی اَللّهُمَّ اِن لَم اَکُن اَهلاً اَن اَبلُغَ رَحمَتَکَ فَرَحمَتُکَ اَهلٌ اَن تَبلُغَنی وَتَسَعَنی لِاَنَّها وَسِعَت کُلَّ شَیءٍ بِرَحمَتِکَ یا اَرحَمَ الرّاحِمینَ و از ابن بابویه رحمة الله علیه منقول است که فرمود چون

وارد شده است و در بعضی اخبار تعبیر شده از این وقت بساعت غفلت چنانکه از حضرت باقر علیه السلام منقول است که ابلیس لعین لشکرهای خود را منتشر میکند در دو وقت در وقت غروب آفتاب ... در دو وقت یعنی طلوع آن ... آفتاب حین طلوع ... و بسیار یاد کنید خدا را در این دو ساعت و پناه ببرید بخدا از شر ابلیس و لشکرهای او و پناه دهید کودکان خود را در این دو وقت زیرا که این دو ساعت غفلت است و بدانکه خواب در این وقت مکروه است و بنابر حدیثی از حضرت صادق است که خواب در وقت صبح شوم است و روزی را دور میکند و رنگ را زرد و متغیر میکند و خواب هر شومی است و حق تعالی روزیها را در مابین طلوع فجر تا طلوع آفتاب قسمت میکند

از تسبیح حضرت فاطمه صلوات الله علیها فارغ شوی بگو اَللّٰهُمَّ اَنْتَ السَّلامُ وَمِنْكَ السَّلامُ وَ
لَكَ السَّلامُ وَاِلَيْكَ يَعُودُ السَّلامُ سُبْحانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمّا يَصِفُونَ وَسَلامٌ
عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمِينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ
وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَى الْاَئِمَّةِ الْهادِينَ الْمَهْدِيِّينَ اَلسَّلامُ عَلى جَمِيعِ اَنْبِياءِ اللّٰهِ
وَرُسُلِهِ وَمَلائِكَتِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْنا وَعَلى عِبادِ اللّٰهِ الصّالِحِينَ اَلسَّلامُ عَلى عَلِيٍّ
اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلامُ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ اَجْمَعِينَ
اَلسَّلامُ عَلى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعابِدِينَ اَلسَّلامُ عَلى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ باقِرِ عِلْمِ النَّبِيِّينَ
اَلسَّلامُ عَلى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصّادِقِ اَلسَّلامُ عَلى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ الْكاظِمِ اَلسَّلامُ عَلى
عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضا اَلسَّلامُ عَلى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْجَوادِ اَلسَّلامُ عَلى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْهادِي
اَلسَّلامُ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الزَّكِيِّ الْعَسْكَرِيِّ اَلسَّلامُ عَلَى الْحُجَّةِ بْنِ الْحَسَنِ الْقائِمِ الْمَهْدِيِّ
صَلَواتُ اللّٰهِ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ پس هر حاجت که داری از خدا بطلب شیخ کفعمی فرموده بعد از نماز
میگوئی رَضِيتُ بِاللّٰهِ رَبّاً وَبِالْاِسْلامِ دِيناً وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نَبِيّاً وَبِعَلِيٍّ
اِماماً وَبِالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرٍ وَمُوسى وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَ
الْحَسَنِ وَالْخَلَفِ الصّالِحِ عَلَيْهِمُ السَّلامُ اَئِمَّةً وَسادَةً وَقادَةً بِهِمْ اَتَوَلّى وَمِنْ
اَعْدائِهِمْ اَتَبَرَّءُ پس بگو سه مرتبه اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعافِيَةَ وَالْمُعافاةَ فِي
الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ

فصل دوم

در تعقیبات مختصه بگو در تعقیب نماز ظهر چنانکه در المتهجد

لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمِينَ
اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ مُوجِباتِ رَحْمَتِكَ وَعَزائِمَ مَغْفِرَتِكَ وَالْغَنِيمَةَ مِنْ كُلِّ بِرٍّ وَ
السَّلامَةَ مِنْ كُلِّ اِثْمٍ اَللّٰهُمَّ لا تَدَعْ لِي ذَنْباً اِلّا غَفَرْتَهُ وَلا هَمّاً اِلّا فَرَّجْتَهُ وَلا
سُقْماً اِلّا شَفَيْتَهُ وَلا عَيْباً اِلّا سَتَرْتَهُ وَلا رِزْقاً اِلّا بَسَطْتَهُ وَلا خَوْفاً اِلّا آمَنْتَهُ وَلا سُوءً

بپرهیز از خواب کردن در آن وقت و در شیخ طوسی در مصباح
دعا را نقل کرده که در وقت طلوع فجر بخوانند اَللّٰهُمَّ اَنْتَ
صاحِبُنا فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَفْضِلْ عَلَيْنا اَللّٰهُمَّ بِنِعْمَتِكَ
تَتِمُّ الصّالِحاتُ فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَتْمِمْها عَلَيْنا
عائِذاً بِاللّٰهِ مِنَ النّارِ عائِذاً بِاللّٰهِ مِنَ النّارِ عائِذاً بِاللّٰهِ
مِنَ النّارِ پس بگوید یا فالِقَ
... مِنْ حَيْثُ لا اَرى وَمُخْرِجَهُ مِنْ حَيْثُ اَرى صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَ
آلِهِ وَاجْعَلْ اَوَّلَ يَوْمِنا
هٰذا صَلاحاً وَاَوْسَطَهُ فَلاحاً وَآخِرَهُ نَجاحاً
مرتبه میگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّي اُشْهِدُكَ
اَنَّهُ ما اَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ اَوْ عافِيَةٍ فِي دِينٍ اَوْ دُنْيا ...

اِلّا صَرَفْتَهُ وَلا حاجَةً هِیَ لَکَ رِضاً وَلِیَ فیها صَلاحٌ اِلّا قَضَیْتَها یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ

آمینَ رَبَّ الْعالَمینَ و میگوئی ده مرتبه بِاللّٰهِ اعْتَصَمْتُ وَبِاللّٰهِ اَثِقُ وَعَلَی اللّٰهِ اَتَوَکَّلُ

پس میگوئی اَللّٰهُمَّ اِنْ عَظُمَتْ ذُنُوبی فَاَنْتَ اَعْظَمُ وَاِنْ کَبُرَ تَفْریطی فَاَنْتَ اَکْبَرُ وَاِنْ

دامَ بُخْلی فَاَنْتَ اَجْوَدُ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لی عَظیمَ ذُنُوبی بِعَظیمِ عَفْوِکَ وَکَثیرَ تَفْریطی

بِظاهِرِ کَرَمِکَ وَاقْمَعْ بُخْلی بِفَضْلِ جُودِکَ اَللّٰهُمَّ ما بِنا مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنْکَ لا اِلٰهَ اِلّا

اَنْتَ اَسْتَغْفِرُکَ | **تعقیب نماز عصر منقول از متهجد** | وَاَتُوبُ اِلَیْکَ

اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذی لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ الرَّحْمٰنُ الرَّحیمُ ذُو الْجَلالِ وَالْاِکْرامِ وَاَسْأَلُهُ

اَنْ یَتُوبَ عَلَیَّ تَوْبَةَ عَبْدٍ ذَلیلٍ خاضِعٍ فَقیرٍ بائِسٍ مِسْکینٍ مُسْتَکینٍ مُسْتَجیرٍ لا یَمْلِکُ لِنَفْسِهِ

نَفْعاً وَلا ضَرّاً وَلا مَوْتاً وَلا حَیٰوةً وَلا نُشُوراً پس میگوئی اَللّٰهُمَّ اِنّی اَعُوذُ بِکَ مِنْ نَفْسٍ

لا تَشْبَعُ وَمِنْ قَلْبٍ لا یَخْشَعُ وَمِنْ عِلْمٍ لا یَنْفَعُ وَمِنْ صَلوٰةٍ لا تُرْفَعُ وَمِنْ دُعاءٍ لا یُسْمَعُ

اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْأَلُکَ الْیُسْرَ بَعْدَ الْعُسْرِ وَالْفَرَجَ بَعْدَ الْکَرْبِ وَالرَّخاءَ بَعْدَ الشِّدَّةِ

اَللّٰهُمَّ ما بِنا مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنْکَ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اَسْتَغْفِرُکَ وَاَتُوبُ اِلَیْکَ و از حضرت

صادق علیه السلام منقولست که هر که استغفار کند بعد از نماز عصر هفتاد مرتبه بیامرزد حقتعالی از او هفتصد

گناه و در روایتست از حضرت امام محمد تقی علیه السلام که هر که بخواند اِنّا اَنْزَلْناهُ فی لَیْلَةِ الْقَدْرِ را بعد از عصر

ده مرتبه بگذرد برای او در آن روز ثوابی مثل عملهای خلایق در این روز و مستحبست خواندن دعای

عشرات در هر صباح و مساء و افضل اوقات آن بعد از عصر روز جمعه است و آن دعا بعد از این مذکور

خواهد | **تعقیب نماز مغرب منقول از مصباح متهجد** | شد

بعد از تسبیح زهرا علیها السلام میگوئی اِنَّ اللّٰهَ وَمَلائِکَتَهُ یُصَلُّونَ عَلَی النَّبِیِّ یا اَیُّهَا

الَّذینَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَیْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلیماً اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ النَّبِیِّ وَعَلیٰ ذُرِّیَّتِهِ

وَعَلیٰ اَهْلِ بَیْتِهِ پس میگوئی هفت مرتبه بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحیمِ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ

الْعَلِیِّ الْعَظیمِ و سه مرتبه اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی یَفْعَلُ ما یَشاءُ وَلا یَفْعَلُ ما یَشاءُ غَیْرُهُ

پس بگوید سُبْحَانَكَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا جَمِيعاً فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ كُلَّهَا جَمِيعاً إِلَّا أَنْتَ پس نافلهٔ مغرب بجا آورد و آن چهار رکعت است بدو سلام و تکلم مکن مابین آنها و شیخ فرموده که روایت شده که در رکعت اول سورهٔ قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ بخواند و در رکعت دوم قُلْ هُوَ اللّٰهُ أَحَدٌ و در دو رکعت دیگر هرچه خواسته باشد و روایت شده که حضرت امام علی النقی علیه السلام در رکعت سوم سورهٔ حمد و اول سورهٔ حدید میخواند تا وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ و در رکعت چهارم حمد میخواند و آخر سورهٔ حشر یعنی از لَوْ أَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْآنَ تا آخر سوره و مستحب است که بخوانند در سجدهٔ آخر نوافل در هر شب و خصوصاً در شب جمعه هفت مرتبه اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَاسْمِكَ الْعَظِيمِ وَمُلْكِكَ الْقَدِيمِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي ذَنْبِيَ الْعَظِيمَ إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الْعَظِيمَ إِلَّا الْعَظِيمُ و چون از نافله فارغ شدی پس هرچه میخواهی تعقیب میخوانی و میگوئی ده مرتبه مَا شَاءَ اللّٰهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ أَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ پس میگوئی اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ وَعَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ وَالنَّجَاةَ مِنَ النَّارِ وَمِنْ كُلِّ بَلِيَّةٍ وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَالرِّضْوَانِ فِي دَارِ السَّلَامِ وَجِوَارِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ اَللّٰهُمَّ مَا بِنَا مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنْكَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ و میخوانی مابین نماز مغرب و عشاء نماز غفیله را و آن دو رکعت است در رکعت اول بعد از حمد میخوانی وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِباً فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ و در رکعت دوم بعد از حمد میخوانی وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ پس دستها را بقنوت بر میداری و میگوئی اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَفَاتِحِ الْغَيْبِ الَّتِي لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا أَنْتَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا و بجای این کلمه حاجت ذکر میکنی پس میگوئی اَللّٰهُمَّ أَنْتَ وَلِيُّ نِعْمَتِي وَالْقَادِرُ عَلَى طَلِبَتِي تَعْلَمُ حَاجَتِي فَأَسْأَلُكَ

تُنْجِحُ مَا لَا يُنْجِحُ إِلَّا بِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَتُوبَ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

و چون خواستی متوجه نماز شوی و مطلب دارد و رفع حاجت کنی بیابد آنکه با آن وارد بیت الخلا بیاید و جمله از آن بطور اختصار آنکه مقدم دارد پای چپ را در وقت داخل شدن با پای چپ و بگوید بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الرِّجْسِ النَّجِسِ الْخَبِيثِ الْمُخْبِثِ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ و چون کشف کردی بِسْمِ اللّٰهِ بگو

و واجب است در این حال در تمام حالات مستور کردن عورت از ناظر محترم و حرام است در این حال رو بقبله و پشت بقبله نشستن و مستحب است که بگوید در حال قضای حاجت اَللّٰهُمَّ أَطْعِمْنِي

بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلامُ لَمّا قَضَيْتَها لي وحاجت خود را مطلبی کرده باشد
که هر که این نماز را بجا آورد و حاجت خود را بخواهد حقتعالی بار عطا فرماید آنچه را که خواهد

(تعقیب نماز عشاء منقول از مصباح المتهجد)

اَللّٰهُمَّ اِنَّهُ لَيْسَ لي عِلْمٌ بِمَوْضِعِ رِزْقي وَاِنَّما اَطْلُبُهُ بِخَطَراتٍ تَخْطُرُ عَلى قَلْبي فَاَجُولُ فِي طَلَبِهِ الْبُلْدانَ فَاَنَا فيما اَنَا طالِبٌ كَالْحَيْرانِ لا اَدْري اَفي سَهْلٍ هُوَ اَمْ في جَبَلٍ اَمْ في اَرْضٍ اَمْ في سَماءٍ اَمْ في بَرٍّ اَمْ في بَحْرٍ وَعَلى يَدَيْ مَنْ وَمِنْ قِبَلِ مَنْ وَقَدْ عَلِمْتُ اَنَّ عِلْمَهُ عِنْدَكَ وَاَسْبابَهُ بِيَدِكَ وَاَنْتَ الَّذي تَقْسِمُهُ بِلُطْفِكَ وَتُسَبِّبُهُ بِرَحْمَتِكَ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ يا رَبِّ رِزْقَكَ لي واسِعاً وَمَطْلَبَهُ سَهْلاً وَمَاْخَذَهُ قَريباً وَلا تُعَنِّني بِطَلَبِ ما لَمْ تُقَدِّرْ لي فيهِ رِزْقاً فَاِنَّكَ غَنِيٌّ عَنْ عَذابي وَاَنَا فَقيرٌ اِلى رَحْمَتِكَ فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَجُدْ عَلى عَبْدِكَ بِفَضْلِكَ اِنَّكَ ذُو فَضْلٍ عَظيمٍ **مؤلف گوید** که اینها از ادعیه طلب رزق و مستحب است در تعقیب عشاء هفت مرتبه سوره اِنّا اَنْزَلْناهُ بخوانند و آنکه در نماز وتیره و آن دو رکعت نافله نشسته است بعد از نماز عشاء صد آیه از قرآن بخوانند و مستحب است عوض صد آیه سوره اِذا وَقَعَتِ الْواقِعَةُ در یک رکعت و سوره قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ در رکعت دیگر بخوانند

تعقیب نماز صبح منقول از مصباح المتهجد

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاهْدِني لِمَا اخْتُلِفَ فيهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِكَ اِنَّكَ تَهْدي مَنْ تَشاءُ اِلى صِراطٍ مُسْتَقيمٍ و میگوید ده مرتبه اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْاَوْصِياءِ الرّاضينَ الْمَرْضِيّينَ بِاَفْضَلِ صَلَواتِكَ وَبارِكْ عَلَيْهِمْ بِاَفْضَلِ بَرَكاتِكَ وَالسَّلامُ عَلَيْهِمْ وَعَلى اَرْواحِهِمْ وَاَجْسادِهِمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ و این صلوات در عصر جمعه نیز وارد شده با فضیلت بسیار و بگوید اَللّٰهُمَّ اَحْيِني عَلى ما اَحْيَيْتَ عَلَيْهِ عَلِيَّ بْنَ اَبي طالِبٍ وَاَمِتْني عَلى ما ماتَ عَلَيْهِ عَلِيُّ بْنُ اَبي طالِبٍ عَلَيْهِ السَّلامُ و بگو صد مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَاَتُوبُ اِلَيْهِ و صد مرتبه اَسْئَلُ اللّٰهَ الْعافِيَةَ و صد مرتبه اَسْتَجيرُ بِاللّٰهِ مِنَ النّارِ و صد مرتبه

وَأَسْئَلُهُ الْجَنَّةَ وصد مرتبه أَسْتَغْفِرُ اللهَ الْحُورَ الْعِينَ وصد مرتبه لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ وصد مرتبه توحید وصد مرتبه صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وصد مرتبه سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَاللهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وصد مرتبه مَا شَاءَ اللهُ كَانَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ پس بگو أَصْبَحْتُ اللّٰهُمَّ مُعْتَصِماً بِذِمَامِكَ الْمَنِيعِ الَّذِي لَا يُطَاوَلُ وَلَا يُحَاوَلُ مِنْ شَرِّ كُلِّ غَاشِمٍ وَطَارِقٍ مِنْ سَائِرِ مَنْ خَلَقْتَ وَمَا خَلَقْتَ مِنْ خَلْقِكَ الصَّامِتِ وَالنَّاطِقِ فِي جُنَّةٍ مِنْ كُلِّ مَخُوفٍ بِلِبَاسٍ سَابِغَةٍ وِلَاءِ أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ مُحْتَجِباً مِنْ كُلِّ قَاصِدٍ لِي إِلَى أَذِيَّةٍ بِجِدَارٍ حَصِينٍ الْإِخْلَاصِ فِي الْاِعْتِرَافِ بِحَقِّهِمْ وَالتَّمَسُّكِ بِحَبْلِهِمْ مُوقِناً أَنَّ الْحَقَّ لَهُمْ وَمَعَهُمْ وَفِيهِمْ وَبِهِمْ أُوَالِي مَنْ وَالَوْا وَأُجَانِبُ مَنْ جَانَبُوا فَأَعِذْنِي اللّٰهُمَّ بِهِمْ مِنْ شَرِّ كُلِّ مَا أَتَّقِيهِ يَا عَظِيمُ حَجَزْتُ الْأَعَادِيَ عَنِّي بِبَدِيعِ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّا جَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدّاً وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدّاً فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

و این دعا در هر صبح و شام خوانده میشود و آن دعاء امیرالمؤمنین علیه السلام است در لیلة المبیت و کلینی روایت نموده که هر که بعد از نماز صبح ده مرتبه بگوید سُبْحَانَ اللهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ حقتعالی او را عافیت دهد از کوری و دیوانگی و جذام و فقر و خانه بر سر فرود آمدن یا خرافت در هنگام پیری و شیخ کلینی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که هر که بعد از نماز صبح و نماز مغرب بگوید هفت مرتبه بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ حقتعالی دفع کند از او هفتاد نوع از انواع بلا که آسانتر آنها باد و پیسی و دیوانگی باشد و اگر شقی باشد محو شود از اشقیاء و نوشته شود از سعداء و نیز از آن حضرت روایت کرده که برای دنیا و آخرت و دفع درد چشم این دعا را بعد از نماز صبح و مغرب بخوانند اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلِ النُّورَ فِي بَصَرِي وَالْبَصِيرَةَ فِي دِينِي وَالْيَقِينَ فِي قَلْبِي وَالْإِخْلَاصَ فِي عَمَلِي وَالسَّلَامَةَ فِي نَفْسِي وَالسَّعَةَ فِي رِزْقِي وَالشُّكْرَ لَكَ أَبَداً مَا أَبْقَيْتَنِي

الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي عَرَّفَنِي لَذَّتَهُ وَأَبْقَى فِي جَسَدِي قُوَّتَهُ وَأَخْرَجَ عَنِّي أَذَاهُ يَا لَهَا نِعْمَةً يَا لَهَا نِعْمَةً يَا لَهَا نِعْمَةً لَا يَقْدِرُ الْقَادِرُونَ قَدْرَهَا

چون خواستی وضو بگیری ابتدا بمسواک کن مسواک دهان را پاکیزه میکند و بلغم را برطرف و حفظ را زیاد میکند و باعث زیادتی حسنات میشود و حقتعالی است دو رکعت نماز با مسواک افضل است از هفتاد رکعت بی مسواک و اگر مسواک نباشد انگشت بجای آن بس است سزاوار است که در وقت وضو گرفتن رو بقبله بنشینی و ظرف آب را در جانب راست خود بگذاری و در وقت ... چون نگاهت بآب افتاد این دعا بخوان

شیخ ابن فهد در عدة الداعی از حضرت امام رضا علیه السلام نقل کرده که هر که بگوید در عقب نماز صبح این کلام را حاجتی طلب نکند مگر آنکه آسان شود برای او و کفایت کند حق تعالی آنچه را که مهم او است

بِسْمِ اللّٰهِ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأُفَوِّضُ أَمْرِي إِلَى اللّٰهِ إِنَّ اللّٰهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ فَوَقٰيهُ اللّٰهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ مَا شَاءَ اللّٰهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ مَا شَاءَ اللّٰهُ لَا مَا شَاءَ النَّاسُ مَا شَاءَ اللّٰهُ وَإِنْ كَرِهَ النَّاسُ حَسْبِيَ الرَّبُّ مِنَ الْمَرْبُوبِينَ حَسْبِيَ الْخَالِقُ مِنَ الْمَخْلُوقِينَ حَسْبِيَ الرَّازِقُ مِنَ الْمَرْزُوقِينَ حَسْبِيَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ حَسْبِي مَنْ هُوَ حَسْبِي حَسْبِي مَنْ لَمْ يَزَلْ حَسْبِي حَسْبِي مَنْ كَانَ مُذْ كُنْتُ لَمْ يَزَلْ حَسْبِي حَسْبِيَ اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

مؤلف گوید که شیخ ما ثقة الاسلام نوری نور الله مرقده در کتاب دار السلام از شیخ خود مرحوم خلد مقام عالم ربانی جناب حاج ملا فتحعلی سلطان آبادی ره نقل فرموده که فاضل مقدس آخوند ملا محمد صادق عراقی در غایت سختی و پریشانی و بد حالی بود و به هیچ وجه برای او گشایشی نمی‌شد تا آنکه شبی در خواب دید که در بیابانی خیمه بزرگی با قبه برپا است پرسید این خیمه از کیست گفتند از کهف حصین و غیاث مضطر مستکین حضرت قائم مهدی و امام منتظر عجل الله فرجه می‌باشد پس به تعجیل خدمت آنحضرت مشرف گردید و شرح حال خود را به آنحضرت عرض کرد و از آن بزرگوار دعائی برای گشایش کار و رفع غم خویش خواست آنحضرت او را حواله فرمود به سید از اولاد خود و اشاره فرمود به او و به خیمه او آخوند از خدمت آنحضرت بیرون شد و رفت به همان خیمه که حضرت بآن اشاره فرموده بود دید سید سند و حبر معتمد عالم امجد مؤید جناب آقا سید محمد سلطان آبادی است در آن خیمه روی سجاده نشسته مشغول دعا و قرائت است آخوند بر سید سلام کرد و حکایت حال را برای او نقل کرد پس سید برای گشایش امر و وسعت رزق او را دعائی تعلیم نمود پس از خواب بیدار شد در حالیکه آن دعا در خاطر او بود و قصد کرد خانه سید را و پیش از این خواب آخوند از سید منافر و تارک او بود به جهتی که الآن ذکر نمی‌کنم پس چون به خدمت سید رسید او را به همان نحو که در خواب دیده بود دید در مصلای خود نشسته مشغول ذکر و استغفار است

سلام کرد پس جواب سلام او را رد نمود و تبسّم نمود مثل آنکه از قضیّه مطّلع باشد پس آخوند جزای
کثیر از برای خویش دعا خواست پس سیّد تعلیم او نمود همان دعائی را که در خواب باو تعلیم فرموده بود
پس آخوند مشغول بآن دعا شد باندک زمانی دنیا از هر طرف باو رو آورد و از سختی و بدحالی بیرون آمد
و مرحوم حاج ملّا فضلعلی رحمة الله علیه سیّد را مدح میکرد مدح بلیغی و او را ملاقات کرده بود و معتقد او
از زمان هم شاگردی او نموده بود امّا آنچه را که سیّد تعلیم آخوند کرده بود در خواب و بیداری پس
سه چیز است اوّل آنکه در عقب فجر دست بر سینه گذارد و هفتاد مرتبه یا فَتّاحُ بگوید دوّم مواظبت
کند بخواندن این دعا که در کافی است و حضرت رسول صلّی الله علیه و آله تعلیم فرمود آنرا بیکی از صحابه
که مبتلا بود بناخوشی و پریشانی و از برکت خواندن این دعا باندک زمانی ناخوشی و پریشانی از او برطرف شد
لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذي لا يَمُوتُ وَالْحَمْدُ لِلّهِ الَّذي لَمْ يَتَّخِذْ
وَلَداً وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَريكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبيراً سوّم
در عقب نمازهای صبح بخواند دعائی را که از شیخ ابن فهد نقل شد و این از اوراد را باید غنیمت شمرد و
بخواندن آن مواظبت نمود و از فوائد آن غفلت ننمود و بدانکه سجدهٔ شکر بعد از نمازها مستحب
مؤکّد است و دعا و اذکار بسیار در آن حال وارد شده و از حضرت امام رضا علیه السّلام منقولست که اگر خواهی
صد مرتبه شُكْراً شُكْراً بگو و اگر خواهی صد مرتبه عَفْواً عَفْواً و نیز از آنحضرت منقولست که کمتر آنچه
در این سجده گویند آنستکه سه مرتبه بگویند شُكْراً لِلّهِ و نیز بدانکه در وقت طلوع آفتاب و وقت
غروب ادعیه و اذکار بسیار از حضرت رسول خدا صلّی الله علیه و آله و ائمّهٔ طاهرین علیهم السّلام مأثور گردیده
است و تحریص و ترغیب بسیار بر محافظت این دو وقت در آیات و اخبار وارد شده است و ما در
اینمختصر بذکر چند دعای معتبر اکتفا میکنیم اوّل مشایخ حدیث بسندهای معتبره از حضرت صادق
علیه السّلام روایت کرده اند که فریضه و واجبست بر هر مسلمان که ده مرتبه پیش از طلوع آفتاب و ده مرتبه
پیش از غروب بخواند لا اِلهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ
الْحَمْدُ يُحْيي وَيُميتُ وَيُميتُ وَيُحْيي وَهُوَ حَيٌّ لا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ
و در بعضی از روایاتست که اگر ترک شود قضا کنید که لازمست و نیز از آنحضرت در روایات
معتبره وارد شده که پیش از طلوع و غروب آفتاب ده مرتبه بگو اَعُوذُ بِاللهِ السَّميعِ الْعَليمِ مِنْ هَمَزاتِ

الْوُجُوهُ وَلا تُسَوِّدْ وَجْهي يَوْمَ تَبْيَضُّ فيهِ الْوُجُوهُ پس دست راست را بشوید و در آن وقت بگوید اَللّهُمَّ اَعْطِني كِتابي بِيَميني وَالْخُلْدَ فِي الْجِنانِ بِيَساري وَحاسِبْني حِساباً يَسيراً پس دست چپ بشوید و در آن وقت بگوید اَللّهُمَّ لا تُعْطِني كِتابي بِشِمالي وَلا مِنْ وَراءِ ظَهْري وَلا تَجْعَلْها مَغْلُولَةً اِلى عُنُقي وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ مُقَطَّعاتِ النّيرانِ پس مسح کند سر را و بگوید در این حال اَللّهُمَّ غَشِّني رَحْمَتَكَ وَبَرَكاتِكَ پس مسح کند

الشّياطين وأعوذ بالله أن يحضرون إنّ الله هو السّميع العليم سوم و نیز از
آنحضرت روایت شده که چه مانعست شما را که در هر صبح و شام سه مرتبه این دعا بخوانید اللّهمّ
مقلّب القلوب والأبصار ثبّت قلبي على دينك ولا تزغ قلبي بعد إذ هديتني
وهب لي من لدنك رحمة إنّك أنت الوهّاب وأجرني من النّار برحمتك
اللّهمّ امدد لي في عمري وأوسع عليّ في رزقي وانشر عليّ رحمتك وإن كنت
عندك في أمّ الكتاب شقيّاً فاجعلني سعيداً فإنّك تمحو ما تشاء وتثبت و
عندك أمّ الكتاب چهارم و نیز از آنحضرت منقول است که در هر صبح و شام این دعا را بخوان
الحمد لله الّذي يفعل ما يشاء ولا يفعل ما يشاء غيره الحمد لله كما يحبّ الله
أن يحمد الحمد لله كما هو أهله اللّهمّ أدخلني في كلّ خير أدخلت فيه محمّداً وآل
محمّد وأخرجني من كلّ سوء أخرجت منه محمّداً وآل محمّد صلّى الله على محمّد وآل محمّد
پنجم در هر صبح و شام ده مرتبه بگو سبحان الله والحمد لله ولا إله إلّا الله والله أكبر

و از جمله دعاها در این وقت دعای عشرات است که بعد از این خواهد آمد انشاءالله

فصل سیم

در ذکر دعاهای ایام هفته

دعای روز یکشنبه

منقول از ملحقات صحیفه سجادیه

بسم الله الرّحمن الرّحيم

بسم الله الّذي لا أرجو إلّا فضله ولا أخشى إلّا عدله ولا أعتمد إلّا قوله ولا
أمسك إلّا بحبله بك أستجير يا ذا العفو والرّضوان من الظّلم والعدوان
ومن غير الزّمان وتواتر الأحزان وطوارق الحدثان ومن انقضاء المدّة قبل
التّأهّب والعدّة وإيّاك أسترشد لما فيه الصّلاح والإصلاح وبك
أستعين فيما يقترن به النّجاح والإنجاح وإيّاك أرغب في لباس العافية
وتمامها وشمول السّلامة ودوامها وأعوذ بك يا ربّ من همزات الشّياطين

پاهای خود را و بگوید
اللّهمّ ثبّتني على الصّراط يوم تزلّ فيه الأقدام واجعل سعيي فيما يرضيك عنّي يا ذا الجلال والإكرام
و چون از وضو فارغ شود بگوید اللّهمّ إنّي أسألك تمام الوضوء وتمام الصّلاة وتمام رضوانك والجنّة
و بگوید الحمد لله ربّ العالمين
سوره قدر را سه مرتبه بخواند
مستحب است رفتن بمسجد با حالت سکینه و وقار

وَاحْرِزْنِي بِسُلْطَانِكَ مِنْ جَوْرِ السَّلَاطِينِ فَتَقَبَّلْ مَا كَانَ مِنْ صَلَوٰتِي وَصَوْمِي وَاجْعَلْ
غَدِي وَمَا بَعْدَهُ أَفْضَلَ مِنْ سَاعَتِي وَيَوْمِي وَأَعِزَّنِي فِي عَشِيرَتِي وَقَوْمِي وَاحْفَظْنِي فِي
يَقْظَتِي وَنَوْمِي فَأَنْتَ اللّٰهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَبْرَأُ إِلَيْكَ
فِي يَوْمِي هٰذَا وَمَا بَعْدَهُ مِنَ الْآحَادِ مِنَ الشِّرْكِ وَالْإِلْحَادِ وَأُخْلِصُ لَكَ دُعَائِي تَعَرُّضًا
لِلْإِجَابَةِ وَأُقِيمُ عَلَىٰ طَاعَتِكَ رَجَاءً لِلْإِثَابَةِ فَصَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ خَيْرِ خَلْقِكَ الدَّاعِي
إِلَىٰ حَقِّكَ وَأَعِزَّنِي بِعِزِّكَ الَّذِي لَا يُضَامُ وَاحْفَظْنِي بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ وَاخْتِمْ
بِالْانْقِطَاعِ إِلَيْكَ أَمْرِي وَبِالْمَغْفِرَةِ عُمْرِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

دعای روز دوشنبہ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يُشْهِدْ أَحَدًا حِينَ فَطَرَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا اتَّخَذَ مُعِينًا
حِينَ بَرَأَ النَّسَمَاتِ لَمْ يُشَارَكْ فِي الْإِلٰهِيَّةِ وَلَمْ يُظَاهَرْ فِي الْوَحْدَانِيَّةِ كَلَّتِ الْأَلْسُنُ
عَنْ غَايَةِ صِفَتِهِ وَالْعُقُولُ عَنْ كُنْهِ مَعْرِفَتِهِ وَتَوَاضَعَتِ الْجَبَابِرَةُ لِهَيْبَتِهِ وَعَنَتِ
الْوُجُوهُ لِخَشْيَتِهِ وَانْقَادَ كُلُّ عَظِيمٍ لِعَظَمَتِهِ فَلَكَ الْحَمْدُ مُتَوَاتِرًا مُتَّسِقًا وَمُتَوَالِيًا
مُسْتَوْسِقًا وَصَلَوٰاتُهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ أَبَدًا وَسَلَامُهُ دَائِمًا سَرْمَدًا اللّٰهُمَّ اجْعَلْ أَوَّلَ
يَوْمِي هٰذَا صَلَاحًا وَأَوْسَطَهُ فَلَاحًا وَآخِرَهُ نَجَاحًا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ يَوْمٍ أَوَّلُهُ فَزَعٌ
وَأَوْسَطُهُ جَزَعٌ وَآخِرُهُ وَجَعٌ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ نَذْرٍ نَذَرْتُهُ وَكُلِّ وَعْدٍ
وَعَدْتُهُ وَكُلِّ عَهْدٍ عَاهَدْتُهُ ثُمَّ لَمْ أَفِ بِهِ وَأَسْأَلُكَ فِي مَظَالِمِ عِبَادِكَ عِنْدِي
فَأَيُّمَا عَبْدٍ مِنْ عَبِيدِكَ أَوْ أَمَةٍ مِنْ إِمَائِكَ كَانَتْ لَهُ قِبَلِي مَظْلِمَةٌ ظَلَمْتُهَا إِيَّاهُ
فِي نَفْسِهِ أَوْ فِي عِرْضِهِ أَوْ فِي مَالِهِ أَوْ فِي أَهْلِهِ وَوَلَدِهِ أَوْ غِيبَةٌ اغْتَبْتُهُ بِهَا
أَوْ تَحَامُلٌ عَلَيْهِ بِمَيْلٍ أَوْ هَوًى أَوْ أَنَفَةٍ أَوْ حَمِيَّةٍ أَوْ رِيَاءٍ أَوْ عَصَبِيَّةٍ غَائِبًا
كَانَ أَوْ شَاهِدًا وَحَيًّا كَانَ أَوْ مَيِّتًا فَقَصُرَتْ يَدِي وَضَاقَ وُسْعِي عَنْ رَدِّهَا إِلَيْهِ

وَالتَّحَلُّلِ مِنْهُ فَاَسْئَلُكَ يَا مَنْ يَمْلِكُ الْحَاجَاتِ وَهِيَ مُسْتَجِيبَةٌ لِمَشِيَّتِهِ وَمُسْرِعَةٌ اِلَى اِرَادَتِهِ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُرْضِيَهُ عَنِّي بِمَا شِئْتَ وَهَبْ لِي مِنْ عِنْدِكَ رَحْمَةً اِنَّهُ لَا تَنْقُصُكَ الْمَغْفِرَةُ وَلَا تَضُرُّكَ الْمَوْهِبَةُ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ اَوْلِنِي فِي كُلِّ يَوْمٍ اِثْنَيْنِ نِعْمَتَيْنِ مِنْكَ ثِنْتَيْنِ سَعَادَةً فِي اَوَّلِهِ بِطَاعَتِكَ وَنِعْمَةً فِي آخِرِهِ بِمَغْفِرَتِكَ يَا مَنْ هُوَ الْاِلٰهُ وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ سِوَاهُ

دعای روز سه شنبه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَالْحَمْدُ حَقُّهُ كَمَا يَسْتَحِقُّهُ حَمْدًا كَثِيرًا وَاَعُوذُ بِهِ مِنْ شَرِّ نَفْسِي اِنَّ النَّفْسَ لَاَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ اِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي وَاَعُوذُ بِهِ مِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ الَّذِي يَزِيدُنِي ذَنْبًا اِلَى ذَنْبِي وَاَحْتَرِزُ بِهِ مِنْ كُلِّ جَبَّارٍ فَاجِرٍ وَسُلْطَانٍ جَائِرٍ وَعَدُوٍّ قَاهِرٍ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ جُنْدِكَ فَاِنَّ جُنْدَكَ هُمُ الْغَالِبُونَ وَاجْعَلْنِي مِنْ حِزْبِكَ فَاِنَّ حِزْبَكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ وَاجْعَلْنِي مِنْ اَوْلِيَائِكَ فَاِنَّ اَوْلِيَائَكَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ اَللّٰهُمَّ اَصْلِحْ لِي دِينِي فَاِنَّهُ عِصْمَةُ اَمْرِي وَاَصْلِحْ لِي آخِرَتِي فَاِنَّهَا دَارُ مَقَرِّي وَاِلَيْهَا مِنْ مُجَاوَرَةِ اللِّئَامِ مَفَرِّي وَاجْعَلِ الْحَيٰوةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ وَالْوَفَاةَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَتَمَامِ عِدَّةِ الْمُرْسَلِينَ وَعَلَى آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَاَصْحَابِهِ الْمُنْتَجَبِينَ وَهَبْ لِي فِي الثُّلَثَاءِ ثَلَاثًا لَا تَدَعْ لِي ذَنْبًا اِلَّا غَفَرْتَهُ وَلَا غَمًّا اِلَّا اَذْهَبْتَهُ وَلَا عَدُوًّا اِلَّا دَفَعْتَهُ بِبِسْمِ اللّٰهِ خَيْرِ الْاَسْمَاءِ بِسْمِ اللّٰهِ رَبِّ الْاَرْضِ وَالسَّمَاءِ اَسْتَدْفِعُ كُلَّ مَكْرُوهٍ اَوَّلُهُ سَخَطُهُ وَاَسْتَجْلِبُ كُلَّ مَحْبُوبٍ اَوَّلُهُ رِضَاهُ فَاخْتِمْ لِي مِنْكَ بِالْغُفْرَانِ يَا وَلِيَّ الْاِحْسَانِ

دعای روز چهارشنبه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا لَكَ الْحَمْدُ

دعای قبل از نماز

وَلَا آمُلُ وَلَا اَثِقُ اِلَّا بِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْتَحْ لِي اَبْوَابَ رَحْمَتِكَ وَاَغْلِقْ عَنِّي اَبْوَابَ مَعْصِيَتِكَ وَاجْعَلْنِي مِنْ زُوَّارِكَ وَعُمَّارِ مَسَاجِدِكَ وَمِمَّنْ يُنَاجِيكَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمِنَ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ وَادْحَرْ عَنِّي الشَّيْطَانَ الرَّجِيمَ وَجُنُودَ اِبْلِيسَ اَجْمَعِينَ

و چون اراده کردی که تکبیرة الاحرام بگوئی بگو: اَللّٰهُمَّ اِلَيْكَ اُقَدِّمُ مُحَمَّدًا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَتِي وَاَتَوَجَّهُ بِهِ اِلَيْكَ فَاجْعَلْنِي بِهِ وَجِيهًا عِنْدَكَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ اِجْعَلْ صَلَاتِي بِهِ مَقْبُولَةً

أن بعثتني من مرقدي ولو شئت جعلته سرمداً حمداً دائماً لا ينقطع أبداً
ولا يحصي له الخلائق عدداً اللهم لك الحمد أن خلقت فسوّيت وقدّرت و
قضيت وأمتّ وأحييت وأمرضت وشفيت وعافيت وأبليت وعلى العرش
استويت وعلى الملك احتويت أدعوك دعاء من ضعفت وسيلته وانقطعت
حيلته واقترب أجله وتدانى في الدنيا أمله واشتدت إلى رحمتك فاقته
وعظمت لتفريطه حسرته وكثرت زلته وعثرته وخلصت لوجهك توبته فصلّ
على محمد خاتم النبيين وعلى أهل بيته الطيبين الطاهرين وارزقني شفاعة محمد
صلى الله عليه وآله ولا تحرمني صحبته إنك أنت أرحم الراحمين اللهم اقض لي
في الأربعاء أربعاً اجعل قوتي في طاعتك ونشاطي في عبادتك ورغبتي في ثوابك
وزهدي فيما يوجب لي أليم عقابك إنك لطيف لما تشاء

دعای روز پنجشنبه

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي أذهب الليل مظلماً بقدرته وجاء بالنهار مبصراً برحمته وكساني
ضياءه وأنا في نعمته اللهم فكما أبقيتني له فأبقني لأمثاله وصلّ على النبي
محمد وآله ولا تفجعني فيه وفي غيره من الليالي والأيام بارتكاب المحارم واكتساب
المآثم وارزقني خيره وخير ما فيه وخير ما بعده واصرف عني شره وشر ما فيه
وشر ما بعده اللهم إني بذمة الإسلام أتوسل إليك وبحرمة القرآن
أعتمد عليك وبمحمد المصطفى صلى الله عليه وآله أستشفع لديك فاعرف
اللهم ذمتي التي رجوت بها قضاء حاجتي يا أرحم الراحمين اللهم اقض لي في
الخميس خمساً لا يتسع لها إلا كرمك ولا يطيقها إلا نعمك سلامة أقوى بها
على طاعتك وعبادة أستحق بها جزيل مثوبتك وسعة في الحال من الرزق

ذنبي به مغفوراً ودعائي به مستجاباً إنك أنت الغفور الرحيم

بین اذان و اقامه بگوید: جهت نماز صبح بین اذان و اقامه فاصله میکند بنشستن یا بسجده یا ... و این دعا را بخواند: اللهم اجعل قلبي باراً وعيشي قاراً ورزقي داراً واجعل لي عند قبر رسولك صلى الله عليه وآله مستقراً وقراراً

و اگر خواهی دعا میکنی و حاجت خود را از حق تعالی طلب میکنی زیرا که دعا در بین اذان و اقامه رد نمیشود و بعد از گفتن اقامه میگوید: اللهم إليك توجهت ومرضاتك طلبت وثوابك ابتغيت وبك آمنت وعليك توكلت

الحلالِ وَاَنْ تُؤمِنَنی فی مَواقِفِ الخَوفِ بِاَمنِكَ وَتَجعَلَنی مِن طَوارِقِ الهُمومِ وَالغُمومِ فی حِصنِكَ وَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجعَل تَوَسُّلی بِهِ شافِعاً یَومَ القِیمَةِ نافِعاً اِنَّكَ اَنتَ اَرحَمُ الرّاحِمینَ

دعای روز جمعه

بِسمِ اللهِ الرَّحمنِ الرَّحیمِ

اَلحَمدُ لِلّٰهِ الاَوَّلِ قَبلَ الاِنشاءِ وَالاِحیاءِ وَالآخِرِ بَعدَ فَناءِ الاَشیاءِ العَلیمِ الَّذی لا یَنسی مَن ذَکَرَهُ وَلا یَنقُصُ مَن شَکَرَهُ وَلا یَخیبُ مَن دَعاهُ وَلا یَقطَعُ رَجاءَ مَن رَجاهُ اَللّٰهُمَّ اِنّی اُشهِدُكَ وَکَفی بِكَ شَهیداً وَاُشهِدُ جَمیعَ مَلائِکَتِكَ وَسُکّانَ سَمٰواتِكَ وَحَمَلَةَ عَرشِكَ وَمَن بَعَثتَ مِن اَنبِیائِكَ وَرُسُلِكَ وَاَنشَأتَ مِن اَصنافِ خَلقِكَ اَنّی اَشهَدُ اَنَّكَ اَنتَ اللهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنتَ وَحدَكَ لا شَریكَ لَكَ وَلا عَدیلَ وَلا خُلفَ لِقَولِكَ وَلا تَبدیلَ وَاَنَّ مُحَمَّداً صَلَّی اللهُ عَلَیهِ وَآلِهِ عَبدُكَ وَرَسولُكَ اَدّی ما حَمَّلتَهُ اِلَی العِبادِ وَجاهَدَ فِی اللهِ عَزَّوَجَلَّ حَقَّ الجِهادِ وَاَنَّهُ بَشَّرَ بِما هُوَ حَقٌّ مِنَ الثَّوابِ وَاَنذَرَ بِما هُوَ صِدقٌ مِنَ العِقابِ اَللّٰهُمَّ ثَبِّتنی عَلی دینِكَ ما اَحیَیتَنی وَلا تُزِغ قَلبی بَعدَ اِذ هَدَیتَنی وَهَب لی مِن لَدُنكَ رَحمَةً اِنَّكَ اَنتَ الوَهّابُ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَعَلی آلِ مُحَمَّدٍ وَاجعَلنی مِن اَتباعِهِ وَشیعَتِهِ وَاحشُرنی فی زُمرَتِهِ وَوَفِّقنی لِاَداءِ فَرضِ الجُمُعاتِ وَما اَوجَبتَ عَلَیَّ فیها مِنَ الطّاعاتِ وَقَسَمتَ لِاَهلِها مِنَ العَطاءِ فی یَومِ الجَزاءِ اِنَّكَ اَنتَ العَزیزُ الحَکیمُ

دعای روز شنبه

بِسمِ اللهِ الرَّحمنِ الرَّحیمِ

بِسمِ اللهِ کَلِمَةِ المُعتَصِمینَ وَمَقالَةِ المُتَحَرِّزینَ وَاَعوذُ بِاللهِ تَعالی مِن جَورِ الجائِرینَ وَکَیدِ الحاسِدینَ وَبَغیِ الظّالِمینَ وَاَحمَدُهُ فَوقَ حَمدِ الحامِدینَ اَللّٰهُمَّ اَنتَ الواحِدُ بِلا شَریكٍ وَالمَلِكُ بِلا تَملیكٍ لا تُضادُّ فی حُکمِكَ وَلا تُنازَعُ فی مُلکِكَ اَسئَلُكَ

اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَاَنْ تُوزِعَنی مِنْ شُكْرِ نُعْماكَ ما تُبَلِّغُ بی
غایَةَ رِضاكَ وَاَنْ تُعینَنی عَلی طاعَتِكَ وَلُزُومِ عِبادَتِكَ وَاسْتِحْقاقِ مَثُوبَتِكَ
بِلُطْفِ عِنایَتِكَ وَتَرْحَمَنی بِصَدّی عَنْ مَعاصیكَ ما اَحْیَیْتَنی وَتُوَفِّقَنی لِما
یَنْفَعُنی ما اَبْقَیْتَنی وَاَنْ تَشْرَحَ بِكِتابِكَ صَدْری وَتَحُطَّ بِتِلاوَتِهِ وِزْری وَتَمْنَحَنی
السَّلامَةَ فی دینی وَنَفْسی وَلا تُوحِشَ بی اَهْلَ اُنْسی وَتُتِمَّ اِحْسانَكَ فیما بَقِیَ مِنْ عُمْری
كَما اَحْسَنْتَ فیما مَضی مِنْهُ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ

فصل چهارم

در فضیلت اعمال شب و روز جمعه است بدانکه شب و روز جمعه را امتیاز تمام است از سایر لیالی و ایام بمزید رفعت و شرافت و نباهت از رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت شده که شب جمعه و روز جمعه بیست و چهار ساعتست و در هر ساعت حقتعالی ششصد هزار کس از جهنم آزاد میکند و از حضرت صادق (ع) وارد شده که هر که بمیرد ما بین زوال روز پنجشنبه تا زوال روز جمعه خدا پناه دهد او را از فشار قبر و نیز از آن حضرت منقولست که جمعه را حقی و حرمتی عظیم هست پس زنهار ضایع نگردانی حرمت آن را و تقصیر مکن در چیزی از عبادت حقتعالی در آن روز و تقرب جو بسوی خدا بعملهای شایسته و ترک نما جمیع محرمات خدا را زیرا که خدا ثواب طاعات را مضاعف میگرداند و عقوبت گناهان را محو مینماید و درجات مومنان را در دنیا و عقبی بلند میگرداند و شبش در فضیلت مانند روز است اگر توانی که شب جمعه را زنده داری بنماز و دعا تا صبح بکن بدرستیکه خداوند عالم در شب جمعه ملائکه را برای مزید کرامت مومنان باسمان اول میفرستد که حسنات ایشان را زیاده گردانند و گناهان ایشان را محو کنند و حقتعالی واسع العطا و کریم است و نیز در حدیث معتبر از آنحضرت مرویست که گاه هست که مومن دعا میکند برای حاجتی و حقتعالی قضای حاجت او را تاخیر میکند تا اینکه در روز جمعه حاجت او را ادا کند و برای فضیلت جمعه مضاعف گرداند و فرمود که چون برادران یوسف از حضرت یعقوب علیه السلام التماس دعای طلب آمرزش گناهان خود کردند گفت سَوْفَ اَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبّی یعنی بعد از این استغفار خواهم کرد برای شما از پروردگار خود حضرت فرمود که تاخیر کرد که در سحر شب جمعه دعا کند تا مستجاب گردد و نیز از آنحضرت مرویست که چون شب جمعه میاید ماهیان دریا سر از آب بیرون میاورند و وحشیان صحرا گردن میکشند و حقتعالی را ندا میکنند که

دعای تکبیرات

انگشت ابهام شهادت را در حال ... بموضع سجده ... و نظرش را ... بگذارد ... تکبیرة الاحرام بگوید ... است که شش تکبیر دیگر ... رفع یدین کند ... گوش در حالیکه کف دستها رو بقبله باشد و انگشتها ... غیر از انگشت ... باشد ... دعاهای ... اللهم انت الملك الحق المبین لا اله الا انت سبحانك انی ظلمت نفسی فاغفر لی ذنبی انه لا یغفر الذنوب الا انت ... تکبیر پنجم ... وسعدیك

پروردگارا ما را عذاب مکن بگناه ادمها و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که حق سبحانه و تعالی امر مینماید ملکی را که در هر شب جمعه از بالای عرش ندا میکند از اول شب تا آخر شب از جانب رب اعلی که آیا بنده مؤمنی هست که پیش از طلوع صبح برای آخرت و دنیای خود مرا بخواند تا من دعای او را مستجاب کنم آیا بنده مؤمنی هست که پیش از طلوع صبح از گناه خود توبه کند پس من توبه او را قبول کنم آیا بنده مؤمنی هست که من روزی او را تنگ کرده باشم و از من سؤال کند که روزی او را زیاد گردانم پیش از طلوع صبح پس روزی او را گشاده گردانم آیا بنده مؤمن بیماری هست که از من سؤال کند پیش از طلوع صبح که او را شفا دهم تا او را عافیت کرامت کنم آیا بنده مؤمن غمگین محبوسی هست که پیش از طلوع صبح از من سؤال کند که او را از زندان رها کنم و غمش را فرج دهم پس دعایش را مستجاب گردانم آیا بنده مؤمن مظلومی هست که از من سؤال کند پیش از صبح برای دفع ستم ظالم تا من از برای او انتقام بکشم و حقش را باو برگردانم پیوسته این ندا را میکند تا طلوع صبح و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که حق تعالی جمعه را از همه روزها برگزیده و روزش را عید گردانیده و شبش را مثل روزش گردانیده و از جمله فضیلت روز جمعه آنستکه هر حاجت که در آن روز از خدا سؤال کنند برآورده میشود و اگر جماعتی مستحق عذاب شوند چون شب جمعه و روز جمعه را دریابند و دعا کنند خدا آن عذاب را از ایشان برمیگرداند و امور مقدره را حق تعالی در شب جمعه مبرم و محکم میگرداند پس شب جمعه بهترین شبها و روزش بهترین روزها است و از حضرت صادق علیه السلام روایت شده که بپرهیزید از گناه در شب جمعه که عقوبت گناهان در آن شب مضاعف است چنانچه ثواب حسنات مضاعف است و هر که معصیت خدا را در شب جمعه ترک کند حق تعالی گناهان گذشته او را بیامرزد و هر که در شب جمعه معصیتی را علانیه بکند حق تعالی او را بگناهان جمیع عمرش عقاب کند و عذاب آن گناه را برابر مضاعف کند و بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که روز جمعه سید و بزرگ روزها است حق تعالی در آن روز ثواب حسنات را مضاعف میدهد و گناهان را محو مینماید و درجات را بلند میگرداند و دعوات را مستجاب میگرداند و شدتها و غمها را زایل میگرداند و حاجتهای بزرگ را برمیآورد و در روز مزید است که خدا رحمتهای خود را نسبت به بندگان زیاد میگرداند و جماعت بسیار را از آتش جهنم آزاد میسازد و هر که بخواند خدا را در آن روز و بشناسد حق و حرمت آن را حق است بر خداوند تعالی که او را از آتش

دعای تکبیرات

والخیر فی یدیک والشر لیس
الیک والمهدی من هدیت
عبدک وابن عبدیک منک
وبک ولک والیک لا ملجأ ولا منجا
ولا مفر منک الا الیک
سبحانک وحنانیک تبارکت
وتعالیت سبحانک رب البیت
و بعد از آن تکبیر هفتم
وجهت وجهی للذی فطر
السموات والارض عالم الغیب
والشهادة حنیفا مسلما
وما انا من المشرکین ان صلوتی
ونسکی ومحیای ومماتی لله
رب العالمین لا شریک له
وبذلک امرت وانا من المسلمین
و بعد از آن شروع کند بخواندن
سوره حمد

جهنم آزاد گرداند پس اگر در روز جمعه یا شب آن بمیرد ثواب شهیدان دارد و در قیامت ایمن از عذاب
الهی مبعوث میگردد و هر که استخفاف بحرمت جمعه نماید و حق او را ضایع گرداند که نماز جمعه بجا نیاورد
یا محرمات الهی را در آن بعمل آورد بر خدا لازم است که او را باتش جهنم بسوزاند مگر آنکه توبه کند و
بسندهای بسیار معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که آفتاب طالع نگردیده است در روزی بهتر
از روز جمعه باشد و چون مرغان در روز جمعه بیکدیگر میرسند سلام میکنند و میگویند امروز
روز شایسته ایست و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که روز جمعه را دریابد باید
که بکاری بغیر از عبادت مشغول نگردد زیرا که در آن روز خدا گناه بندگان را میآمرزد و رحمت خود را بر
ایشان نازل میگرداند فضایل شب و روز جمعه زیاده از آنکه در اینمختصر ذکر شود

اما اعمال شب جمعه

پس آن بسیار است و ما در اینجا اکتفا میکنیم به چند عمل اول بسیار گفتن سُبْحَانَ اللهِ وَاللهُ اَکْبَرُ
وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ و بسیار صلوات فرستادن چنانچه روایت شده که جمعه شبش نورانی است و روزش
بسیار روشن پس بسیار بگوید سُبْحَانَ اللهِ وَاللهُ اَکْبَرُ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ و بسیار صلوات بفرستید
بر محمد و آل محمد علیهم السلام و در روایت دیگر اقل صلوات در این شب صد مرتبه است و آنچه زیاده کنی بهتر است
و از حضرت صادق علیه السلام مرویست که صلوات بر محمد و آل محمد در شب جمعه برابر است با هزار حسنه و محو میکند
هزار سیئه را و بلند میکند هزار درجه و مستحب است که بسیار صلوات بفرستند بر محمد و آل محمد صلوات الله
علیهم بعد از نماز عصر روز پنجشنبه تا آخر روز جمعه و بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقولست که
چون عصر روز پنجشنبه میشود ملائکه از آسمان بزیر میآیند با قلمهای طلا و صحیفه های نقره و نمی نویسند
در پسین پنجشنبه و شب جمعه و روز جمعه تا آفتاب غروب کند بغیر از صلوات بر محمد و آل محمد و شیخ طوسی
فرموده که مستحب است در روز پنجشنبه صلوات فرستادن بر پیغمبر صلی الله علیه و آله هزار مرتبه و مستحب است که
بگوید در آن اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ وَاَهْلِكْ عَدُوَّهُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ
مِنَ الْاَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ و گفتن این صلوات صد مرتبه از بعد عصر پنجشنبه تا آخر روز جمعه فضیلت
بسیار دارد و نیز شیخ فرموده مستحب است که در آخر روز پنجشنبه استغفار کنند باین نحو اَسْتَغْفِرُ
اللهَ الَّذِي لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَاَتُوبُ اِلَيْهِ تَوْبَةَ عَبْدٍ خَاضِعٍ مِسْكِينٍ مُسْتَكِينٍ
لَا يَسْتَطِيعُ لِنَفْسِهِ صَرْفاً وَلَا عَدْلاً وَلَا نَفْعاً وَلَا ضَرّاً وَلَا حَيٰوةً وَلَا مَوْتاً وَلَا
نُشُوراً وَصَلَّى اللهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعِتْرَتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْاَخْيَارِ الْاَبْرَارِ

آداب قرائت

با آداب تمام و خضوع قلب و
تفکر در معانی آن و بعد از فراغ
بعد بکشی نفس تا که میشوی
بخوان سوره از قرآن و بخوان
است که اثنا السوره عم و
هل اتاک و لا اقسم و
بیدار آن بر عقد بکشی تا که
میابیتی بر سینها الا بلند
میکنی بجهت گفتن تکبیر
که سابق ذکر شد پس بر دو کف
دیگر از دست راست را
و سر زانو راست
گذاشتن دست چپ بر زانوی
چپ و انگشتان کف دست را
از هم باز میکنی و بر میکنی
زانوها را و میکنی
خم نموده و گردن را
با کمر و نظر را میان دو قدم
میافکنی و بگو سُبْحَانَ رَبِّيَ
الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ و سزاوار
است که

وسلم تسلیما دویم آنکه در شب جمعه این سوره‌ها را بخواند که از برای هر یک فواید و ثواب بسیار
روایت شده بنی اسرائیل کهف سه طس الم سجده یس ص احقاف واقعه حم سجده حم دخان طور
اقتربت جمعه و اگر فرصت ندارد اختیار کند واقعه و سوره‌های قبل از آن را زیرا که روایت شده از حضرت
صادق علیه السلام که هر که در هر شب جمعه سوره بنی اسرائیل بخواند نمیرد تا بخدمت حضرت قائم علیه السلام برسد و از اصحاب
آن حضرت باشد و فرمود که هر که سوره کهف را در هر شب جمعه بخواند نمیرد مگر شهید و حق تعالی او را در روز
قیامت با شهدا محشور گرداند و با ایشان باز دارد و فرمود که هر که سه طس را در شب جمعه بخواند
از دوستان خدا باشد و در امان و حمایت حق تعالی باشد و فقر و تنگدستی در دنیا باو نرسد و در آخرت
خدا از بهشت آنقدر باو عطا کند که او راضی گردد و زیاده از رضای او کرامت فرماید و صد تن از
حوریان بهشت باو تزویج نماید و فرمود که هر که سوره الم سجده در هر شب جمعه بخواند حق تعالی در قیامت
نامه او را بدست راست او دهد و او را باعمال او حساب نکند و از رفقای محمد و آل او علیهم السلام باشد و
بسند معتبر از حضرت باقر علیه السلام منقولست که هر که سوره ص را در شب جمعه بخواند از خیر دنیا و عقبی آنقدر
باو عطا کنند که نداده باشند مگر به پیغمبر مرسل یا ملک مقرب و داخل بهشت گردانند او را با هر که خواهد
از اهل خانه او حتی خادمی که او را خدمت کرده است اگرچه داخل عیال او نباشد و در حد شفاعت کردن
او نباشد و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در شب جمعه یا روز جمعه سوره احقاف را بخواند در دنیا
باو ترسی و بیمی نرسد و در آخرت از فزع و ترس روز قیامت ایمن باشد و فرمود که هر که هر شب جمعه سوره
واقعه را بخواند خدا او را دوست دارد و او را محبوب گرداند و در دنیا بدحالی و تنگدستی نبیند و هیچ
آفتی از آفات دنیا باو نرسد و از رفقای حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام باشد و این سوره مخصوص امیرالمؤمنین
است و در روایتست که هر که بخواند سوره جمعه را در هر شب جمعه خواهد بود کفاره ما بین جمعه تا جمعه
دیگر و همین فضیلت وارد شده از برای کسیکه سوره کهف را در هر شب جمعه بخواند و همچنین برای
کسیکه از بعد از ظهر و عصر روز جمعه بخواند و بدانکه نمازهای بسیار در شب جمعه وارد شده از
آن جمله نماز حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام و دیگر دو رکعت نماز در هر رکعت حمد و پانزده مرتبه اذا زلزلت روایت شده
که هر که این نماز را بجا آورد ایمن کند خدا او را از عذاب قبر و از هولهای روز قیامت سیم آنکه در رکعت
اول نماز مغرب و عشا سوره جمعه بخواند و در رکعت دوم مغرب توحید و در رکعت دوم عشا اعلی بخواند چهارم آنکه
ترک کند خواندن شعر را زیرا که در حدیث صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقولست که مکروه است روایت

اللّهمّ لک رکعت ولک خشعت وبک آمنت وعلیک توکلت وانت ربّی خشع لک سمعی وبصری وشعری وبشری ولحمی ودمی ومخّی وعصبی وعظامی وما اقلّته قدمای غیر مستنکف ولا مستکبر ولا مستحسر

سمع الله لمن حمده

شعرهای روزه دار و محرم و در حرم و در روز جمعه و شبها را وی گفت هر چند شعر حقی باشد فرمود
هر چند شعر حق باشد و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله
فرمود که هر که یک شعر بخواند در شب جمعه یا در روز جمعه در آن شب در آن روز بهره از ثواب غیر آن
نداشته باشد و بروایت معتبر دیگر در آن شب در آن روز نمازش مقبول نگردد پنجم دعا در حق مؤمنین
بسیار کند چنانکه حضرت زهراء علیها السلام مینموده و اگر از برای ده نفر از برادران مؤمن که مرده باشند
طلب آمرزش کند روایت شده که بهشت برای او واجب گردد ششم آنکه بخواند دعاهای وارده در آن
را آنها بسیار است و ما بذکر قلیلی از آنها اکتفا مینمائیم بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر
که در شب جمعه در سجدۀ آخر نافلۀ شام هفت مرتبه این دعا را بخواند چون فارغ شود آمرزیده شده باشد
و اگر در هر شب چنین کند بهتر است و دعا این است اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَ
اسْمِكَ الْعَظِيمِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَغْفِرَ لِي ذَنْبِيَ الْعَظِيمَ و از حضرت رسول
صلی الله علیه و آله منقول است که هر که صد مرتبه این دعا را بخواند در شب جمعه یا روز جمعه اگر
در آن شب یا آن روز بمیرد داخل بهشت شود و دعا این است اللّٰهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ
خَلَقْتَنِي وَ أَنَا عَبْدُكَ وَ ابْنُ أَمَتِكَ وَ فِي قَبْضَتِكَ وَ نَاصِيَتِي بِيَدِكَ أَمْسَيْتُ عَلَىٰ عَهْدِكَ
وَ وَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ أَبُوءُ بِنِعْمَتِكَ وَ أَبُوءُ بِذَنْبِي
فَاغْفِرْ لِي ذُنُوبِي إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ و شیخ طوسی و سید و کفعمی و سید بن باقی
گفته اند که مستحب است در شب جمعه و روز آن و شب عرفه و روز آن این دعا را بخوانند و ما دعا را از
مصباح شیخ نقل میکنیم و دعا این است اللّٰهُمَّ مَنْ تَعَبَّأَ وَ تَهَيَّأَ وَ أَعَدَّ وَ اسْتَعَدَّ لِوِفَادَةٍ إِلَىٰ
مَخْلُوقٍ رَجَاءَ رِفْدِهِ وَ طَلَبَ نَائِلِهِ وَ جَائِزَتِهِ فَإِلَيْكَ يَا رَبِّ تَعْبِيَتِي وَ اسْتِعْدَادِي رَجَاءَ
عَفْوِكَ وَ طَلَبَ نَائِلِكَ وَ جَائِزَتِكَ فَلَا تُخَيِّبْ دُعَائِي يَا مَنْ لَا يَخِيبُ عَلَيْهِ سَائِلٌ
وَ لَا يَنْقُصُهُ نَائِلٌ فَإِنِّي لَمْ آتِكَ ثِقَةً بِعَمَلٍ صَالِحٍ عَمِلْتُهُ وَ لَا لِوِفَادَةِ مَخْلُوقٍ رَجَوْتُهُ
أَتَيْتُكَ مُقِرّاً عَلَىٰ نَفْسِي بِالْإِسَاءَةِ وَ الظُّلْمِ مُعْتَرِفاً بِأَنْ لَا حُجَّةَ لِي وَ لَا عُذْرَ أَتَيْتُكَ
أَرْجُو عَظِيمَ عَفْوِكَ الَّذِي عَفَوْتَ بِهِ عَنِ الْخَاطِئِينَ فَلَمْ يَمْنَعْكَ طُولُ عُكُوفِهِمْ
عَلَىٰ عَظِيمِ الْجُرْمِ أَنْ عُدْتَ عَلَيْهِمْ بِالرَّحْمَةِ فَيَا مَنْ رَحْمَتُهُ وَاسِعَةٌ وَ عَفْوُهُ عَظِيمٌ

بعضی از آنکه هفت یا پنج یا سه مرتبه بگوید و بعضی از ذکرها که بخواند این است اللّٰهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَ بِكَ آمَنْتُ وَ لَكَ أَسْلَمْتُ وَ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَ أَنْتَ رَبِّي سَجَدَ وَجْهِيَ لِلَّذِي خَلَقَهُ وَ شَقَّ سَمْعَهُ وَ بَصَرَهُ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ پس ذکر را بگوید و سر از سجده بردارد و بنشیند و مستحب است که تکبیر بگوید و متورکاً بنشیند و بگوید أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ و بین دو سجده بگوید اللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي وَ ارْحَمْنِي وَ أَجِرْنِي وَ ادْفَعْ عَنِّي وَ عَافِنِي إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

یا عظیم یا عظیم یا عظیم لا یرد غضبک الا حلمک ولا ینجی من سخطک الا التضرع
الیک فهب لی یا الهی فرجا بالقدرة التی تحیی بها میت البلاد ولا تهلکنی غما حتی تستجیب
لی وتعرفنی الاجابة فی دعائی واذقنی طعم العافیة الی منتهی اجلی ولا تشمت بی عدوی
ولا تسلطه علی ولا تمکنه من عنقی اللهم ان وضعتنی فمن ذا الذی یرفعنی
وان رفعتنی فمن ذا الذی یضعنی وان اهلکتنی فمن ذا الذی یعرض لک فی عبدک
او یسالک عن امره وقد علمت انه لیس فی حکمک ظلم ولا فی نقمتک عجلة و
انما یعجل من یخاف الفوت وانما یحتاج الی الظلم الضعیف وقد تعالیت یا الهی
عن ذلک علوا کبیرا اللهم انی اعوذ بک فاعذنی واستجیر بک فاجرنی واسترزقک
فارزقنی واتوکل علیک فاکفنی واستنصرک علی عدوی فانصرنی واستعین
بک فاعنی واستغفرک یا الهی فاغفر لی آمین آمین آمین هفتم آنکه بخواند دعای کمیل را
که در فصل بعد مذکور خواهد شد ان شاء الله تعالی هشتم آنکه بخواند دعای اللهم یا شاهد کل نجوی
که در شب عرفه نیز خوانده میشود و بیاید ان شاء الله تعالی نهم آنکه ده مرتبه بگوید یا دائم الفضل علی البریة
یا باسط الیدین بالعطیة یا صاحب المواهب السنیة صل علی محمد وآله خیر
الوری سجیة واغفر لنا یا ذا العلی فی هذه العشیة و این ذکر شریف در شب عرفه نیز خوانده
میشود دهم انار تناول کند چنانکه حضرت صادق علیه السلام در هر شب جمعه میل میفرمود و اگر در وقت خوابیدن
بخورد شاید بهتر باشد چه آنکه روایت شده که هر که در وقت خوابیدن انار بخورد در امن خواهد بود در نفس
خود تا صبح کند و سزاوار است که هر گاه انار بخورد دستمالی در زیر آن پهن کند که دانه اش را ضبط کند
و بعد از آن بخورد و در انار خوردن دیگری را شریک نکند شیخ جعفر بن احمد قمی ره در کتاب عروس از حضرت
صادق علیه السلام روایت کرده است که هر که مابین دو رکعت نافله صبح و فریضه صبح صد مرتبه بگوید سبحان
ربی العظیم وبحمده استغفر الله ربی واتوب الیه حق تعالی در بهشت مسکنی برای او
بنا کند و شیخ و سید و دیگران این دعا را ذکر کرده اند و گفته اند که مستحب است که در سحر شب جمعه
این دعا را بخوانند اللهم صل علی محمد وآل محمد وهب لی الغداة رضاک

وَاَسْكِنْ قَلْبى خَوْفَكَ وَاقْطَعْهُ عَمَّنْ سِواكَ حَتّى لا اَرْجُوَ وَلا اَخافَ اِلاّ اِيّاكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَهَبْ لى ثَباتَ الْيَقينِ وَمَحْضَ الْاِخْلاصِ وَشَرَفَ التَّوْحيدِ وَدَوامَ الْاِسْتِقامَةِ وَمَعْدِنَ الصَّبْرِ وَالرِّضا بِالْقَضاءِ وَالْقَدَرِ يا قاضِىَ حَوائِجِ السّائِلينَ يا مَنْ يَعْلَمُ ما فى ضَميرِ الصّامِتينَ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاسْتَجِبْ دُعائى وَاغْفِرْ ذَنْبى وَاَوْسِعْ رِزْقى وَاقْضِ حَوائِجى فى نَفْسى وَاِخْوانى فى دينى وَاَهْلى اِلهى طُمُوحُ الْآمالِ قَدْ خابَتْ اِلاّ لَدَيْكَ وَمَعاكِفُ الْهِمَمِ قَدْ تَعَطَّلَتْ اِلاّ عَلَيْكَ وَمَذاهِبُ الْعُقُولِ قَدْ سَمَتْ اِلاّ اِلَيْكَ فَاَنْتَ الرَّجاءُ وَاِلَيْكَ الْمُلْتَجَاُ يا اَكْرَمَ مَقْصُودٍ وَاَجْوَدَ مَسْئُولٍ هَرَبْتُ اِلَيْكَ بِنَفْسى يا مَلْجَاَ الْهارِبينَ بِاَثْقالِ الذُّنُوبِ اَحْمِلُها عَلى ظَهْرى لا اَجِدُ لى اِلَيْكَ شافِعاً سِوى مَعْرِفَتى بِاَنَّكَ اَقْرَبُ مَنْ رَجاهُ الطّالِبُونَ وَاَمَّلَ ما لَدَيْهِ الرّاغِبُونَ يا مَنْ فَتَقَ الْعُقُولَ بِمَعْرِفَتِهِ وَاَطْلَقَ الْاَلْسُنَ بِحَمْدِهِ وَجَعَلَ مَا امْتَنَّ بِهِ عَلى عِبادِهِ فى كِفاءٍ لِتَأْدِيَةِ حَقِّهِ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلا تَجْعَلْ لِلشَّيْطانِ عَلى عَقْلى سَبيلاً وَلا لِلْباطِلِ عَلى عَمَلى دَليلاً

و چون صبح روز جمعه طالع شود بخواند اَصْبَحْتُ فى ذِمَّةِ اللّٰهِ وَذِمَّةِ مَلائِكَتِهِ وَذِمَمِ اَنْبِيائِهِ وَرُسُلِهِ عَلَيْهِمُ السَّلامُ وَذِمَّةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَذِمَمِ الْاَوْصِياءِ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلامُ آمَنْتُ بِسِرِّ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلامُ وَعَلانِيَتِهِمْ وَظاهِرِهِمْ وَباطِنِهِمْ وَاَشْهَدُ اَنَّهُمْ فى عِلْمِ اللّٰهِ وَطاعَتِهِ كَمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ و روايت شده كه هر كه در روز جمعه پيش از نماز صبح سه مرتبه بگويد اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذى لا اِلٰهَ اِلاّ هُوَ الْحَىُّ الْقَيُّومُ وَاَتُوبُ اِلَيْهِ گناهانش آمرزيده شود اگرچه بيشتر از كف دريا باشد

و اما اعمال روز جمعه

پس آن بسيار است و در اينجا اكتفا ميشود به چند عمل اوّل آنكه در نماز صبح آن در ركعت اوّل سوره جمعه بخواند و در ركعت دوم توحيد دوم آنكه بعد از نماز صبح پيش از آنكه سخن بگويد اين دعا بخواند تا كفاره گناهانش باشد از جمعه تا جمعه ديگر اَللّٰهُمَّ ما قُلْتُ فى جُمُعَتى هٰذِهِ مِنْ قَوْلٍ اَوْ حَلَفْتُ فيها مِنْ حَلْفٍ اَوْ نَذَرْتُ فيها مِنْ نَذْرٍ فَمَشِيَّتُكَ بَيْنَ يَدَىْ ذٰلِكَ كُلِّهِ فَما شِئْتَ مِنْهُ

در آداب قنوت

تسبيح زهرا و بخواند بعد از آن اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لَنا وَارْحَمْنا وَعافِنا وَاعْفُ عَنّا فِى الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ اِنَّكَ عَلى كُلِّ شَىْءٍ قَديرٌ بعد بگويد اَللّٰهُمَّ مَنْ كانَ اَصْبَحَ وَلَهُ ثِقَةٌ اَوْ رَجاءٌ غَيْرُكَ فَاَنْتَ ثِقَتى وَرَجائى يا اَجْوَدَ مَنْ سُئِلَ وَيا اَرْحَمَ مَنِ اسْتُرْحِمَ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْحَمْ ضَعْفى وَمَسْكَنَتى وَقِلَّةَ حيلَتى وَامْنُنْ عَلَىَّ بِالْجَنَّةِ طَوْلاً مِنْكَ وَفُكَّ رَقَبَتى مِنَ النّارِ وَعافِنى فى نَفْسى وَفى جَميعِ اُمُورى بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ

در زاد المعاد است كه در قنوت و دعاهائى كه در قنوت خوانده ميشود بسيار است بعضى ميگويند در ركوع و

أَنْ يَكُونَ كَانَ وَمَا لَمْ تَشَأْ مِنْهُ لَمْ يَكُنْ اَللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَتَجَاوَزْ عَنِّي اَللَّهُمَّ مَنْ صَلَّيْتَ
عَلَيْهِ فَصَلَوَاتِي عَلَيْهِ وَمَنْ لَعَنْتَ فَلَعْنَتِي عَلَيْهِ و اقلاً در هر ماهی یکمرتبه این عمل را
بجا آورد و در روایتست که هر که بعد از نماز صبح در روز جمعه بنشیند و مشغول تعقیب باشد تا آفتاب
طالع گردد در فردوس اعلی هفتاد درجه برای او بلند گردانند و شیخ طوسی روایت کرده است که
سنت است که این دعا را در تعقیب نماز صبح روز جمعه بخواند اَللَّهُمَّ إِنِّي تَعَمَّدْتُ إِلَيْكَ
بِحَاجَتِي وَأَنْزَلْتُ إِلَيْكَ الْيَوْمَ فَقْرِي وَفَاقَتِي وَمَسْكَنَتِي فَأَنَا لِمَغْفِرَتِكَ أَرْجَى مِنِّي لِعَمَلِي
وَلَمَغْفِرَتُكَ وَرَحْمَتُكَ أَوْسَعُ مِنْ ذُنُوبِي فَتَوَلَّ قَضَاءَ كُلِّ حَاجَةٍ لِي بِقُدْرَتِكَ عَلَيْهَا
وَتَيْسِيرِ ذَلِكَ عَلَيْكَ وَلِفَقْرِي إِلَيْكَ فَإِنِّي لَمْ أُصِبْ خَيْراً قَطُّ إِلَّا مِنْكَ وَلَمْ
يَصْرِفْ عَنِّي سُوءاً قَطُّ أَحَدٌ سِوَاكَ وَلَسْتُ أَرْجُو لِآخِرَتِي وَدُنْيَايَ وَلَا لِيَوْمِ فَقْرِي
يَوْمَ يُفْرِدُنِي النَّاسُ فِي حُفْرَتِي وَأُفْضِي إِلَيْكَ بِذَنْبِي سِوَاكَ سوم روایتست که هر که بعد از
نماز ظهر و نماز صبح در روز جمعه و غیر جمعه بگوید اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ
فَرَجَهُمْ نمیرد تا حضرت قائم را دریابد و اگر صد مرتبه این صلوات را بخواند حقتعالی شصت حاجت
او را برآورد سی از حاجات دنیا و سی از حاجات آخرت چهارم بعد از نماز صبح سوره الرحمن بخواند
و بعد از فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ بگوید لَا بِشَيْءٍ مِنْ آلَائِكَ رَبِّ أُكَذِّبُ پنجم
شیخ طوسی ره فرموده که سنت است بعد از نماز صبح روز جمعه صد مرتبه توحید و صد مرتبه
صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد و صد مرتبه استغفار کند و هر یک از این سوره ها را بخواند
نساء هود کهف صافات الرحمن ششم سوره احقاف و مؤمنون بخواند از حضرت صادق ع
مرویست که هر که در هر شب جمعه یا هر روز جمعه سوره احقاف بخواند ترسی در دنیا باو نرسد
و از فزع اکبر قیامت ایمن گردد و نیز فرموده هر که سوره مؤمنون را در هر جمعه مداومت نماید
خداوند تعالی ختم فرماید اعمال او را بسعادت و منزل او در فردوس اعلی با پیغمبران و مرسلین باشد
هفتم سوره قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ را بخواند پیش از طلوع آفتاب ده مرتبه و دعا کند تا دعایش
مستجاب شود و روایت شده که حضرت امام زین العابدین علیه السلام چون صبح روز جمعه میشد آیة الکرسی
میخواند تا ظهر و چون از نماز ظهر فارغ میشد شروع میکرد بخواندن سوره إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ

(فضیلت تعقیب)

[illegible] دعا یا ذکر [illegible] بعد از فراغ [illegible] کرده اند و بعضی [illegible] تشهد و سلام و [illegible] مشغول [illegible] شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ [illegible] أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ [illegible] فارغ شد [illegible] نماز شروع [illegible] تعقیب که تاکید و استحباب [illegible] و بمقتضای قرآن [illegible] فَإِذَا فَرَغْتَ فَانْصَبْ وَإِلَى رَبِّكَ فَارْغَبْ یعنی چون فارغ شوی [illegible] از نماز خود را [illegible] در دعا و [illegible] رغبت کن و طلب حاجات از خدا [illegible]

وبدانکه از برای خواندن آیة الکرسی علی التنزیل در روز جمعه فضیلت بسیار روایت شده چهارم
غسل جمعه کند و آن از سنتهای مؤکده است و روایت شده که حضرت رسول صلی الله علیه و آله
بحضرت امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود که یا علی در هر جمعه غسل کن اگرچه باید که قوت روز خود را
بفروشی و آب بخری و غسل کنی و گرسنه بمانی زیرا که هیچ سنتی بزرگتر از این نیست و از حضرت صادق
منقولست که هر که در روز جمعه غسل کند و این دعا بخواند أَشْهَدُ أَنْ لا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ
وَحْدَهُ لا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ برای او طهارتی باشد تا جمعه آینده
یعنی از گناهان پاک شود یا اعمال او یا طهارت معنوی و مقبول واقع شود و احوط آنستکه تا ممکن
شود غسل جمعه را ترک نکنند و وقت آن بعد از طلوع فجر است تا زوال آفتاب و هر چه
بزوال نزدیکتر شود بهتر است پنجم سر را بخطمی بشوید که امان می بخشد از پیسی و دیوانگی ششم
ناخن و شارب بگیرد که فضیلت زیاد دارد و روزی را زیاد میکند و از گناه پاک میکند تا جمعه دیگر
و امان می بخشد از دیوانگی و خوره و پیسی و در آن حین بخواند بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَعَلىٰ سُنَّةِ
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و در گرفتن ناخن ابتدا کند بانگشت کوچک دست چپ و ختم کند بانگشت کوچک
دست راست و همچنین کند در گرفتن ناخنهای پای خود پس ریزهای ناخن را دفن کند هفتم
بوی خوش بکار برد و جامه های پاکیزه خود را بپوشد هشتم تصدق کند که موافق روایتی صدقه
در شب جمعه و روز آن هزار برابر اوقات دیگر است نهم آنکه برای اهل و عیال چیزی نیکو تازه
از میوه و گوشت بخرد تا شاد شوند بآمدن جمعه دهم هنگامیکه ناشتا است انار بخورد و هفت
برگ کاسنی پیش از زوال بخورد و از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام مرویست که هر که یک انار در روز جمعه
ناشتا بخورد تا چهل روز دلش را نورانی گرداند و اگر دو انار بخورد تا هشتاد روز و اگر سه انار
بخورد تا صد و بیست روز وسوسه شیطان را از او دور گرداند و هر که وسوسه شیطان از او
دور گردد معصیت خدا نکند و هر که معصیت خدا نکند داخل بهشت شود و شیخ در مصباح فرموده
فضیلت بسیار روایت شده در خوردن انار در روز جمعه و در شب آن یازدهم خود را از کارهای
دنیا فارغ سازد و مشغول بآموختن مسائل دین خود شود تا آنکه روز جمعه را صرف کند بسیر و
گشت و تفرج در باغها و مزارع مردم و مصاحبت با اراذل بیکاران و مسخرگی و عیب گوئی مردمان

در فضیلت تعقیب

از غیر او قطع کن و از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام منقولست که هر گاه از نماز فارغ گردید از نماز بیرون باید دستها را بلند کنید بسوی آسمان و خود را بتعب اندازید در دعا و از روایات مستفاد شده که تعقیب بسیار کند روزی را و موجب زیادتی است و ثواب تعقیب از نماز زیاد است مادام که بذکر اشتغال المشغول است و دعا بعد از نماز افضل است از نماز سنت

علامه مجلسی فرموده که بروایت علی بن ابراهیم و کلینی آیة الکرسی علی التنزیل چنین است اللهُ لا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلا نَوْمٌ لَهُ ما فِي السَّماواتِ وَما فِي الْأَرْضِ وَما بَيْنَهُما وَما تَحْتَ الثَّرىٰ عالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهادَةِ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ مَنْ ذَا الَّذِي

وخندهای قهقهه و خواندن اشعار و خوض در باطل و امثال اینها که مفاسد بسیار دارد از آنکه
ذکر شود و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که اف باد بر مسلمانیکه در هفته روز جمعه را فارغ از برای امور
مسائل دین خود نگرداند و برای این امر خود را از کارهای دیگر فارغ نسازد و از حضرت رسول صلی الله
علیه و آله منقول است که هرگاه ببینید که در روز جمعه مرد پیری تواریخ جاهلیت و کفر را برای مردم
نقل میکند سنگ ریزه بر سرش بزنید شانزدهم هزار مرتبه صلوات بفرستد و از حضرت امام محمد باقر
علیه السلام مرویست که هیچ عبادت در روز جمعه نزد من محبوبتر نیست از صلوات بر محمد و آل طاهر او
صلی الله علیهم اجمعین مولف گوید که اگر فرصت نکرد فلا صد مرتبه صلوات را ترک نکند تا در قیامت
روی او نورانی شود و در روایت است که هر که در روز جمعه صد مرتبه صلوات فرستد و صد مرتبه أَسْتَغْفِرُ
اللّهَ رَبّي وَأَتوبُ إِلَيْهِ بگوید و صد مرتبه توحید بخواند البته آمرزیده شود و نیز روایت است که
صلوات بر محمد و آل محمد در ما بین ظهر و عصر برابر است با هفتاد حج هفدهم زیارت حضرت رسول
و ائمه طاهرین سلام الله علیهم اجمعین نماید و باید کیفیت آن در باب زیارات هیجدهم زیارت
اموات و زیارت قبر پدر و مادر یا یکی از ایشان برود که فضیلت دارد و از حضرت باقر علیه السلام
روایت شده که زیارت کنید مردگان را در روز جمعه که مطلع میباشند که کسی بزیارت ایشان رفته
و شاد میشوند نوزدهم دعای ندبه را که از اعمال اعیاد اربعه است بخواند و باید بعد از این در
محل خودش انشاء الله تعالی بیستم بدانکه از برای روز جمعه بغیر از نافله آن که بیست رکعت است کیفیت
آن بنابر مشهور آنستکه شش رکعت آن در وقتیکه آفتاب پهن شود بجا آورده شود و شش رکعت
دیگر وقت چاشت و شش رکعت دیگر نزدیک زوال و دو رکعت بعد از زوال پیش از فریضه
و یا آنکه شش رکعت اول را بعد از نماز جمعه یا ظهر بجا آورد بنحویکه در کتب فقهاء و مصابیح ذکر
شده نمازهای دیگر نقل شده و آنها بسیار است و ذکر بعضی از آنها در اینجا مناسبت اگرچه اکثر
آنها اختصاص بجمعه ندارد لکن در روز جمعه بجا آوردن آنها افضل است از جمله آنها است

نماز کامله که شیخ و سید و شهید و علامه و دیگران بسندهای معتبر بسیار از حضرت امام
جعفر صادق علیه السلام روایت کرده اند از آباء کرام آنحضرت که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که در
روز جمعه پیش از زوال چهار رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت سوره حمد را ده مرتبه و هر یک
از قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النّاسِ و قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ و قُلْ هُوَ اللّهُ أَحَدٌ و قُلْ يا أَيُّهَا الْكافِرُونَ

والحمد لله رب العالمین و بعد از آن
علامه مجلسی ره فرموده که تعقیب
نماز عبارتست از آنکه قرآن و دعا
و ذکر که متصل باشد بنماز عرفا
تعقیب میباشد و لکن افضل آن
آنست که با وضو باشد و نشسته
باشد رو بقبله و بهتر آنست که
بطریق تشهد نشسته باشد و
سخن نگوید در اثنای تعقیب
حضور در تعقیب نماز تمام
گفته اند که جمیع شرایط نماز
در تعقیب رعایت کنند و ظاهر
آنستکه هر جا که بعد از نماز
مشغول قرآن و ذکر و دعا باشد
ثواب تعقیب فی الجمله داشته باشد *
اگرچه در دنبال نماز نباشد
مولف گوید که از ائمه اطهار علیهم السلام
دعاهای بسیار از برای دنیا و دین
در تعقیب نمازها وارد شده

وآیة الکرسی را ده مرتبه و بروایت دیگر اِنّا اَنْزَلْناهُ و آیه شَهِدَ اللهُ را نیز هر یک ده مرتبه بخواند و چون
از چهار رکعت نماز فارغ شود صد مرتبه استغفار کند و صد مرتبه بگوید سُبْحانَ اللهِ وَالْحَمْدُ
لِلّٰهِ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَکْبَرُ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ پس صد مرتبه
صلوات بفرستد پس هر که این عمل را بجا آورد حق تعالی دفع کند از او شر اهل آسمان و شر اهل زمین
و شر شیطان و شر پادشاهان جائر را تا آخر خبر که تمامش در ذکر فضیلت این نماز است **نماز دیگر**
حارث همدانی از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام روایت کرده است که اگر توانی در روز جمعه ده رکعت نماز
بکن و رکوع و سجودش را تمام بجا آور و بعد از هر دو رکعت صد مرتبه بگو سُبْحانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ که
فضیلت بسیار دارد **نماز دیگر** بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره ابراهیم
و سوره حجر را در دو رکعت در روز جمعه بخواند هرگز پریشانی و دیوانگی و بلائی باو نرسد

نماز حضرت رسول صلی الله علیه و آله

سید بن طاوس ره بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده است که از آنحضرت سؤال کردند
از نماز حضرت جعفر طیار رضی الله عنه فرمود که چرا غافلی از نماز حضرت رسول صلی الله علیه و آله شاید حضرت
رسول صلی الله علیه و آله نماز جعفر را نکرده باشد و شاید جعفر نماز آنحضرت را نکرده باشد راوی
عرض کرد پس تعلیم کن آن نماز را بمن حضرت فرمود که دو رکعت نماز میکنی در هر رکعت یک مرتبه
فاتحه و پانزده مرتبه سوره اِنّا اَنْزَلْناهُ میخوانی پس در رکوع و بعد از سر برداشتن و در سجده اول
و بعد از سر برداشتن و در سجده دوم و بعد از سر برداشتن در هر یک پانزده مرتبه سوره قدر را
میخوانی پس تشهد میخوانی و سلام میگوئی و چون فارغ شوی میان تو و خدا گناهی نماند مگر آنکه آمرزیده
شده است و هر حاجت که طلبی روا است و بعد از آن این دعا را میخوانی لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ رَبُّنا
وَرَبُّ آبائِنَا الْاَوَّلِینَ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ اِلٰهاً واحِداً وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ لا اِلٰهَ
اِلَّا اللهُ لا نَعْبُدُ اِلّا اِیّاهُ مُخْلِصِینَ لَهُ الدِّینَ وَلَوْ کَرِهَ الْمُشْرِکُونَ لا اِلٰهَ اِلَّا
اللهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ اَنْجَزَ وَعْدَهُ وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَاَعَزَّ جُنْدَهُ وَهَزَمَ الْاَحْزابَ
وَحْدَهُ فَلَهُ الْمُلْکُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلیٰ کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ نُورُ السَّمٰواتِ
(وَلِلّٰهِ الْمُلْکُ وَالْحَمْدُ)
وَالْاَرْضِ وَمَنْ فِیهِنَّ فَلَکَ الْحَمْدُ وَاَنْتَ قَیّامُ السَّمٰواتِ وَالْاَرْضِ وَمَنْ فِیهِنَّ فَلَکَ

در تعقیب نماز

اشرف عبادات بعد از نماز تعقیب است و تعقیبات مأثوره در تکمیل نمازها مدخلیت عظیم است و ایضاً موجب رفع بلیات و شدائد و حصول مطالب و حوائج میگردد و علامه مجلسی جمله از آنها را در این رساله ایراد کرده و نقل کرده اکثر آنرا از کتاب عده و مصباح علامه حلی عطر الله مرقده الشریف و بیگمان تعقیبات بر دو قسم است ★ تعقیبات مشترکه و تعقیبات مختصه تعقیبات مشترکه آنست که بعد از هر نمازی خوانده میشود و آن بسیار است و ما در اینجا چند امر از آن اکتفا مینمائیم اول تسبیح حضرت فاطمه زهرا صلوات الله علیها است و فضیلت آن زیاده از حد است و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که

الحمد و انت الحق و وعدك الحق و قولك حق و انجازك حق و الجنة حق و النار حق اللهم لك اسلمت و بك آمنت و عليك توكلت و بك خاصمت و اليك حاكمت يا رب يا رب يا رب اغفر لي ما قدمت و اخرت و اسررت و اعلنت انت الهي لا اله الا انت صل على محمد و آل محمد و اغفر لي و ارحمني و تب علي انك انت التواب الرحيم

علامه مجلسی ره گفته که این نماز از نمازهای مشهوره است و عامه و خاصه در کتب خود روایت کرده‌اند و بعضی این را از نمازهای روز جمعه شمرده‌اند و از روایات اختصاصی معلوم نمیشود

و از جمله نمازها نماز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام

و ظاهراً در سایر — ایام هم توان کرد

شیخ و سید از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده‌اند که فرمود هر که از شماها چهار رکعت نماز امیر المؤمنین علیه السلام را بجا آورد از گناهان بیرون آید مانند روزی که از مادر متولد شده باشد و حاجتهای او برآورده شود بخواند در هر رکعت حمد یک مرتبه و پنجاه مرتبه قل هو الله احد و چون فارغ شوند این دعا را بخواند که تسبیح آنحضرت است سبحان من لا تبيد معالمه سبحان من لا تنقص خزائنه سبحان من لا اضمحلال لفخره سبحان من لا ينفد ما عنده سبحان من لا انقطاع لمدته سبحان من لا يشارك احدا في امره سبحان من لا اله غيره پس دعا کند بعد از این و بگوید يا من عفا عن السيئات و لم يجاز بها ارحم عبدك يا الله نفسي نفسي انا عبدك يا سيداه انا عبدك بين يديك يا رباه الهي بكينونتك يا املاه يا رجاءاه يا غياثاه عبدك عبدك لا حيلة له يا منتهى رغبتاه يا مجري الدم في عروقي يا سيداه يا مالكاه ايا هو ايا هو يا رباه عبدك عبدك لا حيلة لي لا غنى عن نفسي و لا استطيع لها ضرا و لا نفعا و لا اجد من اصانعه تقطعت اسباب الخدائع عني و اضمحل كل مظنون عني افردني الدهر اليك فقمت بين يديك هذا المقام يا الهي بعلمك كان هذا كله فكيف انت صانع بي و ليت شعري كيف تقول لدعائي اتقول نعم ام تقول لا فان قلت لا فيا ويلي يا ويلي

تا امر می‌کنیم کودکان خود را به تسبیح فاطمه علیها السلام چنانکه امر می‌کنیم ایشان را به نماز پس ملازم آن باشید که هر بنده که ملازم آن شد بدبخت نشد و در حدیث معتبر دیگر منقول است که ذکر کثیر که حق تعالی در قرآن مجید یاد کرده است تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام است و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هر که تسبیح فاطمه علیها السلام را بگوید و بعد از آن استغفار کند خدا او را بیامرزد و آن صد کلمه است در زبان و هزار در میزان عمل و شیطان را دور میکند و خدا را خوشنود میکند و بسندهای صحیح

يا عَولي يا عَولي يا شِقوَتي يا شِقوَتي يا شِقوَتي يا ذُلّي يا ذُلّي يا ذُلّي إلى مَن
ومِمَّن أو عِندَ مَن أو كَيفَ أو ماذا أو إلى أيِّ شَيءٍ ألجَأُ ومَن أرجو ومَن يَجودُ عَلَيَّ
بِفَضلِهِ حينَ تَرفُضُني يا واسِعَ المَغفِرَةِ وإن قُلتَ نَعَم كَما هُوَ الظَّنُّ بِكَ والرَّجاءُ لَكَ
فَطوبى لي أنا السَّعيدُ وأنا المَسعودُ فَطوبى لي أنا المَرحومُ يا مُتَرَحِّمُ يا مُتَرَئِّفُ يا
مُتَعَطِّفُ يا مُتَجَبِّرُ يا مُتَمَلِّكُ يا مُقسِطُ لا عَمَلَ لي أبلُغُ بِهِ نَجاحَ حاجَتي أسألُكَ بِاسمِكَ
الَّذي جَعَلتَهُ في مَكنونِ غَيبِكَ واستَقَرَّ عِندَكَ فَلا يَخرُجُ مِنكَ إلى شَيءٍ سِواكَ
أسألُكَ بِهِ وبِكَ وبِهِ فَإنَّهُ أجَلُّ وأشرَفُ أسمائِكَ لا شَيءَ لي غَيرُ هذا ولا أحَدَ
أعوَدُ عَلَيَّ مِنكَ يا كَينونُ يا مُكَوِّنُ يا مَن عَرَّفَني نَفسَهُ يا مَن أمَرَني بِطاعَتِهِ يا مَن
نَهاني عَن مَعصِيَتِهِ ويا مَدعُوُّ يا مَسئولُ يا مَطلوبًا إلَيهِ رَفَضتُ وَصِيَّتَكَ
الَّتي أوصَيتَني ولَم أُطِعكَ ولَو أطَعتُكَ فيما أمَرتَني لَكَفَيتَني ما قُمتُ إلَيكَ فيهِ
وأنا مَعَ مَعصِيَتي لَكَ راجٍ فَلا تَحُل بَيني وبَينَ ما رَجَوتُ يا مُتَرَجّى لي أعِذني مِن بَينِ
يَدَيَّ ومِن خَلفي ومِن فَوقي ومِن تَحتي ومِن كُلِّ جِهاتِ الإحاطَةِ بي اللّهُمَّ بِمُحَمَّدٍ سَيِّدي
وبِعَلِيٍّ وَلِيّي وبِالأئِمَّةِ الرّاشِدينَ عَلَيهِمُ السَّلامُ اجعَل عَلَينا صَلَواتِكَ و
رَأفَتَكَ ورَحمَتَكَ وأوسِع عَلَينا مِن رِزقِكَ واقضِ عَنَّا الدَّينَ وجَميعَ حَوائِجِنا
يا اللّهُ يا اللّهُ يا اللّهُ إنَّكَ عَلى كُلِّ شَيءٍ قَديرٌ پس حضرت فرمود که هر که این نماز را بجا آورد
و این دعا را بخواند چون فارغ شود نماند مابین او و خداوند تعالی گناهی مگر آنکه آمرزیده شود *

مؤلف گوید که احادیث بسیار در فضیلت خواندن این چهار رکعت نماز در شب و روز جمعه وارد شده
و اگر بعد از نماز بگوید اللّهُمَّ صَلِّ عَلَى النَّبِيِّ العَرَبِيِّ وآلِهِ وارد شده که گناهان گذشته و
آینده او آمرزیده شود و چنان باشد که دوازده مرتبه قرآن را ختم کرده باشد و حق تعالی گرسنگی و
تشنگی قیامت را از او دفع کند الخ

و از جمله نماز حضرت فاطمه صلوات الله علیها

روایت شده که حضرت فاطمه علیها السلام دو رکعت نماز میکرد که جبرئیل تعلیم او کرده بود در

تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام

از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که تسبیح فاطمه علیها السلام را بعد از نماز بگوید پیش از آنکه پاها را از هیئت نماز بگرداند آمرزیده شود و بهشت او را واجب گردد و در حدیث معتبر دیگر وارد است که تسبیح فاطمه علیها السلام را بعد از هر نماز خواندن بهتر است نزد من از آنکه هزار رکعت نماز در هر روزی بگذارد و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که عبادت الهی کرده نشده است بچیزی از تسبیح و تحمید بهتر از تسبیح فاطمه علیها السلام و اگر چیزی از آن بهتر می بود حضرت رسول صلی الله علیه و آله آن را بحضرت فاطمه علیها السلام عطا میفرمود و احادیث در فضیلت این زیاده از آن است که در این رساله ایراد توان کرد

رکعت اول بعد از سوره حمد صد مرتبه سوره قدر و در رکعت دوم بعد از حمد صد مرتبه توحید
بخواند چون سلام میگفت این تسبیح را میخواند سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُنِيفِ سُبْحَانَ
ذِي الْجَلَالِ الْبَاذِخِ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ الْفَاخِرِ الْقَدِيمِ سُبْحَانَ مَنْ لَبِسَ
الْبَهْجَةَ وَالْجَمَالَ سُبْحَانَ مَنْ تَرَدَّى بِالنُّورِ وَالْوَقَارِ سُبْحَانَ مَنْ يَرَى أَثَرَ النَّمْلِ
فِي الصَّفَا سُبْحَانَ مَنْ يَرَى وَقْعَ الطَّيْرِ فِي الْهَوَاءِ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هٰكَذَا لَا هٰكَذَا غَيْرُهُ
و سید گفته است که در روایت دیگر وارد شده است که بعد از این نماز تسبیح مشهور حضرت فاطمه
را که بعد از هر نماز خوانده میشود بخواند و بعد از آن صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد
و شیخ در مصباح المتهجد فرموده نماز حضرت فاطمه علیها السلام دو رکعت است در رکعت اول حمد و
صد مرتبه قدر و در دوم حمد و صد مرتبه توحید و چون سلام داد تسبیح زهرا علیها السلام بخواند
پس بگوید سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ تا آخر تسبیح که ذکر شد پس فرموده و سزاوار است که بکسیکه
این نماز را بجا میآورد چون از تسبیح فارغ شود زانوها و ذراعها را برهنه نماید و بچسباند همه
مواضع سجود خود را بزمین بدون حاجز و حائلی و حاجت بخواهد و دعا کند آنچه میخواهد و بگوید
در همانحال بسجده يَا مَنْ لَيْسَ غَيْرَهُ رَبٌّ يُدْعَى يَا مَنْ لَيْسَ فَوْقَهُ إِلٰهٌ يُخْشَى يَا مَنْ لَيْسَ
دُونَهُ مَلِكٌ يُتَّقَى يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ وَزِيرٌ يُؤْتَى يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ حَاجِبٌ يُرْشَى يَا مَنْ لَيْسَ
لَهُ بَوَّابٌ يُغْشَى يَا مَنْ لَا يَزْدَادُ عَلَى كَثْرَةِ السُّؤَالِ إِلَّا كَرَماً وَجُوداً وَعَلَى كَثْرَةِ الذُّنُوبِ
إِلَّا عَفْواً وَصَفْحاً صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا و بجای این کلمه حاجات
خود را از خدا بخواهد **نماز دیگر** از حضرت فاطمه علیها السلام شیخ و سید روایت کرده اند از صفوان
که محمد بن علی حلبی روز جمعه خدمت حضرت صادق علیه السلام مشرف شد و سؤال کرد که بمن اعم
عملی تعلیم فرمائی که بهترین اعمال باشد در این روز حضرت فرمود که من نمیدانم کسی را که بزرگتر
باشد نزد رسولخدا از حضرت فاطمه و نمیدانم چیزی را افضل از آنچه تعلیم کرد پیغمبر فاطمه را
فرمود که هر که صبح کند در روز جمعه پس غسل کند و قدمها را بگشاید و چهار رکعت نماز کند
بدو سلام بخواند در رکعت اول بعد از حمد توحید پنجاه مرتبه و در رکعت دوم بعد از حمد
وَالْعَادِيَاتِ پنجاه مرتبه و در رکعت سیم بعد از حمد اذا زلزلت پنجاه مرتبه و در رکعت چهارم

و در کیفیت آن اختلاف فرموده
اند و احادیث هست و اشهر و اظهر
آنستکه سی و چهار مرتبه الله اکبر
و سی و سه مرتبه الحمد لله و سی و سه
مرتبه سبحان الله بگوید و
در بعضی روایات سبحان الله
پیش از الحمد لله وارد شده
و بعضی از علما جمع باین نحو
کرده اند که بعد از نماز بطریق
اول بخوانند و در هنگام خواب
رفتن بطریق ثانی و ظاهر
آنست که مطلقا بطریق اول که مشهور است
اولی باشد و مستحب است که بعد
از تمام کردن بگوید لا اله
الا الله و از حضرت صادق علیه السلام مرویست
که هر که بعد از هر نماز فریضه
تسبیح فاطمه علیها السلام بگوید

بعد از حمد اذا جاء نصر الله پنجاه مرتبه و این سوره نصر است و آخر سوره ایست که نازل شده و چون
از نماز فارغ شود این دعا بخواند الهی و سیدی من تهیّأ او تعبّأ او اعدّ او استعدّ
لوفادة مخلوق رجاء رفده و فوائده و نائله و فواضله و جوائزه فالیک یا الهی
کانت تهیئتی و تعبئتی و اعدادی و استعدادی رجاء فوائدک و معروفک و نائلک
و جوائزک فلا تخیّبنی من ذلک یا من لا تخیب علیه مسئلة السائل و لا تنقصه
عطیّة نائل فانی لم آتک بعمل صالح قدّمته و لا شفاعة مخلوق رجوته اتقرّب
الیک بشفاعته الا محمد و اهل بیته صلواتک علیه و علیهم اتیتک ارجو
عظیم عفوک الذی عدت به علی الخطائین عند عکوفهم علی المحارم فلم یمنعک
طول عکوفهم علی المحارم ان جدت علیهم بالمغفرة و انت سیدی العواد بالنعماء
و انا العواد بالخطاء اسئلک بحق محمد و آله الطاهرین ان تغفر لی ذنبی العظیم فانه
لا یغفر العظیم الا العظیم یا عظیم یا عظیم یا عظیم یا عظیم یا عظیم یا عظیم یا عظیم
مؤلف گوید که سید بن طاوس ره در جمال الاسبوع از برای هر یک از ائمه علیهم السلام نمازی با دعا ذکر نموده
شایسته است در اینجا ذکر شود فرموده. **نماز امام حسن علیه السلام** در روز جمعه و آن چهار رکعت
است مثل نماز امیرالمؤمنین علیه السلام نماز دیگر از آنحضرت در روز جمعه و آن نیز چهار رکعت است در هر
رکعت حمد یکمرتبه و قل هو الله احد بیست و پنج مرتبه **دعاء امام حسن علیه السلام** اللهم انی
اتقرّب الیک بجودک و کرمک و اتقرّب الیک بمحمد عبدک و رسولک و
اتقرّب الیک بملائکتک المقرّبین و انبیائک و رسلک ان تصلی علی محمد
عبدک و رسولک و علی آل محمد و ان تقیلنی عثرتی و تستر علی ذنوبی و تغفرها
لی و تقضی لی حوائجی و لا تعذبنی بقبیح کان منی فان عفوک و جودک یسعنی انک
علی کل شیء قدیر. **نماز امام حسین علیه السلام** چهار رکعت است در هر رکعت سوره فاتحه پنجاه
مرتبه و سوره توحید پنجاه مرتبه و در رکوع فاتحه و توحید هر یک ده مرتبه و چون از رکوع سر بردارد

و در عقب آن یکمرتبه لا اله الا الله بگوید و بعد از آن دعا بخواند. تسبیح تربت حضرت امام حسین علیه السلام جانماز نگاه داشتند و در تسبیح از کار سنت است و بوسیدن تسبیح تربت آن حضرت و با خود داشتن مستحب است و حرز از بلاها است و موجب ثواب بی انتها است و منقول است که در ابتدا حضرت فاطمه علیها السلام رشته از پشم تابیده بودند و بر آن گره زده بودند و بآن تسبیح میکردند تا آنکه حضرت حمزه بن عبد المطلب رض شهید شد پس حضرت فاطمه علیها السلام از تربت قبر آن شهید بزرگوار خاک برگرفتند و تسبیح ساختند و بآن تسبیح میکردند مردم نیز چنان کردند و چون سید الشهداء

حسین

هر یک را ده مرتبه و همچنین در سجدهٔ اولی و در بین دو سجده و در سجدهٔ دوم هر یک ده مرتبه و چون از چهار رکعت فارغ شدی و سلام گفتی این دعا بخوان اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الَّذِي اسْتَجَبْتَ لِاٰدَمَ وَحَوّٰاءَ تا آخر دعا که فی الجمله طولانی است

نماز امام زین العابدین علیه السلام

چهار رکعت است در هر رکعت حمد یک مرتبه و توحید صد مرتبه

دعاء آنحضرت يٰا مَنْ اَظْهَرَ الْجَمِيلَ وَسَتَرَ الْقَبِيحَ يٰا مَنْ لَمْ يُؤٰاخِذْ بِالْجَرِيرَةِ وَلَمْ يَهْتِكِ السِّتْرَ يٰا عَظِيمَ الْعَفْوِ يٰا حَسَنَ التَّجٰاوُزِ يٰا وٰاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يٰا بٰاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ يٰا صٰاحِبَ كُلِّ نَجْوىٰ يٰا مُنْتَهىٰ كُلِّ شَكْوىٰ يٰا كَرِيمَ الصَّفْحِ يٰا عَظِيمَ الرَّجٰاءِ يٰا مُبْتَدِئاً بِالنِّعَمِ قَبْلَ اسْتِحْقٰاقِهٰا يٰا رَبَّنٰا وَسَيِّدَنٰا وَمَوْلاٰنٰا يٰا غٰايَةَ رَغْبَتِنٰا اَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ

نماز حضرت باقر علیه السلام

دو رکعت است در هر رکعت حمد یک مرتبه و سُبْحٰانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلاٰ اِلٰهَ اِلاَّ اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ صد مرتبه

دعاء آنحضرت اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ يٰا حَلِيمُ ذُو اَنٰاةٍ غَفُورٌ وَدُودٌ اَنْ تَتَجٰاوَزَ عَنْ سَيِّئٰاتِي وَمٰا عِنْدِي بِحُسْنِ مٰا عِنْدَكَ وَاَنْ تُعْطِيَنِي مِنْ عَطٰائِكَ مٰا يَسَعُنِي وَتُلْهِمَنِي فِيمٰا اَعْطَيْتَنِي الْعَمَلَ فِيهِ بِطٰاعَتِكَ وَطٰاعَةِ رَسُولِكَ وَاَنْ تُعْطِيَنِي مِنْ عَفْوِكَ مٰا اَسْتَوْجِبُ بِهِ كَرٰامَتَكَ اَللّٰهُمَّ اَعْطِنِي مٰا اَنْتَ اَهْلُهُ وَلاٰ تَفْعَلْ بِي مٰا اَنٰا اَهْلُهُ فَاِنَّمٰا اَنٰا بِكَ وَلَمْ اُصِبْ خَيْراً قَطُّ اِلاَّ مِنْكَ يٰا اَبْصَرَ الْاَبْصَرِينَ وَيٰا اَسْمَعَ السّٰامِعِينَ وَيٰا اَحْكَمَ الْحٰاكِمِينَ وَيٰا جٰارَ الْمُسْتَجِيرِينَ وَيٰا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ

نماز حضرت صادق علیه السلام

دو رکعت است در هر رکعت حمد یک مرتبه و شَهِدَ اللّٰهُ صد مرتبه

دعاء آنحضرت يٰا صٰانِعَ كُلِّ مَصْنُوعٍ يٰا جٰابِرَ كُلِّ كَسِيرٍ وَيٰا حٰاضِرَ كُلِّ مَلَاٍ وَيٰا شٰاهِدَ كُلِّ نَجْوىٰ وَيٰا عٰالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ وَيٰا شٰاهِداً غَيْرَ غٰائِبٍ وَغٰالِباً غَيْرَ مَغْلُوبٍ وَيٰا قَرِيباً غَيْرَ بَعِيدٍ وَيٰا مُونِسَ كُلِّ وَحِيدٍ وَيٰا حَيُّ مُحْيِيَ الْمَوْتىٰ وَمُمِيتَ الْاَحْيٰاءِ الْقٰائِمَ عَلىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمٰا كَسَبَتْ وَيٰا حَيّاً حِينَ لاٰ حَيَّ لاٰ اِلٰهَ اِلاَّ اَنْتَ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ

نماز حضرت کاظم علیه السلام

دو رکعت است در هر رکعت حمد یک مرتبه و توحید

فضیلت تسبیح تربت

تمام ابیه عاد از اول مفاتیح دوم ص ۹۳ از [illegible] حسین بن علی علیهما السلام [illegible] آن امام مظلوم [illegible] شد کرد از تربت آن [illegible] تسبیح با آن [illegible] کند [illegible] ثواب [illegible] و ذکر [illegible] منقول است [illegible] ذکر بگوید [illegible] استغفار [illegible] هفت [illegible] تسبیح [illegible]

دوازده مرتبه **دعاء الحضرت** الٰهی خشعت الاصوات لک وضلّت الاحلام فیک
ووجل کلّ شیءٍ منک وهرب کلّ شیءٍ الیک وضاقت الاشیاء دونک وملأ کلّ
شیءٍ نورک فانت الرفیع فی جلالک وانت البهیّ فی جمالک وانت العظیم فی
قدرتک وانت الّذی لا یؤودک شیءٌ یا منزل نعمتی یا مفرّج کربتی ویا قاضی حاجتی
اعطنی مسئلتی بلا اله الّا انت اٰمنت بک مخلصاً لک دینی اصبحت علی عهدک
ووعدک ما استطعت ابوء لک بالنعمة واستغفرک من الذنوب الّتی لا یغفرها
غیرک یا من هو فی علوّه دانٍ وفی دنوّه عالٍ وفی اشراقه منیرٌ وفی سلطانه قویٌّ
صلّ علی محمّدٍ واٰله **نماز حضرت امام رضا** علیه السلام شش رکعت در هر رکعت حمد یکمرتبه
وهل اتی علی الانسان ده مرتبه **دعاء الحضرت** یا صاحبی فی شدّتی یا ولیّی فی نعمتی
ویا الٰهی واله ابرٰهیم واسمٰعیل واسحٰق ویعقوب یا ربّ کهیٰعص ویٰس والقراٰن
الحکیم اسئلک یا احسن من سئل ویا خیر من دعی ویا اجود من اعطی ویا خیر
مرتجی اسئلک ان تصلّی علی محمّدٍ واٰل محمّدٍ **نماز حضرت جواد** علیه السلام دو رکعت
در هر رکعت حمد یکمرتبه و توحید هفتاد مرتبه **دعاء الحضرت** اللّهمّ ربّ الارواح
الفانیة والاجساد البالیة اسئلک بطاعة الارواح الراجعة الی اجسادها
وبطاعة الاجساد الملتئمة بعروقها وبکلمتک النافذة بینهم واخذک الحقّ
منهم والخلائق بین یدیک ینتظرون فصل قضائک ویرجون رحمتک ویخافون
عقابک صلّ علی محمّدٍ واٰل محمّدٍ واجعل النور فی بصری والیقین فی قلبی وذکرک
باللیل والنهار علی لسانی وعملاً صالحاً فارزقنی **نماز حضرت هادی** علیه السلام دو
رکعت در رکعت اول سوره حمد و یٰس و در رکعت دوم سوره حمد والرحمن **دعاء الحضرت**
یا بارّ یا وصول یا شاهد کلّ غائبٍ ویا قریب غیر بعیدٍ ویا غالب غیر مغلوبٍ ویا من لا

فضیلت تسبیح

در حدیثست که حوران بهشت چون ملکی را می‌بینند که بزمین میآید از او التماس میکنند که تسبیح و تربت حضرت حسین علیه السلام را از برای ما بیاور

در حدیث صحیح از حضرت امام موسی علیه السلام منقولست که مؤمن نباید که بی هفت چیز باشد مسواک و شانه و سجاده و تسبیحی که در آن سی و چهار دانه باشد و انگشتر عقیق

و ظاهر آنست که خاک و چه هر دو خوبست و طلع بهتر است و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که تسبیح از تربت امام حسین علیه السلام داشته باشد تسبیح بگوید حق تعالی برای او چهار صد حسنه بنویسد و چهار صد گناه از او محو کند و چهار صد حاجت او را برآورد

يَعْلَمُ كَيْفَ هُوَ اِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا تَبْلُغُ قُدْرَتَهُ اَسْئَلُكَ اَللّٰهُمَّ بِاسْمِكَ الْمَكْنُونِ الْمَخْزُونِ الْمَكْتُومِ عَمَّنْ شِئْتَ اَلطَّاهِرِ الْمُطَهَّرِ الْمُقَدَّسِ النُّورِ التَّامِّ الْحَيِّ الْقَيُّومِ الْعَظِيمِ نُورِ السَّمٰوَاتِ وَنُورِ الْاَرَضِينَ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ الْعَظِيمِ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ

نماز امام حسن عسکری علیه السلام چهار رکعت در دو رکعت اول بعد از حمد پانزده مرتبه سوره اِذَا زُلْزِلَت و در دو رکعت دوم بعد از حمد پانزده مرتبه توحید **دعاء الخضر** اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِاَنَّ لَكَ الْحَمْدَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْبَدِيءُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَاَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الَّذِي لَا يُبْدِلُكَ شَيْءٌ وَاَنْتَ كُلَّ يَوْمٍ فِي شَأْنٍ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ خَالِقُ مَا يُرٰى وَمَا لَا يُرٰى الْعَالِمُ بِكُلِّ شَيْءٍ بِغَيْرِ تَعْلِيمٍ اَسْئَلُكَ بِاٰلَائِكَ وَنَعْمَائِكَ بِاَنَّكَ اللّٰهُ الرَّبُّ الْوَاحِدُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ وَاَسْئَلُكَ بِاَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْوِتْرُ الْفَرْدُ الْاَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ وَاَسْئَلُكَ بِاَنَّكَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ الْقَائِمُ عَلٰى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ الرَّقِيبُ الْحَفِيظُ وَاَسْئَلُكَ بِاَنَّكَ اللّٰهُ الْاَوَّلُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَالْاٰخِرُ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ وَالْبَاطِنُ دُونَ كُلِّ شَيْءٍ الضَّارُّ النَّافِعُ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ وَاَسْئَلُكَ بِاَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْبَاعِثُ الْوَارِثُ الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ بَدِيعُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ وَذُو الطَّوْلِ وَذُو الْعِزَّةِ وَذُو السُّلْطَانِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَحَطْتَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا وَاَحْصَيْتَ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ

نماز حضرت صاحب الزمان عجل الله تعالى فرجه

دو رکعت میخوانی در هر رکعت سوره حمد را تا اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِينُ و چون به آن رسیدی صد مرتبه میگوئی و در مرتبه آخر سوره را تمام میکنی پس قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ را یکبار میخوانی و چون از نماز فارغ شدی این دعا را میخوانی اَللّٰهُمَّ عَظُمَ الْبَلَاءُ وَبَرِحَ الْخَفَاءُ وَانْكَشَفَ الْغِطَاءُ

دیگر نماز تعقیب در رجب برای ابطال کند و هر که بر اینکه مستحب است کرر زن شب اثر کند و باید بعد از زبان نماز و از بعضی روایات مستفاد میشود کند ثواب آنکه تمام نماز شب کند است و بکن احادیث بر فضیلت ورد مطلقاً اکثر واقع است که بعد از سلام دو رکعت مستحب است که دیگر تعقیب نماز فریضه بسیار مستحب است بعد از نماز انطاکی که در دست یکی از وقتی بر آن انداز نماز در یک تعقیب از اهل بیت الله اکبر بگوید چنانکه علی بن بابویه و شیخ صدوق از امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده اند که مفضل بن عمر از آن حضرت پرسید که چرا بعد از سلام سه مرتبه تکبیر میگوید و دست

وَضاقَتِ الْأَرْضُ بِما وَسِعَتِ السَّماءُ وَ اِلَیْکَ یا رَبِّ الْمُشْتَکی وَ عَلَیْکَ الْمُعَوَّلُ فِی
الشِّدَّةِ وَ الرَّخاءِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الَّذینَ اَمَرْتَنا بِطاعَتِهِمْ وَ عَجِّلِ اللّٰهُمَّ
فَرَجَهُمْ بِقائِمِهِمْ وَ اَظْهِرْ اِعْزازَهُ یا مُحَمَّدُ یا عَلِیُّ یا عَلِیُّ یا مُحَمَّدُ اِکْفِیانی فَاِنَّکُما کافِیایَ
یا مُحَمَّدُ یا عَلِیُّ یا عَلِیُّ یا مُحَمَّدُ اُنْصُرانی فَاِنَّکُما ناصِرایَ یا مُحَمَّدُ یا عَلِیُّ یا عَلِیُّ یا مُحَمَّدُ
اِحْفَظانی فَاِنَّکُما حافِظایَ یا مَوْلایَ یا صاحِبَ الزَّمانِ یا مَوْلایَ یا صاحِبَ الزَّمانِ
یا مَوْلایَ یا صاحِبَ الزَّمانِ الْغَوْثَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ اَدْرِکْنی اَدْرِکْنی اَدْرِکْنی
الْاَمانَ الْاَمانَ الْاَمانَ و از جمله نمازها **نماز حضرت جعفر علیه السلام** که اکسیر اعظم و کبریت
احمر است و بسندهای بسیار معتبر با فضیلت بسیار که عمده آمرزش گناهان عظیمه است وارد شده
و افضل اوقات آن صدر روز جمعه است و آن چهار رکعت است بدو تشهد و دو سلام در رکعت
اول بعد از حمد اذا زلزلت و در رکعت دوم بعد از حمد سوره و العادیات و در رکعت سیم
اذا جاء نصر الله و در رکعت چهارم قل هو الله احد و در هر رکعت بعد از فراغ از قرائت
پانزده مرتبه بگوید سُبْحانَ اللّٰهِ وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَ اللّٰهُ اَکْبَرُ و در رکوع
همین تسبیحات را ده مرتبه میگوید و چون سر از رکوع برمیدارد ده مرتبه و در سجده اول ده مرتبه
و بعد از سر برداشتن ده مرتبه و در سجده دوم ده مرتبه و بعد از سر برداشتن پیش از آنکه برخیزد
ده مرتبه در هر چهار رکعت چنین میکند که مجموع سیصد مرتبه شود شیخ کلینی از ابو سعید
مدائنی روایت کرده که حضرت صادق علیه السلام بمن فرمود آیا تعلیم نکنم ترا چیزی که بگوئی آنرا در نماز
جعفر گفتم بلی تعلیم فرما فرمود چون در سجده آخر چهار رکعت نماز رسیدی و از تسبیحات فارغ شدی
بگو سُبْحانَ مَنْ لَبِسَ الْعِزَّ وَ الْوَقارَ سُبْحانَ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْمَجْدِ وَ تَکَرَّمَ بِهِ سُبْحانَ
مَنْ لا یَنْبَغِی التَّسْبیحُ اِلّا لَهُ سُبْحانَ مَنْ اَحْصی کُلَّ شَیْءٍ عِلْمُهُ سُبْحانَ ذِی الْمَنِّ وَ
النِّعَمِ سُبْحانَ ذِی الْقُدْرَةِ وَ الْکَرَمِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِمَعاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِکَ
وَ مُنْتَهَی الرَّحْمَةِ مِنْ کِتابِکَ وَ اسْمِکَ الْاَعْظَمِ وَ کَلِماتِکَ التّامَّةِ الَّتی
تَمَّتْ صِدْقاً وَ عَدْلاً صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ اَهْلِ بَیْتِهِ وَ افْعَلْ بی کَذا وَ کَذا

بروایت معتبر وارد شده که چون حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله فتح مکه نمود نزد حجر الاسود نماز ظهر با اصحاب گذارد و چون سلام نماز را داد سه مرتبه تکبیر گفت و با صدای بلند بعد از آن گفت لا اله الا الله وحده وحده وحده انجز وعده و نصر عبده و اعز جنده و غلب الاحزاب وحده فله الملک و له الحمد یحیی و یمیت و هو علی کل شیء قدیر پس رو بجانب اصحاب کرد و فرمود ترک مکنید این تکبیر و این دعا را بعد از هر نماز فریضه زیرا که هر که بعد از سلام چنین کند ادا کرده است شکر نعمت خدا را بر تقویت اسلام و لشکر اسلام

بجای این کلمه حاجات خود را بخواهد شیخ و سید از مفضل بن عمر روایت کرده‌اند که گفت دیدم
روزی حضرت امام جعفر صادق علیه السلام را که نماز جعفر بجا آوردند پس دستها را بلند کردند این دعا
خواندند یَا رَبِّ یَا رَبِّ بقدر یک نفس و فا کند یَا رَبَّاهُ یَا رَبَّاهُ بقدر یک نفس رَبِّ رَبِّ
باز بقدر یک نفس یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ باز بقدر یک نفس یَا حَیُّ یَا حَیُّ بقدر یک نفس یَا رَحِیمُ یَا رَحِیمُ
باز بقدر یک نفس یَا رَحْمٰنُ یَا رَحْمٰنُ هفت مرتبه یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ هفت مرتبه پس خواندند
اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَفْتَتِحُ الْقَوْلَ بِحَمْدِکَ وَاَنْطِقُ بِالثَّنَاۤءِ عَلَیْکَ وَاُمَجِّدُکَ وَلَا غَایَةَ لِمَدْحِکَ
وَاُثْنِی عَلَیْکَ وَمَنْ یَبْلُغُ غَایَةَ ثَنَاۤئِکَ وَاَمَدَ مَجْدِکَ وَاَنّٰی لِخَلِیقَتِکَ کُنْهُ مَعْرِفَةِ
مَجْدِکَ وَاَیَّ زَمَنٍ لَمْ تَکُنْ مَمْدُوحًا بِفَضْلِکَ مَوْصُوفًا بِمَجْدِکَ عَوَّادًا عَلَی الْمُذْنِبِینَ
بِحِلْمِکَ تَخَلَّفَ سُکَّانُ اَرْضِکَ عَنْ طَاعَتِکَ فَکُنْتَ عَلَیْهِمْ عَطُوفًا بِجُودِکَ جَوَادًا
بِفَضْلِکَ عَوَّادًا بِکَرَمِکَ یَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْمَنَّانُ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ پس حضرت
فرمود که ای مفضل هرگاه ترا حاجت ضروری بوده باشد نماز جعفر را بکن و این دعا را بخوان و حاجت
خود را از خدا طلب کن که برآورده میشود انشاء الله تعالی مؤلف گوید که شیخ طوسی برای برآمدن
حاجت از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود روزه بگیر روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه را
و چون آخر روز پنجشنبه شود تصدق بده برده مسکین هر مسکینی مُدّی از طعام پس چون روز
جمعه شود غسل کن و برو بصحرا و نماز جعفر را بجا آور و دو برهنه کن زانوها را و بچسبان بر زمین و
بگو یَا مَنْ اَظْهَرَ الْجَمِیلَ وَسَتَرَ الْقَبِیحَ یَا مَنْ لَمْ یُؤَاخِذْ بِالْجَرِیرَةِ وَلَمْ یَهْتِکِ السِّتْرَ یَا
عَظِیمَ الْعَفْوِ یَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ یَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ یَا بَاسِطَ الْیَدَیْنِ بِالرَّحْمَةِ یَا صَاحِبَ
کُلِّ نَجْوٰی وَمُنْتَهٰی کُلِّ شَکْوٰی یَا مُقِیلَ الْعَثَرَاتِ یَا کَرِیمَ الصَّفْحِ یَا عَظِیمَ الْمَنِّ یَا مُبْتَدِئًا
بِالنِّعَمِ قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا یَا رَبَّاهُ یَا رَبَّاهُ یَا رَبَّاهُ ده مرتبه یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ ده مرتبه
یَا سَیِّدَاهُ یَا سَیِّدَاهُ ده مرتبه یَا مَوْلَایَاهُ یَا مَوْلَایَاهُ ده مرتبه یَا رَجَاۤئَاهُ ده مرتبه یَا غِیَاثَاهُ ده مرتبه
یَا غَایَةَ رَغْبَتَاهُ ده مرتبه یَا رَحْمٰنُ ده مرتبه یَا رَحِیمُ ده مرتبه یَا مُعْطِیَ الْخَیْرَاتِ ده مرتبه صَلِّ عَلٰی
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ کَثِیرًا طَیِّبًا کَاَفْضَلِ مَا صَلَّیْتَ عَلٰی اَحَدٍ مِنْ خَلْقِکَ ده مرتبه و

تعقیبات مشترکه

و در حدیث صحیح منقول است که چون
حضرت صادق علیه السلام از نماز فارغ
میشدند دستها را بالای
سر بلند میکردند
و دعا میخواندند و از امام
محمد باقر علیه السلام منقول است
که هر بنده که دستها را
بلند کند بسوی خدا
...

فردا از خدا شرم کند که دستهای
او را خالی برگرداند
پس باید دستها را بلند کند
در تعقیب و بعضی فرمودند
لینک مختصر از حضرت ...
علیه السلام روایت کرده است
که بعد از نماز ...
از آنکه پا ها را حرکت دهد
سه مرتبه بگوید ...
کفارات ...

و حاجت خود را بطلب مؤلف گوید که روایات بسیار وارد شده در باب روزه این سه روز و بجا آوردن دو رکعت نماز در زوال روز جمعه برای برآمدن حاجت بیست و یکم از اعمال روز جمعه آنکه چون زوال شمس شود بخواند دعائی را که محمد بن مسلم از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است و آن بنحوی که در مصباح شیخ است آنکه بگوید لا اِلهَ اِلاَّ اللهُ وَاللهُ اَكْبَرُ وَسُبْحانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّهِ الَّذي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَداً وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَريكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبيراً پس بگوید يا سابِغَ النِّعَمِ يا دافِعَ النِّقَمِ يا بارِئَ النَّسَمِ يا عَلِيَّ الْهِمَمِ يا مُغْشِيَ الظُّلَمِ يا ذَا الْجُودِ وَالْكَرَمِ يا كاشِفَ الضُّرِّ وَالْاَلَمِ يا مُونِسَ الْمُسْتَوْحِشينَ فِي الظُّلَمِ يا عالِماً لا يُعَلَّمُ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بي ما اَنْتَ اَهْلُهُ يا مَنِ اسْمُهُ دَواءٌ وَذِكْرُهُ شِفاءٌ وَطاعَتُهُ غَناءٌ اِرْحَمْ مَنْ رَأْسُ مالِهِ الرَّجاءُ وَسِلاحُهُ الْبُكاءُ سُبْحانَكَ لا اِلهَ اِلاَّ اَنْتَ يا حَنّانُ يا مَنّانُ يا بَديعَ السَّماواتِ وَالْاَرْضِ يا ذَا الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ بیست و دوم نماز ظهر روز جمعه را بجمعه و منافقین و عصر را بجمعه و توحید بخواند شیخ صدوق روایت کرده از حضرت صادق علیه السلام که فرمود از چیزهائیکه واجب لازم است بر هر مؤمنی که شیعه ما باشد آنکه بخواند در شب جمعه نماز را بسوره جمعه و سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْاَعْلَى و در نماز ظهر آن سوره جمعه و منافقین پس هرگاه این کار کرد گویا عمل نموده بعمل رسول الله صلی الله علیه و آله و ثواب و جزاء او بر خدا بهشت خواهد بود و شیخ کلینی بسند حسن کالصحیح از حلبی روایت کرده که گفت سؤال کردم از حضرت صادق علیه السلام که هرگاه در روز جمعه تنها نماز گذارم یعنی نماز جمعه نخوانم و چهار رکعت نماز ظهر را بجا آورم آیا بلند قرائت کنم فرمود بلی و فرمود بخوان بسوره جمعه و منافقین در روز جمعه بیست و سیم شیخ طوسی در مصباح در ذکر تعقیب بعد از ظهر روز جمعه روایت کرده از حضرت صادق علیه السلام که هر که بخواند روز جمعه بعد از سلام هفت مرتبه حمد و هفت مرتبه قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النّاسِ و هفت مرتبه قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ و هفت مرتبه قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ و هفت مرتبه قُلْ يا اَيُّهَا الْكافِرُونَ و بخواند آخر سوره برائة لَقَدْ جاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ اَنْفُسِكُمْ و آخر حشر که لَوْ اَنْزَلْنا هذَا الْقُرْآنَ باشد تا آخر سوره

أَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذي لا اِلهَ اِلاّ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ذُو الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ وَاَتُوبُ اِلَيْهِ و در دو روایت دیگر وارد شده است که هر که این استغفار را هر روز بخواند حقتعالی چهل کبیره او را بیامرزد و ثقة الاسلام کلینی بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که ترک مکن بعد از هر نماز این دعا را * اُعيذُ نَفْسي وَما رَزَقَني رَبّي بِاللهِ الْواحِدِ الصَّمَدِ الَّذي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً اَحَدٌ وَاُعيذُ نَفْسي وَما رَزَقَني رَبّي بِرَبِّ الْفَلَقِ مِنْ شَرِّ ما خَلَقَ وَمِنْ شَرِّ غاسِقٍ اِذا وَقَبَ وَمِنْ شَرِّ

و پنج آیهٔ آل عمران إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ تا إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ از این جمعه تا جمعهٔ دیگر کفایت شر دشمنان و بلاها از او بشود بیست و چهارم و نیز از آنحضرت روایت کرده که هر که بعد از نماز صبح یا بعد از نماز ظهر بگوید اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ صَلَوَاتِكَ وَصَلَوَاتِ مَلَائِكَتِكَ وَرُسُلِكَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ نوشته نشود براو گناهی تا یکسال و نیز فرموده که هر که بعد از نماز صبح و نماز ظهر بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ نمیرد تا امام قائم را درک نماید مؤلف گوید که اگر دعای اول را سه دفعه بعد از فریضهٔ ظهر جمعه بخواند برای او امان باشد از بلاها تا جمعهٔ دیگر و نیز روایت شده که هر که میان دو نماز روز جمعه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد ثوابش معادل هفتاد رکعت نماز باشد بیست و پنجم بخواند دعای يَا مَنْ يَرْحَمُ مَنْ لَا تَرْحَمُهُ الْعِبَادُ و دعای اَللّٰهُمَّ هٰذَا يَوْمٌ مُبَارَكٌ و این هر دو از ادعیهٔ صحیفهٔ کامله است بیست و ششم شیخ در مصباح فرموده روایت شده از ائمه علیهم السلام که هر که در روز جمعه دو رکعت نماز کند بعد از نماز ظهر بخواند در هر رکعت بعد از حمد هفت مرتبه قُلْ هُوَ اللّٰهُ أَحَدٌ و بعد از نماز بگوید اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ الَّتِي حَشْوُهَا الْبَرَكَةُ وَعُمَّارُهَا الْمَلَائِكَةُ مَعَ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَبِينَا إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ تا جمعهٔ دیگر بلاها و فتنه‌ها از وی دور باشد و حق تعالی جمع کند میان او و محمد صلی الله علیه و آله و ابراهیم علیه السلام علامهٔ مجلسی فرموده که اگر ابتدا را غیر سید بخواند بجای وَأَبِينَا وَأَبِيهِ بگوید بیست و هفتم روایت شده که بهترین اوقات صلوات در روز جمعه بعد از عصر است و صد مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ و شیخ فرموده روایت شده که مستحب است صد مرتبه بگوید صَلَوَاتُ اللّٰهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَأَنْبِيَائِهِ وَرُسُلِهِ وَجَمِيعِ خَلْقِهِ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَعَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ وَأَجْسَادِهِمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ و شیخ جلیل ابن ادریس در سرائر از جامع بزنطی نقل کرده که ابو بصیر گفت شنیدم از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام که میفرمود صلوات بر محمد و آل محمد در ما بین ظهر و عصر معادل هفتاد رکعت است و کسیکه بگوید بعد از عصر روز جمعه اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَبَارِكْ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِمْ وَعَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ وَأَجْسَادِهِمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ

النَّفّاثاتِ فِي الْعُقَدِ وَمِنْ شَرِّ حاسِدٍ إِذا حَسَدَ و قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النّاسِ مَلِكِ النّاسِ إِلٰهِ النّاسِ مِنْ شَرِّ الْوَسْواسِ الْخَنّاسِ الَّذي يُوَسْوِسُ في صُدُورِ النّاسِ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنّاسِ

نهم شیخ کلینی بسند معتبر از علی بن مهزیار روایت کرده است که محمد بن ابراهیم بن جعفر بامام علی نقی علیه السلام نوشت که اگر مصلحت بدانی مرا دعائی تعلیم نما که بعد از نمازها بخوانم که حق تعالی جمع کند برای من خیر دنیا و آخرت را حضرت در جواب نوشتند که بگو أَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَعِزَّتِكَ الَّتِي لا تُرامُ

خواهد بود برای او مثل ثواب عمل جن و انس در آن روز مؤلف گوید که این صلوات شریفه در کتب
مشایخ حدیث بسندهای بسیار معتبر با فضیلتهای بسیار نقل شده و اگر ده مرتبه و اگر نه هفت مرتبه
بخواند افضل است زیرا که از حضرت صادق علیه السلام روایت است که هر که بعد از نماز عصر روز جمعه پیش
از آنکه از جای نماز خود برخیزد ده مرتبه این صلوات را بخواند صلوات فرستند بر او ملائکه از این جمعه
تا جمعه آینده همین ساعت و نیز از آنحضرت روایتست که چون نماز عصر روز جمعه را ادا کنی هفت مرتبه
این صلوات را بخوان و شیخ کلینی در کافی روایت کرده که چون روز جمعه نماز را ادا کردی بگو اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْاَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ بِاَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَبَارِكْ عَلَيْهِمْ
بِاَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ بدرستیکه
کسی که این صلوات را بعد از نماز عصر بخواند بنویسد حق تعالی برای او صد هزار حسنه و محو فرماید
از او صد هزار سیئه و برآورد صد هزار حاجت او را و بلند فرماید برای او صد هزار درجه و نیز
مروی است که هر که این صلوات را هفت مرتبه بگوید خداوند رد کند بر او بعدد هر بنده حسنه
و عملش در آن روز مقبول باشد و بیاید در روز قیامت در حالتی که ما بین دیدگان او نوری باشد
و در اعمال روز عرفه بیاید صلواتی که هر که آنرا بخواند محمد و آل محمد صلوات اللّٰه وسلامه علیهم را
مسرور نماید بیست و هشتم بعد از عصر هفتاد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَاَتُوبُ اِلَيْهِ تا حق تعالی
گناهان او را بیامرزد بیست و نهم صد مرتبه اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ بخواند از حضرت امام موسی علیه السلام روایتست
که خدا را در روز جمعه هزار نفحه رحمتست که هر بنده را آنچه خواهد از آن رحمتها عطا فرماید پس هر که بعد
از عصر روز جمعه صد مرتبه سوره اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ بخواند حق تعالی آن هزار رحمت را مضاعف گرداند و باو
عطا فرماید سی ام بخواند دعای عشرات را که بعد از این خواهد آمد سی و یکم شیخ طوسی ره فرموده که ساعت
استجابت دعا ساعت آخر روز جمعه است تا غروب آفتاب و سزاوار است که دعا در آن ساعت بسیار بکند
و روایت شده که ساعت استجابت آن وقتی است که فرو رود نصف قرص خورشید و نصف دیگرش غروب
نکرده باشد و حضرت فاطمه صلوات اللّٰه علیها در آن وقت دعا میکرد پس مستحب است دعا در آن وقت و
مستحب است که بخواند دعای مروی از پیغمبر را در ساعت استجابت دعا سُبْحَانَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ و بخواند در ساعت
آخر روز جمعه دعای سمات را که بعد از این بیاید ان شاء اللّٰه تعالی و بدانکه روز جمعه از چند جهت اختصاص

فَذٰلِكَ الَّتِي لَا يَبْقَىٰ مَعَهَا شَيْءٌ مِنْ شَرِّ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنْ شَرِّ الْاَوْجَاعِ كُلِّهَا
و در بعضی از روایات این فقره زیاده دارد وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
ششم کلینی و ابن بابویه بسند صحیح و غیر صحیح از حضرت امام محمد باقر و امام جعفر صادق علیهما السلام روایت کرده اند که کمتر چیزی که تو را مجزی است از دعا بعد از نماز واجب آنستکه بگوئی اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ اَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ كُلِّ شَرٍّ اَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ عَافِيَتَكَ فِي اُمُورِي كُلِّهَا وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ

و تعلّق بامام عصر عجّل الله فرجه دارد یکی آنکه ولادت با سعادت آنحضرت در آنروز بوده دیگر آنکه ظهور موفور السرور آنجناب در روز جمعه خواهد بود و ترقّب و انتظار فرج در آنروز بیشتر از روزهای دیگر است و بنا بر این در زیارت مخصّصه بآنحضرت در آنروز **هٰذا يَوْمُ الْجُمُعَةِ وَهُوَ يَوْمُكَ الْمُتَوَقَّعُ فيهِ ظُهُورُكَ وَالْفَرَجُ فيهِ لِلْمُؤْمِنينَ عَلىٰ يَدِكَ** بلکه عید بودن روز جمعه و شمردن آنرا یکی از عیدهای چهارگانه حقیقتاً بجهة آنروز شریف است که زمین را از لوث شرک و کفر و قذارات معاصی از وجود جبّارین و ملحدین و کافرین و منافقین پاک و پاکیزه میفرمایند و باظهار کلمهٔ حقّ و اعلاء دین و شرایع ایمان چشم و دل مؤمنین مخصوصین را در آنروز روشن و منوّر و مسرور و خورسند خواهد فرمود **وَاَشْرَقَتِ الْاَرْضُ بِنُورِ رَبِّها** پس شایسته است که در این روز صلوات کبیره را بخوانی و بخوانی دعائی را که حضرت امام رضا علیه السلام امر فرموده بخواندن آن برای صاحب الامر علیه السلام **اَللّٰهُمَّ ادْفَعْ عَنْ وَلِيِّكَ وَخَليفَتِكَ الدُّعاءَ** و بنا بر ذکر آن در آخر اعمال سرداب در باب زیارات ص ... و نیز بخوانی دعائی را که شیخ ابو عمرو عثمان بن سعید قدّس الله روحه بابو علی بن همام املاء کرده و فرموده که آنرا بخوانند در زمان غیبت قائم آل محمّد علیه و علیهم السلام و چون آن صلوات و این دعا طولانی است و این مختصر گنجایش ندارد ما ذکر ننمودیم طالبین رجوع کنند بمصباح المتهجّد و جمال الاسبوع یا بغیرها از کتب و نیز شایسته است در این روز بخوانی صلوات منسوبه بابو الحسن ضرّاب اصفهانی را که شیخ و سیّد در اعمال عصر روز جمعه آنرا ذکر نموده اند و سیّد فرموده که این صلوات مرویّ است از مولای ما حضرت مهدی صلوات الله علیه است و اگر ترک کردی تعقیب عصر روز جمعه را بجهة عذری پس ترک مکن این صلوات را هرگز بجهة امری که مطّلع کرده ما را خداوند جلّ جلاله بآن پس سند آن را با نسخهٔ صلوات نقل کرده لکن شیخ در مصباح فرموده که این صلوات مرویّ از حضرت صاحب الزّمان علیه السلام است که بیرون آمد بسوی ابو الحسن ضرّاب اصفهانی بمکّه و ما سند آن را ذکر نکردیم بجهة اختصار نسخه آن این است **بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحيمِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُرْسَلينَ وَخاتَمِ النَّبِيّينَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعالَمينَ الْمُنْتَجَبِ فِي الْميثاقِ الْمُصْطَفىٰ فِي الظِّلالِ الْمُطَهَّرِ مِنْ كُلِّ آفَةٍ الْبَريءِ مِنْ كُلِّ عَيْبٍ الْمُؤَمَّلِ لِلنَّجاةِ الْمُرْتَجىٰ لِلشَّفاعَةِ الْمُفَوَّضِ اِلَيْهِ دينُ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ شَرِّفْ بُنْيانَهُ وَعَظِّمْ بُرْهانَهُ وَاَفْلِجْ حُجَّتَهُ وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ وَاَضِئْ نُورَهُ وَبَيِّضْ وَجْهَهُ وَاَعْطِهِ الْفَضْلَ وَالْفَضيلَةَ وَالْمَنْزِلَةَ وَالْوَسيلَةَ وَالدَّرَجَةَ الرَّفيعَةَ وَابْعَثْهُ مَقاماً**

تعقیبات مشترکه

مخفی نماند که ادعیه در تعقیبات کتاب ذکر خواهد شد ... مِنْ خِزْيِ الدُّنْيا وَعَذابِ الْاٰخِرَةِ ... درود فرستادن ... اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ... اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ ... هفتم ... است که بعد از نماز ... اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَجِرْني مِنَ النّارِ وَاَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ وَزَوِّجْني مِنَ الْحُورِ الْعينِ چنانکه در حدیث معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول است که با ایشان فرمود چون از نماز فارغ شوید از خدا سؤال کنید بهشت را و پناه برید بخدا از دوزخ و سؤال کنید که تزویج کند شما را با حور العین ... موقف ...

مَحمُوداً يَغبِطُهُ بِهِ الأَوَّلُونَ وَالآخِرُونَ وَصَلِّ عَلى أَمِيرِ المُؤمِنِينَ وَوارِثِ المُرسَلِينَ
وَقائِدِ الغُرِّ المُحَجَّلِينَ وَسَيِّدِ الوَصِيِّينَ وَحُجَّةِ رَبِّ العالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى الحَسَنِ بنِ عَلِيٍّ
إِمامِ المُؤمِنِينَ وَوارِثِ المُرسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ العالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى الحُسَينِ بنِ عَلِيٍّ
إِمامِ المُؤمِنِينَ وَوارِثِ المُرسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ العالَمِينَ وَصَلِّ عَلى عَلِيِّ بنِ الحُسَينِ
إِمامِ المُؤمِنِينَ وَوارِثِ المُرسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ العالَمِينَ وَصَلِّ عَلى مُحَمَّدِ بنِ عَلِيٍّ إِمامِ
المُؤمِنِينَ وَوارِثِ المُرسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ العالَمِينَ وَصَلِّ عَلى جَعفَرِ بنِ مُحَمَّدٍ إِمامِ
المُؤمِنِينَ وَوارِثِ المُرسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ العالَمِينَ وَصَلِّ عَلى مُوسَى بنِ جَعفَرٍ
إِمامِ المُؤمِنِينَ وَوارِثِ المُرسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ العالَمِينَ وَصَلِّ عَلى عَلِيِّ بنِ مُوسى إِمامِ
المُؤمِنِينَ وَوارِثِ المُرسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ العالَمِينَ وَصَلِّ عَلى مُحَمَّدِ بنِ عَلِيٍّ إِمامِ
المُؤمِنِينَ وَوارِثِ المُرسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ العالَمِينَ وَصَلِّ عَلى عَلِيِّ بنِ مُحَمَّدٍ إِمامِ
المُؤمِنِينَ وَوارِثِ المُرسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ العالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى الحَسَنِ بنِ عَلِيٍّ إِمامِ
المُؤمِنِينَ وَوارِثِ المُرسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ العالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى الخَلَفِ الهادِي
المَهدِيِّ إِمامِ المُؤمِنِينَ وَوارِثِ المُرسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ العالَمِينَ اللّهُمَّ صَلِّ عَلى
مُحَمَّدٍ وَأَهلِ بَيتِهِ الأَئِمَّةِ الهادِينَ العُلَماءِ الصّادِقِينَ الأَبرارِ المُتَّقِينَ دَعائِمِ
دِينِكَ وَأَركانِ تَوحِيدِكَ وَتَراجِمَةِ وَحيِكَ وَحُجَجِكَ عَلى خَلقِكَ وَخُلَفائِكَ فِي
أَرضِكَ الَّذِينَ اختَرتَهُم لِنَفسِكَ وَاصطَفَيتَهُم عَلى عِبادِكَ وَارتَضَيتَهُم لِدِينِكَ
وَخَصَصتَهُم بِمَعرِفَتِكَ وَجَلَّلتَهُم بِكَرامَتِكَ وَغَشَّيتَهُم بِرَحمَتِكَ وَرَبَّيتَهُم بِنِعمَتِكَ
وَغَذَّيتَهُم بِحِكمَتِكَ وَأَلبَستَهُم نُورَكَ وَرَفَعتَهُم فِي مَلَكُوتِكَ وَحَفَفتَهُم بِمَلائِكَتِكَ
وَشَرَّفتَهُم بِنَبِيِّكَ صَلَواتُكَ عَلَيهِ وَآلِهِ اللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَعَلَيهِم صَلاةً زاكِيَةً
نامِيَةً كَثِيرَةً دائِمَةً طَيِّبَةً لا يُحِيطُ بِها إِلّا أَنتَ وَلا يَسَعُها إِلّا عِلمُكَ وَلا

صادق علیه‌السلام منقول است که چون
حق تعالی امر کرد که این آیات را
بزمین آورند و متشبث شدند
بعرش الهی و گفتند پروردگارا
ما را بسوی اهل خطا و گناه
میفرستی پس حق تعالی وحی
کرد بسوی ایشان که بروید
بسوی زمین بعزت و جلال
خودم سوگند یاد کردم که تلاوت
نکند شما را احدی از آل محمد
و شیعیان ایشان مگر آنکه
نظر رحمت کنم بسوی ایشان
از دیده پنهان خود هر
روز هفتاد نظر و هر نظر
هفتاد حاجت او را بر آورم
و قبول کنم هرچند
معصیت بسیار کرده باشد
و در روایت دیگر هر که این آیات
را بعد از هر نماز بخواند
او را نگاه

يُحْصيها اَحَدٌ غَيْرُكَ اَللّٰهُمَّ وَصَلِّ عَلى وَلِيِّكَ الْمُحْيي سُنَّتَكَ الْقائِمِ بِاَمْرِكَ الدّاعي
اِلَيْكَ الدَّليلِ عَلَيْكَ حُجَّتِكَ عَلى خَلْقِكَ وَخَليفَتِكَ في اَرْضِكَ وَشاهِدِكَ
عَلى عِبادِكَ اَللّٰهُمَّ اَعِزَّ نَصْرَهُ وَمُدَّ في عُمْرِهِ وَزَيِّنِ الْاَرْضَ بِطُولِ بَقائِهِ اَللّٰهُمَّ اكْفِهِ
بَغْيَ الْحاسِدينَ وَاَعِذْهُ مِنْ شَرِّ الْكائِدينَ وَازْجُرْ عَنْهُ اِرادَةَ الظّالِمينَ وَخَلِّصْهُ
مِنْ اَيْدِي الْجَبّارينَ اَللّٰهُمَّ اَعْطِهِ في نَفْسِهِ وَذُرِّيَّتِهِ وَشيعَتِهِ وَرَعِيَّتِهِ وَخاصَّتِهِ
وَعامَّتِهِ وَعَدُوِّهِ وَجَميعِ اَهْلِ الدُّنْيا ما تُقِرُّ بِهِ عَيْنَهُ وَتَسُرُّ بِهِ نَفْسَهُ وَبَلِّغْهُ
اَفْضَلَ ما اَمَّلَهُ فِي الدُّنْيا وَالْاٰخِرَةِ اِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ اَللّٰهُمَّ جَدِّدْ بِهِ ما امْتَحى
مِنْ دينِكَ وَاَحْيِ بِهِ ما بُدِّلَ مِنْ كِتابِكَ وَاَظْهِرْ بِهِ ما غُيِّرَ مِنْ حُكْمِكَ حَتّى يَعُودَ دينُكَ
بِهِ وَعَلى يَدَيْهِ غَضّاً جَديداً خالِصاً مُخْلَصاً لا شَكَّ فيهِ وَلا شُبْهَةَ مَعَهُ وَلا
باطِلَ عِنْدَهُ وَلا بِدْعَةَ لَدَيْهِ اَللّٰهُمَّ نَوِّرْ بِنُورِهِ كُلَّ ظُلْمَةٍ وَهُدَّ بِرُكْنِهِ كُلَّ بِدْعَةٍ
وَاهْدِمْ بِعِزَّتِهِ كُلَّ ضَلالَةٍ وَاقْصِمْ بِهِ كُلَّ جَبّارٍ وَاَخْمِدْ بِسَيْفِهِ كُلَّ نارٍ وَاَهْلِكْ
بِعَدْلِهِ جَوْرَ كُلِّ جائِرٍ وَاَجْرِ حُكْمَهُ عَلى كُلِّ حُكْمٍ وَاَذِلَّ بِسُلْطانِهِ كُلَّ سُلْطانٍ اَللّٰهُمَّ
اَذِلَّ كُلَّ مَنْ ناواهُ وَاَهْلِكْ كُلَّ مَنْ عاداهُ وَامْكُرْ بِمَنْ كادَهُ وَاسْتَاْصِلْ مَنْ جَحَدَهُ
حَقَّهُ وَاسْتَهانَ بِاَمْرِهِ وَسَعى في اِطْفاءِ نُورِهِ وَاَرادَ اِخْمادَ ذِكْرِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى
مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفى وَعَلِيٍّ الْمُرْتَضى وَفاطِمَةَ الزَّهْراءِ وَالْحَسَنِ الرِّضا وَالْحُسَيْنِ الْمُصَفّى وَجَميعِ
الْاَوْصِياءِ مَصابيحِ الدُّجى وَاَعْلامِ الْهُدى وَمَنارِ التُّقى وَالْعُرْوَةِ الْوُثْقى وَالْحَبْلِ
الْمَتينِ وَالصِّراطِ الْمُسْتَقيمِ وَصَلِّ عَلى وَلِيِّكَ وَوُلاةِ عَهْدِكَ وَالْاَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِهِ
وَمُدَّ في اَعْمارِهِمْ وَزِدْ في آجالِهِمْ وَبَلِّغْهُمْ اَقْصى آمالِهِمْ ديناً وَدُنْيا وَآخِرَةً اِنَّكَ
عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ — بدانکه موافق روایتی شب شنبه حکم شب جمعه را دارد و شایسته است اعمال

در شب جمعه خوانده میشد — فصل پنجم — در آن شب نیز خوانده شود

در تعیین اسامی نبی و ائمه علیهم السلام بروزهای هفته و زیارت ایشان در هر روز سید بن طاوس در جمال الاسبوع گفته ابن بابویه بسند معتبر از صقر بن ابی دلف روایت کرده که چون متوکل حضرت امام علی النقی علیه السلام را بسر من رأی طلبید روزی بخدمت آنحضرت رفتم خبری از احوال آنجناب بگیرم آنحضرت را نزد زرافه حاجب متوکل محبوس کرده بودند چون نزد او رفتم گفت چه کار داری گفتم بدیدن شما آمدم ساعتی با هم نشستیم و از هر گونه صحبتی با هم کردیم تا آنکه مردم را متفرق کرد و مجلس خلوت شد باز پرسید که برای چه آمده من همان جواب اول را دادم گفت گویا آمده که خبری از مولای خود بگیری من ترسیدم گفتم مولای من خلیفه است گفت ساکت شو که مولای تو بر حق است و من نیز اعتقاد تو را دارم گفتم الحمد لله پس گفت آیا میخواهی نزد او بروی گفتم بلی گفت قدری بنشین تا صاحب البرید از نزد او بیرون آید من نشستم تا وقتی که صاحب البرید بیرون شد آنوقت پسرکی را مأمور کرد که مرا نزد آنحضرت ببرد چون بخدمت آنجناب رسیدم دیدم بر روی حصیری نشسته است و در برابرش قبری کنده اند پس سلام کردم حضرت جواب داد فرمود بنشین پس فرمود که برای چه آمده گفتم آمده ام که از احوال شما خبری بگیرم پس چون نظرم بر قبر افتاد گریستم حضرت فرمود که گریه مکن که در این وقت از ایشان آسیبی بمن نمیرسد گفتم الحمد لله پس گفتم ای سید من حدیثی از رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت شده که معنی آنرا نمیفهمم فرمود چیست آن حدیث عرض کردم لَا تُعَادُوا الْأَيَّامَ فَتُعَادِيَكُمْ یعنی دشمنی نکنید با روزها که آنها با شما دشمنی خواهند کرد فرمود مراد از ایام و روزها ما هستیم تا زمانیکه برپا است آسمانها و زمین شنبه اسم رسولخدا ص است و یکشنبه امیر المؤمنین ع و دوشنبه حسن و حسین علیهما السلام و سه شنبه علی بن الحسین و محمد بن علی و جعفر بن محمد علیهم السلام و چهارشنبه موسی بن جعفر و علی بن موسی و محمد بن علی علیهم السلام و منم و پنجشنبه فرزندم حسن ع و جمعه فرزند فرزندم است و بسوی او جمع میشوند اهل حق این است معنی ایام پس دشمنی مکنید با ایشان در دنیا که دشمنی کنند با شما در آخرت پس فرمود وداع کن و بیرون رو که ایمن نیستم بر تو و میترسم از آنکه بتو ضرری برسد و بعد سید ابن طاوس حدیث را بسند دیگر از قطب راوندی نقل کرده آنگاه فرموده

ذکر زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله در روز خود که روز شنبه باشد

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُهُ وَأَنَّكَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللّٰهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ رِسَالَاتِ رَبِّكَ وَنَصَحْتَ لِأُمَّتِكَ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَأَدَّيْتَ الَّذِي عَلَيْكَ مِنَ الْحَقِّ

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللّٰهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللّٰهِ فَإِنَّ اللّٰهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ قُلِ اللّٰهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

[illegible] جعفر علیهما [illegible] آیه

وَأَنَّكَ قَدْ رَؤُفْتَ بِالْمُؤْمِنِينَ وَغَلُظْتَ عَلَى الْكافِرِينَ وَعَبَدْتَ اللّهَ مُخْلِصاً حَتّى أَتاكَ الْيَقِينُ فَبَلَغَ اللّهُ بِكَ أَشْرَفَ مَحَلِّ الْمُكَرَّمِينَ الْحَمْدُ لِلّهِ الَّذِي اسْتَنْقَذَنا بِكَ مِنَ الشِّرْكِ وَالضَّلالِ اللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ صَلَواتِكَ وَصَلَواتِ مَلائِكَتِكَ وَأَنْبِيائِكَ وَالْمُرْسَلِينَ وَعِبادِكَ الصّالِحِينَ وَأَهْلِ السَّماواتِ وَالأَرَضِينَ وَمَنْ سَبَّحَ لَكَ يا رَبَّ الْعالَمِينَ مِنَ الأَوَّلِينَ وَالآخِرِينَ عَلى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَأَمِينِكَ وَنَجِيبِكَ وَحَبِيبِكَ وَصَفِيِّكَ وَصِفْوَتِكَ وَخاصَّتِكَ وَخالِصَتِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَأَعْطِهِ الْفَضْلَ وَالْفَضِيلَةَ وَالْوَسِيلَةَ وَالدَّرَجَةَ الرَّفِيعَةَ وَابْعَثْهُ مَقاماً مَحْمُوداً يَغْبِطُهُ بِهِ الأَوَّلُونَ وَالآخِرُونَ اللّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جاؤُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللّهَ تَوّاباً رَحِيماً إِلهِي فَقَدْ أَتَيْتُ نَبِيَّكَ مُسْتَغْفِراً تائِباً مِنْ ذُنُوبِي فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاغْفِرْها لِي يا سَيِّدَنا أَتَوَجَّهُ بِكَ وَبِأَهْلِ بَيْتِكَ إِلَى اللّهِ تَعالى رَبِّكَ وَرَبِّي لِيَغْفِرَ لِي پس سه مرتبه بگو إِنّا لِلّهِ وَإِنّا إِلَيْهِ راجِعُونَ پس بگو أُصِبْنا بِكَ يا حَبِيبَ قُلُوبِنا فَما أَعْظَمَ الْمُصِيبَةَ بِكَ حَيْثُ انْقَطَعَ عَنَّا الْوَحْيُ وَحَيْثُ فَقَدْناكَ فَإِنّا لِلّهِ وَإِنّا إِلَيْهِ راجِعُونَ يا سَيِّدَنا يا رَسُولَ اللّهِ صَلَواتُ اللّهِ عَلَيْكَ وَعَلى آلِ بَيْتِكَ الطّاهِرِينَ هذا يَوْمُ السَّبْتِ وَهُوَ يَوْمُكَ وَأَنَا فِيهِ ضَيْفُكَ وَجارُكَ فَأَضِفْنِي وَأَجِرْنِي فَإِنَّكَ كَرِيمٌ تُحِبُّ الضِّيافَةَ وَمَأْمُورٌ بِالإِجارَةِ فَأَضِفْنِي وَأَحْسِنْ ضِيافَتِي وَأَجِرْنا وَأَحْسِنْ إِجارَتَنا بِمَنْزِلَةِ اللّهِ عِنْدَكَ وَعِنْدَ آلِ بَيْتِكَ وَبِمَنْزِلَتِهِمْ عِنْدَهُ وَبِمَا اسْتَوْدَعَكُمْ مِنْ عِلْمِهِ فَإِنَّهُ أَكْرَمُ الأَكْرَمِينَ

جامع این کتاب عباس قمی عفی عنه گوید که من هرگاه خواستم زیارت کنم آنحضرت را باین زیارت، زیارت اول زیارت میکنم آنحضرت را بآنچه که حضرت امام رضا علیه السلام تعلیم بزنطی فرموده بعد از آن این زیارت را میخوانم و کیفیت آن چنانکه روایت شده بسند صحیح که ابن ابی نصر خدمت امام رضا علیه السلام عرض کرد که بعد از نماز چگونه صلوات و سلام بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله باید فرستاد فرمود میگوئی

الکرسی را بعد از هر نماز فریضه بخواند او را کسی نتواند ضرر رساند و در حدیث معتبر است که بگو بعد از هر نماز فریضه بگو یا علی ... بعد از هر نماز فریضه ... یا صاحب ... زیارت ... بعد از هر نماز که آیة الکرسی را بعد از هر نماز بخواند مانع نباشد او را از دخول بهشت مگر مرگ و در روایت دیگر که آیة الکرسی را بعد از هر نماز فریضه بخواند نماز او مقبول گردد و در امان خدا باشد و خدا او را از بلاها نگاه دارد هشتم کلینی و ابن بابویه و دیگران بسندهای معتبر از حضرت

اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا رَسُوْلَ اللّٰہِ وَرَحْمَۃُ اللّٰہِ وَبَرَکَاتُہٗ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللّٰہِ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا خِیَرَۃَ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا حَبِیْبَ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا صِفْوَۃَ
اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا اَمِیْنَ اللّٰہِ اَشْہَدُ اَنَّکَ رَسُوْلُ اللّٰہِ وَاَشْہَدُ اَنَّکَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ
اللّٰہِ وَاَشْہَدُ اَنَّکَ قَدْ نَصَحْتَ لِاُمَّتِکَ وَجَاہَدْتَ فِیْ سَبِیْلِ رَبِّکَ وَعَبَدْتَہٗ حَتّٰی
اَتَاکَ الْیَقِیْنُ فَجَزَاکَ اللّٰہُ یَا رَسُوْلَ اللّٰہِ اَفْضَلَ مَا جَزٰی نَبِیًّا عَنْ اُمَّتِہٖ اَللّٰہُمَّ صَلِّ عَلٰی
مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ اَفْضَلَ مَا صَلَّیْتَ عَلٰی اِبْرٰہِیْمَ وَاٰلِ اِبْرٰہِیْمَ اِنَّکَ حَمِیْدٌ مَّجِیْدٌ

زیارت امیر المومنین

بروایت ابن کہ در بیداری مشاہدہ کرد کہ جناب صاحب الزمان علیہ السلام آنحضرت را بایں کلمات زیارت کرد در روز یکشنبہ کہ روز آنحضرت است اَلسَّلَامُ عَلَی الشَّجَرَۃِ النَّبَوِیَّۃِ وَالدَّوْحَۃِ الْہَاشِمِیَّۃِ
الْمُضِیْئَۃِ الْمُثْمِرَۃِ بِالنُّبُوَّۃِ الْمُوْنِقَۃِ بِالْاِمَامَۃِ وَعَلٰی ضَجِیْعَیْکَ اٰدَمَ وَنُوْحٍ عَلَیْہِمَا السَّلَامُ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ وَعَلٰی اَہْلِ بَیْتِکَ الطَّیِّبِیْنَ الطَّاہِرِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ وَعَلَی الْمَلٰٓئِکَۃِ
الْمُحْدِقِیْنَ بِکَ وَالْحَافِّیْنَ بِقَبْرِکَ یَا مَوْلَایَ یَا اَمِیْرَ الْمُؤْمِنِیْنَ ہٰذَا یَوْمُ الْاَحَدِ وَہُوَ یَوْمُکَ
وَبِاسْمِکَ وَاَنَا ضَیْفُکَ فِیْہِ وَجَارُکَ فَاَضِفْنِیْ یَا مَوْلَایَ وَاَجِرْنِیْ فَاِنَّکَ کَرِیْمٌ تُحِبُّ
الضِّیَافَۃَ وَمَاْمُوْرٌ بِالْاِجَارَۃِ فَافْعَلْ مَا رَغِبْتُ اِلَیْکَ فِیْہِ وَرَجَوْتُہٗ مِنْکَ بِمَنْزِلَتِکَ
وَاٰلِ بَیْتِکَ عِنْدَ اللّٰہِ وَمَنْزِلَتِہٖ عِنْدَکُمْ وَبِحَقِّ ابْنِ عَمِّکَ رَسُوْلِ اللّٰہِ صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَ
اٰلِہٖ وَسَلَّمَ وَعَلَیْہِمْ اَجْمَعِیْنَ

زیارت حضرت فاطمہ زہرا علیہا السلام

اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ یَا مُمْتَحَنَۃُ امْتَحَنَکِ الَّذِیْ خَلَقَکِ فَوَجَدَکِ لِمَا امْتَحَنَکِ صَابِرَۃً اَنَا
لَکِ مُصَدِّقٌ صَابِرٌ عَلٰی مَا اَتٰی بِہٖ اَبُوْکِ وَوَصِیُّہٗ صَلَوَاتُ اللّٰہِ عَلَیْہِمَا وَاَنَا اَسْاَلُکِ
اِنْ کُنْتُ صَدَّقْتُکِ اِلَّا اَلْحَقْتِنِیْ بِتَصْدِیْقِیْ لَہُمَا لِتُسَرَّ نَفْسِیْ فَاشْہَدِیْ اَنِّیْ ظَاہِرٌ
بِوِلَایَتِکِ وَوِلَایَۃِ اٰلِ بَیْتِکِ صَلَوَاتُ اللّٰہِ عَلَیْہِمْ اَجْمَعِیْنَ

ایضاً زیارت حضرت زہرا بروایت دیگر

اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ یَا مُمْتَحَنَۃُ امْتَحَنَکِ الَّذِیْ خَلَقَکِ قَبْلَ اَنْ یَّخْلُقَکِ وَکُنْتِ لِمَا امْتَحَنَکِ

امام محمد باقر علیہ السلام روایت کردہ اند کہ شخصے خدمت آنحضرت رسول صلی اللہ علیہ وآلہ آمد و گفت یا رسول اللہ من بسیار مغموم و مہموم در دعا ہائی بسیار عاجز شدہ ام و فقر بر من غالب شدہ بود ناچار از خدا کہ تعلیم کن مرا کلامی کہ بدان نفع یابم در دین و دنیا حضرت فرمود کہ بار دیگر بگو ادسہ مرتبہ این سخن را اعادہ کرد پس حضرت فرمود کہ تا بینک کرد یا حق بگوی بگو ہر روز کہ از نماز صبح فارغ شوی دہ مرتبہ بگو سبحان اللہ العظیم وبحمدہ ولا حول ولا قوۃ الا باللہ العلی العظیم تا حضرت علیہ

بِهٖ صَابِرَةٌ وَنَحْنُ لَكِ اَوْلِيَآءُ مُصَدِّقُوْنَ وَلِكُلِّ مَا اَتٰى بِهٖ اَبُوْكِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ وَاَتٰى بِهٖ وَصِيُّهٗ عَلَيْهِ السَّلَامُ مُسَلِّمُوْنَ وَنَحْنُ نَسْئَلُكِ اللّٰهُمَّ اِذْ كُنَّا
مُصَدِّقِيْنَ لَهُمْ اَنْ تُلْحِقَنَا بِتَصْدِيْقِنَا بِالدَّرَجَةِ الْعَالِيَةِ لِنُبَشِّرَ اَنْفُسَنَا بِاَنَّا قَدْ
طَهُرْنَا بِوَلَايَتِهِمْ

زیارت روز دوشنبہ امام حسن و امام حسین علیہما السلام

زیارت امام حسن علیہ السلام میں کہے: اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُوْلِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا ابْنَ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَآءِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا حَبِيْبَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صِفْوَةَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَمِيْنَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُوْرَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صِرَاطَ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيَانَ حُكْمِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَاصِرَ دِيْنِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
اَيُّهَا السَّيِّدُ الزَّكِيُّ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْبَرُّ الْوَفِيُّ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْقَائِمُ
الْاَمِيْنُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْعَالِمُ بِالتَّاْوِيْلِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْهَادِي الْمَهْدِيُّ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الطَّاهِرُ الزَّكِيُّ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا التَّقِيُّ النَّقِيُّ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
اَيُّهَا الْحَقُّ الْحَقِيْقُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الشَّهِيْدُ الصِّدِّيْقُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا
مُحَمَّدِ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ

زیارت حضرت امام حسین علیہ السلام

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا ابْنَ سَيِّدَةِ نِسَآءِ الْعَالَمِيْنَ اَشْهَدُ اَنَّكَ اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتَ
بِالْمَعْرُوْفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَعَبَدْتَ اللّٰهَ مُخْلِصًا وَجَاهَدْتَ فِي اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهٖ
حَتّٰى اَتَاكَ الْيَقِيْنُ فَعَلَيْكَ السَّلَامُ مِنِّيْ مَا بَقِيْتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَعَلٰى
اٰلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِيْنَ الطَّاهِرِيْنَ اَنَا يَا مَوْلَايَ مَوْلًى لَكَ وَلِاٰلِ بَيْتِكَ سِلْمٌ لِمَنْ
سَالَمَكُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَجَهْرِكُمْ وَظَاهِرِكُمْ وَبَاطِنِكُمْ

لَعَنَ اللهُ اَعْدائَكُمْ مِنَ الْاَوَّلينَ وَالْآخِرينَ وَاَنَا اَبْرَءُ اِلَى اللهِ تَعالى مِنْهُمْ يا مَوْلايَ يا اَبا مُحَمَّدٍ يا مَوْلايَ يا اَبا عَبْدِ اللهِ هذا يَوْمُ الْاِثْنَيْنِ وَهُوَ يَوْمُكُما وَبِاسْمِكُما وَاَنَا فيهِ ضَيْفُكُما فَاَضيفاني وَاَحْسِنا ضِيافَتي فَنِعْمَ مَنِ اسْتُضيفَ بِهِ اَنْتُما وَاَنَا فيهِ مِنْ جِوارِكُما فَاَجيراني فَاِنَّكُما مَأْمُورانِ بِالضِّيافَةِ وَالْاِجارَةِ فَصَلَّى اللهُ عَلَيْكُما وَآلِكُمَا الطَّيِّبينَ

روز سه شنبه

باسم حضرت امام زین العابدین و امام محمد باقر و امام جعفر صادق علیهم السلام است زیارت کن ایشان را بدین زیارت اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا خُزّانَ عِلْمِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا تَراجِمَةَ وَحْيِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَئِمَّةَ الْهُدى اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَعْلامَ التُّقى اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَوْلادَ رَسُولِ اللهِ اَنَا عارِفٌ بِحَقِّكُمْ مُسْتَبْصِرٌ بِشَأْنِكُمْ مُعادٍ لِاَعْدائِكُمْ مُوالٍ لِاَوْلِيائِكُمْ بِاَبي اَنْتُمْ وَاُمّي صَلَواتُ اللهِ عَلَيْكُمْ اَللّهُمَّ اِنّي اَتَوالى آخِرَهُمْ كَما تَوالَيْتُ اَوَّلَهُمْ وَاَبْرَءُ مِنْ كُلِّ وَليجَةٍ دُونَهُمْ وَاَكْفُرُ بِالْجِبْتِ وَالطّاغُوتِ وَاللّاتِ وَالْعُزّى صَلَواتُ اللهِ عَلَيْكُمْ يا مَوالِيَّ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا سَيِّدَ الْعابِدينَ وَسُلالَةَ الْوَصِيّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا باقِرَ عِلْمِ النَّبِيّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا صادِقاً مُصَدَّقاً فِي الْقَوْلِ وَالْفِعْلِ يا مَوالِيَّ هذا يَوْمُكُمْ وَهُوَ يَوْمُ الثُّلاثاءِ وَاَنَا فيهِ ضَيْفٌ لَكُمْ وَمُسْتَجيرٌ بِكُمْ فَاَضيفُوني وَاَجيرُوني بِمَنْزِلَةِ اللهِ عِنْدَكُمْ وَآلِ بَيْتِكُمُ الطَّيِّبينَ الطّاهِرينَ

روز چهارشنبه

باسم حضرت موسی بن جعفر و امام رضا و امام محمد تقی و امام علی النقی علیهم السلام است بگو در زیارت ایشان اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَوْلِياءَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا حُجَجَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا نُورَ اللهِ في ظُلُماتِ الْاَرْضِ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ صَلَواتُ اللهِ عَلَيْكُمْ وَعَلى آلِ بَيْتِكُمُ الطَّيِّبينَ الطّاهِرينَ بِاَبي اَنْتُمْ وَاُمّي لَقَدْ عَبَدْتُمُ اللهَ مُخْلِصينَ وَجاهَدْتُمْ فِي اللهِ حَقَّ جِهادِهِ حَتّى اَتيكُمُ الْيَقينُ فَلَعَنَ اللهُ اَعْدائَكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اَجْمَعينَ وَاَنَا اَبْرَءُ اِلَى اللهِ وَاِلَيْكُمْ مِنْهُمْ يا مَوْلايَ

طوسی و ابن بابویه و حمیری بسندهای صحیح از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند که روزی حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله باصحاب خود فرمود اگر جمع کنید [illegible] جامه ها و ظرفها و بر روی هم گذارید آیا باسمان میرسد گفتند نه یا رسول الله فرمود که میخواهید تعلیم کنم شما را چیزی که اصلش در زمین است و شاخهایش در آسمان گفتند بلی یا رسول الله فرمود که بعد از هر نماز سی نوبت بگوئید سُبْحانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّهِ وَلا اِلهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَكْبَرُ که اصل اینها در زمین است و فرعهای آن در آسمان است و دفع میکند از آدمی غرق شدن و سوختن و

يَا اَبَا اِبْرٰهِيمَ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ يَا مَوْلاَيَ يَا اَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُوسٰى يَا مَوْلاَيَ يَا اَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ يَا مَوْلاَيَ يَا اَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ اَنَا مَوْلًى لَكُمْ مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَجَهْرِكُمْ مُتَضَيِّفٌ بِكُمْ فِي يَوْمِكُمْ هٰذَا وَهُوَ يَوْمُ الْاَرْبِعَاءِ وَمُسْتَجِيرٌ بِكُمْ فَاَضِيفُونِي وَاَجِيرُونِي بِآلِ بَيْتِكُمُ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

روز پنجشنبه

روز حضرت امام حسن عسکری است بگو در زیارت آنحضرت اَلسَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللّٰهِ اَلسَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ وَخَالِصَتَهُ اَلسَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا اِمَامَ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثَ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةَ رَبِّ الْعَالَمِينَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ وَعَلٰى آلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ يَا مَوْلاَيَ يَا اَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ اَنَا مَوْلًى لَكَ وَلِآلِ بَيْتِكَ وَهٰذَا يَوْمُكَ وَهُوَ يَوْمُ الْخَمِيسِ وَاَنَا ضَيْفُكَ فِيهِ وَمُسْتَجِيرٌ بِكَ فِيهِ فَاَحْسِنْ ضِيَافَتِي وَاِجَارَتِي بِحَقِّ آلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

روز جمعه

روز حضرت صاحب الزمان علیه السلام و بنام آنجناب است و همان روزیست که در آن روز ظهور خواهد فرمود بگو در زیارت آنحضرت اَلسَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ فِي اَرْضِهِ اَلسَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا عَيْنَ اللّٰهِ فِي خَلْقِهِ اَلسَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللّٰهِ الَّذِي يَهْتَدِي بِهِ الْمُهْتَدُونَ وَيُفَرَّجُ بِهِ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلاَمُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْمُهَذَّبُ الْخَائِفُ اَلسَّلاَمُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْوَلِيُّ النَّاصِحُ اَلسَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا سَفِينَةَ النَّجَاةِ اَلسَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا عَيْنَ الْحَيٰوةِ اَلسَّلاَمُ عَلَيْكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ وَعَلٰى آلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ اَلسَّلاَمُ عَلَيْكَ عَجَّلَ اللّٰهُ لَكَ مَا وَعَدَكَ مِنَ النَّصْرِ وَظُهُورِ الْاَمْرِ اَلسَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا مَوْلاَيَ اَنَا مَوْلاَكَ عَارِفٌ بِاُولٰيكَ وَاُخْرٰيكَ اَتَقَرَّبُ اِلَى اللّٰهِ تَعَالٰى بِكَ وَبِآلِ بَيْتِكَ وَاَنْتَظِرُ ظُهُورَكَ وَظُهُورَ الْحَقِّ عَلٰى يَدَيْكَ وَاَسْئَلُ اللّٰهَ اَنْ يُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ يَجْعَلَنِي مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ لَكَ وَالتَّابِعِينَ وَالنَّاصِرِينَ لَكَ عَلٰى اَعْدَائِكَ وَالْمُسْتَشْهَدِينَ بَيْنَ يَدَيْكَ فِي جُمْلَةِ اَوْلِيَائِكَ يَا مَوْلاَيَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْكَ وَعَلٰى آلِ بَيْتِكَ هٰذَا يَوْمُ الْجُمُعَةِ وَهُوَ يَوْمُكَ

الْمُتَوَقَّعِ فِيهِ ظُهُورُكَ وَالْفَرَجُ فِيهِ لِلْمُؤْمِنِينَ عَلَى يَدَيْكَ وَقَتْلُ الْكَافِرِينَ بِسَيْفِكَ
وَأَنَا يَا مَوْلَايَ فِيهِ ضَيْفُكَ وَجَارُكَ وَأَنْتَ يَا مَوْلَايَ كَرِيمٌ مِنْ أَوْلَادِ الْكِرَامِ وَ
مَأْمُورٌ بِالضِّيَافَةِ وَالْإِجَارَةِ فَأَضِفْنِي وَأَجِرْنِي صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِ
بَيْتِكَ الطَّاهِرِينَ سید بن طاوس گفته که من بعد از این زیارت متمثل میشوم باین شعر و اشاره

میکنم بحضرت	نَزِيلُكَ حَيْثُ مَا اتَّجَهَتْ رِكَابِي		وَضَيْفُكَ حَيْثُ كُنْتُ مِنَ الْبِلَادِ	و میگویم

یعنی من بر تو نازل میشوم هر کجا که راحله ام روی آورد و مرا وارد نماید مهمان تو هستم هر کجا که باشم از شهرها

فصل ششم در ذکر بعضی از ادعیه مشهوره از جمله دعاء صباح

حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و آن این است	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	اللَّهُمَّ يَا مَنْ دَلَعَ لِسَانَ الصَّبَاحِ

بِنُطْقِ تَبَلُّجِهِ وَسَرَّحَ قِطَعَ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ بِغَيَاهِبِ تَلَجْلُجِهِ وَأَتْقَنَ صُنْعَ الْفَلَكِ الدَّوَّارِ
فِي مَقَادِيرِ تَبَرُّجِهِ وَشَعْشَعَ ضِيَاءَ الشَّمْسِ بِنُورِ تَأَجُّجِهِ يَا مَنْ دَلَّ عَلَى ذَاتِهِ بِذَاتِهِ وَ
تَنَزَّهَ عَنْ مُجَانَسَةِ مَخْلُوقَاتِهِ وَجَلَّ عَنْ مُلَاءَمَةِ كَيْفِيَّاتِهِ يَا مَنْ قَرُبَ مِنْ خَطَرَاتِ
الظُّنُونِ وَبَعُدَ عَنْ لَحَظَاتِ الْعُيُونِ وَعَلِمَ بِمَا كَانَ قَبْلَ أَنْ يَكُونَ يَا مَنْ أَرْقَدَنِي فِي
مِهَادِ أَمْنِهِ وَأَمَانِهِ وَأَيْقَظَنِي إِلَى مَا مَنَحَنِي بِهِ مِنْ مِنَنِهِ وَإِحْسَانِهِ وَكَفَّ أَكُفَّ السُّوءِ
عَنِّي بِيَدِهِ وَسُلْطَانِهِ صَلِّ اللَّهُمَّ عَلَى الدَّلِيلِ إِلَيْكَ فِي اللَّيْلِ الْأَلْيَلِ وَالْمَاسِكِ مِنْ
أَسْبَابِكَ بِحَبْلِ الشَّرَفِ الْأَطْوَلِ وَالنَّاصِعِ الْحَسَبِ فِي ذِرْوَةِ الْكَاهِلِ الْأَعْبَلِ وَالثَّابِتِ
الْقَدَمِ عَلَى زَحَالِيفِهَا فِي الزَّمَنِ الْأَوَّلِ وَعَلَى آلِهِ الْأَخْيَارِ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَبْرَارِ وَافْتَحِ
اللَّهُمَّ لَنَا مَصَارِيعَ الصَّبَاحِ بِمَفَاتِيحِ الرَّحْمَةِ وَالْفَلَاحِ وَأَلْبِسْنِي اللَّهُمَّ مِنْ أَفْضَلِ خِلَعِ
الْهِدَايَةِ وَالصَّلَاحِ وَاغْرِسِ اللَّهُمَّ بِعَظَمَتِكَ فِي شِرْبِ جَنَانِي يَنَابِيعَ الْخُشُوعِ وَأَجْرِ اللَّهُمَّ
لِهَيْبَتِكَ مِنْ آمَاقِي زَفَرَاتِ الدُّمُوعِ وَأَدِّبِ اللَّهُمَّ نَزَقَ الْخُرْقِ مِنِّي بِأَزِمَّةِ الْقُنُوعِ إِلَهِي
إِنْ لَمْ تَبْتَدِئْنِي الرَّحْمَةُ مِنْكَ بِحُسْنِ التَّوْفِيقِ فَمَنِ السَّالِكُ بِي إِلَيْكَ فِي وَاضِحِ الطَّرِيقِ وَإِنْ

منع کرده است از آنکه کسی
تسبیحات الله بعد از هر نماز
قبض بگوید و قبض را و نیز
روایت کرده است که حضرت امیر
المؤمنین علیه السلام بآواز بلند
گفت که میخواهی ترا کلامی
تعلیم کنم که چون بجا آوری
گفت بلی فرمود که بعد از هر نماز
هر یک از تسبیحات اربع را
ده مرتبه بگو چون چنین کنی
هزار بلیه دور گردانیده از تو
گردد که یکی از آنها مبتلا
شدن باشد و هزار مرتبه
در آخرت برای تو ذخیره کند
که یکی آن این باشد که در جوار
حضرت رسول صلی الله علیه
و آله باشی و کلینی
بسند صحیح از حضرت صادق
علیه السلام روایت کرده
است

اَسْلَمَتْنِیْ اَنَاتُكَ لِقَائِدِ الْاَمَلِ وَالْمُنٰی فَمَنِ الْمُقِیْلُ عَثَرَاتِیْ مِنْ كَبَوَاتِ الْهَوٰی وَاِنْ خَذَلَنِیْ
نَصْرُكَ عِنْدَ مُحَارَبَةِ النَّفْسِ وَالشَّیْطَانِ فَقَدْ وَكَلَنِیْ خِذْلَانُكَ اِلٰی حَیْثُ النَّصَبِ
وَالْحِرْمَانِ اِلٰهِیْ اَتَرَانِیْ مَا اَتَیْتُكَ اِلَّا مِنْ حَیْثُ الْاٰمَالِ اَمْ عَلِقْتُ بِاَطْرَافِ حِبَالِكَ
اِلَّا حِیْنَ بَاعَدَتْنِیْ ذُنُوْبِیْ عَنْ دَارِ الْوِصَالِ فَبِئْسَ الْمَطِیَّةُ الَّتِی امْتَطَتْ نَفْسِیْ مِنْ
هَوَاهَا فَوَاهًا لَهَا لِمَا سَوَّلَتْ لَهَا ظُنُوْنُهَا وَمُنَاهَا وَتَبًّا لَهَا لِجُرْاَتِهَا عَلٰی سَیِّدِهَا
وَمَوْلَاهَا اِلٰهِیْ قَرَعْتُ بَابَ رَحْمَتِكَ بِیَدِ رَجَائِیْ وَهَرَبْتُ اِلَیْكَ لَاجِئًا مِنْ فَرْطِ
اَهْوَائِیْ وَعَلَّقْتُ بِاَطْرَافِ حِبَالِكَ اَنَامِلَ وَلَائِیْ فَاصْفَحِ اللّٰهُمَّ عَمَّا كُنْتُ اَجْرَمْتُهٗ
مِنْ زَلَلِیْ وَخَطَائِیْ وَاَقِلْنِیْ مِنْ صَرْعَةِ رِدَائِیْ فَاِنَّكَ سَیِّدِیْ وَمَوْلَایَ وَمُعْتَمَدِیْ
وَرَجَائِیْ وَاَنْتَ غَایَةُ مَطْلُوْبِیْ وَمُنَایَ فِیْ مُنْقَلَبِیْ وَمَثْوَایَ اِلٰهِیْ كَیْفَ تَطْرُدُ مِسْكِیْنًا
الْتَجَاَ اِلَیْكَ مِنَ الذُّنُوْبِ هَارِبًا اَمْ كَیْفَ تُخَیِّبُ مُسْتَرْشِدًا قَصَدَ اِلٰی جَنَابِكَ
سَاعِیًا اَمْ كَیْفَ تَرُدُّ ظَمْاٰنَ وَرَدَ اِلٰی حِیَاضِكَ شَارِبًا كَلَّا وَحِیَاضُكَ مُتْرَعَةٌ
فِیْ ضَنْكِ الْمُحُوْلِ وَبَابُكَ مَفْتُوْحٌ لِلطَّلَبِ وَالْوُغُوْلِ وَاَنْتَ غَایَةُ الْمَسْئُوْلِ وَنِهَایَةُ
الْمَاْمُوْلِ اِلٰهِیْ هٰذِهٖ اَزِمَّةُ نَفْسِیْ عَقَلْتُهَا بِعِقَالِ مَشِیَّتِكَ وَهٰذِهٖ اَعْبَاءُ ذُنُوْبِیْ دَرَاْتُهَا
بِعَفْوِكَ وَرَحْمَتِكَ وَهٰذِهٖ اَهْوَائِیَ الْمُضِلَّةُ وَكَلْتُهَا اِلٰی جَنَابِ لُطْفِكَ وَرَاْفَتِكَ
فَاجْعَلِ اللّٰهُمَّ صَبَاحِیْ هٰذَا نَازِلًا عَلَیَّ بِضِیَاءِ الْهُدٰی وَبِالسَّلَامَةِ فِی الدِّیْنِ وَالدُّنْیَا
وَمَسَائِیْ جُنَّةً مِنْ كَیْدِ الْعِدٰی وَوِقَایَةً مِنْ مُرْدِیَاتِ الْهَوٰی اِنَّكَ قَادِرٌ عَلٰی مَا تَشَاءُ
تُؤْتِی الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ
بِیَدِكَ الْخَیْرُ اِنَّكَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ تُوْلِجُ اللَّیْلَ فِی النَّهَارِ وَتُوْلِجُ النَّهَارَ فِی اللَّیْلِ
وَتُخْرِجُ الْحَیَّ مِنَ الْمَیِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَیِّتَ مِنَ الْحَیِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَیْرِ حِسَابٍ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ وَبِحَمْدِكَ مَنْ ذَا یَعْرِفُ قَدْرَكَ فَلَا یَخَافُكَ وَمَنْ ذَا یَعْلَمُ

ما أنْتَ فَلا يَهابُكَ ألَّفْتَ بِقُدْرَتِكَ الفِرَقَ وَفَلَقْتَ بِلُطْفِكَ الفَلَقَ وَأنَرْتَ بِكَرَمِكَ دَياجِيَ الغَسَقِ وَأنْهَرْتَ المِياهَ مِنَ الصُّمِّ الصَّياخِيدِ عَذْباً وَاُجاجاً وَأنْزَلْتَ مِنَ المُعْصِراتِ ماءً ثَجّاجاً وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ وَالقَمَرَ لِلْبَرِيَّةِ سِراجاً وَهّاجاً مِنْ غَيْرِ أنْ تُمارِسَ فِيما ابْتَدَأتَ بِهِ لُغُوباً وَلا عِلاجاً فَيا مَنْ تَوَحَّدَ بِالعِزِّ وَالبَقاءِ وَقَهَرَ عِبادَهُ بِالمَوْتِ وَالفَناءِ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الأتْقِياءِ وَاسْمَعْ نِدائِي وَاسْتَجِبْ دُعائِي وَحَقِّقْ بِفَضْلِكَ أمَلِي وَرَجائِي يا خَيْرَ مَنْ دُعِيَ لِكَشْفِ الضُّرِّ وَالمَأْمُولِ لِكُلِّ عُسْرٍ وَيُسْرٍ بِكَ أنْزَلْتُ حاجَتِي فَلا تَرُدَّنِي مِنْ سَنِيِّ مَواهِبِكَ خائِباً يا كَرِيمُ يا كَرِيمُ يا كَرِيمُ بِرَحْمَتِكَ يا أرْحَمَ الرّاحِمِينَ وَصَلَّى اللهُ عَلى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أجْمَعِينَ پس بسجده برود و بگوید إلهِي قَلْبِي مَحْجُوبٌ وَنَفْسِي مَعْيُوبٌ وَعَقْلِي مَغْلُوبٌ وَهَوائِي غالِبٌ وَطاعَتِي قَلِيلٌ وَمَعْصِيَتِي كَثِيرٌ وَلِسانِي مُقِرٌّ بِالذُّنُوبِ فَكَيْفَ حِيلَتِي يا سَتّارَ العُيُوبِ وَيا عَلّامَ الغُيُوبِ وَيا كاشِفَ الكُرُوبِ اغْفِرْ ذُنُوبِي كُلَّها بِحُرْمَةِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ يا غَفّارُ يا غَفّارُ يا غَفّارُ بِرَحْمَتِكَ يا أرْحَمَ الرّاحِمِينَ مؤلف گوید

که علامه مجلسی ره این دعا را در کتاب دعای بحار و در کتاب صلوة بحار ذکر نموده و فرموده که این دعا از ادعیه مشهوره است و من در کتب معتبره از برای آن سندی نیافتم مگر در مصباح سید بن باقی رضوان الله علیه و نیز فرموده مشهور خواندن این دعا است بعد از فریضه صبح و سید بن باقی روایت کرده از آن بعد از نافله صبح و بهر کدام عمل شود خوب است

(دعاء کمیل بن زیاد علیه الرحمه)

و آن از ادعیه معروفه است و علامه مجلسی ره فرموده که آن بهترین دعاها است و آن دعاء خضر علیه السلام است و حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام آن را تعلیم کمیل که از خواص اصحاب آنحضرت است فرموده و در شبهای نیمه شعبان و در هر شب جمعه خوانده میشود و برای کفایت از شر اعداء و فتح باب رزق و آمرزش گناهان نافع است و شیخ و سید آن را نقل نموده اند و من از مصباح المتهجد نقل میکنم و آن دعاء شریف این است

اللّهُمَّ إنِّي أسْألُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَبِقُوَّتِكَ الَّتِي قَهَرْتَ بِها كُلَّ شَيْءٍ وَخَضَعَ لَها كُلُّ شَيْءٍ وَذَلَّ لَها كُلُّ شَيْءٍ وَبِجَبَرُوتِكَ الَّتِي غَلَبْتَ بِها كُلَّ شَيْءٍ وَبِعِزَّتِكَ الَّتِي لا يَقُومُ لَها شَيْءٌ وَبِعَظَمَتِكَ الَّتِي مَلأتْ كُلَّ شَيْءٍ وَبِسُلْطانِكَ

إلّا اللهُ وَحْدَهُ لا شَرِيكَ لَهُ إلهاً واحِداً أحَداً صَمَداً لَمْ يَتَّخِذْ صاحِبَةً وَلا وَلَداً و فضیلت این تهلیل بسیار وارد شده است خصوصاً در تعقیب نماز صبح و شام (نهم) پیش از طلوع و غروب آفتاب کلینی و ابن بابویه و دیگران بسندهای صحیح از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند که جبرئیل نزد حضرت یوسف علیه السلام آمد در زندان و گفت بعد از هر نماز بگو اللّهُمَّ اجْعَلْ لِي فَرَجاً وَمَخْرَجاً وَارْزُقْنِي مِنْ حَيْثُ أحْتَسِبُ وَمِنْ حَيْثُ لا أحْتَسِبُ (دهم) در بلد الامین از حضرت رسول روایت کرده که هر که خواهد

الذی علا کل شیء وبوجهک الباقی بعد فناء کل شیء وباسمائک التی ملأت ارکان
کل شیء وبعلمک الذی احاط بکل شیء وبنور وجهک الذی اضاء له کل شیء یا
نور یا قدوس یا اول الاولین ویا آخر الآخرین اللهم اغفر لی الذنوب التی
تهتک العصم اللهم اغفر لی الذنوب التی تنزل النقم اللهم اغفر لی الذنوب التی
تغیر النعم اللهم اغفر لی الذنوب التی تحبس الدعاء اللهم اغفر لی الذنوب
التی تنزل البلاء اللهم اغفر لی کل ذنب اذنبته وکل خطیئة اخطأتها اللهم انی
اتقرب الیک بذکرک واستشفع بک الی نفسک واسألک بجودک ان تدنینی
من قربک وان توزعنی شکرک وان تلهمنی ذکرک اللهم انی اسألک سؤال
خاضع متذلل خاشع ان تسامحنی وترحمنی وتجعلنی بقسمک راضیا قانعا وفی جمیع
الاحوال متواضعا اللهم واسألک سؤال من اشتدت فاقته وانزل بک عند
الشدائد حاجته وعظم فیما عندک رغبته اللهم عظم سلطانک وعلا مکانک
وخفی مکرک وظهر امرک وغلب قهرک وجرت قدرتک ولا یمکن الفرار من حکومتک
اللهم لا اجد لذنوبی غافرا ولا لقبائحی ساترا ولا لشیء من عملی القبیح بالحسن مبدلا
غیرک لا اله الا انت سبحانک وبحمدک ظلمت نفسی وتجرأت بجهلی وسکنت الی
قدیم ذکرک لی ومنک علی اللهم مولای کم من قبیح سترته وکم من فادح من البلاء
اقلته وکم من عثار وقیته وکم من مکروه دفعته وکم من ثناء جمیل لست اهلا
له نشرته اللهم عظم بلائی وافرط بی سوء حالی وقصرت بی اعمالی وقعدت بی اغلالی
وحبسنی عن نفعی بعد املی وخدعتنی الدنیا بغرورها ونفسی بجنایتها ومطالی یا سیدی
فاسألک بعزتک ان لا یحجب عنک دعائی سوء عملی وفعالی ولا تفضحنی بخفی
ما اطلعت علیه من سری ولا تعاجلنی بالعقوبة علی ما عملته فی خلواتی من سوء

فِعْلِي وَإِسَائَتِي وَدَوَامِ تَفْرِيطِي وَجَهَالَتِي وَكَثْرَةِ شَهَوَاتِي وَغَفْلَتِي وَكُنِ اللّٰهُمَّ بِعِزَّتِكَ لِي

فِي كُلِّ الْأَحْوَالِ رَؤُوفاً وَعَلَيَّ فِي جَمِيعِ الْأُمُورِ عَطُوفاً إِلٰهِي وَرَبِّي مَنْ لِي غَيْرُكَ أَسْئَلُهُ

كَشْفَ ضُرِّي وَالنَّظَرَ فِي أَمْرِي إِلٰهِي وَمَوْلَايَ أَجْرَيْتَ عَلَيَّ حُكْماً اتَّبَعْتُ فِيهِ هَوَى نَفْسِي

وَلَمْ أَحْتَرِسْ فِيهِ مِنْ تَزْيِينِ عَدُوِّي فَغَرَّنِي بِمَا أَهْوَى وَأَسْعَدَهُ عَلَى ذٰلِكَ الْقَضَاءُ فَتَجَاوَزْتُ

بِمَا جَرَى عَلَيَّ مِنْ ذٰلِكَ بَعْضَ حُدُودِكَ وَخَالَفْتُ بَعْضَ أَوَامِرِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَيَّ فِي جَمِيعِ

ذٰلِكَ وَلَا حُجَّةَ لِي فِيمَا جَرَى عَلَيَّ فِيهِ قَضَاؤُكَ وَأَلْزَمَنِي حُكْمُكَ وَبَلَاؤُكَ وَقَدْ أَتَيْتُكَ

يَا إِلٰهِي بَعْدَ تَقْصِيرِي وَإِسْرَافِي عَلَى نَفْسِي مُعْتَذِراً نَادِماً مُنْكَسِراً مُسْتَقِيلاً مُسْتَغْفِراً مُنِيباً

مُقِرّاً مُذْعِناً مُعْتَرِفاً لَا أَجِدُ مَفَرّاً مِمَّا كَانَ مِنِّي وَلَا مَفْزَعاً أَتَوَجَّهُ إِلَيْهِ فِي أَمْرِي غَيْرَ قَبُولِكَ

عُذْرِي وَإِدْخَالِكَ إِيَّايَ فِي سَعَةِ رَحْمَتِكَ اللّٰهُمَّ فَاقْبَلْ عُذْرِي وَارْحَمْ شِدَّةَ ضُرِّي

وَفُكَّنِي مِنْ شَدِّ وَثَاقِي يَا رَبِّ ارْحَمْ ضَعْفَ بَدَنِي وَرِقَّةَ جِلْدِي وَدِقَّةَ عَظْمِي يَا مَنْ بَدَءَ

خَلْقِي وَذِكْرِي وَتَرْبِيَتِي وَبِرِّي وَتَغْذِيَتِي هَبْنِي لِابْتِدَاءِ كَرَمِكَ وَسَالِفِ بِرِّكَ بِي

يَا إِلٰهِي وَسَيِّدِي وَرَبِّي أَتُرَاكَ مُعَذِّبِي بِنَارِكَ بَعْدَ تَوْحِيدِكَ وَبَعْدَ مَا انْطَوَى

عَلَيْهِ قَلْبِي مِنْ مَعْرِفَتِكَ وَلَهِجَ بِهِ لِسَانِي مِنْ ذِكْرِكَ وَاعْتَقَدَهُ ضَمِيرِي مِنْ حُبِّكَ

وَبَعْدَ صِدْقِ اعْتِرَافِي وَدُعَائِي خَاضِعاً لِرُبُوبِيَّتِكَ هَيْهَاتَ أَنْتَ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ

تُضَيِّعَ مَنْ رَبَّيْتَهُ أَوْ تُبْعِدَ مَنْ أَدْنَيْتَهُ أَوْ تُشَرِّدَ مَنْ آوَيْتَهُ أَوْ تُسَلِّمَ إِلَى الْبَلَاءِ

مَنْ كَفَيْتَهُ وَرَحِمْتَهُ وَلَيْتَ شِعْرِي يَا سَيِّدِي وَإِلٰهِي وَمَوْلَايَ أَتُسَلِّطُ النَّارَ عَلَى وُجُوهٍ

خَرَّتْ لِعَظَمَتِكَ سَاجِدَةً وَعَلَى أَلْسُنٍ نَطَقَتْ بِتَوْحِيدِكَ صَادِقَةً وَبِشُكْرِكَ مَادِحَةً

وَعَلَى قُلُوبٍ اعْتَرَفَتْ بِإِلٰهِيَّتِكَ مُحَقِّقَةً وَعَلَى ضَمَائِرَ حَوَتْ مِنَ الْعِلْمِ بِكَ حَتَّى صَارَتْ

خَاشِعَةً وَعَلَى جَوَارِحَ سَعَتْ إِلَى أَوْطَانِ تَعَبُّدِكَ طَائِعَةً وَأَشَارَتْ بِاسْتِغْفَارِكَ

مُذْعِنَةً مَا هٰكَذَا الظَّنُّ بِكَ وَلَا أُخْبِرْنَا بِفَضْلِكَ عَنْكَ يَا كَرِيمُ يَا رَبِّ وَأَنْتَ تَعْلَمُ

بگو تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَداً وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيراً در روایت دیگر فرمود که هیچ شب نبود مگر آنکه جبرئیل برای من متمثل شد و گفت که این دعا بخوان و در احادیث معتبره وارد شده است که برای غم و برای بسته شدن روزی و پریشانی و بیماری ها و مکر این دعا را باید بخوانند و در بعض روایات در اول آن لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ است تا آخر ذهم پنج معتبر در تعقیب هر نماز است

ضَعْفِي عَنْ قَلِيلٍ مِنْ بَلَاءِ الدُّنْيَا وَعُقُوبَاتِهَا وَمَا يَجْرِي فِيهَا مِنَ الْمَكَارِهِ عَلَى أَهْلِهَا
عَلَى أَنَّ ذَلِكَ بَلَاءٌ وَمَكْرُوهٌ قَلِيلٌ مَكْثُهُ يَسِيرٌ بَقَاؤُهُ قَصِيرٌ مُدَّتُهُ فَكَيْفَ احْتِمَالِي
لِبَلَاءِ الْآخِرَةِ وَجَلِيلِ وُقُوعِ الْمَكَارِهِ فِيهَا وَهُوَ بَلَاءٌ تَطُولُ مُدَّتُهُ وَيَدُومُ مَقَامُهُ
وَلَا يُخَفَّفُ عَنْ أَهْلِهِ لِأَنَّهُ لَا يَكُونُ إِلَّا عَنْ غَضَبِكَ وَانْتِقَامِكَ وَسَخَطِكَ وَهَذَا
مَا لَا تَقُومُ لَهُ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ يَا سَيِّدِي فَكَيْفَ لِي وَأَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الذَّلِيلُ
الْحَقِيرُ الْمِسْكِينُ الْمُسْتَكِينُ يَا إِلَهِي وَرَبِّي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ لِأَيِّ الْأُمُورِ إِلَيْكَ أَشْكُو
وَلِمَا مِنْهَا أَضِجُّ وَأَبْكِي لِأَلِيمِ الْعَذَابِ وَشِدَّتِهِ أَمْ لِطُولِ الْبَلَاءِ وَمُدَّتِهِ فَلَئِنْ صَيَّرْتَنِي
لِلْعُقُوبَاتِ مَعَ أَعْدَائِكَ وَجَمَعْتَ بَيْنِي وَبَيْنَ أَهْلِ بَلَائِكَ وَفَرَّقْتَ بَيْنِي وَبَيْنَ أَحِبَّائِكَ
وَأَوْلِيَائِكَ فَهَبْنِي يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَرَبِّي صَبَرْتُ عَلَى عَذَابِكَ فَكَيْفَ أَصْبِرُ
عَلَى فِرَاقِكَ وَهَبْنِي صَبَرْتُ عَلَى حَرِّ نَارِكَ فَكَيْفَ أَصْبِرُ عَنِ النَّظَرِ إِلَى كَرَامَتِكَ أَمْ كَيْفَ
أَسْكُنُ فِي النَّارِ وَرَجَائِي عَفْوُكَ فَبِعِزَّتِكَ يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ أُقْسِمُ صَادِقاً لَئِنْ تَرَكْتَنِي
نَاطِقاً لَأَضِجَّنَّ إِلَيْكَ بَيْنَ أَهْلِهَا ضَجِيجَ الْآمِلِينَ وَلَأَصْرُخَنَّ إِلَيْكَ صُرَاخَ الْمُسْتَصْرِخِينَ
وَلَأَبْكِيَنَّ عَلَيْكَ بُكَاءَ الْفَاقِدِينَ وَلَأُنَادِيَنَّكَ أَيْنَ كُنْتَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ يَا غَايَةَ
آمَالِ الْعَارِفِينَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا حَبِيبَ قُلُوبِ الصَّادِقِينَ وَيَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ
أَفَتُرَاكَ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهِي وَبِحَمْدِكَ تَسْمَعُ فِيهَا صَوْتَ عَبْدٍ مُسْلِمٍ سُجِنَ فِيهَا بِمُخَالَفَتِهِ
وَذَاقَ طَعْمَ عَذَابِهَا بِمَعْصِيَتِهِ وَحُبِسَ بَيْنَ أَطْبَاقِهَا بِجُرْمِهِ وَجَرِيرَتِهِ وَهُوَ يَضِجُّ إِلَيْكَ
ضَجِيجَ مُؤَمِّلٍ لِرَحْمَتِكَ وَيُنَادِيكَ بِلِسَانِ أَهْلِ تَوْحِيدِكَ وَيَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِرُبُوبِيَّتِكَ
يَا مَوْلَايَ فَكَيْفَ يَبْقَى فِي الْعَذَابِ وَهُوَ يَرْجُو مَا سَلَفَ مِنْ حِلْمِكَ أَمْ كَيْفَ تُؤْلِمُهُ النَّارُ
وَهُوَ يَأْمُلُ فَضْلَكَ وَرَحْمَتَكَ أَمْ كَيْفَ يُحْرِقُهُ لَهِيبُهَا وَأَنْتَ تَسْمَعُ صَوْتَهُ وَتَرَى
مَكَانَهُ أَمْ كَيْفَ يَشْتَمِلُ عَلَيْهِ زَفِيرُهَا وَأَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفَهُ أَمْ كَيْفَ يَتَقَلْقَلُ بَيْنَ

أَطْبَاقِهَا وَأَنْتَ تَعْلَمُ صِدْقَهُ أَمْ كَيْفَ تَزْجُرُهُ زَبَانِيَتُهَا وَهُوَ يُنَادِيكَ يَا رَبَّهُ أَمْ كَيْفَ
يَرْجُو فَضْلَكَ فِي عِتْقِهِ مِنْهَا فَتَتْرُكُهُ فِيهَا هَيْهَاتَ مَا ذٰلِكَ الظَّنُّ بِكَ وَلَا الْمَعْرُوفُ
مِنْ فَضْلِكَ وَلَا مُشْبِهٌ لِمَا عَامَلْتَ بِهِ الْمُوَحِّدِينَ مِنْ بِرِّكَ وَإِحْسَانِكَ فَبِالْيَقِينِ
أَقْطَعُ لَوْلَا مَا حَكَمْتَ بِهِ مِنْ تَعْذِيبِ جَاحِدِيكَ وَقَضَيْتَ بِهِ مِنْ إِخْلَادِ مُعَانِدِيكَ
لَجَعَلْتَ النَّارَ كُلَّهَا بَرْدًا وَسَلَامًا وَمَا كَانَ لِأَحَدٍ فِيهَا مَقَرًّا وَلَا مُقَامًا لٰكِنَّكَ تَقَدَّسَتْ
أَسْمَاؤُكَ أَقْسَمْتَ أَنْ تَمْلَأَهَا مِنَ الْكَافِرِينَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ وَأَنْ تُخَلِّدَ
فِيهَا الْمُعَانِدِينَ وَأَنْتَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ قُلْتَ مُبْتَدِئًا وَتَطَوَّلْتَ بِالْإِنْعَامِ مُتَكَرِّمًا
أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ إِلٰهِي وَسَيِّدِي فَأَسْأَلُكَ بِالْقُدْرَةِ
الَّتِي قَدَّرْتَهَا وَبِالْقَضِيَّةِ الَّتِي حَتَمْتَهَا وَحَكَمْتَهَا وَغَلَبْتَ مَنْ عَلَيْهِ أَجْرَيْتَهَا أَنْ تَهَبَ
لِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هٰذِهِ السَّاعَةِ كُلَّ جُرْمٍ أَجْرَمْتُهُ وَكُلَّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتُهُ وَكُلَّ قَبِيحٍ
أَسْرَرْتُهُ وَكُلَّ جَهْلٍ عَمِلْتُهُ كَتَمْتُهُ أَوْ أَعْلَنْتُهُ أَخْفَيْتُهُ أَوْ أَظْهَرْتُهُ وَكُلَّ سَيِّئَةٍ
أَمَرْتَ بِإِثْبَاتِهَا الْكِرَامَ الْكَاتِبِينَ الَّذِينَ وَكَّلْتَهُمْ بِحِفْظِ مَا يَكُونُ مِنِّي وَجَعَلْتَهُمْ
شُهُودًا عَلَيَّ مَعَ جَوَارِحِي وَكُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيَّ مِنْ وَرَائِهِمْ وَالشَّاهِدَ لِمَا خَفِيَ
عَنْهُمْ وَبِرَحْمَتِكَ أَخْفَيْتَهُ وَبِفَضْلِكَ سَتَرْتَهُ وَأَنْ تُوَفِّرَ حَظِّي مِنْ كُلِّ خَيْرٍ أَنْزَلْتَهُ أَوْ
إِحْسَانٍ فَضَّلْتَهُ أَوْ بِرٍّ نَشَرْتَهُ أَوْ رِزْقٍ بَسَطْتَهُ أَوْ ذَنْبٍ تَغْفِرُهُ أَوْ خَطَإٍ تَسْتُرُهُ يَا رَبِّ
يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا إِلٰهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَمَالِكَ رِقِّي يَا مَنْ بِيَدِهِ نَاصِيَتِي يَا عَلِيمًا بِضُرِّي
وَمَسْكَنَتِي يَا خَبِيرًا بِفَقْرِي وَفَاقَتِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ أَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ وَقُدْسِكَ وَأَعْظَمِ
صِفَاتِكَ وَأَسْمَائِكَ أَنْ تَجْعَلَ أَوْقَاتِي مِنَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ بِذِكْرِكَ مَعْمُورَةً وَبِخِدْمَتِكَ
مَوْصُولَةً وَأَعْمَالِي عِنْدَكَ مَقْبُولَةً حَتّٰى تَكُونَ أَعْمَالِي وَأَوْرَادِي كُلُّهَا وِرْدًا وَاحِدًا
وَحَالِي فِي خِدْمَتِكَ سَرْمَدًا يَا سَيِّدِي يَا مَنْ عَلَيْهِ مُعَوَّلِي يَا مَنْ إِلَيْهِ شَكَوْتُ أَحْوَالِي يَا رَبِّ

[illegible] رسول خدا صلی اللہ علیہ وآلہ [illegible] تعلیم حسن و حسین علیہما [illegible] دعا
اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْنُونِ الْمَخْزُونِ الطَّاهِرِ الْمُطَهَّرِ الْمُبَارَكِ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ وَسُلْطَانِكَ الْقَدِيمِ يَا وَاهِبَ الْعَطَايَا يَا مُطْلِقَ الْأُسَارٰى يَا فَكَّاكَ الرِّقَابِ مِنَ النَّارِ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَفُكَّ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَأَخْرِجْنِي مِنَ الدُّنْيَا آمِنًا وَأَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ سَالِمًا وَاجْعَلْ دُعَائِي أَوَّلَهُ فَلَاحًا وَأَوْسَطَهُ نَجَاحًا وَآخِرَهُ صَلَاحًا إِنَّكَ

يا رَبِّ يا رَبِّ قَوِّ عَلى خِدْمَتِكَ جَوارِحي وَاشْدُدْ عَلَى الْعَزيمَةِ جَوانِحي وَهَبْ لِيَ الْجِدَّ في
خَشْيَتِكَ وَالدَّوامَ فِي الْاِتِّصالِ بِخِدْمَتِكَ حَتّى اَسْرَحَ اِلَيْكَ في مَيادينِ السّابِقينَ
وَاُسْرِعَ اِلَيْكَ فِي الْبارِزينَ (الْمُبادِرينَ) وَاَشْتاقَ اِلى قُرْبِكَ فِي الْمُشْتاقينَ وَاَدْنُوَ مِنْكَ دُنُوَّ
الْمُخْلِصينَ وَاَخافَكَ مَخافَةَ الْمُوقِنينَ وَاَجْتَمِعَ في جِوارِكَ مَعَ الْمُؤْمِنينَ اَللّهُمَّ وَمَنْ
اَرادَني بِسُوءٍ فَاَرِدْهُ وَمَنْ كادَني فَكِدْهُ وَاجْعَلْني مِنْ اَحْسَنِ عَبيدِكَ نَصيباً عِنْدَكَ
وَاَقْرَبِهِمْ مَنْزِلَةً مِنْكَ وَاَخَصِّهِمْ زُلْفَةً لَدَيْكَ فَاِنَّهُ لا يُنالُ ذلِكَ اِلاّ بِفَضْلِكَ
وَجُدْ لي بِجُودِكَ وَاعْطِفْ عَلَيَّ بِمَجْدِكَ وَاحْفَظْني بِرَحْمَتِكَ وَاجْعَلْ لِساني بِذِكْرِكَ
لَهِجاً وَقَلْبي بِحُبِّكَ مُتَيَّماً وَمُنَّ عَلَيَّ بِحُسْنِ اِجابَتِكَ وَاَقِلْني عَثْرَتي وَاغْفِرْ زَلَّتي فَاِنَّكَ
قَضَيْتَ عَلى عِبادِكَ بِعِبادَتِكَ وَاَمَرْتَهُمْ بِدُعائِكَ وَضَمِنْتَ لَهُمُ الْاِجابَةَ فَاِلَيْكَ
يا رَبِّ نَصَبْتُ وَجْهي وَاِلَيْكَ يا رَبِّ مَدَدْتُ يَدي فَبِعِزَّتِكَ اسْتَجِبْ لي دُعائي وَبَلِّغْني
مُنايَ وَلا تَقْطَعْ مِنْ فَضْلِكَ رَجائي وَاكْفِني شَرَّ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ مِنْ اَعْدائي يا سَريعَ
الرِّضا اغْفِرْ لِمَنْ لا يَمْلِكُ اِلاَّ الدُّعاءَ فَاِنَّكَ فَعّالٌ لِما تَشاءُ يا مَنِ اسْمُهُ دَواءٌ وَذِكْرُهُ
شِفاءٌ وَطاعَتُهُ غِنًى اِرْحَمْ مَنْ رَاْسُ مالِهِ الرَّجاءُ وَسِلاحُهُ الْبُكاءُ يا سابِغَ النِّعَمِ يا
دافِعَ النِّقَمِ يا نُورَ الْمُسْتَوْحِشينَ فِي الظُّلَمِ يا عالِماً لا يُعَلَّمُ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ
بي ما اَنْتَ اَهْلُهُ وَصَلَّى اللهُ عَلى رَسُولِهِ وَالْاَئِمَّةِ الْمَيامينَ مِنْ آلِهِ وَسَلَّمَ تَسْليماً (كَثيراً)

دعای عشرات

از دعاهای بسیار معتبر است و مابین نسخ آن اختلاف است و ما آن را از مصباح شیخ نقل کردیم مستحب است خواندن آن در هر صبح و شام و افضل اوقات آن بعد از عصر جمعه است

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ

سُبْحانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّهِ وَلا اِلهَ اِلاَّ اللهُ وَاللهُ اَكْبَرُ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلاّ بِاللهِ الْعَلِيِّ
الْعَظيمِ سُبْحانَ اللهِ آناءَ اللَّيْلِ وَاَطْرافَ النَّهارِ سُبْحانَ اللهِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصالِ سُبْحانَ

اَنْتَ عَلاّمُ الْغُيُوبِ. و در بعضی از نسخ معتبره دعا چنین است: ... اَنْتَ يا اَللهُ ... الرِّقابِ مِنَ النّارِ وَاَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُعْتِقَ رَقَبَتي مِنَ النّارِ وَاَنْ تُخْرِجَني مِنَ الدُّنْيا سالِماً وَاَنْ تُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ آمِناً وَاَنْ تَجْعَلَ دُعائي اَوَّلَهُ فَلاحاً وَاَوْسَطَهُ نَجاحاً وَآخِرَهُ صَلاحاً اِنَّكَ اَنْتَ عَلاّمُ الْغُيُوبِ

و کلینی بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که هر که ایمان دارد بخدا و روز قیامت باید که ترک نکند بعد از هر نماز فریضه خواندن سوره قل هو الله احد را زیرا که هر که آن را بخواند ...

اللهِ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ سُبْحَانَ اللهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمٰوٰتِ
وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي
الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذٰلِكَ تُخْرَجُونَ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ
عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ سُبْحَانَ ذِي الْعِزَّةِ
وَالْجَبَرُوتِ سُبْحَانَ ذِي الْكِبْرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ الْمَلِكِ الْحَقِّ الْمُهَيْمِنِ الْقُدُّوسِ سُبْحَانَ اللهِ الْمَلِكِ
الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ سُبْحَانَ اللهِ الْمَلِكِ الْحَيِّ الْقُدُّوسِ سُبْحَانَ الْقَائِمِ الدَّائِمِ سُبْحَانَ الدَّائِمِ
الْقَائِمِ سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى سُبْحَانَ الْحَيِّ الْقَيُّومِ سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى
سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّنَا وَرَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ سُبْحَانَ الدَّائِمِ غَيْرِ الْغَافِلِ
سُبْحَانَ الْعَالِمِ بِغَيْرِ تَعْلِيمٍ سُبْحَانَ خَالِقِ مَا يُرٰى وَمَا لَا يُرٰى سُبْحَانَ الَّذِي يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ
وَلَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ مِنْكَ فِي نِعْمَةٍ وَخَيْرٍ
وَبَرَكَةٍ وَعَافِيَةٍ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَتْمِمْ عَلَيَّ نِعْمَتَكَ وَخَيْرَكَ وَبَرَكَاتِكَ وَعَافِيَتَكَ
بِنَجَاةٍ مِنَ النَّارِ وَارْزُقْنِي شُكْرَكَ وَعَافِيَتَكَ وَفَضْلَكَ وَكَرَامَتَكَ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي
اَللّٰهُمَّ بِنُورِكَ اهْتَدَيْتُ وَبِفَضْلِكَ اسْتَغْنَيْتُ وَبِنِعْمَتِكَ أَصْبَحْتُ وَأَمْسَيْتُ اَللّٰهُمَّ
إِنِّي أُشْهِدُكَ وَكَفٰى بِكَ شَهِيدًا وَأُشْهِدُ مَلَائِكَتَكَ وَأَنْبِيَاءَكَ وَرُسُلَكَ وَحَمَلَةَ عَرْشِكَ
وَسُكَّانَ سَمٰوَاتِكَ وَأَرْضِكَ وَجَمِيعَ خَلْقِكَ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ
لَا شَرِيكَ لَكَ وَأَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَأَنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ تُحْيِي وَتُمِيتُ وَتُمِيتُ وَتُحْيِي وَأَشْهَدُ أَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَأَنَّ النَّارَ حَقٌّ وَالنُّشُورَ حَقٌّ
وَالسَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ وَأَشْهَدُ أَنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ
أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ حَقًّا حَقًّا وَأَنَّ الْأَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِهِ هُمُ الْأَئِمَّةُ الْهُدَاةُ الْمَهْدِيُّونَ غَيْرُ الضَّالِّينَ
وَلَا الْمُضِلِّينَ وَأَنَّهُمْ أَوْلِيَاؤُكَ الْمُصْطَفَوْنَ وَحِزْبُكَ الْغَالِبُونَ وَصِفْوَتُكَ وَخِيَرَتُكَ

جمع کند برای او خیر دنیا و
آخرت را و دیگر مهمات او را و دیگر
ما داد را و هر کار از دنیا و
ما داد او همه رسیده اند و در
حدیث دیگر وارد شده است
که هر که بعد از هر نماز صبح ده
مرتبه سوره قل هو الله احد
بخواند تعالی از چشم بد العین
باد ... نرسد به او شیطان و
از حضرت رسول صلی الله علیه
و آله روایت کرده است که هر که
بعد از هر نماز سوره قل هو
الله احد بخواند رحمت از
آسمان بر سر او فرو ریزد و
سکینه بر او نازل گردد و
خدا نظر رحمت بسوی او افکند
و گناهان او را بیامرزد و هر
حاجت که سوال کند برآورد
و در امان خدا باشد
کلینی و دیگران بسند
معتبر

من خلقك ونجبائك الذين انتجبتهم لدينك واختصصتهم من خلقك و
اصطفيتهم على عبادك وجعلتهم حجة على العالمين صلواتك عليهم والسلام
ورحمة الله وبركاته اللهم اكتب لي هذه الشهادة عندك حتى تلقننيها يوم القيامة
وانت عني راض انك على ما تشاء قدير اللهم لك الحمد حمدا يصعد اوله ولا
ينفد آخره اللهم لك الحمد حمدا تضع لك السماء كنفيها وتسبح لك الارض ومن
عليها اللهم لك الحمد حمدا سرمدا ابدا لا انقطاع له ولا نفاد ولك ينبغي و
اليك ينتهي في وعلي ولدي ومعي وقبلي وبعدي وامامي وفوقي وتحتي واذا
مت وبقيت فردا وحيدا ثم فنيت ولك الحمد اذا نشرت وبعثت يا مولاي اللهم
ولك الحمد ولك الشكر بجميع محامدك كلها على جميع نعمائك كلها حتى ينتهي الحمد
الى ما تحب ربنا وترضى اللهم لك الحمد على كل اكلة وشربة وبطشة وقبضة
وبسطة وفي كل موضع شعرة اللهم لك الحمد حمدا خالدا مع خلودك ولك الحمد حمدا
لا منتهى له دون علمك ولك الحمد حمدا لا امد له دون مشيتك ولك الحمد حمدا
لا اجر لقائله الا رضاك ولك الحمد على حلمك بعد علمك ولك الحمد على عفوك
بعد قدرتك ولك الحمد باعث الحمد ولك الحمد وارث الحمد ولك الحمد بديع الحمد و
لك الحمد منتهى الحمد ولك الحمد مبتدع الحمد ولك الحمد مشتري الحمد ولك الحمد ولي
الحمد ولك الحمد قديم الحمد ولك الحمد صادق الوعد وفي العهد عزيز الجند قائم
المجد ولك الحمد رفيع الدرجات مجيب الدعوات منزل الآيات من فوق سبع سموات
عظيم البركات مخرج النور من الظلمات ومخرج من في الظلمات الى النور مبدل
السيئات حسنات وجاعل الحسنات درجات اللهم لك الحمد غافر الذنب وقابل
التوب شديد العقاب ذا الطول لا اله الا انت اليك المصير اللهم لك الحمد في الليل

اِذا یَغْشی وَلَكَ الْحَمْدُ فِی النَّهارِ اِذا تَجَلّی وَلَكَ الْحَمْدُ فِی الْآخِرَةِ وَالْاُولی وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ
كُلِّ نَجْمٍ وَمَلَكٍ فِی السَّماءِ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ الثَّری وَالْحَصی وَالنَّوی وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ ما فی
جَوِّ السَّماءِ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ ما فی جَوْفِ الْاَرْضِ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ اَوْزانِ میاهِ الْبِحارِ وَلَكَ
الْحَمْدُ عَدَدَ اَوْراقِ الْاَشْجارِ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ ما عَلی وَجْهِ الْاَرْضِ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ ما
اَحْصی كِتابُكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ ما اَحاطَ بِهِ عِلْمُكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ الْاِنْسِ وَالْجِنِّ وَالْهَوامِّ
وَالطَّیْرِ وَالْبَهائِمِ وَالسِّباعِ حَمْداً كَثیراً طَیِّباً مُبارَكاً فیهِ كَما تُحِبُّ رَبَّنا وَتَرْضی وَكَما یَنْبَغی
لِكَرَمِ وَجْهِكَ وَعِزِّ جَلالِكَ پس مى‌گويى ده مرتبه لا اِلهَ اِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لا شَریكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ
وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ اللَّطیفُ الْخَبیرُ ده مرتبه لا اِلهَ اِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لا شَریكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ
الْحَمْدُ یُحْیی وَیُمیتُ وَیُمیتُ وَیُحْیی وَهُوَ حَیٌّ لا یَمُوتُ بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَهُوَ عَلی كُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ ده مرتبه
اَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذی لا اِلهَ اِلاَّ هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ وَاَتُوبُ اِلَیْهِ ده مرتبه یا اَللهُ یا اَللهُ ده مرتبه
یا رَحْمنُ یا رَحْمنُ ده مرتبه یا رَحیمُ یا رَحیمُ ده مرتبه یا بَدیعَ السَّماواتِ وَالْاَرْضِ ده مرتبه یا ذَا الْجَلالِ
وَالْاِكْرامِ ده مرتبه یا حَنّانُ یا مَنّانُ ده مرتبه یا حَیُّ یا قَیُّومُ ده مرتبه یا حَیُّ لا اِلهَ اِلاَّ اَنْتَ ده
مرتبه یا اَللهُ یا لا اِلهَ اِلاَّ اَنْتَ ده مرتبه بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ ده مرتبه اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ ده مرتبه اَللّهُمَّ افْعَلْ بی ما اَنْتَ اَهْلُهُ ده مرتبه آمینَ آمینَ ده مرتبه قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ پس
مى‌گويى اَللّهُمَّ اصْنَعْ بی ما اَنْتَ اَهْلُهُ وَلا تَصْنَعْ بی ما اَنَا اَهْلُهُ فَاِنَّكَ اَهْلُ التَّقْوی وَاَهْلُ
الْمَغْفِرَةِ وَاَنَا اَهْلُ الذُّنُوبِ وَالْخَطایا فَارْحَمْنی یا مَوْلایَ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرّاحِمینَ پس ده مرتبه
مى‌گويى لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلاَّ بِاللهِ تَوَكَّلْتُ عَلَی الْحَیِّ الَّذی لا یَمُوتُ وَالْحَمْدُ لِلّهِ الَّذی لَمْ یَتَّخِذْ وَلَداً
وَلَمْ یَكُنْ لَهُ شَریكٌ فِی الْمُلْكِ وَلَمْ یَكُنْ **دعای سمات** لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبیراً

معروف به دعاء شبور که مستحب است خواندن آن در ساعت آخر روز جمعه و مخفى نماند که این دعا از ادعیه
مشهوره است و اکثر علما سلف بر این دعا مواظبت مى‌نموده‌اند و در مصباح شیخ طوسی و جمال الاسبوع سید
بن طاوس و کتب کفعمی به سندهای معتبر از جناب محمد بن عثمان عمری رضوان الله علیه که از نواب خاص صاحب

هر که این دعا بخواند خدا جمع کند گناهان او و آباء و مادران او را و از او راضی شود و استغفار کنند برای او جمیع ملائکه و مقربین از جن و انس تا هنگام مردن او

✲ و در زمان شیخ مفید در کتاب حالی از محمد بن الحنفیه روایت کرده است که روزی پدرم حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام در دور کعبه طواف میکرد ناگاه مردی را دید که چنگ در پرده کعبه زده و ابن عباس گفت پس حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام گفت این است دعای و گفت یا امیرالمؤمنین شنیدم گفت بر تو باد این دعا را بعد از هر نماز بخوانی که هر مؤمن که این دعا را بعد از هر نماز بخواند حق تعالی بیامرزد گناهان او را هر چند بعد

الامر علیه السلام است و از حضرت امام محمد باقر و امام جعفر صادق علیهما السلام روایت شده و علامه مجلسی ره او را با
شرح در بحار ذکر کرده و این دعا موافق مصباح شیخ است اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ
الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ الْأَعَزِّ الْأَجَلِّ الْأَكْرَمِ الَّذِي إِذَا دُعِيتَ بِهِ عَلَى مَغَالِقِ أَبْوَابِ السَّمَاءِ
لِلْفَتْحِ بِالرَّحْمَةِ انْفَتَحَتْ وَإِذَا دُعِيتَ بِهِ عَلَى مَضَائِقِ أَبْوَابِ الْأَرْضِ لِلْفَرَجِ انْفَرَجَتْ
وَإِذَا دُعِيتَ بِهِ عَلَى الْعُسْرِ لِلْيُسْرِ تَيَسَّرَتْ وَإِذَا دُعِيتَ بِهِ عَلَى الْأَمْوَاتِ لِلنُّشُورِ انْتَشَرَتْ
وَإِذَا دُعِيتَ بِهِ عَلَى كَشْفِ الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ انْكَشَفَتْ وَبِجَلَالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَكْرَمِ
الْوُجُوهِ وَأَعَزِّ الْوُجُوهِ الَّذِي عَنَتْ لَهُ الْوُجُوهُ وَخَضَعَتْ لَهُ الرِّقَابُ وَخَشَعَتْ لَهُ الْأَصْوَاتُ
وَوَجِلَتْ لَهُ الْقُلُوبُ مِنْ مَخَافَتِكَ وَبِقُوَّتِكَ الَّتِي بِهَا تُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ
إِلَّا بِإِذْنِكَ وَتُمْسِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَبِمَشِيَّتِكَ الَّتِي دَانَ لَهَا الْعَالَمُونَ
وَبِكَلِمَتِكَ الَّتِي خَلَقْتَ بِهَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَبِحِكْمَتِكَ الَّتِي صَنَعْتَ بِهَا الْعَجَائِبَ
وَخَلَقْتَ بِهَا الظُّلْمَةَ وَجَعَلْتَهَا لَيْلًا وَجَعَلْتَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَخَلَقْتَ بِهَا النُّورَ وَجَعَلْتَهُ
نَهَارًا وَجَعَلْتَ النَّهَارَ نُورًا مُبْصِرًا وَخَلَقْتَ بِهَا الشَّمْسَ وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَخَلَقْتَ
بِهَا الْقَمَرَ وَجَعَلْتَ الْقَمَرَ نُورًا وَخَلَقْتَ بِهَا الْكَوَاكِبَ وَجَعَلْتَهَا نُجُومًا وَبُرُوجًا وَمَصَابِيحَ
وَزِينَةً وَرُجُومًا وَجَعَلْتَ لَهَا مَشَارِقَ وَمَغَارِبَ وَجَعَلْتَ لَهَا مَطَالِعَ وَمَجَارِيَ وَ
جَعَلْتَ لَهَا فَلَكًا وَمَسَابِحَ وَقَدَّرْتَهَا فِي السَّمَاءِ مَنَازِلَ فَأَحْسَنْتَ تَقْدِيرَهَا وَصَوَّرْتَهَا
فَأَحْسَنْتَ تَصْوِيرَهَا وَأَحْصَيْتَهَا بِأَسْمَائِكَ إِحْصَاءً وَدَبَّرْتَهَا بِحِكْمَتِكَ تَدْبِيرًا وَأَحْسَنْتَ
تَدْبِيرَهَا وَسَخَّرْتَهَا بِسُلْطَانِ اللَّيْلِ وَسُلْطَانِ النَّهَارِ وَالسَّاعَاتِ وَعَدَدِ السِّنِينَ وَالْحِسَابِ
وَجَعَلْتَ رُؤْيَتَهَا لِجَمِيعِ النَّاسِ مَرْأًى وَاحِدًا وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِمَجْدِكَ الَّذِي كَلَّمْتَ بِهِ عَبْدَكَ
وَرَسُولَكَ مُوسَى بْنَ عِمْرَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الْمُقَدَّسِينَ فَوْقَ إِحْسَاسِ الْكَرُوبِيِّينَ فَوْقَ
غَمَائِمِ النُّورِ فَوْقَ تَابُوتِ الشَّهَادَةِ فِي عَمُودِ النَّارِ وَفِي طُورِ سَيْنَاءَ وَفِي جَبَلِ حُورِيثَ فِي الْوَادِ

الْمُقَدَّسِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ مِنَ الشَّجَرَةِ وَفِي أَرْضِ مِصْرَ بِتِسْعِ
آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَيَوْمَ فَرَقْتَ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ وَفِي الْمُنْبَجِسَاتِ الَّتِي صَنَعْتَ بِهَا الْعَجَائِبَ
فِي بَحْرِ سُوفٍ وَعَقَدْتَ مَاءَ الْبَحْرِ فِي قَلْبِ الْغَمْرِ كَالْحِجَارَةِ وَجَاوَزْتَ بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ
وَتَمَّتْ كَلِمَتُكَ الْحُسْنَى عَلَيْهِمْ بِمَا صَبَرُوا وَأَوْرَثْتَهُمْ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي
بَارَكْتَ فِيهَا لِلْعَالَمِينَ وَأَغْرَقْتَ فِرْعَوْنَ وَجُنُودَهُ وَمَرَاكِبَهُ فِي الْيَمِّ وَبِاسْمِكَ الْعَظِيمِ
الْأَعْظَمِ الْأَعَزِّ الْأَجَلِّ الْأَكْرَمِ وَبِمَجْدِكَ الَّذِي تَجَلَّيْتَ بِهِ لِمُوسَى كَلِيمِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
فِي طُورِ سَيْنَاءَ وَلِإِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ خَلِيلِكَ مِنْ قَبْلُ فِي مَسْجِدِ الْخَيْفِ وَلِإِسْحَاقَ
صَفِيِّكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي بِئْرِ شِيَعٍ وَلِيَعْقُوبَ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي بَيْتِ إِيلٍ وَ
أَوْفَيْتَ لِإِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِمِيثَاقِكَ وَلِإِسْحَاقَ بِحَلْفِكَ وَلِيَعْقُوبَ بِشَهَادَتِكَ وَ
لِلْمُؤْمِنِينَ بِوَعْدِكَ وَلِلدَّاعِينَ بِأَسْمَائِكَ فَأَجَبْتَ وَبِمَجْدِكَ الَّذِي ظَهَرَ لِمُوسَى بْنِ عِمْرَانَ
عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى قُبَّةِ الرُّمَّانِ وَبِآيَاتِكَ الَّتِي وَقَعَتْ عَلَى أَرْضِ مِصْرَ بِمَجْدِ الْعِزَّةِ وَ
الْغَلَبَةِ بِآيَاتٍ عَزِيزَةٍ وَبِسُلْطَانِ الْقُوَّةِ وَبِعِزَّةِ الْقُدْرَةِ وَبِشَأْنِ الْكَلِمَةِ التَّامَّةِ وَبِكَلِمَاتِكَ
الَّتِي تَفَضَّلْتَ بِهَا عَلَى أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَهْلِ الدُّنْيَا وَأَهْلِ الْآخِرَةِ وَبِرَحْمَتِكَ الَّتِي
مَنَنْتَ بِهَا عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ وَبِاسْتِطَاعَتِكَ الَّتِي أَقَمْتَ بِهَا عَلَى الْعَالَمِينَ وَبِنُورِكَ الَّذِي
قَدْ خَرَّ مِنْ فَزَعِهِ طُورُ سَيْنَاءَ وَبِعِلْمِكَ وَجَلَالِكَ وَكِبْرِيَائِكَ وَعِزَّتِكَ وَجَبَرُوتِكَ
الَّتِي لَمْ تَسْتَقِلَّهَا الْأَرْضُ وَانْخَفَضَتْ لَهَا السَّمَاوَاتُ وَانْزَجَرَ لَهَا الْعُمْقُ الْأَكْبَرُ وَرَكَدَتْ
لَهَا الْبِحَارُ وَالْأَنْهَارُ وَخَضَعَتْ لَهَا الْجِبَالُ وَسَكَنَتْ لَهَا الْأَرْضُ بِمَنَاكِبِهَا وَاسْتَسْلَمَتْ
لَهَا الْخَلَائِقُ كُلُّهَا وَخَفَقَتْ لَهَا الرِّيَاحُ فِي جَرَيَانِهَا وَخَمَدَتْ لَهَا النِّيرَانُ فِي أَوْطَانِهَا
وَبِسُلْطَانِكَ الَّذِي عُرِفَتْ لَكَ بِهِ الْغَلَبَةُ دَهْرَ الدُّهُورِ وَحُمِدْتَ بِهِ فِي السَّمَاوَاتِ وَ
الْأَرَضِينَ وَبِكَلِمَتِكَ كَلِمَةِ الصِّدْقِ الَّتِي سَبَقَتْ لِأَبِينَا آدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَذُرِّيَّتِهِ

بِالرَّحْمَةِ وَاَسْئَلُكَ بِكَلِمَتِكَ الَّتِي غَلَبَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَبِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي تَجَلَّيْتَ بِهِ لِلْجَبَلِ فَجَعَلْتَهُ دَكّاً وَخَرَّ مُوسٰى صَعِقاً وَبِمَجْدِكَ الَّذِي ظَهَرَ عَلٰى طُورِ سَيْنَاءَ فَكَلَّمْتَ بِهِ عَبْدَكَ وَرَسُولَكَ مُوسَى بْنَ عِمْرَانَ وَبِطَلْعَتِكَ فِي سَاعِيرَ وَظُهُورِكَ فِي جَبَلِ فَارَانَ بِرَبَوَاتِ الْمُقَدَّسِينَ وَجُنُودِ الْمَلٰائِكَةِ الصَّافِّينَ وَخُشُوعِ الْمَلٰائِكَةِ الْمُسَبِّحِينَ وَبِبَرَكَاتِكَ الَّتِي بَارَكْتَ فِيهَا عَلٰى اِبْرٰهِيمَ خَلِيلِكَ عَلَيْهِ السَّلٰامُ فِي اُمَّةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَبَارَكْتَ لِاِسْحٰقَ صَفِيِّكَ فِي اُمَّةِ عِيسٰى عَلَيْهِمَا السَّلٰامُ وَبَارَكْتَ لِيَعْقُوبَ اِسْرَائِيلِكَ فِي اُمَّةِ مُوسٰى عَلَيْهِمَا السَّلٰامُ وَبَارَكْتَ لِحَبِيبِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ فِي عِتْرَتِهِ وَذُرِّيَّتِهِ وَاُمَّتِهِ اَللّٰهُمَّ وَكَمَا غِبْنَا عَنْ ذٰلِكَ وَلَمْ نَشْهَدْهُ وَاٰمَنَّا بِهِ وَلَمْ نَرَهُ صِدْقاً وَعَدْلاً اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُبَارِكَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَتَرَحَّمَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ كَاَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ عَلٰى اِبْرٰهِيمَ وَاٰلِ اِبْرٰهِيمَ اِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ فَعَّالٌ لِمَا تُرِيدُ وَاَنْتَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

پس حاجت خود را ذکر میکنی و میگوئی اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذَا الدُّعَاءِ وَبِحَقِّ هٰذِهِ الْاَسْمَاءِ الَّتِي لَا يَعْلَمُ تَفْسِيرَهَا وَلَا يَعْلَمُ بَاطِنَهَا غَيْرُكَ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي مَا اَنْتَ اَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ بِي مَا اَنَا اَهْلُهُ وَاغْفِرْ لِي مِنْ ذُنُوبِي مَا تَقَدَّمَ مِنْهَا وَمَا تَاَخَّرَ وَوَسِّعْ عَلَيَّ مِنْ حَلٰالِ رِزْقِكَ وَاكْفِنِي مَؤُونَةَ اِنْسَانِ سَوْءٍ وَجَارِ سَوْءٍ وَقَرِينِ سَوْءٍ وَسُلْطَانِ سَوْءٍ اِنَّكَ عَلٰى مَا تَشَاءُ قَدِيرٌ وَبِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ اٰمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ مؤلف گوید که در بعض نسخ است بعد از وَاَنْتَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ که حاجت را ذکر کن و بگو يَا اَللّٰهُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا بَدِيعَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يَا ذَا الْجَلٰالِ وَالْاِكْرَامِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذَا الدُّعَاءِ تا آخر و علامه مجلسی ره در مصباح سید ابن باقی نقل کرده که بعد از دعای سمات بخوانند اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذَا الدُّعَاءِ وَبِحَقِّ هٰذِهِ الْاَسْمَاءِ الَّتِي لَا يَعْلَمُ تَفْسِيرَهَا وَلَا تَاْوِيلَهَا وَلَا بَاطِنَهَا وَلَا ظَاهِرَهَا غَيْرُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ

رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلٰامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

سید بن طاوس و دیگران بسند معتبر از جمیل بن دراج روایت کرده‌اند که بخدمت حضرت امام جعفر صادق علیه السلام رفتم و شکایت کردم از خویشان که مرا آزار می‌کنند و بر من ستم میکنند حضرت فرمود ... صالح ... اقارب و ... خویشان و دوستان ... بعد از ... اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ اَللّٰهُمَّ الصَّادِقِ صَلَوَاتُكَ

وَاَنْ تَرْزُقَنى خَيْرَ الدُّنْيا وَالاْخِرَةِ پس حاجات خود را طلبد و بگويد وَافْعَلْ بى ما اَنْتَ اَهْلُهُ
وَلا تَفْعَلْ بى ما اَنَا اَهْلُهُ وَانْتَقِمْ لى مِنْ فُلانِ بْنِ فُلانٍ و نام دشمن را بگويد وَاغْفِرْ لى مِنْ ذُنُوبى
ما تَقَدَّمَ مِنْها وَما تَاَخَّرَ وَلِوالِدَىَّ وَلِجَميعِ الْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ وَوَسِّعْ عَلَىَّ مِنْ حَلالِ
رِزْقِكَ وَاكْفِنى مَؤُنَةَ اِنْسانِ سَوْءٍ وَجارِ سَوْءٍ وَسُلْطانِ سَوْءٍ وَقَرينِ سَوْءٍ وَيَوْمِ
سَوْءٍ وَساعَةِ سَوْءٍ وَانْتَقِمْ لى مِمَّنْ يَكيدُنى وَمِمَّنْ يَبْغى عَلَىَّ وَيُريدُ بى وَبِاَهْلى وَاَوْلادى
وَاِخْوانى وَجيرانى وَقَراباتى مِنَ الْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ ظُلْماً اِنَّكَ عَلى ما تَشاءُ قَديرٌ
وَبِكُلِّ شَىْءٍ عَليمٌ آمينَ رَبَّ الْعالَمينَ پس بگويد اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ هذَا الدُّعاءِ تَفَضَّلْ عَلى
فُقَراءِ الْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ بِالْغِنى وَالثَّرْوَةِ وَعَلى مَرْضَى الْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ بِالشِّفاءِ
وَالصِّحَّةِ وَعَلى اَحْياءِ الْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ بِاللُّطْفِ وَالْكَرامَةِ وَعَلى اَمْواتِ الْمُؤْمِنينَ
وَالْمُؤْمِناتِ بِالْمَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ وَعَلى مُسافِرِى الْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ بِالرَّدِّ اِلى اَوْطانِهِمْ
سالِمينَ غانِمينَ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلى سَيِّدِنا مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِيّينَ
وَعِتْرَتِهِ الطّاهِرينَ وَسَلَّمَ تَسْليماً كَثيراً و شيخ ابن فهد گفته که مستحب است بعد از دعاء سمات بگويد
اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ بِحُرْمَةِ هذَا الدُّعاءِ وَبِما فاتَ مِنْهُ مِنَ الاَسْماءِ وَبِما يَشْتَمِلُ عَلَيْهِ
مِنَ التَّفْسيرِ وَالتَّدْبيرِ الَّذى لا يُحيطُ بِهِ اِلاّ اَنْتَ اَنْ تَفْعَلَ بى كَذا وَكَذا و بجای کذا

و کذا حاجت خود را بخواهد

دعاء مشلول

موسوم بدعاء الشاب المأخوذ بذنبه

منقول از کتاب کفعمی و مهج الدعوات و آن دعائی است که تعلیم فرموده آن را حضرت امیر المؤمنین علیه السلام بجوانی
که بواسطه گناه و ستم در حق پدر خویش شل شده بود پس این دعا را خواند در خواب حضرت رسول صلی
الله علیه و آله را دید که دست بر اندام او مالید و فرمود محافظت کن بر اسم اعظم خدا که کار تو بخیر خواهد بود
پس بیدار شد در حالتیکه تندرست بود و دعا این است اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحيمِ
يا ذَا الْجَلالِ وَالاِكْرامِ يا حَىُّ يا قَيُّومُ يا حَىُّ لا اِلٰهَ اِلاّ اَنْتَ يا هُوَ يا مَنْ لا يَعْلَمُ
ما هُوَ وَلا كَيْفَ هُوَ وَلا اَيْنَ هُوَ وَلا حَيْثُ هُوَ اِلاّ هُوَ يا ذَا الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ يا ذَا

عَلَيْهِ وَآلِهِ قالَ اِنَّكَ قُلْتَ ما تَرَدَّدْتُ فى شَىْءٍ اَنَا فاعِلُهُ كَتَرَدُّدى فى قَبْضِ رُوحِ عَبْدِىَ الْمُؤْمِنِ يَكْرَهُ الْمَوْتَ وَاَكْرَهُ مَسائَتَهُ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ لِوَلِيِّكَ الْفَرَجَ وَالْعافِيَةَ وَالنَّصْرَ وَلا تَسُؤْنى فى نَفْسى وَلا فى اَحَدٍ مِنْ اَحِبَّتى و اگر خواهی بجای از احبتی نام دوستان خود را نام برد و بگو وَلا فى فُلانٍ وَفُلانٍ راوی گفت چون بر این دعا مداومت کردم چندان عمر یافتم که از زندگانی ملول شدم و این دعا بسیار معتبر است در جمع کتب ادعیه نقل شده

ذکر تعقیبات مختصه بنماز صبح

الْعِزَّةِ وَالْجَبَرُوتِ يَا مَلِكُ يَا قُدُّوسُ يَا سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ يَا مُهَيْمِنُ يَا عَزِيزُ يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا خَالِقُ يَا بَارِئُ يَا مُصَوِّرُ يَا مُفِيدُ يَا مُدَبِّرُ يَا شَدِيدُ يَا مُبْدِئُ يَا مُعِيدُ يَا مُبِيدُ يَا وَدُودُ يَا مَحْمُودُ يَا مَعْبُودُ يَا بَعِيدُ يَا قَرِيبُ يَا مُجِيبُ يَا رَقِيبُ يَا حَسِيبُ يَا بَدِيعُ يَا رَفِيعُ يَا مَنِيعُ يَا سَمِيعُ يَا عَلِيمُ يَا حَلِيمُ يَا كَرِيمُ يَا حَكِيمُ يَا قَدِيمُ يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا دَيَّانُ يَا مُسْتَعَانُ يَا جَلِيلُ يَا جَمِيلُ يَا وَكِيلُ يَا كَفِيلُ يَا مُقِيلُ يَا مُنِيلُ يَا نَبِيلُ يَا دَلِيلُ يَا هَادِي يَا بَادِي يَا أَوَّلُ يَا آخِرُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا قَائِمُ يَا دَائِمُ يَا عَالِمُ يَا حَاكِمُ يَا قَاضِي يَا عَادِلُ يَا فَاصِلُ يَا وَاصِلُ يَا طَاهِرُ يَا مُطَهِّرُ يَا قَادِرُ يَا مُقْتَدِرُ يَا كَبِيرُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَلَا كَانَ مَعَهُ وَزِيرٌ وَلَا اتَّخَذَ مَعَهُ مُشِيراً وَلَا احْتَاجَ إِلَى ظَهِيرٍ وَلَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلٰهٍ غَيْرُهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ فَتَعَالَيْتَ عَمَّا يَقُولُ الظَّالِمُونَ عُلُوّاً كَبِيراً يَا عَلِيُّ يَا شَامِخُ يَا بَاذِخُ يَا فَتَّاحُ يَا نَفَّاحُ يَا مُرْتَاحُ يَا مُفَرِّجُ يَا نَاصِرُ يَا مُنْتَصِرُ يَا مُدْرِكُ يَا مُهْلِكُ يَا مُنْتَقِمُ يَا بَاعِثُ يَا وَارِثُ يَا طَالِبُ يَا غَالِبُ يَا مَنْ لَا يَفُوتُهُ هَارِبٌ يَا تَوَّابُ يَا أَوَّابُ يَا وَهَّابُ يَا مُسَبِّبَ الْأَسْبَابِ يَا مُفَتِّحَ الْأَبْوَابِ يَا مَنْ حَيْثُ مَا دُعِيَ أَجَابَ يَا طَهُورُ يَا شَكُورُ يَا عَفُوُّ يَا غَفُورُ يَا نُورَ النُّورِ يَا مُدَبِّرَ الْأُمُورِ يَا لَطِيفُ يَا خَبِيرُ يَا مُجِيرُ يَا مُنِيرُ يَا بَصِيرُ يَا ظَهِيرُ يَا كَبِيرُ يَا وِتْرُ يَا فَرْدُ يَا أَبَدُ يَا سَنَدُ يَا صَمَدُ يَا كَافِي يَا شَافِي يَا وَافِي يَا مُعَافِي يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ يَا مُتَكَرِّمُ يَا مُتَفَرِّدُ يَا مَنْ عَلَا فَقَهَرَ يَا مَنْ مَلَكَ فَقَدَرَ يَا مَنْ بَطَنَ فَخَبَرَ يَا مَنْ عُبِدَ فَشَكَرَ يَا مَنْ عُصِيَ فَغَفَرَ يَا مَنْ لَا يَحْوِيهِ الْفِكَرُ وَلَا يُدْرِكُهُ بَصَرٌ وَلَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ أَثَرٌ يَا رَازِقَ الْبَشَرِ يَا مُقَدِّرَ كُلِّ قَدَرٍ يَا عَالِيَ الْمَكَانِ يَا شَدِيدَ الْأَرْكَانِ يَا مُبَدِّلَ الزَّمَانِ يَا قَابِلَ الْقُرْبَانِ يَا ذَا الْمَنِّ وَالْإِحْسَانِ يَا ذَا الْعِزَّةِ وَالسُّلْطَانِ

بدانکه تعقیب نماز صبح زیاده از آن است که در اینجا ذکر شود و احادیث در فضیلت خصوص جلوس در تعقیب بسیار است از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام منقول است که ذکر خدا بعد از نماز صبح تا طلوع آفتاب کاسب‌تر است در تحصیل روزی از آنکه در زمین سفر کنند و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هر که از طلوع صبح تا طلوع آفتاب در مصلای خود بنشیند و مشغول به تعقیب شود خدا او را از آتش جهنم باشد حجاب او از آتش جهنم مستور گرداند و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که شیطان لشکر در نزد از طلوع صبح تا طلوع آفتاب پهن میکند و لشکر شب از غروب آفتاب تا ذهاب سرخی

يا رحيم يا رحمن يا من هو كل يوم في شأن يا من لا يشغله شأن عن شأن يا
عظيم الشأن يا من هو بكل مكان يا سامع الأصوات يا مجيب الدعوات يا منجح الطلبات
يا قاضي الحاجات يا منزل البركات يا راحم العبرات يا مقيل العثرات يا كاشف
الكربات يا ولي الحسنات يا رافع الدرجات يا مؤتي السؤلات يا محيي الأموات
يا جامع الشتات يا مطلعا على النيات يا راد ما قد فات يا من لا تشتبه عليه
الأصوات يا من لا تضجره المسألات ولا تغشاه الظلمات يا نور الأرض والسموات
يا سابغ النعم يا دافع النقم يا بارئ النسم يا جامع الأمم يا شافي السقم يا خالق
النور والظلم يا ذا الجود والكرم يا من لا يطأ عرشه قدم يا أجود الأجودين يا
أكرم الأكرمين يا أسمع السامعين يا أبصر الناظرين يا جار المستجيرين يا أمان
الخائفين يا ظهر اللاجين يا ولي المؤمنين يا غياث المستغيثين يا غاية الطالبين
يا صاحب كل غريب يا مونس كل وحيد يا ملجأ كل طريد يا مأوى كل شريد يا حافظ
كل ضالة يا راحم الشيخ الكبير يا رازق الطفل الصغير يا جابر العظم الكسير يا فاك
كل أسير يا مغني البائس الفقير يا عصمة الخائف المستجير يا من له التدبير والتقدير
يا من العسير عليه سهل يسير يا من لا يحتاج إلى تفسير يا من هو على كل شيء قدير
يا من هو بكل شيء خبير يا من هو بكل شيء بصير يا مرسل الرياح يا فالق الإصباح
يا باعث الأرواح يا ذا الجود والسماح يا من بيده كل مفتاح يا سامع كل صوت يا سابق
كل فوت يا محيي كل نفس بعد الموت يا عدتي في شدتي يا حافظي في غربتي يا مونسي في وحدتي
يا وليي في نعمتي يا كهفي حين تعييني المذاهب وتسلمني الأقارب ويخذلني كل صاحب يا
عماد من لا عماد له يا سند من لا سند له يا ذخر من لا ذخر له يا حرز من لا حرز له يا
كهف من لا كهف له يا كنز من لا كنز له يا ركن من لا ركن له يا غياث من لا غياث له

پس خدا را در این دو ساعت
بیدار باشید که بدرستیکه در این دو
ساعت شیطان آدمی را از
ذکر خدا غافل میسازد ✻

و بسند صحیح منقول است که حضرت
امام رضا علیه السلام در خراسان
چون نماز صبح میکردند تا
طلوع آفتاب در مصلای خود
می‌نشستند و مشغول تعقیب
بودند پس خریطه را که مصحف
بود می‌آوردند که مسواکها در آن
بود و بیک یک از آنها مسواک
میکردند پس کندر را
میخاییدند پس قرآن مجید را
برمیگرفتند و تلاوت میکردند

و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله
منقول است که هر که از طلوع
صبح تا طلوع آفتاب مشغول
تعقیب باشد ثواب حج را
از برای او نوشته میشود

لَهُ يا جارَ مَنْ لا جارَ لَهُ يا جارِيَ اللَّصيقَ يا رُكْنِيَ الْوَثيقَ يا اِلهي بِالتَّحْقيقِ يا رَبَّ الْبَيْتِ الْعَتيقِ يا شَفيقُ يا رَفيقُ فُكَّني مِنْ حَلَقِ الْمَضيقِ وَاصْرِفْ عَنّي كُلَّ هَمٍّ وَغَمٍّ وَضيقٍ وَاكْفِني شَرَّ ما لا اُطيقُ وَاَعِنّي عَلى ما اُطيقُ يا رادَّ يُوسُفَ عَلى يَعْقُوبَ يا كاشِفَ ضُرِّ اَيُّوبَ يا غافِرَ ذَنْبِ داوُدَ يا رافِعَ عيسَى بْنِ مَرْيَمَ وَمُنْجِيَهُ مِنْ اَيْدِي الْيَهُودِ يا مُجيبَ نِداءِ يُونُسَ فِي الظُّلُماتِ يا مُصْطَفِيَ مُوسى بِالْكَلِماتِ يا مَنْ غَفَرَ لِاٰدَمَ خَطيئَتَهُ وَرَفَعَ اِدْريسَ مَكاناً عَلِيّاً بِرَحْمَتِهِ يا مَنْ نَجّى نُوحاً مِنَ الْغَرَقِ يا مَنْ اَهْلَكَ عاداً الْاُولى وَثَمُودَ فَما اَبْقى وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ اِنَّهُمْ كانُوا هُمْ اَظْلَمَ وَاَطْغى وَالْمُؤْتَفِكَةَ اَهْوى يا مَنْ دَمَّرَ عَلى قَوْمِ لُوطٍ وَدَمْدَمَ عَلى قَوْمِ شُعَيْبٍ يا مَنِ اتَّخَذَ اِبْرهيمَ خَليلاً يا مَنِ اتَّخَذَ مُوسى كَليماً وَاتَّخَذَ مُحَمَّداً صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَعَلَيْهِمْ اَجْمَعينَ حَبيباً يا مُؤْتِيَ لُقْمانَ الْحِكْمَةَ وَالْواهِبَ لِسُلَيْمانَ مُلْكاً لا يَنْبَغي لِاَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ يا مَنْ نَصَرَ ذَا الْقَرْنَيْنِ عَلَى الْمُلُوكِ الْجَبابِرَةِ يا مَنْ اَعْطَى الْخِضْرَ الْحَيوةَ وَرَدَّ لِيُوشَعَ بْنِ نُونٍ الشَّمْسَ بَعْدَ غُرُوبِها يا مَنْ رَبَطَ عَلى قَلْبِ اُمِّ مُوسى وَاَحْصَنَ فَرْجَ مَرْيَمَ ابْنَتِ عِمْرانَ يا مَنْ حَصَّنَ يَحْيَى بْنَ زَكَرِيّا مِنَ الذَّنْبِ وَسَكَّنَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبَ يا مَنْ بَشَّرَ زَكَرِيّا بِيَحْيى يا مَنْ فَدى اِسْماعيلَ مِنَ الذَّبْحِ بِذِبْحٍ عَظيمٍ يا مَنْ قَبِلَ قُرْبانَ هابيلَ وَجَعَلَ اللَّعْنَةَ عَلى قابيلَ يا هازِمَ الْاَحْزابِ لِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَعَلى جَميعِ الْمُرْسَلينَ وَمَلائِكَتِكَ الْمُقَرَّبينَ وَاَهْلِ طاعَتِكَ اَجْمَعينَ وَاَسْئَلُكَ بِكُلِّ مَسْئَلَةٍ سَئَلَكَ بِها اَحَدٌ مِمَّنْ رَضيتَ عَنْهُ فَحَتَمْتَ لَهُ عَلَى الْاِجابَةِ يا اَللهُ يا اَللهُ يا اَللهُ يا رَحْمنُ يا رَحْمنُ يا رَحْمنُ يا رَحيمُ يا رَحيمُ يا رَحيمُ يا ذَا الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ يا ذَا الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ يا ذَا الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ بِهِ بِهِ بِهِ بِهِ بِهِ بِهِ بِهِ اَسْئَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ اَوْ اَنْزَلْتَهُ في شَيْءٍ مِنْ كُتُبِكَ اَوِ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ في عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ

ودر حدیث قدسی وارد شده
آنست که حق تعالی بپیغمبر ما [illegible]
فرزند آدم یاد کن مرا بعد از نماز
صبح یکساعت و بعد از نماز عصر
یکساعت تا کفایت کنم ترا در جمیع
مهمات تو [illegible]
[illegible] از امام [illegible] بعد از نماز
صبح [illegible]
کسیکه بعد از نماز صبح هفتاد مرتبه استغفر الله
بگوید [illegible]
[illegible]
دیگر [illegible]
از امام [illegible]
معتبر از حضرت امیرالمؤمنین (ع)
منقولست که هر که بعد از نماز صبح یازده مرتبه سوره
قل هو الله [illegible]

وَبِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَبِمَا لَوْ اَنَّ مَا فِي الْاَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ اَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ اَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ وَاَسْئَلُكَ بِاَسْمَائِكَ الْحُسْنَى الَّتِي نَعَتَّهَا فِي كِتَابِكَ فَقُلْتَ وَلِلّٰهِ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنَى فَادْعُوهُ بِهَا وَقُلْتَ اُدْعُونِي اَسْتَجِبْ لَكُمْ وَقُلْتَ وَاِذَا سَئَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَاِنِّي قَرِيبٌ اُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ اِذَا دَعَانِ وَقُلْتَ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ اَسْرَفُوا عَلَى اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعاً اِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ وَاَنَا اَسْئَلُكَ يَا اِلٰهِي وَاَدْعُوكَ يَا رَبِّ وَاَرْجُوكَ يَا سَيِّدِي وَاَطْمَعُ فِي اِجَابَتِي يَا مَوْلَايَ كَمَا وَعَدْتَنِي وَقَدْ دَعَوْتُكَ كَمَا اَمَرْتَنِي فَافْعَلْ بِي مَا اَنْتَ اَهْلُهُ يَا كَرِيمُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ اَجْمَعِينَ پس ذکر کن حاجت خود را که برآورده است ان شاء الله تعالی و در روایت مهج الدعوات است

که بخواند این دعا را	دُعاء معروف به یستشیر	سکرات که بالمهاد ثابت

سید بن طاوس در مهج الدعوات از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام نقل کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله این دعا را تعلیم من نمود و امر کرد مرا که برای هر شدت و رخا این دعا را بخوانم و تعلیم نمایم بخلیفه بعد از خود و ترک ننمایم این دعا را تا حضرت را ملاقات نمایم و فرمود که یا علی هر صبح و شام این دعا را بخوان که گنجی است از گنجهای عرش الهی پس ابی بن کعب التماس کرد که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فضیلت این دعا را بیان فرماید حضرت بعضی از ثواب بسیار آنرا فرمود هر که طالب است رجوع بکتاب مهج نماید و دعا این است

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ الْمُدَبِّرُ بِلَا وَزِيرٍ وَلَا خَلْقٍ مِنْ عِبَادِهِ يَسْتَشِيرُ الْاَوَّلُ غَيْرُ مَوْصُوفٍ وَالْبَاقِي بَعْدَ فَنَاءِ الْخَلْقِ الْعَظِيمُ الرُّبُوبِيَّةِ نُورُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرَضِينَ وَفَاطِرُهُمَا وَمُبْتَدِعُهُمَا بِغَيْرِ عَمَدٍ خَلَقَهُمَا وَفَتَقَهُمَا فَتْقاً فَقَامَتِ السَّمٰوَاتُ طَائِعَاتٍ بِاَمْرِهِ وَاسْتَقَرَّتِ الْاَرَضُونَ بِاَوْتَادِهَا فَوْقَ الْمَاءِ ثُمَّ عَلَا رَبُّنَا فِي السَّمٰوَاتِ الْعُلَى الرَّحْمٰنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا

بخواند در آن روز گناه بر او نوشته نشود و دور شود از شیطان
و در بلد الامین از حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت کرده که هر که سوره قل هو الله احد را ده مرتبه بخواند در آن روز هر چند شیطان سعی کند گناهی بر او نوشته نشود (سیم) کفعمی بسند صحیح روایت کرده است از حضرت صادق علیه السلام که هر که بعد از نماز صبح صد مرتبه بگوید مَا شَاءَ اللّٰهُ كَانَ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ در آن روز چیز مکروهی نبیند و شیخ طوسی و دیگران پس از ذکر این دعا ذکر کرده اند
(چهارم) کفعمی و غیر او از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده اند که هر

تحت الثرى فانا اشهد بانك انت الله لا رافع لما وضعت ولا واضع لما رفعت ولا
معز لمن اذللت ولا مذل لمن اعززت ولا مانع لما اعطيت ولا معطي لما منعت و
انت الله لا اله الا انت كنت اذ لم تكن سماء مبنية ولا ارض مدحية ولا شمس
مضيئة ولا ليل مظلم ولا نهار مضيء ولا بحر لجي ولا جبل راس ولا نجم سار
ولا قمر منير ولا ريح تهب ولا سحاب يسكب ولا برق يلمع ولا رعد يسبح ولا
روح تنفس ولا طائر يطير ولا نار تتوقد ولا ماء يطرد كنت قبل كل شيء و
كونت كل شيء وقدرت على كل شيء وابتدعت كل شيء واغنيت وافقرت و
امت واحييت واضحكت وابكيت وعلى العرش استويت فتباركت يا الله و
تعاليت انت الله الذي لا اله الا انت الخلاق المعين امرك غالب وعلمك
نافذ وكيدك غريب ووعدك صادق وقولك حق وحكمك عدل وكلامك
هدى ووحيك نور ورحمتك واسعة وعفوك عظيم وفضلك كثير وعطاؤك
جزيل وحبلك متين وامكانك عتيد وجارك عزيز وبأسك شديد ومكرك
مكيد انت يا رب موضع كل شكوى حاضر كل ملأ وشاهد كل نجوى منتهى كل حاجة
مفرج كل حزن غنى كل مسكين حصن كل هارب امان كل خائف حرز الضعفاء كنز
الفقراء مفرج الغماء معين الصالحين ذلك الله ربنا لا اله الا هو تكفي من عبادك
من توكل عليك وانت جار من لاذ بك وتضرع اليك عصمة من اعتصم بك
ناصر من انتصر بك تغفر الذنوب لمن استغفرك جبار الجبابرة عظيم العظماء كبير
الكبراء سيد السادات مولى الموالي صريخ المستصرخين منفس عن المكروبين مجيب دعوة
المضطرين اسمع السامعين ابصر الناظرين احكم الحاكمين اسرع الحاسبين ارحم
الراحمين خير الغافرين قاضي حوائج المؤمنين مغيث الصالحين انت الله لا اله

سوره انّا انزلناه فی لیلة القدر را بعد از صبح ده مرتبه و ده مرتبه بعد از زوال الشمس ده مرتبه بخواند [illegible] تعقیب [illegible] بعد از عصر ده مرتبه [illegible] هفتاد هزار [illegible] طلوع فجر بخواند هفتاد هزار ملائکه هفتاد مرتبه [illegible] کنند و [illegible] ثواب [illegible] سوره انّا انزلناه [illegible] هفتاد [illegible] بعد از طلوع صبح [illegible] پیش از نماز صبح [illegible] بعد از نماز صبح ده مرتبه پیش از [illegible] زوال شمس [illegible] ده مرتبه [illegible]

إِلّا أَنْتَ رَبُّ الْعالَمِينَ أَنْتَ الْخالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ وَأَنْتَ الْمالِكُ وَأَنَا الْمَمْلُوكُ وَأَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْعَبْدُ وَأَنْتَ الرّازِقُ وَأَنَا الْمَرْزُوقُ وَأَنْتَ الْمُعْطِي وَأَنَا السّائِلُ وَأَنْتَ الْجَوادُ وَأَنَا الْبَخِيلُ وَأَنْتَ الْقَوِيُّ وَأَنَا الضَّعِيفُ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ وَأَنَا الذَّلِيلُ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنَا الْفَقِيرُ وَأَنْتَ السَّيِّدُ وَأَنَا الْعَبْدُ وَأَنْتَ الْغافِرُ وَأَنَا الْمُسِيءُ وَأَنْتَ الْعالِمُ وَأَنَا الْجاهِلُ وَأَنْتَ الْحَلِيمُ وَأَنَا الْعَجُولُ وَأَنْتَ الرَّحْمٰنُ وَأَنَا الْمَرْحُومُ وَأَنْتَ الْمُعافِي وَأَنَا الْمُبْتَلىٰ وَأَنْتَ الْمُجِيبُ وَأَنَا الْمُضْطَرُّ وَأَنَا أَشْهَدُ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللّٰهُ لا إِلٰهَ إِلّا أَنْتَ الْمُعْطِي عِبادَكَ بِلا سُؤالٍ وَأَشْهَدُ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللّٰهُ الْواحِدُ الْأَحَدُ الْمُتَفَرِّدُ الصَّمَدُ الْفَرْدُ وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الطّاهِرِينَ وَاغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَاسْتُرْ عَلَيَّ عُيُوبِي وَافْتَحْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَرِزْقاً واسِعاً يا أَرْحَمَ الرّاحِمِينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمِينَ وَحَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إِلّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

دعاء مجیر

دعائیست رفیع الشأن مروی از حضرت رسول صلی الله علیه و آله که جبرئیل برای آن حضرت آورد در وقتی که در مقام ابراهیم مشغول نماز بود و کفعمی در بلد الامین و مصباح این دعا را ذکر کرده و در حاشیه آن اشاره بفضیلت آن نموده از جمله فرموده هر که این دعا را در ایام البیض ماه رمضان بخواند گناهانش آمرزیده شود اگرچه بعدد قطره های باران و برگ درختان و ریگ بیابان باشد و برای شفاء مریض و قضاء دین و توانگری و رفع غم خواندن آن نافع است و دعا این است

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

سُبْحانَكَ يا اَللّٰهُ تَعالَيْتَ يا رَحْمٰنُ أَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجِيرُ سُبْحانَكَ يا رَحِيمُ تَعالَيْتَ يا كَرِيمُ أَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجِيرُ سُبْحانَكَ يا مَلِكُ تَعالَيْتَ يا مالِكُ أَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجِيرُ سُبْحانَكَ يا قُدُّوسُ تَعالَيْتَ يا سَلامُ أَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجِيرُ سُبْحانَكَ يا مُؤْمِنُ تَعالَيْتَ يا مُهَيْمِنُ أَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجِيرُ سُبْحانَكَ يا عَزِيزُ تَعالَيْتَ يا جَبّارُ أَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجِيرُ سُبْحانَكَ يا مُتَكَبِّرُ تَعالَيْتَ يا مُتَجَبِّرُ أَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجِيرُ سُبْحانَكَ يا خالِقُ

و بعد از نماز عصر ده مرتبه و بعد از عشاء هفت مرتبه و در وقت خواب یازده مرتبه و از جمله ثواب آنست که حق تعالی هزار هزار ملک خلق کند که در روز ... از برای او ... ابن بابویه و سایر علما روایت کرده اند به سند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که هر روز عقب نماز صبح ده مرتبه بگوید سُبْحانَ اللّٰهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إِلّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ حق تعالی او را عافیت دهد از کوری و دیوانگی و خوره و پیسی و فقر و خانه بر دوشی ...

تعالیت یا باری اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا مصور تعالیت یا مقدر اجرنا
من النار یا مجیر سبحانک یا ھادی تعالیت یا باقی اجرنا من النار یا مجیر سبحانک
یا وھاب تعالیت یا تواب اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا فتاح تعالیت یا مرتاح
اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا سیدی تعالیت یا مولای اجرنا من النار یا مجیر
سبحانک یا قریب تعالیت یا رقیب اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا مبدئ
تعالیت یا معید اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا حمید تعالیت یا مجید اجرنا
من النار یا مجیر سبحانک یا قدیم تعالیت یا عظیم اجرنا من النار یا مجیر سبحانک
یا غفور تعالیت یا شکور اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا شاھد تعالیت یا شھید
اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا حنان تعالیت یا منان اجرنا من النار یا مجیر
سبحانک یا باعث تعالیت یا وارث اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا محیی تعالیت
یا ممیت اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا شفیق تعالیت یا رفیق اجرنا من النار یا مجیر
سبحانک یا انیس تعالیت یا مونس اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا جلیل تعالیت
یا جمیل اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا خبیر تعالیت یا بصیر اجرنا من النار یا
مجیر سبحانک یا حفی تعالیت یا ملی اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا معبود تعالیت
یا موجود اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا غفار تعالیت یا قھار اجرنا من النار
یا مجیر سبحانک یا مذکور تعالیت یا مشکور اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا
جواد تعالیت یا معاذ اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا جمال تعالیت یا جلال اجرنا
من النار یا مجیر سبحانک یا سابق تعالیت یا رازق اجرنا من النار یا مجیر سبحانک
یا صادق تعالیت یا فالق اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا سمیع تعالیت یا سریع
اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا رفیع تعالیت یا بدیع اجرنا من النار یا مجیر

شیخ در بلد الامین از حضرت امیرالمومنین علیه السلام روایت کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود هر که [illegible]

[illegible]

سبحان الله ملاء المیزان ومنتهی العلم ومبلغ الرضا وزنة العرش [illegible]
الحمد لله ملاء المیزان ومنتهی العلم ومبلغ الرضا وزنة العرش [illegible]
لا اله الا الله ملاء المیزان ومنتهی العلم [illegible]

سبحانك يا فعّال تعاليت يا متعال أجرنا من النّار يا مجير سبحانك يا قاضي
تعاليت يا راضي أجرنا من النّار يا مجير سبحانك يا قاهر تعاليت يا طاهر أجرنا
من النّار يا مجير سبحانك يا عالم تعاليت يا حاكم أجرنا من النّار يا مجير سبحانك
يا دائم تعاليت يا قائم أجرنا من النّار يا مجير سبحانك يا عاصم تعاليت يا قاسم
أجرنا من النّار يا مجير سبحانك يا غنيّ تعاليت يا مغني أجرنا من النّار يا مجير سبحانك
يا وفيّ تعاليت يا قويّ أجرنا من النّار يا مجير سبحانك يا كافي تعاليت يا شافي
أجرنا من النّار يا مجير سبحانك يا مقدّم تعاليت يا مؤخّر أجرنا من النّار يا مجير
سبحانك يا أوّل تعاليت يا آخر أجرنا من النّار يا مجير سبحانك يا ظاهر تعاليت
يا باطن أجرنا من النّار يا مجير سبحانك يا رجاء تعاليت يا مرتجى أجرنا من النّار يا
مجير سبحانك يا ذا المنّ تعاليت يا ذا الطّول أجرنا من النّار يا مجير سبحانك يا حيّ
تعاليت يا قيّوم أجرنا من النّار يا مجير سبحانك يا واحد تعاليت يا أحد أجرنا من
النّار يا مجير سبحانك يا سيّد تعاليت يا صمد أجرنا من النّار يا مجير سبحانك يا قدير
تعاليت يا كبير أجرنا من النّار يا مجير سبحانك يا والي تعاليت يا متعالي أجرنا من
النّار يا مجير سبحانك يا عليّ تعاليت يا أعلى أجرنا من النّار يا مجير سبحانك يا وليّ
تعاليت يا مولى أجرنا من النّار يا مجير سبحانك يا ذارئ تعاليت يا بارئ أجرنا
من النّار يا مجير سبحانك يا خافض تعاليت يا رافع أجرنا من النّار يا مجير سبحانك
يا مقسط تعاليت يا جامع أجرنا من النّار يا مجير سبحانك يا معزّ تعاليت يا مذلّ
أجرنا من النّار يا مجير سبحانك يا حافظ تعاليت يا حفيظ أجرنا من النّار يا مجير سبحانك
يا قادر تعاليت يا مقتدر أجرنا من النّار يا مجير سبحانك يا عليم تعاليت يا حليم
أجرنا من النّار يا مجير سبحانك يا حكم تعاليت يا حكيم أجرنا من النّار يا مجير

مبلغ الرضا وزنة العرش وسعة الكرسي ... الله اكبر ولا اله الا الله ... مبلغ الرضا وزنة العرش وسعة الكرسي

هفتم بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که هر که بعد از نماز صبح صد مرتبه بگوید بسم الله الرحمن الرحیم لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم باسم اعظم نزدیکتر باشد از سیاهی چشم به سفیدی آن

و بسندهای معتبر از حضرت صادق علیه السلام و حضرت کاظم علیه السلام منقولست که بعد از نماز صبح و مغرب پیش از آنکه سخن بگوید ...

سُبْحَانَكَ يَا مُعْطِي تَعَالَيْتَ يَا مَانِعُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا ضَارُّ تَعَالَيْتَ
يَا نَافِعُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا مُجِيبُ تَعَالَيْتَ يَا حَسِيبُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا
مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا عَادِلُ تَعَالَيْتَ يَا فَاصِلُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا لَطِيفُ
تَعَالَيْتَ يَا شَرِيفُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا رَبُّ تَعَالَيْتَ يَا حَقُّ أَجِرْنَا مِنَ
النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا مَاجِدُ تَعَالَيْتَ يَا وَاحِدُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا
عَفُوُّ تَعَالَيْتَ يَا مُنْتَقِمُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا وَاسِعُ تَعَالَيْتَ يَا مُوَسِّعُ
أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا رَؤُوفُ تَعَالَيْتَ يَا عَطُوفُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
سُبْحَانَكَ يَا فَرْدُ تَعَالَيْتَ يَا وِتْرُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا مُقِيتُ تَعَالَيْتَ
يَا مُحِيطُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا وَكِيلُ تَعَالَيْتَ يَا عَدْلُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا
مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا مُبِينُ تَعَالَيْتَ يَا مَتِينُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا بَرُّ
تَعَالَيْتَ يَا وَدُودُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا رَشِيدُ تَعَالَيْتَ يَا مُرْشِدُ أَجِرْنَا
مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا نُورُ تَعَالَيْتَ يَا مُنَوِّرُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ
يَا نَصِيرُ تَعَالَيْتَ يَا نَاصِرُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا صَبُورُ تَعَالَيْتَ يَا صَابِرُ
أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا مُحْصِي تَعَالَيْتَ يَا مُنْشِئُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
سُبْحَانَكَ يَا سُبْحَانُ تَعَالَيْتَ يَا دَيَّانُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا مُغِيثُ
تَعَالَيْتَ يَا غِيَاثُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا فَاطِرُ تَعَالَيْتَ يَا حَاضِرُ أَجِرْنَا
مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا ذَا الْعِزِّ وَالْجَمَالِ تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَبَرُوتِ وَالْجَلَالِ سُبْحَانَكَ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ
وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

[illegible] ... شیطان و شر پادشاهان ستمکار ... و در بعضی روایات ... شیخ احمد بن فهد ... [illegible] ... کفعمی

دُعاء | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | عدیلہ

شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَاُولُوا الْعِلْمِ قَآئِمًا بِالْقِسْطِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ
الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ اِنَّ الدِّيْنَ عِنْدَ اللّٰهِ الْاِسْلَامُ وَاَنَا الْعَبْدُ الضَّعِيْفُ الْمُذْنِبُ الْعَاصِيْ
الْمُحْتَاجُ الْحَقِيْرُ اَشْهَدُ لِمُنْعِمِيْ وَخَالِقِيْ وَرَازِقِيْ وَمُكْرِمِيْ كَمَا شَهِدَ لِذَاتِهٖ وَشَهِدَتْ لَهُ
الْمَلٰٓئِكَةُ وَاُولُوا الْعِلْمِ مِنْ عِبَادِهٖ بِاَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ذُو النِّعَمِ وَالْاِحْسَانِ وَالْكَرَمِ
وَالْاِمْتِنَانِ قَادِرٌ اَزَلِيٌّ عَالِمٌ اَبَدِيٌّ حَيٌّ اَحَدِيٌّ مَوْجُوْدٌ سَرْمَدِيٌّ سَمِيْعٌ بَصِيْرٌ مُرِيْدٌ
كَارِهٌ مُدْرِكٌ صَمَدِيٌّ يَسْتَحِقُّ هٰذِهِ الصِّفَاتِ وَهُوَ عَلٰى مَا هُوَ عَلَيْهِ فِيْ عِزِّ صِفَاتِهٖ كَانَ
قَوِيًّا قَبْلَ وُجُوْدِ الْقُدْرَةِ وَالْقُوَّةِ وَكَانَ عَلِيْمًا قَبْلَ اِيْجَادِ الْعِلْمِ وَالْعِلَّةِ لَمْ يَزَلْ سُلْطَانًا
اِذْ لَا مَمْلَكَةَ وَلَا مَالَ وَلَمْ يَزَلْ سُبْحَانًا عَلٰى جَمِيْعِ الْاَحْوَالِ وُجُوْدُهٗ قَبْلَ الْقَبْلِ فِيْ اَزَلِ
الْاٰزَالِ وَبَقَآؤُهٗ بَعْدَ الْبَعْدِ مِنْ غَيْرِ انْتِقَالٍ وَلَا زَوَالٍ غَنِيٌّ فِي الْاَوَّلِ وَالْاٰخِرِ مُسْتَغْنٍ
فِي الْبَاطِنِ وَالظَّاهِرِ لَا جَوْرَ فِيْ قَضِيَّتِهٖ وَلَا مَيْلَ فِيْ مَشِيَّتِهٖ وَلَا ظُلْمَ فِيْ تَقْدِيْرِهٖ وَلَا
مَهْرَبَ مِنْ حُكُوْمَتِهٖ وَلَا مَلْجَاَ مِنْ سَطَوَاتِهٖ وَلَا مَنْجَا مِنْ نَقِمَاتِهٖ سَبَقَتْ رَحْمَتُهٗ غَضَبَهٗ
وَلَا يَفُوْتُهٗ اَحَدٌ اِذَا طَلَبَهٗ اَزَاحَ الْعِلَلَ فِي التَّكْلِيْفِ وَسَوَّى التَّوْفِيْقَ بَيْنَ الضَّعِيْفِ
وَالشَّرِيْفِ مَكَّنَ اَدَآءَ الْمَاْمُوْرِ وَسَهَّلَ سَبِيْلَ اجْتِنَابِ الْمَحْظُوْرِ لَمْ يُكَلِّفِ الطَّاعَةَ اِلَّا دُوْنَ
الْوُسْعِ وَالطَّاقَةِ سُبْحَانَهٗ مَا اَبْيَنَ كَرَمَهٗ وَاَعْلٰى شَاْنَهٗ سُبْحَانَهٗ مَا اَجَلَّ نَيْلَهٗ وَاَعْظَمَ
اِحْسَانَهٗ بَعَثَ الْاَنْبِيَآءَ لِيُبَيِّنَ عَدْلَهٗ وَنَصَبَ الْاَوْصِيَآءَ لِيُظْهِرَ طَوْلَهٗ وَفَضْلَهٗ وَ
جَعَلَنَا مِنْ اُمَّةِ سَيِّدِ الْاَنْبِيَآءِ وَخَيْرِ الْاَوْلِيَآءِ وَاَفْضَلِ الْاَصْفِيَآءِ وَاَعْلَى الْاَزْكِيَآءِ
مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ اٰمَنَّا بِهٖ وَبِمَا دَعَانَا اِلَيْهِ وَبِالْقُرْاٰنِ الَّذِيْ اَنْزَلَهٗ
عَلَيْهِ وَبِوَصِيِّهِ الَّذِيْ نَصَبَهٗ يَوْمَ الْغَدِيْرِ وَاَشَارَ بِقَوْلِهٖ هٰذَا عَلِيٌّ اِلَيْهِ وَاَشْهَدُ
اَنَّ الْاَئِمَّةَ الْاَبْرَارَ وَالْخُلَفَآءَ الْاَخْيَارَ بَعْدَ الرَّسُوْلِ الْمُخْتَارِ عَلِيٌّ قَامِعُ الْكُفَّارِ وَمِنْ بَعْدِهٖ

سَیِّدُ اَوْلادِهِ الْحَسَنُ بْنُ عَلِیٍّ ثُمَّ اَخُوهُ السِّبْطُ التّابِعُ لِمَرْضاتِ اللهِ الْحُسَیْنُ ثُمَّ الْعابِدُ
عَلِیٌّ ثُمَّ الْباقِرُ مُحَمَّدٌ ثُمَّ الصّادِقُ جَعْفَرٌ ثُمَّ الْکاظِمُ مُوسی ثُمَّ الرِّضا عَلِیٌّ ثُمَّ التَّقِیُّ مُحَمَّدٌ
ثُمَّ النَّقِیُّ عَلِیٌّ ثُمَّ الزَّکِیُّ الْعَسْکَرِیُّ الْحَسَنُ ثُمَّ الْحُجَّةُ الْخَلَفُ الْقائِمُ الْمُنْتَظَرُ الْمَهْدِیُّ
الْمُرْجَی الَّذی بِبَقائِهِ بَقِیَتِ الدُّنْیا وَبِیُمْنِهِ رُزِقَ الْوَری وَبِوُجُودِهِ ثَبَتَتِ الْاَرْضُ وَ
السَّماءُ وَبِهِ یَمْلَاُ اللهُ الْاَرْضَ قِسْطاً وَعَدْلاً بَعْدَ ما مُلِئَتْ ظُلْماً وَجَوْراً وَاَشْهَدُ
اَنَّ اَقْوالَهُمْ حُجَّةٌ وَامْتِثالَهُمْ فَریضَةٌ وَطاعَتَهُمْ مَفْرُوضَةٌ وَمَوَدَّتَهُمْ لازِمَةٌ
مَقْضِیَّةٌ وَالْاِقْتِداءَ بِهِمْ مُنْجِیَةٌ وَمُخالَفَتَهُمْ مُرْدِیَةٌ وَهُمْ ساداتُ اَهْلِ الْجَنَّةِ اَجْمَعینَ
وَشُفَعاءُ یَوْمِ الدّینِ وَاَئِمَّةُ اَهْلِ الْاَرْضِ عَلَی الْیَقینِ وَاَفْضَلُ الْاَوْصِیاءِ الْمَرْضِیّینَ
وَاَشْهَدُ اَنَّ الْمَوْتَ حَقٌّ وَمُسائَلَةَ الْقَبْرِ حَقٌّ وَالْبَعْثَ حَقٌّ وَالنُّشُورَ حَقٌّ وَالصِّراطَ
حَقٌّ وَالْمیزانَ حَقٌّ وَالْحِسابَ حَقٌّ وَالْکِتابَ حَقٌّ وَالْجَنَّةَ حَقٌّ وَالنّارَ حَقٌّ وَاَنَّ
السّاعَةَ آتِیَةٌ لا رَیْبَ فیها وَاَنَّ اللهَ یَبْعَثُ مَنْ فِی الْقُبُورِ اَللّٰهُمَّ فَضْلُکَ رَجائی
وَکَرَمُکَ وَرَحْمَتُکَ اَمَلی لا عَمَلَ لی اَسْتَحِقُّ بِهِ الْجَنَّةَ وَلا طاعَةَ لی اَسْتَوْجِبُ
بِهَا الرِّضْوانَ اِلّا اَنّی اعْتَقَدْتُ تَوْحیدَکَ وَعَدْلَکَ وَارْتَجَیْتُ اِحْسانَکَ وَفَضْلَکَ
وَتَشَفَّعْتُ اِلَیْکَ بِالنَّبِیِّ وَآلِهِ مِنْ اَحِبَّتِکَ وَاَنْتَ اَکْرَمُ الْاَکْرَمینَ وَاَرْحَمُ الرّاحِمینَ
وَصَلَّی اللهُ عَلی نَبِیِّنا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَجْمَعینَ الطَّیِّبینَ الطّاهِرینَ وَسَلَّمَ تَسْلیماً کَثیراً کَثیراً
وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ اَللّٰهُمَّ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ اِنّی اَوْدَعْتُکَ
یَقینی هذا وَثَباتَ دینی وَاَنْتَ خَیْرُ مُسْتَوْدَعٍ وَقَدْ اَمَرْتَنا بِحِفْظِ الْوَدائِعِ فَرُدَّهُ عَلَیَّ
وَقْتَ حُضُورِ مَوْتی بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ **مؤلف گوید** که در دعا ماثور
است اَللّٰهُمَّ اِنّی اَعُوذُ بِکَ مِنَ الْعَدیلَةِ عِنْدَ الْمَوْتِ و عدیله عند الموت یعنی عدول کردن
از حق بباطل در وقت مردن و آن چنان است که شیطان نزد محتضر حاضر شود و وسوسه کند

نفحات مشترکه

[illegible] و تعالی و
[illegible]
بگوید [illegible]
[illegible]
الحمد لله الذی لم یتخذ ولداً
ولم یکن له شریک فی الملک
ولم یکن له ولی من الذل وکبره تکبیرا
[illegible] اللهم انی اعوذ بک من
[illegible]
ان تصلی علی محمد وآل محمد
[illegible]

و اداء آن در تشکیک اندازد تا آنکه او را از ایمان بیرون کند از این جهت که در دعاها استعاذه از آن شده و جناب فخر المحققین ره فرموده که هر که خواهد از آن سالم بماند استحضار کند ادلهٔ ایمان و اصول خمسه را با ادلهٔ قطعیه و صفای خاطر و بسپرد آنرا بحقتعالی که در وقت حضور موت باو رد فرماید باین طریق که بگوید بعد از عقاید حقه

اَللّٰهُمَّ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ اِنِّی قَدْ اَوْدَعْتُكَ یَقِینِی هٰذَا وَ ثَبَاتَ دِینِی وَ اَنْتَ خَیْرُ مُسْتَوْدَعٍ وَ قَدْ اَمَرْتَنَا بِحِفْظِ الْوَدَائِعِ فَرُدَّهُ عَلَیَّ وَقْتَ حُضُورِ مَوْتِی

پس بحسب فرمایش آن بزرگوار خواندن این دعای شریف عدیله و استحضار معانی آن در خاطر برای سلامت جستن از خطر عدیله عند الموت نافع است و اما اینکه این دعا مأثور است یا از منشآت علما شیخ ما خرّیت صناعت علم حدیث و درایت و جامع شمل اخبار ائمه علیهم السلام عالم متبحر خبیر و محدث ناقد بصیر شیخنا الاکرم و المحدث الاعظم مولانا الحاج میرزا حسین النوری نور الله مرقده فرموده و اما دعاء العدیلة المعروفة فهو من مؤلفات بعض اهل العلم لیس بمأثور ولا موجود فی کتب حملة الاحادیث و نقادها و دیگر آنکه شیخ طوسی از محمد بن سلیمان دیلمی روایت کرده است که بحضرت صادق علیه السلام عرض کردم که شیعیان تو میگویند که ایمان بر دو قسمت است یکی مستقر و ثابت و دیگر آنکه بامانت سپرده شده است و زایل میگردد پس تعلیم بنما بمن دعائی را که هرگاه آنرا بخوانم ایمان من کامل گردد و زایل نشود فرمود که بگو بعد از هر نماز واجب

رَضِیتُ بِاللّٰهِ رَبًّا وَ بِمُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ نَبِیًّا وَ بِالْاِسْلَامِ دِینًا وَ بِالْقُرْآنِ کِتَابًا وَ بِالْکَعْبَةِ قِبْلَةً وَ بِعَلِیٍّ وَلِیًّا وَ اِمَامًا وَ بِالْحَسَنِ وَ الْحُسَیْنِ وَ عَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ وَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَ مُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ وَ عَلِیِّ بْنِ مُوسَی وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ وَ عَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ وَ الْحُجَّةِ بْنِ الْحَسَنِ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَیْهِمْ اَئِمَّةً اَللّٰهُمَّ اِنِّی رَضِیتُ بِهِمْ اَئِمَّةً فَارْضَنِی لَهُمْ اِنَّكَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ

دعای جوشن کبیر

در بلد الامین و مصباح کفعمی است و آن مرویست از حضرت سید الساجدین از پدرش از جد بزرگوارش حضرت رسول صلی الله علیه و آله و علیهم اجمعین و این دعا را جبرئیل علیه السلام آورد برای پیغمبر در یکی از غزوات و در حالتی که بر تن آنحضرت جوشن گرانی بود که سنگینی آن بدن مبارک را بدرد آورده بود پس جبرئیل عرض کرد که یا محمد پروردگارت ترا سلام میرساند و میفرماید که بکن این جوشن را و بخوان این دعا را که امانست برای تو و امتت پس شرحی در فضیلت این دعا ذکر فرموده که مقام نقل تمامش نیست از جمله آنکه هر که آنرا بر کفن خود بنویسد حقتعالی حیا فرماید که او را بآتش عذاب کند و هر که آنرا به نیت در اول ماه رمضان

تعقیبات نماز صبح

دوم کفعمی روایت کرده است که مردی بحضرت رسول صلی الله علیه و آله شکایت کرد از تنگدستی و پریشانی و بیماری حضرت فرمود که هر صبح و شام ده مرتبه این دعا را بخوان او سه روز زیاد بر این دعا مداومت نکرد که حال او بصحت و توانگری و رفاهیت برگشت و شیخ طوسی و دیگران در تعقیب نماز صبح ذکر کرده اند و دعا این است

لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ تَوَکَّلْتُ عَلَی الْحَیِّ الَّذِی لَا یَمُوتُ وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی لَمْ یَتَّخِذْ وَلَدًا وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ شَرِیكٌ فِی الْمُلْكِ وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَ کَبِّرْهُ تَکْبِیرًا

سوم شیخ طوسی و کفعمی و دیگران از حضرت رسول صلی الله علیه و آله

بخواند حق تعالی او را روزی فرماید لیلة القدر و خلق فرماید برای او هفتاد هزار فرشته که تسبیح و تقدیس کنند خدا را و ثوابش را برای او قرار دهند پس فضیلت بسیار نقل کرده تا آنکه فرمود هر که بخواند او را در ماه رمضان سه مرتبه حرام فرماید حق تعالی جسد او را بر آتش جهنم و واجب نماید برای او بهشت را و دو ملک بر او موکل فرماید که حفظ کنند او را از معاصی و در امان خدا باشد مدت حیوة خود و در آخر خبر است که جناب امام حسین فرمود وصیت کرد پدرم علی بن ابیطالب صلوات الله علیه بحفظ این دعا و آنکه بنویسم آن را بر کفن او و تعلیم کنم آن را باهل خود و ترغیب کنم ایشان را بخواندن آن و آن هزار اسم است و در آنست اسم اعظم فقیر گوید که از این خبر دو چیز مستفاد میشود یکی استحباب نوشتن این دعا بکفن چنانچه علامه بحر العلوم عطر الله مرقده در دره باین اشاره فرموده

وَسُنَّ اَنْ یُکْتَبَ بِالْاَکْفانِ	شَهادَةُ الْاِسْلامِ وَالْاِیمانِ	وَهٰکَذا کِتابَةُ الْقُرْآنِ	وَالْجَوْشَنِ الْمَنْعُوتِ بِالْاَمانِ

دوم استحباب خواندن این دعا در اول ماه رمضان و اما خواندن آن در خصوص شبهای قدر در خبر ذکری از آن نیست لکن علامه مجلسی قدس الله روحه در زاد المعاد در ضمن اعمال شبهای قدر فرموده و در بعضی روایات وارد شده است که دعای جوشن کبیر را در هر یک از این سه شب بخوانند و کافیست فرمایش آن بزرگوار ما را در اینمقام انشاء الله تعالی و بالجمله این دعا صد فصل است و هر فصلی مشتمل بر ده اسم الهی است در آخر هر فصل باید گفت سُبْحانَکَ یا لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنا مِنَ النّارِ یا رَبِّ و در بلد الامین است که در اول هر فصل بِسْمِ اللهِ بگوید و در آخرش سُبْحانَکَ یا لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَخَلِّصْنا مِنَ النّارِ یا رَبِّ یا ذَا الْجَلالِ وَالْاِکْرامِ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ

و آن دعا این است

(۱) اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ یا اَللهُ یا رَحْمٰنُ یا رَحیمُ یا کَریمُ یا مُقیمُ یا عَظیمُ یا قَدیمُ یا عَلیمُ یا حَلیمُ یا حَکیمُ سُبْحانَکَ یا لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنا مِنَ النّارِ یا رَبِّ (۲) یا سَیِّدَ السّاداتِ یا مُجیبَ الدَّعَواتِ یا رافِعَ الدَّرَجاتِ یا وَلِیَّ الْحَسَناتِ یا غافِرَ الْخَطیئاتِ یا مُعْطِیَ الْمَسْئَلاتِ یا قابِلَ التَّوْباتِ یا سامِعَ الْاَصْواتِ یا عالِمَ الْخَفِیّاتِ یا دافِعَ الْبَلِیّاتِ (۳) یا خَیْرَ الْغافِرینَ یا خَیْرَ الْفاتِحینَ یا خَیْرَ النّاصِرینَ یا خَیْرَ الْحاکِمینَ یا خَیْرَ الرّازِقینَ یا خَیْرَ الْوارِثینَ یا خَیْرَ الْحامِدینَ یا خَیْرَ الذّاکِرینَ یا خَیْرَ الْمُنْزِلینَ یا خَیْرَ

روایت کرده‌اند که با صحابه خود گفت که آیا خبر بدهم شما را از آنکه صبح و شام ... غالبا آن ... حکم ... ایشان ... و در بعضی ... ایراد کرده اَللّٰهُمَّ فاطِرَ السَّمٰواتِ وَالْاَرْضِ عالِمَ الْغَیْبِ وَالشَّهادَةِ الرَّحْمٰنَ الرَّحیمَ اَعْهَدُ اِلَیْکَ فی هٰذِهِ الدُّنْیا اَنَّکَ اَنْتَ اللهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ

المُحْسِنِين (۴) يَا مَنْ لَهُ الْعِزَّةُ وَالْجَمَالُ يَا مَنْ لَهُ الْقُدْرَةُ وَالْكَمَالُ يَا مَنْ لَهُ الْمُلْكُ وَالْجَلَالُ يَا مَنْ هُوَ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالُ يَا مُنْشِئَ السَّحَابِ الثِّقَالِ يَا مَنْ هُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ يَا مَنْ هُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ يَا مَنْ هُوَ شَدِيدُ الْعِقَابِ يَا مَنْ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ يَا مَنْ عِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ (۵) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا دَيَّانُ يَا بُرْهَانُ يَا سُلْطَانُ يَا رِضْوَانُ يَا غُفْرَانُ يَا سُبْحَانُ يَا مُسْتَعَانُ يَا ذَا الْمَنِّ وَالْبَيَانِ (۶) يَا مَنْ تَوَاضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِهِ يَا مَنِ اسْتَسْلَمَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِهِ يَا مَنْ ذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِعِزَّتِهِ يَا مَنْ خَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِهَيْبَتِهِ يَا مَنِ انْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ مِنْ خَشْيَتِهِ يَا مَنْ تَشَقَّقَتِ الْجِبَالُ مِنْ مَخَافَتِهِ يَا مَنْ قَامَتِ السَّمَاوَاتُ بِأَمْرِهِ يَا مَنِ اسْتَقَرَّتِ الْأَرَضُونَ بِإِذْنِهِ يَا مَنْ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ يَا مَنْ لَا يَعْتَدِي عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِهِ (۷) يَا غَافِرَ الْخَطَايَا يَا كَاشِفَ الْبَلَايَا يَا مُنْتَهَى الرَّجَايَا يَا مُجْزِلَ الْعَطَايَا يَا وَاهِبَ الْهَدَايَا يَا رَازِقَ الْبَرَايَا يَا قَاضِيَ الْمَنَايَا يَا سَامِعَ الشَّكَايَا يَا بَاعِثَ الْبَرَايَا يَا مُطْلِقَ الْأُسَارَى (۸) يَا ذَا الْحَمْدِ وَالثَّنَاءِ يَا ذَا الْفَخْرِ وَالْبَهَاءِ يَا ذَا الْمَجْدِ وَالسَّنَاءِ يَا ذَا الْعَهْدِ وَالْوَفَاءِ يَا ذَا الْعَفْوِ وَالرِّضَاءِ يَا ذَا الْمَنِّ وَالْعَطَاءِ يَا ذَا الْفَصْلِ وَالْقَضَاءِ يَا ذَا الْعِزِّ وَالْبَقَاءِ يَا ذَا الْجُودِ وَالسَّخَاءِ يَا ذَا الْآلَاءِ وَالنَّعْمَاءِ (۹) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مَانِعُ يَا دَافِعُ يَا رَافِعُ يَا صَانِعُ يَا نَافِعُ يَا سَامِعُ يَا جَامِعُ يَا شَافِعُ يَا وَاسِعُ يَا مُوسِعُ (۱۰) يَا صَانِعَ كُلِّ مَصْنُوعٍ يَا خَالِقَ كُلِّ مَخْلُوقٍ يَا رَازِقَ كُلِّ مَرْزُوقٍ يَا مَالِكَ كُلِّ مَمْلُوكٍ يَا كَاشِفَ كُلِّ مَكْرُوبٍ يَا فَارِجَ كُلِّ مَهْمُومٍ يَا رَاحِمَ كُلِّ مَرْحُومٍ يَا نَاصِرَ كُلِّ مَخْذُولٍ يَا سَاتِرَ كُلِّ مَعْيُوبٍ يَا مَلْجَأَ كُلِّ مَطْرُودٍ (۱۱) يَا عُدَّتِي عِنْدَ شِدَّتِي يَا رَجَائِي عِنْدَ مُصِيبَتِي يَا مُونِسِي عِنْدَ وَحْشَتِي يَا صَاحِبِي عِنْدَ غُرْبَتِي يَا وَلِيِّي عِنْدَ نِعْمَتِي يَا غِيَاثِي عِنْدَ كُرْبَتِي يَا دَلِيلِي عِنْدَ حَيْرَتِي يَا غَنَائِي عِنْدَ افْتِقَارِي يَا مَلْجَئِي عِنْدَ اضْطِرَارِي يَا مُعِينِي عِنْدَ مَفْزَعِي (۱۲) يَا عَلَّامَ الْغُيُوبِ يَا غَفَّارَ الذُّنُوبِ يَا سَتَّارَ الْعُيُوبِ يَا كَاشِفَ الْكُرُوبِ

لا شريك لك وأنّ محمداً صلّى الله عليه وآله عبدك ورسولك اللّهم صلّ على محمد وآله ولا تكلني إلى نفسي طرفة عين أبداً ولا إلى أحد من خلقك [illegible] عن [illegible] ربّ لا [illegible] صلّ على محمد وآله الطيّبين واجعل [illegible] عند [illegible] إنّك لا تخلف الميعاد

[illegible] هر که بعد از نماز صبح [illegible] بگوید

يا مقلب القلوب يا طبيب القلوب يا منور القلوب يا انيس القلوب يا مفرج الهموم
يا منفس الغموم (١٣) اللّهم انى اسئلك باسمك يا جليل يا جميل يا وكيل يا
كفيل يا دليل يا قبيل يا مديل يا منيل يا مقيل يا محيل (١٤) يا دليل المتحيرين
يا غياث المستغيثين يا صريخ المستصرخين يا جار المستجيرين يا امان الخائفين
يا عون المؤمنين يا راحم المساكين يا ملجا العاصين يا غافر المذنبين يا مجيب
دعوة المضطرين (١٥) يا ذا الجود والاحسان يا ذا الفضل والامتنان يا ذا
الامن والامان يا ذا القدس والسبحان يا ذا الحكمة والبيان يا ذا الرحمة والرضوان
يا ذا الحجة والبرهان يا ذا العظمة والسلطان يا ذا الرافة والمستعان يا ذا العفو
والغفران (١٦) يا من هو رب كل شىء يا من هو اله كل شىء يا من هو خالق كل شىء
يا من هو صانع كل شىء يا من هو قبل كل شىء يا من هو بعد كل شىء يا من هو فوق
كل شىء يا من هو عالم بكل شىء يا من هو قادر على كل شىء يا من هو يبقى ويفنى كل شىء
(١٧) اللّهم انى اسئلك باسمك يا مؤمن يا مهيمن يا مكون يا ملقن يا مبين يا
مهون يا ممكن يا مزين يا معلن يا مقسم (١٨) يا من هو فى ملكه مقيم يا من هو فى
سلطانه قديم يا من هو فى جلاله عظيم يا من هو على عباده رحيم يا من هو بكل
شىء عليم يا من هو بمن عصاه حليم يا من هو بمن رجاه كريم يا من هو فى صنعه
حكيم يا من هو فى حكمته لطيف يا من هو فى لطفه قديم (١٩) يا من لا يرجى الا
فضله يا من لا يسئل الا عفوه يا من لا ينظر الا بره يا من لا يخاف الا عدله
يا من لا يدوم الا ملكه يا من لا سلطان الا سلطانه يا من وسعت كل شىء
رحمته يا من سبقت رحمته غضبه يا من احاط بكل شىء علمه يا من ليس
احد مثله (٢٠) يا فارج الهم يا كاشف الغم يا غافر الذنب يا قابل التوب يا

خالِقَ الْخَلْقِ يا صادِقَ الْوَعْدِ يا مُوفِيَ الْعَهْدِ يا عالِمَ السِّرِّ يا فالِقَ الْحَبِّ يا رازِقَ
الْأَنامِ (٢١) اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يا عَلِيُّ يا وَفِيُّ يا غَنِيُّ يا مَلِيُّ يا حَفِيُّ يا رَضِيُّ
يا زَكِيُّ يا بَدِيُّ يا قَوِيُّ يا وَلِيُّ (٢٢) يا مَنْ أَظْهَرَ الْجَمِيلَ يا مَنْ سَتَرَ الْقَبِيحَ يا مَنْ لَمْ
يُؤاخِذْ بِالْجَرِيرَةِ يا مَنْ لَمْ يَهْتِكِ السِّتْرَ يا عَظِيمَ الْعَفْوِ يا حَسَنَ التَّجاوُزِ يا واسِعَ الْمَغْفِرَةِ
يا باسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ يا صاحِبَ كُلِّ نَجْوىٰ يا مُنْتَهىٰ كُلِّ شَكْوىٰ (٢٣) يا ذَا النِّعْمَةِ
السّابِغَةِ يا ذَا الرَّحْمَةِ الْواسِعَةِ يا ذَا الْمِنَّةِ السّابِقَةِ يا ذَا الْحِكْمَةِ الْبالِغَةِ يا ذَا
الْقُدْرَةِ الْكامِلَةِ يا ذَا الْحُجَّةِ الْقاطِعَةِ يا ذَا الْكَرامَةِ الظّاهِرَةِ يا ذَا الْعِزَّةِ الدّائِمَةِ
يا ذَا الْقُوَّةِ الْمَتِينَةِ يا ذَا الْعَظَمَةِ الْمَنِيعَةِ (٢٤) يا بَدِيعَ السَّماواتِ يا جاعِلَ الظُّلُماتِ
يا راحِمَ الْعَبَراتِ يا مُقِيلَ الْعَثَراتِ يا ساتِرَ الْعَوْراتِ يا مُحْيِيَ الْأَمْواتِ يا مُنْزِلَ الْآياتِ
يا مُضَعِّفَ الْحَسَناتِ يا ماحِيَ السَّيِّئاتِ يا شَدِيدَ النَّقِماتِ (٢٥) اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِاسْمِكَ يا مُصَوِّرُ يا مُقَدِّرُ يا مُدَبِّرُ يا مُطَهِّرُ يا مُنَوِّرُ يا مُيَسِّرُ يا مُبَشِّرُ يا مُنْذِرُ يا مُقَدِّمُ
يا مُؤَخِّرُ (٢٦) يا رَبَّ الْبَيْتِ الْحَرامِ يا رَبَّ الشَّهْرِ الْحَرامِ يا رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرامِ يا رَبَّ
الرُّكْنِ وَالْمَقامِ يا رَبَّ الْمَشْعَرِ الْحَرامِ يا رَبَّ الْمَسْجِدِ الْحَرامِ يا رَبَّ الْحِلِّ وَالْحَرامِ يا
رَبَّ النُّورِ وَالظَّلامِ يا رَبَّ التَّحِيَّةِ وَالسَّلامِ يا رَبَّ الْقُدْرَةِ فِي الْأَنامِ (٢٧) يا أَحْكَمَ
الْحاكِمِينَ يا أَعْدَلَ الْعادِلِينَ يا أَصْدَقَ الصّادِقِينَ يا أَطْهَرَ الطّاهِرِينَ يا أَحْسَنَ
الْخالِقِينَ يا أَسْرَعَ الْحاسِبِينَ يا أَسْمَعَ السّامِعِينَ يا أَبْصَرَ النّاظِرِينَ يا أَشْفَعَ الشّافِعِينَ
يا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ (٢٨) يا عِمادَ مَنْ لا عِمادَ لَهُ يا سَنَدَ مَنْ لا سَنَدَ لَهُ يا ذُخْرَ
مَنْ لا ذُخْرَ لَهُ يا حِرْزَ مَنْ لا حِرْزَ لَهُ يا غِياثَ مَنْ لا غِياثَ لَهُ يا فَخْرَ مَنْ لا فَخْرَ لَهُ
يا عِزَّ مَنْ لا عِزَّ لَهُ يا مُعِينَ مَنْ لا مُعِينَ لَهُ يا أَنِيسَ مَنْ لا أَنِيسَ لَهُ يا أَمانَ مَنْ لا
أَمانَ لَهُ (٢٩) اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يا عاصِمُ يا قائِمُ يا دائِمُ يا راحِمُ يا

در سجدهٔ شکر

بدانکه از طرق بسیار از اهل بیت روایت شده که سجده بعد از نماز است برای شکر توفیق ادای نماز و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که پدرم امام زین العابدین علیه السلام هیچ نعمت از خدا یاد نکرد مگر آنکه سجده کرد و هیچ آیه نخواند که در آن سجده باشد مگر آنکه سجده میکرد و هیچ بدی خدا از او دفع نکرد که از آن میترسید مگر آنکه سجده کرد و از هر نماز واجب که فارغ میشد بعد از آن سجده میکرد و هر وقت که توفیق می یافت که میان دو کس اصلاح کند برای شکر آن سجده میکرد و در جمیع مواضع سجود آن حضرت اثر سجود بود باین سبب آن حضرت را سجاد مینامیدند و ایضاً بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام

سائِلُ يا حاكِمُ يا عالِمُ يا قاسِمُ يا قابِضُ يا باسِطُ (۳۰) يا عاصِمَ مَنِ اسْتَعْصَمَهُ يا راحِمَ
مَنِ اسْتَرْحَمَهُ يا غافِرَ مَنِ اسْتَغْفَرَهُ يا ناصِرَ مَنِ اسْتَنْصَرَهُ يا حافِظَ مَنِ اسْتَحْفَظَهُ
يا مُكْرِمَ مَنِ اسْتَكْرَمَهُ يا مُرْشِدَ مَنِ اسْتَرْشَدَهُ يا صَريخَ مَنِ اسْتَصْرَخَهُ يا مُعينَ مَنِ
اسْتَعانَهُ يا مُغيثَ مَنِ اسْتَغاثَهُ (۳۱) يا عَزيزاً لا يُضامُ يا لَطيفاً لا يُرامُ يا قَيُّوماً لا
يَنامُ يا دائِماً لا يَفُوتُ يا حَيّاً لا يَمُوتُ يا مَلِكاً لا يَزُولُ يا باقِياً لا يَفْنى يا عالِماً
لا يَجْهَلُ يا صَمَداً لا يُطْعَمُ يا قَوِيّاً لا يَضْعُفُ (۳۲) اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ
يا اَحَدُ يا واحِدُ يا شاهِدُ يا ماجِدُ يا حامِدُ يا راشِدُ يا باعِثُ يا وارِثُ يا ضارُّ
يا نافِعُ (۳۳) يا اَعْظَمَ مِنْ كُلِّ عَظيمٍ يا اَكْرَمَ مِنْ كُلِّ كَريمٍ يا اَرْحَمَ مِنْ كُلِّ رَحيمٍ يا اَعْلَمَ
مِنْ كُلِّ عَليمٍ يا اَحْكَمَ مِنْ كُلِّ حَكيمٍ يا اَقْدَمَ مِنْ كُلِّ قَديمٍ يا اَكْبَرَ مِنْ كُلِّ كَبيرٍ يا
اَلْطَفَ مِنْ كُلِّ لَطيفٍ يا اَجَلَّ مِنْ كُلِّ جَليلٍ يا اَعَزَّ مِنْ كُلِّ عَزيزٍ (۳۴) يا كَريمَ
الصَّفْحِ يا عَظيمَ الْمَنِّ يا كَثيرَ الْخَيْرِ يا قَديمَ الْفَضْلِ يا دائِمَ اللُّطْفِ يا لَطيفَ الصُّنْعِ
يا مُنَفِّسَ الْكَرْبِ يا كاشِفَ الضُّرِّ يا مالِكَ الْمُلْكِ يا قاضِيَ الْحَقِّ (۳۵) يا مَنْ هُوَ
في عَهْدِهِ وَفِيٌّ يا مَنْ هُوَ في وَفائِهِ قَوِيٌّ يا مَنْ هُوَ في قُوَّتِهِ عَلِيٌّ يا مَنْ هُوَ في عُلُوِّهِ
قَريبٌ يا مَنْ هُوَ في قُرْبِهِ لَطيفٌ يا مَنْ هُوَ في لُطْفِهِ شَريفٌ يا مَنْ هُوَ في شَرَفِهِ عَزيزٌ
يا مَنْ هُوَ في عِزِّهِ عَظيمٌ يا مَنْ هُوَ في عَظَمَتِهِ مَجيدٌ يا مَنْ هُوَ في مَجْدِهِ حَميدٌ (۳۶)
اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يا كافي يا شافي يا وافي يا مُعافي يا هادي يا داعي يا قاضي
يا راضي يا عالي يا باقي (۳۷) يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خاضِعٌ لَهُ يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خاشِعٌ لَهُ يا
مَنْ كُلُّ شَيْءٍ كائِنٌ لَهُ يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مَوْجُودٌ بِهِ يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مُنيبٌ اِلَيْهِ
يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خائِفٌ مِنْهُ يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ قائِمٌ بِهِ يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ صائِرٌ اِلَيْهِ
يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ هالِكٌ اِلاّ وَجْهَهُ (۳۸) يا مَنْ لا

مفرَّ اِلّا اِلَیهِ یا مَنْ لا مَفزَعَ اِلّا اِلَیهِ یا مَنْ لا مَقصَدَ اِلّا اِلَیهِ یا مَنْ لا مَنجا
مِنهُ اِلّا اِلَیهِ یا مَنْ لا یُرغَبُ اِلّا اِلَیهِ یا مَنْ لا حَولَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِهِ یا مَنْ لا
یُستَعانُ اِلّا بِهِ یا مَنْ لا یُتَوَکَّلُ اِلّا عَلَیهِ یا مَنْ لا یُرجیٰ اِلّا هُوَ یا مَنْ لا یُعبَدُ اِلّا
هُوَ (۳۹) یا خَیرَ المَرهُوبینَ یا خَیرَ المَرغُوبینَ یا خَیرَ المَطلُوبینَ یا خَیرَ المَسئُولینَ یا
خَیرَ المَقصُودینَ یا خَیرَ المَذکُورینَ یا خَیرَ المَشکُورینَ یا خَیرَ المَحبُوبینَ یا خَیرَ المَدعُوّینَ
یا خَیرَ المُستَأنِسینَ (۴۰) اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ بِاسمِکَ یا غافِرُ یا ساتِرُ یا قادِرُ
یا قاهِرُ یا فاطِرُ یا کاسِرُ یا جابِرُ یا ذاکِرُ یا ناظِرُ یا ناصِرُ (۴۱) یا مَنْ خَلَقَ فَسَوّیٰ یا
مَنْ قَدَّرَ فَهَدیٰ یا مَنْ یَکشِفُ البَلویٰ یا مَنْ یَسمَعُ النَّجویٰ یا مَنْ یُنقِذُ الغَرقیٰ یا
مَنْ یُنجِی الهَلکیٰ یا مَنْ یَشفِی المَرضیٰ یا مَنْ اَضحَکَ وَاَبکیٰ یا مَنْ اَماتَ وَاَحییٰ یا مَنْ
خَلَقَ الزَّوجَینِ الذَّکَرَ وَالاُنثیٰ (۴۲) یا مَنْ فِی البَرِّ وَالبَحرِ سَبیلُهُ یا مَنْ فِی الآفاقِ
آیاتُهُ یا مَنْ فِی الآیاتِ بُرهانُهُ یا مَنْ فِی المَماتِ قُدرَتُهُ یا مَنْ فِی القُبُورِ عِبرَتُهُ
یا مَنْ فِی القِیامَةِ مُلکُهُ یا مَنْ فِی الحِسابِ هَیبَتُهُ یا مَنْ فِی المیزانِ قَضاؤُهُ یا مَنْ
فِی الجَنَّةِ ثَوابُهُ یا مَنْ فِی النّارِ عِقابُهُ (۴۳) یا مَنْ اِلَیهِ یَهرَبُ الخائِفُونَ یا
مَنْ اِلَیهِ یَفزَعُ المُذنِبُونَ یا مَنْ اِلَیهِ یَقصِدُ المُنیبُونَ یا مَنْ اِلَیهِ یَرغَبُ
الزّاهِدُونَ یا مَنْ اِلَیهِ یَلجَأُ المُتَحَیِّرُونَ یا مَنْ بِهِ یَستَأنِسُ المُریدُونَ یا مَنْ بِهِ
یَفتَخِرُ المُحِبُّونَ یا مَنْ فی عَفوِهِ یَطمَعُ الخاطِئُونَ یا مَنْ اِلَیهِ یَسکُنُ المُوقِنُونَ یا مَنْ
عَلَیهِ یَتَوَکَّلُ المُتَوَکِّلُونَ (۴۴) اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ بِاسمِکَ یا حَبیبُ یا طَبیبُ
یا قَریبُ یا رَقیبُ یا حَسیبُ یا مُهیبُ یا مُثیبُ یا مُجیبُ یا خَبیرُ یا بَصیرُ (۴۵) یا
اَقرَبَ مِنْ کُلِّ قَریبٍ یا اَحَبَّ مِنْ کُلِّ حَبیبٍ یا اَبصَرَ مِنْ کُلِّ بَصیرٍ یا اَخبَرَ مِنْ کُلِّ
خَبیرٍ یا اَشرَفَ مِنْ کُلِّ شَریفٍ یا اَرفَعَ مِنْ کُلِّ رَفیعٍ یا اَقویٰ مِنْ کُلِّ قَوِیٍّ

يا اَغنى مِن كُلِّ غَنِيٍّ يا اَجوَدَ مِن كُلِّ جَوادٍ يا اَرأفَ مِن كُلِّ رَؤوفٍ (۴۶) يا غالِباً
غَيرَ مَغلوبٍ يا صانِعاً غَيرَ مَصنوعٍ يا خالِقاً غَيرَ مَخلوقٍ يا مالِكاً غَيرَ مَملوكٍ يا قاهِراً
غَيرَ مَقهورٍ يا رافِعاً غَيرَ مَرفوعٍ يا حافِظاً غَيرَ مَحفوظٍ يا ناصِراً غَيرَ مَنصورٍ يا شاهِداً
غَيرَ غائِبٍ يا قَريباً غَيرَ بَعيدٍ (۴۷) يا نورَ النّورِ يا مُنَوِّرَ النّورِ يا خالِقَ النّورِ يا مُدَبِّرَ
النّورِ يا مُقَدِّرَ النّورِ يا نورَ كُلِّ نورٍ يا نوراً قَبلَ كُلِّ نورٍ يا نوراً بَعدَ كُلِّ نورٍ يا
نوراً فَوقَ كُلِّ نورٍ يا نوراً لَيسَ كَمِثلِهِ نورٌ (۴۸) يا مَن عَطاؤُهُ شَريفٌ يا مَن
فِعلُهُ لَطيفٌ يا مَن لُطفُهُ مُقيمٌ يا مَن اِحسانُهُ قَديمٌ يا مَن قَولُهُ حَقٌّ يا مَن
وَعدُهُ صِدقٌ يا مَن عَفوُهُ فَضلٌ يا مَن عَذابُهُ عَدلٌ يا مَن ذِكرُهُ حُلوٌ يا مَن
فَضلُهُ عَميمٌ (۴۹) اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسئَلُكَ بِاسمِكَ يا مُسَهِّلُ يا مُفَصِّلُ يا مُبَدِّلُ
يا مُذَلِّلُ يا مُنَزِّلُ يا مُنَوِّلُ يا مُفضِلُ يا مُجزِلُ يا مُمهِلُ يا مُجمِلُ (۵۰) يا مَن يَرىٰ
وَلا يُرىٰ يا مَن يَخلُقُ وَلا يُخلَقُ يا مَن يَهدي وَلا يُهدىٰ يا مَن يُحيي وَلا يُحيىٰ
يا مَن يَسئَلُ وَلا يُسئَلُ يا مَن يُطعِمُ وَلا يُطعَمُ يا مَن يُجيرُ وَلا يُجارُ عَلَيهِ
يا مَن يَقضي وَلا يُقضىٰ عَلَيهِ يا مَن يَحكُمُ وَلا يُحكَمُ عَلَيهِ يا مَن لَم يَلِد وَلَم
يولَد وَلَم يَكُن لَهُ كُفُواً اَحَدٌ (۵۱) يا نِعمَ الحَسيبُ يا نِعمَ الطَّبيبُ يا نِعمَ الرَّقيبُ
يا نِعمَ القَريبُ يا نِعمَ المُجيبُ يا نِعمَ الحَبيبُ يا نِعمَ الكَفيلُ يا نِعمَ الوَكيلُ يا نِعمَ المَولىٰ
يا نِعمَ النَّصيرُ (۵۲) يا سُرورَ العارِفينَ يا مُنَى المُحِبّينَ يا اَنيسَ المُريدينَ يا حَبيبَ
التَّوّابينَ يا رازِقَ المُقِلّينَ يا رَجاءَ المُذنِبينَ يا قُرَّةَ عَينِ العابِدينَ يا مُنَفِّسُ عَنِ
المَكروبينَ يا مُفَرِّجُ عَنِ المَغمومينَ يا اِلٰهَ الاَوَّلينَ وَالآخِرينَ (۵۳) اَللّٰهُمَّ اِنّي
اَسئَلُكَ بِاسمِكَ يا رَبَّنا يا اِلٰهَنا يا سَيِّدَنا يا مَولانا يا ناصِرَنا يا حافِظَنا يا دَليلَنا
يا مُعينَنا يا حَبيبَنا يا طَبيبَنا (۵۴) يا رَبَّ النَّبِيّينَ وَالاَبرارِ يا رَبَّ الصِّدّيقينَ

وَالْأَخْيَارِ يَا رَبَّ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ يَا رَبَّ الصِّغَارِ وَالْكِبَارِ يَا رَبَّ الْحُبُوبِ وَالثِّمَارِ
يَا رَبَّ الْأَنْهَارِ وَالْأَشْجَارِ يَا رَبَّ الصَّحَارِي وَالْقِفَارِ يَا رَبَّ الْبَرَارِي وَالْبِحَارِ يَا رَبَّ
اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ يَا رَبَّ الْإِعْلَانِ وَالْإِسْرَارِ (٥٥) يَا مَنْ نَفَذَ فِي كُلِّ شَيْءٍ أَمْرُهُ يَا مَنْ
لَحِقَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ يَا مَنْ بَلَغَتْ إِلَى كُلِّ شَيْءٍ قُدْرَتُهُ يَا مَنْ لَا تُحْصِي الْعِبَادُ نِعَمَهُ
يَا مَنْ لَا تَبْلُغُ الْخَلَائِقُ شُكْرَهُ يَا مَنْ لَا تُدْرِكُ الْأَفْهَامُ جَلَالَهُ يَا مَنْ لَا تَنَالُ الْأَوْهَامُ
كُنْهَهُ يَا مَنِ الْعَظَمَةُ وَالْكِبْرِيَاءُ رِدَاؤُهُ يَا مَنْ لَا تَرُدُّ الْعِبَادُ قَضَاءَهُ يَا مَنْ لَا مُلْكَ إِلَّا مُلْكُهُ
يَا مَنْ لَا عَطَاءَ إِلَّا عَطَاؤُهُ (٥٦) يَا مَنْ لَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى يَا مَنْ لَهُ الصِّفَاتُ الْعُلْيَا
يَا مَنْ لَهُ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى يَا مَنْ لَهُ الْجَنَّةُ الْمَأْوَى يَا مَنْ لَهُ الْآيَاتُ الْكُبْرَى يَا مَنْ
لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يَا مَنْ لَهُ الْحُكْمُ وَالْقَضَاءُ يَا مَنْ لَهُ الْهَوَاءُ وَالْفَضَاءُ يَا مَنْ لَهُ
الْعَرْشُ وَالثَّرَى يَا مَنْ لَهُ السَّمَاوَاتُ الْعُلَى (٥٧) اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَفُوُّ
يَا غَفُورُ يَا صَبُورُ يَا شَكُورُ يَا رَؤُوفُ يَا عَطُوفُ يَا مَسْؤُولُ يَا وَدُودُ يَا سُبُّوحُ يَا قُدُّوسُ
(٥٨) يَا مَنْ فِي السَّمَاءِ عَظَمَتُهُ يَا مَنْ فِي الْأَرْضِ آيَاتُهُ يَا مَنْ فِي كُلِّ شَيْءٍ دَلَائِلُهُ يَا
مَنْ فِي الْبِحَارِ عَجَائِبُهُ يَا مَنْ فِي الْجِبَالِ خَزَائِنُهُ يَا مَنْ يَبْدَءُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ
يَا مَنْ إِلَيْهِ يَرْجِعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ يَا مَنْ أَظْهَرَ فِي كُلِّ شَيْءٍ لُطْفَهُ يَا مَنْ أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ
خَلْقَهُ يَا مَنْ تَصَرَّفَ فِي الْخَلَائِقِ قُدْرَتُهُ (٥٩) يَا حَبِيبَ مَنْ لَا حَبِيبَ لَهُ يَا
طَبِيبَ مَنْ لَا طَبِيبَ لَهُ يَا مُجِيبَ مَنْ لَا مُجِيبَ لَهُ يَا شَفِيقَ مَنْ لَا شَفِيقَ لَهُ يَا
رَفِيقَ مَنْ لَا رَفِيقَ لَهُ يَا مُغِيثَ مَنْ لَا مُغِيثَ لَهُ يَا دَلِيلَ مَنْ لَا دَلِيلَ لَهُ يَا أَنِيسَ مَنْ
لَا أَنِيسَ لَهُ يَا رَاحِمَ مَنْ لَا رَاحِمَ لَهُ يَا صَاحِبَ مَنْ لَا صَاحِبَ لَهُ (٦٠) يَا كَافِيَ مَنِ
اسْتَكْفَاهُ يَا هَادِيَ مَنِ اسْتَهْدَاهُ يَا كَالِيَ مَنِ اسْتَكْلَاهُ يَا رَاعِيَ مَنِ اسْتَرْعَاهُ يَا شَافِيَ
مَنِ اسْتَشْفَاهُ يَا قَاضِيَ مَنِ اسْتَقْضَاهُ يَا مُغْنِيَ مَنِ اسْتَغْنَاهُ يَا مُوفِيَ مَنِ اسْتَوْفَاهُ يَا مُقَوِّيَ

که حق تعالی عز و جل به موسی خطاب
کرد که میدانی چرا ترا برگزیدم
در میان خلق ترا کلیم خود گردانیدم
موسی گفت نمیدانم ای خداوند عالم
فرمود برای آنکه بر احوال
بندگان خود مطلع شدم در
میان ایشان کسی ندیدم که
نزد من نفسش از تو ذلیلتر باشد
بدرستیکه چون تو از نماز فارغ
میشوی در طرف روی خود را
بر خاک میگذاری

موثق از حضرت امام رضا علیه السلام
منقول است که سجده بعد از نماز
واجب شکر خداست بر آنکه
توفیق داده بنده خود را بر
ادای فرض او و ادنی گفتن
در این سجده آنست که
سه مرتبه بگوید شکراً لله
و روایت رسیده که معنی
شکراً لله حضرت فرمود
که

من استغواه يا ولي من تولاه (۶۱) اللهم اني اسئلك باسمك يا خالق يا رازق
يا ناطق يا صادق يا فالق يا فارق يا فاتق يا راتق يا سابق يا سامق (۶۲) يا من
يقلب الليل والنهار يا من جعل الظلمات والانوار يا من خلق الظل والحرور
يا من سخر الشمس والقمر يا من قدر الخير والشر يا من خلق الموت والحيوة يا من
له الخلق والامر يا من لم يتخذ صاحبة ولا ولدا يا من ليس له شريك في الملك
يا من لم يكن له ولي من الذل (۶۳) يا من يعلم مراد المريدين يا من يعلم ضمير
الصامتين يا من يسمع انين الواهنين يا من يرى بكاء الخائفين يا من يملك
حوائج السائلين يا من يقبل عذر التائبين يا من لا يصلح عمل المفسدين يا من
لا يضيع اجر المحسنين يا من لا يبعد عن قلوب العارفين يا اجود الاجودين
(۶۴) يا دائم البقاء يا سامع الدعاء يا واسع العطاء يا غافر الخطاء يا بديع السماء
يا حسن البلاء يا جميل الثناء يا قديم السناء يا كثير الوفاء يا شريف الجزاء
(۶۵) اللهم اني اسئلك باسمك يا ستار يا غفار يا قهار يا جبار يا صبار
يا بار يا مختار يا فتاح يا نفاح يا مرتاح (۶۶) يا من خلقني وسواني يا من رزقني
وربانی یا من اطعمني وسقاني يا من قربني وادناني يا من عصمني وكفاني يا من حفظني
وكلاني يا من اعزني واغناني يا من وفقني وهداني يا من آنسني وآواني يا من اماتني
واحياني (۶۷) يا من يحق الحق بكلماته يا من يقبل التوبة عن عباده يا من يحول
بين المرء وقلبه يا من لا تنفع الشفاعة الا باذنه يا من هو اعلم بمن ضل عن
سبيله يا من لا معقب لحكمه يا من لا راد لقضائه يا من انقاد كل شيء لامره
يا من السموات مطويات بيمينه يا من يرسل الرياح بشرا بين يدي رحمته
(۶۸) يا من جعل الارض مهادا يا من جعل الجبال اوتادا يا من جعل الشمس

سِرَاجاً يَا مَنْ جَعَلَ الْقَمَرَ نُوراً يَا مَنْ جَعَلَ اللَّيْلَ لِبَاساً يَا مَنْ جَعَلَ النَّهَارَ مَعَاشاً
يَا مَنْ جَعَلَ النَّوْمَ سُبَاتاً يَا مَنْ جَعَلَ السَّمَاءَ بِنَاءً يَا مَنْ جَعَلَ الْأَشْيَاءَ أَزْوَاجاً يَا مَنْ
جَعَلَ النَّارَ مِرْصَاداً (۶۹) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا سَمِيعُ يَا شَفِيعُ يَا رَفِيعُ
يَا مَنِيعُ يَا سَرِيعُ يَا بَدِيعُ يَا كَبِيرُ يَا قَدِيرُ يَا خَبِيرُ يَا مُجِيرُ (۷۰) يَا حَيّاً قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ يَا
حَيّاً بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ حَيٌّ يَا حَيُّ الَّذِي لَا يُشَارِكُهُ حَيٌّ يَا حَيُّ
الَّذِي لَا يَحْتَاجُ إِلَى حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي يُمِيتُ كُلَّ حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي يَرْزُقُ كُلَّ حَيٍّ يَا
حَيّاً لَمْ يَرِثِ الْحَيَاةَ مِنْ حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي يُحْيِي الْمَوْتَى يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ
وَلَا نَوْمٌ (۷۱) يَا مَنْ لَهُ ذِكْرٌ لَا يُنْسَى يَا مَنْ لَهُ نُورٌ لَا يُطْفَى يَا مَنْ لَهُ نِعَمٌ لَا تُعَدُّ يَا مَنْ
لَهُ مُلْكٌ لَا يَزُولُ يَا مَنْ لَهُ ثَنَاءٌ لَا يُحْصَى يَا مَنْ لَهُ جَلَالٌ لَا يُكَيَّفُ يَا مَنْ لَهُ كَمَالٌ
لَا يُدْرَكُ يَا مَنْ لَهُ قَضَاءٌ لَا يُرَدُّ يَا مَنْ لَهُ صِفَاتٌ لَا تُبَدَّلُ يَا مَنْ لَهُ نُعُوتٌ لَا تُغَيَّرُ
(۷۲) يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ يَا مَالِكَ يَوْمِ الدِّينِ يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ يَا ظَهْرَ اللَّاجِينَ يَا
مُدْرِكَ الْهَارِبِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ
يَا مَنْ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ (۷۳) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
يَا شَفِيقُ يَا رَفِيقُ يَا حَفِيظُ يَا مُحِيطُ يَا مُقِيتُ يَا مُغِيثُ يَا مُعِزُّ يَا مُذِلُّ يَا مُبْدِئُ يَا مُعِيدُ
(۷۴) يَا مَنْ هُوَ أَحَدٌ بِلَا ضِدٍّ يَا مَنْ هُوَ فَرْدٌ بِلَا نِدٍّ يَا مَنْ هُوَ صَمَدٌ بِلَا عَيْبٍ يَا مَنْ
هُوَ وِتْرٌ بِلَا كَيْفٍ يَا مَنْ هُوَ قَاضٍ بِلَا حَيْفٍ يَا مَنْ هُوَ رَبٌّ بِلَا وَزِيرٍ يَا مَنْ هُوَ عَزِيزٌ
بِلَا ذُلٍّ يَا مَنْ هُوَ غَنِيٌّ بِلَا فَقْرٍ يَا مَنْ هُوَ مَلِكٌ بِلَا عَزْلٍ يَا مَنْ هُوَ مَوْصُوفٌ بِلَا شَبِيهٍ
(۷۵) يَا مَنْ ذِكْرُهُ شَرَفٌ لِلذَّاكِرِينَ يَا مَنْ شُكْرُهُ فَوْزٌ لِلشَّاكِرِينَ يَا مَنْ حَمْدُهُ
عِزٌّ لِلْحَامِدِينَ يَا مَنْ طَاعَتُهُ نَجَاةٌ لِلْمُطِيعِينَ يَا مَنْ بَابُهُ مَفْتُوحٌ لِلطَّالِبِينَ يَا مَنْ
سَبِيلُهُ وَاضِحٌ لِلْمُنِيبِينَ يَا مَنْ آيَاتُهُ بُرْهَانٌ لِلنَّاظِرِينَ يَا مَنْ كِتَابُهُ تَذْكِرَةٌ

(۲۰)
ر زمین گذارد و در این طرف
راست رو را بر این طرف چپ نهد و
پس باز پیشانی را بر زمین گذارد
و بیان سبب در سجدهٔ شکر
میگویند و ظاهر آنست که
هر نعمتی پیدا شود و بلائی
که دفع شود سجدهٔ شکر بکند
از ادای کار و ادعیه باشد که
مذکور خواهد شد و مستحب
است که این سجده را طول دهد
چنانچه منقول است که حضرت
امام موسی کاظم علیه السلام بعد از
طلوع صبح سجده میکرد تا وقت
زوال و بعد از عصر تا شام
و در حدیث دیگر وارد شده
که آنحضرت زیاده از ده سال
هر روز بعد از طلوع آفتاب
تا وقت زوال در سجده بودند
و بسند صحیح منقول است که
حضرت امام رضا علیه السلام

لِلْمُتَّقِينَ يَا مَنْ رِزْقُهُ عُمُومٌ لِلطَّائِعِينَ وَالْعَاصِينَ يَا مَنْ رَحْمَتُهُ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ
(۷۶) يَا مَنْ تَبَارَكَ اسْمُهُ يَا مَنْ تَعَالَى جَدُّهُ يَا مَنْ لَا إِلَهَ غَيْرُهُ يَا مَنْ جَلَّ ثَنَاؤُهُ يَا مَنْ
تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُهُ يَا مَنْ يَدُومُ بَقَاؤُهُ يَا مَنِ الْعَظَمَةُ بَهَاؤُهُ يَا مَنِ الْكِبْرِيَاءُ رِدَاؤُهُ يَا
مَنْ لَا تُحْصَى آلَاؤُهُ يَا مَنْ لَا تُعَدُّ نَعْمَاؤُهُ (۷۷) اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا
مُعِينُ يَا أَمِينُ يَا مُبِينُ يَا مَتِينُ يَا مَكِينُ يَا رَشِيدُ يَا حَمِيدُ يَا مَجِيدُ يَا شَدِيدُ يَا
شَهِيدُ (۷۸) يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدِ يَا ذَا الْقَوْلِ السَّدِيدِ يَا ذَا الْفِعْلِ الرَّشِيدِ يَا
ذَا الْبَطْشِ الشَّدِيدِ يَا ذَا الْوَعْدِ وَالْوَعِيدِ يَا مَنْ هُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ يَا مَنْ هُوَ فَعَّالٌ
لِمَا يُرِيدُ يَا مَنْ هُوَ قَرِيبٌ غَيْرُ بَعِيدٍ يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ يَا مَنْ هُوَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ
لِلْعَبِيدِ (۷۹) يَا مَنْ لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَا وَزِيرَ يَا مَنْ لَا شَبِيهَ لَهُ وَلَا نَظِيرَ يَا خَالِقَ
الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ الْمُنِيرِ يَا مُغْنِيَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ
الْكَبِيرِ يَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْكَسِيرِ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ يَا مَنْ هُوَ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ
يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۸۰) يَا ذَا الْجُودِ وَالنِّعَمِ يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْكَرَمِ يَا خَالِقَ
اللَّوْحِ وَالْقَلَمِ يَا بَارِئَ الذَّرِّ وَالنَّسَمِ يَا ذَا الْبَأْسِ وَالنِّقَمِ يَا مُلْهِمَ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ
يَا كَاشِفَ الضُّرِّ وَالْأَلَمِ يَا عَالِمَ السِّرِّ وَالْهِمَمِ يَا رَبَّ الْبَيْتِ وَالْحَرَمِ يَا مَنْ خَلَقَ
الْأَشْيَاءَ مِنَ الْعَدَمِ (۸۱) اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا فَاعِلُ يَا جَاعِلُ يَا قَابِلُ
يَا كَامِلُ يَا فَاصِلُ يَا وَاصِلُ يَا عَادِلُ يَا غَالِبُ يَا طَالِبُ يَا وَاهِبُ (۸۲) يَا مَنْ
أَنْعَمَ بِطَوْلِهِ يَا مَنْ أَكْرَمَ بِجُودِهِ يَا مَنْ جَادَ بِلُطْفِهِ يَا مَنْ تَعَزَّزَ بِقُدْرَتِهِ يَا مَنْ
قَدَّرَ بِحِكْمَتِهِ يَا مَنْ حَكَمَ بِتَدْبِيرِهِ يَا مَنْ دَبَّرَ بِعِلْمِهِ يَا مَنْ تَجَاوَزَ بِحِلْمِهِ يَا مَنْ
دَنَا فِي عُلُوِّهِ يَا مَنْ عَلَا فِي دُنُوِّهِ (۸۳) يَا مَنْ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَا مَنْ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ
يَا مَنْ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يَغْفِرُ

لِمَنْ يَشآءُ يا مَنْ يُعِزُّ مَنْ يَشآءُ يا مَنْ يُذِلُّ مَنْ يَشآءُ يا مَنْ يُصَوِّرُ فِي الْاَرْحامِ ما يَشآءُ
يا مَنْ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشآءُ (۸۴) يا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صاحِبَةً وَلا وَلَداً يا مَنْ جَعَلَ
لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْراً يا مَنْ لا يُشْرِكُ في حُكْمِهِ اَحَداً يا مَنْ جَعَلَ الْمَلآئِكَةَ رُسُلاً يا مَنْ
جَعَلَ فِي السَّمآءِ بُرُوجاً يا مَنْ جَعَلَ الْاَرْضَ قَراراً يا مَنْ خَلَقَ مِنَ الْمآءِ بَشَراً يا مَنْ جَعَلَ
لِكُلِّ شَيْءٍ اَمَداً يا مَنْ اَحاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْماً يا مَنْ اَحْصى كُلَّ شَيْءٍ عَدَداً (۸۵) اَللّٰهُمَّ
اِنّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يا اَوَّلُ يا آخِرُ يا ظاهِرُ يا باطِنُ يا بَرُّ يا حَقُّ يا فَرْدُ يا وِتْرُ يا
صَمَدُ يا سَرْمَدُ (۸۶) يا خَيْرَ مَعْرُوفٍ عُرِفَ يا اَفْضَلَ مَعْبُودٍ عُبِدَ يا اَجَلَّ مَشْكُورٍ
شُكِرَ يا اَعَزَّ مَذْكُورٍ ذُكِرَ يا اَعْلى مَحْمُودٍ حُمِدَ يا اَقْدَمَ مَوْجُودٍ طُلِبَ يا اَرْفَعَ
مَوْصُوفٍ وُصِفَ يا اَكْبَرَ مَقْصُودٍ قُصِدَ يا اَكْرَمَ مَسْؤُولٍ سُئِلَ يا اَشْرَفَ مَحْبُوبٍ
عُلِمَ (۸۷) يا حَبيبَ الْباكينَ يا سَيِّدَ الْمُتَوَكِّلينَ يا هادِيَ الْمُضِلّينَ يا وَلِيَّ الْمُؤْمِنينَ
يا اَنيسَ الذّاكِرينَ يا مَفْزَعَ الْمَلْهُوفينَ يا مُنْجِيَ الصّادِقينَ يا اَقْدَرَ الْقادِرينَ يا اَعْلَمَ
الْعالِمينَ يا اِلٰهَ الْخَلْقِ اَجْمَعينَ (۸۸) يا مَنْ عَلا فَقَهَرَ يا مَنْ مَلَكَ فَقَدَرَ يا مَنْ
بَطَنَ فَخَبَرَ يا مَنْ عُبِدَ فَشَكَرَ يا مَنْ عُصِيَ فَغَفَرَ يا مَنْ لا تَحْويهِ الْفِكَرُ يا مَنْ لا يُدْرِكُهُ
بَصَرٌ يا مَنْ لا يَخْفى عَلَيْهِ اَثَرٌ يا رازِقَ الْبَشَرِ يا مُقَدِّرَ كُلِّ قَدَرٍ (۸۹) اَللّٰهُمَّ اِنّي
اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يا حافِظُ يا بارِئُ يا ذارِئُ يا باذِخُ يا فارِجُ يا فاتِحُ يا كاشِفُ يا
ضامِنُ يا آمِرُ يا ناهي (۹۰) يا مَنْ لا يَعْلَمُ الْغَيْبَ اِلّا هُوَ يا مَنْ لا يَصْرِفُ السُّوءَ
اِلّا هُوَ يا مَنْ لا يَخْلُقُ الْخَلْقَ اِلّا هُوَ يا مَنْ لا يَغْفِرُ الذَّنْبَ اِلّا هُوَ يا مَنْ لا يُتِمُّ النِّعْمَةَ
اِلّا هُوَ يا مَنْ لا يُقَلِّبُ الْقُلُوبَ اِلّا هُوَ يا مَنْ لا يُدَبِّرُ الْاَمْرَ اِلّا هُوَ يا مَنْ لا يُنَزِّلُ
الْغَيْثَ اِلّا هُوَ يا مَنْ لا يَبْسُطُ الرِّزْقَ اِلّا هُوَ يا مَنْ لا يُحْيِي الْمَوْتى اِلّا هُوَ (۹۱)
يا مُعينَ الضُّعَفآءِ يا صاحِبَ الْغُرَبآءِ يا ناصِرَ الْاَوْلِيآءِ يا قاهِرَ الْاَعْدآءِ يا رافِعَ السَّمآءِ

وایضا از فضل بن شاذان روایت کرده است که حسن بن علی بن فضال بصحرا میرفت برای عبادت و در سجدهٔ شکر از طول سجده [illegible] مرغها بر پشتش می‌نشستند [illegible] رحمت میکردند و ایضا روایت کرده است که علی بن مهزیار [illegible] طلوع [illegible] بسجده میرفت و سر بر [illegible] از برادران خود دعا میکرد [illegible] بود [illegible] بیان طول سجود و ایضا روایت کرده است که ابن ابی عمیر بعد از نماز

يَا اَنِيسَ الْاَصْفِيَاءِ يَا حَبِيبَ الْاَتْقِيَاءِ يَا كَنْزَ الْفُقَرَاءِ يَا اِلٰهَ الْاَغْنِيَاءِ يَا اَكْرَمَ
الْكُرَمَاءِ (٩٢) يَا كَافِيًا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يَا قَائِمًا عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ لَا يُشْبِهُهُ شَيْءٌ
يَا مَنْ لَا يَزِيدُ فِي مُلْكِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَخْفٰى عَلَيْهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَنْقُصُ مِنْ خَزَائِنِهِ
شَيْءٌ يَا مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَعْزُبُ عَنْ عِلْمِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ هُوَ خَبِيرٌ بِكُلِّ شَيْءٍ
يَا مَنْ وَسِعَتْ رَحْمَتُهُ كُلَّ شَيْءٍ (٩٣) اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُكْرِمُ
يَا مُطْعِمُ يَا مُنْعِمُ يَا مُعْطِي يَا مُغْنِي يَا مُقْنِي يَا مُفْنِي يَا مُحْيِي يَا مُرْضِي يَا مُنْجِي (٩٤) يَا اَوَّلَ
كُلِّ شَيْءٍ وَآخِرَهُ يَا اِلٰهَ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ يَا رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَصَانِعَهُ يَا بَارِئَ كُلِّ شَيْءٍ
وَخَالِقَهُ يَا قَابِضَ كُلِّ شَيْءٍ وَبَاسِطَهُ يَا مُبْدِئَ كُلِّ شَيْءٍ وَمُعِيدَهُ يَا مُنْشِئَ كُلِّ شَيْءٍ
وَمُقَدِّرَهُ يَا مُكَوِّنَ كُلِّ شَيْءٍ وَمُحَوِّلَهُ يَا مُحْيِيَ كُلِّ شَيْءٍ وَمُمِيتَهُ يَا خَالِقَ كُلِّ
شَيْءٍ وَوَارِثَهُ (٩٥) يَا خَيْرَ ذَاكِرٍ وَمَذْكُورٍ يَا خَيْرَ شَاكِرٍ وَمَشْكُورٍ يَا خَيْرَ حَامِدٍ وَ
مَحْمُودٍ يَا خَيْرَ شَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ يَا خَيْرَ دَاعٍ وَمَدْعُوٍّ يَا خَيْرَ مُجِيبٍ وَمُجَابٍ يَا خَيْرَ
مُونِسٍ وَاَنِيسٍ يَا خَيْرَ صَاحِبٍ وَجَلِيسٍ يَا خَيْرَ مَقْصُودٍ وَمَطْلُوبٍ يَا خَيْرَ حَبِيبٍ وَ
مَحْبُوبٍ (٩٦) يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ دَعَاهُ مُجِيبٌ يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ اَطَاعَهُ حَبِيبٌ يَا مَنْ هُوَ
اِلٰى مَنْ اَحَبَّهُ قَرِيبٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنِ اسْتَحْفَظَهُ رَقِيبٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجَاهُ كَرِيمٌ
يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصَاهُ حَلِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي عَظَمَتِهِ رَحِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي حِكْمَتِهِ عَظِيمٌ
يَا مَنْ هُوَ فِي اِحْسَانِهِ قَدِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ اَرَادَهُ عَلِيمٌ (٩٧) اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ
بِاسْمِكَ يَا مُسَبِّبُ يَا مُرَغِّبُ يَا مُقَلِّبُ يَا مُعَقِّبُ يَا مُرَتِّبُ يَا مُخَوِّفُ يَا مُحَذِّرُ يَا
مُذَكِّرُ يَا مُسَخِّرُ يَا مُغَيِّرُ (٩٨) يَا مَنْ عِلْمُهُ سَابِقٌ يَا مَنْ وَعْدُهُ صَادِقٌ يَا مَنْ
لُطْفُهُ ظَاهِرٌ يَا مَنْ اَمْرُهُ غَالِبٌ يَا مَنْ كِتَابُهُ مُحْكَمٌ يَا مَنْ قَضَاؤُهُ كَائِنٌ يَا مَنْ
قُرْآنُهُ مَجِيدٌ يَا مَنْ مُلْكُهُ قَدِيمٌ يَا مَنْ فَضْلُهُ عَمِيمٌ يَا مَنْ عَرْشُهُ عَظِيمٌ

(۹۹) یا مَنْ لا یَشْغَلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ یا مَنْ لا یَمْنَعُهُ فِعْلٌ عَنْ فِعْلٍ یا مَنْ لا یُلْهیهِ قَوْلٌ عَنْ قَوْلٍ یا مَنْ لا یُغَلِّطُهُ سُؤالٌ عَنْ سُؤالٍ یا مَنْ لا یَحْجُبُهُ شَیْءٌ عَنْ شَیْءٍ یا مَنْ لا یُبْرِمُهُ اِلْحاحُ الْمُلِحّینَ یا مَنْ هُوَ غایَةُ مُرادِ الْمُریدینَ یا مَنْ هُوَ مُنْتَهی هِمَمِ الْعارِفینَ یا مَنْ هُوَ مُنْتَهی طَلَبِ الطّالِبینَ یا مَنْ لا یَخْفی عَلَیْهِ ذَرَّةٌ فِی الْعالَمینَ (۱۰۰) یا حَلیماً لا یَعْجَلُ یا جَواداً لا یَبْخَلُ یا صادِقاً لا یُخْلِفُ یا وَهّاباً لا یَمَلُّ یا قاهِراً لا یُغْلَبُ یا عَظیماً لا یُوصَفُ یا عَدْلاً لا یَحیفُ یا غَنِیّاً لا یَفْتَقِرُ یا کَبیراً لا یَصْغُرُ یا حافِظاً لا یَغْفُلُ سُبْحانَکَ یا لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنا مِنَ النّارِ یا رَبِّ

دعاء جوشن صغیر

در کتب معتبره شرحی مبسوط تر از شرح جوشن کبیر نقل شده و کفعمی در حاشیهٔ بلد الامین فرموده که این دعائیست رفیع الشأن عظیم المنزلة و چون موسی هادی عباسی قصد قتل حضرت کاظم علیه السلام نمود آنحضرت این دعا را خواند جدش پیغمبر صلی الله علیه و آله را در خواب دید که باو فرمود حق تعالی هلاک خواهد کرد دشمن ترا و این دعا در مهج الدعوات سید بن طاوس نقل شده و ما این نسخه کفعمی و سید خلافست و ما موافق بلد الامین کفعمی نقل نمودیم و آن دعا اینست

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ

اِلهی کَمْ مِنْ عَدُوٍّ انْتَضی عَلَیَّ سَیْفَ عَداوَتِهِ وَشَحَذَ لی ظُبَةَ مُدْیَتِهِ وَاَرْهَفَ لی شَباحَدِّهِ وَدافَ لی قَواتِلَ سُمُومِهِ وَسَدَّدَ اِلَیَّ صَوائِبَ سِهامِهِ وَلَمْ تَنَمْ عَنّی عَیْنُ حِراسَتِهِ وَاَضْمَرَ اَنْ یَسُومَنِی الْمَکْرُوهَ وَیُجَرِّعَنی زُعاقَ مَرارَتِهِ نَظَرْتَ اِلی ضَعْفی عَنِ احْتِمالِ الْفَوادِحِ وَعَجْزی عَنِ الاِنْتِصارِ مِمَّنْ قَصَدَنی بِمُحارَبَتِهِ وَوَحْدَتی فی کَثیرٍ مِمَّنْ ناواَنی وَاَرْصَدَ لی فیما لَمْ اُعْمِلْ فِکْری فِی الاِرْصادِ لَهُمْ بِمِثْلِهِ فَاَیَّدْتَنی بِقُوَّتِکَ وَشَدَدْتَ اَزْری بِنُصْرَتِکَ وَفَلَلْتَ لی حَدَّهُ وَخَذَلْتَهُ بَعْدَ جَمْعِ عَدیدِهِ وَحَشْدِهِ وَاَعْلَیْتَ کَعْبی عَلَیْهِ وَوَجَّهْتَ ما سَدَّدَ اِلَیَّ مِنْ مَکائِدِهِ اِلَیْهِ وَرَدَدْتَهُ عَلَیْهِ وَلَمْ یَشْفِ غَلیلَهُ وَلَمْ یَبْرُدْ حَزازاتُ غَیْظِهِ وَقَدْ عَضَّ عَلَیَّ اَنامِلَهُ وَاَدْبَرَ مُوَلِّیاً قَدْ

صد مرتبه شکراً شکراً بگوید اگر خواهی صد مرتبه عفواً عفواً و در عیون اخبار الرضا از رجاء بن ابی الضحاک روایت کرده است که حضرت امام رضا علیه السلام هرگاه از تعقیب نماز ظهر فارغ میشد بسجدهٔ شکر میرفت و صد مرتبه میگفت شکراً لله و چون از تعقیب عصر فارغ میشد صد مرتبه در سجده میگفت حمداً لله و در مصباح کفعمی بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که هر بنده که احوال بنده نیکو باشد [illegible]

اَخفقت سَرایاه فلکَ الحمدُ یا ربِّ مِن مُقتَدِرٍ لا یُغلَبُ وَذی اَناةٍ لا یَعجَلُ صَلِّ
علی محمّدٍ وآلِ محمّدٍ واجعَلنی لِنَعمائِکَ مِنَ الشّاکرینَ ولِآلائِکَ مِنَ الذّاکرینَ
اِلٰهی وکَم مِن باغٍ بَغانی بِمَکائِدِه ونَصَبَ لی شَرَکَ مَصائِدِه ووَکَّلَ بی تَفَقُّدَ
رِعایَتِه واَضبَأَ اِلَیَّ اِضباءَ السَّبُعِ لِطَریدَتِه انتِظاراً لِانتِهازِ فُرصَتِه وهُوَ یُظهِرُ
بَشاشَةَ المَلَقِ ویَبسُطُ وَجهاً غَیرَ طَلِقٍ فَلَمّا رَاَیتُ دَغَلَ سَریرَتِه وقُبحَ مَا انطَوی عَلَیهِ
لِشَریکِه فی مِلَّتِه واَصبَحَ مُجلِباً لی فی بَغیِه اَرکَستَهُ لِاُمِّ رَاسِه واَتَیتَ بُنیانَهُ مِن
اَساسِه فَصَرَعتَهُ فی زُبیَتِه ورَدَّیتَهُ فی مَهوی حُفرَتِه وجَعَلتَ خَدَّهُ طَبَقاً لِتُرابِ
رِجلِه وشَغَلتَهُ فی بَدَنِه ورِزقِه ورَمَیتَهُ بِحَجَرِه وخَنَقتَهُ بِوَتَرِه وذَکَّیتَهُ بِمَشاقِصِه
وکَبَبتَهُ لِمَنخِرِه ورَدَدتَ کَیدَهُ فی نَحرِه ورَبَقتَهُ بِنَدامَتِه وفَسَأتَهُ بِحَسرَتِه فَاستَخذَلَ
وتَضاءَلَ بَعدَ نَخوَتِه وانقَمَعَ بَعدَ استِطالَتِه ذَلیلاً مَاسُوراً فی رِبَقِ حِبالَتِهِ الَّتی
کانَ یُؤَمِّلُ اَن یَرانی فیها یَومَ سَطوَتِه وقَد کِدتُ یا رَبِّ لَولا رَحمَتُکَ اَن یَحِلَّ بی
ما حَلَّ بِساحَتِه فلکَ الحمدُ یا ربِّ مِن مُقتَدِرٍ لا یُغلَبُ وَذی اَناةٍ لا یَعجَلُ صَلِّ علی
محمّدٍ وآلِ محمّدٍ واجعَلنی لِنَعمائِکَ مِنَ الشّاکرینَ ولِآلائِکَ مِنَ الذّاکرینَ اِلٰهی وکَم
مِن حاسِدٍ شَرِقَ بِحَسرَتِه وعَدُوٍّ شَجِیَ بِغَیظِه وسَلَقَنی بِحَدِّ لِسانِه ووَخَزَنی بِمُوقِ
عَینِه وجَعَلَنی غَرَضاً لِمَرامیهِ وقَلَّدَنی خِلالاً لَم تَزَل فیهِ نادَیتُکَ یا رَبِّ مُستَجیراً بِکَ
واثِقاً بِسُرعَةِ اِجابَتِکَ مُتَوَکِّلاً عَلی ما لَم اَزَل اَتَعَرَّفُهُ مِن حُسنِ دِفاعِکَ عالِماً اَنَّهُ
لا یُضطَهَدُ مَن اَوی اِلی ظِلِّ کَنَفِکَ ولَن تَقرَعَ الحَوادِثُ مَن لَجَأَ اِلی مَعقِلِ الِانتِصارِ
بِکَ فَحَصَّنتَنی مِن بَاسِه بِقُدرَتِکَ فلکَ الحمدُ یا ربِّ مِن مُقتَدِرٍ لا یُغلَبُ وَذی
اَناةٍ لا یَعجَلُ صَلِّ علی محمّدٍ وآلِ محمّدٍ واجعَلنی لِنَعمائِکَ مِنَ الشّاکرینَ ولِآلائِکَ مِنَ
الذّاکرینَ اِلٰهی وکَم مِن سَحائِبِ مَکروهٍ جَلَّیتَها وسَماءِ نِعمَةٍ مَطَرتَها وجَداوِلِ کَرامَةٍ

اجريتها و اعين احداث طمستها و ناشئة رحمة نشرتها و جنة عافية البستها و
غوامر كربات كشفتها و امور جارية قدرتها لم تعجزك اذ طلبتها و لم تمتنع منك
اذ اردتها فلك الحمد يا رب من مقتدر لا يغلب و ذي اناة لا يعجل صل على محمد
و آل محمد و اجعلني لنعمائك من الشاكرين و لآلائك من الذاكرين الهي و كم من ظن
حسن حققت و من كسر املاق جبرت و من مسكنة فادحة حولت و من صرعة
مهلكة نعشت و من مشقة ارحت لا تسئل عما تفعل و هم يسئلون و لا ينقصك
ما انفقت و لقد سئلت فاعطيت و لم تسئل فابتدات و استميح باب فضلك
فما اكديت ابيت الا انعاما و امتنانا و الا تطولا يا رب و احسانا و ابيت الا
انتهاكا لحرماتك و اجتراء على معاصيك و تعديا لحدودك و غفلة عن وعيدك
و طاعة لعدوي و عدوك لم يمنعك يا الهي و ناصري اخلالي بالشكر عن اتمام
احسانك و لا حجزني ذلك عن ارتكاب مساخطك اللهم و هذا مقام عبد ذليل
اعترف لك بالتوحيد و اقر على نفسه بالتقصير في اداء حقك و شهد لك بسبوغ
نعمتك عليه و جميل عادتك عنده و احسانك اليه فهب لي يا الهي و سيدي
من فضلك ما اريده الى رحمتك و اتخذه سلما اعرج فيه الى مرضاتك و آمن به
من سخطك بعزتك و طولك و بحق نبيك محمد صلى الله عليه و آله فلك الحمد
يا رب من مقتدر لا يغلب و ذي اناة لا يعجل صل على محمد و آل محمد و اجعلني لنعمائك
من الشاكرين و لآلائك من الذاكرين الهي و كم من عبد امسى و اصبح في كرب الموت
و حشرجة الصدر و النظر الى ما تقشعر منه الجلود و تفزع له القلوب و انا في
عافية من ذلك كله فلك الحمد يا رب من مقتدر لا يغلب و ذي اناة لا يعجل
صل على محمد و آل محمد و اجعلني لنعمائك من الشاكرين و لآلائك من الذاكرين

قضا عفوك ... اللهم في عفوك يوم تبعث عبادك ... على انك انت التواب الرحيم

و ایضاً کلینی بسند معتبر روایت کرده است که ... در سجده این دعا می‌خواند: اعوذ بك من نار حرها لا يطفى و اعوذ بك من نار جديدها لا يبلى و اعوذ بك من نار عطشانها لا يروى و اعوذ بك من نار مسلوبها لا يكسى

و ایضاً کلینی بسند معتبر روایت کرده است که ... یا رحیم یا رب ...

إلهي وكم من عبدٍ أمسىٰ وأصبح سقيماً موجعاً في أنَّةٍ وعويلٍ يتقلّب في غمّه لا يجد محيصاً ولا يسيغ طعاماً ولا شراباً وأنا في صحّةٍ من البدن وسلامةٍ من العيش كلّ ذلك منك فلك الحمد يا ربّ من مقتدرٍ لا يُغلب وذي أناةٍ لا يعجل صلّ على محمّدٍ وآل محمّدٍ واجعلني لنعمائك من الشاكرين ولآلائك من الذاكرين إلهي وكم من عبدٍ أمسىٰ وأصبح خائفاً مرعوباً مشفقاً وجلاً هارباً طريداً منجحراً في مضيقٍ ومخبأةٍ من المخابي قد ضاقت عليه الأرض برحبها لا يجد حيلةً ولا منجىً ولا مأوىً وأنا في أمنٍ وطمأنينةٍ وعافيةٍ من ذلك كلّه فلك الحمد يا ربّ من مقتدرٍ لا يُغلب وذي أناةٍ لا يعجل صلّ على محمّدٍ وآل محمّدٍ واجعلني لنعمائك من الشاكرين ولآلائك من الذاكرين إلهي وسيّدي وكم من عبدٍ أمسىٰ وأصبح مغلولاً مكبّلاً في الحديد بأيدي العداة لا يرحمونه فقيداً من أهله وولده منقطعاً عن إخوانه وبلده يتوقّع كلّ ساعةٍ بأيّ قتلةٍ يُقتل وبأيّ مثلةٍ يُمثّل به وأنا في عافيةٍ من ذلك كلّه فلك الحمد يا ربّ من مقتدرٍ لا يُغلب وذي أناةٍ لا يعجل صلّ على محمّدٍ وآل محمّدٍ واجعلني لنعمائك من الشاكرين ولآلائك من الذاكرين إلهي وكم من عبدٍ أمسىٰ وأصبح يقاسي الحرب ومباشرة القتال بنفسه قد غشيته الأعداء من كلّ جانبٍ بالسيوف والرماح وآلة الحرب يتقعقع في الحديد قد بلغ مجهوده لا يعرف حيلةً ولا يجد مهرباً قد أُدنف بالجراحات أو متشحّطاً بدمه تحت السنابك والأرجل يتمنّىٰ شربةً من ماءٍ أو نظرةً إلى أهله وولده لا يقدر عليها وأنا في عافيةٍ من ذلك كلّه فلك الحمد يا ربّ من مقتدرٍ لا يُغلب وذي أناةٍ لا يعجل صلّ على محمّدٍ وآل محمّدٍ واجعلني لنعمائك من الشاكرين ولآلائك من الذاكرين إلهي وكم من عبدٍ أمسىٰ وأصبح في ظلمات البحار وعواصف الرياح والأهوال والأمواج يتوقّع الغرق والهلاك لا يقدر

عَلى جِبِلَةٍ اَوْ مُبْتَلًى بِصاعِقَةٍ اَوْ هَدْمٍ اَوْ حَرْقٍ اَوْ شَرْقٍ اَوْ خَسْفٍ اَوْ مَسْخٍ اَوْ قَذْفٍ وَاَنَا فى عافِيَةٍ مِنْ ذلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لا يُغْلَبُ وَذى اَناةٍ لا يَعْجَلُ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنى لِنَعْمائِكَ مِنَ الشّاكِرينَ وَلِآلائِكَ مِنَ الذّاكِرينَ اِلهى وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ اَمْسى وَاَصْبَحَ مُسافِراً شاخِصاً عَنْ اَهْلِهِ وَوَلَدِهِ مُتَحَيِّراً فِى الْمَفاوِزِ تائِهاً مَعَ الْوُحُوشِ وَالْبَهائِمِ وَالْهَوامِّ وَحيداً فَريداً لا يَعْرِفُ حيلَةً وَلا يَهْتَدى سَبيلاً اَوْ مُتَاَذِّياً بِبَرْدٍ اَوْ حَرٍّ اَوْ جُوعٍ اَوْ عُرْيٍ اَوْ غَيْرِهِ مِنَ الشَّدائِدِ مِمّا اَنَا مِنْهُ خِلْوٌ فى عافِيَةٍ مِنْ ذلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لا يُغْلَبُ وَذى اَناةٍ لا يَعْجَلُ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنى لِنَعْمائِكَ مِنَ الشّاكِرينَ وَلِآلائِكَ مِنَ الذّاكِرينَ اِلهى وَسَيِّدى وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ اَمْسى وَاَصْبَحَ فَقيراً عائِلاً عارِياً مُمْلِقاً مُخْفِقاً مَهْجُوراً جائِعاً ظَمْآنَ يَنْتَظِرُ مَنْ يَعُودُ عَلَيْهِ بِفَضْلٍ اَوْ عَبْدٍ وَجيهٍ عِنْدَكَ هُوَ اَوْجَهُ مِنّى عِنْدَكَ وَاَشَدُّ عِبادَةً لَكَ مَغْلُولاً مَقْهُوراً قَدْ حُمِّلَ ثِقْلاً مِنْ تَعَبِ الْعَناءِ وَشِدَّةِ الْعُبُودِيَّةِ وَكُلْفَةِ الرِّقِّ وَثِقْلِ الضَّريبَةِ اَوْ مُبْتَلًى بِبَلاءٍ شَديدٍ لا قِبَلَ لَهُ اِلاّ بِمَنِّكَ عَلَيْهِ وَاَنَا الْمَخْدُومُ الْمُنَعَّمُ الْمُعافَى الْمُكَرَّمُ فى عافِيَةٍ مِمّا هُوَ فيهِ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلى ذلِكَ كُلِّهِ مِنْ مُقْتَدِرٍ لا يُغْلَبُ وَذى اَناةٍ لا يَعْجَلُ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنى لِنَعْمائِكَ مِنَ الشّاكِرينَ وَلِآلائِكَ مِنَ الذّاكِرينَ اِلهى وَسَيِّدى وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ اَمْسى وَاَصْبَحَ عَليلاً مَريضاً سَقيماً مُدْنِفاً عَلى فُرُشِ الْعِلَّةِ وَفى لِباسِها يَتَقَلَّبُ يَميناً وَشِمالاً لا يَعْرِفُ شَيْئاً مِنْ لَذَّةِ الطَّعامِ وَلا مِنْ لَذَّةِ الشَّرابِ يَنْظُرُ اِلى نَفْسِهِ حَسْرَةً لا يَسْتَطيعُ لَها ضَرّاً وَلا نَفْعاً وَاَنَا خِلْوٌ مِنْ ذلِكَ كُلِّهِ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ فَلا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ سُبْحانَكَ مِنْ مُقْتَدِرٍ لا يُغْلَبُ وَذى اَناةٍ لا يَعْجَلُ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنى لَكَ مِنَ الْعابِدينَ وَلِنَعْمائِكَ مِنَ الشّاكِرينَ وَلِآلائِكَ مِنَ الذّاكِرينَ وَارْحَمْنى بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ

سر بسجده بگذارد و بگوید بحوانک اللّهم معذرتی الیک من ذنوبی و توبتی الیک عند عجزی من عملی فاغفرلی ذنوبی یا حیّا لا یموت

دهم قطعه دیگر از حضرت صادق علیه السلام روایتکرده که هرگاه تراشدت و غمی عارض شود و بیتابی بگذار بجانب بر زمین و بگو یا مذلّ کلّ جبّار یا معزّ کلّ ذلیل قد وحقّک بلغ مجهودی فصلّ علی محمّد و آل محمّد و فرّج عنّی

یازدهم از حضرت روایتکرده است که هرگاه بر تو غمی نازل شد یا امر ناگواری رو آورد زانو نهاد و دست بهلو ...

غلط: اِلهى وَسَيِّدى وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ اَمْسى وَاَصْبَحَ شَريداً طَريداً حَيْرانَ مُتَحَيِّراً جائِعاً خائِفاً خاسِراً فِى الصَّحارى وَالْبَرارى قَدْ اَحْرَقَهُ الْحَرُّ وَالْبَرْدُ وَهُوَ فى ضُرٍّ مِنَ الْعَيْشِ وَضَنْكٍ مِنَ الْحَياةِ وَذُلٍّ مِنَ الْمَقامِ يَنْظُرُ اِلى نَفْسِهِ حَسْرَةً لا يَقْدِرُ لَها عَلى ضَرٍّ وَلا نَفْعٍ وَاَنَا خِلْوٌ مِنْ ذلِكَ كُلِّهِ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ فَلا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ سُبْحانَكَ مِنْ مُقْتَدِرٍ لا يُغْلَبُ وَذى اَناةٍ لا يَعْجَلُ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنى لِاَنْعُمِكَ مِنَ الشّاكِرينَ وَلِآلائِكَ مِنَ الذّاكِرينَ وَارْحَمْنى بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ نسخه

مولای وسیدی وکم من عبد امسی واصبح وقد دنا یومه من حتفه واحدق
به ملک الموت فی اعوانه یعالج سکرات الموت وحیاضه تدور عیناه یمینا
وشمالا ینظر الی احبائه واودائه واخلائه قد منع من الکلام وحجب عن الخطاب
ینظر الی نفسه حسرة لا یستطیع لها ضرا ولا نفعا وانا خلو من ذلک کله بجودک
وکرمک فلا اله الا انت سبحانک من مقتدر لا یغلب وذی اناة لا یعجل صل
علی محمد وال محمد واجعلنی لنعمائک من الشاکرین ولآلائک من الذاکرین و
ارحمنی برحمتک یا ارحم الراحمین مولای وسیدی وکم من عبد امسی واصبح فی مضائق
الحبوس والسجون وکربها وذلها وحدیدها یتداوله اعوانها وزبانیتها فلا یدری
ای حال یفعل به وای مثلة یمثل به فهو فی ضر من العیش وضنک من الحیوة ینظر
الی نفسه حسرة لا یستطیع لها ضرا ولا نفعا وانا خلو من ذلک کله بجودک و
کرمک فلا اله الا انت سبحانک من مقتدر لا یغلب وذی اناة لا یعجل صل علی
محمد وال محمد واجعلنی لک من العابدین ولنعمائک من الشاکرین ولآلائک من الذاکرین
وارحمنی برحمتک یا ارحم الراحمین سیدی مولای وکم من عبد امسی واصبح قد استمر
علیه القضاء واحدق به البلاء وفارق اودائه واحبائه واخلائه وامسی
اسیرا حقیرا ذلیلا فی ایدی الکفار والاعداء یتداولونه یمینا وشمالا قد حصر فی المطامیر
وثقل بالحدید لا یری شیئا من ضیاء الدنیا ولا من روحها ینظر الی نفسه حسرة
لا یستطیع لها ضرا ولا نفعا وانا خلو من ذلک کله بجودک وکرمک فلا اله الا
انت سبحانک من مقتدر لا یغلب وذی اناة لا یعجل صل علی محمد وال محمد واجعلنی
لک من العابدین ولنعمائک من الشاکرین ولآلائک من الذاکرین وارحمنی برحمتک
یا ارحم الراحمین وعزتک یا کریم لاطلبن مما لدیک ولالحن علیک ولامدن یدی

وانا خلو من ذلک کله بجودک وکرمک فلا اله الا انت سبحانک من مقتدر لا یغلب وذی اناة لا یعجل صل علی محمد وال محمد واجعلنی لک من العابدین ولنعمائک من
الشاکرین ولآلائک من الذاکرین وارحمنی برحمتک یا ارحم الراحمین الهی وسیدی وکم من عبد امسی واصبح قد استمر علیه القضاء واحدق به البلاء والکفار
والاعداء واخذته الرماح والسیوف والسهام وجدل صریعا وقد شربت الارض من دمه واکلت السباع والطیر من لحمه وانا خلو من ذلک کله بجودک وکرمک

نحولک مع حرمها الیک یا رب فبمن اعوذ و بمن الوذ لا احد لی الا انت افرد بی و انت
معولی و علیک متکلی اسئلک باسمک الذی وضعته علی السماء فاستقلت و علی
الارض فاستقرت و علی الجبال فرست و علی اللیل فاظلم و علی النهار فاستنار ان
تصلی علی محمد و آل محمد و ان تقضی لی حوائجی کلها و تغفر لی ذنوبی کلها صغیرها و
کبیرها و توسع علی من الرزق ما تبلغنی به شرف الدنیا و الآخرة یا ارحم الراحمین
مولای بک استعنت فصل علی محمد و آل محمد و اعنی و بک استجرت فاجرنی و اغننی
بطاعتک عن طاعة عبادک و بمسئلتک عن مسئلة خلقک و انقلنی من ذل
الفقر الی عز الغنی و من ذل المعاصی الی عز الطاعة فقد فضلتنی علی کثیر من خلقک
جوداً منک و کرماً لا باستحقاق منی الهی فلک الحمد علی ذلک کله صل علی محمد و آل
محمد و اجعلنی لنعمائک من الشاکرین و لالائک من الذاکرین پس بسجده برو و بگو سجد
وجهی الذلیل لوجهک العزیز الجلیل سجد وجهی البالی الفانی لوجهک الدائم الباقی
سجد وجهی الفقیر لوجهک الغنی الکبیر سجد وجهی و سمعی و بصری و لحمی و دمی و جلدی
و عظمی و ما اقلت الارض منی لله رب العالمین اللهم عد علی جهلی بحلمک و علی
فقری بغناک و علی ذلی بعزک و سلطانک و علی ضعفی بقوتک و علی خوفی بامنک
و علی ذنوبی و خطایای بعفوک و رحمتک یا رحمن یا رحیم اللهم انی ادرء بک فی نحر فلان
فلان و اعوذ بک من شره فاکفنیه بما کفیت به انبیائک و اولیائک من خلقک و صالحی
عبادک من فراعنة خلقک و طغاة عداتک و شر جمیع خلقک برحمتک یا ارحم الراحمین

انک علی کل شیء قدیر | دعاء سیفی صغیر معروف بدعاء قاموس | و حسبنا الله و نعم الوکیل

شیخ اجل ثقة الاسلام نوری عطر الله مرقده در صحیفه ثانیه علویه آنرا ذکر کرده فرموده که از برای این
دعا در کلمات ارباب طلسمات و تسخیرات شرح غریبی است و از برای او آثار عجیبه ذکر کرده اند و من

و اند بسجده بود و میگفت یا رب
ما ذا علیک ان ترضی عنی
کل من کان له عندی تبعة
و ان تغفر لی ذنوبی و ان
تدخلنی الجنة برحمتک
فانما عفوک عن الظالمین
و انا من الظالمین فلتسعنی
رحمتک یا ارحم الراحمین
پس حضرت فرمود که سزاوار
که دعا مستجاب شود
دعای پیغمبر را خواند شکر کرد
زمان قوم عاد و مولف گوید
که ما در مفاتیح در ضمن اعمال
مسجد کوفه و مسجد زید بعض
دعاها نقل کردیم که در سجده
خوانده میشود و شیخ طوسی
در مصباح المتهجد در ذکر
سجده شکر فرموده و مستحب است
که دعا کند از برای
برادران

چون اعتماد بر آن نداشتیم ذکر نکردیم لکن اصل دعا را ذکر میکنیم تسامحاً و تأسّیاً بالعلماء الاعلام

و دعاء (بسم الله الرحمن الرحیم) این است

رَبِّ اَدْخِلْنِی فِی لُجَّةِ بَحْرِ اَحَدِیَّتِكَ وَطَمْطَامِ یَمِّ وَحْدَانِیَّتِكَ وَقَوِّنِی بِقُوَّةِ سَطْوَةِ سُلْطَانِ فَرْدَانِیَّتِكَ حَتّٰی اَخْرُجَ اِلٰی فَضَاءِ سَعَةِ رَحْمَتِكَ وَفِی وَجْهِی لَمَعَانُ بَرْقِ الْقُرْبِ مِنْ آثَارِ حِمَایَتِكَ مَهِیباً بِهَیْبَتِكَ عَزِیزاً بِعِنَایَتِكَ مُتَجَلِّلاً مُكَرَّماً بِتَعْلِیمِكَ وَتَزْكِیَتِكَ وَاَلْبِسْنِی خِلَعَ الْعِزَّةِ وَالْقَبُولِ وَسَهِّلْ لِی مَنَاهِجَ الْوُصْلَةِ وَالْوُصُولِ وَتَوِّجْنِی بِتَاجِ الْكَرَامَةِ وَالْوَقَارِ وَاَلِّفْ بَیْنِی وَبَیْنَ اَحِبَّائِكَ فِی دَارِ الدُّنْیَا وَدَارِ الْقَرَارِ وَارْزُقْنِی مِنْ نُورِ اسْمِكَ هَیْبَةً وَسَطْوَةً تَنْقَادُ لِیَ الْقُلُوبُ وَالْاَرْوَاحُ وَتَخْضَعُ لَدَیَّ النُّفُوسُ وَالْاَشْبَاحُ یَا مَنْ ذَلَّتْ لَهُ رِقَابُ الْجَبَابِرَةِ وَخَضَعَتْ لَدَیْهِ اَعْنَاقُ الْاَكَاسِرَةِ لَا مَلْجَاَ وَلَا مَنْجَا مِنْكَ اِلَّا اِلَیْكَ وَلَا اِعَانَةَ اِلَّا بِكَ وَلَا اتِّكَاءَ اِلَّا عَلَیْكَ اِدْفَعْ عَنِّی كَیْدَ الْحَاسِدِینَ وَظُلُمَاتِ شَرِّ الْمُعَانِدِینَ وَارْحَمْنِی تَحْتَ سُرَادِقَاتِ عَرْشِكَ یَا اَكْرَمَ الْاَكْرَمِینَ اَیِّدْ ظَاهِرِی فِی تَحْصِیلِ مَرَاضِیكَ وَنَوِّرْ قَلْبِی وَسِرِّی بِالْاِطِّلَاعِ عَلٰی مَنَاهِجِ مَسَاعِیكَ اِلٰهِی كَیْفَ اَصْدُرُ عَنْ بَابِكَ بِخَیْبَةٍ مِنْكَ وَقَدْ وَرَدْتُهُ عَلٰی ثِقَةٍ بِكَ وَكَیْفَ تُؤْیِسُنِی مِنْ عَطَائِكَ وَقَدْ اَمَرْتَنِی بِدُعَائِكَ وَهَا اَنَا مُقْبِلٌ عَلَیْكَ مُلْتَجِئٌ اِلَیْكَ بَاعِدْ بَیْنِی وَبَیْنَ اَعْدَائِی كَمَا بَاعَدْتَ بَیْنَ اَعْدَائِی اِخْتَطِفْ اَبْصَارَهُمْ عَنِّی بِنُورِ قُدْسِكَ وَجَلَالِ مَجْدِكَ اِنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْمُعْطِی جَلَائِلَ النِّعَمِ الْمُكَرَّمَةِ لِمَنْ نَاجَاكَ بِلَطَائِفِ رَحْمَتِكَ یَا حَیُّ یَا قَیُّومُ یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلٰی سَیِّدِنَا وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَجْمَعِینَ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ

(فصل هفتم)

در ذکر بعض آیات و دعاهای نافعهٔ مختصره که انتخاب کردیم از کتب معتبره اول سید اجل سید علیخان شیرازی رضوان الله علیه در کتاب کلم طیب نقل فرموده که اسم اعظم خدا تعالی است که افتتاح و الله و تعالی او هو است و حروفش نقطه ندارد و لا یتغیّر قرائته اعرب ام لم یعرب و این در قرآن مجید در پنج آیه

ورد دست محمد بن بکر بوده اللّٰهُمَّ رَبَّ الْفَجْرِ وَاللَّیَالِی الْعَشْرِ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ وَاللَّیْلِ اِذَا یَسْرِ وَرَبَّ كُلِّ شَیْءٍ وَاِلٰهَ كُلِّ شَیْءٍ وَخَالِقَ كُلِّ شَیْءٍ وَمَلِیكَهُ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَافْعَلْ بِی وَبِفُلَانٍ وَفُلَانٍ مَا اَنْتَ اَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ بِنَا مَا نَحْنُ اَهْلُهُ فَاِنَّكَ اَهْلُ التَّقْوٰی وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ

و چون سر انجمن بر [illegible] بمالد دست خود را بر موضع درد [illegible] برای [illegible] بنویسد [illegible] مجرب میکوید

اللّٰهُمَّ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ عَالِمُ الْغَیْبِ وَالشَّهَادَةِ

مبارکه از پنج سوره است بقره وآل عمران ونساء وطه وتغابن شیخ مغربی گفته هر که این پنج آیه مبارکه را ورد خود قرار دهد وهر روز یازده مرتبه بخواند هر آینه آسان شود برای او هر مهمی از کلی وجزئی بزودی انشاء الله تعالی وآن پنج آیه این است (۱) اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ تا آخر آیة الکرسی (۲) اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَاَنْزَلَ التَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ مِنْ قَبْلُ هُدًى لِلنَّاسِ وَاَنْزَلَ الْفُرْقَانَ (۳) اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيْهِ وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ حَدِيْثًا (۴) اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ لَهُ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى (۵) اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ

دوم **دعاء توسل** علامه مجلسی فرموده که در بعضی از کتب معتبره نقل کرده اند از محمد بن بابویه که این دعاء توسل را از ائمه روایت کرده است وگفته است که در هیچ امری نخواندم مگر آنکه اثر اجابت را بزودی یافتم وآن این است دعا اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ وَاَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ يَا اَبَا الْقَاسِمِ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ يَا اِمَامَ الرَّحْمَةِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلٰينَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللّٰهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيْهًا عِنْدَ اللّٰهِ اِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ يَا اَبَا الْحَسَنِ يَا اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ يَا عَلِيَّ بْنَ اَبِيْ طَالِبٍ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلٰى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلٰينَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللّٰهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيْهًا عِنْدَ اللّٰهِ اِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ يَا فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءُ يَا بِنْتَ مُحَمَّدٍ يَا قُرَّةَ عَيْنِ الرَّسُوْلِ يَا سَيِّدَتَنَا وَمَوْلَاتَنَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكِ اِلَى اللّٰهِ وَقَدَّمْنَاكِ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيْهَةً عِنْدَ اللّٰهِ اِشْفَعِيْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ يَا اَبَا مُحَمَّدٍ يَا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ اَيُّهَا الْمُجْتَبٰى يَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلٰى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلٰينَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللّٰهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيْهًا عِنْدَ اللّٰهِ اِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ يَا حُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ اَيُّهَا الشَّهِيْدُ يَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلٰى خَلْقِهِ

الرحمن الرحيم اللهم اذهب عني الهم والحزن والغم و الفتن ما ظهر منها وما بطن

فصل دوم

در فضیلت اعمالیکه متعلق بما بین طلوع آفتاب وغروب آن است چون آفتاب خواهد طلوع کند بخواند در آن وقت دعاهائی را که در فصل پنجم خواهد آمد انشاء الله تعالی ... است که در ابتدای روز تصدق دهی اگرچه چیز کمی باشد ... بعد از ظهر ... ظهر ومعقبات ... جواب ... برای عبادت ... روز ... مسجد ... مسجد ...

یَا سَیِّدَنَا وَ مَوْلٰنَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَ اسْتَشْفَعْنَا وَ تَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللّٰهِ وَ قَدَّمْنَاكَ بَیْنَ یَدَیْ حَاجَاتِنَا یَا وَجِیْهًا عِنْدَ اللّٰهِ اِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ یَا اَبَا الْحَسَنِ یَا عَلِیَّ بْنَ الْحُسَیْنِ یَا زَیْنَ الْعَابِدِیْنَ یَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ یَا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلٰى خَلْقِهٖ یَا سَیِّدَنَا وَ مَوْلٰنَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَ اسْتَشْفَعْنَا وَ تَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللّٰهِ وَ قَدَّمْنَاكَ بَیْنَ یَدَیْ حَاجَاتِنَا یَا وَجِیْهًا عِنْدَ اللّٰهِ اِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ یَا اَبَا جَعْفَرٍ یَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ اَیُّهَا الْبَاقِرُ یَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ یَا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلٰى خَلْقِهٖ یَا سَیِّدَنَا وَ مَوْلٰنَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَ اسْتَشْفَعْنَا وَ تَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللّٰهِ وَ قَدَّمْنَاكَ بَیْنَ یَدَیْ حَاجَاتِنَا یَا وَجِیْهًا عِنْدَ اللّٰهِ اِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ یَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ یَا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ اَیُّهَا الصَّادِقُ یَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ یَا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلٰى خَلْقِهٖ یَا سَیِّدَنَا وَ مَوْلٰنَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَ اسْتَشْفَعْنَا وَ تَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللّٰهِ وَ قَدَّمْنَاكَ بَیْنَ یَدَیْ حَاجَاتِنَا یَا وَجِیْهًا عِنْدَ اللّٰهِ اِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ یَا اَبَا الْحَسَنِ یَا مُوْسَى بْنَ جَعْفَرٍ اَیُّهَا الْكَاظِمُ یَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ یَا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلٰى خَلْقِهٖ یَا سَیِّدَنَا وَ مَوْلٰنَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَ اسْتَشْفَعْنَا وَ تَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللّٰهِ وَ قَدَّمْنَاكَ بَیْنَ یَدَیْ حَاجَاتِنَا یَا وَجِیْهًا عِنْدَ اللّٰهِ اِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ یَا اَبَا الْحَسَنِ یَا عَلِیَّ بْنَ مُوْسٰى اَیُّهَا الرِّضَا یَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ یَا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلٰى خَلْقِهٖ یَا سَیِّدَنَا وَ مَوْلٰنَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَ اسْتَشْفَعْنَا وَ تَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللّٰهِ وَ قَدَّمْنَاكَ بَیْنَ یَدَیْ حَاجَاتِنَا یَا وَجِیْهًا عِنْدَ اللّٰهِ اِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ یَا اَبَا جَعْفَرٍ یَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ اَیُّهَا التَّقِیُّ الْجَوَادُ یَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ یَا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلٰى خَلْقِهٖ یَا سَیِّدَنَا وَ مَوْلٰنَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَ اسْتَشْفَعْنَا وَ تَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللّٰهِ وَ قَدَّمْنَاكَ بَیْنَ یَدَیْ حَاجَاتِنَا یَا وَجِیْهًا عِنْدَ اللّٰهِ اِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ یَا اَبَا الْحَسَنِ یَا عَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ اَیُّهَا الْهَادِی النَّقِیُّ یَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ یَا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلٰى خَلْقِهٖ یَا سَیِّدَنَا وَ مَوْلٰنَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَ اسْتَشْفَعْنَا وَ تَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللّٰهِ وَ قَدَّمْنَاكَ بَیْنَ یَدَیْ حَاجَاتِنَا یَا وَجِیْهًا عِنْدَ اللّٰهِ اِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ یَا اَبَا مُحَمَّدٍ یَا حَسَنَ

منتظر دخول وقت مشغول کر
وقت زوال شد و مستحب است
آنکہ نماز در اول وقت خواندہ
شود و بعد از زوال مشغول شود
اول تکبیر کہ میگوئی اللّٰہ اکبر
سُبْحَانَ اللّٰهِ وَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ
وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ لَمْ یَتَّخِذْ صَاحِبَةً
وَّ لَا وَلَدًا وَّ لَمْ یَكُنْ لَّهٗ شَرِیْكٌ
فِی الْمُلْكِ وَ لَمْ یَكُنْ لَّهٗ وَلِیٌّ
مِّنَ الذُّلِّ وَ كَبِّرْهُ تَكْبِیْرًا
و روایت است کہ حضرت امام
محمد باقر علیہ السلام بہ محمد بن مسلم
گفتا فضیلت نماز ...

بن علیٍّ اَیُّها الزَّکیُّ العَسکریُّ یَابنَ رَسولِ اللّٰهِ یا حُجَّةَ اللّٰهِ علی خَلقِهِ یا سَیِّدَنا وَ
مَولٰینا اِنّا تَوَجَّهنا وَاستَشفَعنا وَ تَوَسَّلنا بِكَ اِلَی اللّٰهِ وَ قَدَّمناكَ بَینَ یَدَی
حاجاتِنا یا وَجیهاً عِندَ اللّٰهِ اِشفَع لَنا عِندَ اللّٰهِ یا وَصِیَّ الحَسَنِ وَ الخَلَفُ الحُجَّةُ اَیُّهَا
القائِمُ المُنتَظَرُ المَهدیُّ یَابنَ رَسولِ اللّٰهِ یا حُجَّةَ اللّٰهِ علی خَلقِهِ یا سَیِّدَنا وَ مَولٰینا
اِنّا تَوَجَّهنا وَاستَشفَعنا وَ تَوَسَّلنا بِكَ اِلَی اللّٰهِ وَ قَدَّمناكَ بَینَ یَدَی حاجاتِنا
یا وَجیهاً عِندَ اللّٰهِ اِشفَع لَنا عِندَ اللّٰهِ پس حاجات خود را طلبید که برآورده میشود انشاء الله تعالی
و در روایت دیگر وارد شده که بعد از این بگوید یا سادَتی وَ مَوالِیَّ اِنّی تَوَجَّهتُ بِكُم اَئِمَّتی
وَ عُدَّتی لِیَومِ فَقری وَ حاجَتی اِلَی اللّٰهِ وَ تَوَسَّلتُ بِكُم اِلَی اللّٰهِ وَاستَشفَعتُ بِكُم اِلَی اللّٰهِ
فَاشفَعوا لی عِندَ اللّٰهِ وَاستَنقِذونی مِن ذُنوبی عِندَ اللّٰهِ فَاِنَّكُم وَسیلَتی اِلَی اللّٰهِ وَ
بِحُبِّكُم وَ بِقُربِكُم اَرجو نَجاةً مِنَ اللّٰهِ فَكونوا عِندَ اللّٰهِ رَجائی یا سادَتی یا اَولِیاءَ اللّٰهِ
صَلَّی اللّٰهُ عَلَیهِم اَجمَعینَ وَ لَعَنَ اللّٰهُ اَعداءَ اللّٰهِ ظالِمیهِم مِنَ الاَوَّلینَ وَ الآخِرینَ آمینَ
رَبَّ العالَمینَ **مؤلف گوید** که شیخ کفعمی در بلد الامین دعاء مبسوطی نقل کرده موسوم بدعاء
فرج و این دعاء توسل در ضمن آن مذکور است و گمانم آنست که دوازده امام خواجه نصیر الدین طوسی
دعاء توسل است که مرکب کرده اند با صلوات بر حجج طاهره که در یک خطبه بلیغه است که کفعمی در اواخر
مصباح از او ذکر فرموده و سید علیخان در کلم طیب از قبس المصباح شیخ صهرشتی دعاء توسلی نقل کرده
بشرحیکه مقام را گنجایش ذکر آن نیست و آن دعا این است اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ عَلی اَبنَیهِ
وَ عَلی اَبنَیها وَ اَسئَلُكَ بِهِم اَن تُعینَنی عَلی طاعَتِكَ وَ رِضوانِكَ وَ اَن تُبَلِّغَنی بِهِم
اَفضَلَ ما بَلَّغتَ اَحَداً مِن اَولِیائِكَ اِنَّكَ جَوادٌ كَریمٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسئَلُكَ بِحَقِّ اَمیرِ
المُؤمِنینَ عَلیِّ بنِ اَبی طالِبٍ عَلَیهِ السَّلامُ اِلّا انتَقَمتَ بِهِ مِمَّن ظَلَمَنی وَ غَشَّمَنی وَ آذانی
وَ انطَوی عَلی ذٰلِكَ وَ كَفَیتَنی بِهِ مَؤونَةَ كُلِّ اَحَدٍ یا اَرحَمَ الرّاحِمینَ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسئَلُكَ
بِحَقِّ وَلیِّكَ عَلیِّ بنِ الحُسَینِ عَلَیهِ السَّلامُ اِلّا كَفَیتَنی بِهِ مَؤونَةَ كُلِّ شَیطانٍ

هشت رکعت است بین هر دو رکعت تکبیره کرد و بعد از رکعت اول و هشتم دعاهائی بجا میاورد و در رکعت اول سوره حمد و توحید و در رکعت دوم حمد و قل یا ایها الکافرون و بعد از فراغ از آن در رکعت سیم تکبیره کرد و در تعقیبات ذکر شد با تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام میگوئی پس میگوئی اَللّٰهُمَّ اِنّی ضَعیفٌ فَقَوِّ فی رِضاكَ ضَعفی وَ خُذ اِلَی الخَیرِ بِناصِیَتی وَاجعَلِ الاِیمانَ مُنتَهی رِضای وَ بارِك لی فیما قَسَمتَ لی وَ بَلِّغنی بِرَحمَتِكَ كُلَّ الَّذی اَرجو مِنكَ وَاجعَل لی وُدّاً وَ سُروراً لِلمُؤمِنینَ وَ عَهداً عِندَكَ

مَرِيدٍ وَسُلْطَانٍ عَنِيدٍ يَقْوَىٰ عَلَىٰ بَطْشِهِ وَيَنْتَصِرُ عَلَىٰ بِجُنْدِهِ اِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ يَا وَهَّابُ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِحَقِّ وَلِيِّكَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ اِلَّا اَعَنْتَنِي بِهِمَا عَلَىٰ اَمْرِ اٰخِرَتِي بِطَاعَتِكَ وَرِضْوَانِكَ وَبَلَّغْتَنِي بِهِمَا مَا يُرْضِيكَ اِنَّكَ فَعَّالٌ لِمَا تُرِيدُ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِحَقِّ وَلِيِّكَ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ اِلَّا عَافَيْتَنِي بِهِ فِي جَمِيعِ جَوَارِحِي مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ يَا جَوَادُ يَا كَرِيمُ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِحَقِّ وَلِيِّكَ الرِّضَا عَلِيِّ بْنِ مُوسَىٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ اِلَّا سَلَّمْتَنِي بِهِ فِي جَمِيعِ اَسْفَارِي فِي الْبَرَارِي وَالْبِحَارِ وَالْجِبَالِ وَالْقِفَارِ وَالْاَوْدِيَةِ وَالْغِيَاضِ مِنْ جَمِيعِ مَا اَخَافُهُ وَاَحْذَرُهُ اِنَّكَ رَؤُفٌ رَحِيمٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِحَقِّ وَلِيِّكَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ اِلَّا جُدْتَ بِهِ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ وَتَفَضَّلْتَ بِهِ عَلَيَّ مِنْ وُسْعِكَ وَوَسَّعْتَ عَلَيَّ رِزْقَكَ وَاَغْنَيْتَنِي عَمَّنْ سِوَاكَ وَجَعَلْتَ حَاجَتِي اِلَيْكَ وَقَضَاهَا عَلَيْكَ اِنَّكَ لِمَا تَشَاءُ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِحَقِّ وَلِيِّكَ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ اِلَّا اَعَنْتَنِي بِهِ عَلَىٰ تَأْدِيَةِ فُرُوضِكَ وَبِرِّ اِخْوَانِيَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَهِّلْ ذٰلِكَ لِي وَاقْرِنْهُ بِالْخَيْرِ وَاَعِنِّي عَلَىٰ طَاعَتِكَ بِفَضْلِكَ يَا رَحِيمُ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِحَقِّ وَلِيِّكَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ اِلَّا اَعَنْتَنِي بِهِ عَلَىٰ اَمْرِ اٰخِرَتِي بِطَاعَتِكَ وَرِضْوَانِكَ وَسَرَرْتَنِي فِي مُنْقَلَبِي وَمَثْوَايَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِحَقِّ وَلِيِّكَ وَحُجَّتِكَ صَاحِبِ الزَّمَانِ عَلَيْهِ السَّلَامُ اِلَّا اَعَنْتَنِي بِهِ عَلَىٰ جَمِيعِ اُمُورِي وَكَفَيْتَنِي بِهِ مَؤُنَةَ كُلِّ مُؤْذٍ وَطَاغٍ وَبَاغٍ وَاَعَنْتَنِي بِهِ فَقَدْ بَلَغَ مَجْهُودِي وَكَفَيْتَنِي بِهِ كُلَّ عَدُوٍّ وَهَمٍّ وَغَمٍّ وَدَيْنٍ وَعَنِّي وَعَنْ وُلْدِي وَجَمِيعِ اَهْلِي وَاِخْوَانِي وَمَنْ يَعْنِينِي اَمْرُهُ وَخَاصَّتِي اٰمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ثُمَّ تَقُولُ

دعائے فرج کہ از حضرت امیر المؤمنین علیہ السلام نقل کردہ کہ ہر مہموم و مکروب و محزون و گرفتار بخوانند از لطف خدا البتہ فرج کرامت فرماید ایندعا این است یَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ وَيَا ذُخْرَ مَنْ

[illegible] بعد از نوافل اذان و بعد از اذان و اقامه بگوید اَللّٰهُمَّ رَبَّ هٰذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ وَالصَّلٰوةِ الْقَائِمَةِ بَلِّغْ مُحَمَّدًا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ الدَّرَجَةَ وَالْوَسِيلَةَ وَالْفَضْلَ وَالْفَضِيلَةَ بِاللّٰهِ اَسْتَفْتِحُ وَبِاللّٰهِ اَسْتَنْجِحُ وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ

لا ذُخْرَ لَهُ وَيا سَنَدَ مَنْ لا سَنَدَ لَهُ وَيا حِرْزَ مَنْ لا حِرْزَ لَهُ وَيا غِياثَ مَنْ لا غِياثَ
لَهُ وَيا كَنْزَ مَنْ لا كَنْزَ لَهُ وَيا عِزَّ مَنْ لا عِزَّ لَهُ يا كَريمَ الْعَفْوِ يا حَسَنَ التَّجاوُزِ يا عَوْنَ
الضُّعَفاءِ يا كَنْزَ الْفُقَراءِ يا عَظيمَ الرَّجاءِ يا مُنْقِذَ الْغَرْقى يا مُنْجِيَ الْهَلْكى يا مُحْسِنُ يا
مُجْمِلُ يا مُنْعِمُ يا مُفْضِلُ اَنْتَ الَّذي سَجَدَ لَكَ سَوادُ اللَّيْلِ وَنُورُ النَّهارِ وَضَوْءُ الْقَمَرِ
وَشُعاعُ الشَّمْسِ وَحَفيفُ الشَّجَرِ وَدَوِيُّ الْماءِ يا اَللهُ يا اَللهُ يا اَللهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ وَحْدَكَ
لا شَريكَ لَكَ يا رَبّاهُ يا اَللهُ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِنا ما اَنْتَ اَهْلُهُ پس

بطلب هر چه حاجت داری. مؤلف گوید که از برای فرج و دفع گرفتاری و غم بسیار نافع است مواظبت بر این ذکر
که حضرت جواد علیه السلام تعلیم فرموده: يا مَنْ يَكْفي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلا يَكْفي مِنْهُ شَيْءٌ اِكْفِني ما اَهَمَّني

پنجم دعاء خلاص شدن از زندان و بند: سید بن طاوس در مهج الدعوات فرموده روایت شده
است که شخصی در شام محبوس بود مدت طولانی پس در خواب دید حضرت زهرا سلام الله علیها را که
باو فرمود بخوان این دعا را و باو تعلیم فرمود پس چون خواند از بند خلاص شد و بخانه خود رفت و آن دعا

اینست: اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ الْعَرْشِ وَمَنْ عَلاهُ وَبِحَقِّ الْوَحْيِ وَمَنْ اَوْحاهُ وَبِحَقِّ النَّبِيِّ وَمَنْ نَبَّاهُ
وَبِحَقِّ الْبَيْتِ وَمَنْ بَناهُ يا سامِعَ كُلِّ صَوْتٍ يا جامِعَ كُلِّ فَوْتٍ يا بارِئَ النُّفُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ
صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ وَآتِنا وَجَميعَ الْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ في مَشارِقِ الْاَرْضِ وَمَغارِبِها
فَرَجاً مِنْ عِنْدِكَ عاجِلاً بِشَهادَةِ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ صَلَّى
اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلى ذُرِّيَّتِهِ الطَّيِّبينَ الطّاهِرينَ وَسَلَّمَ تَسْليماً كَثيراً. ششم سید بن طاوس در

مهج الدعوات روایتی از سلمان نقل فرموده که در آخرش مذکور است چیزیکه حاصلش این است حضرت
فاطمه علیها السلام فرمود این کلامیکه از حضرت رسول صلی الله علیه و آله آموخته بود و در وقت صبح و شام
آنرا میخواند و فرمود اگر میخواهی که در دنیا هرگز تب ترا نگیرد مداومت کن بر آن و آن این است:

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحيمِ بِسْمِ اللهِ النُّورِ بِسْمِ اللهِ نُورِ النُّورِ بِسْمِ اللهِ نُورٌ عَلى نُورٍ بِسْمِ
اللهِ الَّذي هُوَ مُدَبِّرُ الْاُمُورِ بِسْمِ اللهِ الَّذي خَلَقَ النُّورَ مِنَ النُّورِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي
خَلَقَ النُّورَ مِنَ النُّورِ وَاَنْزَلَ النُّورَ عَلَى الطُّورِ في كِتابٍ مَسْطُورٍ في رَقٍّ

اَتَوَجَّهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْني بِهِمْ عِنْدَكَ وَجيهاً فِي الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبينَ. پس مشغول شو بخواندن نماز ظهر و مراعات بکن آنچه را که در نماز صبح مذکور شد و در ابتدا در ماسوای بسم الله الرحمن الرحیم بخوان و جهر آنکه بخوان در رکعت اول بعد از حمد سورهٔ انّا انزلناه را و در رکعت دوم سورهٔ توحید را و چون دو رکعت از آن را خواندی و از تشهد فارغ شدی میگوئی بعد از صلوات تشهد وَتَقَبَّلْ شَفاعَتَهُ وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ بِجيرٍ

مَنْشُوْرٌ بِقَدَرٍ مَقْدُوْرٍ عَلٰی نَبِیٍّ مَحْبُوْرٍ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ هُوَ بِالْعِزِّ مَذْكُوْرٌ وَبِالْفَخْرِ مَشْهُوْرٌ وَعَلَی السَّرَّآءِ وَالضَّرَّآءِ مَشْكُوْرٌ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلٰی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهِ الطَّاهِرِیْنَ سلمان گفت چون از حضرت فاطمه علیها آموختم ازابجدا قسم به بیشتر از هزار نفر از اهل مکه و مدینه که مبتلا به تب بودند آموختم همه شفا یافتند باذن خدا تعالی ششم حرز حضرت امام زین العابدین علیه السلام سید بن طاوس ره درموضع از مهج این حرز شریف را از حضرت امام زین العابدین علیه السلام نقل کرده بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ یَا اَسْمَعَ السَّامِعِیْنَ یَا اَبْصَرَ النَّاظِرِیْنَ یَا اَسْرَعَ الْحَاسِبِیْنَ یَا اَحْكَمَ الْحَاكِمِیْنَ یَا خَالِقَ الْمَخْلُوْقِیْنَ یَا رَازِقَ الْمَرْزُوْقِیْنَ یَا نَاصِرَ الْمَنْصُوْرِیْنَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ یَا دَلِیْلَ الْمُتَحَیِّرِیْنَ یَا غِیَاثَ الْمُسْتَغِیْثِیْنَ اَغِثْنِیْ یَا مَالِكَ یَوْمِ الدِّیْنِ اِیَّاكَ نَعْبُدُ وَاِیَّاكَ نَسْتَعِیْنُ یَا صَرِیْخَ الْمَكْرُوْبِیْنَ یَا مُجِیْبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّیْنَ اَنْتَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِیْنَ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِیْنُ الْكِبْرِیَآءُ رِدَآؤُكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفٰی وَعَلٰی عَلِیٍّ الْمُرْتَضٰی وَفَاطِمَةَ الزَّهْرَآءِ وَخَدِیْجَةَ الْكُبْرٰی وَالْحَسَنِ الْمُجْتَبٰی وَالْحُسَیْنِ الشَّهِیْدِ بِكَرْبَلَآءَ وَعَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ زَیْنِ الْعَابِدِیْنَ وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ الْبَاقِرِ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ وَمُوْسَی بْنِ جَعْفَرٍ الْكَاظِمِ وَعَلِیِّ بْنِ مُوْسَی الرِّضَا وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ التَّقِیِّ وَعَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ النَّقِیِّ وَالْحَسَنِ الْعَسْكَرِیِّ وَالْحُجَّةِ الْقَآئِمِ الْمَهْدِیِّ الْاِمَامِ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَیْهِمْ اَجْمَعِیْنَ اَللّٰهُمَّ وَالِ مَنْ وَّالَاهُمْ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُمْ وَانْصُرْ مَنْ نَّصَرَهُمْ وَاخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُمْ وَالْعَنْ مَنْ ظَلَمَهُمْ وَعَجِّلْ فَرَجَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَّانْصُرْ شِیْعَةَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَّارْزُقْنِیْ رُؤْیَةَ قَآئِمِ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاجْعَلْنِیْ مِنْ اَتْبَاعِهٖ وَاَشْیَاعِهٖ وَالرَّاضِیْنَ بِفِعْلِهٖ بِرَحْمَتِكَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ هفتم شیخ کفعمی در بلد الامین دعائی از حضرت امام زین العابدین علیه السلام نقل کرده و فرموده این دعا از مقاتل بن سلیمان از مختصر روایت کرده و هم گفته هر که صد مرتبه او را بخواند و دعایش مستجاب نگردد لعنت کند مقاتل را این است دعا اِلٰهِیْ كَیْفَ اَدْعُوْكَ وَاَنَا اَنَا وَكَیْفَ اَقْطَعُ رَجَآئِیْ مِنْكَ وَاَنْتَ اَنْتَ اِلٰهِیْ اِذَا لَمْ اَسْئَلْكَ فَتُعْطِیَنِیْ فَمَنْ ذَا الَّذِیْ اَسْئَلُهٗ فَیُعْطِیَنِیْ اِلٰهِیْ اِذَا لَمْ اَدْعُوْكَ فَتَسْتَجِیْبَ لِیْ فَمَنْ ذَا الَّذِیْ

وبعد از آن تسبیحات اربع را سه مرتبه و اگر اضافه کند استغفار ... قنوت ... رکوع و سجود ... از رکعت سوم ... چهارم ... و در تیّن تشهد و سلام ... بعد از نماز شروع کند ... تعقیبات ... لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ اِلٰهاً وَّاحِداً ... تسبیح زهرا علیها السلام ... تعقیبات مشترکه ... تعقیبات مختصه نماز ظهر ...

أَدْعُوهُ فَيَسْتَجِيبُ لِي إِلٰهِي إِذَا لَمْ أَتَضَرَّعْ إِلَيْكَ فَتَرْحَمُنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي أَتَضَرَّعُ إِلَيْهِ فَيَرْحَمُنِي إِلٰهِي فَكَمَا فَلَقْتَ الْبَحْرَ لِمُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ وَنَجَّيْتَهُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ تُنَجِّيَنِي مِمَّا أَنَا فِيهِ وَتُفَرِّجَ عَنِّي فَرَجاً عَاجِلاً غَيْرَ آجِلٍ بِفَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

ششم سید بن طاوس در مهج از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده که فرمود جبرئیل خدمت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله عرض کرد یا نبی الله بدانکه هیچ پیغمبری را بقدر تو دوست نداشتم پس بسیار بگو

اَللّٰهُمَّ إِنَّكَ تَرَى وَلَا تُرَى وَأَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى وَأَنَّ إِلَيْكَ الْمُنْتَهَى وَالرُّجْعَى وَأَنَّ لَكَ الْآخِرَةَ وَالْأُولَى وَأَنَّ لَكَ الْمَمَاتَ وَالْمَحْيَا وَرَبِّ أَعُوذُ بِكَ أَنْ أُذَلَّ أَوْ أُخْزَى

هفتم کفعمی در بلد الامین دعائی مروی از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام نقل کرده و فرموده عظیم الشأن سریع الاجابة است و آن این است

اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَطَعْتُكَ فِي أَحَبِّ الْأَشْيَاءِ إِلَيْكَ وَهُوَ التَّوْحِيدُ وَلَمْ أَعْصِكَ فِي أَبْغَضِ الْأَشْيَاءِ إِلَيْكَ وَهُوَ الْكُفْرُ فَاغْفِرْ لِي مَا بَيْنَهُمَا يَا مَنْ إِلَيْهِ مَفَرِّي آمِنِّي مِمَّا فَزِعْتُ مِنْهُ إِلَيْكَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيَ الْكَثِيرَ مِنْ مَعَاصِيكَ وَاقْبَلْ مِنِّي الْيَسِيرَ مِنْ طَاعَتِكَ يَا عُدَّتِي دُونَ الْعُدَدِ وَيَا رَجَائِي وَالْمُعْتَمَدَ وَيَا كَهْفِي وَالسَّنَدَ وَيَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ يَا قُلْ هُوَ اللّٰهُ أَحَدٌ اَللّٰهُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مَنِ اصْطَفَيْتَهُمْ مِنْ خَلْقِكَ وَلَمْ تَجْعَلْ فِي خَلْقِكَ مِثْلَهُمْ أَحَداً أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتَفْعَلَ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالْوَحْدَانِيَّةِ الْكُبْرَى وَالْمُحَمَّدِيَّةِ الْبَيْضَاءِ وَالْعَلَوِيَّةِ الْعُلْيَا وَبِجَمِيعِ مَا احْتَجَجْتَ بِهِ عَلَى عِبَادِكَ وَبِالْاسْمِ الَّذِي حَجَبْتَهُ عَنْ خَلْقِكَ فَلَمْ يَخْرُجْ مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرَجاً وَمَخْرَجاً وَارْزُقْنِي مِنْ حَيْثُ أَحْتَسِبُ وَمِنْ حَيْثُ لَا أَحْتَسِبُ إِنَّكَ تَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

پس حاجت خود را طلب. هشتم کفعمی در مصباح دعائی نقل کرده و فرموده سید بن طاوس این دعا را برای ایمنی از سلطان و بلاء و ظهور اعداء و خوف فقر و تنگی سینه ذکر کرده و آن از ادعیه صحیفه سجادیه است پس هرگاه ترسیدی از غیر آنچه ذکر شد بخوان انا

است و ما بعضی از آنها را در هدیه و مفاتیح ذکر نمودیم و آن عظیم گنجایش ذکر ندارد و بعد سجده شکر بجا بیاورد چنانچه در پی از تعقیب نماز ظهر ذکر شد مهیا شود برای نافله عصر پس بجا بیاورد نافله عصر را و آن هشت رکعت است و بعد از فراغ از نوافل نماز عصر را بجا بیاورد چنانچه آداب آن مذکور شد و سزاوار است اذان بگوید و در رکعت اول بعد از حمد سوره انا انزلناه یا سوره الحمد التکاثر یا سوره العصر و در رکعت دوم بخواند

اینست دعا یَا مَنْ تُحَلُّ بِهِ عُقَدُ الْمَکَارِهِ وَیَا مَنْ یُفْثَأُ بِهِ حَدُّ الشَّدَائِدِ وَیَا مَنْ یُلْتَمَسُ مِنْهُ الْمَخْرَجُ اِلَی رَوْحِ الْفَرَجِ ذَلَّتْ لِقُدْرَتِکَ الصِّعَابُ وَتَسَبَّبَتْ بِلُطْفِکَ الْاَسْبَابُ وَجَرَی بِقُدْرَتِکَ الْقَضَاءُ وَمَضَتْ عَلَی اِرَادَتِکَ الْاَشْیَاءُ فَهِیَ بِمَشِیَّتِکَ دُونَ قَوْلِکَ مُؤْتَمِرَةٌ وَبِاِرَادَتِکَ دُونَ نَهْیِکَ مُنْزَجِرَةٌ اَنْتَ الْمَدْعُوُّ لِلْمُهِمَّاتِ وَاَنْتَ الْمَفْزَعُ فِی الْمُلِمَّاتِ لَا یَنْدَفِعُ مِنْهَا اِلَّا مَا دَفَعْتَ وَلَا یَنْکَشِفُ مِنْهَا اِلَّا مَا کَشَفْتَ وَقَدْ نَزَلَ بِی یَا رَبِّ مَا قَدْ تَکَأَّدَنِی ثِقْلُهُ وَاَلَمَّ بِی مَا قَدْ بَهَظَنِی حَمْلُهُ وَبِقُدْرَتِکَ اَوْرَدْتَهُ عَلَیَّ وَبِسُلْطَانِکَ وَجَّهْتَهُ اِلَیَّ فَلَا مُصْدِرَ لِمَا اَوْرَدْتَ وَلَا صَارِفَ لِمَا وَجَّهْتَ وَلَا فَاتِحَ لِمَا اَغْلَقْتَ وَلَا مُغْلِقَ لِمَا فَتَحْتَ وَلَا مُیَسِّرَ لِمَا عَسَّرْتَ وَلَا نَاصِرَ لِمَنْ خَذَلْتَ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَافْتَحْ لِی یَا رَبِّ بَابَ الْفَرَجِ بِطَوْلِکَ وَاکْسِرْ عَنِّی سُلْطَانَ الْهَمِّ بِحَوْلِکَ وَاَنِلْنِی حُسْنَ النَّظَرِ فِیمَا شَکَوْتُ وَاَذِقْنِی حَلَاوَةَ الصُّنْعِ فِیمَا سَاَلْتُ وَهَبْ لِی مِنْ لَدُنْکَ رَحْمَةً وَفَرَجاً هَنِیئاً وَاجْعَلْ لِی مِنْ عِنْدِکَ مَخْرَجاً وَحِیّاً وَلَا تَشْغَلْنِی بِالْاِهْتِمَامِ عَنْ تَعَاهُدِ فُرُوضِکَ وَاسْتِعْمَالِ سُنَّتِکَ فَقَدْ ضِقْتُ لِمَا نَزَلَ بِی یَا رَبِّ ذَرْعاً وَامْتَلَاْتُ بِحَمْلِ مَا حَدَثَ عَلَیَّ هَمّاً وَاَنْتَ الْقَادِرُ عَلَی کَشْفِ مَا مُنِیتُ بِهِ وَدَفْعِ مَا وَقَعْتُ فِیهِ فَافْعَلْ بِی ذَلِکَ وَاِنْ لَمْ اَسْتَوْجِبْهُ مِنْکَ یَا ذَا الْعَرْشِ الْعَظِیمِ وَذَا الْمَنِّ الْکَرِیمِ فَاَنْتَ قَادِرٌ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ آمِینَ رَبَّ الْعَالَمِینَ

بدانکه شیخ کفعمی در بلد الامین فرموده این دعاء حضرت صاحب الامر علیه السلام است که تعلیم فرموده از اجعفی که محبوس بود و پس خلاص شد

اِلَهِی عَظُمَ الْبَلَاءُ وَبَرِحَ الْخَفَاءُ وَانْکَشَفَ الْغِطَاءُ وَانْقَطَعَ الرَّجَاءُ وَضَاقَتِ الْاَرْضُ وَمُنِعَتِ السَّمَاءُ وَاَنْتَ الْمُسْتَعَانُ وَاِلَیْکَ الْمُشْتَکَی وَعَلَیْکَ الْمُعَوَّلُ فِی الشِّدَّةِ وَالرَّخَاءِ اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اُولِی الْاَمْرِ الَّذِینَ فَرَضْتَ عَلَیْنَا طَاعَتَهُمْ وَعَرَّفْتَنَا بِذَلِکَ مَنْزِلَتَهُمْ فَفَرِّجْ عَنَّا بِحَقِّهِمْ فَرَجاً عَاجِلاً قَرِیباً کَلَمْحِ الْبَصَرِ اَوْ هُوَ اَقْرَبُ

سوره توحید بخواند و بعد از فراغ
از نماز بخواند این تعقیبات
مشترکه را بعد از آن تعقیب مختص
بنماز عصر را که از جمله
...
خواندن این دعا ...
از دعای امیر المومنین علیه السلام اللهم
...
من التزوّد ...

يا مُحَمَّدُ يا عَلِيُّ يا عَلِيُّ يا مُحَمَّدُ اِكْفِياني فَاِنَّكُما كافِيانِ وَانْصُراني فَاِنَّكُما ناصِرانِ يا مَوْلانا يا صاحِبَ الزَّمانِ الْغَوْثَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ اَدْرِكْني اَدْرِكْني اَدْرِكْني السّاعَةَ السّاعَةَ السّاعَةَ الْعَجَلَ الْعَجَلَ الْعَجَلَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرينَ

دوازدهم و نیز کفعمی در مصباح فرموده این دعاء حضرت مهدی صلوات الله علیه است اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنا تَوْفيقَ الطّاعَةِ وَبُعْدَ الْمَعْصِيَةِ وَصِدْقَ النِّيَّةِ وَعِرْفانَ الْحُرْمَةِ وَاَكْرِمْنا بِالْهُدى وَالْاِسْتِقامَةِ وَسَدِّدْ اَلْسِنَتَنا بِالصَّوابِ وَالْحِكْمَةِ وَامْلَأْ قُلُوبَنا بِالْعِلْمِ وَالْمَعْرِفَةِ وَطَهِّرْ بُطُونَنا مِنَ الْحَرامِ وَالشُّبْهَةِ وَاكْفُفْ اَيْدِيَنا عَنِ الظُّلْمِ وَالسَّرِقَةِ وَاغْضُضْ اَبْصارَنا عَنِ الْفُجُورِ وَالْخِيانَةِ وَاسْدُدْ اَسْماعَنا عَنِ اللَّغْوِ وَالْغيبَةِ وَتَفَضَّلْ عَلى عُلَمائِنا بِالزُّهْدِ وَالنَّصيحَةِ وَعَلَى الْمُتَعَلِّمينَ بِالْجُهْدِ وَالرَّغْبَةِ وَعَلَى الْمُسْتَمِعينَ بِالْاِتِّباعِ وَالْمَوْعِظَةِ وَعَلى مَرْضَى الْمُسْلِمينَ بِالشِّفاءِ وَالرّاحَةِ وَعَلى مَوْتاهُمْ بِالرَّأْفَةِ وَالرَّحْمَةِ وَعَلى مَشايِخِنا بِالْوَقارِ وَالسَّكينَةِ وَعَلَى الشَّبابِ بِالْاِنابَةِ وَالتَّوْبَةِ وَعَلَى النِّساءِ بِالْحَياءِ وَالْعِفَّةِ وَعَلَى الْاَغْنِياءِ بِالتَّواضُعِ وَالسَّعَةِ وَعَلَى الْفُقَراءِ بِالصَّبْرِ وَالْقَناعَةِ وَعَلَى الْغُزاةِ بِالنَّصْرِ وَالْغَلَبَةِ وَعَلَى الْاُسَراءِ بِالْخَلاصِ وَالرّاحَةِ وَعَلَى الْاُمَراءِ بِالْعَدْلِ وَالشَّفَقَةِ وَعَلَى الرَّعِيَّةِ بِالْاِنْصافِ وَحُسْنِ السّيرَةِ وَبارِكْ لِلْحُجّاجِ وَالزُّوّارِ فِي الزّادِ وَالنَّفَقَةِ وَاقْضِ ما اَوْجَبْتَ عَلَيْهِمْ مِنَ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ بِفَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ

سیزدهم در مهج ذکر شده که این دعاء حضرت حجة علیه السلام است: اِلٰهي بِحَقِّ مَنْ ناجاكَ وَبِحَقِّ مَنْ دَعاكَ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَفَضَّلْ عَلى فُقَراءِ الْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ بِالْغِناءِ وَالثَّرْوَةِ وَعَلى مَرْضَى الْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ بِالشِّفاءِ وَالصِّحَّةِ وَعَلى اَحْياءِ الْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ بِاللُّطْفِ وَالْكَرَمِ وَعَلى اَمْواتِ الْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ بِالْمَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ وَعَلى غُرَباءِ الْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ بِالرَّدِّ اِلى اَوْطانِهِمْ سالِمينَ

فصل پنجم در دعاهائی که متعلق بما بین غروب آفتاب تا وقت خواب است

بدانکه اینجم سزاوار است از برای تو در روز نزدیک غروب آنکه تعجیل کنی برفتن بجانب مسجد و آنکه در وقت زردی آفتاب بگوئی: اَمْسى ظُلْمي مُسْتَجيراً بِعَفْوِكَ وَاَمْسَتْ ذُنُوبي مُسْتَجيرَةً بِمَغْفِرَتِكَ وَاَمْسى خَوْفي مُسْتَجيراً بِاَمانِكَ وَاَمْسى ذُلّي مُسْتَجيراً بِعِزِّكَ وَاَمْسى فَقْري مُسْتَجيراً بِغِناكَ وَاَمْسى وَجْهِيَ الْبالِي الْفاني مُسْتَجيراً بِوَجْهِكَ الدّائِمِ الْباقي اَللّٰهُمَّ اَلْبِسْني عافِيَتَكَ وَغَشِّني بِرَحْمَتِكَ وَجَلِّلْني كَرامَتَكَ وَقِني

غائبین بمحمّدٍ وآله اجمعین بحار در قسم سید علیخان در کلم طیب فرموده این استغاثه است بحضرت صاحب الزمان صلوات الله علیه هرجا که باشی دو رکعت نماز بجا آور بهر سوره که خواهی بگذار پس بقبله زیر آسمان بایست بگو سَلامُ اللهِ الْكامِلُ التّامُّ الشّامِلُ الْعامُّ وَصَلَواتُهُ الدّائِمَةُ وَبَرَكاتُهُ الْقائِمَةُ التّامَّةُ عَلى حُجَّةِ اللهِ وَوَلِيِّهِ فى اَرْضِهِ وَبِلادِهِ وَخَليفَتِهِ عَلى خَلْقِهِ وَعِبادِهِ وَسُلالَةِ النُّبُوَّةِ وَبَقِيَّةِ الْعِتْرَةِ وَالصَّفْوَةِ صاحِبِ الزَّمانِ وَمُظْهِرِ الْاِيمانِ وَمُلَقِّنِ اَحْكامِ الْقُرْانِ وَمُطَهِّرِ الْاَرْضِ وَناشِرِ الْعَدْلِ فِى الطُّولِ وَالْعَرْضِ وَالْحُجَّةِ الْقائِمِ الْمَهْدِىِّ الْاِمامِ الْمُنْتَظَرِ الْمَرْضِىِّ وَابْنِ الْاَئِمَّةِ الطّاهِرينَ الْوَصِىِّ بْنِ الْاَوْصِياءِ الْمَرْضِيّينَ الْهادِى الْمَعْصُومِ ابْنِ الْاَئِمَّةِ الْهُداةِ الْمَعْصُومينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مُعِزَّ الْمُؤْمِنينَ الْمُسْتَضْعَفينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مُذِلَّ الْكافِرينَ الْمُتَكَبِّرينَ الظّالِمينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلاىَ يا صاحِبَ الزَّمانِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ فاطِمَةَ الزَّهْراءِ سَيِّدَةِ نِساءِ الْعالَمينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الْاَئِمَّةِ الْحُجَجِ الْمَعْصُومينَ وَالْاِمامِ عَلَى الْخَلْقِ اَجْمَعينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلاىَ سَلامَ مُخْلِصٍ لَكَ فِى الْوِلايَةِ اَشْهَدُ اَنَّكَ الْاِمامُ الْمَهْدِىُّ قَوْلاً وَفِعْلاً وَاَنْتَ الَّذى تَمْلَأُ الْاَرْضَ قِسْطاً وَعَدْلاً بَعْدَ ما مُلِئَتْ ظُلْماً وَجَوْراً فَعَجَّلَ اللهُ فَرَجَكَ وَسَهَّلَ مَخْرَجَكَ وَقَرَّبَ زَمانَكَ وَكَثَّرَ اَنْصارَكَ وَاَعْوانَكَ وَاَنْجَزَ لَكَ ما وَعَدَكَ فَهُوَ اَصْدَقُ الْقائِلينَ وَنُريدُ اَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذينَ اسْتُضْعِفُوا فِى الْاَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ اَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوارِثينَ يا مَوْلاىَ يا صاحِبَ الزَّمانِ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ حاجَتى كَذا وَكَذا (بجای کذا وکذا حاجات خود را ذکر کند) فَاشْفَعْ لى فى نَجاحِها فَقَدْ تَوَجَّهْتُ اِلَيْكَ بِحاجَتى لِعِلْمى اَنَّ لَكَ عِنْدَ اللهِ شَفاعَةً مَقْبُولَةً وَمَقاماً مَحْمُوداً فَبِحَقِّ مَنِ اخْتَصَّكُمْ بِاَمْرِهِ وَارْتَضاكُمْ لِسِرِّهِ وَبِالشَّاْنِ الَّذى لَكُمْ عِنْدَ اللهِ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ سَلِ اللهَ تَعالى فى نُجْحِ طَلِبَتى وَاِجابَةِ دَعْوَتى وَكَشْفِ كُرْبَتى

بتلطفك من الحق والیقین یا الله یا رحمن یا رحیم

ونیز اوراد لیست که در ابتدای غروب مشغول بآن شدن باعث تسبیح کردن و استغفار نمودن زیاد که فضیلت آن بعد از ... فضیلت بیش از طلوع آفتاب و پیش از غروب ونیز تسبیح قبل الغروب

طلوع الشمس وقبل الغروب وارد شده ... امام جعفر صادق ... یعنی ... ذکر ... مشغول ... ونیز ... وقت غروب ...

و بخواه هرچه خواهی که برآورده شود ان شاء الله تعالی مؤلف گوید که بهتر آنست که در رکعت اول نماز این استغاثه بعد حمد سوره انّا فتحنا بخواند و در رکعت دوم اذا جاء نصر الله

فصل هشتم

در مناجات است مناجات خمس عشرة لمولانا علی بن الحسین علیه السلام علّامه مجلسی ره در بحار فرموده که من یافتم این مناجات را مروی از آن حضرت در کتب بعض اصحاب رضوان الله علیهم

المناجاة الاولی — بسم الله الرحمن الرحیم — مناجاة التائبین

اِلٰهی اَلْبَسَتْنِی الْخَطایا ثَوْبَ مَذَلَّتی وَ جَلَّلَنِی التَّباعُدُ مِنْکَ لِباسَ مَسْکَنَتی وَ اَماتَ قَلْبی عَظیمُ جِنایَتی فَاَحْیِهِ بِتَوْبَةٍ مِنْکَ یا اَمَلی وَ بُغْیَتی وَ یا سُؤْلی وَ مُنْیَتی فَوَعِزَّتِکَ ما اَجِدُ لِذُنُوبی سِواکَ غافِراً وَ لا اَری لِکَسْری غَیْرَکَ جابِراً وَ قَدْ خَضَعْتُ بِالْاِنابَةِ اِلَیْکَ وَ عَنَوْتُ بِالْاِسْتِکانَةِ لَدَیْکَ فَاِنْ طَرَدْتَنی مِنْ بابِکَ فَبِمَنْ اَلُوذُ وَ اِنْ رَدَدْتَنی عَنْ جَنابِکَ فَبِمَنْ اَعُوذُ فَوا اَسَفاهُ مِنْ خَجْلَتی وَ افْتِضاحی وَ والَهْفاهُ مِنْ سُوءِ عَمَلی وَ اجْتِراحی اَسْئَلُکَ یا غافِرَ الذَّنْبِ الْکَبیرِ وَ یا جابِرَ الْعَظْمِ الْکَسیرِ اَنْ تَهَبَ لی مُوبِقاتِ الْجَرائِرِ وَ تَسْتُرَ عَلَیَّ فاضِحاتِ السَّرائِرِ وَ لا تُخْلِنی فی مَشْهَدِ الْقِیامَةِ مِنْ بَرْدِ عَفْوِکَ وَ غَفْرِکَ وَ لا تُعْرِنی مِنْ جَمیلِ صَفْحِکَ وَ سَتْرِکَ اِلٰهی ظَلِّلْ عَلیٰ ذُنُوبی غَمامَ رَحْمَتِکَ وَ اَرْسِلْ عَلیٰ عُیُوبی سَحابَ رَأْفَتِکَ اِلٰهی هَلْ یَرْجِعُ الْعَبْدُ الْآبِقُ اِلّا اِلیٰ مَوْلاهُ اَمْ هَلْ یُجیرُهُ مِنْ سَخَطِهِ اَحَدٌ سِواهُ اِلٰهی اِنْ کانَ النَّدَمُ عَلَی الذَّنْبِ تَوْبَةً فَاِنّی وَ عِزَّتِکَ مِنَ النّادِمینَ وَ اِنْ کانَ الْاِسْتِغْفارُ مِنَ الْخَطیئَةِ حِطَّةً فَاِنّی لَکَ مِنَ الْمُسْتَغْفِرینَ لَکَ الْعُتْبیٰ حَتّیٰ تَرْضیٰ اِلٰهی بِقُدْرَتِکَ عَلَیَّ تُبْ عَلَیَّ وَ بِحِلْمِکَ عَنّی اعْفُ عَنّی وَ بِعِلْمِکَ بی ارْفُقْ بی اِلٰهی اَنْتَ الَّذی فَتَحْتَ لِعِبادِکَ باباً اِلیٰ عَفْوِکَ سَمَّیْتَهُ التَّوْبَةَ فَقُلْتَ تُوبُوا اِلَی اللهِ تَوْبَةً نَصُوحاً فَما عُذْرُ مَنْ اَغْفَلَ دُخُولَ الْبابِ بَعْدَ فَتْحِهِ اِلٰهی اِنْ کانَ قَبُحَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِکَ فَلْیَحْسُنِ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِکَ اِلٰهی ما اَنَا بِاَوَّلِ مَنْ عَصاکَ فَتُبْتَ عَلَیْهِ وَ تَعَرَّضَ لِمَعْرُوفِکَ فَجُدْتَ عَلَیْهِ یا مُجیبَ الْمُضْطَرِّ یا کاشِفَ الضُّرِّ یا عَظیمَ

النبوة محمد صلی الله علیه و آله الراحم ... هذا بجبرئیل ... و تستجیب ... و بجا آوردن تعقیبات و استعاذه مأثوره را که در ادعیه صباح و مساء بیاید بعد بگذارد دست خود را بر جای سجده و بکشد بر صورت خود و بگردد و بکشد بر سینه خود و بگوید اَمسَیْتُ ... عالم ... شاهد بالله الذی لا اله الا هو عالم الغیب و الشهادة الرحمن الرحیم ... العفو ... لا تأخذه سنة و لا نوم ... العلی العظیم

السِّرِّ يا عَليماً بِما فِي السِّرِّ يا جَميلَ السِّتْرِ اِسْتَشْفَعْتُ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ اِلَيْكَ وَتَوَسَّلْتُ بِجَنابِكَ وَتَرَحُّمِكَ لَدَيْكَ فَاسْتَجِبْ دُعائي وَلا تُخَيِّبْ فيكَ رَجائي وَتَقَبَّلْ تَوْبَتي وَكَفِّرْ خَطيئَتي بِمَنِّكَ وَرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ

الثّانِيَةُ مُناجاةُ الشّاكينَ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحيمِ

اِلٰهي اِلَيْكَ اَشْكُو نَفْساً بِالسُّوءِ اَمّارَةً وَاِلَى الْخَطيئَةِ مُبادِرَةً وَبِمَعاصيكَ مُولَعَةً وَلِسَخَطِكَ مُتَعَرِّضَةً تَسْلُكُ بي مَسالِكَ الْمَهالِكِ وَتَجْعَلُني عِنْدَكَ اَهْوَنَ هالِكٍ كَثيرَةَ الْعِلَلِ طَويلَةَ الْاَمَلِ اِنْ مَسَّهَا الشَّرُّ تَجْزَعُ وَاِنْ مَسَّهَا الْخَيْرُ تَمْنَعُ مَيّالَةً اِلَى اللَّعِبِ وَاللَّهْوِ مَمْلُوَّةً بِالْغَفْلَةِ وَالسَّهْوِ تُسْرِعُ بي اِلَى الْحَوْبَةِ وَتُسَوِّفُني بِالتَّوْبَةِ اِلٰهي اَشْكُو اِلَيْكَ عَدُوّاً يُضِلُّني وَشَيْطاناً يُغْويني قَدْ مَلَاَ بِالْوَسْواسِ صَدْري وَاَحاطَتْ هَواجِسُهُ بِقَلْبي يُعاضِدُ لِيَ الْهَوى وَيُزَيِّنُ لي حُبَّ الدُّنْيا وَيَحُولُ بَيْني وَبَيْنَ الطّاعَةِ وَالزُّلْفى اِلٰهي اِلَيْكَ اَشْكُو قَلْباً قاسِياً مَعَ الْوَسْواسِ مُنْقَلِباً وَبِالرَّيْنِ وَالطَّبْعِ مُتَلَبِّساً وَعَيْناً عَنِ الْبُكاءِ مِنْ خَوْفِكَ جامِدَةً وَاِلى ما يَسُرُّها طامِحَةً اِلٰهي لا حَوْلَ لي وَلا قُوَّةَ اِلّا بِقُدْرَتِكَ وَلا نَجاةَ لي مِنْ مَكارِهِ الدُّنْيا اِلّا بِعِصْمَتِكَ فَاَسْئَلُكَ بِبَلاغَةِ حِكْمَتِكَ وَنَفاذِ مَشِيَّتِكَ اَنْ لا تَجْعَلَني لِغَيْرِ جُودِكَ مُتَعَرِّضاً وَلا تُصَيِّرَني لِلْفِتَنِ غَرَضاً وَكُنْ لي عَلَى الْاَعْداءِ ناصِراً وَعَلَى الْمَخازي وَالْعُيُوبِ ساتِراً وَمِنَ الْبَلاءِ واقِياً وَعَنِ الْمَعاصي عاصِماً بِرَاْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ

الثّالِثَةُ مُناجاةُ الْخائِفينَ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحيمِ

اِلٰهي اَتَراكَ بَعْدَ الْاِيمانِ بِكَ تُعَذِّبُني اَمْ بَعْدَ حُبّي اِيّاكَ تُبَعِّدُني اَمْ مَعَ رَجائي لِرَحْمَتِكَ وَصَفْحِكَ تَحْرِمُني اَمْ مَعَ اسْتِجارَتي بِعَفْوِكَ تُسْلِمُني حاشا لِوَجْهِكَ الْكَريمِ اَنْ تُخَيِّبَني لَيْتَ شِعْري اَلِلشَّقاءِ وَلَدَتْني اُمّي اَمْ لِلْعَناءِ رَبَّتْني فَلَيْتَها لَمْ تَلِدْني

ولم ترني وليتني علمت أمن أهل السعادة جعلتني وبقربك وجوارك خصصتني
فتقر بذلك عيني وتطمئن له نفسي إلهي هل تسود وجوها خرت ساجدة لعظمتك
أو تخرس ألسنة نطقت بالثناء على مجدك وجلالتك أو تطبع على قلوب
انطوت على محبتك أو تصم أسماعا تلذذت بسماع ذكرك في إرادتك أو تغل
أكفا رفعتها الآمال إليك رجاء رأفتك أو تعاقب أبدانا عملت بطاعتك
حتى نحلت في مجاهدتك أو تعذب أرجلا سعت في عبادتك إلهي لا تغلق على
موحديك أبواب رحمتك ولا تحجب مشتاقيك عن النظر إلى جميل رؤيتك إلهي
نفس أعززتها بتوحيدك كيف تذلها بمهانة هجرانك وضمير انعقد على مودتك
كيف تحرقه بحرارة نيرانك إلهي أجرني من أليم غضبك وعظيم سخطك يا حنان
يا منان يا رحيم يا رحمن يا جبار يا قهار يا غفار يا ستار نجني برحمتك من
عذاب النار وفضيحة العار إذا امتاز الأخيار من الأشرار وحالت الأحوال
وهالت الأهوال وقرب المحسنون وبعد المسيئون ووفيت كل نفس ما كسبت وهم لا يظلمون

مناجاة الراجين	بسم الله الرحمن الرحيم	الرابعة

يا من إذا سأله عبد أعطاه وإذا أمل ما عنده بلغه مناه وإذا أقبل عليه
قربه وأدناه وإذا جاهره بالعصيان ستر على ذنبه وغطاه وإذا توكل عليه
أحسبه وكفاه إلهي من الذي نزل بك ملتمسا قراك فما قريته ومن الذي أناخ
ببابك مرتجيا نداك فما أوليته أيحسن أن أرجع عن بابك بالخيبة مصروفا
ولست أعرف سواك مولى بالإحسان موصوفا كيف أرجو غيرك والخير كله
بيدك وكيف أؤمل سواك والخلق والأمر لك أأقطع رجائي منك وقد
أوليتني ما لم أسأله من فضلك أم تفقرني إلى مثلي وأنا أعتصم بحبلك

دہم [illegible] تسبیح زہرا علیہا السلام [illegible] إن الله وملائكته يصلون على النبي يا أيها الذين آمنوا صلوا عليه وسلموا تسليما اللهم صل على محمد النبي وعلى ذريته وعلى أهل بيته [illegible] بسم الله الرحمن الرحيم لا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم [illegible] الحمد لله الذي يفعل ما يشاء ولا يفعل ما يشاء غيره [illegible] سبحانك لا إله إلا أنت اغفر لي

يا من سعد برحمته القاصدون ولم يشق بنقمته المستغفرون كيف انساك ولم تزل ذاكري وكيف الهو عنك وانت مراقبي الهي بذيل كرمك اعلقت يدي ولنيل عطاياك بسطت املي فاخلصني بخالصة توحيدك واجعلني من صفوة عبيدك يا من كل هارب اليه يلتجي وكل طالب اياه يرتجي يا خير مرجو ويا اكرم مدعو ويا من لا يرد سائله ولا يخيب امله يا من بابه مفتوح لداعيه وحجابه مرفوع لراجيه اسئلك بكرمك ان تمن علي من عطائك بما تقر به عيني ومن رجائك بما تطمئن به نفسي ومن اليقين بما تهون به علي مصيبات الدنيا وتجلو به عن بصيرتي غشوات العمى برحمتك يا ارحم الراحمين

الخامسة — بسم الله الرحمن الرحيم — مناجاة الراغبين

الهي ان كان قل زادي في المسير اليك فلقد حسن ظني بالتوكل عليك وان كان جرمي قد اخافني من عقوبتك فان رجائي قد اشعرني بالامن من نقمتك وان كان ذنبي قد عرضني لعقابك فقد اذنني حسن ثقتي بثوابك وان انامتني الغفلة عن الاستعداد للقائك فقد نبهتني المعرفة بكرمك والائك وان اوحش ما بيني وبينك فرط العصيان والطغيان فقد انسني بشرى الغفران والرضوان اسئلك بسبحات وجهك وبانوار قدسك وابتهل اليك بعواطف رحمتك ولطائف برك ان تحقق ظني بما اؤمله من جزيل اكرامك وجميل انعامك في القربى منك والزلفى لديك والتمتع بالنظر اليك وها انا متعرض لنفحات روحك وعطفك ومنتجع غيث جودك ولطفك فار من سخطك الى رضاك هارب منك اليك راج احسن ما لديك معول على مواهبك مفتقر الى رعايتك الهي ما بدات به من فضلك فتممه وما وهبت لي من كرمك فلا تسلبه

ذنوبی جمیعاً فانہ لا یغفر الذنوب کلها جمیعاً الا انت. و اگر دو رکعت از اشراکہ تعقیب بلکہ بیشتر از این بخواند افضل آن است کہ بعد از نافلہ مغرب بخواند. تعقیب بجهت ... بخوانند بعد از نافلہ و آن چهار رکعت است بدو سلام و مکروہ است تکلم ما بین نماز مغرب و نافلہ آن و بخواند در رکعت اول سورۂ قل یا ایها الکافرون و در رکعت دوم توحید و در دو رکعت دیگر هر سورہ کہ خواهد ... و در دو رکعت دیگر ... و اولی آن است کہ در رکعت اول سورۂ حدید ... الصادقون ... یا علیم ... و در دو رکعت چهارم ... آخر ...

وما سترته علي بحلمك فلا تهتكه وما علمته من قبيح فعلي فاغفره الهي
استشفعت بك اليك واستجرت بك منك اتيتك طامعا في احسانك راغبا
في امتنانك مستسقيا وابل طولك مستمطرا غمام فضلك طالبا مرضاتك قاصدا
جنابك واردا شريعة رفدك ملتمسا سني الخيرات من عندك وافدا الى حضرة
جمالك مريدا وجهك طارقا بابك مستكينا لعظمتك وجلالك فافعل بي ما
انت اهله من المغفرة والرحمة ولا تفعل بي ما انا اهله من العذاب والنقمة
برحمتك يا ارحم الراحمين

السادسة مناجات الشاكرين

بسم الله الرحمن الرحيم

الهي اذهلني عن اقامة شكرك تتابع طولك واعجزني عن احصاء ثنائك فيض
فضلك وشغلني عن ذكر محامدك ترادف عوائدك واعياني عن نشر عوارفك
توالي اياديك وهذا مقام من اعترف بسبوغ النعماء وقابلها بالتقصير وشهد
على نفسه بالاهمال والتضييع وانت الرؤوف الرحيم البر الكريم الذي لا يخيب
قاصديه ولا يطرد عن فنائه امليه بساحتك تحط رحال الراجين وبعرصتك
تقف امال المسترفدين فلا تقابل امالنا بالتخييب والاياس ولا تلبسنا سربال
القنوط والابلاس الهي تصاغر عند تعاظم الائك شكري وتضائل في جنب اكرامك
اياي ثنائي ونشري جللتني نعمك من انوار الايمان حللا وضربت علي لطائف
برك من العز كللا وقلدتني مننك قلائد لا تحل وطوقتني اطواقا لا تفل فالائك
جمة ضعف لساني عن احصائها ونعماؤك كثيرة قصر فهمي عن ادراكها فضلا
عن استقصائها فكيف لي بتحصيل الشكر وشكري اياك يفتقر الى شكر فكلما
قلت لك الحمد وجب علي لذلك ان اقول لك الحمد الهي فكما غذيتنا بلطفك

آداب بعد از نافله شب

هذا القرآن تا آخر سوره
و اگر بعد نماز خواهی که
کنی بجا آوردن است مثل نافله
نوافل و سزاوار است بلند
خواندن قرائت در آن و
همچنین در سایر نافله‌ها
شب لیکن چون از نافله مغرب
فارغ شد ما بین آن
آنکه خواهد از تعقیبات مغرب
بجا آورد پس چون سجده شکر
گذشت و اقل سجده کردن
بسجده شکر عزیز است آنکه
بگوید شکراً شکراً شکراً
و بیخ کلینی از حضرت صادق
علیه روایت کرده است که
هرگاه از نماز مغرب فارغ
شدی دست بکش بر جبین
خود و بگو سه مرتبه

وَرَبِّنا بِصُنْعِكَ فَتَمِّمْ عَلَيْنا سَوابِغَ النِّعَمِ وَادْفَعْ عَنَّا مَكارِهَ النِّقَمِ وَآتِنا مِنْ حُظُوظِ الدّارَيْنِ اَرْفَعَها وَاَجَلَّها عاجِلاً وَآجِلاً وَلَكَ الْحَمْدُ عَلى حُسْنِ بَلائِكَ وَسُبُوغِ نَعْمائِكَ حَمْداً يُوافِقُ رِضاكَ وَيَمْتَرِي الْعَظِيمَ مِنْ بِرِّكَ وَنَداكَ يا عَظِيمُ يا كَرِيمُ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمِينَ

السّابعة مناجات المطيعين لله

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ

اَللّهُمَّ اَلْهِمْنا طاعَتَكَ وَجَنِّبْنا مَعْصِيَتَكَ وَيَسِّرْ لَنا بُلُوغَ ما نَتَمَنّى مِنِ ابْتِغاءِ رِضْوانِكَ وَاَحْلِلْنا بُحْبُوحَةَ جِنانِكَ وَاقْشَعْ عَنْ بَصائِرِنا سَحابَ الْاِرْتِيابِ وَاكْشِفْ عَنْ قُلُوبِنا اَغْشِيَةَ الْمِرْيَةِ وَالْحِجابِ وَاَزْهِقِ الْباطِلَ عَنْ ضَمائِرِنا وَاَثْبِتِ الْحَقَّ فِي سَرائِرِنا فَاِنَّ الشُّكُوكَ وَالظُّنُونَ لَواقِحُ الْفِتَنِ وَمُكَدِّرَةٌ لِصَفْوِ الْمَنائِحِ وَالْمِنَنِ اَللّهُمَّ احْمِلْنا فِي سُفُنِ نَجاتِكَ وَمَتِّعْنا بِلَذِيذِ مُناجاتِكَ وَاَوْرِدْنا حِياضَ حُبِّكَ وَاَذِقْنا حَلاوَةَ وُدِّكَ وَقُرْبِكَ وَاجْعَلْ جِهادَنا فِيكَ وَهَمَّنا فِي طاعَتِكَ وَاَخْلِصْ نِيّاتِنا فِي مُعامَلَتِكَ فَاِنّا بِكَ وَلَكَ وَلا وَسِيلَةَ لَنا اِلَيْكَ اِلاّ اَنْتَ اِلهِي اجْعَلْنِي مِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْاَخْيارِ وَاَلْحِقْنِي بِالصّالِحِينَ الْاَبْرارِ السّابِقِينَ اِلَى الْمَكْرُماتِ الْمُسارِعِينَ اِلَى الْخَيْراتِ الْعامِلِينَ لِلْباقِياتِ الصّالِحاتِ السّاعِينَ اِلى رَفِيعِ الدَّرَجاتِ اِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِالْاِجابَةِ جَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمِينَ

الثامنة مناجات المريدين

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ

سُبْحانَكَ ما اَضْيَقَ الطُّرُقَ عَلى مَنْ لَمْ تَكُنْ دَلِيلَهُ وَما اَوْضَحَ الْحَقَّ عِنْدَ مَنْ هَدَيْتَهُ سَبِيلَهُ اِلهِي فَاسْلُكْ بِنا سُبُلَ الْوُصُولِ اِلَيْكَ وَسَيِّرْنا فِي اَقْرَبِ الطُّرُقِ لِلْوُفُودِ عَلَيْكَ قَرِّبْ عَلَيْنَا الْبَعِيدَ وَسَهِّلْ عَلَيْنَا الْعَسِيرَ الشَّدِيدَ وَاَلْحِقْنا بِعِبادِكَ الَّذِينَ هُمْ بِالْبِدارِ اِلَيْكَ يُسارِعُونَ وَبابَكَ عَلَى الدَّوامِ يَطْرُقُونَ وَاِيّاكَ فِي اللَّيْلِ

نیز اللہ کے نبی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم سے منقول ہے کہ جو شخص عالم الغیب والشہادۃ ... اللّٰہم ... کہے ... وغم و حزن ... (حاشیہ: آداب نماز عشاء)

وَالنَّهارَ يَعْبُدُونَ وَهُمْ مِنْ هَيْبَتِكَ مُشْفِقُونَ الَّذينَ صَفَّيْتَ لَهُمُ الْمَشارِبَ وَبَلَّغْتَهُمُ الرَّغائِبَ وَاَنْجَحْتَ لَهُمُ الْمَطالِبَ وَقَضَيْتَ لَهُمْ مِنْ فَضْلِكَ الْمَآرِبَ وَمَلَأْتَ لَهُمْ ضَمائِرَهُمْ مِنْ حُبِّكَ وَرَوَّيْتَهُمْ مِنْ صافي شِرْبِكَ فَبِكَ اِلى لَذيذِ مُناجاتِكَ وَصَلُوا وَمِنْكَ اَقْصى مَقاصِدِهِمْ حَصَّلُوا فَيا مَنْ هُوَ عَلَى الْمُقْبِلينَ عَلَيْهِ مُقْبِلٌ وَبِالْعَطْفِ عَلَيْهِمْ عائِدٌ مُفْضِلٌ وَبِالْغافِلينَ عَنْ ذِكْرِهِ رَحيمٌ رَؤُفٌ وَبِجَذْبِهِمْ اِلى بابِهِ وَدُودٌ عَطُوفٌ اَسْئَلُكَ اَنْ تَجْعَلَني مِنْ اَوْفَرِهِمْ مِنْكَ حَظّاً وَاَعْلاهُمْ عِنْدَكَ مَنْزِلاً وَاَجْزَلِهِمْ مِنْ وُدِّكَ قِسْماً وَاَفْضَلِهِمْ في مَعْرِفَتِكَ نَصيباً فَقَدِ انْقَطَعَتْ اِلَيْكَ هِمَّتي وَانْصَرَفَتْ نَحْوَكَ رَغْبَتي فَاَنْتَ لا غَيْرُكَ مُرادي وَلَكَ لا لِسِواكَ سَهَري وَسُهادي وَلِقاؤُكَ قُرَّةُ عَيْني وَوَصْلُكَ مُنى نَفْسي وَاِلَيْكَ شَوْقي وَفي مَحَبَّتِكَ وَلَهي وَاِلى هَواكَ صَبابَتي وَرِضاكَ بُغْيَتي وَرُؤْيَتُكَ حاجَتي وَجِوارُكَ طَلَبي وَقُرْبُكَ غايَةُ سُؤْلي وَفي مُناجاتِكَ رَوْحي وَراحَتي وَعِنْدَكَ دَواءُ عِلَّتي وَشِفاءُ غُلَّتي وَبَرْدُ لَوْعَتي وَكَشْفُ كُرْبَتي فَكُنْ اَنيسي في وَحْشَتي وَمُقيلَ عَثْرَتي وَغافِرَ زَلَّتي وَقابِلَ تَوْبَتي وَمُجيبَ دَعْوَتي وَوَلِيَّ عِصْمَتي وَمُغْنِيَ فاقَتي وَلا تَقْطَعْني عَنْكَ وَلا تُبْعِدْني مِنْكَ يا نَعيمي وَجَنَّتي وَيا دُنْيايَ وَآخِرَتي

التّاسِعَةُ مُناجاةُ الْمُحِبّينَ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ

اِلهي مَنْ ذَا الَّذي ذاقَ حَلاوَةَ مَحَبَّتِكَ فَرامَ مِنْكَ بَدَلاً وَمَنْ ذَا الَّذي اَنِسَ بِقُرْبِكَ فَابْتَغى عَنْكَ حِوَلاً اِلهي فَاجْعَلْنا مِمَّنِ اصْطَفَيْتَهُ لِقُرْبِكَ وَوِلايَتِكَ وَاَخْلَصْتَهُ لِوُدِّكَ وَمَحَبَّتِكَ وَشَوَّقْتَهُ اِلى لِقائِكَ وَرَضَّيْتَهُ بِقَضائِكَ وَمَنَحْتَهُ بِالنَّظَرِ اِلى وَجْهِكَ وَحَبَوْتَهُ بِرِضاكَ وَاَعَذْتَهُ مِنْ هَجْرِكَ وَقِلاكَ وَبَوَّأْتَهُ مَقْعَدَ الصِّدْقِ في جِوارِكَ وَخَصَصْتَهُ بِمَعْرِفَتِكَ وَاَهَّلْتَهُ لِعِبادَتِكَ وَهَيَّمْتَ قَلْبَهُ

فائده بدانکه از جمله دعاها است که برای طلب روزی وارد شده در دعوات ... مستحب است که بگوید بعد از ... مرتبه سوره قدر را: اللّهُمَّ رَبَّ السَّمواتِ السَّبْعِ وَما اَظَلَّتْ وَرَبَّ الْاَرَضينَ السَّبْعِ وَما اَقَلَّتْ وَرَبَّ الشَّياطينِ وَما اَضَلَّتْ وَرَبَّ الرِّياحِ وَما ذَرَتْ اَللّهُمَّ رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَاِلهَ كُلِّ شَيْءٍ وَمَليكَ كُلِّ شَيْءٍ اَنْتَ اللهُ الْمُقْتَدِرُ عَلى كُلِّ شَيْءٍ اَنْتَ اللهُ الْاَوَّلُ فَلا شَيْءَ قَبْلَكَ وَاَنْتَ الْآخِرُ فَلا شَيْءَ بَعْدَكَ وَاَنْتَ الظّاهِرُ فَلا شَيْءَ فَوْقَكَ وَاَنْتَ الْباطِنُ فَلا شَيْءَ دُونَكَ

لِاِرادَتِكَ وَاجْتَبَيْتَهُ لِمُشاهَدَتِكَ وَاَخْلَيْتَ وَجْهَهُ لَكَ وَفَرَّغْتَ فُؤادَهُ لِحُبِّكَ
وَرَغَّبْتَهُ فيما عِنْدَكَ وَاَلْهَمْتَهُ ذِكْرَكَ وَاَوْزَعْتَهُ شُكْرَكَ وَشَغَلْتَهُ بِطاعَتِكَ
وَصَيَّرْتَهُ مِنْ صالِحي بَرِيَّتِكَ وَاخْتَرْتَهُ لِمُناجاتِكَ وَقَطَعْتَ عَنْهُ كُلَّ شَيْءٍ يَقْطَعُهُ
عَنْكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنا مِمَّنْ دَأْبُهُمُ الْاِرْتِياحُ اِلَيْكَ وَالْحَنينُ وَدَهْرُهُمُ الزَّفْرَةُ
وَالْاَنينُ جِباهُهُمْ ساجِدَةٌ لِعَظَمَتِكَ وَعُيُونُهُمْ ساهِرَةٌ في خِدْمَتِكَ وَدُمُوعُهُمْ
سائِلَةٌ مِنْ خَشْيَتِكَ وَقُلُوبُهُمْ مُتَعَلِّقَةٌ بِمَحَبَّتِكَ وَاَفْئِدَتُهُمْ مُنْخَلِعَةٌ مِنْ مَهابَتِكَ
يا مَنْ اَنْوارُ قُدْسِهِ لِاَبْصارِ مُحِبّيهِ رائِقَةٌ وَسُبُحاتُ وَجْهِهِ لِقُلُوبِ عارِفيهِ شائِقَةٌ
يا مُنى قُلُوبِ الْمُشْتاقينَ وَيا غايَةَ آمالِ الْمُحِبّينَ اَسْئَلُكَ حُبَّكَ وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ
وَحُبَّ كُلِّ عَمَلٍ يُوصِلُني اِلى قُرْبِكَ وَاَنْ تَجْعَلَكَ اَحَبَّ اِلَيَّ مِمّا سِواكَ وَاَنْ
تَجْعَلَ حُبّي اِيّاكَ قائِداً اِلى رِضْوانِكَ وَشَوْقي اِلَيْكَ ذائِداً عَنْ عِصْيانِكَ وَامْنُنْ
بِالنَّظَرِ اِلَيْكَ عَلَيَّ وَانْظُرْ بِعَيْنِ الْوُدِّ وَالْعَطْفِ اِلَيَّ وَلا تَصْرِفْ عَنّي وَجْهَكَ
وَاجْعَلْني مِنْ اَهْلِ الْاِسْعادِ وَالْحِظْوَةِ عِنْدَكَ يا مُجيبُ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ

العاشرة — بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحيمِ — مناجاة المتوسّلين

اِلٰهي لَيْسَ لي وَسيلَةٌ اِلَيْكَ اِلّا عَواطِفُ رَأْفَتِكَ وَلا لي ذَريعَةٌ اِلَيْكَ اِلّا
عَوارِفُ رَحْمَتِكَ وَشَفاعَةُ نَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ وَمُنْقِذِ الْاُمَّةِ مِنَ الْغُمَّةِ فَاجْعَلْهُما لي
سَبَباً اِلى نَيْلِ غُفْرانِكَ وَصَيِّرْهُما لي وُصْلَةً اِلَى الْفَوْزِ بِرِضْوانِكَ وَقَدْ حَلَّ رَجائي
بِحَرَمِ كَرَمِكَ وَحَطَّ طَمَعي بِفِناءِ جُودِكَ فَحَقِّقْ فيكَ اَمَلي وَاخْتِمْ بِالْخَيْرِ عَمَلي وَ
اجْعَلْني مِنْ صَفْوَتِكَ الَّذينَ اَحْلَلْتَهُمْ بُحْبُوحَةَ جَنَّتِكَ وَبَوَّأْتَهُمْ دارَ كَرامَتِكَ
وَاَقْرَرْتَ اَعْيُنَهُمْ بِالنَّظَرِ اِلَيْكَ يَوْمَ لِقائِكَ وَاَوْرَثْتَهُمْ مَنازِلَ الصِّدْقِ في
جِوارِكَ يا مَنْ لا يَفِدُ الْوافِدُونَ عَلى اَكْرَمَ مِنْهُ وَلا يَجِدُ الْقاصِدُونَ اَرْحَمَ

مِنهُ يا خيرَ من خلا بِه وحيدٌ ويا اعطفَ من آوى اِليهِ طريدٌ اِلى سعةِ عفوِكَ مددتُ يدي وبذيلِ كرمِكَ اعلقتُ كفّي فلا تولِني الحرمانَ ولا تبلِني بالخيبةِ والخسرانِ يا سميعَ الدعاءِ يا ارحمَ الراحمينَ

الحادي عشر مناجاة المفتقرين

بسم الله الرحمن الرحيم

اِلهي كسري لا يجبرُهُ اِلّا لطفُكَ وحنانُكَ وفقري لا يغنيهِ اِلّا عطفُكَ واحسانُكَ وروعتي لا يسكّنُها اِلّا امانُكَ وذلّتي لا يعزُّها اِلّا سلطانُكَ واُمنيتي لا يبلّغنيها اِلّا فضلُكَ وخلّتي لا يسدُّها اِلّا طولُكَ وحاجتي لا يقضيها غيرُكَ وكربي لا يفرّجُهُ سوى رحمتِكَ وضرّي لا يكشفُهُ غيرُ رأفتِكَ وغلّتي لا يبرّدُها اِلّا وصلُكَ ولوعتي لا يطفيها اِلّا لقاؤُكَ وشوقي اِليكَ لا يبلُّهُ اِلّا النظرُ اِلى وجهِكَ وقراري لا يقرُّ دونَ دنوّي منكَ ولهفتي لا يردُّها اِلّا روحُكَ وسقمي لا يشفيهِ اِلّا طبُّكَ وغمّي لا يزيلُهُ اِلّا قربُكَ وجرحي لا يبرئُهُ اِلّا صفحُكَ ورينُ قلبي لا يجلوهُ اِلّا عفوُكَ ووسواسُ صدري لا يزيحُهُ اِلّا امرُكَ فيا منتهى املِ الآملينَ ويا غايةَ سؤلِ السائلينَ ويا اقصى طلبةِ الطالبينَ ويا اعلى رغبةِ الراغبينَ ويا وليَّ الصالحينَ ويا امانَ الخائفينَ ويا مجيبَ دعوةِ المضطرّينَ ويا ذخرَ المعدمينَ ويا كنزَ البائسينَ ويا غياثَ المستغيثينَ ويا قاضيَ حوائجِ الفقراءِ والمساكينِ ويا اكرمَ الاكرمينَ ويا ارحمَ الراحمينَ لكَ تخضّعي وسؤالي واِليكَ تضرّعي وابتهالي اسئلُكَ انْ تنيلَني من روحِ رضوانِكَ وتديمَ عليَّ نعمَ امتنانِكَ وها انا ببابِ كرمِكَ واقفٌ ولنفحاتِ برِّكَ متعرّضٌ وبحبلِكَ الشديدِ معتصمٌ وبعروتِكَ الوثقى متمسّكٌ اِلهي ارحم عبدَكَ الذليلَ ذا اللسانِ الكليلِ والعملِ القليلِ وامنُن عليهِ بطولِكَ الجزيلِ واكنفهُ تحتَ ظلِّكَ الظليلِ

آداب وقت خواب

نماز خوانده شود مثل نماز ازقران و خوبست آنکه در رکعت اول بعد از حمد خوانده شود سورهٔ واقعه و در رکعت دوم سورهٔ توحید بخواند بعد از سلام هر دو نماز که خواستی بخوابی سزاوار است که مهیا شود توبه و با طهارت باشی و توبه از گناهان نماید و خود را از همه وردها فارغ سازد و بیاد کنی وقت مرگ را و خوابیدن در لحد را تنها و بیکس و وصیت خود را نوشته در زیر بالش خود گذارده و عازم باشی برای نماز شب برخیزی زیرا که فخر مؤمن و زینت او در دنیا و آخرت نماز در آخر شب است و مکروه است در وقت خوابیدن

الثانية عشر مناجاة العارفين

يا كريم يا جليل — يا ارحم الراحمين

بسم الله الرحمن الرحيم

إلهي قصرت الألسن عن بلوغ ثنائك كما يليق بجلالك وعجزت العقول عن إدراك كنه جمالك وانحسرت الأبصار دون النظر إلى سبحات وجهك ولم تجعل للخلق طريقاً إلى معرفتك إلا بالعجز عن معرفتك إلهي فاجعلنا من الذين ترسخت (تو شجت) أشجار الشوق إليك في حدائق صدورهم وأخذت لوعة محبتك بمجامع قلوبهم فهم إلى أوكار الأفكار يأوون وفي رياض القرب والمكاشفة يرتعون ومن حياض المحبة بكأس الملاطفة يكرعون وشرائع المصافات يردون قد كشف الغطاء عن أبصارهم وانجلت ظلمة الريب عن عقائدهم وضمائرهم وانتفت مخالجة الشك عن قلوبهم وسرائرهم وانشرحت بتحقيق المعرفة صدورهم وعلت لسبق السعادة في الزهادة هممهم وعذب في معين المعاملة شربهم وطاب في مجلس الأنس سرهم وأمن في موطن المخافة سربهم واطمأنت بالرجوع إلى رب الأرباب أنفسهم وتيقنت بالفوز والفلاح أرواحهم وقرت بالنظر إلى محبوبهم أعينهم واستقر بإدراك السؤل ونيل المأمول قرارهم وربحت في بيع الدنيا بالآخرة تجارتهم إلهي ما ألذ خواطر الإلهام بذكرك على القلوب وما أحلى المسير إليك بالأوهام في مسالك الغيوب وما أطيب طعم حبك وما أعذب شرب قربك فأعذنا من طردك وإبعادك واجعلنا من أخص عارفيك وأصلح عبادك وأصدق طائعيك وأخلص عبادك يا عظيم يا جليل يا كريم يا منيل برحمتك ومنك يا أرحم الراحمين

الثالثة عشر — بسم الله الرحمن الرحيم — مناجاة الذاكرين

إلهي لولا الواجب من قبول أمرك لنزهتك من ذكري إياك على أن ذكري لك

بقدري لا بقدرك وما عسى ان يبلغ مقداري حتى اجعل محلا لتقديسك ومن
اعظم النعم علينا جريان ذكرك على ألسنتنا واذنك لنا بدعائك وتنزيهك و
تسبيحك الهي فألهمنا ذكرك في الخلاء والملاء والليل والنهار والاعلان والاسرار
وفي السراء والضراء وآنسنا بالذكر الخفي واستعملنا بالعمل الزكي والسعي المرضي
وجازنا بالميزان الوفي الهي بك هامت القلوب الوالهة وعلى معرفتك جمعت
العقول المتباينة فلا تطمئن القلوب الا بذكراك ولا تسكن النفوس الا
عند رؤياك انت المسبح في كل مكان والمعبود في كل زمان والموجود في كل
اوان والمدعو بكل لسان والمعظم في كل جنان واستغفرك من كل لذة بغير ذكرك
ومن كل راحة بغير انسك ومن كل سرور بغير قربك ومن كل شغل بغير طاعتك
الهي انت قلت وقولك الحق يا ايها الذين آمنوا اذكروا الله ذكرا كثيرا و
سبحوه بكرة واصيلا وقلت وقولك الحق فاذكروني اذكركم فامرتنا
بذكرك ووعدتنا عليه ان تذكرنا تشريفا لنا وتفخيما واعظاما وها نحن
ذاكروك كما امرتنا فانجز لنا ما وعدتنا يا ذاكر الذاكرين ويا ارحم الراحمين

الرابعة عشرة — بسم الله الرحمن الرحيم — مناجاة المعتصمين

اللهم يا ملاذ اللائذين ويا معاذ العائذين ويا منجي الهالكين ويا عاصم البائسين
ويا راحم المساكين ويا مجيب المضطرين ويا كنز المفتقرين ويا جابر المنكسرين
ويا مأوى المنقطعين ويا ناصر المستضعفين ويا مجير الخائفين ويا مغيث المكروبين
ويا حصن اللاجين ان لم اعذ بعزتك فبمن اعوذ وان لم الذ بقدرتك فبمن
الوذ وقد الجأتني الذنوب الى التشبث باذيال عفوك واحوجتني الخطايا الى
استفتاح ابواب صفحك ودعتني الاساءة الى الاناخة بفناء عزك وحملتني

و اگر خواستی که بیدار شوی از برای نماز شب یا غیر آن نزد خواب بخوان آیه آخر سوره کهف را قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَى إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا و روایت شده از حضرت صادق علیه السلام که هیچکس نمیخواند این آیه را وقت خوابیدن مگر آنکه بیدار میشود در آن ساعتی که میخواهد بیدار شود در آن ساعت و اگر از عقرب و جانوران دیگر میترسی بخوان این آیه را که حضرت امام محمد باقر علیه السلام ضامن شده سلامتی خواننده آنرا از شر عقرب و هوام

المخافة من نقمتك على التمثل بعروة عطفك وما حق من اعتصم بحبلك ان يخذل ولا يليق بمن استجار بعزك ان يسلم او يهمل الهي فلا تخلنا من حمايتك ولا تعرنا من رعايتك وذدنا عن موارد الهلكة فانا بعينك وفي كنفك ولك اسئلك باهل خاصتك من ملائكتك والصالحين من بريتك ان تجعل علينا واقية تنجينا من الهلكات وتجنبنا من الآفات وتكننا من دواهي المصيبات وان تنزل علينا من سكينتك وان تغشي وجوهنا بانوار محبتك وان تؤوينا الى شديد ركنك وان تحوينا في اكناف عصمتك برافتك ورحمتك يا ارحم الراحمين

الخامسة عشر — بسم الله الرحمن الرحيم — مناجات الزاهدين

الهي اسكنتنا دارا حفرت لنا حفر مكرها وعلقتنا بايدي المنايا في حبائل غدرها فاليك نلتجي من مكائد خدعها وبك نعتصم من الاغترار بزخارف زينتها فانها المهلكة طلابها المتلفة حلالها المحشوة بالآفات المشحونة بالنكبات الهي فزهدنا فيها وسلمنا منها بتوفيقك وعصمتك وانزع عنا جلابيب مخالفتك وتول امورنا بحسن كفايتك واوفر مزيدنا من سعة رحمتك واجمل صلاتنا من فيض مواهبك واغرس في افئدتنا اشجار محبتك واتمم لنا انوار معرفتك واذقنا حلاوة عفوك ولذة مغفرتك واقرر اعيننا يوم لقائك برؤيتك واخرج حب الدنيا من قلوبنا كما فعلت بالصالحين من صفوتك والابرار من خاصتك برحمتك يا ارحم الراحمين ويا اكرم الاكرمين

مناجات منظومهٔ حضرت امیر المؤمنین علی بن ابیطالب علیه الصلوة والسلام

بسم الله الرحمن الرحيم — منقول از صحیفهٔ علویه

لك الحمد يا ذا الجود والمجد والعلى	تباركت تعطي من تشاء وتمنع
الهي وخلاقي وحرزي وموئلي	اليك لدى الاعسار واليسر افزع

تا وقت نجع ودعاء آداب است ... اعوذ بكلمات الله التامات ... من شر ما ذرء ومن شر ما برء ... ولا يجاوزهن بر ولا فاجر ... ومن شر كل دابة ... ربي آخذ بناصيتها ان ربي على صراط مستقيم ... اللهم ... من الاحلام ... ان يلعب بي الشيطان في اليقظة والمنام ... ومكاره ... سبحان الله ... كرد ... ان الله يمسك السموات والارض ان تزولا ولئن زالتا ان امسكهما من احد من بعده

اِلٰهِی لَئِنْ جَلَّتْ وَجَمَّتْ خَطِیْئَتِیْ   فَعَفْوُكَ عَنْ ذَنْبِیْ اَجَلُّ وَاَوْسَعُ
اِلٰهِی لَئِنْ اَعْطَیْتُ نَفْسِیْ سُؤْلَهَا   فَهَا اَنَا فِیْ رَوْضِ النَّدَامَةِ اَرْتَعُ
اِلٰهِی تَرٰی حَالِیْ وَفَقْرِیْ وَفَاقَتِیْ   وَاَنْتَ مُنَاجَاتِی الْخَفِیَّةَ تَسْمَعُ
اِلٰهِی فَلَا تَقْطَعْ رَجَائِیْ وَلَا تُزِغْ   فُؤَادِیْ فَلِیْ فِیْ سَیْبِ جُوْدِكَ مَطْمَعُ
اِلٰهِی لَئِنْ خَیَّبْتَنِیْ اَوْ طَرَدْتَنِیْ   فَمَنْ ذَا الَّذِیْ اَرْجُوْ وَمَنْ ذَا اُشَفِّعُ
اِلٰهِی اَجِرْنِیْ مِنْ عَذَابِكَ اِنَّنِیْ   اَسِیْرٌ ذَلِیْلٌ خَائِفٌ لَكَ اَخْضَعُ
اِلٰهِی فَاٰنِسْنِیْ بِتَلْقِیْنِ حُجَّتِیْ   اِذَا كَانَ لِیْ فِی الْقَبْرِ مَثْوًی وَمَضْجَعُ
اِلٰهِی لَئِنْ عَذَّبْتَنِیْ اَلْفَ حِجَّةٍ   فَحَبْلُ رَجَائِیْ مِنْكَ لَا یَتَقَطَّعُ
اِلٰهِی اَذِقْنِیْ طَعْمَ عَفْوِكَ یَوْمَ لَا   بَنُوْنَ وَلَا مَالٌ هُنَالِكَ یَنْفَعُ
اِلٰهِی لَئِنْ لَمْ تَرْعَنِیْ كُنْتُ ضَائِعًا   وَاِنْ كُنْتَ تَرْعَانِیْ فَلَسْتُ اُضَیَّعُ
اِلٰهِی اِذَا لَمْ تَعْفُ عَنْ غَیْرِ مُحْسِنٍ   فَمَنْ لِمُسِیْءٍ بِالْهَوٰی یَتَمَتَّعُ
اِلٰهِی لَئِنْ فَرَّطْتُ فِیْ طَلَبِ التُّقٰی   فَهَا اَنَا اِثْرَ الْعَفْوِ اَقْفُوْ وَاَتْبَعُ
اِلٰهِی لَئِنْ اَخْطَاْتُ جَهْلًا فَطَالَمَا   رَجَوْتُكَ حَتّٰی قِیْلَ مَا هُوَ یَجْزَعُ
اِلٰهِی ذُنُوْبِیْ بَذَّتِ الطَّوْدَ وَاعْتَلَتْ   وَصَفْحُكَ عَنْ ذَنْبِیْ اَجَلُّ وَاَرْفَعُ
اِلٰهِی یُنَجِّیْ ذِكْرُ طَوْلِكَ لَوْعَتِیْ   وَذِكْرُ الْخَطَایَا الْعَیْنَ مِنِّیْ یُدَمِّعُ
اِلٰهِی اَقِلْنِیْ عَثْرَتِیْ وَامْحُ حَوْبَتِیْ   فَاِنِّیْ مُقِرٌّ خَائِفٌ مُتَضَرِّعُ
اِلٰهِی اَنِلْنِیْ مِنْكَ رَوْحًا وَرَاحَةً   فَلَسْتُ سِوٰی اَبْوَابِ فَضْلِكَ اَقْرَعُ
اِلٰهِی لَئِنْ اَقْصَیْتَنِیْ اَوْ اَهَنْتَنِیْ   فَمَا حِیْلَتِیْ یَا رَبِّ اَمْ كَیْفَ اَصْنَعُ
اِلٰهِی حَلِیْفُ الْحُبِّ فِی اللَّیْلِ سَاهِرٌ   یُنَاجِیْ وَیَدْعُوْ وَالْمُغَفَّلُ یَهْجَعُ
اِلٰهِی وَهٰذَا الْخَلْقُ مَا بَیْنَ نَائِمٍ   وَمُنْتَبِهٍ فِیْ لَیْلِهٖ یَتَضَرَّعُ

بحمده انه کان حلیما غفورا و اگر از دزد ترسد آخر سورۂ بنی اسرائیل بخواند که اول آن آیت قل ادعوا الله او ادعوا الرحمن و در وقت خواب سرمه بکشد هفت میل چهار میل در چشم راست و سه میل در چشم چپ و در وقت سرمه کشیدن بگوید اللهم انی اسئلک بحق محمد و آل محمد ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان تجعل النور فی بصری والبصیرة فی دینی والیقین فی قلبی والاخلاص فی عملی والسلامة فی نفسی والسعة فی رزقی والشکر لک ابدا ما ابقیتنی انک علی کل شیء قدیر و سزاوار است که نزدیک خواب ... الطلوع ... خواب بعد از عصر ...

وَکُلُّهُم یَرجُونَ نَوالَکَ راجِیاً	لِرَحمَتِکَ العُظمیٰ وَفِی الخُلدِ یَطمَعُ
اِلٰهی یُمَنِّینی رَجائی سَلامَةً	وَقُبحُ خَطیئاتی عَلَیَّ یُشَنِّعُ
اِلٰهی فَاِن تَعفُو فَعَفوُکَ مُنقِذی	وَاِلّا فَبِالذَّنبِ المُدَمِّرِ اُصرَعُ
اِلٰهی بِحَقِّ الهاشِمِیِّ مُحَمَّدٍ	وَحُرمَةِ اَطهارٍ هُمُ لَکَ خُضَّعُ
اِلٰهی بِحَقِّ المُصطَفیٰ وَابنِ عَمِّهِ	وَحُرمَةِ اَبرارٍ هُمُ لَکَ خُشَّعُ
اِلٰهی فَاَنشِرنی عَلیٰ دینِ اَحمَدٍ	مُنیباً تَقِیّاً قانِتاً لَکَ اَخضَعُ
وَلا تَحرِمَنّی یا اِلٰهی وَسَیِّدی	شَفاعَتَهُ الکُبریٰ فَذاکَ المُشَفَّعُ
وَصَلِّ عَلَیهِم ما دَعاکَ مُوَحِّدٌ	وَناجاکَ اَخیارٌ بِبابِکَ رُکَّعُ

و نیز در صحیفه علویه مناجات دیگر منظوم از آنحضرت نقل کرده که اولش این است یا سامع الدعاء است
چون مشتمل بر کلمات مشکله و لغات غریبه بود و بنا بر اختصار است ما آنرا ذکر ننمودیم

ثلاث کلمات من مولانا علی علیه السلام فی المناجات

اِلٰهی کَفیٰ بی عِزّاً اَن اَکونَ لَکَ عَبداً وَکَفیٰ بی فَخراً اَن تَکونَ لی رَبّاً اَنتَ کَما اُحِبُّ فَاجعَلنی کَما تُحِبُّ

(باب دویم)

در اعمال ماههای سال و فضیلت و اعمال روز نوروز و اعمال ماههای رومی و در آن چند فصل است

فصل اول در فضیلت و اعمال ماه مبارک رجب است

بدانکه این ماه و ماه شعبان و ماه رمضان در شرافت تمامند و روایت بسیار در فضیلت آنها وارد شده بلکه از حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم روایت شده که ماه رجب ماه بزرگ خداست و ماهی در حرمت و فضیلت به آن نمیرسد و قتال با کافران در این ماه حرام است و رجب ماه خداست و شعبان ماه من است و ماه رمضان ماه امت من است کسیکه یکروز از ماه رجب روزه دارد مستوجب خوشنودی بزرگ خدا گردد و غضب الهی از او دور گردد و دری از درهای جهنم بروی او بسته گردد و از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام منقول است که هر که یکروز از ماه رجب روزه بدارد آتش جهنم یکساله راه از او دور شود و هر که سه روز از آن روزه دارد بهشت او را واجب گردد

فصل اول در اعمال ماه رجب ...

بدانکه روایات بسیار وارد شده است از اصحاب عصمت علیهم السلام

و ایضاً فرمود که رجب نام نهری است در بهشت از شیر سفیدتر و از عسل شیرین‌تر هر که یک روز از رجب روزه دارد البته از آن نهر بیاشامد و از حضرت صادق علیه‌السلام منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که ماه رجب ماه استغفار امت من است پس در این ماه بسیار طلب آمرزش کنید که خدا آمرزنده و مهربان است و رجب را اصبّ میگویند زیرا که رحمت خدا در این ماه بر امت من بسیار ریخته میشود پس بسیار بگوئید أَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَ أَسْأَلُهُ التَّوْبَةَ و ابن بابویه بسند معتبر از سالم روایت کرده است که گفت رفتم بخدمت حضرت صادق علیه‌السلام در اواخر ماه رجب که چند روز از آن مانده بود چون نظر مبارک آنحضرت بر من افتاد فرمود که آیا روزه گرفته در این ماه گفتم نه والله ابن رسول الله فرمود که آنقدر ثواب از تو فوت شده است که قدر آنرا بغیر خدا کسی نمیداند بدرستیکه این ماهیست که خدا آنرا بر ماههای دیگر فضیلت داده و حرمت آنرا اعظم نموده و برای روزه داشتن آن گرامی داشتن را بر خود واجب گردانیده پس گفتم یا ابن رسول الله اگر در باقیمانده این ماه روزه بدارم آیا ببعضی از ثواب روزه داران آن فایز میگردم فرمود ای سالم هر که یک روز از آخر این ماه روزه بدارد خدا او را ایمن گرداند از شدت سکرات مرگ و از هول بعد از مرگ و از عذاب قبر و هر که دو روز از آخر این ماه روزه بدارد بر صراط باسانی بگذرد و هر که سه روز از آخر این ماه را روزه دارد ایمن گردد از ترس بزرگ روز قیامت و از شدتها و هولهای آنروز و برات بیزاری از آتش جهنم باو عطا کنند و بدانکه از برای روزه ماه رجب فضیلت بسیار وارد شده است و روایت شده که اگر شخص قادر بر آن نباشد هر روز صد مرتبه این تسبیحات را بخواند تا ثواب روزه آنرا دریابد سُبْحَانَ الْإِلٰهِ الْجَلِيلِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْبَغِي التَّسْبِيحُ إِلَّا لَهُ سُبْحَانَ الْأَعَزِّ الْأَكْرَمِ سُبْحَانَ مَنْ لَبِسَ الْعِزَّ وَ هُوَ لَهُ أَهْلٌ

و اما اعمال آن پس بر دو قسمت است

قسم اول اعمال مشترکه

اعمالی است که متعلق بهمه ماه است و اختصاص بروز معینی ندارد و آن چند امر است اول آنکه در تمام ایام ماه رجب بخواند این دعا را که روایت شده حضرت امام زین العابدین علیه‌السلام در حجر در غره رجب خواند يَا مَنْ يَمْلِكُ حَوَائِجَ السَّائِلِينَ وَ يَعْلَمُ ضَمِيرَ الصَّامِتِينَ لِكُلِّ مَسْأَلَةٍ مِنْكَ سَمْعٌ حَاضِرٌ وَ جَوَابٌ عَتِيدٌ اللّٰهُمَّ وَ مَوَاعِيدُكَ الصَّادِقَةُ وَ أَيَادِيكَ الْفَاضِلَةُ وَ رَحْمَتُكَ الْوَاسِعَةُ فَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَقْضِيَ حَوَائِجِي لِلدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

و آنکه مال و بنین زینت حیات دنیا باشد و هشت رکعت نماز در آخر شب با نماز وتر زینت آخرت است و گاه هست که حق تعالی جمع میفرماید این دو زینت را از برای بعضی از مردمان و آنکه در ذیل گفته کسیکه بگوید من نماز شب میکنم و روز گرسنگی میبرد دروغ گفته زیرا که نماز شب ضامن روزی روز است و از حضرت صادق علیه‌السلام روایت است که فرموده بود در وصیت رسول خدا صلی الله علیه و آله بعلی یا علی وصیت میکنم ترا در نفس خود بچند خصلت پس حفظ کن آنها را بعد از آن فرمود خداوندا یاری کن او را و ذکر نمود جمله از آن خصلتها تا آنکه فرمود و عَلَيْكَ بِصَلَاةِ اللَّيْلِ

دیگر بخوانند این دعا را که حضرت صادق علیه السلام در هر روز ماه رجب میخواندند خابَ الْوافِدُونَ
عَلى غَيْرِكَ وَخَسِرَ الْمُتَعَرِّضُونَ اِلّا لَكَ وَضاعَ الْمُلِمُّونَ اِلّا بِكَ وَاَجْدَبَ الْمُنْتَجِعُونَ
اِلّا مَنِ انْتَجَعَ فَضْلَكَ بابُكَ مَفْتُوحٌ لِلرّاغِبينَ وَخَيْرُكَ مَبْذُولٌ لِلطّالِبينَ وَ
فَضْلُكَ مُباحٌ لِلسّائِلينَ وَنَيْلُكَ مُتاحٌ لِلْآمِلينَ وَرِزْقُكَ مَبْسُوطٌ لِمَنْ عَصاكَ وَ
حِلْمُكَ مُعْتَرِضٌ لِمَنْ ناواكَ عادَتُكَ الْاِحْسانُ اِلَى الْمُسيئينَ وَسَبيلُكَ الْاِبْقاءُ عَلَى
الْمُعْتَدينَ اَللّٰهُمَّ فَاهْدِني هُدَى الْمُهْتَدينَ وَارْزُقْنِي اجْتِهادَ الْمُجْتَهِدينَ وَلا تَجْعَلْني مِنَ
الْغافِلينَ الْمُبْعَدينَ وَاغْفِرْ لي يَوْمَ الدّينِ سیم شیخ در مصباح فرموده معلی بن خنیس از حضرت صادق
روایت کرده که فرمود بخوان در ماه رجب اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ صَبْرَ الشّاكِرينَ لَكَ وَ
عَمَلَ الْخائِفينَ مِنْكَ وَيَقينَ الْعابِدينَ لَكَ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْعَلِيُّ الْعَظيمُ وَاَنَا عَبْدُكَ
الْبائِسُ الْفَقيرُ اَنْتَ الْغَنِيُّ الْحَميدُ وَاَنَا الْعَبْدُ الذَّليلُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَامْنُنْ
بِغِناكَ عَلى فَقْري وَبِحِلْمِكَ عَلى جَهْلي وَبِقُوَّتِكَ عَلى ضَعْفي يا قَوِيُّ يا عَزيزُ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْاَوْصِياءِ الْمَرْضِيّينَ وَاكْفِني ما اَهَمَّني مِنْ اَمْرِ الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ
يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ مؤلف گوید که سید بن طاوس نیز این دعا را در اقبال روایت کرده و از روایت
او ظاهر میشود که این دعا جامعترین دعاها است و در جمیع اوقات میتوان خواند چهارم و نیز
شیخ فرموده که مستحب است بخوانند در هر روز این دعا را اَللّٰهُمَّ يا ذَا الْمِنَنِ السّابِغَةِ وَالْآلاءِ
الْوازِعَةِ وَالرَّحْمَةِ الْواسِعَةِ وَالْقُدْرَةِ الْجامِعَةِ وَالنِّعَمِ الْجَسيمَةِ وَالْمَواهِبِ الْعَظيمَةِ
وَالْاَيادِي الْجَميلَةِ وَالْعَطايَا الْجَزيلَةِ يا مَنْ لا يُنْعَتُ بِتَمْثيلٍ وَلا يُمَثَّلُ بِنَظيرٍ وَلا
يُغْلَبُ بِظَهيرٍ يا مَنْ خَلَقَ فَرَزَقَ وَاَلْهَمَ فَاَنْطَقَ وَابْتَدَعَ فَشَرَعَ وَعَلا فَارْتَفَعَ وَقَدَّرَ
فَاَحْسَنَ وَصَوَّرَ فَاَتْقَنَ وَاحْتَجَّ فَاَبْلَغَ وَاَنْعَمَ فَاَسْبَغَ وَاَعْطى فَاَجْزَلَ وَمَنَحَ فَاَفْضَلَ
يا مَنْ سَما فِي الْعِزِّ فَفاتَ نَواظِرَ الْاَبْصارِ وَدَنا فِي اللُّطْفِ فَجازَ هَواجِسَ الْاَفْكارِ
يا مَنْ تَوَحَّدَ بِالْمُلْكِ فَلا نِدَّ لَهُ في مَلَكُوتِ سُلْطانِهِ وَتَفَرَّدَ بِالْآلاءِ وَالْكِبْرِياءِ
فَلا ضِدَّ لَهُ في جَبَرُوتِ شَأْنِهِ يا مَنْ حارَتْ في كِبْرِياءِ هَيْبَتِهِ دَقائِقُ لَطائِفِ

فضیلت نماز شب

وَعَلَيْكَ بِصَلوةِ اللَّيْلِ
وَعَلَيْكَ بِصَلوةِ اللَّيْلِ
وَعَلَيْكَ بِصَلوةِ الزَّوالِ
وَعَلَيْكَ بِصَلوةِ الزَّوالِ
وَعَلَيْكَ بِصَلوةِ الزَّوالِ

و ظاهراً آنست که حضرت
اراده کرده اند بیان زیادتی فضیلت
[illegible] و بیان زوال است
یعنی که نافله زوال است

و از انس روایت است که گفت
شنیدم از حضرت پیغمبر صلی الله
علیه و آله [illegible]
[illegible]
[illegible]

خدا از دنیا و آخرت [illegible]

و روایت است که از امام زین العابدین
علیه السلام سؤال کردند که چرا [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

الْاَوْهامِ وَانْحَسَرَتْ دُونَ اِدْراكِ عَظَمَتِهِ خَطائِفُ اَبْصارِ الْاَنامِ يا مَنْ عَنَتِ الْوُجُوهُ لِهَيْبَتِهِ وَخَضَعَتِ الرِّقابُ لِعَظَمَتِهِ وَوَجِلَتِ الْقُلُوبُ مِنْ خيفَتِهِ اَسْئَلُكَ بِهذِهِ الْمِدْحَةِ الَّتي لا تَنْبَغي اِلاّ لَكَ وَبِما وَاَيْتَ بِهِ عَلى نَفْسِكَ لِداعيكَ مِنَ الْمُؤْمِنينَ وَبِما ضَمِنْتَ الْاِجابَةَ فيهِ عَلى نَفْسِكَ لِلدّاعينَ يا اَسْمَعَ السّامِعينَ وَاَبْصَرَ النّاظِرينَ وَاَسْرَعَ الْحاسِبينَ يا ذَا الْقُوَّةِ الْمَتينَ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِيّينَ وَعَلى اَهْلِ بَيْتِهِ وَاقْسِمْ لي في شَهْرِنا هذا خَيْرَ ما قَسَمْتَ وَاحْتِمْ لي في قَضائِكَ خَيْرَ ما حَتَمْتَ وَاخْتِمْ لي بِالسَّعادَةِ فيمَنْ خَتَمْتَ وَاَحْيِني ما اَحْيَيْتَني مَوْفُوراً وَاَمِتْني مَسْرُوراً وَمَغْفُوراً وَتَوَلَّ اَنْتَ نَجاتي مِنْ مُسائَلَةِ الْبَرْزَخِ وَادْرَأْ عَنّي مُنْكَراً وَنَكيراً وَاَرِ عَيْني مُبَشِّراً وَبَشيراً وَاجْعَلْ لي اِلى رِضْوانِكَ وَجِنانِكَ (خ ل: جَنّاتِكَ) مَصيراً وَعَيْشاً قَريراً وَمُلْكاً كَبيراً وَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَثيراً

اَنْو الْمُكرم گوید که این دعائیست که در مسجد صعصعه نیز خوانده میشود پنجم — شیخ روایت کرده که بیرون آمد از ناحیهٔ مقدسه بر دست شیخ کبیر ابی جعفر محمد بن عثمان بن سعید رضی الله عنه این توقیع شریف (بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ) بخوان در هر روز از ایام رجب

اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِمَعاني جَميعِ ما يَدْعُوكَ بِهِ وُلاةُ اَمْرِكَ الْمَأْمُونُونَ عَلى سِرِّكَ الْمُسْتَبْشِرُونَ بِاَمْرِكَ الْواصِفُونَ لِقُدْرَتِكَ الْمُعْلِنُونَ لِعَظَمَتِكَ اَسْئَلُكَ بِما نَطَقَ فيهِمْ مِنْ مَشِيَّتِكَ فَجَعَلْتَهُمْ مَعادِنَ لِكَلِماتِكَ وَاَرْكاناً لِتَوْحيدِكَ وَآياتِكَ وَمَقاماتِكَ الَّتي لا تَعْطيلَ لَها في كُلِّ مَكانٍ يَعْرِفُكَ بِها مَنْ عَرَفَكَ لا فَرْقَ بَيْنَكَ وَبَيْنَها اِلاّ اَنَّهُمْ عِبادُكَ وَخَلْقُكَ فَتْقُها وَرَتْقُها بِيَدِكَ بَدْؤُها مِنْكَ وَعَوْدُها اِلَيْكَ اَعْضادٌ وَاَشْهادٌ وَمُناةٌ وَاَذْوادٌ وَحَفَظَةٌ وَرُوّادٌ فَبِهِمْ مَلَأْتَ سَمائَكَ وَاَرْضَكَ حَتّى ظَهَرَ اَنْ لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ فَبِذلِكَ اَسْئَلُكَ وَبِمَواقِعِ الْعِزِّ مِنْ رَحْمَتِكَ وَبِمَقاماتِكَ وَعَلاماتِكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَنْ تَزيدَني ايماناً وَتَثْبيتاً يا باطِناً في ظُهُورِهِ وَظاهِراً في بُطُونِهِ وَمَكْنُونِهِ يا مُفَرِّقاً بَيْنَ النُّورِ

با هم ملحق شوند می‌بینند ایشان را
از نور خود پس در بالهای
در آنجا بنا دارند و در آنجا
است نزد خدا در شب و در روز
شیخ بسند صحیح از حضرت صادق
علیه السلام روایت کرده است که فرمود
نیست بنده مگر آنکه بیدار
میشود در هر شب یک مرتبه یا دو
مرتبه یا چند مرتبه پس اگر برخاست
که برخاست و اگر نه میگشاید
شیطان میان پاهای خود را
پس بول میکند در گوش او
آیا نمی‌بیند آنکه برخاست
است از برای نماز شب
صبح که برمیخیزد گران و کسل
و سنگین و کسل است و شیخ
بسند معتبر از حضرت امام
محمد باقر علیه السلام روایت
کرده که فرمود از برای شب
شب ...

وَاللهُ يَجُودُ يا مَوْصُوفاً بِغَيْرِ كُنْهٍ وَمَعْرُوفاً بِغَيْرِ شِبْهٍ حادَّ كُلِّ مَحْدُودٍ وَشاهِدَ كُلِّ مَشْهُودٍ وَمُوجِدَ كُلِّ مَوْجُودٍ وَمُحْصِيَ كُلِّ مَعْدُودٍ وَفاقِدَ كُلِّ مَفْقُودٍ لَيْسَ دُونَكَ مِنْ مَعْبُودٍ أَهْلَ الْكِبْرِياءِ وَالْجُودِ يا مَنْ لا يُكَيَّفُ بِكَيْفٍ وَلا يُؤَيَّنُ بِأَيْنٍ يا مُحْتَجِباً عَنْ كُلِّ عَيْنٍ يا دَيْمُومُ يا قَيُّومُ وَعالِمَ كُلِّ مَعْلُومٍ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَعَلى عِبادِكَ الْمُنْتَجَبِينَ وَبَشَرِكَ الْمُحْتَجِبِينَ وَمَلائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَالْبُهْمِ الصّافِّينَ الْحافِّينَ وَبارِكْ لَنا فِي شَهْرِنا هذَا الْمُرَجَّبِ الْمُكَرَّمِ وَما بَعْدَهُ مِنَ الْأَشْهُرِ الْحُرُمِ وَأَسْبِغْ عَلَيْنا فِيهِ النِّعَمَ وَأَجْزِلْ لَنا فِيهِ الْقِسَمَ وَأَبْرِرْ لَنا فِيهِ الْقَسَمَ بِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَجَلِّ الْأَكْرَمِ الَّذِي وَضَعْتَهُ عَلَى النَّهارِ فَأَضاءَ وَعَلَى اللَّيْلِ فَأَظْلَمَ وَاغْفِرْ لَنا ما تَعْلَمُ مِنّا وَما لا نَعْلَمُ وَاعْصِمْنا مِنَ الذُّنُوبِ خَيْرَ الْعِصَمِ وَاكْفِنا كَوافِيَ قَدَرِكَ وَامْنُنْ عَلَيْنا بِحُسْنِ نَظَرِكَ وَلا تَكِلْنا إِلى غَيْرِكَ وَلا تَمْنَعْنا مِنْ خَيْرِكَ وَبارِكْ لَنا فِيما كَتَبْتَهُ لَنا مِنْ أَعْمارِنا وَأَصْلِحْ لَنا خَبِيئَةَ أَسْرارِنا وَأَعْطِنا مِنْكَ الْأَمانَ وَاسْتَعْمِلْنا بِحُسْنِ الْإِيمانِ وَبَلِّغْنا شَهْرَ الصِّيامِ وَما بَعْدَهُ مِنَ الْأَيّامِ وَالْأَعْوامِ يا ذَا الْجَلالِ وَالْإِكْرامِ. شیخ و نیز شیخ روایت کرده که بیرون آمد از ناحیه مقدسه بر دست شیخ ابوالقاسم رضی الله عنه این دعا در ایام رجب اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالْمَوْلُودَيْنِ فِي رَجَبٍ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الثّانِي وَابْنِهِ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْمُنْتَجَبِ وَأَتَقَرَّبُ بِهِما إِلَيْكَ خَيْرَ الْقُرَبِ يا مَنْ إِلَيْهِ الْمَعْرُوفُ طُلِبَ وَفِيما لَدَيْهِ رُغِبَ أَسْأَلُكَ سُؤالَ مُقْتَرِفٍ مُذْنِبٍ قَدْ أَوْبَقَتْهُ ذُنُوبُهُ وَأَوْثَقَتْهُ عُيُوبُهُ فَطالَ عَلَى الْخَطايا دُؤُوبُهُ وَمِنَ الرَّزايا خُطُوبُهُ يَسْأَلُكَ التَّوْبَةَ وَحُسْنَ الْأَوْبَةِ وَالنُّزُوعَ عَنِ الْحَوْبَةِ وَمِنَ النّارِ فَكاكَ رَقَبَتِهِ وَالْعَفْوَ عَمّا فِي رِبْقَتِهِ فَأَنْتَ مَوْلايَ أَعْظَمُ أَمَلِهِ وَثِقَتُهُ اَللّٰهُمَّ وَأَسْأَلُكَ بِمَسائِلِكَ الشَّرِيفَةِ وَوَسائِلِكَ الْمُنِيفَةِ أَنْ تَتَغَمَّدَنِي فِي هذَا الشَّهْرِ بِرَحْمَةٍ مِنْكَ واسِعَةٍ وَنِعْمَةٍ وازِعَةٍ وَنَفْسٍ

کرد و از آنها یکی ندا کند [illegible] از خواب بیدار شود ملکی [illegible] برای و اراده کند [illegible] شیطان باو گوید [illegible] از آن شیطان [illegible] نماز الا وقت [illegible] بیدار شود و [illegible] شیطان گوید [illegible] آنست [illegible] زایل کند و عطش کند [illegible] طلوع صبح [illegible] بول کند در گوش او تا [illegible] بلند [illegible] و از ابن جمهور [illegible] روایت کرده که آنحضرت صلی الله علیه و آله [illegible] روزی با اصحاب خود [illegible] از شما [illegible] شیطان

رزقتنا فانتهت إلى نزول الحافرة ومحل الآخرة وما هي إليه صائرة مترجم شیخ

روایت کرده از جناب ابو القاسم حسین بن روح رضی الله عنه که نایب خاص حضرت صاحب الامر علیه السلام است

که فرمود زیارت کن در هر مشهدی که باشی از مشاهد مشرفه در ماه رجب باین زیارت میگوئی چون داخل شدی

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَشْهَدَنَا مَشْهَدَ اَوْلِيَائِهِ فِي رَجَبٍ وَاَوْجَبَ عَلَيْنَا مِنْ حَقِّهِمْ مَا قَدْ وَجَبَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّدٍ الْمُنْتَجَبِ وَعَلَى اَوْصِيَائِهِ الْحُجُبِ اَللّٰهُمَّ فَكَمَا اَشْهَدْتَنَا مَشْهَدَهُمْ فَاَنْجِزْ لَنَا مَوْعِدَهُمْ وَاَوْرِدْنَا مَوْرِدَهُمْ غَيْرَ مُحَلَّئِينَ عَنْ وِرْدٍ فِي دَارِ الْمُقَامَةِ وَالْخُلْدِ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ اِنِّي قَصَدْتُكُمْ وَاعْتَمَدْتُكُمْ بِمَسْاَلَتِي وَحَاجَتِي وَهِيَ فَكَاكُ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَالْمَقَرُّ مَعَكُمْ فِي دَارِ الْقَرَارِ مَعَ شِيعَتِكُمُ الْاَبْرَارِ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ اَنَا سَائِلُكُمْ وَآمِلُكُمْ فِيمَا اِلَيْكُمُ التَّفْوِيضُ وَعَلَيْكُمُ التَّعْوِيضُ فَبِكُمْ يُجْبَرُ الْمَهِيضُ وَيُشْفَى الْمَرِيضُ وَمَا تَزْدَادُ الْاَرْحَامُ وَمَا تَغِيضُ اِنِّي بِسِرِّكُمْ مُؤْمِنٌ وَلِقَوْلِكُمْ مُسَلِّمٌ وَعَلَى اللّٰهِ بِكُمْ مُقْسِمٌ فِي رَجْعِي بِحَوَائِجِي وَقَضَائِهَا وَاِمْضَائِهَا وَاِنْجَاحِهَا وَاِبْرَاحِهَا وَبِشُؤُونِي لَدَيْكُمْ وَصَلَاحِهَا وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ سَلَامَ مُوَدِّعٍ وَلَكُمْ حَوَائِجَهُ مُودِعٍ يَسْاَلُ اللّٰهَ اِلَيْكُمُ الْمَرْجِعَ وَسَعْيُهُ اِلَيْكُمْ غَيْرُ مُنْقَطِعٍ وَاَنْ يَرْجِعَنِي مِنْ حَضْرَتِكُمْ خَيْرَ مَرْجِعٍ اِلَى جَنَابٍ مُمْرِعٍ وَخَفْضٍ مُوَسَّعٍ وَدَعَةٍ وَمَهَلٍ اِلَى حِينِ الْاَجَلِ وَخَيْرِ مَصِيرٍ وَمَحَلٍّ فِي النَّعِيمِ الْاَزَلِ وَالْعَيْشِ الْمُقْتَبَلِ وَدَوَامِ الْاُكُلِ وَشُرْبِ الرَّحِيقِ وَالسَّلْسَلِ وَعَلٍّ وَنَهَلٍ لَا سَاَمَ مِنْهُ وَلَا مَلَلَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ وَتَحِيَّاتُهُ عَلَيْكُمْ حَتَّى الْعَوْدِ اِلَى حَضْرَتِكُمْ وَالْفَوْزِ فِي كَرَّتِكُمْ وَالْحَشْرِ فِي زُمْرَتِكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ وَصَلَوَاتُهُ وَتَحِيَّاتُهُ وَهُوَ حَسْبُنَا وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

مترجم سید بن طاوس روایت کرده از محمد بن ذکوان که معروف بسجاد است برای آنکه آنقدر سجده کرد و گریست در سجود که نابینا شد گفت عرض کردم بحضرت صادق علیه السلام فدای تو شوم اینماه رجب است تعلیم نما مرا دعائی در آن که حقتعالی مرا بآن نفع بخشد حضرت فرمود بنویس بسم الله الرحمن الرحیم بگو در هر روز از رجب در صبح

فضیلت نماز شب

کرده فرزند در بهشت داده که روزن مکان هر کس عقد آن لیل گویا فاقد بهشت است که خوابید هرگاه بیدار شد و ذکر خدا کرد بیدار گره گشوده شود و اگر وضو گرفت باز گره دیگر گشوده گردد و اگر نماز خواند باز گره دیگر گشوده گردد پس داخل صبح شود در حال نشاط با نفس و خوشحال و الا صبح کند خبیث النفس کسلان واین روایت در کتب اهل سنت نیز مذکور است و قطب راوندی روایت کرده از امیر المؤمنین علیه السلام که فرمود مطلع مکی در سحر باشد چیز مطلع مکی در بیداری شب باید برخوردن دور از نوم صورت با خوابیدن در جمیع شب دور ماندن از دنیا باصحبت فساق و دیر قلب و لابد

هشتم در عقب نمازهای روز و شب یَا مَنْ أَرْجُوهُ لِكُلِّ خَيْرٍ وَ آمَنُ سَخَطَهُ عِنْدَ كُلِّ شَرٍّ يَا مَنْ يُعْطِي الْكَثِيرَ بِالْقَلِيلِ يَا مَنْ يُعْطِي مَنْ سَأَلَهُ يَا مَنْ يُعْطِي مَنْ لَمْ يَسْأَلْهُ وَ مَنْ لَمْ يَعْرِفْهُ تَحَنُّناً مِنْهُ وَ رَحْمَةً أَعْطِنِي بِمَسْأَلَتِي إِيَّاكَ جَمِيعَ خَيْرِ الدُّنْيَا وَ جَمِيعَ خَيْرِ الْآخِرَةِ وَ اصْرِفْ عَنِّي بِمَسْأَلَتِي إِيَّاكَ جَمِيعَ شَرِّ الدُّنْيَا وَ شَرِّ الْآخِرَةِ فَإِنَّهُ غَيْرُ مَنْقُوصٍ مَا أَعْطَيْتَ وَ زِدْنِي مِنْ فَضْلِكَ يَا كَرِيمُ راوی گفت پس گرفت حضرت محاسن شریف خود را در پنجه چپ خود و خواند این دعا را با الحاح و تضرع با حرکت دادن انگشت سبابه دست راست پس گفت بعد از این يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ يَا ذَا النَّعْمَاءِ وَ الْجُودِ يَا ذَا الْمَنِّ وَ الطَّوْلِ حَرِّمْ شَيْبَتِي عَلَى النَّارِ

نهم از حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت شده که هر که در ماه رجب صد مرتبه بگوید أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ و ختم کند آنرا بصدقه ختم فرماید حقتعالی برای او برحمت و مغفرت و کسیکه چهار صد مرتبه بگوید بنویسد برای او اجر صد شهید

دهم و نیز از آنحضرت مرویست که کسیکه بگوید در ماه رجب هزار مرتبه لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بنویسد خداوند عز و جل برای او صد هزار حسنه و بنا فرماید برای او صد شهر در بهشت

یازدهم روایت است کسیکه در رجب در وقت صبح هفتاد مرتبه و در وقت پسین نیز هفتاد مرتبه بگوید أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ و چون تمام کرد دستها را بلند کند و بگوید اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَ تُبْ عَلَيَّ پس اگر در ماه رجب بمیرد خدا از او راضی باشد و آتش او را مس نکند ببرکت رجب

دوازدهم در جمیع این ماه هزار مرتبه بگوید أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ مِنْ جَمِيعِ الذُّنُوبِ وَ الْآثَامِ تا خداوند رحمن او را بیامرزد

سیزدهم سید در اقبال فضیلت بسیار از حضرت رسول صلی الله علیه و آله نقل کرده برای خواندن قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ده هزار مرتبه یا هزار مرتبه یا صد مرتبه در ماه رجب و نیز روایت کرده که هر که در روز جمعه ماه رجب صد مرتبه قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ بخواند برای او نوری باشد در قیامت که او را به بهشت بکشاند

چهاردهم سید روایت کرده که هر که در ماه رجب یکروز روزه بدارد و چهار رکعت نماز کند و بخواند در رکعت اول صد مرتبه آیة الکرسی و در رکعت دوم دویست مرتبه قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ نمیرد تا جای خود را در بهشت ببیند یا دیده شود برای او

پانزدهم و نیز سید روایت کرده از حضرت رسول صلی الله علیه و آله که هر که در روز جمعه ماه رجب چهار رکعت نماز کند ما بین ظهر و عصر بخواند در هر رکعتی حمد یکمرتبه و آیة الکرسی هفت مرتبه و قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ پنج مرتبه پس ده مرتبه بگوید أَسْتَغْفِرُ

روایت کرده که حضرت صادق علیه السلام ... زنده دار ... از ... بدن ... نماز کند ... شب ... روز ...

و اما فضیلت نماز شب

بخوانند ... پس از سجده بگوید اَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي ... اَلْحَمْدُ لِلَّهِ ... اِلَيْهِ النُّشُورُ ... لَا ...

اللّٰهَ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ وَأَسْأَلُهُ التَّوْبَةَ بنويسد حق تعالى براى او در روزيكه اين نماز را كرده است تا روزيكه بميرد هر روزى هزار حسنه و عطا فرمايد او را بهر آيه كه خوانده شهرى در بهشت از ياقوت سرخ و بهر حرفى قصرى در بهشت از در سفيد و تزويج فرمايد او را حور العين و راضى شود از او بغير سخط و نوشته شود از عابدين و ختم فرمايد براى او بسعادت و مغفرت الخبر شانزدهم سه روز از اين ماه را كه پنجشنبه و جمعه و شنبه باشد روزه بدارد زيرا كه روايت شده هر كه در يكى از ماههاى حرام اين سه روز را روزه بدارد حق تعالى براى او ثواب نهصد سال عبادت بنويسد هفدهم در تمام ماه رجب شصت ركعت نماز كند باين طريق كه در هر شب اين دو ركعت بجا آورد بخواند در هر ركعت حمد يكمرتبه و قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ سه مرتبه و قُلْ هُوَ اللّٰهُ أَحَدٌ يكمرتبه و چون سلام دهد دستها را بلند كند و بگويد لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَآلِهِ و بكشد دستها را بصورت خود از حضرت رسول صلى الله عليه وآله مرويست كه كسيكه اين عمل را بجا آورد حق تعالى دعاء او را مستجاب گرداند و ثواب شصت حج و شصت عمره باو عطا فرمايد هيجدهم از حضرت رسول صلى الله عليه وآله مرويست كه كسيكه در يكشب از ماه رجب بخواند صد مرتبه قُلْ هُوَ اللّٰهُ أَحَدٌ در دو ركعت نماز پس گويا صد سال روزه گرفته در راه خدا و حق تعالى در بهشت صد قصر باو مرحمت فرمايد هر قصرى در جوار پيغمبرى از پيغمبران عليهم السلام نوزدهم و نيز از آنحضرت مرويست كه هر كه در يكشب از شبهاى رجب ده ركعت نماز كند بخواند در هر ركعتى حمد و قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ يكمرتبه و توحيد سه مرتبه بيامرزد حق تعالى هر گناهى كه كرده الخبر بيستم علامه مجلسى در زاد المعاد فرموده كه از حضرت امير المؤمنين عليه السلام منقولست كه حضرت رسول صلى الله عليه وآله فرمود كه هر كه در هر شب و هر روز ماه رجب و شعبان و رمضان سه مرتبه هر يك از حمد و آية الكرسى و قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ و قُلْ هُوَ اللّٰهُ أَحَدٌ و قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ و قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ بخواند و سه مرتبه بگويد سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ و سه مرتبه بگويد اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و سه مرتبه بگويد اللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ و چهارصد مرتبه بگويد أَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ خداوند تعالى گناهان او را بيامرزد اگر چه بعدد قطره هاى باران و برگ درختان و كف درياها باشد الخبر

فضيلت نماز شب

و اينها را بگويد اللّٰهُمَّ أَعِنِّي عَلَىٰ هَوْلِ الْمُطَّلَعِ وَوَسِّعْ عَلَيَّ ضِيقَ الْمَضْجَعِ وَارْزُقْنِي خَيْرَ مَا بَعْدَ الْمَوْتِ و چون صداى خروس شنيد بگويد سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ سَبَقَتْ رَحْمَتُكَ غَضَبَكَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ عَمِلْتُ سُوءاً وَظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ وَتُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ و چون نگاه كند باطراف آسمان بخواند اللّٰهُمَّ إِنَّهُ لَا يُوَارِي مِنْكَ لَيْلٌ سَاجٍ وَلَا سَمَاءٌ ذَاتُ أَبْرَاجٍ وَلَا أَرْضٌ ذَاتُ مِهَادٍ وَلَا ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ وَلَا بَحْرٌ لُجِّيٌّ تُدْلِجُ بَيْنَ يَدَيِ الْمُدْلِجِ مِنْ

و نیز علامه مجلسی فرموده که در هر شب از شبهای این ماه هزار مرتبه لا اله الا الله وارد شده است و بدانکه شب جمعه اول ماه رجب را لیلة الرغائب میگویند و از برای آن عملی از حضرت رسول صلی الله علیه و آله وارد شده با فضیلت بسیار که سید در اقبال و علامه در اجازه بنی زهره نقل کرده اند از جمله فضیلت او آنکه گناهان بسیار بسبب او آمرزیده شود و آنکه هر که این نماز را بکند اول شبی که در قبر او شود حقتعالی بفرستد ثواب این نماز را بسوی او به نیکوترین صورتی با روی گشاده و درخشان و زبان فصیح پس با او گوید ای حبیب من بشارت باد ترا که نجات یافتی از هر شدت پس بگوید تو کیستی بخدا سوگند که من روئی بهتر از روی تو ندیدم و کلامی شیرین تر از کلام تو نشنیده ام و بوئی بهتر از بوی تو نبوئیده ام گوید من ثواب آن نمازم که در فلان شب از فلان ماه از فلان سال بجا آوردی آمدم امشب نزد تو تا حق ترا ادا کنم و مونس تنهائی تو باشم و وحشت را از تو بردارم و چون در صور دمیده شود من سایه بر سر تو خواهم افکند در عرصه قیامت پس خوشحال باش که خیر از تو مفقود نخواهد شد هرگز. و کیفیت آن چنانست که روز پنجشنبه اول ماه را روزه بدارد پس چون شب جمعه داخل شود ما بین نماز مغرب و عشاء دوازده رکعت نماز بکند هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت از آن یک مرتبه حمد و سه مرتبه انا انزلناه و دوازده مرتبه قل هو الله احد بخواند و چون فارغ شد از نماز هفتاد مرتبه بگوید اللهم صل علی محمد النبی الامی و علی آله پس بسجده رود و هفتاد مرتبه بگوید سبوح قدوس رب الملائکة و الروح پس سر از سجده بردارد و هفتاد مرتبه بگوید رب اغفر و ارحم و تجاوز عما تعلم انک انت العلی الاعظم پس باز بسجده رود و هفتاد مرتبه بگوید سبوح قدوس رب الملائکة و الروح پس حاجت خود را طلبد که انشاء الله برآورده خواهد شد و بدان نیز که در ماه رجب زیارت حضرت امام رضا علیه السلام مندوب است و اختصاصی دارد چنانچه عمره در این ماه فضیلت دارد و روایت شده که تالی حج است در فضیلت و منقول است که جناب علی بن الحسین علیه السلام معتمر شده بود در ماه رجب شبانه روز نماز در نزد کعبه میکرد است و پیوسته در سجده بود در شب و روز و این ذکر از آنحضرت شنیده شد که در سجده میگفت عظم الذنب من عبدک فلیحسن العفو من عندک

قسم دوم در اعمال مخصوصه ایام و لیالی ماه رجب است

شب اول شب بزرگی است و در آن چند عمل است اول آنکه چون هلال را ببیند بگوید اللهم اهله علینا بالامن و الایمان و السلامة و الاسلام ربی و ربک الله عز و جل

علیک تسبیح التعظیم علی من تشاء من خلقک تعلم خائنة الاعین و ما تخفی الصدور عالم الغیب ... انت الحی القیوم لا اله الا انت ... سبحان الله رب العالمین ... و الحمد لله رب العالمین پس بخواند پنج آیه آخر آل عمران ان فی خلق السموات و الارض و اختلاف اللیل و النهار لآیات لاولی الالباب الذین یذکرون الله قیاما و قعودا و علی جنوبهم و یتفکرون فی خلق السموات و الارض ربنا ما خلقت هذا باطلا سبحانک فقنا عذاب النار ربنا انک من تدخل النار

ونیز از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که چون هلال رجب دیده میشد میگفت اَللّٰهُمَّ بارِكْ لَنا فی رَجَبٍ وَشَعْبانَ وَبَلِّغْنا شَهْرَ رَمَضانَ وَاَعِنّا عَلَی الصِّیامِ وَالْقِیامِ وَحِفْظِ اللِّسانِ وَغَضِّ الْبَصَرِ وَلا تَجْعَلْ حَظَّنا مِنْهُ الْجُوعَ وَالْعَطَشَ دوم غسل کند چنانکه بعضی از علماء فرموده اند از حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت شده که هر که درک کند ماه رجب را و غسل کند در اول و وسط و آخر آن بیرون آید از گناهان خود مانند روزی که از مادر متولد شده سوم زیارت کند حضرت امام حسین علیه السلام را چهارم بعد از نماز مغرب بیست رکعت نماز کند بحمد و توحید و بعد از هر دو رکعت سلام دهد تا محفوظ بماند خود و اهل و مال و اولادش و از عذاب قبر در پناه باشد و از صراط بی‌حساب مانند برق بگذرد پنجم بعد از نماز عشاء دو رکعت نماز کند بخواند در رکعت اول حمد و اَلَمْ نَشْرَحْ یکمرتبه و توحید سه مرتبه و در رکعت دوم حمد و اَلَمْ نَشْرَحْ و توحید و معوذتین را و چون سلام نماز داد سی مرتبه لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ بگوید و سی مرتبه صلوات بفرستد تا حق تعالی گناهان او را بیامرزد مانند روزی که از مادر متولد شده ششم آنکه بخواند سی رکعت نماز در هر رکعت حمد و قُلْ یا اَیُّهَا الْکافِرُونَ یکمرتبه و توحید سه مرتبه هفتم بجا آورد آنچه را که شیخ در مصباح المتهجد ذکر نموده فرموده ذکر عمل شب اول رجب روایت کرده است ابوالبختری وهب بن وهب از حضرت امام جعفر صادق از پدرش از جدش از حضرت امیرالمؤمنین علیهم السلام که آن حضرت را خوش میآمد که فارغ سازد خود را چهار شب در تمام سال یعنی احیا بدارد آن شبها را بعبادت و آن چهار شب اول رجب و شب نیمه شعبان و شب عید فطر و شب عید قربان بود و روایت شده است از ابوجعفر ثانی حضرت امام محمد تقی علیه السلام که فرمود مستحب است که مرد بخواند این دعا را در شب اول رجب بعد از عشاء آخره اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِاَنَّكَ مَلِكٌ وَاَنَّكَ عَلی كُلِّ شَیْءٍ مُقْتَدِرٌ وَاَنَّكَ ما تَشاءُ مِنْ اَمْرٍ یَكُونُ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَتَوَجَّهُ اِلَیْكَ بِنَبِیِّكَ مُحَمَّدٍ نَبِیِّ الرَّحْمَةِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ یا مُحَمَّدُ یا رَسُولَ اللهِ اِنّی اَتَوَجَّهُ بِكَ اِلَی اللهِ رَبِّكَ وَرَبّی لِیُنْجِحَ لی بِكَ طَلِبَتی اَللّٰهُمَّ بِنَبِیِّكَ مُحَمَّدٍ وَالْاَئِمَّةِ مِنْ اَهْلِ بَیْتِهِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمْ اَنْجِحْ طَلِبَتی پس سؤال کن حاجت را و روایت کرده علی بن حدید که حضرت موسی بن جعفر علیه السلام بعد از فراغ از نماز شب در حال سجده میگفت لَكَ الْمَحْمَدَةُ اِنْ اَطَعْتُكَ وَلَكَ الْحُجَّةُ اِنْ عَصَیْتُكَ لا صُنْعَ لی وَلا لِغَیْری فی اِحْسانٍ اِلّا بِكَ

فَقَدْ اَخْزَیْتَهُ وَما لِلظّالِمینَ مِنْ اَنْصارٍ رَبَّنا اِنَّنا سَمِعْنا مُنادِیاً یُنادی لِلْاِیمانِ اَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنّا رَبَّنا فَاغْفِرْ لَنا ذُنُوبَنا وَكَفِّرْ عَنّا سَیِّئاتِنا وَتَوَفَّنا مَعَ الْاَبْرارِ رَبَّنا وَآتِنا ما وَعَدْتَنا عَلی رُسُلِكَ وَلا تُخْزِنا یَوْمَ الْقِیامَةِ اِنَّكَ لا تُخْلِفُ الْمیعادَ بعد هرگاه خواست که متوجه شود بعبادت و او را حاجتی بوده باشد یا نباشد و چون بیرون رفت از بیت الخلا ابتدا کند بمسواک بعد از آن وضو بسازد وضوء کامل و خود را خوشبو سازد ... جهت نماز شب و اول وقت آن

یا کائِناً قَبْلَ کُلِّ شَیْءٍ وَیا مُکَوِّنَ کُلِّ شَیْءٍ اِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَعُوذُ بِکَ
مِنَ الْعَدیلَةِ عِنْدَ الْمَوْتِ وَمِنْ شَرِّ الْمَرْجِعِ فِی الْقُبُورِ وَمِنَ النَّدامَةِ یَوْمَ الْاٰزِفَةِ
فَاَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ عَیْشی عیشَةً نَقِیَّةً وَمیتَتی میتَةً
سَوِیَّةً وَمُنْقَلَبی مُنْقَلَباً کَریماً غَیْرَ مُخْزٍ وَلا فاضِحٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ الْاَئِمَّةِ یَنابیعِ
الْحِکْمَةِ وَاُولِی النِّعْمَةِ وَمَعادِنِ الْعِصْمَةِ وَاعْصِمْنی بِهِمْ مِنْ کُلِّ سُوءٍ وَلا تَاْخُذْنی
عَلی غِرَّةٍ وَلا عَلی غَفْلَةٍ وَلا تَجْعَلْ عَواقِبَ اَعْمالی حَسْرَةً وَارْضَ عَنّی فَاِنَّ مَغْفِرَتَکَ
لِلظّالِمینَ وَاَنَا مِنَ الظّالِمینَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لی ما لا یَضُرُّکَ وَاَعْطِنی ما لا یَنْقُصُکَ فَاِنَّکَ
الْوَسیعُ رَحْمَتُهُ الْبَدیعُ حِکْمَتُهُ وَاَعْطِنِی السَّعَةَ وَالدَّعَةَ وَالْاَمْنَ وَالصِّحَّةَ وَالْبُخُوعَ
وَالْقُنُوعَ وَالشُّکْرَ وَالْمُعافاةَ وَالتَّقْوی وَالصَّبْرَ وَالصِّدْقَ عَلَیْکَ وَعَلی اَوْلِیائِکَ
وَالْیُسْرَ وَالشُّکْرَ وَاعْمُمْ بِذٰلِکَ یا رَبِّ اَهْلی وَوَلَدی وَاِخْوانی فیکَ وَمَنْ اَحْبَبْتُ وَ
اَحَبَّنی وَوَلَدْتُ وَوَلَدَنی مِنَ الْمُسْلِمینَ وَالْمُؤْمِنینَ یا رَبَّ الْعالَمینَ ابن اشیم گفته ابن طاوس
بعد از هشت رکعت نماز شب پیش از نماز وتر است اینکه سه رکعت وتر را بجا آورد پس چون سلام دادی
بگو در حالتیکه نشسته باشی اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی لا تَنْفَدُ خَزائِنُهُ وَلا یَخافُ آمِنُهُ رَبِّ اِنِ ارْتَکَبْتُ
الْمَعاصِیَ فَذٰلِکَ ثِقَةٌ مِنّی بِکَرَمِکَ اِنَّکَ تَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبادِکَ وَتَعْفُو عَنْ
سَیِّئاتِهِمْ وَتَغْفِرُ الزَّلَلَ وَاِنَّکَ مُجیبٌ لِداعیکَ وَمِنْهُ قَریبٌ وَاَنَا تائِبٌ اِلَیْکَ مِنَ
الْخَطایا وَراغِبٌ اِلَیْکَ فی تَوْفیرِ حَظّی مِنَ الْعَطایا یا خالِقَ الْبَرایا یا مُنْقِذی مِنْ کُلِّ شَدیدَةٍ
یا مُجیری مِنْ کُلِّ مَحْذُورٍ وَفِّرْ عَلَیَّ السُّرُورَ وَاکْفِنی شَرَّ عَواقِبِ الْاُمُورِ فَاَنْتَ اللّٰهُ عَلی نَعْمائِکَ
وَجَزیلِ عَطائِکَ مَشْکُورٌ وَلِکُلِّ خَیْرٍ مَذْخُورٌ و بدانکه علماء از برای هر شب ماه نماز مخصوصی

ذکر فرموده اند مقام را	روز اول رجب	گنجایش نقل آن نیست

روز شریفی است و در آن چند عمل است اول روزه گرفتن روایت شده که حضرت نوح علیه السلام در این روز
بکشتی سوار شد و امر فرمود کسانی را که با او بودند روزه بدارند و هر که این روز را روزه بدارد

کیفیت نماز شب
وقت نماز شب
از نصف شب است و هرچه نزدیکتر
بود بطلوع صبح بهتر است و اگر طلوع کند صبح
و چهار رکعت از آن بجا آورده
باشد بقیه را بخواند
...
سلام میدهد
دو رکعت اول ... بعد از حمد
سوره توحید
... رکعت اول بعد از حمد قل یا ایها الکافرون
و رکعت دوم ... توحید
بخواند ...

آتش جهنم بیکسال راه از او دور شود دوم غسل کند سیم زیارت امام حسین علیه السلام کند شیخ روایت کرده از بشیر دهان از امام جعفر صادق علیه السلام که فرمود هر که زیارت کند حسین بن علی علیهما السلام را در روز اول رجب بیامرزد خداوند عالم او را البته چهارم بخواند دعای طولی که سید در اقبال نقل فرموده پنجم شروع کند بنماز سلمان رضی الله عنه بدینطریق که ده رکعت نماز گذارد و بعد از هر دو رکعت سلام دهد و در هر رکعت بگوید حمد و سه مرتبه سوره توحید و سه مرتبه سوره قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ بخواند و بعد از هر سلام دستها را بلند کند و بگوید لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ پس بگوید اَللّٰهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ پس دستها را بر روی خود کشد و در نیمه ماه نیز این نماز را همین کیفیت بخواند لکن عوض این دعا بعد از عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بگوید إِلٰهاً وَاحِداً أَحَداً فَرْداً صَمَداً لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَداً و در روز آخر ماه نیز چنین کند لکن بعد از عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بگوید وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ پس دستها را بروی خود بکشد و حاجت خود را بطلبد و از فوائد این نماز نباید غفلت نمود که آن بسیار است و بدانکه از برای حضرت سلمان نیز نماز دیگری است در روز اول این ماه ده رکعت در هر رکعت حمد یکمرتبه و توحید سه مرتبه با فضیلت بسیار که جمله‌ای از آن شستن گناهان و محفوظ بودن از فتنه قبر و عذاب روز قیامت و رفع جذام و برص و ذات الجنب از خواننده آنست و سید نیز برای این روز چهار رکعت نماز نقل کرده هر که خواهد باقبال مراجعه کند و در این روز سنه ۵۷ هجری بقول بعضی ولادت حضرت باقر علیه السلام واقع شده و لکن مختار داعی در سیم صفر است و در روز دوم این ماه بقولی ولادت باسعادت حضرت امام علی نقی علیه السلام است سنه ۲۱۲ و شهادت آنحضرت در سیم رجب سنه ۲۵۴ و بقولی چهارم رجب در سر من رای واقع شده روز دهم بقول ابن عیاش ولادت حضرت امام محمد تقی علیه السلام واقع شده

شب سیزدهم

بدانکه مستحب است در هر یک از ماه رجب و شعبان و رمضان آنکه در شب سیزدهم دو رکعت نماز بگذارند در هر رکعت حمد یکمرتبه و یس و تبارک الملک و توحید بخواند و در شب چهاردهم چهار رکعت بدو سلام همین کیفیت و در شب پانزدهم شش رکعت بسه سلام همین کیفیت از حضرت صادق علیه السلام مرویست که هر که چنین کند جمیع فضیلت این سه ماه را دریابد و جمیع گناهانش غیر از شرک آمرزیده

رکعتی و نماز وتر که یک رکعت است تنها و چنانکه گذشت است قنوت در نمازها و قنوت است نیز در هر رکعت دوم از نوافل و کافی است سبحان الله گفتن و بهتر آنکه گفته شود اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَعَافِنَا وَاعْفُ عَنَّا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ و بهتر آنکه بگوید رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَتَجَاوَزْ عَمَّا تَعْلَمُ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعَزُّ الْأَجَلُّ الْأَكْرَمُ و در روایتی است که حضرت امام موسی علیه السلام در قنوت نماز شب و عبادت مبارک ... بخواند اَللّٰهُمَّ إِنَّكَ خَلَقْتَنِي سَوِيّاً و این دعا بتمام در صحیفه کامله است و چون فارغ شود از هشت رکعت نماز

روز سیزدهم اول ایام البیض است و ثواب بسیاری برای روزهٔ این روز و دو روز
بعد وارد شده و اگر کسی خواهد عمل ام داود بجا آورد باید این روز را روزه بگیرد و در این روز بنا
بر مشهور بعد از سی سال از عام الفیل ولادت با سعادت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام در میان کعبهٔ معظمه
واقع شده است **شب نیمهٔ ماه رجب** شب شریفی است و در آن چند عمل است اول غسل دوم احیاء
بپا داشتن چنانکه علامهٔ مجلسی فرموده سوم زیارت امام حسین علیه السلام چهارم شش رکعت نماز که در شب سیزدهم ذکر شد
پنجم سی رکعت نماز در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید و این نماز را سید از حضرت رسول صلی الله علیه و آله
نقل کرده با فضیلت بسیار ششم دوازده رکعت نماز هر دو رکعت به یک سلام و در هر رکعت هر یک از
سورهٔ حمد و توحید و فلق و ناس و آیة الکرسی و قدر را چهار مرتبه بخواند و بعد از سلام چهار مرتبه بگوید
اللّهُ اللّهُ رَبّي لا اُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً وَلا اَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ وَلِيّاً و هر چه میخواهد بخواهد
و این نماز را سید بطریق معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده و لکن شیخ در مصباح فرموده روایت کرده داود
بن سرحان از حضرت صادق علیه السلام که فرمود بجا بیاور در شب نیمهٔ رجب دوازده رکعت نماز میخوانی در هر رکعت
حمد و سوره و چون فارغ شدی از نماز میخوانی بعد از آن حمد و معوذتین و سورهٔ اخلاص و آیة الکرسی را چهار
مرتبه و میگوئی بعد از آن **سُبْحانَ اللّهِ وَالْحَمْدُ لِلّهِ وَلا اِلهَ اِلاَّ اللّهُ وَاللّهُ اَكْبَرُ** چهار مرتبه پس میگوئی
اللّهُ اللّهُ رَبّي لا اُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً وَما شاءَ اللّهُ لا قُوَّةَ اِلاّ بِاللّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ بجا بیاورد آنچه
در شب بیست و هفتم نیز مثل اینرا **روز نیمهٔ رجب** روز مبارکیست و در آن چند عمل است
اول غسل دوم زیارت حضرت امام حسین علیه السلام از ابن ابی نصر منقول است که گفت سؤال کردم از حضرت
امام رضا علیه السلام که در چه ماه زیارت کنیم امام حسین علیه السلام را فرمود در نیمهٔ رجب و نیمهٔ شعبان سوم نماز
سلمان بجا آورد که در روز اول گذشت چهارم چهار رکعت نماز بخواند و بعد از سلام دست خود را پهن کند و
بگوید **اللّهُمَّ يا مُذِلَّ كُلِّ جَبّارٍ وَيا مُعِزَّ الْمُؤْمِنِينَ اَنْتَ كَهْفي حِينَ تُعْيِينِي الْمَذاهِبُ وَ
اَنْتَ بارِئُ خَلْقي رَحْمَةً بي وَقَدْ كُنْتَ عَنْ خَلْقي غَنِيّاً وَلَوْلا رَحْمَتُكَ لَكُنْتُ مِنَ الْهالِكِينَ
وَاَنْتَ مُؤَيِّدي بِالنَّصْرِ عَلى اَعْدائي وَلَوْلا نَصْرُكَ اِيّايَ لَكُنْتُ مِنَ الْمَفْضُوحِينَ يا مُرْسِلَ
الرَّحْمَةِ مِنْ مَعادِنِها وَمُنْشِئَ الْبَرَكَةِ مِنْ مَواضِعِها يا مَنْ خَصَّ نَفْسَهُ بِالشُّمُوخِ وَالرِّفْعَةِ
فَاَوْلِياؤُهُ بِعِزِّهِ يَتَعَزَّزُونَ وَيا مَنْ وَضَعَتْ لَهُ الْمُلُوكُ نِيرَ الْمَذَلَّةِ عَلى اَعْناقِهِمْ**

شب بجا بیاورد و بعد دو رکعت
نماز شفع و یک رکعت نماز وتر بعد
بخوانند در این سه رکعت تا
از بعد قل هو الله احد تا
سه مرتبه که ثواب یک ختم قرآن
دارد در آن یا آنکه سورهٔ توحید
بخواند در آن است و بالا
دو رکعت اول
در نماز شفع در رکعت اول
حمد و قل اعوذ برب الناس
و در رکعت دوم حمد و قل
اعوذ برب الفلق و چون از
نماز شفع فارغ شد مستحب است
آنکه بخواند الهی تعرضت لک
فی هذا اللیل المتعرضون
و این دعا ذکر شد در اعمال
شب نیمهٔ شعبان در مصابیح
الجنان مذکور شد و چون از
دو رکعت شفع فارغ شد
یک رکعت وتر بخواند

فَهُمْ مِنْ سَطَوَاتِهِ خَائِفُونَ اَسْئَلُكَ بِكُنُوزِ بَيِّنَاتِكَ الَّتِي اشْتَقَقْتَهَا مِنْ كِبْرِيَائِكَ وَ اَسْئَلُكَ بِكِبْرِيَائِكَ الَّتِي اشْتَقَقْتَهَا مِنْ عِزَّتِكَ وَ اَسْئَلُكَ بِعِزَّتِكَ الَّتِي اسْتَوَيْتَ بِهَا عَلَى عَرْشِكَ فَخَلَقْتَ بِهَا جَمِيعَ خَلْقِكَ فَهُمْ لَكَ مُذْعِنُونَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ اَهْلِ بَيْتِهِ روایت است که هر صاحب غمی این دعا را بخواند حق تعالی او را از اندوه و غم امان بخشد

پنجم عمل ام داود که عمده اعمال این روز است و برای برآمدن حاجات و کشف کربات و دفع ظلم ظالمان مؤثر است و کیفیت آن بنابر آنچه در مصباح شیخ است آنستکه چون خواهد این عمل را بجا آورد روزه بگیرد روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم را پس در روز پانزدهم نزد زوال غسل کند چون وقت زوال داخل شود نماز ظهر و عصر را بجا آورد در حالتیکه رکوع و سجود شان را نیکو کند و در موضع خلوتی باشد که چیزی او را مشغول ننماید و انسانی با او تکلم ننماید پس چون از نماز فارغ شود رو بقبله کند و بخواند حمد را صد مرتبه و سوره اخلاص صد مرتبه و آیة الکرسی را ده مرتبه و بعد از اینها بخواند سوره انعام و بنی اسرائیل و کهف و لقمان و یس و صافات و حم سجده و حمعسق و حم دخان و فتح و واقعه و ملک و ن و اذا السماء انشقت و ما بعد آنرا تا آخر قرآن و چون از اینها فارغ شود بگوید در حالتیکه رو بقبله باشد صَدَقَ اللهُ الْعَظِيمُ الَّذِي لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ذُو الْجَلَالِ وَ الْاِكْرَامِ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ الْبَصِيرُ الْخَبِيرُ شَهِدَ اللهُ اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَ الْمَلَائِكَةُ وَ اُولُوا الْعِلْمِ قَائِماً بِالْقِسْطِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَ بَلَّغَتْ رُسُلُهُ الْكِرَامُ وَ اَنَا عَلَى ذٰلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَ لَكَ الْمَجْدُ وَ لَكَ الْعِزُّ وَ لَكَ الْفَخْرُ وَ لَكَ الْقَهْرُ وَ لَكَ النِّعْمَةُ وَ لَكَ الْعَظَمَةُ وَ لَكَ الرَّحْمَةُ وَ لَكَ الْمَهَابَةُ وَ لَكَ السُّلْطَانُ وَ لَكَ الْبَهَاءُ وَ لَكَ الْاِمْتِنَانُ وَ لَكَ التَّسْبِيحُ وَ لَكَ التَّقْدِيسُ وَ لَكَ التَّهْلِيلُ وَ لَكَ التَّكْبِيرُ وَ لَكَ مَا يُرىٰ وَ لَكَ مَا لَا يُرىٰ وَ لَكَ مَا فَوْقَ السَّمٰوَاتِ الْعُلىٰ وَ لَكَ مَا تَحْتَ الثَّرىٰ وَ لَكَ الْاَرَضُونَ السُّفْلىٰ وَ لَكَ الْاٰخِرَةُ وَ الْاُولىٰ وَ لَكَ مَا تَرْضىٰ بِهِ مِنَ الثَّنَاءِ وَ الْحَمْدِ وَ الشُّكْرِ وَ النَّعْمَاءِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى جَبْرَئِيلَ اَمِينِكَ عَلَى وَحْيِكَ وَ الْقَوِيِّ عَلَى اَمْرِكَ وَ الْمُطَاعِ فِي سَمٰوَاتِكَ

و در آن بحمد و سوره توحید و در رکعت دوم بخواند بعد از حمد قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ سه مرتبه و معوذتین یعنی قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ و قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ پس دست برمیدارد برای قنوت و در دعا بخواند آنچه بخواهد شیخ طوسی فرموده که دعاهائیکه در این محل خوانده میشود از زیادی احصا نمیشود ولکن چیز موقتی نیست که خلاف آن جایز نباشد و مستحب است که در قنوت از خوف خدا و ترس از عذاب او گریه کند یا تباکی کند و دعا کند برای برادران مؤمن و مستحب است که ذکر شود چهل نفر یا بیشتر کند برای چهل مؤمن دعا که اینگونه دعا مستجاب

وَمُحَالِّ كَرَامَاتِكَ الْمُتَحَمِّلِ لِكَلِمَاتِكَ النَّاصِرِ لِأَنْبِيَائِكَ الْمُدَمِّرِ لِأَعْدَائِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلَىٰ مِيكَائِيلَ مَلَكِ رَحْمَتِكَ وَالْمَخْلُوقِ لِرَأْفَتِكَ وَالْمُسْتَغْفِرِ الْمُعِينِ لِأَهْلِ طَاعَتِكَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ إِسْرَافِيلَ حَامِلِ عَرْشِكَ وَصَاحِبِ الصُّورِ الْمُنْتَظِرِ لِأَمْرِكَ الْوَجِلِ الْمُشْفِقِ
مِنْ خِيفَتِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ حَمَلَةِ الْعَرْشِ الطَّاهِرِينَ وَعَلَى السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَرَةِ
الطَّيِّبِينَ وَعَلَىٰ مَلَائِكَتِكَ الْكِرَامِ الْكَاتِبِينَ وَعَلَىٰ مَلَائِكَةِ الْجِنَانِ وَخَزَنَةِ النِّيرَانِ
وَمَلَكِ الْمَوْتِ وَالْأَعْوَانِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ أَبِينَا آدَمَ بَدِيعِ
فِطْرَتِكَ الَّذِي كَرَّمْتَهُ بِسُجُودِ مَلَائِكَتِكَ وَأَبَحْتَهُ جَنَّتَكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ أُمِّنَا
حَوَّاءَ الْمُطَهَّرَةِ مِنَ الرِّجْسِ الْمُصَفَّاةِ مِنَ الدَّنَسِ الْمُفَضَّلَةِ مِنَ الْإِنْسِ الْمُتَرَدِّدَةِ بَيْنَ مَحَالِّ
الْقُدْسِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ هَابِيلَ وَشَيْثَ وَإِدْرِيسَ وَنُوحٍ وَهُودٍ وَصَالِحٍ وَإِبْرٰهِيمَ وَ
إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَيُوسُفَ وَالْأَسْبَاطِ وَلُوطٍ وَشُعَيْبٍ وَأَيُّوبَ وَمُوسَىٰ وَ
هٰرُونَ وَيُوشَعَ وَمِيشَا وَالْخِضْرِ وَذِي الْقَرْنَيْنِ وَيُونُسَ وَإِلْيَاسَ وَالْيَسَعَ وَذِي الْكِفْلِ
وَطَالُوتَ وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَزَكَرِيَّا وَشَعْيَا وَيَحْيَىٰ وَتُورَخَ وَمَتَّىٰ وَإِرْمِيَا وَحَبْقُوقَ
وَدَانِيَالَ وَعُزَيْرٍ وَعِيسَىٰ وَشَمْعُونَ وَجِرْجِيسَ وَالْحَوَارِيِّينَ وَالْأَتْبَاعِ وَخَالِدٍ وَحَنْظَلَةَ
وَلُقْمَانَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَرَحِمْتَ وَبَارَكْتَ عَلَىٰ إِبْرٰهِيمَ وَآلِ إِبْرٰهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَوْصِيَاءِ وَالسُّعَدَاءِ وَالشُّهَدَاءِ وَأَئِمَّةِ الْهُدَىٰ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَبْدَالِ
وَالْأَوْتَادِ وَالسُّيَّاحِ وَالْعُبَّادِ وَالْمُخْلِصِينَ وَالزُّهَّادِ وَأَهْلِ الْجِدِّ وَالْاجْتِهَادِ وَاخْصُصْ
مُحَمَّدًا وَأَهْلَ بَيْتِهِ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَأَجْزَلِ كَرَامَاتِكَ وَبَلِّغْ رُوحَهُ وَجَسَدَهُ
مِنِّي تَحِيَّةً وَسَلَامًا وَزِدْهُ فَضْلًا وَشَرَفًا وَكَرَمًا حَتَّىٰ تُبَلِّغَهُ أَعْلَىٰ دَرَجَاتِ أَهْلِ
الشَّرَفِ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَالْأَفَاضِلِ الْمُقَرَّبِينَ اَللّٰهُمَّ وَصَلِّ عَلَىٰ مَنْ سَمَّيْتُ

وَمَنْ لَمْ اُسَمِّ مِنْ مَلٰۤئِكَتِكَ وَاَنْبِيَاۤئِكَ وَرُسُلِكَ وَاَهْلِ طَاعَتِكَ وَاَوْصِلْ صَلَوٰتِي اِلَيْهِمْ وَاِلٰى اَرْوَاحِهِمْ وَاجْعَلْهُمْ اِخْوَانِي فِيكَ وَاَعْوَانِي عَلٰى دُعَاۤئِكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْتَشْفِعُ بِكَ اِلَيْكَ وَبِكَرَمِكَ اِلٰى كَرَمِكَ وَبِجُودِكَ اِلٰى جُودِكَ وَبِرَحْمَتِكَ اِلٰى رَحْمَتِكَ وَبِاَهْلِ طَاعَتِكَ اِلَيْكَ وَاَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ بِكُلِّ مَا سَئَلَكَ بِهِ اَحَدٌ مِنْهُمْ مِنْ مَسْئَلَةٍ شَرِيفَةٍ غَيْرِ مَرْدُودَةٍ وَبِمَا دَعَوْكَ بِهِ مِنْ دَعْوَةٍ مُجَابَةٍ غَيْرِ مُخَيَّبَةٍ يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيمُ يَا حَلِيمُ يَا كَرِيمُ يَا عَظِيمُ يَا جَلِيلُ يَا مُنِيلُ يَا جَمِيلُ يَا كَفِيلُ يَا وَكِيلُ يَا مُقِيلُ يَا مُجِيرُ يَا خَبِيرُ يَا مُنِيرُ يَا مُبِيرُ يَا مَنِيعُ يَا مُدِيلُ يَا مُحِيلُ يَا كَبِيرُ يَا قَدِيرُ يَا بَصِيرُ يَا شَكُورُ يَا بَرُّ يَا طُهْرُ يَا طَاهِرُ يَا قَاهِرُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا سَاتِرُ يَا مُحِيطُ يَا مُقْتَدِرُ يَا حَفِيظُ يَا مُتَجَبِّرُ يَا قَرِيبُ يَا وَدُودُ يَا حَمِيدُ يَا مَجِيدُ يَا مُبْدِئُ يَا مُعِيدُ يَا شَهِيدُ يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ يَا قَابِضُ يَا بَاسِطُ يَا هَادِي يَا مُرْسِلُ يَا مُرْشِدُ يَا مُسَدِّدُ يَا مُعْطِي يَا مَانِعُ يَا دَافِعُ يَا رَافِعُ يَا بَاقِي يَا وَاقِي يَا خَلَّاقُ يَا وَهَّابُ يَا تَوَّابُ يَا فَتَّاحُ يَا نَفَّاحُ يَا مُرْتَاحُ يَا مَنْ بِيَدِهِ كُلُّ مِفْتَاحٍ يَا نَفَّاعُ يَا رَؤُوفُ يَا عَطُوفُ يَا كَافِي يَا شَافِي يَا مُعَافِي يَا مُكَافِي يَا وَفِيُّ يَا مُهَيْمِنُ يَا عَزِيزُ يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ يَا اَحَدُ يَا صَمَدُ يَا نُورُ يَا مُدَبِّرُ يَا فَرْدُ يَا وِتْرُ يَا قُدُّوسُ يَا نَاصِرُ يَا مُؤْنِسُ يَا بَاعِثُ يَا وَارِثُ يَا عَالِمُ يَا حَاكِمُ يَا بَادِي يَا مُتَعَالِي يَا مُصَوِّرُ يَا مُسَلِّمُ يَا مُتَحَبِّبُ يَا قَاۤئِمُ يَا دَاۤئِمُ يَا عَلِيمُ يَا حَكِيمُ يَا جَوَادُ يَا بَارِئُ يَا بَارُّ يَا سَارُّ يَا عَدْلُ يَا فَاصِلُ يَا دَيَّانُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا سَمِيعُ يَا بَدِيعُ يَا خَفِيرُ يَا مُعِينُ يَا نَاشِرُ يَا غَافِرُ يَا قَدِيمُ يَا مُسَهِّلُ يَا مُيَسِّرُ يَا مُمِيتُ يَا مُحْيِي يَا نَافِعُ يَا رَازِقُ يَا مُقْتَدِرُ يَا مُسَبِّبُ يَا مُغِيثُ يَا مُغْنِي يَا مُقْنِي يَا خَالِقُ يَا رَاصِدُ يَا وَاحِدُ يَا حَاضِرُ يَا جَابِرُ يَا حَافِظُ يَا شَدِيدُ يَا غِيَاثُ يَا عَاۤئِدُ يَا قَابِضُ يَا مَنْ عَلَا فَاسْتَعْلٰى فَكَانَ بِالْمَنْظَرِ الْاَعْلٰى يَا مَنْ قَرُبَ فَدَنَا وَبَعُدَ

کرده باشد واستغفار را بدست راست بشمارد و روایت شده که حضرت رسول صلی الله علیه وآله استغفار میکرد در نماز وتر هفتاد مرتبه و هفت مرتبه میگفت هٰذَا مَقَامُ الْعَائِذِ بِكَ مِنَ النَّارِ و نیز روایت شده که حضرت امام زین العابدین علیه السلام در سحر در نماز وتر سیصد مرتبه میگفت اَلْعَفْوَ اَلْعَفْوَ و بگوید بعد از این رَبِّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَتُبْ عَلَيَّ اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ و سزاوار است آنکه طول دهد قنوت را و چون فارغ شد از قنوت برکوع رود و چون سر از رکوع بردارد بخواند این دعا را که شیخ درهند...

فنائي في علم السر واخفى يا من اليه التدبير وله المقادير ويا من العسير عليه سهل
يسير يا من هو على ما يشاء قدير يا مرسل الرياح يا فالق الاصباح يا باعث الارواح
يا ذا الجود والسماح يا راد ما قد فات يا ناشر الاموات يا جامع الشتات يا رازق من
يشاء بغير حساب يا فاعل ما يشاء كيف يشاء ويا ذا الجلال والاكرام يا حي يا
قيوم يا حيا حين لا حي يا حي يا محيي الموتى يا حي لا اله الا انت بديع السموات و
الارض يا الهي وسيدي صل على محمد وآل محمد وارحم محمدا وآل محمد وبارك على محمد
وآل محمد كما صليت وباركت ورحمت على ابرهيم وآل ابرهيم انك حميد مجيد
وارحم ذلي وفاقتي وفقري وانفرادي ووحدتي وخضوعي بين يديك واعتمادي عليك
وتضرعي اليك ادعوك دعاء الخاضع الذليل الخاشع الخائف المشفق البائس المهين
الحقير الجائع الفقير العائذ المستجير المقر بذنبه المستغفر منه المستكين لربه دعاء
من اسلمته ثقته ورفضته احبته وعظمت فجيعته دعاء حرق حزين
ضعيف مهين بائس مستكين بك مستجير اللهم واسئلك بانك مليك وانك
ما تشاء من امر يكون وانك على ما تشاء قدير واسئلك بحرمة هذا الشهر
الحرام والبيت الحرام والبلد الحرام والركن والمقام والمشاعر العظام وبحق نبيك
محمد عليه وآله السلام يا من وهب لآدم شيثا ولابرهيم اسمعيل واسحق
ويا من رد يوسف على يعقوب ويا من كشف بعد البلاء ضر ايوب يا راد موسى
على امه وزائد الخضر في علمه ويا من وهب لداود سليمان ولزكريا يحيى ولمريم
عيسى يا حافظ بنت شعيب يا كافل ولد ام موسى اسئلك ان تصلي على محمد و
آل محمد وان تغفر لي ذنوبي كلها وتجيرني من عذابك وتوجب لي رضوانك
وامانك واحسانك وغفرانك وجنانك واسئلك ان تفك عني كل حلقة

از حضرت [illegible] نقل کرده هذا مقام من
حسناته نعمة منك وذنوبه عظيم و
ضعيف ليس له الا رفقك و
رحمتك فانك قلت في
كتابك المنزل على نبيك
المرسل صلى الله عليه وآله
كانوا قليلا من الليل ما
يهجعون وبالاسحار هم
يستغفرون طال هجوعي
وقل قيامي وهذا السحر و
انا استغفرك لذنوبي استغفار
من لا يجد لنفسه ضرا ولا
نفعا ولا موتا ولا حياة
ولا نشورا [illegible]
تمام كند [illegible] سلام

بَيْني وَبَيْنَ مَنْ يُؤْذيني وَتَفْتَحَ لي كُلَّ بابٍ وَتُلَيِّنَ لي كُلَّ صَعْبٍ وَتُسَهِّلَ لي كُلَّ عَسيرٍ وَ تُخْرِسَ عَنّي كُلَّ ناطِقٍ بِشَرٍّ وَتَكُفَّ عَنّي كُلَّ باغٍ وَتَكْبِتَ عَنّي كُلَّ عَدُوٍّ لي وَحاسِدٍ وَتَمْنَعَ مِنّي كُلَّ ظالِمٍ وَتَكْفِيَني كُلَّ عائِقٍ يَحُولُ بَيْني وَبَيْنَ حاجَتي وَيُحاوِلُ اَنْ يُفَرِّقَ بَيْني وَبَيْنَ طاعَتِكَ وَيُثَبِّطَني عَنْ عِبادَتِكَ يا مَنْ اَلْجَمَ الْجِنَّ الْمُتَمَرِّدينَ وَقَهَرَ عُتاةَ الشَّياطينِ وَاَذَلَّ رِقابَ الْمُتَجَبِّرينَ وَرَدَّ كَيْدَ الْمُتَسَلِّطينَ عَنِ الْمُسْتَضْعَفينَ اَسْاَلُكَ بِقُدْرَتِكَ عَلى ما تَشاءُ وَتَسْهيلِكَ لِما تَشاءُ كَيْفَ تَشاءُ اَنْ تَجْعَلَ قَضاءَ حاجَتي فيما تَشاءُ پس سجده کن بر زمین و برخاک بگذار دو طرف روی خود را و بگو اَللّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ آمَنْتُ فَارْحَمْ ذُلّي وَفاقَتي وَاجْتِهادي وَتَضَرُّعي وَمَسْكَنَتي وَفَقْري اِلَيْكَ يا رَبِّ و کوشش کن که اشک از چشمهایت بریزد اگرچه بقدر سر مگسی باشد بدرستیکه این علامت استجابت است

روز بیست و پنجم سنه صد و هشتاد و سه شهادت حضرت موسی بن جعفر علیه السلام بزندان سندی بن شاهک در بغداد واقع شده و آن روزیست که احزان آل محمد علیهم السلام و شیعیان ایشان تازه میشود

شب بیست و هفتم شب مبعث و از لیالی متبرکه است و در آن چند عمل است اول شیخ در مصباح فرموده روایت شده از حضرت ابو جعفر امام جواد علیه السلام که فرمود همانا در رجب شبی است که بهتر است از آنچه که آفتاب بر آن تابیده و آن شب بیست و هفتم رجب است که در صبح آن پیغمبر خدا صلی الله علیه و آله مبعوث گردید بدرستیکه از برای عامل در آن شب از شیعه ما اجر عمل شصت سال است بحضرت عرض شد که عمل در آن شب چیست فرمود چون بجا آوردی نماز عشا را و بر خواب رفتی پس بیدار میشوی هر ساعتی که خواستی از شب تا پیش از نیمه آن و بجا می آوری دوازده رکعت نماز میخوانی در هر رکعتی حمد و سوره از سوره های کوچک مفصل و مفصل از سوره محمد است تا آخر قرآن پس چون سلام دادی در هر دو رکعتی و فارغ شدی از نمازها می نشینی بعد از سلام و میخوانی الحمد را هفت مرتبه و معوذتین را هفت مرتبه و قُلْ هُوَ اللّهُ اَحَدٌ و قُلْ يا اَيُّهَا الْكافِرُونَ هر کدام را هفت مرتبه و اِنّا اَنْزَلْناهُ و آیة الکرسی هر کدام را هفت مرتبه و میخوانی در عقب همه اینها این دعا را اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَداً وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَريكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبيراً اَللّهُمَّ اِنّي اَسْاَلُكَ بِمَعاقِدِ عِزِّكَ عَلى اَرْكانِ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتابِكَ

تسبیح زهرا علیها السلام بخواند پس بگوید اللّهُمَّ رَبَّ الصَّباحِ وَفالِقَ الْاِصْباحِ و بگوید سُبْحانَ رَبِّيَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزيزِ الْحَكيمِ سه مرتبه پس بگوید يا حَيُّ يا قَيُّومُ يا بَرُّ يا رَحيمُ يا غَنِيُّ يا كَريمُ اُرْزُقْني مِنَ التِّجارَةِ اَعْظَمَها فَضْلاً وَاَوْسَعَها رِزْقاً وَخَيْرَها لي عاقِبَةً فَاِنَّهُ لا خَيْرَ فيما لا عاقِبَةَ لَهُ و روایت است که بخواند بعد از این دعای عجز را اَنَا جَليلٌ ... موجود در کتب مفصله و مداومت بر باقیات الصالحات پس دیگر بگوید ... سجده رود ... قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلائِكَةِ وَالرُّوحِ پس بنشیند

وَبِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ وَذِكْرِكَ الْأَعْلَى الْأَعْلَى الْأَعْلَى وَبِكَلِمَاتِكَ التَّامَّاتِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ تَفْعَلَ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ پس بخواند هر دعائی که خواستی و مستحب است غسل در این شب و گذشت در شب سیّم نمازی که در این شب نیز خوانده میشود دوم زیارت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام که افضل اعمال این شب است و از برای آنحضرت در این شب سه زیارت است که در باب زیارات بیان اشاره خواهد شد ان شاء الله و بدانکه ابو عبدالله محمد بن بطوطه که یکی از علماء اهل سنت است در ششصد سال پیش از این زمان بوده در سفرنامه خود که معروف به رحلهٔ ابن بطوطه در بیان ورود خود از مکه معظمه به نجف اشرف ذکر کرده روضه و قبر مبارک مولا امیر المؤمنین علیه السلام را و گفته اهل این شهر تمامی رافضی هستند و از برای این روضه مبارکه کراماتی ظاهر شده از جمله آنکه در شب بیست و هفتم ماه رجب که نام آن شب نزد اهل آنجا لیلة المحیا است میآورند از عراقین و خراسان و بلاد فارس و روم هر شل و مفلوج زمین گیری که هست و جمع میشود از آنها قریب سی چهل نفر را آنجا پس بعد از عشا میآورند این مبتلایان را بر روی ضریح مقدس و مردم جمع میشوند و منتظرند خوب شدن و برخاستن آنها را و این جماعت مردم بعضی نماز میخوانند و بعضی ذکر میگویند و بعضی قرآن تلاوت میکنند و بعضی تماشای روضه میکنند تا آنکه یک و نصف یا دو ثلث از شب آنوقت جمیع این مبتلایان و زمین گیران که حرکت نمیتوانستند بکنند برمیخیزند در حالیکه صحیح و تندرست میباشند و علتی در آنها نیست و میگویند لا اله الا الله محمد رسول الله علی ولی الله و این امری است مشهور و مستفیض و من خودم آن شب را در آنجا درک نکردم لکن از مردمان ثقه که اعتماد بر قول آنها بود شنیدم و هم دیدم در مدرسه که مهمانخانه آنحضرت است سه نفر زمینگیر که قادر بر حرکت نبودند یکی از اهل روم و دیگری از اهل اصفهان و سیمی از اهل خراسان بود از آنها پرسیدم چگونه شما خوب نشده اید و اینجا مانده اید گفتند ما شب بیست و هفتم نرسیدیم و همین جا مانده ایم تا شب بیست و هفتم آینده که شفا بگیریم و از برای این شب مردم زیاد از شهرها جمع میشوند و بازار بزرگی اقامه میشود تا مدت ده روز فقیر گوید مبادا استبعاد کنی این مطلب را همانا معجزات و کراماتی که از این مشاهد مشرفه بروز کرده به تواتر رسیده زیاده از آنکه احصا شود و در ماه شوال گذشته سنه هزار و سیصد و چهل و سه در حرم مطهر حضرت ثامن الائمة الهداة و ضامن الامة [illegible] مولانا ابوالحسن علی بن موسی الرضا صلوات الله علیه سه نفر زن که هر کدام به سبب مرض فلج و نخوان

بخواند آیة الکرسی را و در رکعات
تهجد رود و ذکر ... رابع
مرتبه بخواند ... و در زخیر
تا ملکی صبح و از دو رکعت
در رکعت اول بعد از حمد سوره
قل یا ایها الکافرون و در
رکعت دوم بعد از حمد سوره
توحید بخواند و چون سلام داد
بخواند ... و یک رکعت
بعد ... و ایستد و بگوید استمسکت
بعروة الله الوثقی التی
لا انفصام لها واعتصمت
بحبل الله المتین و اعوذ
بالله من شر فسقة العرب
والعجم اعوذ بالله من
فسقة الجن والانس
سه مرتبه بگوید

زمینگیر بودند و اطبّاء و دکترها از معالجه آنها عاجز شده بودند شفا یافتند و این معجزات از آن قبر مطهّر
به صحت واضح و آشکار گردید مانند نمودار شدن خورشید در سماء چنانچه مثل باز شدن درِ دروازه
نجف اشرف بر روی جمعهای بادیه بعدی این مطلب واضح بود که نقل شد دکترهائی که مطلع بر مرضهای ایشان
بودند تصدیق نمودند تا آنکه در این باب جملی رقیق بودند بلکه بعضی از آنها تصدیق خود را بر شفا
آنها نوشتند و اگر ملاحظه اختصار و عدم مناسبت محل نبود قصه آنها را نقل می نمودیم وَلَقَدْ اَجادَ

(لِشَیْخِنَا الْحُرِّ الْعامِلی فی اُرْجُوزَتِهِ)

وَما بَدا مِنْ بَرَکاتِ مَشْهَدِهْ	فی کُلِّ یَوْمٍ ما اَنْسَهُ مِثْلُ غَدِهْ
وَکَشْفُنَا الْعَمی وَالْمَرْضی بِهِ	اِجابَةُ الدُّعاءِ فی اَعْتابِهِ

سیّم شیخ کفعمی در بلد الامین فرموده که در شب مبعث این دعا را بخوانند اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِالتَّجَلّی
الاَعْظَمِ فی هٰذِهِ اللَّیْلَةِ مِنَ الشَّهْرِ الْمُعَظَّمِ وَالْمُرْسَلِ الْمُکَرَّمِ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ
اَنْ تَغْفِرَ لَنا ما اَنْتَ بِهِ مِنّا اَعْلَمُ یا مَنْ یَعْلَمُ وَلا نَعْلَمُ اَللّٰهُمَّ بارِکْ لَنا فی لَیْلَتِنا هٰذِهِ
الَّتی بِشَرَفِ الرِّسالَةِ فَضَّلْتَها وَبِکَرامَتِکَ اَجْلَلْتَها وَبِالْمَحَلِّ الشَّریفِ اَحْلَلْتَها اَللّٰهُمَّ
فَاِنّا نَسْئَلُکَ بِالْمَبْعَثِ الشَّریفِ وَالسَّیِّدِ اللَّطیفِ وَالْعُنْصُرِ الْعَفیفِ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ وَاَنْ تَجْعَلَ اَعْمالَنا فی هٰذِهِ اللَّیْلَةِ وَفی سائِرِ اللَّیالی مَقْبُولَةً وَذُنُوبَنا مَغْفُورَةً
وَحَسَناتِنا مَشْکُورَةً وَسَیِّئاتِنا مَسْتُورَةً وَقُلُوبَنا بِحُسْنِ الْقَوْلِ مَسْرُورَةً وَاَرْزاقَنا
مِنْ لَدُنْکَ بِالْیُسْرِ مَدْرُورَةً اَللّٰهُمَّ اِنَّکَ تَری وَلا تُری وَاَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الاَعْلی وَاِنَّ اِلَیْکَ
الرُّجْعی وَالْمُنْتَهی وَاِنَّ لَکَ الْمَماتَ وَالْمَحْیا وَاِنَّ لَکَ الاٰخِرَةَ وَالاُولی اَللّٰهُمَّ اِنّا نَعُوذُ
بِکَ اَنْ نَذِلَّ وَنَخْزی وَاَنْ نَأْتِیَ ما عَنْهُ تَنْهی اَللّٰهُمَّ اِنّا نَسْئَلُکَ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِکَ وَ
نَسْتَعیذُ بِکَ مِنَ النّارِ فَاَعِذْنا مِنْها بِقُدْرَتِکَ وَنَسْئَلُکَ مِنَ الْحُورِ الْعینِ فَارْزُقْنا
بِعِزَّتِکَ وَاجْعَلْ اَوْسَعَ اَرْزاقِنا عِنْدَ کِبَرِ سِنِّنا وَاَحْسَنَ اَعْمالِنا عِنْدَ اقْتِرابِ آجالِنا
وَاَطِلْ فی طاعَتِکَ وَما یُقَرِّبُ اِلَیْکَ وَیُحْظی عِنْدَکَ وَیُزْلِفُ لَدَیْکَ اَعْمارَنا وَاَحْسِنْ
فی جَمیعِ اَحْوالِنا وَاُمُورِنا مَعْرِفَتَنا وَلا تَکِلْنا اِلی اَحَدٍ مِنْ خَلْقِکَ فَیَمُنَّ عَلَیْنا وَتَفَضَّلْ
عَلَیْنا بِجَمیعِ حَوائِجِنا لِلدُّنْیا وَالاٰخِرَةِ وَابْدَأْ بِآبائِنا وَاَبْنائِنا وَجَمیعِ اِخْوانِنَا الْمُؤْمِنینَ

نافلهٔ نماز صبح

سُبْحانَ رَبِّ الصَّباحِ فالِقِ الاِصْباحِ و بخواند نیز آیهٔ آل عمران اِنَّ فی خَلْقِ السَّمٰواتِ وَالاَرْضِ تا پنج آیه و نیز تسبیح زهراء علیها السلام بگوید و در کتاب من لا یحضره الفقیه است که روایت شده هر که صلوات بفرستد بر محمّد و آل محمّد صد مرتبه ما بین دو رکعت نافلهٔ صبح و نماز صبح نگاه دارد حق تعالی روی او را از حرارت آتش و کسیکه بگوید صد مرتبه سُبْحانَ رَبِّیَ الْعَظیمِ وَبِحَمْدِهِ اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ رَبّی وَاَتُوبُ اِلَیْهِ بنا کند خداوند تعالی از برای او خانه‌ای در بهشت و کسیکه بخواند بیست و یک مرتبه قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ بنا کند حق تعالی از برای او خانه‌ای در بهشت و اگر

فى جميع ما سألناك لا تقنطنا يا ارحم الراحمين اللهم انا نسئلك باسمك العظيم و
ملكك القديم ان تصلى على محمد و آل محمد و ان تغفر لنا الذنب العظيم انه لا
يغفر العظيم الا العظيم اللهم و هذا رجب المكرم الذى اكرمتنا به اول اشهر
الحرم اكرمتنا به من بين الامم فلك الحمد يا ذا الجود و الكرم فاسئلك به و باسمك
الاعظم الاعظم الاجل الاكرم الذى خلقته فاستقر فى ظلك فلا
يخرج منك الى غيرك ان تصلى على محمد و اهل بيته الطاهرين و ان تجعلنا من
العاملين فيه بطاعتك و الآملين فيه لشفاعتك اللهم اهدنا الى سواء السبيل
و اجعل مقيلنا عندك خير مقيل فى ظل ظليل و ملك جزيل فانك حسبنا و نعم الوكيل
اللهم اقلبنا مفلحين منجحين غير مغضوب علينا و لا ضالين برحمتك يا ارحم الراحمين
اللهم انى اسئلك بعزائم مغفرتك و بواجب رحمتك السلامة من كل اثم و الغنيمة
من كل بر و الفوز بالجنة و النجاة من النار اللهم دعاك الداعون و دعوتك و
سئلك السائلون و سئلتك و طلب اليك الطالبون و طلبت اليك اللهم
انت الثقة و الرجاء و اليك منتهى الرغبة فى الدعاء اللهم فصل على محمد و آله و
اجعل اليقين فى قلبى و النور فى بصرى و النصيحة فى صدرى و ذكرك بالليل و النهار
على لسانى و رزقا واسعا غير ممنون و لا محظور فارزقنى و بارك لى فيما رزقتنى و
اجعل غناى فى نفسى و رغبتى فيما عندك برحمتك يا ارحم الراحمين پس بسجده برود و بگو
الحمد لله الذى هدانا لمعرفته و خصنا بولايته و وفقنا لطاعته شكرا شكرا صد
مرتبه پس سر از سجده بردارد و بگو اللهم انى قصدتك بحاجتى و اعتمدت عليك بمسئلتى و
توجهت اليك بائمتى و سادتى اللهم انفعنا بحبهم و اوردنا موردهم و ارزقنا

مرافقتهم و ادخلنا الجنة فى | [illegible] روز مبعث ذکر کرده | زمرتهم برحمتك يا ارحم الراحمين

بخوانند از رجال [illegible] سزاوار است [illegible] بعد از فراغ از نماز شب دعای [illegible] صحیفه کامله اللهم یا [illegible] الملك المتأبد بالخلود [illegible] سزاوار است [illegible] دعا کند [illegible] و دعای اللهم [illegible] و دعای [illegible] کند [illegible] و التوفیق

فصل پنجم در ذکر اذکار و دعاهای بعض صباح و مساء [illegible]

(روز بیست و هفتم)

از جملۀ اعیاد عظیمه است و روزی است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در آن روز برسالت مبعوث گردید و جبرئیل به پیغمبری بر آنحضرت نازل شد و از برای این روز چند عمل است اوّل غسل دوّم روزه و آن یکی از چهار روزی است که در تمام سال امتیاز دارند برای روزه گرفتن و برابر است با روزه هفتاد سال سیّم بسیار صلوات فرستادن چهارم زیارت حضرت رسول و امیرالمؤمنین علیهما و آلهما السلام پنجم شیخ در مصباح فرموده از ریّان بن الصلت مرویست که حضرت امام جواد علیه السلام در زمانیکه در بغداد بود در روز نیمه رجب و روز بیست و هفتم را روزه گرفت و جمیع حشم آنحضرت روزه گرفتند و ما را امر فرمود که بجا آوریم دوازده رکعت نماز که خوانده شود در هر رکعت حمد و سوره و بعد از فراغ از نمازها خوانده شود هر یک از حمد و توحید و معوّذتین چهار مرتبه لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ چهار مرتبه اَللّٰهُ اَللّٰهُ رَبِّي لَا اُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً چهار مرتبه لَا اُشْرِكُ بِرَبِّي اَحَداً ششم و نیز شیخ روایت کرده از جناب ابوالقاسم حسین بن روح رحمة الله علیه که فرموده بجا آور در این روز دوازده رکعت نماز میخوانی در هر رکعت حمد و سوره که آسان باشد و تشهد میخوانی و سلام میدهی و میگوئی بین هر دو رکعت اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَداً وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيراً يَا عُدَّتِي فِي مُدَّتِي يَا صَاحِبِي فِي شِدَّتِي يَا وَلِيِّي فِي نِعْمَتِي يَا غِيَاثِي فِي رَغْبَتِي يَا نَجَاحِي فِي حَاجَتِي يَا حَافِظِي فِي غَيْبَتِي يَا كَافِيَّ فِي وَحْدَتِي يَا اُنْسِي فِي وَحْشَتِي اَنْتَ السَّاتِرُ عَوْرَتِي فَلَكَ الْحَمْدُ وَاَنْتَ الْمُقِيلُ عَثْرَتِي فَلَكَ الْحَمْدُ وَاَنْتَ الْمُنْعِشُ صَرْعَتِي فَلَكَ الْحَمْدُ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْتُرْ عَوْرَتِي وَآمِنْ رَوْعَتِي وَاَقِلْنِي عَثْرَتِي وَاصْفَحْ عَنْ جُرْمِي وَتَجَاوَزْ عَنْ سَيِّئَاتِي فِي اَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعْدَ الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ پس چون فارغ شدی از نماز و دعا میخوانی هر یک از حمد و اخلاص و معوّذتین و قل یا ایها الکافرون و انا انزلناه و آیة الکرسی را هفت مرتبه و بعد میگوئی لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ هفت مرتبه و بعد میگوئی هفت مرتبه اَللّٰهُ اَللّٰهُ رَبِّي لَا اُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً و بخوان هر دعا که خواهی هفتم دعای اقبال و در بعض نسخ مصباح است که مستحب است در این روز این دعا را بخوانند يَا مَنْ اَمَرَ بِالْعَفْوِ وَالتَّجَاوُزِ وَضَمَّنَ

بدان ایدک الله که فخر محققین ترغیب بسیار بر محافظت این دو وقت در آیات و اخبار رسیده است علما در این دو وقت ادعیه و اذکار بسیار از رسول خدا و ائمه اطهار صلوات الله علیهم اجمعین ماثور گشته و ما در این رساله بذکر مختصری از آنها اکتفا مینمائیم اوّل ابن بابویه بسند معتبر از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام روایت کرده است که هر که پیش از طلوع آفتاب قل هو الله احد و انا انزلناه و آیة الکرسی هر یک را یازده مرتبه بخواند خدا منع کند مال او را از تلف و وارد شده در خبری که هر که قل هو الله احد و انا انزلناه را پیش از طلوع آفتاب بخواند در آن روز گناهی باو نرسد

تُغْنیهِ الْعَفْوُ وَالتَّجاوُزُ یا مَنْ عَفی وَتَجاوَزَ اُعْفُ عَنّی وَتَجاوَزْ یا کَریمُ اَللّٰهُمَّ وَقَدْ اَکْدَی
الطَّلَبُ وَاَعْیَتِ الْحیلَةُ وَالْمَذْهَبُ وَدَرَسَتِ الْاٰمالُ وَانْقَطَعَ الرَّجآءُ اِلاَّ مِنْکَ
وَحْدَکَ لا شَریکَ لَکَ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَجِدُ سُبُلَ الْمَطالِبِ اِلَیْکَ مُشْرَعَةً وَمَناهِلَ
الرَّجآءِ لَدَیْکَ مُتْرَعَةً وَاَبْوابَ الدُّعآءِ لِمَنْ دَعاکَ مُفَتَّحَةً وَالْاِسْتِعانَةَ لِمَنِ اسْتَعانَ
بِکَ مُباحَةً وَاَعْلَمُ اَنَّکَ لِداعیکَ بِمَوْضِعِ اِجابَةٍ وَلِلصّارِخِ اِلَیْکَ بِمَرْصَدِ
اِغاثَةٍ وَاَنَّ فِی اللَّهْفِ اِلی جُودِکَ وَالضَّمانِ بِعِدَتِکَ عِوَضاً مِنْ مَنْعِ الْباخِلینَ وَ
مَنْدُوحَةً عَمّا فی اَیْدِی الْمُسْتَاْثِرینَ وَاَنَّکَ لا تَحْتَجِبُ عَنْ خَلْقِکَ اِلاَّ اَنْ تَحْجُبَهُمُ الْاَعْمالُ
دُونَکَ وَقَدْ عَلِمْتُ اَنَّ اَفْضَلَ زادِ الرّاحِلِ اِلَیْکَ عَزْمُ اِرادَةٍ یَخْتارُکَ بِها وَقَدْ
ناجاکَ بِعَزْمِ الْاِرادَةِ قَلْبی وَاَسْئَلُکَ بِکُلِّ دَعْوَةٍ دَعاکَ بِها راجٍ بَلَّغْتَهُ اَمَلَهُ
اَوْ صارِخٌ اِلَیْکَ اَغَثْتَ صَرْخَتَهُ اَوْ مَلْهُوفٌ مَکْرُوبٌ فَرَّجْتَ کَرْبَهُ اَوْ مُذْنِبٌ
خاطِئٌ غَفَرْتَ لَهُ اَوْ مُعافًی اَتْمَمْتَ نِعْمَتَکَ عَلَیْهِ اَوْ فَقیرٌ اَهْدَیْتَ غِناکَ اِلَیْهِ
وَلِتِلْکَ الدَّعْوَةِ عَلَیْکَ حَقٌّ وَعِنْدَکَ مَنْزِلَةٌ اِلاَّ صَلَّیْتَ عَلی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَقَضَیْتَ
حَوآئِجی حَوآئِجَ الدُّنْیا وَالْاٰخِرَةِ وَهٰذا رَجَبٌ الْمُرَجَّبُ الْمُکَرَّمُ الَّذی اَکْرَمْتَنا بِهِ اَوَّلُ
اَشْهُرِ الْحُرُمِ اَکْرَمْتَنا بِهِ مِنْ بَیْنِ الْاُمَمِ یا ذَا الْجُودِ وَالْکَرَمِ فَنَسْئَلُکَ بِهِ وَبِاسْمِکَ الْاَعْظَمِ
الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ الْاَجَلِّ الْاَکْرَمِ الَّذی خَلَقْتَهُ فَاسْتَقَرَّ فی ظِلِّکَ فَلا یَخْرُجُ مِنْکَ اِلی
غَیْرِکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَیْتِهِ الطّاهِرینَ وَتَجْعَلَنا مِنَ الْعامِلینَ فیهِ بِطاعَتِکَ
وَالْاٰمِلینَ فیهِ بِشَفاعَتِکَ اَللّٰهُمَّ وَاهْدِنا اِلی سَوآءِ السَّبیلِ وَاجْعَلْ مَقیلَنا عِنْدَکَ
خَیْرَ مَقیلٍ فی ظِلٍّ ظَلیلٍ فَاِنَّکَ حَسْبُنا وَنِعْمَ الْوَکیلُ وَالسَّلامُ عَلی عِبادِهِ الْمُصْطَفَیْنَ
وَصَلَواتُهُ عَلَیْهِمْ اَجْمَعینَ اَللّٰهُمَّ وَبارِکْ لَنا فی یَوْمِنا هٰذَا الَّذی فَضَّلْتَهُ وَ
بِکَرامَتِکَ جَلَّلْتَهُ وَبِالْمَنْزِلِ الْعَظیمِ الْاَعْلی اَنْزَلْتَهُ صَلِّ عَلی مَنْ فیهِ اِلَی الْعِبادِ

هر که بخواند شیطان جهد کند
روز ... کلینی و ابن بابویه و شیخ طوسی
و دیگران بسندهای معتبر
حضرت صادق روایت
کرده اند که هر که ...
طلوع آفتاب ... بگوید لا اله
الا الله وحده لا شریک
له له الملک وله الحمد
یحیی ویمیت ویمیت ویحیی وهو حی لا
یموت بیده الخیر وهو علی
کل شیء قدیر ده مرتبه
...

اَرْسَلْتَهُ وَبِالْمَحَلِّ الْكَرِيمِ اَحْلَلْتَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ صَلٰوةً دَائِمَةً تَكُونُ لَكَ شُكْراً وَلَنَا ذُخْراً وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ اَمْرِنَا يُسْراً وَاخْتِمْ لَنَا بِالسَّعَادَةِ اِلٰى مُنْتَهٰى آجَالِنَا وَقَدْ قَبِلْتَ الْيَسِيرَ مِنْ اَعْمَالِنَا وَبَلِّغْنَا بِرَحْمَتِكَ اَفْضَلَ آمَالِنَا اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مؤلف گوید که این دعا از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام است که خواند در آن روزی که ایشان را بجانب بغداد حرکت دادند و آن روز بیست و هفتم رجب بود و این دعا از مختصر ادعیه رجب است هشتم سید در اقبال فرموده اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِالتَّجَلِّي الْاَعْظَمِ الدعاء

و این دعا بروایت کفعمی در	روز آخر ماه	اعمال شب بیست و هفتم گذشت

غسل در آن وارد شده و روزه اش سبب آمرزش گناهان گذشته و آینده است و نماز سلمان بنحوی که در روز اول گذشت

فصل دوم در فضیلت و اعمال ماه شعبان است

بدانکه شعبان ماه بسیار شریفی است و منسوبست بحضرت سید انبیاء صلی الله علیه و آله و آنحضرت این ماه را روزه میداشت و وصل میکرد بماه رمضان و میفرمود شعبان ماه من است هر که یکروز از ماه مرا روزه بدارد بهشت ورا واجب شود و از حضرت صادق علیه السلام روایتست که چون ماه شعبان داخل میشد حضرت امام زین العابدین علیه السلام اصحاب خود را جمع مینمود و میفرمود ای گروه اصحاب من میدانید چه ماهیست این ماه شعبان است و حضرت رسول صلی الله علیه و آله میفرمود شعبان ماه من است پس روزه بدارید در این ماه برای محبت پیغمبر خود و برای تقرب بسوی پروردگار خود بحق آن خدائی که جان علی بن الحسین بدست قدرت اوست سوگند یاد میکنم که از پدرم حسین بن علی علیهما السلام شنیدم که فرمود شنیدم از امیر المؤمنین علیه السلام که هر که روزه دارد شعبان را برای محبت پیغمبر خدا و تقرب بسوی خدا دوست دارد خدا او را و نزدیک گرداند او را بکرامت خود در روز قیامت و بهشت را برای او واجب گرداند و شیخ روایت کرده از صفوان جمال که گفت فرمود مرا حضرت صادق علیه السلام که وادار کن کسانی را که در ناحیه تو و اطراف تو هستند بروزه شعبان گفتم فدایت شوم مگر می بینی در فضیلت آن چیزی فرمود بلی بدرستیکه رسول خدا صلی الله علیه و آله هر گاه میدید هلال شعبان را امر میفرمود منادی را که ندا میکرد در مدینه ای اهل مدینه من رسولم از جانب رسول خدا صلی الله علیه و آله بسوی شما میفرماید آگاه باشید که شعبان ماه من است پس خدا رحمت کند کسی را که یاری کند مرا بر ماه من یعنی روزه بدارد آنرا پس گفت حضرت صادق علیه السلام که امیر المؤمنین علیه السلام میفرمود که فوت نشد از من روزه شعبان از زمانیکه شنیدم

قرائت شود و در بعضی از روایات وارد شده است که اگر روزه شود قضا کند که لازم است و در بعضی از روایات کفاره که او است در از روز بهم ابن بابویه و دیگران بسندهای معتبر بسیار از حضرت امام زین العابدین و حضرت صادق علیهما السلام روایت کرده اند که هر که در شام صد مرتبه الله اکبر بگوید بهتر از آن است که صد بنده آزاد کرده باشد و بسند صحیح دیگر از امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هر که صد مرتبه پیش از طلوع آفتاب و صد مرتبه پیش از غروب آفتاب الله اکبر بگوید خداوند کریم برای او مثل ثواب صد بنده آزاد کردن بنویسد و هر که صد مرتبه سبحان الله و بحمده بگوید

منادی رسول خدا صلی الله علیه و آله ندا کرد در شعبان و فوت نخواهد شد از من تا مدتی که حیات دارم ان شاء الله
تعالی پس میفرمود که روزهٔ دو ماه که شعبان و رمضان باشد توبه و مغفرتست از خدا و روایت کرده اسمعیل
بن عبد الخالق که گفت بودم نزد حضرت صادق علیه السلام که در میان آمد ذکر روزهٔ شعبان حضرت فرمود
که در فضیلت روزهٔ شعبان چنین و چنان است حتی آنکه مردی مرتکب خون حرام میشود پس روزه میگیرد
شعبان را نفع میبخشد او را و آمرزیده میشود و بدانکه اعمال این ماه شریف بر دو قسمست اعمال مشترکه
و اعمال مختصه اما اعمال مشترکه پس آن چند امر است اول هر روز هفتاد مرتبه بگوید أَسْتَغْفِرُ
اللّٰهَ وَأَسْأَلُهُ التَّوْبَةَ دوم هر روز هفتاد مرتبه بگوید أَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ
الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ و در بعضی روایات الْحَيُّ الْقَيُّومُ پیش از الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ
است و عمل بهر دو خوبست و از روایات مستفاد میشود که بهترین دعاها و ذکرها در این ماه استغفار
است و هر که هر روز از این ماه استغفار کند هفتاد مرتبه مثل آنست که هفتاد هزار مرتبه در ماههای دیگر
استغفار کند سوم تصدق کند در این ماه اگرچه بنصف دانهٔ خرمائی باشد تا حقتعالی بدن او را بر آتش
جهنم حرام گرداند از حضرت صادق علیه السلام منقولست که از آنجناب سؤال کردند از فضیلت روزهٔ رجب فرمود
چرا غافلید از روزهٔ شعبان راوی عرض کرد یابن رسول الله چه ثواب دارد کسیکه یک روز از شعبان را روزه
بدارد فرمود بخدا قسم بهشت ثواب اوست عرض کرد یابن رسول الله بهترین اعمال در این ماه چیست فرمود
تصدق و استغفار هر که تصدق کند در ماه شعبان حقتعالی او را تربیت کند چنانکه یکی از شما شتر
بچه‌اش را تربیت میکند تا آنکه در روز قیامت برسد بصاحبش در حالیکه بقدر کوه احد شده باشد
چهارم در تمام این ماه هزار بار بگوید لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ که ثواب بسیار دارد از جمله آنکه عبادت هزار ساله در نامهٔ عملش بنویسند پنجم
در هر پنجشنبهٔ این ماه دو رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از حمد صد مرتبه توحید و بعد از سلام صد
بار صلوات بفرستد تا حقتعالی برآورد هر حاجتی که دارد از امر دین و دنیای خود و روزه‌اش نیز فضیلت
دارد و در روایتست که در هر روز پنجشنبهٔ ماه شعبان زینت میکنند آسمانها را پس ملائکه عرض میکنند
خداوندا بیامرز روزه‌داران این روزها و دعای ایشان را مستجاب گردان و در خبر نبویست که هر که روز دوشنبه
و پنجشنبهٔ شعبان را روزه دارد حقتعالی بیست حاجت از حوائج دنیا و بیست حاجت از حاجتهای آخرت
او را برآورد ششم در این ماه صلوات بسیار فرستد هفتم در هر روز از شعبان در وقت زوال و در شب

ادعیه صباح و مساء

عطا ده حسنه برای او بنویسد
و هر که زیاده بگوید زیاده
برای او نوشته شود چهارم
ابن بابویه بسند معتبر
از حضرت صادق علیه السلام روایت
کرده است که حضرت رسول صلی
الله علیه و آله فرمود که [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
و در شب نماز کند [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] سُبْحانَ اللّٰهِ
تمام ده مرتبه [illegible] وَلا إِلٰهَ
إِلَّا اللّٰهُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَاللّٰهُ
أَكْبَرُ

نهم آن است که بخواند این صلوات مرویه از حضرت امام زین العابدین علیه السلام را: اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ شَجَرَةِ النُّبُوَّةِ وَمَوْضِعِ الرِّسالَةِ وَمُخْتَلَفِ الْمَلائِكَةِ وَمَعْدِنِ الْعِلْمِ وَاَهْلِ بَيْتِ الْوَحْيِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْفُلْكِ الْجارِيَةِ فِي اللُّجَجِ الْغامِرَةِ يَاْمَنُ مَنْ رَكِبَها وَيَغْرَقُ مَنْ تَرَكَهَا الْمُتَقَدِّمُ لَهُمْ مارِقٌ وَالْمُتَاَخِّرُ عَنْهُمْ زاهِقٌ وَاللّازِمُ لَهُمْ لاحِقٌ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْكَهْفِ الْحَصينِ وَغِياثِ الْمُضْطَرِّ الْمُسْتَكينِ وَمَلْجَاِ الْهارِبينَ وَعِصْمَةِ الْمُعْتَصِمينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلوٰةً كَثيرَةً تَكُونُ لَهُمْ رِضاً وَلِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَداءً وَقَضاءً بِحَوْلٍ مِنْكَ وَقُوَّةٍ يا رَبَّ الْعالَمينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبينَ الْاَبْرارِ الْاَخْيارِ الَّذينَ اَوْجَبْتَ حُقُوقَهُمْ وَفَرَضْتَ طاعَتَهُمْ وَوِلايَتَهُمْ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْمُرْ قَلْبي بِطاعَتِكَ وَلا تُخْزِني بِمَعْصِيَتِكَ وَارْزُقْني مُواساةَ مَنْ قَتَّرْتَ عَلَيْهِ مِنْ رِزْقِكَ بِما وَسَّعْتَ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ وَنَشَرْتَ عَلَيَّ مِنْ عَدْلِكَ وَاَحْيَيْتَني تَحْتَ ظِلِّكَ وَهٰذا شَهْرُ نَبِيِّكَ سَيِّدِ رُسُلِكَ شَعْبانُ الَّذي حَفَفْتَهُ مِنْكَ بِالرَّحْمَةِ وَالرِّضْوانِ الَّذي كانَ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ يَدْاَبُ في صِيامِهِ وَقِيامِهِ في لَياليهِ وَاَيّامِهِ بُخُوعاً لَكَ في اِكْرامِهِ وَاِعْظامِهِ اِلیٰ مَحَلِّ حِمامِهِ اَللّٰهُمَّ فَاَعِنّا عَلَى الْاِسْتِنانِ بِسُنَّتِهِ فيهِ وَنَيْلِ الشَّفاعَةِ لَدَيْهِ اَللّٰهُمَّ وَاجْعَلْهُ لي شَفيعاً مُشَفَّعاً وَطَريقاً اِلَيْكَ مَهْيَعاً وَاجْعَلْني لَهُ مُتَّبِعاً حَتّیٰ اَلْقاكَ يَوْمَ الْقِيامَةِ عَنّي راضِياً وَعَنْ ذُنُوبي غاضِياً قَدْ اَوْجَبْتَ لي مِنْكَ الرَّحْمَةَ وَالرِّضْوانَ وَاَنْزَلْتَني دارَ الْقَرارِ وَمَحَلَّ الْاَخْيارِ

دهم بخواند این مناجات مرویه را از ابن خالویه که نقل کرده و گفته این مناجات حضرت امیرالمؤمنین و امامان از فرزندان او علیهم السلام است که در ماه شعبان می‌خواندند: اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْمَعْ دُعائي اِذا دَعَوْتُكَ وَاسْمَعْ نِدائي اِذا نادَيْتُكَ وَاَقْبِلْ عَلَيَّ اِذا ناجَيْتُكَ فَقَدْ هَرَبْتُ اِلَيْكَ وَوَقَفْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ مُسْتَكيناً لَكَ مُتَضَرِّعاً اِلَيْكَ راجِياً لِما لَدَيْكَ ثَوابي وَتَعْلَمُ ما في نَفْسي وَتَخْبُرُ حاجَتي وَتَعْرِفُ ضَميري

و در دعاست به سند صحیح منقول است از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که حضرت رسول صلی الله علیه و آله برای گذشت که باغ در خود غرس می‌کرد ایستاد فرمود می‌خواهی ترا دلالت کنم بر درختی که اصلش ثابت‌تر و میوه‌اش زودتر رسد و پاکیزه‌تر و باقی‌تر باشد گفت بلی یا رسول الله فرمود هرگاه صبح و شام کنی بگو سُبْحانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ که بعد هر تسبیحی ده درخت در بهشت برای تو غرس می‌نمایند از انواع میوه‌ها و اینها از باقیات صالحات است که خدا در قرآن فرموده که مال و دنیا زینت زندگانی ... بسند معتبر از ابن بابویه

ولا يخفى عليك امر منقلبي ومثواي وما اريد ان ابدئ به من منطقي واتفوه به من
طلبتي وارجوه لعاقبتي وقد جرت مقاديرك علي يا سيدي فيما يكون مني الى آخر عمري
من سريرتي وعلانيتي وبيدك لا بيد غيرك زيادتي ونقصي ونفعي وضري الهي ان
حرمتني فمن ذا الذي يرزقني وان خذلتني فمن ذا الذي ينصرني الهي اعوذ بك من
غضبك وحلول سخطك الهي ان كنت غير مستاهل لرحمتك فانت اهل ان تجود
علي بفضل سعتك الهي كاني بنفسي واقفة بين يديك وقد اظلها حسن توكلي عليك
فقلت (فعلت) ما انت اهله وتغمدتني بعفوك الهي ان عفوت فمن اولى منك بذلك و
ان كان قد دنا اجلي ولم يدنني منك عملي فقد جعلت الاقرار بالذنب اليك وسيلتي
الهي قد جرت على نفسي في النظر لها فلها الويل ان لم تغفر لها الهي لم يزل برك علي
ايام حياتي فلا تقطع برك عني في مماتي الهي كيف آيس من حسن نظرك لي بعد مماتي
وانت لم تولني الا الجميل في حياتي الهي تول من امري ما انت اهله وعد علي بفضلك
على مذنب قد غمره جهله الهي قد سترت علي ذنوبا في الدنيا وانا احوج الى سترها
علي منك في الاخرى اذ لم تظهرها لاحد من عبادك الصالحين فلا تفضحني
يوم القيامة على رؤوس الاشهاد الهي جودك بسط املي وعفوك افضل من عملي الهي
فسرني بلقائك يوم تقضي فيه بين عبادك الهي اعتذاري اليك اعتذار من لم
يستغن عن قبول عذره فاقبل عذري يا اكرم من اعتذر اليه المسيئون الهي لا ترد
حاجتي ولا تخيب طمعي ولا تقطع منك رجائي واملي الهي لو اردت هواني لم تهدني
ولو اردت فضيحتي لم تعافني الهي ما اظنك تردني في حاجة قد افنيت عمري في
طلبها منك الهي فلك الحمد ابدا ابدا دائما سرمدا يزيد ولا يبيد كما تحب وترضى
الهي ان اخذتني بجرمي اخذتك بعفوك وان اخذتني بذنوبي اخذتك بمغفرتك

... حضرت امیر المومنین علیہ السلام ... فسبحان اللہ حین تمسون وحین تصبحون وله الحمد في السموات والارض وعشيا وحين تظهرون ... بسم اللہ الرحمن الرحیم ... لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم ...

وَاِنْ اَدْخَلْتَنِي النَّارَ اَعْلَمْتُ اَهْلَهَا اَنِّي اُحِبُّكَ اِلٰهِي اِنْ كَانَ صَغُرَ فِي جَنْبِ طَاعَتِكَ
عَمَلِي فَقَدْ كَبُرَ فِي جَنْبِ رَجَائِكَ اَمَلِي اِلٰهِي كَيْفَ اَنْقَلِبُ مِنْ عِنْدِكَ بِالْخَيْبَةِ مَحْرُومًا
وَقَدْ كَانَ حُسْنُ ظَنِّي بِجُودِكَ اَنْ تَقْلِبَنِي بِالنَّجَاةِ مَرْحُومًا اِلٰهِي وَقَدْ اَفْنَيْتُ عُمْرِي فِي
شِرَّةِ السَّهْوِ عَنْكَ وَاَبْلَيْتُ شَبَابِي فِي سَكْرَةِ التَّبَاعُدِ مِنْكَ اِلٰهِي فَلَمْ اَسْتَيْقِظْ اَيَّامَ
اغْتِرَارِي بِكَ وَرُكُونِي اِلٰى سَبِيلِ سَخَطِكَ اِلٰهِي وَاَنَا عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ قَائِمٌ بَيْنَ
يَدَيْكَ مُتَوَسِّلٌ بِكَرَمِكَ اِلَيْكَ اِلٰهِي اَنَا عَبْدٌ اَتَنَصَّلُ اِلَيْكَ مِمَّا كُنْتُ اُوَاجِهُكَ
بِهِ مِنْ قِلَّةِ اسْتِحْيَائِي مِنْ نَظَرِكَ وَاَطْلُبُ الْعَفْوَ مِنْكَ اِذِ الْعَفْوُ نَعْتٌ لِكَرَمِكَ اِلٰهِي
لَمْ يَكُنْ لِي حَوْلٌ فَاَنْتَقِلَ بِهِ عَنْ مَعْصِيَتِكَ اِلَّا فِي وَقْتٍ اَيْقَظْتَنِي لِمَحَبَّتِكَ وَكَمَا اَرَدْتَ
اَنْ اَكُونَ كُنْتُ فَشَكَرْتُكَ بِاِدْخَالِي فِي كَرَمِكَ وَلِتَطْهِيرِ قَلْبِي مِنْ اَوْسَاخِ الْغَفْلَةِ عَنْكَ
اِلٰهِي انْظُرْ اِلَيَّ نَظَرَ مَنْ نَادَيْتَهُ فَاَجَابَكَ وَاسْتَعْمَلْتَهُ بِمَعُونَتِكَ فَاَطَاعَكَ يَا قَرِيبًا
لَا يَبْعُدُ عَنِ الْمُغْتَرِّ بِهِ وَيَا جَوَادًا لَا يَبْخَلُ عَمَّنْ رَجَا ثَوَابَهُ اِلٰهِي هَبْ لِي قَلْبًا يُدْنِيهِ مِنْكَ
شَوْقُهُ وَلِسَانًا يُرْفَعُ اِلَيْكَ صِدْقُهُ وَنَظَرًا يُقَرِّبُهُ مِنْكَ حَقُّهُ اِلٰهِي اِنَّ مَنْ تَعَرَّفَ
بِكَ غَيْرُ مَجْهُولٍ وَمَنْ لَاذَ بِكَ غَيْرُ مَخْذُولٍ وَمَنْ اَقْبَلْتَ عَلَيْهِ غَيْرُ مَمْلُولٍ اِلٰهِي
اِنَّ مَنِ انْتَهَجَ بِكَ لَمُسْتَنِيرٌ وَاِنَّ مَنِ اعْتَصَمَ بِكَ لَمُسْتَجِيرٌ وَقَدْ لُذْتُ بِكَ يَا اِلٰهِي فَلَا
تُخَيِّبْ ظَنِّي مِنْ رَحْمَتِكَ وَلَا تَحْجُبْنِي عَنْ رَاْفَتِكَ اِلٰهِي اَقِمْنِي فِي اَهْلِ وِلَايَتِكَ مُقَامَ
مَنْ رَجَا الزِّيَادَةَ مِنْ مَحَبَّتِكَ اِلٰهِي وَاَلْهِمْنِي وَلَهًا بِذِكْرِكَ اِلٰى ذِكْرِكَ وَهِمَّتِي فِي رَوْحِ
نَجَاحِ اَسْمَائِكَ وَمَحَلِّ قُدْسِكَ اِلٰهِي بِكَ عَلَيْكَ اِلَّا اَلْحَقْتَنِي بِمَحَلِّ اَهْلِ طَاعَتِكَ وَ
الْمَثْوَى الصَّالِحِ مِنْ مَرْضَاتِكَ فَاِنِّي لَا اَقْدِرُ لِنَفْسِي دَفْعًا وَلَا اَمْلِكُ لَهَا نَفْعًا اِلٰهِي اَنَا
عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الْمُذْنِبُ وَمَمْلُوكُكَ الْمُنِيبُ فَلَا تَجْعَلْنِي مِمَّنْ صَرَفْتَ عَنْهُ وَجْهَكَ
وَحَجَبَهُ سَهْوُهُ عَنْ عَفْوِكَ اِلٰهِي هَبْ لِي كَمَالَ الْاِنْقِطَاعِ اِلَيْكَ وَاَنِرْ اَبْصَارَ قُلُوبِنَا

حضرت فرمود که من شنیدم پیغمبر که هر روز در تعقیب نماز صبح و شام هفت مرتبه بگوید ...

هفتم بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که مردی از انصار چند روز خدمت حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم نیامد حضرت از او پرسید که چه سبب چند روز از ما غایب بودی گفت سبب تنگدستی و طول بیماری فرمود میخواهی ترا دعائی تعلیم نمایم که چون بخوانی فقر و بیماری از تو زایل گردد گفت بلی یا رسول الله فرمود که در صبح و شام این دعا بخوان لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي

بِضِيَاءِ نَظَرِهَا إِلَيْكَ حَتَّى تَخْرِقَ أَبْصَارُ الْقُلُوبِ حُجُبَ النُّورِ فَتَصِلَ إِلَى مَعْدِنِ الْعَظَمَةِ
وَتَصِيرَ أَرْوَاحُنَا مُعَلَّقَةً بِعِزِّ قُدْسِكَ إِلَهِي وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ نَادَيْتَهُ فَأَجَابَكَ وَ
لاحَظْتَهُ فَصَعِقَ لِجَلالِكَ فَنَاجَيْتَهُ سِرّاً وَعَمِلَ لَكَ جَهْراً إِلَهِي لَمْ أُسَلِّطْ عَلَى حُسْنِ
ظَنِّي قُنُوطَ الْإِيَاسِ وَلا انْقَطَعَ رَجَائِي مِنْ جَمِيلِ كَرَمِكَ إِلَهِي إِنْ كَانَتِ الْخَطَايَا قَدْ
أَسْقَطَتْنِي لَدَيْكَ فَاصْفَحْ عَنِّي بِحُسْنِ تَوَكُّلِي عَلَيْكَ إِلَهِي إِنْ حَطَّتْنِي الذُّنُوبُ مِنْ
مَكَارِمِ لُطْفِكَ فَقَدْ نَبَّهَنِي الْيَقِينُ إِلَى كَرَمِ عَطْفِكَ إِلَهِي إِنْ أَنَامَتْنِي الْغَفْلَةُ عَنِ
الاسْتِعْدَادِ لِلِقَائِكَ فَقَدْ نَبَّهَتْنِي الْمَعْرِفَةُ بِكَرَمِ آلائِكَ إِلَهِي إِنْ دَعَانِي إِلَى النَّارِ
عَظِيمُ عِقَابِكَ فَقَدْ دَعَانِي إِلَى الْجَنَّةِ جَزِيلُ ثَوَابِكَ إِلَهِي فَلَكَ أَسْأَلُ وَإِلَيْكَ أَبْتَهِلُ
وَأَرْغَبُ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَنِي مِمَّنْ يُدِيمُ ذِكْرَكَ
وَلا يَنْقُضُ عَهْدَكَ وَلا يَغْفُلُ عَنْ شُكْرِكَ وَلا يَسْتَخِفُّ بِأَمْرِكَ إِلَهِي وَأَلْحِقْنِي
بِنُورِ عِزِّكَ الْأَبْهَجِ فَأَكُونَ لَكَ عَارِفاً وَعَنْ سِوَاكَ مُنْحَرِفاً وَمِنْكَ خَائِفاً مُرَاقِباً يَا
ذَا الْجَلالِ وَالْإِكْرَامِ وَصَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِهِ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّمَ تَسْلِيماً كَثِيراً

و این از مناجاتهای جلیل القدر ائمه علیهم السلام است و بر مضامین عالیه مشتمل است و در هر وقت
که حضور قلب باشد خواندن آن مناسب است

وَ أَمَّا أَعْمَالُ مُخْتَصَّةِ شَعْبَان

شب اول — نمازهای بسیار در اقبال ذکر شده از جمله دوازده رکعت بحمد یازده مرتبه توحید

روز اول روزه اش فضیلت بسیار دارد و از حضرت صادق علیه السلام روایت است که هر که روزه بگیرد
روز اول شعبان را واجب شود برای او بهشت البته و سید بن طاوس ثواب بسیاری نقل کرده از حضرت رسول
صلی الله علیه و آله برای کسیکه سه روز اول این ماه را روزه دارد و در شبهای آنها دو رکعت نماز کند در
هر رکعت حمد یکمرتبه و توحید یازده مرتبه و بدانکه در تفسیر امام علیه السلام خبریست در فضیلت شعبان و
روز اول آن ذکر شده که فوائد بسیار در آن مندرج است و شیخ ما ثقة الاسلام نوری نور الله مرقده
آن خبر را ترجمه نموده و در آخر کتاب کلمهٔ طیبه ذکر فرموده و چون الخبر طولانیست و مقام را گنجایش
تمام آن نیست ما مختصر آن را در اینجا ذکر میکنیم حاصل الخبر آنکه حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام

اللهُ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ
الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيراً *
[illegible]
از حضرت صادق علیه السلام منقول است
که هر که بعد از طلوع صبح و غروب آفتاب
ده مرتبه بگوید أَعُوذُ بِاللهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ
مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَعُوذُ بِاللهِ أَنْ يَحْضُرُونِ
إِنَّ اللهَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
و در بعضی روایات وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ
أَنْ يَحْضُرُونِ
و در روایات است أَعُوذُ بِاللهِ
السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَأَعُوذُ بِاللهِ أَنْ
يَحْضُرُونِ
محفوظ باشد از شر شیطان

در روز اول شعبان گذشت بجماعتی که در مسجد نشسته بودند و در امر قدر و امثال آن گفتگو میکردند
و بلند شده بود صداهای ایشان و سخت شده بود لجاجت و جدال ایشان پس حضرت ایستاد و بر ایشان
سلام کرد اما جواب سلام دادند و برای آنجناب برخاستند و خواهش کردند که نزد ایشان بنشیند آن
حضرت با ایشان اعتنائی نکرد و فرمود ای گروه بسیار سخن میگوئید در چیزیکه نفع نمیرساند آیا نشنیده اید
که خدا را بندگانی است که ساکت کرده ایشانرا خوف بدون آنکه عاجز باشند از گفتن یا لال
باشند بلکه ایشان هرگاه بخاطر آرند عظمت خداوند را شکسته میشود زبانهای ایشان و کنده میشود
دلهای ایشان و میرود عقلهای ایشان و مبهوت میشوند بجهة اعزاز و اجلال و اعظام خداوند پس هرگاه
بخود آمدند از آن حالت رو میآورند بسوی خدا بکردارهای پاکیزه میشمرند نفسهای خود را با ستمکاران
و خطاکاران و حال آنکه ایشان منزهند از تقصیر و تفریط مگر آنکه ایشان راضی نمیشوند برای خدا
بکردار اندک و بسیار نمیشمرند برای او عمل بسیار را و پیوسته مشغولند باعمال پس ایشان چنانند که
هر وقت نظر کنی بایشان ایستاده اند بعبادت ترسان و هراسان در بیم و اضطرابند پس کجائید شما
از ایشان ای گروه تازه کارها آیا ندانسته اید که داناترین مردم بقدر ساکت ترین ایشانند و از آن اینکه
جاهلترین مردم بقدر سخنگوترین ایشانند در او ای گروه تازه کارها امروز غره شعبان کریم است
نامیده است او را پروردگار ما شعبان بجهة پراکنده شدن خیرات بتحقیق که باز کرده پروردگار شما
در او درهای حسنات خود را و جلوه داده بشما قصرها و خیرات او را بقیمت ارزانی و کارهای آسان
پس بخرید آنرا و جلوه داده برای شما ابلیس لعین شعبه های شرور و بلاهای خود را و شما پیوسته میکوشید
در گمراهی و طغیان و متمسک میشوید بشعبه های ابلیس و رو میگردانید از شعبه های خیرات که باز شده برای
شما درهای او و این غره ماه شعبان است و شعبه های خیرات او نماز است و روزه و زکوة و امر بمعروف
و نهی از منکر و نیکی بوالدین و خویشان و همسایگان و اصلاح ذات البین و صدقه بفقراء و مساکین بر خود
تکلف میدهید چیزی را که برداشته شده از شما یعنی امر قضا و قدر و چیزیکه نهی کرده شده اید از فرو رفتن
در آن از کشف سرهای خدا که هرکه تفتیش کند از آنها از تباه شدگانست آگاه باشید بدرستیکه اگر
شما واقف شوید بر آنچه مهیا فرموده پروردگار عزوجل برای مطیعین از بندگان خود در امروز هر آینه
باز خواهید داشت خود را از آنچه در آن هستید و شروع خواهید کرد در آنچه امر کرده اند شما را بآن
گفتند یا امیرالمؤمنین و چیست آنکه از خداوند مهیا فرموده در این روز برای مطیعین خود پس

مانند نمازی که در هر صبح و شام بعد از نماز میخوانند
اللّهُمَّ مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَالْاَبْصارِ ثَبِّتْ قَلْبی عَلی دینِکَ وَلا تُزِغْ قَلْبی بَعْدَ اِذْ هَدَیْتَنی وَهَبْ لی مِنْ لَدُنْکَ رَحْمَةً اِنَّکَ اَنْتَ الْوَهّابُ وَاَجِرْنی مِنَ النّارِ بِرَحْمَتِکَ اللّهُمَّ امْدُدْ لی فی عُمْری وَاَوْسِعْ عَلَیَّ فی رِزْقی وَانْشُرْ عَلَیَّ مِنْ رَحْمَتِکَ وَاِنْ کُنْتُ عِنْدَکَ فی اُمِّ الْکِتابِ شَقِیّاً فَاجْعَلْنی سَعیداً فَاِنَّکَ تَمْحُو ما تَشاءُ وَتُثْبِتُ وَعِنْدَکَ اُمُّ الْکِتابِ
دهم شیخ طوسی بسند معتبر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت کرده اند

حضرت نقل فرمود قصه آن لشکری را که رسول خدا صلی الله علیه و آله بجهاد کفار فرستاده بود و دشمنان
شب بر ایشان شبیخون زدند و آن شبی تاریک و بسخت ظلمانی بود و مسلمانان در خواب بودند و
کسی از ایشان بیدار نبود بجز زید بن حارثه و عبدالله بن رواحه و قتادة بن نعمان و قیس بن عاصم
منقری که هر کدام در یک جانب ایشان بیدار و مشغول نماز و قرآن خواندن بودند دشمنان مسلمانان
را تیرباران کردند و بواسطه تاریکی ندیدند مسلمانان دشمنان را تا از آنها احتراز کنند نزدیک
بود که هلاک شوند که ناگاه از دهان اینچند نفر نورها ساطع شد که لشکرگاه مسلمانان را روشن
کرده و بسبب قوت و دلیری ایشان شده پس شمشیر کشیده و دشمنان را کشته و زخمدار و اسیر نمودند
و چون مراجعت نمودند و برای حضرت رسول صلی الله علیه و آله نقل کردند فرمود این نورها بجهت اعمال
این برادران شما است در غره ماه شعبان پس بیان اعمال را آنحضرت نقل کردند تا آنکه فرمودند چون
اول شعبان میشود پراکنده میکند ابلیس لشکر خود را در اطراف زمین و آفاق آن و میگوید با ایشان
که سعی کنید در کشیدن بعضی از بندگان خدا بسوی خود در این روز و بدرستیکه خدای عز و جل پراکنده
میکند ملائکه را در اطراف زمین و آفاق آن و با ایشان میفرماید براستی نگاه دارید بندگان مرا و ارشاد
کنید ایشان را پس همه ایشان نیکبخت میشوند بشما مگر آنکه امتناع و سرکشی کند پس بدرستیکه او از عتا
[illegible]شنه میگردد در حزب ابلیس و جنود او و بدرستیکه خداوند عز و جل چون روز اول ماه شعبان میشود
امر میکند بدرهای بهشت پس باز میشود و امر میکند درخت طوبی را پس نزدیک میکند شاخهای
خود را بر این دنیا آنگاه ندا میکند منادی پروردگار عز و جل ای بندگان خدا این شاخهای درخت طوبی
است پس بر آن روید با او که بلند کند شما را بسوی بهشت و این شاخهای درخت زقوم است پس بپرهیزید
از او که نبرد شما را بسوی دوزخ رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود قسم بآنکه مرا براستی برسالت مبعوث
نمود که هر که فرا گیرد دری از درهای نیکی را در امروز پس بتحقیق که در آویخته بشاخه از شاخهای درخت طوبی
پس او کشاننده است او را بسوی بهشت، و هر که فرا گیرد دری از شر را در امروز پس بتحقیق که در آویخته بشاخه
از شاخهای درخت زقوم پس آن کشاننده است او را بسوی آتش آنگاه فرمود رسول خدا صلی الله علیه و آله
پس هر کس که نماز مستحبی کند امروز برای خدا پس در آویخته بشاخه از آن و هر که روزه گیرد در امروز پس
بتحقیق که در آویخته بشاخه از آن و هر که صلح دهد میان زن و شوهرش یا پدر و فرزندش یا خویشاوندش
یا مرد و زن همسایه اش یا مرد و زن بیگانه پس بتحقیق که در آویخته بشاخه از آن شاخه و کسیکه تخفیف

که هر که در صبح و شام بگوید
سبحان الله و بحمده
سبحان الله العظیم و بحمده
ملکی بهم رسد بسوی بهشت
با بالهای زمرد که برای او در
زمین بهشت که از مشک ناب
است درختان نخل میکند و
بیرون میآید از آن لفظهایی که در
بوی آن مشک کند و زر از آن
پیدا میشود که این از بنای فلان
پسر فلان است و تسبیح را
حضرت رضا و غیره
منسوب کرده‌اند از حضرت فاطمه علیها السلام نیز
و آنکه در است که هر که این تسبیح
را بگوید در عمر بمقام نعیم حق
نماند مگر او را بگوید
تمام هم آرزوی او نیست و تمام
و هم از تحسر و رای او
و هم از شفاعت برای او
و هم از دوزخ برای او

دهد برابر آنچه را از طلب که از او دارد یا کم کند از آن پس تحقیق که در آویخته از آن بشاخه و کسیکه نظر کند
در حساب خود پس ببیند قرض کسیرا که صاحبش از آن مایوس شده پس آزاد کند او را پس تحقیق که در آویخته
بشاخه از آن و کسیکه کفالت کند یتیمی را پس تحقیق که در آویخته از آن بشاخه و کسیکه باز دارد سفیهی را
از عرض مؤمنی پس تحقیق که در آویخته از آن بشاخه و کسیکه بخواند قرآن یا جزوی از آن را پس تحقیق که در
آویخته از آن بشاخه و کسیکه یاد آورد خدا را و بشمرد نعمتهای او را و شکر کند پس تحقیق که در آویخته
از آن بشاخه و کسیکه عیادت کند مریضی را پس تحقیق که در آویخته از آن بشاخه و کسیکه نیکی کند بپدر و
مادر خود یا یکی از ایشان را پس تحقیق که در آویخته از آن بشاخه و کسیکه پیش از این روز بغضب آورده
بود ایشان را پس خوشنود شان کرد در این روز پس تحقیق که در آویخته از آن بشاخه و هر که تشییع کند
جنازه را پس تحقیق که در آویخته از آن بشاخه و کسیکه تسلیت دهد در آن مصیبت زده را پس تحقیق
که در آویخته از آن بشاخه و همچنین هر کسیکه بجا آورد چیزی را از ابواب خیر در این روز پس تحقیق در
آویخته از آن بشاخه آنگاه فرمود رسول خدا صلی الله علیه و آله قسم بآنکه مرا براستی به پیغمبری مبعوث
فرموده که هر کس که فرا گیرد چیزی از شرها در این روز پس تحقیق که در آویخته بشاخه از شاخهای درخت
زقوم پس آن کشاننده است او را بسوی آتش آنگاه فرمود قسم بآنکه مرا براستی به پیغمبری فرستاده که هر
کس تقصیر کند در این روز نماز واجب خود را و ضایع کند او را پس تحقیق که در آویخته از آن درخت
بشاخه و هر کس که باشد در نزد او فقیر ضعیفی که میداند بدحالی او را و او قادر است بر تغییر حالش
بدون آنکه ضرری باو برسد و کسی هم نیست او را نیابت کند و بنشیند بجای او پس واگذارد او را که
ضایع شود و هلاک گردد و دست او را نگیرد پس تحقیق که در آویخته بشاخه از آن و کسیکه عذر خواهی
کند از او بدکاری پس نپذیرد عذر او را آنگاه عقوبت نکند او را بقدر بدی او بلکه بیفزاید بر آن پس
تحقیق که در آویخته بشاخه از آن و کسیکه جدائی اندازد میان شوهری با زنش یا پدری با فرزندش یا
برادری با برادرش یا خویشی با خویشش یا میان دو همسایه یا میان دو رفیق یا دو خواهر پس تحقیق که در
آویخته از آن بشاخه و کسیکه سخت بگیرد بر تنگدستی و حال آنکه میداند تنگدستی او را پس بیفزاید بر غیظ
و بلای او پس تحقیق که در آویخته از آن بشاخه و کسیکه برادر دینی باشد پس منکر شود او را بر صاحبش
و تعدی کند بر او تا آنکه باطل کند دین او را پس تحقیق که در آویخته از آن بشاخه و کسیکه جفا کند بیتیم
را و آزار رساند او را و مال او را تباه کند پس تحقیق که در آویخته بشاخه از آن و کسیکه داخل شود در

و دعای اول از آن که صبح بعد
طلوع کند که تا روز قیامت از
نیکی را گوید و ثواب آن برای او
نوشته شود (یازدهم) قطب راوندی از حضرت امیر
المؤمنین علیه السلام روایت کرده
که حضرت رسول صلی الله علیه
و آله فرمود که هر که صبح کند و
چهار نعمت خدا را یاد نکند
میترسم که نعمت خدا از او زایل
گردد الحمد لله الذی عرفنی
نفسه و لم یترکنی عمیان
القلب الحمد لله الذی جعلنی
من امة محمد صلی الله علیه
و آله الحمد لله الذی جعل
رزقی فی یدیه و لم یجعل
رزقی فی ایدی الناس
الحمد لله الذی ستر ذنوبی
و عیوبی و

عرض برادر مؤمن خود و وا دارد مردم را بران پس بتحقیق که در او بچه بشاخه از او و کسیکه اراده خواندن
کند بقصّی از خواندنی که برانگیزانند در انخواندن بر معاصی پس بتحقیق که در او بچه بشاخه از او و کسیکه
بنشیند بشمرد کارهای قبیح خود را در جنگها و انواع ستم خود را بر بندگان خدا و افتخار کند بران
پس بتحقیق که در او بچه بشاخه از آن و کسیکه همسایه اش مریض شده پس او را عیادت نکرد محض استخفاف
بشان او پس بتحقیق که در او بچه بشاخه از آن و کسیکه همسایه اش مرد پس مشایعت نکرد جنازه او را
بجهت خوار بودن او در نظرش پس بتحقیق که در او بچه از آن بشاخه و کسیکه اعراض کند از مصیبت زده
و جفا کند او را محض حقارت و کوچکی او در نزدش پس بتحقیق که در او بچه از آن بشاخه و کسیکه عاق
کند پدر و مادر خود را یکی از دو را پس بتحقیق که در او بچه بشاخه از آن و کسیکه پیش ازین عاق کرده بود
و خوشنود نکرد ایشانرا امروز و حال آنکه قدرت دارد بران پس بتحقیق که در او بچه بشاخه از آن و
همچنین هر کس بکند کاری از سایر اقسام شر را پس بتحقیق که در او بچه بشاخه از آن و قسم بآنکه مرا
براستی به پیغمبری فرستاده که در او بچگان بشاخهای درخت طوبی بلند میکند ایشانرا آن شاخها بسوی بهشت
آنگاه رسولخدا صلی الله علیه و آله نظر خود را بجانب آسمان انداخت ساعتی و تبسم کرد بتبسم بسیار پس آنگاه
نظر مبارک را بزیر انداخت بسوی زمین پس پیشانی مبارک را در هم کشید و روی مبارکش ترش شد آنگاه رو کرد
باصحاب خود و فرمود قسم بآنکه فرستاده محمد را براستی به پیغمبری که دیدم بتحقیق درخت طوبی را که بلند میشد
و بلند میکرد آنانکه با و در او بچه بودند بسوی بهشت و دیدم بعضی از ایشانرا که در او بچه بود بیک شاخه
از آن و بعضی در او بچه بودند بدو شاخه از آن یا بچند شاخه بر حسب فرا گرفتن ایشان مر طاعتها را
بدرستیکه هر اینه می بینم زید بن حارثه را که در او بچه به بیشتر شاخهای آن پس آن شاخها بلند میکنند
او را با علی علیین بهشت پس از اینجهت خندیدم و خوشحال شدم پس نگاه کردم بسوی زمین پس قسم بآنکه
مرا براستی به پیغمبری فرستاده که دیدم درخت زقوم را که پایین میرفت شاخهای او و پایین میبرد آنچه را
با و در او بچه بودند و دیدم پاره از ایشانرا در او بچه بشاخه و دیدم پاره از ایشان که در او بچه بودند بدو شاخه
یا بچند شاخه بر حسب فرا گرفتن او مر قبایح را و بدرستیکه هر اینه می بینم بعضی از منافقین را که در او بچه
به بیشتر شاخهای او و آنها فرو میبرند او را باسفل درکات و پس از اینجهت روی خود را ترش کردم و پیشانی
را در هم کشیدم **روز سیم** روز مبارکیست که شیخ در مصباح فرموده این روز متولد شد جناب
حسین بن علی علیهما السلام و بیرون آمد توقیع شریف بسوی قاسم بن علاء همدانی وکیل حضرت امام حسن عسکری

نقصّی ... العالی ... بی
یا من ... وندی ...
کوه ... انا ... اند ...
...
[illegible]

که مولای ما حسین علیه السلام متولد شد روز پنجشنبه سوم شعبان پس بدانکه این روز را و بخوانی این دعا را که ابو القاسم بن علاء همدانی وکیل حضرت عسکری علیه السلام روایت کرده است که بیرون آمد توقیع بسوی او که آن حضرت متولد شد روز پنجشنبه سوم شعبان پس روزه بدار آن روز را و بخوان این دعا را

اللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِحَقِّ الْمَوْلُودِ فی هٰذَا الْیَوْمِ الْمَوْعُودِ بِشَهادَتِهِ قَبْلَ اسْتِهْلالِهِ وَوِلادَتِهِ بَكَتْهُ السَّمآءُ وَمَنْ فیها وَالْاَرْضُ وَمَنْ عَلَیْها وَلَمّا یَطَأْ لابَتَیْها قَتیلِ الْعَبْرَةِ وَسَیِّدِ الْاُسْرَةِ الْمَمْدُودِ بِالنُّصْرَةِ یَوْمَ الْكَرَّةِ الْمُعَوَّضِ مِنْ قَتْلِهِ اَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ نَسْلِهِ وَالشِّفآءَ فی تُرْبَتِهِ وَالْفَوْزَ مَعَهُ فی اَوْبَتِهِ وَالْاَوْصِیآءَ مِنْ عِتْرَتِهِ بَعْدَ قائِمِهِمْ وَغَیْبَتِهِ حَتّٰی یُدْرِكُوا الْاَوْتارَ وَیَثْاَرُوا الثّارَ وَیُرْضُوا الْجَبّارَ وَیَكُونُوا خَیْرَ اَنْصارٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِمْ مَعَ اخْتِلافِ اللَّیْلِ وَالنَّهارِ اللّٰهُمَّ فَبِحَقِّهِمْ اِلَیْكَ اَتَوَسَّلُ وَاَسْئَلُ سُؤالَ مُقْتَرِفٍ مُعْتَرِفٍ مُسیءٍ اِلٰی نَفْسِهِ مِمّا فَرَّطَ فی یَوْمِهِ وَاَمْسِهِ یَسْئَلُكَ الْعِصْمَةَ اِلٰی مَحَلِّ رَمْسِهِ اللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَعِتْرَتِهِ وَاحْشُرْنا فی زُمْرَتِهِ وَبَوِّئْنا مَعَهُ دارَ الْكَرامَةِ وَمَحَلَّ الْاِقامَةِ اللّٰهُمَّ وَكَما اَكْرَمْتَنا بِمَعْرِفَتِهِ فَاَكْرِمْنا بِزُلْفَتِهِ وَارْزُقْنا مُرافَقَتَهُ وَسابِقَتَهُ وَاجْعَلْنا مِمَّنْ یُسَلِّمُ لِاَمْرِهِ وَیُكْثِرُ الصَّلوةَ عَلَیْهِ عِنْدَ ذِكْرِهِ وَعَلٰی جَمیعِ اَوْصِیآئِهِ وَاَهْلِ اَصْفِیآئِهِ الْمَمْدُودینَ مِنْكَ بِالْعَدَدِ الِاثْنَیْ عَشَرَ النُّجُومِ الزُّهَرِ وَالْحُجَجِ عَلٰی جَمیعِ الْبَشَرِ اللّٰهُمَّ وَهَبْ لَنا فی هٰذَا الْیَوْمِ خَیْرَ مَوْهِبَةٍ وَاَنْجِحْ لَنا فیهِ كُلَّ طَلِبَةٍ كَما وَهَبْتَ الْحُسَیْنَ لِمُحَمَّدٍ جَدِّهِ وَعاذَ فُطْرُسُ بِمَهْدِهِ فَنَحْنُ عآئِذُونَ بِقَبْرِهِ مِنْ بَعْدِهِ نَشْهَدُ تُرْبَتَهُ وَنَنْتَظِرُ اَوْبَتَهُ اٰمینَ رَبَّ الْعالَمینَ

پس بخواند بعد از این بدعای حسین علیه السلام و این آخر دعای آن حضرت است در روزی که بسیار شده بودند دشمنان او (یعنی روز عاشورا)

اللّٰهُمَّ اَنْتَ مُتَعالِی الْمَكانِ عَظیمُ الْجَبَرُوتِ شَدیدُ الْمِحالِ غَنِیٌّ عَنِ الْخَلائِقِ عَریضُ الْكِبْرِیآءِ قادِرٌ عَلٰی ما تَشآءُ قَریبُ الرَّحْمَةِ صادِقُ الْوَعْدِ سابِغُ النِّعْمَةِ حَسَنُ الْبَلآءِ قَریبٌ اِذا دُعیتَ مُحیطٌ بِما خَلَقْتَ قابِلُ التَّوْبَةِ لِمَنْ تابَ اِلَیْكَ قادِرٌ عَلٰی ما اَرَدْتَ وَمُدْرِكٌ ما طَلَبْتَ وَشَكُورٌ اِذا شُكِرْتَ وَذَكُورٌ اِذا ذُكِرْتَ اَدْعُوكَ مُحْتاجاً وَاَرْغَبُ اِلَیْكَ فَقیراً وَاَفْزَعُ اِلَیْكَ خآئِفاً وَاَبْكی اِلَیْكَ

مَكَرُوا بِنا وَ اَسْتَعينُ بِكَ ضَعيفاً وَ اَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ كافِياً اُحْكُمْ بَيْنَنا وَ بَيْنَ قَوْمِنا فَاِنَّهُمْ غَرُّونا وَ خَدَعُونا وَ خَذَلُونا وَ غَدَرُوا بِنا وَ قَتَلُونا وَ نَحْنُ عِتْرَةُ نَبِيِّكَ وَ وُلْدُ حَبيبِكَ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللّٰهِ الَّذِى اصْطَفَيْتَهُ بِالرِّسالَةِ وَ ائْتَمَنْتَهُ عَلى وَحْيِكَ فَاجْعَلْ لَنا مِنْ اَمْرِنا فَرَجاً وَ مَخْرَجاً بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ ابن عیّاش گفته شنیدم از حسین بن علی بن سفیان بزوفری که میگفت حضرت صادق علیه السلام میخواند این دعا را در این روز و فرموده که این دعا از دعاهای روز سیّم شعبان است و آن روز ولادت حسین علیه السلام است شب پانزدهم اوّل لیالی بیض است کیفیت نماز این شب و شب ... بعد دعای رجب ص۱۳۲ گذشت

شب نیمهٔ شعبان

شب بسیار مبارکیست از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایتست که از حضرت امام محمد باقر علیه السلام سؤال شد از فضیلت شب نیمهٔ شعبان فرمود آن شب افضل شبها است بعد از لیلة القدر در آن شب عطا میفرماید بندگان فضل خود را و می آمرزد ایشان را بمنّ و کرم خویش پس سعی و کوشش کنید در تقرّب جستن بسوی خدا تعالی در آن شب پس بدرستیکه آن شبی است که خدا قسم یاد فرموده بذات مقدس خود که برنگرداند سائلی را از درگاه خود مادامیکه سؤال نکند معصیت را و آن شب آن شبی است که قرار داده حق تعالی آنرا از برای ما بمقابل آنکه قرار داده شب قدر را برای پیغمبر ما صلی الله علیه و آله پس کوشش کنید در دعا و ثنا بر خدا تعالی انتهی و از جملهٔ برکات این شب مبارک آنست که ولادت باسعادت حضرت سلطان عصر امام زمان ارواحنا له الفداء در سحر این شب سنه دویست و پنجاه و پنج در سرّ من رأی واقع شده و باعث مزید شرافت این لیلهٔ مبارکه شده و از برای این شب چند عملست اوّل غسل است که باعث تخفیف گناهان میشود دوّم احیاء این شب است بنماز و دعا و استغفار چنانچه امام زین العابدین علیه السلام میکرد و در روایتست که هر که احیاء دارد این شب را نمیرد دل او در روزی که دلها بمیرند سیّم زیارت حضرت امام حسین علیه السلام است که افضل اعمال این شب و باعث آمرزش گناهانست و هر که خواهد با او مصافحه کند روح صد و بیست و چهار هزار پیغمبر زیارت کند آنحضرت را در این شب و اقلّ زیارت آنحضرت آنست که بالای بامی برآید و بجانب راست و چپ نظر کند پس سر بجانب آسمان کند پس زیارت کند آنحضرت را باین کلمات اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبا عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ وَ بَرَكاتُهُ و هر کس هر کجا باشد در هر وقت که آنحضرت را باین کیفیت زیارت کند امید است که ثواب حج و عمره برای او نوشته شود و ما زیارت مخصوصهٔ این شب را در باب زیارات ذکر خواهیم نمود ان شاء الله تعالی چهارم

طلوع آفتاب اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ كَبيراً وَ سُبْحانَ اللّٰهِ بُكْرَةً وَ اَصيلاً وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمينَ كَثيراً لا شَريكَ لَهُ وَ صَلَّى اللّٰهُ عَلى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ باز در هر روز بایند ... از حضرت صادق علیه السلام روایتست که هر که در صبح سه مرتبه بگوید ... بِسْمِ اللّٰهِ الَّذى لا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِى الْاَرْضِ وَ لا فِى السَّماءِ وَ هُوَ السَّميعُ الْعَليمُ و باز در ... کفعمی و ابن بابویه و دیگران بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده اند که ...

خواندن این دعا که شیخ و سید نقل کرده‌اند و بمنزله زیارت امام زمان صلوات الله علیه است: اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ لَيْلَتِنَا هٰذِهِ وَمَوْلُودِهَا وَحُجَّتِكَ وَمَوْعُودِهَا الَّتِي قَرَنْتَ إِلَىٰ فَضْلِهَا فَضْلاً فَتَمَّتْ كَلِمَتُكَ صِدْقاً وَعَدْلاً لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِكَ وَلَا مُعَقِّبَ لِآيَاتِكَ نُورُكَ الْمُتَأَلِّقُ وَضِيَاؤُكَ الْمُشْرِقُ وَالْعَلَمُ النُّورُ فِي طَخْيَاءِ الدَّيْجُورِ الْغَائِبُ الْمَسْتُورُ جَلَّ مَوْلِدُهُ وَكَرُمَ مَحْتِدُهُ وَالْمَلَائِكَةُ شُهَّدُهُ وَاللّٰهُ نَاصِرُهُ وَمُؤَيِّدُهُ إِذَا آنَ مِيعَادُهُ وَالْمَلَائِكَةُ أَمْدَادُهُ سَيْفُ اللّٰهِ الَّذِي لَا يَنْبُو وَنُورُهُ الَّذِي لَا يَخْبُو وَذُو الْحِلْمِ الَّذِي لَا يَصْبُو مَدَارُ الدَّهْرِ وَنَوَامِيسُ الْعَصْرِ وَوُلَاةُ الْأَمْرِ وَالْمُنَزَّلُ عَلَيْهِمْ مَا يَتَنَزَّلُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَأَصْحَابُ الْحَشْرِ وَالنَّشْرِ تَرَاجِمَةُ وَحْيِهِ وَوُلَاةُ أَمْرِهِ وَنَهْيِهِ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلَىٰ خَاتِمِهِمْ وَقَائِمِهِمُ الْمَسْتُورِ عَنْ عَوَالِمِهِمْ اَللّٰهُمَّ وَأَدْرِكْ بِنَا أَيَّامَهُ وَظُهُورَهُ وَقِيَامَهُ وَاجْعَلْنَا مِنْ أَنْصَارِهِ وَاقْرِنْ ثَارَنَا بِثَارِهِ وَاكْتُبْنَا فِي أَعْوَانِهِ وَخُلَصَائِهِ وَأَحْيِنَا فِي دَوْلَتِهِ نَاعِمِينَ وَبِصُحْبَتِهِ غَانِمِينَ وَبِحَقِّهِ قَائِمِينَ وَمِنَ السُّوءِ سَالِمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَوَاتُهُ عَلَىٰ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَعَلَىٰ أَهْلِ بَيْتِهِ الصَّادِقِينَ وَعِتْرَتِهِ النَّاطِقِينَ وَالْعَنْ جَمِيعَ الظَّالِمِينَ وَاحْكُمْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ يَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ.

شیخ روایت کرده از اسمعیل بن فضل هاشمی که گفت تعلیم کرد بمن حضرت صادق علیه السلام این دعا را که بخوانم در شب نیمه شعبان: اَللّٰهُمَّ أَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ الْخَالِقُ الرَّازِقُ الْمُحْيِي الْمُمِيتُ الْبَدِيءُ الْبَدِيعُ لَكَ الْجَلَالُ وَلَكَ الْفَضْلُ وَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الْمَنُّ وَلَكَ الْجُودُ وَلَكَ الْكَرَمُ وَلَكَ الْأَمْرُ وَلَكَ الْمَجْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَاكْفِنِي مَا أَهَمَّنِي وَاقْضِ دَيْنِي وَوَسِّعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِي فَإِنَّكَ فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ كُلَّ أَمْرٍ حَكِيمٍ تَفْرُقُ وَمَنْ تَشَاءُ مِنْ خَلْقِكَ تَرْزُقُ فَارْزُقْنِي وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ فَإِنَّكَ قُلْتَ وَأَنْتَ خَيْرُ الْقَائِلِينَ النَّاطِقِينَ وَاسْأَلُوا اللّٰهَ مِنْ فَضْلِهِ

روایت است که هر که صبح و شام این دعا بخواند: اَللّٰهُمَّ إِنِّي أُشْهِدُكَ أَنَّهُ مَا أَصْبَحَ وَأَمْسَىٰ بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ عَافِيَةٍ فِي دِينٍ أَوْ دُنْيَا فَمِنْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ بِهَا عَلَيَّ حَتَّىٰ تَرْضَىٰ وَبَعْدَ الرِّضَا

و در بعضی روایات است: اَللّٰهُمَّ إِنِّي أُشْهِدُكَ أَنَّهُ مَا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ عَافِيَةٍ فِي دِينٍ أَوْ دُنْيَا فَمِنْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ بِهَا عَلَيَّ حَتَّىٰ تَرْضَىٰ وَبَعْدَ الرِّضَا

ده مرتبه بخواند

... منقولست از کلینی و ... بسندهای معتبر از حضرت صادق و کاظم علیهما السلام روایت کرده‌اند که چون نزدیک شود بغروب آفتاب

فَمِنْ فَضْلِكَ أَسْأَلُ وَإِيّاكَ قَصَدْتُ وَابْنَ نَبِيِّكَ اعْتَمَدْتُ وَلَكَ رَجَوْتُ فَارْحَمْني يا أَرْحَمَ الرّاحِمينَ

ششم بخواند این دعا را که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در این شب می‌خواند: اَللّٰهُمَّ اقْسِمْ لَنا مِنْ خَشْيَتِكَ ما يَحُولُ بَيْنَنا وَبَيْنَ مَعْصِيَتِكَ وَمِنْ طاعَتِكَ ما تُبَلِّغُنا بِهِ رِضْوانَكَ وَمِنَ الْيَقينِ ما يَهُونُ عَلَيْنا بِهِ مُصيباتُ الدُّنْيا اَللّٰهُمَّ أَمْتِعْنا بِأَسْماعِنا وَأَبْصارِنا وَقُوَّتِنا ما أَحْيَيْتَنا وَاجْعَلْهُ الْوارِثَ مِنّا وَاجْعَلْ ثارَنا عَلى مَنْ ظَلَمَنا وَانْصُرْنا عَلى مَنْ عادانا وَلا تَجْعَلْ مُصيبَتَنا في دينِنا وَلا تَجْعَلِ الدُّنْيا أَكْبَرَ هَمِّنا وَلا مَبْلَغَ عِلْمِنا وَلا تُسَلِّطْ عَلَيْنا مَنْ لا يَرْحَمُنا بِرَحْمَتِكَ يا أَرْحَمَ الرّاحِمينَ

و این دعا جامع و کامل است و خواندن آن در اوقات دیگر نیز غنیمت است و از عوالی اللئالی نقل شده که حضرت رسول صلی الله علیه و آله همیشه این دعا را می‌خواندند. هفتم بخواند صلوات هر روز را که در وقت زوال می‌خواند. هشتم بخواند دعای کمیل را که وارد شده در این شب. و در باب اول گذشت. نهم آنکه هر یک از سُبْحانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَاللّٰهُ أَكْبَرُ وَلا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ را صد مرتبه بگوید تا خداوند تعالی گناهان گذشته‌اش را بیامرزد و برآورد حاجتهای دنیا و آخرتش را. دهم شیخ در مصباح روایت کرده از ابویحیی در ضمن خبری در فضیلت شب نیمه شعبان که گفت گفتم به مولای خودم حضرت صادق علیه السلام که بهترین دعاها در این شب کدام است فرمود هرگاه بجا آوردی نماز عشا را پس دو رکعت نماز کن و بخوان در رکعت اول حمد و سوره جحد که قُلْ يا أَيُّهَا الْكافِرُونَ باشد و بخوان در رکعت دوم حمد و سوره توحید که قُلْ هُوَ اللّٰهُ أَحَدٌ است پس چون سلام گفتی بگو سُبْحانَ اللّٰهِ سی و سه مرتبه وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ سی و سه مرتبه وَاللّٰهُ أَكْبَرُ سی و چهار مرتبه پس بگو: يا مَنْ إِلَيْهِ مَلْجَأُ الْعِبادِ فِي الْمُهِمّاتِ وَإِلَيْهِ يَفْزَعُ الْخَلْقُ فِي الْمُلِمّاتِ يا عالِمَ الْجَهْرِ وَالْخَفِيّاتِ يا مَنْ لا تَخْفى عَلَيْهِ خَواطِرُ الْأَوْهامِ وَتَصَرُّفُ الْخَطَراتِ يا رَبَّ الْخَلائِقِ وَالْبَرِيّاتِ يا مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ الْأَرَضينَ وَالسَّماواتِ أَنْتَ اللّٰهُ لا إِلٰهَ إِلّا أَنْتَ أَمُتُّ إِلَيْكَ بِلا إِلٰهَ إِلّا أَنْتَ فَيا لا إِلٰهَ إِلّا أَنْتَ اجْعَلْني في هٰذِهِ اللَّيْلَةِ مِمَّنْ نَظَرْتَ إِلَيْهِ فَرَحِمْتَهُ وَسَمِعْتَ دُعاءَهُ فَأَجَبْتَهُ وَعَلِمْتَ اسْتِقالَتَهُ فَأَقَلْتَهُ وَتَجاوَزْتَ عَنْ سالِفِ خَطيئَتِهِ وَعَظيمِ جَريرَتِهِ فَقَدِ اسْتَجَرْتُ بِكَ مِنْ ذُنُوبي وَلَجَأْتُ إِلَيْكَ في سَتْرِ عُيُوبي اَللّٰهُمَّ فَجُدْ

[illegible] دعوات

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحيمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَداً وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَريكٌ فِي الْمُلْكِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي يَصِفُ وَلا يُوصَفُ وَيَعْلَمُ وَلا يُعْلَمُ يَعْلَمُ خائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَما تُخْفِي الصُّدُورُ وَأَعُوذُ بِوَجْهِ اللّٰهِ الْكَريمِ وَبِاسْمِ اللّٰهِ الْعَظيمِ مِنْ شَرِّ ما ذَرَأَ وَبَرَأَ وَمِنْ شَرِّ ما تَحْتَ الثَّرى وَمِنْ شَرِّ ما ظَهَرَ وَما بَطَنَ وَمِنْ شَرِّ ما كانَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهارِ وَمِنْ شَرِّ أَبي مُرَّةَ وَما وَلَدَ وَمِنْ شَرِّ الرَّسيسِ وَ

عَلَيَّ بِكَرَمِكَ وَفَضْلِكَ وَاحْطُطْ خَطاياىَ بِحِلْمِكَ وَعَفْوِكَ وَتَغَمَّدْنى فى هذِهِ اللَّيْلَةِ
بِسابِغِ كَرامَتِكَ وَاجْعَلْنى فيها مِنْ اَوْلِيائِكَ الَّذينَ اجْتَبَيْتَهُمْ لِطاعَتِكَ وَاخْتَرْتَهُمْ
لِعِبادَتِكَ وَجَعَلْتَهُمْ خالِصَتَكَ وَصِفْوَتَكَ اَللّهُمَّ اجْعَلْنى مِمَّنْ سَعَدَ جَدُّهُ وَتَوَفَّرَ
مِنَ الْخَيْراتِ حَظُّهُ وَاجْعَلْنى مِمَّنْ سَلِمَ فَنَعِمَ وَفازَ فَغَنِمَ وَاكْفِنى شَرَّ ما اَسْلَفْتُ وَ
اعْصِمْنى مِنَ الاِزْدِيادِ فى مَعْصِيَتِكَ وَحَبِّبْ اِلَيَّ طاعَتَكَ وَما يُقَرِّبُنى مِنْكَ وَ
يُزْلِفُنى عِنْدَكَ سَيِّدى اِلَيْكَ يَلْجَاُ الْهارِبُ وَمِنْكَ يَلْتَمِسُ الطّالِبُ وَعَلى كَرَمِكَ
يُعَوِّلُ الْمُسْتَقيلُ التّائِبُ اَدَّبْتَ عِبادَكَ بِالتَّكَرُّمِ وَاَنْتَ اَكْرَمُ الاَكْرَمينَ وَاَمَرْتَ
بِالْعَفْوِ عِبادَكَ وَاَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحيمُ اَللّهُمَّ فَلا تَحْرِمْنى ما رَجَوْتُ مِنْ كَرَمِكَ وَلا
تُؤْيِسْنى مِنْ سابِغِ نِعَمِكَ وَلا تُخَيِّبْنى مِنْ جَزيلِ قِسَمِكَ فى هذِهِ اللَّيْلَةِ لاَِهْلِ طاعَتِكَ
وَاجْعَلْنى فى جُنَّةٍ مِنْ شِرارِ بَرِيَّتِكَ رَبِّ اِنْ لَمْ اَكُنْ مِنْ اَهْلِ ذلِكَ فَاَنْتَ اَهْلُ الْكَرَمِ
وَالْعَفْوِ وَالْمَغْفِرَةِ وَجُدْ عَلَيَّ بِما اَنْتَ اَهْلُهُ لا بِما اَسْتَحِقُّهُ فَقَدْ حَسُنَ ظَنّى بِكَ
وَتَحَقَّقَ رَجائى لَكَ وَعَلِقَتْ نَفْسى بِكَرَمِكَ فَاَنْتَ اَرْحَمُ الرّاحِمينَ وَاَكْرَمُ الاَكْرَمينَ
اَللّهُمَّ وَاخْصُصْنى مِنْ كَرَمِكَ بِجَزيلِ قِسَمِكَ وَاَعُوذُ بِعَفْوِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَاغْفِرْ
لِىَ الذَّنْبَ الَّذى يَحْبِسُ عَلَيَّ الْخُلُقَ وَيُضَيِّقُ عَلَيَّ الرِّزْقَ حَتّى اَقُومَ بِصالِحِ رِضاكَ
وَاَنْعَمَ بِجَزيلِ عَطائِكَ وَاَسْعَدَ بِسابِغِ نَعْمائِكَ فَقَدْ لُذْتُ بِحَرَمِكَ وَتَعَرَّضْتُ
لِكَرَمِكَ وَاسْتَعَذْتُ بِعَفْوِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَبِحِلْمِكَ مِنْ غَضَبِكَ فَجُدْ بِما
سَئَلْتُكَ وَاَنِلْ مَا الْتَمَسْتُ مِنْكَ اَسْئَلُكَ بِكَ لا بِشَىْءٍ هُوَ اَعْظَمُ مِنْكَ پس بسجده

می‌روی و می‌گوئی یا رَبِّ بیست مرتبه یا اَللّهُ هفت مرتبه لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّهِ هفت مرتبه
ما شاءَ اللّهُ ده مرتبه لا قُوَّةَ اِلّا بِاللّهِ ده مرتبه پس صلوات میفرستی بر پیغمبر و آل او علیهم السلام و بجو
از خدا حاجت خود را پس قسم بخدا که اگر حاجت بخواهی بسبب این عمل بعدد قطرات باران هر آینه برساند
بتو خداوند عز و جل آن حاجتها را بکرم عظیم و فضل جسیم خود باز در قم شیخ طوسی و کفعمی فرموده اند که

مِنْ شَرِّ ما وَصَفْتُ وَما لَمْ اَصِفْ وَالْحَمْدُ لِلّهِ رَبِّ الْعالَمينَ

مجلسم کلینی بسند معتبر از حضرت باقر علیه السلام روایت کرده است که هر که در صبح این دعا را بخواند در آن روز از هیچ چیز ضرر نرساند و هر که در شام بخواند در آن شب چیزی او را ضرر نرساند ان شاء الله تعالی
اَللّهُمَّ اِنّى اَصْبَحْتُ فى ذِمَّتِكَ وَجِوارِكَ اَللّهُمَّ اِنّى اَسْتَوْدِعُكَ دينى وَنَفْسى وَدُنْياىَ وَآخِرَتى وَاَهْلى وَمالى وَاَعُوذُ بِكَ يا عَظيمُ مِنْ شَرِّ خَلْقِكَ جَميعاً وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ ما يُبْلِسُ بِهِ اِبْليسُ وَجُنُودُهُ

ایضاً کلینی بسند کالصحیح روایت کرده است که حضرت صادق...

بخواند در این شب اِلهي تَعَرَّضَ لَكَ في هذَا اللَّيْلِ الْمُتَعَرِّضُونَ وَقَصَدَكَ الْقاصِدُونَ وَاَمَّلَ فَضْلَكَ وَمَعْرُوفَكَ الطّالِبُونَ وَلَكَ في هذَا اللَّيْلِ نَفَحاتٌ وَجَوائِزُ وَعَطايا وَمَواهِبُ تَمُنُّ بِها عَلى مَنْ تَشاءُ مِنْ عِبادِكَ وَتَمْنَعُها مَنْ لَمْ تَسْبِقْ لَهُ الْعِنايَةُ مِنْكَ وَها اَنَا ذا عُبَيْدُكَ الْفَقيرُ اِلَيْكَ الْمُؤَمِّلُ فَضْلَكَ وَمَعْرُوفَكَ فَاِنْ كُنْتَ يا مَوْلايَ تَفَضَّلْتَ في هذِهِ اللَّيْلَةِ عَلى اَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَعُدْتَ عَلَيْهِ بِعائِدَةٍ مِنْ عَطْفِكَ فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبينَ الطّاهِرينَ الْخَيِّرينَ الْفاضِلينَ وَجُدْ عَلَيَّ بِطَوْلِكَ وَمَعْرُوفِكَ يا رَبَّ الْعالَمينَ وَصَلَّى اللهُ عَلى مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِيّينَ وَآلِهِ الطّاهِرينَ وَسَلَّمَ تَسْليماً اِنَّ اللهَ حَميدٌ مَجيدٌ اَللّهُمَّ اِنّي اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَ فَاسْتَجِبْ لي كَما وَعَدْتَ اِنَّكَ لا تُخْلِفُ الْميعادَ و این دعائیست که در سحرها در عقب نماز شفع خوانده میشود دوازدهم بخواند بعد از هر دو رکعت از نماز شب و شفع و بعد از وتر دعاهائی را که شیخ و سید نقل کرده‌اند سیزدهم بجا آورد سجده‌ها و دعاهائی را که از رسول خدا صلّی الله علیه و آله روایت شده از جمله روایتی است که شیخ از حماد بن عیسی از ابان بن تغلب روایت کرده که گفت حضرت صادق علیه السلام فرمود چون شب نیمه شعبان داخل شد و بود رسول خدا صلّی الله علیه و آله در آن شب نزد عایشه همینکه نصف شب شد برخاست رسول خدا صلّی الله علیه و آله از رختخواب خود برای عبادت پس چون بیدار شد عایشه یافت که پیغمبر بیرون رفته از رختخواب و رشک او را فرو گرفت و گمان کرد که آنحضرت رفته پیش بعض زنهای خود پس برخاست و پیچید بر خود شمله‌اش یعنی چادر خود را و قسم بخدا که شمله او از ابریشم و کتان و پنبه نبود ولکن تارش از مو و پودش از کرکهای شتر بود و جستجو میکرد رسول خدا را در حجره‌های زنهای آنحضرت حجره بحجره پس در این بین که در جستجوی آنحضرت بود ناگاه نظرش افتاد بر رسول خدا صلّی الله علیه و آله که در سجده است مثل جامه که چسبیده شده بر روی زمین پس نزدیک آنحضرت شد شنید که میگوید در سجده خود سَجَدَ لَكَ سَوادي وَخَيالي وَآمَنَ بِكَ فُؤادي هذِهِ يَدايَ وَما جَنَيْتُهُ عَلى نَفْسي يا عَظيمُ تُرْجى لِكُلِّ عَظيمٍ اِغْفِرْ لِيَ الْعَظيمَ فَاِنَّهُ لا يَغْفِرُ الذَّنْبَ الْعَظيمَ اِلاَّ الرَّبُّ الْعَظيمُ پس بلند کرد سر خود را و دوباره برگشت

بعد از آن شنید عایشه که میگوید أَعُوذُ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي أَضَاءَتْ لَهُ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرَضُونَ وَانْكَشَفَتْ لَهُ الظُّلُمَاتُ وَصَلَحَ عَلَيْهِ أَمْرُ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ مِنْ فُجْأَةِ نَقِمَتِكَ وَمِنْ تَحْوِيلِ عَافِيَتِكَ وَمِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي قَلْباً تَقِيّاً نَقِيّاً وَمِنَ الشِّرْكِ بَرِيئاً لَا كَافِراً وَلَا شَقِيّاً پس برخاک نهاد دو طرف روی خود را و گفت عَفَّرْتُ وَجْهِي فِي التُّرَابِ وَحُقَّ لِي أَنْ أَسْجُدَ لَكَ پس همینکه خواست رسول خدا صلی الله علیه و آله برگردد شتافت عایشه بسوی رختخواب خود پس رسول خدا آمد برختخواب او و شنید که نفس بلند میزند فرمود چیست این نفس بلند آیا نمیدانی که چه شبی است امشب این شب نیمه شعبان است که در آن قسمت میشود روزیها و در آن نوشته میشود اجلها و در آن نوشته میشود روندگان حج و بدرستیکه خدا تعالی می‌آمرزد در این شب از خلق خود بیشتر از عدد موهای بزهای قبیلهٔ کلب و میفرستد خدا تعالی ملائکهٔ خود را از جانب آسمان بسوی زمین در مکه. دهم نماز جعفر را بجا آورد چنانکه شیخ از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده. یازدهم بجا آورد نمازهای این شب را و آن بسیار است از جمله نمازیست که روایت کرده ابویحیی صنعانی از حضرت باقر و صادق علیهما السلام و روایت کرده از آن دو بزرگوار سی نفر از کسانی که در وثوق و اعتماد است بایشان که آن دو بزرگوار فرمودند که هرگاه شب نیمه شعبان شد پس بجا آور چهار رکعت نماز بخوان در هر رکعت حمد و قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ صد مرتبه پس چون فارغ شدی بگو اللَّهُمَّ إِنِّي إِلَيْكَ فَقِيرٌ وَمِنْ عَذَابِكَ خَائِفٌ مُسْتَجِيرٌ اللَّهُمَّ لَا تُبَدِّلِ اسْمِي وَلَا تُغَيِّرْ جِسْمِي وَلَا تَجْهَدْ بَلَائِي وَلَا تُشْمِتْ بِي أَعْدَائِي أَعُوذُ بِعَفْوِكَ مِنْ عِقَابِكَ وَأَعُوذُ بِرَحْمَتِكَ مِنْ عَذَابِكَ وَأَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ وَفَوْقَ مَا يَقُولُ الْقَائِلُونَ و بدانکه فضیلت بسیار وارد شده برای خواندن صد رکعت نماز در این شب در هر رکعتی یکمرتبه حمد و ده مرتبه توحید و گذشت در ماه رجب سنن العمل شش رکعت نماز در این شب بحمد و یس و تبارک و توحید

روز نیمهٔ شعبان

عید مولود شریف امام دوازدهم مولانا وامامنا المهدی حضرت حجة بن الحسن صاحب الزمان صلوات الله علیه وعلی آبائه است و یستحب زِيَارَتُهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي كُلِّ زَمَانٍ وَمَكَانٍ وَالدُّعَاءُ بِتَعْجِيلِ الْفَرَجِ عِنْدَ زِيَارَتِهِ وَتَتَأَكَّدُ زِيَارَتُهُ فِي السِّرْدَابِ بِسُرَّ مَنْ رَأَى وَهُوَ الْمُتَيَقَّنُ ظُهُورُهُ وَتَمَلُّكُهُ وَأَنَّهُ يَمْلَأُ الْأَرْضَ قِسْطاً وَعَدْلاً كَمَا

أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ إِنَّ وَلِيِّيَ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ پس بگو. در بعضی از کتب معتبره است که هر که سه مرتبه در بامداد و سه مرتبه در شب این صلوات را بخواند گناهانش آمرزیده شود و شادی او دائم باشد و دعایش مستجاب گردد و روزیش فراخ شود و بر دشمن یاری یابد و در بهشت از رفیقان محمد صلی الله علیه و آله باشد این است صلوات اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْأَوَّلِينَ وَصَلِّ

مُلِئَتْ ظُلْماً وَجَوْراً	دعا و اعمال بقیه این ماه است	از حضرت امام رضا علیه السلام

منقول است که هر که سه روز از آخر ماه شعبان روزه بدارد و بماه مبارک رمضان وصل کند حق تعالی
ثواب روزه دو ماه متوالی برای او بنویسد و ابو الصلت هروی روایت کرده است که در جمعه آخر ماه
شعبان بخدمت حضرت امام رضا علیه السلام رفتم حضرت فرمود که ای ابو الصلت اکثر ماه شعبان رفت و این
جمعه آخر آن است پس تدارک و تلافی کن در آنچه از این ماه مانده است تقصیرهائیرا که کرده در ایام گذشته این ماه
کرده و بر تو باد که رو آوری بر آنچه نافع است برای تو و دعا و استغفار بسیار بکن و تلاوت قرآن مجید بسیار
بکن و توبه کن بسوی خدا از گناهان خود تا آنکه چون ماه مبارک در آید خالص گردانیده باشی خود را
از برای خدا و مگذار در گردن خود امانت و حقی را مگر آنکه ادا کنی و مگذار در دل خود کینه کسی
مگر آنکه بیرون کنی و مگذار گناهی را که میکرده مگر آنکه ترک کنی و از خدا بترس و توکل کن بر خدا در پنهان
و آشکار امور خود و هر که بر خدا توکل کند خدا بس است او را و بسیار بخوان در بقیه این ماه این دعا را

اللّهُمَّ اِنْ لَمْ تَكُنْ غَفَرْتَ لَنا فيما مَضى مِنْ شَعْبانَ فَاغْفِرْ لَنا فيما بَقِيَ مِنْهُ بدرستیکه

حق تعالی در این ماه آزاد میگرداند بندهای بسیار از آتش جهنم برای حرمت ماه مبارک رمضان و شیخ
از حارث بن مغیره نضری روایت کرده که حضرت صادق علیه السلام میخواندند در شب آخر شعبان و شب اول ماه رمضان

اللّهُمَّ اِنَّ هذَا الشَّهْرَ الْمُبارَكَ الَّذي اُنْزِلَ فيهِ الْقُرْانُ وَجُعِلَ هُدًى لِلنّاسِ وَبَيِّناتٍ
مِنَ الْهُدى وَالْفُرْقانِ قَدْ حَضَرَ فَسَلِّمْنا فيهِ وَسَلِّمْهُ لَنا وَتَسَلَّمْهُ مِنّا في يُسْرٍ مِنْكَ وَ
عافِيَةٍ يا مَنْ اَخَذَ الْقَليلَ وَشَكَرَ الْكَثيرَ اقْبَلْ مِنِّي الْيَسيرَ اللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ اَنْ
تَجْعَلَ لي اِلى كُلِّ خَيْرٍ سَبيلاً وَمِنْ كُلِّ ما لا تُحِبُّ مانِعاً يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ يا مَنْ عَفا عَنّي
وَعَمّا خَلَوْتُ بِهِ مِنَ السَّيِّئاتِ يا مَنْ لَمْ يُؤاخِذْني بِارْتِكابِ الْمَعاصي عَفْوَكَ عَفْوَكَ
عَفْوَكَ يا كَريمُ اِلهي وَعَظْتَني فَلَمْ اَتَّعِظْ وَزَجَرْتَني عَنْ مَحارِمِكَ فَلَمْ اَنْزَجِرْ فَما عُذْري
فَاعْفُ عَنّي يا كَريمُ عَفْوَكَ عَفْوَكَ اللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ الرّاحَةَ عِنْدَ الْمَوْتِ وَالْعَفْوَ
عِنْدَ الْحِسابِ عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسُنِ التَّجاوُزُ مِنْ عِنْدِكَ يا اَهْلَ التَّقْوى
وَيا اَهْلَ الْمَغْفِرَةِ عَفْوَكَ عَفْوَكَ اللّهُمَّ اِنّي عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ ابْنُ اَمَتِكَ ضَعيفٌ

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْاَوَّلينَ
وَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
فِي الْآخِرينَ وَصَلِّ عَلى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْمَلَاِ الْاَعْلى وَصَلِّ عَلى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْمُرْسَلينَ
اَللّهُمَّ اَعْطِ مُحَمَّداً الْوَسيلَةَ وَ
الشَّرَفَ وَالْفَضيلَةَ وَ
الدَّرَجَةَ الْكَبيرَةَ اَللّهُمَّ
اِنّي آمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ وَلَمْ
اَرَهُ فَلا تَحْرِمْني يَوْمَ الْقِيمَةِ
رُؤْيَتَهُ وَارْزُقْني صُحْبَتَهُ
وَتَوَفَّني عَلى مِلَّتِهِ وَاسْقِني
مِنْ حَوْضِهِ مَشْرَباً رَوِيّاً
سائِغاً هَنيئاً لا اَظْمَأُ بَعْدَهُ اَبَداً
اِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ اَللّهُمَّ
كَما آمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ
وَآلِهِ وَلَمْ اَرَهُ فَعَرِّفْني فِي الْجِنانِ
وَجْهَهُ اَللّهُمَّ بَلِّغْ رُوحَ
مُحَمَّدٍ عَنّي

فَقیرٌ اِلیٰ رَحْمَتِکَ وَاَنْتَ مُنْزِلُ الْغِنیٰ وَالْبَرَکَةِ عَلَی الْعِبادِ قاهِرٌ مُقْتَدِرٌ اَحْصَیْتَ اَعْمالَهُمْ وَقَسَمْتَ اَرْزاقَهُمْ وَجَعَلْتَهُمْ مُخْتَلِفَةً اَلْسِنَتُهُمْ وَاَلْوانُهُمْ خَلْقاً مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ وَلا یَعْلَمُ الْعِبادُ عِلْمَکَ وَلا یَقْدِرُ الْعِبادُ قَدْرَکَ وَکُلُّنا فَقیرٌ اِلیٰ رَحْمَتِکَ فَلا تَصْرِفْ عَنّی وَجْهَکَ وَاجْعَلْنی مِنْ صالِحی خَلْقِکَ فِی الْعَمَلِ وَالْاَمَلِ وَالْقَضاءِ وَالْقَدَرِ اَللّٰهُمَّ اَبْقِنی خَیْرَ الْبَقاءِ وَاَفْنِنی خَیْرَ الْفَناءِ عَلیٰ مُوالاةِ اَوْلِیائِکَ وَمُعاداةِ اَعْدائِکَ وَالرَّغْبَةِ اِلَیْکَ وَالرَّهْبَةِ مِنْکَ وَالْخُشُوعِ وَالْوَفاءِ وَالتَّسْلیمِ لَکَ وَالتَّصْدیقِ بِکِتابِکَ وَاتِّباعِ سُنَّةِ رَسُولِکَ اَللّٰهُمَّ ما کانَ فی قَلْبی مِنْ شَکٍّ اَوْ ریبَةٍ اَوْ جُحُودٍ اَوْ قُنُوطٍ اَوْ فَرَحٍ اَوْ بَذَخٍ اَوْ بَطَرٍ اَوْ خُیَلاءَ اَوْ رِیاءٍ اَوْ سُمْعَةٍ اَوْ شِقاقٍ اَوْ نِفاقٍ اَوْ کُفْرٍ اَوْ فُسُوقٍ اَوْ عِصْیانٍ اَوْ عَظَمَةٍ اَوْ شَیْءٍ لا تُحِبُّ فَاَسْئَلُکَ یا رَبِّ اَنْ تُبَدِّلَنی مَکانَهُ ایماناً بِوَعْدِکَ وَوَفاءً بِعَهْدِکَ وَرِضاً بِقَضائِکَ وَزُهْداً فِی الدُّنْیا وَرَغْبَةً فیما عِنْدَکَ وَاَثَرَةً وَطُمَأْنینَةً وَتَوْبَةً نَصُوحاً اَسْئَلُکَ ذٰلِکَ یا رَبَّ الْعالَمینَ اِلٰهی اَنْتَ مِنْ حِلْمِکَ تُعْصیٰ وَمِنْ کَرَمِکَ وَجُودِکَ تُطاعُ فَکَاَنَّکَ لَمْ تُعْصَ وَاَنَا وَمَنْ لَمْ یَعْصِکَ سُکّانُ اَرْضِکَ فَکُنْ عَلَیْنا بِالْفَضْلِ جَواداً وَبِالْخَیْرِ عَوّاداً یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلٰوةً دائِمَةً لا تُحْصیٰ وَلا تُعَدُّ وَلا یَقْدِرُ قَدْرَها غَیْرُکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ

فصل سوم در فضیلت و اعمال ماه مبارک رمضان است

شیخ صدوق به سند معتبر روایت کرده از حضرت امام رضا علیه السلام از پدران بزرگوار خود از حضرت امیرالمؤمنین علیه و علی اولاده السلام که فرمود خطبه خواند برای ما روزی حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله پس فرمود ایها الناس بدرستیکه رو کرده است بسوی شما ماه خدا با برکت و رحمت و آمرزش ماهی است که نزد خدا بهترین ماهها است و روزهایش بهترین روزها است و شبهایش بهترین شبها است و ساعتهایش بهترین ساعتها است و آن ماهیست که خوانده اند شما را در آن بسوی ضیافت خدا و گردیده اید در آن از اهل کرامت خدا نفسهای شما در آن ثواب تسبیح دارد و خواب شما ثواب عبادت دارد و عملهای شما در آن مقبول است

تحیة کبیرة و سلاما * مؤلف گوید که این صلوات ... صلوات است که کفعمی از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده که هر که خواهد مسرور کند محمد و آل محمد علیهم السلام را در صلوات بر ایشان از این بخواند و ما در مفاتیح در اعمال روز عرفه از زاد ذکر نمودیم و بعد از آن ذکر دعا وارده در صبح و شام بسیار است و این مختصر را گنجایش بیش از این نیست و شایسته در این باب چهار مورد ذکر کرده دعائی از کفعمی که در وقت صبح و شام خوانده میشود و اگر وقت داشتی بخوان دعای عشرات و دعای سمات و دعای مجیر و دعای نور و دعای اللهم رب النور العظیم را و این دعاها را در

ودعاهای شما در آن مستجاب است پس سؤال کنید از پروردگار خود به نیتهای درست و دلهای پاکیزه
از گناهان و صفات ذمیمه که توفیق دهد شما را برای روزه داشتن آن و تلاوت کردن قرآن در آن
بدرستیکه شقی و بدعاقبت کسی است که محروم گردد از آمرزش خدا در این ماه عظیم و یاد کنید بگرسنگی و
تشنگی شما در این ماه تشنگی و گرسنگی روز قیامت را و تصدق کنید بر فقیران و مسکینان خود و تعظیم
نمائید پیران خود را و رحم کنید کودکان خود را و نوازش نمائید خویشان خود را و نگاه دارید زبانهای
خود را از آنچه نباید گفت و بپوشید دیدهای خود را از آنچه حلال نیست شما را نظر کردن بسوی آن و باز
دارید گوشهای خود را از آنچه حلال نیست شما را شنیدن آن و مهربانی کنید با یتیمان مردم تا مهربانی
کنند بعد از شما با یتیمان شما و بازگشت کنید بسوی خدا از گناهان خود و بلند کنید دستهای خود را
بدعا در اوقات نمازهای خود زیرا که وقت نمازها بهترین ساعتها است نظر میکند حق تعالی در این
اوقات برحمت بسوی بندگان خود و جواب میگوید ایشان را هرگاه او را مناجات کنند و لبیک میگوید
ایشان را هرگاه او را ندا کنند و مستجاب میگرداند هرگاه او را بخوانند ایگروه مردمان بدرستیکه جانهای
شما در گرو کردهای شما است پس آزاد کنید آنها را بطلب آمرزش از خدا و پشتهای شما گرانبار است از
گناهان شما پس سبک گردانید آنها را بطول دادن سجدها و بدانید که حق تعالی سوگند یاد کرده است
بعزت و جلال خود که عذاب نکند نمازکنندگان و سجده کنندگان را در این ماه و نترساند ایشان را با آتش
جهنم در روز قیامت ایها الناس هرکه از شما افطار دهد روزه داری مؤمنی را در این ماه از برای او خواهد بود
نزد خدا ثواب بنده آزاد کردن و آمرزش گناهان گذشته پس بعضی از اصحاب گفتند یا رسول الله همه
ما قدرت بر آن نداریم حضرت فرمود بپرهیزید از آتش جهنم با فطار فرمودن روزه داران اگرچه بنصف
دانه خرما باشد و اگرچه بشربتی آبی باشد بدرستیکه خدا این ثواب را میدهد کسیرا که چنین کند اگر قادر
بر زیاده از این نباشد ایها الناس هرکه خلق خود را در این ماه نیکو گرداند بر صراط آسان بگذرد در روزی که
قدمها بر آن لغزد و هرکه سبک گرداند در این ماه خدمت غلام و کنیز خود را خدا در قیامت حساب او را
آسان گرداند و هرکه در این ماه شر خود را از مردم باز دارد حق تعالی غضب خود را در قیامت از او
باز دارد و هرکه در این ماه یتیم بی پدری را گرامی دارد خدا او را در قیامت گرامی دارد و هرکه در این ماه
صله و احسان کند با خویشان خود خدا وصل کند او را برحمت خود در قیامت و هرکه در این ماه قطع
احسان خود از خویشان خود بکند خدا در قیامت قطع رحمت خود از او بکند و هرکه نماز سنتی در این ماه

[illegible]
فضیلت شب
[illegible]

بکند خدا برای او برات بیزاری از آتش جهنم بنویسد و هر که در این ماه نماز واجبی ادا کند خدا عطا کند باو ثواب هفتاد نماز واجب در ماههای دیگر کرده شود و هر که در این ماه بسیار بر من صلوات فرستد خدا سنگین گرداند ترازوی عمل او را در روزی که ترازوی اعمال سبک باشد و کسیکه یک آیه از قرآن در این ماه بخواند ثواب کسی دارد که در ماههای دیگر ختم قرآن کرده باشد ایها الناس بدرستیکه درهای بهشت در این ماه گشاده است پس سؤال کنید از پروردگار خود که بروی شما نبندد و درهای جهنم در این ماه بسته است پس سؤال کنید از پروردگار خود که بروی شما نگشاید و شیاطین را در این ماه غل کرده اند پس سؤال کنید از خدا که ایشان را بر شما مسلط نگرداند الخ و شیخ صدوق روایت کرده که چون ماه رمضان داخل میشد حضرت رسول صلی الله علیه و آله آزاد میکرد هر اسیری که بود و عطا مینمود هر سائلی را **مؤلف گوید** که ماه رمضان ماه خداوند عالمیان است و شریفترین ماههاست و ماهی است که درهای آسمان و درهای بهشت و رحمت گشوده میشود و درهای جهنم بسته میشود و در آن شبی است که عبادت در آن بهتر است از عبادت هزار ماه پس تأمل نما که چگونه خواهی بود در شب و روز خود و چگونه نگاه میداری اعضا و جوارح خود را از معصیتهای پروردگار خود و مبادا شبها در خواب باشی و روزها غافل از یاد خدا فما در خبر است که در آخر هر روز از روزهای ماه رمضان در وقت افطار حقتعالی هزار هزار کس را از آتش جهنم آزاد میکند و چون شب جمعه و روز جمعه میشود در هر ساعتی هزار هزار کس را از آتش جهنم آزاد میکند که همه مستوجب عذاب شده باشند و در شب و روز آخر ماه بعدد آنچه در تمام ماه آزاد کرده است آزاد میکند پس ای عزیز مبادا بیرون رود ماه رمضان و گناهان تو باقی مانده باشد و در هنگامی که روزه داران مزد عملهای خود را بگیرند تو از جمله محرومان و زیانکاران باشی و تقرب بجوی بسوی خداوند تبارک و تعالی بتلاوت کردن قرآن مجید در شبها و روزهای این ماه و بپا داشتن نماز و جد و جهد کردن در عبادت و بجا آوردن نمازهای وارده و اوقات فضیلت و کثرت استغفار و دعا فعن الصادق علیه السلام انه من لم یغفر له فی شهر رمضان لم یغفر له الی قابل الا ان یشهد عرفة و نگاه دار خود را از چیزهائیکه خدا حرام کرده است و از افطار کردن بچیزهای حرام و ربا دوری بجو چنانکه مولای ما حضرت صادق علیه السلام وصیت نموده و فرموده که هرگاه روزه داری میباید که روزه دارد گوش و چشم و مو و پوست و جمیع اعضای تو یعنی از محرمات بلکه از مکروهات و فرموده باید که روز روزه تو مانند روز افطار تو نباشد و نیز فرموده که روزه نه همین از خوردن و آشامیدن است تنها بلکه باید در روز روزه نگاه داری زبان خود را از دروغ و بپوشانید دیدهها خود را از حرام

ادعیه ساعات روز

و اگرچه روایتی بالخصوص وارد نکرده اند اما معلوم است که چنین امری را باید بدون روایت ذکر نکنند و ما در این رساله اکتفا میکنیم بانچه در مصباح المتهجد است و ساعت اول از طلوع فجر است تا طلوع آفتاب منسوبست بامیرالمؤمنین علیه السلام و دعای آن اینست اللهم رب الضیاء و العظمة و الکبریاء و السلطان اظهرت القدرة کیف شئت و مننت علی عبادک بمعرفتک و تلطفت علیهم بجبروتک و علمتهم شکر نعمتک اللهم فصل علی المرتضی للدین و العالم بالحکم و مجازی النفس امام المتقین صل علی محمد و آله

وبا یکدیگر نزاع مکنید وحسد مبرید وغیبت مکنید ومجادله مکنید وسوگند دروغ مخورید بلکه سوگند راست نیز ودشنام مدهید وفحش مگوئید وستم مکنید وبیحرمتی مکنید ودلتنگ مشوید وغافل مشوید از یاد خدا واز نماز وخاموش باشید از آنچه نباید گفت وصبر کنید وراستگو باشید ودوری کنید از اهل شرّ واجتناب کنید از گفتار بد ودروغ وافتراء وخصومت کردن بامردم وگمان بد بردن وغیبت کردن وسخن چینی کردن وخود را مشرف بآخرت دانید ومنتظر فرج ظهور قائم آل محمد علیهم السلام باشید وآرزومند ثوابهای آخرت باشید وتوشهٔ اعمال صالحه برای سفر آخرت بردارید وبر شما باد بآرام دل وآرام تن وخضوع وخشوع وشکستگی وبدن لرزان مانند بنده که از آقای خود ترسد وترسان باشید از عذاب خدا وامیدوار باشید رحمت او را وباید پاک باشد ای روزه دار دل تو از عیبها وباطن تو از حیله‌ها ومکرها وپاکیزه باشد بدن تو از کثافتها وبیزاری بجوی بسوی خدا از آنچه غیر اوست ودر روزه ولایت خود را خالص گردانی از برای او وخاموش باشی از آنچه حقتعالی نهی کرده است ترا از آن در آشکارا وپنهان وبترسی از خداوند قهار از آنچه سزاوار ترسیدن از او است در پنهان وآشکار وببخشی روح وبدن خود را بخدای عزّوجلّ در ایام روزهٔ خود وفارغ گردانی دل خود را از برای محبت او ویاد او وبدن خود را بکار فرمائی در آنچه خدا ترا امر کرده است بیان در خواندن است بتوان اگر همه اینها را بعمل آوری آنچه سزاوار روزه داشتن است بعمل آورده وفرمودهٔ خدا را اطاعت کرده وآنچه کم کنی از آنها که بیان کردم از برای تو بقدر آن از روزهٔ تو کم میشود از فضل آن وثواب آن بدانکه بسند صحیح منقول است که پدرم گفت رسولخدا صلی الله علیه وآله شنید که زنی در روز روزهٔ جاریهٔ خود را دشنام داد حضرت طعامی طلبید از برای آن گفت بخور زن گفت من روزه ام فرمود چگونه روزهٔ که جاریهٔ خود را دشنام دادی روزه از خوردن آشامیدن تنها نیست بدرستیکه حقتعالی روزه را حجابی گردانیده است از نا برای امور قبیحه از کردار بد وگفتار بد چه بسیار کمند روزه داران وچه بسیار ند گرسنگی کشندگان وحضرت امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود که چه بسیار روزه دار یکه بهره نیست او را از روزه بغیر از تشنگی وگرسنگی وچه بسیار عبادت کننده که نیست او را بهره از عبادت بغیر تعب ای خوشا خواب زیرکان که بهتر از بیداری وعبادت احمقان است وخوشا افطار کردن زیرکان که بهتر از روزه داشتن بیخردان است وروایت شده از جابر بن یزید از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که حضرت رسول صلی الله علیه وآله بجابر بن عبدالله فرمود ای جابر این ماه رمضانست هرکه روزه بدارد روز آنرا وبایستد بعبادت پاره از شبهای آن وباز دارد از حرام

فی الاولین والآخرین
ان تدیمه بین یدی حوائجی
ان تصلی علی محمد وآل محمد
وان تفعل بی کذا وکذا
ساعت دوم از طلوع شمس
است تا ذهاب حمره ومنسوب
بحضرت امام حسن مجتبی علیه السلام
اللهم لبیک هذا ...
اعظم قدرتک ...
فی انواع ...
...

شکم و فرج خود را و نگاه دارد زبان خود را بیرون رود از گناهان خود مثل بیرون رفتن او از ماه جابر گفت یا رسول الله چه نیکو است این حدیث که فرمودی فرمود ای جابر و چه سخت است این شرطها که گفتم

و بالجمله اعمال این ماه شریف در دو مطلب بجا آورده ذکر میشود

مطلب اوّل

قسم اوّل

در اعمال مشترکهٔ این ماه است و آن بر چهار قسم است

اعمالی است که در هر شب و روز این ماه بجا آورده میشود سید بن طاوس روایت کرده از حضرت امام جعفر صادق و امام موسی کاظم علیهما السلام که فرمودند میگوئی در ماه رمضان از اول تا آخر آن بعد از هر فریضه اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِی حَجَّ بَیْتِکَ الْحَرامِ فِی عامِی هٰذا وَ فِی کُلِّ عامٍ ما اَبْقَیْتَنِی فِی یُسْرٍ مِنْکَ وَ عافِیَةٍ وَ سَعَةِ رِزْقٍ وَ لا تُخْلِنِی مِنْ تِلْکَ الْمَواقِفِ الْکَرِیمَةِ وَ الْمَشاهِدِ الشَّرِیفَةِ وَ زِیارَةِ قَبْرِ نَبِیِّکَ صَلَواتُکَ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ فِی جَمِیعِ حَوائِجِ الدُّنْیا وَ الْآخِرَةِ فَکُنْ لِی اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ فِیما تَقْضِی وَ تُقَدِّرُ مِنَ الْاَمْرِ الْمَحْتُومِ فِی لَیْلَةِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضاءِ الَّذِی لا یُرَدُّ وَ لا یُبَدَّلُ اَنْ تَکْتُبَنِی مِنْ حُجّاجِ بَیْتِکَ الْحَرامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ الْمَشْکُورِ سَعْیُهُمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمُکَفَّرِ عَنْهُمْ سَیِّئاتُهُمْ وَ اجْعَلْ فِیما تَقْضِی وَ تُقَدِّرُ اَنْ تُطِیلَ عُمْرِی فِی وَ تُوَسِّعَ عَلَیَّ رِزْقِی وَ تُؤَدِّیَ عَنِّی اَمانَتِی وَ دَیْنِی آمِینَ رَبَّ الْعالَمِینَ و بخواند عقب نمازهای فریضه یا عَلِیُّ یا عَظِیمُ یا غَفُورُ یا رَحِیمُ اَنْتَ الرَّبُّ الْعَظِیمُ الَّذِی لَیْسَ کَمِثْلِهِ شَیْءٌ وَ هُوَ السَّمِیعُ الْبَصِیرُ وَ هٰذا شَهْرٌ عَظَّمْتَهُ وَ کَرَّمْتَهُ وَ شَرَّفْتَهُ وَ فَضَّلْتَهُ عَلَی الشُّهُورِ وَ هُوَ الشَّهْرُ الَّذِی فَرَضْتَ صِیامَهُ عَلَیَّ وَ هُوَ شَهْرُ رَمَضانَ الَّذِی اَنْزَلْتَ فِیهِ الْقُرْآنَ هُدًی لِلنّاسِ وَ بَیِّناتٍ مِنَ الْهُدیٰ وَ الْفُرْقانِ وَ جَعَلْتَ فِیهِ لَیْلَةَ الْقَدْرِ وَ جَعَلْتَها خَیْراً مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ فَیا ذَا الْمَنِّ وَ لا یُمَنُّ عَلَیْکَ مُنَّ عَلَیَّ بِفَکاکِ رَقَبَتِی مِنَ النّارِ فِیمَنْ تَمُنُّ عَلَیْهِ وَ اَدْخِلْنِی الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمِینَ و شیخ کفعمی در مصباح و بلد الامین و شیخ شهید در مجموعهٔ خود از حضرت رسول صلی الله علیه و آله نقل کرده اند که حضرت فرمودند هر که این دعا را در ماه رمضان بعد از هر نماز واجب بخواند حق تعالی بیامرزد گناهان او را تا روز قیامت و دعا این است اَللّٰهُمَّ اَدْخِلْ عَلیٰ اَهْلِ

اَشْفَعْتُ اِلَیْکَ وَ اَقَدَّمْتُهُ بَیْنَ یَدَیْ حَوائِجِی اَنْ تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تَفْعَلَ بِی کَذا وَ کَذا ساعت پنجم از دهار شعاع است تا ارتفاع و منسوب است بحضرت امام حسین علیه السلام یا مَنْ تَجَبَّرَ فَلا عَیْنَ تَراهُ یا مَنْ تَعَظَّمَ فَلا تَخْطُرُ الْقُلُوبُ بِکُنْهِهِ یا حَسَنَ الْمَنِّ یا حَسَنَ التَّجاوُزِ یا حَسَنَ الْعَفْوِ یا جَوادُ یا کَرِیمُ یا مَنْ لا یُشْبِهُهُ شَیْءٌ مِنْ خَلْقِهِ یا مَنْ مَنَّ عَلیٰ خَلْقِهِ بِاَوْلِیائِهِ اِذِ ارْتَضیٰهُمْ لِدِینِهِ وَ اَدَّبَ بِهِمْ عِبادَهُ وَ جَعَلَهُمْ حُجَجاً مِنَّةً عَلیٰ خَلْقِهِ اَسْئَلُکَ بِحَقِّ الْحُسَیْنِ بْنِ عَلِیٍّ عَلَیْهِمَا السَّلامُ

اَلْقُبُورِ السُّرُورَ اَللّٰهُمَّ اَغْنِ كُلَّ فَقيرٍ اَللّٰهُمَّ اَشْبِعْ كُلَّ جائِعٍ اَللّٰهُمَّ اكْسُ كُلَّ عُرْيانٍ اَللّٰهُمَّ اقْضِ دَيْنَ كُلِّ مَدينٍ اَللّٰهُمَّ فَرِّجْ عَنْ كُلِّ مَكْرُوبٍ اَللّٰهُمَّ رُدَّ كُلَّ غَريبٍ اَللّٰهُمَّ فُكَّ كُلَّ اَسيرٍ اَللّٰهُمَّ اَصْلِحْ كُلَّ فاسِدٍ مِنْ اُمُورِ الْمُسْلِمينَ اَللّٰهُمَّ اشْفِ كُلَّ مَريضٍ اَللّٰهُمَّ سُدَّ فَقْرَنا بِغِناكَ اَللّٰهُمَّ غَيِّرْ سُوءَ حالِنا بِحُسْنِ حالِكَ اَللّٰهُمَّ اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَاَغْنِنا مِنَ الْفَقْرِ اِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ وشیخ کلینی در کافی روایت کرده از ابو بصیر که حضرت صادق علیه السلام در ماه رمضان این دعا را میخواند اَللّٰهُمَّ اِنّي بِكَ وَمِنْكَ اَطْلُبُ حاجَتي وَمَنْ طَلَبَ حاجَةً اِلَى النّاسِ فَاِنّي لا اَطْلُبُ حاجَتي اِلّا مِنْكَ وَحْدَكَ لا شَريكَ لَكَ وَاَسْئَلُكَ بِفَضْلِكَ وَرِضْوانِكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ وَاَنْ تَجْعَلَ لي في عامي هٰذا اِلى بَيْتِكَ الْحَرامِ سَبيلاً حِجَّةً مَبْرُورَةً مُتَقَبَّلَةً زاكِيَةً خالِصَةً لَكَ تَقَرُّ بِها عَيْني وَتَرْفَعُ بِها دَرَجَتي وَتَرْزُقَني اَنْ اَغُضَّ بَصَري وَاَنْ اَحْفَظَ فَرْجي وَاَنْ اَكُفَّ بِها عَنْ جَميعِ مَحارِمِكَ حَتّى لا يَكُونَ شَيْءٌ آثَرَ عِنْدي مِنْ طاعَتِكَ وَخَشْيَتِكَ وَالْعَمَلِ بِما اَحْبَبْتَ وَالتَّرْكِ لِما كَرِهْتَ وَنَهَيْتَ عَنْهُ وَاجْعَلْ ذٰلِكَ في يُسْرٍ وَيَسارٍ وَعافِيَةٍ وَما اَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ وَاَسْئَلُكَ اَنْ تَجْعَلَ وَفاتي قَتْلاً في سَبيلِكَ تَحْتَ رايَةِ نَبِيِّكَ مَعَ اَوْلِيائِكَ وَاَسْئَلُكَ اَنْ تَقْتُلَ بي اَعْدائَكَ وَاَعْداءَ رَسُولِكَ وَاَسْئَلُكَ اَنْ تُكْرِمَني بِهَوانِ مَنْ شِئْتَ مِنْ خَلْقِكَ وَلا تُهِنّي بِكَرامَةِ اَحَدٍ مِنْ اَوْلِيائِكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لي مَعَ الرَّسُولِ سَبيلاً حَسْبِيَ اللّٰهُ ما شاءَ اللّٰهُ مؤلف گوید که این دعا، موسوم بدعاء حج است سید در اقبال از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده خواندن آن را در شبهای ماه رمضان بعد از مغرب و کفعمی در بلد الامین گفته که مستحب است خواندن آن در هر روز از ماه رمضان و در شب اول آن و شیخ مفید در مقنعه برای خصوص شب اول نقل کرده بعد از نماز مغرب و بدانکه بهترین اعمال در شبها و روزهای ماه مبارک رمضان خواندن قرآن است و بسیار باید خواند چه آنکه قرآن در این ماه نازل شده است و وارد شده که هر چیز را بهاری است و بهار قرآن ماه رمضان است و در ماههای دیگر هر ماهی یکختم سنت است و اقلش شش

اَلنَّشِطِ التّابِعِ لِرِضاكَ وَ[illegible] النّاجِحِ بِهِ دينِكَ وَالدَّليلِ عَلَيْهِ اِلَيْكَ آمَنّا [illegible] وَاَقْدِمْهُ بَيْنَ يَدَيْ [illegible] اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَفْعَلَ بي كَذا

دعای چهارم منسوب به [illegible] علی بن الحسین علیهما السلام [illegible] اَللّٰهُمَّ [illegible] وَاَنْتَ [illegible] تَعالى [illegible] اَسْئَلُكَ بِنُورِكَ الَّذي [illegible] بِهِ السَّماواتُ وَالْاَرَضُونَ وَبِهِ [illegible] الظُّلُماتُ وَبِهِ [illegible] الْاَمْواتُ وَاُحْيِيَ بِهِ الْاَحْياءُ وَجُمِعَ بِهِ الْمُتَفَرِّقُ وَفُرِّقَ بِهِ الْمُجْتَمِعُ

روزاست و در ماه رمضان در هر سه روز یک ختم سنت است و اگر روزی یک ختم تواند بکند خوب است علامهٔ مجلسی ره فرموده که در حدیث است که بعضی از ائمه علیهم السلام در این ماه چهل ختم قرآن و زیاده میکردند و اگر هر ختم قرآنی را ثوابش را بروح مقدس یکی از چهارده معصوم هدیه کند ثوابش مضاعف گردد و از روایتی ظاهر میشود که اجر چنین کسی آنستکه با ایشان باشد در روز قیامت و در این ماه دعا و صلوات و استغفار بسیار باید نمود و لا اِلهَ اِلَّا اللهُ بسیار باید گفت و روایت شده که جناب امام زین العابدین علیه السلام چون ماه رمضان داخل میشد تکلم نمیکرد مگر بدعاء و تسبیح و استغفار و تکبیر و باید اهتمام بسیار نمود بعبادت و نافله‌های شب و روز

قسمت دوم اعمالیست که در شبهای ماه رمضان باید بجا آورد و آن چند امر است اول افطار است و مستحب است که بعد از نماز شام افطار کند مگر آنکه ضعف بر او غلبه کرده باشد یا جمعی منتظر او باشند دوم آنکه افطار کند با چیز پاکیزه از حرام و شبهات و بهتر آنستکه بخرمای حلال افطار کند تا ثواب نمازش چهارصد برابر گردد و بخرما و آب و برطب یا لبن و بحلوا و بنبات یا باب گرم هر کدام که افطار کند نیز خوبست سوم آنکه در وقت افطار دعاهای وارده را بخواند از جمله آنکه بگوید اَللّهُمَّ لَكَ صُمْتُ وَعَلى رِزْقِكَ اَفْطَرْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ تا خدا عطا کند باو ثواب هر کسی را که در این روز روزه داشته و اگر دعای اَللّهُمَّ رَبَّ النُّورِ الْعَظيمِ را که سید و کفعمی روایت کرده اند بخواند فضیلت بسیار یابد و روایت شده که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام هر گاه میخواست افطار کند میگفت بِسْمِ اللهِ اَللّهُمَّ لَكَ صُمْنا وَعَلى رِزْقِكَ اَفْطَرْنا فَتَقَبَّلْ مِنّا اِنَّكَ اَنْتَ السَّميعُ الْعَليمُ چهارم در لقمهٔ اول بگوید بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ يا واسِعَ الْمَغْفِرَةِ اِغْفِرْ لى تا خدا او را بیامرزد و در خبر است که در آخر روز از روزهای ماه رمضان خدا هزار هزار کس را از آتش جهنم آزاد میکند پس از حق تعالی بخواهد که تو را یکی از آنها قرار دهد پنجم در وقت افطار سورهٔ قدر بخواند ششم در وقت افطار تصدق کند و افطار دهد روزه داران را اگر چه بچند دانهٔ خرما یا شربتی آب باشد و از حضرت رسول صلّی الله علیه و آله مرویست که هر که افطار دهد روزه داری را از برای او خواهد بود مثل اجر آن روزه دار بدون آنکه از اجر او چیزی کم شود و هم از برای او خواهد بود مثل آن عمل نیکوئی که بجا آورد آن افطار کننده بقوّهٔ آن طعام و از آنجمله علامهٔ حلی در رسالهٔ سعدیه از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده که فرمود هر مؤمنی که اطعام کند مؤمنی را لقمهٔ در ماه رمضان بنویسد حق تعالی برای او اجر کسیکه سی بنده مؤمن آزاد کرده باشد و از برای او باشد نزد حق

بِهِ الْكَلِماتُ وَقامَتْ بِهِ السَّماواتُ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ وَلِيِّكَ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا السَّلامُ الذّابِّ عَنْ دينِكَ وَالْمُجاهِدِ في سَبيلِكَ وَاُقَدِّمُهُ بَيْنَ يَدَيْ حَوائِجي اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَفْعَلَ بي كَذا وَكَذا

ساعت پنجم منسوبست بامام محمد باقر علیه السلام و آن از زوال شمس است بمقدار چهار رکعت اَللّهُمَّ رَبَّ الضِّياءِ وَالْعَظَمَةِ وَالنُّورِ وَالْكِبْرِياءِ وَالسُّلْطانِ تَجَبَّرْتَ بِعَظَمَتِكَ وَبَهائِكَ وَمَنَنْتَ عَلى عِبادِكَ بِرَاْفَتِكَ وَتَعَطُّفِكَ وَدَلَلْتَهُمْ عَلى مَوْجُودِ رِضاكَ وَجَعَلْتَ لَهُمْ دَليلاً اِلَى الْبَدْءِ عَلا

دعای افتتاح

بلکه دعا مستجاب. هفتم در هر شب خواندن هزار مرتبه انا انزلناه وارد است. هشتم در هر شب صد مرتبه حم دخان را بخواند اگر میسر شود. نهم سید روایت کرده که هر که این دعا را بخواند در هر شب ماه رمضان آمرزیده شود گناهان چهل سال او: اَللّهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضانَ الَّذی اَنْزَلْتَ فیهِ الْقُرْآنَ وَافْتَرَضْتَ عَلی عِبادِكَ فیهِ الصِّیامَ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنی حَجَّ بَیْتِكَ الْحَرامِ فی عامی هذا وَفی كُلِّ عامٍ وَاغْفِرْ لی تِلْكَ الذُّنُوبَ الْعِظامَ فَاِنَّهُ لا یَغْفِرُها غَیْرُكَ یا رَحْمنُ یا عَلاّمُ

دهم در هر شب بخواند بعد از مغرب دعای حج را که در قسم اول گذشت. یازدهم بخواند در هر شب ماه رمضان

اَللّهُمَّ اِنّی اَفْتَتِحُ الثَّناءَ بِحَمْدِكَ وَاَنْتَ مُسَدِّدٌ لِلصَّوابِ بِمَنِّكَ وَاَیْقَنْتُ اَنَّكَ اَنْتَ اَرْحَمُ الرّاحِمینَ فی مَوْضِعِ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ وَاَشَدُّ الْمُعاقِبینَ فی مَوْضِعِ النَّكالِ وَالنَّقِمَةِ وَاَعْظَمُ الْمُتَجَبِّرینَ فی مَوْضِعِ الْكِبْرِیاءِ وَالْعَظَمَةِ اَللّهُمَّ اَذِنْتَ لی فی دُعائِكَ وَمَسْئَلَتِكَ فَاسْمَعْ یا سَمیعُ مِدْحَتی وَاَجِبْ یا رَحیمُ دَعْوَتی وَاَقِلْ یا غَفُورُ عَثْرَتی فَكَمْ یا اِلهی مِنْ كُرْبَةٍ قَدْ فَرَّجْتَها وَهُمُومٍ قَدْ كَشَفْتَها وَعَثْرَةٍ قَدْ اَقَلْتَها وَرَحْمَةٍ قَدْ نَشَرْتَها وَحَلْقَةِ بَلاءٍ قَدْ فَكَكْتَها اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذی لَمْ یَتَّخِذْ صاحِبَةً وَلا وَلَداً وَلَمْ یَكُنْ لَهُ شَریكٌ فِی الْمُلْكِ وَلَمْ یَكُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبیراً اَلْحَمْدُ لِلّهِ بِجَمیعِ مَحامِدِهِ كُلِّها عَلی جَمیعِ نِعَمِهِ كُلِّها اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذی لا مُضادَّ لَهُ فی مُلْكِهِ وَلا مُنازِعَ لَهُ فی اَمْرِهِ اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذی لا شَریكَ لَهُ فی خَلْقِهِ وَلا شَبیهَ لَهُ فی عَظَمَتِهِ اَلْحَمْدُ لِلّهِ الْفاشی فِی الْخَلْقِ اَمْرُهُ وَحَمْدُهُ الظّاهِرِ بِالْكَرَمِ مَجْدُهُ الْباسِطِ بِالْجُودِ یَدَهُ الَّذی لا تَنْقُصُ خَزائِنُهُ وَلا تَزیدُهُ كَثْرَةُ الْعَطاءِ اِلاّ جُوداً وَكَرَماً اِنَّهُ هُوَ الْعَزیزُ الْوَهّابُ اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ قَلیلاً مِنْ كَثیرٍ مَعَ حاجَةٍ بی اِلَیْهِ عَظیمَةٍ وَغِناكَ عَنْهُ قَدیمٌ وَهُوَ عِنْدی كَثیرٌ وَهُوَ عَلَیْكَ سَهْلٌ یَسیرٌ اَللّهُمَّ اِنَّ عَفْوَكَ عَنْ ذَنْبی وَتَجاوُزَكَ عَنْ خَطیئَتی وَصَفْحَكَ عَنْ ظُلْمی وَسِتْرَكَ عَلی قَبیحِ عَمَلی وَحِلْمَكَ عَنْ كَثیرِ جُرْمی عِنْدَ ما كانَ مِنْ خَطائی وَعَمْدی اَطْمَعَنی فی اَنْ اَسْئَلَكَ ما لا اَسْتَوْجِبُهُ مِنْكَ الَّذی رَزَقْتَنی مِنْ رَحْمَتِكَ وَاَرَیْتَنی مِنْ قُدْرَتِكَ

قِبَلَكَ وَتَعْلیمِهِمْ عَمّا نابَ وَیَدَ اَلْهِمْ عَلی مَشِیَّتِكَ اَللّهُمَّ تَجیءُ بِهِمْ عَلی عَلَیْهِ تُحِبُّ عَلَیْكَ وَاَقْدَرْتَهُ بِهِ مُرادی اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَفْعَلَ بی ما اَنْتَ اَهْلُهُ كُنّا اَوْ كُنّا یا عَظیمُ مَسْؤُلَتی بِعَفْوِكَ صادِقٌ عَلَیْكَ وَاَنْ اِعْتِمادی جُمادی بِكَ وَاِذا دُرْتُ الْكَرْبَ

یا مَنْ لَطُفَ اَنْتَ الَّذی ظَهَرَ یا مَنْ عَنْ اِدْراكِ الْاَوْهامِ یا مَنْ كَبُرَ عَنْ مَوْجُودِ الْبَصَرِ یا مَنْ تَعالی عَنِ الصِّفاتِ كُلِّها یا مَنْ جَلَّ عَنْ مَعانِی اللُّطْفِ وَاللُّطْفُ عَنْ مَعانی الْجَلالِ اَسْئَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ وَبِآیاتِكَ

وعرفتني من اجابتك فصرت ادعوك آمنا واسئلك مستانسا لا خائفا ولا وجلا
مدلا عليك فيما قصدت به اليك فان ابطا عني عتبت بجهلي عليك ولعل
الذي ابطا عني هو خير لي لعلمك بعاقبة الامور فلم ار مولى كريما اصبر على عبد
لئيم منك علي يا رب انك تدعوني فاولي عنك وتتحبب الي فاتبغض اليك
وتتودد الي فلا اقبل منك كان لي التطول عليك فلم يمنعك ذلك من الرحمة
لي والاحسان الي والتفضل علي بجودك وكرمك فارحم عبدك الجاهل وجد
عليه بفضل احسانك انك جواد كريم الحمد لله مالك الملك مجري الفلك مسخر
الرياح فالق الاصباح ديان الدين رب العالمين الحمد لله على حلمه بعد علمه والحمد
لله على عفوه بعد قدرته والحمد لله على طول اناته في غضبه وهو قادر على ما
يريد الحمد لله خالق الخلق باسط الرزق فالق الاصباح ذي الجلال والاكرام والفضل
والانعام الذي بعد فلا يرى وقرب فشهد النجوى تبارك وتعالى الحمد لله الذي
ليس له منازع يعادله ولا شبيه يشاكله ولا ظهير يعاضده قهر بعزته الاعزاء
وتواضع لعظمته العظماء فبلغ بقدرته ما يشاء الحمد لله الذي يجيبني حين
اناديه ويستر علي كل عورة وانا اعصيه ويعظم النعمة علي فلا اجازيه فكم
من موهبة هنيئة قد اعطاني وعظيمة مخوفة قد كفاني وبهجة مونقة قد اراني
فاثني عليه حامدا واذكره مسبحا الحمد لله الذي لا يهتك حجابه ولا يغلق بابه
ولا يرد سائله ولا يخيب امله الحمد لله الذي يؤمن الخائفين وينجي الصالحين
ويرفع المستضعفين ويضع المستكبرين ويهلك ملوكا ويستخلف آخرين و
الحمد لله قاصم الجبارين مبير الظالمين مدرك الهاربين نكال الظالمين صريخ
المستصرخين موضع حاجات الطالبين معتمد المؤمنين الحمد لله الذي من خشيته

وأسألك بحق محمد عليك لما عن تبارك وأسألك بحق جعفر بن محمد عليك وأقدمهم بين يدي حوائجي أن تصلي على محمد وآل محمد وأن تفعل بي كذا وكذا

هفتم منسوب به موسى بن جعفر عليهما و آن اينست [illegible] تا مقدار چهار ركعت قبل از عصر يا من تكبر عن الأوهام صورته يا من تعالى عن الصفات نوره يا من قرب عند دعائه يا من دعاه المضطرون ولجأ إليه الخائفون ورجاه المؤمنون وعبده الفائزون وحمده الخاضعون أسألك بحق نورك

تَرْعَدُ السَّماءُ وَسُكّانُها وَتَرْجُفُ الْاَرْضُ وَعُمّارُها وَتَمُوجُ الْبِحارُ وَمَنْ يَسْبَحُ
فِي غَمَراتِها اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي هَدانا لِهٰذا وَما كُنّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلا اَنْ هَدانَا اللّٰهُ اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِي يَخْلُقُ وَلَمْ يُخْلَقْ وَيَرْزُقُ وَلا يُرْزَقُ وَيُطْعِمُ وَلا يُطْعَمُ وَيُمِيتُ الْاَحْياءَ
وَيُحْيِي الْمَوْتىٰ وَهُوَ حَيٌّ لا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ
مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَاَمِينِكَ وَصَفِيِّكَ وَحَبِيبِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ
وَحافِظِ سِرِّكَ وَمُبَلِّغِ رِسالاتِكَ اَفْضَلَ وَاَحْسَنَ وَاَجْمَلَ وَاَكْمَلَ وَاَزْكىٰ وَاَنْمىٰ
وَاَطْيَبَ وَاَطْهَرَ وَاَسْنىٰ وَاَكْثَرَ ما صَلَّيْتَ وَبارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ وَتَحَنَّنْتَ وَسَلَّمْتَ
عَلىٰ اَحَدٍ مِنْ عِبادِكَ وَاَنْبِيائِكَ وَرُسُلِكَ وَصِفْوَتِكَ وَاَهْلِ الْكَرامَةِ عَلَيْكَ
مِنْ خَلْقِكَ اَللّٰهُمَّ وَصَلِّ عَلىٰ عَلِيٍّ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَصِيِّ رَسُولِ رَبِّ الْعالَمِينَ عَبْدِكَ
وَوَلِيِّكَ وَاَخِي رَسُولِكَ وَحُجَّتِكَ عَلىٰ خَلْقِكَ وَآيَتِكَ الْكُبْرىٰ وَالنَّبَاِ الْعَظِيمِ وَ
صَلِّ عَلَى الصِّدِّيقَةِ الطّاهِرَةِ فاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِساءِ الْعالَمِينَ وَصَلِّ عَلىٰ سِبْطَيِ الرَّحْمَةِ
وَاِمامَيِ الْهُدَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ وَصَلِّ عَلىٰ اَئِمَّةِ الْمُسْلِمِينَ
عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلِيِّ بْنِ مُوسىٰ وَ
مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَالْخَلَفِ الْهادِي الْمَهْدِيِّ حُجَجِكَ عَلىٰ
عِبادِكَ وَاُمَنائِكَ فِي بِلادِكَ صَلٰوةً كَثِيرَةً دائِمَةً اَللّٰهُمَّ وَصَلِّ عَلىٰ وَلِيِّ اَمْرِكَ
الْقائِمِ الْمُؤَمَّلِ وَالْعَدْلِ الْمُنْتَظَرِ وَحُفَّهُ بِمَلائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَاَيِّدْهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ
يا رَبَّ الْعالَمِينَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ الدّاعِيَ اِلىٰ كِتابِكَ وَالْقائِمَ بِدِينِكَ اسْتَخْلِفْهُ
فِي الْاَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفْتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِ مَكِّنْ لَهُ دِينَهُ الَّذِي ارْتَضَيْتَهُ لَهُ اَبْدِلْهُ
مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِ اَمْناً يَعْبُدُكَ لا يُشْرِكُ بِكَ شَيْئاً اَللّٰهُمَّ اَعِزَّهُ وَاَعْزِزْ بِهِ وَانْصُرْهُ
وَانْتَصِرْ بِهِ وَانْصُرْهُ نَصْراً عَزِيزاً وَافْتَحْ لَهُ فَتْحاً يَسِيراً وَاجْعَلْ لَهُ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطا

نَصِيرًا اَللّٰهُمَّ اَظْهِرْ بِهِ دِينَكَ وَسُنَّةَ نَبِيِّكَ حَتّٰى لَا يَسْتَخْفِيَ بِشَيْءٍ مِنَ الْحَقِّ مَخَافَةَ
اَحَدٍ مِنَ الْخَلْقِ اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَرْغَبُ اِلَيْكَ فِي دَوْلَةٍ كَرِيمَةٍ تُعِزُّ بِهَا الْاِسْلَامَ وَاَهْلَهُ
وَتُذِلُّ بِهَا النِّفَاقَ وَاَهْلَهُ وَتَجْعَلُنَا فِيهَا مِنَ الدُّعَاةِ اِلٰى طَاعَتِكَ وَالْقَادَةِ
اِلٰى سَبِيلِكَ وَتَرْزُقُنَا بِهَا كَرَامَةَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ اَللّٰهُمَّ مَا عَرَّفْتَنَا مِنَ الْحَقِّ
فَحَمِّلْنَاهُ وَمَا قَصُرْنَا عَنْهُ فَبَلِّغْنَاهُ اَللّٰهُمَّ الْمُمْ بِهِ شَعْثَنَا وَاشْعَبْ بِهِ صَدْعَنَا
وَارْتُقْ بِهِ فَتْقَنَا وَكَثِّرْ بِهِ قِلَّتَنَا وَاَعْزِزْ بِهِ ذِلَّتَنَا وَاَغْنِ بِهِ عَائِلَنَا وَاقْضِ بِهِ عَنْ
مُغْرَمِنَا وَاجْبُرْ بِهِ فَقْرَنَا وَسُدَّ بِهِ خَلَّتَنَا وَيَسِّرْ بِهِ عُسْرَنَا وَبَيِّضْ بِهِ وُجُوهَنَا وَفُكَّ
بِهِ اَسْرَنَا وَاَنْجِحْ بِهِ طَلِبَتَنَا وَاَنْجِزْ بِهِ مَوَاعِيدَنَا وَاسْتَجِبْ بِهِ دَعْوَتَنَا وَاَعْطِنَا بِهِ
سُؤْلَنَا وَبَلِّغْنَا بِهِ مِنَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ اٰمَالَنَا وَاَعْطِنَا بِهِ فَوْقَ رَغْبَتِنَا يَا خَيْرَ الْمَسْؤُولِينَ
وَاَوْسَعَ الْمُعْطِينَ اشْفِ بِهِ صُدُورَنَا وَاَذْهِبْ بِهِ غَيْظَ قُلُوبِنَا وَاهْدِنَا بِهِ لِمَا اخْتُلِفَ
فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِكَ اِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَانْصُرْنَا بِهِ عَلٰى عَدُوِّكَ
وَعَدُوِّنَا اِلٰهَ الْحَقِّ اٰمِينَ اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَشْكُو اِلَيْكَ فَقْدَ نَبِيِّنَا صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ
وَغَيْبَةَ وَلِيِّنَا وَكَثْرَةَ عَدُوِّنَا وَقِلَّةَ عَدَدِنَا وَشِدَّةَ الْفِتَنِ بِنَا وَتَظَاهُرَ الزَّمَانِ
عَلَيْنَا فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَاَعِنَّا عَلٰى ذٰلِكَ بِفَتْحٍ مِنْكَ تُعَجِّلُهُ وَبِضُرٍّ تَكْشِفُهُ وَ
نَصْرٍ تُعِزُّهُ وَسُلْطَانِ حَقٍّ تُظْهِرُهُ وَرَحْمَةٍ مِنْكَ تُجَلِّلُنَاهَا وَعَافِيَةٍ مِنْكَ
تُلْبِسُنَاهَا بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ [illegible] در ہر شب بخواند اَللّٰهُمَّ بِرَحْمَتِكَ فِي
الصَّالِحِينَ فَاَدْخِلْنَا وَفِي عِلِّيِّينَ فَارْفَعْنَا وَبِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ مِنْ عَيْنٍ سَلْسَبِيلٍ
فَاسْقِنَا وَمِنَ الْحُورِ الْعِينِ بِرَحْمَتِكَ فَزَوِّجْنَا وَمِنَ الْوِلْدَانِ الْمُخَلَّدِينَ كَاَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ
مَكْنُونٌ فَاَخْدِمْنَا وَمِنْ ثِمَارِ الْجَنَّةِ وَلُحُومِ الطَّيْرِ فَاَطْعِمْنَا وَمِنْ ثِيَابِ السُّنْدُسِ
وَالْحَرِيرِ وَالْاِسْتَبْرَقِ فَاَلْبِسْنَا وَلَيْلَةَ الْقَدْرِ وَحَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَقَتْلًا فِي

سَبیلِکَ فَوَفِّقْ لَنا وَصالِحَ الدُّعاءِ وَالْمَسْئَلَةِ فَاسْتَجِبْ لَنا وَاِذا جَمَعْتَ الْاَوَّلینَ وَالْآخِرینَ یَوْمَ الْقِیمَةِ فَارْحَمْنا وَبَرائَةً مِنَ النّارِ فَاکْتُبْ لَنا وَفی جَهَنَّمَ فَلا تَغُلَّنا وَفی عَذابِکَ وَهَوانِکَ فَلا تَبْتَلِنا وَمِنَ الزَّقُّومِ وَالضَّریعِ فَلا تُطْعِمْنا وَمَعَ الشَّیاطینِ فَلا تَجْعَلْنا وَفِی النّارِ عَلی وُجُوهِنا فَلا تَکْبُبْنا وَمِنْ ثِیابِ النّارِ وَسَرابیلِ الْقَطِرانِ فَلا تُلْبِسْنا وَمِنْ کُلِّ سُوءٍ یا لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ بِحَقِّ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ فَنَجِّنا

سیزدهم از حضرت صادق علیه السلام روایت است که در هر شب ماه رمضان بخواند اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ اَنْ تَجْعَلَ فیما تَقْضی وَتُقَدِّرُ مِنَ الْاَمْرِ الْمَحْتُومِ فِی الْاَمْرِ الْحَکیمِ مِنَ الْقَضاءِ الَّذی لا یُرَدُّ وَلا یُبَدَّلُ اَنْ تَکْتُبَنی مِنْ حُجّاجِ بَیْتِکَ الْحَرامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ الْمَشْکُورِ سَعْیُهُمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمُکَفَّرِ عَنْ سَیِّئاتِهِمْ وَاَنْ تَجْعَلَ فیما تَقْضی وَتُقَدِّرُ اَنْ تُطیلَ عُمْری فی خَیْرٍ وَعافِیَةٍ وَتُوَسِّعَ فی رِزْقی وَتَجْعَلَنی مِمَّنْ تَنْتَصِرُ بِهِ لِدینِکَ وَلا تَسْتَبْدِلْ بی غَیْری *

چهاردهم در اقبال از دعای الصالحین است که در هر شب از شبهای ماه رمضان بخواند اَعُوذُ بِجَلالِ وَجْهِکَ الْکَریمِ اَنْ یَنْقَضِیَ عَنّی شَهْرُ رَمَضانَ اَوْ یَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَیْلَتی هذِهِ وَلَکَ قِبَلی تَبِعَةٌ اَوْ ذَنْبٌ تُعَذِّبُنی عَلَیْهِ پانزدهم شیخ کفعمی در حاشیه بلد الامین از سید بن باقی نقل کرده که روایت مستحب است در هر شب ماه رمضان دو رکعت نماز در هر رکعت حمد و توحید سه مرتبه و چون سلام داد بگوید سُبْحانَ مَنْ هُوَ حَفیظٌ لا یَغْفُلُ سُبْحانَ مَنْ هُوَ رَحیمٌ لا یَعْجَلُ سُبْحانَ مَنْ هُوَ قائِمٌ لا یَسْهُو سُبْحانَ مَنْ هُوَ دائِمٌ لا یَلْهُو پس بگوید تسبیحات اربع را هفت مرتبه پس بگوید سُبْحانَکَ سُبْحانَکَ سُبْحانَکَ یا عَظیمُ اغْفِرْ لِیَ الذَّنْبَ الْعَظیمَ پس ده مرتبه صلوات بفرستد بر پیغمبر و آل او علیهم السلام کسی که این دو رکعت نماز را بجا آورد بیامرزد حقتعالی از برای او هفتاد هزار گناه الخ شانزدهم در خبر است که هر که در هر شب از ماه رمضان سوره اِنّا فَتَحْنا در نماز مستحبی بخواند در آن سال محفوظ بماند و بدانکه از اعمالی که در شبهای ماه رمضان مستحب است بجا آورده شود هزار رکعت نماز است در مجموع اینماه که مشایخ و اعاظم علماء در کتب خود که در فقه یا عبادات نوشته اند بآن اشاره نموده اند و اما کیفیت بجا آوردن آن بر احادیث در بیان آن مختلف و آنچه موافق روایت ابن ابی

اسئلک بحق محمد بن علي
وعلي بن محمد عليهما السلام
وبحقك الذي جعلته لهما عليك
الا صلیت على محمد واله وان تصلی
بي بحق محمد وآل محمد وان
تقضي حوائجي ... يا عليّ
دهم ... يا من علا فقهر
يا من بطن فخبر
يا من ملك فقدر
يا من عبد فشكر
يا من عصي فغفر
يا من لا تحويه الفكر
يا من تستغني عن عباده
يا من ... اشبهه ... احد
اسئلك بحق ...
الخ

است از حضرت جواد علیه السلام و مختار شیخ مفید در کتاب غریه و اشراف بلکه مختار مشهور است آنکه در دهه
اوّل و دهه دوم ماه رمضان در هر شبی بیست رکعت خوانده شود هر دو رکعت به یک سلام به این طریق که هشت
رکعت را بعد از نماز مغرب بخواند و دوازده رکعت دیگر را بعد از نماز عشاء و در دهه آخر در هر شبی سی
رکعت بخواند به این طریق که هشت رکعت را بعد از نماز مغرب و بیست و دو رکعت دیگر را بعد از نماز عشاء و مجموع
این نمازها هفتصد رکعت می‌شود و با ضمیمه آنکه سیصد رکعت در شبهای قدر بخواند هر شب نوزدهم
صد رکعت و شب بیست و یکم صد رکعت و شب بیست و سیم صد رکعت پس مجموع هزار رکعت شود و ترتیب
دیگر نیز وارد شده و تفصیل کلام در جای دیگر است و این مقام را گنجایش بسط نیست و امید که اهل خیر
در عمل به این هزار رکعت نماز مسامحه و سهل انگاری نکرده از فیض آن خود را بهره‌مند نمایند و روایت شده
که می‌خوانی بعد از هر دو رکعت از نافله‌های ماه رمضان اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ فِیما تَقْضِی وَتُقَدِّرُ مِنَ الْاَمْرِ
الْمَحْتُومِ وَفِیما تَفْرُقُ مِنَ الْاَمْرِ الْحَکِیمِ فِی لَیْلَةِ الْقَدْرِ اَنْ تَجْعَلَنِی مِنْ حُجّاجِ بَیْتِکَ الْحَرامِ
الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ الْمَشْکُورِ سَعْیُهُمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمْ وَاَسْئَلُکَ اَنْ تُطِیلَ عُمْرِی فِی طاعَتِکَ
وَتُوَسِّعَ لِی فِی رِزْقِی یا اَرْحَمَ الرّاحِمِینَ

قسم سیم

در اعمال سحرهای ماه مبارک رمضان است و آن چند امر است اوّل سحور خوردن و ترک نکند سحور را
اگرچه به یک دانه خرمائی بوده یا شربت آبی باشد و بهترین سحورها سویق است یعنی کاووت و خرما است و روایت
شده که حق تعالی و ملائکه صلوات می‌فرستند بر آنها که استغفار می‌کنند در سحرها و سحور می‌خورند دوم
سوره اِنّا اَنْزَلْناهُ در وقت سحور بخواند که هر که این سوره مبارکه را در وقت افطار کردن و سحور بخواند
در ما بین این دو وقت ثواب کسی را داشته باشد که در راه خدا در خون خود بغلطد سیم بخواند دعاء عظیم
الشأنی را که از حضرت امام رضا علیه السلام نقل شده که فرمودند این دعائیست که حضرت امام محمد باقر علیه السلام در سحرهای
ماه رمضان می‌خواندند اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ مِنْ بَهائِکَ بِاَبْهاهُ وَکُلُّ بَهائِکَ بَهِیٌّ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ
بِبَهائِکَ کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ مِنْ جَمالِکَ بِاَجْمَلِهِ وَکُلُّ جَمالِکَ جَمِیلٌ اَللّٰهُمَّ
اِنِّی اَسْئَلُکَ بِجَمالِکَ کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ مِنْ جَلالِکَ بِاَجَلِّهِ وَکُلُّ جَلالِکَ
جَلِیلٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ بِجَلالِکَ کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ مِنْ عَظَمَتِکَ بِاَعْظَمِها
وَکُلُّ عَظَمَتِکَ عَظِیمَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ بِعَظَمَتِکَ کُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ

مُحَمَّدٍ عَلَیْهِمَا السَّلامُ وَاُقَدِّمُهُما
بَیْنَ یَدَیْ حَوائِجِی اَنْ تُصَلِّیَ
عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَفْعَلَ
بِی کَذا وَکَذا ثُمَّ تَسْئَلُ حاجَتَکَ
منسوبست بحضرت امام حسن
عسکری علیه السلام و آن بیشتر از
زرد شدن آفتاب است تا
زرد شدن آن یا اَوَّلاً بِلا
اَوَّلِیَّةٍ وَیا آخِراً بِلا آخِرِیَّةٍ
یا قَیُّوماً بِلا مُنْتَهی لِقِدَمِهِ
یا عَزِیزاً بِلا انْقِطاعٍ لِعِزِّهِ
یا مُتَسَلِّطاً بِلا ضَعْفٍ مِنْ
سُلْطانِهِ یا کَرِیماً بِدَوامِ
نِعْمَتِهِ یا جَبّاراً وَمُعِزّاً
لِاَوْلِیائِهِ یا خَبِیراً بِعِلْمِهِ
یا عَلِیماً بِقُدْرَتِهِ یا قَدِیماً
بِذاتِهِ اَسْئَلُکَ بِحَقِّ الْحَسَنِ
بْنِ عَلِیٍّ عَلَیْهِمَا السَّلامُ

مِن نُورِكَ بِأنْوَرِهِ وَكُلُّ نُورِكَ نَيِّرٌ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِنُورِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ بِأَوْسَعِهَا وَكُلُّ رَحْمَتِكَ وَاسِعَةٌ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِرَحْمَتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كَلِمَاتِكَ بِأَتَمِّهَا وَكُلُّ كَلِمَاتِكَ تَامَّةٌ
اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَلِمَاتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كَمَالِكَ بِأَكْمَلِهِ وَكُلُّ
كَمَالِكَ كَامِلٌ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَمَالِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ أَسْمَائِكَ
بِأَكْبَرِهَا وَكُلُّ أَسْمَائِكَ كَبِيرَةٌ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِزَّتِكَ بِأَعَزِّهَا وَكُلُّ عِزَّتِكَ عَزِيزَةٌ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ
كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَشِيَّتِكَ بِأَمْضَاهَا وَكُلُّ مَشِيَّتِكَ مَاضِيَةٌ
اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَشِيَّتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قُدْرَتِكَ
بِالْقُدْرَةِ الَّتِي اسْتَطَلْتَ بِهَا عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكُلُّ قُدْرَتِكَ مُسْتَطِيلَةٌ اَللّٰهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ بِأَنْفَذِهِ وَ
كُلُّ عِلْمِكَ نَافِذٌ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
مِنْ قَوْلِكَ بِأَرْضَاهُ وَكُلُّ قَوْلِكَ رَضِيٌّ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهِ
اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَسَائِلِكَ بِأَحَبِّهَا إِلَيْكَ وَكُلُّهَا إِلَيْكَ حَبِيبَةٌ اَللّٰهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَسَائِلِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ شَرَفِكَ بِأَشْرَفِهِ وَكُلُّ
شَرَفِكَ شَرِيفٌ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِشَرَفِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
مِنْ سُلْطَانِكَ بِأَدْوَمِهِ وَكُلُّ سُلْطَانِكَ دَائِمٌ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِسُلْطَانِكَ
كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مُلْكِكَ بِأَفْخَرِهِ وَكُلُّ مُلْكِكَ فَاخِرٌ اَللّٰهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِمُلْكِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عُلُوِّكَ بِأَعْلَاهُ وَكُلُّ عُلُوِّكَ
عَالٍ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعُلُوِّكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَنِّكَ بِأَقْدَمِهِ

وَكُلُّ مَنِّكَ قَدِيمٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِمَنِّكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ مِنْ
اٰيَاتِكَ بِاَكْرَمِهَا وَكُلُّ اٰيَاتِكَ كَرِيمَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِاٰيَاتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ
اِنِّي اَسْئَلُكَ بِمَا اَنْتَ فِيهِ مِنَ الشَّاْنِ وَالْجَبَرُوتِ وَاَسْئَلُكَ بِكُلِّ شَاْنٍ وَحْدَهُ
وَجَبَرُوتٍ وَحْدَهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِمَا تُجِيبُنِي بِهِ حِينَ اَسْئَلُكَ فَاَجِبْنِي يَا اَللّٰهُ

پس هر حاجت که داری از خدا بطلب که البته برآورده است چهارم در مصباح شیخ است که روایت کرده ابو حمزهٔ ثمالی که حضرت امام زین العابدین علیه السلام در ماه رمضان بیشتر از شب را نماز میکرد و چون سحر میشد این دعا میخواند

اِلٰهِي لَا تُؤَدِّبْنِي بِعُقُوبَتِكَ وَلَا تَمْكُرْ بِي فِي حِيلَتِكَ مِنْ اَيْنَ لِيَ الْخَيْرُ
يَا رَبِّ وَلَا يُوجَدُ اِلَّا مِنْ عِنْدِكَ وَمِنْ اَيْنَ لِيَ النَّجَاةُ وَلَا تُسْتَطَاعُ اِلَّا بِكَ لَا الَّذِي
اَحْسَنَ اسْتَغْنٰى عَنْ عَوْنِكَ وَرَحْمَتِكَ وَلَا الَّذِي اَسَاءَ وَاجْتَرَاَ عَلَيْكَ وَلَمْ يُرْضِكَ
خَرَجَ عَنْ قُدْرَتِكَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ (بگوید تا آنکه نفس قطع شود) بِكَ عَرَفْتُكَ وَاَنْتَ
دَلَلْتَنِي عَلَيْكَ وَدَعَوْتَنِي اِلَيْكَ وَلَوْلَا اَنْتَ لَمْ اَدْرِ مَا اَنْتَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَدْعُوهُ
فَيُجِيبُنِي وَاِنْ كُنْتُ بَطِيئًا حِينَ يَدْعُونِي وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَسْئَلُهُ فَيُعْطِينِي وَاِنْ
كُنْتُ بَخِيلًا حِينَ يَسْتَقْرِضُنِي وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اُنَادِيهِ كُلَّمَا شِئْتُ لِحَاجَتِي وَاَخْلُو
بِهِ حَيْثُ شِئْتُ لِسِرِّي بِغَيْرِ شَفِيعٍ فَيَقْضِي لِي حَاجَتِي اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَا اَدْعُو غَيْرَهُ
وَلَوْ دَعَوْتُ غَيْرَهُ لَمْ يَسْتَجِبْ لِي دُعَائِي وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَا اَرْجُو غَيْرَهُ وَلَوْ رَجَوْتُ
غَيْرَهُ لَاَخْلَفَ رَجَائِي وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي وَكَلَنِي اِلَيْهِ فَاَكْرَمَنِي وَلَمْ يَكِلْنِي اِلَى النَّاسِ
فَيُهِينُونِي وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي تَحَبَّبَ اِلَيَّ وَهُوَ غَنِيٌّ عَنِّي وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي يَحْلُمُ عَنِّي حَتّٰى
كَاَنِّي لَا ذَنْبَ لِي فَرَبِّي اَحْمَدُ شَيْءٍ عِنْدِي وَاَحَقُّ بِحَمْدِي اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَجِدُ سُبُلَ
الْمَطَالِبِ اِلَيْكَ مُشْرَعَةً وَمَنَاهِلَ الرَّجَاءِ اِلَيْكَ (لَدَيْكَ) مُتْرَعَةً وَالْاِسْتِعَانَةَ بِفَضْلِكَ
لِمَنْ اَمَّلَكَ مُبَاحَةً وَاَبْوَابَ الدُّعَاءِ اِلَيْكَ لِلصَّارِخِينَ مَفْتُوحَةً وَاَعْلَمُ اَنَّكَ

بِكَ يَا عَظِيمُ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ اُولِي الْاَمْرِ الَّذِينَ اَمَرْتَ بِطَاعَتِهِمْ وَاُولِي الْاَرْحَامِ الَّذِينَ اَمَرْتَ بِصِلَتِهِمْ وَذَوِي الْقُرْبٰى الَّذِينَ اَمَرْتَ بِمَوَدَّتِهِمْ وَالْمَوَالِي الَّذِينَ اَمَرْتَ بِعِرْفَانِ حَقِّهِمْ وَاَهْلِ الْبَيْتِ الَّذِينَ اَذْهَبْتَ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرْتَهُمْ تَطْهِيرًا اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا

علامهٔ مجلسی در مقباس المصابیح فرموده و بسندهای معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام

لِلرَّاجِي بِمَوْضِعِ إِجَابَةٍ وَلِلْمَلْهُوفِينَ بِمَرْصَدِ إِغَاثَةٍ وَأَنَّ فِي اللَّهْفِ إِلَى جُودِكَ
وَالرِّضَا بِقَضَائِكَ عِوَضًا مِنْ مَنْعِ الْبَاخِلِينَ وَمَنْدُوحَةً عَمَّا فِي أَيْدِي الْمُسْتَأْثِرِينَ
وَأَنَّ الرَّاحِلَ إِلَيْكَ قَرِيبُ الْمَسَافَةِ وَأَنَّكَ لَا تَحْتَجِبُ عَنْ خَلْقِكَ إِلَّا أَنْ تَحْجُبَهُمُ
الْأَعْمَالُ دُونَكَ وَقَدْ قَصَدْتُ إِلَيْكَ بِطَلِبَتِي وَتَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِحَاجَتِي وَجَعَلْتُ
بِكَ اسْتِغَاثَتِي وَبِدُعَائِكَ تَوَسُّلِي مِنْ غَيْرِ اسْتِحْقَاقٍ لِاسْتِمَاعِكَ مِنِّي وَلَا اسْتِيجَابٍ
لِعَفْوِكَ عَنِّي بَلْ لِثِقَتِي بِكَرَمِكَ وَسُكُونِي إِلَى صِدْقِ وَعْدِكَ وَلَجَائِي إِلَى الْإِيمَانِ
بِتَوْحِيدِكَ وَيَقِينِي بِمَعْرِفَتِكَ مِنِّي أَنْ لَا رَبَّ لِي غَيْرُكَ وَلَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ
لَا شَرِيكَ لَكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْقَائِلُ وَقَوْلُكَ حَقٌّ وَوَعْدُكَ صِدْقٌ وَاسْأَلُوا اللَّهَ
مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا وَلَيْسَ مِنْ صِفَاتِكَ يَا سَيِّدِي أَنْ تَأْمُرَ بِالسُّؤَالِ
وَتَمْنَعَ الْعَطِيَّةَ وَأَنْتَ الْمَنَّانُ بِالْعَطِيَّاتِ عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِكَ وَالْعَائِدُ عَلَيْهِمْ
بِتَحَنُّنِ رَأْفَتِكَ إِلَٰهِي رَبَّيْتَنِي فِي نِعَمِكَ وَإِحْسَانِكَ صَغِيرًا وَنَوَّهْتَ بِاسْمِي كَبِيرًا
فَيَا مَنْ رَبَّانِي فِي الدُّنْيَا بِإِحْسَانِهِ وَتَفَضُّلِهِ وَنِعَمِهِ وَأَشَارَ لِي فِي الْآخِرَةِ إِلَى عَفْوِهِ
وَكَرَمِهِ مَعْرِفَتِي يَا مَوْلَايَ دَلِيلِي عَلَيْكَ وَحُبِّي لَكَ شَفِيعِي إِلَيْكَ وَأَنَا وَاثِقٌ مِنْ
دَلِيلِي بِدَلَالَتِكَ وَسَاكِنٌ مِنْ شَفِيعِي إِلَى شَفَاعَتِكَ أَدْعُوكَ يَا سَيِّدِي بِلِسَانٍ
قَدْ أَخْرَسَهُ ذَنْبُهُ رَبِّ أُنَاجِيكَ بِقَلْبٍ قَدْ أَوْبَقَهُ جُرْمُهُ أَدْعُوكَ يَا رَبِّ رَاهِبًا
رَاغِبًا رَاجِيًا خَائِفًا إِذَا رَأَيْتُ مَوْلَايَ ذُنُوبِي فَزِعْتُ وَإِذَا رَأَيْتُ كَرَمَكَ طَمِعْتُ
فَإِنْ عَفَوْتَ فَخَيْرُ رَاحِمٍ وَإِنْ عَذَّبْتَ فَغَيْرُ ظَالِمٍ حُجَّتِي يَا اللَّهُ فِي جُرْأَتِي عَلَى مَسْأَلَتِكَ
مَعَ إِتْيَانِي مَا تَكْرَهُ جُودُكَ وَكَرَمُكَ وَعُدَّتِي فِي شِدَّتِي مَعَ قِلَّةِ حَيَائِي رَأْفَتُكَ
وَرَحْمَتُكَ وَقَدْ رَجَوْتُ أَنْ لَا تَخِيبَ بَيْنَ ذَيْنِ وَذَيْنِ مُنْيَتِي فَحَقِّقْ رَجَائِي وَاسْمَعْ
دُعَائِي يَا خَيْرَ مَنْ دَعَاهُ دَاعٍ وَأَفْضَلَ مَنْ رَجَاهُ رَاجٍ عَظُمَ يَا سَيِّدِي أَمَلِي وَسَاءَ عَمَلِي

أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنْتَ الرَّحْمَٰنُ الرَّحِيمُ

فَاَعْطِنِي مِنْ عَفْوِكَ بِمِقْدَارِ اَمَلِي وَلاَ تُؤَاخِذْنِي بِاَسْوَءِ عَمَلِي فَاِنَّ كَرَمَكَ يَجِلُّ عَنْ
مُجَازَاةِ الْمُذْنِبِينَ وَحِلْمَكَ يَكْبُرُ عَنْ مُكَافَاةِ الْمُقَصِّرِينَ وَاَنَا يَا سَيِّدِي عَائِذٌ
بِفَضْلِكَ هَارِبٌ مِنْكَ اِلَيْكَ مُتَنَجِّزٌ مَا وَعَدْتَ مِنَ الصَّفْحِ عَمَّنْ اَحْسَنَ بِكَ ظَنًّا
وَمَا اَنَا يَا رَبِّ وَمَا خَطَرِي هَبْنِي بِفَضْلِكَ وَتَصَدَّقْ عَلَيَّ بِعَفْوِكَ اَيْ رَبِّ جَلِّلْنِي
بِسَتْرِكَ وَاعْفُ عَنْ تَوْبِيخِي بِكَرَمِ وَجْهِكَ فَلَوِ اطَّلَعَ الْيَوْمَ عَلَى ذَنْبِي غَيْرُكَ مَا فَعَلْتُهُ
وَلَوْ خِفْتُ تَعْجِيلَ الْعُقُوبَةِ لاَجْتَنَبْتُهُ لاَ لِاَنَّكَ اَهْوَنُ النَّاظِرِينَ وَاَخَفُّ الْمُطَّلِعِينَ
بَلْ لِاَنَّكَ يَا رَبِّ خَيْرُ السَّاتِرِينَ وَاَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ وَاَكْرَمُ الْاَكْرَمِينَ سَتَّارُ الْعُيُوبِ
غَفَّارُ الذُّنُوبِ عَلاَّمُ الْغُيُوبِ تَسْتُرُ الذَّنْبَ بِكَرَمِكَ وَتُؤَخِّرُ الْعُقُوبَةَ بِحِلْمِكَ فَلَكَ
الْحَمْدُ عَلَى حِلْمِكَ بَعْدَ عِلْمِكَ وَعَلَى عَفْوِكَ بَعْدَ قُدْرَتِكَ وَيَحْمِلُنِي وَيُجَرِّئُنِي عَلَى
مَعْصِيَتِكَ حِلْمُكَ عَنِّي وَيَدْعُونِي اِلَى قِلَّةِ الْحَيَاءِ سَتْرُكَ عَلَيَّ وَيُسْرِعُنِي اِلَى التَّوَثُّبِ
عَلَى مَحَارِمِكَ مَعْرِفَتِي بِسَعَةِ رَحْمَتِكَ وَعَظِيمِ عَفْوِكَ يَا حَلِيمُ يَا كَرِيمُ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ يَا غَافِرَ
الذَّنْبِ يَا قَابِلَ التَّوْبِ يَا عَظِيمَ الْمَنِّ يَا قَدِيمَ الْاِحْسَانِ اَيْنَ سَتْرُكَ الْجَمِيلُ اَيْنَ عَفْوُكَ
الْجَلِيلُ اَيْنَ فَرَجُكَ الْقَرِيبُ اَيْنَ غِيَاثُكَ السَّرِيعُ اَيْنَ رَحْمَتُكَ الْوَاسِعَةُ اَيْنَ
عَطَايَاكَ الْفَاضِلَةُ اَيْنَ مَوَاهِبُكَ الْهَنِيئَةُ اَيْنَ صَنَائِعُكَ السَّنِيَّةُ اَيْنَ فَضْلُكَ
الْعَظِيمُ اَيْنَ مَنُّكَ الْجَسِيمُ اَيْنَ اِحْسَانُكَ الْقَدِيمُ اَيْنَ كَرَمُكَ يَا كَرِيمُ بِهِ فَاسْتَنْقِذْنِي
وَبِرَحْمَتِكَ فَخَلِّصْنِي يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ لَسْتُ اَتَّكِلُ فِي النَّجَاةِ مِنْ عِقَابِكَ
عَلَى اَعْمَالِنَا بَلْ بِفَضْلِكَ عَلَيْنَا لِاَنَّكَ اَهْلُ التَّقْوَى وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ تُبْدِئُ
بِالْاِحْسَانِ نِعَمًا وَتَعْفُو عَنِ الذَّنْبِ كَرَمًا فَمَا نَدْرِي مَا نَشْكُرُ اَجَمِيلَ مَا تَنْشُرُ اَمْ
قَبِيحَ مَا تَسْتُرُ اَمْ عَظِيمَ مَا اَبْلَيْتَ وَاَوْلَيْتَ اَمْ كَثِيرَ مَا مِنْهُ نَجَّيْتَ وَعَافَيْتَ يَا حَبِيبَ
مَنْ تَحَبَّبَ اِلَيْكَ وَيَا قُرَّةَ عَيْنِ مَنْ لاَذَ بِكَ وَانْقَطَعَ اِلَيْكَ اَنْتَ الْمُحْسِنُ وَنَحْنُ

اَنْتَ اللهُ لاَ اِلٰهَ اِلاَّ اَنْتَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ اَنْتَ اللهُ لاَ اِلٰهَ اِلاَّ اَنْتَ مَالِكُ يَوْمِ الدِّينِ اَنْتَ اللهُ لاَ اِلٰهَ اِلاَّ اَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ اَنْتَ اللهُ لاَ اِلٰهَ اِلاَّ اَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ اَنْتَ اللهُ لاَ اِلٰهَ اِلاَّ اَنْتَ مِنْكَ بَدْءُ كُلِّ شَيْءٍ وَاِلَيْكَ يَعُودُ اَنْتَ اللهُ الَّذِي لاَ اِلٰهَ اِلاَّ اَنْتَ لَمْ تَزَلْ وَلاَ تَزَالُ اَنْتَ اللهُ لاَ اِلٰهَ اِلاَّ اَنْتَ خَالِقُ الْخَيْرِ وَالشَّرِّ اَنْتَ اللهُ لاَ اِلٰهَ اِلاَّ اَنْتَ خَالِقُ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ اَنْتَ اللهُ لاَ اِلٰهَ اِلاَّ اَنْتَ الْاَحَدُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ

الْمُسِيئُونَ فَتَجَاوَزْ يَا رَبِّ عَنْ قَبِيحِ مَا عِنْدَنَا بِجَمِيلِ مَا عِنْدَكَ وَاَيُّ جَهْلٍ يَا رَبِّ لَا يَسَعُهُ جُودُكَ اَوْ اَيُّ زَمَانٍ اَطْوَلُ مِنْ اَنَاتِكَ وَمَا قَدْرُ اَعْمَالِنَا فِي جَنْبِ نِعَمِكَ وَكَيْفَ نَسْتَكْثِرُ اَعْمَالًا نُقَابِلُ بِهَا كَرَمَكَ بَلْ كَيْفَ يَضِيقُ عَلَى الْمُذْنِبِينَ مَا وَسِعَهُمْ مِنْ رَحْمَتِكَ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ فَوَعِزَّتِكَ يَا سَيِّدِي لَوْ نَهَرْتَنِي مَا بَرِحْتُ مِنْ بَابِكَ وَلَا كَفَفْتُ عَنْ تَمَلُّقِكَ لِمَا انْتَهَى اِلَيَّ مِنَ الْمَعْرِفَةِ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ وَاَنْتَ الْفَاعِلُ لِمَا تَشَاءُ تُعَذِّبُ مَنْ تَشَاءُ بِمَا تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ وَتَرْحَمُ مَنْ تَشَاءُ بِمَا تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ لَا تُسْئَلُ عَنْ فِعْلِكَ وَلَا تُنَازَعُ فِي مُلْكِكَ وَلَا تُشَارَكُ فِي اَمْرِكَ وَلَا تُضَادُّ فِي حُكْمِكَ وَلَا يَعْتَرِضُ عَلَيْكَ اَحَدٌ فِي تَدْبِيرِكَ لَكَ الْخَلْقُ وَالْاَمْرُ تَبَارَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ يَا رَبِّ هٰذَا مَقَامُ مَنْ لَاذَ بِكَ وَاسْتَجَارَ بِكَرَمِكَ وَاَلِفَ اِحْسَانَكَ وَنِعَمَكَ وَاَنْتَ الْجَوَادُ الَّذِي لَا يَضِيقُ عَفْوُكَ وَلَا يَنْقُصُ فَضْلُكَ وَلَا تَقِلُّ رَحْمَتُكَ وَقَدْ تَوَثَّقْنَا مِنْكَ بِالصَّفْحِ الْقَدِيمِ وَالْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَالرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ اَفَتُرَاكَ يَا رَبِّ تُخْلِفُ ظُنُونَنَا اَوْ تُخَيِّبُ آمَالَنَا كَلَّا يَا كَرِيمُ فَلَيْسَ هٰذَا ظَنَّنَا بِكَ وَلَا هٰذَا فِيكَ طَمَعَنَا يَا رَبِّ اِنَّ لَنَا فِيكَ اَمَلًا طَوِيلًا كَثِيرًا اِنَّ لَنَا فِيكَ رَجَاءً عَظِيمًا عَصَيْنَاكَ وَنَحْنُ نَرْجُو اَنْ تَسْتُرَ عَلَيْنَا وَدَعَوْنَاكَ وَنَحْنُ نَرْجُو اَنْ تَسْتَجِيبَ لَنَا فَحَقِّقْ رَجَاءَنَا مَوْلَانَا فَقَدْ عَلِمْنَا مَا نَسْتَوْجِبُ بِاَعْمَالِنَا وَلٰكِنْ عِلْمُكَ فِينَا وَعِلْمُنَا بِاَنَّكَ لَا تَصْرِفُنَا عَنْكَ وَاِنْ كُنَّا غَيْرَ مُسْتَوْجِبِينَ لِرَحْمَتِكَ فَاَنْتَ اَهْلٌ اَنْ تَجُودَ عَلَيْنَا وَعَلَى الْمُذْنِبِينَ بِفَضْلِ سَعَتِكَ فَامْنُنْ عَلَيْنَا بِمَا اَنْتَ اَهْلُهُ وَجُدْ عَلَيْنَا فَاِنَّا مُحْتَاجُونَ اِلَى نَيْلِكَ يَا غَفَّارُ بِنُورِكَ اهْتَدَيْنَا وَبِفَضْلِكَ اسْتَغْنَيْنَا وَبِنِعْمَتِكَ اَصْبَحْنَا وَاَمْسَيْنَا ذُنُوبُنَا بَيْنَ يَدَيْكَ نَسْتَغْفِرُكَ اللّٰهُمَّ مِنْهَا وَنَتُوبُ اِلَيْكَ تَتَحَبَّبُ اِلَيْنَا بِالنِّعَمِ وَنُعَارِضُكَ بِالذُّنُوبِ خَيْرُكَ اِلَيْنَا نَازِلٌ

اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ اَنْتَ اللّٰهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَكَ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَكَ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالُ وَالْكِبْرِيَاءُ رِدَاؤُكَ ... اَسْئَلُ اللّٰهَ الْجَنَّةَ وَاَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ النَّارِ ...

وَشَرُّنا اِلَیْکَ صاعِدٌ وَلَمْ یَزَلْ وَلا یَزالُ مَلَکٌ کَریمٌ یَأْتیکَ عَنّا بِعَمَلٍ قَبیحٍ فَلا یَمْنَعُکَ ذلِکَ مِنْ اَنْ تَحُوطَنا بِنِعَمِکَ وَتَتَفَضَّلَ عَلَیْنا بِآلائِکَ فَسُبْحانَکَ ما اَحْلَمَکَ وَاَعْظَمَکَ وَاَکْرَمَکَ مُبْدِئاً وَمُعیداً تَقَدَّسَتْ اَسْمآؤُکَ وَجَلَّ ثَنآؤُکَ وَکَرُمَ صَنائِعُکَ وَفِعالُکَ اَنْتَ اِلهی اَوْسَعُ فَضْلاً وَاَعْظَمُ حِلْماً مِنْ اَنْ تُقایِسَنی بِفِعْلی وَخَطیئَتی فَالْعَفْوَ الْعَفْوَ الْعَفْوَ سَیِّدی سَیِّدی سَیِّدی اَللّهُمَّ اشْغَلْنا بِذِکْرِکَ وَاَعِذْنا مِنْ سَخَطِکَ وَاَجِرْنا مِنْ عَذابِکَ وَارْزُقْنا مِنْ مَواهِبِکَ وَاَنْعِمْ عَلَیْنا مِنْ فَضْلِکَ وَارْزُقْنا حَجَّ بَیْتِکَ وَزِیارَةَ قَبْرِ نَبِیِّکَ صَلَواتُکَ وَرَحْمَتُکَ وَمَغْفِرَتُکَ وَرِضْوانُکَ عَلَیْهِ وَعَلی اَهْلِ بَیْتِهِ اِنَّکَ قَریبٌ مُجیبٌ وَارْزُقْنا عَمَلاً بِطاعَتِکَ وَتَوَفَّنا عَلی مِلَّتِکَ وَسُنَّةِ نَبِیِّکَ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ اَللّهُمَّ اغْفِرْ لی وَلِوالِدَیَّ وَارْحَمْهُما کَما رَبَّیانی صَغیراً اِجْزِهِما بِالْاِحْسانِ اِحْساناً وَبِالسَّیِّئاتِ غُفْراناً اَللّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنینَ وَالْمُؤْمِناتِ الْاَحْیآءِ مِنْهُمْ وَالْاَمْواتِ وَتابِعْ بَیْنَنا وَبَیْنَهُمْ بِالْخَیْراتِ اَللّهُمَّ اغْفِرْ لِحَیِّنا وَمَیِّتِنا وَشاهِدِنا وَغائِبِنا ذَکَرِنا وَاُنْثانا صَغیرِنا وَکَبیرِنا حُرِّنا وَمَمْلُوکِنا کَذَبَ الْعادِلُونَ بِاللهِ وَضَلُّوا ضَلالاً بَعیداً وَخَسِرُوا خُسْراناً مُبیناً اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاخْتِمْ لی بِخَیْرٍ وَاکْفِنی ما اَهَمَّنی مِنْ اَمْرِ دُنْیایَ وَآخِرَتی وَلا تُسَلِّطْ عَلَیَّ مَنْ لا یَرْحَمُنی وَاجْعَلْ عَلَیَّ مِنْکَ واقِیَةً باقِیَةً وَلا تَسْلُبْنی صالِحَ ما اَنْعَمْتَ بِهِ عَلَیَّ وَارْزُقْنی مِنْ فَضْلِکَ رِزْقاً واسِعاً حَلالاً طَیِّباً اَللّهُمَّ احْرُسْنی بِحَراسَتِکَ وَاحْفَظْنی بِحِفْظِکَ وَاکْلَأْنی بِکِلائَتِکَ وَارْزُقْنی حَجَّ بَیْتِکَ الْحَرامِ فی عامِنا هذا وَفی کُلِّ عامٍ وَزِیارَةَ قَبْرِ نَبِیِّکَ وَالْاَئِمَّةِ عَلَیْهِمُ السَّلامُ وَلا تُخْلِنی یا رَبِّ مِنْ تِلْکَ الْمَشاهِدِ الشَّریفَةِ وَالْمَواقِفِ الْکَریمَةِ اَللّهُمَّ تُبْ عَلَیَّ حَتّی لا اَعْصِیَکَ وَاَلْهِمْنِی الْخَیْرَ وَالْعَمَلَ بِهِ وَخَشْیَتَکَ بِاللَّیْلِ وَالنَّهارِ ما اَبْقَیْتَنی یا رَبَّ الْعالَمینَ اَللّهُمَّ اِنّی کُلَّما

روایت کرده است که اگر مؤمن در یک روز چهل گناه کبیره بکند پس از روی ندامت و پشیمانی این استغفار را بخواند خدا گناهان او را بیامرزد: اَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذی لا اِلهَ اِلّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ بَدیعُ السَّمواتِ وَالْاَرْضِ ذُو الْجَلالِ وَالْاِکْرامِ وَاَسْئَلُهُ اَنْ یَتُوبَ عَلَیَّ.

و ایضاً بسند معتبر از امام جعفر صادق روایت کرده است هر که هر روز صبح بگوید: اَلْحَمْدُ لِلّهِ عَلی کُلِّ نِعْمَةٍ کانَتْ اَوْ هِیَ کائِنَةٌ ادای شکر نعمتهای گذشته و آینده کرده است.

و ایضاً بسند معتبر از امام جعفر صادق روایت کرده است که هر که هر روز

قُلْتُ قَدْ تَهَيَّأْتُ وَتَعَبَّأْتُ وَقُمْتُ لِلصَّلٰوةِ بَيْنَ يَدَيْكَ وَنَاجَيْتُكَ اَلْقَيْتَ عَلَيَّ
نُعَاساً اِذَا اَنَا صَلَّيْتُ وَسَلَبْتَنِي مُنَاجَاتَكَ اِذَا اَنَا نَاجَيْتُ مَالِي كُلَّمَا قُلْتُ قَدْ صَلُحَتْ
سَرِيرَتِي وَقَرُبَ مِنْ مَجَالِسِ التَّوَّابِينَ مَجْلِسِي عَرَضَتْ لِي بَلِيَّةٌ اَزَالَتْ قَدَمِي وَحَالَتْ
بَيْنِي وَبَيْنَ خِدْمَتِكَ سَيِّدِي لَعَلَّكَ عَنْ بَابِكَ طَرَدْتَنِي وَعَنْ خِدْمَتِكَ نَحَّيْتَنِي اَوْ
لَعَلَّكَ رَاَيْتَنِي مُسْتَخِفّاً بِحَقِّكَ فَاَقْصَيْتَنِي اَوْ لَعَلَّكَ رَاَيْتَنِي مُعْرِضاً عَنْكَ فَقَلَيْتَنِي
اَوْ لَعَلَّكَ وَجَدْتَنِي فِي مَقَامِ الْكَاذِبِينَ فَرَفَضْتَنِي اَوْ لَعَلَّكَ رَاَيْتَنِي غَيْرَ شَاكِرٍ لِنَعْمَائِكَ
فَحَرَمْتَنِي اَوْ لَعَلَّكَ فَقَدْتَنِي مِنْ مَجَالِسِ الْعُلَمَاءِ فَخَذَلْتَنِي اَوْ لَعَلَّكَ رَاَيْتَنِي فِي الْغَافِلِينَ
فَمِنْ رَحْمَتِكَ آيَسْتَنِي اَوْ لَعَلَّكَ رَاَيْتَنِي آلِفَ مَجَالِسِ الْبَطَّالِينَ فَبَيْنِي وَبَيْنَهُمْ خَلَّيْتَنِي
اَوْ لَعَلَّكَ لَمْ تُحِبَّ اَنْ تَسْمَعَ دُعَائِي فَبَاعَدْتَنِي اَوْ لَعَلَّكَ بِجُرْمِي وَجَرِيرَتِي كَافَيْتَنِي
اَوْ لَعَلَّكَ بِقِلَّةِ حَيَائِي مِنْكَ جَازَيْتَنِي فَاِنْ عَفَوْتَ يَا رَبِّ فَطَالَمَا عَفَوْتَ عَنِ
الْمُذْنِبِينَ قَبْلِي لِاَنَّ كَرَمَكَ اَيْ رَبِّ يَجِلُّ عَنْ مُكَافَاتِ الْمُقَصِّرِينَ وَاَنَا عَائِذٌ بِفَضْلِكَ
هَارِبٌ مِنْكَ اِلَيْكَ مُتَنَجِّزٌ مَا وَعَدْتَ مِنَ الصَّفْحِ عَمَّنْ اَحْسَنَ بِكَ ظَنّاً اِلٰهِي اَنْتَ اَوْسَعُ
فَضْلاً وَاَعْظَمُ حِلْماً مِنْ اَنْ تُقَايِسَنِي بِعَمَلِي اَوْ اَنْ تَسْتَزِلَّنِي بِخَطِيئَتِي وَمَا اَنَا يَا سَيِّدِي
وَمَا خَطَرِي هَبْنِي بِفَضْلِكَ سَيِّدِي وَتَصَدَّقْ عَلَيَّ بِعَفْوِكَ وَجَلِّلْنِي بِسَتْرِكَ وَاعْفُ
عَنْ تَوْبِيخِي بِكَرَمِ وَجْهِكَ سَيِّدِي اَنَا الصَّغِيرُ الَّذِي رَبَّيْتَهُ وَاَنَا الْجَاهِلُ الَّذِي عَلَّمْتَهُ
وَاَنَا الضَّالُّ الَّذِي هَدَيْتَهُ وَاَنَا الْوَضِيعُ الَّذِي رَفَعْتَهُ وَاَنَا الْخَائِفُ الَّذِي آمَنْتَهُ
وَالْجَائِعُ الَّذِي اَشْبَعْتَهُ وَالْعَطْشَانُ الَّذِي اَرْوَيْتَهُ وَالْعَارِي الَّذِي كَسَوْتَهُ
وَالْفَقِيرُ الَّذِي اَغْنَيْتَهُ وَالضَّعِيفُ الَّذِي قَوَّيْتَهُ وَالذَّلِيلُ الَّذِي اَعْزَزْتَهُ وَ
السَّقِيمُ الَّذِي شَفَيْتَهُ وَالسَّائِلُ الَّذِي اَعْطَيْتَهُ وَالْمُذْنِبُ الَّذِي سَتَرْتَهُ وَالْخَاطِئُ
الَّذِي اَقَلْتَهُ وَاَنَا الْقَلِيلُ الَّذِي كَثَّرْتَهُ وَالْمُسْتَضْعَفُ الَّذِي نَصَرْتَهُ وَاَنَا

الطَّرِيدُ الَّذِي آوَيْتَهُ أَنَا يَا رَبِّ الَّذِي لَمْ أَسْتَحْيِكَ فِي الْخَلاءِ وَلَمْ أُرَاقِبْكَ فِي الْمَلَإِ
أَنَا صَاحِبُ الدَّوَاهِي الْعُظْمَى أَنَا الَّذِي عَلَى سَيِّدِهِ اجْتَرَى أَنَا الَّذِي عَصَيْتُ جَبَّارَ
السَّمَاءِ أَنَا الَّذِي أَعْطَيْتُ عَلَى مَعَاصِي الْجَلِيلِ الرُّشَا أَنَا الَّذِي حِينَ بُشِّرْتُ بِهَا
خَرَجْتُ إِلَيْهَا أَسْعَى أَنَا الَّذِي أَمْهَلْتَنِي فَمَا ارْعَوَيْتُ وَسَتَرْتَ عَلَيَّ فَمَا اسْتَحْيَيْتُ وَ
عَمِلْتُ بِالْمَعَاصِي فَتَعَدَّيْتُ وَأَسْقَطْتَنِي مِنْ عَيْنِكَ فَمَا بَالَيْتُ فَبِحِلْمِكَ أَمْهَلْتَنِي
وَبِسِتْرِكَ سَتَرْتَنِي حَتَّى كَأَنَّكَ أَغْفَلْتَنِي وَمِنْ عُقُوبَاتِ الْمَعَاصِي جَنَّبْتَنِي حَتَّى كَأَنَّكَ
اسْتَحْيَيْتَنِي إِلَهِي لَمْ أَعْصِكَ حِينَ عَصَيْتُكَ وَأَنَا بِرُبُوبِيَّتِكَ جَاحِدٌ وَلا بِأَمْرِكَ
مُسْتَخِفٌّ وَلا لِعُقُوبَتِكَ مُتَعَرِّضٌ وَلا لِوَعِيدِكَ مُتَهَاوِنٌ لَكِنْ خَطِيئَةٌ عَرَضَتْ وَ
سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي وَغَلَبَنِي هَوَايَ وَأَعَانَنِي عَلَيْهَا شِقْوَتِي وَغَرَّنِي سِتْرُكَ الْمُرْخَى عَلَيَّ فَقَدْ
عَصَيْتُكَ وَخَالَفْتُكَ بِجُهْدِي فَالْآنَ مِنْ عَذَابِكَ مَنْ يَسْتَنْقِذُنِي وَمِنْ أَيْدِي الْخُصَمَاءِ
غَداً مَنْ يُخَلِّصُنِي وَبِحَبْلِ مَنْ أَتَّصِلُ إِنْ أَنْتَ قَطَعْتَ حَبْلَكَ عَنِّي فَوَا سَوْأَتَا عَلَى مَا
أَحْصَى كِتَابُكَ مِنْ عَمَلِيَ الَّذِي لَوْ لا مَا أَرْجُو مِنْ كَرَمِكَ وَسَعَةِ رَحْمَتِكَ وَنَهْيِكَ إِيَّايَ
عَنِ الْقُنُوطِ لَقَنَطْتُ عِنْدَ مَا أَتَذَكَّرُهَا يَا خَيْرَ مَنْ دَعَاهُ دَاعٍ وَأَفْضَلَ مَنْ رَجَاهُ رَاجٍ
اللَّهُمَّ بِذِمَّةِ الْإِسْلامِ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ وَبِحُرْمَةِ الْقُرْآنِ أَعْتَمِدُ إِلَيْكَ وَبِحُبِّي
النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الْقُرَشِيَّ الْهَاشِمِيَّ الْعَرَبِيَّ التِّهَامِيَّ الْمَكِّيَّ الْمَدَنِيَّ أَرْجُو الزُّلْفَةَ لَدَيْكَ
فَلا تُوحِشِ اسْتِينَاسَ إِيمَانِي وَلا تَجْعَلْ ثَوَابِي ثَوَابَ مَنْ عَبَدَ سِوَاكَ فَإِنَّ قَوْماً آمَنُوا
بِأَلْسِنَتِهِمْ لِيَحْقِنُوا بِهِ دِمَاءَهُمْ فَأَدْرَكُوا مَا أَمَّلُوا وَإِنَّا آمَنَّا بِكَ بِأَلْسِنَتِنَا وَقُلُوبِنَا
لِتَعْفُوَ عَنَّا فَأَدْرِكْنَا مَا أَمَّلْنَا وَثَبِّتْ رَجَاءَكَ فِي صُدُورِنَا وَلا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ
إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ فَوَعِزَّتِكَ لَوِ انْتَهَرْتَنِي
مَا بَرِحْتُ مِنْ بَابِكَ وَلا كَفَفْتُ عَنْ تَمَلُّقِكَ لِمَا أُلْهِمَ قَلْبِي مِنَ الْمَعْرِفَةِ بِكَرَمِكَ

ما در [illegible] روایت کرده اند که حضرت رسول صلی الله علیه وآله هر روز هفتاد مرتبه میگفت أَسْتَغْفِرُ اللهَ و هفتاد مرتبه أَتُوبُ إِلَى اللهِ و در کتاب [illegible] و امالی شیخ طوسی بسند معتبر روایت شده است که حضرت رسول صلی الله علیه وآله فرمود هر که هر روز صد مرتبه بگوید لا إِلَهَ إِلَّا اللهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ امان یابد از فقر و وحشت قبر و توانگری یابد و درهای بهشت برو گشوده شود و در [illegible] لا إِلَهَ إِلَّا اللهُ الْحَقُّ الْمُبِينُ است و در ثواب الاعمال و مجالس سی مرتبه روایت کرده اند و قطب راوندی در دعوات سی مرتبه روایت کرده است

وسعة رحمتك الى من يذهب العبد الا الى مولاه والى من يلتجئ المخلوق الا
الى خالقه الهى لو قرنتنى بالاصفاد ومنعتنى سيبك من بين الاشهاد ودللت
على فضائحى عيون العباد وامرت بى الى النار وحلت بينى وبين الابرار ما قطعت
رجائى منك وما صرفت تاميلى للعفو عنك ولا خرج حبك من قلبى انا لا
انسى اياديك عندى وسترك على فى دار الدنيا سيدى اخرج حب الدنيا من قلبى
واجمع بينى وبين المصطفى وآله خيرتك من خلقك وخاتم النبيين محمد صلى الله
عليه وآله وانقلنى الى درجة التوبة اليك واعنى بالبكاء على نفسى فقد
افنيت بالتسويف والآمال عمرى وقد نزلت منزلة الآيسين من خيرى فمن يكون
اسوا حالا منى ان انا نقلت على مثل حالى الى قبر لم امهده لرقدتى ولم
افرشه بالعمل الصالح لضجعتى ومالى لا ابكى ولا ادرى الى ما يكون مصيرى
وارى نفسى تخادعنى وايامى تخاتلنى وقد خفقت عند راسى اجنحة الموت فما لى
لا ابكى ابكى لخروج نفسى ابكى لظلمة قبرى ابكى لضيق لحدى ابكى لسؤال منكر
ونكير اياى ابكى لخروجى من قبرى عريانا ذليلا حاملا ثقلى على ظهرى انظر مرة
عن يمينى واخرى عن شمالى اذ الخلائق فى شان غير شانى لكل امرئ منهم
يومئذ شان يغنيه وجوه يومئذ مسفرة ضاحكة مستبشرة ووجوه يومئذ
عليها غبرة ترهقها قترة وذلة سيدى عليك معولى ومعتمدى ورجائى و
توكلى وبرحمتك تعلقى تصيب برحمتك من تشاء وتهدى بكرامتك من تحب
فلك الحمد على ما نقيت من الشرك قلبى ولك الحمد على بسط لسانى افبلسانى
هذا الكال اشكرك ام بغاية جهدى فى عملى ارضيك وما قدر لسانى يا رب
فى جنب شكرك وما قدر عملى فى جنب نعمك واحسانك الهى ان جودك

بسط املی شکرک فبل عملی سیدی الیک رغبتی والیک رهبتی والیک تاملی وقد ساقنی الیک املی وعلیک یا واحدی عکفت همتی وفیما عندک انبسطت رغبتی ولک خالص رجائی وخوفی وبک انست محبتی والیک القیت بیدی وبحبل طاعتک مددت رهبتی یا مولای بذکرک عاش قلبی وبمناجاتک بردت الم الخوف عنی فیا مولای ویا مؤملی ویا منتهی سؤلی فرق بینی وبین ذنبی المانع لی من لزوم طاعتک فانما اسئلک لقدیم الرجاء فیک وعظیم الطمع منک الذی اوجبته علی نفسک من الرافة والرحمة فالامر لک وحدک لا شریک لک والخلق کلهم عیالک وفی قبضتک وکل شیء خاضع لک تبارکت یا رب العالمین الهی ارحمنی اذا انقطعت حجتی وکل عن جوابک لسانی وطاش عند سؤالک ایای لبی فیا عظیم رجائی لا تخیبنی اذا اشتدت فاقتی ولا تردنی لجهلی ولا تمنعنی لقلة صبری اعطنی لفقری وارحمنی لضعفی سیدی علیک معتمدی ومعولی ورجائی وتوکلی وبرحمتک تعلقی وبفنائک احط رحلی وبجودک اقصد طلبتی وبکرمک ای رب استفتح دعائی ولدیک ارجو فاقتی وبغناک اجبر عیلتی وتحت ظل عفوک قیامی والی جودک وکرمک ارفع بصری والی معروفک ادیم نظری فلا تحرقنی بالنار وانت موضع املی ولا تسکنی الهاویة فانک قرة عینی یا سیدی لا تکذب ظنی باحسانک ومعروفک فانک ثقتی ولا تحرمنی ثوابک فانک العارف بفقری الهی ان کان قد دنا اجلی ولم یقربنی منک عملی فقد جعلت الاعتراف الیک بذنبی وسائل عللی الهی ان عفوت فمن اولی منک بالعفو وان عذبت فمن اعدل منک فی الحکم ارحم فی هذه الدنیا غربتی وعند الموت کربتی وفی القبر وحدتی وفی اللحد وحشتی واذا نشرت للحساب بین یدیک ذل موقفی واغفر لی ما خفی

لا قوة الا بالله وصلی الله علی محمد النبی وعلی اهل بیته وجمیع المرسلین والنبیین حتی ترضی الله

ودر بعضی کتب معتبره از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که شخصی از اصحاب حضرت رسول صلی الله علیه وآله نامه ای نوشت وبعضی از اصحاب آن حضرت حاضر بودند وذکر کردند که همه اصحاب حاضر شوند چون بمنبر بر آمد ودر مدینه ... این نامه را بحضرت موسی علیه السلام نوشته است مضمون نامه این بود

بسم الله الرحمن الرحیم

بدرستیکه بدرد گار شما بنیاد دوستی و مهربانیست بدرستیکه

على الآدميين من عملي وادم لي ما به سترتني وارحمني صريعا على الفراش تقلبني
ايدي احبتي وتفضل علي ممدودا على المغتسل يقلبني صالح جيرتي وتحنن علي
محمولا قد تناول الاقرباء اطراف جنازتي وجد علي منقولا قد نزلت بك وحيدا
في حفرتي وارحم في ذلك البيت الجديد غربتي حتى لا استانس بغيرك يا سيدي ان
وكلتني الى نفسي هلكت سيدي فبمن استغيث ان لم تقلني عثرتي فالى من افزع
ان فقدت عنايتك في ضجعتي والى من التجي ان لم تنفس كربتي سيدي من لي و
من يرحمني ان لم ترحمني وفضل من اؤمل ان عدمت فضلك يوم فاقتي والى
من الفرار من الذنوب اذا انقضى اجلي سيدي لا تعذبني وانا ارجوك الهي
حقق رجائي وآمن خوفي فان كثرة ذنوبي لا ارجو فيها الا عفوك سيدي انا
اسالك ما لا استحق وانت اهل التقوى واهل المغفرة فاغفر لي والبسني
من نظرك ثوبا يغطي علي التبعات وتغفرها لي ولا اطالب بها انك ذو من قديم
وصفح عظيم وتجاوز كريم الهي انت الذي تفيض سيبك على من لا يسالك وعلى
الجاحدين بربوبيتك فكيف سيدي بمن سالك وايقن ان الخلق لك والامر
اليك تباركت وتعاليت يا رب العالمين سيدي عبدك ببابك اقامته الخصاصة
بين يديك يقرع باب احسانك بدعائه فلا تعرض بوجهك الكريم عني واقبل
مني ما اقول فقد دعوت بهذا الدعاء وانا ارجو ان لا تردني معرفة مني برافتك
ورحمتك الهي انت الذي لا يحفيك سائل ولا ينقصك نائل انت كما تقول
وفوق ما نقول اللهم اني اسالك صبرا جميلا وفرجا قريبا وقولا صادقا و
اجرا عظيما اسالك يا رب من الخير كله ما علمت منه وما لم اعلم اسالك
اللهم من خير ما سالك منه عبادك الصالحون يا خير من سئل واجود من

اَعْطِی اَعْطِنی سُؤْلی فی نَفْسی وَ اَهْلی وَ والِدَیَّ وَ وَلَدی وَ اَهْلِ حُزانَتی وَ اِخْوانی فیکَ وَ اَرْغِدْ عَیْشی وَ اَظْهِرْ مُرُوَّتی وَ اَصْلِحْ جَمیعَ اَحْوالی وَ اجْعَلْنی مِمَّنْ اَطَلْتَ عُمْرَهُ وَ حَسَّنْتَ عَمَلَهُ وَ اَتْمَمْتَ عَلَیْهِ نِعْمَتَکَ وَ رَضیتَ عَنْهُ وَ اَحْیَیْتَهُ حَیوةً طَیِّبَةً فی اَدْوَمِ السُّرُورِ وَ اَسْبَغِ الْکَرامَةِ وَ اَتَمِّ الْعَیْشِ اِنَّکَ تَفْعَلُ ما تَشاءُ وَ لا یَفْعَلُ ما یَشاءُ غَیْرُکَ اَللّهُمَّ خُصَّنی مِنْکَ بِخاصَّةِ ذِکْرِکَ وَ لا تَجْعَلْ شَیْئاً مِمّا اَتَقَرَّبُ بِهِ فی آناءِ اللَّیْلِ وَ اَطْرافِ النَّهارِ رِیاءً وَ لا سُمْعَةً وَ لا اَشَراً وَ لا بَطَراً وَ اجْعَلْنی لَکَ مِنَ الْخاشِعینَ اَللّهُمَّ اَعْطِنِی السَّعَةَ فِی الرِّزْقِ وَ الْاَمْنَ فِی الْوَطَنِ وَ قُرَّةَ الْعَیْنِ فِی الْاَهْلِ وَ الْمالِ وَ الْوَلَدِ وَ الْمُقامَ فی نِعَمِکَ عِنْدی وَ الصِّحَّةَ فِی الْجِسْمِ وَ الْقُوَّةَ فِی الْبَدَنِ وَ السَّلامَةَ فِی الدّینِ وَ اسْتَعْمِلْنی بِطاعَتِکَ وَ طاعَةِ رَسُولِکَ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ اَبَداً مَا اسْتَعْمَرْتَنی وَ اجْعَلْنی مِنْ اَوْفَرِ عِبادِکَ عِنْدَکَ نَصیباً فی کُلِّ خَیْرٍ اَنْزَلْتَهُ وَ تُنْزِلُهُ فی شَهْرِ رَمَضانَ فی لَیْلَةِ الْقَدْرِ وَ ما اَنْتَ مُنْزِلُهُ فی کُلِّ سَنَةٍ مِنْ رَحْمَةٍ تَنْشُرُها وَ عافِیَةٍ تُلْبِسُها وَ بَلِیَّةٍ تَدْفَعُها وَ حَسَناتٍ تَتَقَبَّلُها وَ سَیِّئاتٍ تَتَجاوَزُ عَنْها وَ ارْزُقْنی حَجَّ بَیْتِکَ الْحَرامِ فی عامِنا هذا وَ فی کُلِّ عامٍ وَ ارْزُقْنی رِزْقاً واسِعاً مِنْ فَضْلِکَ الْواسِعِ وَ اصْرِفْ عَنّی یا سَیِّدِی الْاَسْواءَ وَ اقْضِ عَنِّی الدَّیْنَ وَ الظُّلاماتِ حَتّی لا اَتَاَذّی بِشَیْءٍ مِنْهُ وَ خُذْ عَنّی بِاَسْماعِ وَ اَبْصارِ اَعْدائی وَ حُسّادی وَ الْباغینَ عَلَیَّ وَ انْصُرْنی عَلَیْهِمْ وَ اَقِرَّ عَیْنی وَ فَرِّحْ قَلْبی وَ اجْعَلْ لی مِنْ هَمّی وَ کَرْبی فَرَجاً وَ مَخْرَجاً وَ اجْعَلْ مَنْ اَرادَنی بِسُوءٍ مِنْ جَمیعِ خَلْقِکَ تَحْتَ قَدَمَیَّ وَ اکْفِنی شَرَّ الشَّیْطانِ وَ شَرَّ السُّلْطانِ وَ سَیِّئاتِ عَمَلی وَ طَهِّرْنی مِنَ الذُّنُوبِ کُلِّها وَ اَجِرْنی مِنَ النّارِ بِعَفْوِکَ وَ اَدْخِلْنِی الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِکَ وَ زَوِّجْنی مِنَ الْحُورِ الْعینِ بِفَضْلِکَ وَ اَلْحِقْنی بِاَوْلِیائِکَ الصّالِحینَ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الْاَبْرارِ الطَّیِّبینَ الطّاهِرینَ الْاَخْیارِ

صد مرتبه بگوید بسم الله الرحمن الرحیم لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم ... صد مرتبه بگوید لا حول ولا قوة الا بالله ... صد مرتبه بگوید سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر ...

صلواتك عليهم وعلى اجسادهم وارواحهم ورحمة الله وبركاته الهي وسيدي
وعزتك وجلالك لئن طالبتني بذنوبي لاطالبنك بعفوك ولئن طالبتني
بلؤمي لاطالبنك بكرمك ولئن ادخلتني النار لاخبرن اهل النار بحبي لك
الهي وسيدي ان كنت لا تغفر الا لاوليائك واهل طاعتك فالى من يفزع المذنبون
وان كنت لا تكرم الا اهل الوفاء بك فبمن يستغيث المسيئون الهي ان
ادخلتني النار ففي ذلك سرور عدوك وان ادخلتني الجنة ففي ذلك سرور
نبيك وانا والله اعلم ان سرور نبيك احب اليك من سرور عدوك اللهم
اني اسئلك ان تملأ قلبي حبا لك وخشية منك وتصديقا بكتابك وايمانا
بك وفرقا منك وشوقا اليك يا ذا الجلال والاكرام حبب الي لقائك واحبب
لقائي واجعل لي في لقائك الراحة والفرج والكرامة اللهم الحقني بصالح من
مضى واجعلني من صالح من بقي وخذ بي سبيل الصالحين واعني على نفسي بما
تعين به الصالحين على انفسهم واختم عملي باحسنه واجعل ثوابي منه الجنة
برحمتك واعني على صالح ما اعطيتني وثبتني يا رب ولا تردني في سوء استنقذتني
منه يا رب العالمين اللهم اني اسئلك ايمانا لا اجل له دون لقائك احيني
ما احييتني عليه وتوفني اذا توفيتني عليه وابعثني اذا بعثتني عليه وابرء قلبي
من الرياء والشك والسمعة في دينك حتى يكون عملي خالصا لك اللهم اعطني
بصيرة في دينك وفهما في حكمك وفقها في علمك وكفلين من رحمتك وورعا
يحجزني عن معاصيك وبيض وجهي بنورك واجعل رغبتي فيما عندك وتوفني في
سبيلك وعلى ملة رسولك صلى الله عليه واله اللهم اني اعوذ بك من
الكسل والفشل والهم والجبن والبخل والغفلة والقسوة والمسكنة والفقر

وَالْفاقَةِ وَكُلِّ بَلِيَّةٍ وَالْفَواحِشِ ما ظَهَرَ مِنْها وَما بَطَنَ وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ نَفْسٍ لا تَقْنَعُ
وَبَطْنٍ لا يَشْبَعُ وَقَلْبٍ لا يَخْشَعُ وَدُعاءٍ لا يُسْمَعُ وَعَمَلٍ لا يَنْفَعُ وَاَعُوذُ بِكَ يا رَبِّ
عَلى نَفْسي وَديني وَمالي وَعَلى جَميعِ ما رَزَقْتَني مِنَ الشَّيْطانِ الرَّجيمِ اِنَّكَ اَنْتَ
السَّميعُ الْعَليمُ اَللّٰهُمَّ اِنَّهُ لا يُجيرُني مِنْكَ اَحَدٌ وَلا اَجِدُ مِنْ دُونِكَ مُلْتَحَداً فَلا
تَجْعَلْ نَفْسي في شَيْءٍ مِنْ عَذابِكَ وَلا تَرُدَّني بِهَلَكَةٍ وَلا تَرُدَّني بِعَذابٍ اَليمٍ اَللّٰهُمَّ
تَقَبَّلْ مِنّي وَاَعْلِ ذِكْري وَارْفَعْ دَرَجَتي وَحُطَّ وِزْري وَلا تَذْكُرْني بِخَطيئَتي وَاجْعَلْ
ثَوابَ مَجْلِسي وَثَوابَ مَنْطِقي وَثَوابَ دُعائي رِضاكَ وَالْجَنَّةَ وَاَعْطِني يا رَبِّ جَميعَ
ما سَاَلْتُكَ وَزِدْني مِنْ فَضْلِكَ اِنّي اِلَيْكَ راغِبٌ يا رَبَّ الْعالَمينَ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ
اَنْزَلْتَ في كِتابِكَ اَنْ نَعْفُوَ عَمَّنْ ظَلَمَنا وَقَدْ ظَلَمْنا اَنْفُسَنا فَاعْفُ عَنّا فَاِنَّكَ اَوْلى
بِذلِكَ مِنّا وَاَمَرْتَنا اَنْ لا نَرُدَّ سائِلاً عَنْ اَبْوابِنا وَقَدْ جِئْتُكَ سائِلاً فَلا تَرُدَّني اِلاّ
بِقَضاءِ حاجَتي وَاَمَرْتَنا بِالْاِحْسانِ اِلى ما مَلَكَتْ اَيْمانُنا وَنَحْنُ اَرِقّاؤُكَ فَاَعْتِقْ
رِقابَنا مِنَ النّارِ يا مَفْزَعي عِنْدَ كُرْبَتي وَيا غَوْثي عِنْدَ شِدَّتي اِلَيْكَ فَزِعْتُ وَ
بِكَ اسْتَغَثْتُ وَلُذْتُ لا اَلُوذُ بِسِواكَ وَلا اَطْلُبُ الْفَرَجَ اِلاّ مِنْكَ فَاَغِثْني وَفَرِّجْ
عَنّي يا مَنْ يَفُكُّ الْاَسيرَ وَيَعْفُو عَنِ الْكَثيرِ اِقْبَلْ مِنِّي الْيَسيرَ وَاعْفُ عَنِّي الْكَثيرَ اِنَّكَ
اَنْتَ الرَّحيمُ الْغَفُورُ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ ايماناً تُباشِرُ بِهِ قَلْبي وَيَقيناً حَتّى اَعْلَمَ
اَنَّهُ لَنْ يُصيبَني اِلاّ ما كَتَبْتَ لي وَرَضِّني مِنَ الْعَيْشِ بِما قَسَمْتَ لي يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ

پنجم شیخ فرموده که در سحر این دعا را بخواند يا عُدَّتي في كُرْبَتي وَيا صاحِبي في شِدَّتي وَيا وَلِيّي
في نِعْمَتي وَيا غايَتي في رَغْبَتي اَنْتَ السّاتِرُ عَوْرَتي وَالْمُؤْمِنُ رَوْعَتي وَالْمُقيلُ عَثْرَتي
فَاغْفِرْ لي خَطيئَتي اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ خُشُوعَ الْايمانِ قَبْلَ خُشُوعِ الذُّلِّ فِي النّارِ
يا واحِدُ يا اَحَدُ يا صَمَدُ يا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً اَحَدٌ يا مَنْ يُعْطي

و بکل طاعة و معصیة لا
حول و لا قوة الا بالله العلی
العظیم) دوم کلینی و ابن بابویه
رحمة الله علیهما بسند
معتبر از حضرت صادق علیه السلام
روایت کرده اند که هر که در روز
ده مرتبه این دعا بخواند حق تعالی
چهل هزار حسنه برای
او بنویسد و محو فرماید از
او چهل هزار سیئه و چهل
هزار درجه در بهشت برای
او بلند کند و حرز باشد برای
او از شر شیطان و ظالمان
و مصون شود از اهل
باد یک کند گناه کبیره در روایت
دیگر چنان باشد که دوازده
مرتبه قرآن را ختم کرده باشد
و بنا کند در بهشت خانه برای او
و در روایت دیگر است که
ده بار بعد از

مَن سَئَلَهُ تَحَنُّناً مِنهُ وَرَحمَةً وَيَبتَدِئُ بِالخَيرِ مَن لَم يَسئَلهُ تَفَضُّلاً مِنهُ وَكَرَماً
بِكَرَمِكَ الدّائِمِ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَهَب لي رَحمَةً واسِعَةً جامِعَةً اَبلُغُ بِها
خَيرَ الدُّنيا وَالآخِرَةِ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَستَغفِرُكَ لِما تُبتُ اِلَيكَ مِنهُ ثُمَّ عُدتُ فيهِ
وَاَستَغفِرُكَ لِكُلِّ خَيرٍ اَرَدتُ بِهِ وَجهَكَ فَخالَطَني فيهِ ما لَيسَ لَكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعفُ عَن ظُلمي وَجُرمي بِحِلمِكَ وَجودِكَ يا كَريمُ يا مَن لا يَخيبُ سائِلُهُ
وَلا يَنفَدُ نائِلُهُ يا مَن عَلا فَلا شَيءَ فَوقَهُ وَدَنى فَلا شَيءَ دونَهُ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَارحَمني يا فالِقَ البَحرِ لِموسَى اللَّيلَةَ اللَّيلَةَ السّاعَةَ السّاعَةَ اَللّٰهُمَّ
طَهِّر قَلبي مِنَ النِّفاقِ وَعَمَلي مِنَ الرِّياءِ وَلِساني مِنَ الكَذِبِ وَعَيني مِنَ الخِيانَةِ فَاِنَّكَ تَعلَمُ
خائِنَةَ الاَعيُنِ وَما تُخفِي الصُّدورُ يا رَبِّ هٰذا مَقامُ العائِذِ بِكَ مِنَ النّارِ هٰذا مَقامُ المُستَجيرِ
بِكَ مِنَ النّارِ هٰذا مَقامُ المُستَغيثِ بِكَ مِنَ النّارِ هٰذا مَقامُ الهارِبِ اِلَيكَ مِنَ النّارِ هٰذا
مَقامُ مَن يَبوءُ لَكَ بِخَطيئَتِهِ وَيَعتَرِفُ بِذَنبِهِ وَيَتوبُ اِلى رَبِّهِ هٰذا مَقامُ البائِسِ الفَقيرِ هٰذا
مَقامُ الخائِفِ المُستَجيرِ هٰذا مَقامُ المَحزونِ المَكروبِ هٰذا مَقامُ المَغمومِ المَهمومِ هٰذا مَقامُ
الغَريبِ الغَريقِ هٰذا مَقامُ المُستَوحِشِ الفَرِقِ هٰذا مَقامُ مَن لا يَجِدُ لِذَنبِهِ غافِراً
غَيرَكَ وَلا لِضَعفِهِ مُقَوِّياً اِلّا اَنتَ وَلا لِهَمِّهِ مُفَرِّجاً سِواكَ يا اَللّٰهُ يا كَريمُ لا
تُحرِق وَجهي بِالنّارِ بَعدَ سُجودي لَكَ وَتَعفيري بِغَيرِ مَنٍّ مِنّي عَلَيكَ بَل لَكَ الحَمدُ وَ
المَنُّ وَالتَّفَضُّلُ عَلَيَّ اِرحَم اَي رَبِّ اَي رَبِّ اَي رَبِّ (بگوید تا آنکه نفس قطع شود) ضَعفي وَ
قِلَّةَ حيلَتي وَرِقَّةَ جِلدي وَتَبَدُّدَ اَوصالي وَتَناثُرَ لَحمي وَجِسمي وَجَسَدي وَوَحدَتي وَ
وَحشَتي في قَبري وَجَزَعي مِن صَغيرِ البَلاءِ اَسئَلُكَ يا رَبِّ قُرَّةَ العَينِ وَالاِغتِباطَ
يَومَ الحَسرَةِ وَالنَّدامَةِ بَيِّض وَجهي يا رَبِّ يَومَ تَسوَدُّ الوُجوهُ آمِنّي مِنَ الفَزَعِ الاَكبَرِ
اَسئَلُكَ البُشرى يَومَ تَقَلَّبُ القُلوبُ وَالاَبصارُ وَالبُشرى عِندَ فِراقِ الدُّنيا

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذى اَرْجُوهُ عَوْناً فى حَيوتى وَاُعِدُّهُ ذُخْراً لِيَوْمِ فاقَتى اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذى
اَدْعُوهُ وَلا اَدْعُو غَيْرَهُ وَلَوْ دَعَوْتُ غَيْرَهُ لَمْ يَسْتَجِبْ لى دُعائى اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذى اَرْجُوهُ
وَلا اَرْجُو غَيْرَهُ وَلَوْ رَجَوْتُ غَيْرَهُ لَاَخْلَفَ رَجائى اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْمُنْعِمِ الْمُحْسِنِ الْمُجْمِلِ
الْمُفْضِلِ ذِى الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ وَلِىِّ كُلِّ نِعْمَةٍ وَصاحِبِ كُلِّ حَسَنَةٍ وَمُنْتَهى كُلِّ
رَغْبَةٍ وَقاضى كُلِّ حاجَةٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِى الْيَقينَ وَحُسْنَ
الظَّنِّ بِكَ وَاَثْبِتْ رَجاءَكَ فى قَلْبى وَاقْطَعْ رَجائى عَمَّنْ سِواكَ حَتّى لا اَرْجُو غَيْرَكَ
وَلا اَثِقَ اِلّا بِكَ يا لَطيفاً لِما تَشاءُ اُلْطُفْ لى فى جَميعِ اَحْوالى بِما تُحِبُّ وَتَرْضى يا رَبِّ
اِنّى ضَعيفٌ عَلَى النّارِ فَلا تُعَذِّبْنى بِالنّارِ يا رَبِّ ارْحَمْ دُعائى وَتَضَرُّعى وَخَوْفى وَذُلّى
وَمَسْكَنَتى وَتَعْويذى وَتَلْويذى يا رَبِّ اِنّى ضَعيفٌ عَنْ طَلَبِ الدُّنْيا وَاَنْتَ واسِعٌ
كَريمٌ اَسْئَلُكَ يا رَبِّ بِقُوَّتِكَ عَلى ذلِكَ وَقُدْرَتِكَ عَلَيْهِ وَغِناكَ عَنْهُ وَ
حاجَتى اِلَيْهِ اَنْ تَرْزُقَنى فى عامى هذا وَشَهْرى هذا وَيَوْمى هذا وَساعَتى هذِهِ
رِزْقاً تُغْنينى بِهِ عَنْ تَكَلُّفِ ما فى اَيْدِى النّاسِ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلالِ الطَّيِّبِ اَىْ رَبِّ
مِنْكَ اَطْلُبُ وَاِلَيْكَ اَرْغَبُ وَاِيّاكَ اَرْجُو وَاَنْتَ اَهْلُ ذلِكَ لا اَرْجُو غَيْرَكَ
وَلا اَثِقُ اِلّا بِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ اَىْ رَبِّ ظَلَمْتُ نَفْسى فَاغْفِرْ لى وَارْحَمْنى وَعافِنى
يا سامِعَ كُلِّ صَوْتٍ وَيا جامِعَ كُلِّ فَوْتٍ وَيا بارِئَ النُّفُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ يا مَنْ لا تَغْشاهُ
الظُّلُماتُ وَلا تَشْتَبِهُ عَلَيْهِ الْاَصْواتُ وَلا يَشْغَلُهُ شَىْءٌ عَنْ شَىْءٍ اَعْطِ مُحَمَّداً صَلَّى
اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَفْضَلَ ما سَئَلَكَ وَاَفْضَلَ ما سُئِلْتَ لَهُ وَاَفْضَلَ ما اَنْتَ مَسْؤُولٌ
لَهُ اِلى يَوْمِ الْقِيمَةِ وَهَبْ لِىَ الْعافِيَةَ حَتّى تُهَنِّئَنِى الْمَعيشَةُ وَاخْتِمْ لى بِخَيْرٍ حَتّى لا
تَضُرَّنِى الذُّنُوبُ اَللّٰهُمَّ رَضِّنى بِما قَسَمْتَ لى حَتّى لا اَسْئَلَ اَحَداً شَيْئاً اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْتَحْ لى خَزائِنَ رَحْمَتِكَ وَارْحَمْنى رَحْمَةً لا تُعَذِّبُنى بَعْدَها

کردن و هر که صد مرتبه بگوید اللّه اکبر بهتر باشد از آنکه صد اسب با زین و لجام در راه خدا بفرستد و هر که صد مرتبه لا اله الا اللّه بگوید بهترین کس باشد از روی عمل مگر کسی که بیشتر بگوید [illegible]

أَبَداً فِي الدُّنْيا وَالآخِرَةِ وَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ الْواسِعِ رِزْقاً حَلالاً طَيِّباً لا تُفْقِرْنِي
إِلىٰ أَحَدٍ بَعْدَهُ سِواكَ تَزِيدُنِي بِذٰلِكَ شُكْراً وَإِلَيْكَ فاقَةً وَفَقْراً وَبِكَ عَمَّنْ سِواكَ
غِنىً وَتَعَفُّفاً يا مُحْسِنُ يا مُجْمِلُ يا مُنْعِمُ يا مُفْضِلُ يا مَلِيكُ يا مُقْتَدِرُ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاكْفِنِي الْمُهِمَّ كُلَّهُ وَاقْضِ لِي بِالْحُسْنىٰ وَبارِكْ لِي فِي جَمِيعِ أُمُورِي وَاقْضِ لِي جَمِيعَ
حَوائِجِي اللّٰهُمَّ يَسِّرْ لِي ما أَخافُ تَعْسِيرَهُ فَإِنَّ تَيْسِيرَ ما أَخافُ تَعْسِيرَهُ عَلَيْكَ سَهْلٌ
يَسِيرٌ وَسَهِّلْ لِي ما أَخافُ حُزُونَتَهُ وَنَفِّسْ عَنِّي ما أَخافُ ضِيقَهُ وَكُفَّ عَنِّي ما أَخافُ
هَمَّهُ وَاصْرِفْ عَنِّي ما أَخافُ بَلِيَّتَهُ يا أَرْحَمَ الرّاحِمِينَ اللّٰهُمَّ امْلَأْ قَلْبِي حُبّاً لَكَ وَ
خَشْيَةً مِنْكَ وَتَصْدِيقاً لَكَ وَإِيماناً بِكَ وَفَرَقاً مِنْكَ وَشَوْقاً إِلَيْكَ يا ذَا الْجَلالِ
وَالإِكْرامِ اللّٰهُمَّ إِنَّ لَكَ حُقُوقاً فَتَصَدَّقْ بِها عَلَيَّ وَلِلنّاسِ قِبَلِي تَبِعاتٌ فَتَحَمَّلْها
عَنِّي وَقَدْ أَوْجَبْتَ لِكُلِّ ضَيْفٍ قِرىً وَأَنَا ضَيْفُكَ فَاجْعَلْ قِرايَ اللَّيْلَةَ الْجَنَّةَ يا
وَهّابَ الْجَنَّةِ يا وَهّابَ الْمَغْفِرَةِ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إِلّا بِكَ ثم بخوان دعای ادریس را
که شیخ و سید روایت کرده‌اند طالبان رجوع بمصباح یا اقبال نمایند مغتنم بخوانند دعا از اکثر مختصر ترین
دعاها مختصرات سید در اقبال است یا مَفْزَعِي عِنْدَ كُرْبَتِي وَيا غَوْثِي عِنْدَ شِدَّتِي إِلَيْكَ فَزِعْتُ
وَبِكَ اسْتَغَثْتُ وَبِكَ لُذْتُ لا أَلُوذُ بِسِواكَ وَلا أَطْلُبُ الْفَرَجَ إِلّا مِنْكَ فَأَغِثْنِي
وَفَرِّجْ عَنِّي يا مَنْ يَقْبَلُ الْيَسِيرَ وَيَعْفُو عَنِ الْكَثِيرِ اقْبَلْ مِنِّي الْيَسِيرَ وَاعْفُ عَنِّي الْكَثِيرَ
إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيماناً تُباشِرُ بِهِ قَلْبِي وَيَقِيناً حَتّىٰ أَعْلَمَ
أَنَّهُ لَنْ يُصِيبَنِي إِلّا ما كَتَبْتَ لِي وَرَضِّنِي مِنَ الْعَيْشِ بِما قَسَمْتَ لِي يا أَرْحَمَ الرّاحِمِينَ
يا عُدَّتِي فِي كُرْبَتِي وَيا صاحِبِي فِي شِدَّتِي وَيا وَلِيِّي فِي نِعْمَتِي وَيا غايَتِي فِي رَغْبَتِي أَنْتَ
السّاتِرُ عَوْرَتِي وَالآمِنُ رَوْعَتِي وَالْمُقِيلُ عَثْرَتِي فَاغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي يا أَرْحَمَ الرّاحِمِينَ
ششم بخواند این تسبیحات را که در اقبال است سُبْحانَ مَنْ يَعْلَمُ جَوارِحَ الْقُلُوبِ سُبْحانَ مَنْ يُحْصِي عَدَدَ

الذنوب سبحان من لا یخفی علیه خافیة فی السموات والارضین سبحان الرب
الودود سبحان الفرد الوتر سبحان العظیم الاعظم سبحان من لا یعتدی علی اهل
مملکته سبحان من لا یؤاخذ اهل الارض بالوان العذاب سبحان الحنان
المنان سبحان الرؤف الرحیم سبحان الجبار الجواد سبحان الکریم الحلیم سبحان
البصیر العلیم سبحان البصیر الواسع سبحان الله علی اقبال النهار سبحان الله علی
ادبار النهار سبحان الله علی ادبار اللیل واقبال النهار وله الحمد والمجد و
العظمة والکبریاء مع کل نفس وکل طرفة عین وکل لمحة سبق فی علمه سبحانک
ملأ ما احصی کتابک سبحانک زنة عرشک سبحانک سبحانک سبحانک

و بدانکه علماء فرموده اند که اگر نیت روزه را بعد از سحور بکند بهتر است و از اول شب تا آخر شب نیت میتوان کرد و هنگامیکه میداند و قصد دارد که فردا از برای خدا روزه میگیرم و امساک از مفطرات میکند بس است و شایسته است که در سحرها تمام شب را ترک نکند و تهجد بعمل آورد

قسم چهارم — ذکر اعمال روزهای ماه رمضان

و آن چند چیز است اول بخواند هر روز این دعا را که شیخ و سید نقل کرده اند اللهم هذا شهر
رمضان الذی انزلت فیه القرآن هدی للناس وبینات من الهدی والفرقان و
هذا شهر الصیام وهذا شهر القیام وهذا شهر الانابة وهذا شهر التوبة وهذا
شهر المغفرة والرحمة وهذا شهر العتق من النار والفوز بالجنة وهذا شهر فیه
لیلة القدر التی هی خیر من الف شهر اللهم فصل علی محمد وآل محمد واعنی علی
صیامه وقیامه وسلمه لی وسلمنی فیه واعنی علیه بافضل عونک ووفقنی
فیه لطاعتک وطاعة رسولک واولیائک صلی الله علیهم وفرغنی فیه لعبادتک
ودعائک وتلاوة کتابک واعظم لی فیه البرکة واحسن لی فیه العافیة واصح
فیه بدنی واوسع فیه رزقی واکفنی فیه ما اهمنی واستجب فیه دعائی و

بگو الحمد لله رب العالمین کثیراً علی کل حال. روایت دیگر از حضرت منقول است که هر که در ... [illegible] ... این دعا را بخواند ... استغفر الله الذی لا اله الا هو الحی القیوم الرحمن الرحیم بدیع السموات والارض من جمیع ظلمی وجرمی واسرافی علی نفسی واتوب الیه ... و در روایت دیگر ... هر روز بخواند اللهم انی اسألک بنور وجهک ... ابتلاء الکبرة و

بلغني فيه رجائي اللهم صل على محمد وآل محمد واذهب عني فيه النعاس والكسل والسأمة والفترة والقسوة والغفلة والغرة وجنبني فيه العلل والاسقام والهموم والاحزان والاعراض والامراض والخطايا والذنوب واصرف عني فيه السوء والفحشاء والجهد والبلاء والتعب والعناء انك سميع الدعاء اللهم صل على محمد وآل محمد واعذني فيه من الشيطان الرجيم وهمزه ولمزه ونفثه ونفخه ووسوسته وتثبيطه وكيده ومكره وحبائله وخدعه وامانيه وغروره وفتنته وشركه واحزابه واتباعه واشياعه واوليائه وشركائه وجميع مكائده اللهم صل على محمد وآل محمد وارزقنا قيامه وصيامه وبلوغ الامل فيه وفي قيامه واستكمال ما يرضيك عني صبرا واحتسابا وايمانا ويقينا ثم تقبل ذلك مني بالاضعاف الكثيرة والاجر العظيم يا رب العالمين اللهم صل على محمد وآل محمد وارزقني الحج والعمرة والاجتهاد والقوة والنشاط والانابة والتوبة والقربة والخير المقبول والرغبة والرهبة والتضرع والخشوع والرقة والنية الصادقة وصدق اللسان والوجل منك والرجاء لك والتوكل عليك والثقة بك والورع عن محارمك مع صالح القول ومقبول السعي ومرفوع العمل ومستجاب الدعوة ولا تحل بيني وبين شيء من ذلك بعرض ولا مرض ولا هم ولا غم ولا سقم ولا غفلة ولا نسيان بل بالتعاهد والتحفظ لك وفيك والرعاية لحقك والوفاء بعهدك ووعدك برحمتك يا ارحم الراحمين اللهم صل على محمد وآل محمد واقسم لي فيه افضل ما تقسمه لعبادك الصالحين واعطني فيه افضل ما تعطي اولياءك المقربين من الرحمة والمغفرة والتحنن والاجابة والعفو والمغفرة الدائمة والعافية والمعافاة والعتق من النار والفوز بالجنة وخير الدنيا والآخرة اللهم

بنور وجهك القدوس الذي أشرقت به السماوات وانكشفت به الظلمات وصلح عليه أمر الأولين والآخرين أن تصلي على محمد وآله وأن تصلح لي شأني كله

وكفعمى از حضرت روايت كرده كه هر روز ماه رمضان ميخواندند كه ... كتابت كنند بنويس اللهم ... توكلت على الله ... اني أسألك خير ما ... كلها وأعوذ بك من ... الدنيا وعذاب الآخرة

وايضا روايت كرده است كه ... هر روز از ماه رمضان ...

صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ دُعائی فیهِ اِلَیْكَ واصِلاً وَرَحْمَتَكَ وَخَیْرَكَ
اِلَیَّ فیهِ نازِلاً وَعَمَلی فیهِ مَقْبُولاً وَسَعْیی فیهِ مَشْكُوراً وَذَنْبی فیهِ مَغْفُوراً حَتّیٰ یَكُونَ
نَصیبی فیهِ الْاَكْثَرَ وَحَظّی فیهِ الْاَوْفَرَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَوَفِّقْنی فیهِ
لِلَیْلَةِ الْقَدْرِ عَلیٰ اَفْضَلِ حالٍ تُحِبُّ اَنْ یَكُونَ عَلَیْها اَحَدٌ مِنْ اَوْلِیائِكَ وَ
اَرْضاها لَكَ ثُمَّ اجْعَلْها لی خَیْراً مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ وَارْزُقْنی فیها اَفْضَلَ ما رَزَقْتَ
اَحَداً مِمَّنْ بَلَّغْتَهُ اِیّاها وَاَكْرَمْتَهُ بِها وَاجْعَلْنی فیها مِنْ عُتَقائِكَ مِنْ جَهَنَّمَ وَ
طُلَقائِكَ مِنَ النّارِ وَسُعَداءِ خَلْقِكَ بِمَغْفِرَتِكَ وَرِضْوانِكَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنا فی شَهْرِنا هٰذَا الْجِدَّ وَالْاِجْتِهادَ وَالْقُوَّةَ وَالنَّشاطَ
وَما تُحِبُّ وَتَرْضیٰ اَللّٰهُمَّ رَبَّ الْفَجْرِ وَلَیالٍ عَشْرٍ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ وَرَبَّ شَهْرِ رَمَضانَ
وَما اَنْزَلْتَ فیهِ مِنَ الْقُرْآنِ وَرَبَّ جَبْرَئیلَ وَمیكائیلَ وَاِسْرافیلَ وَعِزْرائیلَ وَ
جَمیعِ الْمَلائِكَةِ الْمُقَرَّبینَ وَرَبَّ اِبْراهیمَ وَاِسْماعیلَ وَاِسْحٰقَ وَیَعْقُوبَ وَرَبَّ
مُوسیٰ وَعیسیٰ وَجَمیعِ النَّبِیّینَ وَالْمُرْسَلینَ وَرَبَّ مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِیّینَ صَلَواتُكَ
عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمْ اَجْمَعینَ وَاَسْئَلُكَ بِحَقِّكَ عَلَیْهِمْ وَبِحَقِّهِمْ عَلَیْكَ وَبِحَقِّكَ
الْعَظیمِ لَمّا صَلَّیْتَ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَعَلَیْهِمْ اَجْمَعینَ وَنَظَرْتَ اِلَیَّ نَظْرَةً رَحیمَةً تَرْضیٰ
بِها عَنّی رِضیً لا سَخَطَ عَلَیَّ بَعْدَهُ اَبَداً وَاَعْطَیْتَنی جَمیعَ سُؤْلی وَرَغْبَتی وَاُمْنِیَّتی وَ
اِرادَتی وَصَرَفْتَ عَنّی ما اَكْرَهُ وَاَحْذَرُ وَاَخافُ عَلیٰ نَفْسی وَما لا اَخافُ وَعَنْ
اَهْلی وَمالی وَاِخْوانی وَذُرِّیَّتی اَللّٰهُمَّ اِلَیْكَ فَرَرْنا مِنْ ذُنُوبِنا فَآوِنا تائِبینَ وَتُبْ
عَلَیْنا مُسْتَغْفِرینَ وَاغْفِرْ لَنا مُتَعَوِّذینَ وَاَعِذْنا مُسْتَجیرینَ وَاَجِرْنا مُسْتَسْلِمینَ
وَلا تَخْذُلْنا راهِبینَ وَآمِنّا راغِبینَ وَشَفِّعْنا سائِلینَ وَاَعْطِنا اِنَّكَ سَمیعُ
الدُّعاءِ قَریبٌ مُجیبٌ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ رَبّی وَاَنَا عَبْدُكَ وَاَحَقُّ مَنْ سَئَلَ الْعَبْدُ رَبُّهُ

حَسْبِیَ اللّٰهُ رَبِّیَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ عَلَیْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظیمِ وایضاً روایت کرده است که هر که دو رکعت نماز بکند در هر رکعت یک الحمد و [illegible] بخواند نمیرد تا جای خود را در بهشت ببیند سُبْحانَ اللّٰهِ ... الْقادِرِ سُبْحانَ الْقاهِرِ الْقادِرِ سُبْحانَ الْواحِدِ الْاَحَدِ سُبْحانَ الْفَرْدِ الصَّمَدِ سُبْحانَ الْحَیِّ الْقَیُّومِ سُبْحانَ اللّٰهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحانَ الْحَیِّ الَّذی لا یَمُوتُ سُبْحانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ سُبْحانَ رَبِّ الْمَلائِكَةِ وَالرُّوحِ سُبْحانَ الْعَلِیِّ الْاَعْلیٰ سُبْحانَهُ وَتَعالیٰ

نمازهای مستحبه

وَلَمْ يَنَلِ الْعِبَادُ مِثْلَكَ كَرَماً وَجُوداً يَا مَوْضِعَ شَكْوَى السَّائِلِينَ وَيَا مُنْتَهَى حَاجَةِ الرَّاغِبِينَ وَيَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ وَيَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ وَيَا مَلْجَأَ الْهَارِبِينَ وَيَا صَرِيخَ الْمُسْتَصْرِخِينَ وَيَا رَبَّ الْمُسْتَضْعَفِينَ وَيَا كَاشِفَ كَرْبِ الْمَكْرُوبِينَ وَيَا فَارِجَ هَمِّ الْمَهْمُومِينَ وَيَا كَاشِفَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيمُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَعُيُوبِي وَإِسَاءَتِي وَظُلْمِي وَجُرْمِي وَإِسْرَافِي عَلَى نَفْسِي وَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ فَإِنَّهُ لَا يَمْلِكُهَا غَيْرُكَ وَاعْفُ عَنِّي وَاغْفِرْ لِي كُلَّ مَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي وَاعْصِمْنِي فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي وَاسْتُرْ عَلَيَّ وَعَلَى وَالِدَيَّ وَوَلَدِي وَقَرَابَتِي وَأَهْلِ حُزَانَتِي وَمَنْ كَانَ مِنِّي بِسَبِيلٍ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَإِنَّ ذٰلِكَ كُلَّهُ بِيَدِكَ وَأَنْتَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ فَلَا تُخَيِّبْنِي يَا سَيِّدِي وَلَا تَرُدَّ دُعَائِي وَلَا يَدِي إِلَى نَحْرِي حَتَّى تَفْعَلَ ذٰلِكَ بِي وَتَسْتَجِيبَ لِي جَمِيعَ مَا سَأَلْتُكَ وَتَزِيدَنِي مِنْ فَضْلِكَ فَإِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَنَحْنُ إِلَيْكَ رَاغِبُونَ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْآلَاءُ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ إِنْ كُنْتَ قَضَيْتَ فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ تَنَزُّلَ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ فِيهَا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي السُّعَدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَإِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِيناً تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَإِيمَاناً لَا يَشُوبُهُ شَكٌّ وَرِضًى بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنِي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنِي عَذَابَ النَّارِ وَإِنْ لَمْ تَكُنْ قَضَيْتَ فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ تَنَزُّلَ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ فِيهَا فَأَخِّرْنِي إِلَى ذٰلِكَ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَطَاعَتَكَ وَحُسْنَ عِبَادَتِكَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا رَبَّ مُحَمَّدٍ اغْضَبِ الْيَوْمَ لِمُحَمَّدٍ وَلِأَبْرَارِ عِتْرَتِهِ

٭ نماز اعرابی ٭

سید ابن طاؤس نے جمال الاسبوع میں بسند شیخ تلعکبری سے نقل کیا ہے کہ زید بن ثابت نے روایت کی ہے کہ ایک اعرابی نے رسول اللہ کی خدمت میں عرض کی: یا رسول اللہ ہم بادیہ میں رہتے ہیں اور مدینہ سے دور ہیں، جمعہ کی نماز میں حاضر نہیں ہو سکتے، لہٰذا ہمیں ایسا عمل بتائیے جس سے ہم نماز جمعہ کی فضیلت پا لیں۔ آپ نے فرمایا: جب دن بلند ہو تو دو رکعت نماز پڑھو، پہلی رکعت میں حمد کے بعد ایک مرتبہ قل اعوذ برب الفلق اور دوسری رکعت میں حمد کے بعد ایک مرتبہ قل اعوذ برب الناس پڑھو

وَاقْتُلْ اَعْداۤئَهُمْ بَدَداً وَاَحْصِهِمْ عَدَداً وَلا تَدَعْ عَلى ظَهْرِ الْاَرْضِ مِنْهُمْ اَحَداً
وَلا تَغْفِرْ لَهُمْ اَبَداً يا حَسَنَ الصُّحْبَةِ يا خَليفَةَ النَّبِيّينَ اَنْتَ اَرْحَمُ الرّاحِمينَ
الْبَدِئُ الْبَديعُ الَّذى لَيْسَ كَمِثْلِكَ شَيْءٌ وَالدّائِمُ غَيْرُ الْغافِلِ وَالْحَيُّ الَّذى لا
يَمُوتُ اَنْتَ كُلَّ يَوْمٍ فى شَاْنٍ اَنْتَ خَليفَةُ مُحَمَّدٍ وَناصِرُ مُحَمَّدٍ وَمُفَضِّلُ مُحَمَّدٍ
اَسْئَلُكَ اَنْ تَنْصُرَ وَصِيَّ مُحَمَّدٍ وَخَليفَةَ مُحَمَّدٍ وَالْقاۤئِمَ بِالْقِسْطِ مِنْ اَوْصِياۤءِ مُحَمَّدٍ
صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ اعْطِفْ عَلَيْهِمْ نَصْرَكَ يا لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ بِحَقِّ لا اِلهَ اِلّا
اَنْتَ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنى مَعَهُمْ فِى الدُّنْيا وَالْاخِرَةِ وَاجْعَلْ عاقِبَةَ اَمْرى
اِلى غُفْرانِكَ وَرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ وَكَذلِكَ نَسَبْتَ نَفْسَكَ يا سَيِّدى
بِاللَّطيفِ بَلى اِنَّكَ لَطيفٌ فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَالْطُفْ لِما تَشاۤءُ اَللّـهُمَّ صَلِّ
عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِى الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ فى عامِنا هذا وَتَطَوَّلْ عَلَيَّ بِجَميعِ حَواۤئِجى
لِلْاخِرَةِ وَالدُّنْيا پس سه مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّهَ رَبّى وَاَتُوبُ اِلَيْهِ اِنَّ رَبّى قَريبٌ مُجيبٌ
اَسْتَغْفِرُ اللّهَ رَبّى وَاَتُوبُ اِلَيْهِ اِنَّ رَبّى رَحيمٌ وَدُودٌ اَسْتَغْفِرُ اللّهَ رَبّى وَاَتُوبُ
اِلَيْهِ اِنَّهُ كانَ غَفّاراً اَللّـهُمَّ اغْفِرْ لى اِنَّكَ اَرْحَمُ الرّاحِمينَ رَبِّ اِنّى عَمِلْتُ
سُوءاً وَظَلَمْتُ نَفْسى فَاغْفِرْ لى اِنَّهُ لا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ اِلّا اَنْتَ اَسْتَغْفِرُ اللّهَ الَّذى
لا اِلهَ اِلّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْحَليمُ الْعَظيمُ الْكَريمُ الْغَفّارُ لِلذَّنْبِ الْعَظيمِ وَاَتُوبُ
اِلَيْهِ اَسْتَغْفِرُ اللّهَ اِنَّ اللّهَ كانَ غَفُوراً رَحيماً پس این دعا بخواند اَللّـهُمَّ اِنّى
اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ فيما تَقْضى وَتُقَدِّرُ مِنَ الْاَمْرِ
الْعَظيمِ الْمَحْتُومِ فى لَيْلَةِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضاۤءِ الَّذى لا يُرَدُّ وَلا يُبَدَّلُ اَنْ تَكْتُبَنى
مِنْ حُجّاجِ بَيْتِكَ الْحَرامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ الْمَشْكُورِ سَعْيُهُمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمُكَفَّرِ
عَنْهُمْ سَيِّئاتُهُمْ وَاَنْ تَجْعَلَ فيما تَقْضى وَتُقَدِّرُ اَنْ تُطيلَ عُمْرى وَتُوَسِّعَ رِزْقى

و بعد از سلام هفت مرتبه آیة الکرسی بخواند پس بجا آورد دو رکعت دیگر یکی بعد از سلام و بنشیند بعد از هر دو رکعت الا در تشهد بخوان و سلام بگو و چون چهار رکعت را تمام کرد سلام بگو و چهار رکعت دیگر بخوان بطریق نماز اول و در هر رکعتی حمد یکمرتبه و اذا جاء نصر الله یکمرتبه و قل هو الله احد بیست مرتبه و چون از تشهد و سلام فارغ شد هفت مرتبه بخواند یا عزیز

یا حیّ یا قیّوم یا ذا الجلال والاکرام یا اله الاوّلین والآخرین یا ارحم الراحمین یا رحمن الدنیا والآخرة ورحیمهما یا ربّ یا ربّ یا ربّ یا ربّ یا ربّ یا ربّ یا ربّ یا الله یا الله

وَتُؤَدّي عَنّي ما تُوقِ دَيْني آمينَ رَبَّ الْعالَمينَ اللّهُمَّ اجْعَلْ لي مِنْ أَمْري فَرَجاً وَمَخْرَجاً وَارْزُقْني
مِنْ حَيْثُ أَحْتَسِبُ وَمِنْ حَيْثُ لا أَحْتَسِبُ وَاحْرُسْني مِنْ حَيْثُ أَحْتَرِسُ وَمِنْ
حَيْثُ لا أَحْتَرِسُ وَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ كَثيراً دوّم فرموده اند مستحبّ است این
تسبیحات را در هر روز ماه رمضان از اوّل تا آخر خوانند و آن ده جزء است هر جزء آن مشتمل بر ده سُبْحانَ
اللّهِ ١ سُبْحانَ اللّهِ بارِئِ النَّسَمِ سُبْحانَ اللّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحانَ اللّهِ خالِقِ الْأَزْواجِ
كُلِّها سُبْحانَ اللّهِ جاعِلِ الظُّلُماتِ وَالنُّورِ سُبْحانَ اللّهِ فالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوى سُبْحانَ
اللّهِ خالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحانَ اللّهِ خالِقِ ما يُرى وَما لا يُرى سُبْحانَ اللّهِ مِدادَ كَلِماتِهِ
سُبْحانَ اللّهِ رَبِّ الْعالَمينَ سُبْحانَ اللّهِ السَّميعِ الَّذي لَيْسَ شَيْءٌ أَسْمَعَ مِنْهُ يَسْمَعُ
مِنْ فَوْقِ عَرْشِهِ ما تَحْتَ سَبْعِ أَرَضينَ وَيَسْمَعُ ما في ظُلُماتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَيَسْمَعُ
الْأَنينَ وَالشَّكْوى وَيَسْمَعُ السِّرَّ وَأَخْفى وَيَسْمَعُ وَساوِسَ الصُّدُورِ وَلا يُصِمُّ سَمْعَهُ
صَوْتٌ ٢ سُبْحانَ اللّهِ بارِئِ النَّسَمِ سُبْحانَ اللّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحانَ اللّهِ خالِقِ الْأَزْواجِ
كُلِّها سُبْحانَ اللّهِ جاعِلِ الظُّلُماتِ وَالنُّورِ سُبْحانَ اللّهِ فالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوى
سُبْحانَ اللّهِ خالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحانَ اللّهِ خالِقِ ما يُرى وَما لا يُرى سُبْحانَ اللّهِ مِدادَ
كَلِماتِهِ سُبْحانَ اللّهِ رَبِّ الْعالَمينَ سُبْحانَ اللّهِ الْبَصيرِ الَّذي لَيْسَ شَيْءٌ أَبْصَرَ مِنْهُ
يُبْصِرُ مِنْ فَوْقِ عَرْشِهِ ما تَحْتَ سَبْعِ أَرَضينَ وَيُبْصِرُ ما في ظُلُماتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ لا تُدْرِكُهُ
الْأَبْصارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصارَ وَهُوَ اللَّطيفُ الْخَبيرُ لا تُغْشي بَصَرَهُ الظُّلْمَةُ وَ
لا يُسْتَتَرُ مِنْهُ بِسِتْرٍ وَلا يُواري مِنْهُ جِدارٌ وَلا يَغيبُ عَنْهُ بَرٌّ وَلا بَحْرٌ وَلا يُكِنُّ مِنْهُ
جَبَلٌ ما في أَصْلِهِ وَلا قَلْبٌ ما فيهِ وَلا جَنْبٌ ما في قَلْبِهِ وَلا يَسْتَتِرُ مِنْهُ صَغيرٌ
وَلا كَبيرٌ وَلا يَسْتَخْفي مِنْهُ صَغيرٌ لِصِغَرِهِ وَلا يَخْفى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلا فِي
السَّماءِ هُوَ الَّذي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحامِ كَيْفَ يَشاءُ لا إِلهَ إِلّا هُوَ الْعَزيزُ الْحَكيمُ

وَيَعْلَمُ خائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَما تُخْفِي الصُّدُورُ
اللّهُمَّ يا اللّهُ يا اللّهُ يا اللّهُ
يا اللّهُ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
[illegible]
وَلا قُوَّةَ إِلّا بِاللّهِ الْعَلِيِّ الْعَظيمِ
وَسُبْحانَ اللّهِ رَبِّ الْعَرْشِ [illegible]
[illegible]

٣ سُبْحانَ اللهِ بارِئِ النَّسَمِ سُبْحانَ اللهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحانَ اللهِ خالِقِ الْاَزْواجِ كُلِّها
سُبْحانَ اللهِ جاعِلِ الظُّلُماتِ وَالنُّورِ سُبْحانَ اللهِ فالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوى سُبْحانَ اللهِ
خالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحانَ اللهِ خالِقِ ما يُرى وَما لا يُرى سُبْحانَ اللهِ مِدادَ كَلِماتِهِ سُبْحانَ
اللهِ رَبِّ الْعالَمينَ سُبْحانَ اللهِ الَّذي يُنْشِئُ السَّحابَ الثِّقالَ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَ
الْمَلائِكَةُ مِنْ خيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّواعِقَ فَيُصيبُ بِها مَنْ يَشاءُ وَيُرْسِلُ الرِّياحَ
بُشْراً بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَيُنَزِّلُ الْماءَ مِنَ السَّماءِ بِكَلِمَتِهِ وَيُنْبِتُ النَّباتَ بِقُدْرَتِهِ
وَيَسْقُطُ الْوَرَقُ بِعِلْمِهِ سُبْحانَ اللهِ الَّذي لا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقالُ ذَرَّةٍ فِي الْاَرْضِ وَلا
فِي السَّماءِ وَلا اَصْغَرُ مِنْ ذلِكَ وَلا اَكْبَرُ اِلّا في كِتابٍ مُبينٍ ٤ سُبْحانَ اللهِ بارِئِ
النَّسَمِ سُبْحانَ اللهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحانَ اللهِ خالِقِ الْاَزْواجِ كُلِّها سُبْحانَ اللهِ جاعِلِ
الظُّلُماتِ وَالنُّورِ سُبْحانَ اللهِ فالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوى سُبْحانَ اللهِ خالِقِ كُلِّ شَيْءٍ
سُبْحانَ اللهِ خالِقِ ما يُرى وَما لا يُرى سُبْحانَ اللهِ مِدادَ كَلِماتِهِ سُبْحانَ اللهِ رَبِّ
الْعالَمينَ سُبْحانَ اللهِ الَّذي يَعْلَمُ ما تَحْمِلُ كُلُّ اُنْثى وَما تَغيضُ الْاَرْحامُ وَما تَزْدادُ
وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدارٍ عالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهادَةِ الْكَبيرُ الْمُتَعالِ سَواءٌ مِنْكُمْ مَنْ اَسَرَّ
الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسارِبٌ بِالنَّهارِ لَهُ مُعَقِّباتٌ مِنْ
بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ اَمْرِ اللهِ سُبْحانَ اللهِ الَّذي يُميتُ الْاَحْياءَ وَيُحْيِي
الْمَوْتى وَيَعْلَمُ ما تَنْقُصُ الْاَرْضُ مِنْهُمْ وَيُقِرُّ فِي الْاَرْحامِ ما يَشاءُ اِلى اَجَلٍ مُسَمًّى ٥
سُبْحانَ اللهِ بارِئِ النَّسَمِ سُبْحانَ اللهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحانَ اللهِ خالِقِ الْاَزْواجِ كُلِّها سُبْحانَ
اللهِ جاعِلِ الظُّلُماتِ وَالنُّورِ سُبْحانَ اللهِ فالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوى سُبْحانَ اللهِ خالِقِ كُلِّ شَيْءٍ
سُبْحانَ اللهِ خالِقِ ما يُرى وَما لا يُرى سُبْحانَ اللهِ مِدادَ كَلِماتِهِ سُبْحانَ اللهِ رَبِّ
الْعالَمينَ سُبْحانَ اللهِ مالِكِ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشاءُ

تسبیحه و هم گوید تسبیحه باشد
مؤلف گوید که شیخ طوسی در مصباح
این نماز را نقل کرده و لکن
در روایت ایشان دعاء مذکور
نیست بلکه فرموده چون فارغ
شدی از نماز بگو سُبْحانَ اللهِ
رَبِّیَ الْکَریمِ وَلا حَوْلَ
وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ

هفتم نماز هدیّه

روایت شده از معصومین علیهم
السّلام که در روز جمعه هشت
رکعت نماز بکند به این نحو که
هر دو رکعت بیک سلام بگوید چهار
رکعت را هدیه کند بحضرت رسول
صلّی الله علیه و آله و چهار
رکعت دیگر را هدیه کند بحضرت
فاطمه صلوات الله علیها و در
روز شنبه چهار رکعت بکند
و هدیه کند بامیر المؤمنین
صلوات الله
و

وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ تُولِجُ اللَّيْلَ
فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ تُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَ
تَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۶ سُبْحَانَ اللهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللهِ الْمُصَوِّرِ
سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ
اللهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ مَا يُرَى
وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللهِ الَّذِي
عِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ
إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ
۷ سُبْحَانَ اللهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا
سُبْحَانَ اللهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللهِ
خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللهِ الَّذِي لَا يُحْصِي مِدْحَتَهُ الْقَائِلُونَ وَلَا يَجْزِي بِآلَائِهِ
الشَّاكِرُونَ الْعَابِدُونَ وَهُوَ كَمَا قَالَ وَفَوْقَ مَا نَقُولُ وَاللهُ سُبْحَانَهُ كَمَا أَثْنَى عَلَى
نَفْسِهِ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَلَا يَؤُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۸ سُبْحَانَ اللهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللهِ الْمُصَوِّرِ
سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللهِ
فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى
سُبْحَانَ اللهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي
الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَلَا يَشْغَلُهُ مَا يَلِجُ فِي
الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا عَمَّا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَلَا يَشْغَلُهُ مَا يَنْزِلُ

سلام دهد علیه گرداند و چهار
رکعت هفت از چهار رکعت
بکند و هدیه امام کند به رب
امام انکه در دو روز نفس بجهار
رکعت کند و هدیه به امام حسن
شادی علیه گرداند و باز دو روز
جمعه هفت رکعت کند بجهار
رکعت از او هدیه به امام جعفر
و چهار رکعت دیگر هدیه به
فاطمه سلام الله علیها گرداند
دو روز شنبه چهار رکعت هدیه
حضرت امام موسی علیه کند
یکشنبه هدیه بجهار رکعت
بکند و هدیه به امام نهم
[illegible]
[illegible]
اللهم

مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا عَمَّا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَلَا يَشْغَلُهُ عِلْمُ شَيْءٍ عَنْ
عِلْمِ شَيْءٍ وَلَا يَشْغَلُهُ خَلْقُ شَيْءٍ عَنْ خَلْقِ شَيْءٍ وَلَا حِفْظُ شَيْءٍ عَنْ حِفْظِ شَيْءٍ وَلَا يُسَاوِيهِ
شَيْءٌ وَلَا يَعْدِلُهُ شَيْءٌ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۹ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ
النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ
الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ
اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
سُبْحَانَ اللَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أَجْنِحَةٍ مَثْنَى وَ
ثُلَاثَ وَرُبَاعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ مَا يَفْتَحِ اللَّهُ
لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكْ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ۱۰ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ
كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ
اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ
سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَى
مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَمَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ سیم و پنجم فرموده اند مستحب است این صلوات را در هر روز ماه رمضان إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ
يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا لَبَّيْكَ يَا رَبِّ وَ
سَعْدَيْكَ وَسُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا
صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللَّهُمَّ ارْحَمْ مُحَمَّدًا وَآلَ
مُحَمَّدٍ كَمَا رَحِمْتَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللَّهُمَّ سَلِّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ

السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ وَإِلَيْكَ
يَعُودُ السَّلَامُ حَيِّنَا رَبَّنَا مِنْكَ
بِالسَّلَامِ اللَّهُمَّ إِنَّ هٰذِهِ الرَّكَعَاتِ
هَدِيَّةٌ مِنِّي إِلَىٰ وَلِيِّكَ فُلَانٍ
فَصَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَبَلِّغْهُ
إِيَّاهَا وَأَعْطِنِي أَفْضَلَ أَمَلِي
وَرَجَائِي فِيكَ وَفِي رَسُولِكَ
صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَفِيهِ
وبجای فلان نام آن امامی را که میخواهد بگوید
که نماز را برای او بجا آورده

نماز لیلة الدفن

دو رکعت است در رکعت اوّل بعد
از حمد آیة الکرسی و در رکعت دوم
حمد و ده مرتبه اِنّا اَنزلناه فی
لیلة القدر و چون سلام دهد
بگوید اللّٰهمّ صلّ علی محمّد
وآل محمّد وابعث
ثوابها

مُحَمَّدٍ كَمَا سَلَّمْتَ عَلَىٰ نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ امْنُنْ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا مَنَنْتَ عَلَىٰ مُوسَىٰ
وَهَارُونَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا شَرَّفْتَنَا بِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا
هَدَيْتَنَا بِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا يَغْبِطُهُ بِهِ الْأَوَّلُونَ
وَالْآخِرُونَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ السَّلَامُ كُلَّمَا طَلَعَتْ شَمْسٌ أَوْ غَرَبَتْ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ السَّلَامُ
كُلَّمَا طَرَفَتْ عَيْنٌ أَوْ بَرَقَتْ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ السَّلَامُ كُلَّمَا ذُكِرَ السَّلَامُ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ السَّلَامُ
كُلَّمَا سَبَّحَ اللَّهَ مَلَكٌ أَوْ قَدَّسَهُ السَّلَامُ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْأَوَّلِينَ وَالسَّلَامُ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ فِي الْآخِرِينَ وَالسَّلَامُ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ
وَرَبَّ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ وَرَبَّ الْحِلِّ وَالْحَرَامِ أَبْلِغْ مُحَمَّدًا نَبِيَّكَ عَنَّا السَّلَامَ اللَّهُمَّ أَعْطِ
مُحَمَّدًا مِنَ الْبَهَاءِ وَالنَّضْرَةِ وَالسُّرُورِ وَالْكَرَامَةِ وَالْغِبْطَةِ وَالْوَسِيلَةِ وَالْمَنْزِلَةِ وَالْمَقَامِ
وَالشَّرَفِ وَالرِّفْعَةِ وَالشَّفَاعَةِ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَفْضَلَ مَا تُعْطِي أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ
وَأَعْطِ مُحَمَّدًا فَوْقَ مَا تُعْطِي الْخَلَائِقَ مِنَ الْخَيْرِ أَضْعَافًا كَثِيرَةً لَا يُحْصِيهَا غَيْرُكَ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَطْيَبَ وَأَطْهَرَ وَأَزْكَىٰ وَأَنْمَىٰ وَأَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَىٰ أَحَدٍ
مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَعَلَىٰ أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ
عَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَنْ
شَرِكَ فِي دَمِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ فَاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ وَالْعَنْ مَنْ
آذَىٰ نَبِيَّكَ فِيهَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ إِمَامَيِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مَنْ
وَالَاهُمَا وَعَادِ مَنْ عَادَاهُمَا وَضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَنْ شَرِكَ فِي دِمَائِهِمَا اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَىٰ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ
الْعَذَابَ عَلَىٰ مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مَنْ وَالَاهُ
وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ

دو رکعت نماز کہ در رکعت اول فاتحۃ الکتاب یکبار و قل ہو اللہ احد دو مرتبہ و در رکعت دوم فاتحہ یکبار و الہاکم التکاثر دہ مرتبہ بعد از سلام بگوید اللہم صل علی محمد و آل محمد ... فلان بن فلان

إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مَنْ وَالاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مَنْ وَالاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ
الْعَذَابَ عَلَى مَنْ شَرِكَ فِي دَمِهِ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ
مَنْ وَالاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ شَرِكَ فِي دَمِهِ اللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مَنْ وَالاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابَ
عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مَنْ وَالاهُ وَعَادِ
مَنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ
الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مَنْ وَالاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلَى الْخَلَفِ مِنْ بَعْدِهِ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مَنْ وَالاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَعَجِّلْ فَرَجَهُ
اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْقَاسِمِ وَالطَّاهِرِ ابْنَيْ نَبِيِّكَ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى رُقَيَّةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ
وَالْعَنْ مَنْ آذَى نَبِيَّكَ فِيهَا اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى أُمِّ كُلْثُومٍ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَالْعَنْ مَنْ
آذَى نَبِيَّكَ فِيهَا اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى ذُرِّيَّةِ نَبِيِّكَ اللّٰهُمَّ اخْلُفْ نَبِيَّكَ فِي أَهْلِ
بَيْتِهِ اللّٰهُمَّ مَكِّنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ اللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا مِنْ عَدَدِهِمْ وَمَدَدِهِمْ وَأَنْصَارِهِمْ
عَلَى الْحَقِّ فِي السِّرِّ وَالْعَلانِيَةِ اللّٰهُمَّ اطْلُبْ بِذَحْلِهِمْ وَوِتْرِهِمْ وَدِمَائِهِمْ وَكُفَّ عَنَّا
وَعَنْهُمْ وَعَنْ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ بَأْسَ كُلِّ بَاغٍ وَطَاغٍ وَكُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا
إِنَّكَ أَشَدُّ بَأْساً وَأَشَدُّ تَنْكِيلاً (سید بن طاوس فرموده و میگوئی) يَا عُدَّتِي فِي كُرْبَتِي وَيَا
صَاحِبِي فِي شِدَّتِي وَيَا وَلِيِّي فِي نِعْمَتِي وَيَا غَايَتِي فِي رَغْبَتِي أَنْتَ السَّاتِرُ عَوْرَتِي وَالْمُؤْمِنُ
رَوْعَتِي وَالْمُقِيلُ عَثْرَتِي فَاغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ (و میگوئی) اللّٰهُمَّ
إِنِّي أَدْعُوكَ لِهَمٍّ لا يُفَرِّجُهُ غَيْرُكَ وَلِرَحْمَةٍ لا تُنَالُ إِلّا بِكَ وَلِكَرْبٍ لا يَكْشِفُهُ
إِلّا أَنْتَ وَلِرَغْبَةٍ لا تُبْلَغُ إِلّا بِكَ وَلِحَاجَةٍ لا يَقْضِيهَا إِلّا أَنْتَ اللّٰهُمَّ فَكَمَا كَانَ

بفرستد همان ساعت هزار ملک بسوی قبر او بعثت با هر ملکی نامه و حله و تنگ نکند قبر او را و بدهد تا روز نفخ صور و عطا کند بنماز کننده بعدد آنچه آفتاب بر آن طلوع میکند حسنات و بالا برده شود برای او چهل درجه. مؤلف گوید که کفعمی این نماز را هدیه گفته و نقل کرده بجای آن فرموده که در بعضی کتب بدل آن دو رکعت است در رکعت اول بعد از حمد آیة الکرسی یکمرتبه و توحید دو مرتبه بخواند و علامه مجلسی در زاد المعاد فرموده باید که مردم فراموش نکنند مردگان خود را زیرا که دست ایشان از اعمال خیر کوتاه گردیده و از خیرات و صدقات فرزندان و خویشان و برادران مؤمن امیدوارند و لحسنات ایشان را جمع

مِنْ شَأْنِكَ ما اَذِنْتَ لى بِهِ مِنْ مَسْئَلَتِكَ وَ رَحِمْتَنى بِهِ مِنْ ذِكْرِكَ فَلْيَكُنْ مِنْ شَأْنِكَ سَيِّدى الْاِجابَةُ لى فيما دَعَوْتُكَ وَ عَوائِدُ الْاِفْضالِ فيما رَجَوْتُكَ وَ النَّجاةُ مِمّا فَزِعْتُ اِلَيْكَ فيهِ فَاِنْ لَمْ اَكُنْ اَهْلاً اَنْ اَبْلُغَ رَحْمَتَكَ فَاِنَّ رَحْمَتَكَ اَهْلٌ اَنْ تَبْلُغَنى وَ تَسَعَنى وَ اِنْ لَمْ اَكُنْ لِلْاِجابَةِ اَهْلاً فَاَنْتَ اَهْلُ الْفَضْلِ وَ رَحْمَتُكَ وَسِعَتْ كُلَّ شَىْءٍ فَلْتَسَعْنى رَحْمَتُكَ يا اِلهى يا كَريمُ اَسْئَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَريمِ اَنْ تُصَلِّىَ عَلى مُحَمَّدٍ وَ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ اَنْ تُفَرِّجَ هَمّى وَ تَكْشِفَ كَرْبى وَ غَمّى وَ تَرْحَمَنى بِرَحْمَتِكَ وَ تَرْزُقَنى مِنْ فَضْلِكَ اِنَّكَ سَميعُ الدُّعاءِ قَريبٌ مُجيبٌ

چهارم و نیز شیخ و سید نقل نموده اند در هر روز بخوان

اَللّهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ بِاَفْضَلِهِ وَ كُلُّ فَضْلِكَ فاضِلٌ اَللّهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ بِفَضْلِكَ كُلِّهِ اَللّهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ مِنْ رِزْقِكَ بِاَعَمِّهِ وَ كُلُّ رِزْقِكَ عامٌّ اَللّهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ بِرِزْقِكَ كُلِّهِ اَللّهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ مِنْ عَطائِكَ بِاَهْنَئِهِ وَ كُلُّ عَطائِكَ هَنِىٌّ اَللّهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ بِعَطائِكَ كُلِّهِ اَللّهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ مِنْ خَيْرِكَ بِاَعْجَلِهِ وَ كُلُّ خَيْرِكَ عاجِلٌ اَللّهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ بِخَيْرِكَ كُلِّهِ اَللّهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ مِنْ اِحْسانِكَ بِاَحْسَنِهِ وَ كُلُّ اِحْسانِكَ حَسَنٌ اَللّهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ بِاِحْسانِكَ كُلِّهِ اَللّهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ بِما تُجيبُنى بِهِ حينَ اَسْئَلُكَ فَاَجِبْنى يا اَللهُ وَ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ الْمُرْتَضى وَ رَسُولِكَ الْمُصْطَفى وَ اَمينِكَ وَ نَجِيِّكَ دُونَ خَلْقِكَ وَ نَجيبِكَ مِنْ عِبادِكَ وَ نَبِيِّكَ بِالصِّدْقِ وَ حَبيبِكَ وَ صَلِّ عَلى رَسُولِكَ وَ خِيَرَتِكَ مِنَ الْعالَمينَ الْبَشيرِ النَّذيرِ السِّراجِ الْمُنيرِ وَ عَلى اَهْلِ بَيْتِهِ الْاَبْرارِ الطّاهِرينَ وَ عَلى مَلائِكَتِكَ الَّذينَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَ حَجَبْتَهُمْ عَنْ خَلْقِكَ وَ عَلى اَنْبِيائِكَ الَّذينَ يُنْبِؤُنَ عَنْكَ بِالصِّدْقِ وَ عَلى رُسُلِكَ الَّذينَ خَصَصْتَهُمْ بِوَحْيِكَ وَ فَضَّلْتَهُمْ عَلَى الْعالَمينَ بِرِسالاتِكَ وَ عَلى عِبادِكَ الصّالِحينَ الَّذينَ اَدْخَلْتَهُمْ فى رَحْمَتِكَ الْاَئِمَّةِ الْمُهْتَدينَ الرّاشِدينَ وَ اَوْلِيائِكَ

بلکه افضل مخصوص دعا کردن در نماز شب و بعد از نماز های [illegible] ... باید دعا کرد و اعمال خیر برای ایشان بعمل آورد و [illegible] ... از فوت ایشان ... [illegible]

الْمُطَهَّرِينَ وَعَلَى جَبْرَئِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَاِسْرَافِيلَ وَمَلَكِ الْمَوْتِ وَعَلَى رِضْوَانَ
خَازِنِ الْجِنَانِ وَعَلَى مَالِكٍ خَازِنِ النَّارِ وَرُوحِ الْقُدُسِ وَالرُّوحِ الْاَمِينِ وَحَمَلَةِ
عَرْشِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَعَلَى الْمَلَكَيْنِ الْحَافِظَيْنِ عَلَيَّ بِالصَّلٰوةِ الَّتِي تُحِبُّ اَنْ يُصَلِّيَ
بِهَا عَلَيْهِمْ اَهْلُ السَّمٰوَاتِ وَاَهْلُ الْاَرَضِينَ صَلٰوةً طَيِّبَةً كَثِيرَةً مُبَارَكَةً زَاكِيَةً
نَامِيَةً ظَاهِرَةً بَاطِنَةً شَرِيفَةً فَاضِلَةً تُبَيِّنُ بِهَا فَضْلَهُمْ عَلَى الْاَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
اَللّٰهُمَّ اَعْطِ مُحَمَّداً الْوَسِيلَةَ وَالشَّرَفَ وَالْفَضِيلَةَ وَاجْزِهِ خَيْرَ مَا جَزَيْتَ نَبِيّاً عَنْ اُمَّتِهِ
اَللّٰهُمَّ وَاَعْطِ مُحَمَّداً صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَعَ كُلِّ زُلْفَةٍ زُلْفَةً وَمَعَ كُلِّ وَسِيلَةٍ وَسِيلَةً
وَمَعَ كُلِّ فَضِيلَةٍ فَضِيلَةً وَمَعَ كُلِّ شَرَفٍ شَرَفاً تُعْطِي مُحَمَّداً وَآلَهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَفْضَلَ
مَا اَعْطَيْتَ اَحَداً مِنَ الْاَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ اَللّٰهُمَّ وَاجْعَلْ مُحَمَّداً صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
اَدْنَى الْمُرْسَلِينَ مِنْكَ مَجْلِساً وَاَفْسَحَهُمْ فِي الْجَنَّةِ عِنْدَكَ مَنْزِلاً وَاَقْرَبَهُمْ اِلَيْكَ
وَسِيلَةً وَاجْعَلْهُ اَوَّلَ شَافِعٍ وَاَوَّلَ مُشَفَّعٍ وَاَوَّلَ قَائِلٍ وَاَنْجَحَ سَائِلٍ وَابْعَثْهُ الْمَقَامَ
الْمَحْمُودَ الَّذِي يَغْبِطُهُ بِهِ الْاَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَاَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَسْمَعَ صَوْتِي وَتُجِيبَ دَعْوَتِي وَتَجَاوَزَ عَنْ خَطِيئَتِي وَتَصْفَحَ
عَنْ ظُلْمِي وَتُنْجِحَ طَلِبَتِي وَتَقْضِيَ حَاجَتِي وَتُنْجِزَ لِي مَا وَعَدْتَنِي وَتُقِيلَ عَثْرَتِي وَتَغْفِرَ
ذُنُوبِي وَتَعْفُوَ عَنْ جُرْمِي وَتُقْبِلَ عَلَيَّ وَلَا تُعْرِضَ عَنِّي وَتَرْحَمَنِي وَلَا تُعَذِّبَنِي وَتُعَافِيَنِي
وَلَا تَبْتَلِيَنِي وَتَرْزُقَنِي مِنَ الرِّزْقِ اَطْيَبَهُ وَاَوْسَعَهُ وَلَا تَحْرِمْنِيهِ يَا رَبِّ وَاقْضِ عَنِّي دَيْنِي
وَضَعْ عَنِّي وِزْرِي وَلَا تُحَمِّلْنِي مَا لَا طَاقَةَ لِي بِهِ يَا مَوْلَايَ وَاَدْخِلْنِي فِي كُلِّ خَيْرٍ اَدْخَلْتَ فِيهِ
مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ وَاَخْرِجْنِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ اَخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ
وَعَلَيْهِمْ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ بسجده برو بگو اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَدْعُوكَ
كَمَا اَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي برخیز بگو اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ قَلِيلاً مِنْ كَثِيرٍ مَعَ حَا

وطلبی نزدیکی گردانند بیج و سایر عبادات که از ایشان فوت شده باشند سعی کنند بلکه حج و زیارت ایشان بیج بجا آورند و در کتاب بحار باب منقول است که حضرت صادق علیه‌السلام در هر شب از برای فرزندان خود و در هر روز از برای پدر و مادر خود دو رکعت نماز میکردند در رکعت اول انا انزلناه و در رکعت دوم انا اعطیناک میخواندند و بسند صحیح از حضرت صادق علیه‌السلام منقول است که بسا باشد که میت در تنگی و شدت بوده باشد حق تعالی او را وسعت دهد و از تنگی آزاد و برطرف باو گویند این فرج که تو را رو داده بسبب نماز فلان برادر مومن تو کرده

★ از پیغمبر رسیده دو شب اول دفن دو رکعت نماز شب اول بخوان که در رکعت

بی لبیّةٍ عَظیمَةٍ وَغِناکَ عَنْهُ قَدیمٌ وَهُوَ عِنْدی کَثیرٌ وَهُوَ عَلَیْکَ سَهْلٌ یَسیرٌ فَامْنُنْ عَلَیَّ بِهِ اِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ آمینَ رَبَّ الْعالَمینَ پنجم خواندن این دعا است اَللّٰهُمَّ اِنّی اَدْعُوکَ کَما اَمَرْتَنی فَاسْتَجِبْ لی کَما وَعَدْتَنی و چون طولانی است بجهت اختصار از ذکر نکردیم هر که طالب است باقبال یا زاد المعاد رجوع کند ششم شیخ مفید در کتاب مقنعه روایت کرده از ثقه جلیل علی بن مهزیار از حضرت امام محمد تقی علیه السلام که مستحب است آنکه بسیار بگوئی در هر وقت از شب و روز ماه رمضان از اول ماه تا آخر یا ذَا الَّذی کانَ قَبْلَ کُلِّ شَیْءٍ ثُمَّ خَلَقَ کُلَّ شَیْءٍ ثُمَّ یَبْقی وَیَفْنی کُلُّ شَیْءٍ یا ذَا الَّذی لَیْسَ کَمِثْلِهِ شَیْءٌ وَیا ذَا الَّذی لَیْسَ فِی السَّماواتِ الْعُلی وَلا فِی الْاَرَضینَ السُّفْلی وَلا فَوْقَهُنَّ وَلا تَحْتَهُنَّ وَلا بَیْنَهُنَّ اِلٰهٌ یُعْبَدُ غَیْرُهُ لَکَ الْحَمْدُ حَمْداً لا یَقْوی عَلی اِحْصائِهِ اِلّا اَنْتَ فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلوٰةً لا یَقْوی عَلی اِحْصائِها اِلّا اَنْتَ هفتم شیخ کفعمی در بلد الامین و مصباح از اخبار سید بن باقی نقل کرده که هر که بخواند این دعا را در هر روز ماه رمضان بیامرزد حق تعالی گناهان چهل ساله او را اَللّٰهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضانَ الَّذی اَنْزَلْتَ فیهِ الْقُرْآنَ وَافْتَرَضْتَ عَلی عِبادِکَ فیهِ الصِّیامَ ارْزُقْنی حَجَّ بَیْتِکَ الْحَرامِ فی هٰذَا الْعامِ وَفی کُلِّ عامٍ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الْعِظامَ فَاِنَّهُ لا یَغْفِرُها غَیْرُکَ یا ذَا الْجَلالِ وَالْاِکْرامِ هشتم در هر روز صد مرتبه این ذکر را بگوید که محدث فیض در خلاصة الاذکار ذکر فرموده سُبْحانَ الضّارِّ النّافِعِ سُبْحانَ الْقاضی بِالْحَقِّ سُبْحانَ الْعَلِیِّ الْاَعْلی سُبْحانَهُ وَبِحَمْدِهِ سُبْحانَهُ وَتَعالی نهم شیخ مفید در مقنعه فرموده و از سنن ماه رمضان صلوات فرستادن بر رسول خدا است در هر روز صد مرتبه و اگر زیادتر فرستاد افضل است

مطلب دوم در اعمال مخصوصه شب و روز ماه مبارک رمضان است

شب اول

در آن چند عمل است اوّل آنکه طلب هلال کند و بعضی استهلال این ماه را واجب دانسته اند دوم چون رؤیت هلال کرد اشاره بهلال نکند بلکه رو بقبله کند و دستها را باسمان بلند کند و خطاب کند بهلال را و بگوید رَبّی وَرَبُّکَ اللّٰهُ رَبُّ الْعالَمینَ اَللّٰهُمَّ اَهِلَّهُ عَلَیْنا بِالْاَمْنِ وَالْاِیمانِ وَالسَّلامَةِ

نیکو کرده است شاد میشود و فرح میابد بدعا و استغفار او که برای او کند بنحوی که شاد میشود زنده که برای او هدیه آورند و فرح رفیق از اهل قبور در دنیا و آنچه در عوض و تصدق و دعا برای ایشان میفرستند خیر بدعا و ثواب آن اعمال برای کسیکه کرده و برای مرده هر دو نوشته میشود و در عطا ... که از مسلمانان برای میتی عمل خیر بجا آورد ثواب آن عمل را خدا مضاعف میگرداند و میت را نفع میبخشد و وارد شده است که میت شاد میشود بترحم و استغفار از برای او چنانکه زنده شاد میشود بهدیه و وارد شده است که داخل میشود بر میت در قبرش نماز و روزه و حج و تصدق و بر و دعا و ثواب آن برای هر دو نوشته میشود

وَالْإِسْلامِ وَالْمُسارَعَةِ إِلى ما تُحِبُّ وَتَرْضى اللّهُمَّ بارِكْ لَنا في شَهْرِنا هذا وَارْزُقْنا
خَيْرَهُ وَعَوْنَهُ وَاصْرِفْ عَنّا ضُرَّهُ وَشَرَّهُ وَبَلاءَهُ وَفِتْنَتَهُ و در روایتی است که حضرت رسول
صلی الله علیه وآله چون رؤیت میکرد هلال ماه رمضان را روی شریف را بجانب قبله میفرمود و میگفت
اللّهُمَّ أَهِلَّهُ عَلَيْنا بِالْأَمْنِ وَالْإِيمانِ وَالسَّلامَةِ وَالْإِسْلامِ وَالْعافِيَةِ الْمُجَلَّلَةِ
وَدِفاعِ الْأَسْقامِ وَالْعَوْنِ عَلَى الصَّلاةِ وَالصِّيامِ وَالْقِيامِ وَتِلاوَةِ الْقُرْآنِ
اللّهُمَّ سَلِّمْنا لِشَهْرِ رَمَضانَ وَتَسَلَّمْهُ مِنّا وَسَلِّمْنا فِيهِ حَتّى يَنْقَضِيَ عَنّا شَهْرُ
رَمَضانَ وَقَدْ عَفَوْتَ عَنّا وَغَفَرْتَ لَنا وَرَحِمْتَنا و از حضرت صادق علیه السلام منقول است
که چون رؤیت هلال نمودی بگو اللّهُمَّ قَدْ حَضَرَ شَهْرُ رَمَضانَ وَقَدِ افْتَرَضْتَ عَلَيْنا صِيامَهُ
وَأَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدىً لِلنّاسِ وَبَيِّناتٍ مِنَ الْهُدى وَالْفُرْقانِ اللّهُمَّ أَعِنّا عَلى
صِيامِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنّا وَسَلِّمْنا فِيهِ وَسَلِّمْنا مِنْهُ وَسَلِّمْهُ لَنا في يُسْرٍ مِنْكَ وَعافِيَةٍ
إِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يا رَحْمانُ يا رَحِيمُ پس بخواند دعاء چهل و سیم صحیفه کامله را در وقت رؤیت
هلال و سید بن طاوس روایت کرده که روزی حضرت امام زین العابدین علیه السلام در راهی میگذشت که نظر کرد بهلال
ماه رمضان پس آنحضرت ایستاد و گفت أَيُّهَا الْخَلْقُ الْمُطِيعُ الدّائِبُ السَّرِيعُ الْمُتَرَدِّدُ في مَنازِلِ
التَّقْدِيرِ الْمُتَصَرِّفُ في فَلَكِ التَّدْبِيرِ آمَنْتُ بِمَنْ نَوَّرَ بِكَ الظُّلَمَ وَأَوْضَحَ بِكَ الْبُهَمَ وَ
جَعَلَكَ آيَةً مِنْ آياتِ مُلْكِهِ وَعَلامَةً مِنْ عَلاماتِ سُلْطانِهِ فَحَدَّ بِكَ الزَّمانَ وَ
امْتَهَنَكَ بِالْكَمالِ وَالنُّقْصانِ وَالطُّلُوعِ وَالْأُفُولِ وَالْإِنارَةِ وَالْكُسُوفِ في كُلِّ ذلِكَ أَنْتَ
لَهُ مُطِيعٌ وَإِلى إِرادَتِهِ سَرِيعٌ سُبْحانَهُ ما أَعْجَبَ ما دَبَّرَ مِنْ أَمْرِكَ وَأَلْطَفَ ما صَنَعَ في شَأْنِكَ
جَعَلَكَ مِفْتاحَ شَهْرٍ حادِثٍ لِأَمْرٍ حادِثٍ فَأَسْأَلُ اللّهَ رَبِّي وَرَبَّكَ وَخالِقِي وَخالِقَكَ
وَمُقَدِّرِي وَمُقَدِّرَكَ وَمُصَوِّرِي وَمُصَوِّرَكَ أَنْ يُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ يَجْعَلَكَ
هِلالَ بَرَكَةٍ لا تَمْحَقُها الْأَيّامُ وَطَهارَةٍ لا تُدَنِّسُها الْآثامُ هِلالَ أَمْنٍ مِنَ الْآفاتِ وَ
سَلامَةٍ مِنَ السَّيِّئاتِ هِلالَ سَعْدٍ لا نَحْسَ فِيهِ وَيُمْنٍ لا نَكَدَ مَعَهُ وَيُسْرٍ لا يُمازِجُهُ

السَّلامُ عَلَيْكَ ابداً پس بفرستد
این هدیه بفلان مؤمن است
... رحمه الله هزار شهر در بهشت ...
هر کرامت ... بعطا ... هزار
حاجت او را روا میکند

نماز فرزند برای پدر و مادر

دو رکعت است در رکعت اول فاتحه و ده مرتبه رَبَّنَا اغْفِرْ لي وَلِوالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسابُ و در رکعت دوم فاتحه و ده مرتبه رَبِّ اغْفِرْ لي وَلِوالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِناً وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِناتِ و چون سلام دهد ده مرتبه بگوید رَبِّ ارْحَمْهُما كَما رَبَّيانِي صَغِيراً

نماز گرسنه

حضرت ... منقول ...

غُفْرٍ وَخَيْرٍ لا يَشُوبُهُ شَرٌّ هِلالَ أَمْنٍ وَإِيمانٍ وَنِعْمَةٍ وَإِحْسانٍ وَسَلامَةٍ وَإِسْلامٍ
اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنا مِنْ أَرْضىٰ مَنْ طَلَعَ عَلَيْهِ وَأَزْكىٰ مَنْ نَظَرَ
إِلَيْهِ وَأَسْعَدَ مَنْ تَعَبَّدَ لَكَ فِيهِ وَوَفِّقْنا اللّٰهُمَّ فِيهِ لِلطّاعَةِ وَالتَّوْبَةِ وَاعْصِمْنا
فِيهِ مِنَ الْآثامِ وَالْحَوْبَةِ وَأَوْزِعْنا فِيهِ شُكْرَ النِّعْمَةِ وَأَلْبِسْنا فِيهِ جُنَنَ الْعافِيَةِ
وَأَتْمِمْ عَلَيْنا بِاسْتِكْمالِ طاعَتِكَ فِيهِ الْمِنَّةَ إِنَّكَ أَنْتَ الْمَنّانُ الْحَمِيدُ وَصَلَّى اللّٰهُ
عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ وَاجْعَلْ لَنا فِيهِ عَوْناً مِنْكَ عَلىٰ ما نَدَبْتَنا إِلَيْهِ مِنْ
مُفْتَرَضِ طاعَتِكَ وَتَقَبَّلْها إِنَّكَ الْأَكْرَمُ مِنْ كُلِّ كَرِيمٍ وَالْأَرْحَمُ مِنْ كُلِّ رَحِيمٍ آمِينَ آمِينَ
رَبَّ الْعالَمِينَ. چهارم مجامعت با حلال خود کند و این از خصوصیات این ماه است و الا در غیر این ماه بلکه
جماع در شب اول ماه مکروه است. پنجم غسل شب اول ماه کند و روایت شده که هر که در شب اول ماه رمضان غسل
کند خارش بدن به او نرسد تا ماه رمضان آینده. ششم در نهر جاری غسل کند و سی کف آب بر سر بریزد تا با
طهارت معنوی باشد تا ماه رمضان آینده. هفتم زیارت قبر امام حسین علیه السلام کند تا گناهانش بخشیده شود
و ثواب حجاج و معتمرین آن سال را دریابد. هشتم از این شب ابتدا کند به خواندن هزار رکعت نماز این ماه چنانکه بعد در
آخر قسم دوم ذکر شد. نهم دو رکعت نماز کند در این شب در هر رکعت حمد و سوره انعام بخواند و سؤال
کند که حق تعالی کفایت کند او را و نگاه دارد او را از آنچه می‌ترسد و از دردها. دهم بخواند دعای «اللّٰهُمَّ
إِنَّ هٰذَا الشَّهْرَ الْمُبارَكَ» که در شب آخر ماه شعبان گذشت. یازدهم بعد از نماز مغرب دستها را بلند
کند و بخواند این دعا را که وارد از حضرت جواد علیه السلام ذکر دعا این است: اللّٰهُمَّ يا مَنْ يَمْلِكُ التَّدْبِيرَ
وَهُوَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يا مَنْ يَعْلَمُ خائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَما تُخْفِي الصُّدُورُ وَتُجِنُّ الضَّمِيرُ
وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ اللّٰهُمَّ اجْعَلْنا مِمَّنْ نَوىٰ فَعَمِلَ وَلا تَجْعَلْنا مِمَّنْ شَقِيَ فَكَسِلَ
وَلا مِمَّنْ هُوَ عَلىٰ غَيْرِ عَمَلٍ يَتَّكِلُ اللّٰهُمَّ صَحِّحْ أَبْدانَنا مِنَ الْعِلَلِ وَأَعِنّا عَلىٰ مَا افْتَرَضْتَ
عَلَيْنا مِنَ الْعَمَلِ حَتّىٰ يَنْقَضِيَ عَنّا شَهْرُكَ هٰذا وَقَدْ أَدَّيْنا مَفْرُوضَكَ فِيهِ عَلَيْنا
اللّٰهُمَّ أَعِنّا عَلىٰ صِيامِهِ وَوَفِّقْنا لِقِيامِهِ وَنَشِّطْنا فِيهِ لِلصَّلاةِ وَلا تَحْجُبْنا مِنَ
الْقِراءَةِ وَسَهِّلْ لَنا فِيهِ إِيتاءَ الزَّكاةِ اللّٰهُمَّ لا تُسَلِّطْ عَلَيْنا وَصَباً

وَلا تَعَباً وَلا سَقَماً وَلا عَطَباً اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنَا الْاِفْطارَ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلالِ اَللّٰهُمَّ

سَهِّلْ لَنا فيهِ ما قَسَمْتَهُ مِنْ رِزْقِكَ وَيَسِّرْ ما قَدَّرْتَهُ مِنْ اَمْرِكَ وَاجْعَلْهُ حَلالاً

طَيِّباً نَقِيّاً مِنَ الْاٰثامِ خالِصاً مِنَ الْاٰصارِ وَالْاَجْرامِ اَللّٰهُمَّ لا تُطْعِمْنا اِلّا طَيِّباً غَيْرَ

خَبيثٍ وَلا حَرامٍ وَاجْعَلْ رِزْقَكَ لَنا حَلالاً لا يَشُوبُهُ دَنَسٌ وَلا اَسْقامٌ يا مَنْ عِلْمُهُ

بِالسِّرِّ كَعِلْمِهِ بِالْاِعْلانِ يا مُتَفَضِّلاً عَلىٰ عِبادِهِ بِالْاِحْسانِ يا مَنْ هُوَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ

وَبِكُلِّ شَيْءٍ عَليمٌ خَبيرٌ اَلْهِمْنا ذِكْرَكَ وَجَنِّبْنا عُسْرَكَ وَاَنِلْنا يُسْرَكَ وَاهْدِنا لِلرَّشادِ

وَوَفِّقْنا لِلسَّدادِ وَاعْصِمْنا مِنَ الْبَلايا وَصُنّا مِنَ الْاَوْزارِ وَالْخَطايا يا مَنْ لا يَغْفِرُ

عَظيمَ الذُّنُوبِ غَيْرُهُ وَلا يَكْشِفُ السُّوءَ اِلّا هُوَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ وَاَكْرَمَ الْاَكْرَمينَ

صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبينَ وَاجْعَلْ صِيامَنا مَقْبُولاً وَبِالْبِرِّ وَالتَّقْوىٰ

مَوْصُولاً وَكَذٰلِكَ فَاجْعَلْ سَعْيَنا مَشْكُوراً وَقِيامَنا مَبْرُوراً وَقُرْاٰنَنا مَرْفُوعاً وَ

دُعاءَنا مَسْمُوعاً وَاهْدِنا لِلْحُسْنىٰ وَجَنِّبْنَا الْعُسْرىٰ وَيَسِّرْنا لِلْيُسْرىٰ وَاَعْلِ لَنَا الدَّرَجاتِ

وَضاعِفْ لَنَا الْحَسَناتِ وَاقْبَلْ مِنَّا الصَّوْمَ وَالصَّلٰوةَ وَاسْمَعْ مِنَّا الدَّعَواتِ وَاغْفِرْ

لَنَا الْخَطيئاتِ وَتَجاوَزْ عَنَّا السَّيِّئاتِ وَاجْعَلْنا مِنَ الْعامِلينَ الْفائِزينَ وَلا تَجْعَلْنا

مِنَ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضّالّينَ حَتّىٰ يَنْقَضِيَ شَهْرُ رَمَضانَ عَنّا وَقَدْ قَبِلْتَ فيهِ

صِيامَنا وَقِيامَنا وَزَكَّيْتَ فيهِ اَعْمالَنا وَغَفَرْتَ فيهِ ذُنُوبَنا وَاَجْزَلْتَ فيهِ مِنْ كُلِّ

خَيْرٍ نَصيبَنا فَاِنَّكَ الْاِلٰهُ الْمُجيبُ وَالرَّبُّ الْقَريبُ وَاَنْتَ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحيطٌ دوازدهم بخواند

در این شب دعای مأثور از حضرت صادق علیه السلام را که در اقبال است اَللّٰهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضانَ مُنْزِلَ الْقُرْاٰنِ

هٰذا شَهْرُ رَمَضانَ الَّذي اَنْزَلْتَ فيهِ الْقُرْاٰنَ وَاَنْزَلْتَ فيهِ اٰياتٍ بَيِّناتٍ مِنَ الْهُدىٰ

وَالْفُرْقانِ اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنا صِيامَهُ وَاَعِنّا عَلىٰ قِيامِهِ اَللّٰهُمَّ سَلِّمْهُ لَنا وَسَلِّمْنا

فيهِ وَتَسَلَّمْهُ مِنّا في يُسْرٍ مِنْكَ وَمُعافاةٍ وَاجْعَلْ فيما تَقْضي وَتُقَدِّرُ مِنَ الْاَمْرِ الْمَحْتُومِ

(اذکار رفع حدیث نفس)

حضرت آدم علیه السلام از زیادتی حدیث نفس از او در طلب شد پس حضرت جبرئیل نازل شد و گفت بگو لا حول ولا قوة الا بالله. و از حضرت باقر علیه السلام روایت کرده که شخصی خدمت حضرت رسول صلی الله علیه وآله شکایت کرد به آنحضرت از وسوسه و حدیث نفس و تنگی که او را ساکن کرده بود و از قرض بود. حضرت فرمود بگو تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذي لا يَمُوتُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَداً وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَريكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبيراً و این را مکرر بگو. پس چندی نگذشت که آمد نزد حضرت و گفت یا رسول الله خداوند

(برای دفع وسوسه)

وَفِيمَا تَفْرُقُ مِنَ الْأَمْرِ الْحَكِيمِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَلَا يُبَدَّلُ أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ الْمَشْكُورِ سَعْيُهُمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمُكَفَّرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتُهُمْ وَاجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ أَنْ تُطِيلَ لِي فِي عُمْرِي وَتُوَسِّعَ عَلَيَّ مِنَ الرِّزْقِ الْحَلَالِ سیزدهم بخواند دعای چهل و چهارم صحیفهٔ کامله را چهاردهم بخواند اَللّٰهُمَّ إِنَّ هٰذَا شَهْرُ رَمَضَانَ الخ که بعد از اعمال نقل شود و بسیار طولانی است پانزدهم بخواند اَللّٰهُمَّ إِنَّهُ قَدْ دَخَلَ شَهْرُ رَمَضَانَ اَللّٰهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَجَعَلْتَهُ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ اَللّٰهُمَّ فَبَارِكْ لَنَا فِي شَهْرِ رَمَضَانَ وَأَعِنَّا عَلَى صِيَامِهِ وَصَلَوَاتِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنَّا روایت است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله چون ماه رمضان داخل میشد این دعا را بخواند

شانزدهم و نیز روایت است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در شب اول ماه رمضان این دعا را میخواندند

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي أَكْرَمَنَا بِكَ أَيُّهَا الشَّهْرُ الْمُبَارَكُ اَللّٰهُمَّ فَقَوِّنَا عَلَى صِيَامِنَا وَقِيَامِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ اَللّٰهُمَّ أَنْتَ الْوَاحِدُ فَلَا وَلَدَ لَكَ وَأَنْتَ الصَّمَدُ فَلَا شِبْهَ لَكَ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ فَلَا يُعِزُّكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنَا الْفَقِيرُ وَأَنْتَ الْمَوْلَى وَأَنَا الْعَبْدُ وَأَنْتَ الْغَفُورُ وَأَنَا الْمُذْنِبُ وَأَنْتَ الرَّحِيمُ وَأَنَا الْمُخْطِئُ وَأَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ وَأَنْتَ الْحَيُّ وَأَنَا الْمَيِّتُ أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ أَنْ تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي وَتَجَاوَزَ عَنِّي إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ هفدهم در باب اول گذشت ذکر استحباب خواندن دعای جوشن کبیر در اول ماه رمضان هیجدهم بخواند دعای حج را که در اول ماه گذشت نوزدهم چون ماه رمضان شروع شود سزاوار است تکیه بر تلاوت قرآن و مرویست که حضرت صادق علیه السلام در وقت تلاوت قرآن قبل از قرائت این دعا را میخواندند اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّ هٰذَا كِتَابُكَ الْمُنْزَلُ مِنْ عِنْدِكَ عَلَى رَسُولِكَ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَكَلَامُكَ النَّاطِقُ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّكَ جَعَلْتَهُ هَادِيًا مِنْكَ إِلَى خَلْقِكَ وَحَبْلًا مُتَّصِلًا فِيمَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ عِبَادِكَ اَللّٰهُمَّ إِنِّي نَشَرْتُ عَهْدَكَ وَكِتَابَكَ اَللّٰهُمَّ فَاجْعَلْ

نَظَرِي فِيهِ عِبَادَةً وَقِرَائَتِي فِيهِ فِكْراً وَفِكْرِي فِيهِ اعْتِبَاراً وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ اتَّعَظَ
بِبَيَانِ مَوَاعِظِكَ فِيهِ وَاجْتَنَبَ مَعَاصِيَكَ وَلَا تَطْبَعْ عِنْدَ قِرَائَتِي عَلَى سَمْعِي وَلَا
تَجْعَلْ عَلَى بَصَرِي غِشَاوَةً وَلَا تَجْعَلْ قِرَائَتِي قِرَائَةً لَا تَدَبُّرَ فِيهَا بَلِ اجْعَلْنِي أَتَدَبَّرُ
آيَاتِهِ وَأَحْكَامَهُ آخِذاً بِشَرَائِعِ دِينِكَ وَلَا تَجْعَلْ نَظَرِي فِيهِ غَفْلَةً وَلَا قِرَائَتِي
هَذَراً إِنَّكَ أَنْتَ الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ و بعد از قرائت قرآن مجید این دعا را بخوانند اللَّهُمَّ إِنِّي
قَدْ قَرَأْتُ مَا قَضَيْتَ مِنْ كِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَهُ عَلَى نَبِيِّكَ الصَّادِقِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَآلِهِ فَلَكَ الْحَمْدُ رَبَّنَا اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِمَّنْ يُحِلُّ حَلَالَهُ وَيُحَرِّمُ حَرَامَهُ وَيُؤْمِنُ بِمُحْكَمِهِ
وَمُتَشَابِهِهِ وَاجْعَلْهُ لِي أُنْساً فِي قَبْرِي وَأُنْساً فِي حَشْرِي وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ تُرْقِيهِ بِكُلِّ
آيَةٍ قَرَأَهَا دَرَجَةً فِي أَعْلَا عِلِّيِّينَ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

روز اول

و در آن چند عمل است اول غسل کردن در آب جاری و ریختن سی کف آب بر سر که باعث ایمنی از جمیع دردها
و بیماریها است در تمام سال دوم کفی از گلاب بر رو بزند تا از خواری و پریشانی نجات یابد و قدری
هم بر سر خود بزند تا در آن سال از سرسام ایمن شود سیم دو رکعت نماز اول ماه و تصدق آن بعمل آورد
چهارم دو رکعت نماز کند در رکعت اول حمد و انّا فتحنا و در رکعت دوم حمد و هر سوره که خواهد
تا حق تعالی جمیع بدیها را در آن سال از او دور گرداند و در حفظ خدا باشد تا سال آینده پنجم بعد از طلوع فجر
این دعا بخوانند اللَّهُمَّ قَدْ حَضَرَ شَهْرُ رَمَضَانَ وَقَدِ افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا صِيَامَهُ وَأَنْزَلْتَ
فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ اللَّهُمَّ أَعِنَّا عَلَى صِيَامِهِ وَ
تَقَبَّلْهُ مِنَّا وَتَسَلَّمْهُ مِنَّا وَسَلِّمْهُ لَنَا فِي يُسْرٍ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
ششم بخواند دعاء چهل و چهارم صحیفه کامله را اگر در شب نخوانده هفتم علامه مجلسی در زاد المعاد فرموده
کلینی و شیخ طوسی و دیگران بسند صحیح روایت کرده اند که حضرت امام موسی کاظم علیه السلام فرمود که در ماه مبارک رمضان
در اول سال یعنی روز اول ماه چنانچه علماء فهمیده اند این دعا را بخوان و فرمود که هر که این دعا را از
برای رضای خدا و بی شائبه اغراض فاسده و ریاء بخواند در آن سال باو نرسد فتنه و گمراهی و نه آفتی
که ضرر رساند بدینش او یا بدنش او و حق تعالی او را حفظ کند از شر آنچه در آن سال واقع میشود از بلاها

نماز استخاره ذات الرقاع

دو روز سه روز دو ماه بجهت ... اول و آخر چهارشنبه ... و بعد بگوید أَعُوذُ بِاللَّهِ الْقَوِيِّ مِنَ الشَّيْطَانِ الْغَوِيِّ وَأَعُوذُ بِمُحَمَّدٍ الرَّضِيِّ مِنْ شَرِّ مَا قُدِّرَ وَقُضِيَ وَأَعُوذُ بِإِلَهِ النَّاسِ مِنْ شَرِّ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

نماز استخاره ذات الرقاع

بکیفیت آن چنان است که ... شش رقعه ... در سه رقعه از آن بنویسد بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ خِيَرَةٌ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ لِفُلَانِ بْنِ فُلَانَةَ افْعَلْ و در سه رقعه دیگر بنویسد لَا تَفْعَلْ بجای افعل پس بگذارد آنها را در زیر مصلا خود و دو رکعت نماز بگذارد و چون فارغ شد سجده کند و بگوید در سجود صد مرتبه أَسْتَخِيرُ اللَّهَ

دعا این است اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذی دانَ لَهُ كُلُّ شَیْءٍ وَبِرَحْمَتِكَ الَّتی وَسِعَتْ كُلَّ شَیْءٍ وَبِعَظَمَتِكَ الَّتی تَواضَعَ لَها كُلُّ شَیْءٍ وَبِعِزَّتِكَ الَّتی قَهَرَتْ كُلَّ شَیْءٍ وَبِقُوَّتِكَ الَّتی خَضَعَ لَها كُلُّ شَیْءٍ وَبِجَبَرُوتِكَ الَّتی غَلَبَتْ كُلَّ شَیْءٍ وَبِعِلْمِكَ الَّذی اَحاطَ بِكُلِّ شَیْءٍ یا نُورُ یا قُدُّوسُ یا اَوَّلُ قَبْلَ كُلِّ شَیْءٍ وَیا باقِیاً بَعْدَ كُلِّ شَیْءٍ یا اَللّٰهُ یا رَحْمٰنُ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی تُغَیِّرُ النِّعَمَ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی تُنْزِلُ النِّقَمَ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی تَقْطَعُ الرَّجاءَ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی تُدیلُ الْاَعْداءَ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی تَرُدُّ الدُّعاءَ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی یُسْتَحَقُّ بِها نُزُولُ الْبَلاءِ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی تَحْبِسُ غَیْثَ السَّماءِ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی تَكْشِفُ الْغِطاءَ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی تُعَجِّلُ الْفَناءَ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی تُورِثُ النَّدَمَ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی تَهْتِكُ الْعِصَمَ وَاَلْبِسْنی دِرْعَكَ الْحَصینَةَ الَّتی لا تُرامُ وَعافِنی مِنْ شَرِّ ما اُحاذِرُ بِاللَّیْلِ وَالنَّهارِ فی مُسْتَقْبَلِ سَنَتی هٰذِهِ اَللّٰهُمَّ رَبَّ السَّمٰواتِ السَّبْعِ وَرَبَّ الْاَرَضینَ السَّبْعِ وَما فیهِنَّ وَما بَیْنَهُنَّ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظیمِ وَرَبَّ السَّبْعِ الْمَثانی وَالْقُرْآنِ الْعَظیمِ وَرَبَّ اِسْرافیلَ وَمیكائیلَ وَجَبْرَئیلَ وَرَبَّ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ سَیِّدِ الْمُرْسَلینَ وَخاتَمِ النَّبِیّینَ اَسْئَلُكَ بِكَ وَبِما تَسَمَّیْتَ بِهِ تَفَضَّلْتَ یا عَظیمُ اَنْتَ الَّذی تَمُنُّ بِالْعَظیمِ وَتَدْفَعُ كُلَّ مَحْذُورٍ وَتُعْطی كُلَّ جَزیلٍ وَتُضاعِفُ مِنَ الْحَسَناتِ بِالْقَلیلِ وَبِالْكَثیرِ وَتَفْعَلُ ما تَشاءُ یا قَدیرُ یا اَللّٰهُ یا رَحْمٰنُ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَیْتِهِ وَاَلْبِسْنی فی مُسْتَقْبَلِ سَنَتی هٰذِهِ سِتْرَكَ وَنَضِّرْ وَجْهی بِنُورِكَ وَاَحِبَّنی بِمَحَبَّتِكَ وَبَلِّغْنی رِضْوانَكَ وَشَریفَ كَرامَتِكَ وَجَسیمَ عَطِیَّتِكَ وَاَعْطِنی مِنْ خَیْرِ ما عِنْدَكَ وَمِنْ خَیْرِ ما اَنْتَ مُعْطیهِ اَحَداً مِنْ خَلْقِكَ وَاَلْبِسْنی مَعَ ذٰلِكَ عافِیَتَكَ یا مَوْضِعَ كُلِّ شَكْوی وَیا شاهِدَ كُلِّ نَجْوی وَیا عالِمَ كُلِّ خَفِیَّةٍ وَیا دافِعَ ما تَشاءُ

مِن بَلِيَّتِهِ بِاَكْرَمِ الْعَفْوِ بِاَحْسَنِ التَّجَاوُزِ وَتَوَفَّنِي عَلٰى مِلَّةِ اِبْرٰهِيمَ وَفِطْرَتِهِ وَعَلٰى
دِينِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَسُنَّتِهِ وَعَلٰى خَيْرِ الْوَفَاةِ فَتَوَفَّنِي مُوَالِيًا لِاَوْلِيَائِكَ
وَمُعَادِيًا لِاَعْدَائِكَ اَللّٰهُمَّ وَجَنِّبْنِي فِي هٰذِهِ السَّنَةِ كُلَّ عَمَلٍ اَوْ قَوْلٍ اَوْ فِعْلٍ
يُبَاعِدُنِي مِنْكَ وَاجْلِبْنِي اِلٰى كُلِّ عَمَلٍ اَوْ قَوْلٍ اَوْ فِعْلٍ يُقَرِّبُنِي مِنْكَ فِي هٰذِهِ السَّنَةِ
يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَامْنَعْنِي مِنْ كُلِّ عَمَلٍ اَوْ قَوْلٍ اَوْ فِعْلٍ يَكُونُ مِنِّي اَخَافُ ضَرَرَ
عَاقِبَتِهِ وَاَخَافُ مَقْتَكَ اِيَّايَ عَلَيْهِ حِذَارَ اَنْ تَصْرِفَ وَجْهَكَ الْكَرِيمَ عَنِّي
فَاَسْتَوْجِبَ بِهِ نَقْصًا مِنْ حَظٍّ لِي عِنْدَكَ يَا رَؤُفُ يَا رَحِيمُ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مُسْتَقْبَلِ
سَنَتِي هٰذِهِ فِي حِفْظِكَ وَفِي جِوَارِكَ وَفِي كَنَفِكَ وَجَلِّلْنِي سِتْرَ عَافِيَتِكَ وَهَبْ لِي كَرَامَتَكَ
عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ وَلَا اِلٰهَ غَيْرُكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي تَابِعًا لِصَالِحِي مَنْ مَضٰى مِنْ
اَوْلِيَائِكَ وَاَلْحِقْنِي بِهِمْ وَاجْعَلْنِي مُسَلِّمًا لِمَنْ قَالَ بِالصِّدْقِ عَلَيْكَ مِنْهُمْ وَاَعُوذُ بِكَ
اَللّٰهُمَّ اَنْ تُحِيطَ بِي خَطِيئَتِي وَظُلْمِي وَاِسْرَافِي عَلٰى نَفْسِي وَاتِّبَاعِي لِهَوَايَ وَاشْتِغَالِي بِشَهَوَاتِي
فَيَحُولَ ذٰلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَ رَحْمَتِكَ وَرِضْوَانِكَ فَاَكُونَ مَنْسِيًّا عِنْدَكَ مُتَعَرِّضًا
لِسَخَطِكَ وَنِقْمَتِكَ اَللّٰهُمَّ وَفِّقْنِي لِكُلِّ عَمَلٍ صَالِحٍ تَرْضٰى بِهِ عَنِّي وَقَرِّبْنِي اِلَيْكَ
زُلْفٰى اَللّٰهُمَّ كَمَا كَفَيْتَ نَبِيَّكَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ هَوْلَ عَدُوِّهِ وَفَرَّجْتَ هَمَّهُ
وَكَشَفْتَ غَمَّهُ وَصَدَقْتَهُ وَعْدَكَ وَاَنْجَزْتَ لَهُ عَهْدَكَ اَللّٰهُمَّ فَبِذٰلِكَ فَاكْفِنِي هَوْلَ
هٰذِهِ السَّنَةِ وَاٰفَاتِهَا وَاَسْقَامَهَا وَفِتْنَتَهَا وَشُرُورَهَا وَاَحْزَانَهَا وَضِيقَ الْمَعَاشِ فِيهَا
وَبَلِّغْنِي بِرَحْمَتِكَ كَمَالَ الْعَافِيَةِ بِتَمَامِ دَوَامِ النِّعْمَةِ عِنْدِي اِلٰى مُنْتَهٰى اَجَلِي اَسْئَلُكَ
سُؤَالَ مَنْ اَسَاءَ وَظَلَمَ وَاسْتَكَانَ وَاعْتَرَفَ وَاَسْئَلُكَ اَنْ تَغْفِرَ لِي مَا مَضٰى مِنَ
الذُّنُوبِ الَّتِي حَصَرَتْهَا حَفَظَتُكَ وَاَحْصَتْهَا كِرَامُ مَلَائِكَتِكَ عَلَيَّ وَاَنْ تَعْصِمَنِي اَللّٰهُمَّ
مِنَ الذُّنُوبِ فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي اِلٰى مُنْتَهٰى اَجَلِي يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيمُ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ

وَآمُلُ بِهِ مُحَمَّدٍ وَاِنّي كُلَّ ما سَئَلْتُكَ وَرَغِبْتُ اِلَيْكَ فيهِ فَاِنَّكَ اَمَرْتَني بِالدُّعاءِ وَتَكَفَّلْتَ لي بِالْاِجابَةِ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ فقیر گوید که سید این دعا را در شب اول ماه ذکر فرموده **روز ششم** سنه دویست و یک مردم بیعت کردند با حضرت امام رضا علیه السلام و سید روایت کرده که برای شکرانه این نعمت دو رکعت نماز در این روز بگذارند در هر رکعت بعد از حمد بیست و پنج مرتبه توحید بخوانند **شب سیزدهم** اول لیالی بیض است و در آن سه عمل است اول غسل دوم چهار رکعت نماز در هر رکعت حمد و یس و پنج مرتبه توحید سوم دو رکعت نماز که در شب سیزدهم رجب و شعبان نیز خوانده میشود در هر رکعت بعد از حمد یس و تبارک الملک و توحید بخواند و در شب چهاردهم این نماز خوانده میشود چهار رکعت بدو سلام و در روایت وارد شده دعای مجیر گذشت که هر کس آن را در ایام البیض ماه رمضان بخواند گناهانش آمرزیده شود اگر چه بعدد قطرات باران و برگ درختان و ریگ بیابان باشد **شب پانزدهم** از لیالی متبرکه است و در آن چند عمل است اول غسل دوم زیارت امام حسین علیه السلام سوم شش رکعت نماز بحمد و یس و تبارک و توحید چهارم صد رکعت نماز در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه توحید بخواند شیخ مفید در مقنعه از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام روایت کرده که هر که این عمل را بجا آورد حقتعالی بفرستد بسوی او ده ملائکه که دفع کنند از او دشمنان او را از جن و انس و بفرستد سی فرشته نزد موت او که او را ایمن کنند از آتش جهنم و روایت شده که از حضرت صادق علیه السلام سوال کردند که چه میفرمائی در حق کسیکه حاضر شود نزد قبر حسین علیه السلام در شب نیمه ماه رمضان فرمود به به کسیکه نماز کند او در نزد قبر آنحضرت بعد شب نیمه ماه رمضان ده رکعت بعد از نماز عشاء و این نماز غیر از نافله شب باشد و بخواند در هر رکعت بعد از حمد قُلْ هُوَ اللّهُ اَحَدٌ ده مرتبه و پناه ببرد بخداوند تعالی از آتش جهنم حقتعالی او را آزاد از آتش ثبت فرماید و از دنیا نرود تا در خواب ببیند ملائکه که بشارت دهند او را به بهشت و ملائکه که ایمن گردانند او را از آتش **روز نیمه** سنه دوم ولادت باسعادت حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام واقع شد و شیخ مفید فرموده که تولد امام محمد تقی علیه السلام در سنه صد و نود و پنج در این روز بوده لکن مشهور در غیر این روز است بهر حال روز بسیار شریفی است و صدقات و مبرات در آن فضیلت بسیار دارد **شب هفدهم** شب با برکتی است و در آن شب لشکر حضرت رسول صلی الله علیه و آله با لشکر کفار قریش ملاقات کردند در بدر و در روزش جنگ بدر واقع شد و حقتعالی لشکر آنحضرت را بر مشرکین

استخاره با تسبیح

جواهر فرموده در جواهر استخاره ایکه معمول است نزد بعض اهل زمان [illegible]

ظفر داد و آن اعظم فتوحات اسلام بود لهذا علما فرموده‌اند که در این روز مستحب است صدقه دادن و شکر
خدا بسیار نمودن و غسل و عبادت در شبش نیز فضیلت عظیم دارد و مؤلف گوید که روایات بسیار وارد
شده که در این شب بدر حضرت رسول صلی الله علیه و آله با اصحاب فرمود کیست امشب برای ما برود از چاه
آب بکشد بیاورد اصحاب سکوت کردند و هیچکدام اقدام بر این کار نکردند حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام
مشکی برداشت بطلب بیرون رفت و آن شب شبی بود سرد و باد می‌آمد و ظلمت داشت پس رسید
بچاه آب و آن چاهی بود بسیار گود و تاریک و آنحضرت دلوی نیافت تا از چاه آب کشد لاجرم بچاه
پایین رفت و مشک را پر کرده و بیرون آمد و برگردید آمدن که ناگاه بادی سختی برخورد با نحضرت که آنجناب
از سختی آن نشست تا برطرف شد پس برخاست و حرکت فرمود که ناگاه بادی سختی دیگر مانند آن آمد آن
حضرت نشست تا برطرف شد دیگر باره برخاست و در مرتبه سیم نیز همان نحو بادی رسید آن
حضرت نشست و چون رد شد برخاست و خود را بحضرت رسول صلی الله علیه و آله رسانید حضرت پرسید
که یا اباالحسن برای چه دیر آمدی عرض کرد که سه مرتبه بادی بمن رسید که بسیار سخت بود و مرا لرزه فرا
گرفت و مکث نمودم بجهت برطرف شدن آن بادها بود فرمود یا دانستی آنها چه بود یا علی عرض کرد نه فرمود آن
اول جبرئیل بود با هزار فرشته که بر تو سلام کرد و سلام کردند و دیگری میکائیل بود با هزار فرشته
که بر تو سلام کرد و سلام کردند و پس از آن اسرافیل بود با هزار ملائکه که سلام کرد بر تو و سلام کردند
و اینها فرود آمدند بجهت مدد ما فقیر گوید که اشاره بهمین است قول آنکسیکه گفته که از برای امیرالمؤمنین
علیه السلام در یک شب سه هزار و سه منقبت بوده و اشاره بهمین نموده سید حمیری در شعر خود در مدح حضرت

اقسم بالله و آلائه	والمرء عما قال مسئول	ان علی بن ابیطالب	علی التقی و البر مجبول
کان اذا الحرب مرتها القنا	و احجمت عنها البهالیل	یمشی الی الحرب و فی کفه	ابیض ماضی الحد مصقول
مشی الی القرن بابن اشباله	ابرزه للقرص الغیل	ذاک الذی سلم فی لیلة	علیه میکال و جبریل
میکال فی الف و جبریل فی	الف و یتلوهم سرافیل	لیلة بدر مددا انزلوا	کانهم طیر ابابیل

شب نوزدهم

اول شبهای قدر است و شب قدر همان شبی است که در تمام سال شبی بهتر از آن
نیست و عمل در آن بهتر است از عمل در هزار ماه و در آن شب تقدیر امور سال میشود و ملائکه
و روح که اعظم ملائکه است در آن شب باذن پروردگار بزمین نازل میشوند و بخدمت امام زمان علیه السلام مشرف
میشوند و آنچه برای هر کس مقدر شده است بر امام علیه السلام عرض میکنند و اعمال شبهای قدر بر دو نوع است

کیفیت استخاره

و بدانکه ما در این باب بهمین استخاره‌ای که ذکر خواهیم کرد اکتفا میکنیم که مروی است از کتاب تقویم المحسنین برای استخاره در ایام هفته بدون تفکر و دیگر کتب استخاره بمطلب بنظر مشهورات و دیگر جدولی که نقل شده از امام جعفر صادق علیه السلام بدین ترتیب روز یکشنبه یکساعت تا ظهر بد است و از ظهر تا عصر خوب و از عصر تا مغرب بد و روز دوشنبه یکساعت تا طلوع شمس بد است از آن تا ظهر خوب و از ظهر تا عصر بد و از عصر تا عشا آخر روز سه‌شنبه یکساعت از روز تا ظهر بد و از ظهر تا عصر خوب و از عصر تا عشا آخر روز چهارشنبه یکساعت تا ظهر بد و از عصر تا عشا آخر روز پنجشنبه یکساعت تا طلوع آفتاب بد و از ظهر تا عشا آخر روز جمعه

یکی آنکه در همه شب باید کرد و دیگر آنکه مخصوص است هر شبی امّا اوّل پس آن چند چیز است اوّل
غسل است علامه مجلسی فرموده که غسل این شبها را مقارن غروب آفتاب کردن بهتر است که نماز
شام را با غسل بکند دوّم دو رکعت نماز است در هر رکعت بعد از حمد هفت مرتبه توحید بخواند
و بعد از فراغ هفتاد مرتبه أَسْتَغْفِرُ اللهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ بگوید در روایت نبوی است که از جای خود
برنخیزد تا حقتعالی او را و پدر و مادرش را بیامرزد الخبر سیّم قرآن مجید بگشاید و بگذارد در مقابل
خود و بگوید اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكِتابِكَ الْمُنْزَلِ وَما فِيهِ وَفِيهِ اسْمُكَ
الْأَكْبَرُ وَأَسْماؤُكَ الْحُسْنىٰ وَما يُخافُ وَيُرْجىٰ أَنْ تَجْعَلَنِي مِنْ عُتَقائِكَ مِنَ النّارِ
پس هر حاجت که دارد بخواهد چهارم آنکه مصحف شریف را بگیرد و بر سر بگذارد و بگوید اَللّٰهُمَّ
بِحَقِّ هٰذَا الْقُرْآنِ وَبِحَقِّ مَنْ أَرْسَلْتَهُ بِهِ وَبِحَقِّ كُلِّ مُؤْمِنٍ مَدَحْتَهُ فِيهِ وَ
بِحَقِّكَ عَلَيْهِمْ فَلا أَحَدَ أَعْرَفُ بِحَقِّكَ مِنْكَ پس ده مرتبه بگوید بِكَ يا اَللهُ ده
مرتبه بِمُحَمَّدٍ ده مرتبه بِعَلِيٍّ ده مرتبه بِفاطِمَةَ ده مرتبه بِالْحَسَنِ ده مرتبه بِالْحُسَيْنِ
ده مرتبه بِعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ ده مرتبه بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ ده مرتبه بِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ ده مرتبه
بِمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ ده مرتبه بِعَلِيِّ بْنِ مُوسىٰ ده مرتبه بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ ده مرتبه بِعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ
ده مرتبه بِالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ ده مرتبه بِالْحُجَّةِ پس هر حاجت که داری طلب کن پنجم زیارت کند
امام حسین علیه السلام را در خبر است که چون شب قدر میشود منادی از آسمان هفتم ندا میکند از بطنان عرش
که حقتعالی آمرزید هر که را که بزیارت قبر حسین علیه السلام آمده ششم احیا بدارد این شبها را روایت
شده هر که احیا کند شب قدر را گناهان او آمرزیده شود هرچند بعدد ستارگان آسمان و سنگینی
کوهها و کیل دریاها باشد هفتم صد رکعت نماز کند که فضیلت بسیار دارد و افضل آنکه در
هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه توحید بخواند هشتم بخواند اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَمْسَيْتُ لَكَ عَبْداً
داخِراً لا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعاً وَلا ضَرّاً وَلا أَصْرِفُ عَنْها سُوءاً أَشْهَدُ بِذٰلِكَ عَلىٰ نَفْسِي
وَأَعْتَرِفُ لَكَ بِضَعْفِ قُوَّتِي وَقِلَّةِ حِيلَتِي فَصَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْجِزْ لِي ما وَعَدْتَنِي
وَجَمِيعَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِناتِ مِنَ الْمَغْفِرَةِ فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ وَأَتْمِمْ عَلَيَّ ما آتَيْتَنِي فَإِنِّي

عَبْدُكَ الْمِسْكِینُ الْمُسْتَكِینُ الضَّعِیفُ الْفَقِیرُ الْمَهِینُ اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْنِی نَاسِیاً لِذِكْرِكَ فِیمَا اَوْلَیْتَنِی وَ لَا لِاِحْسَانِكَ فِیمَا اَعْطَیْتَنِی وَ لَا اٰیِساً مِنْ اِجَابَتِكَ وَ اِنْ اَبْطَاَتْ عَنِّی فِی سَرَّاۤءَ اَوْ ضَرَّاۤءَ اَوْ شِدَّةٍ اَوْ رَخَاۤءٍ اَوْ عَافِیَةٍ اَوْ بَلَاۤءٍ اَوْ بُؤْسٍ اَوْ نَعْمَاۤءَ اِنَّكَ سَمِیعُ الدُّعَاۤءِ و این دعا را کفعمی از امام زین العابدین علیه السلام روایت کرده که در این شبها میخواندند در حال قیام و قعود و رکوع و سجود و علامهٔ مجلسی ره فرموده که بهترین اعمال در این شبها طلب آمرزش و دعا از برای مطالب دنیا و آخرت خود و پدر و مادر و خویشان خود و برادران مؤمن زنده و مردهٔ ایشان است و اذکار و صلوات بر محمّد و آل محمّد علیهم السلام آنچه مقدور شود و در بعضی از روایات وارد شده است که دعای جوشن کبیر را در این سه شب بخوانند فقیر گوید که دعای جوشن در سابق گذشت و روایت شده که خدمت حضرت رسول صلّی الله علیه و آله عرض شد که اگر من درک کردم شب قدر را چه از خداوند خود بخواهم فرمود عافیت را

قسم دوّم

یعنی اعمال مخصوصهٔ این شبها پس اعمال شب نوزدهم چند چیز است اوّل صد مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ رَبِّی وَ اَتُوبُ اِلَیْهِ دوم صد مرتبه اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ اَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ سیم بخواند دعای یا ذَا الَّذِی كَانَ را که در قسم چهارم گذشت چهارم بخواند اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ فِیمَا تَقْضِی وَ تُقَدِّرُ مِنَ الْاَمْرِ الْمَحْتُومِ وَ فِیمَا تَفْرُقُ مِنَ الْاَمْرِ الْحَكِیمِ فِی لَیْلَةِ الْقَدْرِ وَ فِی الْقَضَاۤءِ الَّذِی لَا یُرَدُّ وَ لَا یُبَدَّلُ اَنْ تَكْتُبَنِی مِنْ حُجَّاجِ بَیْتِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ الْمَشْكُورِ سَعْیُهُمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمُكَفَّرِ عَنْهُمْ سَیِّئَاتُهُمْ وَ اجْعَلْ فِیمَا تَقْضِی وَ تُقَدِّرُ اَنْ تُطِیلَ عُمْرِی فِی خَیْرٍ وَ تُوَسِّعَ عَلَیَّ فِی رِزْقِی وَ تَفْعَلَ بِی كَذَا وَ كَذَا بجای این کلمه حاجت خود را ذکر کند و شب بیست و یکم فضیلتش زیادتر از شب نوزدهم است و باید اعمال آن شب را از غسل و احیاء و زیارت و نماز هفت قل هو الله و قرآن بر سر گرفتن و صد رکعت نماز و دعای جوشن کبیر و غیر اینها در این شب بعمل آورد و در روایات تاکید شده در غسل و احیاء و جدّ و جهد در عبادت در این شب و شب بیست و سیم و آنکه شب قدر یکی از این دو شب است و در چند روایت است که از معصوم سؤال کردند که معیّن فرمائید که شب قدر کدام یک از این دو شب است تعیین نکردند بلکه فرمودند مَا اَیْسَرَ لَیْلَتَیْنِ فِیمَا تَطْلُبُ یا آنکه فرمودند مَا عَلَیْكَ اَنْ تَفْعَلَ خَیْراً فِی لَیْلَتَیْنِ و نحو ذلک و قال شیخنا الصدوق فیما املی علی المشایخ فی مجلس واحد من مذهب الامامیة و من احیی هاتین اللیلتین

نماز حاجت

رکعت اوّل الحمد و آیة الکرسی و در رکعت دوم حمد و آخر سورهٔ حشر لَوْ اَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْاٰنَ عَلٰی جَبَلٍ تا آخر سوره بعد [illegible] و بگوید [illegible] هٰذَا الْقُرْاٰنَ [illegible] كُلُّ مُؤْمِنٍ [illegible] فَلَا اَحَدَ اَعْرَفُ بِحَقِّكَ مِنْكَ بِحَقِّكَ [illegible] یَا اَللّٰهُ ده مرتبه یَا مُحَمَّدُ ده مرتبه یَا عَلِیُّ ده مرتبه یَا فَاطِمَةُ ده مرتبه یَا حَسَنُ ده مرتبه یَا حُسَیْنُ ده مرتبه یَا عَلِیَّ بْنَ الْحُسَیْنِ ده مرتبه یَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ ده مرتبه یَا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ ده مرتبه یَا مُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ ده مرتبه یَا عَلِیَّ بْنَ مُوسٰی ده مرتبه یَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ

بمذاكرة العلم فهو افضل و بالجمله از این شب شروع کند بدعاهای شبهای دهه آخر که از جمله این دعاست که شیخ کلینی در کافی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود میگوئی در دهه آخر ماه رمضان در هر شب اَعُوذُ بِجَلالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ اَنْ يَنْقَضِيَ عَنّي شَهْرُ رَمَضانَ اَوْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَتي هذِهِ وَلَكَ قِبَلي ذَنْبٌ اَوْ تَبِعَةٌ تُعَذِّبُني عَلَيْهِ و کفعمی در حاشیه بلد الامین نقل کرده که حضرت صادق علیه السلام در هر شب از دهه آخر بعد از فرایض و نوافل میخواند اَللّهُمَّ اَدِّ عَنّا حَقَّ ما مَضى مِنْ شَهْرِ رَمَضانَ وَاغْفِرْ لَنا تَقْصيرَنا فيهِ وَتَسَلَّمْهُ مِنّا مَقْبُولاً وَلا تُؤاخِذْنا بِاِسْرافِنا عَلى اَنْفُسِنا وَاجْعَلْنا مِنَ الْمَرْحُومينَ وَلا تَجْعَلْنا مِنَ الْمَحْرُومينَ و فرمود هر که بگوید این را بیامرزد حقتعالی تقصیری که از او سرزده در ایام گذشته از ماه رمضان و نگهدارد او را از معاصی در بقیه ماه و از جمله سید بن طاوس در اقبال از ابن ابی عمیر از مرازم نقل کرده که حضرت صادق علیه السلام در هر شب از دهه آخر میخواند اَللّهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ في كِتابِكَ الْمُنْزَلِ شَهْرُ رَمَضانَ الَّذي اُنْزِلَ فيهِ الْقُرْآنُ هُدىً لِلنّاسِ وَبَيِّناتٍ مِنَ الْهُدى وَالْفُرْقانِ فَعَظَّمْتَ حُرْمَةَ شَهْرِ رَمَضانَ بِما اَنْزَلْتَ فيهِ مِنَ الْقُرْآنِ وَخَصَصْتَهُ بِلَيْلَةِ الْقَدْرِ وَجَعَلْتَها خَيْراً مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ اَللّهُمَّ وَهذِهِ اَيّامُ شَهْرِ رَمَضانَ قَدِ انْقَضَتْ وَلَياليهِ قَدْ تَصَرَّمَتْ وَقَدْ صِرْتُ يا اِلهي مِنْهُ اِلى ما اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنّي وَاَحْصى لِعَدَدِهِ مِنَ الْخَلْقِ اَجْمَعينَ فَاَسْئَلُكَ بِما سَئَلَكَ بِهِ مَلائِكَتُكَ الْمُقَرَّبُونَ وَاَنْبِياؤُكَ الْمُرْسَلُونَ وَعِبادُكَ الصّالِحُونَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَفُكَّ رَقَبَتي مِنَ النّارِ وَتُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَاَنْ تَتَفَضَّلَ عَلَيَّ بِعَفْوِكَ وَكَرَمِكَ وَتَتَقَبَّلَ تَقَرُّبي وَتَسْتَجيبَ دُعائي وَتَمُنَّ عَلَيَّ بِالْاَمْنِ يَوْمَ الْخَوْفِ مِنْ كُلِّ هَوْلٍ اَعْدَدْتَهُ لِيَوْمِ الْقِيمَةِ اِلهي وَاَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَريمِ وَبِجَلالِكَ الْعَظيمِ اَنْ تَنْقَضِيَ اَيّامُ شَهْرِ رَمَضانَ وَلَياليهِ وَلَكَ قِبَلي تَبِعَةٌ اَوْ ذَنْبٌ تُؤاخِذُني بِهِ اَوْ خَطيئَةٌ تُريدُ اَنْ تَقْتَصَّها مِنّي لَمْ تَغْفِرْها لي سَيِّدي سَيِّدي سَيِّدي اَسْئَلُكَ يا لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ اِذْ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ اِنْ كُنْتَ رَضيتَ

عَنِّي فِي هٰذَا الشَّهْرِ فَازْدَدْ عَنِّي رِضًا وَإِنْ لَمْ تَكُنْ رَضِيتَ عَنِّي فَمِنَ الْآنَ فَارْضَ عَنِّي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا اللّٰهُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ دسبار بگو يَا مُلَيِّنَ الْحَدِيدِ لِدَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَا كَاشِفَ الضُّرِّ وَالْكُرَبِ الْعِظَامِ عَنْ أَيُّوبَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَيْ مُفَرِّجَ هَمِّ يَعْقُوبَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَيْ مُنَفِّسَ غَمِّ يُوسُفَ عَلَيْهِ السَّلَامُ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا أَنْتَ أَهْلُهُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ

وارجح ابد عاها آنست که در کافی مسنداً و در مقنعه و مصباح مرسلاً نقل شده که میگوئی در لیلهٔ اولی بعنی در

شب بیست و یکم يَا مُولِجَ اللَّيْلِ فِي النَّهَارِ وَمُولِجَ النَّهَارِ فِي اللَّيْلِ وَمُخْرِجَ الْحَيِّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجَ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ يَا رَازِقَ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ يَا اللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ يَا اللّٰهُ يَا رَحِيمُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْآلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَإِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَإِيمَانًا يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ

دعای شب بیست و دوم

يَا سَالِخَ النَّهَارِ مِنَ اللَّيْلِ فَإِذَا نَحْنُ مُظْلِمُونَ وَمُجْرِيَ الشَّمْسِ لِمُسْتَقَرِّهَا بِتَقْدِيرِكَ يَا عَزِيزُ يَا عَلِيمُ وَمُقَدِّرَ الْقَمَرِ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ يَا نُورَ كُلِّ نُورٍ وَمُنْتَهَىٰ كُلِّ رَغْبَةٍ وَوَلِيَّ كُلِّ نِعْمَةٍ يَا اللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ يَا اللّٰهُ يَا قُدُّوسُ يَا أَحَدُ يَا وَاحِدُ يَا فَرْدُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْآلَاءُ

دیگر که حضرت آن سرای تو از او نبی که فرمود دست را دراز آورد اورا با محمد بغیر صلی الله علیه و آله و فرمود که رو بقبله کن و دو رکعت نماز کن بدرگاه خدا بعد ثنا گو خدا را و صلوات بفرست بر رسول خدا و بخوان آخر سوره حشر و شش آیه اول سوره حدید بعد و دو آیه که در آل عمران است پس سؤال کن حاجت خود را از خدا که خدا عطا میفرماید ترا جناب رسول خدا فرموده شاید دو آیه قل اللهم مالک الملک باشد یعنی تا بغیر حساب * علامه مجلسی فرموده شاید قل اللهم تا شهد الله باشد و بدانکه روایت شده از امیر المؤمنین علیه السلام که فرمود هرگاه یکی از شما اراده حاجت کند پس صبح پنجشنبه

أَسْئَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاۤءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاۤءِ وَإِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاۤئَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِيناً تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَإِيمَاناً يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

دعاءِ شب بیست و سیم

يَا رَبَّ لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَجَاعِلَهَا خَيْراً مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ وَرَبَّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْجِبَالِ وَالْبِحَارِ وَالظُّلَمِ وَالْأَنْوَارِ وَالْأَرْضِ وَالسَّمَاۤءِ يَا بَارِئُ يَا مُصَوِّرُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا اللهُ يَا رَحْمٰنُ يَا اللهُ يَا قَيُّومُ يَا اللهُ يَا بَدِيعُ يَا اللهُ يَا اللهُ يَا اللهُ لَكَ الْأَسْمَاۤءُ الْحُسْنىٰ وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاۤءُ وَالْآلَاۤءُ أَسْئَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاۤءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاۤءِ وَإِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاۤئَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِيناً تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَإِيمَاناً يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

روایت کرده محمد بن عیسی بسند خود از صالحین علیهم السلام که فرمودند مکرر میگوئی در شب بیست و سیم از ماه رمضان این دعا را در حال سجود و قیام و قعود و بر هر حالی که هستی و در تمام ماه و هر چه ممکن شود و هر زمانیکه حاضر شود تو را یعنی یاد آید این دعا در روزگار حیات میگوئی بعد از ستایش کردن حقتعالی بزرگوار و فرستادن صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه و آله اَللّٰهُمَّ كُنْ لِوَلِيِّكَ فلان بن فلان و بجای فلان بن فلان بگو الْحُجَّةِ بْنِ الْحَسَنِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلىٰ آبَاۤئِهِ فِي هٰذِهِ السَّاعَةِ وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ وَلِيّاً وَحَافِظاً وَقَاۤئِداً وَنَاصِراً

در مطالب ابن برهان روایت است که دو رکعت نماز
در وقت منزل یکبار از منزل بعد از حمد
الحمد و آل عمران و آیة الکرسی
و انّا انزلناه فی لیلة القدر
دیگر حمد و بر که در دو رکعت
از نماز
و انّا انزلناه
چهار رکعت میگذارد
در رکعت اول
و در رکعت دوم
... (marginal text partly illegible) ...
لا اله الا انت
سبحانک انّی کنت من الظالمین

وَ دَليلاً وَ عَيْناً حَتّى تُسْكِنَهُ اَرْضَكَ طَوْعاً وَ تُمَتِّعَهُ فيها طَويلاً ‌ ديجوانيد يا مُدَبِّرَ

الْاُمُورِ يا باعِثَ مَنْ فِى الْقُبُورِ يا مُجْرِىَ الْبُحُورِ يا مُلَيِّنَ الْحَديدِ لِداوُدَ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ

وَ الِ مُحَمَّدٍ وَ افْعَلْ بى كَذا وَ كَذا ‌ بجاى اين كلمه حاجات خود را بخواهد اللَّيْلَةَ اللَّيْلَةَ ‌ و

بلند كن دستهاى خود را بسوى آسمان بعد از وقت گفتن يا مُدَبِّرَ الْاُمُورِ تا آخر و بگويد عا را در

حال ركوع و سجود و ايستاده نيز ‌ **دعای شب پنجشنبه و جمعه** ‌ و مكرر كن آن را و بگو از اين دعا در شب جمعه

يا فالِقَ الْاِصْباحِ وَ جاعِلَ اللَّيْلِ سَكَناً وَ الشَّمْسِ وَ الْقَمَرِ حُسْباناً يا عَزيزُ يا عَليمُ

يا ذَا الْمَنِّ وَ الطَّوْلِ وَ الْقُوَّةِ وَ الْحَوْلِ وَ الْفَضْلِ وَ الْاِنْعامِ وَ الْجَلالِ وَ الْاِكْرامِ يا

اَللهُ يا رَحْمنُ يا اَللهُ يا فَرْدُ يا وِتْرُ يا اَللهُ يا ظاهِرُ يا باطِنُ يا حَىُّ لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ لَكَ

الْاَسْماءُ الْحُسْنى وَ الْاَمْثالُ الْعُلْيا وَ الْكِبْرِياءُ وَ الْالاءُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّىَ عَلى

مُحَمَّدٍ وَ الِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تَجْعَلَ اسْمى فى هذِهِ اللَّيْلَةِ فِى السُّعَداءِ وَ رُوحى مَعَ الشُّهَداءِ وَ

اِحْسانى فى عِلِّيّينَ وَ اِسائَتى مَغْفُورَةً وَ اَنْ تَهَبَ لى يَقيناً تُباشِرُ بِهِ قَلْبى وَ ايماناً

يَذْهَبُ بِالشَّكِّ عَنّى وَ تُرْضِيَنى بِما قَسَمْتَ لى وَ اتِنا فِى الدُّنْيا حَسَنَةً وَ فِى الْاخِرَةِ

حَسَنَةً وَ قِنا عَذابَ النّارِ الْحَريقِ وَ ارْزُقْنى فيها ذِكْرَكَ وَ شُكْرَكَ وَ الرَّغْبَةَ اِلَيْكَ

وَ الْاِنابَةَ وَ التَّوْبَةَ وَ التَّوْفيقَ لِما وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَ الَ مُحَمَّدٍ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمْ

(دعای شب پنجشنبه و جمعه)

يا جاعِلَ اللَّيْلِ لِباساً وَ النَّهارِ مَعاشاً وَ الْاَرْضِ مِهاداً وَ الْجِبالِ اَوْتاداً يا اَللهُ

يا قاهِرُ يا اَللهُ يا جَبّارُ يا اَللهُ يا سَميعُ يا اَللهُ يا قَريبُ يا اَللهُ يا مُجيبُ يا اَللهُ يا اَللهُ

يا اَللهُ لَكَ الْاَسْماءُ الْحُسْنى وَ الْاَمْثالُ الْعُلْيا وَ الْكِبْرِياءُ وَ الْالاءُ اَسْئَلُكَ اَنْ

تُصَلِّىَ عَلى مُحَمَّدٍ وَ الِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تَجْعَلَ اسْمى فى هذِهِ اللَّيْلَةِ فِى السُّعَداءِ وَ رُوحى مَعَ

الشُّهَداءِ وَ اِحْسانى فى عِلِّيّينَ وَ اِسائَتى مَغْفُورَةً وَ اَنْ تَهَبَ لى يَقيناً تُباشِرُ بِهِ قَلْبى

و اتوب اليه الا انه اتاه الله بجبرئيل ... [illegible] بخواند

نماز رفع عسر و سختی: از حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون دشوار شود بر تو کاری دو رکعت نماز بگذار و در رکعت اول بخوان بعد از فاتحه قل هو الله احد و انا فتحنا لک فتحا مبینا تا و ینصرک الله نصرا عزیزا و در رکعت دوم بعد از فاتحه قل هو الله احد و الم نشرح [illegible]

نماز برای یاد شدن [illegible]: روایت است که مردی [illegible] حضرت رسول صلی الله علیه و آله گفت یا رسول الله من [illegible] را فراموش [illegible] دعایی تعلیم فرما [illegible] بخواند

وَاِيماناً يَذْهَبُ الشَّكُّ عَنّي وَرِضىً بِما قَسَمْتَ لي وَآتِنا فِي الدُّنْيا حَسَنَةً وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا عَذابَ النّارِ الْحَريقِ وَارْزُقْني فيها ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَيْكَ وَالاِنابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفيقَ لِما وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلامُ

(دعای شب بیست و ششم)

يا جاعِلَ اللَّيْلِ وَالنَّهارِ آيَتَيْنِ يا مَنْ مَحا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلَ آيَةَ النَّهارِ مُبْصِرَةً لِتَبْتَغُوا فَضْلاً مِنْهُ وَرِضْواناً يا مُفَصِّلَ كُلِّ شَيْءٍ تَفْصيلاً يا ماجِدُ يا وَهّابُ يا اَللهُ يا جَوادُ يا اَللهُ يا اَللهُ يا اَللهُ لَكَ الْاَسْماءُ الْحُسْنى وَالْاَمْثالُ الْعُلْيا وَالْكِبْرِياءُ وَالْآلاءُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمي في هذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَداءِ وَرُوحي مَعَ الشُّهَداءِ وَاِحْساني في عِلِّيّينَ وَاِسائَتي مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لي يَقيناً تُباشِرُ بِهِ قَلْبي وَاِيماناً يَذْهَبُ الشَّكُّ عَنّي وَتُرْضِيَني بِما قَسَمْتَ لي وَآتِنا فِي الدُّنْيا حَسَنَةً وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا عَذابَ النّارِ الْحَريقِ وَارْزُقْني فيها ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَيْكَ وَالاِنابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفيقَ لِما وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ

(دعای شب بیست و هفتم)

يا مادَّ الظِّلِّ وَلَوْ شِئْتَ لَجَعَلْتَهُ ساكِناً وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَليلاً ثُمَّ قَبَضْتَهُ [اِلَيْكَ] قَبْضاً يَسيراً يا ذَا الْجُودِ وَالطَّوْلِ وَالْكِبْرِياءِ وَالْآلاءِ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ عالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهادَةِ الرَّحْمنُ الرَّحيمُ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ يا قُدُّوسُ يا سَلامُ يا مُؤْمِنُ يا مُهَيْمِنُ يا عَزيزُ يا جَبّارُ يا مُتَكَبِّرُ يا اَللهُ يا خالِقُ يا بارِئُ يا مُصَوِّرُ يا اَللهُ يا اَللهُ يا اَللهُ لَكَ الْاَسْماءُ الْحُسْنى وَالْاَمْثالُ الْعُلْيا وَالْكِبْرِياءُ وَالْآلاءُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمي في هذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَداءِ وَرُوحي مَعَ الشُّهَداءِ وَاِحْساني في عِلِّيّينَ وَاِسائَتي مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لي يَقيناً تُباشِرُ بِهِ قَلْبي وَاِيماناً

يُذهِبُ الشَّكَّ عَنّي وَتُرضِيَني بِما قَسَمتَ لي وَآتِنا فِي الدُّنيا حَسَنَةً وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً
وَقِنا عَذابَ النّارِ الحَريقِ وَارزُقني فيها ذِكرَكَ وَشُكرَكَ وَالرَّغبَةَ إِلَيكَ وَالإِنابَةَ وَ
التَّوبَةَ وَالتَّوفيقَ لِما وَفَّقتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيهِ وَعَلَيهِم

دعای شب بیست و هشتم

يا خازِنَ اللَّيلِ فِي الهَواءِ وَخازِنَ النّورِ فِي السَّماءِ وَمانِعَ السَّماءِ أَن تَقَعَ عَلَى الأَرضِ
إِلّا بِإِذنِهِ وَحابِسَهُما أَن تَزولا يا عَليمُ يا عَظيمُ يا غَفورُ يا دائِمُ يا اللهُ يا وارِثُ
يا باعِثَ مَن فِي القُبورِ يا اللهُ يا اللهُ يا اللهُ لَكَ الأَسماءُ الحُسنى وَالأَمثالُ العُليا
وَالكِبرِياءُ وَالآلاءُ أَسأَلُكَ أَن تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَن تَجعَلَ اسمي في هذِهِ
اللَّيلَةِ فِي السُّعَداءِ وَروحي مَعَ الشُّهَداءِ وَإِحساني في عِلِّيّينَ وَإِساءَتي مَغفورَةً
وَأَن تَهَبَ لي يَقيناً تُباشِرُ بِهِ قَلبي وَإِيماناً يُذهِبُ الشَّكَّ عَنّي وَتُرضِيَني بِما قَسَمتَ
لي وَآتِنا فِي الدُّنيا حَسَنَةً وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا عَذابَ النّارِ الحَريقِ وَارزُقني
فيها ذِكرَكَ وَشُكرَكَ وَالرَّغبَةَ إِلَيكَ وَالإِنابَةَ وَالتَّوبَةَ وَالتَّوفيقَ لِما وَفَّقتَ
لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيهِ وَعَلَيهِم

دعای شب بیست و نهم

يا مُكَوِّرَ اللَّيلِ عَلَى النَّهارِ وَمُكَوِّرَ النَّهارِ عَلَى اللَّيلِ يا عَليمُ يا حَكيمُ يا رَبَّ الأَربابِ
وَسَيِّدَ السّاداتِ لا إِلهَ إِلّا أَنتَ يا أَقرَبَ إِلَيَّ مِن حَبلِ الوَريدِ يا اللهُ يا اللهُ
يا اللهُ لَكَ الأَسماءُ الحُسنى وَالأَمثالُ العُليا وَالكِبرِياءُ وَالآلاءُ أَسأَلُكَ أَن
تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَن تَجعَلَ اسمي في هذِهِ اللَّيلَةِ فِي السُّعَداءِ وَروحي مَعَ
الشُّهَداءِ وَإِحساني في عِلِّيّينَ وَإِساءَتي مَغفورَةً وَأَن تَهَبَ لي يَقيناً تُباشِرُ بِهِ قَلبي
وَإِيماناً يُذهِبُ الشَّكَّ عَنّي وَتُرضِيَني بِما قَسَمتَ لي وَآتِنا فِي الدُّنيا حَسَنَةً وَفِي الآخِرَةِ
حَسَنَةً وَقِنا عَذابَ النّارِ الحَريقِ وَارزُقني فيها ذِكرَكَ وَشُكرَكَ وَالرَّغبَةَ إِلَيكَ

نماز دیگر برای زیاد شدن رزق
چون خواهی بعد کمال نعمت بر تو [illegible]
ابتدا کنی بجمعه دو رکعت نماز
با تمام رکعت بجا آورد بگو
[illegible] یا محمد یا الله [illegible]
[illegible] بلا حول [illegible]
[illegible] الیک [illegible]
رَبِّ اللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ
نَفحَةً مِن نَفَحاتِکَ [illegible]
[illegible] ذلِکَ وَ اَنَا [illegible]
[illegible] فَضلِک

نماز دیگر
دو رکعت است در رکعت اول
حمد یکمرتبه و انّا اعطیناک
الکوثر سه مرتبه و در رکعت دوم
حمد یکمرتبه و قل اعوذ برب الفلق
سه مرتبه

نماز حاجت
مشغول [illegible] از هر کار [illegible]
شود و غسل کند و دو رکعت
نماز بجا آورد [illegible]

وَالْاِنابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفيقَ لِما وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ

(دعای شب بیست و یکم)

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ لا شَريكَ لَهُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ كَما يَنْبَغي لِكَرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلالِهِ وَكَما هُوَ اَهْلُهُ
يا قُدُّوسُ يا نُورُ يا نُورَ الْقُدْسِ يا سُبُّوحُ يا مُنْتَهَى التَّسْبيحِ يا رَحْمٰنُ يا فاعِلَ الرَّحْمَةِ
يا اَللّٰهُ يا عَليمُ يا كَبيرُ يا اَللّٰهُ يا لَطيفُ يا جَليلُ يا اَللّٰهُ يا سَميعُ يا بَصيرُ يا اَللّٰهُ يا اَللّٰهُ
يا اَللّٰهُ لَكَ الْاَسْماءُ الْحُسْنىٰ وَالْاَمْثالُ الْعُلْيا وَالْكِبْرِياءُ وَالْآلاءُ اَسْئَلُكَ
اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمي في هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَداءِ وَرُوحي
مَعَ الشُّهَداءِ وَاِحْساني في عِلِّيّينَ وَاِسائَتي مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لي يَقيناً تُباشِرُ بِهِ
قَلْبي وَايماناً يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنّي وَتُرْضِيَني بِما قَسَمْتَ لي وَآتِنا فِي الدُّنْيا حَسَنَةً
وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا عَذابَ النّارِ الْحَريقِ وَارْزُقْني فيها ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَ
الرَّغْبَةَ اِلَيْكَ وَالْاِنابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفيقَ لِما وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ

(بقیه اعمال شب بیست و یکم)

کفعمی از سید بن باقی نقل کرده که در شب بیست و یکم میخوانی اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاقْسِمْ لي حِلْماً يَسُدُّ عَنّي بابَ الْجَهْلِ وَهُدىً تَمُنُّ بِهِ عَلَيَّ مِنْ كُلِّ ضَلالَةٍ وَ
غِنىً تَسُدُّ بِهِ عَنّي بابَ كُلِّ فَقْرٍ وَقُوَّةً تَرُدُّ بِها عَنّي كُلَّ ضَعْفٍ وَعِزّاً تُكْرِمُني بِهِ
عَنْ كُلِّ ذُلٍّ وَرِفْعَةً تَرْفَعُني بِها عَنْ كُلِّ ضَعَةٍ وَاَمْناً تَرُدُّ بِهِ عَنّي كُلَّ خَوْفٍ وَعافِيَةً
تَسْتُرُني بِها عَنْ كُلِّ بَلاءٍ وَعِلْماً تَفْتَحُ لي بِهِ كُلَّ يَقينٍ وَيَقيناً تُذْهِبُ بِهِ عَنّي كُلَّ شَكٍّ
وَدُعاءً تَبْسُطُ لي بِهِ الْاِجابَةَ في هٰذِهِ اللَّيْلَةِ وَفي هٰذِهِ السّاعَةِ السّاعَةِ السّاعَةِ
السّاعَةِ يا كَريمُ وَخَوْفاً تَنْشُرُ لي بِهِ كُلَّ رَحْمَةٍ وَعِصْمَةً تَحُولُ بِها بَيْني وَبَيْنَ
الذُّنُوبِ حَتّىٰ اُفْلِحَ بِها عِنْدَ الْمَعْصُومينَ عِنْدَكَ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ

نماز حاجت

در هر دو رکعت بعد از حمد
یک مرتبه سوره توحید و لکن در
رکعت دوم بعد از فراغ از
توحید فارغ شدی بخوان
سوره فتح لَوْ اَنْزَلْنا هٰذَا
الْقُرْآنَ عَلىٰ جَبَلٍ تا آخر
سوره و بعد از آن
تا آخر سوره و دیگر بعد از آن
سوره حدید ...
ما افعال کرده ایات ...
آیات ...
پس نماز را تمام کن و ...
از ایشان حاجت بر آورده ...
حاجت ... بر آورده شود
ان شاء الله تعالی
نماز دیگر
الاسلام کلینی در کافی بسند ... از عبدالرحیم
...

و روایت شده که در شب بیست و یکم حماد بن عثمان بر حضرت صادق علیه السلام وارد شد حضرت سؤال کرد که غسل کرده عرض کرد بلی فدایت بشوم پس حضرت حصیری طلبید حماد را نزدیک خود طلبید مشغول نماز شد و پیوسته آنحضرت نماز خواند و حماد نیز خود را با آنحضرت چسبانیده بود و نماز میخواند تا از نماز خویش فارغ شدند پس آنحضرت دعا کرد و حماد آمین گفت تا صبح طلوع کرد آنجناب اذان و اقامه گفت و بعض از غلامان خود را طلبید و پیش ایستاد و نماز صبح خواند و در رکعت اول حمد و قدر و در دوم حمد و توحید خواند و بعد از نماز مشغول بتسبیح و تحمید و تقدیس و ثنای بر خدا و صلوات بر پیغمبر و دعا از برای مؤمنین و مؤمنات و مسلمین و مسلمات شد پس بسجده افتاد و مقدار یک ساعت بجز نفس چیزی از آنجناب شنیده نشد پس از آن ابتدا بدعا خواند لا إِلٰهَ إِلاّ أَنْتَ مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَ الْأَبْصارِ تا آخر دعا که در اقبال است و شیخ کلینی روایت کرده که حضرت باقر علیه السلام در شب بیست و یکم و بیست و سیم دعا میخواند تا نیمه شب و بعد از آن شروع مینمود بنماز خواندن و بدانکه در هر شب از شبهای این دهه غسل مستحب است و روایت شده که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در هر شب این دهه غسل میکرد و اعتکاف در این دهه مستحب است و فضیلت بسیار دارد و افضل اوقات اعتکاف است و روایت شده که معادل دو حج و دو عمره است وَ كانَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ إِذا كانَ الْعَشْرُ الْأَواخِرُ اعْتَكَفَ فِي الْمَسْجِدِ وَ ضُرِبَتْ لَهُ قُبَّةٌ مِنْ شَعْرٍ وَ شَمَّرَ الْمِئْزَرَ وَ طَوىٰ فِراشَهُ و بدانکه در این شب در سنه چهلم واقع شد شهادت مولای ما حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام و در این شب تجدید میشود احزان آل محمد علیهم السلام و اتباع ایشان و روایت شده که در آن شب مانند شب شهادت امام حسین علیه السلام برداشته نشد سنگی از روی زمین مگر آنکه در زیر آن خون تازه بود شیخ مفید فرموده که در این شب صلوات بسیار بفرستد و سعی و کوشش کند در نفرین بر ظالمان آل محمد علیهم السلام و لعن بر قاتل امیرالمؤمنین علیه السلام روز بیست و یکم روز قتل حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام و مناسب است زیارت آنجناب بکلمات حضرت خضر علیه السلام که بمنزله زیارت آنحضرت است در این روز

﴿شب بیست و سیم﴾

در مقدمة الزاد ذکر شده از دو شب قدر سابق افضل است و از احادیث بسیار مستفاد میشود که شب قدر همین است و این شب جهنی است و در این شب جمیع امور بر وفق حکمت مقدر میگردد و از برای این شب غیر از اعمالیکه با دو شب سابق شریک است چند عمل بجا است اول خواندن سوره عنکبوت و روم که حضرت صادق علیه السلام قسم یاد فرموده که خواننده این دو سوره در این شب از اهل بهشت است

نماز حاجت

بحضرت صادق علیه السلام عرض کردم فدای تو شوم از بعضی خود دعا اختراع کرده‌ام فرمود واگذار مرا از اختراع خود هرگاه ترا حاجتی روی دهد پناه ببر برسول خدا صلی الله علیه و آله و دو رکعت نماز بکن و هدیه کن از برای حضرت رسول صلی الله علیه و آله عرض کردم چگونه کنم این نماز را فرمود غسل میکنی و دو رکعت نماز میکنی مثل نماز فریضه در افتتاح و در اختتام و بعد از سلام میگوئی اَللّٰهُمَّ أَنْتَ السَّلامُ وَ مِنْكَ السَّلامُ وَ إِلَيْكَ يَرْجِعُ السَّلامُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ بَلِّغْ رُوحَ مُحَمَّدٍ مِنِّي السَّلامَ وَ أَرْواحَ الْأَئِمَّةِ الصّادِقِينَ سَلامِي وَ ارْدُدْ عَلَيَّ مِنْهُمُ السَّلامَ وَ السَّلامُ عَلَيْهِمْ وَ رَحْمَةُ اللهِ

دوم خواندن حم دخان سوم خواندن سوره قدر هزار مرتبه چهارم آنکه تکرار کند در این شب بلکه در تمام اوقات این دعا را اَللّٰهُمَّ کُنْ لِوَلِیِّكَ الخ و ذکر آن در ضمن ادعیه شبهای ماه رمضان بعد از دعای شب بیست سیم گذشت پنجم بخواند اَللّٰهُمَّ امْدُدْ لِي فِي عُمْرِي وَ اَوْسِعْ لِي فِي رِزْقِي وَ اَصِحَّ لِي جِسْمِي وَ بَلِّغْنِي اَمَلِي وَ اِنْ كُنْتُ مِنَ الْاَشْقِيَاءِ فَامْحُنِي مِنَ الْاَشْقِيَاءِ وَ اكْتُبْنِي مِنَ السُّعَدَاءِ فَاِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْمُنْزَلِ عَلٰى نَبِيِّكَ الْمُرْسَلِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ يَمْحُو اللّٰهُ مَا يَشَاءُ وَ يُثْبِتُ وَ عِنْدَهُ اُمُّ الْكِتَابِ ششم بخواند اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَ فِيمَا تُقَدِّرُ مِنَ الْاَمْرِ الْمَحْتُومِ وَ فِيمَا تَفْرُقُ مِنَ الْاَمْرِ الْحَكِيمِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَ لَا يُبَدَّلُ اَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِي هٰذَا الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ الْمَشْكُورِ سَعْيُهُمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمُكَفَّرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتُهُمْ وَ اجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَ تُقَدِّرُ اَنْ تُطِيلَ عُمْرِي وَ تُوَسِّعَ لِي فِي رِزْقِي هفتم بخواند این دعا را که در اقبال است يَا بَاطِنًا فِي ظُهُورِهِ وَ يَا ظَاهِرًا فِي بُطُونِهِ وَ يَا بَاطِنًا لَيْسَ يَخْفٰى وَ يَا ظَاهِرًا لَيْسَ يُرٰى يَا مَوْصُوفًا لَا يَبْلُغُ بِكَيْنُونَتِهِ مَوْصُوفٌ وَ لَا حَدٌّ مَحْدُودٌ وَ يَا غَائِبًا غَيْرَ مَفْقُودٍ وَ يَا شَاهِدًا غَيْرَ مَشْهُودٍ يُطْلَبُ فَيُصَابُ وَ لَمْ يَخْلُ مِنْهُ السَّمَاوَاتُ وَ الْاَرْضُ وَ مَا بَيْنَهُمَا طَرْفَةَ عَيْنٍ لَا يُدْرَكُ بِكَيْفٍ وَ لَا يُؤَيَّنُ بِاَيْنٍ وَ لَا بِحَيْثٍ اَنْتَ نُورُ النُّورِ وَ رَبُّ الْاَرْبَابِ اَحَطْتَ بِجَمِيعِ الْاُمُورِ سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هٰكَذَا وَ لَا هٰكَذَا غَيْرُهُ پس بخوان آنچه بخواهی هشتم آنکه غیر از غسل اول شب غسلی نیز در آخر شب کند و بدانکه از برای غسل و احیاء این شب و زیارت امام حسین علیه السلام و صد رکعت نماز فضیلت بسیار وارد شده شیخ در تهذیب روایت کرده از ابوبصیر از حضرت صادق علیه السلام که فرمود در شبی که امید میرود شب قدر باشد صد رکعت نماز کن بخوان در هر رکعت قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ را ده مرتبه گفتم فدایت شوم اگر قوت نداشته باشم ایستاده بجا آورم فرمود نشسته بجا آور گفتم اگر قوت نداشته باشم نشسته بجا آورم فرمود بجا آور در حالتیکه بقفا خفته در فراش خود و از دعائم الاسلام روایت کرده حضرت

اللّٰهمّ انّی اسألک [illegible] بنبیّک نبیّ الرّحمة صلّی الله علیه و آله فانّی اتوجّه بهما الیک [illegible] یا ذا الجلال و الاکرام یا ارحم الرّاحمین [illegible] پس سجده کن [illegible]

رسول صلی الله علیه وآله در دهه آخر ماه رمضان رختخواب خود را جمع میکرد و کمر خود را محکم می‌بست برای عبادت و در شب بیست و سیم اهل خود را بیدار میکرد و آنها را که خواب برده بود آب بصورت ایشان می‌پاشید و حضرت فاطمه صلوات الله علیها نمیگذاشت که در این شب احدی از اهلش بخوابد و علاج میفرمود خواب آنها را بکمی طعام و مهیا میکرد آنها را برای احیاء آن شب از روز بخواب میفرمود که روز را بخواب استراحت کنند که شب خواب ایشان نبرد و احیا بدارند و میفرمود که محروم کسی است که از خیر امشب محروم بماند و روایت شده که حضرت صادق علیه السلام سخت مریض شده بود چون شب بیست و سیم ماه رمضان شد موالی خود را امر فرمود که حرکتش دادند بمسجد بردند و آن شب را در مسجد بود تا صبح علامه مجلسی ره فرموده که هر مقدار قرآن که ممکن باشد در این شب بخواند و دعاهای صحیفه کامله را بخواند خصوصا دعای مکارم الاخلاق و دعای توبه و در روز هم باید حرمت این شبها را نگاه داشت و بعبادت و تلاوت و دعا بسر برد زیرا که در احادیث معتبره وارد شده است که روز قدر در فضیلت مثل شب قدر است

شب بیست و هفتم

بالخصوص غسل وارد شده و منقولست که حضرت امام زین العابدین علیه السلام در این شب این دعا را مکرر میخواند از اول شب تا آخر شب اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِی التَّجافِیَ عَنْ دارِ الْغُرُورِ وَالْاِنابَةَ اِلیٰ دارِ الْخُلُودِ وَالْاِسْتِعْدادَ لِلْمَوْتِ قَبْلَ حُلُولِ الْفَوْتِ **شب آخر ماه** شب بسیار مبارکیست و از برای این شب چند عمل است اول غسل دوم زیارت امام حسین علیه السلام سیم خواندن سوره انعام و کهف و یٰسٓ و صد مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَاَتُوبُ اِلَیْهِ چهارم بخواند این دعا را که شیخ کلینی از حضرت صادق نقل کرده اَللّٰهُمَّ هٰذا شَهْرُ رَمَضانَ الَّذِی اَنْزَلْتَ فِیهِ الْقُرْآنَ وَقَدْ تَصَرَّمَ وَاَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَرِیمِ یا رَبِّ اَنْ یَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَیْلَتِی هٰذِهِ اَوْ یَتَصَرَّمَ شَهْرُ رَمَضانَ وَلَكَ قِبَلِی تَبِعَةٌ اَوْ ذَنْبٌ تُرِیدُ اَنْ تُعَذِّبَنِی بِهِ یَوْمَ اَلْقاكَ پنجم بخواند دعای یا مُدَبِّرَ الْاُمُورِ که در اعمال شب بیست و سیم گذشت ششم وداع کند ماه رمضان را بدعاهای وداع که شیخ کلینی و صدوق و شیخ مفید و طوسی و سید بن طاوس رضوان الله علیهم نقل کرده‌اند و شاید بهترین آنها دعای چهل و پنجم صحیفه کامله باشد و سید بن طاوس روایت کرده است از حضرت صادق علیه السلام که هر که در شب آخر ماه رمضان وداع کند این ماه شریف را و بگوید اَللّٰهُمَّ لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ صِیامِی لِشَهْرِ رَمَضانَ وَاَعُوذُ بِكَ اَنْ یَطْلُعَ فَجْرُ هٰذِهِ اللَّیْلَةِ اِلّا وَقَدْ غَفَرْتَ لِی بیامرزد حقتعالی او را پیش از آنکه صبح کند و روزی فرماید او را توبه و انابه سید و شیخ صدوق

نماز حاجت

والطاهرة پس بانگ نماز بسیار
خود در رکعت هر بخواند و بعد بگوید
دست خود را بلند کند و بگوید
یا اکبر کبیر یا اکرم کریم
باید خود را بگوید پس بدار
میگوید یا محمد یا رسول الله
اَشْكُو اِلَی اللّٰهِ وَاِلَیْكَ حاجَتِی
وَاِلیٰ اَهْلِ بَیْتِكَ الرّاشِدِینَ
حاجَتِی وَبِكُمْ اَتَوَجَّهُ اِلَی اللّٰهِ
فی حاجَتِی پس بسجده میرود
و میگوید یا اللّٰهُ یا اللّٰهُ تا آنکه
که نفس منقطع شود پس میگوید
صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَافْعَلْ بِی كَذا وَكَذا
وانشاء الله کذا و کذا دعا
میخواهد پس حضرت حاجت خود را
فرمود که من ضامنم برای
عزوجل که از جای خود برنخیزد
تا آنکه حاجت

از جابر بن عبدالله انصاری روایت کرده‌اند که گفت رفتم بخدمت حضرت رسول صلّی الله علیه و آله در جمعهٔ آخر ماه رمضان چون نظر آنحضرت بر من افتاد فرمود که ای جابر این آخر جمعه است از ماه رمضان پس او را وداع کن و بگو اَللّٰهُمَّ لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ صِیامِنا اِیّاهُ فَاِنْ جَعَلْتَهُ فَاجْعَلْنی مَرْحُوماً وَلا تَجْعَلْنی مَحْرُوماً پس هر که این دعا را در این روز بخواند از دو خصلت یکی ظفر می‌یابد یا برسیدن بماه رمضان آینده یا بآمرزش خدا و رحمت بی انتها و سید بن طاوس و کفعمی نقل کرده از حضرت رسول صلّی الله علیه و آله که فرمود هر که در شب آخر ماه رمضان ده رکعت نماز گذارد در هر رکعت حمد یکمرتبه و قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ده مرتبه و بگوید در رکوع و سجود ده مرتبه سُبْحانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ و بعد از هر دو رکعت تشهد بخواند و سلام دهد و چون از تمام ده رکعت فارغ شد و سلام داد هزار مرتبه استغفار کند و بعد از استغفار سر بسجده گذارد و بگوید در حال سجود یا حَیُّ یا قَیُّومُ یا ذَا الْجَلالِ وَالْاِکْرامِ یا رَحْمٰنَ الدُّنْیا وَالْآخِرَةِ وَرَحِیمَهُما یا اَرْحَمَ الرّاحِمِینَ یا اِلٰهَ الْاَوَّلِینَ وَالْآخِرِینَ اِغْفِرْ لَنا ذُنُوبَنا وَتَقَبَّلْ مِنّا صَلٰوتَنا وَصِیامَنا وَقِیامَنا پس حضرت فرمود بحق آنکه مرا براستی بنبوت مبعوث فرموده که جبرئیل مرا خبر داد از اسرافیل از پروردگار خود تبارک و تعالی که سر از سجده بر نداشته باشد که بیامرزد خدا او را و قبول فرماید از او ماه رمضان را و بگذرد از گناهان او الخبر و این نماز در شب عید فطر نیز روایت شده ولکن در آن روایت است که تسبیح اربع را در رکوع و سجود عوض تسبیح رکوع و سجود بخواند و بجای اِغْفِرْ لَنا ذُنُوبَنا تا باخر اِغْفِرْ لی ذُنُوبی وَ تَقَبَّلْ صَوْمی وَصَلٰوتی وَقِیامی

روز سی ام سید برای روز آخر دعائی نقل کرده که اولش این است اَللّٰهُمَّ اِنَّکَ اَرْحَمُ الرّاحِمِینَ و چون در این روز غالب مردم قرآن ختم میکنند سزاوار است که بعد از ختم بخوانند دعای چهل و دوم صحیفهٔ کامله را و اگر خواسته باشند این دعای مختصر را بخوانند که شیخ از امیرالمؤمنین علیه السلام نقل کرده اَللّٰهُمَّ اشْرَحْ بِالْقُرْآنِ صَدْری وَاسْتَعْمِلْ بِالْقُرْآنِ بَدَنی وَنَوِّرْ بِالْقُرْآنِ بَصَری وَاَطْلِقْ بِالْقُرْآنِ لِسانی وَاَعِنّی عَلَیْهِ ما اَبْقَیْتَنی فَاِنَّهُ لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِکَ و نیز بخوانند این دعا را که از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام نیز روایت شده اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ اِخْباتَ الْمُخْبِتِینَ وَاِخْلاصَ الْمُوقِنِینَ وَمُرافَقَةَ

شیخ کفعمی در بلد الامین ... النَّفْسِ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرّاحِمِینَ ... اَیضاً نماز ... سید بن طاوس ... اعمال ...

الابرار و استحقاق حقایق الایمان و الغنیمة من کل بر و السلامة من کل اثم و وجوب رحمتک و عزائم مغفرتک و الفوز بالجنة و النجاة من النار **خاتمه** در بیان نمازهای شبها و دعاهای روزها که مشهور است و علامه مجلسی ره در زاد المعاد در فصل اول اعمال ماه رمضان ذکر فرموده و احقر در اینجا اکتفا میکنم بآنچه که آن بزرگوار نگاشته فرموده **نماز شب اول** چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد پانزده مرتبه توحید **دوم** چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد بیست مرتبه انا انزلناه **سیم** ده رکعت در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید **چهارم** هشت رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه انا انزلناه **پنجم** دو رکعت در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید و بعد از سلام صد مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد **ششم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و سوره تبارک الذی بیده الملک **هفتم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و سیزده مرتبه انا انزلناه **هشتم** دو رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید و بعد از سلام هزار مرتبه سبحان الله **نهم** شش رکعت میان نماز شام و خفتن در هر رکعت حمد و هفت مرتبه آیة الکرسی و بعد از اتمام پنجاه مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد **دهم** بیست رکعت در هر رکعت حمد و سی مرتبه توحید **یازدهم** دو رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه انا اعطیناک الکوثر **دوازدهم** هشت رکعت در هر رکعت حمد و سی مرتبه انا انزلناه **سیزدهم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه توحید **چهاردهم** شش رکعت در هر رکعت حمد و سی مرتبه اذا زلزلت **پانزدهم** چهار رکعت در دو رکعت اول بعد از حمد صد مرتبه توحید و در دو رکعت دیگر پنجاه مرتبه توحید **شانزدهم** دوازده رکعت در هر رکعت حمد و دوازده مرتبه الهیکم التکاثر **هفدهم** دو رکعت در رکعت اول حمد و هر سوره که خواهد و در رکعت دوم حمد و صد مرتبه توحید و بعد از سلام صد مرتبه لا اله الا الله **هیجدهم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه انا اعطیناک الکوثر **نوزدهم** پنجاه رکعت با حمد پنجاه مرتبه اذا زلزلت و گویا مراد آن باشد که در هر رکعت یک مرتبه بخواند زیرا که مشکل است در یک شب دو هزار و پانصد مرتبه اذا زلزلت خواندن **بیستم** و **بیست و یکم** و **بیست و دوم** و **بیست و سیم** و **بیست و چهارم** در هر یک هشت رکعت هر سوره که میسر شود **بیست و پنجم** هشت رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید **بیست و ششم** هشت رکعت در هر رکعت حمد و صد مرتبه توحید **بیست و هفتم**

فرموده ذکر نماز حاجت کرد خصوص این مکان تا باید بعمل آورد و آن چهار رکعت است بیک تکبیر و یک سلام بجا آورد در رکعت اول حمد و ده مرتبه قل هو الله احد و در رکعت دوم حمد و بیست و یک مرتبه توحید و در رکعت سیم حمد و سی و یک مرتبه توحید و در رکعت چهارم حمد و چهل و یک مرتبه توحید و چون سلام نماز داد بعد تسبیح خواند پس آن پنجاه و یک مرتبه توحید و پنجاه مرتبه استغفار کن و پنجاه مرتبه صلوات بر محمد و آل العصمة بفرست و پنجاه مرتبه بگو لاحول و لا قوة الا بالله العلی العظیم بگو

چهار رکعت در هر رکعت حمد و تبارک الّذی بیده الملک و اگر نتواند بیست و پنج مرتبه توحید * **بیست و هشتم** شش رکعت در هر رکعت حمد و صد مرتبه آیة الکرسی و صد مرتبه توحید و صد مرتبه کوثر و بعد از نماز صد مرتبه صلوات بر محمّد و آل محمّد فقیر گوید نماز شب بیست و هشتم موافق آنچه من یافتم بدین کیفیّت است شش رکعت نماز کند بفاتحة الکتاب و ده مرتبه آیة الکرسی و ده مرتبه کوثر و ده مرتبه قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ و صد مرتبه صلوات بفرستد بر پیغمبر صلّی الله علیه و آله **بیست و نهم** دو رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه توحید **سی اُم** دوازده رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه توحید و بعد از فارغ شدن صد مرتبه صلوات بر محمّد و آل محمّد و این نمازها چنانچه مذکور شد هر دو رکعت بیک سلام است **وامّا دعاهای روزها** از ابن عبّاس روایت کرده‌اند که حضرت رسول صلّی الله علیه و آله فضیلت بسیار از برای روزه هر روز ماه مبارک رمضان بیان فرمود و از برای هر روز دعای مخصوص با فضیلت و ثواب بسیار از برای آن دعا ذکر کرده و ما باصل دعا اکتفا مینمائیم دعای روز اوّل اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ صِيامي فِيهِ صِيامَ الصّائِمينَ وَقِيامي فِيهِ قِيامَ الْقائِمينَ وَنَبِّهْني فِيهِ عَنْ نَوْمَةِ الْغافِلينَ وَهَبْ لي جُرْمي فِيهِ يا اِلٰهَ الْعالَمينَ وَاعْفُ عَنّي يا عافِياً عَنِ الْمُجْرِمينَ روز دوم اَللّٰهُمَّ قَرِّبْني فِيهِ اِلىٰ مَرْضاتِكَ وَجَنِّبْني فِيهِ مِنْ سَخَطِكَ وَنَقِماتِكَ وَوَفِّقْني فِيهِ لِقِرائَةِ آياتِكَ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ روز سیم اَللّٰهُمَّ ارْزُقْني فِيهِ الذِّهْنَ وَالتَّنْبِيهَ وَباعِدْني فِيهِ مِنَ السَّفاهَةِ وَالتَّمْوِيهِ وَاجْعَلْ لي نَصِيباً مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تُنْزِلُ فِيهِ بِجُودِكَ يا اَجْوَدَ الْاَجْوَدينَ روز چهارم اَللّٰهُمَّ قَوِّني فِيهِ عَلىٰ اِقامَةِ اَمْرِكَ وَاَذِقْني فِيهِ حَلاوَةَ ذِكْرِكَ وَاَوْزِعْني فِيهِ لِاَداءِ شُكْرِكَ بِكَرَمِكَ وَاحْفَظْني فِيهِ بِحِفْظِكَ وَسِتْرِكَ يا اَبْصَرَ النّاظِرينَ روز پنجم اَللّٰهُمَّ اجْعَلْني فِيهِ مِنَ الْمُسْتَغْفِرينَ وَاجْعَلْني فِيهِ مِنْ عِبادِكَ الصّالِحينَ الْقانِتينَ وَاجْعَلْني فِيهِ مِنْ اَوْلِيائِكَ الْمُقَرَّبينَ بِرَأْفَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ روز ششم اَللّٰهُمَّ لا تَخْذُلْني فِيهِ لِتَعَرُّضِ مَعْصِيَتِكَ وَلا تَضْرِبْني بِسِياطِ نَقِمَتِكَ وَزَحْزِحْني فِيهِ مِنْ مُوجِباتِ سَخَطِكَ بِمَنِّكَ وَاَيادِيكَ يا مُنْتَهىٰ رَغْبَةِ

ای کریم قدرته عن ایصال الضرر الی خلقه و الحاصل ان الله تعالی لا یفعل بهم ما یقدر علیه من التعذیب و الانتقام منهم

الرّاغبين روز هفتم اللّهمّ اعنّي فيه على صيامه وقيامه وجنّبني فيه من هفواته
وآثامه وارزقني فيه ذكرك بدوامه بتوفيقك يا هادي المضلّين روز هشتم
اللّهمّ ارزقني فيه رحمة الايتام واطعام الطّعام وافشاء السّلام وصحبة الكرام
بطولك يا ملجأ الآملين روز نهم اللّهمّ اجعل لي فيه نصيباً من رحمتك الواسعة
واهدني فيه لبراهينك السّاطعة وخذ بناصيتي الى مرضاتك الجامعة بمحبّتك
يا امل المشتاقين روز دهم اللّهمّ اجعلني فيه من المتوكّلين عليك واجعلني فيه
من الفائزين لديك واجعلني فيه من المقرّبين اليك باحسانك يا غاية الطّالبين
روز يازدهم اللّهمّ حبّب الىّ فيه الاحسان وكرّه الىّ فيه الفسوق والعصيان
وحرّم علىّ فيه السّخط والنّيران بعونك يا غياث المستغيثين روز دوازدهم
اللّهمّ زيّنّي فيه بالسّتر والعفاف واسترني فيه بلباس القنوع والكفاف
واحملني فيه على العدل والانصاف وآمنّي فيه من كلّ ما اخاف بعصمتك يا
يا عصمة الخائفين روز سيزدهم اللّهمّ طهّرني فيه من الدّنس والاقذار وصبّرني
فيه على كائنات الاقدار ووفّقني فيه للتّقى وصحبة الابرار بعونك يا قرّة
عين المساكين روز چهاردهم اللّهمّ لا تؤاخذني فيه بالعثرات واقلني فيه من
الخطايا والهفوات ولا تجعلني فيه غرضاً للبلايا والآفات بعزّتك يا عزّ
المسلمين روز پانزدهم اللّهمّ ارزقني فيه طاعة الخاشعين واشرح فيه صدري
بانابة المخبتين بامانك يا امان الخائفين روز شانزدهم اللّهمّ وفّقني فيه لموافقة
الابرار وجنّبني فيه مرافقة الاشرار وآوني فيه برحمتك الى دار القرار
بالهيّتك يا اله العالمين روز هفدهم اللّهمّ اهدني فيه لصالح الاعمال واقض لي
فيه الحوائج والآمال يا من لا يحتاج الى التّفسير والسّؤال يا عالماً بما في صدور

حاجتی باشد و بخواهد برآورده شود چهار رکعت نماز گزارد و بخواند در هر رکعت فاتحة الكتاب و انّا انزلناه و بعد از نماز بگوید يا كريم يا كريم يا عظيم يا عظيم يا اعظم من كلّ عظيم يا سميع الدّعاء يا من لا تغيّره الايّام واللّيالي صلّ على محمّد وآله وارحم ضعفي وفقري وفاقتي ومسكنتي فانّك اعلم بها وانت اعلم بحاجتي يا من رحم الشّيخ يعقوب حين ردّ عليه يوسف قرّة عينه يا من رحم ايّوب بعد طول بلائه يا من رحم محمّداً ومن اليتم آواه ونصره على جبابرة قريش

العالمین صل علی محمد و آله الطاهرین روز هیجدهم اللهم نبهنی فیه لبرکات اسحاره و نور فیه قلبی بضیاء انواره و خذ بکل اعضائی الی اتباع آثاره بنورک یا منور قلوب العارفین روز نوزدهم اللهم وفر فیه حظی من برکاته و سهل سبیلی الی خیراته و لا تحرمنی قبول حسناته یا هادیا الی الحق المبین روز بیستم اللهم افتح لی فیه ابواب الجنان و اغلق عنی فیه ابواب النیران و وفقنی فیه لتلاوة القرآن یا منزل السکینة فی قلوب المؤمنین روز بیست و یکم اللهم اجعل لی فیه الی مرضاتک دلیلا و لا تجعل للشیطان فیه علی سبیلا و اجعل الجنة لی منزلا و مقیلا یا قاضی حوائج الطالبین روز بیست و دوم اللهم افتح لی فیه ابواب فضلک و انزل علی فیه برکاتک و وفقنی فیه لموجبات مرضاتک و اسکنی فیه بحبوحات جناتک یا مجیب دعوة المضطرین روز بیست و سوم اللهم اغسلنی فیه من الذنوب و طهرنی فیه من العیوب و امتحن قلبی فیه بتقوی القلوب یا مقیل عثرات المذنبین روز بیست و چهارم اللهم انی اسئلک فیه ما یرضیک و اعوذ بک مما یؤذیک و اسئلک التوفیق فیه لان اطیعک و لا اعصیک یا جواد السائلین روز بیست و پنجم اللهم اجعلنی فیه محبا لاولیائک و معادیا لاعدائک مستنا بسنة خاتم انبیائک یا عاصم قلوب النبیین روز بیست و ششم اللهم اجعل سعیی فیه مشکورا و ذنبی فیه مغفورا و عملی فیه مقبولا و عیبی فیه مستورا یا اسمع السامعین روز بیست و هفتم اللهم ارزقنی فیه فضل لیلة القدر و صیر اموری فیه من العسر الی الیسر و اقبل معاذیری و حط عنی الذنب و الوزر یا رؤفا بعباده الصالحین روز بیست و هشتم اللهم وفر حظی فیه من النوافل و اکرمنی فیه باحضار المسائل و قرب فیه وسیلتی الیک من بین الوسائل یا من لا یشغله الحاح الملحین روز بیست و نهم اللهم غشنی

و تملق اعتنائها و امکنة منهم بالمنعب بالمنعب بالمسکین ... میگوئی از خداوند تعالی عطا میفرماید

نوع دیگر که متضمن است فضل عظیم نماز حاجت

مروی است ... دو رکعت نماز بکن در رکعت اول سوره فاتحه را بخوان و تا ایاک نعبد و ایاک نستعین را صد مرتبه تکرار کن و بعد ... تمام کن و بعد از اتمام ... صد مرتبه ... سلام ... لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم ... و در رکعت دوم ...

فیه بالرحمة وارزقنی فیه التوفیق والعصمة وطهر قلبی من غیاهب التهمة یا
رحیماً بعباده المؤمنین روز سیم اللهم اجعل صیامی فیه بالشکر والقبول علی ما
ترضاه ویرضاه الرسول محکمة فروعه بالاصول بحق سیدنا محمد وآله
الطاهرین والحمد لله رب العالمین مؤلف گوید که در نقل این دعاها و دعاهای
مزبوره در کتب عوارف مختلف ذکر کرده‌اند چون روایت معتبر نبود متعرض آنها نشدم و دعای
روز بیست و هفتم را کفعمی در روز بیست و نهم ذکر کرده است و موافق مذهب شیعه در روز بیست و
نهم خوانده‌اند دو روز بیست

فصل چهارم در اعمال ماه شوال است

که انسب باشد انتهی

شب اول از جمله لیالی شریفه است در فضیلت و ثواب عبادت و احیای آن احادیث بسیار
وارد شده و روایت شده است که آن شب کمتر از شب قدر نیست و از برای آن چند عمل است اول غسل است
در وقتیکه غروب کرد آفتاب دوم احیاء آن شب بنماز و دعا و استغفار و سؤال از حق تعالی و بیتوته کند
در مسجد سوم آنکه بخواند در عقب نماز مغرب و عشاء و نماز صبح و عقب نماز عید اللّٰه اکبر اللّٰه اکبر لا
اله الا اللّٰه واللّٰه اکبر اللّٰه اکبر ولله الحمد الحمد لله علی ما هدانا وله الشکر علی ما
اولینا چهارم آنکه چون نماز مغرب و نافله آنرا خواند دستها را بسوی آسمان بلند کند و بگوید یا ذا
المن والطول یا ذا الجود یا مصطفی محمد و ناصره صل علی محمد و آل محمد واغفر
لی کل ذنب احصیته وهو عندک فی کتاب مبین پس بسجده برود و صد مرتبه در سجده
بگوید اتوب الی اللّٰه پس هر حاجت که دارد از حق تعالی بخواهد که انشاء اللّٰه تعالی برآورده خواهد شد
و در روایت شیخ است که بعد از نماز مغرب بسجده رود و بگوید یا ذا الحول یا ذا الطول یا مصطفیاً
محمداً و ناصره صل علی محمد و آل محمد واغفر لی کل ذنب اذنبته و نسیته
انا وهو عندک فی کتاب مبین پس صد مرتبه بگوید اتوب الی اللّٰه پنجم زیارت کند امام حسین
علیه السلام را که فضیلت بسیار دارد و زیارت مخصوص این شب در باب زیارات بیاید انشاء اللّٰه ششم
ده مرتبه بگوید ذکر یا دائم الفضل را که در اعمال شب جمعه گذشت هفتم بجا آورد ده رکعت
نماز یکه در شب آخر ماه رمضان گذشت هشتم بجا آورد دو رکعت نماز در رکعت اول بعد از حمد

طلب کرد انشاء اللّٰه برآورده شود
ایضاً نماز حاجت که جماعت
بسیاری از علماء مانند شیخ
مفید و طوسی و سید بن طاوس
و دیگران از او نقل کرده‌اند از
حضرت صادق علیه السلام و کیفیت
آن موافق روایت سید چنان
است که هرگاه ترا حاجتی مهمی
رو دهد سه روز روزه بدار روز
چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه
روزه بگیر چون روز جمعه
شد غسل کن و جامهٔ نو و
نظیف بپوش پس بالاترین
که بلندترین بامها خانه‌ات
باشد و دو رکعت نماز بخوان
و دستها بسوی آسمان
بلند کن و بگو اللهم انی
حللت بساحتک لمعرفتی
بوحدانیتک

هزار مرتبه توحيد و در دوم يكمرتبه بخوانند و بعد از سلام سر بسجده بگذارد و صد مرتبه بگويد أَتُوبُ
إِلَى اللهِ پس بگويد يا ذَا الْمَنِّ وَالْجُودِ يا ذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ يا مُصْطَفى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ
وَآلِهِ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَافْعَلْ بي كَذا وَكَذا و بجاى اين حاجات خود را طلبد روايت
كه حضرت امير المؤمنين عليه السلام اين دو ركعت را باين كيفيت بجا مى آورد و پس سر از سجده بر ميداشت ميفرمود
بحق آن خداوندى كه جانم بدست قدرت اوست هر كه اين نماز را بكند هر حاجت از خدا بطلبد البته عطا
كند و اگر بعدد ريگهاى بيابان گناه داشته باشد خدا بيامرزد و در روايت ديگر بجاى هزار مرتبه توحيد
صد مرتبه وارد شده لكن نماز را بعد از نماز مغرب نافله آن بايد بجا آورد و شيخ و سيد بعد از اين نماز
اين دعا را نقل كرده اند يا اَللهُ يا اَللهُ يا اَللهُ يا رَحْمنُ يا اَللهُ يا رَحيمُ يا اَللهُ يا مَلِكُ يا اَللهُ
يا قُدُّوسُ يا اَللهُ يا سَلامُ يا اَللهُ يا مُؤْمِنُ يا اَللهُ يا مُهَيْمِنُ يا اَللهُ يا عَزيزُ يا اَللهُ يا
جَبّارُ يا اَللهُ يا مُتَكَبِّرُ يا اَللهُ يا خالِقُ يا اَللهُ يا بارِئُ يا اَللهُ يا مُصَوِّرُ يا اَللهُ يا عالِمُ
يا اَللهُ يا عَظيمُ يا اَللهُ يا عَليمُ يا اَللهُ يا كَريمُ يا اَللهُ يا حَليمُ يا اَللهُ يا حَكيمُ يا اَللهُ يا
سَميعُ يا اَللهُ يا بَصيرُ يا اَللهُ يا قَريبُ يا اَللهُ يا مُجيبُ يا اَللهُ يا جَوادُ يا اَللهُ يا ماجِدُ
يا اَللهُ يا مَلِيُّ يا اَللهُ يا وَفِيُّ يا اَللهُ يا مَوْلى يا اَللهُ يا قاضي يا اَللهُ يا سَريعُ يا اَللهُ يا
شَديدُ يا اَللهُ يا رَؤُوفُ يا اَللهُ يا رَقيبُ يا اَللهُ يا مَجيدُ يا اَللهُ يا حَفيظُ يا اَللهُ يا
مُحيطُ يا اَللهُ يا سَيِّدَ السّاداتِ يا اَللهُ يا أَوَّلُ يا اَللهُ يا آخِرُ يا اَللهُ يا ظاهِرُ يا اَللهُ
يا باطِنُ يا اَللهُ يا فاخِرُ يا اَللهُ يا قاهِرُ يا اَللهُ يا رَبّاهُ يا اَللهُ يا رَبّاهُ يا اَللهُ يا رَبّاهُ
يا اَللهُ يا وَدُودُ يا اَللهُ يا نُورُ يا اَللهُ يا رافِعُ يا اَللهُ يا مانِعُ يا اَللهُ يا دافِعُ يا اَللهُ
يا فاتِحُ يا اَللهُ يا نَفّاعُ يا اَللهُ يا جَليلُ يا اَللهُ يا جَميلُ يا اَللهُ يا شَهيدُ يا اَللهُ يا شاهِدُ
يا اَللهُ يا مُغيثُ يا اَللهُ يا حَبيبُ يا اَللهُ يا فاطِرُ يا اَللهُ يا مُطَهِّرُ يا اَللهُ يا مَلِكُ يا اَللهُ
يا مُقْتَدِرُ يا اَللهُ يا قابِضُ يا اَللهُ يا باسِطُ يا اَللهُ يا مُحْيي يا اَللهُ يا مُميتُ يا اَللهُ يا باعِثُ
يا اَللهُ يا وارِثُ يا اَللهُ يا مُعْطي يا اَللهُ يا مُفْضِلُ يا اَللهُ يا مُنْعِمُ يا اَللهُ يا حَقُّ يا اَللهُ

وَصَمَدانِيَّتِكَ وَأَنَّهُ لا قادِرَ
عَلى قَضاءِ حاجَتي غَيْرُكَ
وَقَدْ عَلِمْتُ يا رَبِّ أَنَّهُ كُلَّما
تَظاهَرَتْ نِعَمُكَ عَلَيَّ اشْتَدَّتْ
فاقَتي إِلَيْكَ وَقَدْ طَرَقَني هَمُّ
كَذا وَكَذا (خود ذكر كند) وَأَنْتَ بِكَشْفِهِ
عالِمٌ غَيْرُ مُعَلَّمٍ واسِعٌ غَيْرُ
مُتَكَلِّفٍ فَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
الَّذي وَضَعْتَهُ عَلَى الْجِبالِ
فَنُسِفَتْ وَوَضَعْتَهُ عَلَى
السَّماواتِ فَانْشَقَّتْ وَعَلَى
النُّجُومِ فَانْتَثَرَتْ وَعَلَى
الْأَرْضِ فَسُطِحَتْ وَأَسْأَلُكَ
بِالْحَقِّ الَّذي جَعَلْتَهُ عِنْدَ
مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
وَعِنْدَ عَلِيٍّ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ
وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرٍ
وَمُوسى

يَا مُبِينُ يَا اَللّٰهُ يَا طَيِّبُ يَا اَللّٰهُ يَا مُحْسِنُ يَا اَللّٰهُ يَا مُجْمِلُ يَا اَللّٰهُ يَا مُبْدِئُ يَا اَللّٰهُ
يَا مُعِيدُ يَا اَللّٰهُ يَا بَارِئُ يَا اَللّٰهُ يَا بَدِيعُ يَا اَللّٰهُ يَا هَادِي يَا اَللّٰهُ يَا كَافِي يَا اَللّٰهُ يَا
شَافِي يَا اَللّٰهُ يَا عَلِيُّ يَا اَللّٰهُ يَا عَظِيمُ يَا اَللّٰهُ يَا حَنَّانُ يَا اَللّٰهُ يَا مَنَّانُ يَا اَللّٰهُ يَا ذَا الطَّوْلِ
يَا اَللّٰهُ يَا مُتَعَالِي يَا اَللّٰهُ يَا عَدْلُ يَا اَللّٰهُ يَا ذَا الْمَعَارِجِ يَا اَللّٰهُ يَا صَادِقُ يَا اَللّٰهُ يَا
صَدُوقُ يَا اَللّٰهُ يَا دَيَّانُ يَا اَللّٰهُ يَا بَاقِي يَا اَللّٰهُ يَا وَاقِي يَا اَللّٰهُ يَا ذَا الْجَلَالِ يَا اَللّٰهُ يَا ذَا
الْإِكْرَامِ يَا اَللّٰهُ يَا مَحْمُودُ يَا اَللّٰهُ يَا مَعْبُودُ يَا اَللّٰهُ يَا صَانِعُ يَا اَللّٰهُ يَا مُعِينُ يَا اَللّٰهُ يَا
مُكَوِّنُ يَا اَللّٰهُ يَا فَعَّالُ يَا اَللّٰهُ يَا لَطِيفُ يَا اَللّٰهُ يَا غَفُورُ يَا اَللّٰهُ يَا شَكُورُ يَا اَللّٰهُ يَا نُورُ
يَا اَللّٰهُ يَا قَدِيرُ يَا اَللّٰهُ يَا رَبَّاهُ يَا اَللّٰهُ يَا رَبَّاهُ يَا اَللّٰهُ يَا رَبَّاهُ يَا اَللّٰهُ يَا رَبَّاهُ يَا اَللّٰهُ يَا رَبَّاهُ
يَا اَللّٰهُ يَا رَبَّاهُ يَا اَللّٰهُ يَا رَبَّاهُ يَا اَللّٰهُ يَا رَبَّاهُ يَا اَللّٰهُ يَا رَبَّاهُ يَا اَللّٰهُ يَا رَبَّاهُ يَا اَللّٰهُ
أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَمُنَّ عَلَيَّ بِرِضَاكَ وَتَعْفُوَ عَنِّي بِحِلْمِكَ
وَتُوَسِّعَ عَلَيَّ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلَالِ الطَّيِّبِ مِنْ حَيْثُ أَحْتَسِبُ وَمِنْ حَيْثُ لَا أَحْتَسِبُ
فَإِنِّي عَبْدُكَ لَيْسَ لِي أَحَدٌ سِوَاكَ وَلَا أَحَدٌ أَسْأَلُهُ غَيْرُكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مَا شَاءَ
اللّٰهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ پس بسجده میروی و میگوئی يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا رَبِّ
يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا مُنْزِلَ الْبَرَكَاتِ بِكَ تُنْزَلُ كُلُّ حَاجَةٍ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ فِي مَخْزُونِ
الْغَيْبِ عِنْدَكَ وَالْأَسْمَاءِ الْمَشْهُورَاتِ عِنْدَكَ الْمَكْتُوبَةِ عَلَى سُرَادِقِ عَرْشِكَ أَنْ
تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقَبَّلَ مِنِّي شَهْرَ رَمَضَانَ وَتَكْتُبَنِي مِنَ الْوَافِدِينَ إِلَى
بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَتَصْفَحَ لِي عَنِ الذُّنُوبِ الْعِظَامِ وَتَسْتَخْرِجَ لِي يَا رَبِّ كُنُوزَكَ يَا رَحْمٰنُ

تمام چهار ده رکعت نماز کند بخواند در هر رکعتی حمد و آیة الکرسی و سه مرتبه قُلْ هُوَ اللّٰهُ أَحَدٌ تا برای او باشد
بهر رکعتی ثواب عبادت چهل سال و عبادت هر که روزه گرفته و نماز خوانده در این ماه. دهم شیخ در مصباح فرموده
که در آخر شب غسل کن و بنشین در جای نماز خود تا طلوع فجر **روز اوّل** روز عید فطر است و اعمال آن
چند چیز است اوّل تکبیر بگوید بعد از نماز صبح و نماز عید این تکبیرها را که در شب بعد از نماز مغرب

دُعَائِي وَبِمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَالْأَئِمَّةِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ وَأَنْ تَقْضِيَ لِي حَاجَتِي بِتَيْسِيرٍ مِنْكَ وَتَكْفِيَنِي مُهِمَّهَا فَإِنْ فَعَلْتَ فَلَكَ الْحَمْدُ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَلَكَ الْحَمْدُ غَيْرَ جَائِرٍ فِي حُكْمِكَ وَلَا مُتَّهَمٍ فِي قَضَائِكَ وَلَا حَائِفٍ فِي عَدْلِكَ پس روی راست را بزمین میچسبانی و میگوئی اللّٰهُمَّ إِنَّ يُونُسَ بْنَ مَتَّى عَبْدُكَ دَعَاكَ فِي بَطْنِ الْحُوتِ وَهُوَ عَبْدُكَ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَأَنَا عَبْدُكَ أَدْعُوكَ فَاسْتَجِبْ لِي حضرت صادق علیه السلام فرمود که بسا حاجتی از برای من بود و بهمین دعا برآورده میشود و من بخواندن این دعا بر می‌گردم

دوم آنکه بخواند بعد از نماز صبح دعائی را که سید روایت کرده اللّهُمَّ اِنّی تَوَجَّهْتُ اِلَیْکَ
بِمُحَمَّدٍ اَمامی الخ و شیخ این دعا را بعد از نماز عید ذکر فرموده سوم بیرون کردن زکوة فطره است
از هر یک صاعی پیش از نماز عید بتفصیلی که در کتب فقهیه است و بدانکه زکوة فطره واجب مؤکد است
و شرط قبولی روزه ماه رمضان و سبب حفظ تا سال دیگر است و حق تعالی آن را مقدم بر نماز ذکر فرموده
در این آیه شریفه قَدْ اَفْلَحَ مَنْ تَزَکّی وَ ذَکَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلّی چهارم غسل است و بهتر آنکه اگر ممکن
شود از نهر غسل کنی و وقت آن بعد از طلوع فجر است تا زمان بجا آوردن نماز عید چنانچه شیخ
فرموده و در حدیث روایتی است که غسل را در زیر سقفی بکن و چون خواهی غسل کنی بگو اللّهُمَّ ایماناً
بِکَ وَ تَصْدیقاً بِکِتابِکَ وَ اتِّباعَ سُنَّةِ نَبِیِّکَ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ پس بسم اللّه
بگو و غسل کن و چون از غسل فارغ شدی بگو اللّهُمَّ اجْعَلْهُ کَفّارَةً لِذُنُوبی وَ طَهِّرْ
دینی اللّهُمَّ اَذْهِبْ عَنِّی الدَّنَسَ پنجم پوشیدن جامه نیکو و بکار بردن بوی خوش و رفتن بصحرا
مگر در مکه و نماز کردن در زیر آسمان ششم پیش از نماز عید در اول روز افطار کنی و بهتر آنکه بخرما یا بشیرینی
باشد و شیخ مفید فرموده مستحب است تناول کردن مقدار کمی از تربت سید الشهداء علیه السلام که شفا است
از برای هر دردی هفتم آنکه چون مهیا شدی از برای رفتن بنماز عید بیرون نروی مگر بعد از طلوع آفتاب
و آنکه بخوانی دعاهائی را که سید در اقبال نقل کرده از جمله از ابو حمزه ثمالی روایت کرده از حضرت امام محمد
باقر علیه السلام که فرمود بخوان در عید فطر و قربان و جمعه وقتیکه مهیا شدی جهت بیرون رفتن بنماز این دعا را
اللّهُمَّ مَنْ تَهَیَّأَ فی هذَا الْیَوْمِ اَوْ تَعَبَّأَ اَوْ اَعَدَّ وَ اسْتَعَدَّ لِوِفادَةٍ اِلی مَخْلُوقٍ رَجاءَ رِفْدِهِ
وَ نَوافِلِهِ وَ فَواضِلِهِ وَ عَطایاهُ فَاِنَّ اِلَیْکَ یا سَیِّدی تَهْیِئَتی وَ تَعْبِئَتی وَ اِعْدادی وَ اسْتِعْدادی
رَجاءَ رِفْدِکَ وَ جَوائِزِکَ وَ نَوافِلِکَ وَ فَواضِلِکَ وَ فَضائِلِکَ وَ عَطایاکَ وَ قَدْ غَدَوْتُ
اِلی عیدٍ مِنْ اَعْیادِ اُمَّةِ نَبِیِّکَ مُحَمَّدٍ صَلَواتُ اللّهِ عَلَیْهِ وَ عَلی آلِهِ وَ لَمْ اَفِدْ اِلَیْکَ الْیَوْمَ
بِعَمَلٍ صالِحٍ اَثِقُ بِهِ قَدَّمْتُهُ وَ لا تَوَجَّهْتُ بِمَخْلُوقٍ اَمَّلْتُهُ وَ لکِنْ اَتَیْتُکَ خاضِعاً
مُقِرّاً بِذُنُوبی وَ اِسائَتی اِلی نَفْسی فَیا عَظیمُ یا عَظیمُ یا عَظیمُ اغْفِرْ لِیَ الْعَظیمَ مِنْ ذُنُوبی
فَاِنَّهُ لا یَغْفِرُ الذُّنُوبَ الْعِظامَ اِلاّ اَنْتَ یا لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ
هشتم خواندن نماز عید است و آن دو رکعت است در رکعت اول الحمد و سوره اعلی بخواند و بعد از قرائت

پنج تکبیر بگوید و بعد از هر تکبیری این قنوت را بخواند اَللّٰهُمَّ اَهْلَ الْكِبْرِياءِ وَالْعَظَمَةِ وَاَهْلَ الْجُودِ وَالْجَبَرُوتِ وَاَهْلَ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ وَاَهْلَ التَّقْوىٰ وَالْمَغْفِرَةِ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ هٰذَا الْيَوْمِ الَّذي جَعَلْتَهُ لِلْمُسْلِمينَ عيداً وَلِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ذُخْراً وَمَزيداً اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُدْخِلَني في كُلِّ خَيْرٍ اَدْخَلْتَ فيهِ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُخْرِجَني مِنْ كُلِّ سُوءٍ اَخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ خَيْرَ ما سَئَلَكَ مِنْهُ عِبادُكَ الصّالِحُونَ وَاَعُوذُ بِكَ مِمَّا اسْتَعاذَ مِنْهُ عِبادُكَ الصّالِحُونَ پس تکبیر ششم بگوید و برکوع رود و بعد از رکوع و سجود برخیزد برکعت دوّم و بعد از حمد سوره وَالشَّمْسِ بخواند پس چهار تکبیر بگوید و بعد از هر تکبیری آن قنوت را بخواند و چون فارغ شد تکبیر پنجم گوید و برکوع رود پس نماز را تمام کند و بعد از سلام تسبیح زهراء علیها السلام بفرستد و بعد از نماز عید دعاهای بسیار وارد شده است شاید بهترین آنها دعای چهل و ششم صحیفه کامله باشد و مستحب است که نماز عید در زیر آسمان و بر روی زمین بدون فرش و بوریا واقع شود و آنکه برگردد از مصلّی از غیر آن راهیکه رفته بود و دعا کند از برای برادران مؤمن خود بقبولی اعمال و هم زیارت کند امام حسین علیه السلام را و هم بخواند دعای ندبه را که بعد از این بیاید ان شاء الله تعالی و سیّد بن طاوس فرموده که چون از دعا فارغ شود بسجده رود و بگوید اَعُوذُ بِكَ مِنْ نارٍ حَرُّها لا يُطْفىٰ وَجَديدُها لا يَبْلىٰ وَعَطْشانُها لا يَرْوىٰ پس بگذارد گونه راست را و بگوید اِلٰهي لا تُقَلِّبْ وَجْهي فِي النّارِ بَعْدَ سُجُودي وَتَعْفيري لَكَ بِغَيْرِ مَنٍّ مِنّي عَلَيْكَ بَلْ لَكَ الْمَنُّ عَلَيَّ پس بگذارد گونه چپ را و بگوید اِرْحَمْ مَنْ اَساءَ وَاقْتَرَفَ وَاسْتَكانَ وَاعْتَرَفَ پس برگردد بحال سجده و بگوید اِنْ كُنْتُ بِئْسَ الْعَبْدُ فَاَنْتَ نِعْمَ الرَّبُّ عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسُنِ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِكَ يا كَريمُ پس بگوید اَلْعَفْوَ اَلْعَفْوَ صد مرتبه و سیّد فرموده وَلا تَقْطَعْ يَوْمَكَ هٰذا بِاللَّعِبِ وَالْاِهْمالِ وَاَنْتَ لا تَعْلَمُ اَمَرْدُودٌ اَمْ مَقْبُولُ الْاَعْمالِ فَاِنْ رَجَوْتَ الْقَبُولَ فَقابِلْ ذٰلِكَ بِالشُّكْرِ الْجَميلِ وَاِنْ خِفْتَ الرَّدَّ فَكُنْ اَسيرَ الْحُزْنِ الطَّويلِ

روز بیست و پنجم سنه صد و چهل و هشت بقول بعضی وفات امام جعفر صادق علیه السلام واقع

بجا نخواهد بود که اهتمام تو برضای خدا اکثر باشد از اهتمام تو در رضای مخلوقین که مثل تو هستند و منزلت خدا نزد تو کمتر باشد از منزلت مخلوقین و نیز بکارها [illegible] بندگان خدای تواند که ایشان را استخفاف و استهزاء کرده خدا را حقیر شمرده عظمت و جلالت او را از او اعراض کرده و همچنان که در [illegible] ظاهر باید با حجت [illegible] باید روزه خود را بدعاها عمارت کنی [illegible] اندرون که [illegible] ایشان نظر به غیر کنند مگر کسی که [illegible] او و حق تعالی [illegible] [illegible]

شده و بعضی روز وفات ائمه رجب گفته‌اند و سبب وفات آنحضرت زهری بوده که در انگور بآنحضرت خورانیده بودند و روایت شده که چون هنگام وفات آنحضرت شد چشمهای خود را گشود و فرمود که خویشان مرا جمع کنید چون همه جمع شدند بسوی ایشان نظر کرد و فرمود شفاعت ما نمیرسد بکسیکه نماز را سبک

بشمارد و اعتنا بشأن او نماید

فصل پنجم در اعمال ماه ذی القعده است

بدانکه اینماه اول ماههای حرام است که حقتعالی در قرآن مجید ذکر فرموده و سید بن طاوس روایتی نقل کرده که ذی القعده محل اجابت دعا است در وقت شدت و در روز یکشنبه اینماه نمازی با فضیلت بسیار از رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت کرده که مجملش آنستکه هر که آنرا بجا آورد توبه‌اش مقبول و گناهش آمرزیده شود و خصماء او در روز قیامت از او راضی شوند و با ایمان بمیرد و دینش گرفته نشود و قبرش گشاده و نورانی گردد و والدینش از او راضی گردند و مغفرت شامل حال والدین او و ذریه او گردد و توسعه رزق پیدا کند و ملک الموت با او در وقت مردن مدارا کند و بآسانی جان او بیرون شود و کیفیت آن چنانستکه در روز یکشنبه غسل کند و وضو بگیرد و چهار رکعت نماز گذارد و در هر رکعت حمد یکمرتبه و قل هو الله احد سه مرتبه و معوذتین یکمرتبه پس استغفار کند هفتاد مرتبه و ختم کند استغفار را به **لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ** پس بگوید **يَا عَزِيزُ يَا غَفَّارُ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَذُنُوبَ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ** فقیر گوید ظاهر آنستکه این استغفار مذکور دعای بعد از نماز باید بجا آورد و بدانکه روایت شده که هر که در یکی از ماههای حرام سه روز متوالی که پنجشنبه جمعه و شنبه باشد روزه بدارد ثواب نهصد سال عبادت برای او نوشته شود و شیخ اجل علی بن ابراهیم قمی فرموده که در ماههای حرام گناهان مضاعف میشود و همچنین حسنات **روز یازدهم** سنه صد و چهل و هشت روز ولادت با سعادت حضرت امام رضا علیه السلام است **شب پانزدهم** شب مبارکیست خداوند نظر رحمت بسوی بندگان مؤمن خود میکند در آن شب بطاعت حقتعالی مشغول باشد از برای او باشد اجر صد نفر سائح یعنی روزه دار ملازم مسجد که معصیت نکرده باشد خدا را طرفة العینی چنانکه در روایت نبویه است پس این شب را غنیمت شمارد و مشغول کن خود را بطاعت و عبادت و نماز و طلب حاجات از خدا همانا روایت شده که هر کس سؤال کند در این شب حاجتی از خداوند تعالی باو عطا خواهد شد **روز بیست و سیم** سنه دویست و سه بقولی شهادت حضرت امام رضا علیه السلام واقع شده و زیارت آنحضرت از نزدیک و دور سنت است قال السید

التوبه علیهم ذرات الثور بلکه باید در کمال امتنان و اعتماد بائمه و رحمت خدا و بدون عجب او را امید و تفکار در طلب حاجت خود نیاورد از زیادت از آنکه قصد کرده تمام عمر طلب بکعبه اولیا کند [illegible] کنی نعیش را که [illegible] کرد همیشه [illegible] ذره ذره حقتعالی [illegible] از یکصد [illegible] مانند اکرام عبادت بجهت [illegible] باشد [illegible] ثواب [illegible] نماز [illegible] علی [illegible] از [illegible] اتمام [illegible] است

بن طاوس فی الاقبال و رأیت فی بعض تصانیف اصحابنا العجم رضوان الله علیهم انه یستحب ان یزار مولینا الرضا علیه السلام یوم ثالث و عشرین من ذی القعدة من قرب او بعد ببعض زیاراته المعروفة او بما یکون کالزیارة من الروایة بذلک

شب بیست و پنجم شب دحو الارض است (یعنی پهن شدن زمین از زیر خانهٔ کعبه بر روی آب) و از لیالی شریفه است که رحمت خدا در آن نازل میشود و قیام بعبادت در آن اجر بسیار دارد و از حسن بن علی وشاء روایتست که گفت من کودک بودم که با پدرم در خدمت امام رضا علیه السلام شام خوردیم در شب بیست و پنجم ماه ذی القعده پس فرمود که امشب حضرت ابرهیم و حضرت عیسی علیهما السلام متولد شده اند و زمین از زیر کعبه پهن شده است پس هر که روزش را روزه بدارد چنان است که شصت ماه را روزه داشته باشد و بروایت دیگر است که فرمود در این روز حضرت قائم علیه السلام قیام خواهد نمود

روز بیست و پنجم روز دحو الارض است و یکی از آن چهار روز است که در تمام سال بفضیلت روزه ممتاز است و در روایتی روزه اش مثل روزهٔ هفتاد سال است و در روایت دیگر کفارهٔ هفتاد سالست و هر که این روز را روزه بدارد و شبش را بعبادت بسر آورد از برای او عبادت صد سال نوشته شود و از برای روزه دار این روز هر چه در میان آسمان و زمین است استغفار کند و این روزیست که رحمت خدا در آن منتشر گردیده و از برای عبادت و اجتماع بذکر خدا در این روز اجر بسیار است و از برای این روز بغیر از روزه و عبادت و ذکر خدا و غسل دو عمل وارد است اوّل نمازیکه در کتب شیعه تبیین روایت شده و آن دو رکعت است در وقت چاشت در هر رکعت بعد از حمد پنج مرتبه سورهٔ والشمس بخواند و بعد از سلام نماز بخواند لَاحَوْلَ وَلَاقُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ پس دعا کند و بخواند یَا مُقِیْلَ الْعَثَرَاتِ اَقِلْنِیْ عَثْرَتِیْ یَا مُجِیْبَ الدَّعَوَاتِ اَجِبْ دَعْوَتِیْ یَا سَامِعَ الْاَصْوَاتِ اِسْمَعْ صَوْتِیْ وَارْحَمْنِیْ وَتَجَاوَزْ عَنْ سَیِّئَاتِیْ وَمَا عِنْدِیْ یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ دوّم خواندن این دعا است که شیخ در مصباح فرموده مستحب است خواندن آن اَللّٰهُمَّ دَاحِیَ الْکَعْبَةِ وَ فَالِقَ الْحَبَّةِ وَ صَارِفَ اللَّزْبَةِ وَ کَاشِفَ کُلِّ کُرْبَةٍ اَسْئَلُکَ فِیْ هٰذَا الْیَوْمِ مِنْ اَیَّامِکَ الَّتِیْ اَعْظَمْتَ حَقَّهَا وَاَقْدَمْتَ سَبْقَهَا وَجَعَلْتَهَا عِنْدَ الْمُؤْمِنِیْنَ وَدِیْعَةً وَاِلَیْکَ ذَرِیْعَةً وَبِرَحْمَتِکَ الْوَسِیْعَةِ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ عَبْدِکَ الْمُنْتَجَبِ فِی الْمِیْثَاقِ الْقَرِیْبِ یَوْمَ التَّلَاقِ فَاتِقِ کُلِّ رَتْقٍ وَدَاعٍ اِلٰی کُلِّ حَقٍّ وَعَلٰی اَهْلِ بَیْتِهِ

در پناه و ملایت و حمایت او و محبت و دوستی آن امام زمان تو صلوات الله علیه است پس باید نماز و روزه تو و ادکار بجهت قضاء حاجات آن حضرت باشد و بعد بجهت حوائج دینیه تو و بعد بجهت آن حاجت که عارض تو شده و قصد آنرا داشته مثلاً هرگاه ظالمی در تو روزه حاجت گرفتن خلاصی از شر او بدانکه اهم از آن حاجت دینیه تو است که آن عفو و رضای حضرت الٰهی باشد از تو و آنکه روا نیاید و عمل تورا قبول نکند زیرا که در گشته شدن تو دنیای تو فاسد شود هرگاه دین تو سالم باشد بعلاوه آنکه آن کشته شود

الأطهار الهداة المنار دعائم الجبار وولاة الجنة والنار واعطنا في يومنا
هذا من عطائك المخزون غير مقطوع ولا ممنوع تجمع لنا به التوبة وحسن
الأوبة يا خير مدعو وأكرم مرجو يا كفي يا وفي يا من لطفه خفي الطف لي
بلطفك وأسعدني بعفوك وأيدني بنصرك ولا تنسني كريم ذكرك بولاة أمرك
وحفظة سرك واحفظني من شوائب الدهر إلى يوم الحشر والنشر وأشهدني أولياءك
عند خروج نفسي وحلول رمسي وانقطاع عملي وانقضاء أجلي اللهم واذكرني
على طول البلى إذا حللت بين أطباق الثرى ونسيني الناسون من الورى واحللني
دار المقامة وبوئني منزل الكرامة واجعلني من مرافقي أوليائك وأهل اجتبائك
واصطفائك وبارك لي في لقائك وارزقني حسن العمل قبل حلول الأجل
بريئا من الزلل وسوء الخطل اللهم وأوردني حوض نبيك محمد صلى الله عليه و
آله واسقني منه مشربا رويا سائغا هنيئا لا أظمأ بعده ولا أحلأ ورده ولا
عنه أذاد واجعله لي خير زاد وأوفى ميعاد يوم يقوم الأشهاد اللهم والعن
جبابرة الأولين والآخرين وبحقوق أوليائك المستأثرين اللهم واقصم
دعائمهم وأهلك أشياعهم وعاملهم وعجل مهالكهم واسلبهم ممالكهم وضيق
عليهم مسالكهم والعن مساهمهم ومشاركهم اللهم وعجل فرج أوليائك
واردد عليهم مظالمهم وأظهر بالحق قائمهم واجعله لدينك منتصرا وبأمرك
في أعدائك مؤتمرا اللهم احففه بملائكة النصر وبما ألقيت إليه من
الأمر في ليلة القدر منتقما لك حتى ترضى ويعود دينك به وعلى يديه جديدا
غضا ويمحض الحق محضا ويرفض الباطل رفضا اللهم صل عليه وعلى جميع
آبائه واجعلنا من صحبه وأسرته وابعثنا في كرته حتى نكون في زمانه من

أَعْوانِهِ اللّهُمَّ أَدْرِكْ بِنا قِيامَهُ وَأَشْهِدْنا أَيّامَهُ وَصَلِّ عَلَيْهِ وَارْدُدْ إِلَيْنا سَلامَهُ وَالسَّلامُ عَلَيْهِ وَرَحْمَةُ اللّهِ وَبَرَكاتُهُ و بدانکه مرحوم داماد رحمه الله در رسالهٔ اربعة ایام خود در بیان اعمال روز دحو الارض فرموده که زیارت حضرت امام رضا علیه السلام در این روز افضل اعمال مستحبه و آکد آداب مسنونه است و همچنین زیارت آنحضرت در روز اول ماه رجب المرجب بغایت مؤکد و محثوث علیه است. **روز آخر ماه** سنهٔ دویست و بیست بنابر مشهور حضرت امام محمد تقی علیه السلام بزهر معتصم در بغداد شهید شد و این بعد از دو سال و نیم تقریباً از فوت مأمون گذشته بود چنانکه خود آنجناب خبر داده بود الْفَرَجُ بَعْدَ الْمَأْمُونِ بِثَلاثِينَ شَهْراً و این کلمه مشعر است بر آنکه آنحضرت از سوء معاشرت مأمون در کمال اذیت و صدمه بوده که مرگ او را فرج و گشایش خود تعبیر نموده چنانکه پدر بزرگوارش حضرت امام رضا علیه السلام در زمان ولایتعهد خود نیز چنین بوده و در هر جمعه که از مسجد جامع مراجعت میفرموده بهمان حالکه عرقدار و غبارآلود بوده دستها را بدرگاه الهی بلند میکرد و میگفت الهی اگر فرج و گشایش من در مرگ من است پس همین ساعت در مرگ من تعجیل فرما و پیوسته در غم و غصه بود تا از دنیا رحلت فرمود و حضرت امام محمد تقی علیه السلام در وقتیکه وفات کرد از سن شریفش بیست و پنج سال و چند ماهی گذشته بود قبر شریفش در بقعهٔ مبارکهٔ کاظمیه در پشت سر جد بزرگوارش حضرت امام موسی علیه السلام واقعست

فصل ششم در اعمال ماه ذی الحجه است

بدانکه این ماه از ماههای شریفه است و چون این ماه داخل میشد صلحای صحابه و تابعین اهتمام عظیم در عبادت میکردند و دههٔ اول آن ایام معلومات است که در قرآن مجید ذکر آن شده است و در نهایت فضیلت و برکت است و از رسول خدا صلی الله علیه و آله مرویست که عمل خیر و عبادت در هیچ ایامی نزد حقتعالی محبوبتر نیست از این دهه و از برای این دهه اعمالی است اول روزه گرفتن نه روز اول این دهه که ثواب روزهٔ تمام عمر دارد دوم خواندن دو رکعت نماز ما بین مغرب و عشاء در تمام شبهای این دهه در هر رکعت بعد از حمد بخواند یکمرتبه توحید و این آیه وَوٰاعَدْنٰا مُوسىٰ ثَلاٰثِينَ لَيْلَةً وَأَتْمَمْنٰاهٰا بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِيقٰاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقٰالَ مُوسىٰ لِأَخِيهِ هٰارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلاٰ تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ تا با ثواب حاجیان شریک شود سوم از روز اول تا عصر روز عرفه در عقب نماز صبح و پیش از مغرب بخواند این دعا را که شیخ و سید از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند

نماز استغاثه

مستغاث است و حاجت بتو ندارد لکن مقتضای بندگی در وظیفه تو آنکه چنین کنی چنانکه استغاثه میکنی دعا های خود را بصلوات بر ایشان صلوات الله علیهم اجمعین) *

نماز استغاثه در مکارم آورده که چون خواستی در شب نماز بگذاری در سجود ظرفی نظیف کرده آب طاهر باشد و بپوشان از آن بپارچهٔ نظیف و چون بیدار شدی در آخر شب از برای نماز شب از آن آب بیاشام سه جرعه بعد بقیه آن آب وضو کن و رو بقبله بایست و اذان و اقامه بگو دو رکعت نماز کن و چون از قرائت فارغ شدی برکوع رو ... سبحان ... عوض ...

اَللّٰهُمَّ هٰذِهِ الْاَيّٰامُ الَّتِي فَضَّلْتَهٰا عَلَى الْاَيّٰامِ وَشَرَّفْتَهٰا قَدْ بَلَّغْتَنِيهٰا بِمَنِّكَ وَرَحْمَتِكَ فَاَنْزِلْ عَلَيْنٰا مِنْ بَرَكٰاتِكَ وَاَوْسِعْ عَلَيْنٰا فِيهٰا مِنْ نَعْمٰائِكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَهْدِيَنٰا فِيهٰا لِسَبِيلِ الْهُدىٰ وَالْعَفٰافِ وَالْغِنىٰ وَالْعَمَلِ فِيهٰا بِمٰا تُحِبُّ وَتَرْضىٰ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ يٰا مَوْضِعَ كُلِّ شَكْوىٰ وَيٰا سٰامِعَ كُلِّ نَجْوىٰ وَيٰا شٰاهِدَ كُلِّ مَلَاءٍ وَيٰا عٰالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَكْشِفَ عَنّٰا فِيهَا الْبَلٰاءَ وَتَسْتَجِيبَ لَنٰا فِيهَا الدُّعٰاءَ وَتُقَوِّيَنٰا فِيهٰا وَتُعِينَنٰا وَتُوَفِّقَنٰا فِيهٰا لِمٰا تُحِبُّ رَبَّنٰا وَتَرْضىٰ وَعَلىٰ مَا افْتَرَضْتَ عَلَيْنٰا مِنْ طٰاعَتِكَ وَطٰاعَةِ رَسُولِكَ وَاَهْلِ وِلٰايَتِكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ يٰا اَرْحَمَ الرّٰاحِمِينَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَهَبَ لَنٰا فِيهَا الرِّضٰا اِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعٰاءِ وَلٰا تَحْرِمْنٰا خَيْرَ مٰا تُنْزِلُ فِيهٰا مِنَ السَّمٰاءِ وَطَهِّرْنٰا مِنَ الذُّنُوبِ يٰا عَلّٰامَ الْغُيُوبِ وَاَوْجِبْ لَنٰا فِيهٰا دٰارَ الْخُلُودِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلٰا تَتْرُكْ لَنٰا فِيهٰا ذَنْباً اِلّٰا غَفَرْتَهُ وَلٰا هَمّاً اِلّٰا فَرَّجْتَهُ وَلٰا دَيْناً اِلّٰا قَضَيْتَهُ وَلٰا غٰائِباً اِلّٰا اَدَّيْتَهُ وَلٰا حٰاجَةً مِنْ حَوٰائِجِ الدُّنْيٰا وَالْآخِرَةِ اِلّٰا سَهَّلْتَهٰا وَيَسَّرْتَهٰا اِنَّكَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ يٰا عٰالِمَ الْخَفِيّٰاتِ يٰا رٰاحِمَ الْعَبَرٰاتِ يٰا مُجِيبَ الدَّعَوٰاتِ يٰا رَبَّ الْاَرَضِينَ وَالسَّمٰاوٰاتِ يٰا مَنْ لٰا تَتَشٰابَهُ عَلَيْهِ الْاَصْوٰاتُ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنٰا فِيهٰا مِنْ عُتَقٰائِكَ وَطُلَقٰائِكَ مِنَ النّٰارِ وَالْفٰائِزِينَ بِجَنَّتِكَ وَالنّٰاجِينَ بِرَحْمَتِكَ يٰا اَرْحَمَ الرّٰاحِمِينَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلىٰ سَيِّدِنٰا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَجْمَعِينَ

چهارم در هر روز از دهه بخواند پنج دعا را که حضرت جبرئیل برای حضرت عیسی علیهما السلام از جانب حق تعالی هدیه آورده که در ایام این دهه بخواند و آن پنج دعا این است (۱) اَشْهَدُ اَنْ لٰا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لٰا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۲) اَشْهَدُ اَنْ لٰا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ

و در رکوع بگوید بیست و پنج بار یا غیاث المستغیثین تا بیست و پنج بار و بعد از رکوع بیست و پنج بار و در سجده اول و بعد از سر برداشتن و در سجده دوم و بعد از سر برداشتن در هر یک بیست و پنج بار بگوید پس برخیزد و در رکعت دوم همچنین کند و پس تشهد بخواند و سلام بگوید و بعد از نماز سر بسجود گذارد و بگوید یا رب یا رب از سر العبد الذلیل الی المولی الجلیل پس طلب حاجات خود کند و از خدا بخواهد که حاجتش روا خواهد شد انشاء الله تعالی

نماز استغاثه بحضرت بتول علیها السلام روایت شده که ...

لاشَرِيكَ لَهُ أَحَداً صَمَداً لَمْ يَتَّخِذْ صاحِبَةً وَلا وَلَداً (۳) أَشْهَدُ أَنْ لا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَرِيكَ لَهُ أَحَداً صَمَداً لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ (۴) أَشْهَدُ أَنْ لا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۵) حَسْبِيَ اللّٰهُ وَكَفىٰ سَمِعَ اللّٰهُ لِمَنْ دَعا لَيْسَ وَراءَ اللّٰهِ مُنْتَهىٰ أَشْهَدُ لِلّٰهِ بِما دَعا وَأَنَّهُ بَرِيءٌ مِمَّنْ تَبَرَّءَ وَأَنَّ لِلّٰهِ الْآخِرَةَ وَالْأُولىٰ بر حضرت عیسی علیه السلام ثواب بسیاری نقل کرده برای خواندن هر یک از این پنج دعا صد مرتبه و دو روایت چنانکه علامه مجلسی ره فرموده اگر کسی هر روز هر یک از این دعاها را ده مرتبه بخواند عمل بروایت کرده باشد و اگر هر روز هر یک را صد مرتبه بخواند بهتر خواهد بود پنجم بخواند در هر روز این دهه این تهلیلات را که از امیرالمؤمنین علیه السلام منقول است با ثواب بسیار و اگر روزی ده مرتبه بخواند بهتر است لا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ اللَّيالِي وَالدُّهُورِ لا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ أَمْواجِ الْبُحُورِ لا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَرَحْمَتُهُ خَيْرٌ مِمّا يَجْمَعُونَ لا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الشَّوْكِ وَالشَّجَرِ لا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الشَّعْرِ وَالْوَبَرِ لا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الْحَجَرِ وَالْمَدَرِ لا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ لَمْحِ الْعُيُونِ لا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ فِي اللَّيْلِ إِذا عَسْعَسَ وَالصُّبْحِ إِذا تَنَفَّسَ لا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الرِّياحِ فِي الْبَرارِي وَالصُّخُورِ لا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ مِنَ الْيَوْمِ إِلىٰ يَوْمِ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ

روز اول روز بسیار مبارکیست و در آن چند عمل وارد است اول روزه که ثواب هشتاد ماه دارد دوم خواندن نماز حضرت فاطمه علیها السلام و شیخ فرموده که روایت شده که آن چهار رکعت بدو سلام مثل نماز امیرالمؤمنین علیه السلام در هر رکعت حمد یکمرتبه و توحید پنجاه مرتبه و بعد از سلام تسبیح آن حضرت بخواند و بگوید سُبْحانَ ذِي الْعِزِّ الشّامِخِ الْمُنِيفِ سُبْحانَ ذِي الْجَلالِ الْباذِخِ الْعَظِيمِ سُبْحانَ ذِي الْمُلْكِ الْفاخِرِ الْقَدِيمِ سُبْحانَ مَنْ يَرىٰ أَثَرَ النَّمْلَةِ فِي الصَّفا سُبْحانَ مَنْ يَرىٰ وَقْعَ الطَّيْرِ فِي الْهَواءِ سُبْحانَ مَنْ هُوَ هٰكَذا وَلا هٰكَذا غَيْرُهُ سوم دو رکعت نماز پیش از زوال به نیم ساعت در هر رکعت حمد یکمرتبه و هر یک از توحید و آیة الکرسی و قدر ده مرتبه

بتو حقیقا الا و بسبب آن از آن تنگ شده باشد پس دو رکعت نماز بکن و چون سلام نماز گفتی سه مرتبه تکبیر بگو و تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام بخوان پس بسجده برو و بگو صد مرتبه یا مولاتی یا فاطمة أغیثینی پس جانب راست رو را بر زمین گذار و همین را صد مرتبه بگو پس بسجده برو و همین را صد مرتبه بگو پس جانب چپ رو را بر زمین گذار و صد مرتبه بگو پس باز بسجده برو و صد و ده مرتبه بگو و حاجت خود را یاد کن بدرستیکه خداوند برمیآورد آن را انشاء الله تعالی مؤلف گوید که شیخ حسن بن فضل طبرسی در مکارم الاخلاق فرموده نماز استغاثه بتول علیها السلام

چهار مرتبه که از ظالمی ترسد در این روز بگوید حَسْبِی حَسْبِی مِنْ سُؤالِی عِلْمُكَ بِحالِی تا حق تعالی کفایت کند شر ظالم را از او و بدانکه در این روز تولد شده حضرت ابراهیم خلیل علیه السلام و در این روز بروایتی تزویج شده حضرت فاطمه با امیرالمؤمنین علیهما السلام **روز هفتم** سنه صد و چهارده وفات حضرت امام محمد باقر علیه السلام در مدینه واقع شده و روز حزن شیعه است **روز هشتم** روز ترویه است و روزه اش فضیلت دارد و در روایتی است که کفاره شصت سال است و شیخ شهید غسل این روز را مستحب دانسته **شب نهم** از لیالی متبرکه و شب مناجات با قاضی الحاجات است و توبه در این شب مقبول و دعا در آن مستجاب است و کسیکه این شب را بعبادت بسر آورد اجر صد و هفتاد سال عبادت داشته باشد و از برای این شب چند عمل است اول بخواند این دعا را که روایت شده هر که بخواند آنرا در شب عرفه یا در شبهای جمعه خدا وند بیامرزد او را

اَللّٰهُمَّ يا شاهِدَ كُلِّ نَجْوىٰ وَمَوْضِعَ كُلِّ شَكْوىٰ وَعالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ وَمُنْتَهىٰ كُلِّ حاجَةٍ يا مُبْتَدِئاً بِالنِّعَمِ عَلَى الْعِبادِ يا كَرِيمَ الْعَفْوِ يا حَسَنَ التَّجاوُزِ يا جَوادُ يا مَنْ لا يُوارِي مِنْهُ لَيْلٌ داجٍ وَلا بَحْرٌ عَجّاجٌ وَلا سَماءٌ ذاتُ أَبْراجٍ وَلا ظُلَمٌ ذاتُ ارْتِتاجٍ يا مَنِ الظُّلْمَةُ عِنْدَهُ ضِياءٌ أَسْأَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ الَّذِي تَجَلَّيْتَ بِهِ لِلْجَبَلِ فَجَعَلْتَهُ دَكّاً وَخَرَّ مُوسىٰ صَعِقاً وَبِاسْمِكَ الَّذِي رَفَعْتَ بِهِ السَّماواتِ بِلا عَمَدٍ وَسَطَحْتَ بِهِ الْأَرْضَ عَلىٰ وَجْهِ ماءٍ جَمَدٍ وَبِاسْمِكَ الْمَخْزُونِ الْمَكْنُونِ الْمَكْتُوبِ الطّاهِرِ الَّذِي إِذا دُعِيتَ بِهِ أَجَبْتَ وَإِذا سُئِلْتَ بِهِ أَعْطَيْتَ وَبِاسْمِكَ السُّبُّوحِ الْقُدُّوسِ الْبُرْهانِ الَّذِي هُوَ نُورٌ عَلىٰ كُلِّ نُورٍ وَنُورٌ مِنْ نُورٍ يُضِيءُ مِنْهُ كُلُّ نُورٍ إِذا بَلَغَ الْأَرْضَ انْشَقَّتْ وَإِذا بَلَغَ السَّماواتِ فُتِحَتْ وَإِذا بَلَغَ الْعَرْشَ اهْتَزَّ وَبِاسْمِكَ الَّذِي تَرْتَعِدُ مِنْهُ فَرائِصُ مَلائِكَتِكَ وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّ جَبْرَئِيلَ وَمِيكائِيلَ وَإِسْرافِيلَ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفىٰ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِياءِ وَجَمِيعِ الْمَلائِكَةِ وَبِالاسْمِ الَّذِي مَشىٰ بِهِ الْخِضْرُ عَلىٰ قُلَلِ الْماءِ كَما مَشىٰ بِهِ عَلىٰ جَدَدِ الْأَرْضِ وَبِاسْمِكَ الَّذِي فَلَقْتَ بِهِ الْبَحْرَ لِمُوسىٰ وَأَغْرَقْتَ فِرْعَوْنَ وَقَوْمَهُ وَأَنْجَيْتَ

دو رکعت نماز میکنی بعد بسجده میروی و میگوئی یا فاطمة صد مرتبه پس بجانب راست رو را بر زمین میگذاری و صد مرتبه میگوئی پس بجانب چپ میگذاری و صد مرتبه میگوئی پس دو باره بسجده میروی و صد و ده مرتبه میگوئی

بجهت هر حاجت بگوید یا آمِناً مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَكُلُّ شَيْءٍ مِنْكَ خائِفٌ حَذِرٌ أَسْأَلُكَ بِأَمْنِكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَخَوْفِ كُلِّ شَيْءٍ مِنْكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُعْطِيَنِي أَماناً لِنَفْسِي وَأَهْلِي وَمالِي وَوَلَدِي حَتّىٰ لا أَخافَ أَحَداً وَلا أَحْذَرَ مِنْ شَيْءٍ أَبَداً إِنَّكَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

موسى بن عمران ومن معه وباسمك الذي دعاك به موسى بن عمران من جانب
الطور الايمن فاستجبت له والقيت عليه محبة منك وباسمك الذي به احيى
عيسى بن مريم الموتى وتكلم في المهد صبيا وابرء الاكمه والابرص باذنك و
باسمك الذي دعاك به حملة عرشك وجبرئيل وميكائيل واسرافيل وحبيبك
محمد صلى الله عليه وآله وملائكتك المقربون وانبياؤك المرسلون وعبادك
الصالحون من اهل السماوات والارضين وباسمك الذي دعاك به ذو النون
اذ ذهب مغاضبا فظن ان لن نقدر عليه فنادى في الظلمات ان لا اله الا
انت سبحانك اني كنت من الظالمين فاستجبت له ونجيته من الغم وكذلك تنجي
المؤمنين وباسمك العظيم الذي دعاك به داود وخر لك ساجدا فغفرت له ذنبه
وباسمك الذي دعتك به آسية امرأة فرعون اذ قالت رب ابن لي عندك بيتا
في الجنة ونجني من فرعون وعمله ونجني من القوم الظالمين فاستجبت لها دعاءها
وباسمك الذي دعاك به ايوب اذ حل به البلاء فعافيته وآتيته اهله و
مثلهم معهم رحمة من عندك وذكرى للعابدين وباسمك الذي دعاك به
يعقوب فرددت عليه بصره وقرة عينه يوسف وجمعت شمله وباسمك
الذي دعاك به سليمان فوهبت له ملكا لا ينبغي لاحد من بعده انك انت
الوهاب وباسمك الذي سخرت به البراق لمحمد صلى الله عليه وآله وسلم
اذ قال تعالى سبحان الذي اسرى بعبده ليلا من المسجد الحرام الى المسجد الاقصى
وقوله سبحان الذي سخر لنا هذا وما كنا له مقرنين وانا الى ربنا لمنقلبون
وباسمك الذي تنزل به جبرئيل على محمد صلى الله عليه وآله وباسمك الذي
دعاك به آدم فغفرت له ذنبه واسكنته جنتك واسئلك بحق القرآن العظيم

روایت کرده که فرمود هرگاه یکی
از شما خواهد استغاثه کند
بخداوند ببرد دو رکعت نماز
کند بعد بسجده رود و بگوید یا
محمد یا رسول الله یا علی یا
سیدی المؤمنین والمؤمنات
بکما استغیث الی الله تعالی
یا محمد یا علی استغیث بکما
یا غوثاه بالله وبمحمد وعلی
وفاطمة و میشمارد هر یک را
اغاثاه را تا آنکه نفس بگیرد
لا اله الا الله تعالی ...
در حاجت تو عهده ...
ربسید انشاء الله تعالی

نماز حضرت جعفر علیه السلام
بجا آورد که دو رکعت ...
... بجا آورد
درینجا ثابت ...
مجلسی ...
الایمان عباس قمی
نقل

وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَبِحَقِّ اِبْرٰهِيمَ وَبِحَقِّ فَصْلِكَ يَوْمَ الْقَضَاءِ وَبِحَقِّ الْمَوَازِينِ
اِذَا نُصِبَتْ وَالصُّحُفِ اِذَا نُشِرَتْ وَبِحَقِّ الْقَلَمِ وَمَا جَرٰى وَاللَّوْحِ وَمَا اَحْصٰى وَبِحَقِّ الْاِسْمِ
الَّذِي كَتَبْتَهُ عَلٰى سُرَادِقِ الْعَرْشِ قَبْلَ خَلْقِكَ الْخَلْقَ وَالدُّنْيَا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ بِاَلْفَيْ
عَامٍ وَاَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَاَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَ
اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَخْزُونِ فِي خَزَائِنِكَ الَّذِي اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ لَمْ
يَظْهَرْ عَلَيْهِ اَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ لَا مَلَكٌ مُقَرَّبٌ وَلَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ وَلَا عَبْدٌ مُصْطَفًى وَ
اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي شَقَقْتَ بِهِ الْبِحَارَ وَقَامَتْ بِهِ الْجِبَالُ وَاخْتَلَفَ بِهِ اللَّيْلُ
وَالنَّهَارُ وَبِحَقِّ السَّبْعِ الْمَثَانِي وَالْقُرْاٰنِ الْعَظِيمِ وَبِحَقِّ الْكِرَامِ الْكَاتِبِينَ وَبِحَقِّ طٰهٰ وَيٰسٓ
وَكٓهٰيٰعٓصٓ وَحٰمٓعٓسٓقٓ وَبِحَقِّ تَوْرٰيةِ مُوسٰى وَاِنْجِيلِ عِيسٰى وَزَبُورِ دَاوُدَ وَفُرْقَانِ مُحَمَّدٍ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَعَلٰى جَمِيعِ الرُّسُلِ وَبَاهِيًا شَرَاهِيًا اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ
بِحَقِّ تِلْكَ الْمُنَاجَاةِ الَّتِي كَانَتْ بَيْنَكَ وَبَيْنَ مُوسَى بْنِ عِمْرَانَ فَوْقَ جَبَلِ طُورِ
سَيْنَاءَ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي عَلَّمْتَهُ مَلَكَ الْمَوْتِ لِقَبْضِ الْاَرْوَاحِ وَاَسْئَلُكَ
بِاسْمِكَ الَّذِي كُتِبَ عَلٰى وَرَقِ الزَّيْتُونِ فَخَضَعَتِ النِّيرَانُ لِتِلْكَ الْوَرَقَةِ فَقُلْتَ
يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي كَتَبْتَهُ عَلٰى سُرَادِقِ الْمَجْدِ وَ
الْكَرَامَةِ يَا مَنْ لَا يُحْفِيهِ سَائِلٌ وَلَا يَنْقُصُهُ نَائِلٌ يَا مَنْ بِهِ يُسْتَغَاثُ وَاِلَيْهِ
يُلْجَاُ اَسْئَلُكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَبِاسْمِكَ الْاَعْظَمِ
وَجَدِّكَ الْاَعْلٰى وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّاتِ الْعُلٰى اَللّٰهُمَّ رَبَّ الرِّيَاحِ وَمَا ذَرَتْ وَالسَّمَاءِ
وَمَا اَظَلَّتْ وَالْاَرْضِ وَمَا اَقَلَّتْ وَالشَّيَاطِينِ وَمَا اَضَلَّتْ وَالْبِحَارِ وَمَا جَرَتْ
وَبِحَقِّ كُلِّ حَقٍّ هُوَ عَلَيْكَ حَقٌّ وَبِحَقِّ الْمَلٰئِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالرُّوحَانِيِّينَ وَ
الْكَرُوبِيِّينَ وَالْمُسَبِّحِينَ لَكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَا يَفْتُرُونَ وَبِحَقِّ اِبْرٰهِيمَ خَلِيلِكَ

وَبِحَقِّ كُلِّ وَلِيٍّ يُنادِيكَ بَيْنَ الصَّفا وَالْمَرْوَةِ وَتَسْتَجِيبُ لَهُ دُعاءَهُ يا مُجِيبُ
أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هٰذِهِ الْأَسْماءِ وَبِهٰذِهِ الدَّعَواتِ أَنْ تَغْفِرَ لَنا ما قَدَّمْنا وَما أَخَّرْنا
وَما أَسْرَرْنا وَما أَعْلَنّا وَما أَبْدَيْنا وَما أَخْفَيْنا وَما أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنّا إِنَّكَ عَلىٰ
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يا أَرْحَمَ الرّاحِمِينَ يا حافِظَ كُلِّ غَرِيبٍ يا مُونِسَ كُلِّ وَحِيدٍ
يا قُوَّةَ كُلِّ ضَعِيفٍ يا ناصِرَ كُلِّ مَظْلُومٍ يا رازِقَ كُلِّ مَحْرُومٍ يا مُونِسَ كُلِّ مُسْتَوْحِشٍ يا
صاحِبَ كُلِّ مُسافِرٍ يا عِمادَ كُلِّ حاضِرٍ يا غافِرَ كُلِّ ذَنْبٍ وَخَطِيئَةٍ يا غِياثَ الْمُسْتَغِيثِينَ
يا صَرِيخَ الْمُسْتَصْرِخِينَ يا كاشِفَ كَرْبِ الْمَكْرُوبِينَ يا فارِجَ هَمِّ الْمَهْمُومِينَ يا بَدِيعَ
السَّماواتِ وَالْأَرَضِينَ يا مُنْتَهىٰ غايَةِ الطّالِبِينَ يا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ يا
أَرْحَمَ الرّاحِمِينَ يا رَبَّ الْعالَمِينَ يا دَيّانَ يَوْمِ الدِّينِ يا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ يا أَكْرَمَ
الْأَكْرَمِينَ يا أَسْمَعَ السّامِعِينَ يا أَبْصَرَ النّاظِرِينَ يا أَقْدَرَ الْقادِرِينَ اغْفِرْ لِيَ
الذُّنُوبَ الَّتِي تُغَيِّرُ النِّعَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُورِثُ النَّدَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي
تُورِثُ السَّقَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَهْتِكُ الْعِصَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَرُدُّ
الدُّعاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَحْبِسُ قَطْرَ السَّماءِ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُعَجِّلُ
الْفَناءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَجْلِبُ الشَّقاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُظْلِمُ الْهَواءَ
وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَكْشِفُ الْغِطاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي لا يَغْفِرُها غَيْرُكَ يا اَللّٰهُ
وَاحْمِلْ عَنِّي كُلَّ تَبِعَةٍ لِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَاجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرَجاً وَمَخْرَجاً وَيُسْراً وَأَنْزِلْ
يَقِينَكَ فِي صَدْرِي وَرَجاءَكَ فِي قَلْبِي حَتّىٰ لا أَرْجُو غَيْرَكَ اللّٰهُمَّ احْفَظْنِي وَعافِنِي فِي مَقامِي
وَاصْحَبْنِي فِي لَيْلِي وَنَهارِي وَمِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمالِي وَمِنْ فَوْقِي
وَمِنْ تَحْتِي وَيَسِّرْ لِيَ السَّبِيلَ وَأَحْسِنْ لِيَ التَّيْسِيرَ وَلا تَخْذُلْنِي فِي الْعَسِيرِ وَاهْدِنِي يا خَيْرَ
دَلِيلٍ وَلا تَكِلْنِي إِلىٰ نَفْسِي فِي الْأُمُورِ وَلَقِّنِي كُلَّ سُرُورٍ وَاقْلِبْنِي إِلىٰ أَهْلِي بِالْفَلاحِ

فاطمه زهرا علیها السلام بجا آورد و از تسبیح
فارغ شود سر بسجده نهد و صد
بار صلوات بر محمد و آل محمد صلی
الله علیهم بفرستد و این نماز
از الفاظ مبارک امام علیه السلام
که فرمن صلّیهما فکانّما صلّی
فی البیت العتیق یعنی هر کس این
دو رکعت نماز را بگذارد چنان
باشد که دو رکعت نماز در کعبه
گذارده باشد

ایضاً نماز آن حضرت المختص
از کتاب کنوز النجاح شیخ طبرسی
نقل کرده که بیرون آمد از ناحیه
مقدسه حضرت صاحب الزمان
علیه الصلوة والسلام که هر کس را
حاجتی باشد باید که بعد از نصف شب جمعه
غسل کند و بجای نماز خود
رود و دو رکعت نماز گذارد
در رکعت اول ... بخواند

والنجاح محبوراً في العاجل والآجل انك على كل شيء قدير وارزقني من فضلك
واوسع علي من طيبات رزقك واستعملني في طاعتك واجرني من عذابك ونارك
واقلبني اذا توفيتني الى جنتك برحمتك اللهم اني اعوذ بك من زوال نعمتك
ومن تحويل عافيتك ومن حلول نقمتك ومن نزول عذابك واعوذ بك من جهد
البلاء ودرك الشقاء ومن سوء القضاء وشماتة الاعداء ومن شر ما ينزل من السماء
ومن شر ما في الكتاب المنزل اللهم لا تجعلني من الاشرار ولا من اصحاب النار ولا تحرمني
صحبة الاخيار واحيني حيوة طيبة وتوفني وفاة طيبة تلحقني بالابرار وارزقني
مرافقة الانبياء في مقعد صدق عند مليك مقتدر اللهم لك الحمد على حسن
بلائك وصنعك ولك الحمد على الاسلام واتباع السنة يا رب كما هديتهم لدينك
وعلمتهم كتابك فاهدنا وعلمنا ولك الحمد على حسن بلائك وصنعك عندي
خاصة كما خلقتني فاحسنت خلقي وعلمتني فاحسنت تعليمي وهديتني فاحسنت
هدايتي فلك الحمد على انعامك علي قديما وحديثا فكم من كرب يا سيدي قد
فرجته وكم من غم يا سيدي قد نفسته وكم من هم يا سيدي قد كشفته وكم
من بلاء يا سيدي قد صرفته وكم من عيب يا سيدي قد سترته فلك الحمد على
كل حال في كل مثوى وزمان ومنقلب ومقام وعلى هذه الحال وكل حال اللهم
اجعلني من افضل عبادك نصيبا في هذا اليوم من خير تقسمه او ضر تكشفه او
سوء تصرفه او بلاء تدفعه او خير تسوقه او رحمة تنشرها او عافية تلبسها
فانك على كل شيء قدير وبيدك خزائن السموات والارض وانت الواحد الكريم
المعطي الذي لا يرد سائله ولا يخيب امله ولا ينقص نائله ولا ينفد ما عنده
بل يزداد كثرة وطيبا وعطاء وجودا وارزقني من خزائنك التي لا تفنى ومن

رَحْمَتِكَ الْواسِعَةِ اِنَّ عَطائَكَ لَمْ يَكُنْ مَحْظُوراً وَاَنْتَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ دوم بخواند آن هزار مرتبه تسبیحات عشرا که سید ذکر فرموده و پیابد در اعمال روز عرفه سیم بخواند دعاء اَللّٰهُمَّ مَنْ تَعَبَّاَ وَتَهَيَّاَ را که در روز عرفه و شب و روز جمعه نیز وارد است و گذشت ذکر آن در اعمال شب جمعه چهارم زیارت کند امام حسین علیه‌السلام و زمین کربلا را و بماند در آنجا تا روز عید تا آنکه از شر آن سال نگاه داشته شود **روز نهم** روز عرفه از اعیاد عظیمه است اگرچه باسم عید نامیده نشده است و روزیست که حقتعالی بندگان خویش را بعبادت و طاعت خوانده و موائد جود و احسان خود را برای ایشان گسترانیده و شیطان در این روز خوار و حقیر تر و رانده تر و خشمناک تر از سایر اوقات خواهد بود و روایت شده که حضرت امام زین العابدین علیه‌السلام شنید در روز عرفه صدای سائلی را که از مردم سؤال مینمود فرمود باو وای بر تو آیا از غیر خدا سؤال میکنی در این روز و حال آنکه امید میرود در این روز برای بچه های در شکم آنکه فضل خدا شامل آنها شود و سعید شوند و از برای این روز اعمال چند است اول غسل دوم زیارت امام حسین علیه‌السلام که معادل هزار حج و هزار عمره و هزار جهاد بلکه بالاتر است و احادیث در کثرت فضیلت زیارت آنحضرت در این روز متواتر است و اگر کسی توفیق یابد که در این روز در تحت قبه مقدسه آنحضرت باشد ثوابش کمتر از کسیکه در عرفات باشد نیست بلکه زیاده و مقدم است و کیفیت زیارت آنحضرت بعد از این در باب زیارات بیاید ان شاء الله تعالی سیم بعد از نماز عصر پیش از آنکه مشغول بخواندن دعاهای عرفه شود دو رکعت نماز بجا آورد در زیر آسمان و اعتراف و اقرار کند نزد حقتعالی بگناهان خود تا فایز شود بثواب عرفات و گناهانش آمرزیده گردد پس مشغول شود باعمال و ادعیه عرفه که از حجج طاهره صلوات الله علیهم روایت شده و آنها زیاده از آنست که در این مختصر ذکر شود لکن ما بمقداریکه این کتاب گنجایش آنرا داشته باشد نقل میکنیم شیخ کفعمی در مصباح فرموده مستحب است روزه روز عرفه برای کسیکه ضعف بیابد که نکند از دعا خواندن و مستحب است غسل پیش از زوال و زیارت امام حسین علیه‌السلام در روز و شب عرفه و چون وقت زوال شد زیر آسمان رود و نماز ظهر و عصر را با رکوع و سجود نیکو بعمل آورد و چون فارغ شود دو رکعت نماز کند در رکعت اول بعد از حمد توحید و در دوم بعد از حمد قُلْ يا اَيُّهَا الْكافِرُونَ بخواند بعد از آن چهار رکعت نماز گذارد در هر رکعت بعد از حمد توحید پنجاه مرتبه بخواند فقیر گوید که این نماز همان نماز حضرت امیرالمؤمنین علیه‌السلام است که در اعمال روز جمعه گذشت

ودعا این است اَللّٰهُمَّ اِنْ اَطَعْتُكَ فَالْمَحْمَدَةُ لَكَ وَاِنْ عَصَيْتُكَ فَالْحُجَّةُ لَكَ مِنْكَ الرَّوْحُ وَمِنْكَ الْفَرَجُ سُبْحانَ مَنْ اَنْعَمَ وَشَكَرَ سُبْحانَ مَنْ قَدَرَ وَغَفَرَ اَللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتُ قَدْ عَصَيْتُكَ فَاِنّي قَدْ اَطَعْتُكَ في اَحَبِّ الْاَشْياءِ اِلَيْكَ وَهُوَ الْاِيمانُ بِكَ لَمْ اَتَّخِذْ لَكَ وَلَداً وَلَمْ اَدْعُ لَكَ شَريكاً مَنّاً مِنْكَ بِهِ عَلَيَّ لا مَنّاً مِنّي بِهِ عَلَيْكَ وَقَدْ عَصَيْتُكَ يا اِلٰهي عَلى غَيْرِ وَجْهِ الْمُكابَرَةِ وَلَا الْخُرُوجِ عَنْ عُبُودِيَّتِكَ وَلَا الْجُحُودِ لِرُبُوبِيَّتِكَ وَلٰكِنْ اَطَعْتُ هَوايَ وَاَزَلَّنِي الشَّيْطانُ فَلَكَ الْحُجَّةُ عَلَيَّ وَالْبَيانُ فَاِنْ تُعَذِّبْني

پس فرمود بخوان این تسبیحات را که مروی است از حضرت رسول صلی الله علیه و آله است سید ابن طاوس در اقبال

ذکر فرموده سُبْحانَ الَّذی فِی السَّماءِ عَرْشُهُ سُبْحانَ الَّذی فِی الْاَرْضِ حُکْمُهُ سُبْحانَ الَّذی

فِی الْقُبُورِ قَضآؤُهُ سُبْحانَ الَّذی فِی الْبَحْرِ سَبیلُهُ سُبْحانَ الَّذی فِی النّارِ سُلْطانُهُ سُبْحانَ

الَّذی فِی الْجَنَّةِ رَحْمَتُهُ سُبْحانَ الَّذی فِی الْقِیمَةِ عَدْلُهُ سُبْحانَ الَّذی رَفَعَ السَّمآءَ

سُبْحانَ الَّذی بَسَطَ الْاَرْضَ سُبْحانَ الَّذی لا مَلْجَأَ وَلا مَنْجا مِنْهُ اِلّا اِلَیْهِ پس بگو سُبْحانَ

اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَکْبَرُ صد مرتبه و بخوان توحید صد مرتبه و آیة الکرسی

صد مرتبه و صلوات بر محمد و آل محمد صد مرتبه بگو لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لا شَریکَ لَهُ لَهُ الْمُلْکُ

وَلَهُ الْحَمْدُ یُحْیی وَیُمیتُ وَیُمیتُ وَیُحْیی وَهُوَ حَیٌّ لا یَمُوتُ بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَهُوَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ

ده مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذی لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ وَاَتُوبُ اِلَیْهِ ده مرتبه یا اَللهُ ده مرتبه

یا رَحْمٰنُ ده مرتبه یا رَحیمُ ده مرتبه یا بَدیعَ السَّمٰواتِ وَالْاَرْضِ یا ذَا الْجَلالِ وَالْاِکْرامِ ده مرتبه

یا حَیُّ یا قَیُّومُ ده مرتبه یا حَنّانُ یا مَنّانُ ده مرتبه یا لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ ده مرتبه آمینَ ده مرتبه پس بگو

اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ یا مَنْ هُوَ اَقْرَبُ اِلَیَّ مِنْ حَبْلِ الْوَریدِ یا مَنْ یَحُولُ بَیْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ

یا مَنْ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْاَعْلی وَبِالْاُفُقِ الْمُبینِ یا مَنْ هُوَ الرَّحْمٰنُ عَلَی الْعَرْشِ اسْتَوی یا مَنْ لَیْسَ

کَمِثْلِهِ شَیْءٌ وَهُوَ السَّمیعُ الْبَصیرُ اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و بخواه حاجت خود را

که برآورده خواهد شد ان شاء الله تعالی پس بخوان این صلوات را که از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که بخواهد

مسرور کند محمد و آل محمد علیهم السلام را در صلوات بر ایشان بگوید اَللّٰهُمَّ یا اَجْوَدَ مَنْ اَعْطی

وَیا خَیْرَ مَنْ سُئِلَ وَیا اَرْحَمَ مَنِ اسْتُرْحِمَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِی الْاَوَّلینَ وَصَلِّ

عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِی الْاٰخِرینَ وَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِی الْمَلَاِ الْاَعْلی وَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

فِی الْمُرْسَلینَ اَللّٰهُمَّ اَعْطِ مُحَمَّداً وَآلَهُ الْوَسیلَةَ وَالْفَضیلَةَ وَالشَّرَفَ وَالرِّفْعَةَ وَالدَّرَجَةَ

الْکَبیرَةَ اَللّٰهُمَّ اِنّی آمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَلَمْ اَرَهُ فَلا تَحْرِمْنی فِی الْقِیمَةِ

رُؤْیَتَهُ وَارْزُقْنی صُحْبَتَهُ وَتَوَفَّنی عَلی مِلَّتِهِ وَاسْقِنی مِنْ حَوْضِهِ مَشْرَباً رَوِیّاً سآئِغاً

قِبَلَهُ نِعْمَةٌ [illegible] فَالْمُحیطُ بِها [illegible]
تَغْفِرَ لی وَتَرْحَمَنی فَاِنَّکَ
جَوادٌ کَریمٌ و بعد از آن نماز
[illegible] کند با آنچه خواهد
نماز و دعا کند و بعد از آن بگوید
[illegible] یا مَنْ [illegible] کُلِّ شَیْءٍ وَکُلُّ شَیْءٍ
یا آمِناً مِنْ کُلِّ شَیْءٍ [illegible] اَسْئَلُکَ
[illegible] مِنْ کُلِّ شَیْءٍ [illegible]
بِاَمْنِکَ مِنْ کُلِّ شَیْءٍ اَنْ تُصَلِّیَ
عَلی کُلِّ شَیْءٍ [illegible] وَاَنْ
عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُعْطِیَنی [illegible]
تُعْطِیَنی [illegible] اَنَا اَهْلُهُ
وَقَلْبی [illegible]
بِهِ عَلَیَّ حَقٌّ لا [illegible]
[illegible] مِنْ شَیْءٍ اَبَداً
عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ وَحَسْبُنَا
اللهُ وَنِعْمَ الْوَکیلُ یا کافِیَ
اِبْراهیمَ نُمْرُودَ وَیا کافِیَ
مُوسی فِرْعَوْنَ [illegible]

هَنيئاً لا اَظْمَأُ بَعْدَهُ اَبَداً اِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ اَللّهُمَّ اِنّي آمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَمْ اَرَهُ فَعَرِّفْني فِي الْجِنانِ وَجْهَهُ اَللّهُمَّ بَلِّغْ مُحَمَّداً صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ
آلِهِ مِنّي تَحِيَّةً كَثيرَةً وَسَلاماً پس بخوان دعاء ام داود را که ذکر آن در اعمال رجب گذشت
پس بگو این تسبیح را که ثواب آن احصا نمیشود از کثرت و ما بجهة اختصار ترک کردیم ذکر آن را و آن تسبیح این است
سُبْحانَ اللهِ قَبْلَ كُلِّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللهِ بَعْدَ كُلِّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللهِ مَعَ كُلِّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ
اللهِ يَبْقى رَبُّنا وَيَفْنى كُلُّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللهِ تَسْبيحاً يَفْضُلُ تَسْبيحَ الْمُسَبِّحينَ فَضْلاً كَثيراً
قَبْلَ كُلِّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللهِ تَسْبيحاً يَفْضُلُ تَسْبيحَ الْمُسَبِّحينَ فَضْلاً كَثيراً بَعْدَ كُلِّ اَحَدٍ وَ
سُبْحانَ اللهِ تَسْبيحاً يَفْضُلُ تَسْبيحَ الْمُسَبِّحينَ فَضْلاً كَثيراً مَعَ كُلِّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللهِ تَسْبيحاً
يَفْضُلُ تَسْبيحَ الْمُسَبِّحينَ فَضْلاً كَثيراً لِرَبِّنَا الْباقي وَيَفْنى كُلُّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللهِ تَسْبيحاً
لا يُحْصى وَلا يُدْرى وَلا يُنْسى وَلا يَبْلى وَلا يَفْنى وَلَيْسَ لَهُ مُنْتَهى وَسُبْحانَ اللهِ تَسْبيحاً
يَدُومُ بِدَوامِهِ وَيَبْقى بِبَقائِهِ في سِنِي الْعالَمينَ وَشُهُورِ الدُّهُورِ وَاَيّامِ الدُّنْيا وَساعاتِ
اللَّيْلِ وَالنَّهارِ وَسُبْحانَ اللهِ اَبَدَ الْاَبَدِ وَمَعَ الْاَبَدِ مِمّا لا يُحْصيهِ الْعَدَدُ وَلا يُفْنيهِ
الْاَمَدُ وَلا يَقْطَعُهُ الْاَبَدُ وَتَبارَكَ اللهُ اَحْسَنُ الْخالِقينَ پس بگو وَالْحَمْدُ للهِ قَبْلَ
كُلِّ اَحَدٍ وَالْحَمْدُ للهِ بَعْدَ كُلِّ اَحَدٍ تا آخر دعا لکن بجای سُبْحانَ اللهِ اَلْحَمْدُ للهِ بگو و چون به
اَحْسَنُ الْخالِقينَ رسیدی بگو لا اِلهَ اِلَّا اللهُ قَبْلَ كُلِّ اَحَدٍ تا آخر بجای سُبْحانَ اللهِ لا اِلهَ
اِلَّا اللهُ میگوئی و بعد از آن بگو وَاللهُ اَكْبَرُ قَبْلَ كُلِّ اَحَدٍ تا آخر که بجای سُبْحانَ اللهِ اَللهُ اَكْبَرُ
میگوئی پس بخوان دعای اَللّهُمَّ مَنْ تَعَبَّاَ وَتَهَيَّاَ را که در اعمال شب جمعه گذشت پس بخوان دعاء علی بن
الحسین علیه السلام را که شیخ طوسی در مصباح المتهجد ذکر فرموده اَللّهُمَّ اَنْتَ اللهُ رَبُّ الْعالَمينَ
مؤلف گوید که این دعا چون دعای در موقف عرفات بود بعلاوه هم بسیار طولانی بود ما ذکر ننمودیم و
بخوان نیز در این روز با خشوع وقت دعای آنحضرت که در صحیفه کامله است و آن دعای جلیل و معظم
است و مشتمل است بر جمیع مطالب تا آخر صلوات الله علی منشئها و از جمله دعاهای مشهور این روز دعای
حضرت سید الشهداء علیه السلام است بشر و بشیر پسران غالب اسدی روایت کرده اند که عصر روز عرفه در

نماز حضرت حجت

تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاَنْ تَكْفِيَني شَرَّ فُلانِ بْنِ فُلانٍ
بجای فلان بن فلان نام
شخصی را که از ضرر او میترسد
و نام پدر او را بگوید و از
حق تعالی طلب کند که ضرر
او را رفع نماید و کفایت کند
پس بدرستیکه حق تعالی البته
کفایت ضرر او خواهد کرد
ان شاء الله تعالی و بعد از آن
بجمیع دعا کند و حاجت خود را
مسئلت نماید و تضرع و زاری
کند بسوی حق تعالی البته
نیست عبد مؤمنی و بنده مؤمن
که این نماز را بگذارد و این دعا
را از روی اخلاص بخواند مگر
آنکه گشوده میشود برای او
درهای آسمان برای برآمدن
حاجات او و دعای او مستجاب
میگردد در همان وقت و در
همان شب

عرفات در بعد از ظهر بود بیرون از خیمهٔ خود بیرون آمدند با گروهی از اهل بیت و فرزندان و شیعیان با نهایت تذلل و خشوع پس در جانب چپ کوه ایستادند و روی مبارک را بسوی کعبه گردانیدند و دستها را برابر رو برداشتند مانند مسکینی که طعام طلبد و این دعا را خواندند اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی لَیْسَ لِقَضَائِهِ دَافِعٌ وَلَا لِعَطَائِهِ مَانِعٌ وَلَا کَصُنْعِهِ صُنْعُ صَانِعٍ وَهُوَ الْجَوَادُ الْوَاسِعُ فَطَرَ اَجْنَاسَ الْبَدَائِعِ وَاَتْقَنَ بِحِکْمَتِهِ الصَّنَائِعَ لَا تَخْفٰی عَلَیْهِ الطَّلَائِعُ وَلَا تَضِیعُ عِنْدَهُ الْوَدَائِعُ جَازِی کُلِّ صَانِعٍ وَرَائِشُ کُلِّ قَانِعٍ وَرَاحِمُ کُلِّ ضَارِعٍ مُنْزِلُ الْمَنَافِعِ وَالْکِتَابِ الْجَامِعِ بِالنُّورِ السَّاطِعِ وَهُوَ لِلدَّعَوَاتِ سَامِعٌ وَلِلْکُرُبَاتِ دَافِعٌ وَلِلدَّرَجَاتِ رَافِعٌ وَلِلْجَبَابِرَةِ قَامِعٌ فَلَا اِلٰهَ غَیْرُهُ وَلَا شَیْءَ یَعْدِلُهُ وَلَیْسَ کَمِثْلِهِ شَیْءٌ وَهُوَ السَّمِیعُ الْبَصِیرُ اللَّطِیفُ الْخَبِیرُ وَهُوَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَرْغَبُ اِلَیْکَ وَاَشْهَدُ بِالرُّبُوبِیَّةِ لَکَ مُقِرًّا بِاَنَّکَ رَبِّی وَاِلَیْکَ مَرَدِّی اِبْتَدَاْتَنِی بِنِعْمَتِکَ قَبْلَ اَنْ اَکُونَ شَیْئًا مَذْکُورًا وَخَلَقْتَنِی مِنَ التُّرَابِ ثُمَّ اَسْکَنْتَنِی الْاَصْلَابَ اٰمِنًا لِرَیْبِ الْمَنُونِ وَاخْتِلَافِ الدُّهُورِ وَالسِّنِینَ فَلَمْ اَزَلْ ظَاعِنًا مِنْ صُلْبٍ اِلٰی رَحِمٍ فِی تَقَادُمٍ مِنَ الْاَیَّامِ الْمَاضِیَةِ وَالْقُرُونِ الْخَالِیَةِ لَمْ تُخْرِجْنِی لِرَاْفَتِکَ بِی وَلُطْفِکَ لِی وَاِحْسَانِکَ اِلَیَّ فِی دَوْلَةِ اَئِمَّةِ الْکُفْرِ الَّذِینَ نَقَضُوا عَهْدَکَ وَکَذَّبُوا رُسُلَکَ لٰکِنَّکَ اَخْرَجْتَنِی لِلَّذِی سَبَقَ لِی مِنَ الْهُدَی الَّذِی لَهُ یَسَّرْتَنِی وَفِیهِ اَنْشَاْتَنِی وَمِنْ قَبْلِ ذٰلِکَ رَؤُفْتَ بِی بِجَمِیلِ صُنْعِکَ وَسَوَابِغِ نِعَمِکَ فَابْتَدَعْتَ خَلْقِی مِنْ مَنِیٍّ یُمْنٰی وَاَسْکَنْتَنِی فِی ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ بَیْنَ لَحْمٍ وَدَمٍ وَجِلْدٍ لَمْ تُشْهِدْنِی خَلْقِی وَلَمْ تَجْعَلْ اِلَیَّ شَیْئًا مِنْ اَمْرِی ثُمَّ اَخْرَجْتَنِی لِلَّذِی سَبَقَ لِی مِنَ الْهُدٰی اِلَی الدُّنْیَا تَامًّا سَوِیًّا وَحَفِظْتَنِی فِی الْمَهْدِ طِفْلًا صَبِیًّا وَرَزَقْتَنِی مِنَ الْغِذَاءِ لَبَنًا مَرِیًّا وَعَطَفْتَ عَلَیَّ قُلُوبَ الْحَوَاضِنِ وَکَفَّلْتَنِی الْاُمَّهَاتِ الرَّوَاحِمَ وَکَلَاْتَنِی مِنْ طَوَارِقِ الْجَانِّ وَسَلَّمْتَنِی مِنَ الزِّیَادَةِ وَالنُّقْصَانِ فَتَعَالَیْتَ یَا رَحِیمُ یَا رَحْمٰنُ حَتّٰی اِذَا اسْتَهْلَلْتُ نَاطِقًا بِالْکَلَامِ اَتْمَمْتَ عَلَیَّ

سَوابِغَ الْاِنْعامِ وَرَبَّيْتَنِي زائِداً فِي كُلِّ عامٍ حَتّى اِذَا اكْتَمَلَتْ فِطْرَتِي وَاعْتَدَلَتْ
مِرَّتِي اَوْجَبْتَ عَلَيَّ حُجَّتَكَ بِاَنْ اَلْهَمْتَنِي مَعْرِفَتَكَ وَرَوَّعْتَنِي بِعَجائِبِ حِكْمَتِكَ
وَاَيْقَظْتَنِي لِما ذَرَأْتَ فِي سَمائِكَ وَاَرْضِكَ مِنْ بَدائِعِ خَلْقِكَ وَنَبَّهْتَنِي لِشُكْرِكَ وَ
ذِكْرِكَ وَاَوْجَبْتَ عَلَيَّ طاعَتَكَ وَعِبادَتَكَ وَفَهَّمْتَنِي ما جاءَتْ بِهِ رُسُلُكَ وَ
يَسَّرْتَ لِي تَقَبُّلَ مَرْضاتِكَ وَمَنَنْتَ عَلَيَّ فِي جَمِيعِ ذلِكَ بِعَوْنِكَ وَلُطْفِكَ ثُمَّ اِذْ خَلَقْتَنِي
مِنْ خَيْرِ الثَّرى لَمْ تَرْضَ لِي يا اِلهِي نِعْمَةً دُونَ اُخْرى وَرَزَقْتَنِي مِنْ اَنْواعِ الْمَعاشِ وَصُنُوفِ
الرِّياشِ بِمَنِّكَ الْعَظِيمِ الْاَعْظَمِ عَلَيَّ وَاِحْسانِكَ الْقَدِيمِ اِلَيَّ حَتّى اِذا اَتْمَمْتَ عَلَيَّ
جَمِيعَ النِّعَمِ وَصَرَفْتَ عَنِّي كُلَّ النِّقَمِ لَمْ يَمْنَعْكَ جَهْلِي وَجُرْأَتِي عَلَيْكَ اَنْ دَلَلْتَنِي اِلى
ما يُقَرِّبُنِي اِلَيْكَ وَوَفَّقْتَنِي لِما يُزْلِفُنِي لَدَيْكَ فَاِنْ دَعَوْتُكَ اَجَبْتَنِي وَاِنْ سَاَلْتُكَ
اَعْطَيْتَنِي وَاِنْ اَطَعْتُكَ شَكَرْتَنِي وَاِنْ شَكَرْتُكَ زِدْتَنِي كُلُّ ذلِكَ اِكْمالٌ لِاَنْعُمِكَ
عَلَيَّ وَاِحْسانِكَ اِلَيَّ فَسُبْحانَكَ سُبْحانَكَ مِنْ مُبْدِئٍ مُعِيدٍ حَمِيدٍ مَجِيدٍ تَقَدَّسَتْ
اَسْماؤُكَ وَعَظُمَتْ آلاؤُكَ فَاَيُّ نِعَمِكَ يا اِلهِي اُحْصِي عَدَداً وَذِكْراً اَمْ اَيُّ عَطاياكَ
اَقُومُ بِها شُكْراً وَهِيَ يا رَبِّ اَكْثَرُ مِنْ اَنْ يُحْصِيَهَا الْعادُّونَ اَوْ يَبْلُغَ عِلْماً بِهَا
الْحافِظُونَ ثُمَّ ما صَرَفْتَ وَدَرَأْتَ عَنِّي اَللّهُمَّ مِنَ الضُّرِّ وَالضَّرّاءِ اَكْثَرُ مِمّا ظَهَرَ
لِي مِنَ الْعافِيَةِ وَالسَّرّاءِ وَاَنَا اَشْهَدُ يا اِلهِي بِحَقِيقَةِ اِيمانِي وَعَقْدِ عَزَماتِ يَقِينِي
وَخالِصِ صَرِيحِ تَوْحِيدِي وَباطِنِ مَكْنُونِ ضَمِيرِي وَعَلائِقِ مَجارِي نُورِ بَصَرِي وَاَسارِيرِ
صَفْحَةِ جَبِينِي وَخُرْقِ مَسارِبِ نَفْسِي وَخَذارِيفِ مارِنِ عِرْنِينِي وَمَسارِبِ سِماخِ سَمْعِي
وَما ضُمَّتْ وَاَطْبَقَتْ عَلَيْهِ شَفَتايَ وَحَرَكاتِ لَفْظِ لِسانِي وَمَغْرَزِ حَنَكِ فَمِي وَفَكِّي
وَمَنابِتِ اَضْراسِي وَمَساغِ مَطْعَمِي وَمَشْرَبِي وَحِمالَةِ اُمِّ رَأْسِي وَبُلُوعِ فارِغِ حَبائِلِ عُنُقِي
وَمَا اشْتَمَلَ عَلَيْهِ تامُورُ صَدْرِي وَحَمائِلِ حَبْلِ وَتِينِي وَنِياطِ حِجابِ قَلْبِي وَاَفْلاذِ حَواشِي

كَبِدي وَما حَوَتْهُ شَراسيفُ اَضْلاعي وَحِقاقُ مَفاصِلي وَقَبْضُ عَوامِلي وَاَطْرافُ
اَنامِلي وَلَحْمي وَدَمي وَشَعْري وَبَشَري وَعَصَبي وَقَصَبي وَعِظامي وَمُخّي وَعُرُوقي وَجَميعُ جَوارِحي
وَمَا انْتَسَجَ عَلى ذلِكَ اَيّامَ رِضاعي وَما اَقَلَّتِ الاَرْضُ مِنّي وَنَوْمي وَيَقْظَتي وَسُكُوني
وَحَرَكاتِ رُكُوعي وَسُجُودي اَنْ لَوْ حاوَلْتُ وَاجْتَهَدْتُ مَدَى الاَعْصارِ وَالاَحْقابِ
لَوْ عُمِّرْتُها اَنْ اُؤَدِّيَ شُكْرَ واحِدَةٍ مِنْ اَنْعُمِكَ مَا اسْتَطَعْتُ ذلِكَ اِلاّ بِمَنِّكَ الْمُوجَبِ
عَلَيَّ بِهِ شُكْرُكَ اَبَداً جَديداً وَثَناءً طارِفاً عَتيداً اَجَلْ وَلَوْ حَرَصْتُ اَنَا وَالْعادُّونَ
مِنْ اَنامِكَ اَنْ نُحْصِيَ مَدى اِنْعامِكَ سالِفِهِ وَآنِفِهِ ما حَصَرْناهُ عَدَداً وَلا اَحْصَيْناهُ
اَمَداً هَيْهاتَ اَنّى ذلِكَ وَاَنْتَ الْمُخْبِرُ في كِتابِكَ النّاطِقِ وَالنَّبَاِ الصّادِقِ وَاِنْ تَعُدُّوا
نِعْمَةَ اللهِ لا تُحْصُوها صَدَقَ كِتابُكَ اَللّـهُمَّ وَاِنْباؤُكَ وَبَلَّغَتْ اَنْبِياؤُكَ وَرُسُلُكَ
ما اَنْزَلْتَ عَلَيْهِمْ مِنْ وَحْيِكَ وَشَرَعْتَ لَهُمْ وَبِهِمْ مِنْ دينِكَ غَيْرَ اَنّي يا اِلهي اَشْهَدُ
بِجَهْدي وَجِدّي وَمَبْلَغِ طاعَتي وَوُسْعي وَاَقُولُ مُؤْمِناً مُوقِناً اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذي لَمْ يَتَّخِذْ
وَلَداً فَيَكُونَ مَوْرُوثاً وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَريكٌ في مُلْكِهِ فَيُضادَّهُ فيمَا ابْتَدَعَ وَلا
وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ فَيُرْفِدَهُ فيما صَنَعَ فَسُبْحانَهُ سُبْحانَهُ لَوْ كانَ فيهِما آلِهَةٌ اِلاَّ اللهُ
لَفَسَدَتا وَتَفَطَّرَتا سُبْحانَ اللهِ الْواحِدِ الاَحَدِ الصَّمَدِ الَّذي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ
لَهُ كُفُواً اَحَدٌ اَلْحَمْدُ لِلّهِ حَمْداً يُعادِلُ حَمْدَ مَلائِكَتِهِ الْمُقَرَّبينَ وَاَنْبِيائِهِ الْمُرْسَلينَ
وَصَلَّى اللهُ عَلى خِيَرَتِهِ مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِيّينَ وَآلِهِ الطَّيِّبينَ الطّاهِرينَ الْمُخْلَصينَ وَسَلَّمَ

پس شروع فرمود آنحضرت در سؤال و اهتمام نمود در دعا و آب از دیده های مبارکش جاری بود پس گفت

اَللّـهُمَّ اجْعَلْني اَخْشاكَ كَاَنّي اَراكَ وَاَسْعِدْني بِتَقْواكَ وَلا تُشْقِني بِمَعْصِيَتِكَ وَ
خِرْلي في قَضائِكَ وَبارِكْ لي في قَدَرِكَ حَتّى لا اُحِبَّ تَعْجيلَ ما اَخَّرْتَ وَلا تَأْخيرَ
ما عَجَّلْتَ اَللّـهُمَّ اجْعَلْ غِنايَ في نَفْسي وَالْيَقينَ في قَلْبي وَالاِخْلاصَ في عَمَلي وَالنُّورَ

مثقال کند و درود ده مثقال نکرد
مثقال العمل بر بکند از او
ده مثقال از ایشان و بکند از بد
شب درد از ایشان آخرت بکریم مبعوث
روز و از اصفی ابن ابراهیم خواند در روز
دو رکعت نماز ... قل هو
رکعت حمد و ... فارغ شد
اللّه احد ... کریم
از نماز ...
رکعت ... قل هو اللّه احد
نماز شب ...
نماز دیگر ... در نماز ...
دعا اعمال روز جمعه ...
از عبداللّه بن مسعود ... مروی

وفي بصري البصيرة وفي ديني ومتعني بجوارحي واجعل سمعي وبصري الوارثين مني و
انصرني على من ظلمني وأرني فيه ثاري ومآربي وأقر بذلك عيني اللهم اكشف
كربتي واستر عورتي واغفر لي خطيئتي واخسأ شيطاني وفك رهاني واجعل لي
يا إلهي الدرجة العليا في الآخرة والأولى اللهم لك الحمد كما خلقتني فجعلتني سميعا
بصيرا ولك الحمد كما خلقتني فجعلتني خلقا سويا رحمة بي وقد كنت عن خلقي غنيا
رب بما برأتني فعدلت فطرتي رب بما أنشأتني فأحسنت صورتي رب بما أحسنت
إلي وفي نفسي عافيتني رب بما كلأتني ووفقتني رب بما أنعمت علي فهديتني رب
بما أوليتني ومن كل خير أعطيتني رب بما أطعمتني وسقيتني رب بما أغنيتني و
أقنيتني رب بما أعنتني وأعززتني رب بما ألبستني من سترك الصافي ويسرت
لي من صنعك الكافي صل على محمد وآل محمد وأعني على بوائق الدهور وصروف
الليالي والأيام ونجني من أهوال الدنيا وكربات الآخرة واكفني شر ما يعمل الظالمون
في الأرض اللهم ما أخاف فاكفني وما أحذر فقني وفي نفسي وديني فاحرسني وفي
سفري فاحفظني وفي أهلي ومالي فاخلفني وفيما رزقتني فبارك لي وفي نفسي
فذللني وفي أعين الناس فعظمني ومن شر الجن والإنس فسلمني وبذنوبي فلا تفضحني
وبسريرتي فلا تخزني وبعملي فلا تبتلني ونعمك فلا تسلبني وإلى غيرك فلا تكلني
إلهي إلى من تكلني إلى قريب فيقطعني أم إلى بعيد فيتجهمني أم إلى المستضعفين لي
وأنت ربي ومليك أمري أشكو إليك غربتي وبعد داري وهواني على من ملكته
أمري إلهي فلا تحلل علي غضبك فإن لم تكن غضبت علي فلا أبالي سبحانك
غير أن عافيتك أوسع لي فأسألك يا رب بنور وجهك الذي أشرقت له الأرض
والسماوات وكشفت به الظلمات وصلح به أمر الأولين والآخرين أن لا تميتني

نماز برای آمرزش گناهان

رسول خدا صلی الله علیه وآله فرمود که هر که در روز جمعه بعد از نماز عصر دو رکعت نماز بگذارد بخواند در رکعت اول فاتحه و آیة الکرسی و قل اعوذ برب الفلق بیست و پنج مرتبه و در رکعت دوم فاتحه و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الناس بیست و پنج مرتبه و چون از نماز فارغ شود بیست و پنج مرتبه بگوید لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم از دنیا بیرون نرود تا بهشت را در خواب ببیند یا مکان خود را در بهشت ببیند

کفعمی گوید که سید بن طاوس در فصل ... جمال الاسبوع نماز برای آمرزش گناهان نقل کرده و فرموده این نماز است جلیل القدر و عظیم الشأن

على غضبك ولا تنزل بي سخطك لك العتبى لك العتبى حتى ترضى قبل ذلك
لا اله الا انت رب البلد الحرام والمشعر الحرام والبيت العتيق الذي احللته البركة
وجعلته للناس امنا يا من عفا عن عظيم الذنوب بحلمه يا من اسبغ النعماء بفضله
يا من اعطى الجزيل بكرمه يا عدتي في شدتي يا صاحبي في وحدتي يا غياثي
في كربتي يا وليي في نعمتي يا الهي واله آبائي ابراهيم واسماعيل واسحاق ويعقوب
ورب جبرئيل وميكائيل واسرافيل ورب محمد ﷺ خاتم النبيين وآله المنتجبين
منزل التوراة والانجيل والزبور والفرقان ومنزل كهيعص وطه ويس والقرآن
الحكيم انت كهفي حين تعييني المذاهب في سعتها وتضيق بي الارض برحبها ولولا
رحمتك لكنت من الهالكين وانت مقيل عثرتي ولولا سترك اياي لكنت من
المفضوحين وانت مؤيدي بالنصر على اعدائي ولولا نصرك اياي لكنت من
المغلوبين يا من خص نفسه بالسمو والرفعة فاولياؤه بعزه يعتزون يا من جعلت
له الملوك نير المذلة على اعناقهم فهم من سطواته خائفون يعلم خائنة الاعين
وما تخفي الصدور وغيب ما تاتي به الازمنة والدهور يا من لا يعلم كيف هو الا
هو يا من لا يعلم ما هو الا هو يا من لا يعلمه الا هو يا من كبس الارض على الماء
وسد الهواء بالسماء يا من له اكرم الاسماء يا ذا المعروف الذي لا ينقطع ابدا يا
مقيض الركب ليوسف في البلد القفر ومخرجه من الجب وجاعله بعد العبودية
ملكا يا راده على يعقوب بعد ان ابيضت عيناه من الحزن فهو كظيم يا كاشف
الضر والبلوى عن ايوب وممسك يدي ابراهيم عن ذبح ابنه بعد كبر سنه
وفناء عمره يا من استجاب لزكريا فوهب له يحيى ولم يدعه فردا وحيدا يا من
اخرج يونس من بطن الحوت يا من فلق البحر لبني اسرائيل فانجاهم وجعل فرعون

وجوده من المعرفين يا من ارسل الرياح مبشرات بين يدي رحمته يا من لم يعجل
على من عصاه من خلقه يا من استنقذ السحرة من بعد طول الجحود وقد غدوا
في نعمته ياكلون رزقه ويعبدون غيره وقد حادوه ونادوه وكذبوا رسله
يا الله يا الله يا بدئ يا بديع لا ندلك يا دائما لا نفاد لك يا حيا حين لا حي يا محيي
الموتى يا من هو قائم على كل نفس بما كسبت يا من قل له شكري فلم يحرمني وعظمت
خطيئتي فلم يفضحني وراني على المعاصي فلم يشهرني يا من حفظني في صغري يا من
رزقني في كبري يا من اياديه عندي لا تحصى ونعمه لا تجازى يا من عارضني بالخير
والاحسان وعارضته بالاساءة والعصيان يا من هداني للايمان من قبل
ان اعرف شكر الامتنان يا من دعوته مريضا فشفاني وعريانا فكساني وجائعا
فاشبعني وعطشان فارواني وذليلا فاعزني وجاهلا فعرفني ووحيدا فكثرني
وغائبا فردني ومقلا فاغناني ومنتصرا فنصرني وغنيا فلم يسلبني وامسكت
عن جميع ذلك فابتداني فلك الحمد والشكر يا من اقال عثرتي ونفس كربتي و
اجاب دعوتي وستر عورتي وغفر ذنوبي وبلغني طلبتي ونصرني على عدوي
وان اعد نعمك ومننك وكرائم منحك لا احصيها يا مولاي انت الذي مننت
انت الذي انعمت انت الذي احسنت انت الذي اجملت انت الذي افضلت
انت الذي اكملت انت الذي رزقت انت الذي وفقت انت الذي اعطيت
انت الذي اغنيت انت الذي اقنيت انت الذي آويت انت الذي كفيت
انت الذي هديت انت الذي عصمت انت الذي سترت انت الذي غفرت
انت الذي اقلت انت الذي مكنت انت الذي اعززت انت الذي اعنت
انت الذي عضدت انت الذي ايدت انت الذي نصرت انت الذي شفيت انت الذي

عوض می‌دهد ربت عفو [illegible] استغفر الله که شود و این نماز برای توسعه معاش نافع است ان شاء الله

ذکر نمازهای ایام هفته

نماز روز شنبه سید بن طاوس از حضرت امام حسن عسکری علیه السلام روایت کرده که فرمود هر که چهار رکعت نماز گزارد در روز شنبه بخواند در هر رکعتی حمد و قل هو الله احد و آیة الکرسی بنویسد خدا او را در درجه پیغمبران و شهداء و صالحین و نیکو رفیقانند ایشان

نماز روز یکشنبه و نیز از آن حضرت مروی است که هر که روز یکشنبه چهار رکعت نماز بخواند در هر رکعت حمد و سوره تبارک الذی بیده الملک [illegible] مکان دهد [illegible]

عافیتنی انت الذی اکرمت تبارکت و تعالیت فلک الحمد دائما و لک الشکر
واصبا ابدا ثم انا یا الٰهی المعترف بذنوبی فاغفرها لی انا الذی اسأت انا الذی
اخطأت انا الذی هممت انا الذی جهلت انا الذی غفلت انا الذی سهوت
انا الذی اعتمدت انا الذی تعمدت انا الذی وعدت و انا الذی اخلفت انا
الذی نکثت انا الذی اقررت انا الذی اعترفت بنعمتک علیّ و عندی و ابوء
بذنوبی فاغفرها لی یا من لا تضره ذنوب عباده و هو الغنی عن طاعتهم و الموفق
من عمل صالحا منهم بمعونته و رحمته فلک الحمد الٰهی و سیدی الٰهی امرتنی فعصیتک
و نهیتنی فارتکبت نهیک فاصبحت لا ذا براءة لی فاعتذر و لا ذا قوة فانتصر
فبای شیء استقبلک یا مولای ابسمعی ام ببصری ام بلسانی ام بیدی ام برجلی
الیس کلها نعمک عندی و بکلها عصیتک یا مولای فلک الحجة و السبیل
علیّ یا من سترنی من الآباء و الامهات ان یزجرونی و من العشائر و الاخوان
ان یعیرونی و من السلاطین ان یعاقبونی و لو اطلعوا یا مولای علی ما اطلعت
علیه منی اذا ما انظرونی و لرفضونی و قطعونی فها انا ذا یا الٰهی بین یدیک
یا سیدی خاضع ذلیل حصیر حقیر لا ذو براءة فاعتذر و لا ذو قوة فانتصر
و لا حجة فاحتج بها و لا قائل لم اجترح و لم اعمل سوءا و ما عسی الجحود و لو
جحدت یا مولای ینفعنی کیف و انی ذلک و جوارحی کلها شاهدة علیّ بما قد
عملت و علمت یقینا غیر ذی شک انک سائلی من عظائم الامور و انک الحکم
العدل الذی لا تجور و عدلک مهلکی و من کل عدلک مهربی فان تعذبنی
یا الٰهی فبذنوبی بعد حجتک علیّ و ان تعف عنی فبحلمک و جودک و کرمک
لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین لا اله الا انت سبحانک انی

كُنْتُ مِنَ الْمُسْتَغْفِرينَ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ سُبْحانَكَ اِنّي كُنْتُ مِنَ الْمُوَحِّدينَ لا اِلٰهَ اِلّا
اَنْتَ سُبْحانَكَ اِنّي كُنْتُ مِنَ الْخائِفينَ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ سُبْحانَكَ اِنّي كُنْتُ مِنَ
الْوَجِلينَ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ سُبْحانَكَ اِنّي كُنْتُ مِنَ الرّاجينَ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ سُبْحانَكَ
اِنّي كُنْتُ مِنَ الرّاغِبينَ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ سُبْحانَكَ اِنّي كُنْتُ مِنَ الْمُهَلِّلينَ لا اِلٰهَ
اِلّا اَنْتَ سُبْحانَكَ اِنّي كُنْتُ مِنَ السّائِلينَ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ سُبْحانَكَ اِنّي كُنْتُ
مِنَ الْمُسَبِّحينَ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ سُبْحانَكَ اِنّي كُنْتُ مِنَ الْمُكَبِّرينَ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ
سُبْحانَكَ رَبّي وَرَبُّ آبائِيَ الْاَوَّلينَ اَللّٰهُمَّ هٰذا ثَنائي عَلَيْكَ مُمَجِّداً وَاِخْلاصي
لِذِكْرِكَ مُوَحِّداً وَاِقْراري بِآلائِكَ مُعَدِّداً وَاِنْ كُنْتُ مُقِرّاً اَنّي لَمْ اُحْصِها
لِكَثْرَتِها وَسُبُوغِها وَتَظاهُرِها وَتَقادُمِها اِلٰى حادِثٍ ما لَمْ تَزَلْ تَتَعَهَّدُني بِهِ
مَعَها مُنْذُ خَلَقْتَني وَبَرَأْتَني مِنْ اَوَّلِ الْعُمْرِ مِنَ الْاِغْناءِ مِنَ الْفَقْرِ وَكَشْفِ الضُّرِّ وَ
تَسْبيبِ الْيُسْرِ وَدَفْعِ الْعُسْرِ وَتَفْريجِ الْكَرْبِ وَالْعافِيَةِ فِي الْبَدَنِ وَالسَّلامَةِ فِي الدّينِ
وَلَوْ رَفَدَني عَلٰى قَدْرِ ذِكْرِ نِعْمَتِكَ جَميعُ الْعالَمينَ مِنَ الْاَوَّلينَ وَالْآخِرينَ ما قَدَرْتُ
وَلا هُمْ عَلٰى ذٰلِكَ تَقَدَّسْتَ وَتَعالَيْتَ مِنْ رَبٍّ كَريمٍ عَظيمٍ رَحيمٍ لا تُحْصٰى آلاؤُكَ
وَلا يُبْلَغُ ثَناؤُكَ وَلا تُكافٰى نَعْماؤُكَ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَتْمِمْ عَلَيْنا نِعَمَكَ
وَاَسْعِدْنا بِطاعَتِكَ سُبْحانَكَ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ تُجيبُ الْمُضْطَرَّ وَ
تَكْشِفُ السُّوءَ وَتُغيثُ الْمَكْرُوبَ وَتَشْفِي السَّقيمَ وَتُغْنِي الْفَقيرَ وَتَجْبُرُ الْكَسيرَ وَ
تَرْحَمُ الصَّغيرَ وَتُعينُ الْكَبيرَ وَلَيْسَ دُونَكَ ظَهيرٌ وَلا فَوْقَكَ قَديرٌ وَاَنْتَ الْعَلِيُّ
الْكَبيرُ يا مُطْلِقَ الْمُكَبَّلِ الْاَسيرِ يا رازِقَ الطِّفْلِ الصَّغيرِ يا عِصْمَةَ الْخائِفِ الْمُسْتَجيرِ
يا مَنْ لا شَريكَ لَهُ وَلا وَزيرَ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَعْطِني في هٰذِهِ الْعَشِيَّةِ اَفْضَلَ
ما اَعْطَيْتَ وَاَنَلْتَ اَحَداً مِنْ عِبادِكَ مِنْ نِعْمَةٍ تُوليها وَآلاءٍ تُجَدِّدُها وَبَلِيَّةٍ

بگذارد و بخواند در هر رکعت بعد از حمد یک مرتبه سوره قل هو الله احد و سوره انا انزلناه خداوند قبول فرماید و توبه او را از هر گناهی و ترویج فرماید
نماز روز پنجشنبه
در روز پنجشنبه ده رکعت نماز گذارد و بخواند در هر رکعتی سوره حمد و قل هو الله احد ده مرتبه ملائکه با او گویند کم حاجت کرد از خدا
نماز روز جمعه
در روز جمعه چهار رکعت نماز کند و بخواند در هر رکعتی سوره حمد و تبارک الذی بیده الملک ... بهشت کند و شفاعت او را در حق اهل بیت او قبول

تَصْرِفُها وَكُرْبَةٍ تَكْشِفُها وَدَعْوَةٍ تَسْمَعُها وَحَسَنَةٍ تَتَقَبَّلُها وَسَيِّئَةٍ تَتَغَمَّدُها
إِنَّكَ لَطِيفٌ بِما تَشاءُ خَبِيرٌ وَعَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللّهُمَّ إِنَّكَ أَقْرَبُ مَنْ دُعِيَ وَ
أَسْرَعُ مَنْ أَجابَ وَأَكْرَمُ مَنْ عَفى وَأَوْسَعُ مَنْ أَعْطى وَأَسْمَعُ مَنْ سُئِلَ يا رَحْمنَ الدُّنْيا
وَالآخِرَةِ وَرَحِيمَهُما لَيْسَ كَمِثْلِكَ مَسْؤُولٌ وَلا سِواكَ مَأْمُولٌ دَعَوْتُكَ فَأَجَبْتَنِي وَ
سَأَلْتُكَ فَأَعْطَيْتَنِي وَرَغِبْتُ إِلَيْكَ فَرَحِمْتَنِي وَوَثِقْتُ بِكَ فَنَجَّيْتَنِي وَفَزِعْتُ
إِلَيْكَ فَكَفَيْتَنِي اللّهُمَّ فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَعَلى آلِهِ
الطَّيِّبِينَ الطّاهِرِينَ أَجْمَعِينَ وَتَمِّمْ لَنا نَعْماءَكَ وَهَنِّئْنا عَطاءَكَ وَاكْتُبْنا لَكَ
شاكِرِينَ وَلآلائِكَ ذاكِرِينَ آمِينَ آمِينَ رَبَّ الْعالَمِينَ اللّهُمَّ يا مَنْ مَلَكَ فَقَدَرَ
وَقَدَرَ فَقَهَرَ وَعُصِيَ فَسَتَرَ وَاسْتُغْفِرَ فَغَفَرَ يا غايَةَ الطّالِبِينَ الرّاغِبِينَ وَ
مُنْتَهى أَمَلِ الرّاجِينَ يا مَنْ أَحاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْماً وَوَسِعَ الْمُسْتَقِيلِينَ رَأْفَةً وَرَحْمَةً
وَحِلْماً اللّهُمَّ إِنّا نَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ فِي هذِهِ الْعَشِيَّةِ الَّتِي شَرَّفْتَها وَعَظَّمْتَها بِمُحَمَّدٍ
نَبِيِّكَ وَرَسُولِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَأَمِينِكَ عَلى وَحْيِكَ الْبَشِيرِ النَّذِيرِ
السِّراجِ الْمُنِيرِ الَّذِي أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَى الْمُسْلِمِينَ وَجَعَلْتَهُ رَحْمَةً لِلْعالَمِينَ اللّهُمَّ
فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَما مُحَمَّدٌ أَهْلٌ لِذلِكَ مِنْكَ يا عَظِيمُ فَصَلِّ عَلَيْهِ
وَعَلى آلِهِ الْمُنْتَجَبِينَ الطَّيِّبِينَ الطّاهِرِينَ أَجْمَعِينَ وَتَغَمَّدْنا بِعَفْوِكَ عَنّا فَإِلَيْكَ
عَجَّتِ الأَصْواتُ بِصُنُوفِ اللُّغاتِ فَاجْعَلْ لَنا اللّهُمَّ فِي هذِهِ الْعَشِيَّةِ نَصِيباً
مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تَقْسِمُهُ بَيْنَ عِبادِكَ وَنُورٍ تَهْدِي بِهِ وَرَحْمَةٍ تَنْشُرُها وَبَرَكَةٍ تُنْزِلُها
وَعافِيَةٍ تُجَلِّلُها وَرِزْقٍ تَبْسُطُهُ يا أَرْحَمَ الرّاحِمِينَ اللّهُمَّ أَقْلِبْنا فِي هذَا الْوَقْتِ
مُنْجِحِينَ مُفْلِحِينَ مَبْرُورِينَ غانِمِينَ وَلا تَجْعَلْنا مِنَ الْقانِطِينَ وَلا تُخْلِنا مِنْ
رَحْمَتِكَ وَلا تَحْرِمْنا ما نُؤَمِّلُهُ مِنْ فَضْلِكَ وَلا تَجْعَلْنا مِنْ رَحْمَتِكَ مَحْرُومِينَ

ولا لفضل ما نؤمله من عطائك قانطين ولا تردنا خائبين ولا من بابك مطرودين
يا أجود الأجودين وأكرم الأكرمين إليك أقبلنا موقنين ولبيتك الحرام آمين
قاصدين فأعنا على مناسكنا وأكمل لنا حجنا واعف عنا وعافنا فقد مددنا
إليك أيدينا فهي بذلة الاعتراف موسومة اللهم فأعطنا في هذه العشية ما
سألناك واكفنا ما استكفيناك فلا كافي لنا سواك ولا رب لنا غيرك نافذ
فينا حكمك محيط بنا علمك عدل فينا قضاؤك اقض لنا الخير واجعلنا
من أهل الخير اللهم أوجب لنا بجودك عظيم الأجر وكريم الذخر ودوام اليسر
واغفر لنا ذنوبنا أجمعين ولا تهلكنا مع الهالكين ولا تصرف عنا رأفتك و
رحمتك يا أرحم الراحمين اللهم اجعلنا في هذا الوقت ممن سألك فأعطيته
وشكرك فزدته وتاب إليك فقبلته وتنصل إليك من ذنوبه كلها فغفرتها
له يا ذا الجلال والإكرام اللهم ونقنا وسددنا واقبل تضرعنا يا خير من
سئل ويا أرحم من استرحم يا من لا يخفى عليه إغماض الجفون ولا لحظ العيون
ولا ما استقر في المكنون ولا ما انطوت عليه مضمرات القلوب ألا كل ذلك
قد أحصاه علمك ووسعه حلمك سبحانك وتعاليت عما يقول الظالمون
علوا كبيرا تسبح لك السماوات السبع والأرضون ومن فيهن وإن من شيء إلا
يسبح بحمدك فلك الحمد والمجد وعلو الجد يا ذا الجلال والإكرام والفضل و
الإنعام والأيادي الجسام وأنت الجواد الكريم الرؤوف الرحيم اللهم أوسع علي
من رزقك الحلال وعافني في بدني وديني وآمن خوفي وأعتق رقبتي من النار
اللهم لا تمكر بي ولا تستدرجني ولا تخدعني وادرأ عني شر فسقة الجن والإنس

پس سر و دیدهٔ خود را بسوی آسمان بلند کرد و از دیده های مبارکش آب بهم چنان مانند دو مشک بصد...

عمر از خدا کسی نتواند علاج کند
از این سخن شکسته دل و غمناک
شدم و گفتم از کتابهای پدرم
بر دارم که چیزی از آن مطالعه
نمایم در پشت آن کتاب دیدم
نوشته که از حضرت امام جعفر صادق
علیه السلام روایت کرده که پیغمبر صلی الله
علیه و آله فرمود که هر که را مرضی باشد
بعد از نماز صبح چهل مرتبه
بسم الله الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین
حسبنا الله و نعم الوکیل
تبارک الله احسن الخالقین
و لا حول و لا قوة الا
بالله العلی العظیم
بخواند [illegible]
[illegible] صحت یابد
[illegible] حضرت [illegible]
چون صبح شد [illegible]

بلند گفت یَا اَسْمَعَ السَّامِعِینَ یَا اَبْصَرَ النَّاظِرِینَ وَیَا اَسْرَعَ الْحَاسِبِینَ وَیَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ
صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ السَّادَةِ الْمَیَامِینِ وَاَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ حَاجَتِیَ الَّتِی اِنْ اَعْطَیْتَنِیهَا لَمْ
یَضُرَّنِی مَا مَنَعْتَنِی وَاِنْ مَنَعْتَنِیهَا لَمْ یَنْفَعْنِی مَا اَعْطَیْتَنِی اَسْئَلُكَ فَكَاكَ رَقَبَتِی مِنَ النَّارِ لَا
اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِیكَ لَكَ لَكَ الْمُلْكُ وَلَكَ الْحَمْدُ وَاَنْتَ عَلَی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ یَا رَبِّ یَا
رَبِّ پس مکرر میگفت یَا رَبِّ و کسانیکه دور آنحضرت بودند تمام گوش داده بودند بدعای آنحضرت و
اکتفا کرده بودند بآمین گفتن پس صداهای ایشان بلند شد بگریستن با آنحضرت تا غروب کرد آفتاب و بار
کردند و روانه جانب مشعر الحرام شدند مؤلف گوید که کفعمی دعاء عرفه امام حسین علیه السلام را در بلد
الامین تا اینجا نقل فرموده و علامهٔ مجلسی در زاد المعاد این دعای شریف را موافق روایت کفعمی ایراد
نموده ولکن سید بن طاوس در اقبال بعد از یَا رَبِّ یَا رَبِّ یَا رَبِّ این زیادتی را ذکر فرموده
اِلٰهِی اَنَا الْفَقِیرُ فِی غِنَایَ فَكَیْفَ لَا اَكُونُ فَقِیراً فِی فَقْرِی اِلٰهِی اَنَا الْجَاهِلُ فِی عِلْمِی
فَكَیْفَ لَا اَكُونُ جَهُولًا فِی جَهْلِی اِلٰهِی اِنَّ اخْتِلَافَ تَدْبِیرِكَ وَسُرْعَةَ طَوَاءِ مَقَادِیرِكَ
مَنَعَا عِبَادَكَ الْعَارِفِینَ بِكَ عَنِ السُّكُونِ اِلَی عَطَاءٍ وَالْیَاْسِ مِنْكَ فِی بَلَاءٍ اِلٰهِی
مِنِّی مَا یَلِیقُ بِلُؤْمِی وَمِنْكَ مَا یَلِیقُ بِكَرَمِكَ اِلٰهِی وَصَفْتَ نَفْسَكَ بِاللُّطْفِ وَالرَّاْفَةِ
لِی قَبْلَ وُجُودِ ضَعْفِی اَفَتَمْنَعُنِی مِنْهُمَا بَعْدَ وُجُودِ ضَعْفِی اِلٰهِی اِنْ ظَهَرَتِ الْمَحَاسِنُ
مِنِّی فَبِفَضْلِكَ وَلَكَ الْمِنَّةُ عَلَیَّ وَاِنْ ظَهَرَتِ الْمَسَاوِی مِنِّی فَبِعَدْلِكَ وَلَكَ
الْحُجَّةُ عَلَیَّ اِلٰهِی كَیْفَ تَكِلُنِی وَقَدْ تَكَفَّلْتَ لِی وَكَیْفَ اُضَامُ وَاَنْتَ النَّاصِرُ لِی اَمْ
كَیْفَ اَخِیبُ وَاَنْتَ الْحَفِیُّ بِی هَا اَنَا اَتَوَسَّلُ اِلَیْكَ بِفَقْرِی اِلَیْكَ وَكَیْفَ اَتَوَسَّلُ
اِلَیْكَ بِمَا هُوَ مُحَالٌ اَنْ یَصِلَ اِلَیْكَ اَمْ كَیْفَ اَشْكُو اِلَیْكَ حَالِی وَهُوَ لَا یَخْفَی عَلَیْكَ
اَمْ كَیْفَ اُتَرْجِمُ بِمَقَالِی وَهُوَ مِنْكَ بَرَزٌ اِلَیْكَ اَمْ كَیْفَ تُخَیِّبُ آمَالِی وَهِیَ قَدْ وَفَدَتْ
اِلَیْكَ اَمْ كَیْفَ لَا تُحْسِنُ اَحْوَالِی وَبِكَ قَامَتْ اِلٰهِی مَا اَلْطَفَكَ بِی مَعَ عَظِیمِ جَهْلِی
مَا اَرْحَمَكَ بِی مَعَ قَبِیحِ فِعْلِی اِلٰهِی مَا اَقْرَبَكَ مِنِّی وَاَبْعَدَنِی عَنْكَ وَمَا اَرْاَفَكَ بِی

وجمیل توبیت ابد دعاء العوافی
و دیست را عملها بیام الیهم بی خلاه
تعالی الا ان مضجعها الارض و رفیع بود
و من لشسه بودیم و مشیر بیدیم
کرمنا را که برکردیم تا سر درون
بالیهن خطا العبودیم و باز نکردید
تعدا ذان بلید و ضای الحیاتی دمع بایب
قصه بیب تنکر خدا و العطا او ورد
و ذلک تعصی از العطا کردی
بود از انعلکه دیباران طلیب
ذو من آمد و صفحا ادیدیه که
ربطرفت دو دعا فعال ملسان
شد و کلمه تبیاد بن کفت انآن
بیکو دیدید شیخ کفعمی در رمضان
ذو تو کرهم ها در تو عافی باید
رنت بال بعوضع بتعالی خود و
بال الا او بعوضع علی هست
بیدید و عقب هر نماز فریضه
بکو یا من کتب الارض علی
الماء و سد الهوا
بالسماء

فما الذی يحجبنی عنك الهی علمت باختلاف الآثار وتنقلات الاطوار ان مرادك
منی ان تتعرف الی فی كل شیء حتی لا اجهلك فی شیء الهی كلما اخرسنی لؤمی انطقنی
كرمك وكلما ايستنی اوصافی اطمعتنی منتك الهی من كانت محاسنه مساوی
فكيف لا تكون مساويه مساوی ومن كانت حقائقه دعاوی فكيف لا تكون
دعاويه دعاوی الهی حكمك النافذ ومشيتك القاهرة لم يتركا لذی مقال
مقالا ولا لذی حال حالا الهی كم من طاعة بنيتها وحالة شيدتها هدم اعتمادی
عليها عدلك بل اقالنی منها فضلك الهی انك تعلم انی وان لم تدم الطاعة
منی فعلا جزما فقد دامت محبة وعزما الهی كيف اعزم وانت القاهر وكيف لا
اعزم وانت الآمر الهی ترددی فی الآثار يوجب بعد المزار فاجمعنی عليك بخدمة
توصلنی اليك كيف يستدل عليك بما هو فی وجوده مفتقر اليك ايكون لغيرك
من الظهور ما ليس لك حتی يكون هو المظهر لك متی غبت حتی تحتاج الی دليل
يدل عليك ومتی بعدت حتی تكون الآثار هی التی توصل اليك عميت عين
لا تراك عليها رقيبا وخسرت صفقة عبد لم تجعل له من حبك نصيبا الهی
امرت بالرجوع الی الآثار فارجعنی اليك بكسوة الانوار وهداية الاستبصار حتی
ارجع اليك منها كما دخلت اليك منها مصون السر عن النظر اليها ومرفوع الهمة
عن الاعتماد عليها انك علی كل شیء قدير الهی هذا ذلی ظاهر بين يديك وهذا
حالی لا يخفی عليك منك اطلب الوصول اليك وبك استدل عليك فاهدنی
بنورك اليك واقمنی بصدق العبودية بين يديك الهی علمنی من علمك المخزون
وصنی بسترك المصون الهی حققنی بحقائق اهل القرب واسلك بی مسلك اهل
الجذب الهی اغننی بتدبيرك لی عن تدبيری وباختيارك عن اختياری واوقفنی

وآنچه از لطفه احسن الاسماء صل علی محمد وآل محمد وافعل بی کذا وکذا وارزقنی کذا وکذا (دعاء غائب) کفعمی از محمد بن مسلم روایت کرده که طلب غائب کند بعد از دو رکعت نماز در شب بگوید یا علی یا عظیم یا رحمن یا رحیم یا سامع الدعوات یا معطی الخیرات صل علی محمد وآله واعطنی من خیر الدنیا والآخرة ما انت اهله واصرف عنی من شر الدنیا والآخرة ما انت اهله واذهب عنی هذا الوجع (و نام برد آن درد را) فانه قد غاظنی واحزننی والحاح کند در دعا که غائب بتعجیل باو میرسد ان شاء الله تعالی

عَلى غَيْرِ اضْطِرارى اِلهى اَخْرِجْنى مِنْ ذُلِّ نَفْسى وَ طَهِّرْنى مِنْ شَكّى وَ شِرْكى قَبْلَ

حُلُولِ رَمْسى بِكَ اَنْتَصِرُ فَانْصُرْنى وَ عَلَيْكَ اَتَوَكَّلُ فَلا تَكِلْنى وَ اِيّاكَ اَسْئَلُ فَلا

تُخَيِّبْنى وَ فى فَضْلِكَ اَرْغَبُ فَلا تَحْرِمْنى وَ بِجَنابِكَ اَنْتَسِبُ فَلا تُبْعِدْنى وَ بِبابِكَ

اَقِفُ فَلا تَطْرُدْنى اِلهى تَقَدَّسَ رِضاكَ اَنْ يَكُونَ لَهُ عِلَّةٌ مِنْكَ فَكَيْفَ يَكُونُ لَهُ

عِلَّةٌ مِنّى اِلهى اَنْتَ الْغَنِىُّ بِذاتِكَ اَنْ يَصِلَ اِلَيْكَ النَّفْعُ مِنْكَ فَكَيْفَ لا تَكُونُ

غَنِيّاً عَنّى اِلهى اِنَّ الْقَضآءَ وَالْقَدَرَ يُمَنّينى وَ اِنَّ الْهَوى بِوَثائِقِ الشَّهْوَةِ اَسَرَنى

فَكُنْ اَنْتَ النَّصيرَ لى حَتّى تَنْصُرَنى وَ تُبَصِّرَنى وَ اَغْنِنى بِفَضْلِكَ حَتّى اَسْتَغْنِىَ بِكَ

عَنْ طَلَبى اَنْتَ الَّذى اَشْرَقْتَ الْاَنْوارَ فى قُلُوبِ اَوْلِيآئِكَ حَتّى عَرَفُوكَ وَ وَحَّدُوكَ

وَ اَنْتَ الَّذى اَزَلْتَ الْاَغْيارَ عَنْ قُلُوبِ اَحِبّآئِكَ حَتّى لَمْ يُحِبّوُا سِواكَ وَ لَمْ يَلْجَئُوا

اِلى غَيْرِكَ اَنْتَ الْمُونِسُ لَهُمْ حَيْثُ اَوْحَشَتْهُمُ الْعَوالِمُ وَ اَنْتَ الَّذى هَدَيْتَهُمْ حَيْثُ

اسْتَبانَتْ لَهُمُ الْمَعالِمُ ماذا وَجَدَ مَنْ فَقَدَكَ وَ مَا الَّذى فَقَدَ مَنْ وَجَدَكَ لَقَدْ

خابَ مَنْ رَضِىَ دُونَكَ بَدَلاً وَ لَقَدْ خَسِرَ مَنْ بَغى عَنْكَ مُتَحَوِّلاً كَيْفَ يُرْجى سِواكَ

وَ اَنْتَ ما قَطَعْتَ الْاِحْسانَ وَ كَيْفَ يُطْلَبُ مِنْ غَيْرِكَ وَ اَنْتَ ما بَدَّلْتَ عادَةَ

الْاِمْتِنانِ يا مَنْ اَذاقَ اَحِبّآئَهُ حَلاوَةَ الْمُؤانَسَةِ فَقامُوا بَيْنَ يَدَيْهِ مُتَمَلِّقينَ

وَ يا مَنْ اَلْبَسَ اَوْلِيآئَهُ مَلابِسَ هَيْبَتِهِ فَقامُوا بَيْنَ يَدَيْهِ مُسْتَغْفِرينَ اَنْتَ الذّاكِرُ

قَبْلَ الذّاكِرينَ وَ اَنْتَ الْبادى بِالْاِحْسانِ قَبْلَ تَوَجُّهِ الْعابِدينَ وَ اَنْتَ الْجَوادُ

بِالْعَطاءِ قَبْلَ طَلَبِ الطّالِبينَ وَ اَنْتَ الْوَهّابُ ثُمَّ لِما وَهَبْتَ لَنا مِنَ الْمُسْتَقْرِضينَ

اِلهى اُطْلُبْنى بِرَحْمَتِكَ حَتّى اَصِلَ اِلَيْكَ وَاجْذِبْنى بِمَنِّكَ حَتّى اُقْبِلَ عَلَيْكَ اِلهى اِنَّ

رَجآئى لا يَنْقَطِعُ عَنْكَ وَ اِنْ عَصَيْتُكَ كَما اَنَّ خَوْفى لا يُزايِلُنى وَ اِنْ اَطَعْتُكَ

فَقَدْ دَفَعَتْنِى الْعَوالِمُ اِلَيْكَ وَ قَدْ اَوْقَعَنى عِلْمى بِكَرَمِكَ عَلَيْكَ اِلهى كَيْفَ

اَحْتَجِبُ وَاَنْتَ اَمَلى اَمْ كَيْفَ اُهانُ وَعَلَيْكَ مُتَّكَلى اِلٰهى كَيْفَ اَسْتَعِزُّ وَفِى الذِّلَّةِ اَرْكَزْتَنى
اَمْ كَيْفَ لا اَسْتَعِزُّ وَاِلَيْكَ نَسَبْتَنى اِلٰهى كَيْفَ لا اَفْتَقِرُ وَاَنْتَ الَّذى فِى الْفُقَراءِ اَقَمْتَنى
اَمْ كَيْفَ اَفْتَقِرُ وَاَنْتَ الَّذى بِجُودِكَ اَغْنَيْتَنى وَاَنْتَ الَّذى لا اِلٰهَ غَيْرُكَ تَعَرَّفْتَ
لِكُلِّ شَىْءٍ فَما جَهِلَكَ شَىْءٌ وَاَنْتَ الَّذى تَعَرَّفْتَ اِلَىَّ فى كُلِّ شَىْءٍ فَرَاَيْتُكَ ظاهِراً فى
كُلِّ شَىْءٍ وَاَنْتَ الظّاهِرُ لِكُلِّ شَىْءٍ يا مَنِ اسْتَوى بِرَحْمانِيَّتِهِ فَصارَ الْعَرْشُ غَيْباً فى
ذاتِهِ مَحَقْتَ الْاٰثارَ بِالْاٰثارِ وَمَحَوْتَ الْاَغْيارَ بِمُحيطاتِ اَفْلاكِ الْاَنْوارِ يا مَنِ
احْتَجَبَ فى سُرادِقاتِ عَرْشِهِ عَنْ اَنْ تُدْرِكَهُ الْاَبْصارُ يا مَنْ تَجَلّى بِكَمالِ بَهائِهِ
فَتَحَقَّقَتْ عَظَمَتُهُ الْاِسْتِواءَ كَيْفَ تَخْفى وَاَنْتَ الظّاهِرُ اَمْ كَيْفَ تَغيبُ وَاَنْتَ
الرَّقيبُ الْحاضِرُ اِنَّكَ عَلى كُلِّ شَىْءٍ قَديرٌ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَحْدَهُ و بالجمله کسی که توفیق یابد
و این روز را در عرفات باشد ادعیه اعمال بسیار وارد شده و بهترین اعمال در این روز دعا است و در تمام
ایّام سال این روز شریف جهة دعا امتیازی دارد و دعا از برای برادران مؤمن از زنده و مرده
بسیار باید کرد و روایت وارد شده در حال عبدالله بن جندب که در موقف عرفات دعای او برای
برادران مؤمن خود مشهور است و روایت زید نرسی در حال ثقهٔ جلیل القدر معاویة بن وهب در موقف
و دعای او در حق یک یک از اشخاصی که در آفاق بودند و روایت او از حضرت صادق علیه السلام در فضیلت
این کار شایستهٔ ملاحظه و دیدار است و رجاء واثق از برادران دینی آنکه اقلاً این بندگو را از نفی
و مؤمنین را در دعای خود ایثار نموده و این گنه‌کار روسیاه را یکی از آن اشخاص شمرده و در حال حیوة
و ممات از دعای خیر فراموشم نفرمایند و بخوان در این روز زیارت جامعهٔ سیّم را و در آخر روز عرفه
بخوان يا رَبِّ اِنَّ ذُنُوبى لا تَضُرُّكَ وَاِنَّ مَغْفِرَتَكَ لى لا تَنْقُصُكَ فَاَعْطِنى ما لا
يَنْقُصُكَ وَاغْفِرْ لى ما لا يَضُرُّكَ و ایضاً بخوان اَللّٰهُمَّ لا تَحْرِمْنى خَيْرَ ما عِنْدَكَ لِشَرِّ ما
عِنْدى فَاِنْ اَنْتَ لَمْ تَرْحَمْنى بِتَعَبى وَنَصَبى فَلا تَحْرِمْنى اَجْرَ الْمُصابِ عَلى مُصيبَتِهِ
مؤلف گوید که سیّد بن طاوس در ضمن ادعیهٔ روز عرفه فرموده که چون نزدیک شود غروب آفتاب بگو
بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَسُبْحانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الدعاء و این همان دعای عشرات است که سابق گذشت

ادعیهٔ عافیت

وَلا يَزيدُ الظّالِمينَ اِلّا خَساراً
عافیت باید از آن هر چه علّتی
باشد و مصداق این در خود
آیات که فرموده شِفاءٌ وَ
رَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنينَ ایضاً از
دفع مرض یک صاع گندم بخرد
و دعا بخواند و آن گندم را
در زیر سر خود بریزد و بگوید
اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ
الَّذى اِذا سَئَلَكَ بِهِ الْمُضْطَرُّ
كَشَفْتَ ما بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَمَكَّنْتَ
لَهُ فِى الْاَرْضِ وَجَعَلْتَهُ
خَليفَتَكَ عَلى خَلْقِكَ اَنْ
تُصَلِّىَ عَلى مُحَمَّدٍ وَعَلى اَهْلِ
بَيْتِهِ وَاَنْ تُعافِيَنى مِنْ عِلَّتى
پس برخیزد و بنشیند گندم‌ها
را از اطراف خود جمع کند
و این دعا را بخواند پس آن را
قسمت کند به چهار قسمت
هر چهار یک را ...

پس شایسته است دعای عشرات را که در صبح و شام مستحب است خواندن آن در آخر روز عرفه ترک نکنند و این اذکار عشرات را که کفعمی نقل کرده همان اذکار آخر دعاء عشرات است که بعد نقل فرمو[دیم]

شب دهم از لیالی متبرکه و از آن چهار شبی است که احیاء آنها مندوب و درهای آسمان در این شب باز است و سنت است در آن زیارت امام حسین علیه السلام و دعاء یا دائِمَ الْفَضْلِ عَلَی الْبَرِیَّةِ که در شب جمعه گذشت ص۳۳

روز دهم روز عید قربان است و بسیار روز شریفی است و اعمال آن چند چیز است اول غسل است که در این روز سنت مؤکد است و بعضی از علماء واجب دانسته اند دوم نماز عید است بهمان نحو که در عید فطر ذکر شد ص۲۳۳ لکن در این روز مستحب است که افطار بعد از نماز از گوشت قربانی شود سوم خواندن دعاهائی که وارد شده پیش از نماز عید و بعد از آن و در اقبال ذکر شده و شاید بهترین دعاهای این روز دعای چهل و هشتم صحیفه کامله باشد که اول آن اَللّهُمَّ هذا یَوْمٌ مُبارَکٌ است پس آنرا بخواند و دعای چهل و ششم یا مَنْ یَرْحَمُ مَنْ لا یَرْحَمُهُ الْعِبادُ را نیز بخواند چهارم خواندن دعای ندبه است که بعد از این خواهد آمد انشاء الله تعالی پنجم قربانی است که سنت مؤکد است ششم خواندن تکبیرات است برای کسیکه در منی باشد عقب پانزده نماز که اولش نماز ظهر روز عید است و آخرش نماز صبح روز سیزدهم و کسانیکه در سایر شهرها هستند بخوانند عقب ده نماز از ظهر روز عید تا صبح روز دوازدهم و تکبیرات موافق روایت صحیحه کافی این است اَللّهُ اَکْبَرُ اَللّهُ اَکْبَرُ لا اِلهَ اِلاَّ اللّهُ وَاللّهُ اَکْبَرُ اَللّهُ اَکْبَرُ وَلِلّهِ الْحَمْدُ اَللّهُ اَکْبَرُ عَلی ما هَدانا اَللّهُ اَکْبَرُ عَلی ما رَزَقَنا مِنْ بَهیمَةِ الْاَنْعامِ وَالْحَمْدُ لِلّهِ عَلی ما اَبْلانا

و مستحب است تکرار این تکبیرات عقب نمازها بقدر امکان و خواندن بعد از نوافل روز پانزدهم سنهٔ ۲۱۲ ولادت حضرت امام علی نقی علیه السلام واقع شده

شب هیجدهم شب عید غدیر و شب با شرافتی است سید در اقبال دوازده رکعت نماز بکیفیتی مخصوص برای این شب با دعا نقل کرده است

روز هیجدهم روز عید غدیر و عید الله الاکبر و عید آل محمد علیهم السلام است و عظیم ترین اعیاد است و مبعوث نفرموده حق تعالی پیغمبری را مگر آنکه عید کرده است این روز را و حرمت آنرا دانسته است و نام این روز در آسمان روز عهد معهود است و نام آن در زمین روز میثاق مأخوذ و جمع مشهود است و روایت است که از حضرت صادق علیه السلام پرسیدند که آیا مسلمانان را عیدی هست غیر از جمعه و اضحی و فطر فرمود بلی عیدی هست که از همه حرمتش بیشتر است

بکند یا بدهد بمسکینی دردمند و ... انشاء الله شفا یابد از مرض هرچه باشد و منقول است از امیرالمؤمنین علیه السلام که دست بر موضع درد بگذارد و بگوید سه مرتبه اَللّهُ اَللّهُ اَللّهُ رَبّی حَقّاً لا اُشْرِکُ بِهِ شَیْئاً اَللّهُمَّ اَنْتَ لَها وَلِکُلِّ عَظیمَةٍ فَفَرِّجْها عَنّی و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که دست بر موضع درد بگذارد و بگوید ... اَعُوذُ بِعِزَّةِ اللّهِ وَاَعُوذُ بِقُدْرَةِ اللّهِ وَاَعُوذُ بِجَلالِ اللّهِ وَاَعُوذُ بِعَظَمَةِ اللّهِ وَاَعُوذُ بِجَمْعِ اللّهِ وَاَعُوذُ بِرَسُولِ اللّهِ صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَاَعُوذُ بِاَسْماءِ اللّهِ مِنْ شَرِّ ما اَحْذَرُ وَمِنْ

راوی گفت کدام عید است فرمود که آن روزیست که نصب کرد حضرت رسول صلی الله علیه و آله امیر
المؤمنین علیه السلام را بخلافت خود و فرمود که هر که من مولای او بودم پس علی مولای او است
و آن روز هیجدهم ذی الحجه است راوی گفت که چه کار در آن روز باید کرد فرمود که باید روزه بدارید
و عبادت کنید و محمد و آل محمد علیهم السلام را یاد کنید و بر ایشان صلوات بفرستید و وصیت کرد
رسولخدا صلی الله علیه و آله امیرالمؤمنین علیه السلام را که این روز را عید گرداند و هر پیغمبری وصی خود را
وصیت میکرد که این روز را عید گرداند و در حدیث ابن ابی نصر بزنطی است از حضرت رضا
علیه السلام که فرمود ای پسر ابی نصر هر کجا که باشی سعی کن که روز غدیر نزد قبر مطهر حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام
حاضر شوی بدرستیکه خدا در این روز میآمرزد از هر مرد مؤمن و زن مؤمنه گناه شصت ساله
ایشان را و در این روز آزاد میکند از آتش جهنم دو برابر آنچه آزاد کرده است در ماه رمضان و شب قدر
و شب فطر و یک درهم که در این روز به برادران مؤمن بدهی برابر است با هزار درهم که در اوقات دیگر
بدهی و احسان کن در این روز به برادران مؤمن خود و شاد گردان هر مرد مؤمن و زن مؤمنه را بخدا
قسم که اگر مردم فضیلت این روز را بدانند چنانکه باید هر آینه هر روزی ده مرتبه ملائکه با ایشان مصافحه
کنند و بالجمله تعظیم این روز شریف لازم و اعمال آن چند چیز است اول روزه که کفاره شصت
سال گناه است و در خبر است که برابر است با روزه عمر دنیا و معادل است با صد حج و صد عمره دوم
غسل سیم زیارت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام و سزاوار است که انسان هر کجا باشد سعی کند که خود را بقبر
مطهر آنحضرت برساند و از برای آنجناب در این روز سه زیارت مخصوصه نقل شده که یکی از آنها زیارت
معروفه بامین الله است که از نزدیک و دور خوانده میشود و آن از زیارات جامعه مطلقه است نیز
و در باب زیارات بیاید ان شاء الله تعالی چهارم بخواند تعویذی را که سید از آنحضرت رسولخدا صلی الله
علیه و آله روایت کرده پنجم دو رکعت نماز کند و بسجده رود و صد مرتبه شکر خدا کند پس سر از سجده بردارد
و بخواند اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِاَنَّ لَكَ الْحَمْدَ وَحْدَكَ لا شَریكَ لَكَ وَ اَنَّكَ واحِدٌ
اَحَدٌ صَمَدٌ لَمْ تَلِدْ وَ لَمْ تُولَدْ وَ لَمْ یَكُنْ لَكَ كُفُواً اَحَدٌ وَ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُكَ وَ رَسُولُكَ
صَلَواتُكَ عَلَیْهِ وَ آلِهِ یا مَنْ هُوَ كُلَّ یَوْمٍ فی شَأْنٍ كَما كانَ مِنْ شَأْنِكَ اَنْ تَفَضَّلْتَ
عَلَیَّ بِاَنْ جَعَلْتَنی مِنْ اَهْلِ اِجابَتِكَ وَ اَهْلِ دینِكَ وَ اَهْلِ دَعْوَتِكَ وَ وَفَّقْتَنی

مَا اَعْطانی عَلی نِعَمِهِ
و در روایتست
که هرگاه فرزندم مریض شد نماز دو
بالاعمام رود و مغفر از من
بکند که گویا دو در پیش از ایمان
ظاهر شود پس بسجده رود و
بگوید اَللّٰهُمَّ رَبِّ اَنْتَ
اَعْطَیْتَنیهِ وَ اَنْتَ وَهَبْتَهُ
لی اَللّٰهُمَّ فَاجْعَلْ هِبَتَكَ
الْیَوْمَ جَدیدَةً اِنَّكَ قادِرٌ
مُقْتَدِرٌ پس سر بلند نکند
تا آنکه خوب شود فرزند او
شیخ مفید ره نقل کرده که
هر که دردش شدید باشد و درد چشم
و رفع آن ... مرتبه سوره
حمد بر آن ... بخواند
و بگذارد ... دردش رفع
کند و آن ... باشد یک
خود را آن کشتم باشد
و امرکند او را که دعا کند
برای او و ثنا بیاید
ان شاء الله

لِذٰلِكَ فِي مُبْتَدَءِ خَلْقِي تَفَضُّلاً مِنْكَ وَكَرَماً وَجُوداً ثُمَّ اَرْدَفْتَ الْفَضْلَ فَضْلاً وَالْجُودَ
جُوداً وَالْكَرَمَ كَرَماً رَأْفَةً مِنْكَ وَرَحْمَةً اِلٰى اَنْ جَدَّدْتَ ذٰلِكَ الْعَهْدَ لِي تَجْدِيداً
بَعْدَ تَجْدِيدِكَ خَلْقِي وَكُنْتُ نَسْياً مَنْسِيّاً نَاسِياً سَاهِياً غَافِلاً فَاَتْمَمْتَ نِعْمَتَكَ بِاَنْ
ذَكَّرْتَنِي ذٰلِكَ وَمَنَنْتَ بِهِ عَلَيَّ وَهَدَيْتَنِي لَهُ فَلْيَكُنْ مِنْ شَاْنِكَ يَا اِلٰهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلاَيَ
اَنْ تُتِمَّ لِي ذٰلِكَ وَلاَ تَسْلُبْنِيهِ حَتّٰى تَتَوَفَّانِي عَلٰى ذٰلِكَ وَاَنْتَ عَنِّي رَاضٍ فَاِنَّكَ اَحَقُّ
الْمُنْعِمِينَ اَنْ تُتِمَّ نِعْمَتَكَ عَلَيَّ اَللّٰهُمَّ سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا وَاَجَبْنَا دَاعِيَكَ بِمَنِّكَ فَلَكَ
الْحَمْدُ غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيرُ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ وَبِرَسُولِهِ مُحَمَّدٍ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَصَدَّقْنَا وَاَجَبْنَا دَاعِيَ اللّٰهِ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فِي مُوَالاَةِ مَوْلاَنَا
وَمَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ اَبِي طَالِبٍ عَبْدِ اللّٰهِ وَاَخِي رَسُولِهِ وَالصِّدِّيقِ
الْاَكْبَرِ وَالْحُجَّةِ عَلٰى بَرِيَّتِهِ الْمُؤَيِّدِ بِهِ نَبِيَّهُ وَدِينَهُ الْحَقَّ الْمُبِينَ عَلَماً لِدِينِ اللّٰهِ وَخَازِناً
لِعِلْمِهِ وَعَيْبَةِ غَيْبِ اللّٰهِ وَمَوْضِعِ سِرِّ اللّٰهِ وَاَمِينِ اللّٰهِ عَلٰى خَلْقِهِ وَشَاهِدِهِ فِي بَرِيَّتِهِ
اَللّٰهُمَّ رَبَّنَا اِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِياً يُنَادِي لِلْاِيمَانِ اَنْ اٰمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ
لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِ رَبَّنَا وَاٰتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلٰى رُسُلِكَ
وَلاَ تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّكَ لاَ تُخْلِفُ الْمِيعَادَ فَاِنَّا يَا رَبَّنَا بِمَنِّكَ وَلُطْفِكَ اَجَبْنَا
دَاعِيَكَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ وَصَدَّقْنَاهُ وَصَدَّقْنَا مَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ وَكَفَرْنَا بِالْجِبْتِ وَ
الطَّاغُوتِ فَوَلِّنَا مَا تَوَلَّيْنَا وَاحْشُرْنَا مَعَ اَئِمَّتِنَا فَاِنَّا بِهِمْ مُؤْمِنُونَ مُوقِنُونَ وَلَهُمْ مُسَلِّمُونَ
اٰمَنَّا بِسِرِّهِمْ وَعَلاَنِيَتِهِمْ وَشَاهِدِهِمْ وَغَائِبِهِمْ وَحَيِّهِمْ وَمَيِّتِهِمْ وَرَضِينَا بِهِمْ اَئِمَّةً
وَقَادَةً وَسَادَةً وَحَسْبُنَا بِهِمْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ اللّٰهِ دُونَ خَلْقِهِ لاَ نَبْتَغِي بِهِمْ بَدَلاً
وَلاَ نَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِمْ وَلِيجَةً وَبَرِئْنَا اِلَى اللّٰهِ مِنْ كُلِّ مَنْ نَصَبَ لَهُمْ حَرْباً مِنَ الْجِنِّ وَ
الْاِنْسِ مِنَ الْاَوَّلِينَ وَالْاٰخِرِينَ وَكَفَرْنَا بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَالْاَوْثَانِ الْاَرْبَعَةِ

وَاَشْیاعِهِمْ وَاَتْباعِهِمْ وَکُلِّ مَنْ وَالاهُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ مِنْ اَوَّلِ الدَّهْرِ اِلی اٰخِرِهِ اَللّٰهُمَّ اِنّا نُشْهِدُکَ اَنّا نَدینُ بِما دانَ بِهِ مُحَمَّدٌ وَاٰلُ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمْ وَقَوْلُنا ما قالُوا وَدینُنا ما دانُوا بِهِ ما قالُوا بِهِ قُلْنا وَما دانُوا بِهِ دِنّا وَما اَنْکَرُوا اَنْکَرْنا وَمَنْ والَوْا والَیْنا وَمَنْ عادَوْا عادَیْنا وَمَنْ لَعَنُوا لَعَنّا وَمَنْ تَبَرَّؤُا مِنْهُ تَبَرَّأْنا مِنْهُ وَمَنْ تَرَحَّمُوا عَلَیْهِ تَرَحَّمْنا عَلَیْهِ اٰمَنّا وَسَلَّمْنا وَرَضینا وَاتَّبَعْنا مَوالِیَنا صَلَواتُ اللّٰهِ عَلَیْهِمْ اَللّٰهُمَّ فَتَمِّمْ لَنا ذٰلِکَ وَلا تَسْلُبْناهُ وَاجْعَلْهُ مُسْتَقِرّاً ثابِتاً عِنْدَنا وَلا تَجْعَلْهُ مُسْتَعاراً وَاَحْیِنا ما اَحْیَیْتَنا عَلَیْهِ وَاَمِتْنا اِذا اَمَتَّنا عَلَیْهِ اٰلُ مُحَمَّدٍ اَئِمَّتُنا فَبِهِمْ نَأْتَمُّ وَاِیّاهُمْ نُوالی وَعَدُوَّهُمْ عَدُوَّ اللّٰهِ نُعادی فَاجْعَلْنا مَعَهُمْ فِی الدُّنْیا وَالْاٰخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبینَ فَاِنّا بِذٰلِکَ راضُونَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ پس باز بسجده رود و صد مرتبه اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ و صد مرتبه شُکْراً لِلّٰهِ بگوید و روایت شده که هر که این عمل را بجا آورد ثواب کسی داشته باشد که در روز عید غدیر در خدمت رسول خدا صلی الله علیه و آله حاضر شده باشد با آنحضرت بیعت کرده باشد بر ولایت و الخبر و بهتر آنکه این نماز را نزدیک بزوال گذارد که حضرت رسول در آن ساعت امیر المؤمنین علیه السلام را در غدیر خم بامامت و خلافت برای مردم نصب فرمود و در رکعت اول قدر و در دوم توحید بخواند ششم غسل کند و دو رکعت نماز کند پیش از زوال به نیم ساعت در هر رکعت حمد یکمرتبه و قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ده مرتبه و آیة الکرسی ده مرتبه و اِنّا اَنْزَلْناهُ ده مرتبه بخواند که مقابل صد هزار حج و صد هزار عمره و باعث برآوردن خدا وند کریم است حوائج دنیا و آخرت او را بآسانی و عافیت و مخفی نماند که در اقبال در ذکر این نماز سورۀ قدر مقدم بر آیة الکرسی ذکر شده و علامۀ مجلسی در زاد المعاد متابعت اقبال نموده و قدر را مقدم داشته چنانکه احقر نیز در کتب دیگر چنین کرده ام لکن فعلا آنچه تتبع کردم آیة الکرسی را مقدم بر قدر بیشتر دیدم و احتمال آنکه در اقبال سهو شده از قلم مبارک سید یا ناسخین و این نماز هم در عمل حد و هم در مقدم داشتن قدر بر آیة الکرسی و با آنکه این عمل مستقلی باشد غیر از آن نماز خیلی بعید است والله تعالی العالم و بهتر آنکه بعد از این نماز این دعا بخواند رَبَّنا اِنَّنا سَمِعْنا مُنادِیاً الدعاء بطوله هفتم بخواند دعای ندبه را

ادعیۀ عافیت

و قل هو الله احد خوب نکند جز دیگر او را خوب نکند هرگز علی یا این دو سوره بگو
و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر مؤمنی که علتی داشته باشد از روی اخلاص بگوید وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْاٰنِ ما هُوَ شِفاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنینَ و دست بر موضع علت گذارد البته او را شفا دهد و از حضرت امام رضا علیه السلام مرویست که برای دفع [illegible] بخوان وَاَلْقِها بِاَمْرِکَ الشِّفاءَ وَاَذْهِبِ الْاٰلامَ وَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَاَنْزِلْ عَلَیْهِ الشِّفاءَ سید بن طاوس روایت کرده از ابن عباس و ابن کرده که گفت من در نزد حضرت امیر المؤمنین علیه السلام نشسته بودم پس شخصی وارد شد و رنگش زرد و گفت یا امیر المؤمنین من

پس بخواند این دعا را که سید بن طاوس از شیخ مفید نقل کرده اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ
نَبِیِّكَ وَعَلِیٍّ وَلِیِّكَ وَالشَّاْنِ وَالْقَدْرِ الَّذی خَصَصْتَهُما بِهِ دُونَ خَلْقِكَ اَنْ
تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَعَلِیٍّ وَاَنْ تَبْدَءَ بِهِما فی كُلِّ خَیْرٍ عاجِلٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ الْاَئِمَّةِ الْقادَةِ وَالدُّعاةِ السّادَةِ وَالنُّجُومِ الزّاهِرَةِ وَالْاَعْلامِ الْباهِرَةِ وَ
ساسَةِ الْعِبادِ وَاَرْكانِ الْبِلادِ وَالنّاقَةِ الْمُرْسَلَةِ وَالسَّفینَةِ النّاجِیَةِ الْجارِیَةِ
فِی اللُّجَجِ الْغامِرَةِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ خُزّانِ عِلْمِكَ وَاَرْكانِ تَوْحیدِكَ
وَدَعائِمِ دینِكَ وَمَعادِنِ كَرامَتِكَ وَصَفْوَتِكَ مِنْ بَرِیَّتِكَ وَخِیَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ
الْاَتْقِیاءِ الْاَنْقِیاءِ النُّجَباءِ الْاَبْرارِ وَالْبابِ الْمُبْتَلیٰ بِهِ النّاسُ مَنْ اَتاهُ نَجیٰ وَمَنْ اَباهُ
هَویٰ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَهْلِ الذِّكْرِ الَّذینَ اَمَرْتَ بِمَسْئَلَتِهِمْ وَذَوِی
الْقُرْبَی الَّذینَ اَمَرْتَ بِمَوَدَّتِهِمْ وَفَرَضْتَ حَقَّهُمْ وَجَعَلْتَ الْجَنَّةَ مَعادَ مَنِ اقْتَصَّ
آثارَهُمْ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَما اَمَرُوا بِطاعَتِكَ وَنَهَوْا عَنْ مَعْصِیَتِكَ
وَدَلُّوا عِبادَكَ عَلیٰ وَحْدانِیَّتِكَ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ نَبِیِّكَ وَنَجیبِكَ
وَصَفْوَتِكَ وَاَمینِكَ وَرَسُولِكَ اِلیٰ خَلْقِكَ وَبِحَقِّ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وَیَعْسُوبِ الدّینِ
وَقائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلینَ الْوَصِیِّ الْوَفِیِّ وَالصِّدّیقِ الْاَكْبَرِ وَالْفارُوقِ بَیْنَ الْحَقِّ وَالْباطِلِ
وَالشّاهِدِ لَكَ وَالدّالِّ عَلَیْكَ وَالصّادِعِ بِاَمْرِكَ وَالْمُجاهِدِ فی سَبیلِكَ لَمْ تَاْخُذْهُ
فیكَ لَوْمَةُ لائِمٍ اَنْ تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَنی فی هٰذَا الْیَوْمِ الَّذی عَقَدْتَ
فیهِ لِوَلِیِّكَ الْعَهْدَ فی اَعْناقِ خَلْقِكَ وَاَكْمَلْتَ لَهُمُ الدّینَ مِنَ الْعارِفینَ بِحُرْمَتِهِ
وَالْمُقِرّینَ بِفَضْلِهِ مِنْ عُتَقائِكَ وَطُلَقائِكَ مِنَ النّارِ وَلا تُشْمِتْ بی حاسِدِی النِّعَمِ
اَللّٰهُمَّ فَكَما جَعَلْتَهُ عیدَكَ الْاَكْبَرَ وَسَمَّیْتَهُ فِی السَّماءِ یَوْمَ الْعَهْدِ الْمَعْهُودِ وَفِی الْاَرْضِ
یَوْمَ الْمیثاقِ الْمَاْخُوذِ وَالْجَمْعِ الْمَسْئُولِ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَقْرِرْ بِهِ عُیُونَنا

وَاجْمَعْ بِهِ شَمْلَنا وَلا تُضِلَّنا بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنا وَاجْعَلْنا لِاَنْعُمِكَ مِنَ الشّاكِرينَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي عَرَّفَنا فَضْلَ هٰذَا الْيَوْمِ وَبَصَّرَنا حُرْمَتَهُ وَكَرَّمَنا بِهِ وَشَرَّفَنا بِمَعْرِفَتِهِ وَهَدانا بِنُورِهِ يا رَسُولَ اللّٰهِ يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ عَلَيْكُما وَعَلى عِتْرَتِكُما وَعَلى مُحِبّيكُما مِنّي اَفْضَلُ السَّلامِ ما بَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهارُ وَبِكُما اَتَوَجَّهُ اِلَى اللّٰهِ رَبّي وَرَبِّكُما في نَجاحِ طَلِبَتي وَقَضاءِ حَوائِجي وَتَيْسيرِ اُمُوري اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَلْعَنَ مَنْ جَحَدَ حَقَّ هٰذَا الْيَوْمِ وَاَنْكَرَ حُرْمَتَهُ فَصَدَّ عَنْ سَبيلِكَ لِاِطْفاءِ نُورِكَ فَاَبَى اللّٰهُ اِلّا اَنْ يُتِمَّ نُورَهُ اَللّٰهُمَّ فَرِّجْ عَنْ اَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَاكْشِفْ عَنْهُمْ وَبِهِمْ عَنِ الْمُؤْمِنينَ الْكُرُباتِ اَللّٰهُمَّ امْلَاِ الْاَرْضَ بِهِمْ عَدْلاً كَما مُلِئَتْ ظُلْماً وَجَوْراً وَاَنْجِزْ لَهُمْ ما وَعَدْتَهُمْ اِنَّكَ لا تُخْلِفُ الْميعادَ

و اگر بتواند بخواند دعاهای مبسوطه را که سید در اقبال روایت کرده ششم آنکه چون مؤمنی را ملاقات کند در این روز تهنیت بگوید به اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي جَعَلَنا مِنَ الْمُتَمَسِّكينَ بِوِلايَةِ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ وَالْاَئِمَّةِ عَلَيْهِمُ السَّلامُ و نیز بخواند اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي اَكْرَمَنا بِهٰذَا الْيَوْمِ وَجَعَلَنا مِنَ الْمُوفينَ بِعَهْدِهِ اِلَيْنا وَميثاقِهِ الَّذي واثَقَنا بِهِ مِنْ وِلايَةِ وُلاةِ اَمْرِهِ وَالْقُوّامِ بِقِسْطِهِ وَلَمْ يَجْعَلْنا مِنَ الْجاحِدينَ وَالْمُكَذِّبينَ بِيَوْمِ الدّينِ هفتم آنکه صد مرتبه بگوید اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي جَعَلَ كَمالَ دينِهِ وَتَمامَ نِعْمَتِهِ بِوِلايَةِ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ عَلِيِّ بْنِ اَبي طالِبٍ عَلَيْهِ السَّلامُ

و بدانکه در این روز شریف از برای پوشیدن جامه‌های نیکو و زینت کردن و بوی خوش استعمال نمودن و شادی کردن و شاد نمودن شیعیان امیرالمؤمنین علیه السلام و عفو از تقصیرات ایشان و برآوردن حاجات ایشان و صلهٔ ارحام و توسعه بر عیال و اطعام مؤمنان و افطار دادن روزه‌داران و مصافحه با مؤمنین و رفتن بزیارت ایشان و تبسم کردن بر روی ایشان و هدایا فرستادن برای ایشان و شکر الهی بجا آوردن بجهة نعمت بزرگ ولایت و بسیار فرستادن صلوات و اکثار در عبادات و طاعات از برای هر یک فضیلتی عظیم است و یک درهم که کسی در این روز به برادر مؤمن خود بدهد

مِنْهُمْ بِخَيْرٍ اِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ

ابن عباس گفت نبی(ص) [illegible] امیرالمؤمنین(ع) [illegible] در عالم [illegible] شده بود [illegible] در هیچ [illegible] این دعا را [illegible] داخل شدم [illegible] سلطان [illegible] ندیدم مگر آنکه خداوند عزّوجلّ [illegible] منقول است که [illegible] کلامی [illegible] صد سال [illegible] [illegible] این دعا است [illegible]

اَللّٰهُ [illegible] اَلْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبينُ شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهُ لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ وَالْمَلائِكَةُ وَاُولُوا الْعِلْمِ قائِماً بِالْقِسْطِ لا اِلٰهَ اِلّا

برابر است با صد هزار درهم در غیر این روز وطعام دادن بمؤمنی در این روز مثل طعام دادن بجمیع پیغمبران وصدیقان است ودر خطبه حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام در روز غدیر که هر که افطار دهد مؤمن روزه داری را در شب وقت افطارش مثل آنست که ده فئام را افطار داده باشد شخصی برخاست عرض کرد یا امیر المؤمنین فئام چیست فرمود صد هزار پیغمبر وصدیق وشهید پس چگونه خواهد بود در کثرت فضیلت حال کسیکه جمعی از مؤمنین ومؤمنات را کفالت کند پس من ضامنم او را بر خداوند تعالی امان از کفر وفقر الخ وبالجمله فضیلت این روز شریف زیاده از آنستکه ذکر شود واین روز روز قبولی اعمال شیعیان وروز برطرف شدن غمهای ایشانست واین روزیستکه حضرت موسی علیه السلام بر ساحران غلبه کرده وخداوند آتش را بر ابرهیم خلیل علیه السلام سرد وسلامت کرده وحضرت موسی علیه السلام یوشع بن نون را وصی خود گردانیده وحضرت عیسی علیه السلام شمعون الصفا را وصی خود قرار داده وحضرت سلیمان علیه السلام رعیت خود را بر استخلاف آصف بن برخیا اشهاد کرده وجناب رسولخدا صلی الله علیه وآله ما بین اصحاب خود برادری افکنده ولهذا شایسته است در این روز عقد اخوت با اخوان مؤمنین وکیفیت آن بنحویکه شیخ ما در مستدرک وسائل از کتاب زاد الفردوس نقل فرموده چنین است که بگذارد دست راست خود را بر دست راست برادر مؤمن خود وبگوید **وَاخَيْتُكَ فِي اللّٰهِ وَصَافَيْتُكَ فِي اللّٰهِ وَصَافَحْتُكَ فِي اللّٰهِ وَعَاهَدْتُ اللّٰهَ وَمَلٰائِكَتَهُ وَكُتُبَهُ وَرُسُلَهُ وَاَنْبِيَائَهُ وَالْاَئِمَّةَ الْمَعْصُومِينَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ عَلٰى اَنِّي اِنْ كُنْتُ مِنْ اَهْلِ الْجَنَّةِ وَالشَّفَاعَةِ وَاُذِنَ لِي بِاَنْ اَدْخُلَ الْجَنَّةَ لَا اَدْخُلُهَا اِلَّا وَاَنْتَ مَعِي** آنگاه برادر مؤمن بگوید **قَبِلْتُ** پس بگوید **اَسْقَطْتُ عَنْكَ جَمِيعَ حُقُوقِ الْاُخُوَّةِ مَا خَلَا الشَّفَاعَةَ وَالدُّعَاءَ وَالزِّيَارَةَ** ومحدث فیض نیز در خلاصة الاذکار صیغه اخوت را قریب بهمین نحو ذکر نموده آنگاه فرموده پس قبول نماید طرف مقابل از برای خود یا موکل خود بلفظیکه دلالت بر قبول نماید پس ساقط کند از هر یک جمیع حقوق اخوت را ما سوای دعا وزیارت

روز بیست وچهارم

بنابر اشهر روزیستکه مباهله کرد رسولخدا صلی الله علیه وآله با نصارای نجران وپیش از آنکه خواست مباهله کند عبا بر دوش مبارک گرفت وحضرت امیرالمؤمنین وفاطمه وحسن وحسین علیهم السلام را داخل در زیر عبا نمود وگفت پروردگارا هر پیغمبر را اهل بیتی بوده است که مخصوصترین خلق بوده

هو الفرد العزیز الحکیم ان الدین عند الله الاسلام لله نور وحکمة وعزة وقدرة وسلطان وبرهان لا اله الا الله آدم صفی الله لا اله الا الله نوح نجی الله لا اله الا الله ابرهیم خلیل الله لا اله الا الله موسی کلیم الله لا اله الا الله عیسی روح الله لا اله الا الله محمد رسول الله وحبیبه ... من جمیع العلل والاسقام والاوجاع والامراض ... سکن بالذی سکن له ما فی اللیل والنهار وهو السمیع العلیم وصلی الله علیه وآله اجمعین

دعای مکارم الاخلاق است که ...

با و خداوندا اینها اهلبیت منند پس از ایشان برطرف کن شک و گناه را و پاک کن ایشان را پاک کردنی
پس جبرئیل نازل شد و آیهٔ تطهیر در شأن ایشان آورد پس حضرت رسول صلی الله علیه و آله آنها را بزرگوار
بیرون برد از برای مباهله چون نگاه نصاری بر ایشان افتاد و حقیقت آن حضرت و آثار نزول عذاب
مشاهده کردند جرئت مباهله ننمودند و استدعای مصالحه و قبول جزیه نمودند و در این روز نیز
حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام در حال رکوع انگشتری خود را بسائل داد و آیهٔ إِنَّما وَلِیُّکُمُ اللّٰهُ در شأنش
نازل شد و بالجمله این روز روز شریفی است و در آن چند عمل وارد است اول غسل دوم روزه سوم
دو رکعت نماز و آن مثل روز عید غدیر است در وقت و کیفیت و ثواب و آیة الکرسی که در نماز
مباهله است تا هُمْ فیها خالِدُونَ است چهارم خواندن دعای مباهله که شبیه بدعای سحرهای ماه
رمضان است و شیخ و سید هر دو نقل کرده‌اند لکن ما بین روایات این دو بزرگوار اختلاف کثیر است
و من اختیار میکنم روایت شیخ را در مصباح فرموده دعای روز مباهله روایت شده با فضیلت از
حضرت صادق علیه السلام میگوئی اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ بَهائِکَ بِاَبْهاهُ وَکُلُّ بَهائِکَ بَهِیٌّ
اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِبَهائِکَ کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ جَلالِکَ بِاَجَلِّهِ وَکُلُّ
جَلالِکَ جَلیلٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِجَلالِکَ کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ جَمالِکَ
بِاَجْمَلِهِ وَکُلُّ جَمالِکَ جَمیلٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِجَمالِکَ کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَدْعُوکَ کَما
اَمَرْتَنی فَاسْتَجِبْ لی کَما وَعَدْتَنی اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ عَظَمَتِکَ بِاَعْظَمِها وَکُلُّ
عَظَمَتِکَ عَظیمَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِعَظَمَتِکَ کُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ
نُورِکَ بِاَنْوَرِهِ وَکُلُّ نُورِکَ نَیِّرٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِنُورِکَ کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ
مِنْ رَحْمَتِکَ بِاَوْسَعِها وَکُلُّ رَحْمَتِکَ واسِعَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِرَحْمَتِکَ
کُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّی اَدْعُوکَ کَما اَمَرْتَنی فَاسْتَجِبْ لی کَما وَعَدْتَنی اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ
مِنْ کَمالِکَ بِاَکْمَلِهِ وَکُلُّ کَمالِکَ کامِلٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِکَمالِکَ کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ
اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ کَلِماتِکَ بِاَتَمِّها وَکُلُّ کَلِماتِکَ تامَّةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ
بِکَلِماتِکَ کُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ اَسْمائِکَ بِاَکْبَرِها وَکُلُّ اَسْمائِکَ کَبیرَةٌ

عوذات مأثوره

برای او عوض داد و در کلاه خود
گذاشت در روز ... با کس شد و
آن حرز این است بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ
الرَّحیمِ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْمَلِکُ
الْحَقُّ الْمُبینُ شَهِدَ اللّٰهُ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ نُورُهُ وَحِکْمَتُهُ وَحُجَّتُهُ
وَدَعْوَتُهُ وَبُرْهانُهُ وَقُدْرَتُهُ وَ
سُلْطانُهُ وَرَحْمَتُهُ بِاَسْمائِهِ التّامِّ
لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ اِبْراهیمُ خَلیلُ
اللّٰهِ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُوسٰی
کَلیمُ اللّٰهِ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عیسٰی
رُوحُ اللّٰهِ وَکَلِمَتُهُ لا اِلٰهَ اِلَّا
اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّٰهِ وَصَفِیُّهُ
وَصَفْوَتُهُ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ
وَسَلَّمَ اَسْکَنْتُ سَکَنْتُ بِمَنْ
لَهُ ما فِی السَّمٰواتِ وَالْاَرْضِ
وَبِمَنْ سَکَنَ لَهُ ما فِی اللَّیْلِ وَ
النَّهارِ وَهُوَ السَّمیعُ الْعَلیمُ
... الرابع

اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِاَسْمائِكَ كُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّی اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَنی فَاسْتَجِبْ لی
كَما وَعَدْتَنی اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ عِزَّتِكَ بِاَعَزِّها وَكُلُّ عِزَّتِكَ عَزیزَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ
بِعِزَّتِكَ كُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ مَشِیَّتِكَ بِاَمْضاها وَكُلُّ مَشِیَّتِكَ ماضِیَةٌ
اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِمَشِیَّتِكَ كُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِقُدْرَتِكَ الَّتِی اسْتَطَلْتَ
بِها عَلی كُلِّ شَیْءٍ وَكُلُّ قُدْرَتِكَ مُسْتَطیلَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِقُدْرَتِكَ كُلِّها
اَللّٰهُمَّ اِنّی اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَنی فَاسْتَجِبْ لی كَما وَعَدْتَنی اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ
بِاَنْفَذِهِ وَكُلُّ عِلْمِكَ نافِذٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ
مِنْ قَوْلِكَ بِاَرْضاهُ وَكُلُّ قَوْلِكَ رَضِیٌّ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی
اَسْئَلُكَ مِنْ مَسائِلِكَ بِاَحَبِّها وَكُلُّها اِلَیْكَ حَبیبَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِمَسائِلِكَ
كُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّی اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَنی فَاسْتَجِبْ لی كَما وَعَدْتَنی اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ
مِنْ شَرَفِكَ بِاَشْرَفِهِ وَكُلُّ شَرَفِكَ شَریفٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِشَرَفِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ
اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ سُلْطانِكَ بِاَدْوَمِهِ وَكُلُّ سُلْطانِكَ دائِمٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ
بِسُلْطانِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ مُلْكِكَ بِاَفْخَرِهِ وَكُلُّ مُلْكِكَ فاخِرٌ اَللّٰهُمَّ
اِنّی اَسْئَلُكَ بِمُلْكِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَنی فَاسْتَجِبْ لی كَما وَعَدْتَنی
اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ عَلائِكَ بِاَعْلاهُ وَكُلُّ عَلائِكَ عالٍ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ
بِعَلائِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ آیاتِكَ بِاَعْجَبِها وَكُلُّ آیاتِكَ عَجیبَةٌ اَللّٰهُمَّ
اِنّی اَسْئَلُكَ بِآیاتِكَ كُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ مَنِّكَ بِاَقْدَمِهِ وَكُلُّ مَنِّكَ
قَدیمٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِمَنِّكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَنی فَاسْتَجِبْ لی
كَما وَعَدْتَنی اَللّٰهُمَّ وَاِنّی اَسْئَلُكَ بِما اَنْتَ فیهِ مِنَ الشُّؤُونِ وَالْجَبَرُوتِ اَللّٰهُمَّ
اِنّی اَسْئَلُكَ بِكُلِّ شَأْنٍ وَكُلِّ جَبَرُوتٍ اَللّٰهُمَّ وَاِنّی اَسْئَلُكَ بِما تُجیبُنی بِهِ حینَ

اَسْئَلُكَ بِاللّٰهِ بِلَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَسْئَلُكَ بِبَهَاءِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ بِلَا اِلٰهَ اِلَّا
اَنْتَ اَسْئَلُكَ بِجَلَالِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ بِلَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَسْئَلُكَ بِلَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَدْعُوكَ كَمَا اَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ مِنْ
رِزْقِكَ بِاَعَمِّهِ وَكُلُّ رِزْقِكَ عَامٌّ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِرِزْقِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي
اَسْئَلُكَ مِنْ عَطَائِكَ بِاَهْنَاهِ وَكُلُّ عَطَائِكَ هَنِيٌّ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِعَطَائِكَ
كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ مِنْ خَيْرِكَ بِاَعْجَلِهِ وَكُلُّ خَيْرِكَ عَاجِلٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ
بِخَيْرِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ بِاَفْضَلِهِ وَكُلُّ فَضْلِكَ فَاضِلٌ اَللّٰهُمَّ
اِنِّي اَسْئَلُكَ بِفَضْلِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَدْعُوكَ كَمَا اَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْعَثْنِي عَلَى الْاِيمَانِ بِكَ وَالتَّصْدِيقِ بِرَسُولِكَ عَلَيْهِ
وَآلِهِ السَّلَامُ وَالْوِلَايَةِ لِعَلِيِّ بْنِ اَبِي طَالِبٍ وَالْبَرَائَةِ مِنْ عَدُوِّهِ وَالْاِئْتِمَامِ بِالْاَئِمَّةِ مِنْ
آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ فَاِنِّي قَدْ رَضِيتُ بِذٰلِكَ يَا رَبِّ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ
رَسُولِكَ فِي الْاَوَّلِينَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ فِي الْآخِرِينَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ فِي الْمَلَاِ الْاَعْلٰى وَصَلِّ
عَلٰى مُحَمَّدٍ فِي الْمُرْسَلِينَ اَللّٰهُمَّ اَعْطِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالشَّرَفَ وَالْفَضِيلَةَ وَالدَّرَجَةَ
الْكَبِيرَةَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَقَنِّعْنِي بِمَا رَزَقْتَنِي وَبَارِكْ لِي فِيمَا آتَيْتَنِي وَاحْفَظْنِي
فِي غَيْبَتِي وَكُلِّ غَائِبٍ هُوَ لِي اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْعَثْنِي عَلَى الْاِيمَانِ بِكَ
وَالتَّصْدِيقِ بِرَسُولِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَسْئَلُكَ خَيْرَ الْخَيْرِ رِضْوَانَكَ
وَالْجَنَّةَ وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ الشَّرِّ سَخَطِكَ وَالنَّارِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
احْفَظْنِي مِنْ كُلِّ مُصِيبَةٍ وَمِنْ كُلِّ بَلِيَّةٍ وَمِنْ كُلِّ عُقُوبَةٍ وَمِنْ كُلِّ فِتْنَةٍ وَمِنْ كُلِّ
بَلَاءٍ وَمِنْ كُلِّ شَرٍّ وَمِنْ كُلِّ مَكْرُوهٍ وَمِنْ كُلِّ مُصِيبَةٍ وَمِنْ كُلِّ آفَةٍ نَزَلَتْ اَوْ تَنْزِلُ مِنَ
السَّمَاءِ اِلَى الْاَرْضِ فِي هٰذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هٰذَا الْيَوْمِ وَفِي هٰذَا الشَّهْرِ

بنفع ابد اَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا اَنَّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ اَفَلَا يُؤْمِنُونَ بپاشاند

اگر دردِ ابتدا کرد ہر گاه کہ الم یا صداع عارض شد رسول صلی اللہ علیہ وآلہ دستہا را بمکوذ و فاتحہ و معوذتین بخواند و بپکشید بر وصورت مبارک

العصرین درد دفع صداع دست بگذارد بر سر و بگوید اِنَّ اللّٰهَ يُمْسِكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ اَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا اِنْ اَمْسَكَهُمَا مِنْ اَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ اِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا و از ریح الابرار نقلست کہ مامون را در

وَفي هٰذِهِ السَّنَةِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْسِمْ لي مِنْ كُلِّ سُرُورٍ وَمِنْ كُلِّ بَهْجَةٍ وَمِنْ كُلِّ اسْتِقامَةٍ وَمِنْ كُلِّ فَرَجٍ وَمِنْ كُلِّ عافِيَةٍ وَمِنْ كُلِّ سَلامَةٍ وَمِنْ كُلِّ كَرامَةٍ وَمِنْ كُلِّ رِزْقٍ واسِعٍ حَلالٍ طَيِّبٍ وَمِنْ كُلِّ نِعْمَةٍ وَمِنْ كُلِّ سَعَةٍ نَزَلَتْ اَوْ تَنْزِلُ مِنَ السَّماءِ اِلَى الْاَرْضِ في هٰذِهِ السّاعَةِ وَفي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ وَفي هٰذَا الْيَوْمِ وَفي هٰذَا الشَّهْرِ وَفي هٰذِهِ السَّنَةِ اَللّٰهُمَّ اِنْ كانَتْ ذُنُوبي قَدْ اَخْلَقَتْ وَجْهي عِنْدَكَ وَحالَتْ بَيْني وَبَيْنَكَ وَغَيَّرَتْ حالي عِنْدَكَ فَاِنّي اَسْئَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذي لا يُطْفَأُ وَبِوَجْهِ مُحَمَّدٍ حَبيبِكَ الْمُصْطَفىٰ وَبِوَجْهِ وَلِيِّكَ عَلِيٍّ الْمُرْتَضىٰ وَبِحَقِّ اَوْلِيائِكَ الَّذينَ انْتَجَبْتَهُمْ اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَغْفِرَ لي ما مَضىٰ مِنْ ذُنُوبي وَاَنْ تَعْصِمَني فيما بَقِيَ مِنْ عُمْري وَاَعُوذُ بِكَ اَللّٰهُمَّ اَنْ اَعُودَ في شَيْءٍ مِنْ مَعاصيكَ اَبَداً ما اَبْقَيْتَني حَتّىٰ تَتَوَفّاني وَاَنَا لَكَ مُطيعٌ وَاَنْتَ عَنّي راضٍ وَاَنْ تَخْتِمَ لي عَمَلي بِاَحْسَنِهِ وَتَجْعَلَ لي ثَوابَهُ الْجَنَّةَ وَاَنْ تَفْعَلَ بي ما اَنْتَ اَهْلُهُ يا اَهْلَ التَّقْوىٰ وَيا اَهْلَ الْمَغْفِرَةِ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْني بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ پنجم بخواند دعائی که شیخ و سید روایت کرده‌اند بعد از دو رکعت نماز و هفتاد مرتبه استغفار و اول آن اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمينَ آ و شایسته است در این روز تصدق بفقراء بجهة تأسی بمولای هر مؤمن و مؤمنه امیر المؤمنین علیه السلام و زیارت کردن آنحضرت را نسب خواندن زیارت جامعه است

روز بیست و پنجم روز شریفی است و روزیست که هل اتی در حق اهلبیت نازل شده بجهة آنکه سه روز روزه گرفتند و افطار خود را بمسکین و یتیم و اسیر دادند و با آب افطار نمودند و شایسته است که شیعیان اهلبیت علیهم السلام در این ایام خصوص در شب بیست و پنجم تأسی بموالی خود نمایند در تصدق بمساکین و ایتام و سعی در اطعام ایشان و این روز را روزه بدارند و چون بعض علماء این روز را روز مباهله میدانند مناسبت زیارت جامعه و دعاء مباهله را نیز در این روز بخوانند

روز آخر ذی الحجة که آخر سال عربیست سید در اقبال موافق بروایت ذکر کرده که دو رکعت نماز کند در هر رکعت حمد یک مرتبه و ده مرتبه قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ و ده مرتبه آیة الکرسی بخواند و بعد از نماز بگوید اَللّٰهُمَّ ما

عَمِلْتُ فی هذِهِ السَّنَةِ مِنْ عَمَلٍ نَهَیْتَنی عَنْهُ وَلَمْ تَرْضَهُ وَنَسیتُهُ وَلَمْ تَنْسَهُ وَدَعَوْتَنی اِلَی التَّوْبَةِ بَعْدَ اجْتِرائی عَلَیْكَ اَللّهُمَّ فَاِنّی اَسْتَغْفِرُكَ مِنْهُ فَاغْفِرْ لی وَما عَمِلْتُ مِنْ عَمَلٍ یُقَرِّبُنی اِلَیْكَ فَاقْبَلْهُ مِنّی وَلا تَقْطَعْ رَجائی مِنْكَ یا كَریمُ پس چون گفت این را شیطان گوید وای بر من هر چه من تعب کشیدم در حق او در این سال همه را خراب کرد باین کلمات و شهادت دهد سال گذشته بر او که سال خود را بخیر ختم نمود

فصل هفتم

در اعمال ماه محرم است بدانکه این ماه ماه حزن اهلبیت و شیعیان ایشان است و از حضرت امام رضا علیه السلام روایت است که چون ماه محرم داخل میشد پدرم را کسی خندان نمیدید و اندوه و حزن پیوسته بر او غالب میشد تا روز دهم چون روز عاشورا میشد آن روز روز مصیبت و حزن و گریه او بود و میفرمود امروز روزیست که حسین علیه السلام شهید شده است **شب اول** سید در اقبال برای این شب چند نماز ذکر فرموده اول صد رکعت در هر رکعت حمد و توحید بخواند دوم دو رکعت در رکعت اول حمد و انعام و در دوم حمد و یس بخواند سوم دو رکعت در هر رکعت حمد و یازده قُلْ هُوَ اللّهُ اَحَدٌ و در روایت از حضرت رسول صلی الله علیه و آله که هر که در این شب این دو رکعت نماز را بجا آورد و صبحش که اول سال است روزه بدارد مثل کسی است که تمام سال را مداومت بخیر کرده و در آن سال محفوظ باشد و اگر بمیرد به بهشت برود و سید برای هلال این ماه دعاء مبسوطی ذکر فرموده **روز اول** بدانکه اول محرم اول سال است و در آن دو عمل وارد است اول روزه است و در روایت ریان بن شبیب از حضرت امام رضا علیه السلام مرویست که هر که در این روز روزه بدارد و خدا را بخواند خداوند دعای او را مستجاب کند چنانکه دعای زکریا را مستجاب نمود دوم از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله روز اول محرم دو رکعت نماز میکرد و چون فارغ میشد دستها را بلند میکرد و این دعا را سه دفعه میخواند اَللّهُمَّ اَنْتَ الْاِلهُ الْقَدیمُ وَهذِهِ سَنَةٌ جَدیدَةٌ فَاَسْئَلُكَ فیهَا الْعِصْمَةَ مِنَ الشَّیْطانِ وَالْقُوَّةَ عَلی هذِهِ النَّفْسِ الْاَمّارَةِ بِالسُّوءِ وَالْاِشْتِغالَ بِما یُقَرِّبُنی اِلَیْكَ یا كَریمُ یا ذَا الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ یا عِمادَ مَنْ لا عِمادَ لَهُ یا ذَخیرَةَ مَنْ لا ذَخیرَةَ لَهُ یا حِرْزَ مَنْ لا حِرْزَ لَهُ یا غِیاثَ مَنْ لا غِیاثَ لَهُ یا سَنَدَ مَنْ لا سَنَدَ لَهُ

عوذات مأثوره

الْقُرْآنِ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلاّ بِاللّهِ [illegible] * تعویذ جهت درد شقیقه بگذارد دست بر محل درد و سه دفعه بگوید یا ظاهِراً مَوْجُوداً وَیا باطِناً غَیْرَ مَفْقُودٍ اُرْدُدْ عَلی عَبْدِكَ الضَّعیفِ اَیادیكَ الْجَمیلَةَ عِنْدَهُ وَاَذْهِبْ عَنْهُ ما بِهِ مِنْ اَذیً اِنَّكَ رَحیمٌ وَدُودٌ قَدیرٌ * جهت درد گوش از حضرت امام صادق علیه السلام وارد شده که بگذارد دست بر آن و بخواند لَوْ اَنْزَلْنا هذَا الْقُرْآنَ عَلی جَبَلٍ تا آخر سوره * جهت درد دندان از حضرت صادق علیه السلام مرویست که بگذارد دست بر آن و بگوید بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ بِسْمِ اللّهِ الَّذی لا یَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ [illegible] اَعُوذُ

یا کَنْزَ مَنْ لا کَنْزَ لَهُ یا حَسَنَ الْبَلاءِ یا عَظیمَ الرَّجاءِ یا عِزَّ الضُّعَفاءِ یا مُنْقِذَ الْغَرْقی یا مُنْجِیَ الْهَلْکی یا مُنْعِمُ یا مُجْمِلُ یا مُفْضِلُ یا مُحْسِنُ اَنْتَ الَّذی سَجَدَ لَكَ سَوادُ اللَّیْلِ وَنُورُ النَّهارِ وَضَوْءُ الْقَمَرِ وَشُعاعُ الشَّمْسِ وَدَوِیُّ الْماءِ وَحَفیفُ الشَّجَرِ یا اَللهُ لا شَریكَ لَكَ اَللّهُمَّ اجْعَلْنا خَیْراً مِمّا یَظُنُّونَ وَاغْفِرْ لَنا ما لا یَعْلَمُونَ وَلا تُؤاخِذْنا بِما یَقُولُونَ حَسْبِیَ اللهُ لا اِلهَ اِلاّ هُوَ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظیمِ آمَنّا بِهِ کُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنا وَما یَذَّکَّرُ اِلاّ اُولُوا الْاَلْبابِ رَبَّنا لا تُزِغْ قُلُوبَنا بَعْدَ اِذْ هَدَیْتَنا وَهَبْ لَنا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهّابُ شیخ طوسی فرموده که مستحبست روزه ده روز اول محرّم ولکن روز عاشورا امساك نماید از طعام و شراب تا بعد از عصر آنوقت بقدر کمی تربت تناول نماید و سیّد روایت کرده فضیلت روزه تمام ماه را و آنکه روزه او نگه میدارد صائم را از هر گناهی **روز سیم** روزی است که حضرت یوسف علیه السلام از زندان بیرون شده هر که این روز را روزه دارد آسان فرماید حق تعالی بر او کارهای مشکل را و برطرف کند از او اندوه را و در روایت نبوی است که دعایش مستجاب شود **روز نهم** روز تاسوعا است از حضرت صادق علیه السلام روایتست که فرمود تاسوعا روزی بود که جناب امام حسین علیه السلام و اصحابش را در کربلا محاصره کردند و سپاه شام بر قتال آنحضرت اجتماع کردند و ابن مرجانه و عمر سعد خوشحال شدند بسبب کثرت سپاه و بسیاری لشکر که برای آنها جمع شده بود و جناب امام حسین و اصحابش را ضعیف شمردند و یقین کردند که یاوری از برای آنحضرت نخواهد آمد و اهل عراق او را مدد نخواهند نمود پس فرمود پدرم فدای آن ضعیف غریب **شب دهم** شب عاشوراء است و سیّد در اقبال از برای این شب دعا و نمازهای بسیار با فضیلتهای بسیار نقل کرده از جمله صد رکعت نماز در هر رکعت حمد و سه مرتبه قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ و بعد از فراغ از جمیع بگوید سُبْحانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّهِ وَلا اِلهَ اِلاَّ اللهُ وَاللهُ اَکْبَرُ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلاّ بِاللهِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ هفتاد مرتبه و در روایت دیگر بعد از اَلْعَلِیِّ الْعَظیمِ استغفار نیز ذکر شده و از جمله چهار رکعت در آخر شب در هر رکعت بعد از حمد هر یك از آیة الکرسی و توحید و فلق و ناس را ده مرتبه بخواند و بعد از سلام صد مرتبه توحید بخواند و از جمله چهار رکعت نماز در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید

بِکَلِماتِ اللهِ الَّتی لا یَعْلَمُ تَمامَها اِلاّ هُوَ قُدُّوسٌ قُدُّوسٌ قُدُّوسٌ قُدُّوسٌ اَسْئَلُكَ یا رَبِّ یا رَبِّ [illegible] الْقاهِرِ الْمُقْتَدِرِ [illegible] مَنْ سَئَلَكَ بِهِ اَعْطَیْتَهُ وَمَنْ دَعاكَ بِهِ اَجَبْتَهُ اَسْئَلُكَ یا اَللهُ یا اَللهُ یا اَللهُ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ النَّبِیِّ وَاَهْلِ بَیْتِهِ وَاَنْ تُعافِیَنی [illegible] اِنْ شاءَ اللهُ تَعالی

بجهت درد دندان از حضرت صادق علیه السلام منقولست [illegible]

و این نماز مطابق است با نماز امیرالمؤمنین علیه السلام که فضیلت بسیار دارد و بعد از نماز فرموده ذکر خدا بسیار کند و صلوات بسیار بفرستد بر رسول خدا صلی الله علیه و آله و لعن کند بر دشمنان ایشان انچه میتواند و در فضیلت احیاء این شب روایت کرده که مثل آنست که عبادت کرده باشد بعبادت جمیع ملائکه و عبادت در آن مقابل هفتاد سال است و اگر کسی را توفیق شامل حال شود در این شب در کربلا باشد و زیارت امام حسین علیه السلام کند و بیتوته نزد آنجناب نماید تا صبح خدا او را محشور فرماید آلوده بخون امام حسین علیه السلام در جملهٔ شهداء با آنحضرت **روز دهم** روز شهادت ابو عبد الله الحسین علیه السلام و روز مصیبت و حزن ائمهٔ اطهار علیهم السلام و شیعیان ایشان است و شایسته است که شیعیان در این روز مشغول کاری از کارهای دنیا نگردند و از برای خانه خود چیزی ذخیره نکنند و مشغول گریه و نوحه و مصیبت باشند و تعزیت حضرت امام حسین علیه السلام را اقامه نمایند و بماتم اشتغال نمایند بنحویکه در ماتم عزیزترین اولاد و اقارب خود اشتغال مینمایند و زیارت کنند آنحضرت را بزیارت عاشورا که بعد از این بیاید ان شاء الله تعالی و سعی کنند در نفرین و لعن بر قاتلان آنحضرت و یکدیگر را تعزیت گویند در مصیبت آنجناب بگویند اَعْظَمَ اللهُ اُجُورَنا بِمُصابِنا بِالْحُسَیْنِ عَلَیْهِ السَّلامُ وَ جَعَلَنا وَ اِیّاکُمْ مِنَ الطّالِبینَ بِثارِهِ مَعَ وَلِیِّهِ الْاِمامِ الْمَهْدِیِّ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِمُ السَّلامُ و شایسته است در این روز مقتل بخوانند و یکدیگر را بگریانند روایت شده که چون حضرت موسی علیه السلام مأمور شد بملاقات جناب خضر و تعلم از او اول چیزیکه در وقت ملاقات بین ایشان مذاکره شد آن بود که آن عالم حکایت نمود برای حضرت موسی مصیبتها و بلاهائیکه بر آل محمد علیهم السلام وارد میشود پس گریستند هر دو بصدای بلند گریستن ایشان و روایت شده از ابن عباس که گفت در ذیقار خدمت امیرالمؤمنین علیه السلام رسیدم صحیفه‌ای بیرون آورد بخط خود و املاء پیغمبر صلی الله علیه و آله و خواند برای من از آن و در آن صحیفه بود مقتل امام حسین علیه السلام و آنکه چگونه کشته میشود و کی میکشد او را و کی یاری میکند او را و کی با او شهید میشود پس گریه کرد آنحضرت گریهٔ سختی و مرا بگریه در آورد در فقیر گوید که اگر مقام گنجایش بود مختصر مقتلی در اینجا ذکر میکردم لکن محل را گنجایش نیست هر که خواهد رجوع کند بکتب ما در مقتل و بالجمله اگر کسی در این روز نزد قبر امام حسین علیه السلام باشد و مردم را آب دهد مثل کسی باشد که لشکر آنحضرت را آب داده باشد و با آنجناب در کربلا حاضر شده باشد و خواندن هزار مرتبه توحید در این روز فضیلت دارد و روایت شده که خداوند رحمن نظر رحمت بسوی او کند و سید برای این روز

تحسبها جامدة وهی تمر مر السحاب صنع الله الذی اتقن کل شیء انه خبیر بما تفعلون

ایضاً از امیرالمؤمنین علیه السلام
منقولست که دست بگذار بموضع
درد خود و بخوان سه مرتبه
... بعزة الله و بقدرة الله ولا حول ولا
قوة الا بالله العلی العظیم

عوذهٔ مجربه برای درد دندان
بخواند حمد و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و بعد از آن بسم الله الرحمن الرحیم و بعد از قل هو الله احد بگوید بسم الله الرحمن الرحیم وَ لَهُ ما سَکَنَ فِی اللَّیْلِ وَ النَّهارِ وَ هُوَ السَّمیعُ الْعَلیمُ قُلْنا یا نارُ کُونی بَرْداً وَ سَلاماً عَلی اِبْراهیمَ وَ اَرادُوا بِهِ کَیْداً

دعائی نقل کرده است شبیه بدعاء عشرات بلکه ظاهر آنستکه خود آن دعا باشد موافق بعضی روایات ان
وشیخ از عبدالله بن سنان از حضرت صادق علیه السلام چهار رکعت نماز و دعائی نقل کرده که در این روز در
وقت چاشت باید بعمل آورد و ما بملاحظهٔ اختصار ذکر نکردیم هر که طالب است بزاد المعاد رجوع نماید
و نیز شایسته است که شیعیان در این روز امساک کنند از خوردن و آشامیدن بی آنکه قصد روزه کنند
و در آخر روز بعد از عصر افطار کنند بغذائی که اهل مصیبت میخورند مثل ماست یا شیر و امثال اینها نه
مثل غذاهای لذیذه و آنکه جامه های پاکیزه بپوشند و بندها را بگشایند و آستین ها را بالا کنند بهیئت
صاحبان مصیبت و علامه مجلسی در زاد المعاد فرموده و بهتر آنستکه روز نهم و دهم را روزه ندارد زیرا
که بنی امیه این دو روز را برای برکت و شماتت بر قتل آنحضرت روزه میداشتند و احادیث بسیار در فضیلت
این دو روز و روزهٔ آنها بر حضرت رسول صلی الله علیه وآله بسته اند و از طریق اهلبیت علیهم السلام احادیث بسیار در مذمت
روزهٔ این دو روز خصوصا روز عاشوراء وارد شده است و ایضا بنی امیه علیهم اللعنة از برای برکت
آذوقهٔ سال را در روز عاشوراء در خانه ذخیره میکردند لهذا از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست
که هر که ترک کند سعی در حوائج خود را در روز عاشوراء حق تعالی حوائج دنیا و آخرت
او را برآورد و هر که روز عاشوراء روز مصیبت و اندوه و گریهٔ او باشد حق تعالی روز قیامت را
روز فرح و سرور و شادی او گرداند و دیده اش در بهشت بما روشن گردد و هر که روز عاشوراء را روز
برکت نامد و از برای منزل خود در آنروز چیزی ذخیره کند خدا آن ذخیره را برای او مبارک نگرداند و
در روز قیامت با یزید و عبیدالله بن زیاد و عمر بن سعد علیهم اللعنة محشور گردد پس باید که در روز عاشوراء
آدمی مشغول کارهای دنیا نگردد و مشغول گریه و نوحه و مصیبت باشد و امر کند اهل
خانهٔ خود را که تعزیهٔ آنحضرت را بدارند و مشغول ماتم باشند چنانکه در ماتم عزیزترین اولاد و اقارب
خود میباشند و در آنروز امساک کند از خوردن و آشامیدن بی آنکه قصد روزه کند و در آخر روز
بعد از عصر افطار کند اگر چه بشربت آبی باشد و روزه تمام ندارد مگر آنکه در خصوص آن روز روزهٔ
واجبی داشته باشد که بنذر یا مثل آن بر او واجب شده باشد که آن روز را روزه باید بگیرد و در آن
روز آذوقه در خانه ذخیره نکند و نخندد و مشغول لهو و لعب نگردد و هزار مرتبه بر قاتلان آن
حضرت لعنت کند و بگوید **اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلامُ** مؤلف گوید از
کلام این بزرگوار معلوم شد که احادیثی که در فضیلت روز عاشوراء است مجعول و بر حضرت

عوذات مأثوره

يَعْلَمُنا امرَ الآخرةِ مِنْ دُنيايَ وَدِينِي اَنْ يُورِثَكَ مِنْ فِي النّارِ وَرَبّي حَمْلانا وَسُبْحانَ اللهِ رَبِّ الْعالَمِينَ پس بگوید اَللّٰهُمَّ يا كافِياً مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلا يَكْفِي مِنْكَ شَيْءٌ اِكْفِ عَبْدَكَ وَابْنَ اَمَتِكَ مِنْ شَرِّ ما يَخافُ وَيَحْذَرُ وَمِنْ شَرِّ الْوَجَعِ الَّذِي يَشْكُوهُ اِلَيْكَ
و نیز روایت شده که برای [illegible] خوانده بکیشد و بگوید بعضی که درد مسکین کند و بگوید بعضی بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ وَبِاللهِ وَمُحَمَّدٌ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اُسْكُنْ بِالَّذِي سَكَنَ لَهُ ما فِي اللَّيْلِ وَالنَّهارِ وَهُوَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
وایضا وارد شده که ...

رسول صلی الله علیه و آله بسته اند و صاحب شفاء الصدور در شرح این فقره از زیارت عاشورا اللهم
اِنَّ هٰذا یَوْمٌ تَبَرَّکَتْ بِهِ بَنُو اُمَیَّةَ کلام را در این مقام بسط داده ملخصش آنکه تبرک بنی امیه
با این یوم مشئوم بر چند وجه است یکی آنکه ذخیره قوت سال و قوت را در این روز سنت شمردند و آن
را موجب فراخی سال و سعادت و سعت رزق و رغد عیش دانستند چنانچه در اخبار اهلبیت
از باب تعریض با ایشان نهی از این مطلب مکرر وارد شده است و دیگر اقامه مراسم عیدها از توسعه
رزق بر عیال و تجدید ملابس و قص شارب و تقلیم اظفار و مصافحه و تعییدات دیگر که طریقه
بنی امیه و اتباع ایشان بر او جاری است و دیگر التزام بروزه این روز است که اخبار کثیره در فضل
او وضع کرده اند و ملتزم بصیام این روز بوده اند مر جمیع را و از وجوه تبرک بیوم عاشورا آنکه دعا و طلب
حوائج را در این روز مستحب دانسته اند و بجهة اینکار مناقب و فضائلی برای این روز جعل و وضع نموده
کردند و دعاهائی چند تلفیق کرده تعلیم عاصیان نمودند تا امر ملتبس و کار مشتبه شود چنانچه در
خطبه که در بلاد خود در این روز میخوانند بانحاء مختلفه وسیله و شفیع در این روز یاد میکنند مثل اخماد
نار نمرود و قرار سفینه نوح و اغراق جند فرعون و انجاء عیسی از دار یهودان چنانچه شیخ صدوق از
جبله مکیه نقل کرده که شنیدم از میثم تمار رضی الله عنه که فرمود والله میکشند این امت پسر پیغمبر خود را
در محرم در روز دهم و هر آینه اعداء حق سبحانه و تعالی این روز را روز برکت قرار دهند و همانا اینکار
شدنی است و پیشی گرفته است در علم خدا تعالی و من میدانم او را بعهدی که از مولایم امیر المؤمنین علیه السلام
بمن رسیده تا آنکه جبله میگوید گفتم چگونه مردم روز قتل حسین را روز برکت قرار دهند پس میثم
بگریست و فرمود حدیثی وضع کنند که او روزیست که خدا تعالی در او توبه آدم را قبول کرد با آنکه خدا
تعالی در ذیحجه توبه آدم را قبول کرد و گمان میکنند که او روزیست که خدا تعالی یونس را از شکم ماهی بیرون
آورد با آنکه خدا تعالی یونس را در ذیقعده از شکم ماهی برآورد و گمان میکنند که او روزی است که کشتی
سفینه نوح بر جودی قرار گرفت با آنکه استواء سفینه در روز هیجدهم ذیحجه بوده و گمان میکنند که او روزی است
که خدا دریا را برای موسی در او شکافت با آنکه این کار در ربیع الاول بود و بالجمله با اینهمه تصریح
و تاکید که در خبر میثم شده و در حقیقت از علامات نبوت و امامت و دلیل حقیت طریقه شیعه است که
اخبار غیبی چنان داده است و مضمون او مطابق با واقع محسوس است عجب است که دعائی بر طبق
این اکاذیب تلفیق شده و در کتب بعض بیخبران که غافل بوده اند مذکور و بدست عوام داده شده

بگذارد در بن دندان درد کند و بخواند
کند از آن زبان آن هفت مرتبه
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اَلْعَجَبُ
کُلُّ الْعَجَبِ دُوْدَةٌ تَکُوْنُ فِی
الْفَمِ تَأْکُلُ الْعَظْمَ وَتُنْزِلُ اللَّحْمَ
اَنَا الرَّاقِیْ وَاللّٰهُ الشَّافِیْ الْکَافِیْ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ
رَبِّ الْعَالَمِیْنَ وَاِذْ قَتَلْتُمْ
نَفْسًا فَادّٰرَأْتُمْ فِیْهَا تا جُوْنَ
لَعَلَّکُمْ تَعْقِلُوْنَ هفت مرتبه
ایضاً وارد شده در درد دندان
وارد شده اِنَّهُ وَاِذْ قَتَلْتُمْ
نَفْسًا فَادّٰرَأْتُمْ تا لَعَلَّکُمْ
تَعْقِلُوْنَ در روایت دیگر است
کنج دندان دردناک صفحه قرآن بخوان
فِیْهِ شِفَاءٌ لِمَا فِی الصُّدُوْرِ
وارد شده برای درد دندان
وارد شده اَللّٰهُمَّ اِنْ کَانَ رِسَالَةً
کانت حقی و دعائی و این
دعا طولانی

والبته خواندن این دعا بدعت و حرام است و این دعا این است: بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ سُبْحَانَ اللهِ مِلْأَ الْمِيزَانِ وَمُنْتَهَى الْعِلْمِ وَمَبْلَغَ الرِّضَا وَزِنَةَ الْعَرْشِ بعد از دو سه سطر وارد ده مرتبه صلوات بفرستد و بگوید يَا قَابِلَ تَوْبَةِ آدَمَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ يَا رَافِعَ إِدْرِيسَ إِلَى السَّمَاءِ يَوْمَ عَاشُورَاءَ يَا مُسَكِّنَ سَفِينَةِ نُوحٍ عَلَى الْجُودِيِّ يَوْمَ عَاشُورَاءَ يَا غِيَاثَ إِبْرَاهِيمَ مِنَ النَّارِ يَوْمَ عَاشُورَاءَ الخ و شک نیست که این دعا را یکی از نواصب مدینه یا خوارج مسقط یا امثال اینها جعل کرده و تتمیم ظلم بنی امیه را نموده تمام شد ملخص کلام صاحب شفاء الصدور بالجمله در آخر روز عاشورا سزاوار است که یاد آورد از حال حرم امام حسین علیه السلام و دختران و اطفال آن حضرت که در آن وقت در کربلا اسیر اعداء و مشغول حزن و بکاء بودند و مصیبتهائی بر ایشان گذشت که در خاطر هیچ آفریده خطور نکند و قلم را تاب نوشتن نباشد ولقد اجاد من قال:

فَاجِعَةٌ إِنْ أَرَدْتُ أَكْتُبُهَا	مُجْمَلَةً ذِكْرَةً لِمُدَّكِرٍ	جَرَتْ دُمُوعِي فَحَالَ حَائِلُهَا	مَا بَيْنَ لَحْظِ الْجُفُونِ وَالزُّبُرِ
وَقَالَ قَلْبِي بُقْيَا عَلَيَّ فَلَا	وَاللهِ مَا قَدْ طُبِعْتُ مِنْ حَجَرٍ	بَكَتْ لَهَا الْأَرْضُ وَالسَّمَاءُ وَمَا	بَيْنَهُمَا فِي مَدَامِعٍ حُمُرٍ
من از تحریر این غم ناتوانم	که نضویش زند آتش بجانم	ترا طاقت نباشد از شنیدن	شنیدن کی بود مانند دیدن

پس برخیزد و سلام کند بر رسول خدا و علی مرتضی و فاطمه زهراء و حسن مجتبی و سایر امامان از ذریّه سید الشهداء علیهم السلام و ایشان را تعزیت بگوید در این مصائب عظیمه با دل بریان و چشم گریان و بخواند این زیارت را:

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ صِفْوَةِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحٍ نَبِيِّ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى رُوحِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَلِيِّ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ الْحَسَنِ الشَّهِيدِ سِبْطِ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْبَشِيرِ النَّذِيرِ وَابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خِيَرَةَ اللهِ وَابْنَ خِيَرَتِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللهِ وَابْنَ ثَارِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوِتْرُ الْمَوْتُورُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْإِمَامُ الْهَادِي الزَّكِيُّ وَعَلَى أَرْوَاحٍ حَلَّتْ بِفِنَائِكَ وَأَقَامَتْ فِي جِوَارِكَ وَوَفَدَتْ مَعَ

طالبین رجوع کنند بکتاب ماخذ [illegible]
بیهقی [illegible] از بعض [illegible]
صلی الله علیه و آله [illegible]
و تعوید کند [illegible] از بعض اصحاب [illegible]
[illegible] بگوید يَا اَللهُ [illegible] يَا رَبَّ الْأَرْبَابِ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيمُ يَا مَلِكُ يَا إِلٰهَ الْآلِهَةِ يَا مَلِكَ الْمُلُوكِ يَا سَيِّدَ السَّادَاتِ اشْفِنِي بِشِفَائِكَ مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَسُقْمٍ فَإِنِّي عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ أَتَقَلَّبُ فِي قَبْضَتِكَ و نیز بجهت درد [illegible]
[illegible] بگوید [illegible] أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللهِ [illegible]
[illegible] دست بر موضع درد [illegible] بسم الله [illegible]

زُوّارِكَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ مِنّي ما بَقيتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهارُ فَلَقَدْ عَظُمَتْ بِكَ الرَّزِيَّةُ وَجَلَّ الْمُصابُ فِي الْمُؤْمِنينَ وَالْمُسْلِمينَ وَفي اَهْلِ السَّمٰواتِ اَجْمَعينَ وَفي سُكّانِ الْاَرَضينَ فَاِنّا لِلّٰهِ وَاِنّا اِلَيْهِ راجِعُونَ وَصَلَواتُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ وَتَحِيّاتُهُ عَلَيْكَ وَعَلىٰ آبائِكَ الطّاهِرينَ الطَّيِّبينَ الْمُنْتَجَبينَ وَعَلىٰ ذَراريهِمُ الْهُداةِ الْمَهْدِيّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ وَعَلَيْهِمْ وَعَلىٰ رُوحِكَ وَعَلىٰ اَرْواحِهِمْ وَعَلىٰ تُرْبَتِكَ وَعَلىٰ تُرْبَتِهِمْ اَللّٰهُمَّ لَقِّهِمْ رَحْمَةً وَرِضْواناً وَرَوْحاً وَرَيْحاناً اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَبا عَبْدِ اللّٰهِ يَا بْنَ خاتَمِ النَّبِيّينَ وَيَا بْنَ سَيِّدِ الْوَصِيّينَ وَيَا بْنَ سَيِّدَةِ نِساءِ الْعالَمينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا شَهيدُ يَا بْنَ الشَّهيدِ يا اَخَ الشَّهيدِ يا اَبَا الشُّهَداءِ اَللّٰهُمَّ بَلِّغْهُ عَنّي في هٰذِهِ السّاعَةِ وَفي هٰذَا الْيَوْمِ وَفي هٰذَا الْوَقْتِ وَفي كُلِّ وَقْتٍ تَحِيَّةً كَثيرَةً وَسَلاماً سَلامُ اللّٰهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ يَا بْنَ سَيِّدِ الْعالَمينَ وَعَلَى الْمُسْتَشْهَدينَ مَعَكَ سَلاماً مُتَّصِلاً مَا اتَّصَلَ اللَّيْلُ وَالنَّهارُ اَلسَّلامُ عَلَى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ الشَّهيدِ اَلسَّلامُ عَلىٰ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ الشَّهيدِ اَلسَّلامُ عَلَى الْعَبّاسِ بْنِ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ الشَّهيدِ اَلسَّلامُ عَلَى الشُّهَداءِ مِنْ وُلْدِ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ عَلَى الشُّهَداءِ مِنْ وُلْدِ الْحَسَنِ اَلسَّلامُ عَلَى الشُّهَداءِ مِنْ وُلْدِ الْحُسَيْنِ اَلسَّلامُ عَلَى الشُّهَداءِ مِنْ وُلْدِ جَعْفَرٍ وَعَقيلٍ اَلسَّلامُ عَلىٰ كُلِّ مُسْتَشْهَدٍ مَعَهُمْ مِنَ الْمُؤْمِنينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغْهُمْ عَنّي تَحِيَّةً كَثيرَةً وَسَلاماً اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا رَسُولَ اللّٰهِ اَحْسَنَ اللّٰهُ لَكَ الْعَزاءَ في وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا فاطِمَةُ اَحْسَنَ اللّٰهُ لَكِ الْعَزاءَ في وَلَدِكِ الْحُسَيْنِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ اَحْسَنَ اللّٰهُ لَكَ الْعَزاءَ في وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبا مُحَمَّدٍ الْحَسَنُ اَحْسَنَ اللّٰهُ لَكَ الْعَزاءَ في اَخيكَ الْحُسَيْنِ يا مَوْلايَ يا اَبا عَبْدِ اللّٰهِ اَنَا ضَيْفُ اللّٰهِ وَضَيْفُكَ وَجارُ اللّٰهِ وَجارُكَ وَلِكُلِّ ضَيْفٍ وَجارٍ قِرىً وَقِرايَ

[illegible] درد ... بگوید: اَعُوذُ بِوَجْهِ اللّٰهِ الْعَظيمِ وَعِزَّتِهِ الَّتي لا تُرامُ وَقُدْرَتِهِ الَّتي لا يَمْتَنِعُ مِنْها شَيْءٌ مِنْ شَرِّ هٰذَا الْوَجَعِ وَمِنْ شَرِّ ما فيهِ وَمِنْ شَرِّ ما اَجِدُ مِنْهُ

[illegible] ... هنگام خواب ... [illegible]

جهت درد شکم: ... روایت شده که شخصی خدمت حضرت رسول صلّى اللّه عليه وآله شکایت کرد از درد شکم ... فرمود ... شربتی از عسل با آب گرم ... [illegible]

فی هذا الوقتِ اَن تَسئَلَ اللّهَ سُبحانَهُ وَتَعالی اَن یَرزُقَنی فَکاکَ رَقَبَتی مِنَ النّارِ
اِنَّهُ سَمیعُ الدُّعاءِ قَریبٌ مُجیبٌ **روز بیست و پنجم** بقول جمعی از علماء در سال
نود و چهار یا روز دوازدهم سال نود و پنج که آن را سنة الفقهاء میگفتند حضرت امام زین العابدین
علیه السلام از دنیا رحلت فرموده

فصل هشتم در ماه صفر است

بدانکه این ماه معروف بنحوست است و برای دفع نحوست هیچ چیز بهتر از تصدق و ادعیه و استعاذه
وارده نیست و اگر کسی خواهد که محفوظ بماند از بلاهای نازله در این ماه در هر روز ده مرتبه بخواند
چنانکه محدث فیض و غیره فرموده یا شَدیدَ القُوی وَیا شَدیدَ المِحالِ یا عَزیزُ یا عَزیزُ
یا عَزیزُ ذَلَّت بِعَظَمَتِکَ جَمیعُ خَلقِکَ فَاکفِنی شَرَّ خَلقِکَ یا مُحسِنُ یا مُجمِلُ یا
مُنعِمُ یا مُفضِلُ یا لا اِلهَ اِلّا اَنتَ سُبحانَکَ اِنّی کُنتُ مِنَ الظّالِمینَ فَاستَجَبنا
لَهُ وَنَجَّیناهُ مِنَ الغَمِّ وَکَذلِکَ نُنجِی المُؤمِنینَ وَصَلَّی اللّهُ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّیِّبینَ
الطّاهِرینَ و سید دعائی برای هلال این ماه روایت کرده **روز اول** سنه سی و هفتم شروع
بجنگ صفین شد و در این روز سنه شصت و یکم بقولی سر مبارک حضرت سید الشهداء علیه السلام
را وارد دمشق کردند و بنی امیه آن روز را عید قرار دادند و آن روزیست که تازه میشود در آن احزان
کانَت مَآتِمَ بِالعِراقِ تَعُدُّها * اُمَوِیَّةٌ بِالشّامِ مِن اَعیادِها و در این روز و بقولی روز
سوم سنه صد و بیست و یک زید بن علی بن الحسین شهید شد **روز سیم** سید ابن طاوس
از کتب اصحابنا الامامیه نقل کرده که مستحب است در این روز دو رکعت نماز در رکعت اول حمد
و اِنّا فَتَحنا و در دوم حمد و توحید بخواند و بعد از سلام صد مرتبه صلوات بفرستد و صد مرتبه
بگوید اَللّهُمَّ العَن آلَ اَبی سُفیانَ و صد مرتبه استغفار کند پس حاجت خود را بخواهد **روز
هفتم** بقول شهید و کفعمی و دیگران و بقول شیخین در روز بیست و هشتم سنه پنجاه شهادت
حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام واقع شده[۲] **روز بیستم** روز اربعین و بقول شیخین روز
رجوع حرم امام حسین علیه السلام است از شام بمدینه و روز ورود جابر بن عبد الله انصاری است بکربلا
جهت زیارت امام حسین علیه السلام و او اول زائر آنحضرت است و زیارت آنحضرت در این روز مستحب است
و از حضرت عسکری علیه السلام روایت شده که فرمود علامات مؤمن پنج چیز است پنجاه و یک رکعت نماز

[۲] و در این روز سنه (۱۲۸) ولادت حضرت امام موسی علیه السلام در ابواء که نام منزلی است مابین مکه و مدینه واقع شده

فریضه و نافله در شب و روز گذاردن و زیارت اربعین کردن و انگشتر بر دست راست کردن و جبین در سجده بر خاک گذاشتن و بِسمِ اللهِ الرَّحمنِ الرَّحیم را بلند گفتن و شیخ در تهذیب و مصباح زیارت مخصوص این روز را از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده و ما ان شاء الله در باب زیارات نقل خواهیم نمود

روز بیست و هشتم سنه یازدهم روز وفات حضرت خاتم الانبیاء صلوات الله علیه و آله است و روز وفات روز دوشنبه بوده بالاتفاق و در وقت وفات سن عمر مبارکش بشصت و سه رسیده بود چهل سال از سن شریفش گذشته بود که وحی بر حضرتش نازل شد و بعد از آن سیزده سال در مکه مردم را دعوت بخداپرستی نمود و پنجاه و سه سال داشت که بمدینه هجرت فرمود و در سال دهم هجرت وفات فرمود و امیرالمؤمنین علیه السلام متوجه غسل و حنوط آنحضرت شد و بعد از تغسیل و تکفین بر آنجناب نماز گذارد پس دسته دسته اصحاب آمدند و بدون امام بر آنحضرت نماز گذاردند و حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام آنجناب را در حجره طاهره در همان محلیکه از دنیا رفته بود مدفون ساخت از انس بن مالک روایت است که چون از دفن پیغمبر فارغ شدیم حضرت فاطمه سلام الله علیها پیش من آمد و گفت ای انس چگونه نفس شما امر کرد که خاک بصورت پیغمبر خدا صلی الله علیه و آله بریزید و گریست و فرمود یا اَبَتاهُ اَجابَ رَبّاً دَعاهُ یا اَبَتاهُ مِن رَبِّهِ ما اَدناهُ الخ و لنعم ما قیل ای دو جهان زیر زمین از چه ای خاک نه ای خاک نشین از چه ای و بروایت معتبره که آنمخدره مشتی از خاک پاک آن قبر مطهر گرفت و بر دیده گذاشت و گفت

ماذا عَلَی مَن شَمَّ تُربَةَ اَحمَدَ	اَن لا یَشُمَّ مَدَی الزَّمانِ غَوالِیا
صُبَّت عَلَیَّ مَصائِبٌ لَو اَنَّها	صُبَّت عَلَی الاَیّامِ صِرنَ لَیالِیا

و شیخ یوسف شامی در در النظیم نقل کرده که آن حضرت این اشعار را در مرثیه پدر فرموده

قُل لِلمُغَیَّبِ تَحتَ اَثوابِ الثَّری	اِن کُنتَ تَسمَعُ صَرخَتی وَنِدائِیا	صُبَّت عَلَیَّ مَصائِبٌ لَو اَنَّها
صُبَّت عَلَی الاَیّامِ صِرنَ لَیالِیا	قَد کُنتُ ذاتَ حِمیً بِظِلِّ مُحَمَّدٍ	لا اَخشَ مِن ضَیمٍ وَکانَ جَمالِیا
فَالیَومَ اَخضَعُ لِلذَّلیلِ وَاَتَّقی	ضَیمی وَاَدفَعُ ظالِمی بِرِدائِیا	فَاِذا بَکَت قُمرِیَّةٌ فی لَیلِها
شَجَناً عَلی غُصنٍ بَکَیتُ صَباحِیا	فَلَاَجعَلَنَّ الحُزنَ بَعدَکَ مُونِسی	وَلَاَجعَلَنَّ الدَّمعَ فیکَ وِشاحِیا

روز آخر ماه سنه دویست و سه بقول شیخ طبرسی و ابن اثیر شهادت امام رضا علیه السلام واقع شد بانگور مسموم و سن مبارکش به پنجاه و پنج رسیده بود و قبر شریفش واقع شد در خانه حمید بن قحطبه در قریه سناباد از ارض طوس و در آنجا است قبر رشید نیز

فصل هفتم

در ماه ربیع الاول است **شب اول** سال سیزدهم بعثت مبدء هجرت حضرت

عوذات مأثوره: ... هفت مرتبه ... بخواند ... بعضی گفته‌اند ... روایت شده که چون ... برای ... اَنزَلنا هذَا القُرآنَ عَلی جَبَلٍ

رسول خدا صلی الله علیه و آله بود از مکّهٔ معظّمه به مدینهٔ منوّره و در آن شب در غار ثور مخفی شد و حضرت امیر علیه السلام جان خود را فدای جان شریف او نمود و در جای آن حضرت خوابید و از شمشیرهای قبایل مشرکین پروا نکرد و فضل خود و مواسات و برادری خود را با حضرت رسول صلی الله علیه و آله بر جمیع عالم ظاهر گردانید و آیهٔ کریمهٔ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ در شأنش نازل شد **روز اوّل** علماء گفته‌اند مستحب است که برای شکر نعمت سلامتی رسول خدا و امیرالمؤمنین صلوات الله علیهما روزه بدارند و زیارت آن دو بزرگوار در این روز مناسب است و سیّد در اقبال برای این روز دعائی نقل فرموده و در این روز بقول شیخ و کفعمی حضرت عسکری علیه السلام وفات کرده و مشهور روز هشتم است و شاید در چنین روز اوّل مرض آن حضرت بوده **روز هشتم** سنهٔ دویست و شصت وفات حضرت امام حسن عسکری علیه السلام واقع شده و حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه بمنصب جلیل امامت فائز گردید مناسب است زیارت آن دو بزرگوار در این روز **روز نهم** روز عید بزرگی و روز عید بقر است و از برای این شرح بزرگی است که در جای خود ذکر شده و در روایتی نقل شده که هر که در این روز چیزی انفاق کند گناهانش آمرزیده شود و گفته‌اند که مستحب است در این روز اطعام برادران مؤمن و خوشنود گردانیدن ایشان و توسعه دادن در نفقه و پوشیدن جامه‌های نو و شکر و عبادت حق تعالی کردن و این روز روز برطرف شدن غمها است و روز بسیار شریفی است و چون روز هشتم ماه وفات امام حسن عسکری علیه السلام بوده این روز روز اوّل امامت حضرت صاحب الزمان ارواح العالمین فداه و سبب مزید شرافتش خواهد بود **روز دوازدهم** بقول جناب کلینی و مسعودی و مشهور بین عامّه ولادت باسعادت حضرت رسول صلی الله علیه و آله است و مستحب است در آن دو رکعت نماز در رکعت اوّل بعد از حمد سه مرتبه قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ و در دوم سه مرتبه توحید و در این روز نیز آن حضرت بمدینه ورود فرمود و شیخ فرموده که در مثل چنین روز از سنهٔ صد و سی و دو دولت بنی مروان منقضی شد **روز چهاردهم** سنهٔ شصت و چهار یزید بن معاویه بدرکات جحیم شتافت و در اخبار الدول است که یزید بمرض ذات الجنب در حوران از دنیا رفت جنازه‌اش را بدمشق آوردند و در باب صغیر او را دفن کردند و قبرش اکنون مزبله می‌باشد و سنّ عمر نحسش بسی و هفت رسیده بود و خلافتش سه سال و نه ماه طول کشید **شب هفدهم** شب ولادت حضرت خاتم الانبیاء صلوات الله علیه و شب بسیار مبارکی است و سیّد نقل کرده که در مثل چنین

تا آخر سوره و بدنبال آن بگوید
خوانند آن گاه انّا انزلناه [illegible]
تا آنکه خوانده شد جمیع ربع
[illegible]
بسم الله الرحمن الرحیم
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
[illegible]
پس ببندد آن را بر بازوی راست
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ان شاء الله

شب نهم قبل از هجرت بیکسال معراج آنحضرت بوده **روز هفدهم** بنابر مشهور بین علماء امامیه روز ولادت با سعادت حضرت خاتم الانبیاء محمد بن عبدالله صلی الله علیه و آله است و معروف آنستکه ولادت با سعادتش در مکه معظمه در خانه خود آنحضرت واقع شده در روز جمعه در وقت طلوع فجر در عام الفیل در ایام سلطنت انوشیروان عادل و نیز در این روز شریف سنه هشتاد و سه ولادت حضرت امام جعفر صادق علیه السلام واقع شده و باعث مزید فضل و شرافت این روز گردیده بالجمله این روز بسیار شریفی است و از برای آن چند عمل است اول غسل دوم روزه و از برای آن فضیلت بسیار است و روایت شده که هر که این روز را روزه بدارد ثواب روزه یکسال از برای او بنویسند و این روز یکی از آن چهار روز است که در تمام سال بفضیلت روزه ممتاز است سیم زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله از نزدیک و دور چهارم زیارت امیرالمؤمنین علیه السلام بهمان زیارتیکه حضرت صادق علیه السلام کرده و تعلیم محمد بن مسلم فرموده و بیاید ان شاء الله در باب زیارات پنجم در وقتیکه روز بلند شود دو رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه انا انزلناه و ده مرتبه توحید بخواند و بعد از سلام در مصلای خود بنشیند و این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اَنْتَ حَیٌّ لا تَمُوتُ الخ و این دعا بسیار طولی است و چون سندش را منتهی بمعصوم ندیدم مراعات اختصار را نمودم هر که طالب است رجوع بزاد المعاد نماید ششم آنکه مسلمانان این روز را تعظیم بدارند و تصدق و خیرات بنمایند و مؤمنین را مسرور کنند و بزیارت مشاهد مشرفه روند و سید در اقبال شرحی در لزوم تعظیم این روز ذکر نموده و فرموده که من یافتم طایفه نصاری و جمعی از مسلمین را که تعظیم بزرگی از روز ولادت عیسی علیه السلام مینمایند و تعجب کردم که چگونه مسلمانان قانع شدند که روز مولود پیغمبرشان که اعظم از همه پیغمبران است با این مرتبه از تعظیم باشد که ادون از تعظیم نصاری است مولد عیسی علیه السلام را.

فصل دهم در ماه ربیع الثانی و جمادی الاولی و جمادی الاخره است

سید بن طاوس برای هر روز از این سه ماه دعائی نقل کرده و شیخ مفید فرموده که در روز دهم ماه ربیع الثانی سنه دویست و سی و دو حضرت امام حسن عسکری علیه السلام متولد شده است و در روز شریف بسیار مهمی است که مستحب است که بشکر این نعمت عظمی روزه بدارند و در روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم ماه جمادی الاولی زیارت حضرت فاطمه زهراء صلوات الله علیها و اقامه ماتم آن مظلومه مناسبت است زیرا که در روایت صحیحه وارد شده که آنحضرت بعد از پدر بزرگوار خود هفتاد و پنج روز در دنیا بود و وفات فرمود

مجلسی اول در شرح فقیه فرموده که وجود مبارک حضرت رسول صلی الله علیه و آله ظاهر کرده دور عدالت انوشیروان چون حضرت رحمة للعالمین است عدالت انوشیروان سبب سابق خلقت

سوره نحل: وَاللّٰهُ اَخْرَجَکُمْ مِنْ بُطُونِ اُمَّهَاتِکُمْ لا تَعْلَمُونَ شَیْئاً وَجَعَلَ لَکُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْئِدَةَ لَعَلَّکُمْ تَشْکُرُونَ کَذٰلِکَ اُخْرُجْ اَیُّهَا الطِّفْلُ اُخْرُجْ بِاِذْنِ اللّٰهِ

و نیز از حضرت صادق علیه السلام روایت شده که برای آسان شدن ولادت بنویسید [illegible] اَللّٰهُمَّ فَارِجَ الْهَمِّ وَکَاشِفَ الْغَمِّ رَحْمٰنَ الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ وَرَحِیمَهُمَا اِرْحَمْ فُلانَةَ بِنْتَ فُلانَةَ رَحْمَةً تُغْنِیهَا بِهَا عَنْ رَحْمَةِ جَمِیعِ خَلْقِکَ تُفَرِّجُ بِهَا کُرْبَتَهَا

و بنابر مشهور که وفات حضرت رسول صلی الله علیه و آله در بیست و هشتم صفر بوده، باید وفات آنحضرت در یکی از این سه روز واقع شده باشد و در روز نیمه سنه سی و شش فتح بصره برای امیرالمؤمنین علیه السلام و ولادت حضرت امام زین العابدین علیه السلام شده و زیارت هر دو امام در این روز مناسبست و امّا اعمال ماه جمادی الآخره پس سید بن طاوس رضی الله عنه نقل کرده است که در این ماه در هر وقت که خواهد چهار رکعت نماز بکند یعنی به دو سلام در رکعت اول بخواند حمد یکمرتبه آیة الکرسی و بیست و پنج مرتبه اِنّا اَنْزَلْناهُ و در رکعت دوم حمد و یکمرتبه اَلْهیکُمُ التَّکاثُرُ و بیست و پنج مرتبه قُلْ هُوَ اللّهُ و در رکعت سیم حمد و یکمرتبه قُلْ یا اَیُّهَا الْکافِرُونَ و بیست و پنج مرتبه قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ و در رکعت چهارم حمد و یکمرتبه اِذا جاءَ نَصْرُ اللّهِ و بیست و پنج مرتبه قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النّاسِ و بعد از سلام رکعت چهارم هفتاد مرتبه بگوید سُبْحانَ اللّهِ وَالْحَمْدُ لِلّهِ وَلا اِلهَ اِلاَّ اللّهُ وَاللّهُ اَکْبَرُ و هفتاد مرتبه اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ پس سه مرتبه بگوید اَللّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنینَ وَالْمُؤْمِناتِ پس بسجده گذارد و بگوید سه مرتبه یا حَیُّ یا قَیُّومُ یا ذَا الْجَلالِ وَالْاِکْرامِ یا اَللّهُ یا رَحْمنُ یا رَحیمُ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ پس هر حاجت که دارد از حقتعالی طلب نماید هر که چنین کند خدا خود و مال او و زنان و فرزندان او را و دین و دنیای او را تا سال دیگر حفظ کند و اگر در این سال بمیرد بر شهادت بمیرد یعنی ثواب شهیدان داشته باشد **روز سیم** سنه یازدهم وفات حضرت فاطمه صلوات الله علیها واقع شده پس باید در این روز شیعیان بمراسم تعزیت آنحضرت قیام نمایند و زیارت آن مظلومه نموده نفرین بر ظالمان و غاصبان حق او کنند و سید بن طاوس در اقبال ذکر فرموده این زیارت را برای آنحضرت بعد از ذکر وفات آنحضرت در این روز اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا سَیِّدَةَ نِساءِ الْعالَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا والِدَةَ الْحُجَجِ عَلَی النّاسِ اَجْمَعینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ اَیَّتُهَا الْمَظْلُومَةُ الْمَمْنُوعَةُ حَقُّها پس بگو اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی اَمَتِکَ وَابْنَةِ نَبِیِّکَ وَزَوْجَةِ وَصِیِّ نَبِیِّکَ صَلوةً تُزْلِفُها فَوْقَ زُلْفی عِبادِکَ الْمُکَرَّمینَ مِنْ اَهْلِ السَّمواتِ وَاَهْلِ الْاَرَضینَ بتحقیق که روایت شده است که هر که باین زیارت آنحضرت را زیارت کند و از خدا طلب آمرزش کند حقتعالی گناهان او را بیامرزد و او را داخل بهشت گرداند مؤلف گوید که علامه مجلسی و سید بن طاوس نیز این زیارت را در کتاب زوائد الفوائد نقل کرده و گفته که مختص است بروز وفات آنحضرت که سیم ماه جمادی الآخره باشد و کیفیت زیارت را باین طریق فرموده که نماز میکنی نماز زیارت یا نماز خود

عوذات مأثوره

... لا یبغی لهم ... الحمد لله رب العالمین

جهت باز کردن ...

اول سوره اذا جاء نصر الله و سوره اذا السماء انشقت

و من آیاته ان خلق لکم من انفسکم ازواجا لتسکنوا الیها و جعل بینکم مودة و رحمة ان فی ذلک لآیات لقوم یتفکرون

ادخلوا علیهم الباب فاذا دخلتموه فانکم غالبون

ففتحنا ابواب السماء بماء منهمر و فجرنا الارض عیونا فالتقی الماء علی امر قد قدر

رب اشرح لی صدری ...

افضل زیارات و آن دو رکعت است در هر رکعت بعد از حمد شصت مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند و اگر نتواند

در رکعت اول بعد از حمد سوره قل هو الله احد بخوان و در رکعت دوم سوره قل یا ایها الکافرون

و چون سلام گفتی بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ تا آخر زیارت مذکوره **روز بیستم** سال پنجم یا دوم از

بعثت ولادت با سعادت حضرت فاطمه زهراء سلام الله علیها واقع شده و در آن چند عمل مناسب است

اول روزه دوم خیرات و صدقات بر مؤمنین سیم زیارت آن بی‌بی دنیا و آخرت و باید بکیفیت زیارت

آنحضرت

فصل یازدهم

بعد از این ص ۲۱۷

در اعمال هر ماه نو و اعمال عید نوروز و اعمال ماههای رومی است اما اعمال هر ماه نو چند چیز است اول

خواندن دعاهای منقوله در وقت رؤیت هلال که بهترین آنها دعای چهل و سیم صحیفه کامله است که در

اول ماه رمضان ذکر شد ص ۲۱۲ دوم خواندن هفت مرتبه سوره حمد برای دفع درد چشم سیم آنکه پنیر خوردن

روایت است که هر کس مقید کند خود را بخوردن آن در اول هر ماه امید است که حاجتش تا آن ماه رد نشود

چهارم در شب اول دو رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از حمد سوره انعام بخواند و از حق تعالی سؤال

کند که او را از هر ترسی و دردی ایمن گرداند و نه بیند در آن ماه امری را که مکروه او باشد پنجم در روز اول

دو رکعت نماز کند در رکعت اول بعد از حمد سی مرتبه قل هو الله و در رکعت دوم بعد از حمد سی مرتبه

اِنّا اَنْزَلْناه بخواند و بعد از نماز تصدق کند چون چنین کند سلامتی خود را در آن ماه از حق تعالی بخرد

و از بعضی روایات نقل است که بعد از نماز بخواند بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ وَما مِنْ دَآبَّةٍ فِی

الْاَرْضِ اِلّا عَلَی اللهِ رِزْقُها وَیَعْلَمُ مُسْتَقَرَّها وَمُسْتَوْدَعَها کُلٌّ فی کِتابٍ مُبینٍ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ وَاِنْ یَمْسَسْکَ اللهُ بِضُرٍّ فَلا کاشِفَ لَهُ اِلّا هُوَ وَاِنْ یُرِدْکَ بِخَیْرٍ

فَلا رآدَّ لِفَضْلِهِ یُصیبُ بِهِ مَنْ یَشآءُ مِنْ عِبادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحیمُ بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ

سَیَجْعَلُ اللهُ بَعْدَ عُسْرٍ یُسْراً ما شآءَ اللهُ لا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ حَسْبُنَا اللهُ وَنِعْمَ الْوَکیلُ وَ

اُفَوِّضُ اَمْری اِلَی اللهِ اِنَّ اللهَ بَصیرٌ بِالْعِبادِ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ سُبْحانَکَ اِنّی کُنْتُ مِنَ

الظّالِمینَ رَبِّ اِنّی لِما اَنْزَلْتَ اِلَیَّ مِنْ خَیْرٍ فَقیرٌ رَبِّ لا تَذَرْنی فَرْداً وَاَنْتَ خَیْرُ الْوارِثینَ

و اما اعمال عید نوروز پس چنان است که حضرت صادق علیه السلام بمعلی بن خنیس تعلیم فرموده که چون

روز نوروز شود غسل کن و پاکیزه‌ترین جامه‌هایت را بپوش و به پاکیزه‌ترین بوهای خوش خود را خوشبو کن

وَاَعْقِدُ ... [illegible] یَفْقَهُوا قَوْلی ... [illegible] الصُّدُورِ ... [illegible] فُلانِ بْنِ فُلانٍ عَنْ ... بْنِ فُلانَةَ لَقَدْ جآءَکُمْ رَسُولٌ مِنْ اَنْفُسِکُمْ عَزیزٌ عَلَیْهِ ما عَنِتُّمْ حَریصٌ عَلَیْکُمْ بِالْمُؤْمِنینَ رَؤُفٌ رَحیمٌ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِیَ اللهُ لا اِلهَ اِلّا هُوَ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظیمِ

نوشته را ... [illegible] بر ... [illegible] کند ... الائمة دعا ... [illegible] بن جعفر ... موسی ... که تعلیم ... چون ... [illegible] تعویذ ...

وروز دوان روزه بدار پس چون از نماز پیشین و پسین و نافلهای آن فارغ شوی چهار رکعت نماز بکذار یعنی هر دو رکعت بیک سلام و در رکعت اوّل بعد از حمد ده مرتبه سوره إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ بخوان و در رکعت دوّم بعد از حمد ده مرتبه سوره قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ و در رکعت سیّم بعد از حمد ده مرتبه سوره قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ و در رکعت چهارم بعد از حمد ده مرتبه قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ و قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ بخوان و بعد از نماز بسجده شکر برو و این دعا بخوان اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ وَعَلَى جَمِيعِ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَبَارِكْ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ وَصَلِّ عَلَى أَرْوَاحِهِمْ وَأَجْسَادِهِمْ اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ لَنَا فِي يَوْمِنَا هَذَا الَّذِي فَضَّلْتَهُ وَكَرَّمْتَهُ وَشَرَّفْتَهُ وَعَظَّمْتَ خَطَرَهُ اللَّهُمَّ بَارِكْ لِي فِيمَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ حَتَّى لَا أَشْكُرَ أَحَداً غَيْرَكَ وَوَسِّعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِي يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ اللَّهُمَّ مَا غَابَ عَنِّي فَلَا يَغِيبَنَّ عَنِّي عَوْنُكَ وَحِفْظُكَ وَمَا فَقَدْتُ مِنْ شَيْءٍ فَلَا تُفْقِدْنِي عَوْنَكَ عَلَيْهِ حَتَّى لَا أَتَكَلَّفَ مَا لَا أَحْتَاجُ إِلَيْهِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

چون چنین کنی گناهان پنجاه ساله تو آمرزیده شود و بسیار بگو يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

امّا اعمال ماههای رومی پس ما در اینجا اکتفا میکنیم بآنچه که در زاد المعاد است سیّد جلیل علیّ بن طاوس ره روایت کرده است که روزی جمعی از اصحاب نشسته بودند حضرت رسالت پناه صلّی الله علیه و آله داخل شد و بر ایشان سلام فرمود و ایشان جواب سلام گفتند پس حضرت فرمود که میخواهید تعلیم نمایم شما را دوائیکه جبرئیل مرا تعلیم کرده است که محتاج بدوای اطبّا نبوده باشم پس حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و سلمان و دیگران سؤال نمودند که آن دوا چیست حضرت رسول صلّی الله علیه و آله بحضرت امیر المؤمنین علیه السلام خطاب نمود و فرمود که در ماه نیسان رومی آب باران میگیری و سوره فاتحة الکتاب و آیة الکرسی و قُلْ هُوَ اللَّهُ و قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ و قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ و قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ هر یکرا هفتاد بار میخوانی و بروایت دیگر سوره إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ را نیز هفتاد مرتبه میخوانی و هفتاد مرتبه اللَّهُ أَكْبَرُ و هفتاد مرتبه لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ میگوئی و هفتاد مرتبه صلوات بر محمّد و آل محمّد میفرستی و هفت روز در بامداد و پسین از آن آب میآشامی بحقّ آن خداوندی که مرا براستی بر خلق مبعوث گردانیده است سوگند یاد میکنم که جبرئیل گفت که حق تعالی بردارد از کسیکه از این آب بیاشامد هر دردی را که در

---

(۱) بخوان این تعویذ را که رسول خدا صلّی الله علیه و آله تعلیم امیر المؤمنین علیه السلام فرمود اللَّهُمَّ ... وَأَعُوذُ بِكَ ... عَظَمَتِي لِلَّهِ ... مِنْ نِعْمَةِ ... إِنْ كُنْتَ ... يَا كَاشِفَ الْغَمِّ ... لَا تَعُوذُ ... [illegible]

و در غیر کتب مشهوره روایت کرده‌اند که در وقت تحویل ابتدای عام این دعا را بخوانند و بعضی ۳۶۰ مرتبه گفته‌اند يَا مُحَوِّلَ الْحَوْلِ وَالْأَحْوَالِ حَوِّلْ حَالَنَا إِلَى أَحْسَنِ الْحَالِ و بروایت دیگر يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَالْأَبْصَارِ يَا مُدَبِّرَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ يَا مُحَوِّلَ الخ كذا في زاد المعاد منه

(۲) بنویس ... إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ ... [illegible]

بدلش باشد و عافیت بخشد او را و بیرون کند دردها را از بدن او و استخوانهای و را اگر در لوح دیگر برای او مقدر شده باشد محو نماید و بحق پروردگاری که مرا بحق فرستاده اگر فرزند داشته باشد و فرزند نخواهد آب نیسان را بآن نیت بیاشامد او را فرزند روزی گردد و اگر زن عقیم باشد و فرزند نیاورد و از این آب بآن نیت بیاشامد فرزند او را بوجود آید و اگر مرد و زن پسر خواهند یا دختر از آن آب بیاشامند مقصود ایشان بعمل آید چنانچه حقتعالی میفرماید یَهَبُ لِمَنْ یَشَآءُ اِنَاثًا وَیَهَبُ لِمَنْ یَشَآءُ الذُّکُوْرَ اَوْ یُزَوِّجُهُمْ ذُکْرَانًا وَاِنَاثًا وَیَجْعَلُ مَنْ یَشَآءُ عَقِیْمًا یعنی حقتعالی میبخشد هر که را خواهد دختران و هر که را خواهد پسران با جفت میگرداند برای ایشان پسران و دختران یعنی هر دو را بایشان عطا میکند و هر که را خواهد عقیم و بیفرزند گرداند پس حضرت فرمود که اگر کسی درد سر داشته باشد و از این آب بیاشامد صداع او ساکن گردد بقدرت الهی و اگر درد چشم داشته باشد و در چشمهای خود قطره از این آب بچکاند و بیاشامد و چشمهای خود را از آن آب بشوید باذن خدا تعالی شفا یابد و آشامیدن از آن آب بن دندانها را محکم گرداند و دهان را خوشبو کند و لعاب بن دندانها را کم کند و بلغم را کم کند و تخمه و امتلا بسبب خوردن طعام و آشامیدن آب بهم نرساند و از بادهای قولنج و غیر آن متاذی نگردد و درد پشت و درد شکم بهم نرساند و از زکام آزار نکشد و درد دندان بهم نرساند و درد معده و کرم معده را زایل گرداند و محتاج بحجامت نگردد و از مرض بواسیر و خارش بدن و آبله و دیوانگی و خوره و پیسی و رعاف و قی نجات یابد و کوری و لالی و کری و زمینگیر نشود و آب سیاه در دیده اش نزول نکند و در دیگر موجب افطار روزه و نقصان نماز او باشد البته عارض نگردد و از وسوسهای جنیان و شیاطین متاذی نگردد پس حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که جبرئیل گفت هر که از این آب بیاشامد و بجمیع دردهائی که در مردم میباشد مبتلا باشد موجب شفا از جمیع آنها گردد پس جبرئیل گفت بحق خداوندیکه ترا براستی فرستاده هر که این آیاترا بر این آب بخواند و بیاشامد حق تعالی دلش را مملو گرداند از نور و روشنی و الهام خود را در دل او وارد سازد و حکمت بر زبان او جاری گرداند و پر کند دل او را از فهم و بینائی و بار عطا کند او را از آنها آنچه باحدی از عالمیان عطا نکرده باشد و هزار مغفرت و هزار رحمت برا و بفرستد و غش و خیانت و غیبت و حسد و بغی و کبر و بخل و حرص و غضب را از دل او بردارد و از عداوت و دشمنی مردم و بدگوئی ایشان نجات یابد و موجب شفاء جمیع امراض او گردد و مولف گوید که این

عوذات ماثوره: الا الله وحده لا شریک له و اشهد ان محمدا عبده و رسوله (۱۲) مواظبت کند در صبح و شام بخواندن دعای و رکعتی سلمان از حضرت فاطمه صلوات الله علیها نقل کرده و در مصابیح ذکر شده (۱۳) روایت شده که ائمه علیهم السلام بآیه معالجه میکردند بتب آنرا بر کاغذ نوشته در آب میکردند و بجای مستحب رضا علیه السلام (۱۴) حفظ الامام تب به نقطه کاغذ نوشته مرتبه بر نقطه ازکلیم بسم الله الرحمن الرحیم لا تخف انک انت الاعلی و بر دوم بسم الله الرحمن الرحیم لا تخف نجوت من القوم الظالمین و بر سوم

روایت مشهوره بعبدالله بن عمر منتهی میشود و باین سبب سندش ضعیف است و فقیر بخط شیخ شهید دیدم
که این روایت را از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده بود با همین خواص و سوره ها و آیات و اذکار
باین روش روایت کرده است که بخوانند بر آب نیسان فاتحة الکتاب و آیة الکرسی و قل یا ایها الکافرون
و سبح اسم ربک الاعلی و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله احد هر
یک را هفتاد مرتبه و میگوئی هفتاد مرتبه لا اله الا الله و هفتاد مرتبه الله اکبر و هفتاد مرتبه
اللهم صل علی محمد و آل محمد و هفتاد مرتبه سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله
اکبر و در خواص آن مذکور است که اگر در زندان باشد و از آن آب بیاشامد از حبس نجات یابد
و سرّ بر طبع او غالب نگردد و اکثر آن خواص که مذکور شد در این روایت نیز مذکور است و آب باران
مطلقا مبارک است و منفعت دارد خواه در نیسان ببارد و خواه در غیر آن چنانچه در حدیث معتبر
از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام منقول است که بیاشامید آب آسمان را که پاک کننده بدن شما است و دردها
را دفع میکند چنانچه حق تعالی میفرماید وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ
عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ یعنی میفرستد حق تعالی بر
شما از آسمان آبی برای آنکه پاک گرداند شما را بآن و ببرد از شما وسوسه شیطان را و دلهای شما را
محکم گرداند و ثابت گرداند بآن قدمهای شما را و در عمل نیسان هر آنکه اگر جمعی خوانده باشند
مجموع آن سوره ها و اذکار را هفتاد مرتبه بخوانند از برای آنها که میخوانند فایده اش عظیمتر و ثوابش
بیشتر است و در اینجا الحال بعد از بیست و سه روز که از نوروز بگذرد تقریبا داخل نیسان ماه رومی
میشوند و ماه نیسان سی روز است و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که در هفتم حزیران البته حجامت
بکن و اگر میسر نشود در چهاردهم بکن و اول حزیران تقریبا هشتاد و چهارم نوروز است و آن نیز سی
روز است و حزیران ماه نحسی است چنانچه در حدیث معتبر منقول است که در خدمت حضرت صادق
علیه السلام ماه حزیران مذکور شد حضرت فرمود که این ماهی است که حضرت موسی در این ماه نفرین کرد بر بنی
اسرائیل و در یک شب و یک روز سیصد هزار کس از ایشان مردند و بسند معتبر از آنحضرت منقول است که
حق تعالی اجلها را در ماه حزیران نزدیک میگرداند یعنی موت در آن بسیار میباشد و بدانکه ماههای
رومی بنابر حرکت آفتاب است و عدد آنها دوازده است بدین ترتیب تشرین الاول تشرین الآخر
کانون اول کانون آخر شباط آذر نیسان ایار حزیران تموز آب ایلول و چهار ماه را که ...

بسم الله الرحمن الرحیم
الا له الخلق و الامر تبارک
الله رب العالمین [illegible]
و هر که [illegible]
[illegible]
... انا الله [illegible]
... کن و ان ... انا الله
... عذرت ... اللهم ان ابی اشتکی
... ربنا انا ... علیک ...
تصلی علی محمد و آل محمد
ان لا تسلط علی فلان بن فلان شیئا

کانها تشرین الاخر و نیسان و حزیران و ایلول اند و هفت دیگر غیر شباط را سی و یک میگیرند و شباط را در سه سال متوالی بیست و هشت میگیرند و در سال چهارم که سال کبیسه ایشان است بیست و نه میگیرند و سال ایشان سیصد و شصت و پنج روز و ربعی است و تشرین الاول که اول سال ایشان است در این سالها موافق نوزده درجه میزان است و تفصیلش در کتاب بحار الانوار مذکور است و چون این ماهها در احادیث مذکور شده است مجملی در اینجا ایراد نمودیم انتهی

باب سیم در زیارات

و مشتمل بر یک مقدمه و چند فصل و یک خاتمه — مقدمه در آداب سفر است

چون اراده سفر کنی سزاوار است که روزه بداری روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه را و اختیار نمائی روز شنبه را یا روز سه شنبه را یا روز پنجشنبه را و اجتناب کن از سفر کردن در روز دوشنبه و چهارشنبه و پیش از ظهر روز جمعه و از سفر کردن در این ایام که در این نظم واقع شده

هفت روزی نحس باشد در مهی — زان حذر کن تا نیابی هیچ رنج
سه و پنج و سیزده با شانزده — بیست و یک با بیست و چار و بیست و پنج

سفر مکن در محاق شهر و در حالتی که قمر در برج عقرب باشد و اگر ضرورتی حاصل شود برای سفر کردن در این اوقات دعاهای سفر را بخوان و تصدق کن و هر وقت که خواهی بسفر روی در روایتی است که مردی از اصحاب حضرت امام محمد باقر علیه السلام اراده سفر کرد بخدمت آنحضرت رسید تا وداع کند با آنجناب حضرت باو فرمود که پدرم علی بن الحسین علیه السلام هرگاه اراده مینمود که بیرون رود بسوی بعضی املاک خود میخرید سلامتی خود را از خدا بآنچه آسان بود برای او یعنی بدادن صدقه هرچه که ممکن بود و این در وقتی بود که پای خود را در رکاب میگذاشت و چون بسلامت از سفر مراجعت میکرد شکر میکرد خدا را و تصدق میداد بآنچه که ممکن بود آن مرد وداع کرد و رفت و بجا نیاورد آنچه را که آنحضرت فرموده بود پس هلاک شد در راه این خبر بامام محمد باقر علیه السلام رسید فرمود این مرد پند داده شد اگر میپذیرفت و سزاوار است که پیش از متوجه شدن غسل بکنی پس جمع میکنی اهل خود را و دو رکعت نماز میگذاری و از خدا خیر خود را سؤال مینمائی و آیة الکرسی میخوانی و حمد و ثنای الهی بجا میآوری و صلوات بر حضرت رسول و آل او صلوات الله علیهم میفرستی و میگوئی

اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْتَوْدِعُکَ الْیَوْمَ نَفْسی وَ اَهْلی وَ مالی وَ وُلْدی وَ مَنْ کانَ مِنّی بِسَبیلٍ الشّاهِدَ مِنْهُمْ وَ الْغائِبَ اَللّٰهُمَّ احْفَظْنا بِحِفْظِ الْاِیمانِ وَ احْفَظْ

عوذات ماثوره

بما عظمت فیه و کرم جلاله الرقیق و عظم الدقیق من قوّة الکلمة التامّة اخرج یا امّ ملدم یا آکلة اللحم و شاربة الدم کما وردها من جهنّم ان کنت آمنت بالله الاعظم ان لا تأکلی لفلان بن فلانة لحما و لا تمصّی له دما و لا تنهکی له عظما و لا تثوّری علیه غمّا و لا تهیجی علیه صداعا و انتقلی عن شعره و بشره و لحمه و دمه الی من زعم انّ مع الله الها آخر لا اله الا هو سبحانه و تعالی عمّا یشرکون و بعد از دعا ... یکون

از بعضی روایات نقل شده که بیست و یکم سفر کردن خوب است و در روز هشتم و بیست و سیم خوب نیست

عَلَيْنا اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنا فِي رَحْمَتِكَ وَلا تَسْلُبْنا فَضْلَكَ اِنّا اِلَيْكَ راغِبُونَ اَللّٰهُمَّ اِنّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثاءِ السَّفَرِ وَكَآبَةِ الْمُنْقَلَبِ وَسُوءِ الْمَنْظَرِ فِي الْاَهْلِ وَالْمالِ وَالْوَلَدِ فِي الدُّنْيا وَالْاٰخِرَةِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ هٰذَا التَّوَجُّهَ طَلَباً لِمَرْضاتِكَ وَتَقَرُّباً اِلَيْكَ فَبَلِّغْنِي ما اُؤَمِّلُهُ وَاَرْجُوهُ فِيكَ وَفِي اَوْلِيائِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمِينَ

پس وداع کن اهل خود را و برخیزد و بر در خانه بایست و تسبیح حضرت فاطمه صلوات الله علیها را بگو و سوره حمد را از پیش رو و از جانب راست و از جانب چپ بخوان و همچنین آیة الکرسی را از سه جانب بخوان و بگو اَللّٰهُمَّ اِلَيْكَ وَجَّهْتُ وَجْهِي وَعَلَيْكَ خَلَّفْتُ اَهْلِي وَمالِي وَما خَوَّلْتَنِي وَقَدْ وَثِقْتُ بِكَ فَلا تُخَيِّبْنِي يا مَنْ لا يُخَيِّبُ مَنْ اَرادَهُ وَلا يُضَيِّعُ مَنْ حَفِظَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَاحْفَظْنِي فِيما غِبْتُ عَنْهُ وَلا تَكِلْنِي اِلىٰ نَفْسِي يا اَرْحَمَ الرّاحِمِينَ الدعاء. پس بخوان سوره قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ را یازده مرتبه و سوره اِنّا اَنْزَلْناهُ و آیة الکرسی و سوره قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النّاسِ و قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ پس دست بر جمیع بدن خود بمال و تصدق کن هرچه میسر باشد و بگو اَللّٰهُمَّ اِنِّي اشْتَرَيْتُ بِهٰذِهِ الصَّدَقَةِ سَلامَتِي وَسَلامَةَ سَفَرِي وَما مَعِي اَللّٰهُمَّ احْفَظْنِي وَاحْفَظْ ما مَعِي وَسَلِّمْنِي وَسَلِّمْ ما مَعِي وَبَلِّغْنِي وَبَلِّغْ ما مَعِي بِبَلاغِكَ الْحَسَنِ الْجَمِيلِ و با خود بردار عصائی از چوب درخت بادام تلخ که روایت شده که هر که بسفری رود و با خود بردارد عصاء بادام تلخ و بخواند وَلَمّا تَوَجَّهَ تِلْقاءَ مَدْيَنَ تا وَاللّٰهُ عَلىٰ ما نَقُولُ وَكِيلٌ تا این در سوره قصص است حقتعالی او را ایمن گرداند از هر سبع درنده و از هر دزد ظلم کننده و از هر جانور صاحب زهری تا بخانه خود برگردد و با او باشد هفتاد و هفت ملک که طلب آمرزش کند برای او تا برگردد و عصا را بگذارد و سنت است که با عمامه بیرون روی و سر عمامه در زیر حنک بگردانی تا اینکه بتو آسیبی نرسد از دزد و غرق شدن و سوختن و قدری از تربت امام حسین علیه السلام با خود بردارد و در وقت برداشتن بگو اَللّٰهُمَّ هٰذِهِ طِينَةُ قَبْرِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلامُ وَلِيِّكَ وَابْنِ وَلِيِّكَ اتَّخَذْتُها حِرْزاً لِما اَخافُ وَما لا اَخافُ و با خود بردار انگشتر عقیق و فیروزج و خصوص انگشتری که عقیق آن زرد باشد و بر یکطرف آن نقش باشد ما شاءَ اللّٰهُ لا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ

عوذات ماثوره

اسم یکی از اهل بیت یا یکی از
ایشان را (۷) بنویسد
از دشمنان خلاص کند و بازوی
بسم الله الرحمن
الرحیم الحمد لله رب العالمین
بسم الله و بالله
یا محمد بسم الله انا
اعوذ بکلمات الله التامات
کلها التی لا یجاوزهن بر
ولا فاجر من شر ما خلق
وذرء وبرء ومن شر الهامة
والخاصة والعامة واللامة
ومن شر طوارق اللیل
والنهار ومن شر فساق العرب
والعجم ومن شر الشیطان
والانس ومن شر کل ذی
شر ومن شر کل دابة
انت آخذ بناصیتها
ان

و بر طرف دیگرش محمّد و علی سیّد بن طاوس در امان الأخطار روایت کرده از ابو محمّد قاسم بن علا از صنائع خادم امام علی النّقی علیه السلام که گفت رخصت طلبیدم از آنحضرت که بزیارت جدّش امام رضا علیه السلام بروم فرمود که با خود انگشتری داشته باش که نگینش عقیق زرد باشد و نقش نگینش ما شاء الله لا قوّة الّا بالله استغفر الله باشد و بر روی دیگر نگین محمّد و علی نقش کرده باشند چون این انگشتر را با خود داری امان یابی از شرّ دزدان و راه زنان و برای سلامتی تو تمامتر است و دین ترا حفظ کننده تر است خادم گوید بیرون آمدم و انگشتری که حضرت فرموده بهم رسانیدم و برگشتم که وداع کنم چون وداع آنحضرت کرده برگشتم و دور شدم فرمود که مرا برگردانند چون برگشتم فرمود ای صافی گفتم لبّیک یا سیّدی فرمود که انگشتر فیروزه هم باید با خود داشته باشی بدرستیکه میان طوس و نیشابور شیری برخواهد خورد بتو و قافله را منع خواهد کرد از رفتن تو پیش برو و این انگشتر را بشیر بنما و بگو مولای من میگوید که دور شو از راه و باید که بر یکطرف نگین فیروزه اللهُ المَلِکُ نقش کنی و بر طرف دیگر اَلْمُلْکُ لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهّارِ زیرا که نقش انگشتر امیر المؤمنین علیه السلام اللهُ المَلِکُ بود چون خلافت بآنجناب برگشت اَلْمُلْکُ لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهّارِ نقش کرد و نگینش فیروزه بود و چنین نگین امان می بخشد از جوانات درنده و باعث ظفر و غلبه میشود در جنگها صافی گوید که رفتم بسفر و بخدا سوگند در همان مکان که حضرت فرموده بود شیر بسر راه آمد و آنچه فرموده بود بعمل آوردم و شیر برگشت چون از زیارت برگشتم آنچه گذشته بود بخدمت آنجناب عرض کردم فرمود که یک چیز مانده نگفتی اگر خواهی من نقل کنم گفتم ای آقای من شاید فراموش کرده باشم فرمود که شبی در طوس نزدیک قبر شریف شب ماندی گروهی از جنیان بزیارت قبر آنحضرت آمده بودند آن نگین را در دست تو دیدند و نقش آنرا خواندند پس آنرا از دست تو بیرون آورده بردند بنزد بیماری که داشتند و آن انگشتر را در آبی شستند آن آب را به بیمار خود خورانیدند و بیمار ایشان صحت یافت پس انگشتر را برگردانیدند و تو در دست راست کرده بودی ایشان در دست چپ تو کردند تو از این مطلب تعجب بسیار کردی و سبب آنرا ندانستی و نزدیک سر خود یاقوتی یافته برداشتی و الحال همراه تو است ببر ببازار و آنرا بهشتاد اشرفی خواهی فروخت این یاقوت هدیهٔ آن جنیان است که برای تو آورده بودند خادم گفت یاقوت را ببازار بردم و بهشتاد اشرفی فروختم چنانکه سیّد فرموده بود و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که کسیکه بخواند آیة الکرسی را در تعقیب در

رَبِّ یَسِّرْ عَلَیَّ صِرَاطٍ مُسْتَقِیمٍ رَبَّنَا عَلَیْکَ تَوَکَّلْنَا وَاِلَیْکَ اَنَبْنَا وَاِلَیْکَ الْمَصِیرُ ... عَلٰی فُلَانِ بْنِ فُلَانَةَ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا اِنْ نَسِینَا اَوْ اَخْطَأْنَا اللهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ... تَوَکَّلْتُ عَلَی الْحَیِّ الَّذِی لَا یَمُوتُ ... بِعِبَادِهِ خَبِیرًا بَصِیرًا لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیکَ لَهُ صَدَقَ وَعْدَهُ وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَهَزَمَ الْاَحْزَابَ وَحْدَهُ مَا شَاءَ اللهُ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ کَتَبَ اللهُ

مرتب سالم بماند و سالم بماند آنچه با او است و بگوید اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ مَسِيرِي عِبَراً وَصَمْتِي تَفَكُّراً وَكَلَامِي ذِكْراً و از حضرت امام زین العابدین علیه السلام مرویست که فرمود من پروا نمیکنم هرگاه بگویم این کلمات را اگرچه جمع شوند برای ضرر من جن و انس بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَمِنَ اللّٰهِ وَاِلَى اللّٰهِ وَفِي سَبِيلِ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ اِلَيْكَ اَسْلَمْتُ نَفْسِي وَاِلَيْكَ وَجَّهْتُ وَجْهِي وَاِلَيْكَ فَوَّضْتُ اَمْرِي فَاحْفَظْنِي بِحِفْظِ الْاِيمَانِ مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ فَوْقِي وَمِنْ تَحْتِي وَادْفَعْ عَنِّي بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ فَاِنَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ مؤلف گوید ادعیه و آداب سفر بسیار است و ما در اینجا اختصار میکنیم بذکر چند ادب اول آنکه سزاوار است برای شخص هرگاه سوار میشود بِسْمِ اللّٰهِ را ترک نکند دوم آنکه نفقه خود را حفظ کند و در جای محکم بگذارد زیرا که روایت شده که از فقه مسافر است حفظ کردن نفقه خود سیم آنکه در سفر اعانت رفقا کند و از خدمت و کار کردن در حوائج ایشان مضایقه نکند تا حق تعالی برطرف کند از او هفتاد و سه اندوه و پناه دهد او را در دنیا از غم و غم را برطرف کند از او اندر بزرگ روز قیامت و در روایتست که حضرت امام زین العابدین علیه السلام سفر نمیکرد مگر با جماعتی که نشناسند آنحضرت را برای آنکه در راه اعانت اهل قافله نماید زیرا که هرگاه میشناختند آنجناب را نمیگذاشتند که آنحضرت کاری بکند و از اخلاق شریفه حضرت رسول صلی الله علیه و آله نقل شده که وقتی با اصحاب در سفر بود خواستند گوسفندی بکشند یکی گفت کشتن گوسفند با من دیگری گفت کندن پوست او با من و دیگری گفت پختن او با من حضرت فرمود جمع کردن هیزمش با من گفتند یا رسول الله این کار را ما خواهیم کرد شما زحمت نکشید فرمود میدانم شما این کار را خواهید کرد لکن من خوشم نمیآید که از شما امتیازی پیدا کنم زیرا که حق تعالی کراهت دارد که ببیند بنده خود را که فضیلت داده خود را بر رفقایش و بدانکه فضیلت بن مریم در سفر نزد رفقا اینکه است که با آنکه اعضایش صحیح و سالمست تنبلی میکند و مشغول کاری نمیشود و منتظر است که رفقای او کارهای او را بکنند چهارم آنکه مسافر مصاحبت کند با کسیکه نظیر او باشد در انفاق کردن پنجم آنکه نیاشامد از آب هر منزلی مگر بعد از آنکه ممزوج کند او را با آب منزل قبل و شایسته و لازم است برای مسافر که با خود بردارد از خاک بلد خویش و از طینتی که تربیت بر آن شده و هر منزلی که وارد میشود مقداری از آن خاک بریزد در ظرف آب خود و او را حرکت دهد پس

لَاَغْلِبَنَّ اَنَا وَرُسُلِي اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ وَاِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْغَالِبُونَ وَمَنْ يَعْتَصِمْ بِاللّٰهِ فَقَدْ هُدِيَ اِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ (۸) [illegible] بر سه قطعه [illegible] بنویسد و در روز [illegible] ناشتا بخورد [illegible] در قطعه اول عقلش [illegible] شود باذن الله و در دوم [illegible] شود باذن الله و در سیم [illegible] باذن الله دعا و حرز [illegible] حضرت موسی بن جعفر علیه السلام [illegible] اَللّٰهُمَّ [illegible] لَا اَحَدَ [illegible] مِنْ خَلْقِكَ [illegible]

بگذارد تا اصحاب خود را نوقت بنوشد ششم آنکه اخلاق خود را نیکو کند و حلم را زینت خود کند و باید در آداب زیارت حضرت امام حسین علیه السلام آنچه مناسب اینجاست هفتم آنکه توشه از برای سفر خود بردارد و از شرف آدمی است که توشه خود را نیکو گرداند بخصوص در سفر مکه بلی در سفر زیارت امام حسین علیه السلام توشه را از چیزهای لذیذ قرار دادن مانند بریانی و حلواها و غیره محبوب نیست چنانکه بیاید این مطلب در باب زیارت آنحضرت ﴿ و ابن غنم گفته ﴾

مِنْ شَرَفِ الْاِنْسانِ فِی الْاَسْفارِ
تَطْییبُهُ الزّادَ مَعَ الْاِکْثارِ

وَلْیُحْسِنِ الْاِنْسانُ فی حالِ السَّفَرِ
اَخْلاقَهُ زِیادَةً عَلَی الْحَضَرِ

وَلْیَبْدَءْ عِنْدَ الْوَضْعِ لِلْخِوانِ
مَنْ کانَ حاضِراً مِنَ الْاِخْوانِ

وَلْیَکْثُرِ الْمَزْحَ مَعَ الصَّحْبِ اِذا
لَمْ یُسْخِطِ اللّهَ وَلَمْ یَجْلِبْ اَذیً

مَنْ جاءَ بَلْدَةً فَذا ضَیْفٌ عَلی
اِخْوانِهِ فیها اِلی اَنْ یَرْحَلا

یَوْمَ لَیْلَتَیْنِ ثُمَّ لْیَاْکُلِ
مِنْ اَکْلِ اَهْلِ الْبَیْتِ فِی الْمَنْزِلِ

هشتم آنچه خیلی مهم است در سفر مراعات آن محافظت بر نمازهای فریضه است که بجا آورده شود با شرایط و حدود در اوایل اوقات چه آنکه بسیار مشاهده شده از حجاج و زوار که در طریق مسافرت ضایع کردند نمازهای فریضه خود را بجهت آنکه در وقت بجا نیاوردند یا بجا آوردند سواره و در محمل یا با تیمم یا با نجاست بدن یا جامه و امثال اینها که تمام از بی مبالاتی و استخفافشان بشأن نماز بوده و حال آنکه در روایتست از حضرت صادق علیه السلام که فرمود نماز فریضه بهتر است از بیست حج و یک حج بهتر است از خانهٔ که پر از طلا باشد و آن طلاها را تصدق دهند تا تمام شود و ترک مکن بعد از نمازهای مقصوره گفتن سی مرتبه سُبْحانَ اللّهِ وَالْحَمْدُ لِلّهِ وَلا اِلهَ اِلَّا اللّهُ وَاللّهُ اَکْبَرُ را که تأکید در آن وارد شده است

فصل اول در آداب زیارت

و آن بسیار است و در اینجا بچند چیز اکتفا میشود اول غسل پیش از بیرون رفتن برای سفر زیارت دوم ترک کلام بیهوده و لغو و مخاصمه و مجادله در راه سوم غسل برای زیارت هر امامی و آنکه بخواند دعای وارده آنرا و بیاید آن در اول زیارت وارث چهارم طهارت از حدث کبری و صغری پنجم پوشیدن جامه های پاک و پاکیزه و نو و نیکو است سفید بودن آن ششم در وقت رفتن بروضهٔ مقدسه گامها را کوتاه برداشتن و با آرامی و وقار سیر نمودن و خاضع و خاشع بودن و سر بزیر انداختن و بالا و اطراف خود التفات ننمودن هفتم خوشبو نمودن خود را در غیر زیارت امام حسین علیه السلام هشتم در وقت رفتن بحرم مطهر ذکر بنماید بذکر تکبیر و تحمید

لا تُعَذِّبْنی فیهِ اَللّهُمَّ اِنّی اَعُوذُ بِکَ اَنْ اَجْعَلَ عَناناً لا تُعَذِّبُنی فیهِ اَوْ اَمْنٍ بِما لا تُعَذِّبُنی فیهِ
دیگر در روایتست که عطسه نکند کرد با عطسه و گفتن یرحمکم الله پیوسته صدا میکند و میگفت با مردم تکلم کنید بزرگان صدا از تکلم می برخیزد ابدو برای عوذ شفا العطسه فرمود هرگاه فارغ شدی از نماز بگو اللّهم ما عملت من خیر فهو منک لا حمد لی فیه با آنچه گذشت دیگر از حضرت صادق علیه السلام وارد شده برای فراموشی که بسیار دارند با غسل بخورند دعای رمی بیمی بیمی اندام از بوی رهایست

و تسبیح و تهلیل و تمجید مشغول کردن و صلوات فرستادن بر محمد و آل محمد علیهم السلام و دهان را
معطر نمودن نهم بر در حرم شریف ایستادن و اذن دخول طلبیدن و سعی در تحصیل رقت قلب
خضوع و شکستگی خاطر نمودن بتصور و فکر در عظمت و جلالت قدر صاحب آن مرقد منور
و اینکه می بیند ایستادن او را و میشنود کلام او را و جواب میدهد سلام او را چنانچه همه اینها
شهادت میدهد در وقت خواندن اذن دخول و تدبر در محبت و لطفیکه بشیعیان و زائران خود
دارند و تأمل در خرابیهای حال خود و خلافهائیکه با آن بزرگواران کرده و فرموده های ایشانکه از ایشان
شنیده و از آنها و اذیتهائیکه از او بایشان یا بخاصان و دوستان ایشان رسیده که برگشت آنها بآزردن
ایشانست و اگر براستی در خود نگرد قدمهایش از رفتن باز ایستد و قلبش هراسان و چشمش گریان
شود و این روح تمام آدابست و شایسته است در اینجا ذکر کنیم اشعار سخاوی را که علامه مجلسی
در بحار از کتاب عیون المعجزات نقل فرموده اما اشعار سخاوی که شایسته است در این حال تمثل بآنها اینست

قالوا غداً نأتی دیار الحمی ✦ و ینزل الرکب بمغناهم
و کل من کان مطیعاً لهم ✦ اصبح مسروراً بلقیاهم
قلت فلی ذنب فما حیلتی ✦ بأی وجه أتلقاهم
قالوا ألیس العفو من شأنهم ✦ لا سیما عمن ترجاهم
فجئتهم اسعی الی بابهم ✦ ارجوهم طوراً و اخشاهم

و اما آن روایت شریف چنین است که روزی ابراهیم جمال که یکی از
شیعیان بوده خواست خدمت علی بن یقطین رضی الله عنه برسد چون ابراهیم ساربان بود
و علی بن یقطین وزیر هرون رشید بود و بحسب ظاهر شأن ابراهیم نبود که در مجلس علی وارد شود
لهذا او را راه نداد اتفاقا در همان سال علی بن یقطین بحج مشرف شد در مدینه خواست خدمت
حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام مشرف شود حضرت او را راه نداد روز دیگر در بیرون خانه علی آن
حضرت را ملاقات نمود عرضه داشت که ای سید من تقصیر من چه بوده که مرا راه ندادید فرمود بجهت
آنکه راه ندادی برادرت ابراهیم جمال را و خدای تعالی ابا فرموده از آنکه سعی ترا قبول فرماید مگر بعد از
آنکه ابراهیم ترا عفو نماید علی گفت گفتم ای سید و مولای من ابراهیم را من در این وقت کجا ملاقات
کنم من در مدینه ام و او در کوفه است فرمود هرگاه شب را خلوت شود تنها برو به بقیع بدون آنکه کسی
از اصحاب و غلامان تو بفهمد در آنجا شتری زین کرده خواهی دید آن شتر را سوار بشو و بکوفه
میروی علی بن یقطین شب به بقیع رفت و همان شتر را سوار شد باندک زمانی در خانه ابراهیم جمال

عوذات مأثوره

[illegible] کیفیت [illegible] روایت [illegible]
من [illegible] مرضی شده بود [illegible]
[illegible] فمن عوذ [illegible]
کذا [illegible] بگو یا الله یا رحمن
یا رحیم یا رب الارباب یا سید السادات
[illegible] اعطنی [illegible]
الدنیا و الآخرة [illegible]

و نیز شایسته است متمثل شود باین اشعار

ها عبدک واقف ذلیل
بالباب یمد کف سائل
قد عز علی سوء حال
ما تفعل ما فعلت غافل
یا اکرم من رجاه راج
من بابک لا یرد سائل

و هم بگوید

شاها چه ترا سگی بباید
گر من بخورم آن نمک تو شاید
هستم سگکی ز جمله جسته
بر شاخ گل هوات بسته
خود را بخودی کشیده از ذل
پیش تو کشیده از سر ذل
انگه نظر عنایتی سلطان
سنگم مزن و مرا از پیش

(تمام شد)

رسید شتر را خوابانید و در را کوبید ابرهیم گفت کیست گفت علی بن یقطینم ابرهیم گفت علی بن
یقطین بر در خانه من چه میکند فرمود بیرون بیا که امر من عظیم است وقسم داد که او را اذن دخول
دهد چون داخل شد گفت ای ابرهیم آقا و مولی ابا فرمود که عمل مرا قبول نماید مگر آنکه تو از
من بگذری گفت غفر الله لک پس علی بن یقطین صورت خود را بر خاک گذاشت و ابرهیم را قسم
داد که پا روی صورت من گذار و صورت مرا زیر پای خود بمال ابرهیم امتناع نمود علی او را قسم داد
که چنین کند پس ابرهیم پا بصورت علی بن یقطین گذاشت و رخ او را زیر پای خود بمالید و علی
میگفت اَللّٰهُمَّ اَشْهَدْ بار الها تو شاهد باش پس بیرون آمد و سوار شد و همان شب بمدینه برگشت و
شتر را بر در خانه حضرت موسی بن جعفر علیه السلام خوابانید آنوقت حضرت او را اذن داد بر آنجناب وارد شد
و حضرت از او قبول فرمود از ملاحظه این خبر معلوم میشود که حقوق اخوان بچه اندازه است دهم
بوسیدن عتبه عالیه و آستانه مبارکه است و شیخ شهید ره فرموده که اگر زایر نکند سجده کند
و نیت کند که از برای خدا سجده میکنم بشکر اینکه مرا باینمکان رسانیده بهتر خواهد بود یازدهم مقدم
داشتن پای راست در وقت داخل شدن و مقدم داشتن پای چپ در وقت بیرون آمدن مانند
مساجد دوازدهم رفتن بنزد ضریح مطهر بنحوی که خود را بتواند بآن بچسباند و توهم آنکه دور ایستادن
ادبست وهم است زیرا که وارد شده تکیه کردن بضریح و بوسیدن آن سیزدهم در وقت زیارت
پشت بقبله و رو بقبر منور ایستادن و ظاهرا این ادب مختص بمعصوم است و چون از خواندن زیارت
فارغ شد گونه راست را بضریح بگذارد و بحال تضرع دعا کند پس گونه چپ را بگذارد و بخواند خدا را
بحق صاحب قبر که او را از اهل شفاعت آن بزرگوار قرار دهد و مبالغه کند در دعا و الحاح پس رو
بسمت سر مطهر رو بقبله بایستد و دعا کند چهاردهم ایستادن در وقت خواندن زیارت اگر
عذری ندارد از ضعف و درد کمر و درد پا و غیرها پانزدهم گفتن تکبیر در نزد دیدن قبر مطهر
پیش از شروع در خواندن زیارت و در خبر است که هر که تکبیر بگوید پیش روی امام و بگوید
لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیکَ لَهُ نوشته شود برای او رضوان الله الاکبر شانزدهم خواندن
زیارات ماثوره وارده از سادات انام علیهم السلام و ترک خواندن زیارتهای مخترعه که بعض بیخردان
از عوام الناس را ببعضی از زیارات تلفیق کرده و زائرانرا بآن مشغول ساخته شیخ کلینی ره
روایت کرده از عبد الرحیم قصیر که گفت وارد شدم بر حضرت صادق علیه السلام و گفتم فدایت شوم

از برای بیبی

الدنیا و شر الآخرة و ازهد عنی ... الآخرة ... بود ... آن بیبی ... علة الداعی ... بگو در ... یا علی یا عظیم یا رحمن یا رحیم یا سامع الدعوات یا معطی الخیرات صل علی محمد و آل محمد و اعطنی من خیر الدنیا و الآخرة ما انت اهله و اصرف عنی من شر الدنیا و الآخرة ما انت اهله و اذهب عنی

از پیش خود دعائی اختراع کردم فرمود واگذار مرا از اختراع خود هرگاه ترا حاجتی روی دهد پناه بر بحضرت رسول صلی الله علیه و آله و دو رکعت نماز کن و هدیه کن آن را بوی آنحضرت الخ هفتم بجا آوردن نماز زیارت و اقلّ آن دو رکعت است شیخ شهید فرموده که اگر زیارت برای پیغمبر است نماز را در روضه مطهره بجا آورد و اگر در حرم یکی از ائمه است در بالای سر بجا آورد و اگر بجا آورد آن دو رکعت را در مسجد مکان یعنی مسجد حرم جایز است و علامه مجلسی ره فرموده که نماز زیارت و غیر آن از نمازها را در پشت سر و بالای سر کردن بهتر است و علامه بحر العلوم ره فرموده

وَمِنْ حَدِيثِ كَرْبَلَا وَالْكَعْبَةِ ... لِكَرْبَلَا بَانَ عُلُوُّ الرُّتْبَةِ ... وَغَيْرُهَا مِنْ سَائِرِ الْمَشَاهِدِ
أَمْثَالُهَا بِالنَّقْلِ ذِي الشَّوَاهِدِ ... وَرَاعِ فِيهِنَّ اقْتِرَابَ الرَّمْسِ ... وَآثِرِ الصَّلٰوةَ عِنْدَ الرَّأْسِ
وَصَلِّ خَلْفَ الْقَبْرِ فَالصَّحِيحُ ... كَغَيْرِهِ فِي نَدْبِهَا صَرِيحُ ... وَالْفَرْقُ بَيْنَ هٰذِهِ الْقُبُورِ
وَغَيْرِهَا كَالنُّورِ فَوْقَ الطُّورِ ... فَالسَّبْقُ لِلصَّلٰوةِ عِنْدَ مَالِذِي ... وَقُرْبُهَا بَلْ لِلصُّوقِ قَدْ طُلِبَ

هشتم خواندن سوره یس در رکعت اول و سوره الرحمن در رکعت دوم اگر برای آن زیارت که نماز آن میخوانند کیفیت مخصوصی ذکر نفرموده باشند و آنکه دعا کند بعد از نماز بآنچه وارد شده یا بآنچه در خاطرش میرسد برای دین و دنیای خود و تعمیم دهد دعا را که آن باجابت نزدیکتر است نوزدهم شیخ شهید ره فرموده که کسیکه داخل حرم مطهر شود و ببیند که نماز جماعت منعقد شده است ابتدا بنماز کند پیش از آنکه زیارت کند و همچنین ترک کند زیارت را و داخل نماز شود اگر وقت نماز شده و اگر نماید ابتدا کردن بزیارت اولی است چه آن غایت مقصد او است و اگر در بین زیارت نماز بپا شد مستحب است از برای زائر آنکه زیارت را قطع کند و رو به نماز آورند بنماز و کراهت دارد ترک آن و بنا بر ظاهر حرام است که مردم را امر کنند بنماز بیستم شیخ شهید ره از جمله آداب زیارت شمرده تلاوت کردن قرآن نزد ضریح مطهر و هدیه کردن آن را بروح مقدس مزور و نفع آن بزیارت کننده عاید میشود و متضمن تعظیم مزور است بیست و یکم ترک نمودن سخنان ناشایسته و کلمات لغو و بیهوده و اشتغال بصحبتهای دنیویه که همیشه مذموم و قبیح و مانع رزق و جالب قساوت قلبست خصوصاً در این بقاع مطهره و قباب سامیه که خدا بتعالی خبر میدهد از بزرگی و جلالت آنها در سوره نور فِي بُيُوتٍ أَذِنَ اللّٰهُ أَنْ تُرْفَعَ الآیة بیست و دوم بلند نکردن صدای خود در وقت زیارت چنانچه در هدیة الزائرین ذکر کرده ام بیست و سوم وداع کردن امام علیه السلام را

[illegible]

در وقت بیرون رفتن از بلد مختص بمأثوره یا بغیر آن بیست و چهارم توبه و استغفار نمودن بجهة
کوتاهی و تقصیر کردن حال و کردار و گفتار خود بعد از فراغ از زیارت از آنچه واقع بود پیش از
زیارت بیست و پنجم انفاق کردن بقدر میسور بر خادمان آستانه شریفه و سزاوار است که خدّام
آن محل شریف از اهل خیر و صلاح و صاحب دین و مروت باشند و تحمل نمایند آنچه از زوّار می
بینند و خشم خود را بر ایشان فرو نشانند و غلظت و درشتی بر ایشان ننمایند و بر قضاء حوائج
محتاجین اقدام کنند و غریبان زوّار را هدایت و دلالت کنند اگر راه مقصد را گم نمایند و بالجمله
بایست خدام را که بحقیقت و راستی مشغول شوند در خدمات لازمه از تنظیف و حراست و تعهدات
زائران و غیره بیست و ششم انفاق و احسان بر فقراء مجاورین و ساکنین متعففین بلد امام علیه السلام
خصوصاً سادات و اهل علم و منقطعین که بمرارت غربت و تنگدستی مبتلا و همواره علم تعظیم
شعائر الله را برپا نموده و زوّار هستند جماعتی را که ملاحظه هر یک از ایشان کافی است در لزوم
اعانت و رعایت بیست و هفتم شیخ شهید فرموده که از جمله آداب تعجیل کردن در بیرون رفتن
است در وقتیکه درک کرد حظ خود را از زیارت برای مزید تعظیم و احترام و شدت شوق برجوع
و نیز فرموده که در وقتیکه زنها بخواهند زیارت کنند بایست که خود را جدا کنند از مردان و تنها
زیارت کنند و اگر در شب زیارت کنند اولی است و باید که تغییر وضع کنند یعنی لباس خوب و
عالی را بلباس پست بدل کنند که شناخته نشوند و مخفی و پنهان بیرون آیند که کسی که ایشان را
بیند و شناسد و اگر با مردان زیارت کنند بیجا نیست اگرچه مکروه است مؤلف گوید از این کلمات
معلوم شد کثرت قبح و شناعت آنچه متعارف شده فعلاً که زنها باسم تشرف بزیارت خود را آرایش
نموده با لباسهای نفیس از خانه‌ها بیرون میآیند و در حرمهای مطهره مزاحمت با نامحرمان نموده
و فشار به بدنهای ایشان داده یا خود را متصل بضریح مطهر نموده یا در قبله مردمان نشسته مشغول
بزیارت خواندن شده و حواس مردم را پریشان نموده عبادات محل را از زایرین و نماز گذارندگان
و متضرعین و گریه کنندگان از کار خود باز داشته و داخل در زمره صادّین عن سبیل الله شده
الی غیر ذلک و فی الحقیقه بایست این زیارت از آن زنها از منکرات شرع شمرده شود نه عبادات
و داخل در موبقات شود نه قربات از حضرت صادق علیه السلام منقول است که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام
با اهل عراق فرمود یا اَهْلَ الْعِراقِ نُبِّئْتُ اَنَّ نِسائَکُمْ یُوافینَ الرِّجالَ فِی الطَّریقِ اَما تَسْتَحْیُونَ

(عوذات مأثوره)

جُنَّةٌ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ آمَنْتُ بِاللّٰهِ مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَىٰ اللّٰهُ أَكْبَرُ وَأَنْتَ لَا أَكْبَرَ مِنْكَ وَأَنْتَ لَا أَبْقَى مِنْكَ وَاللّٰهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

روایت شده که یکی از اصحاب ائمه علیهم السلام عضو خود را گاز گرفته بود در موضعی که شایسته نبود مثلاً شده بود بعد در آن خدمت حضرت صادق علیه السلام شکایت کرد حضرت تعلیم فرمود او را این عوذه فرمود دست چپ خود را بر آن بگذارد و بگوید بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْلَمْتُ

ای اهل عراق بمن خبر رسیده که زنهای شما میرسند بمردها در راه یعنی بر میخورند با نامحرمان در کوچه و بازارها آیا حیا نمیکنید شماها و قال لعن الله من لا یغار و فی الفقیه روی الاصبغ بن نباتة عن امیر المؤمنین علیه السلام قال سمعته یقول یظهر فی آخر الزمان واقتراب الساعة وهو شر الازمنة نسوة کاشفات عاریات متبرجات من الدین داخلات فی الفتن مائلات الی الشهوات مسرعات الی اللذات مستحلات للمحرمات فی جهنم خالدات ببینید و هشتم سزاوار است وقتیکه زوار بسیار است کسانیکه سبقت بضریح گرفتند تخفیف دهند زیارت را و بیرون روند تا دیگران نیز مثل ایشان بقرب ضریح فائز گردند مؤلف گوید که ما در مقام زیارات امام حسین علیه السلام نقل خواهیم کرد آدابیکه زائر آن جناب باید مراعات آنها را نماید

فصل دوم در ذکر اذن دخول هریک از حرمهای شریفه

و در اینجا ذکر میشود دو اذن دخول اول شیخ کفعمی فرموده چون خواستی داخل شوی بمسجد حضرت رسول صلی الله علیه و آله یا در یکی از مشاهد مشرفه ائمه علیهم السلام پس بگو اَللّهُمَّ اِنّی وَقَفْتُ عَلی بابٍ مِنْ اَبْوابِ بُیُوتِ نَبِیِّکَ صَلَواتُکَ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَقَدْ مَنَعْتَ النّاسَ اَنْ یَدْخُلُوا اِلاّ بِاِذْنِهِ فَقُلْتَ یا اَیُّهَا الَّذینَ آمَنُوا لا تَدْخُلُوا بُیُوتَ النَّبِیِّ اِلاّ اَنْ یُؤْذَنَ لَکُمْ اَللّهُمَّ اِنّی اَعْتَقِدُ حُرْمَةَ صاحِبِ هذَا الْمَشْهَدِ الشَّریفِ فی غَیْبَتِهِ کَما اَعْتَقِدُها فی حَضْرَتِهِ وَاَعْلَمُ اَنَّ رَسُولَکَ وَخُلَفاءَکَ عَلَیْهِمُ السَّلامُ اَحْیاءٌ عِنْدَکَ یُرْزَقُونَ یَرَوْنَ مَقامی وَیَسْمَعُونَ کَلامی وَیَرُدُّونَ سَلامی وَاَنَّکَ حَجَبْتَ عَنْ سَمْعی کَلامَهُمْ وَفَتَحْتَ بابَ فَهْمی بِلَذیذِ مُناجاتِهِمْ وَاِنّی اَسْتَاْذِنُکَ یا رَبِّ اَوَّلاً وَاَسْتَاْذِنُ رَسُولَکَ صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ ثانِیاً وَاَسْتَاْذِنُ خَلیفَتَکَ الْاِمامَ الْمَفْرُوضَ عَلَیَّ طاعَتُهُ فُلانَ بْنَ فُلانٍ بجای فلان بن فلان نام ببرد آن امامرا که میخواهد زیارت کند و همچنین نام پدرش را ببرد مثلا اگر در زیارت امام حسین علیه السلام است بگوید اَلْحُسَیْنَ بْنَ عَلِیٍّ عَلَیْهِمَا السَّلامُ و اگر در زیارت امام رضا علیه السلام است بگوید عَلِیَّ بْنَ مُوسَی الرِّضا عَلَیْهِمَا السَّلامُ و همچنین بگوید وَالْمَلائِکَةَ الْمُوَکَّلینَ بِهذِهِ الْبُقْعَةِ الْمُبارَکَةِ ثالِثاً ءَاَدْخُلُ یا رَسُولَ اللّهِ ءَاَدْخُلُ یا حُجَّةَ اللّهِ ءَاَدْخُلُ یا مَلائِکَةَ اللّهِ الْمُقَرَّبینَ الْمُقیمینَ فی هذَا الْمَشْهَدِ فَاْذَنْ لی یا مَوْلایَ فِی الدُّخُولِ اَفْضَلَ ما اَذِنْتَ لِاَحَدٍ

مِنْ اَوْلِیٰائِكَ فَاِنْ لَمْ اَكُنْ اَهْلاً لِذٰلِكَ فَاَنْتَ اَهْلٌ لِذٰلِكَ پس ببوس عتبهٔ مبارکه را و داخل شو و بگو بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَفى سَبیلِ اللّٰهِ وَعَلىٰ مِلَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لى وَارْحَمْنى وَتُبْ عَلَیَّ اِنَّكَ اَنْتَ التَّوّابُ الرَّحیمُ دوم اذن دخولی است که علامهٔ مجلسی ره از نسخهٔ قدیمه از مؤلفات اصحاب برای دخول در سرداب مقدس و بقاع منوّرهٔ ائمه علیهم السلام نقل فرموده و آن چنان است که میگوئی اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذِهِ بُقْعَةٌ طَهَّرْتَها وَعَقْوَةٌ شَرَّفْتَها وَمَعالِمُ زَكَّیْتَها حَیْثُ اَظْهَرْتَ فیها اَدِلَّةَ التَّوْحیدِ وَاَشْباحَ الْعَرْشِ الْمَجیدِ الَّذینَ اصْطَفَیْتَهُمْ مُلُوكاً لِحِفْظِ النِّظامِ وَاخْتَرْتَهُمْ رُؤَساءَ لِجَمیعِ الْاَنامِ وَبَعَثْتَهُمْ لِقِیامِ الْقِسْطِ فِى ابْتِداءِ الْوُجُودِ اِلىٰ یَوْمِ الْقِیٰمَةِ ثُمَّ مَنَنْتَ عَلَیْهِمْ بِاسْتِنابَةِ اَنْبِیٰائِكَ لِحِفْظِ شَرایِعِكَ وَاَحْكامِكَ فَاَكْمَلْتَ بِاسْتِخْلافِهِمْ رِسالَةَ الْمُنْذِرینَ كَما اَوْجَبْتَ رِیاسَتَهُمْ فى فِطَرِ الْمُكَلَّفینَ فَسُبْحانَكَ مِنْ اِلٰهٍ ما اَرْاَفَكَ وَلا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ مِنْ مَلِكٍ ما اَعْدَلَكَ حَیْثُ طابَقَ صُنْعُكَ ما فَطَرْتَ عَلَیْهِ الْعُقُولَ وَوافَقَ حُكْمُكَ ما قَرَّرْتَهُ فِى الْمَعْقُولِ وَالْمَنْقُولِ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلىٰ تَقْدیرِكَ الْحَسَنِ الْجَمیلِ وَلَكَ الشُّكْرُ عَلىٰ قَضٰائِكَ الْمُعَلَّلِ بِاَكْمَلِ التَّعْلیلِ فَسُبْحانَ مَنْ لا یُسْئَلُ عَمّا یَفْعَلُ وَلا یُنازَعُ فى اَمْرِهِ وَسُبْحانَ مَنْ كَتَبَ عَلىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ قَبْلَ ابْتِداءِ خَلْقِهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذى مَنَّ عَلَیْنا بِحُكّامٍ یَقُومُونَ مَقامَهُ لَوْ كانَ حاضِراً فِى الْمَكانِ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الَّذى شَرَّفَنا بِاَوْصِیاءَ یَحْفَظُونَ الشَّرایِعَ فى كُلِّ الْاَزْمانِ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ الَّذى اَظْهَرَهُمْ لَنا بِمُعْجِزاتٍ یَعْجِزُ عَنْهَا الثَّقَلانِ لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ الَّذى اَجْرانا عَلىٰ عَوایِدِهِ الْجَمیلَةِ فِى الْاُمَمِ السّالِفینَ اَللّٰهُمَّ فَلَكَ الْحَمْدُ وَالثَّناءُ الْعَلِیُّ كَما وَجَبَ لِوَجْهِكَ الْبَقاءُ السَّرْمَدِیُّ وَكَما جَعَلْتَ نَبِیَّنا خَیْرَ النَّبِیّینَ وَمُلُوكَنا اَفْضَلَ الْمَخْلُوقینَ وَاخْتَرْتَهُمْ عَلىٰ عِلْمٍ عَلَى الْعالَمینَ وَفِّقْنا لِلسَّعْیِ اِلىٰ اَبْوابِهِمُ

احسانی کرده در دنیا، و نیز برای درد زانو وارد شده که چون نماز کنی بگو یا اَجْوَدَ مَنْ اَعْطىٰ وَیا خَیْرَ مَنْ سُئِلَ وَیا اَرْحَمَ مَنِ اسْتُرْحِمَ ارْحَمْ ضَعْفى وَقِلَّةَ حیلَتى وَاَعْفِنى مِنْ وَجَعى و برای درد پا وارد شده همین آیهٔ شریفه را بخواند وَاتْلُ ما اُوحِیَ اِلَیْكَ مِنْ كِتابِ رَبِّكَ لا مُبَدِّلَ لِكَلِماتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَداً درد چشم روایات بسیار وارد شده که بعد از نماز صبح و نماز مغرب بخواند اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَلَیْكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ النُّورَ فى بَصَرى وَالْبَصیرَةَ فى دینى وَالْیَقینَ

الطَّاهِرَةِ اِلیٰ یَوْمِ الدِّینِ وَاجْعَلْ اَرْوَاحَنَا تَحِنُّ اِلیٰ مَوْطِئِ اَقْدَامِهِمْ وَنُفُوسَنَا تَهْوِی النَّظَرَ اِلیٰ مَجَالِسِهِمْ وَعَرَصَاتِهِمْ حَتّیٰ کَاَنَّنَا نُخَاطِبُهُمْ فِی حُضُورِ اَشْخَاصِهِمْ فَصَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِمْ مِنْ سَادَةٍ غَائِبِینَ وَمِنْ سُلاٰلَةٍ طَاهِرِینَ وَمِنْ اَئِمَّةٍ مَعْصُومِینَ اَللّٰهُمَّ فَاْذَنْ لَنَا بِدُخُولِ هٰذِهِ الْعَرَصَاتِ الَّتِی اسْتَعْبَدْتَ بِزِیَارَتِهَا اَهْلَ الْاَرَضِینَ وَالسَّمٰوَاتِ وَاَرْسِلْ دُمُوعَنَا بِخُشُوعِ الْمَهَابَةِ وَذَلِّلْ جَوَارِحَنَا بِذُلِّ الْعُبُودِیَّةِ وَفَرْضِ الطَّاعَةِ حَتّیٰ نُقِرَّ بِمَا یَجِبُ لَهُمْ مِنَ الْاَوْصَافِ وَنَعْتَرِفَ بِاَنَّهُمْ شُفَعَاءُ الْخَلاٰئِقِ اِذَا نُصِبَتِ الْمَوَازِینُ فِی یَوْمِ الْاَعْرَافِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسَلاٰمٌ عَلیٰ عِبَادِهِ الَّذِینَ اصْطَفیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِینَ پس ببوس عتبه را و داخل شو در حالیکه خاشع و گریان باشی پس بدرستیکه آن اذن دخول است از ایشان

فصل یکم ✻ صلوات الله علیهم اجمعین

در زیارت حضرت رسولخدا و فاطمهٔ زهراء و ائمهٔ بقیع صلوات الله علیهم اجمعین در مدینهٔ طیبه بدانکه مستحب مؤکد است در حق قاطبهٔ مردم بخصوص حجاج مشرف شدن بزیارت روضهٔ مطهره و آستانهٔ منوره فخر عالمیان حضرت سید المرسلین محمد بن عبدالله صلوات الله و سلامه علیه و آله و ترک زیارت آنحضرت باعث آن میشود که جفا شود در حق او در روز قیامت و شیخ شهید فرموده که اگر مردم ترک زیارت آنحضرت کنند بر امام است که ایشانرا مجبور کند بر رفتن بزیارت آنحضرت زیرا که ترک زیارت آنحضرت موجب جفای محرمست شیخ صدوق از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود هرگاه احدی از شما حج کند باید که حجش را ختم کند بزیارت ما زیرا که این از تمام حج است و نیز روایت کرده از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام که فرمود تمام کنید حج خود را بزیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله که ترک زیارت آنحضرت بعد از حج جفا و خلاف ادبست و شما را امر باین کرده اند بروید بزیارت قبرهائی چند که حقتعالی لازم گردانیده است بر شما حق آنها و زیارت آنها را و روزی از حقتعالی طلب کنید نزد آن قبرها و نیز از ابوالصلت هروی روایت کرده که گفت بخدمت حضرت امام رضا علیه السلام عرض کردم که چه میفرمائی یابن رسول الله در حدیثی که اهل آن روایت میکنند که مؤمنین در بهشت زیارت میکنند پروردگار شان را از منازل خود گفت یا ابا صلت اینکه معنی حدیث اگر

عوذات مأثوره

[illegible] ... و در زیر بغل ... [illegible] حضرت صادق ... [illegible] ... اعوذ بعزة الله ... [illegible]

درست باشد چیست با آنکه متضمن است چیزی را که بحسب ظاهر با اعتقاد حق درست نمی‌آید پس حضرت
جواب او را فرمودند یا ابن طریف که ای ابا الصلت حق تعالی پیغمبرش محمد صلی الله علیه و آله را افضل
گردانید از جمیع خلقش از پیغمبران و ملائکه و طاعت او را طاعت خود و بیعت با او را بیعت با خود
شمرده و زیارت او را زیارت خود شمرده چنانچه فرموده مَن یُطِعِ الرَّسُولَ فَقَد اَطاعَ اللهَ و فرموده
اِنَّ الَّذینَ یُبایِعونَکَ اِنَّما یُبایِعونَ اللهَ یَدُ اللهِ فَوقَ اَیدیهِم و حضرت رسول صلی الله علیه
و آله فرموده که هر که مرا زیارت کند در حال حیوة یا بعد از فوت من چنانست که حق تعالی را زیارت
کرده باشد الخ و حمیری در قرب الاسناد از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود که رسول خدا
صلی الله علیه و آله فرموده هر که مرا زیارت کند در حیات من یا بعد از فوت من شفیع او گردم در روز
قیامت و در حدیثی است که حضرت صادق علیه السلام روز عیدی در مدینه بود پس رفت بزیارت حضرت
رسول صلی الله علیه و آله و بر آنحضرت سلام کرد و فرمود که ما بر اهل همه شهرها فضیلت داریم خواه
مکه و خواه غیر مکه بسبب زیارت و سلام ما بر رسول خدا صلی الله علیه و آله و شیخ طوسی ره در تهذیب
از یزید بن عبد الملک روایت کرده و او از پدرش از جدش که گفت بخدمت حضرت فاطمه سلام
الله علیها مشرف شدم پس آنحضرت ابتدا فرمود بسلام بر من پس از من پرسید که برای چه آمده عرض
کردم از برای طلب برکت و ثواب فرمود که خبر داد مرا پدرم و اینک حاضر است که هر که بر او و بر من
سه روز سلام کند حق تعالی بهشت را از برای او واجب گرداند گفتم در حیات او و شما فرمود بلی
همچنین بعد از موت ما علامه مجلسی ره فرموده که در حدیث معتبر از عبد الله بن عباس منقولست که
حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که امام حسن علیه السلام را در بقیع زیارت کند قدمش بر
صراط ثابت باشد در روزیکه قدمها از آن لغزد و در مقنعه از حضرت صادق علیه السلام روایت
شده که فرمود هر که مرا زیارت کند گناهانش آمرزیده شود و فقیر و پریشان نمیرد و شیخ طوسی در
تهذیب از حضرت امام حسن عسکری علیه السلام روایت کرده که هر که زیارت کند امام جعفر صادق علیه السلام
و پدرش حضرت باقر علیه السلام را درد چشم نکشد و بیمار و دردی باو نرسد و مبتلا نمیرد و ابن
قولویه در کامل حدیث طولانی از هشام بن سالم از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که از جمله
فقرات او این است که مردی بخدمت حضرت صادق علیه السلام شرفیاب شد و عرض کرد که آیا زیارت
پدر شما باید کرد فرمود بلی عرض کرد چه چیز است از برای آنکه زیارت کند او را فرمود که بهشت

اعوذ بالله و اعوذ بقدرة الله
و اعوذ بنور الله و اعوذ
بعظمة الله و اعوذ
بجلال الله و اعوذ بجمال الله و اعوذ
ببهاء الله و اعوذ بجمع الله
[illegible]
بکل الله و اعوذ بعفو الله
و اعوذ بغفران الله و اعوذ
برسول الله و اعوذ بالائمة
[illegible]
اللهم رب الطیبین
در درد چشم وارد شده که بخواند آیة الکرسی
[illegible]
اعیذ نور بصری بنور الله الذی لا یطفأ
[illegible]

از برای او است اگر اعتقاد بامامت و ولایت نداشته باشد و متابعت او نکند عرض کردم کسیکه اعراض کند از زیارت او چه خواهد داشت فرمود حسرت خواهد داشت در یوم الحسرة که روز قیامت است والاحادیث در این باب بسیار است و مارا همین مقدار کافی و وافی است اما کیفیت زیارت حضرت رسول صلی الله علیه وآله چنین است هرگاه وارد شدی انشاء الله مدینهٔ پیغمبر صلی الله علیه وآله پس غسل کن برای زیارت و چون خواستی داخل مسجد مقدس شوی بایست نزد در و بخوان اذن دخول اول را و داخل شو از در جبرئیل و مقدم دار پای راست را در وقت دخول پس صد مرتبه الله اکبر بگو پس دو رکعت نماز تحیت مسجد بکن آنگاه برو بسمت حجرهٔ شریفه و دست بمال بر آن و ببوس آنرا و بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا رَسُولَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا نَبِيَّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا خاتَمَ النَّبِيّينَ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ الرِّسالَةَ وَاَقَمْتَ الصَّلوةَ وَآتَيْتَ الزَّكوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَعَبَدْتَ اللهَ مُخْلِصاً حَتّی اَتیكَ الْيَقينُ فَصَلَواتُ اللهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ وَعَلی اَهْلِ بَيْتِكَ الطّاهِرينَ پس بایست نزد ستون پیش که از جانب راست قبر است رو بقبله کرده و دوش چپ بجانب قبر باشد و دوش راست بجانب منبر که آن موضع سر رسول خدا صلی الله علیه وآله است و بگو اَشْهَدُ اَنْ لا اِلهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ رَسُولُ اللهِ وَاَنَّكَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللهِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ رِسالاتِ رَبِّكَ وَنَصَحْتَ لِاُمَّتِكَ وَجاهَدْتَ في سَبيلِ اللهِ وَعَبَدْتَ اللهَ حَتّی اَتیكَ الْيَقينُ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَاَدَّيْتَ الَّذي عَلَيْكَ مِنَ الْحَقِّ وَاَنَّكَ قَدْ رَؤُفْتَ بِالْمُؤْمِنينَ وَغَلُظْتَ عَلَی الْكافِرينَ فَبَلَّغَ اللهُ بِكَ اَفْضَلَ شَرَفِ مَحَلِّ الْمُكْرَمينَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اسْتَنْقَذَنا بِكَ مِنَ الشِّرْكِ وَالضَّلالِ اَللّٰهُمَّ فَاجْعَلْ صَلَواتِكَ وَصَلَواتِ مَلائِكَتِكَ الْمُقَرَّبينَ وَاَنْبِيائِكَ الْمُرْسَلينَ وَعِبادِكَ الصّالِحينَ وَاَهْلِ السَّماواتِ وَالْاَرَضينَ وَمَنْ سَبَّحَ لَكَ يا رَبَّ الْعالَمينَ

و برای ضعف شکم و سنگینی آن وارد شده است که بنویسد این آیه را ... لو انزلنا هذا القرآن علی جبل ... و آن آیات را بر ... بخوانند ... و از برای ... تعویذ ...

مِنَ الْاَوَّلِینَ وَالْاٰخِرِینَ عَلٰی مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِیِّكَ وَاَمِینِكَ وَنَجِیِّكَ وَحَبِیبِكَ وَصَفِیِّكَ وَخَاصَّتِكَ وَصَفْوَتِكَ وَخِیَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ اَللّٰهُمَّ اَعْطِهِ الدَّرَجَةَ الرَّفِیعَةَ وَاٰتِهِ الْوَسِیلَةَ مِنَ الْجَنَّةِ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا یَغْبِطُهُ بِهِ الْاَوَّلُونَ وَالْاٰخِرُونَ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ وَلَوْ اَنَّهُمْ اِذْ ظَلَمُوا اَنْفُسَهُمْ جَاؤُكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللّٰهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللّٰهَ تَوَّابًا رَحِیمًا وَاِنِّی اَتَیْتُكَ مُسْتَغْفِرًا تَائِبًا مِنْ ذُنُوبِی وَاِنِّی اَتَوَجَّهُ بِكَ اِلَی اللّٰهِ رَبِّی وَرَبِّكَ لِیَغْفِرَ لِی ذُنُوبِی

و اگر ترا حاجتی باشد بگردان قبر مطهر را در پشت کتف خود و رو بقبله کن و دستهارا بردار و حاجت خود را طلب بدرستیکه سزاوار است که برآورده شود ان شاء الله تعالی و ابن قولویه بسند معتبر روایت کرده از محمد بن مسعود که گفت دیدم حضرت صادق علیه السلام را که نزد قبر حضرت رسول صلی الله علیه وآله آمد و دست مبارک خود را بر قبر گذاشت و گفت اَسْئَلُ اللّٰهَ الَّذِی اجْتَبَاكَ وَاخْتَارَكَ وَهَدَاكَ وَهَدٰی بِكَ اَنْ یُصَلِّیَ عَلَیْكَ پس فرمود اِنَّ اللّٰهَ وَمَلٰئِكَتَهُ یُصَلُّونَ عَلَی النَّبِیِّ یَا اَیُّهَا الَّذِینَ اٰمَنُوا صَلُّوا عَلَیْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِیمًا شیخ در مصباح فرموده که چون فارغ شدی از دعا در نزد قبر شریف پس برو نزد منبر و دست بران بمال و بگیر دو قبه پائین منبر را که مثل انار میماند و بمال صورت و چشمهای خود را بآن پس بدرستیکه در آن شفای چشم است و بایست نزد منبر و حمد و ثنای الهی بجا آور و حاجت خود را طلب پس بدرستیکه رسول خدا صلی الله علیه وآله فرموده که ما بین قبر و منبر من باغی است از باغهای بهشت و منبر من بر دریست از درهای بهشت پس برو بمقام نبی صلی الله علیه وآله و نماز مکن در آنجا آنچه خواهی و نماز بسیار کن در مسجد پیغمبر صلی الله علیه وآله پس بدرستیکه نماز در آن معادل با هزار نماز است و هرگاه داخل مسجد نبوی یا بیرون میروی صلوات بفرست بر آنحضرت و نماز کن اندر خانه فاطمه صلوات الله علیها و برو در مقام جبرئیل علیه السلام و آن در زیر ناودان است پس بدرستیکه محل ایستادن جبرئیل علیه السلام در وقت اذن دخول خواستن از پیغمبر صلی الله علیه وآله آنجا بوده و بگو اَسْئَلُكَ اَیْ جَوَادُ اَیْ كَرِیمُ اَیْ قَرِیبُ اَیْ بَعِیدُ اَنْ تَرُدَّ عَلَیَّ نِعْمَتَكَ پس زیارت کن حضرت فاطمه علیها السلام را از نزد روضه مطهره و اختلاف شده در موضع قبر آن مظلومه طاب ثراها بعضی گفته اند که مدفونست

بسم الله وبالله بسم الله وما شاء الله بسم الله لا حول ولا قوة الا بالله قال موسی ما جئتم به السحر ان الله سیبطله ان الله لا یصلح عمل المفسدین فوقع الحق وبطل ما کانوا یعملون فغلبوا هنالک وانقلبوا صاغرین

برای دفع شیاطین و جادوگران از حضرت رسول خدا صلی الله علیه وآله وارد شده که این آیه را بخوانند اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِی خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ فِی سِتَّةِ اَیَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰی عَلَی الْعَرْشِ یُغْشِی اللَّیْلَ النَّهَارَ یَطْلُبُهُ حَثِیثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ

در روضه که ما بین قبر و منبر باشد و بعضی دیگر گفته اند که در خانه خودش است و فرقه سیم گفته اند که
در بقیع مدفون است و اظهر بیشتر اصحاب ما آن میباشد آنکه زیارت شود آن مظلومه از رو
روضه و کیفیت آن معظمه را زیارت کند در این سه موضع افضل است و چون اراده ی زیارت این معصومه
از برای زیارت آن ممتحنه بگو يَا مُمْتَحَنَةُ امْتَحَنَكِ اللهُ الَّذِي خَلَقَكِ قَبْلَ اَنْ يَخْلُقَكِ
فَوَجَدَكِ لِمَا امْتَحَنَكِ صَابِرَةً وَزَعَمْنَا اَنَّا لَكِ اَوْلِيَاءُ وَمُصَدِّقُونَ وَصَابِرُونَ
لِكُلِّ مَا اَتَانَا بِهِ اَبُوكِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاَتَى بِهِ وَصِيُّهُ فَاِنَّا نَسْاَلُكِ اِنْ كُنَّا صَدَّقْنَاكِ
اِلَّا اَلْحَقْتِنَا بِتَصْدِيقِنَا لَهُمَا لِنُبَشِّرَ اَنْفُسَنَا بِاَنَّا قَدْ طَهُرْنَا بِوِلَايَتِكِ و مستحب است نیز که بگو
اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ نَبِيِّ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا
بِنْتَ حَبِيبِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ خَلِيلِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ صَفِيِّ اللهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ اَمِينِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ خَيْرِ خَلْقِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ
يَا بِنْتَ اَفْضَلِ اَنْبِيَاءِ اللهِ وَرُسُلِهِ وَمَلَائِكَتِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ خَيْرِ الْبَرِيَّةِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ مِنَ الْاَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا
زَوْجَةَ وَلِيِّ اللهِ وَخَيْرِ الْخَلْقِ بَعْدَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا اُمَّ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ
سَيِّدَيْ شَبَابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا الصِّدِّيقَةُ الشَّهِيدَةُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ
اَيَّتُهَا الرَّضِيَّةُ الْمَرْضِيَّةُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا الْفَاضِلَةُ الزَّكِيَّةُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ
اَيَّتُهَا الْحَوْرَاءُ الْاِنْسِيَّةُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا التَّقِيَّةُ النَّقِيَّةُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ
اَيَّتُهَا الْمُحَدَّثَةُ الْعَلِيمَةُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا الْمَظْلُومَةُ الْمَغْصُوبَةُ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكِ اَيَّتُهَا الْمُضْطَهَدَةُ الْمَقْهُورَةُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا فَاطِمَةُ بِنْتَ رَسُولِ
اللهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ صَلَّى اللهُ عَلَيْكِ وَعَلَى رُوحِكِ وَبَدَنِكِ اَشْهَدُ اَنَّكِ
مَضَيْتِ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكِ وَاَنَّ مَنْ سَرَّكِ فَقَدْ سَرَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ
وَآلِهِ وَمَنْ جَفَاكِ فَقَدْ جَفَا رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَنْ آذَاكِ فَقَدْ

عوذات دفع تب

وَالْاَمْرِ
يَا مَنْ لَهُ الْخَلْقُ وَالْاَمْرُ
تَبَارَكَ اللهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ
اُدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً
اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ وَلَا
تُفْسِدُوا فِي الْاَرْضِ بَعْدَ
اِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَ
طَمَعًا اِنَّ رَحْمَةَ اللهِ قَرِيبٌ مِنَ
الْمُحْسِنِينَ و در بعضی روایت
است که تا تبارک الله رب
العالمین بخوانند و از حضرت
رسول صلی الله علیه وآله نقل
شده که ... [illegible]
[illegible]

اذی رسول الله صلی الله علیه و آله و من وصلک فقد وصل رسول الله
صلی الله علیه و آله و من قطعک فقد قطع رسول الله صلی الله علیه و آله
لانک بضعة منه و روحه الذی بین جنبیه اشهد الله و رسله و ملائکته
انی راض عمن رضیت عنه ساخط علی من سخطت علیه متبرء ممن تبرءت
منه موال لمن والیت معاد لمن عادیت مبغض لمن ابغضت محب لمن
احببت و کفی بالله شهیدا و حسیبا و جازیا و مثیبا پس صلوات میفرستی بر حضرت
رسول و ائمه اطهار علیهم السلام مؤلف گوید که ما در روز سیم جمادی الآخره زیارت دیگر برای
حضرت فاطمه صلوات الله علیها نقل کردیم و علماء نیز زیارت مبسوطی برای آن مظلومه نقل کرده اند و آن
مثل همین زیارت است که از شیخ نقل کردیم و اول آن السلام علیک یا بنت رسول الله است تا
اشهد الله و رسله و ملائکته که از اینجا بعد باین نحو است اشهد الله و ملائکته
انی ولی لمن والاک و عدو لمن عاداک و حرب لمن حاربک انا یا مولاتی بک
و بابیک و بعلک و الائمة من ولدک موقن و بولایتهم مؤمن و لطاعتهم ملتزم
اشهد ان الدین دینهم و الحکم حکمهم و هم قد بلغوا عن الله عز و جل و دعوا الی
سبیل الله بالحکمة و الموعظة الحسنة لا تأخذهم فی الله لومة لائم و
صلوات الله علیک و علی ابیک و بعلک و ذریتک الائمة الطاهرین اللهم
صل علی محمد و اهل بیته و صل علی البتول الطاهرة الصدیقة المعصومة
التقیة النقیة الرضیة المرضیة الزکیة الرشیدة المظلومة المقهورة
المغصوبة حقها الممنوعة ارثها المکسورة ضلعها المظلوم بعلها المقتول
ولدها فاطمة بنت رسولک و بضعة لحمه و صمیم قلبه و فلذة کبده
و النخبة منک له و التحفة خصصت بها وصیه و حبیبة المصطفی
و قرینة المرتضی و سیدة النساء و مبشرة الاولیاء حلیفة الورع و الزهد

دیگر بعمل کرده دفع ازار آب و
خواند بر آن نعد و صرع و
دردمند در دفع جن
که از آن آب بر سر و صورت
ریختند تا هوش آمد و زنده
دیگر عوذه که حضرت
رسول صلی الله علیه و آله
بگیرد دیبا کنده آن
سلک از الفاظ امه دیگر
حسبی الله و کفی و سمع الله
لمن دعا لیس وراء الله منتهی
دیگر از برای ترس جنیان
و اشخاص صرع و دیگر
در غالب در خانه نافعست
دیگر از برای ترس جنیان در
بیابان و مواضع هولناک
از حضرت صادق علیه السلام
روایت کرده دست بر

وَتُفّاحَةِ الْفِرْدَوْسِ وَالْخُلْدِ الَّتي شَرَّفْتَ مَوْلِدَها بِنِساءِ الْجَنَّةِ وَسَلَلْتَ مِنْها أَنْوارَ الْأَئِمَّةِ وَأَرْخَيْتَ دُونَها حِجابَ النُّبُوَّةِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيْها صَلٰوةً تَزيدُ في مَحَلِّها عِنْدَكَ وَشَرَفِها لَدَيْكَ وَمَنْزِلَتِها مِنْ رِضاكَ وَبَلِّغْها مِنّا تَحِيَّةً وَسَلاماً وَآتِنا مِنْ لَدُنْكَ في حُبِّها فَضْلاً وَإِحْساناً وَرَحْمَةً وَغُفْراناً إِنَّكَ ذُو الْعَفْوِ الْكَريمِ

مؤلف گوید که شیخ در تهذیب فرموده که اینچه روایت شده در فضل زیارت آن معظمه بیشتر است از آنکه احصا شود و علامهٔ مجلسی از مصباح الانوار نقل کرده که از حضرت فاطمه صلوات الله علیها روایت شده که فرمود پدرم با من فرمود که هر که بر تو صلوات بفرستد بیامرزد حقتعالی او را و ملحق سازد او را بمن در هر جا که باشم از بهشت

زیارت حضرت رسول صلّی الله علیه وآله از بعید

علامهٔ مجلسی در زاد المعاد در اعمال عید مولود که روز هفدهم ربیع الاول است فرموده شیخ مفید و شهید و سید بن طاوس رحمهم الله گفته اند که چون در غیر مدینهٔ طیبه خواهی که حضرت رسول صلّی الله علیه وآله را زیارت کنی غسل بکن و شبیه بقبری در پیش روی خود بساز و اسم مبارک آنحضرت را بر آن بنویس و بایست و دل خود را متوجه آنحضرت گردان و بگو أَشْهَدُ أَنْ لا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَنَّهُ سَيِّدُ الْأَوَّلينَ وَالْآخِرينَ وَأَنَّهُ سَيِّدُ الْأَنْبِياءِ وَالْمُرْسَلينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلىٰ أَهْلِ بَيْتِهِ الْأَئِمَّةِ الطَّيِّبينَ پس بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا رَسُولَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا خَليلَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا نَبِيَّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا صَفِيَّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا رَحْمَةَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا خِيَرَةَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حَبيبَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا نَجيبَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا خاتَمَ النَّبِيّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا سَيِّدَ الْمُرْسَلينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا قائِماً بِالْقِسْطِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا فاتِحَ الْخَيْرِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَعْدِنَ الْوَحْيِ وَالتَّنْزيلِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مُبَلِّغاً عَنِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا السِّراجُ الْمُنيرُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مُبَشِّرُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا نَذيرُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مُنْذِرُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا نُورَ اللّٰهِ

الَّذی نَسْتَضیءُ بِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَعَلی اَهْلِ بَیْتِکَ الطَّیِّبینَ الطّاهِرینَ الْهادینَ
الْمَهْدِیّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَعَلی جَدِّکَ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ وَعَلی اَبیکَ عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ
عَلی اُمِّکَ آمِنَةَ بِنْتِ وَهْبٍ اَلسَّلامُ عَلی عَمِّکَ حَمْزَةَ سَیِّدِ الشُّهَداءِ اَلسَّلامُ عَلی
عَمِّکَ الْعَبّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ اَلسَّلامُ عَلی عَمِّکَ وَکَفیلِکَ اَبی طالِبٍ اَلسَّلامُ عَلَی
ابْنِ عَمِّکَ جَعْفَرٍ الطَّیّارِ فی جِنانِ الْخُلْدِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مُحَمَّدُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا
اَحْمَدُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حُجَّةَ اللهِ عَلَی الْاَوَّلینَ وَالْآخِرینَ وَالسّابِقُ اِلی طاعَةِ رَبِّ
الْعالَمینَ وَالْمُهَیْمِنُ عَلی رُسُلِهِ وَالْخاتَمُ لِاَنْبِیائِهِ وَالشّاهِدُ عَلی خَلْقِهِ وَالشَّفیعُ
اِلَیْهِ وَالْمَکینُ لَدَیْهِ وَالْمُطاعُ فی مَلَکُوتِهِ الْاَحْمَدُ مِنَ الْاَوْصافِ الْمُحَمَّدُ لِسائِرِ
الْاَشْرافِ الْکَریمُ عِنْدَ الرَّبِّ وَالْمُکَلَّمُ مِنْ وَراءِ الْحُجُبِ الْفائِزُ بِالسِّباقِ وَالْفائِتُ
عَنِ اللِّحاقِ تَسْلیمَ عارِفٍ بِحَقِّکَ مُعْتَرِفٍ بِالتَّقْصیرِ فی قِیامِهِ بِواجِبِکَ غَیْرِ مُنْکِرٍ
مَا انْتَهی اِلَیْهِ مِنْ فَضْلِکَ مُوقِنٍ بِالْمَزیداتِ مِنْ رَبِّکَ مُؤْمِنٍ بِالْکِتابِ الْمُنْزَلِ
عَلَیْکَ مُحَلِّلٍ حَلالَکَ مُحَرِّمٍ حَرامَکَ اَشْهَدُ یا رَسُولَ اللهِ مَعَ کُلِّ شاهِدٍ وَاَتَحَمَّلُها
عَنْ کُلِّ جاحِدٍ اَنَّکَ قَدْ بَلَّغْتَ رِسالاتِ رَبِّکَ وَنَصَحْتَ لِاُمَّتِکَ وَجاهَدْتَ
فی سَبیلِ رَبِّکَ وَصَدَعْتَ بِاَمْرِهِ وَاحْتَمَلْتَ الْاَذی فی جَنْبِهِ وَدَعَوْتَ اِلی سَبیلِهِ
بِالْحِکْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ الْجَمیلَةِ وَاَدَّیْتَ الْحَقَّ الَّذی کانَ عَلَیْکَ وَاَنَّکَ
قَدْ رَؤُفْتَ بِالْمُؤْمِنینَ وَغَلُظْتَ عَلَی الْکافِرینَ وَعَبَدْتَ اللهَ مُخْلِصاً حَتّی اَتاکَ
الْیَقینُ فَبَلَغَ اللهُ بِکَ اَشْرَفَ مَحَلِّ الْمُکَرَّمینَ وَاَعْلی مَنازِلِ الْمُقَرَّبینَ وَاَرْفَعَ دَرَجاتِ
الْمُرْسَلینَ حَیْثُ لا یَلْحَقُکَ لاحِقٌ وَلا یَفُوقُکَ فائِقٌ وَلا یَسْبِقُکَ سابِقٌ وَلا یَطْمَعُ
فی اِدْراکِکَ طامِعٌ اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذِی اسْتَنْقَذَنا بِکَ مِنَ الْهَلَکَةِ وَهَدانا بِکَ مِنَ
الضَّلالَةِ وَنَوَّرَنا بِکَ مِنَ الظُّلْمَةِ فَجَزاکَ اللهُ یا رَسُولَ اللهِ مِنْ مَبْعُوثٍ اَفْضَلَ ما

و نیز از برای دفع چشم زخم وارد شده که دستها را بلند کند و سورهٔ حمد و توحید و قل اعوذها را بخواند و دست بر بدن بکشد. ایضاً تعویذ چشم زخم: اَللّٰهُمَّ رَبَّ مَطَرٍ حابِسٍ وَحَجَرٍ یابِسٍ وَلَیْلٍ دامِسٍ وَرَطْبٍ وَیابِسٍ رُدَّ عَیْنَ الْعائِنِ عَلَیْهِ فی کَبِدِهِ وَنَحْرِهِ وَمالِهِ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَری مِنْ فُطُورٍ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ کَرَّتَیْنِ یَنْقَلِبْ اِلَیْکَ الْبَصَرُ خاسِئاً وَهُوَ حَسیرٌ. تعویذ دیگر بگوید: اَللّٰهُمَّ رَبَّ السُّلْطانِ الْعَظیمِ وَالْمَنِّ الْقَدیمِ وَالْوَجْهِ الْکَریمِ وَالْکَلِماتِ التّامّاتِ وَالدَّعَواتِ الْمُسْتَجاباتِ عافِ فُلانَ مِنْ اَنْفُسِ الْجِنِّ وَاَعْیُنِ الْاِنْسِ ...

جَازِيٍ نَبِيًّا عَنْ اُمَّتِهِ وَرَسُولاً عَمَّنْ اُرْسِلَ اِلَيْهِ بِاَبِي اَنْتَ وَاُمِّي يَا رَسُولَ اللّٰهِ زُرْتُكَ
عَارِفاً بِحَقِّكَ مُقِرّاً بِفَضْلِكَ مُسْتَبْصِراً بِضَلالَةِ مَنْ خَالَفَكَ وَخَالَفَ اَهْلَ بَيْتِكَ
عَارِفاً بِالْهُدَى الَّذِي اَنْتَ عَلَيْهِ بِاَبِي اَنْتَ وَاُمِّي وَنَفْسِي وَاَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي اَنَا اُصَلِّي
عَلَيْكَ كَمَا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ وَصَلَّى عَلَيْكَ مَلائِكَتُهُ وَاَنْبِيَاؤُهُ وَرُسُلُهُ صَلٰوةً
مُتَتَابِعَةً وَافِرَةً مُتَوَاصِلَةً لا انْقِطَاعَ لَهَا وَلا اَمَدَ وَلا اَجَلَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ وَعَلَى
اَهْلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ كَمَا اَنْتُمْ اَهْلُهُ پس دستها را بگشا و بگو اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ
جَوَامِعَ صَلَوَاتِكَ وَنَوَامِيَ بَرَكَاتِكَ وَفَوَاضِلَ خَيْرَاتِكَ وَشَرَائِفَ تَحِيَّاتِكَ وَتَسْلِيمَاتِكَ
وَكَرَامَاتِكَ وَرَحَمَاتِكَ وَصَلَوَاتِ مَلائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَاَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِينَ وَاَئِمَّتِكَ
الْمُنْتَجَبِينَ وَعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَاَهْلِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرَضِينَ وَمَنْ سَبَّحَ لَكَ يَا رَبَّ
الْعَالَمِينَ مِنَ الْاَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَشَاهِدِكَ وَنَبِيِّكَ
وَنَذِيرِكَ وَاَمِينِكَ وَمَكِينِكَ وَنَجِيِّكَ وَنَجِيبِكَ وَحَبِيبِكَ وَخَلِيلِكَ وَصَفِيِّكَ
وَصَفْوَتِكَ وَخَاصَّتِكَ وَخَالِصَتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَخَيْرِ خِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ
وَخَازِنِ الْمَغْفِرَةِ وَقَائِدِ الْخَيْرِ وَالْبَرَكَةِ وَمُنْقِذِ الْعِبَادِ مِنَ الْهَلَكَةِ بِاِذْنِكَ وَدَاعِيهِمْ اِلَى
دِينِكَ الْقَيِّمِ بِاَمْرِكَ اَوَّلِ النَّبِيِّينَ مِيثَاقاً وَآخِرِهِمْ مَبْعَثاً الَّذِي غَمَسْتَهُ فِي بَحْرِ الْفَضِيلَةِ
وَالْمَنْزِلَةِ الْجَلِيلَةِ وَالدَّرَجَةِ الرَّفِيعَةِ وَالْمَرْتَبَةِ الْخَطِيرَةِ وَاَوْدَعْتَهُ الْاَصْلابَ
الطَّاهِرَةَ وَنَقَلْتَهُ مِنْهَا اِلَى الْاَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ لُطْفاً مِنْكَ لَهُ وَتَحَنُّناً مِنْكَ عَلَيْهِ
اِذْ وَكَّلْتَ لِصَوْنِهِ وَحِرَاسَتِهِ وَحِفْظِهِ وَحِيَاطَتِهِ مِنْ قُدْرَتِكَ عَيْناً عَاصِمَةً
حَجَبْتَ بِهَا عَنْهُ مَدَانِسَ الْعَهْرِ وَمَعَائِبَ السِّفَاحِ حَتَّى رَفَعْتَ بِهِ نَوَاظِرَ الْعِبَادِ وَاَحْيَيْتَ
بِهِ مَيْتَ الْبِلادِ بِاَنْ كَشَفْتَ عَنْ نُورِ وِلادَتِهِ ظُلَمَ الْاَسْتَارِ وَاَلْبَسْتَ حَرَمَكَ بِهِ
حُلَلَ الْاَنْوَارِ اَللّٰهُمَّ فَكَمَا خَصَصْتَهُ بِشَرَفِ هٰذِهِ الْمَرْتَبَةِ الْكَرِيمَةِ وَذُخْرِ هٰذِهِ

الْمَنْقَبَةِ الْعَظِيمَةِ صَلِّ عَلَيْهِ كَمَا وَفَى بِعَهْدِكَ وَبَلَّغَ رِسَالاتِكَ وَقَاتَلَ أَهْلَ الْجُحُودِ عَلَى تَوْحِيدِكَ وَقَطَعَ رَحِمَ الْكُفْرِ فِي إِعْزَازِ دِينِكَ وَلَبِسَ ثَوْبَ الْبَلْوَى فِي مُجَاهَدَةِ أَعْدَائِكَ وَأَوْجَبْتَ لَهُ بِكُلِّ أَذًى مَسَّهُ أَوْ كَيْدٍ أَحَسَّ بِهِ مِنَ الْفِئَةِ الَّتِي حَاوَلَتْ قَتْلَهُ فَضِيلَةً تَفُوقُ الْفَضَائِلَ وَيَمْلِكُ بِهَا الْجَزِيلَ مِنْ نَوَالِكَ وَقَدْ أَسَرَّ الْحَسْرَةَ وَأَخْفَى الزَّفْرَةَ وَتَجَرَّعَ الْغُصَّةَ وَلَمْ يَتَخَطَّ مَا مَثَّلَ لَهُ وَحْيُكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ صَلاةً تَرْضَاهَا لَهُمْ وَبَلِّغْهُمْ مِنَّا تَحِيَّةً كَثِيرَةً وَسَلاماً وَآتِنَا مِنْ لَدُنْكَ فِي مُوَالاتِهِمْ فَضْلاً وَإِحْسَاناً وَرَحْمَةً وَغُفْرَاناً إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

پس چهار رکعت نماز زیارت بکن بدو سلام با هر سوره که خواهی و چون فارغ شوی تسبیح فاطمه زهراء سلام الله علیها را بخوان پس بگو اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ لِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاؤُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللهَ تَوَّاباً رَحِيماً وَلَمْ أَحْضُرْ زَمَانَ رَسُولِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلامُ اللَّهُمَّ وَقَدْ زُرْتُهُ رَاغِباً تَائِباً مِنْ سَيِّئِ عَمَلِي وَمُسْتَغْفِراً لَكَ مِنْ ذُنُوبِي وَمُقِرّاً لَكَ بِهَا وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِهَا مِنِّي وَمُتَوَجِّهاً إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَاجْعَلْنِي اللَّهُمَّ بِمُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ عِنْدَكَ وَجِيهاً فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ يَا مُحَمَّدُ يَا رَسُولَ اللهِ بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي يَا نَبِيَّ اللهِ يَا سَيِّدَ خَلْقِ اللهِ إِنِّي أَتَوَجَّهُ بِكَ إِلَى اللهِ رَبِّكَ وَرَبِّي لِيَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي وَيَتَقَبَّلَ مِنِّي عَمَلِي وَيَقْضِيَ لِي حَوَائِجِي فَكُنْ لِي شَفِيعاً عِنْدَ رَبِّكَ وَرَبِّي فَنِعْمَ الْمَسْؤُولُ الْمَوْلَى رَبِّي وَنِعْمَ الشَّفِيعُ أَنْتَ يَا مُحَمَّدُ عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ السَّلامُ اللَّهُمَّ وَأَوْجِبْ لِي مِنْكَ الْمَغْفِرَةَ وَالرَّحْمَةَ وَالرِّزْقَ الْوَاسِعَ الطَّيِّبَ النَّافِعَ كَمَا أَوْجَبْتَ لِمَنْ أَتَى نَبِيَّكَ مُحَمَّداً صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَهُوَ حَيٌّ فَأَقَرَّ لَهُ بِذُنُوبِهِ وَاسْتَغْفَرَ لَهُ رَسُولُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلامُ فَغَفَرْتَ لَهُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

روایت شده که استعاذه کند بخدا ... پس بگوید آمنت بالله وبرسوله مخلصاً له الدین
و شیخ شهید از حضرت رسول صلی الله علیه وآله نقل کرده که فرمودند شیطان دو قسم است شیطان جن و آن دور میشود بگفتن لا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم و شیطان انس و آن دور میشود بفرستادن صلوات بر محمد و آل او علیهم السلام
مؤلف گوید که در باب تعقیبات گذشت ... بعضی عوذات جهة دفع ... و ... از درد دندان ... قل ادعوا الله أو ادعوا الرحمن تا آخر سوره
عوذه عقرب روایت شده که ...

اَللّٰهُمَّ وَقَدْ اَمَّلْتُكَ وَرَجَوْتُكَ وَقُمْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ وَرَغِبْتُ اِلَيْكَ عَمَّنْ سِوَاكَ
وَقَدْ اَمَّلْتُ جَزِيْلَ ثَوَابِكَ وَاِنِّي لَمُقِرٌّ غَيْرُ مُنْكِرٍ وَتَائِبٌ اِلَيْكَ مِمَّا اقْتَرَفْتُ وَعَائِذٌ
بِكَ فِيْ هٰذَا الْمَقَامِ مِمَّا قَدَّمْتُ مِنَ الْاَعْمَالِ الَّتِيْ تَقَدَّمْتَ اِلَيَّ فِيْهَا وَنَهَيْتَنِيْ عَنْهَا وَ
اَوْعَدْتَ عَلَيْهَا الْعِقَابَ وَاَعُوْذُ بِكَرَمِ وَجْهِكَ اَنْ تُقِيْمَنِيْ مَقَامَ الْخِزْيِ وَالذُّلِّ
يَوْمَ تُهْتَكُ فِيْهِ الْاَسْتَارُ وَتَبْدُوْ فِيْهِ الْاَسْرَارُ وَالْفَضَائِحُ وَتَرْعَدُ فِيْهِ الْفَرَائِصُ
يَوْمَ الْحَسْرَةِ وَالنَّدَامَةِ يَوْمَ الْاٰفِكَةِ يَوْمَ الْاٰزِفَةِ يَوْمَ التَّغَابُنِ يَوْمَ الْفَصْلِ يَوْمَ الْجَزَاءِ
يَوْمًا كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِيْنَ اَلْفَ سَنَةٍ يَوْمَ النَّفْخَةِ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ تَتْبَعُهَا
الرَّادِفَةُ يَوْمَ النَّشْرِ يَوْمَ الْعَرْضِ يَوْمَ يَقُوْمُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِيْنَ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ اَخِيْهِ
وَاُمِّهِ وَاَبِيْهِ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيْهِ يَوْمَ تَشَقَّقُ الْاَرْضُ وَاَكْنَافُ السَّمَاءِ يَوْمَ تَأْتِيْ
كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا يَوْمَ يُرَدُّوْنَ اِلَى اللّٰهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا يَوْمَ لَا يُغْنِيْ مَوْلًى
عَنْ مَوْلًى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ اِلَّا مَنْ رَحِمَ اللّٰهُ اِنَّهُ هُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ يَوْمَ يُرَدُّوْنَ
اِلٰى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ يَوْمَ يُرَدُّوْنَ اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰهُمُ الْحَقِّ يَوْمَ يَخْرُجُوْنَ مِنَ
الْاَجْدَاثِ سِرَاعًا كَاَنَّهُمْ اِلٰى نُصُبٍ يُوْفِضُوْنَ وَكَاَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ مُهْطِعِيْنَ اِلَى
الدَّاعِ اِلَى اللّٰهِ يَوْمَ الْوَاقِعَةِ يَوْمَ تُرَجُّ الْاَرْضُ رَجًّا يَوْمَ تَكُوْنُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ
وَتَكُوْنُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ وَلَا يَسْئَلُ حَمِيْمٌ حَمِيْمًا يَوْمَ الشَّاهِدِ وَالْمَشْهُوْدِ يَوْمَ تَكُوْنُ
الْمَلٰئِكَةُ صَفًّا صَفًّا اَللّٰهُمَّ ارْحَمْ مَوْقِفِيْ فِيْ ذٰلِكَ الْيَوْمِ بِمَوْقِفِيْ فِيْ هٰذَا الْيَوْمِ وَلَا
تُخْزِنِيْ فِيْ ذٰلِكَ الْمَوْقِفِ بِمَا جَنَيْتُ عَلٰى نَفْسِيْ وَاجْعَلْ يَا رَبِّ فِيْ ذٰلِكَ الْيَوْمِ مَعَ اَوْلِيَائِكَ
مُنْطَلَقِيْ وَفِيْ زُمْرَةِ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ مَحْشَرِيْ وَاجْعَلْ حَوْضَهُ
مَوْرِدِيْ وَفِي الْغُرِّ الْكِرَامِ مَصْدَرِيْ وَاَعْطِنِيْ كِتَابِيْ بِيَمِيْنِيْ حَتّٰى اَفُوْزَ بِحَسَنَاتِيْ
وَتُبَيِّضَ بِهِ وَجْهِيْ وَتُيَسِّرَ بِهِ حِسَابِيْ وَتُرَجِّحَ بِهِ مِيْزَانِيْ وَاَمْضِيَ مَعَ الْفَائِزِيْنَ

مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ إِلَى رِضْوَانِكَ وَجِنَانِكَ إِلٰهَ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ
بِكَ مِنْ أَنْ تَفْضَحَنِي فِي ذٰلِكَ الْيَوْمِ بَيْنَ يَدَيِ الْخَلَائِقِ بِجَرِيرَتِي أَوْ أَنْ أَلْقَى الْخِزْيَ
وَالنَّدَامَةَ بِخَطِيئَتِي أَوْ أَنْ تُظْهِرَ فِيهِ سَيِّئَاتِي عَلَى حَسَنَاتِي أَوْ أَنْ تُنَوِّهَ بَيْنَ الْخَلَائِقِ
بِاسْمِي يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ الْعَفْوَ الْعَفْوَ السَّتْرَ السَّتْرَ اللَّهُمَّ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ يَكُونَ فِي ذٰلِكَ
الْيَوْمِ فِي مَوَاقِفِ الْأَشْرَارِ مَوْقِفِي أَوْ فِي مَقَامِ الْأَشْقِيَاءِ مَقَامِي وَإِذَا مَيَّزْتَ بَيْنَ خَلْقِكَ
فَسُقْتَ كُلًّا بِأَعْمَالِهِمْ زُمَرًا إِلَى مَنَازِلِهِمْ فَسُقْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَفِي
زُمْرَةِ أَوْلِيَائِكَ الْمُتَّقِينَ إِلَى جَنَّاتِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ پس وداع کن آنحضرت را و بگو
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْبَشِيرُ النَّذِيرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا
السِّرَاجُ الْمُنِيرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا السَّفِيرُ بَيْنَ اللهِ وَبَيْنَ خَلْقِهِ أَشْهَدُ يَا رَسُولَ اللهِ
أَنَّكَ كُنْتَ نُورًا فِي الْأَصْلَابِ الشَّامِخَةِ وَالْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ لَمْ تُنَجِّسْكَ الْجَاهِلِيَّةُ
بِأَنْجَاسِهَا وَلَمْ تُلْبِسْكَ مِنْ مُدْلَهِمَّاتِ ثِيَابِهَا وَأَشْهَدُ يَا رَسُولَ اللهِ أَنِّي مُؤْمِنٌ بِكَ
وَبِالْأَئِمَّةِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِكَ مُوقِنٌ بِجَمِيعِ مَا أَتَيْتَ بِهِ رَاضٍ مُؤْمِنٌ وَأَشْهَدُ أَنَّ الْأَئِمَّةَ
مِنْ أَهْلِ بَيْتِكَ أَعْلَامُ الْهُدَى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا اللَّهُمَّ
لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَةِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ وَإِنْ تَوَفَّيْتَنِي
فَإِنِّي أَشْهَدُ فِي مَمَاتِي عَلَى مَا أَشْهَدُ عَلَيْهِ فِي حَيَاتِي أَنَّكَ أَنْتَ اللهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا
أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَأَنَّ الْأَئِمَّةَ مِنْ
أَهْلِ بَيْتِهِ أَوْلِيَاؤُكَ وَأَنْصَارُكَ وَحُجَجُكَ عَلَى خَلْقِكَ وَخُلَفَاؤُكَ فِي عِبَادِكَ
وَأَعْلَامُكَ فِي بِلَادِكَ وَخُزَّانُ عِلْمِكَ وَحَفَظَةُ سِرِّكَ وَتَرَاجِمَةُ وَحْيِكَ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغْ رُوحَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي سَاعَتِي هٰذِهِ وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ
تَحِيَّةً مِنِّي وَسَلَامًا وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ لَا جَعَلَهُ

تعالى بأقوائمها وأذنابها
كأنما عمادها وأنصارها و
فوالها عني وعمن أحببت
إلا المعوذة النهار إن الله
تعالى و در بعضی از عقرب
بخواند سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي
الْعَالَمِينَ إِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي
الْمُحْسِنِينَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا
الْمُؤْمِنِينَ و در روایتی است که
وقتی که حضرت نوح علیه السلام
سوار کشتی شد منع نمود عقرب
را از سوار شدن بر کشتی
عقرب گفت من عهد میکنم
با تو که هر کس بگوید
سَلَامٌ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَعَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ
در چند حدیث وارد شده
است که ... نمک ...
نیش عقرب را گزیدن ...
باب چهارم

اللّهِ الْحَرِّ تَسْلیمی عَلَیْکَ. شیخ در مصباح سید در جمال الاسبوع در اعمال روز جمعه فرموده اند که مستحب است زیارت حضرت رسول و ائمه علیهم السلام در روز جمعه و روایت کرده اند از حضرت صادق که فرمود هر که خواهد زیارت کند قبر رسول خدا و قبر امیرالمؤمنین و فاطمه و حسن و حسین و قبرهای سایر حجج طاهره علیهم السلام را و در شهر خود باشد پس در روز جمعه غسل کند و دو جامه پاکیزه بپوشد و بیرون رود بصحرائی و بروایت دیگر بر بام خانه بالا رود پس چهار رکعت نماز بگذارد و با هر سوره که میسر شود پس چون تشهد و سلام نماز دهد برخیزد رو بقبله و بگوید اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا النَّبِیُّ وَ رَحْمَةُ اللّهِ وَ بَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا النَّبِیُّ الْمُرْسَلُ وَ الْوَصِیُّ الْمُرْتَضی وَ السَّیِّدَةُ الْکُبْری وَ السَّیِّدَةُ الزَّهْراءُ وَ السِّبْطانِ الْمُنْتَجَبانِ وَ الْاَوْلادُ الْاَعْلامُ وَ الْاُمَناءُ الْمُنْتَجَبُونَ (الْمُنْتَخَبُونَ) جِئْتُ انْقِطاعاً اِلَیْکُمْ وَ اِلی آبائِکُمْ وَ وَلَدِکُمُ الْخَلَفِ عَلی بَرَکَةِ الْحَقِّ فَقَلْبی لَکُمْ مُسَلِّمٌ وَ نُصْرَتی لَکُمْ مُعَدَّةٌ حَتّی یَحْکُمَ اللّهُ بِدینِهِ فَمَعَکُمْ مَعَکُمْ لا مَعَ عَدُوِّکُمْ اِنّی لَمِنَ الْقائِلینَ بِفَضْلِکُمْ مُقِرٌّ بِرَجْعَتِکُمْ لا اُنْکِرُ لِلّهِ قُدْرَةً وَ لا اَزْعُمُ اِلّا ما شاءَ اللّهُ سُبْحانَ اللّهِ ذِی الْمُلْکِ وَ الْمَلَکُوتِ یُسَبِّحُ اللّهَ بِاَسْمائِهِ جَمیعُ خَلْقِهِ وَ السَّلامُ عَلی اَرْواحِکُمْ وَ اَجْسادِکُمْ وَ السَّلامُ عَلَیْکُمْ وَ رَحْمَةُ اللّهِ وَ بَرَکاتُهُ. مؤلف گوید که روایات بسیار وارد شده که از هر جا سلام و صلوات بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم فرستاده شود بآنحضرت میرسد و در روایتی وارد شده که ملکی موکل است بر آنکه هر مؤمنی که بگوید صَلَّی اللّهُ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ آن ملک در جواب گوید وَ عَلَیْکَ پس از آن بحضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله عرض کند یا رسول الله فلانشخص سلام بر شما رسانید آنحضرت فرماید وَ عَلَیْهِ السَّلامُ و در روایت معتبر است که آنحضرت فرمود هر که زیارت کند قبر مرا بعد از موت من خواهد بود مثل کسیکه هجرت کرده بسوی من در حیات من پس هرگاه استطاعت ندارید که بزیارت قبر من بیائید سلام بفرستید بسوی من که البته میرسد بمن و اخبار باین مضمون بسیار است و ما در باب اول در ذکر زیارت حجج طاهره در ایام هفته دو زیارت برای حضرت رسول صلی الله علیه در روز شنبه نقل کردیم اگر خواستی بآنها رجوع کن و بعض خواندن آنها را نائل نماز و شایسته است صلوات فرستادن بر آنحضرت بآن صلواتی که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام بر آنجناب فرستاده در یکی از خطب خود در روز جمعه

أَسْتَوْدِعُ اللهَ الْعَلِيَّ الْأَعْلَى الْجَلِيلَ الْعَظِيمَ نَفْسِي وَمَنْ يَعْنِينِي أَمْرُهُ أَسْتَوْدِعُ اللهَ نَفْسِيَ الْمَرْهُوبَ الْمَخُوفَ الْمُتَضَعْضِعَ لِعَظَمَتِهِ كُلُّ شَيْءٍ سه مرتبه

از آنحضرت مرویست که چون داخل شام شوی بگو اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِنْدَ إِقْبَالِ لَيْلِكَ وَإِدْبَارِ نَهَارِكَ وَحُضُورِ صَلَوَاتِكَ وَأَصْوَاتِ دُعَائِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و دعا کن بآنچه خواهی

چهارم از حضرت صادق علیه السلام مرویست که بدرستیکه رسول خدا صلی الله علیه و آله چون داخل صبح میشد میگفت بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَإِلَى اللهِ وَفِي سَبِيلِ اللهِ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

چنانچه در دعا گذشت إِنَّ اللهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَحَنَّنْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَأَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ وَتَحَنَّنْتَ وَسَلَّمْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللّٰهُمَّ أَعْطِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالشَّرَفَ وَالْفَضِيلَةَ وَالْمَنْزِلَةَ الْكَرِيمَةَ اللّٰهُمَّ اجْعَلْ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ أَعْظَمَ الْخَلَائِقِ كُلِّهِمْ شَرَفًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَأَقْرَبَهُمْ مِنْكَ مَقْعَدًا وَأَوْجَهَهُمْ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ جَاهًا وَأَفْضَلَهُمْ عِنْدَكَ مَنْزِلَةً وَنَصِيبًا اللّٰهُمَّ أَعْطِ مُحَمَّدًا أَشْرَفَ الْمَقَامِ وَحِبَاءَ السَّلَامِ وَشَفَاعَةَ الْإِسْلَامِ اللّٰهُمَّ وَأَلْحِقْنَا بِهِ غَيْرَ خَزَايَا وَلَا نَاكِبِينَ وَلَا نَادِمِينَ وَلَا مُبَدِّلِينَ إِلٰهَ الْحَقِّ آمِينَ و بیاید در آخر باب زیارات ذکر صلوات بر حضرت رسول و آل او علیهم السلام

زیارت ائمه بقیع علیهم السلام

یعنی حضرات امام حسن مجتبی و امام زین العابدین و امام محمد باقر و امام جعفر صادق علیهم السلام چون خواستی زیارت کنی این بزرگواران را باید بعمل آوری آنچه در آداب زیارات ذکر شد از غسل و طهارت و پوشیدن جامه های پاک و پاکیزه و استعمال بوی خوش و رخصت طلبیدن در دخول و بخوانی و بگوئی يَا مَوَالِيَّ يَا أَبْنَاءَ رَسُولِ اللهِ عَبْدُكُمْ وَابْنُ أَمَتِكُمُ الذَّلِيلُ بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَالْمُضْعِفُ فِي عُلُوِّ قَدْرِكُمْ وَالْمُعْتَرِفُ بِحَقِّكُمْ جَاءَكُمْ مُسْتَجِيرًا بِكُمْ قَاصِدًا إِلَى حَرَمِكُمْ مُتَقَرِّبًا إِلَى مَقَامِكُمْ مُتَوَسِّلًا إِلَى اللهِ تَعَالَى بِكُمْ أَأَدْخُلُ يَا مَوَالِيَّ أَأَدْخُلُ يَا أَوْلِيَاءَ اللهِ أَأَدْخُلُ يَا مَلَائِكَةَ اللهِ الْمُحْدِقِينَ بِهٰذَا الْحَرَمِ الْمُقِيمِينَ بِهٰذَا الْمَشْهَدِ و بعد از خشوع و خضوع و رقت داخل شو و پای راست را مقدم دار و بگو اللهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ كَثِيرًا وَسُبْحَانَ اللهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ الْمَاجِدِ الْأَحَدِ الْمُتَفَضِّلِ الْمَنَّانِ الْمُتَطَوِّلِ الْحَنَّانِ الَّذِي مَنَّ بِطَوْلِهِ وَسَهَّلَ زِيَارَةَ سَادَاتِي بِإِحْسَانِهِ وَلَمْ يَجْعَلْنِي عَنْ زِيَارَتِهِمْ مَمْنُوعًا بَلْ تَطَوَّلَ وَمَنَحَ پس نزدیک قبور مقدسه ایشان برو و پشت بقبله و رو بقبر ایشان

کن و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ اَئِمَّةَ الْهُدٰی اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ اَهْلَ التَّقْوٰی اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ اَیُّهَا الْحُجَجُ عَلٰی اَهْلِ الدُّنْیا اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ اَیُّهَا الْقُوّامُ فِی الْبَرِیَّةِ بِالْقِسْطِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ اَهْلَ الصَّفْوَةِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ آلَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ اَهْلَ النَّجْوٰی اَشْهَدُ اَنَّکُمْ قَدْ بَلَّغْتُمْ وَنَصَحْتُمْ وَصَبَرْتُمْ فِی ذاتِ اللّٰهِ وَکُذِّبْتُمْ وَاُسِیءَ اِلَیْکُمْ فَغَفَرْتُمْ وَاَشْهَدُ اَنَّکُمُ الْاَئِمَّةُ الرّاشِدُونَ الْمُهْتَدُونَ وَاَنَّ طاعَتَکُمْ مَفْرُوضَةٌ وَاَنَّ قَوْلَکُمُ الصِّدْقُ وَاَنَّکُمْ دَعَوْتُمْ فَلَمْ تُجابُوا وَاَمَرْتُمْ فَلَمْ تُطاعُوا وَاَنَّکُمْ دَعائِمُ الدّینِ وَاَرْکانُ الْاَرْضِ لَمْ تَزالُوا بِعَیْنِ اللّٰهِ یَنْسَخُکُمْ مِنْ اَصْلابِ کُلِّ مُطَهَّرٍ وَیَنْقُلُکُمْ مِنْ اَرْحامِ الْمُطَهَّراتِ لَمْ تُدَنِّسْکُمُ الْجاهِلِیَّةُ الْجَهْلاءُ وَلَمْ تَشْرَکْ فیکُمْ فِتَنُ الْاَهْواءِ طِبْتُمْ وَطابَ مَنْبِتُکُمْ مَنَّ بِکُمْ عَلَیْنا دَیّانُ الدّینِ فَجَعَلَکُمْ فی بُیُوتٍ اَذِنَ اللّٰهُ اَنْ تُرْفَعَ وَیُذْکَرَ فیهَا اسْمُهُ وَجَعَلَ صَلَواتِنا عَلَیْکُمْ رَحْمَةً لَنا وَکَفّارَةً لِذُنُوبِنا اِذِ اخْتارَکُمُ اللّٰهُ لَنا وَطَیَّبَ خَلْقَنا بِما مَنَّ عَلَیْنا مِنْ وِلایَتِکُمْ وَکُنّا عِنْدَهُ مُسَمَّیْنَ بِعِلْمِکُمْ مُعْتَرِفینَ بِتَصْدیقِنا اِیّاکُمْ وَهٰذا مَقامُ مَنْ اَسْرَفَ وَاَخْطَاَ وَاسْتَکانَ وَاَقَرَّ بِما جَنٰی وَرَجٰی بِمَقامِهِ الْخَلاصَ وَاَنْ یَسْتَنْقِذَهُ بِکُمْ مُسْتَنْقِذُ الْهَلْکٰی مِنَ الرَّدٰی فَکُونُوا لی شُفَعاءَ فَقَدْ وَفَدْتُ اِلَیْکُمْ اِذْ رَغِبَ عَنْکُمْ اَهْلُ الدُّنْیا وَاتَّخَذُوا آیاتِ اللّٰهِ هُزُواً وَاسْتَکْبَرُوا عَنْها یا مَنْ هُوَ قائِمٌ لا یَسْهُو وَدائِمٌ لا یَلْهُو وَمُحیطٌ بِکُلِّ شَیْءٍ لَکَ الْمَنُّ بِما وَفَّقْتَنی وَعَرَّفْتَنی بِما اَقَمْتَنی عَلَیْهِ اِذْ صَدَّ عَنْهُ عِبادُکَ وَجَهِلُوا مَعْرِفَتَهُ وَاسْتَخَفُّوا بِحَقِّهِ وَمالُوا اِلٰی سِواهُ فَکانَتِ الْمِنَّةُ مِنْکَ عَلَیَّ مَعَ اَقْوامٍ خَصَصْتَهُمْ بِما خَصَصْتَنی بِهِ فَلَکَ الْحَمْدُ اِذْ کُنْتُ عِنْدَکَ فی مَقامی هٰذا مَذْکُوراً مَکْتُوباً فَلا تَحْرِمْنی ما رَجَوْتُ وَلا تُخَیِّبْنی فیما دَعَوْتُ بِحُرْمَةِ مُحَمَّدٍ

وَآلِهِ الطّاهِرینَ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ پس دعا کن از برای خود هر چه خواهی و شیخ طوسیؒ در تهذیب فرموده که بعد از آن هشت رکعت نماز زیارت بکن یعنی از برای هر امامی دو رکعت

اَللّٰهُمَّ اِنَّکَ اَنْتَ الْمَلِکُ الْحَقُّ ... وَاِلَیْکَ فَوَّضْتُ اَمْری وَعَلَیْکَ تَوَکَّلْتُ یا رَبَّ الْعالَمینَ اَللّٰهُمَّ احْفَظْنی بِحِفْظِ الْاِیمانِ مِنْ بَیْنِ یَدَیَّ وَمِنْ خَلْفی وَعَنْ یَمینی وَعَنْ شِمالی وَمِنْ فَوْقی وَمِنْ تَحْتی وَمِنْ قِبَلی لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ نَسْاَلُکَ الْعَفْوَ وَالْعافِیَةَ مِنْ کُلِّ سُوءٍ وَشَیْنٍ فِی الدُّنْیا وَالْآخِرَةِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَعُوذُ بِکَ مِنْ عَذابِ الْقَبْرِ وَمِنْ ضَغْطَةِ الْقَبْرِ وَمِنْ ضیقِ الْقَبْرِ وَاَعُوذُ بِکَ مِنْ سَطَواتِ اللَّیْلِ وَالنَّهارِ اَللّٰهُمَّ رَبَّ الْمَشْعَرِ الْحَرامِ وَرَبَّ الْبَلَدِ الْحَرامِ وَرَبَّ الْحِلِّ وَالْحَرامِ اَبْلِغْ

و شیخ طوسی و سید بن طاوس گفته‌اند که چون خواهی ایشان را وداع کنی بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ اَئِمَّةَ الْهُدیٰ وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ وَ بَرَکاتُهُ اَسْتَوْدِعُکُمُ اللّٰهَ وَ اَقْرَءُ عَلَیْکُمُ السَّلامَ اٰمَنّا بِاللّٰهِ وَ بِالرَّسُولِ وَ بِما جِئْتُمْ بِهِ وَ دَلَلْتُمْ عَلَیْهِ اَللّٰهُمَّ فَاکْتُبْنا مَعَ الشّاهِدِینَ پس دعا بسیار کن و از خدا سؤال کن که دیگر برای زیارت ایشان برگرداند و آخر عهد تو نباشد از زیارت ایشان و علامهٔ مجلسی ره در بحار زیارت مبسوطی از یکی از نسخ قدیمه ایراد فرموده و چون بتصحیح ایشان و دیگران بهترین زیارات برای ایشان زیارات جامعه است که ان شاء اللّه بعضی از آنها بعد از این مذکور خواهد شد ما در اینمقام بهمین قدر اکتفا نمودیم و در باب اوّل در ذکر زیارات حجج طاهره علیهم السلام در ایام هفته زیارتی برای جناب امام حسن علیه السلام و زیارتی برای این سه امام دیگر نقل کردیم از آنها غفلت نشود و بدانکه ما در زیارت هر یک از حجج طاهره علیهم السلام غیر از ائمهٔ بقیع صلوات اللّه علیهم صلواتی برای صاحب زیارت ذکر میکنیم و در صلوات بر این بزرگواران اکتفا میکنیم بصلواتی که در آخر باب زیارات ذکر میشود با نجا رجوع کن و بعد که صلوات بر ایشان میزان اعمال حسنهٔ خود را سنگین نما و نیز بدانکه کثرت شوق این محجور شکسته بالمشاهد مشرفه مرا وادار میکند که از قصیدهٔ هائیهٔ فاضل اوحدی مادح آل احمد جناب شیخ ازری رضوان اللّه علیه که از شیخ الفقهاء العظام خاتم المجتهدین الفخام شیخ محمد حسن صاحب جواهر الکلام نقل شده که آرزو میکرد که این قصیده در نامهٔ عمل او نوشته شود و جواهر در نامهٔ عمل ازری چند شعری که مناسب با اینمقام است در اینجا ذکر نمایم و خود را بآن مشغول نمایم قال رحمه اللّه

اِنَّ تِلْکَ الْقُلُوبَ اَقْلَقَهَا الْوَجْدُ	وَ اَدْمیٰ تِلْکَ الْعُیُونَ بُکاها	کانَ اَنْکَی الْخُطُوبِ لَمْ یَلْقَ مِنْها
مُقْلَةً لٰکِنِ الْهَویٰ ما بَکاها	کُلَّ یَوْمٍ لِلْحادِثاتِ عَوادٍ	لَیْسَ یَقْویٰ رَضْویٰ عَلیٰ مُلْتَقاها
کَیْفَ یُرْجَی الْخَلاصُ مِنْهُنَّ اِلّا	بِذِمامٍ مِنْ سَیِّدِ الرُّسُلِ طٰهٰ	مَعْقِلِ الْخائِفِینَ مِنْ کُلِّ خَوْفٍ
اَوْفَرِ الْعُرْبِ ذِمَّةً اَوْفاها	مَصْدَرُ الْعِلْمِ لَیْسَ اِلّا لَدَیْهِ	خَبَرُ الْکائِناتِ مِنْ مُبْتَداها
فاضَ لِلْخَلْقِ مِنْهُ عِلْمٌ وَ حِلْمٌ	اَخَذَتْ مِنْهُما الْعُقُولُ نُهاها	نَوَّهَتْ بِاسْمِهِ السَّمٰواتُ وَ الْاَ
رْضُ کَما نَوَّهَتْ بِصُبْحٍ ذُکاها	وَ غَدَتْ تَنْشُرُ الْفَضائِلَ عَنْهُ	کُلُّ قَوْمٍ عَلَی اخْتِلافِ لُغاها
طَرِبَتْ لِاسْمِهِ الثَّریٰ فَاسْتَطالَتْ	فَوْقَ عُلْوِیَّةِ السَّما سُفْلاها	جازَ مِنْ جَوْهَرِ التَّقَدُّسِ ذاتاً
نامَتِ الْاَنْبِیاءُ فِی مَعْناها	لا تُجِلْ فِی صِفاتِ اَحْمَدَ فِکْراً	فَهِیَ الصُّورَةُ الَّتِی لَنْ تَراها

عوذه و قال محمد بن علی علیهما السلام اَللّٰهُمَّ اِنّی اَعُوذُ بِکَ مِنَ ... الْمُصِیبَةِ وَ اَعُوذُ بِکَ اَنْ اَمُوتَ غَرَقاً اَوْ حَرَقاً اَوْ شَرَقاً اَوْ قَوَداً اَوْ صَبْراً اَوْ مَسْمُوماً اَوْ تَرَدِّیاً اَوْ اَکْلَ السَّبُعِ اَوْ مَوْتَ الْفُجاءَةِ اَوْ بِشَیْءٍ مِنْ مِیتاتِ السُّوءِ وَ لٰکِنْ اَمِتْنی عَلیٰ فِراشی فی طاعَتِکَ وَ طاعَةِ رَسُولِکَ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَ اٰلِهِ مُصِیباً لِلْحَقِّ غَیْرَ مُخْطِئٍ اَوْ فِی الصَّفِّ الَّذِینَ نَعَتَّهُمْ فی کِتابِکَ کَاَنَّهُمْ بُنْیانٌ مَرْصُوصٌ اُعِیذُ نَفْسی وَ وُلْدی وَ ما رَزَقَنی رَبّی بِقُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ تا آخر سوره وَ اُعِیذُ نَفْسی وَ وُلْدی وَ ما رَزَقَنی رَبّی بِقُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النّاسِ تا آخر سوره

أي خلق لله أعظم منه — وهو الغاية التي استقصاها — قلب الخافقين ظهراً لبطن
فرأى ذات أحمد فاجتباها — لست أنسى له منازل قدس — قد بناها التقى فأعلى بناها
ورجالاً أعزة في بيوت — أذن الله أن يعز حماها — سادة لا تريد إلا رضى الله
كما لا يريد إلا رضاها — خصها من كماله بالمعاني — وبأعلى أسمائه سماها
لم يكونوا للعرش إلا كنوزاً — خافيات سبحان من أبداها — كم لهم ألسن عن الله تنبي
هي أقلام حكمة قد براها — وهم الأعين الصحيحات تهدي — كل عين مكفوفة عيناها
علماء أئمة حكماء — يهتدي النجم باتباع هداها — قادة علمهم ورأي حجاهم
مسمعا كل حكمة منظراها — ما أبالي ولو أهيلت على الأر — ض السماوات بعد نيل ولاها

ذکر سایر زیارات در مدینه طیبه نقل از مصباح الزائر و غیره

زیارت ابراهیم بن رسول الله صلی الله علیه و آله میباشد نزدیک قبر میگوئی اَلسَّلامُ عَلىٰ رَسُولِ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلىٰ نَبِيِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلىٰ حَبِيبِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلىٰ صَفِيِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلىٰ نَجِيِّ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلىٰ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللهِ سَيِّدِ الْاَنْبِياءِ وَخاتَمِ الْمُرْسَلِينَ وَخِيَرَةِ اللهِ مِنْ خَلْقِهِ
فِي اَرْضِهِ وَسَمائِهِ اَلسَّلامُ عَلىٰ جَمِيعِ اَنْبِيائِهِ وَرُسُلِهِ اَلسَّلامُ عَلَى الشُّهَداءِ وَالسُّعَداءِ
وَالصّالِحِينَ اَلسَّلامُ عَلَيْنا وَعَلىٰ عِبادِ اللهِ الصّالِحِينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيَّتُهَا الرُّوحُ
الزّاكِيَةُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيَّتُهَا النَّفْسُ الشَّرِيفَةُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيَّتُهَا السُّلالَةُ الطّاهِرَةُ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيَّتُهَا النَّسَمَةُ الزّاكِيَةُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ خَيْرِ الْوَرىٰ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يَا بْنَ النَّبِيِّ الْمُجْتَبىٰ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الْمَبْعُوثِ اِلىٰ كافَّةِ الْوَرىٰ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ
الْبَشِيرِ النَّذِيرِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ السِّراجِ الْمُنِيرِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الْمُؤَيَّدِ بِالْقُرْآنِ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الْمُرْسَلِ اِلَى الْاِنْسِ وَالْجانِّ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ صاحِبِ الرّايَةِ
وَالْعَلامَةِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الشَّفِيعِ يَوْمَ الْقِيامَةِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ مَنْ حَباهُ اللهُ
بِالْكَرامَةِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدِ اخْتارَ اللهُ لَكَ

ويكون الحمد لله عدد ما
خلق الله والحمد لله ملء ما
خلق والحمد لله ملء ما
ما خلق والحمد لله مداد كلماته
خلق والحمد لله زنة عرشه
والحمد لله رضا نفسه ولا
إله إلا الله الحليم الكريم
لا إله إلا الله العلي
العظيم سبحان الله رب
السماوات والأرضين وما
بينهما ورب العرش العظيم
اللهم إني أعوذ بك من
الشقاء ومن شماتة الأعداء
وأعوذ بك من الفقر والوقر
وأعوذ بك من سوء المنظر في
الأهل والمال والولد
وصلوات بفرستد بر محمد وآل
[illegible]

ذات نعامہ قبل ان یکتب علیک احکامہ او یکلفک حلالہ وحرامہ فنقلک
الیہ طیبا زاکیا مرضیا طاہرا من کل نجس مقدسا من کل دنس وبوأک جنۃ الماوی
ورفعک الی الدرجات العلی وصلی اللہ علیک صلوۃ تقر بہا عین رسولہ وتبلغہ
اکبر مامولہ اللہم اجعل افضل صلواتک وازکاہا وانمی برکاتک واوفاہا
علی رسولک ونبیک وخیرتک من خلقک محمد خاتم النبیین وعلی من نسل من
اولادہ الطیبین وعلی من خلف من عترتہ الطاہرین برحمتک یا ارحم الراحمین
اللہم انی اسئلک بحق محمد صفیک وابرہیم نجل نبیک ان تجعل سعیی بہم
مشکورا وذنبی بہم مغفورا وحیوتی بہم سعیدۃ وعاقبتی بہم حمیدۃ وحوائجی بہم
مقضیۃ وافعالی بہم مرضیۃ واموری بہم مسعودۃ وشؤونی بہم محمودۃ اللہم
واحسن لی التوفیق ونفس عنی کل ہم وضیق اللہم جنبنی عقابک وامنحنی ثوابک
واسکنی جنانک وارزقنی رضوانک وامانک واشرک لی فی صالح دعائی والدی
وولدی وجمیع المؤمنین والمؤمنات الاحیاء منہم والاموات انک ولی الباقیات
الصالحات امین رب العالمین پس بخواہد حاجتہای خود را و دو رکعت نماز زیارت بگذارد

زیارت جناب فاطمہ بنت اسد والدہ حضرت امیرالمومنین علیہ السلام بایستد نزد قبر

ایشان و بگوید السلام علی نبی اللہ السلام علی رسول اللہ السلام علی محمد سید المرسلین
السلام علی محمد سید الاولین السلام علی محمد سید الآخرین السلام علی من بعثہ
اللہ رحمۃ للعالمین السلام علیک ایہا النبی ورحمۃ اللہ وبرکاتہ السلام علی
فاطمۃ بنت اسد الہاشمیۃ السلام علیک ایتہا الصدیقۃ المرضیۃ السلام علیک
ایتہا التقیۃ النقیۃ السلام علیک ایتہا الکریمۃ الرضیۃ السلام علیک یا
کافلۃ محمد خاتم النبیین السلام علیک یا والدۃ سید الوصیین السلام علیک

ہر روز صبح کے وقت ... بسم اللہ الرحمن الرحیم ولا حول ولا قوۃ الا باللہ العلی العظیم ... الحمد للہ رب الصباح الحمد للہ فالق الاصباح ... الحمد للہ الذی ذہب باللیل بقدرتہ وجاء بالنہار برحمتہ ونحن فی عافیۃ ... سبحان ربک رب العزۃ عما یصفون وسلام علی المرسلین والحمد للہ رب العالمین فسبحان اللہ حین ...

يَا مَنْ ظَهَرَتْ شَفَقَتُهَا عَلَىٰ رَسُولِ اللّٰهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا مَنْ تَرْبِيَتُهَا لِوَلِيِّ اللّٰهِ الْأَمِينِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ وَعَلَىٰ رُوحِكِ وَبَدَنِكِ الطَّاهِرِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ وَعَلَىٰ وَلَدِكِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنَّكِ أَحْسَنْتِ الْكَفَالَةَ وَأَدَّيْتِ الْأَمَانَةَ وَاجْتَهَدْتِ فِي مَرْضَاتِ اللّٰهِ وَبَالَغْتِ فِي حِفْظِ رَسُولِ اللّٰهِ عَارِفَةً بِحَقِّهِ مُؤْمِنَةً بِصِدْقِهِ مُعْتَرِفَةً بِنُبُوَّتِهِ مُسْتَبْصِرَةً بِنِعْمَتِهِ كَافِلَةً بِتَرْبِيَتِهِ مُشْفِقَةً عَلَىٰ نَفْسِهِ وَاقِفَةً عَلَىٰ خِدْمَتِهِ مُخْتَارَةً رِضَاهُ ﷺ وَأَشْهَدُ أَنَّكِ مَضَيْتِ عَلَى الْإِيمَانِ وَالتَّمَسُّكِ بِأَشْرَفِ الْأَدْيَانِ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً طَاهِرَةً زَكِيَّةً تَقِيَّةً نَقِيَّةً فَرَضِيَ اللّٰهُ عَنْكِ وَأَرْضَاكِ وَجَعَلَ الْجَنَّةَ مَنْزِلَكِ وَمَأْوَاكِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَانْفَعْنِي بِزِيَارَتِهَا وَثَبِّتْنِي عَلَىٰ مَحَبَّتِهَا وَلَا تَحْرِمْنِي شَفَاعَتَهَا وَشَفَاعَةَ الْأَئِمَّةِ مِنْ ذُرِّيَّتِهَا وَارْزُقْنِي مُرَافَقَتَهَا وَاحْشُرْنِي مَعَهَا وَمَعَ أَوْلَادِهَا الطَّاهِرِينَ اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِي إِيَّاهَا وَارْزُقْنِي الْعَوْدَ إِلَيْهَا أَبَداً مَا أَبْقَيْتَنِي وَإِذَا تَوَفَّيْتَنِي فَاحْشُرْنِي فِي زُمْرَتِهَا وَأَدْخِلْنِي فِي شَفَاعَتِهَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ بِحَقِّهَا عِنْدَكَ وَمَنْزِلَتِهَا لَدَيْكَ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ النَّارِ پس دو رکعت نماز زیارت بجاآورد و دعا

میکنی با نچہ خواہی و منصرف میشوی — زیارت حضرت حمزہ رضی اللہ عنہ در احد

چون بزیارت آنحضرت رفتی میگوئی نزد قبر شریف اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمَّ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ الشُّهَدَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَسَدَ اللّٰهِ وَأَسَدَ رَسُولِهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ جَاهَدْتَ فِي اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ وَجُدْتَ بِنَفْسِكَ وَنَصَحْتَ رَسُولَ اللّٰهِ ﷺ وَكُنْتَ فِيمَا عِنْدَ اللّٰهِ سُبْحَانَهُ رَاغِباً بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي أَتَيْتُكَ مُتَقَرِّباً إِلَىٰ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِذٰلِكَ رَاغِباً إِلَيْكَ فِي الشَّفَاعَةِ أَبْتَغِي بِزِيَارَتِكَ خَلَاصَ نَفْسِي مُتَعَوِّذاً بِكَ

سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّنَا وَرَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ سَبَقَتْ رَحْمَتُكَ غَضَبَكَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَتُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

اَللّٰهُمَّ أَنْتَ رَبِّي ... وَأَنَا عَبْدُكَ

مُتَقَرِّباً إِلَى اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ بِزِيَارَتِكَ وَ

مِنْ نَارٍ اسْتَحَقَّهَا مِثْلِي بِمَا جَنَيْتُ عَلَى نَفْسِي هَارِبًا مِنْ ذُنُوبِيَ الَّتِي احْتَطَبْتُهَا عَلَى ظَهْرِي
فَزِعًا إِلَيْكَ رَجَاءَ رَحْمَةِ رَبِّي أَتَيْتُكَ مِنْ شُقَّةٍ بَعِيدَةٍ طَالِبًا فَكَاكَ رَقَبَتِي
مِنَ النَّارِ وَقَدْ أَوْقَرَتْ ظَهْرِي ذُنُوبِي وَأَتَيْتُ مَا أَسْخَطَ رَبِّي وَلَمْ أَجِدْ أَحَدًا أَفْزَعُ إِلَيْهِ
خَيْرًا لِي مِنْكُمْ أَهْلَ بَيْتِ الرَّحْمَةِ فَكُنْ لِي شَفِيعًا يَوْمَ فَقْرِي وَحَاجَتِي فَقَدْ سِرْتُ إِلَيْكَ
مَحْزُونًا وَأَتَيْتُكَ مَكْرُوبًا وَسَكَبْتُ عَبْرَتِي عِنْدَكَ بَاكِيًا وَصِرْتُ إِلَيْكَ مُفْرَدًا وَأَنْتَ
مِمَّنْ أَمَرَنِيَ اللّٰهُ بِصِلَتِهِ وَحَثَّنِي عَلَى بِرِّهِ وَدَلَّنِي عَلَى فَضْلِهِ وَهَدَانِي لِحُبِّهِ وَرَغَّبَنِي
فِي الْوِفَادَةِ إِلَيْهِ وَأَلْهَمَنِي طَلَبَ الْحَوَائِجِ عِنْدَهُ أَنْتُمْ أَهْلُ بَيْتٍ لَا يَشْقَى مَنْ تَوَلَّاكُمْ
وَلَا يَخِيبُ مَنْ أَتَاكُمْ وَلَا يَخْسَرُ مَنْ يَهْوَاكُمْ وَلَا يَسْعَدُ مَنْ عَادَاكُمْ پس رو بقبله میکند
دو رکعت نماز زیارت بجا میاورد و بعد از فراغ خود را بقبر میچسپاند و میگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَللّٰهُمَّ إِنِّي تَعَرَّضْتُ لِرَحْمَتِكَ بِلُزُومِي لِقَبْرِ عَمِّ نَبِيِّكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
لِيُجِيرَنِي مِنْ نِقْمَتِكَ فِي يَوْمٍ تَكْثُرُ فِيهِ الْأَصْوَاتُ وَتُشْغَلُ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا قَدَّمَتْ وَ
تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا فَإِنْ تَرْحَمْنِي الْيَوْمَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيَّ وَلَا حُزْنٌ وَإِنْ تُعَاقِبْ فَمَوْلًى لَهُ
الْقُدْرَةُ عَلَى عَبْدِهِ وَلَا تُخَيِّبْنِي بَعْدَ الْيَوْمِ وَلَا تَصْرِفْنِي بِغَيْرِ حَاجَتِي فَقَدْ لَصِقْتُ بِقَبْرِ
عَمِّ نَبِيِّكَ وَتَقَرَّبْتُ بِهِ إِلَيْكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِكَ وَرَجَاءَ رَحْمَتِكَ فَتَقَبَّلْ مِنِّي وَعُدْ
بِحِلْمِكَ عَلَى جَهْلِي وَبِرَأْفَتِكَ عَلَى جِنَايَةِ نَفْسِي فَقَدْ عَظُمَ جُرْمِي وَمَا أَخَافُ أَنْ تَظْلِمَنِي
وَلٰكِنْ أَخَافُ سُوءَ الْحِسَابِ فَانْظُرِ الْيَوْمَ تَقَلُّبِي عَلَى قَبْرِ عَمِّ نَبِيِّكَ فَبِهِمَا فُكَّنِي مِنَ النَّارِ
وَلَا تُخَيِّبْ سَعْيِي وَلَا يَهُونَنَّ عَلَيْكَ ابْتِهَالِي وَلَا تَحْجُبَنَّ عَنْكَ صَوْتِي وَلَا تَقْلِبْنِي
بِغَيْرِ حَوَائِجِي يَا غِيَاثَ كُلِّ مَكْرُوبٍ وَمَحْزُونٍ وَيَا مُفَرِّجًا عَنِ الْمَلْهُوفِ الْحَيْرَانِ الْغَرِيقِ
الْمُشْرِفِ عَلَى الْهَلَكَةِ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَانْظُرْ إِلَيَّ نَظْرَةً لَا أَشْقَى بَعْدَهَا
أَبَدًا وَارْحَمْ تَضَرُّعِي وَعَبْرَتِي وَانْفِرَادِي فَقَدْ رَجَوْتُ رِضَاكَ وَتَحَرَّيْتُ الْخَيْرَ الَّذِي

عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ وَ
أُؤْمِنُ بِوَعْدِكَ وَأُوفِي
بِعَهْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ وَ
لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ
وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ
أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ
رَسُولُهُ أَصْبَحْتُ عَلَى فِطْرَةِ
الْإِسْلَامِ وَكَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ
وَمِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَدِينِ مُحَمَّدٍ
صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِمَا وَآلِهِمَا
عَلَى ذٰلِكَ أَحْيَى وَأَمُوتُ
إِنْ شَاءَ اللّٰهُ اَللّٰهُمَّ أَحْيِنِي مَا
أَحْيَيْتَنِي وَأَمِتْنِي إِذَا أَمَتَّنِي
عَلَى ذٰلِكَ وَابْعَثْنِي إِذَا
بَعَثْتَنِي عَلَى ذٰلِكَ أَبْتَغِي بِذٰلِكَ
رِضْوَانَكَ وَاتِّبَاعَ سَبِيلِكَ
إِلَيْكَ أَلْجَأْتُ ظَهْرِي وَإِلَيْكَ
فَوَّضْتُ أَمْرِي آلُ مُحَمَّدٍ
أَئِمَّتِي لَيْسَ لِي

لا يُعْطيهِ اَحَدٌ سِواكَ فَلا تَرُدَّ اَمَلى اَللّهُمَّ اِنْ تُعاقِبْ فَمَوْلىً لَهُ الْقُدْرَةُ عَلى عَبْدِهِ وَجَزائِهِ بِسُوءِ فِعْلِهِ فَلا اَخيبَنَّ الْيَوْمَ وَلا تَصْرِفْنى بِغَيْرِ حاجَتى وَلا تُخَيِّبَنَّ شُخُوصى وَوِفادَتى فَقَدْ اَنْفَدْتُ نَفَقَتى وَاَتْعَبْتُ بَدَنى وَقَطَعْتُ الْمَفازاتِ وَخَلَّفْتُ الاَهْلَ وَالْمالَ وَما خَوَّلْتَنى وَآثَرْتُ ما عِنْدَكَ عَلى نَفْسى وَلُذْتُ بِقَبْرِ عَمِّ نَبِيِّكَ صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَتَقَرَّبْتُ بِهِ ابْتِغاءَ مَرْضاتِكَ فَعُدْ بِحِلْمِكَ عَلى جَهْلى وَبِرَاْفَتِكَ عَلى ذَنْبى فَقَدْ عَظُمَ جُرْمى بِرَحْمَتِكَ يا كَريمُ مؤلف گويد كه مدايح جناب حمزه سلام الله عليه و فضيلت زيارت آنحضرت بيشتر از آن است كه ذكر شود فخر المحققين ره در رساله فخريه فرموده مستحب است زيارت حمزه و باقى شهداء باحد زيرا كه روايت شده از حضرت رسول صلى الله عليه و آله كه فرموده هر كه زيارت كند مرا و زيارت نكند عم حمزه را همانا مرا جفا كرده و اين فقير در بيت الاحزان فى مصائب سيدة النسوان نقل كردم كه حضرت فاطمه صلوات الله عليها بعد از وفات پدر بزرگوار خود هر هفته روز دوشنبه و پنجشنبه بزيارت حمزه و شهداء احد ميرفت و نماز ميخواند و دعا ميكرد در آنجا و ترك نكرد تا وفات فرمود و محمود بن لبيد گفته كه آن سيده جليله سر قبر حمزه ميرفت و گريه ميكرد و من در يكى از روزها بزيارت حمزه مشرف شدم ديدم كه آن مظلومه نزد قبر حمزه مشغول بگريه است من صبر كردم تا گريه اش ساكن گشت نزد ايشان رفتم و سلام كردم و گفتم يا سيدة النسوان بحق خدا قسم است كه رگهاى دلم را قطع كردى از اين گريه ات فرمود اى ابا عمر و براى من شايسته است گريستن زيرا كه بمن رسيده است مصيبت بهترين پدرها رسول خدا صلى الله عليه و آله پس فرمود واشوقاه الى رسول الله و انشاد كرد

اِذا ماتَ يَوْماً مَيِّتٌ قَلَّ ذِكْرُهُ	وَذِكْرُ اَبى مُذْ ماتَ وَاللّهِ اَكْثَرُ

و شيخ مفيد فرموده و كانَ رَسُولُ اللّهِ صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَأْمُرُ بِزِيارَةِ قَبْرِ حَمْزَةَ عَلَيْهِ السَّلامُ وَكانَ يُلِمُّ بِهِ وَبِالشُّهَداءِ وَلَمْ تَزَلْ فاطِمَةُ عَلَيْهَا السَّلامُ بَعْدَ وَفاتِهِ صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ تَغْدُو اِلى قَبْرِهِ وَتَرُوحُ وَالْمُسْلِمُونَ يَتَناوَبُونَ عَلى زِيارَتِهِ وَمُلازَمَةِ قَبْرِهِ

زيارت قبور شهداء رضوان الله عليهم باحد

ميگوئى در زيارت ايشان اَلسَّلامُ عَلى رَسُولِ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلى نَبِىِّ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلى مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِاللّهِ

اَئِمَّةً عَلَيْهِمْ بِهِمْ اَئْتَمُّ وَاِيّاهُمْ اَتَوَلّى وَعَلَيْهِمْ اَتَوَكَّلُ اَوْلِيائَهُمْ اَللّهُمَّ اجْعَلْهُمْ اَوْلِيائى فِى الدُّنْيا وَالاْخِرَةِ وَاجْعَلْ اَوْلِيائَهُمْ اَوْلِيائى وَاَعادى اَعْدائَهُمْ اَعْدائى فِى الدُّنْيا وَالاْخِرَةِ وَاَلْحِقْنى بِالصّالِحينَ وَآبائى

تتمه مستحب و نيز از اعمال است كه مستحب است خواندن اين دعا در صبح و شام اَللّهُمَّ اِنّى اَصْبَحْتُ اَسْتَغْفِرُكَ فى هذَا الصَّباحِ وَفى هذَا الْيَوْمِ لاَِهْلِ رَحْمَتِكَ وَاَبْرَءُ اِلَيْكَ مِنْ اَهْلِ لَعْنَتِكَ اَللّهُمَّ اِنّى اَصْبَحْتُ اَبْرَءُ اِلَيْكَ فى هذَا الْيَوْمِ وَفى هذَا الصَّباحِ مِمَّنْ

اَلسَّلامُ عَلى اَهْلِ بَيْتِهِ الطّاهِرينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ اَيُّهَا الشُّهَداءُ الْمُؤْمِنُونَ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَهْلَ بَيْتِ الْاِيمانِ وَالتَّوْحيدِ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَنْصارَ دينِ اللهِ وَاَنْصارَ رَسُولِهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلامُ سَلامٌ عَلَيْكُمْ بِما صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدّارِ اَشْهَدُ اَنَّ اللهَ اخْتارَكُمْ لِدينِهِ وَاصْطَفاكُمْ لِرَسُولِهِ وَاَشْهَدُ اَنَّكُمْ قَدْ جاهَدْتُمْ فِى اللهِ حَقَّ جِهادِهِ وَذَبَبْتُمْ عَنْ دينِ اللهِ وَعَنْ نَبِيِّهِ وَجُدْتُمْ بِاَنْفُسِكُمْ دُونَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّكُمْ قُتِلْتُمْ عَلى مِنْهاجِ رَسُولِ اللهِ فَجَزاكُمُ اللهُ عَنْ نَبِيِّهِ وَعَنِ الْاِسْلامِ وَاَهْلِهِ اَفْضَلَ الْجَزاءِ وَعَرَّفَنا وُجُوهَكُمْ فى مَحَلِّ رِضْوانِهِ وَمَوْضِعِ اِكْرامِهِ مَعَ النَّبِيّينَ وَالصِّدّيقينَ وَالشُّهَداءِ وَالصّالِحينَ وَحَسُنَ اُولٰئِكَ رَفيقاً اَشْهَدُ اَنَّكُمْ حِزْبُ اللهِ وَاَنَّ مَنْ حارَبَكُمْ فَقَدْ حارَبَ اللهَ وَاَنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبينَ الْفائِزينَ الَّذينَ هُمْ اَحْياءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ فَعَلى مَنْ قَتَلَكُمْ لَعْنَةُ اللهِ وَالْمَلائِكَةِ وَالنّاسِ اَجْمَعينَ اَتَيْتُكُمْ يا اَهْلَ التَّوْحيدِ زائِراً وَبِحَقِّكُمْ عارِفاً وَبِزِيارَتِكُمْ اِلَى اللهِ مُتَقَرِّباً وَبِما سَبَقَ مِنْ شَريفِ الْاَعْمالِ وَمَرْضِىِّ الْاَفْعالِ عالِماً فَعَلَيْكُمْ سَلامُ اللهِ وَرَحْمَتُهُ وَبَرَكاتُهُ وَعَلى مَنْ قَتَلَكُمْ لَعْنَةُ اللهِ وَغَضَبُهُ وَسَخَطُهُ اَللّٰهُمَّ انْفَعْنى بِزِيارَتِهِمْ وَثَبِّتْنى عَلى قَصْدِهِمْ وَتَوَفَّنى عَلى ما تَوَفَّيْتَهُمْ عَلَيْهِ وَاجْمَعْ بَيْنى وَبَيْنَهُمْ فى مُسْتَقَرِّ دارِ رَحْمَتِكَ اَشْهَدُ اَنَّكُمْ لَنا فَرَطٌ وَنَحْنُ بِكُمْ لاحِقُونَ و بخوان سوره اِنّا اَنْزَلْناهُ فى لَيْلَةِ الْقَدْرِ را هرچه توانی و بعضی گفته‌اند

که نزد هر قبری دو رکعت نماز زیارت | **ذکر اماکن معظمه مدینه منوره** | میگذاری و بر میگردی ان شاء الله تعالی

از جمله مسجد قبا است که بنا شده بر پرهیزکاری از روز اول و روایت شده که هر که برود با آن مسجد و دو رکعت نماز در آن کند برگردد با ثواب عمره پس برو با آن مسجد شریف و دو رکعت نماز تحیت مسجد بجا آور و تسبیح زهراء علیها السلام را بخوان زیارت جامعه را که اولش اَلسَّلامُ عَلى اَوْلِياءِ اللهِ وَاَصْفِيائِهِ است و ما آن زیارت را اول جامعه قرار میدهیم و بیاید در اواخر باب انشاء الله پس بخوان خدا را و بگو يا كائِناً قَبْلَ كُلِّ شَىْءٍ و این دعا نیست طولانی نقلش منافی با اختصار است هر که خواهد به بحار رجوع کند و نماز میگذاری در

...لا يَكُنْ دُعائى ... ثُمَّ ... فَاسْتَجِبْ لى اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ ما اَنْزَلْتَ مِنَ السَّماءِ اِلَى الْاَرْضِ فى هذَا الصَّباحِ وَفى هذَا الْيَوْمِ بَرَكَةً عَلى اَوْلِيائِكَ وَعِقاباً عَلى اَعْدائِكَ اَللّٰهُمَّ والِ مَنْ والاكَ وَعادِ مَنْ عاداكَ اَللّٰهُمَّ اخْتِمْ لى بِالْاَمْنِ وَالْاِيمانِ كُلَّما طَلَعَتْ شَمْسٌ اَوْ غَرَبَتْ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لى وَلِوالِدَىَّ وَارْحَمْهُما كَما رَبَّيانى صَغيراً اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ وَالْمُسْلِمينَ وَالْمُسْلِماتِ الْاَحْياءِ مِنْهُمْ وَالْاَمْواتِ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ تَعْلَمُ مُتَقَلَّبَهُمْ وَمَثْواهُمْ اَللّٰهُمَّ احْفَظْ اِمامَ

مشربۀ ام ابرهیم یعنی غرفۀ مادر حضرت ابرهیم بن رسول الله صلّی الله علیه و آله که آن مسکن و محل نماز حضرت رسول صلّی الله علیه و آله بوده است و در مسجد فضیخ که در نزدیکی مسجد قبا است و آنرا مسجد ردّ شمس نیز میگویند و در مسجد فتح که مسجد احزابش میگویند و چون در مسجد فتح از نماز فارغ شدی بگو یا صَرِیخَ الْمَكْرُوبِینَ وَ یا مُجِیبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّینَ وَ یا مُغِیثَ الْمَهْمُومِینَ اكْشِفْ عَنِّی ضُرِّی وَ هَمِّی وَ كَرْبِی وَ غَمِّی كَمَا كَشَفْتَ عَنْ نَبِیِّكَ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ هَمَّهُ وَ كَفَیْتَهُ هَوْلَ عَدُوِّهِ وَ اكْفِنِی مَا أَهَمَّنِی مِنْ أَمْرِ الدُّنْیَا وَ الْآخِرَةِ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ و نماز میکنی در خانۀ حضرت امام زین العابدین و خانۀ امام جعفر صادق علیهما السلام و مسجد سلمان و مسجد امیر المؤمنین علیه السلام که محاذی قبر حمزه است و مسجد مباهله انقدر که بتوانی و دعا میکنی با نچه خواهی ان شاء الله تعالی

(زیارت وداع)

هرگاه خواستی از مدینه بیرون آیی غسل کن و برو نزد قبر پیغمبر صلّی الله علیه و آله و بعمل آور آنچه پیشتر میکردی پس وداع کن آنحضرت را و بگو اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا رَسُولَ اللهِ أَسْتَوْدِعُكَ اللهَ وَ أَسْتَرْعِیكَ وَ أَقْرَأُ عَلَیْكَ السَّلَامَ آمَنْتُ بِاللهِ وَ بِمَا جِئْتَ بِهِ وَ دَلَلْتَ عَلَیْهِ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّی لِزِیَارَةِ قَبْرِ نَبِیِّكَ فَإِنْ تَوَفَّیْتَنِی قَبْلَ ذَلِكَ فَإِنِّی أَشْهَدُ فِی مَمَاتِی عَلَی مَا شَهِدْتُ عَلَیْهِ فِی حَیَاتِی أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُكَ وَ رَسُولُكَ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ و حضرت صادق علیه السلام در وداع قبر پیغمبر بیونس بن یعقوب فرمود که بگو صَلَّی اللهُ عَلَیْكَ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ لَا جَعَلَهُ اللهُ آخِرَ تَسْلِیمِی عَلَیْكَ

مؤلف گوید که ما در کتاب هدیة الزائرین در بیان تکالیف زوار در مدینۀ طیبه گفتیم که از چیزهائی که مهم است برای ایشان آنکه مادامیکه در مدینۀ معظمه هستند فرصت غنیمت دانسته نماز بسیار کنند در مسجد حضرت رسول صلّی الله علیه و آله که نماز در آنجا مقابل ده هزار نماز است که در جاء دیگر کرده شود و بهترین مکانهای مسجد روضه است که ما بین قبر و منبر است و بدانکه چنانکه شیخ ما در تحفه فرموده مقدار خوابیدن جسد مبارک پیغمبر و ائمه صلوات الله علیهم اجمعین از زمین اشرف است از کعبۀ معظمه باتفاق جمیع فقها، چنانچه شهید ره در قواعد تصریح بآن نموده و در حدیث حسن از حضرمی منقول است که حضرت صادق علیه السلام مرا امر فرمود که در مسجد رسول خدا صلّی الله علیه و آله

اَلسَّابِقِینَ بِحِفْظِ الْاِیمانِ [illegible] وَ انْصُرْهُ نَصْراً عَزِیزاً وَ افْتَحْ لَهُ فَتْحاً یَسِیراً وَ اجْعَلْ لَهُ وَ لَنا مِنْ لَدُنْكَ سُلْطاناً نَصِیراً اَللّهُمَّ [illegible] فَلا [illegible] وَ الْفَرَجِ [illegible] وُلاةَ الْاَمْرِ مِنْ بَعْدِ رَسُولِكَ [illegible] وَ التَّسْلِیمِ لِاَمْرِكَ [illegible] مِنْ عَذابِكَ [illegible] عَلَی ما اَمَرْتَنا [illegible] لا تُزِغْ قُلُوبَنا بَعْدَ اِذْ هَدَیْتَنا [illegible] اَللّهُمَّ [illegible] مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً [illegible] اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهّابُ [illegible]

بسیار نماز کنم نافله را و فرمود که همیشه تو را میسّر نمیشود که با نمکان شریف بیائی الخ و شیخ طوسی ره ذکر فرموده بسند معتبر از مرازم نقل کرده که حضرت صادق علیه السلام فرمود که روزه گرفتن در مدینه و نماز کردن نزد ستونها واجب نیست بلکه واجبات نماز پنجگانه و روزهٔ ماه رمضان است ولکن هر که خواهد روزه بدارد بهتر است از برای او و فرمود بسیار نماز کنید در این مسجد شریف تا توانید که بهتر است از برای شما و بدانید که آدمی گاه هست زیرک میباشد در کار دنیا مردم او را مدح میکنند که چه بسیار زیرک است فلانی پس چون باشد کسیکه در امر آخرت زیرک باشد و زیارت کن حضرت رسول الله صلّی الله علیه و آله را در هر روز مکرّر و همچنین ائمّه بقیع را باندازهٔ که ممکن است ترا و هر وقت که مشاهده کردی حجرهٔ حضرت رسول صلّی الله علیه و آله را سلام بکن بر آنحضرت و مادامیکه در مدینه هستی مواظب خود باش و خود را حفظ کن از گناهان و مظالم و تدبّر و تفکّر کن در شرافت آنجا خصوص در مسجد شریف که قدمهای مبارک حضرت رسول صلّی الله علیه و آله بر آن زمینها گذاشته شده و آن بزرگوار در کوچه بازار آن تردّد فرموده و در مسجد آن نماز خوانده و آنجا موضع رحل نزول وحی بوده و حضرت جبرئیل و ملائکه مقرّبین

اَنْجادَ فیها مَنْ وَلَمْ ما قِیل	اَرْضٌ مَشیٰ جِبْرِیلُ فی عَرَصاتِها	وَاللّٰهُ شَرَّفَ اَرْضَها وَسَمائَها

و تا ممکن شود ترا تصدّق کن در مدینه خصوص در مسجد و بخصوص بسادات و ذریّهٔ رسول صلّی الله علیه و آله که ثواب جزیل و اجر عظیم بر آن مترتّب است و علّامهٔ مجلسی ره فرموده که در روایت معتبر وارد شده است که درهمی در آنجا تصدّق کنند برابر است با ده هزار درهم که در جاهای دیگر تصدّق کنند اگر ممکن شود ترا اختیار کن مجاورت آن بلد طیّب را که مجاورت در مدینه مستحب است و احادیث مستفیضه در فضیلت آن وارد شده

سَقَی اللّٰهُ قَبْراً بِالْمَدینَةِ غَیْثَهُ	فَقَدْ حَلَّ فیهِ الْاَمْنُ بِالْبَرَکاتِ	نَبِیُّ الْهُدیٰ صَلَّی عَلَیْهِ مَلیکُهُ
وَبَلَّغَ عَنّا رُوحَهُ التُّحَفاتِ	وَصَلّیٰ عَلَیْهِ اللّٰهُ ما ذَرَّ شارِقٌ	وَلاحَتْ نُجُومُ اللَّیْلِ مُبْتَدِراتِ

فصل چهارم در فضیلت و کیفیت زیارت مولای ما حضرت امیر المؤمنین علیه السلام

و در آن چند مطلب است **مطلب اوّل** در فضیلت زیارت آنحضرت است

شیخ طوسی بسند صحیح از محمّد بن مسلم از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود خدا و ند خلق نفرموده مخلوقی بیشتر از ملائکه و بدرستیکه هر روزی نازل میشوند هفتاد هزار ملک و میآیند به بیت المعمور و طواف میکنند بدور آن و چون از طواف آنجا فارغ شدند بطواف کعبه میروند و چون از طواف کعبه فارغ شدند بسوی قبر پیغمبر صلّی الله علیه و آله میآیند و سلام میکنند بر آنحضرت پس از آن میآیند بسوی قبر امیر المؤمنین علیه السلام

وَتَعالَیْتَ سُبْحانَکَ رَبَّ الْبَیْتِ تَقَبَّلْ مِنّی دُعائی وَما تَقَرَّبْتُ بِهِ اِلَیْکَ مِنْ خَیْرٍ فَضاعِفْهُ لی اَضْعافاً کَثیرَةً وَآتِنا مِنْ لَدُنْکَ اَجْراً عَظیماً رَبِّ ما اَحْسَنَ ما اَبْلَیْتَنی وَاَعْظَمَ ما اَعْطَیْتَنی وَاَطْوَلَ ما عافَیْتَنی وَاَکْثَرَ ما سَتَرْتَ عَلَیَّ فَلَکَ الْحَمْدُ یا اِلهی کَثیراً طَیِّباً مُبارَکاً عَلَیْهِ مِلْأَ السَّمٰواتِ وَمِلْأَ الْاَرْضِ وَمِلْأَ ما شاءَ رَبّی وَرَضِیَ وَکَما یَنْبَغی لِوَجْهِ رَبّی ذِی الْجَلالِ وَالْاِکْرامِ

هفتم از حضرت امام محمّد باقر علیه السلام روایت است که هر کس بگوید در وقت طلوع فجر لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَریکَ لَهُ لَهُ الْمُلْکُ وَ

وسلام میکنند بر آنحضرت بعد از آن میآیند نزد قبر حسین علیه السلام و سلام میکنند بر آنجناب پس
از آن بآسمان بالا میروند و مثل ایشان هر روز نازل میشود تا روز قیامت پس فرمود آنحضرت که هر که
زیارت کند امیرالمؤمنین علیه السلام را و عارف بحق آنحضرت باشد یعنی آنجناب را امام واجب الاطاعه و
خلیفه بلا فصل داند و از روی تجبر و تکبر بزیارت نیامده باشد حقتعالی بنویسد از برای او اجر صد
هزار شهید و گناهان گذشته و آینده او را بیامرزد و مبعوث گردد در روز قیامت از جمله ایمنان
از اهوال آنروز و آسان گرداند بر او حساب را و استقبال نمایند او را ملائکه و چون برگردد از زیارت او را
مشایعت نمایند تا بخانه خود برگردد و اگر بیمار شود بعیادت او بیایند و اگر بمیرد متابعت جنازه او بکنند
و از برای او طلب آمرزش نمایند تا قبرش و سید عبدالکریم بن طاوس در فرحة الغری از آنحضرت روایت
کرده که فرمود هر که پیاده بزیارت امیرالمؤمنین علیه السلام برود حقتعالی هر گامی ثواب یک حج و یک عمره برای او
بنویسد و اگر پیاده برگردد بهر گامی ثواب دو حج و دو عمره از برای او بنویسد و نیز از آنحضرت روایت کرده
که با ابن مارد فرمود ای پسر مارد هر که زیارت کند جدم امیرالمؤمنین علیه السلام را عارفاً بحقه بنویسد حقتعالی
از برای او بعدد هر گامی حج مقبول و عمره پسندیده ای پسر مارد والله نمیخورد آتش جهنم قدمی را که غبار
آلوده شود در زیارت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام خواه پیاده برود خواه سواره ای پسر مارد بنویس این
حدیث را بآب طلا و نیز از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود میگویم که در پشت کوفه قبریست
که پناه نمیبرد بآن قبر دردناکی مگر آنکه حقتعالی او را شفا کرامت فرماید مؤلف گوید که از اخبار معتبره
ظاهر میشود که حقتعالی قبر امیرالمؤمنین علیه السلام و اولاد طاهرینش را معقل خائفین و ملجأ مضطرین
و امان اهل زمین قرار داده هر غمناکی که نزد او برود غمش زایل گردد و هر دردناکی که خود را باو بمالد
شفا گیرد و هر که بآن پناه برد در امان باشد سید عبدالکریم بن طاوس روایت کرده از محمد بن علی شیبانی
که گفت من و پدرم و عمم حسین بنحو پنهانی در شب رفتیم بزیارت قبر امیرالمؤمنین علیه السلام و این در سال
دویست و شصت و چیزی بود و من کودکی صغیر بودم چون رسیدیم بنزد قبر آنحضرت دیدیم که آن
قبر مطهر دورش سنگهای سیاه گذاشته شده و بنائی ندارد پس ما نزدیک آن رفتیم بعضی از ما
شروع کرد بخواندن قرآن و بعضی دیگر مشغول بنماز شد و بعضی مشغول بزیارت و در آنحال بودیم
که ناگاه دیدیم شیری بجانب ما میآید چون نزدیک ما آمد بفاصله ها ما از محل شریف دور شدیم
آن حیوان بنزدیک قبر رفت و شروع کرد بمالیدن ذراع خود بر قبر یکی از ما نزدیک او رفت و

وَيُمِيتُ وَيُحْيِي وَهُوَ حَيٌّ
لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ...
[illegible]
ذکر کند بگوید در روز صبح و شام
اَللّٰهُ اَللّٰهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا
[illegible]

مشاهده کرد او را شیر متعرض او نشد او برگشت و ما را بحال شیر خبر داد پس ترس از ما برطرف شد و
همگی نزد علیل او رفتیم و او را مشاهده کردیم دیدیم که در ذراع او جراحتی است و آن دست مجروح را
بقبر آنحضرت میمالید پس یک ساعت با آنحال بود آنگاه برفت و ما دیگر باره بحال اول خود بنماز و زیارت
و قرائت قرآن برگشتیم و شیخ مفید نقل کرده که روزی هرون الرشید با همه لشکر از کوفه بیرون
رفت و بجانب غریین و ثویه توجه نمود و در آنجا آهوانی دید فرمان داد تا بازهای شکاری
و کلاب معلّم را برای شکار آهوان رها کردند و بر آنها تاختند آهوان که چنین دیدند فرار کرده
بپشته پناه بردند و در آنجا باز ایستادند بازها در ناحیه بیافتادند و تازیها باز گشتند و در شد
از این مطلب در عجب شد دیگر باره آهوان از فراز پشته بنشیب آمدند بازها و تازیها آهنگ ایشان
نمودند دیگر باره آهوان بآن پشته پناه بردند و جانوران شکاری از قصد ایشان برگشتند تا سه مرتبه
کار بدینگونه رفت هرون سخت در عجب شد غلامان خود را امر کرد که تعجیل کنید و مردی را که از حال
این مکان با خبر باشد بیاورید غلامان رفتند و از قبیله بنی اسد پیر مردی را حاضر کردند هرون از وی
پرسید که حال این پشته چیست و در این مکان چه کیفیتی است گفت اگر مرا امان میدهی قصه او را
بعرض میرسانم گفت با خدا عهد کردم که ترا اذیت نکنم و در امان باشی الحال بجهه را بگو گفت خبر
داد مرا پدرم از پدران خود که میگفتند قبر مطهر امیرالمؤمنین علیه السلام در این پشته واقعست حق تعالی
آنرا حرم امن و امان مقرر داده که هر چه بآن پناه برد در امان باشد مضمر گوید در امثال عربست که میگویند
احمی من مجیر الجراد یعنی حمایت کردنش از کسیکه در پناه اوست بیشتر است از پناه دهنده ملخها
و قصه آن چنانست که مردی بادیه نشین از قبیله طی که نامش مدلج بن سوید بود روزی در خیمه خود نشسته
بود دید جماعتی از طایفه طی آمدند و جوال و ظرفهائی با خود دارند پرسید چه خبر است گفتند ملخهای
بسیار در اطراف خیمه شما فرود آمده آمده ایم آنها را بگیریم مدلج که این را شنید برخاست سوار اسب خود شد
و نیزه خود را بدست گرفت و گفت بخدا سوگند هر کس متعرض این ملخها شود من او را خواهم کشت
ایکون الجراد فی جواری ثم تریدون اخذه یا این ملخها در جوار و پناه من باشند و شما آنها را بگیرید
چنین چیزی نخواهد شد پیوسته از آنها حمایت کرد تا آفتاب گرم شد ملخها پریدند و رفتند آنوقت گفت
این ملخها از جوار من منتقل شدند دیگر خود دانید با آنها و صاحب قاموس گفته ذو الاعواد
لقب شخصی خیلی عزیز بوده که بعضی گفته اند جد اکثم بن صیفی بوده طایفه مضر هر سال

هر صباح ... از حضرت صادق علیه السلام منقولست که بعد از نماز تعقیب ... سر برهنه در وقت صبح و در وقت شام اللهم اجعلنی ... فیما ... یا دائم ... علیه السلام ... است

فصل در بعضی دعاها که در وقت خوابیدن و بیدار شدن وارد شده از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که بگوید سه مرتبه در وقتی که در خوابگاه خود در آید الحمد لله الذی علا فقهر و الحمد لله الذی بطن فخبر و الحمد لله الذی ملک فقدر و الحمد لله الذی

خراجی باو میدادند و چون پیر شد و از بالای سریر بی نشانیدند و در میان قبائل و میاه عرب بر او جبایت خراج و طواف میدادند و بحدی عزیز و محترم بود که هر زمانی خود را بسریر او میرسانید ایمن میگشت و هر ذلیل و خواری که بنزد سریر او میآمد عزیز و ارجمند میگردید و هر گرسنه که بنزد سریر او میرسید از گرسنگی میرهید انتهی پس هرگاه سریر یکمرد عربی باین مرتبه از عزت و رفعت رسد چه عجب دارد که حقتعالی قبر ولی خود را که حامل سریرش جبرئیل و میکائیل و امام حسن و امام حسین علیهما السلام بوده اند معقل خائفین و ملجأ هاربین و فریادرس بیچارگان و شفاء دردمندان قرار داده باشد پس در کجا باشی خود را باو برسان و تا ممکن شود خود را باو بچسبان و الحاح کن تا بفریادت برسد و ترا از هلاک دنیا و آخرت نجات دهد

لُذْ اِلی جُودِهِ تَجِدْهُ زَعِیماً	بِنَجاةِ العُصاةِ یَوْمَ لِقاها
عائِذٌ لِلْمُؤَمِّلِینَ مُجِیبٌ	سامِعٌ ما تُسِرُّ مِنْ نَجْواها

در دار السلام از شیخ دیلمی نقل شده که روایت کرده جماعتی از صلحاء نجف اشرف که کسی در خواب دید که از هر قبریکه در آن مشهد شریف و بیرون آن است ریسمانی کشیده شده متصل بقبه شریفه حضرت

حبل الله المتین امیرالمؤمنین صلوات الله علیه پس این شعر انشاد کرد

اِذا مُتُّ فَادْفِنّی اِلی جَنْبِ حَیْدَرٍ	اَبی شُبَّرٍ اَکْرِمْ بِهِ وَشُبَیْرِ	فَلَسْتُ اَخافُ النّارَ عِنْدَ جِوارِهِ
وَلا اَتَّقی مِنْ مُنْکَرٍ وَنَکیرِ	فَعارٌ عَلی حامِی الْحِمی وَهُوَ فِی الْحِمی	اِذا ضَلَّ فِی الْبَیْداءِ عِقالُ بَعیرِ

(مطلب دویم در کیفیت زیارت آنحضرت)

بدانکه زیارات منقوله برای آنحضرت بر دو قسمت یکی مطلقه که مقید بوقتی از اوقات نیست و دیگر مخصوصه که عکس آنست و این زیارات در ضمن دو مقصد بیان میشود **مقصد اول** در زیارات مطلقه است و آنها بسیار است و ما اکتفا میکنیم در اینجا بذکر چند زیارت اول زیارتیست که شیخ مفید و شهید و سید بن طاوس و دیگران ذکر کرده اند و کیفیت آن چنانست که هرگاه اراده زیارت نمائی غسل کن و دو جامه پاک بپوش و خود را از بوی خوش خوشبو کن و اگر نیابی و نکنی نیز جایز است و چون از خانه بیرون آمدی بگو اَللّٰهُمَّ اِنّی خَرَجْتُ مِنْ مَنْزِلی اَبْغی فَضْلَکَ وَاَزُورُ وَصِیَّ نَبِیِّکَ صَلَواتُکَ عَلَیْهِما اَللّٰهُمَّ فَیَسِّرْ ذٰلِکَ لی وَسَبِّبِ الْمَزارَ لَهُ وَاخْلُفْنی فی عاقِبَتی وَحُزانَتی بِاَحْسَنِ الْخِلافَةِ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ پس روانه شو در حالیکه زبانت گویا باشد بذکر اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ

وَسُبْحانَ اللهِ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ و چون رسید بخندق کوفه باب بایست و بگو اَللهُ اَکْبَرُ اَللهُ اَکْبَرُ اَهْلَ الْکِبْرِیاءِ وَالْمَجْدِ وَالْعَظَمَةِ اَللهُ اَکْبَرُ اَهْلَ التَّکْبیرِ وَالتَّقْدیسِ وَالتَّسْبیحِ وَالْآلاءِ اَللهُ اَکْبَرُ مِمّا اَخافُ وَاَحْذَرُ اَللهُ اَکْبَرُ عِمادی وَعَلَیْهِ اَتَوَکَّلُ اَللهُ اَکْبَرُ رَجائی وَاِلَیْهِ اُنیبُ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ وَلِیُّ نِعْمَتی وَالْقادِرُ عَلیٰ طَلِبَتی تَعْلَمُ حاجَتی وَما تُضْمِرُهُ هَواجِسُ الصُّدُورِ وَخَواطِرُ النُّفُوسِ فَاَسْئَلُکَ بِمُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَی الَّذی قَطَعْتَ بِهِ حُجَجَ الْمُحْتَجّینَ وَعُذْرَ الْمُعْتَذِرینَ وَجَعَلْتَهُ رَحْمَةً لِلْعالَمینَ اَنْ لا تَحْرِمَنی ثَوابَ زِیارَةِ وَلِیِّکَ وَاَخی نَبِیِّکَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وَقَصْدَهُ وَتَجْعَلَنی مِنْ وَفْدِهِ الصّالِحینَ وَشیعَتِهِ الْمُتَّقینَ بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ و چون نمودار شود برای تو قبهٔ شریفهٔ آنحضرت بگو اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلیٰ مَا اخْتَصَّنی بِهِ مِنْ طیبِ الْمَوْلِدِ وَاسْتَخْلَصَنی اِکْراماً بِهِ مِنْ مُوالاةِ الْاَبْرارِ السَّفَرَةِ الْاَطْهارِ وَالْخِیَرَةِ الْاَعْلامِ اَللّٰهُمَّ فَتَقَبَّلْ سَعْیی اِلَیْکَ وَتَضَرُّعی بَیْنَ یَدَیْکَ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی لا تَخْفیٰ عَلَیْکَ اِنَّکَ اَنْتَ اللهُ الْمَلِکُ الْغَفّارُ مؤلف گوید که چون در وقت دیدن قبهٔ منوره بکمال نشاط و شوق برای زائر روی میدهد که میل دارد در آنوقت تمام توجه خود را بآنجناب نماید و بهر لسانی و بیانی که تواند مدح وثنای آن بزرگوار گوید خصوص زائر اگر از اهل علم و کمال باشد دوست میدارد که اگر شعر بلیغی در نظر داشته باشد در آنحال بآن تمثل جوید لذا بخاطر رسید که این چند شعر را از قصیدهٔ هائیهٔ ازریه که مناسب مقام است ذکر نمایم رجاء آنکه سالکان این راه از جانب این احقر بخصوص این فقیره بانضمام به صاحبان پرده اهل حرم و عالم خبر فراموش نفرمایند ولا اشتباه

ایها الراکب المجد رویدا | بقلوب تقلبت فی جواها | ان تراءت ارض الغریین فاخضع
واخلع النعل دون وادی طواها | واذا شمت قبة العالم | الاعلی وانوار ربها تغشاها
فتواضع فثم دارة قدس | تتمنی الافلاک لثم ثراها | قل له والدموع سفح عقیق
والحشا تصطلی بنار غضاها | یابن عم النبی انت ید الله | التی عم کل شیء نداها
انت قرآنه القدیم واوصا | فک آیاته التی اوحاها | خصک الله فی مآثر شتی
هی مثل الاعداد لا تتناهی | لیت عینا بغیر روضک ترعی | قذیت واستمر فیها قذاها

اگر کسی بترسد که چیزی او را آزار رساند کفعمی گفته که در وقت خواب بگو أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللهِ وَأَعُوذُ بِقُدْرَةِ اللهِ وَأَعُوذُ بِجَلالِ اللهِ وَأَعُوذُ بِسُلْطانِ اللهِ وَأَعُوذُ بِجَمالِ اللهِ وَأَعُوذُ بِدَفْعِ اللهِ وَأَعُوذُ بِمَنْعِ اللهِ وَأَعُوذُ بِجَمْعِ اللهِ وَأَعُوذُ بِمُلْکِ اللهِ وَأَعُوذُ بِوَجْهِ اللهِ وَأَعُوذُ بِرَسُولِ اللهِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ مِنْ شَرِّ ما خَلَقَ وَذَرَأَ وَبَرَأَ و تعویذ کن خود را بآن هر چه خواهی چهارم از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که بخواند صد مرتبه قل هو الله احد در وقتیکه در خوابگاه خود رود آمرزیده شود گناهان پنجاه سال او پنجم از حضرت صادق منقول است که هر که بخواند در وقتیکه

أَنْتَ بَعْدَ النَّبِيِّ خَيْرُ الْبَرَايَا — وَالسَّمَا خَيْرُ مَا بِهَا قَمَرَاهَا
لَكَ ذَاتٌ كَذَاتِهِ حَيْثُ لَوْلَا — أَنَّهَا مِثْلُهَا لَمَا آخَاهَا
قَدْ تَرَاضَعْتُمَا بِثَدْيِ وِصَالٍ — كَانَ مِنْ جَوْهَرِ التَّجَلِّي غِذَاهَا
يَا أَخَا الْمُصْطَفَى لَدَيَّ ذُنُوبٌ — هِيَ عَيْنُ الْقَذَا وَأَنْتَ جِلَاهَا
لَكَ فِي مُرْتَقَى الْعُلَى وَالْمَعَالِي — دَرَجَاتٌ لَا يُرْتَقَى أَدْنَاهَا
لَكَ نَفْسٌ مِنْ مَعْدِنِ اللُّطْفِ صِيغَتْ — جَعَلَ اللّٰهُ كُلَّ نَفْسٍ فِدَاهَا

و چون به دروازهٔ نجف رسی بگو: اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي هَدَانَا لِهٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا
أَنْ هَدَانَا اللّٰهُ، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي سَيَّرَنِي فِي بِلَادِهِ وَحَمَلَنِي عَلَى دَوَابِّهِ وَطَوَى لِيَ الْبَعِيدَ
وَصَرَفَ عَنِّي الْمَحْذُورَ وَدَفَعَ عَنِّي الْمَكْرُوهَ حَتَّى أَقْدَمَنِي حَرَمَ أَخِي رَسُولِهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَآلِهِ. پس داخل شهر شو و بگو: اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي أَدْخَلَنِي هٰذِهِ الْبُقْعَةَ الْمُبَارَكَةَ الَّتِي بَارَكَ
اللّٰهُ فِيهَا وَاخْتَارَهَا لِوَصِيِّ نَبِيِّهِ، اَللّٰهُمَّ فَاجْعَلْهَا شَاهِدَةً لِي. پس چون به درگاه اول رسی بگو:
اَللّٰهُمَّ لِبَابِكَ وَقَفْتُ وَبِفِنَائِكَ نَزَلْتُ وَبِحَبْلِكَ اعْتَصَمْتُ وَلِرَحْمَتِكَ تَعَرَّضْتُ وَ
بِوَلِيِّكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ تَوَسَّلْتُ فَاجْعَلْهَا زِيَارَةً مَقْبُولَةً وَدُعَاءً مُسْتَجَاباً. پس چون
به در صحن رسی بگو: اَللّٰهُمَّ إِنَّ هٰذَا الْحَرَمَ حَرَمُكَ وَالْمَقَامَ مَقَامُكَ وَأَنَا أَدْخُلُ إِلَيْهِ أُنَاجِيكَ
بِمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي وَمِنْ سِرِّي وَنَجْوَايَ، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْحَنَّانِ الْمَنَّانِ الْمُتَطَوِّلِ الَّذِي مِنْ
تَطَوُّلِهِ سَهَّلَ لِي زِيَارَةَ مَوْلَايَ بِإِحْسَانِهِ وَلَمْ يَجْعَلْنِي عَنْ زِيَارَتِهِ مَمْنُوعاً وَلَا عَنْ
وِلَايَتِهِ مَدْفُوعاً بَلْ تَطَوَّلَ وَمَنَحَ، اَللّٰهُمَّ كَمَا مَنَنْتَ عَلَيَّ بِمَعْرِفَتِهِ فَاجْعَلْنِي مِنْ شِيعَتِهِ
وَأَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ بِشَفَاعَتِهِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. پس داخل صحن شو و بگو: اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي أَكْرَمَنِي
بِمَعْرِفَتِهِ وَمَعْرِفَةِ رَسُولِهِ وَمَنْ فَرَضَ عَلَيَّ طَاعَتَهُ رَحْمَةً مِنْهُ لِي وَتَطَوُّلاً مِنْهُ
عَلَيَّ وَمَنَّ عَلَيَّ بِالْإِيمَانِ، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي أَدْخَلَنِي حَرَمَ أَخِي رَسُولِهِ وَأَرَانِيهِ فِي عَافِيَةٍ،
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي جَعَلَنِي مِنْ زُوَّارِ قَبْرِ وَصِيِّ رَسُولِهِ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ
لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ جَاءَ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَأَشْهَدُ
أَنَّ عَلِيّاً عَبْدُ اللّٰهِ وَأَخُو رَسُولِ اللّٰهِ، اَللّٰهُ أَكْبَرُ اَللّٰهُ أَكْبَرُ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ

[illegible] قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ و قُلْ هُوَ اللّٰهُ أَحَدٌ [illegible]
[illegible] اَللّٰهُمَّ لَا تُؤْمِنِّي مَكْرَكَ وَلَا تُنْسِنِي ذِكْرَكَ وَلَا تَجْعَلْنِي مِنَ الْغَافِلِينَ [illegible]

وَاللّٰهُ اَکْبَرُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰی هِدایَتِهِ وَتَوْفیقِهِ لِما دَعا اِلَیْهِ مِنْ سَبیلِهِ اَللّٰهُمَّ اِنَّکَ اَفْضَلُ مَقْصُودٍ وَاَکْرَمُ مَأْتِیٍّ وَقَدْ اَتَیْتُکَ مُتَقَرِّباً اِلَیْکَ بِنَبِیِّکَ نَبِیِّ الرَّحْمَةِ وَبِاَخیهِ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ عَلِیِّ بْنِ اَبیطالِبٍ عَلَیْهِمَا السَّلامُ فَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلا تُخَیِّبْ سَعْیی وَانْظُرْ اِلَیَّ نَظْرَةً رَحیمَةً تَنْعَشُنی بِها وَاجْعَلْنی عِنْدَکَ وَجیهاً فِی الدُّنْیا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبینَ و چون بدر رواق برسی بایست و بگو اَلسَّلامُ عَلٰی رَسُولِ اللّٰهِ اَمینِ اللّٰهِ عَلٰی وَحْیِهِ وَعَزائِمِ اَمْرِهِ الْخاتِمِ لِما سَبَقَ وَالْفاتِحِ لِمَا اسْتُقْبِلَ وَالْمُهَیْمِنِ عَلٰی ذٰلِکَ کُلِّهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلٰی صاحِبِ السَّکینَةِ اَلسَّلامُ عَلَی الْمَدْفُونِ بِالْمَدینَةِ اَلسَّلامُ عَلَی الْمَنْصُورِ الْمُؤَیَّدِ اَلسَّلامُ عَلٰی اَبِی الْقاسِمِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللّٰهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ پس داخل رواق شو و در وقت داخل شدن پای راست را مقدم دار و بایست بر در حرم و بگو اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَریکَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ جاءَ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِهِ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا رَسُولَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حَبیبَ اللّٰهِ وَخِیَرَتَهُ مِنْ خَلْقِهِ اَلسَّلامُ عَلٰی اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ عَبْدِ اللّٰهِ وَاَخی رَسُولِ اللّٰهِ یا مَوْلایَ یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ عَبْدُکَ وَابْنُ عَبْدِکَ وَابْنُ اَمَتِکَ جاءَکَ مُسْتَجیراً بِذِمَّتِکَ قاصِداً اِلٰی حَرَمِکَ مُتَوَجِّهاً اِلٰی مَقامِکَ مُتَوَسِّلاً اِلَی اللّٰهِ تَعالٰی بِکَ ءَاَدْخُلُ یا مَوْلایَ ءَاَدْخُلُ یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ ءَاَدْخُلُ یا حُجَّةَ اللّٰهِ ءَاَدْخُلُ یا اَمینَ اللّٰهِ ءَاَدْخُلُ یا مَلائِکَةَ اللّٰهِ الْمُقیمینَ (المُقیمین) فی هٰذَا الْمَشْهَدِ یا مَوْلایَ اَتَأْذَنُ لی بِالدُّخُولِ اَفْضَلَ ما اَذِنْتَ لِاَحَدٍ مِنْ اَوْلِیائِکَ فَاِنْ لَمْ اَکُنْ لَهُ اَهْلاً فَاَنْتَ اَهْلٌ لِذٰلِکَ پس عتبه را ببوس و مقدم دار پای راست را پیش از پای چپ و داخل شو و در حال داخل شدن بگو بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَفی سَبیلِ اللّٰهِ وَعَلٰی مِلَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لی وَارْحَمْنی وَتُبْ عَلَیَّ اِنَّکَ اَنْتَ التَّوّابُ الرَّحیمُ پس برو تا محاذی قبر مطهر شوی و توقف نما پیش از رسیدن بقبر و بعد

لِلّٰهِ الَّذی یُحْیِی الْمَوْتٰی وَهُوَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ پس بدرستیکه چون این را گفتی میگوید خداوند تبارک و تعالی راست گفت بنده من و شکر نمود

هفتم از علی بن ... منقول است که حضرت صادق علیه السلام در آخر شب که از خواب برمیخاست صدا را بلند میفرمود بحدی که اهل خانه بشنوند و میگفت اَللّٰهُمَّ اَعِنّی عَلٰی هَوْلِ الْمُطَّلَعِ وَوَسِّعْ عَلَیَّ ضیقَ الْمَضْجَعِ وَارْزُقْنی خَیْرَ ما قَبْلَ الْمَوْتِ وَارْزُقْنی خَیْرَ ما بَعْدَ الْمَوْتِ

شیخ کفعمی از جمله زیارات حضرت رسول صلی الله علیه و آله این زیارت مختصر را: اَلسَّلامُ عَلٰی اَبِی الْقاسِمِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللّٰهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ

فصل سیم

در ذکر چند دعا که در وقت بیرون آمدن از منزل خوانده میشود و آن هفت است

کن و بگو اَلسَّلامُ مِنَ اللهِ عَلیٰ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللهِ اَمینِ اللهِ عَلیٰ وَحْیِهِ وَرِسالاتِهِ وَعَزائِمِ اَمْرِهِ وَمَعْدِنِ الْوَحْیِ وَالتَّنْزیلِ الْخاتِمِ لِما سَبَقَ وَالْفاتِحِ لِمَا اسْتُقْبِلَ وَالْمُهَیْمِنِ عَلیٰ ذٰلِکَ کُلِّهِ الشّاهِدِ عَلَی الْخَلْقِ السِّراجِ الْمُنیرِ وَالسَّلامُ عَلَیْهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَیْتِهِ الْمَظْلُومینَ اَفْضَلَ وَاَکْمَلَ وَاَرْفَعَ وَاَشْرَفَ ما صَلَّیْتَ عَلیٰ اَحَدٍ مِنْ اَنْبِیائِکَ وَرُسُلِکَ وَاَصْفِیائِکَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ عَبْدِکَ وَخَیْرِ خَلْقِکَ بَعْدَ نَبِیِّکَ وَاَخی رَسُولِکَ وَوَصِیِّ حَبیبِکَ الَّذِی انْتَجَبْتَهُ مِنْ خَلْقِکَ وَالدَّلیلِ عَلیٰ مَنْ بَعَثْتَهُ بِرِسالاتِکَ وَدَیّانِ الدّینِ بِعَدْلِکَ وَفَصْلِ قَضائِکَ بَیْنَ خَلْقِکَ وَالسَّلامُ عَلَیْهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی الْاَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِهِ الْقَوّامینَ بِاَمْرِکَ مِنْ بَعْدِهِ الْمُطَهَّرینَ الَّذینَ ارْتَضَیْتَهُمْ اَنْصاراً لِدینِکَ وَحَفَظَةً لِسِرِّکَ وَشُهَداءَ عَلیٰ خَلْقِکَ وَاَعْلاماً لِعِبادِکَ صَلَواتُکَ عَلَیْهِمْ اَجْمَعینَ اَلسَّلامُ عَلیٰ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ عَلِیِّ بْنِ اَبی طالِبٍ وَصِیِّ رَسُولِ اللهِ وَخَلیفَتِهِ وَالْقائِمِ بِاَمْرِهِ مِنْ بَعْدِهِ سَیِّدِ الْوَصِیّینَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلیٰ فاطِمَةَ بِنْتِ رَسُولِ اللهِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ سَیِّدَةِ نِساءِ الْعالَمینَ اَلسَّلامُ عَلَی الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ سَیِّدَیْ شَبابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ مِنَ الْخَلْقِ اَجْمَعینَ اَلسَّلامُ عَلَی الْاَئِمَّةِ الرّاشِدینَ اَلسَّلامُ عَلَی الْاَنْبِیاءِ وَالْمُرْسَلینَ اَلسَّلامُ عَلَی الْاَئِمَّةِ الْمُسْتَوْدَعینَ اَلسَّلامُ عَلیٰ خاصَّةِ اللهِ مِنْ خَلْقِهِ اَلسَّلامُ عَلَی الْمُتَوَسِّمینَ اَلسَّلامُ عَلَی الْمُؤْمِنینَ الَّذینَ قامُوا بِاَمْرِهِ وَوازَرُوا اَوْلِیاءَ اللهِ وَخافُوا بِخَوْفِهِمْ اَلسَّلامُ عَلَی الْمَلائِکَةِ الْمُقَرَّبینَ اَلسَّلامُ عَلَیْنا وَعَلیٰ عِبادِ اللهِ الصّالِحینَ پس برو تا بالین نزدیک قبر رو بقبر و پشت بقبله کن و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حَبیبَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا صَفْوَةَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وَلِیَّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا

حجة الله السلام عليك يا امام الهدى السلام عليك يا علم التقى السلام عليك ايها الوصي البر التقي النقي الوفي السلام عليك يا ابا الحسن والحسين السلام عليك يا عمود الدين السلام عليك يا سيد الوصيين وامين رب العالمين وديان يوم الدين وخير المؤمنين وسيد الصديقين والصفوة من سلالة النبيين وباب حكمة رب العالمين وخازن وحيه وعيبة علمه والناصح لامة نبيه والتالي لرسوله والمواسي له بنفسه والناطق بحجته والداعي الى شريعته والماضي على سنته اللهم اني اشهد انه قد بلغ عن رسولك ما حمل ورعى ما استحفظ وحفظ ما استودع وحلل حلالك وحرم حرامك واقام احكامك وجاهد الناكثين في سبيلك والقاسطين في حكمك والمارقين عن امرك صابرا محتسبا لا تاخذه فيك لومة لائم اللهم صل عليه افضل ما صليت على احد من اوليائك واصفيائك واوصياء انبيائك اللهم هذا قبر وليك الذي فرضت طاعته وجعلت في اعناق عبادك مبايعته وخليفتك الذي به تاخذ وتعطي وبه تثيب وتعاقب وقد قصدته طمعا لما اعددته لاوليائك فبعظيم قدره عندك وجليل خطره لديك وقرب منزلته منك صل على محمد وآل محمد وافعل بي ما انت اهله فانك اهل الكرم والجود والسلام عليك يا مولاي وعلى ضجيعيك آدم ونوح ورحمة الله وبركاته پس ضریح را ببوس و در جانب سر بایست و بگو يا مولاي اليك وفودي وبك اتوسل الى ربي في بلوغ مقصودي واشهد ان المتوسل بك غير خائب والطالب بك عن معرفة غير مردود الا بقضاء حوائجه فكن لي شفيعا الى الله ربك وربي في قضاء حوائجي وتيسير اموري وكشف شدتي وغفران ذنبي وسعة رزقي وتطويل عمري واعطاء سؤلي في آخرتي ودنياي اللهم العن قتلة امير المؤمنين اللهم العن

(ادعیہ خروج از منزل)

در وقتیکه از منزل خود بیرون میرود بگو بسم الله حسبي الله توكلت على الله اللهم اني اسئلك خير اموري كلها واعوذ بك من خزي الدنيا وعذاب الآخرة کفایت میکند حق تعالی او را از هر چه او را اندوهگین سازد از امر دنیا و آخرت او

و بسند معتبر از حضرت صادقؑ منقول است که بگو در وقتیکه از منزل خود بیرون روی بگو بسم الله توكلت على الله لا حول ولا قوة الا بالله اللهم اني اسئلك خير ما خرجت له واعوذ بك من شر ما خرجت له اللهم اوسع علي من فضلك واتمم علي نعمتك واستعملني في طاعتك واجعل رغبتي فيما عندك

قَتَلَةَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ الْاَئِمَّةِ وَعَذِّبْهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا لَا تُعَذِّبُهُ
اَحَدًا مِنَ الْعَالَمِيْنَ عَذَابًا كَثِيْرًا لَا انْقِطَاعَ لَهُ وَلَا اَجَلَ وَلَا اَمَدَ بِمَا شَاقُّوْا وُلَاةَ
اَمْرِكَ وَاَعِدَّ لَهُمْ عَذَابًا لَمْ تُحِلَّهُ بِاَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ اَللّٰهُمَّ وَاَدْخِلْ عَلٰی قَتَلَةِ
اَنْصَارِ رَسُوْلِكَ وَعَلٰی قَتَلَةِ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَعَلٰی قَتَلَةِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلٰی
قَتَلَةِ اَنْصَارِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَقَتَلَةِ مَنْ قُتِلَ فِيْ وِلَايَةِ اٰلِ مُحَمَّدٍ اَجْمَعِيْنَ عَذَابًا
اَلِيْمًا مُضَاعَفًا فِيْ اَسْفَلِ دَرْكٍ مِنَ الْجَحِيْمِ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ فِيْهِ
مُبْلِسُوْنَ مَلْعُوْنُوْنَ نَاكِسُوْا رُءُوْسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَدْ عَايَنُوا النَّدَامَةَ وَالْخِزْيَ
الطَّوِيْلَ لِقَتْلِهِمْ عِتْرَةَ اَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَاَتْبَاعَهُمْ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِيْنَ
اَللّٰهُمَّ الْعَنْهُمْ فِيْ مُسْتَسِرِّ السِّرِّ وَظَاهِرِ الْعَلَانِيَةِ فِيْ اَرْضِكَ وَسَمَائِكَ اَللّٰهُمَّ
اجْعَلْ لِيْ قَدَمَ صِدْقٍ فِيْ اَوْلِيَائِكَ وَحَبِّبْ اِلَيَّ مَشَاهِدَهُمْ وَمُسْتَقَرَّهُمْ حَتّٰی
تُلْحِقَنِيْ بِهِمْ وَتَجْعَلَنِيْ لَهُمْ تَبَعًا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ

پس ضریح را ببوس و پشت بقبلہ بایست و رو بجانب قبر امام حسین علیہ السلام کن و بگو

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ
اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِيْنَ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا اَبَا الْاَئِمَّةِ الْهَادِيْنَ الْمَهْدِيِّيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَرِيْعَ الدَّمْعَةِ السَّاكِبَةِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الْمُصِيْبَةِ الرَّاتِبَةِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلٰی جَدِّكَ وَ
اَبِيْكَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلٰی اُمِّكَ وَاَخِيْكَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَی الْاَئِمَّةِ مِنْ
ذُرِّيَّتِكَ وَبَنِيْكَ اَشْهَدُ لَقَدْ طَيَّبَ اللّٰهُ بِكَ التُّرَابَ وَاَوْضَحَ بِكَ الْكِتَابَ وَ
جَعَلَكَ وَاَبَاكَ وَجَدَّكَ وَاَخَاكَ وَبَنِيْكَ عِبْرَةً لِاُولِي الْاَلْبَابِ يَا ابْنَ الْمَيَامِيْنِ
الْاَطْيَابِ التَّالِيْنَ الْكِتَابَ وَجَّهْتُ سَلَامِيْ اِلَيْكَ صَلَوَاتُ اللّٰهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْكَ

وَتَوَفَّنِيْ عَلٰی مِلَّتِكَ وَمِلَّةِ
رَسُوْلِكَ صَلَّی اللّٰهُ عَلَيْهِ وَ
اٰلِهٖ ﴿نیز﴾ از حضرت امام
رضا علیہ السلام منقول است کہ بعد از
این کلمات را بگفت در وقتیکہ
از منزل بیرون میشد
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
بِحَوْلِ اللّٰهِ وَقُوَّتِهٖ لَا بِحَوْلٍ
مِنِّيْ وَلَا قُوَّتِيْ بَلْ بِحَوْلِكَ وَ
قُوَّتِكَ يَا رَبِّ مُتَعَرِّضًا لِرِزْقِكَ
فَاْتِنِيْ بِهٖ فِيْ عَافِيَةٍ
حضرت امام جعفر صادق علیہ السلام
منقول است کہ ہر کہ بخواند قُلْ هُوَ
اللّٰهُ اَحَدٌ ده مرتبه
از منزل خود بیرون رود
در حفظ خدا باشد تا برگردد
حضرت امام

وَجَعَلَ اَفْئِدَةً مِنَ النّاسِ تَهْوی اِلَیْكَ ما خابَ مَنْ تَمَسَّكَ بِكَ وَلَجَأَ اِلَیْكَ پس
رو بزیارت قبر بابت بگو اَلسَّلامُ عَلی اَبِی الْاَئِمَّةِ وَخَلیلِ النُّبُوَّةِ وَالْمَخْصُوصِ بِالْاُخُوَّةِ
اَلسَّلامُ عَلی یَعْسُوبِ الدّینِ وَالْاِیمانِ وَكَلِمَةِ الرَّحْمنِ اَلسَّلامُ عَلی میزانِ الْاَعْمالِ وَ
مُقَلِّبِ الْاَحْوالِ وَسَیْفِ ذِی الْجَلالِ وَساقی السَّلْسَبیلِ الزُّلالِ اَلسَّلامُ عَلی صالِحِ
الْمُؤْمِنینَ وَوارِثِ عِلْمِ النَّبِیّینَ وَالْحاكِمِ یَوْمَ الدّینِ اَلسَّلامُ عَلی شَجَرَةِ التَّقْوی وَسامِعِ
السِّرِّ وَالنَّجْوی اَلسَّلامُ عَلی حُجَّةِ اللهِ الْبالِغَةِ وَنِعْمَتِهِ السّابِغَةِ وَنِقْمَتِهِ الدّامِغَةِ
اَلسَّلامُ عَلَی الصِّراطِ الْواضِحِ وَالنَّجْمِ اللّائِحِ وَالْاِمامِ النّاصِحِ وَالزِّنادِ الْقادِحِ وَرَحْمَةُ
اللهِ وَبَرَكاتُهُ پس بگو اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ عَلِیِّ بْنِ اَبیطالِبٍ اَخی نَبِیِّكَ
وَوَلِیِّهِ وَناصِرِهِ وَوَصِیِّهِ وَوَزیرِهِ وَمُسْتَوْدَعِ عِلْمِهِ وَمَوْضِعِ سِرِّهِ وَبابِ حِكْمَتِهِ
وَالنّاطِقِ بِحُجَّتِهِ وَالدّاعی اِلی شَریعَتِهِ وَخَلیفَتِهِ فی اُمَّتِهِ وَمُفَرِّجِ الْكَرْبِ عَنْ
وَجْهِهِ قاصِمِ الْكَفَرَةِ وَمُرْغِمِ الْفَجَرَةِ الَّذی جَعَلْتَهُ مِنْ نَبِیِّكَ بِمَنْزِلَةِ هارُونَ
مِنْ مُوسی اَللّهُمَّ والِ مَنْ والاهُ وَعادِ مَنْ عاداهُ وَانْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَاخْذُلْ مَنْ
خَذَلَهُ وَالْعَنْ مَنْ نَصَبَ لَهُ مِنَ الْاَوَّلینَ وَالْاخِرینَ وَصَلِّ عَلَیْهِ اَفْضَلَ ما
صَلَّیْتَ عَلی اَحَدٍ مِنْ اَوْصِیاءِ اَنْبِیائِكَ یا رَبَّ الْعالَمینَ پس برگرد بجانب سر از برای
زیارت حضرت آدم علیه السلام و نوح علیه السلام و در زیارت آدم بگو اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا صَفِیَّ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا حَبیبَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا نَبِیَّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا اَمینَ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا خَلیفَةَ اللهِ فی اَرْضِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا اَبَا الْبَشَرِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ
وَعَلی رُوحِكَ وَبَدَنِكَ وَعَلَی الطّاهِرینَ مِنْ وُلْدِكَ وَذُرِّیَّتِكَ وَصَلَّی اللهُ عَلَیْكَ
صَلوةً لا یُحْصیها اِلّا هُوَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ و در زیارت نوح علیه السلام بگو اَلسَّلامُ عَلَیْكَ
یا نَبِیَّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا صَفِیَّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وَلِیَّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا حَبیبَ اللهِ

(ادعیه خروج از منزل)

بدانکه هرگاه خواهی سفر کنی بایست بر در خانه ات رو بقبله و بخوان فاتحة الکتاب را از پیش رو و از جانب راست و از جانب چپ و همچنین قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ را و همچنین قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النّاسِ و قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ را پس بگو اَللّهُمَّ احْفَظْنی وَاحْفَظْ ما مَعی وَسَلِّمْنی وَسَلِّمْ ما مَعی وَبَلِّغْنی وَبَلِّغْ ما مَعی بِبَلاغِكَ الْحَسَنِ و روایت است که هرگاه بیرون شوی از منزل خود در سفر یا در حضر پس بگو بِسْمِ اللهِ آمَنْتُ بِاللهِ وَتَوَكَّلْتُ عَلَی اللهِ ما شاءَ اللهُ لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ

فصل چهارم

در ذکر بعضی از اعمال وارده بعد از نماز

اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا شَیْخَ الْمُرْسَلینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَمینَ اللهِ فی اَرْضِهِ صَلَواتُ اللهِ وَسَلامُهُ عَلَیْکَ وَعَلی رُوحِکَ وَبَدَنِکَ وَعَلَی الطّاهِرینَ مِنْ وُلْدِکَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ پس شش رکعت نماز بکن دو رکعت برای امیرالمؤمنین علیه السلام و در رکعت اول بعد از سوره فاتحة الکتاب سوره الرحمن بخوان و در رکعت دوم سوره یس و بعد از نماز تسبیح حضرت فاطمه زهرا سلام الله علیها را بخوان و طلب آمرزش از خدا بکن و از برای خود دعا کن و بگو اَللّٰهُمَّ اِنّی صَلَّیْتُ هاتَیْنِ الرَّکْعَتَیْنِ هَدِیَّةً مِنّی اِلی سَیِّدی وَمَوْلایَ وَلِیِّکَ وَاَخی رَسُولِکَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وَسَیِّدِ الْوَصِیّینَ عَلِیِّ بْنِ اَبی طالِبٍ صَلَواتُ اللهِ عَلَیْهِ وَعَلی آلِهِ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْها مِنّی وَاجْزِنی عَلی ذلِکَ جَزاءَ الْمُحْسِنینَ اَللّٰهُمَّ لَکَ صَلَّیْتُ وَلَکَ رَکَعْتُ وَلَکَ سَجَدْتُ وَحْدَکَ لا شَریکَ لَکَ لِاَنَّهُ لا تَکُونُ الصَّلاةُ وَالرُّکُوعُ وَالسُّجُودُ اِلّا لَکَ لِاَنَّکَ اَنْتَ اللهُ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْ مِنّی یا رَبِّ وَاَعْطِنی سُؤْلی بِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرینَ

و چهار رکعت دیگر را هدیه آدم و نوح گردان پس سجده شکر بجا آور و در سجده بگو اَللّٰهُمَّ اِلَیْکَ تَوَجَّهْتُ وَبِکَ اعْتَصَمْتُ وَعَلَیْکَ تَوَکَّلْتُ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ ثِقَتی وَرَجائی فَاکْفِنی ما اَهَمَّنی وَما لا یُهِمُّنی وَما اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنّی عَزَّ جارُکَ وَجَلَّ ثَناؤُکَ وَلا اِلهَ غَیْرُکَ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَقَرِّبْ فَرَجَهُمْ پس جانب راست رو را بر زمین گذار و بگو اِرْحَمْ ذُلّی بَیْنَ یَدَیْکَ وَتَضَرُّعی اِلَیْکَ وَوَحْشَتی مِنَ النّاسِ وَاُنْسی بِکَ یا کَریمُ یا کَریمُ یا کَریمُ پس جانب چپ رو را بر زمین گذار و بگو لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ رَبّی حَقّاً حَقّاً سَجَدْتُ لَکَ یا رَبِّ تَعَبُّداً وَرِقّاً اَللّٰهُمَّ اِنَّ عَمَلی ضَعیفٌ فَضاعِفْهُ لی یا کَریمُ یا کَریمُ یا کَریمُ پس بسجود و صد مرتبه بگو شُکْراً و جهد کن در دعا که این موضع طلب و مطالب است و استغفار بسیار بکن که محل آمرزش گناهانست و حاجات خود را از خدا طلب نما که مقام استجابت دعاهاست و سید بن طاوس و مزار و غیر او گفته اند که هر نماز که بجا میآوری چه فریضه و چه نافله مادامیکه در نجف میباشی بخوان بعد از آن این دعا را اَللّٰهُمَّ لا بُدَّ مِنْ اَمْرِکَ وَلا بُدَّ مِنْ قَدَرِکَ وَلا بُدَّ مِنْ قَضائِکَ

ربنا از نماز و بعد از آن دعاء است اول از ادعیه مبارکه منقول است که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام ... افتتاح نماز کند ... اللهم ... علیهم ... اَلْقُرْبَةَ اِلَیْکَ ... بَیْنَ یَدَیَّ ... مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ... وَاَتَقَرَّبُ بِهِمْ اِلَیْکَ صَلَواتُکَ عَلَیْهِمْ اَجْمَعینَ فَاجْعَلْنی بِهِمْ وَجیهاً فِی الدُّنْیا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبینَ ... بِمَعْرِفَتِهِمْ ... وَلا ... السَّعادَةِ ... عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ ... فارغ

وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِكَ اَللّٰهُمَّ فَما قَضَيْتَ عَلَيْنا مِنْ قَضاءٍ اَوْ قَدَّرْتَ
عَلَيْنا مِنْ قَدَرٍ فَاَعْطِنا مَعَهُ صَبْراً يَقْهَرُهُ وَيَدْمَغُهُ وَاجْعَلْهُ لَنا صاعِداً فى
رِضْوانِكَ يُنْمى فى حَسَناتِنا وَتَفْضيلِنا وَسُؤْدَدِنا وَشَرَفِنا وَمَجْدِنا وَنَعْمائِنا وَكَرامَتِنا
فِى الدُّنْيا وَالْاٰخِرَةِ وَلا تَنْقُصْ مِنْ حَسَناتِنا اَللّٰهُمَّ وَما اَعْطَيْتَنا مِنْ عَطاءٍ اَوْ
فَضَّلْتَنا بِهِ مِنْ فَضيلَةٍ اَوْ اَكْرَمْتَنا بِهِ مِنْ كَرامَةٍ فَاَعْطِنا مَعَهُ شُكْراً يَقْهَرُهُ
وَيَدْمَغُهُ وَاجْعَلْهُ لَنا صاعِداً فى رِضْوانِكَ وَفى حَسَناتِنا وَسُؤْدَدِنا وَشَرَفِنا
وَنَعْمائِكَ وَكَرامَتِكَ فِى الدُّنْيا وَالْاٰخِرَةِ وَلا تَجْعَلْهُ لَنا اَشَراً وَلا بَطَراً وَلا فِتْنَةً
وَلا مَقْتاً وَلا عَذاباً وَلا خِزْياً فِى الدُّنْيا وَالْاٰخِرَةِ اَللّٰهُمَّ اِنّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ عَثْرَةِ اللِّسانِ
وَسُوءِ الْمَقامِ وَخِفَّةِ الْميزانِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَلَقِّنا حَسَناتِنا فِى الْمَماتِ
وَلا تُرِنا اَعْمالَنا حَسَراتٍ وَلا تُخْزِنا عِنْدَ قَضائِكَ وَلا تَفْضَحْنا بِسَيِّئاتِنا يَوْمَ نَلْقاكَ
وَاجْعَلْ قُلُوبَنا تَذْكُرُكَ وَلا تَنْساكَ وَتَخْشاكَ كَاَنَّها تَراكَ حَتّى تَلْقاكَ وَصَلِّ عَلى
مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَبَدِّلْ سَيِّئاتِنا حَسَناتٍ وَاجْعَلْ حَسَناتِنا دَرَجاتٍ وَاجْعَلْ
دَرَجاتِنا غُرُفاتٍ وَاجْعَلْ غُرُفاتِنا عالِياتٍ اَللّٰهُمَّ وَاَوْسِعْ لِفَقيرِنا مِنْ سَعَةِ ما
قَضَيْتَ عَلى نَفْسِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَمُنَّ عَلَيْنا بِالْهُدى ما اَبْقَيْتَنا
وَالْكَرامَةِ ما اَحْيَيْتَنا وَالْكَرامَةِ اِذا تَوَفَّيْتَنا وَالْحِفْظِ فيما بَقِىَ مِنْ عُمْرِنا وَالْبَرَكَةِ
فيما رَزَقْتَنا وَالْعَوْنِ عَلى ما حَمَّلْتَنا وَالثَّباتِ عَلى ما طَوَّقْتَنا وَلا تُؤاخِذْنا بِظُلْمِنا
وَلا تُقايِسْنا بِجَهْلِنا وَلا تَسْتَدْرِجْنا بِخَطايانا وَاجْعَلْ اَحْسَنَ ما نَقُولُ ثابِتاً فى
قُلُوبِنا وَاجْعَلْنا عُظَماءَ عِنْدَكَ وَاَذِلَّةً فى اَنْفُسِنا وَانْفَعْنا بِما عَلَّمْتَنا وَزِدْنا عِلْماً نافِعاً
وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ قَلْبٍ لا يَخْشَعُ وَمِنْ عَيْنٍ لا تَدْمَعُ وَمِنْ صَلوةٍ لا تُقْبَلُ اَجِرْنا مِنْ سُوءِ الْفِتَنِ
يا وَلِىَّ الدُّنْيا وَالْاٰخِرَةِ سید در مصباح الزائر فرموده دعاء دیگر که سنت است در عقب
نماز زیارت امیرالمؤمنین علیه السلام خوانده شود یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ یا مُجیبَ

شد که میگوید اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنى مَعَ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ فى كُلِّ عافِيَةٍ وَبَلاءٍ وَاجْعَلْنى مَعَ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ فى كُلِّ مَثْوىً وَمُنْقَلَبٍ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ مَحْياىَ مَحْياهُمْ وَمَماتى مَماتَهُمْ وَاجْعَلْنى مَعَهُمْ فِى الْمَواطِنِ كُلِّها وَلا تُفَرِّقْ بَيْنى وَبَيْنَهُمْ اِنَّكَ عَلى كُلِّ شَىْءٍ قَديرٌ دو رکعت دیگر بجا آورد
شد؛ از صفوان نقل
دیدم حضرت صادق علیه
رو بسجده کرد پس از رکعتین
و گفت اَللّٰهُمَّ لا تُؤْيِسْنى مِنْ رَوْحِكَ وَلا تُقْنِطْنى مِنْ رَحْمَتِكَ وَلا تُؤْمِنّى مَكْرَكَ فَاِنَّهُ لا يَاْمَنُ مَكْرَ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ الْخاسِرُونَ

دَعْوَةَ الْمُضْطَرِّينَ الخ فقیر گوید که این دعا همان دعاء صفوان است که معروف شده بدعاء علقمه و خواهد آمد انشاء الله در ذیل زیارت عاشوراء و بدانکه مستحبّ است زیارت سر امام حسین علیه السلام در نزد قبر امیرالمؤمنین علیه السلام و در وسائل و مستدرک بکتاب برای این مقصود باب منعقد فرموده‌اند و در مستدرک از مزار محمّد بن المشهدی نقل کرده که حضرت صادق علیه السلام زیارت کرد سر امام حسین علیه السلام را نزد سر امیرالمؤمنین علیه السلام و نماز کرد از نزد آن چهار رکعت و زیارت این است اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الصِّدِّيقَةِ الطَّاهِرَةِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلايَ يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلوٰةَ وَآتَيْتَ الزَّكوٰةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتَلَوْتَ الْكِتَابَ حَقَّ تِلاوَتِهِ وَجَاهَدْتَ فِي اللهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَصَبَرْتَ عَلَى الْاَذىٰ فِي جَنْبِهِ مُحْتَسِباً حَتّٰى اَتَاكَ الْيَقِينُ وَاَشْهَدُ اَنَّ الَّذِينَ خَالَفُوكَ وَحَارَبُوكَ وَاَنَّ الَّذِينَ خَذَلُوكَ وَالَّذِينَ قَتَلُوكَ مَلْعُونُونَ عَلىٰ لِسَانِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرىٰ لَعَنَ اللهُ الظَّالِمِينَ لَكُمْ مِنَ الْاَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَضَاعَفَ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ الْاَلِيمَ اَتَيْتُكَ يَا مَوْلايَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ زَائِراً عَارِفاً بِحَقِّكَ مُوَالِياً لِاَوْلِيَائِكَ مُعَادِياً لِاَعْدَائِكَ مُسْتَبْصِراً بِالْهُدَى الَّذِي اَنْتَ عَلَيْهِ عَارِفاً بِضَلالَةِ مَنْ خَالَفَكَ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ مؤلف گوید که اگر این زیارت را در مسجد حنانه بخوانند نیز مناسبت است زیرا که شیخ محمّد بن المشهدی روایت کرده است که حضرت صادق علیه السلام در مسجد حنانه حضرت امام حسین علیه السلام را چنین زیارت کرد و چهار رکعت نماز کرد از او و مشهور نماند آنکه مسجد حنانه از مساجد شریفه نجف اشرف است و در خبر رسیده که سر مبارک امام حسین علیه السلام آنجا است و در خبر است که حضرت صادق علیه السلام در آنجا دو رکعت نماز کرد پرسیدند از آنحضرت که این چه نماز است فرمود این موضع سر جدّم حسین بن علی علیهما السلام است که او را در اینجا گذاشتند چون از کربلا آمدند آنگاه او را نزد عبیدالله بن زیاد بردند و روایت شده از آنحضرت که فرمودند در آنجا این دعا بخوان اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ تَرىٰ مَكَانِي وَتَسْمَعُ كَلامِي وَلا يَخْفىٰ عَلَيْكَ شَيْءٌ مِنْ اَمْرِي وَكَيْفَ يَخْفىٰ عَلَيْكَ مَا اَنْتَ مُكَوِّنُهُ وَبَارِئُهُ وَقَدْ جِئْتُكَ

سیّم از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام بعد از آنکه فارغ از نماز میشد میگفت اَللّٰهُمَّ اِلَيْكَ ... بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ اِلَيْكَ ... اِلَيْكَ اَلْقَرِيبُ ... اِلَيْكَ وَرَسُولِكَ ... اَلْمُقَرَّبِينَ وَاَنْبِيَائِكَ ... وَبِكَ اَللّٰهُمَّ ... اَلْمَسَاكِينِ وَبِكَ الْفَاقَةُ اِلَيْكَ اَلْغَنِيُّ عَنِّي وَاَنَا الْفَقِيرُ اِلَيْكَ اَقِلْنِي عَثْرَتِي وَاسْتُرْ عَلَيَّ ذُنُوبِي فَاقْضِ الْيَوْمَ حَاجَتِي وَلا تُعَذِّبْنِي بِقَبِيحِ مَا تَعْلَمُ مِنِّي بَلْ عَفْوُكَ وَجُودُكَ يَسَعُنِي آنگاه حضرت بسجده میرفت و میگفت يَا اَهْلَ التَّقْوىٰ وَيَا اَهْلَ الْمَغْفِرَةِ

مُسْتَشْفِعاً بِنَبِیِّکَ نَبِیِّ الرَّحْمَةِ وَمُتَوَسِّلاً بِوَصِیِّ رَسُولِکَ فَاَسْئَلُکَ بِهِما ثَباتَ الْقَدَمِ وَالْهُدی وَالْمَغْفِرَةَ فِی الدُّنْیا وَالْاخِرَةِ

زیارت دوم

زیارت معروفه بامین الله است که در نهایت اعتبار است و در تمام کتب زیارت و مصابیح نقل شده است و علامه مجلسی فرموده که این بهترین زیارات است از جهت متن و سند و باید که در جمیع روضات مقدسه بر این مواظبت نمایند و کیفیت آن چنانکه به سندهای معتبر روایت شده از جابر از امام محمد باقر علیه السلام که امام زین العابدین علیه السلام بزیارت امیرالمؤمنین علیه السلام آمد نزد قبر آنحضرت ایستاد و گریست و گفت اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَمینَ اللهِ فی اَرْضِهِ وَحُجَّتَهُ عَلی عِبادِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ اَشْهَدُ اَنَّکَ جاهَدْتَ فِی اللهِ حَقَّ جِهادِهِ وَعَمِلْتَ بِکِتابِهِ وَاتَّبَعْتَ سُنَنَ نَبِیِّهِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ حَتّی دَعاکَ اللهُ اِلی جِوارِهِ فَقَبَضَکَ اِلَیْهِ بِاخْتِیارِهِ وَاَلْزَمَ اَعْداءَکَ الْحُجَّةَ مَعَ ما لَکَ مِنَ الْحُجَجِ الْبالِغَةِ عَلی جَمیعِ خَلْقِهِ اَللّهُمَّ فَاجْعَلْ نَفْسی مُطْمَئِنَّةً بِقَدَرِکَ راضِیَةً بِقَضائِکَ مُولَعَةً بِذِکْرِکَ وَدُعائِکَ مُحِبَّةً لِصَفْوَةِ اَوْلِیائِکَ مَحْبُوبَةً فی اَرْضِکَ وَسَمائِکَ صابِرَةً عَلی نُزُولِ بَلائِکَ شاکِرَةً لِفَواضِلِ نَعْمائِکَ ذاکِرَةً لِسَوابِغِ آلائِکَ مُشْتاقَةً اِلی فَرْحَةِ لِقائِکَ مُتَزَوِّدَةً التَّقْوی لِیَوْمِ جَزائِکَ مُسْتَنَّةً بِسُنَنِ اَوْلِیائِکَ مُفارِقَةً لِاَخْلاقِ اَعْدائِکَ مَشْغُولَةً عَنِ الدُّنْیا بِحَمْدِکَ وَثَنائِکَ

پس پهلوی روی مبارک خود را بر قبر گذاشت و گفت اَللّهُمَّ اِنَّ قُلُوبَ الْمُخْبِتینَ اِلَیْکَ والِهَةٌ وَسُبُلَ الرّاغِبینَ اِلَیْکَ شارِعَةٌ وَاَعْلامَ الْقاصِدینَ اِلَیْکَ واضِحَةٌ وَاَفْئِدَةَ الْعارِفینَ مِنْکَ فازِعَةٌ وَاَصْواتَ الدّاعینَ اِلَیْکَ صاعِدَةٌ وَاَبْوابَ الْاِجابَةِ لَهُمْ مُفَتَّحَةٌ وَدَعْوَةَ مَنْ ناجاکَ مُسْتَجابَةٌ وَتَوْبَةَ مَنْ اَنابَ اِلَیْکَ مَقْبُولَةٌ وَعَبْرَةَ مَنْ بَکی مِنْ خَوْفِکَ مَرْحُومَةٌ وَالْاِغاثَةَ لِمَنِ اسْتَغاثَ بِکَ مَوْجُودَةٌ وَالْاِعانَةَ لِمَنِ اسْتَعانَ بِکَ مَبْذُولَةٌ وَعِداتِکَ لِعِبادِکَ مُنْجَزَةٌ وَزَلَلَ مَنِ اسْتَقالَکَ مُقالَةٌ وَاَعْمالَ الْعامِلینَ لَدَیْکَ مَحْفُوظَةٌ وَاَرْزاقَکَ اِلَی الْخَلائِقِ مِنْ لَدُنْکَ نازِلَةٌ

وَعَوائِدَ الْمَزيدِ اِلَيْهِمْ واصِلَةٌ وَذُنُوبَ الْمُسْتَغْفِرينَ مَغْفُورَةٌ وَحَوائِجَ خَلْقِكَ عِنْدَكَ مَقْضِيَّةٌ وَجَوائِزَ السّائِلينَ عِنْدَكَ مُوَفَّرَةٌ وَعَوائِدَ الْمَزيدِ مُتَواتِرَةٌ وَمَوائِدَ الْمُسْتَطْعِمينَ مُعَدَّةٌ وَمَناهِلَ الظِّماءِ مُتْرَعَةٌ اَللّهُمَّ فَاسْتَجِبْ دُعائي وَاقْبَلْ ثَنائي وَاجْمَعْ بَيْني وَبَيْنَ اَوْلِيائي بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ اِنَّكَ وَلِيُّ نَعْمائي وَمُنْتَهى مُنايَ وَغايَةُ رَجائي فِي مُنْقَلَبي وَمَثْوايَ ودر کامل الزیاره بعد از این زیارت این فقرات نیز مسطور است اَنْتَ اِلهي وَسَيِّدي وَمَوْلايَ اغْفِرْ لِاَوْلِيائِنا وَكُفَّ عَنّا اَعْداءَنا وَاَشْغِلْهُمْ عَنْ اَذانا وَاَظْهِرْ كَلِمَةَ الْحَقِّ وَاجْعَلْهَا الْعُلْيا وَاَدْحِضْ كَلِمَةَ الْباطِلِ وَاجْعَلْهَا السُّفْلى اِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ پس حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود که هر که از شیعیان ما این زیارت و دعا را نزد قبر امیرالمؤمنین علیه السلام یا نزد قبر یکی از ائمه علیهم السلام بخواند البته حق تعالی این زیارت و دعا او را در نامه از نور بالا برد و مهر حضرت محمد صلی الله علیه و آله را بر آن بزند و چنین محفوظ باشد تا تسلیم نمایند بقائم آل محمد علیهم السلام پس استقبال نماید صاحبش را به بشارت و تحیت و کرامت ان شاء الله تعالی مؤلف گوید که این زیارت شریفه هم از زیارات مطلقه محسوب میشود و هم از زیارات مخصوصه روز غدیر و هم از زیارات جامعه که در جمیع روضات مقدسه ائمه علیهم السلام خوانده میشود

زیارت ششم

سید عبدالکریم بن طاووس از صفوان جمال روایت کرده است که گفت چون بلقا حضرت صادق علیه السلام وارد کوفه شد پس در هنگامیکه آن حضرت نزد ابو جعفر دوانقی میرفتند فرمودند ای صفوان شتر را بخوابان که این نزدیک قبر جدم امیرالمؤمنین علیه السلام است پس فرود آمدند و غسل کردند و جامه تغییر دادند و پاها را برهنه کردند و فرمودند که تو نیز چنین کن پس روانه شدند بجانب نجف و فرمودند که گامها را کوتاه بردار و سر را بزیر انداز که حق تعالی برای تو بعدد هر گامیکه برمیداری صد هزار حسنه مینویسد و صد هزار گناه محو میکند و صد هزار درجه بلند میکند و صد هزار حاجت برمیآورد و مینویسد برای تو ثواب هر صدیق و شهیدی که بوده باشد یا کشته شده باشد پس آن حضرت میرفتند و من هم با آن حضرت با آرام دل و آرام تن و تسبیح و تقدیس و تهلیل خدا میکردیم تا رسیدیم به تلها پس نظر کردند بجانب راست و چپ بعصائیکه در دست داشتند خطی کشیدند پس فرمودند جستجو نما پس طلب کردم اثر قبری

وانتصح الیک فارحمنا یجیب وما انتجز به نعمه وتتابع وتنزل وعلی اهله وتنعم وتشبع وعاده وما اله الا انت فی تعدد وتناو وارحم منه ما اعطیت وتغیب ما ارجوه به اسکن وانف صمد وتناو عنه وتطیعون مقعد وتعوذ صلی الله علیه ورسول صلی الله کرمون حضرت پیشدان نمان علیه وآله فارغ اللهم اغفر لی ما قدمت بیکفت وما اخرت وما اسررت وما اعلنت وما انت اعلم به منی اللهم ما انت الغنی وانا الفقیر لا اله الا انت الغنی المقتدر علی الخلق یا علیم یا علیم

یا هم پس از آن به صورت مبارکش جاری شد و گفت اِنّا لِلّٰهِ وَاِنّا اِلَیْهِ راجِعُونَ و گفت اَلسَّلامُ
عَلَیْكَ اَیُّهَا الْوَصِیُّ الْبَرُّ التَّقِیُّ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا النَّبَأُ الْعَظیمُ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا
الصِّدّیقُ الرَّشیدُ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الْبَرُّ الزَّکِیُّ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وَصِیَّ رَسُولِ رَبِّ
الْعالَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا خِیَرَةَ اللّٰهِ عَلَی الْخَلْقِ اَجْمَعینَ اَشْهَدُ اَنَّكَ حَبیبُ اللّٰهِ وَ
خاصَّةُ اللّٰهِ وَخالِصَتُهُ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وَلِیَّ اللّٰهِ وَمَوْضِعَ سِرِّهِ وَعَیْبَةَ عِلْمِهِ
وَخازِنَ وَحْیِهِ پس خود را بر قبر چسبانید و گفتند بِاَبی اَنْتَ وَاُمّی یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ بِاَبی
اَنْتَ وَاُمّی یا حُجَّةَ الْخِصامِ بِاَبی اَنْتَ وَاُمّی یا بابَ الْمَقامِ بِاَبی اَنْتَ وَاُمّی یا نُورَ اللّٰهِ
التّامَّ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ عَنِ اللّٰهِ وَعَنْ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ ما حُمِّلْتَ
وَرَعَیْتَ مَا اسْتُحْفِظْتَ وَحَفِظْتَ مَا اسْتُودِعْتَ وَحَلَّلْتَ حَلالَ اللّٰهِ وَحَرَّمْتَ
حَرامَ اللّٰهِ وَاَقَمْتَ اَحْکامَ اللّٰهِ وَلَمْ تَتَعَدَّ حُدُودَ اللّٰهِ وَعَبَدْتَ اللّٰهَ مُخْلِصاً حَتّی اَتاكَ
الْیَقینُ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْكَ وَعَلَی الْاَئِمَّةِ مِنْ بَعْدِكَ پس برخاست آنحضرت و در بالای سر
آنحضرت چند رکعت نماز کرد و فرمود که ای صفوان هر که زیارت کند امیرالمؤمنین علیه السلام را باین زیارت
و این نماز را بکند برگردد بسوی اهلش و حال آنکه گناهانش آمرزیده شده باشد و عملش مقبول و
پسندیده شده باشد و بنویسند برای او ثواب هر که زیارت آنحضرت کرده باشد از ملائکه صفوان گفت
بر سبیل تعجب که (ثواب هر که زیارت کند آنحضرت را از ملائکه) فرمود بلی در هر شبی هفتاد قبیله از ملائکه
آنحضرت را زیارت میکنند پرسید که هر قبیله چه مقدار زند فرمود که صد هزار ملک پس آنحضرت بقهقری
بیرون آمد و در اثنای بیرون آمدن میگفتند یا جَدّاهُ یا سَیِّداهُ یا طَیِّباهُ یا طاهِراهُ
لا جَعَلَهُ اللّٰهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْكَ وَرَزَقَنِی الْعَوْدَ اِلَیْكَ وَالْمَقامَ فی حَرَمِكَ وَالْکَوْنَ
مَعَكَ وَمَعَ الْاَبْرارِ مِنْ وُلْدِكَ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْكَ وَعَلَی الْمَلائِکَةِ الْمُحْدِقینَ بِكَ
صفوان گفت که بآنحضرت عرض کردم که رخصت میدهید خبر دهم اصحاب خود را از اهل کوفه و نشان دهم قبر را
بایشان بلی فرمود بلی و درهمی چند دادند که من قبر را مرمت و اصلاح کنم **زیارت چهارم**

لي وَتَوَفَّني اِذا عَلِمْتَ الْوَفاةَ خَيْراً لي اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ خَشْيَتَكَ فِي السِّرِّ
وَالْعَلانِيَةِ وَكَلِمَةَ الْحَقِّ فِي الْغَضَبِ وَالرِّضا وَالْقَصْدَ فِي الْفَقْرِ وَالْغِنىٰ وَاَسْئَلُكَ
نَعيماً لا يَنْفَدُ وَقُرَّةَ عَيْنٍ لا تَنْقَطِعُ وَاَسْئَلُكَ الرِّضا بِالْقَضاءِ وَبَرَكَةَ الْمَوْتِ بَعْدَ
الْعَيْشِ وَبَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ وَلَذَّةَ النَّظَرِ اِلىٰ وَجْهِكَ وَشَوْقاً اِلىٰ رُؤْيَتِكَ وَ
لِقائِكَ مِنْ غَيْرِ ضَرّاءَ مُضِرَّةٍ وَلا فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ اَللّٰهُمَّ زَيِّنّا بِزينَةِ الْاِيمانِ وَ
اجْعَلْنا هُداةً مَهْدِيّينَ اَللّٰهُمَّ اهْدِنا فيمَنْ هَدَيْتَ اَللّٰهُمَّ اِنّي

در مستدرک الوسائل از مزار قدیم نقل کرده که روایتست از مولای ما امام محمد باقر علیه السلام که فرمود با پدرم رفتیم بزیارت قبر جدم امیر المؤمنین علی بن ابیطالب علیه السلام در نجف پس ایستاد پدرم نزد قبر مطهر و گریست و گفت اَلسَّلامُ عَلی اَبِی الاَئِمَّةِ وَخَلیلِ النُّبُوَّةِ وَالْمَخْصُوصِ بِالاُخُوَّةِ اَلسَّلامُ عَلی یَعْسُوبِ الاِیمانِ وَمیزانِ الاَعْمالِ وَسَیْفِ ذِی الْجَلالِ اَلسَّلامُ عَلی صالِحِ الْمُؤْمِنینَ وَوارِثِ عِلْمِ النَّبِیّینَ الْحاکِمِ فِی یَوْمِ الدّینِ اَلسَّلامُ عَلی شَجَرَةِ التَّقْوی اَلسَّلامُ عَلی حُجَّةِ اللهِ الْبالِغَةِ وَنِعْمَتِهِ السّابِغَةِ وَنِقْمَتِهِ الدّامِغَةِ اَلسَّلامُ عَلَی الصِّراطِ الْواضِحِ وَالنَّجْمِ اللاّئِحِ وَالاِمامِ النّاصِحِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ آنگاه گفت اَنْتَ وَسیلَتی اِلَی اللهِ وَذَریعَتی وَلی حَقُّ مُوالاتی وَتَأْمیلی فَکُنْ لی شَفیعی اِلَی اللهِ عَزَّ وَجَلَّ فِی الْوُقُوفِ عَلی قَضاءِ حاجَتی وَهِیَ فَکاکُ رَقَبَتی مِنَ النّارِ وَاصْرِفْنی فی مَوْقِفی هذا بِالنُّجْحِ وَبِما سَئَلْتُهُ کُلِّهِ بِرَحْمَتِهِ وَقُدْرَتِهِ اَللّهُمَّ ارْزُقْنی عَقْلاً کامِلاً وَلُبّاً راجِحاً وَقَلْباً زَکِیّاً وَعَمَلاً کَثیراً وَاَدَباً بارِعاً وَاجْعَلْ ذلِکَ کُلَّهُ لی وَلا تَجْعَلْهُ عَلَیَّ بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ

زیارت پنجم شیخ کلینی روایت کرده از حضرت ابو الحسن ثالث امام علی النقی علیه السلام که میگوئی نزد قبر امیر المؤمنین علیه السلام اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وَلِیَّ اللهِ اَنْتَ اَوَّلُ مَظْلُومٍ وَاَوَّلُ مَنْ غُصِبَ حَقُّهُ صَبَرْتَ وَاحْتَسَبْتَ حَتّی اَتیکَ الْیَقینُ فَاَشْهَدُ اَنَّکَ لَقیتَ اللهَ وَاَنْتَ شَهیدٌ عَذَّبَ اللهُ قاتِلَکَ بِاَنْواعِ الْعَذابِ وَجَدَّدَ عَلَیْهِ الْعَذابَ جِئْتُکَ عارِفاً بِحَقِّکَ مُسْتَبْصِراً بِشَأْنِکَ مُعادِیاً لاَعْدائِکَ وَمَنْ ظَلَمَکَ اَلْقی عَلی ذلِکَ رَبّی اِنْ شاءَ اللهُ یا وَلِیَّ اللهِ اِنَّ لی ذُنُوباً کَثیرَةً فَاشْفَعْ لی اِلی رَبِّکَ فَاِنَّ لَکَ عِنْدَ اللهِ مَقاماً مَعْلُوماً وَاِنَّ لَکَ عِنْدَ اللهِ جاهاً وَشَفاعَةً وَقَدْ قالَ اللهُ تَعالی وَلا یَشْفَعُونَ اِلاّ لِمَنِ ارْتَضی

زیارت ششم زیارتیست که جماعتی از علماء روایت کرده اند که از جمله ایشانست شیخ محمد بن المشهدی که فرموده روایت کرده است محمد بن خالد الطیالسی از سیف بن عمیره که گفت بیرون

اَسْئَلُکَ عَزیمَةَ الرَّشادِ وَالثَّباتَ فِی الاَمْرِ وَالرُّشْدِ وَاَسْئَلُکَ شُکْرَ نِعْمَتِکَ وَحُسْنَ عافِیَتِکَ وَاَداءَ حَقِّکَ وَاَسْئَلُکَ یا رَبِّ قَلْباً سَلیماً وَلِساناً صادِقاً وَاَسْتَغْفِرُکَ لِما تَعْلَمُ وَاَسْئَلُکَ خَیْرَ ما تَعْلَمُ وَاَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ ما تَعْلَمُ فَاِنَّکَ تَعْلَمُ وَلا نَعْلَمُ وَاَنْتَ عَلاّمُ الْغُیُوبِ

پنجم از حضرت صادق علیه السلام روایتست که هر کس بعد از نماز این کلمات را بگوید محفوظ ماند در نفس و خانه و مال و فرزند اُجیرُ نَفْسی وَمالی وَوُلْدی وَاَهْلی وَداری وَکُلَّ ما هُوَ مِنّی بِاللهِ الْواحِدِ الاَحَدِ الصَّمَدِ الَّذی لَمْ یَلِدْ

رفتم با صفوان جمّال و جمعی از اصحاب ما بجانب نجف بحضرت امیرالمؤمنین علیه السلام از زیارت کردیم پس چون فارغ شدیم صفوان رو بخود را گردانید بسوی قبر حضرت امام حسین علیه السلام و گفت زیارت میکنیم حضرت امام حسین علیه السلام را از اینمکان از بالای سر حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام و صفوان گفت که با حضرت امام جعفر صادق علیه السلام باینجا آمدیم و بحضرت چنین زیارت و نماز کرد و دعا خواند که من میکنم و فرمود که ای صفوان این زیارت را ضبط کن و این دعا را بخوان و همیشه حضرت امیرالمؤمنین و امام حسین علیهما السلام را باین نحو زیارت کن که من ضامنم بر خدا که هر که ایشان را چنین زیارت کند و این دعا را بخواند خواه از نزدیک و خواه از دور اینکه زیارتش مقبول باشد و عملش مرد زاده شود و سلامش به ایشان برسد و پسندیده گردد و حاجتهایش بر آورده شود هر چند عظیم باشد مؤلف گوید که تتمّه این خبر در فضل این عمل بیاید در عقب دعاء صفوان در روز زیارت روز عاشورا انشاء الله و زیارت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام این است رو بقبر آنحضرت بایست و بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا رَسُولَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا صِفْوَةَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَمينَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلى مَنِ اصْطَفاهُ اللهُ وَاخْتَصَّهُ وَاخْتارَهُ مِنْ بَرِيَّتِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا خَليلَ اللهِ ما دَجَى اللَّيْلُ وَغَسَقَ وَاَضاءَ النَّهارُ وَاَشْرَقَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ ما صَمَتَ صامِتٌ وَنَطَقَ ناطِقٌ وَذَرَّ شارِقٌ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلى مَوْلانا اَميرِ الْمُؤْمِنينَ عَلِيِّ بْنِ اَبي طالِبٍ صاحِبِ السَّوابِقِ وَالْمَناقِبِ وَالنَّجْدَةِ وَمُبيدِ الْكَتائِبِ الشَّديدِ الْبَأْسِ الْعَظيمِ الْمِراسِ الْمَكينِ الْاَساسِ ساقِي الْمُؤْمِنينَ بِالْكَأْسِ مِنْ حَوْضِ الرَّسُولِ الْمَكينِ الْاَمينِ اَلسَّلامُ عَلى صاحِبِ النُّهى وَالْفَضْلِ وَالطَّوائِلِ وَالْمَكْرُماتِ وَالنَّوائِلِ اَلسَّلامُ عَلى فارِسِ الْمُؤْمِنينَ وَلَيْثِ الْمُوَحِّدينَ وَقاتِلِ الْمُشْرِكينَ وَوَصِيِّ رَسُولِ رَبِّ الْعالَمينَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلى مَنْ اَيَّدَهُ اللهُ بِجَبْرَئيلَ وَاَعانَهُ بِميكائيلَ وَاَزْلَفَهُ فِي الدّارَيْنِ وَحَباهُ بِكُلِّ ما تَقَرُّ بِهِ الْعَيْنُ وَصَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلى آلِهِ الطّاهِرينَ وَعَلى اَوْلادِهِ الْمُنْتَجَبينَ وَعَلَى الْاَئِمَّةِ الرّاشِدينَ الَّذينَ اَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَفَرَضُوا عَلَيْنا الصَّلَواتِ وَاَمَرُوا بِايتاءِ الزَّكوةِ

وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً اَحَدٌ وَاَجْرُ نَفْعِها ما لِي وَوَلَدي وَكُلِّ ما هُوَ مِنّي وَزَيِّنْ الْفَلَقِ مِنْ شَرِّ ما خَلَقَ تا آخر سوره وَاَجْرُ نَفْعِها ما لي وَوَلَدي وَكُلِّ ما هُوَ مِنّي وَزَيِّنْ النّاسِ مَلِكِ النّاسِ تا آخر سوره وَاَجْرُ نَفْعِها ما لي وَوَلَدي وَكُلِّ ما هُوَ مِنّي بِآيَةِ لا اِلهَ اِلّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلا نَوْمٌ تا آخر آیة الکرسی

فصل پنجم

در بعض دعاهای وارده جهت رزق و آن اقسام است اول از مفضّل بن عمر منقول است که از حضرت صادق علیه السلام درخواستم که دعائی برای طلب رزق تعلیم نماید بمن

وعرفونا صيام شهر رمضان وقراءة القرآن السلام عليك يا امير المؤمنين و
يعسوب الدين وقائد الغر المحجلين السلام عليك يا باب الله السلام عليك يا
عين الله الناظرة ويده الباسطة واذنه الواعية وحكمته البالغة ونعمته
السابغة ونقمته الدامغة السلام على قسيم الجنة والنار السلام على نعمة الله على
الابرار ونقمته على الفجار السلام على سيد المتقين الاخيار السلام على اخي
رسول الله وابن عمه وزوج ابنته والمخلوق من طينته السلام على الاصل
القديم والفرع الكريم السلام على الثمر الجني السلام على ابي الحسن علي السلام على
شجرة طوبى وسدرة المنتهى السلام على آدم صفوة الله ونوح نبي الله وابراهيم
خليل الله وموسى كليم الله وعيسى روح الله ومحمد حبيب الله ومن بينهم من النبيين
والصديقين والشهداء والصالحين وحسن اولئك رفيقا السلام على نور
الانوار وسليل الاطهار وعناصر الاخيار السلام على والد الائمة الابرار
السلام على حبل الله المتين وجنبه المكين ورحمة الله وبركاته السلام على
امين الله في ارضه وخليفته والحاكم بامره والقيم بدينه والناطق بحكمته
والعامل بكتابه اخي الرسول وزوج البتول وسيف الله المسلول السلام على صاحب
الدلالات والآيات الباهرات والمعجزات القاهرات والمنجي من الهلكات الذي
ذكره الله في محكم الآيات فقال تعالى وانه في ام الكتاب لدينا لعلي حكيم
السلام على اسم الله الرضي ووجهه المضيء وجنبه العلي ورحمة الله وبركاته
السلام على حجج الله واوصيائه وخاصة الله واصفيائه وخالصته وامنائه
ورحمة الله وبركاته قصدتك يا مولاي يا امين الله وحجته زائرا عارفا
بحقك مواليا لاوليائك معاديا لاعدائك متقربا الى الله بزيارتك فاشفع

اِلى عِندَ اللهِ رَبّي وَرَبِّكَ في خَلاصِ رَقَبَتي مِنَ النّارِ وَقَضاءِ حَوائِجي حَوائِجِ الدُّنيا
وَالآخِرَةِ (پس خود را بر قبر بچسبان و قبر را ببوس و بگو) سَلامُ اللهِ وَسَلامُ مَلائِكَتِهِ المُقَرَّبينَ
وَالمُسَلِّمينَ لَكَ بِقُلوبِهِم يا اَميرَ المُؤمِنينَ وَالنّاطِقينَ بِفَضلِكَ وَالشّاهِدينَ
عَلى اَنَّكَ صادِقٌ اَمينٌ صِدّيقٌ عَلَيكَ وَرَحمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَشهَدُ اَنَّكَ
طُهرٌ طاهِرٌ مُطَهَّرٌ مِن طُهرٍ طاهِرٍ مُطَهَّرٍ اَشهَدُ لَكَ يا وَلِيَّ اللهِ وَوَلِيَّ رَسولِهِ
بِالبَلاغِ وَالاَداءِ وَاَشهَدُ اَنَّكَ جَنبُ اللهِ وَبابُهُ وَاَنَّكَ حَبيبُ اللهِ وَوَجهُهُ
الَّذي يُؤتى مِنهُ وَاَنَّكَ سَبيلُ اللهِ وَاَنَّكَ عَبدُ اللهِ وَاَخو رَسولِهِ (رسول الله) صَلَّى اللهُ عَلَيهِ
وَآلِهِ اَتَيتُكَ مُتَقَرِّباً اِلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ بِزِيارَتِكَ راغِباً اِلَيكَ فِي الشَّفاعَةِ اَبتَغي
بِشَفاعَتِكَ خَلاصَ رَقَبَتي مِنَ النّارِ مُتَعَوِّذاً بِكَ مِنَ النّارِ هارِباً مِن ذُنوبِيَ الَّتي
اِحتَطَبتُها عَلى ظَهري فَزِعاً اِلَيكَ رَجاءَ رَحمَةِ رَبّي اَتَيتُكَ اَستَشفِعُ بِكَ يا
مَولايَ وَاَتَقَرَّبُ بِكَ اِلَى اللهِ لِيَقضِيَ بِكَ حَوائِجي فَاشفَع لي يا اَميرَ المُؤمِنينَ اِلَى اللهِ
فَاِنّي عَبدُ اللهِ وَمَولاكَ وَزائِرُكَ وَلَكَ عِندَ اللهِ المَقامُ المَحمودُ وَالجاهُ العَظيمُ
وَالشَّأنُ الكَبيرُ وَالشَّفاعَةُ المَقبولَةُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلى اَميرِ
المُؤمِنينَ عَبدِكَ المُرتَضى وَاَمينِكَ الاَوفى وَعُروَتِكَ الوُثقى وَيَدِكَ العُليا وَ
جَنبِكَ الاَعلى وَكَلِمَتِكَ الحُسنى وَحُجَّتِكَ عَلَى الوَرى وَصِدّيقِكَ الاَكبَرِ وَ
سَيِّدِ الاَوصِياءِ وَرُكنِ الاَولِياءِ وَعِمادِ الاَصفِياءِ اَميرِ المُؤمِنينَ وَيَعسوبِ الدّينِ وَقُدوَةِ
الصّالِحينَ وَاِمامِ المُخلِصينَ المَعصومِ مِنَ الخَلَلِ المُهَذَّبِ مِنَ الزَّلَلِ المُطَهَّرِ مِنَ العَيبِ
المُنَزَّهِ مِنَ الرَّيبِ اَخي نَبِيِّكَ وَوَصِيِّ رَسولِكَ البائِتِ عَلى فِراشِهِ وَالمُواسي لَهُ
بِنَفسِهِ وَكاشِفِ الكَربِ عَن وَجهِهِ الَّذي جَعَلتَهُ سَيفاً لِنُبُوَّتِهِ وَآيَةً لِرِسالَتِهِ
وَشاهِداً عَلى اُمَّتِهِ وَدَلالَةً عَلى حُجَّتِهِ وَحامِلاً لِرايَتِهِ وَوِقايَةً لِمُهجَتِهِ وَهادِياً

وَيا خَيرَ المُعطينَ اُرزُقني وَارزُق عِيالي مِن فَضلِكَ فَاِنَّكَ ذُو الفَضلِ العَظيمِ

۲۲ ـ از ابو بصیر منقول است که شکایت کردم بحضرت صادق علیه السلام از حاجت خود و خواستم از آن حضرت که تعلیم فرماید دعائی برای طلب روزی پس حضرت این دعا را تعلیم من فرمود که از آن زمان که خواندم دیگر محتاج نشدم فرمود بگو در نماز شب در حال سجده: يا خَيرَ مَدعُوٍّ وَيا خَيرَ مَسؤولٍ وَيا اَوسَعَ مَن اَعطى وَيا خَيرَ مُرتَجًى اُرزُقني وَاَوسِع عَلَيَّ مِن رِزقِكَ وَسَبِّب لي رِزقاً مِن قِبَلِكَ اِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيءٍ قَديرٌ

۲۳ ـ مؤلف گوید که شیخ طوسی این دعا را در تعقیب نماز ... هشتم نافلهٔ شب ذکر فرموده

لِأُمَّتِهِ وَيَدَ الْبَاسِطَهِ وَتَاجَ الرَّأْسِهِ وَبَابَ الْبِرِّهِ وَمِفْتَاحَ الظَّفَرِهِ حَتّٰى هَزَمَ جُيُوشَ الشِّرْكِ بِإِذْنِكَ وَأَبَادَ عَسَاكِرَ الْكُفْرِ بِأَمْرِكَ وَبَذَلَ نَفْسَهُ فِي مَرْضَاتِ رَسُولِكَ وَجَعَلَهَا وَقْفاً عَلٰى طَاعَتِهِ فَصَلِّ اللّٰهُمَّ عَلَيْهِ صَلٰوةً دَائِمَةً بَاقِيَةً

پس بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللّٰهِ وَالشِّهَابَ الثَّاقِبَ وَالنُّورَ الْعَاقِبَ يَا سَلِيلَ الْأَطَائِبِ يَا سِرَّ اللّٰهِ إِنَّ بَيْنِي وَبَيْنَ اللّٰهِ تَعَالٰى ذُنُوباً قَدْ أَثْقَلَتْ ظَهْرِي وَلَا يَأْتِي عَلَيْهَا إِلَّا رِضَاهُ فَبِحَقِّ مَنِ ائْتَمَنَكَ عَلٰى سِرِّهِ وَاسْتَرْعَاكَ أَمْرَ خَلْقِهِ كُنْ لِي إِلَى اللّٰهِ شَفِيعاً وَمِنَ النَّارِ مُجِيراً وَعَلَى الدَّهْرِ ظَهِيراً فَإِنِّي عَبْدُ اللّٰهِ وَوَلِيُّكَ وَزَائِرُكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ

پس شش رکعت نماز زیارت بکن و هر دعا که خواهی بکن و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْكَ مِنِّي سَلَامُ اللّٰهِ أَبَداً مَا بَقِيتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ

پس رو کن و متوجه شو بجانب قبر امام حسین علیه السلام و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ أَتَيْتُكُمَا زَائِراً وَمُتَوَسِّلاً إِلَى اللّٰهِ تَعَالٰى رَبِّي وَرَبِّكُمَا وَمُتَوَجِّهاً إِلَى اللّٰهِ بِكُمَا وَمُسْتَشْفِعاً بِكُمَا إِلَى اللّٰهِ فِي حَاجَتِي هٰذِهِ

و بخوان تا آخر دعای صفوان إِنَّهُ قَرِيبٌ مُجِيبٌ

پس رو بقبله کن و بخوان از اول دعاء يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ وَيَا كَاشِفَ كُرَبِ الْمَكْرُوبِينَ تا وَاصْرِفْنِي بِقَضَاءِ حَاجَتِي وَكِفَايَةِ مَا أَهَمَّنِي هَمُّهُ مِنْ أَمْرِ دُنْيَايَ وَآخِرَتِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پس ملتفت شو بجانب قبر امیرالمؤمنین علیه السلام و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَالسَّلَامُ عَلٰى أَبِي عَبْدِ اللّٰهِ الْحُسَيْنِ مَا بَقِيتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ لَا جَعَلَهُ اللّٰهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِزِيَارَتِكُمَا وَلَا فَرَّقَ اللّٰهُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمَا

مؤلف گوید که قبل از این ذکر شد که دعاء صفوان همانست که مشهور شده به دعاء علقمه و بیاید ذکر آن در زیارت روز عاشورا.

زیارت هفتم

زیارتیست که سید بن طاوس در مصباح الزائر نقل کرده باین کیفیت که قصد کن باب السلام یعنی درگاه روضهٔ مقدسهٔ امیرالمؤمنین علیه السلام که ضریح مقدس نمایان میشود پس بگو سه و چهار مرتبه اَللّٰهُ أَكْبَرُ و بگو سَلَامُ اللّٰهِ وَسَلَامُ مَلَائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ وَ

چهار دعائیست که حضرت رسول صلی الله علیه وآله تعلیم فرمود دعا از برای طلب روزی يَا رَازِقَ الْمُقِلِّينَ وَيَا رَاحِمَ الْمَسَاكِينِ وَيَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ وَيَا ذَا الْقُوَّةِ الْمَتِينِ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ وَارْزُقْنِي وَعَافِنِي وَاكْفِنِي مَا أَهَمَّنِي

پنجم ابو بصیر از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده ... اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ حُسْنَ الْمَعِيشَةِ مَعِيشَةً أَتَقَوّٰى بِهَا عَلٰى جَمِيعِ حَوَائِجِي وَأَتَوَصَّلُ بِهَا فِي الْحَيٰوةِ إِلٰى آخِرَتِي مِنْ غَيْرِ أَنْ تُتْرِفَنِي فِيهَا فَأَطْغٰى أَوْ تُقَتِّرَ بِهَا عَلَيَّ فَأَشْقٰى

أَنْبِيَائِهِ الْمُرْسَلِينَ وَعِبَادِهِ الصَّالِحِينَ وَجَمِيعِ الشُّهَدَاءِ وَالصِّدِّيقِينَ عَلَيْكَ يَا
أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ آدَمَ صِفْوَةِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ نُوحٍ نَبِيِّ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ إِبْرٰهِيمَ
خَلِيلِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ مُوسَىٰ كَلِيمِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ عِيسَىٰ رُوحِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللهِ
وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ أَمِينِ اللهِ الرَّضِيِّ وَوَجْهِهِ الْعَلِيِّ وَصِرَاطِهِ السَّوِيِّ
اَلسَّلَامُ عَلَى الْمُهَذَّبِ الصَّفِيِّ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ أَبِي الْحَسَنِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَرَحْمَةُ اللهِ وَ
بَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ خَالِصِ الْأَخِلَّاءِ اَلسَّلَامُ عَلَى الْمَخْصُوصِ بِسَيِّدَةِ النِّسَاءِ اَلسَّلَامُ
عَلَى الْمَوْلُودِ فِي الْكَعْبَةِ الْمُزَوَّجِ فِي السَّمَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ أَسَدِ اللهِ فِي الْوَغَىٰ اَلسَّلَامُ
عَلَىٰ مَنْ شُرِّفَتْ بِهِ مَكَّةُ وَمِنًى اَلسَّلَامُ عَلَىٰ صَاحِبِ الْحَوْضِ وَحَامِلِ اللِّوَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ
خَامِسِ أَهْلِ الْعَبَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَى الْبَائِتِ عَلَىٰ فِرَاشِ النَّبِيِّ وَمُفْدِيهِ بِنَفْسِهِ مِنَ الْأَعْدَاءِ
اَلسَّلَامُ عَلَىٰ قَالِعِ بَابِ خَيْبَرَ وَالدَّاحِي بِهِ فِي الْفَضَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ مُكَلِّمِ الْفِتْيَةِ فِي
كَهْفِهِمْ بِلِسَانِ الْأَنْبِيَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ مُنْبِعِ الْقَلِيبِ فِي الْفَلَا اَلسَّلَامُ عَلَىٰ قَالِعِ الصَّخْرَةِ
وَقَدْ عَجَزَ عَنْهَا الرِّجَالُ الْأَشِدَّاءُ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ مُخَاطِبِ الثُّعْبَانِ عَلَىٰ مِنْبَرِ الْكُوفَةِ بِلِسَانِ
الْفُصَحَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ مُخَاطِبِ الذِّئْبِ وَمُكَلِّمِ الْجُمْجُمَةِ بِالنَّهْرَوَانِ وَقَدْ نَخِرَتِ الْعِظَامُ
بِالْبِلَىٰ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ صَاحِبِ الشَّفَاعَةِ فِي يَوْمِ الْوَرَىٰ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ
عَلَى الْإِمَامِ الزَّكِيِّ حَلِيفِ الْمِحْرَابِ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ صَاحِبِ الْمُعْجِزِ الْبَاهِرِ وَالنَّاطِقِ بِالْحِكْمَةِ
وَالصَّوَابِ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ مَنْ عِنْدَهُ تَأْوِيلُ الْمُحْكَمِ وَالْمُتَشَابِهِ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ اَلسَّلَامُ
عَلَىٰ مَنْ رُدَّتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ حِينَ تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ مُحْيِي اللَّيْلِ الْبَهِيمِ بِالتَّهَجُّدِ
وَالْإِكْتِئَابِ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ مَنْ خَاطَبَهُ جَبْرَئِيلُ بِإِمْرَةِ الْمُؤْمِنِينَ بِغَيْرِ ارْتِيَابٍ وَرَحْمَةُ
اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ سَيِّدِ السَّادَاتِ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ صَاحِبِ الْمُعْجِزَاتِ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ
مَنْ عَجِبَ مِنْ حَمَلَاتِهِ فِي الْحُرُوبِ مَلَائِكَةُ سَبْعِ سَمٰوَاتٍ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ مَنْ نَاجَى الرَّسُولَ

عَلَيَّ مِنْ سَعَةِ رِزْقِكَ وَأَفْضِلْ
عَلَيَّ مِنْ سَيْبِ فَضْلِكَ نِعْمَةً
مِنْكَ سَابِغَةً وَعَطَاءً غَيْرَ
مَمْنُونٍ ثُمَّ لَا تَشْغَلْنِي عَنْ
شُكْرِ نِعْمَتِكَ بِإِكْثَارٍ مِنْهَا
تُلْهِينِي بَهْجَتُهُ وَتَفْتِنُنِي
زَهَرَاتُ زَهْوَتِهِ وَلَا
بِإِقْلَالٍ عَلَيَّ مِنْهَا يَقْصُرُ
بِعَمَلِي كَدُّهُ وَيَمْلَأُ صَدْرِي
هَمُّهُ أَعْطِنِي مِنْ ذٰلِكَ يَا إِلٰهِي
غِنًى عَنْ شِرَارِ خَلْقِكَ وَ
بَلَاغاً أَنَالُ بِهِ رِضْوَانَكَ
وَأَعُوذُ بِكَ يَا إِلٰهِي مِنْ شَرِّ
الدُّنْيَا وَشَرِّ مَا فِيهَا وَلَا
تَجْعَلْ عَلَيَّ الدُّنْيَا سِجْناً
وَلَا فِرَاقَهَا عَلَيَّ حُزْناً
أَخْرِجْنِي مِنْ فِتْنَتِهَا مَرْضِيّاً
عَنِّي مَقْبُولاً فِيهَا عَمَلِي إِلَىٰ
دَارِ الْحَيَوَانِ

فَقَدَّمَ بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاهُ صَدَقَاتٍ اَلسَّلَامُ عَلٰى اَمِيْرِ الْجُيُوْشِ وَصَاحِبِ الْغَزَوَاتِ اَلسَّلَامُ
عَلٰى مُخَاطِبِ ذِئْبِ الْفَلَوَاتِ اَلسَّلَامُ عَلٰى نُوْرِ اللّٰهِ فِي الظُّلُمَاتِ اَلسَّلَامُ عَلٰى مَنْ رُدَّتْ
لَهُ الشَّمْسُ فَقَضٰى مَا فَاتَهُ مِنَ الصَّلٰوةِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلٰى اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ
اَلسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْوَصِيِّيْنَ اَلسَّلَامُ عَلٰى اِمَامِ الْمُتَّقِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلٰى وَارِثِ عِلْمِ النَّبِيِّيْنَ
اَلسَّلَامُ عَلٰى يَعْسُوْبِ الدِّيْنِ اَلسَّلَامُ عَلٰى عِصْمَةِ الْمُؤْمِنِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلٰى قُدْوَةِ
الصَّادِقِيْنَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلٰى حُجَّةِ الْاَبْرَارِ اَلسَّلَامُ عَلٰى اَبِي الْاَئِمَّةِ
الْاَطْهَارِ اَلسَّلَامُ عَلَى الْمَخْصُوْصِ بِذِي الْفِقَارِ اَلسَّلَامُ عَلٰى سَاقِيْ اَوْلِيَائِهِ مِنْ حَوْضِ
النَّبِيِّ الْمُخْتَارِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ مَا اطَّرَدَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ اَلسَّلَامُ عَلَى النَّبَاِ الْعَظِيْمِ
اَلسَّلَامُ عَلٰى مَنْ اَنْزَلَ اللّٰهُ فِيْهِ وَاِنَّهٗ فِيْ اُمِّ الْكِتٰبِ لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ حَكِيْمٌ اَلسَّلَامُ عَلٰى
صِرَاطِ اللّٰهِ الْمُسْتَقِيْمِ اَلسَّلَامُ عَلَى الْمَنْعُوْتِ فِي التَّوْرٰىةِ وَالْاِنْجِيْلِ وَالْقُرْاٰنِ الْحَكِيْمِ وَ
رَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ پس جانب راست روی خود را بر ضریح گذارد و بگوید يَا اَمِيْنَ اللّٰهِ يَا حُجَّةَ
اللّٰهِ يَا وَلِيَّ اللّٰهِ يَا صِرَاطَ اللّٰهِ زَارَكَ عَبْدُكَ وَوَلِيُّكَ اللَّائِذُ بِقَبْرِكَ وَالْمُنِيْخُ
رَحْلَهُ بِفِنَائِكَ الْمُتَقَرِّبُ اِلَى اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ وَالْمُسْتَشْفِعُ بِكَ اِلَى اللّٰهِ زِيَارَةَ مَنْ
هَجَرَ فِيْكَ صَحْبَهُ وَجَعَلَكَ بَعْدَ اللّٰهِ حَسْبَهُ اَشْهَدُ اَنَّكَ الطُّوْرُ وَالْكِتَابُ الْمَسْطُوْرُ
وَالرَّقُّ الْمَنْشُوْرُ وَبَحْرُ الْعِلْمِ الْمَسْجُوْرُ يَا وَلِيَّ اللّٰهِ اِنَّ لِكُلِّ مَزُوْرٍ عِنَايَةً فِيْمَنْ زَارَهُ
وَقَصَدَهُ وَاَتَاهُ وَاَنَا وَلِيُّكَ وَقَدْ حَطَطْتُ رَحْلِيْ بِفِنَائِكَ وَلَجَاْتُ اِلٰى حَرَمِكَ
وَلُذْتُ بِضَرِيْحِكَ لِعِلْمِيْ بِعَظِيْمِ مَنْزِلَتِكَ وَشَرَفِ حَضْرَتِكَ وَقَدْ اَثْقَلَتِ الذُّنُوْبُ
ظَهْرِيْ وَمَنَعَتْنِيْ رُقَادِيْ فَمَا اَجِدُ حِرْزًا وَلَا مَعْقِلًا وَلَا مَلْجَاً اَلْجَاُ اِلَيْهِ اِلَّا اللّٰهَ تَعَالٰى
وَتَوَسُّلِيْ بِكَ اِلَيْهِ وَاسْتِشْفَاعِيْ بِكَ لَدَيْهِ فَهَا اَنَا نَازِلٌ بِفِنَائِكَ وَلَكَ عِنْدَ
اللّٰهِ جَاهٌ عَظِيْمٌ وَمَقَامٌ كَرِيْمٌ فَاشْفَعْ لِيْ عِنْدَ اللّٰهِ رَبِّكَ يَا مَوْلَايَ پس بوسہ ضریح را و

وَتَبَارُكَ الْاَخْيَارِ وَاَبْنَائِي
بِالتَّثَبُّتِ الْقَاتِلَةِ نِعَمِ الْبَدَارِ
النَّافِعَةِ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ
بِكَ مِنْ اَزْلِهَا وَزَلَازِلِهَا
وَسَطَوَاتِ شَيَاطِيْنِهَا وَسَلَاطِيْنِهَا
وَنَكَالِهَا وَمِنْ بَغْيِ مَنْ بَغٰى
عَلَيَّ فِيْهَا اَللّٰهُمَّ مَنْ كَادَنِيْ فَكِدْهُ
وَمَنْ اَرَادَنِيْ فَاَرِدْهُ وَفُلَّ
عَنِّيْ حَدَّ مَنْ نَصَبَ لِيْ حَدَّهُ
وَاَطْفِئْ عَنِّيْ نَارَ مَنْ شَبَّ
لِيْ وُقُوْدَهُ وَاكْفِنِيْ مَكْرَ الْمَكَرَةِ
وَافْقَاْ عَنِّيْ عُيُوْنَ الْكَفَرَةِ
وَاكْفِنِيْ هَمَّ مَنْ اَدْخَلَ عَلَيَّ
هَمَّهُ وَادْفَعْ عَنِّيْ شَرَّ الْحَسَدَةِ
وَاعْصِمْنِيْ مِنْ ذٰلِكَ بِالسَّكِيْنَةِ
وَاَلْبِسْنِيْ دِرْعَكَ الْحَصِيْنَةَ
وَاَحْيِنِيْ فِيْ سِتْرِكَ الْوَاقِيْ وَ
اَصْلِحْ لِيْ حَالِيْ وَصَدِّقْ قَوْلِيْ
بِفِعَالِيْ وَبَارِكْ لِيْ فِيْ اَهْلِيْ

در سجود روبقبله کن بگو اللّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ وَيَا أَبْصَرَ النَّاظِرِينَ وَيَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ وَيَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ بِمُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ رَسُولِكَ إِلَى الْعَالَمِينَ وَبِأَخِيهِ وَابْنِ عَمِّهِ الْأَنْزَعِ الْبَطِينِ الْعَالِمِ الْمُبِينِ عَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ الْإِمَامَيْنِ الشَّهِيدَيْنِ وَبِعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ وَبِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ بَاقِرِ عِلْمِ الْأَوَّلِينَ وَبِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ زَكِيِّ الصِّدِّيقِينَ وَبِمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ الْكَاظِمِ الْمُبِينِ وَحَبِيسِ الظَّالِمِينَ وَبِعَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا الْأَمِينِ وَبِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْجَوَادِ عَلَمِ الْمُهْتَدِينَ وَبِعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْبَرِّ الصَّادِقِ سَيِّدِ الْعَابِدِينَ وَبِالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْعَسْكَرِيِّ وَلِيِّ الْمُؤْمِنِينَ وَبِالْخَلَفِ الْحُجَّةِ صَاحِبِ الْأَمْرِ مُظْهِرِ الْبَرَاهِينِ أَنْ تَكْشِفَ مَا بِي مِنَ الْهُمُومِ وَتَكْفِيَنِي شَرَّ الْبَلَاءِ الْمَحْتُومِ وَتُجِيرَنِي مِنَ النَّارِ ذَاتِ السَّمُومِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس دعا کن برای هرچه بخواهی و وداع نما آنحضرت را

دیگر مؤلف گوید که سید عبدالکریم بن طاوس در فرحة الغری روایت کرده که حضرت امام زین العابدین علیه السلام وارد کوفه شد و داخل شد در مسجد آن و در مسجد بود ابوحمزه ثمالی که از زهاد و اهل کوفه و مشایخ آنجا بود پس حضرت دو رکعت نماز گذاشت ابوحمزه گفت نشنیدم لهجه پاکیزه تر از او نزدیک رفتم تا بشنوم چه میگوید شنیدم میگوید إِلٰهِي إِنْ كَانَ قَدْ عَصَيْتُكَ فَإِنِّي قَدْ أَطَعْتُكَ فِي أَحَبِّ الْأَشْيَاءِ إِلَيْكَ و این دعا یست معروف مؤلف گوید که ذکر این دعا بعد از این در اعمال کوفه بیاید و آنگاه ابوحمزه گفت که آن بزرگوار آمد نزد ستون هفتم و نعلین را کند و ایستاد دستها تا برابر گوش بلند کرد و تکبیری گفت که جمیع موهای بدن من از دهشت آن راست ایستاد پس چهار رکعت نماز گذارد در رکوع و سجود نیکو بعمل آورد پس ابتدا نمود بدعا خواند إِلٰهِي إِنْ كُنْتُ قَدْ عَصَيْتُكَ تا آخر دعا و موافق روایت سابقه آن بزرگوار برخاست و رفت ابوحمزه گفت که من عقب او رفتم تا مناخ کوفه و آن مکانی بود که شتران را در آنجا میخوابانیدند دیدم در آنجا غلام سیاهی است و با او است شتر گزیده و ناقه گفتم یا اوای سیاه این مرد کیست گفت أَوَ تَخْفَىٰ عَلَيْكَ شَمَائِلُهُ از سیما و شمایلش او را نشناختی او علی بن الحسین است ابوحمزه گفت پس خود را انداختم روی

دعاء مؤلف گوید که در زیارت جامعه زیارات آئمه که در ذکر نماز هدیه گذشت نماز زیارت امیرالمؤمنین در روز عید

فصل ششم

در ذکر دعا جمعه ذی ... از حضرت صادق علیه السلام منقول است که روز یکشنبه بگو اللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ مِنْ لَحَظَاتِ الْبَصَرِ ... عَلَىٰ عَدَدِ آيَاتِهَا الْقُضَاةِ ... إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ و دعا ... در این دعا است که از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام روایت شده اللّٰهُمَّ ... جَمِيعِ خَلْقِكَ مَظَالِمُ ... فِي صَغِيرِهَا وَكَبِيرِهَا ... مِنْكَ ... مَا لَا ... نِعْمَةٌ ... عَلَيْهِ ...

قدمهای آنحضرت بوسیدم آنگاه آنجناب نگاه داشت و با دست خود سرم را بلند کرد و فرمود مکن سجود شایسته
مگر برای خداوند عزّ وجلّ گفتم یابن رسول الله برای چه اینجا آمدی فرمود که از برای آنچه که دیدی یعنی نماز
در مسجد کوفه واگر مردم بدانند که چه فضیلتی است در آن بیایند بسوی آن اگرچه بروش کودکان خود را
بر زمین کشند یعنی بیایند هرچند در نهایت سختی باشد راه رفتن بر ایشان مانند اطفالیکه راه رفتن را
نشناخته حرکت مینمایند پس فرمود ایا میل داری که زیارت کنی با من قبر جدّم علی بن ابیطالب علیه السلام را
گفتم بلی پس حرکت فرمود و من در سایهٔ ناقهٔ او بودم و حدیث میکرد مرا تا رسید به غریّین و آن بقعهٔ
بود سفید که نور آن میدرخشید پس از شتر خویش پیاده شد و دو طرف روی خود را بر آن زمین گذاشت
و فرمود ای اباحمزه این قبر جدّم علی بن ابیطالب علیه السلام است پس زیارت کرد آنحضرت را بزیارتیکه اوّل
آن اَلسَّلامُ عَلَى اسْمِ اللهِ الرَّضِيِّ وَنُورِ وَجْهِهِ الْمُضِيءِ است پس وداع کرد با آنقبر مطهّر و رفت
بسوی مدینه و من برگشتم بسوی کوفه مؤلّف گوید که از ذکر نکردن بنده این زیارت را در مفاتیح تاسّف مینمودم
و در جستجوی آن بودم تا اینکه یکی از زیاراتیکه برای حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام نقل شده ملاحظه کردم
زیارتیکه در اوّل آن این دو جمله با اندکی تفاوت مگر این زیارت شریف که جملهٔ اولش موافق است
و جملهٔ دوّم مخالف پس شاید که این زیارت همان زیارت باشد و این اختلاف چندان ضرر ندارد
واگر گوئی که اوّل این زیارت سَلامُ اللهِ وَسَلامُ مَلائِكَتِهِ است نه اَلسَّلامُ عَلَى اسْمِ اللهِ گویم
اوّل زیارت همان اَلسَّلامُ عَلَى اسْمِ اللهِ الرَّضِيِّ است و سلامهای سابق بمنزلهٔ اذن دخول و طلب
است و شاهد بر این مطلب تطبیق این زیارت است با زیارت روز مولود که کمال مشابهت را با هم دارند
رجوع کن بآنجا تا بر تو معلوم شود و نیز بدانکه در زیارت ششم و زیارت روز مولود این دو جمله بدون
لفظ نور میباشد اما نه در اوّل زیارت والله العالم و بالجمله ما را از زیارات مطلقه همین هفت
زیارت که نقل کردیم کافی است واگر کسی بیش از این خواسته باشد بخواند زیارات جامعه را و بخواند
نیز زیارت مسبوطی را که بعد از این برای روز غدیر نقل میکنیم زیرا که روایت شده بخواندن آن زیارت
در هر وقت و در هر کجا که شخص باشد و باید غنیمت شمرد زیارت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام و نماز در آن
حرم مطهّر را زیرا که نماز در نزد آن بزرگوار مقابل دویست هزار نماز است و از حضرت صادق علیه السلام
منقول است که هر که زیارت کند امام مفترض الطاعه را و نماز گذارد در نزد او چهار رکعت نوشته شود برای
او حجّه و عمره و ما در هدیّة الزّائرین اشاره کردیم بفضیلت مجاورت قبر امیرالمؤمنین علیه السلام لکن شرط

عَنِّي نَفْسِي فَارْدُدْ عَنِّي مِنْ فَضْلِكَ يا ... عَنْكَ اِنَّ مِنْ ... لا تُغْلِقْ عَلَيَّ ... يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَاَنَّ الدّينَ كَما شَرَعَ وَاَنَّ الْاِسْلامَ كَما وَصَفَ وَاَنَّ الْقَوْلَ كَما حَدَّثَ وَاَنَّ الْكِتابَ كَما اَنْزَلَ وَاَنَّ اللهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبينُ ذَكَرَ اللهُ مُحَمَّداً وَاَهْلَ بَيْتِهِ بِخَيْرٍ وَحَيّا مُحَمَّداً وَآلَهُ بِالسَّلامِ

فصل هفتم

در ذکر بعض دعاهای وارده برای دفع غم و اندوه و دفع هم و غیر آن

دعای اوّل مشهور است بدعای ... روایت شده از حضرت امام محمّد باقر علیه السلام ...

اگر مجاور و حق جوار آنحضرت را ملحوظ داشته باشد و این مطلب بسیار مشکل است که برای هر کس ممکن نیست مقام را مقتضی نگردان

ذکر وداع امیر المؤمنین ع

نسبت طالبین رجوع کنند بکلمه طیبه

چون خواستی وداع کنی آنحضرت را بخوان این وداع را که بعد از زیارت پنجم مذکور در کتب علماء نقل شده

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَسْتَوْدِعُكَ اللهَ وَاَسْتَرْعيكَ وَاَقْرَأُ عَلَيْكَ السَّلامَ آمَنّا بِاللهِ وَبِالرُّسُلِ وَبِما جاءَتْ بِهِ وَدَعَتْ اِلَيْهِ وَدَلَّتْ عَلَيْهِ فَاكْتُبْنا مَعَ الشّاهِدينَ اَللّهُمَّ لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيارَتي اِيّاهُ فَاِنْ تَوَفَّيْتَني قَبْلَ ذلِكَ فَاِنّي اَشْهَدُ في مَماتي عَلى ما شَهِدْتُ عَلَيْهِ في حَياتي اَشْهَدُ اَنَّ اَميرَ الْمُؤْمِنينَ عَلِيّاً وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَعَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَجَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ وَعَلِيَّ بْنَ مُوسى وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَعَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ وَالْحُجَّةَ بْنَ الْحَسَنِ صَلَواتُ اللهِ عَلَيْهِمْ اَجْمَعينَ اَئِمَّتي وَاَشْهَدُ اَنَّ مَنْ قَتَلَهُمْ وَحارَبَهُمْ مُشْرِكُونَ وَمَنْ رَدَّ عَلَيْهِمْ في اَسْفَلِ دَرْكٍ مِنَ الْجَحيمِ وَاَشْهَدُ اَنَّ مَنْ حارَبَهُمْ لَنا اَعْداءٌ وَنَحْنُ مِنْهُمْ بُرَآءُ وَاَنَّهُمْ حِزْبُ الشَّيْطانِ وَعَلى مَنْ قَتَلَهُمْ لَعْنَةُ اللهِ وَالْمَلائِكَةِ وَالنّاسِ اَجْمَعينَ وَمَنْ شَرِكَ فيهِمْ وَمَنْ سَرَّهُ قَتْلُهُمْ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْأَلُكَ بَعْدَ الصَّلاةِ وَالتَّسْليمِ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرٍ وَمُوسى وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَالْحَسَنِ وَالْحُجَّةِ وَلا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيارَتِهِ فَاِنْ جَعَلْتَهُ فَاحْشُرْني مَعَ هؤُلاءِ الْمُسَمَّيْنَ الْاَئِمَّةِ اَللّهُمَّ وَذَلِّلْ قُلُوبَنا لَهُمْ بِالطّاعَةِ وَالْمُناصَحَةِ وَالْمَحَبَّةِ وَحُسْنِ الْمُؤازَرَةِ وَالتَّسْليمِ

(مقصد دوم)

در زیارات مخصوصه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و آن چند زیارت است اوّل زیارت روز غدیر است که روایت شده از حضرت امام رضا علیه السلام که بابن ابی نصر فرمود ای پسر ابی نصر هر جا که باشی حاضر شو در روز غدیر نزد قبر امیر المؤمنین علیه السلام بدرستیکه حق تعالی میآمرزد در این روز از هر مرد مؤمن و زن مؤمنه گناه شصت ساله را و آزاد میکند از آتش جهنم دو برابر آنچه آزاد کرده است در ماه رمضان و در

(ادعیه انبیا و غیره)

بخواند که از آن زن بلا دور گردد رو به قبله و دو رکعت نماز گذارد پس بگو یا ابصر الناظرین و یا اسمع السامعین و یا اسرع الحاسبین و یا ارحم الراحمین بگو این کلمات را هفتاد مرتبه و در هر مرتبه که گفتی حاجت خود را طلب کن

دیگر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که بگو یا اللّه یا اللّه بگو بسم اللّه و باللّه ما شاء اللّه لا حول و لا قوة الا باللّه توکلت علی الحی الذی لا یموت

مادر ... علیه السلام منقول است که چون یوسف را در چاه افکندند جبرئیل آمد نزد او و گفت چه میکنی در اینجا ای پسر گفت برادرانم مرا افکندند در اینجا گفت دوست داری که بیرون آئی از اینجا گفت

شب قدر و شب فطر الخ بدانکه برای این روز شریف چند زیارت نقل شده اول زیارت امین الله که
که در روز زیارت در هر مطلقه گذشت دوم زیارتیست که بسندهای معتبره از حضرت امام علی نقی علیه السلام
نقل شده که زیارت کردند حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام را بآن در روز غدیر در سالیکه معتصم آن حضرت را
طلبیده بود و کیفیت آن چنانست که چون اراده زیارت نمائی بایست بر در قبه منوره و رخصت طلب
نما و شیخ شهید گفته که غسل میکنی و پاکترین جامه های خود را میپوشی و اذن دخول میطلبی میگوئی
(اللّٰهُمَّ اِنّی وَقَفْتُ عَلٰی بابٍ) و این همان اذن دخولیست که ما در اول باب نقل کردیم پس پای راست را
مقدم دار و داخل شو و برو نزدیک ضریح مقدس و پشت بقبله در برابر ضریح بایست و بگو

اَلسَّلامُ عَلٰی مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللهِ خاتَمِ النَّبِيّينَ وَسَيِّدِ الْمُرْسَلينَ وَصَفْوَةِ رَبِّ
الْعالَمينَ اَمينِ اللهِ عَلٰی وَحْيِهِ وَعَزآئِمِ اَمْرِهِ وَالْخاتِمِ لِما سَبَقَ وَالْفاتِحِ لِمَا
اسْتُقْبِلَ وَالْمُهَيْمِنِ عَلٰی ذٰلِكَ كُلِّهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ وَصَلَواتُهُ وَتَحِيّاتُهُ
اَلسَّلامُ عَلٰی اَنْبِياءِ اللهِ وَرُسُلِهِ وَمَلآئِكَتِهِ الْمُقَرَّبينَ وَعِبادِهِ الصّالِحينَ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ وَسَيِّدَ الْوَصِيّينَ وَوارِثَ عِلْمِ النَّبِيّينَ وَ
وَلِيَّ رَبِّ الْعالَمينَ وَمَوْلايَ وَمَوْلَى الْمُؤْمِنينَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ يا اَمينَ اللهِ فی اَرْضِهِ وَسَفيرَهُ فی خَلْقِهِ
وَحُجَّتَهُ الْبالِغَةَ عَلٰی عِبادِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا دينَ اللهِ الْقَويمَ وَصِراطَهُ
الْمُسْتَقيمَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا النَّبَاُ الْعَظيمُ الَّذی هُمْ فيهِ مُخْتَلِفُونَ وَعَنْهُ
يُسْئَلُونَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ اٰمَنْتَ بِاللهِ وَهُمْ مُشْرِكُونَ وَصَدَّقْتَ
بِالْحَقِّ وَهُمْ مُكَذِّبُونَ وَجاهَدْتَ وَهُمْ مُحْجِمُونَ وَعَبَدْتَ اللهَ مُخْلِصاً لَهُ الدّينَ
صابِراً مُحْتَسِباً حَتّٰی اَتاكَ الْيَقينُ اَلا لَعْنَةُ اللهِ عَلَی الظّالِمينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يا سَيِّدَ الْمُسْلِمينَ وَيَعْسُوبَ الْمُؤْمِنينَ وَاِمامَ الْمُتَّقينَ وَقآئِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلينَ
وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّكَ اَخُو رَسُولِ اللهِ وَوَصِيُّهُ

ابن بابویه ... شب ... غمناک و نمیبرد
و گفته است که هرگاه اندوهی بتو رسد
خواهد ... بدعا ...
که حضرت ... این دعا ...
این دعا را ... که ...
کند که ... اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِاَنَّ لَكَ
الْحَمْدَ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْحَنّانُ
بَديعُ السَّمٰواتِ وَالْاَرْضِ ذُو
الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ اَنْ تُصَلِّیَ
عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَفْعَلَ بی
... اوردند ...
... بجای آنکه ...
اورده
اورده وارد است که ...
... از حضرت ...
... بخوان ...
بگو اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ لا يَكْفی
مِنْكَ اَحَدٌ وَاَنْتَ تَكْفی مِنْ كُلِّ
اَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ فَاكْفِنی
كَذا وَكَذا

وَوارِثَ عِلْمِهِ وَأَمِينَهُ عَلى شَرْعِهِ وَخَلِيفَتَهُ فِي أُمَّتِهِ وَأَوَّلَ مَنْ آمَنَ بِاللهِ وَصَدَّقَ
بِما أُنْزِلَ عَلى نَبِيِّهِ وَأَشْهَدُ أَنَّهُ قَدْ بَلَّغَ عَنِ اللهِ ما أَنْزَلَهُ فِيكَ فَصَدَعَ بِأَمْرِهِ وَ
أَوْجَبَ عَلى أُمَّتِهِ فَرْضَ طاعَتِكَ وَوِلايَتِكَ وَعَقَدَ عَلَيْهِمُ الْبَيْعَةَ لَكَ وَ
جَعَلَكَ أَوْلى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ كَما جَعَلَهُ اللهُ كَذلِكَ ثُمَّ أَشْهَدَ اللهَ تَعالى
عَلَيْهِمْ فَقالَ أَلَسْتُ قَدْ بَلَّغْتُ فَقالُوا اللّٰهُمَّ بَلى فَقالَ اللّٰهُمَّ اشْهَدْ وَكَفى بِكَ شَهِيداً
وَحاكِماً بَيْنَ الْعِبادِ فَلَعَنَ اللهُ جاحِدَ وِلايَتِكَ بَعْدَ الْإِقْرارِ وَناكِثَ عَهْدِكَ
بَعْدَ الْمِيثاقِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللهِ تَعالى وَأَنَّ اللهَ تَعالى مُوفٍ لَكَ
بِعَهْدِهِ وَمَنْ أَوْفى بِما عاهَدَ عَلَيْهُ اللهَ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْراً عَظِيماً وَأَشْهَدُ أَنَّكَ أَمِيرُ
الْمُؤْمِنِينَ الْحَقُّ الَّذِي نَطَقَ بِوِلايَتِكَ التَّنْزِيلُ وَأَخَذَ لَكَ الْعَهْدَ عَلَى الْأُمَّةِ بِذلِكَ
الرَّسُولُ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَعَمَّكَ وَأَخاكَ الَّذِينَ تاجَرْتُمُ اللهَ بِنُفُوسِكُمْ فَأَنْزَلَ اللهُ فِيكُمْ
إِنَّ اللهَ اشْتَرى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوالَهُمْ بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقاتِلُونَ فِي
سَبِيلِ اللهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعْداً عَلَيْهِ حَقّاً فِي التَّوْراةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ
وَمَنْ أَوْفى بِعَهْدِهِ مِنَ اللهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بايَعْتُمْ بِهِ وَذلِكَ هُوَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ التّائِبُونَ الْعابِدُونَ الْحامِدُونَ السّائِحُونَ الرّاكِعُونَ السّاجِدُونَ
الْآمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحافِظُونَ لِحُدُودِ اللهِ وَبَشِّرِ
الْمُؤْمِنِينَ أَشْهَدُ يا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَنَّ الشّاكَّ فِيكَ ما آمَنَ بِالرَّسُولِ الْأَمِينِ
وَأَنَّ الْعادِلَ بِكَ غَيْرَكَ عانِدٌ عَنِ الدِّينِ الْقَوِيمِ الَّذِي ارْتَضاهُ لَنا رَبُّ الْعالَمِينَ
وَأَكْمَلَهُ بِوِلايَتِكَ يَوْمَ الْغَدِيرِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْمَعْنِيُّ بِقَوْلِ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ وَأَنَّ
هذا صِراطِي مُسْتَقِيماً فَاتَّبِعُوهُ وَلا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ضَلَّ
وَاللهِ وَأَضَلَّ مَنِ اتَّبَعَ سِواكَ وَعَنَدَ عَنِ الْحَقِّ مَنْ عاداكَ اللّٰهُمَّ سَمِعْنا

يا كافِياً مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلا يَكْفِي مِنْكَ شَيْءٌ فِي السَّماواتِ وَالْأَرْضِ اِكْفِنِي ما أَهَمَّنِي مِنْ أَمْرِ الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ وَصَلَّى اللهُ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
وَبِاللهِ أَسْتَفْتِحُ وَبِاللهِ أَسْتَنْجِحُ وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَتَوَجَّهُ اللّٰهُمَّ ذَلِّلْ لِي صُعُوبَةَ أَمْرِي وَسَهِّلْ لِي حُزُونَتَهُ فَإِنَّكَ تَمْحُو ما تَشاءُ وَتُثْبِتُ وَعِنْدَكَ أُمُّ الْكِتابِ
حَسْبِيَ اللهُ لا إِلٰهَ إِلّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَأَمْتَنِعُ بِحَوْلِ اللهِ وَقُوَّتِهِ مِنْ حَوْلِهِمْ وَقُوَّتِهِمْ وَأَمْتَنِعُ

لِأمرك وأطعنا واتبعنا صراطك المستقيم فاهدنا ربنا ولا تزغ قلوبنا بعد
إذ هديتنا إلى طاعتك واجعلنا من الشاكرين لأنعمك وأشهد أنك لم تزل
للهوى مخالفا وللتقى محالفا وعلى كظم الغيظ قادرا وعن الناس عافيا غافرا وإذا
عصي الله ساخطا وإذا أطيع الله راضيا وبما عهد إليك عاملا راعيا لما استحفظت
حافظا لما استودعت مبلغا ما حملت منتظرا ما وعدت وأشهد أنك ما اتقيت
ضارعا ولا أمسكت عن حقك جازعا ولا أحجمت عن مجاهدة غاصبيك ناكلا
ولا أظهرت الرضى بخلاف ما يرضي الله مداهنا ولا وهنت لما أصابك في سبيل
الله ولا ضعفت ولا استكنت عن طلب حقك مراقبا معاذ الله أن تكون كذلك
بل إذ ظلمت احتسبت ربك وفوضت إليه أمرك وذكرتهم فما ادكروا ووعظتهم
فما اتعظوا وخوفتهم الله فما تخوفوا وأشهد أنك يا أمير المؤمنين جاهدت في
الله حق جهاده حتى دعاك الله إلى جواره وقبضك إليه باختياره وألزم أعداءك
الحجة بقتلهم إياك لتكون الحجة لك عليهم مع ما لك من الحجج البالغة على
جميع خلقه السلام عليك يا أمير المؤمنين عبدت الله مخلصا وجاهدت في الله
صابرا وجدت بنفسك محتسبا وعملت بكتابه واتبعت سنة نبيه وأقمت
الصلوة وآتيت الزكوة وأمرت بالمعروف ونهيت عن المنكر ما استطعت مبتغيا
ما عند الله راغبا فيما وعد الله لا تحفل بالنوائب ولا تهن عند الشدائد ولا تحجم
عن محارب أفك من نسب غير ذلك إليك وافترى باطلا عليك وأولى لمن عند
عنك لقد جاهدت في الله حق الجهاد وصبرت على الأذى صبر احتساب وأنت
أول من آمن بالله وصلى له وجاهد وأبدى صفحته في دار الشرك والأرض مشحونة
ضلالة والشيطان يعبد جهرة وأنت القائل لا تزيدني كثرة الناس حولي عزة

وَلا تَفَرُّقُهُمْ عَنّي وَحْشَةً وَلَوْ اَسْلَمَنِي النّاسُ جَميعاً لَمْ اَكُنْ مُتَضَرِّعاً اِعْتَصَمْتَ بِاللهِ فَعَزَزْتَ وَآثَرْتَ الْآخِرَةَ عَلَى الْاُولى فَزَهِدْتَ وَاَيَّدَكَ اللهُ وَهَداكَ وَاَخْلَصَكَ وَاجْتَباكَ فَما تَناقَضَتْ اَفْعالُكَ وَلَا اخْتَلَفَتْ اَقْوالُكَ وَلا تَقَلَّبَتْ اَحْوالُكَ وَلَا ادَّعَيْتَ وَلَا افْتَرَيْتَ عَلَى اللهِ كَذِباً وَلا شَرِهْتَ اِلَى الْحُطامِ وَلا دَنَّسَكَ الْآثامُ وَلَمْ تَزَلْ عَلى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَيَقينٍ مِنْ اَمْرِكَ تَهْدي اِلَى الْحَقِّ وَاِلى صِراطٍ مُسْتَقيمٍ اَشْهَدُ شَهادَةَ حَقٍّ وَاُقْسِمُ بِاللهِ قَسَمَ صِدْقٍ اَنَّ مُحَمَّداً وَآلَهُ صَلَواتُ اللهِ عَلَيْهِمْ ساداتُ الْخَلْقِ وَاَنَّكَ مَوْلايَ وَمَوْلَى الْمُؤْمِنينَ وَاَنَّكَ عَبْدُ اللهِ وَوَلِيُّهُ وَاَخُو الرَّسُولِ وَوَصِيُّهُ وَوارِثُهُ وَاَنَّهُ الْقائِلُ لَكَ وَالَّذي بَعَثَني بِالْحَقِّ ما آمَنَ بي مَنْ كَفَرَ بِكَ وَلا اَقَرَّ بِاللهِ مَنْ جَحَدَكَ وَقَدْ ضَلَّ مَنْ صَدَّ عَنْكَ وَلَمْ يَهْتَدِ اِلَى اللهِ وَلا اِلَيَّ مَنْ لا يَهْتَدي بِكَ وَهُوَ قَوْلُ رَبّي عَزَّ وَجَلَّ وَاِنّي لَغَفّارٌ لِمَنْ تابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صالِحاً ثُمَّ اهْتَدى اِلى وِلايَتِكَ مَوْلايَ فَضْلُكَ لا يَخْفى وَنُورُكَ لا يُطْفَأُ وَاَنَّ مَنْ جَحَدَكَ الظَّلُومُ الْاَشْقى مَوْلايَ اَنْتَ الْحُجَّةُ عَلَى الْعِبادِ وَالْهادي اِلَى الرَّشادِ وَالْعُدَّةُ لِلْمَعادِ مَوْلايَ لَقَدْ رَفَعَ اللهُ فِي الْاُولى مَنْزِلَتَكَ وَاَعْلى فِي الْآخِرَةِ دَرَجَتَكَ وَبَصَّرَكَ ما عَمِيَ عَلى مَنْ خالَفَكَ وَحالَ بَيْنَكَ وَبَيْنَ مَواهِبِ اللهِ لَكَ فَلَعَنَ اللهُ مُسْتَحِلِّي الْحُرْمَةِ مِنْكَ وَذائِدِي الْحَقِّ عَنْكَ وَاَشْهَدُ اَنَّهُمُ الْاَخْسَرُونَ الَّذينَ تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النّارُ وَهُمْ فيها كالِحُونَ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ ما اَقْدَمْتَ وَلا اَحْجَمْتَ وَلا نَطَقْتَ وَلا اَمْسَكْتَ اِلّا بِاَمْرٍ مِنَ اللهِ وَرَسُولِهِ قُلْتَ وَالَّذي نَفْسي بِيَدِهِ لَقَدْ نَظَرَ اِلَيَّ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَضْرِبُ بِالسَّيْفِ قُدُماً فَقالَ يا عَلِيُّ اَنْتَ مِنّي بِمَنْزِلَةِ هارُونَ مِنْ مُوسى اِلّا اَنَّهُ لا نَبِيَّ بَعْدي وَاُعْلِمُكَ اَنَّ مَوْتَكَ وَحَياتَكَ مَعي وَعَلى سُنَّتي فَوَاللهِ ما كَذِبْتُ وَلا كُذِبْتُ وَلا ضَلَلْتُ وَلا ضُلَّ بي وَلا نَسيتُ ما عَهِدَ اِلَيَّ رَبّي وَاِنّي لَعَلى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبّي بَيَّنَها

فقد سمعت قولي وترى مكاني حيلتي وانقطع من خلقك رجائي ولم يبق الا رجاؤك وتوكلي عليك وقد رجائي على يا رب ان ترحمني وتعافيني كما رجائي على ان تعذبني ربيت بليني الهي ذكر عوائدك يونسني والرجاء لانعامك يقويني ولم اخل من نعمتك منذ خلقتني فانت ربي وسيدي ومفزعي وملجاي والحافظ لي والذاب عني والرحيم بي والمتكفل برزقي وفي قضائك وقدرتك كل ما انا فيه فليكن يا سيدي ومولاي فيما قضيت وقدرت وحتمت تعجيل خلاصي مما انا فيه

لِنَبِيِّهِ وَبَيْنَهَا النَّبِيُّ لِي وَاِنِّي لَعَلَى الطَّرِيقِ الْوَاضِحِ أَلْفُظُهُ لَفْظاً صَدَقْتَ وَاللهِ
وَقُلْتَ الْحَقَّ فَلَعَنَ اللهُ مَنْ سَاوَاكَ بِمَنْ نَاوَاكَ وَاللهُ جَلَّ اسْمُهُ يَقُولُ هَلْ يَسْتَوِي
الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ فَلَعَنَ اللهُ مَنْ عَدَلَ بِكَ مَنْ فَرَضَ اللهُ عَلَيْهِ
وِلَايَتَكَ وَأَنْتَ وَلِيُّ اللهِ وَأَخُو رَسُولِهِ وَالذَّابُّ عَنْ دِينِهِ وَالَّذِي نَطَقَ الْقُرْآنُ
بِتَفْضِيلِهِ قَالَ اللهُ تَعَالَى وَفَضَّلَ اللهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْراً عَظِيماً
دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللهُ غَفُوراً رَحِيماً وَقَالَ اللهُ تَعَالَى أَجَعَلْتُمْ
سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ
اللهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللهِ وَاللهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَ
جَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللهِ وَأُولَئِكَ هُمُ
الْفَائِزُونَ يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُقِيمٌ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَداً إِنَّ اللهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ أَشْهَدُ أَنَّكَ الْمَخْصُوصُ بِمِدْحَةِ اللهِ
الْمُخْلِصُ لِطَاعَةِ اللهِ لَمْ تَبْغِ بِالْهُدَى بَدَلاً وَلَمْ تُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّكَ أَحَداً وَأَنَّ اللهَ
تَعَالَى اسْتَجَابَ لِنَبِيِّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِيكَ دَعْوَتَهُ ثُمَّ أَمَرَهُ بِإِظْهَارِ مَا أَوْلَاكَ
لِأُمَّتِهِ إِعْلَاءً لِشَأْنِكَ وَإِعْلَاناً لِبُرْهَانِكَ وَدَحْضاً لِلْأَبَاطِيلِ وَقَطْعاً لِلْمَعَاذِيرِ
فَلَمَّا أَشْفَقَ مِنْ فِتْنَةِ الْفَاسِقِينَ وَاتَّقَى فِيكَ الْمُنَافِقِينَ أَوْحَى إِلَيْهِ رَبُّ الْعَالَمِينَ
يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ
وَاللهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ فَوَضَعَ عَلَى نَفْسِهِ أَوْزَارَ الْمَسِيرِ وَنَهَضَ فِي رَمْضَاءِ الْهَجِيرِ
فَخَطَبَ وَأَسْمَعَ وَنَادَى فَأَبْلَغَ ثُمَّ سَأَلَهُمْ أَجْمَعَ فَقَالَ هَلْ بَلَّغْتُ فَقَالُوا اللَّهُمَّ بَلَى
فَقَالَ اللَّهُمَّ اشْهَدْ ثُمَّ قَالَ أَلَسْتُ أَوْلَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا بَلَى فَأَخَذَ
بِيَدِكَ وَقَالَ مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَهَذَا عَلِيٌّ مَوْلَاهُ اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ

جميعه والعاقبة فيه ذلك فاني
لا استبدل بك [illegible] ذلك انت احمد
عليك ولا اعتقد فيه الا
عليك [illegible] العادل
ولا كل [illegible] احسن تقي
بك [illegible] ذلك وانتم
نعمتي عليك [illegible]
رزقي وامن [illegible] ذلك [illegible]
وعلى كل [illegible]
اللهم وصلى الله على
محمد وآله [illegible]
[illegible]
بسم الله وبالله ومن الله والى الله
وفي سبيل الله
وعلى

عاداه وانصر من نصره واخذل من خذله فما آمن بما انزل الله فيك على
نبيه الا قليل ولا زاد اكثرهم غير تخيير ولقد انزل الله تعالى فيك من قبل
وهم كارهون يا ايها الذين آمنوا من يرتد منكم عن دينه فسوف يأتي الله بقوم
يحبهم ويحبونه اذلة على المؤمنين اعزة على الكافرين يجاهدون في سبيل الله
ولا يخافون لومة لائم ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء والله واسع عليم انما
وليكم الله ورسوله والذين آمنوا الذين يقيمون الصلوة ويؤتون الزكوة وهم
راكعون ومن يتول الله ورسوله والذين آمنوا فان حزب الله هم الغالبون ربنا
آمنا بما انزلت واتبعنا الرسول فاكتبنا مع الشاهدين ربنا لا تزغ قلوبنا بعد اذ
هديتنا وهب لنا من لدنك رحمة انك انت الوهاب اللهم انا نعلم ان هذا
هو الحق من عندك فالعن من عارضه واستكبر وكذب به وكفر وسيعلم الذين
ظلموا اي منقلب ينقلبون السلام عليك يا امير المؤمنين وسيد الوصيين و
اول العابدين وازهد الزاهدين ورحمة الله وبركاته وصلواته وتحياته
انت مطعم الطعام على حبه مسكينا ويتيما واسيرا لوجه الله لا تريد منهم جزاء
ولا شكورا وفيك انزل الله تعالى ويؤثرون على انفسهم ولو كان بهم خصاصة
ومن يوق شح نفسه فاولئك هم المفلحون وانت الكاظم للغيظ والعافي عن الناس
والله يحب المحسنين وانت الصابر في البأساء والضراء وحين البأس وانت
القاسم بالسوية والعادل في الرعية والعالم بحدود الله من جميع البرية والله
تعالى اخبر عما اولاك من فضله بقوله افمن كان مؤمنا كمن كان فاسقا لا
يستوون اما الذين آمنوا وعملوا الصالحات فلهم جنات المأوى نزلا بما كانوا
يعملون وانت المخصوص بعلم التنزيل وحكم التأويل ونص الرسول ولك المواقف

المشهودة والمقامات المشهورة والأيام المذكورة يوم بدر ويوم الأحزاب إذ
زاغت الأبصار وبلغت القلوب الحناجر وتظنون بالله الظنونا هنالك ابتلي
المؤمنون وزلزلوا زلزالا شديدا وإذ يقول المنافقون والذين في قلوبهم
مرض ما وعدنا الله ورسوله إلا غرورا وإذ قالت طائفة منهم يا أهل يثرب
لا مقام لكم فارجعوا ويستأذن فريق منهم النبي يقولون إن بيوتنا عورة وما
هي بعورة إن يريدون إلا فرارا وقال الله تعالى ولما رأى المؤمنون الأحزاب
قالوا هذا ما وعدنا الله ورسوله وصدق الله ورسوله وما زادهم إلا إيمانا
وتسليما فقتلت عمرهم وهزمت جمعهم ورد الله الذين كفروا بغيظهم لم ينالوا خيرا
وكفى الله المؤمنين القتال وكان الله قويا عزيزا ويوم أحد إذ يصعدون
ولا يلوون على أحد والرسول يدعوهم في أخراهم وأنت تذود بهم المشركين عن
النبي ذات اليمين وذات الشمال حتى ردهم الله تعالى عنكما خائفين و
نصر بك الخاذلين ويوم حنين على ما نطق به التنزيل إذ أعجبتكم كثرتكم
فلم تغن عنكم شيئا وضاقت عليكم الأرض بما رحبت ثم وليتم مدبرين
ثم أنزل الله سكينته على رسوله وعلى المؤمنين والمؤمنون أنت ومن يليك
وعمك العباس ينادي المنهزمين يا أصحاب سورة البقرة يا أهل بيعة الشجرة
حتى استجاب له قوم قد كفيتهم المؤونة وتكفلت دونهم المعونة فعادوا آيسين
من المثوبة راجين وعد الله تعالى بالتوبة وذلك قول الله جل ذكره ثم
يتوب الله من بعد ذلك على من يشاء وأنت حائز درجة الصبر فائز بعظيم الأجر
ويوم خيبر إذ أظهر الله خور المنافقين وقطع دابر الكافرين والحمد لله رب
العالمين ولقد كانوا عاهدوا الله من قبل لا يولون الأدبار وكان عهد الله

يا من تكفي من كل شيء ولا يكفي منه شيء اكفني ما اهمني

مَوْلَايَ أَنْتَ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ وَالْمَحَجَّةُ الْوَاضِحَةُ وَالنِّعْمَةُ السَّابِغَةُ وَ
الْبُرْهَانُ الْمُنِيرُ فَهَنِيئاً لَكَ بِمَا آتَاكَ اللَّهُ مِنْ فَضْلٍ وَتَبّاً لِشَانِئِكَ ذِي الْجَهْلِ
شَهِدْتَ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ جَمِيعَ حُرُوبِهِ وَمَغَازِيهِ تَحْمِلُ الرَّايَةَ أَمَامَهُ
وَتَضْرِبُ بِالسَّيْفِ قُدَّامَهُ ثُمَّ لِحَزْمِكَ الْمَشْهُورِ وَبَصِيرَتِكَ فِي الْأُمُورِ أَمَّرَكَ فِي
الْمَوَاطِنِ وَلَمْ يَكُنْ عَلَيْكَ أَمِيرٌ وَكَمْ مِنْ أَمْرٍ صَدَّكَ عَنْ إِمْضَاءِ عَزْمِكَ فِيهِ التُّقَى
وَاتَّبَعَ غَيْرُكَ فِي مِثْلِهِ الْهَوَى فَظَنَّ الْجَاهِلُونَ أَنَّكَ عَجَزْتَ عَمَّا إِلَيْهِ انْتَهَى ضَلَّ
وَاللَّهِ الظَّانُّ لِذَلِكَ وَمَا اهْتَدَى وَلَقَدْ أَوْضَحْتَ مَا أَشْكَلَ مِنْ ذَلِكَ لِمَنْ تَوَهَّمَ
وَامْتَرَى بِقَوْلِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ قَدْ يَرَى الْحُوَّلُ الْقُلَّبُ وَجْهَ الْحِيلَةِ وَدُونَهَا
حَاجِزٌ مِنْ تَقْوَى اللَّهِ فَيَدَعُهَا رَأْيَ الْعَيْنِ وَيَنْتَهِزُ فُرْصَتَهَا مَنْ لَا حَرِيجَةَ لَهُ فِي
الدِّينِ صَدَقْتَ وَخَسِرَ الْمُبْطِلُونَ وَإِذْ مَاكَرَكَ النَّاكِثَانِ فَقَالا نُرِيدُ الْعُمْرَةَ فَقُلْتَ
لَهُمَا لَعَمْرُكُمَا مَا تُرِيدَانِ الْعُمْرَةَ لَكِنْ تُرِيدَانِ الْغَدْرَةَ فَأَخَذْتَ الْبَيْعَةَ عَلَيْهِمَا
وَجَدَّدْتَ الْمِيثَاقَ فَجَدَّا فِي النِّفَاقِ فَلَمَّا نَبَّهْتَهُمَا عَلَى فِعْلِهِمَا أَغْفَلا وَعَادَا وَ
مَا انْتَفَعَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهِمَا خُسْراً ثُمَّ تَلاهُمَا أَهْلُ الشَّامِ فَسِرْتَ إِلَيْهِمْ
بَعْدَ الْإِعْذَارِ وَهُمْ لَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ وَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ هَمَجٌ رَعَاعٌ ضَالُّونَ
وَبِالَّذِي أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ فِيكَ كَافِرُونَ وَلِأَهْلِ الْخِلافِ عَلَيْكَ نَاصِرُونَ وَقَدْ
أَمَرَ اللَّهُ تَعَالَى بِاتِّبَاعِكَ وَنَدَبَ الْمُؤْمِنِينَ إِلَى نَصْرِكَ وَقَالَ عَزَّ وَجَلَّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ مَوْلَايَ بِكَ ظَهَرَ الْحَقُّ وَقَدْ نَبَذَهُ الْخَلْقُ وَ
أَوْضَحْتَ السُّنَنَ بَعْدَ الدُّرُوسِ وَالطَّمْسِ فَلَكَ سَابِقَةُ الْجِهَادِ عَلَى تَصْدِيقِ التَّنْزِيلِ
وَلَكَ فَضِيلَةُ الْجِهَادِ عَلَى تَحْقِيقِ التَّأْوِيلِ وَعَدُوُّكَ عَدُوُّ اللَّهِ جَاحِدٌ لِرَسُولِ اللَّهِ يَدْعُو
بَاطِلاً وَيَحْكُمُ جَائِراً وَيَتَأَمَّرُ غَاصِباً وَيَدْعُو حِزْبَهُ إِلَى النَّارِ وَعَمَّارٌ يُجَاهِدُ وَيُنَادِي

مِنْ نَائِبَةٍ نَزَلَتْ وَفَاقَةٍ وَقَلَّتْ حِيلَتِي وَضَعُفَتْ قُوَّتِي دَعَاكَ الْغَرِيبُ الْغَرِيقُ الْمُضْطَرُّ الَّذِي لَا يَجِدُ لِكَشْفِ مَا هُوَ فِيهِ إِلَّا أَنْتَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ... يَا فَارِجَ الْهَمِّ وَيَا كَاشِفَ الْغَمِّ يَا رَحْمَنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَرَحِيمَهُمَا فَرِّجْ هَمِّي وَاكْشِفْ غَمِّي يَا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ اعْصِمْنِي وَطَهِّرْنِي وَاذْهَبْ بِبَلِيَّتِي
معوذتین اور آیۃ الکرسی

بين الصفين الرواح الرواح الى الجنة ولما استسقى فسقي اللبن كبر وقال
قال لي رسول الله صلى الله عليه وآله آخر شرابك من الدنيا ضياح من لبن و
تقتلك الفئة الباغية فاعترضه ابو العادية الفزاري فقتله فعلى ابي العادية
لعنة الله ولعنة ملائكته ورسله اجمعين وعلى من سل سيفه عليك و
سللت سيفك عليه يا امير المؤمنين من المشركين والمنافقين الى يوم الدين
وعلى من رضي بما ساءك ولم يكرهه واغمض عينه ولم ينكر او اعان عليك بيد
او لسان او قعد عن نصرك او خذل عن الجهاد معك او غمط فضلك وجحد حقك
او عدل بك من جعلك الله اولى به من نفسه وصلوات الله عليك ورحمة الله
وبركاته وسلامه وتحياته وعلى الائمة من آلك الطاهرين انه حميد مجيد
والامر الاعجب والخطب الافظع بعد جحدك حقك غصب الصديقة الطاهرة
الزهراء سيدة النساء فدكا ورد شهادتك وشهادة السيدين سلالتك وعترة
المصطفى صلى الله عليكم وقد اعلى الله تعالى على الامة درجتكم ورفع منزلتكم
وابان فضلكم وشرفكم على العالمين فاذهب عنكم الرجس وطهركم تطهيرا قال
الله عز وجل ان الانسان خلق هلوعا اذا مسه الشر جزوعا واذا مسه الخير منوعا
الا المصلين فاستثنى الله تعالى نبيه المصطفى وانت يا سيد الاوصياء من جميع
الخلق فما اعمه من ظلمك عن الحق ثم اقرضوك سهم ذوي القربى مكرا واحادوه
عن اهله جورا فلما آل الامر اليك اجريتهم على ما اجرى رغبة عنهما بما عند
الله لك فاشبهت محنتك بهما محن الانبياء عليهم السلام عند الوحدة و
عدم الانصار واشبهت في البيات على الفراش الذبيح عليه السلام اذ اجبت
كما اجاب واطعت كما اطاع اسمعيل صابرا محتسبا اذ قال له يا بني اني ارى

فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي
إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ وَكَذَلِكَ أَنْتَ لَمَّا أَبَاتَكَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
وَأَمَرَكَ أَنْ تَضْجَعَ فِي مَرْقَدِهِ وَاقِياً لَهُ بِنَفْسِكَ أَسْرَعْتَ إِلَى إِجَابَتِهِ مُطِيعاً وَلِنَفْسِكَ
عَلَى الْقَتْلِ مُوَطِّناً فَشَكَرَ اللَّهُ تَعَالَىٰ طَاعَتَكَ وَأَبَانَ عَنْ جَمِيلِ فِعْلِكَ بِقَوْلِهِ
جَلَّ ذِكْرُهُ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ ثُمَّ مِحْنَتُكَ يَوْمَ
صِفِّينَ وَقَدْ رُفِعَتِ الْمَصَاحِفُ حِيلَةً وَمَكْراً فَأَعْرَضَ الشَّكُّ وَعُزِفَ الْحَقُّ وَاتُّبِعَ
الظَّنُّ أَشْبَهَتْ مِحْنَةَ هَارُونَ إِذْ أَمَّرَهُ مُوسَىٰ عَلَىٰ قَوْمِهِ فَتَفَرَّقُوا عَنْهُ وَهَارُونُ
يُنَادِي بِهِمْ وَيَقُولُ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَٰنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي
قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ وَكَذَلِكَ أَنْتَ لَمَّا رُفِعَتِ الْمَصَاحِفُ
قُلْتَ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهَا وَخُدِعْتُمْ فَعَصَوْكَ وَخَالَفُوا عَلَيْكَ وَاسْتَدْعَوْا نَصْبَ
الْحَكَمَيْنِ فَأَبَيْتَ عَلَيْهِمْ وَتَبَرَّأْتَ إِلَى اللَّهِ مِنْ فِعْلِهِمْ وَفَوَّضْتَهُ إِلَيْهِمْ فَلَمَّا أَسْفَرَ
الْحَقُّ وَسَفِهَ الْمُنْكَرُ وَاعْتَرَفُوا بِالزَّلَلِ وَالْجَوْرِ عَنِ الْقَصْدِ اخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِهِ وَ
أَلْزَمُوكَ عَلَىٰ سَفَهٍ التَّحْكِيمَ الَّذِي أَبَيْتَهُ وَأَحَبُّوهُ وَحَظَرْتَهُ وَأَبَاحُوا ذَنْبَهُمُ الَّذِي
اقْتَرَفُوهُ وَأَنْتَ عَلَىٰ نَهْجِ بَصِيرَةٍ وَهُدًى وَهُمْ عَلَىٰ سُنَنِ ضَلَالَةٍ وَعَمًى فَمَا زَالُوا عَلَى
النِّفَاقِ مُصِرِّينَ وَفِي الْغَيِّ مُتَرَدِّدِينَ حَتَّىٰ أَذَاقَهُمُ اللَّهُ وَبَالَ أَمْرِهِمْ فَأَمَاتَ بِسَيْفِكَ
مَنْ عَانَدَكَ فَشَقِيَ وَهَوَىٰ وَأَحْيَا بِحُجَّتِكَ مَنْ سَعَدَ فَهُدِيَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ
غَادِيَةً وَرَائِحَةً وَعَاكِفَةً وَذَاهِبَةً فَمَا يُحِيطُ الْمَادِحُ وَصْفَكَ وَلَا يُحْبِطُ الطَّاعِنُ
فَضْلَكَ أَنْتَ أَحْسَنُ الْخَلْقِ عِبَادَةً وَأَخْلَصُهُمْ زَهَادَةً وَأَذَبُّهُمْ عَنِ الدِّينِ أَقَمْتَ
حُدُودَ اللَّهِ بِجُهْدِكَ وَفَلَلْتَ عَسَاكِرَ الْمَارِقِينَ بِسَيْفِكَ تُخْمِدُ لَهَبَ الْحُرُوبِ
بِبَنَانِكَ وَتَهْتِكُ سُتُورَ الشُّبَهِ بِبَيَانِكَ وَتَكْشِفُ لَبْسَ الْبَاطِلِ عَنْ صَرِيحِ الْحَقِّ

توسل بمحمد و علی صلوات الله علیهما و آلهما در [illegible] روز نعمت گوید که ابن بابویه بسند معتبر نقل کرده از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام که فرمود رفتم سؤال کردم از حضرت رسول صلی الله علیه و آله که دعا کند برای من بمغفرت فرمود دعا خواهم کرد پس برخاست و نماز گذاشت و چون دست بدعا برداشت گوش دادم بدعای آن حضرت شنیدم میگوید اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ عَلِيٍّ عِنْدَكَ اِغْفِرْ لِعَلِيٍّ یعنی خدایا بحق علی نزد تو بیامرز علی را پس گفتم یا رسول الله این چه دعا بود که کردی فرمود آیا کسی گرامی‌تر از او نزد خدا هست که او را شفیع خود کنم نزد او

باب اول در ذکر [illegible] که مناسب است [illegible]

لا تَأْخُذُكَ فِي اللهِ لَوْمَةُ لائِمٍ وَفي مَدْحِ اللهِ تَعالى لَكَ غِنًى عَنْ مَدْحِ الْمادِحينَ وَتَقْريظِ الْواصِفينَ قالَ اللهُ تَعالى مِنَ الْمُؤْمِنينَ رِجالٌ صَدَقُوا ما عاهَدُوا اللهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضى نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَما بَدَّلُوا تَبْديلاً وَلَمّا رَأَيْتَ اَنْ قَتَلْتَ النّاكِثينَ وَالْقاسِطينَ وَالْمارِقينَ وَصَدَقَكَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعْدَهُ فَاَوْفَيْتَ بِعَهْدِهِ قُلْتَ اَما آنَ اَنْ تُخْضَبَ هذِهِ مِنْ هذِهِ اَمْ مَتى يُبْعَثُ اَشْقاها واثِقاً بِاَنَّكَ عَلى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَبَصيرَةٍ مِنْ اَمْرِكَ قادِمٌ عَلَى اللهِ مُسْتَبْشِرٌ بِبَيْعِكَ الَّذي بايَعْتَهُ بِهِ وَذلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظيمُ اَللّـهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ اَنْبِيائِكَ وَاَوْصِياءِ اَنْبِيائِكَ بِجَميعِ لَعَناتِكَ وَاَصْلِهِمْ حَرَّ نارِكَ وَالْعَنْ مَنْ غَصَبَ وَلِيَّكَ حَقَّهُ وَاَنْكَرَ عَهْدَهُ وَجَحَدَهُ بَعْدَ الْيَقينِ وَالْاِقْرارِ بِالْوِلايَةِ لَهُ يَوْمَ اَكْمَلْتَ لَهُ الدّينَ اَللّـهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ وَمَنْ ظَلَمَهُ وَاَشْياعَهُمْ وَاَنْصارَهُمْ اَللّـهُمَّ الْعَنْ ظالِمِي الْحُسَيْنِ وَقاتِليهِ وَالْمُتابِعينَ عَدُوَّهُ وَناصِريهِ وَالرّاضينَ بِقَتْلِهِ وَخاذِليهِ لَعْناً وَبيلاً اَللّـهُمَّ الْعَنْ اَوَّلَ ظالِمٍ ظَلَمَ آلَ مُحَمَّدٍ وَمانِعيهِمْ حُقُوقَهُمْ اَللّـهُمَّ خُصَّ اَوَّلَ ظالِمٍ وَغاصِبٍ لِآلِ مُحَمَّدٍ بِاللَّعْنِ وَكُلَّ مُسْتَنٍّ بِما سَنَّ اِلى يَوْمِ الْقِيمَةِ اَللّـهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِيّينَ (وآل محمد) وَعَلى عَلِيٍّ سَيِّدِ الْوَصِيّينَ وَآلِهِ الطّاهِرينَ وَاجْعَلْنا بِهِمْ مُتَمَسِّكينَ وَبِوِلايَتِهِمْ مِنَ الْفائِزينَ الْآمِنينَ الَّذينَ لا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلا هُمْ يَحْزَنُونَ مؤلف گوید که ما در کتاب هدیة الزائرین اشاره کردیم به سند این زیارت و آنکه این زیارت را در هر روز از نزدیک و دور میشود خواند و این فایدهٔ جلیله‌ایست که البته راغبین در عبادت و شائقین زیارت حضرت شاه ولایت علیه‌السلام او را غنیمت خواهند شمرد سیم زیارتیست که در اقبال از حضرت صادق علیه‌السلام نقل شده که فرمود هرگاه در روز عید غدیر نزد قبر شریف حضرت امیرالمؤمنین علیه‌السلام باشی نزدیک قبر شریف آنحضرت برو و بعد از نماز و دعا و اگر در شهرهای دیگر باشی اشاره کن بجانب آنحضرت بعد از نماز و دعا این است

فصل ششم

در ذکر چند دعائی برای علتها و مرضها

اللّهُمَّ صَلِّ عَلى وَلِيِّكَ وَاَخي نَبِيِّكَ وَوَزيرِهِ وَحَبيبِهِ وَخَليلِهِ وَمَوْضِعِ سِرِّهِ وَ
خِيَرَتِهِ مِنْ اُسْرَتِهِ وَوَصِيِّهِ وَصَفْوَتِهِ وَخالِصَتِهِ وَاَمينِهِ وَوَلِيِّهِ وَاَشْرَفِ
عِتْرَتِهِ الَّذينَ آمَنُوا بِهِ وَاَبي ذُرِّيَّتِهِ وَبابِ حِكْمَتِهِ وَالنّاطِقِ بِحُجَّتِهِ وَالدّاعي اِلى
شَريعَتِهِ وَالْماضي عَلى سُنَّتِهِ وَخَليفَتِهِ عَلى اُمَّتِهِ سَيِّدِ الْمُسْلِمينَ وَاَميرِ الْمُؤْمِنينَ
وَقائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلينَ اَفْضَلَ ما صَلَّيْتَ عَلى اَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَاَصْفِيائِكَ وَاَوْصِياءِ
اَنْبِيائِكَ اَللّهُمَّ اِنّي اَشْهَدُ اَنَّهُ قَدْ بَلَّغَ عَنْ نَبِيِّكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ما
حُمِّلَ وَرَعى مَا اسْتُحْفِظَ وَحَفِظَ مَا اسْتُودِعَ وَحَلَّلَ حَلالَكَ وَحَرَّمَ حَرامَكَ وَاَقامَ
اَحْكامَكَ وَدَعا اِلى سَبيلِكَ وَوالى اَوْلِياءَكَ وَعادى اَعْداءَكَ وَجاهَدَ النّاكِثينَ
عَنْ سَبيلِكَ وَالْقاسِطينَ وَالْمارِقينَ عَنْ اَمْرِكَ صابِراً مُحْتَسِباً مُقْبِلاً غَيْرَ مُدْبِرٍ لا
تَأْخُذُهُ فِي اللهِ لَوْمَةُ لائِمٍ حَتّى بَلَغَ في ذلِكَ الرِّضا وَسَلَّمَ اِلَيْكَ الْقَضاءَ وَعَبَدَكَ
مُخْلِصاً وَنَصَحَ لَكَ مُجْتَهِداً حَتّى اَتاهُ الْيَقينُ فَقَبَضْتَهُ اِلَيْكَ شَهيداً سَعيداً وَلِيّاً
تَقِيّاً رَضِيّاً زَكِيّاً هادِياً مَهْدِيّاً اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِ اَفْضَلَ ما صَلَّيْتَ
عَلى اَحَدٍ مِنْ اَنْبِيائِكَ وَاَصْفِيائِكَ يا رَبَّ الْعالَمينَ مؤلف گوید که سید در مصباح
الزائر برای این روز شریف زیارت دیگر نقل کرده که اختصاصش باین روز معلوم نمیشود و آن مرکب است

زیارتی که علامه مجلسی آن را	**دوم از زیارات مخصوصه**	زیارت روز هفدهم در تحفه فرموده‌اند

زیارت روز مولود حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله است شیخ مفید و شهید و سید بن طاوس روایت کرده
اند که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام زیارت کرد حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام را در هفدهم ربیع الاول باین زیارت
و تعلیم فرمود آن را بثقهٔ جلیل القدر محمد بن مسلم ثقفی رضی الله عنه و فرمود باو که چون بیائی بمشهد امیرالمؤمنین علیه السلام
پس غسل زیارت کن و بپوش پاکیزه ترین جامه‌های خود را و ببوی خوش خود را معطر نما و برو با آرامی و وقار
پس چون برسی بباب السلام یعنی بر در حرم مطهر رو بقبله بایست و سی مرتبه الله اکبر بگو و بگو اَلسَّلامُ
عَلى رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلى خِيَرَةِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَى الْبَشيرِ النَّذيرِ السِّراجِ الْمُنيرِ

اللّهُمَّ امْسَحْ عَنّي ما اَجِدُ ... میکنی بدست راست موضع درد را سه مرتبه هفتم از حضرت امام محمد باقر علیه السلام مرویست که امیرالمؤمنین علیه السلام مریض شد رسولخدا صلی الله علیه و آله بعیادت او رفت و فرمود باو که بگو اَللّهُمَّ اِنّي اَسْأَلُكَ تَعْجيلَ عافِيَتِكَ وَصَبْراً عَلى بَلِيَّتِكَ وَخُرُوجاً اِلى رَحْمَتِكَ هشتم از حضرت صادق علیه السلام مرویست که میگذاری دست خود را بر موضع درد و میگوئی سه مرتبه اَللّهُمَّ اِنّي اَسْأَلُكَ بِحَقِّ الْقُرْآنِ الْعَظيمِ الَّذي نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْاَمينُ وَهُوَ عِنْدَكَ في اُمِّ الْكِتابِ عَلِيٌّ حَكيمٌ اَنْ تَشْفِيَني بِشِفائِكَ وَتُداوِيَني بِدَوائِكَ وَتُعافِيَني مِنْ بَلائِكَ و صلوات میفرستی

وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَى الطُّهْرِ الطّاهِرِ اَلسَّلامُ عَلَى الْعَلَمِ الزّاهِرِ اَلسَّلامُ عَلَى
الْمَنْصُورِ الْمُؤَيَّدِ اَلسَّلامُ عَلى اَبِي الْقاسِمِ مُحَمَّدٍ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلى اَنْبِياءِ اللهِ
الْمُرْسَلِينَ وَعِبادِ اللهِ الصّالِحِينَ اَلسَّلامُ عَلى مَلائِكَةِ اللهِ الْحافّينَ بِهذَا الْحَرَمِ وَبِهذَا
الضَّريحِ اللّائِذينَ بِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وَصِيَّ الْاَوْصِياءِ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يا عِمادَ الْاَتْقِياءِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وَلِيَّ الْاَوْلِياءِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا سَيِّدَ
الشُّهَداءِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا آيَةَ اللهِ الْعُظْمى اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا خامِسَ اَهْلِ الْعَباءِ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يا قائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلينَ الْاَتْقِياءِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا عِصْمَةَ الْاَوْلِياءِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يا زَيْنَ الْمُوَحِّدينَ النُّجَباءِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا خالِصَ الْاَخِلّاءِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا والِدَ
الْاَئِمَّةِ الْاُمَناءِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا صاحِبَ الْحَوْضِ وَحامِلَ اللِّواءِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يا قَسيمَ الْجَنَّةِ وَلَظى اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَنْ شُرِّفَتْ بِهِ مَكَّةُ وَمِنى اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يا بَحْرَ الْعُلُومِ وَكَنَفَ الْفُقَراءِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَنْ وُلِدَ فِي الْكَعْبَةِ وَزُوِّجَ فِي السَّماءِ
بِسَيِّدَةِ النِّساءِ وَكانَ شُهُودُها الْمَلائِكَةَ الْاَصْفِياءَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مِصْباحَ
الضِّياءِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَنْ خَصَّهُ النَّبِيُّ بِجَزيلِ الْحِباءِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَنْ باتَ
عَلى فِراشِ خاتَمِ الْاَنْبِياءِ وَوَقاهُ بِنَفْسِهِ شَرَّ الْاَعْداءِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَنْ رُدَّتْ
لَهُ الشَّمْسُ فَسامى شَمْعُونَ الصَّفا اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَنْ اَنْجَى اللهُ سَفينَةَ نُوحٍ بِاسْمِهِ
وَاسْمِ اَخيهِ حَيْثُ الْتَطَمَ الْماءُ حَوْلَها وَطَمى اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَنْ تابَ اللهُ بِهِ وَبِاَخيهِ
عَلى آدَمَ اِذْ غَوى اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا فُلْكَ النَّجاةِ الَّذي مَنْ رَكِبَهُ نَجى وَمَنْ تَاَخَّرَ
عَنْهُ هَوى اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَنْ خاطَبَ الثُّعْبانَ وَذِئْبَ الْفَلا اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حُجَّةَ اللهِ عَلى مَنْ كَفَرَ
وَاَنابَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اِمامَ ذَوِي الْاَلْبابِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَعْدِنَ الْحِكْمَةِ

وَفَصْلَ الْخِطَابِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا مِيزَانَ
يَوْمِ الْحِسَابِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا فَاصِلَ الْحُكْمِ النَّاطِقَ بِالصَّوَابِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
اَيُّهَا الْمُتَصَدِّقُ بِالْخَاتَمِ فِي الْمِحْرَابِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ كَفَى اللّٰهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ
بِهِ يَوْمَ الْاَحْزَابِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ اَخْلَصَ لِلّٰهِ الْوَحْدَانِيَّةَ وَاَنَابَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يَا قَاتِلَ خَيْبَرَ وَقَالِعَ الْبَابِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ دَعَاهُ خَيْرُ الْاَنَامِ لِلْمَبِيتِ عَلَى فِرَاشِهِ
فَاَسْلَمَ نَفْسَهُ لِلْمَنِيَّةِ وَاَجَابَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ لَهُ طُوبَى وَحُسْنُ مَآبٍ وَرَحْمَةُ
اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ عِصْمَةِ الدِّينِ وَيَا سَيِّدَ السَّادَاتِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يَا صَاحِبَ الْمُعْجِزَاتِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ نَزَلَتْ فِي فَضْلِهِ سُورَةُ الْعَادِيَاتِ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يَا مَنْ كُتِبَ اسْمُهُ فِي السَّمَاءِ عَلَى السُّرَادِقَاتِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا مُظْهِرَ الْعَجَائِبِ
وَالْآيَاتِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا اَمِيرَ الْغَزَوَاتِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا مُخْبِرًا بِمَا غَبَرَ وَبِمَا هُوَ
آتٍ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا مُخَاطِبَ ذِئْبِ الْفَلَوَاتِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا خَاتِمَ الْحَصَى وَمُبَيِّنَ
الْمُشْكِلَاتِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ عَجِبَتْ مِنْ حَمَلَاتِهِ فِي الْوَغَا مَلَائِكَةُ السَّمٰوَاتِ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ نَاجَى الرَّسُولَ فَقَدَّمَ بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاهُ الصَّدَقَاتِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يَا وَالِدَ الْاَئِمَّةِ الْبَرَرَةِ السَّادَاتِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا تَالِيَ
الْمَبْعُوثِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ خَيْرِ مَوْرُوثٍ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا اِمَامَ الْمُتَّقِينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا غِيَاثَ
الْمَكْرُوبِينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا عِصْمَةَ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا مُظْهِرَ الْبَرَاهِينِ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يَا طٰهٰ وَيٰسٓ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا حَبْلَ اللّٰهِ الْمَتِينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ تَصَدَّقَ
فِي صَلَاتِهِ بِخَاتَمِهِ عَلَى الْمِسْكِينِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا قَالِعَ الصَّخْرَةِ عَنْ فَمِ الْقَلِيبِ وَمُظْهِرَ الْمَاءِ

الْمُعِينِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا عَيْنَ اللهِ النَّاظِرَةَ وَيَدَهُ الْبَاسِطَةَ وَلِسَانَهُ الْمُعَبِّرَ عَنْهُ
فِي بَرِيَّتِهِ اَجْمَعِينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ وَمُسْتَوْدَعَ عِلْمِ الْاَوَّلِينَ
وَالْآخِرِينَ وَصَاحِبَ لِوَآءِ الْحَمْدِ وَسَاقِيَ اَوْلِيَآئِهِ مِنْ حَوْضِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يَا يَعْسُوبَ الدِّينِ وَقَائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ وَوَالِدَ الْاَئِمَّةِ الْمَرْضِيِّينَ وَرَحْمَةُ اللهِ
وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَى اسْمِ اللهِ الرَّضِيِّ وَوَجْهِهِ الْمُضِيءِ وَجَنْبِهِ الْقَوِيِّ وَصِرَاطِهِ
السَّوِيِّ اَلسَّلامُ عَلَى الْاِمَامِ التَّقِيِّ الْمُخْلِصِ الصَّفِيِّ اَلسَّلامُ عَلَى الْكَوْكَبِ الدُّرِّيِّ اَلسَّلامُ
عَلَى الْاِمَامِ اَبِي الْحَسَنِ عَلِيٍّ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَى اَئِمَّةِ الْهُدٰى
وَمَصَابِيحِ الدُّجٰى وَاَعْلامِ التُّقٰى وَمَنَارِ الْهُدٰى وَذَوِي النُّهٰى وَكَهْفِ الْوَرٰى وَالْعُرْوَةِ
الْوُثْقٰى وَالْحُجَّةِ عَلٰى اَهْلِ الدُّنْيَا وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلامُ عَلٰى نُورِ الْاَنْوَارِ
وَحُجَّةِ الْجَبَّارِ وَوَالِدِ الْاَئِمَّةِ الْاَطْهَارِ وَقَسِيمِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ الْمُخْبِرِ عَنِ الْآثَارِ
الْمُدَمِّرِ عَلَى الْكُفَّارِ مُسْتَنْقِذِ الشِّيعَةِ الْمُخْلِصِينَ مِنْ عَظِيمِ الْاَوْزَارِ اَلسَّلامُ عَلَى
الْمَخْصُوصِ بِالطَّاهِرَةِ التَّقِيَّةِ ابْنَةِ الْمُخْتَارِ الْمَوْلُودِ فِي الْبَيْتِ ذِي الْاَسْتَارِ الْمُزَوَّجِ
فِي السَّمَآءِ بِالْبَرَّةِ الطَّاهِرَةِ الرَّضِيَّةِ الْمَرْضِيَّةِ وَالِدِ الْاَئِمَّةِ الْاَطْهَارِ وَرَحْمَةُ اللهِ
وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَى النَّبَاِ الْعَظِيمِ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ وَعَلَيْهِ يُعْرَضُونَ
وَعَنْهُ يُسْئَلُونَ اَلسَّلامُ عَلٰى نُورِ اللهِ الْاَنْوَرِ وَضِيَآئِهِ الْاَزْهَرِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَ
بَرَكَاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللهِ وَحُجَّتَهُ وَخَالِصَةَ اللهِ وَخَاصَّتَهُ اَشْهَدُ
اَنَّكَ يَا وَلِيَّ اللهِ لَقَدْ جَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَاتَّبَعْتَ مِنْهَاجَ رَسُولِ
اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَحَلَّلْتَ حَلالَ اللهِ وَحَرَّمْتَ حَرَامَ اللهِ وَشَرَعْتَ اَحْكَامَهُ
وَاَقَمْتَ الصَّلوٰةَ وَآتَيْتَ الزَّكوٰةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتَ
فِي سَبِيلِ اللهِ صَابِرًا نَاصِحًا مُجْتَهِدًا مُحْتَسِبًا عِنْدَ اللهِ عَظِيمَ الْاَجْرِ حَتّٰى اَتَاكَ

الْيَقِينُ فَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ دَفَعَكَ عَنْ حَقِّكَ وَاَزَالَكَ عَنْ مَقَامِكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ بَلَغَهُ ذٰلِكَ فَرَضِيَ بِهِ اُشْهِدُ اللّٰهَ وَمَلٰائِكَتَهُ وَاَنْبِيٰائَهُ وَرُسُلَهُ اَنِّي وَلِيٌّ لِمَنْ وَالاٰكَ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عٰادٰاكَ اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكٰاتُهُ پس خود را بقبر بچسبان و قبر را ببوس و بگو اَشْهَدُ اَنَّكَ تَسْمَعُ كَلاٰمِي وَتَشْهَدُ مَقٰامِي وَاَشْهَدُ لَكَ يٰا وَلِيَّ اللّٰهِ بِالْبَلاٰغِ وَالْاَدٰاءِ يٰا مَوْلاٰيَ يٰا حُجَّةَ اللّٰهِ يٰا اَمِينَ اللّٰهِ يٰا وَلِيَّ اللّٰهِ اِنَّ بَيْنِي وَبَيْنَ اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ ذُنُوباً قَدْ اَثْقَلَتْ ظَهْرِي وَمَنَعَتْنِي مِنَ الرُّقٰادِ وَذِكْرُهٰا يُقَلْقِلُ اَحْشٰائِي وَقَدْ هَرَبْتُ اِلَى اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ وَاِلَيْكَ فَبِحَقِّ مَنِ ائْتَمَنَكَ عَلٰى سِرِّهِ وَاسْتَرْعٰاكَ اَمْرَ خَلْقِهِ وَقَرَنَ طٰاعَتَكَ بِطٰاعَتِهِ وَمُوٰالاٰتَكَ بِمُوٰالاٰتِهِ كُنْ لِي اِلَى اللّٰهِ شَفِيعاً وَمِنَ النّٰارِ مُجِيراً وَعَلَى الدَّهْرِ ظَهِيراً پس باز خود را بقبر بچسبان و قبر را ببوس و بگو يٰا وَلِيَّ اللّٰهِ يٰا حُجَّةَ اللّٰهِ يٰا بٰابَ حِطَّةِ اللّٰهِ وَلِيُّكَ وَزٰائِرُكَ وَاللاّٰئِذُ بِقَبْرِكَ وَالنّٰازِلُ بِفِنٰائِكَ وَالْمُنِيخُ رَحْلَهُ فِي جِوٰارِكَ يَسْئَلُكَ اَنْ تَشْفَعَ لَهُ اِلَى اللّٰهِ فِي قَضٰاءِ حٰاجَتِهِ وَنُجْحِ طَلِبَتِهِ فِي الدُّنْيٰا وَالْاٰخِرَةِ فَاِنَّ لَكَ عِنْدَ اللّٰهِ الْجٰاهَ الْعَظِيمَ وَالشَّفٰاعَةَ الْمَقْبُولَةَ فَاجْعَلْنِي يٰا مَوْلاٰيَ مِنْ هَمِّكَ وَاَدْخِلْنِي فِي حِزْبِكَ وَالسَّلاٰمُ عَلَيْكَ وَعَلٰى ضَجِيعَيْكَ آدَمَ وَنُوحٍ وَالسَّلاٰمُ عَلَيْكَ وَعَلٰى وَلَدَيْكَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلَى الْاَئِمَّةِ الطّٰاهِرِينَ مِنْ ذُرِّيَّتِكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكٰاتُهُ آنگاه شش رکعت نماز زیارت بکن دو رکعت برای حضرت امیرالمؤمنین علیه السّلام و دو رکعت برای جناب آدم علیه السّلام و دو رکعت برای جناب نوح علیه السّلام و بعد از آن دعا بخوان خدا تعالی را که باجابت خواهد رسید انشاء الله تعالی مؤلف گوید که صاحب زاد کبیر گفته که این زیارت را در هفدهم ربیع الاول نزد طلوع آفتاب باید بعمل آورد و علامهٔ مجلسی نیز فرموده که این زیارت بهترین زیارات است و سندهای معتبر در کتب معتبره مذکور است و ظاهر بعضی از روایات آنست که خصوصیتی باین روز ندارد و در هر وقت که این زیارت را بعمل آورند خوب است مؤلف گوید که اگر کسی گوید که چگونه است در روز مولود پیغمبر صلی الله علیه و آله یا مبعث آن حضرت

مِنْ كُلِّ آبِدٍ مِنْ آبِدٍ وارد است از حضرت صادق علیه السّلام که چون دزدند دیگر بخوان در عَزَمْتُ عَلَيْكُنَّ بِعَزِيمَةِ اللّٰهِ وَعَزِيمَةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَعَزِيمَةِ سُلَيْمٰانَ بْنِ دٰاوُدَ وَعَزِيمَةِ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ اَبِي طٰالِبٍ عَلَيْهِ السَّلاٰمُ وَالْاَئِمَّةِ الْهُدٰاةِ الْمَهْدِيِّينَ عَلَيْهِمُ السَّلاٰمُ مِنْ بَعْدِهِ پس بدرستیکه محفوظ خواهد شد از ایشان انشاء الله تعالی ششم روایتست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله با امیرالمؤمنین علیه السّلام فرمود یا علی هرگاه واقع شدی در ورطه یا بلیه بگو بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ وَلاٰ حَوْلَ وَلاٰ قُوَّةَ اِلاّٰ بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ پس بدرستیکه

زیارت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام وارد شده و زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت نشده با
آنکه شایسته بود که زیارت مخصوص برای حضرت رسول صلی الله علیه و آله در این اوقات وارد شده باشد
جواب گوئیم که این بجهة شدت اتصال این دو بزرگوار و کمال اتحاد این دو نور پاک است با هم که هر که
زیارت کند امیرالمؤمنین علیه السلام را زیارت کرده حضرت رسول صلی الله علیه و آله را و شاهد بر این
از قرآن آیه أَنْفُسَنا است وَهُوَ فِی آیَةِ الْمُباهِلِ نَفْسُ الْمُصْطَفی لَیْسَ غَیْرُهُ اِیّاها و از اخبار بسیار
از روایاتست از جمله شیخ محمد بن المشهدی روایت کرده از حضرت صادق علیه السلام که فرمود مردی اعرابی
بخدمت حضرت رسول صلی الله علیه و آله مشرف شد و عرض کرد یا رسول الله منزل من دور است از
منزل تو و من مشتاق زیارت و دیدن تو میشوم می‌آیم بزیارت جناب تو و ملاقات تو برایم حاصل
نمیشود و ملاقات میکنم علی بن ابیطالب علیه السلام را پس مرا مأنوس میکند بحدیث و مواعظ خود
و من برمیگردم با خیال اندوه و حسرت بر ندیدن تو فرمود هر که زیارت کند علی را مرا زیارت کرده
و هر که او را دوست دارد مرا دوست داشته و کسیکه دشمن دارد او را مرا دشمن داشته است برسان
این را بقوم خود از جانب من و هر که برود بزیارت او پس بتحقیق که بزیارت من آمده و من جزا خواهم داد
او را روز قیامت و جبرئیل و صالح المؤمنین و در حدیث معتبری از حضرت صادق علیه السلام مرویست
اینکه چون زیارت کنی جانب نجف را زیارت کن عظام آدم و بدن نوح و جسم علی بن ابیطالب علیهم السلام را
پس بدرستیکه زیارت کرده خواهی بود پدران گذشته را و محمد صلی الله علیه و آله خاتم پیغمبران را
و علی علیه السلام بهترین اوصیاء را و در زیارت ششم گذشت که فرمودند رو بقبر امیرالمؤمنین
علیه السلام بایست و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا رَسُولَ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا صَفْوَةَ اللّهِ الخ

﴿ غیر ذلک ولقد اجاد الشیخ جابر فی تخمیسه للقصیدة الأزریة بقوله ﴾

مُشیراً اِلَی الْقُبَّةِ الْعَلَوِیَّةِ — فَاعْتَمِدْ لِلنَّبِیِّ اَعْظَمَ رَمْسٍ — فِیهِ لِلطُّهْرِ اَحْمَدَ اَیُّ نَفْسٍ
اَوْ تَرَی الْعَرْشَ فِیهِ اَنْوَرَ شَمْسٍ — فَتَواضَعْ فَثَمَّ دارَةُ قُدْسٍ — تَتَمَنَّی الْاَفْلاکُ لَثْمَ ثَراها

﴿ و حکیم سنائی ﴾ — مرتضائی که کرد یزدانش — همره جان مصطفی جانش — ﴿ گفته ﴾

هر دو یک قبله و خردشان دو — هر دو یک روح و کالبدشان دو — دو رونده چو اختر گردون — دو برادر چو موسی و هارون
هر دو یک در ز یک صدف بودند — هر دو پیرایهٔ شرف بودند — تا نه بگشاد علم حیدر در — ندهد سنت پیمبر بر

خدا و بندگی و تحمل بر طرف میکند
از نوع آفتها بخواهد از انواع بلا

فصل دهم

در ذکر چند دعای جامع مجربست
برای حوائج دنیا و آخرت
... اول از حضرت
صادق علیه السلام ...
اللهم انی اسئلک ...
[illegible]

سیم از زیارات مخصوصه زیارت شب مبعث و روز آن است یعنی بیست و هفتم رجب و در آن سه زیارت است اوّل زیارت رجبیه اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی اَشْهَدَنا مَشْهَدَ اَوْلِیائِهِ که در اعمال ماه رجب گذشت ووّم زیارتیست که در ماه رجب در هر یک از مشاهد مشرفه خوانده میشود لکن صاحب مزار قدیم و شیخ محمّد بن المشهدی آنرا از زیارات مخصوصه شب مبعث شمرده‌اند و چون این زیارت را خواندی فرموده‌اند بعد از آن دو رکعت نماز زیارت بجا آور و دعا خواهی خواند و آن زیارت اَلسَّلامُ عَلی اَبِی الْاَئِمَّةِ وَمَعْدِنِ النُّبُوَّةِ است که علامه مجلسی آنرا از زیارت هفتم تحفه قرار داده صاحب مزار قدیم گفته که آن مختص است بشب بیست و هفتم رجب چنانکه ما در هدیة الزائر آنرا ذکر کردیم سیّم زیارتیست که شیخ مفید و سیّد و شهید نقل نموده‌اند باین طریق که چون خواستی در شب مبعث یا روز آن زیارت کنی حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را بایست بر در قبّه شریفه مقابل قبر آنحضرت و بگو اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَریکَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَاَنَّ عَلِیَّ بْنَ اَبی طالِبٍ اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ عَبْدُ اللّٰهِ وَاَخُو رَسُولِهِ وَاَنَّ الْاَئِمَّةَ الطّاهِرینَ مِنْ وُلْدِهِ حُجَجُ اللّٰهِ عَلی خَلْقِهِ پس داخل شو و بایست نزدیک قبر آنحضرت بنحویکه رو بقبر کنی و پشت بقبله نمائی یعنی قبله را در پشت خود قرار دهی آنگاه صد مرتبه تکبیر بگو و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ آدَمَ خَلیفَةِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ نُوحٍ صَفْوَةِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ اِبْراهیمَ خَلیلِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ مُوسی کَلیمِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ عیسی رُوحِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ مُحَمَّدٍ سَیِّدِ رُسُلِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اِمامَ الْمُتَّقینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا سَیِّدَ الْوَصِیّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وَصِیَّ رَسُولِ رَبِّ الْعالَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ عِلْمِ الْاَوَّلینَ وَالْآخِرینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا النَّبَاُ الْعَظیمُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الصِّراطُ الْمُسْتَقیمُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْمُهَذَّبُ الْکَریمُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْوَصِیُّ التَّقِیُّ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الرَّضِیُّ الزَّکِیُّ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْبَدْرُ الْمُضیءُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الصِّدّیقُ الْاَکْبَرُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْفارُوقُ الْاَعْظَمُ

(دعاهای جامع)

...خوانند که بگو اَللّٰهُمَّ اَعِنّی عَلی هَوْلِ یَوْمِ الْقِیامَةِ وَاَخْرِجْنی مِنَ الدُّنْیا سالِماً وَزَوِّجْنی مِنَ الْحُورِ الْعینِ وَاکْفِنی مَؤُنَتی وَمَؤُنَةَ عِیالی وَمَؤُنَةَ النّاسِ وَاَدْخِلْنی بِرَحْمَتِکَ فی عِبادِکَ الصّالِحینَ سیم این دعا است که کفعمی در بلد الامین و مصباح ذکر نموده بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحیمِ یا مَنْ اَظْهَرَ الْجَمیلَ وَسَتَرَ الْقَبیحَ وَلَمْ یَهْتِکِ السِّتْرَ عَنّی یا کَریمَ الْعَفْوِ یا حَسَنَ التَّجاوُزِ یا واسِعَ الْمَغْفِرَةِ یا باسِطَ الْیَدَیْنِ بِالرَّحْمَةِ یا صاحِبَ کُلِّ نَجْوی وَیا مُنْتَهی کُلِّ شَکْوی یا کَریمَ الصَّفْحِ یا عَظیمَ الْمَنِّ یا مُبْتَدِئاً بِکُلِّ نِعْمَةٍ قَبْلَ اسْتِحْقاقِها یا رَبَّنا وَیا سَیِّدَنا وَیا مَوْلانا

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا السِّراجُ الْمُنيرُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اِمامَ الْهُدى اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يا عَلَمَ التُّقى اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حُجَّةَ اللهِ الْكُبْرى اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا خاصَّةَ اللهِ وَ
خالِصَتَهُ وَاَمينَ اللهِ وَصَفْوَتَهُ وَبابَ اللهِ وَحُجَّتَهُ وَمَعْدِنَ حُكْمِ اللهِ وَسِرِّهِ
وَعَيْبَةَ عِلْمِ اللهِ وَخازِنَهُ وَسَفيرَ اللهِ في خَلْقِهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ اَقَمْتَ الصَّلوةَ وَ
اٰتَيْتَ الزَّكوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاتَّبَعْتَ الرَّسُولَ وَتَلَوْتَ
الْكِتابَ حَقَّ تِلاوَتِهِ وَبَلَّغْتَ عَنِ اللهِ وَوَفَيْتَ بِعَهْدِ اللهِ وَتَمَّتْ بِكَ كَلِماتُ اللهِ
وَجاهَدْتَ فِي اللهِ حَقَّ جِهادِهِ وَنَصَحْتَ لِلّهِ وَلِرَسُولِهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَجُدْتَ
بِنَفْسِكَ صابِرًا مُحْتَسِبًا مُجاهِدًا عَنْ دينِ اللهِ مُوَقِّيًا لِرَسُولِ اللهِ طالِبًا ما عِنْدَ اللهِ راغِبًا
فيما وَعَدَ اللهُ وَمَضَيْتَ لِلَّذي كُنْتَ عَلَيْهِ شَهيدًا وَشاهِدًا وَمَشْهُودًا فَجَزاكَ اللهُ
عَنْ رَسُولِهِ وَعَنِ الْاِسْلامِ وَاَهْلِهِ مِنْ صِدّيقٍ اَفْضَلَ الْجَزاءِ اَشْهَدُ اَنَّكَ كُنْتَ
اَوَّلَ الْقَوْمِ اِسْلامًا وَاَخْلَصَهُمْ ايمانًا وَاَشَدَّهُمْ يَقينًا وَاَخْوَفَهُمْ لِلّهِ وَاَعْظَمَهُمْ
عَناءً وَاَحْوَطَهُمْ عَلى رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَاَفْضَلَهُمْ مَناقِبَ وَ
اَكْثَرَهُمْ سَوابِقَ وَاَرْفَعَهُمْ دَرَجَةً وَاَشْرَفَهُمْ مَنْزِلَةً وَاَكْرَمَهُمْ عَلَيْهِ فَقَوِيتَ
حينَ وَهَنُوا وَلَزِمْتَ مِنْهاجَ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ كُنْتَ
خَليفَتَهُ حَقًّا لَمْ تُنازَعْ بِرَغْمِ الْمُنافِقينَ وَغَيْظِ الْكافِرينَ وَضِغْنِ الْفاسِقينَ وَ
قُمْتَ بِالْاَمْرِ حينَ فَشِلُوا وَنَطَقْتَ حينَ تَتَعْتَعُوا وَمَضَيْتَ بِنُورِ اللهِ اِذْ وَقَفُوا
فَمَنِ اتَّبَعَكَ فَقَدِ اهْتَدى كُنْتَ اَوَّلَهُمْ كَلامًا وَاَشَدَّهُمْ خِصامًا وَاَصْوَبَهُمْ
مَنْطِقًا وَاَسَدَّهُمْ رَاْيًا وَاَشْجَعَهُمْ قَلْبًا وَاَكْثَرَهُمْ يَقينًا وَاَحْسَنَهُمْ عَمَلًا وَاَعْرَفَهُمْ
بِالْاُمُورِ كُنْتَ لِلْمُؤْمِنينَ اَبًا رَحيمًا اِذْ صارُوا عَلَيْكَ عِيالًا فَحَمَلْتَ اَثْقالَ ما عَنْهُ
ضَعُفُوا وَحَفِظْتَ ما اَضاعُوا وَرَعَيْتَ ما اَهْمَلُوا وَشَمَّرْتَ اِذْ جَبُنُوا وَعَلَوْتَ اِذْ

ذَلُّوا وَصَبَرْتَ اِذْ جَزِعُوا كُنْتَ عَلَى الْكَافِرِيْنَ عَذَاباً صَبّاً وَغِلْظَةً وَغَيْظاً وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ
غَيْثاً وَخِصْباً وَعِلْماً لَمْ تُفْلَلْ حُجَّتُكَ وَلَمْ يَزِغْ قَلْبُكَ وَلَمْ تَضْعُفْ بَصِيْرَتُكَ وَ
لَمْ تَجْبُنْ نَفْسُكَ كُنْتَ كَالْجَبَلِ لَا تُحَرِّكُهُ الْعَوَاصِفُ وَلَا تُزِيْلُهُ الْقَوَاصِفُ كُنْتَ
كَمَا قَالَ رَسُوْلُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ قَوِيّاً فِيْ بَدَنِكَ مُتَوَاضِعاً فِيْ نَفْسِكَ عَظِيْماً
عِنْدَ اللهِ كَبِيْراً فِي الْاَرْضِ جَلِيْلاً فِي السَّمَآءِ لَمْ يَكُنْ لِاَحَدٍ فِيْكَ مَهْمَزٌ وَلَا لِقَآئِلٍ فِيْكَ
مَغْمَزٌ وَلَا لِخَلْقٍ فِيْكَ مَطْمَعٌ وَلَا لِاَحَدٍ عِنْدَكَ هَوَادَةٌ يُوْجَدُ الضَّعِيْفُ الذَّلِيْلُ
عِنْدَكَ قَوِيّاً عَزِيْزاً حَتّٰى تَاْخُذَ لَهُ بِحَقِّهٖ وَالْقَوِيُّ الْعَزِيْزُ عِنْدَكَ ضَعِيْفاً حَتّٰى
تَاْخُذَ مِنْهُ الْحَقَّ الْقَرِيْبُ وَالْبَعِيْدُ عِنْدَكَ فِيْ ذٰلِكَ سَوَآءٌ شَاْنُكَ الْحَقُّ وَالصِّدْقُ
وَالرِّفْقُ وَقَوْلُكَ حُكْمٌ وَحَتْمٌ وَاَمْرُكَ حِلْمٌ وَعَزْمٌ وَرَاْيُكَ عِلْمٌ وَحَزْمٌ اِعْتَدَلَ بِكَ
الدِّيْنُ وَسَهُلَ بِكَ الْعَسِيْرُ وَاُطْفِئَتْ بِكَ النِّيْرَانُ وَقَوِيَ بِكَ الْاِيْمَانُ وَثَبَتَ
بِكَ الْاِسْلَامُ وَهَدَّتْ مُصِيْبَتُكَ الْاَنَامَ فَاِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُوْنَ لَعَنَ
اللهُ مَنْ قَتَلَكَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ خَالَفَكَ وَلَعَنَ اللهُ مَنِ افْتَرٰى عَلَيْكَ وَلَعَنَ اللهُ
مَنْ ظَلَمَكَ وَغَصَبَكَ حَقَّكَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ بَلَغَهُ ذٰلِكَ فَرَضِيَ بِهٖ اِنَّا اِلَى
اللهِ مِنْهُمْ بُرَآءُ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً خَالَفَتْكَ وَجَحَدَتْ وِلَايَتَكَ وَتَظَاهَرَتْ عَلَيْكَ
وَقَتَلَتْكَ وَحَادَتْ عَنْكَ وَخَذَلَتْكَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ جَعَلَ النَّارَ مَثْوٰهُمْ
وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُوْدُ اَشْهَدُ لَكَ يَا وَلِيَّ اللهِ وَوَلِيَّ رَسُوْلِهٖ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ
بِالْبَلَاغِ وَالْاَدَآءِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ حَبِيْبُ اللهِ وَبَابُهُ وَاَنَّكَ جَنْبُ اللهِ وَوَجْهُهُ
الَّذِيْ مِنْهُ يُؤْتٰى وَاَنَّكَ سَبِيْلُ اللهِ وَاَنَّكَ عَبْدُ اللهِ وَاَخُوْ رَسُوْلِهٖ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ
وَاٰلِهٖ اَتَيْتُكَ زَآئِراً لِعَظِيْمِ حَالِكَ وَمَنْزِلَتِكَ عِنْدَ اللهِ وَعِنْدَ رَسُوْلِهٖ مُتَقَرِّباً اِلَى
اللهِ بِزِيَارَتِكَ رَاغِباً اِلَيْكَ فِي الشَّفَاعَةِ اَبْتَغِيْ بِشَفَاعَتِكَ خَلَاصَ نَفْسِيْ مُتَعَوِّذاً

[illegible] ... بحق یس والقرآن الحکیم وبحق طه والقرآن العظیم یا من یقدر علی حوائج السائلین یا من یعلم ما فی الضمیر یا منفس عن المکروبین

بك من النار هاربا من ذنوبي التي احتطبتها على ظهري فزعا اليك رجاء رحمة
ربي اتيتك استشفع بك يا مولاي الى الله واتقرب بك اليه ليقضي بك
حوائجي فاشفع لي يا امير المؤمنين الى الله فاني عبد الله ومولاك وزائرك
ولك عند الله المقام المعلوم والجاه العظيم والشأن الكبير والشفاعة المقبولة
اللهم صل على محمد وآل محمد وصل على عبدك وامينك الاوفى وعروتك
الوثقى ويدك العليا وكلمتك الحسنى وحجتك على الورى وصديقك الاكبر
سيد الاوصياء وركن الاولياء وعماد الاصفياء امير المؤمنين ويعسوب المتقين
وقدوة الصديقين وامام الصالحين المعصوم من الزلل والمفطوم من الخلل و
المهذب من العيب المطهر من الريب اخي نبيك ووصي رسولك والبائت على
فراشه والمواسي له بنفسه وكاشف الكرب عن وجهه الذي جعلته سيفا
لنبوته ومعجزا لرسالته ودلالة واضحة لحجته وحاملا لرايته ووقاية لمهجته
وهاديا لامته ويدا لبأسه وتاجا لرأسه وبابا لنصره ومفتاحا لظفره حتى
هزم جنود الشرك بأيدك وأباد عساكر الكفر بأمرك وبذل نفسه في مرضاتك
ومرضاة رسولك وجعلها وقفا على طاعته ومجنا دون نكبته حتى فاضت
نفسه صلى الله عليه وآله في كفه واستلب بردها ومسحه على وجهه واعانته
ملائكتك على غسله وتجهيزه وصلى عليه وواري شخصه وقضى دينه وانجز
وعده ولزم عهده واحتذى مثاله وحفظ وصيته وحين وجد انصارا نهض
مستقلا باعباء الخلافة مضطلعا باثقال الامامة فنصب راية الهدى في عبادك
ونشر ثوب الامن في بلادك وبسط العدل في بريتك وحكم بكتابك في خليقتك
واقام الحدود وقمع الجحود وقوم الزيغ وسكن الغمرة واباد الفترة وسد

يا مفرجا عن المغموم يا ... يا راحم الشيخ الكبير يا رازق الطفل الصغير يا من لا يحتاج الى التفسير صل على محمد وآل محمد وافعل بي كذا وكذا

اَلْفُرْجَةَ وَقَتَلَ النّاكِثَةَ وَالْقاسِطَةَ وَالْمارِقَةَ وَلَمْ يَزَلْ عَلى مِنْهاجِ رَسُولِ اللّٰهِ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَوَتيرَتِهِ وَلُطْفِ شاكِلَتِهِ وَجَمالِ سيرَتِهِ مُقْتَدِياً بِسُنَّتِهِ
مُتَعَلِّقاً بِهِمَّتِهِ مُباشِراً لِطَريقَتِهِ وَاَمْثِلَتُهُ نُصْبَ عَيْنَيْهِ يَحْمِلُ عِبادَكَ عَلَيْها
وَيَدْعُوهُمْ اِلَيْها اِلى اَنْ خُضِبَتْ شَيْبَتُهُ مِنْ دَمِ رَاْسِهِ اَللّٰهُمَّ فَكَما لَمْ يُؤْثِرْ فِي
طاعَتِكَ شَكّاً عَلى يَقينٍ وَلَمْ يُشْرِكْ بِكَ طَرْفَةَ عَيْنٍ صَلِّ عَلَيْهِ صَلوٰةً زاكِيَةً نامِيَةً
يَلْحَقُ بِها دَرَجَةَ النُّبُوَّةِ في جَنَّتِكَ وَبَلِّغْهُ مِنّا تَحِيَّةً وَسَلاماً وَآتِنا مِنْ لَدُنْكَ
في مُوالاتِهِ فَضْلاً وَاِحْساناً وَمَغْفِرَةً وَرِضْواناً اِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْجَسيمِ بِرَحْمَتِكَ
يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ پس ببوس ضريح را و روى راست خود را بگذار بر آن و بعد از آن رو بجانب قبله
كن بعث قبله و نماز زيارت بجا آور و آنچه خواهى بعد از نماز دعا كن و بگو بعد از فارغ شدن از تسبيح زهرا (ع)
اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ بَشَّرْتَني عَلى لِسانِ نَبِيِّكَ وَرَسُولِكَ مُحَمَّدٍ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ
فَقُلْتَ وَبَشِّرِ الَّذينَ آمَنُوا اَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ اَللّٰهُمَّ وَاِنّي مُؤْمِنٌ
بِجَميعِ اَنْبِيائِكَ وَرُسُلِكَ صَلَواتُكَ عَلَيْهِمْ فَلا تَقِفْني بَعْدَ مَعْرِفَتِهِمْ مَوْقِفاً
تَفْضَحُني فيهِ عَلى رُؤُسِ الْاَشْهادِ بَلْ قِفْني مَعَهُمْ وَتَوَفَّني عَلَى التَّصْديقِ بِهِمْ اَللّٰهُمَّ
وَاَنْتَ خَصَصْتَهُمْ بِكَرامَتِكَ وَاَمَرْتَني بِاتِّباعِهِمْ اَللّٰهُمَّ وَاِنّي عَبْدُكَ وَزائِرُكَ
مُتَقَرِّباً اِلَيْكَ بِزِيارَةِ اَخي رَسُولِكَ وَعَلى كُلِّ مَاْتِيٍّ وَمَزُورٍ حَقٌّ لِمَنْ اَتاهُ وَزارَهُ
وَاَنْتَ خَيْرُ مَاْتِيٍّ وَاَكْرَمُ مَزُورٍ فَاَسْئَلُكَ يا اَللّٰهُ يا رَحْمنُ يا رَحيمُ يا جَوادُ يا ماجِدُ
يا اَحَدُ يا صَمَدُ يا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً اَحَدٌ وَلَمْ يَتَّخِذْ صاحِبَةً
وَلا وَلَداً اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ تُحْفَتَكَ اِيّايَ مِنْ زِيارَتي
اَخا رَسُولِكَ فَكاكَ رَقَبَتي مِنَ النّارِ وَاَنْ تَجْعَلَني مِمَّنْ يُسارِعُ فِي الْخَيْراتِ وَيَدْعُوكَ
رَغَباً وَرَهَباً وَتَجْعَلَني لَكَ مِنَ الْخاشِعينَ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ مَنَنْتَ عَلَيَّ بِزِيارَةِ مَوْلايَ

کہ بنا بر گفتہ اللّٰہ لا تجعلنی مع
الغابرين و لا تخزنی مع المقصرين
يعنی خدايا قرار مده مرا از كسانى
كه باز ماندند و عقب ماندند
و قرار مده مرا از كسانى كه
مانند ... شدند
... كه هر كاری خواهند
... بجا آورند و هر چه خواهند بکنند
مرا از تقصير يعنى چنان مكن
كه خود را مقصر بدانم بلكه
چنان باشم كه هميشه خود را
مقصر در گاه تو بدانم هر آن
... بار الها ... جد
... از اهل بادیه ... كه
كرد دعا ... اللّٰهم
... فاهل لذلك انا
و انت تفضل ...

عَلِیِّ بْنِ اَبیطالِبٍ وَلایَتِهِ وَمَعْرِفَتِهِ فَاجْعَلْنی مِمَّنْ یَنْصُرُهُ وَیَنْتَصِرُ بِهِ وَمُنَّ عَلَیَّ بِنَصْرِکَ لِدینِکَ اَللّٰهُمَّ وَاجْعَلْنی مِنْ شیعَتِهِ وَتَوَفَّنی عَلیٰ دینِهِ اَللّٰهُمَّ اَوْجِبْ لی مِنَ الرَّحْمَةِ وَالرِّضْوانِ وَالْمَغْفِرَةِ وَالْاِحْسانِ وَالرِّزْقِ الْواسِعِ الْحَلالِ الطَّیِّبِ ما اَنْتَ اَهْلُهُ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمینَ مؤلف گوید که در روایت معتبر منقول است که حضرت خضر علیه السلام در روز شهادت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام گریه کنان و استرجاع گویان با سرعت آمد و ایستاد بر در خانهٔ امیرالمؤمنین علیه السلام پس گفت رَحِمَکَ اللهُ یا اَبَا الْحَسَنِ کُنْتَ اَوَّلَ الْقَوْمِ اِسْلاماً وَاَخْلَصَهُمْ ایماناً وَاَشَدَّهُمْ یَقیناً وَاَخْوَفَهُمْ لِلّٰهِ و شمرد بسیاری از فضائل آنحضرت را قریب به همین عبارات که در همین زیارت مذکور است پس اگر در این روز این زیارت نیز خوانده شود مناسب است و اصل این کلمات که بمنزلهٔ زیارت روز شهادت است در هدیه ذکر کرده‌ام هر که خواهد بآنجا رجوع کند و نیز بدانکه ما پیش از این در ضمن اعمال شب مبعث کلامی از رحلهٔ ابن بطوطه نقل کردیم که متعلق بود باین روضهٔ شریفه صلوات الله علی مشرفها شایسته است بآنجا رجوع شود

فصل پنجم

در فضیلت کوفه و مسجد بزرگ آن و اعمال آن مسجد و زیارت جناب مسلم است بدانکه کوفه یکی از آن چهار بلد است که حق تعالی اختیار فرموده و طور سینین تعبیر از آن شده و در روایتست که آن حرم خدا و حرم رسول صلی الله علیه و آله و حرم امیرالمؤمنین علیه السلام است و یک درهم تصدق در آنجا میشود بصد درهم در جای دیگر و دو رکعت نماز در آنجا میشود بصد رکعت **و اما فضیلت مسجد کوفه** بیش از آن است که ذکر شود و بس است در شرافت آن که یکی از آن چهار مسجدی است که سزاوار است شد رحال شود بسمت آنها بجهة درک فیوضات آنها و یکی از آن مواطن است که مسافر مخیر است در آن ما بین قصر و اتمام نماز و نماز فریضه در آن معادل حج مقبول و معادل هزار نماز است که در جای دیگر بجای آورده شود و در روایات وارد شده که محل نماز پیغمبران است و محل نماز حضرت مهدی صلوات الله علیه خواهد شد و در روایتی است که هزار پیغمبر و هزار وصی پیغمبر در آن نماز کرده و از بعضی روایات استفاده شود که مسجد کوفه افضل است از مسجد اقصی که در بیت المقدس است و این قول را از امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده که فرمود

دهم از دعاها ... علیه السلام ... صادق علیه السلام ... وامیرالمؤمنین و فاطمه و حسن و حسین صلوات الله علیهم ... یازدهم ... صادق علیه السلام ... اللّٰهُمَّ ... اللّٰهُمَّ ... امیرالمؤمنین علیه السلام ... اَللّٰهُمَّ مُنَّ عَلَیَّ بِالتَّوَکُّلِ عَلَیْکَ وَالتَّفْویضِ اِلَیْکَ وَالرِّضا بِقَضائِکَ

اگر مردم بدانند که چه فضیلت دارد مسجد کوفه هر اینه از شهرها دور دست بار سفر به سوی آن بندند و فرمود که نماز واجب در آن برابر است با حج مقبول و نماز نافله برابر عمره مقبول و روایت دیگر نماز فریضه نافله در آن مثل حج و عمره است که با رسول خدا صلی الله علیه و آله کرده باشند شیخ کلینی و غیر او از مشایخ عظام روایت کرده اند از هرون بن خارجه که حضرت صادق علیه السلام بمن فرمود ای هرون چه مقدار مسافت بین تو و بین مسجد کوفه یک میل میشود گفتم نه فرمود بجا میاوری همه نمازهای خود را در آنجا گفتم نه فرمود اگر من نزدیک آن مسجد بودم امید داشتم که از من فوت نمیشد یک نماز در آن و هیچ میدانی که چیست فضیلت آن موضع نبوده بنده صالحی و نه پیغمبری مگر آنکه نماز گذارده در مسجد کوفه حتی آنکه رسول خدا صلی الله علیه و آله در شبیکه او را بمعراج میبردند جبرئیل با آنحضرت گفت میدانی که در کجائی یا رسول الله الآن مقابل مسجد کوفه میباشی فرمود پس رخصت بطلب از پروردگار من تا بروم در آن و دو رکعت نماز گذارم پس جبرئیل از حقتعالی اذن طلبکرد حقتعالی اذن مرحمت فرمود پس فرود آورد آنحضرت را و آنجناب دو رکعت نماز گذاشت در آن و بدرستیکه جانب راست آن باغی است از باغهای بهشت و میان آن باغی است از باغهای بهشت و عقب آن باغی است از باغهای بهشت و بدرستیکه نماز واجب در آن برابر است با هزار نماز و نافله در آن مقابل است با پانصد نماز و نشستن در آن بدون تلاوت و ذکر عبادت است و اگر مردم بدانند که چه فضیلت است در آن بیایند بسوی آن اگر چه بروش کودکان خود را بر زمین کشند و در روایت دیگر است که نماز واجب در آن مقابل حج است و نماز نافله مقابل عمره و گذشت در ذیل زیارت هفتم حضرت امیر علیه السلام اشاره بفضیلت این مسجد شریف و از بعضی روایات معلوم میشود که جانب راست این مسجد افضل است از جانب چپ آن **و اما اعمال مسجد کوفه** پس بدانکه در مصباح الزائر و غیر آن است که چون داخل کوفه شدی بگو بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَفِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَعَلىٰ مِلَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَللّٰهُمَّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلاً مُبَارَكاً وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ پس روانه شو بسوی مسجد کوفه و در حال رفتن بگو اَللّٰهُ أَكْبَرُ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ تا وارد شوی بمسجد پس بایست نزد در و بگو اَلسَّلَامُ عَلىٰ سَيِّدِنَا رَسُولِ اللّٰهِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللّٰهِ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ اَلسَّلَامُ عَلىٰ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ وَعَلىٰ مَجَالِسِهِ وَمَشَاهِدِهِ

وَلَا تَنَامُ لَا أُحِبُّ تَعْجِيلَ مَا أَخَّرْتَ وَلَا تَأْخِيرَ مَا عَجَّلْتَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ بعد هم روایت شده که جبرئیل منقول است حضرت رسول صلی الله علیه و آله امر و منکر که [illegible] سعی باید همگام خواندن دعا کفی روز ... دستهای خود را بلند کن و بگو اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْداً خَالِداً مَعَ خُلُودِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْداً لَا مُنْتَهىٰ لَهُ دُونَ عِلْمِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْداً لَا أَمَدَ لَهُ دُونَ مَشِيَّتِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْداً لَا أَجْرَ لِقَائِلِهِ إِلَّا رِضَاكَ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهُ وَلَكَ الْمَنُّ كُلُّهُ وَلَكَ الْفَخْرُ كُلُّهُ وَلَكَ الْبَهَاءُ كُلُّهُ وَلَكَ النُّورُ كُلُّهُ وَلَكَ

وَمَقامُ حِكْمَتِهِ وَآثارُ آبائِهِ آدَمَ وَنُوحٍ وَاِبْرٰهيمَ وَاِسْمٰعيلَ وَتِبْيانُ بَيِّناتِهِ اَلسَّلامُ
عَلَى الْاِمامِ الْحَكيمِ الْعَدْلِ الصِّدّيقِ الْاَكْبَرِ الْفارُوقِ بِالْقِسْطِ الَّذي فَرَقَ اللّٰهُ بِهِ
بَيْنَ الْحَقِّ وَالْباطِلِ وَالْكُفْرِ وَالْاِيمانِ وَالشِّرْكِ وَالتَّوْحيدِ لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيىٰ مَنْ حَيَّ
عَنْ بَيِّنَةٍ اَشْهَدُ اَنَّكَ اَميرُ الْمُؤْمِنينَ وَخاصَّةُ نَفْسِ الْمُنْتَجَبينَ وَزَيْنُ الصِّدّيقينَ وَ
صابِرُ الْمُمْتَحَنينَ وَاَنَّكَ حَكَمُ اللّٰهِ فى اَرْضِهِ وَقاضى اَمْرِهِ وَبابُ حِكْمَتِهِ وَعاقِدُ
عَهْدِهِ وَالنّاطِقُ بِوَعْدِهِ وَالْحَبْلُ الْمَوْصُولُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ عِبادِهِ وَكَهْفُ النَّجاةِ
وَمِنْهاجُ التُّقىٰ وَالدَّرَجَةُ الْعُلْيا وَمُهَيْمِنُ الْقاضِى الْاَعْلىٰ يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ بِكَ
اَتَقَرَّبُ اِلَى اللّٰهِ زُلْفىٰ اَنْتَ وَلِيّى وَسَيِّدى وَوَسيلَتى فِى الدُّنْيا وَالْاٰخِرَةِ پس داخل مسجد
بشوی و مؤلف گوید که بهتر آنست که از دریکه در عقب مسجد است که مشهور است بباب الفیل داخل شوی
پس بگوئی اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ هٰذا مَقامُ الْعائِذِ بِاللّٰهِ وَبِمُحَمَّدٍ حَبيبِ اللّٰهِ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَبِوِلايَةِ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ وَالْاَئِمَّةِ الْمَهْدِيّينَ الصّادِقينَ
النّاطِقينَ الرّاشِدينَ الَّذينَ اَذْهَبَ اللّٰهُ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرَهُمْ تَطْهيراً رَضيتُ
بِهِمْ اَئِمَّةً وَهُداةً وَمَوالِىَ سَلَّمْتُ لِاَمْرِ اللّٰهِ لا اُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً وَلا اَتَّخِذُ مَعَ اللّٰهِ
وَلِيّاً كَذَبَ الْعادِلُونَ بِاللّٰهِ وَضَلُّوا ضَلالاً بَعيداً حَسْبِىَ اللّٰهُ وَاَوْلِياءُ اللّٰهِ اَشْهَدُ
اَنْ لا اِلٰهَ اِلاَّ اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاَنَّ عَلِيّاً وَالْاَئِمَّةَ الْمَهْدِيّينَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ عَلَيْهِمُ السَّلامُ
اَوْلِيائى وَحُجَّةُ اللّٰهِ عَلىٰ خَلْقِهِ آنگاه برو بجانب ستون چهارم که در جنب باب انماط
و برابر ستون پنجم است و آن ستون حضرت ابرهیم علیه السلام است پس چهار رکعت نماز کن
دو رکعت آنرا بالحمد و قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ و دو رکعت دیگر را بالحمد و اِنّا اَنْزَلْناهُ فى لَيْلَةِ الْقَدْرِ
پس چون فارغ شدی از نماز تسبیح حضرت زهراء علیها را بگو و بعد از آن بگو اَلسَّلامُ عَلىٰ عِبادِ
اللّٰهِ الصّالِحينَ الرّاشِدينَ الَّذينَ اَذْهَبَ اللّٰهُ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرَهُمْ تَطْهيراً

وَلَكَ الْعِزُّ كُلُّها وَلَكَ الْكِبْرِياءُ كُلُّها وَلَكَ الْعَظَمَةُ كُلُّها وَلَكَ الدُّنْيا كُلُّها وَلَكَ الْاٰخِرَةُ كُلُّها وَلَكَ اللَّيْلُ وَالنَّهارُ كُلُّهُ وَلَكَ الْخَلْقُ كُلُّهُ وَبِيَدِكَ الْخَيْرُ كُلُّهُ وَاِلَيْكَ يَرْجِعُ الْاَمْرُ كُلُّهُ عَلانِيَتُهُ وَسِرُّهُ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْداً اَبَداً اَنْتَ حَسَنُ الْبَلاءِ جَليلُ الثَّناءِ سابِغُ النَّعْماءِ عَدْلُ الْقَضاءِ جَزيلُ الْعَطاءِ حَسَنُ الْاٰلاءِ اِلٰهٌ فِى الْاَرْضِ وَاِلٰهٌ فِى السَّماءِ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ فِى السَّبْعِ الشِّدادِ وَلَكَ الْحَمْدُ فِى الْاَرْضِ الْمِهادِ وَلَكَ الْحَمْدُ طاقَةَ الْعِبادِ وَلَكَ الْحَمْدُ سَعَةَ الْبِلادِ وَلَكَ الْحَمْدُ فِى الْجِبالِ الْاَوْتادِ وَلَكَ الْحَمْدُ فِى اللَّيْلِ اِذا يَغْشىٰ

وجعلهم انبیاءً مرسلین وحجة علی الخلق اجمعین وسلام علی المرسلین و
الحمد لله رب العالمین ذلک تقدیر العزیز العلیم پس بگو سلام علی نوح فی
العالمین پس بگو نحن علی وصیتک یا ولیّ المؤمنین التی اوصیت بها ذریتک
من المرسلین والصدّیقین ونحن من شیعتک وشیعة نبینا محمد صلی الله علیه
واله وعلیک وعلی جمیع المرسلین والانبیاء والصادقین ونحن علی ملة ابرهیم
ودین محمد النبی الامی والائمة المهدیین وولایة مولانا علی امیر المؤمنین
السلام علی البشیر النذیر صلوات الله علیه ورحمته ورضوانه وبرکاته وعلی
وصیه وخلیفته الشاهد لله من بعده علی خلقه علی امیر المؤمنین الصدیق
الاکبر والفاروق المبین الذی اخذت بیعته علی العالمین رضیت بهم اولیاء
وموالی وحکاماً فی نفسی وولدی واهلی ومالی وقسمی وحلی واحرامی واسلامی
ودینی ودنیای وآخرتی ومحیای ومماتی انتم الائمة فی الکتاب وفصل المقام
وفصل الخطاب واعین الحق الذی لا ینام وانتم حکماء الله وبکم حکم الله وبکم
عرف حق الله لا اله الا الله محمد رسول الله انتم نور الله من بین ایدینا ومن
خلفنا انتم سنة الله التی بها سبق القضاء یا امیر المؤمنین انا لکم مسلم تسلیماً
لا اشرک بالله شیئاً ولا اتخذ من دونه ولیاً الحمد لله الذی هدانی بکم وما کنت
لاهتدی لولا ان هدانی الله الله اکبر الله اکبر الله اکبر الحمد لله علی ما هدانا

اعمال دکة القضاء وبیت الطشت

بدانکه دکة القضاء دکانچه بوده در مسجد که امیر المؤمنین علیه السلام بر آن دکان می نشستند وقضاوت وحکم مینمودند ودر آنموضع ستون کوتاهی بوده که بر آن نوشته بوده اینکه ان الله یأمر بالعدل والاحسان وبیت الطشت محلی است که ظاهر شده معجزه امیر المؤمنین علیه السلام در باب آن دختر باکره که بکوفه در میان آب بوده کرم زالوئی در شکمش داخل شده وکرم از مکیدن خون بزرگ شده بود وشکم آن دختر بزرگ

ولک الحمد فی النهار اذا تجلی ولک الحمد فی الآخرة والاولی ولک الحمد فی المثانی والقرآن العظیم وسبحان الله وبحمده والارض جمیعاً قبضته یوم القیمة والسموات مطویات بیمینه سبحانه وتعالی عما یشرکون سبحان الله وبحمده کل شیء هالک الا وجهه سبحانک ربنا وتعالیت وتبارکت وتقدست خلقت کل شیء بقدرتک وقهرت کل شیء بعزتک وعلوت فوق کل شیء بارتفاعک وغلبت کل شیء بقوتک وابتدعت کل شیء بحکمتک وعلمک وبعثت الرسل بکتبک وهدیت

کرده بود برادران دختر گمان حمل باو بردند و خواستند او را بکشند برای حکم آن نزد امیرالمؤمنین علیه‌السلام آمدند حضرت امر فرمود در جانب مسجد پرده کشیدند و آن دختر را در پس آن پرده نشاندند و قابلهٔ کوفه را امر فرمود که او را تفتیش کند قابله پس از تفتیش عرض کرد یا امیرالمؤمنین این دختر آبستن است و فرزند در شکم دارد پس حضرت امر فرمود طشتی مملو از لجن آوردند و دختر را بر روی آن نشاندند آن زالو که بوی لجن شنید از شکم دختر بیرون آمد و در بعضی از روایات است که حضرت دست دراز کرد و از کوههای شام قطعهٔ برف آورد و نزدیک آن طشت نهاد تا آنکه آن زالو از شکم دختر بیرون آمد و نیز بدانکه مشهور در ترتیب اعمال مسجد آنستکه بعد از اعمال ستون چهارم میروند بوسط مسجد و اعمال آنجا را بجا میآورند و اعمال دکة القضاء و بیت الطشت را در آخر همه بعد از فراغ از دکهٔ حضرت صادق علیه‌السلام بجا میآورند ولکن ما بهمان ترتیبی که سید بن طاوس در مصباح الزائر و علامهٔ مجلسی در بحار و شیخ خضر در مزار نقل کرده اند اعمال را ذکر مینمائیم و اگر کسی خواسته باشد بترتیب مشهور عمل نماید اعمال دکة القضاء و بیت الطشت را بعد از ستون چهارم بجا نیاورد و بگذارد در آخر بعد از اعمال دکهٔ حضرت صادق علیه‌السلام بجا آورد بالجمله میگوئیم پس برو بسوی دکة القضاء و در آنجا دو رکعت نماز کن بحمد و هر سوره که خواهی و چون فارغ شدی بگو تسبیح زهراء علیهاالسلام را و بگو

يا مالِكي وَمُمَلِّكي وَمُتَغَمِّدي بِالنِّعَمِ الْجِسامِ مِنْ غَيْرِ اسْتِحْقاقٍ وَجْهي خاضِعٌ لِما تَعْلُوهُ الْاَقْدامُ لِجَلالِ وَجْهِكَ الْكَريمِ لا تَجْعَلْ هذِهِ الشِّدَّةَ وَلا هذِهِ الْمِحْنَةَ مُتَّصِلَةً بِاسْتِئْصالِ الشَّأْفَةِ وَامْنَحْني مِنْ فَضْلِكَ ما لَمْ تَمْنَحْ بِهِ اَحَداً مِنْ غَيْرِ مَسْأَلَةٍ اَنْتَ الْقَديمُ الْاَوَّلُ الَّذي لَمْ تَزَلْ وَلا تَزالُ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لي وَارْحَمْني وَزَكِّ عَمَلي وَبارِكْ لي في اَجَلي وَاجْعَلْني مِنْ عُتَقائِكَ وَطُلَقائِكَ مِنَ النّارِ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ

اعمال بیت الطشت که متصل است بدکة القضا نماز کن در آنجا دو رکعت و بعد از سلام تسبیح کن پس بگو اَللّهُمَّ اِنّي ذَخَرْتُ تَوْحيدي اِيّاكَ وَمَعْرِفَتي بِكَ وَاِخْلاصي لَكَ وَاِقْراري بِرُبُوبِيَّتِكَ وَذَخَرْتُ وِلايَةَ مَنْ اَنْعَمْتَ عَلَيَّ بِمَعْرِفَتِهِمْ مِنْ بَرِيَّتِكَ مُحَمَّدٍ وَعِتْرَتِهِ صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِمْ لِيَوْمِ فَزَعي اِلَيْكَ عاجِلاً وَآجِلاً وَقَدْ فَزِعْتُ اِلَيْكَ وَاِلَيْهِمْ يا مَوْلايَ في هذَا الْيَوْمِ

الصّالِحينَ بِاِذْنِكَ وَاَنْتَ [illegible] الْمُؤْمِنينَ بِنَصْرِكَ وَ[illegible] الْحَقَّ بِسُلْطانِكَ لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ وَحْدَكَ لا شَريكَ لَكَ لا نَعْبُدُ غَيْرَكَ وَلا نَتَّكِلُ اِلاّ اِيّاكَ وَلا [illegible] اِلاّ اِلَيْكَ اَنْتَ مَوْضِعُ شَكْوانا وَمُنْتَهى رَغْبَتِنا اِلهَنا وَمَليكَنا

روایت شده که [illegible] حضرت امیرالمؤمنین علیه‌السلام [illegible] اللّهُمَّ اِنّي اَسْاَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظيمِ الْاَعْظَمِ الْاَجَلِّ الْاَكْرَمِ الْمَخْزُونِ الْمَكْنُونِ النُّورِ الْحَقِّ الْبُرْهانِ الْمُبينِ [illegible]

فِي تَوْفيقي هذا وَتَسْئَلُكَ ما اَتى بي مِنْ نِعَمِكَ وَاِزاحَةَ ما اَخْشاهُ مِنْ نِقْمَتِكَ
وَالْبَرَكَةَ فيما رَزَقْتَنيهِ وَتَحْصينَ صَدْري مِنْ كُلِّ هَمٍّ وَجائِحَةٍ وَمَعْصِيَةٍ في ديني
وَدُنْيايَ وَآخِرَتي يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ و نقل شده که حضرت صادق علیه السلام در بیت الطشت

دو رکعت نماز کردند

بیان نماز و دعا در وسط مسجد

دو رکعت نماز میکنی در وسط مسجد در رکعت اول حمد میخوانی با قل هو الله احد و در رکعت دوم
حمد و قل یا ایها الکافرون پس وقتیکه سلام دادی تسبیح زهراء علیها السلام را بخوان و بگو
اَللّهُمَّ اَنْتَ السَّلامُ وَمِنْكَ السَّلامُ وَاِلَيْكَ يَعُودُ السَّلامُ وَدارُكَ دارُ السَّلامِ
حَيِّنا رَبَّنا مِنْكَ بِالسَّلامِ اَللّهُمَّ اِنّي صَلَّيْتُ هذِهِ الصَّلوةَ ابْتِغاءَ رَحْمَتِكَ
وَرِضْوانِكَ وَمَغْفِرَتِكَ وَتَعْظيماً لِمَسْجِدِكَ اَللّهُمَّ فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَارْفَعْها في عِلِّيّينَ وَتَقَبَّلْها مِنّي يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ مؤلف گوید که این مقام را دکة المعراج
گفته اند و ظاهر [illegible] آنستکه در شب معراج حضرت رسول صلی الله علیه و آله از حضرت حق
رخصت طلبید و در اینجا فرود آمد و دو رکعت نماز کرد است و در اول فصل دانستی آن را

اعمال ستون هفتم و آن مقامیست که در آن حق تعالی توفیق توبه بآدم علیه السلام داده پس رو
بطرف ستون هفتم و بایست در نزد آن رو بقبله و بگو بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَعَلى مِلَّةِ رَسُولِ
اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلا اِلهَ اِلا اللهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللهِ اَلسَّلامُ عَلى اَبينا
آدَمَ وَاُمِّنا حَوّآءَ اَلسَّلامُ عَلى هابيلَ الْمَقْتُولِ ظُلْماً وَعُدْواناً عَلى مَواهِبِ
اللهِ وَرِضْوانِهِ اَلسَّلامُ عَلى شَيْثٍ صَفْوَةِ اللهِ الْمُخْتارِ الاَمينِ وَعَلَى الصَّفْوَةِ الصّادِقينَ
مِنْ ذُرِّيَّتِهِ الطَّيِّبينَ اَوَّلِهِمْ وَآخِرِهِمْ اَلسَّلامُ عَلى اِبْراهيمَ وَاِسْمعيلَ وَاِسْحقَ وَيَعْقُوبَ
وَعَلى ذُرِّيَّتِهِمُ الْمُخْتارينَ اَلسَّلامُ عَلى مُوسى كَليمِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلى عيسى رُوحِ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلى مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِاللهِ خاتَمِ النَّبِيّينَ اَلسَّلامُ عَلى اَميرِالْمُؤْمِنينَ وَذُرِّيَّتِهِ
الطَّيِّبينَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ فِي الاَوَّلينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ فِي الآخِرينَ

دعای یستشیر

مع نورٍ وَنُورٌ مِنْ نُورٍ وَنُورٌ فَوْقَ كُلِّ نُورٍ وَنُورٌ تُضيءُ بِهِ كُلُّ ظُلْمَةٍ وَيُكْسَرُ بِهِ كُلُّ شِدَّةٍ وَكُلُّ شَيْطانٍ مَريدٍ وَكُلُّ جَبّارٍ عَنيدٍ لا تَقِرُّ بِهِ اَرْضٌ وَلا تَقُومُ بِهِ سَماءٌ وَيَأْمَنُ بِهِ كُلُّ خائِفٍ وَيَبْطُلُ بِهِ سِحْرُ كُلِّ ساحِرٍ وَبَغْيُ كُلِّ باغٍ وَحَسَدُ كُلِّ حاسِدٍ وَيَتَصَدَّعُ لِعَظَمَتِهِ الْبَرُّ وَالْبَحْرُ وَيَسْتَقِلُّ بِهِ الْفُلْكُ حينَ يَتَكَلَّمُ بِهِ الْمَلَكُ فَلا يَكُونُ لِلْمَوْجِ عَلَيْهِ سَبيلٌ وَهُوَ اسْمُكَ الاَعْظَمُ الاَعْظَمُ الاَجَلُّ الاَجَلُّ النُّورُ الاَكْبَرُ الَّذي سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ وَاسْتَوَيْتَ بِهِ عَلى

اَلسَّلامُ عَلى فاطِمَةَ الزَّهْراءِ اَلسَّلامُ عَلَى الْاَئِمَّةِ الْهادينَ شُهَداءِ اللهِ عَلى خَلْقِهِ اَلسَّلامُ عَلَى الرَّقيبِ الشّاهِدِ عَلَى الْاُمَمِ لِلّهِ رَبِّ الْعالَمينَ پس نماز میکنی نزد آن ستون چهار رکعت میخوانی در دو رکعت اول حمد و اِنّا اَنْزَلْناهُ و در دو رکعت دوم حمد و قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ و در رکعت سیم و چهارم همچنین نحو و چون فارغ شدی بگو تسبیح زهراء علیها السلام را پس بگو

اَللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتُ قَدْ عَصَيْتُكَ فَاِنّي قَدْ اَطَعْتُكَ فِي الْاِيمانِ مِنّي بِكَ مَنّاً مِنْكَ عَلَيَّ لا مَنّاً مِنّي عَلَيْكَ وَاَطَعْتُكَ في اَحَبِّ الْاَشْياءِ لَكَ لَمْ اَتَّخِذْ لَكَ وَلَداً وَلَمْ اَدْعُ لَكَ شَريكاً وَقَدْ عَصَيْتُكَ في اَشْياءَ كَثيرَةٍ عَلى غَيْرِ وَجْهِ الْمُكابَرَةِ وَلَا الْخُرُوجِ عَنْ عُبُودِيَّتِكَ وَلَا الْجُحُودِ لِرُبُوبِيَّتِكَ وَلٰكِنِ اتَّبَعْتُ هَوايَ وَاَزَلَّنِي الشَّيْطانُ بَعْدَ الْحُجَّةِ عَلَيَّ وَالْبَيانِ فَاِنْ تُعَذِّبْني فَبِذُنُوبي غَيْرَ ظالِمٍ لي وَاِنْ تَعْفُ عَنّي وَتَرْحَمْني فَبِجُودِكَ وَكَرَمِكَ يا كَريمُ اَللّٰهُمَّ اِنَّ ذُنُوبي لَمْ يَبْقَ لَها اِلّا رَجاءُ عَفْوِكَ وَقَدْ قَدَّمْتُ آلَةَ الْحِرْمانِ فَاَنَا اَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ ما لا اَسْتَوْجِبُهُ وَاَطْلُبُ مِنْكَ ما لا اَسْتَحِقُّهُ اَللّٰهُمَّ اِنْ تُعَذِّبْني فَبِذُنُوبي وَلَمْ تَظْلِمْني شَيْئاً وَاِنْ تَغْفِرْ لي فَخَيْرُ راحِمٍ اَنْتَ يا سَيِّدي اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اَنْتَ وَاَنَا اَنَا اَنْتَ الْعَوّادُ بِالْمَغْفِرَةِ وَاَنَا الْعَوّادُ بِالذُّنُوبِ اَنْتَ الْمُتَفَضِّلُ بِالْحِلْمِ وَاَنَا الْعَوّادُ بِالْجَهْلِ اَللّٰهُمَّ فَاِنّي اَسْئَلُكَ يا كَنْزَ الضُّعَفاءِ يا عَظيمَ الرَّجاءِ يا مُنْقِذَ الْغَرْقى يا مُنْجِيَ الْهَلْكى يا مُميتَ الْاَحْياءِ يا مُحْيِيَ الْمَوْتى اَنْتَ اللهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اَنْتَ الَّذي سَجَدَ لَكَ شُعاعُ الشَّمْسِ وَدَوِيُّ الْماءِ وَحَفيفُ الشَّجَرِ وَنُورُ الْقَمَرِ وَظُلْمَةُ اللَّيْلِ وَضَوْءُ النَّهارِ وَخَفَقانُ الطَّيْرِ فَاَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ يا عَظيمُ بِحَقِّكَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الصّادِقينَ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الصّادِقينَ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ عَلى عَلِيٍّ وَبِحَقِّ عَلِيٍّ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ عَلى فاطِمَةَ وَبِحَقِّ فاطِمَةَ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ عَلَى الْحَسَنِ وَبِحَقِّ الْحَسَنِ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ عَلَى الْحُسَيْنِ وَبِحَقِّ الْحُسَيْنِ عَلَيْكَ فَاِنَّ حُقُوقَهُمْ عَلَيْكَ مِنْ اَفْضَلِ

اِنْعامِكَ عَلَيْهِمْ وَبِالشَّأْنِ الَّذى لَكَ عِنْدَهُمْ وَبِالشَّأْنِ الَّذى لَهُمْ عِنْدَكَ صَلِّ عَلَيْهِمْ يا رَبِّ صَلوةً دائِمَةً مُنْتَهى رِضاكَ وَاغْفِرْ لى بِهِمُ الذُّنُوبَ الَّتى بَيْنى وَبَيْنَكَ وَاَرْضِ عَنّى خَلْقَكَ وَاَتْمِمْ عَلَىَّ نِعْمَتَكَ كَما اَتْمَمْتَها عَلى آبائى مِنْ قَبْلُ وَلا تَجْعَلْ لِاَحَدٍ مِنَ الْمَخْلُوقينَ عَلَىَّ فيها امْتِناناً وَامْنُنْ عَلَىَّ كَما مَنَنْتَ عَلى آبائى مِنْ قَبْلُ يا كهيعص اَللّهُمَّ كَما صَلَّيْتَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فَاسْتَجِبْ لى دُعائى فيما سَئَلْتُكَ يا كَريمُ يا كَريمُ پس برو بسجده و در سجده بگو يا مَنْ يَقْدِرُ عَلى حَوائِجِ السّائِلينَ وَيَعْلَمُ ما فى ضَميرِ الصّامِتينَ يا مَنْ لا يَحْتاجُ اِلَى التَّفْسيرِ يا مَنْ يَعْلَمُ خائِنَةَ الْاَعْيُنِ وَما تُخْفِى الصُّدُورُ يا مَنْ اَنْزَلَ الْعَذابَ عَلى قَوْمِ يُونُسَ وَهُوَ يُريدُ اَنْ يُعَذِّبَهُمْ فَدَعَوْهُ وَتَضَرَّعُوا اِلَيْهِ فَكَشَفَ عَنْهُمُ الْعَذابَ وَمَتَّعَهُمْ اِلى حينٍ قَدْ تَرى مَكانى وَتَسْمَعُ دُعائى وَتَعْلَمُ سِرّى وَعَلانِيَتى وَحالى صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاكْفِنى ما اَهَمَّنى مِنْ اَمْرِ دينى وَدُنْياىَ وَآخِرَتى پس هفتاد مرتبه بگو يا سَيِّدى پس سر از سجده بردار و بگو يا رَبِّ اَسْئَلُكَ بَرَكَةَ هذَا الْمَوْضِعِ وَبَرَكَةَ اَهْلِهِ وَاَسْئَلُكَ اَنْ تَرْزُقَنى مِنْ رِزْقِكَ رِزْقاً حَلالاً طَيِّباً تَسُوقُهُ اِلَىَّ بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ وَاَنَا خائِضٌ فى عافِيَةٍ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ مؤلف گويد كه در مزار قديم در دعاى اين مقام بعد از يا كَريمُ يا كَريمُ و پيش از سجده ذكر كرده دعاى اَللّهُمَّ يا مَنْ تُحَلُّ بِهِ عُقَدُ الْمَكارِهِ كه از ادعيه صحيفه سجاديه است در باب اول گذشت پس از آن فرموده آنگاه بگو اَللّهُمَّ اِنَّكَ تَعْلَمُ وَلا اَعْلَمُ وَتَقْدِرُ وَلا اَقْدِرُ وَاَنْتَ عَلّامُ الْغُيُوبِ صَلِّ اللّهُمَّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لى وَارْحَمْنى وَتَجاوَزْ عَنّى وَتَصَدَّقْ عَلَىَّ بِما اَنْتَ اَهْلُهُ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ آنگاه بسجده برو و بگو يا مَنْ يَقْدِرُ عَلى حَوائِجِ السّائِلينَ الخ و بدان نيز كه احاديث در فضيلت اين ستون مقام بسيار وارد شده و شيخ كلينى بسند معتبر روايت كرده كه امير المؤمنين عليه السلام رو باين ستون نماز ميكرد و نزديك ميايستاد كه ميان آنحضرت و ستون آنقدر فاصله بود كه بزى بگذرد و در روايت معتبر ديگر

وَاَنْتَ اللّهُ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ الشَّديدُ الْمِحالُ وَاَنْتَ اللّهُ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ الْكَبيرُ الْمُتَعالُ وَاَنْتَ اللّهُ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ السَّميعُ الْبَصيرُ وَاَنْتَ اللّهُ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ الْمَنيعُ الْقَديرُ وَاَنْتَ اللّهُ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ الْغَفُورُ الشَّكُورُ وَاَنْتَ اللّهُ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ الْحَميدُ الْمَجيدُ وَاَنْتَ اللّهُ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ الْغَنِىُّ الْحَميدُ وَاَنْتَ اللّهُ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ وَاَنْتَ اللّهُ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ الْحَنّانُ الْمَنّانُ وَاَنْتَ اللّهُ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ الْحَليمُ الدَّيّانُ وَاَنْتَ اللّهُ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ الْجَوادُ الْماجِدُ وَاَنْتَ

وارد شده است که در هر شب هفتصد هزار ملک از آسمان نازل میشوند و نزد ستون هفتم نماز میکنند و در شب دیگر ملائکهٔ دیگر با این عدد میآیند و دیگر هیچیک عود نمیکنند تا روز قیامت و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که ستون هفتم مقام حضرت ابرهیم است و نیز شیخ کلینی در کافی بسند صحیح از ابواسمعیل سراج روایت کرده که معویة بن وهب دست مرا گرفت و گفت که ابوحمزهٔ ثمالی دست مرا گرفت و گفت که اصبغ بن نباته دست مرا گرفت و ستون هفتم را بمن نشان داد و گفت که این ستون مقام حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام است که نزد آن نماز میکرد و امام حسن علیه السلام نزد ستون پنجم نماز میکرد و چون امیرالمؤمنین علیه السلام حاضر نبود امام حسن علیه السلام در جای او نماز میخواند و هی من باب کندة، و بالجمله اخبار در فضیلت این ستون بسیار و بنای ما بر اختصار است

عمل ستون پنجم بدانکه از جملهٔ مواضع نمازهٔ مسجد کوفه ستون پنجم است که باید نزد آن نماز کند و حاجات خود را از حضرت الله طلب نماید زیرا که در روایات معتبره وارد شده است که محل نماز حضرت ابرهیم خلیل الرحمن علیه السلام بوده است و منافاة ندارد با روایات دیگر زیرا که ممکن است که آن حضرت در همهٔ این مواضع نماز کرده باشد و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که ستون پنجم مقام جبرئیل علیه السلام است و از جملهٔ ستونها بنو ظاهر است که مقام امام حسن علیه السلام است و بالجمله از مجموع احادیث معلوم میشود که نزد ستون هفتم و پنجم اشرفست از سایر جاهای مسجد و سید بن طاوس گفته که در نزد ستون پنجم دو رکعت نماز کن بجهت هر چه خواهی و چون سلام گفتی و تسبیح نمودی بگو اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِجَمیعِ اَسْمائِكَ كُلِّها ما عَلِمْنا مِنْها وَما لا نَعْلَمُ وَ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظیمِ الْاَعْظَمِ الْكَبیرِ الْاَكْبَرِ الَّذی مَنْ دَعاكَ بِهِ اَجَبْتَهُ وَمَنْ سَئَلَكَ بِهِ اَعْطَیْتَهُ وَمَنِ اسْتَنْصَرَكَ بِهِ نَصَرْتَهُ وَمَنِ اسْتَغْفَرَكَ بِهِ غَفَرْتَ لَهُ وَمَنِ اسْتَعانَكَ بِهِ اَعَنْتَهُ وَمَنِ اسْتَرْزَقَكَ بِهِ رَزَقْتَهُ وَمَنِ اسْتَغاثَكَ بِهِ اَغَثْتَهُ وَمَنِ اسْتَرْحَمَكَ بِهِ رَحِمْتَهُ وَمَنِ اسْتَجارَكَ بِهِ اَجَرْتَهُ وَمَنْ تَوَكَّلَ عَلَیْكَ بِهِ كَفَیْتَهُ وَمَنِ اسْتَعْصَمَكَ بِهِ عَصَمْتَهُ وَمَنِ اسْتَنْقَذَكَ بِهِ مِنَ النّارِ اَنْقَذْتَهُ وَمَنِ اسْتَعْطَفَكَ بِهِ تَعَطَّفْتَ لَهُ وَمَنْ اَمَّلَكَ بِهِ اَعْطَیْتَهُ الَّذِی اتَّخَذْتَ

الْفَرْدُ [illegible] اَللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْاَحَدُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْغائِبُ الشّاهِدُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الظّاهِرُ الْباطِنُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ بِكُلِّ شَیْءٍ عَلیمٌ تَمَّ نُورُكَ فَهَدَیْتَ وَبَسَطْتَ یَدَكَ فَاَعْطَیْتَ رَبَّنا وَجْهُكَ اَكْرَمُ الْوُجُوهِ وَجِهَتُكَ خَیْرُ الْجِهاتِ وَعَطِیَّتُكَ اَفْضَلُ الْعَطایا وَاَهْنَؤُها تُطاعُ رَبَّنا فَتَشْكُرُ وَتُعْصی رَبَّنا فَتَغْفِرُ لِمَنْ شِئْتَ تُجیبُ الْمُضْطَرّینَ وَتَكْشِفُ الضُّرَّ وَتَقْبَلُ التَّوْبَةَ وَتَعْفُو عَنِ الذُّنُوبِ لا تُجازی اَیادیكَ وَلا تُحْصی نِعَمُكَ وَلا یَبْلُغُ مِدْحَتَكَ قَوْلُ قائِلٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی [illegible]

بِهِ آدَمَ صَفِيّاً وَ نُوحاً نَجِيّاً وَ اِبْرٰهِيمَ خَلِيلاً وَ مُوسٰى كَلِيماً وَ عِيسٰى رُوحاً وَ مُحَمَّداً حَبِيباً وَ عَلِيّاً وَصِيّاً صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ اَنْ تَقْضِيَ لِي حَوَائِجِي وَ تَعْفُوَ عَمّا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي وَ تَتَفَضَّلَ عَلَيَّ بِما اَنْتَ اَهْلُهُ وَ لِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِناتِ لِلدُّنْيا وَ الْآخِرَةِ يا مُفَرِّجَ هَمِّ الْمَهْمُومِينَ وَ يا غِياثَ الْمَلْهُوفِينَ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ سُبْحانَكَ يا رَبَّ الْعالَمِينَ

مؤلف گوید که روایت شده از حضرت صادق علیه السلام که ببعضی از اصحاب خود فرمودند که در نزد ستون پنجم دو رکعت نماز کن اگر آن مصلای ابرهیم علیه السلام است و بگو اَلسَّلامُ عَلٰى اَبِينا آدَمَ وَ اُمِّنا حَوّاءَ الخ قریب بهمانکه در نزد ستون هفتم رو بقبله خوانده میشد **عمل ستون سوم**

مقام امام زین العابدین علیه السلام آنگاه برو بسوی دکه امام زین العابدین علیه السلام و آن در نزد ستون سوم است از طرف متصل بباب کنده مؤلف گوید که این مقام از طرف قبله مقابل است با درگاه باب امیرالمؤمنین علیه السلام و از طرف غربی مقابل بوده با باب کنده که مسدود شده و گفته شده که شایسته است آنکه نماز بقدر پنج ذراع متأخر از ستون بعمل آورده شود زیرا که در آنجا محل بوده و بالجمله پس نماز کن در آنجا چهار رکعت بخوان در آن حمد و هر سوره که خواستی پس هرگاه سلام دادی و تسبیح نمودی پس بگو بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ اَللّٰهُمَّ اِنَّ ذُنُوبِي قَدْ كَثُرَتْ وَ لَمْ يَبْقَ لَها اِلّا رَجاءُ عَفْوِكَ وَ قَدْ قَدَّمْتُ آلَةَ الْحِرْمانِ اِلَيْكَ فَاَنَا اَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ ما لا اَسْتَوْجِبُهُ وَ اَطْلُبُ مِنْكَ ما لا اَسْتَحِقُّهُ اَللّٰهُمَّ اِنْ تُعَذِّبْنِي فَبِذُنُوبِي وَ لَمْ تَظْلِمْنِي شَيْئاً وَ اِنْ تَغْفِرْ لِي فَخَيْرُ راحِمٍ اَنْتَ يا سَيِّدِي اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اَنْتَ وَ اَنَا اَنَا اَنْتَ الْعَوّادُ بِالْمَغْفِرَةِ وَ اَنَا الْعَوّادُ بِالذُّنُوبِ وَ اَنْتَ الْمُتَفَضِّلُ بِالْحِلْمِ وَ اَنَا الْعَوّادُ بِالْجَهْلِ اَللّٰهُمَّ فَاِنِّي اَسْئَلُكَ يا كَنْزَ الضُّعَفاءِ يا عَظِيمَ الرَّجاءِ يا مُنْقِذَ الْغَرْقىٰ يا مُنْجِيَ الْهَلْكىٰ يا مُمِيتَ الْاَحْياءِ يا مُحْيِيَ الْمَوْتىٰ اَنْتَ اللّٰهُ الَّذِي لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اَنْتَ الَّذِي سَجَدَ لَكَ شُعاعُ الشَّمْسِ وَ نُورُ الْقَمَرِ وَ ظُلْمَةُ اللَّيْلِ وَ ضَوْءُ النَّهارِ وَ خَفَقانُ الطَّيْرِ فَاَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ يا عَظِيمُ بِحَقِّكَ يا كَرِيمُ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الصّادِقِينَ وَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الصّادِقِينَ

[illegible]

الْعَهْدِ وَ عَجِّلْ فَرَجَهُمْ وَ فَرِّجْنا بِهِمْ [illegible] مِنْ خَيْرِ الدُّنْيا وَ الْآخِرَةِ [illegible] رَبَّنا آتِنا فِي الدُّنْيا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنا عَذابَ النّارِ وَ اجْعَلْنا مِنَ الَّذِينَ لا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَ لا هُمْ يَحْزَنُونَ وَ اجْعَلْنِي مِنَ الَّذِينَ صَبَرُوا وَ عَلىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ وَ ثَبِّتْنِي بِالْقَوْلِ الثّابِتِ فِي الْحَياةِ الدُّنْيا وَ فِي الْآخِرَةِ وَ بارِكْ لِي فِي الْمَماتِ وَ الْمَوْقِفِ وَ النُّشُورِ وَ الْحِسابِ وَ الْمِيزانِ وَ اَهْوالِ يَوْمِ الْقِيامَةِ وَ سَلِّمْنِي عَلَى الصِّراطِ وَ اَجِزْنِي عَلَيْهِ وَ ارْزُقْنِي عِلْماً نافِعاً وَ يَقِيناً صادِقاً [illegible]

یعنی بگذران مرا بر صراط [illegible]

عَلَیْکَ وَبِحَقِّکَ عَلیٰ عَلِیٍّ وَبِحَقِّ عَلِیٍّ عَلَیْکَ وَبِحَقِّکَ عَلیٰ فاطِمَةَ وَبِحَقِّ فاطِمَةَ
عَلَیْکَ وَبِحَقِّکَ عَلَی الْحَسَنِ وَبِحَقِّ الْحَسَنِ عَلَیْکَ وَبِحَقِّکَ عَلَی الْحُسَیْنِ وَبِحَقِّ
الْحُسَیْنِ عَلَیْکَ فَاِنَّ حُقُوقَهُمْ مِنْ اَفْضَلِ اِنْعامِکَ عَلَیْهِمْ وَبِالشَّاْنِ الَّذی لَکَ
عِنْدَهُمْ وَبِالشَّاْنِ الَّذی لَهُمْ عِنْدَکَ صَلِّ یا رَبِّ عَلَیْهِمْ صَلوٰةً دائِمَةً مُنْتَهیٰ
رِضاکَ وَاغْفِرْ لی بِهِمُ الذُّنُوبَ الَّتی بَیْنی وَبَیْنَکَ وَاَتْمِمْ نِعْمَتَکَ عَلَیَّ کَما اَتْمَمْتَها
عَلیٰ آبائی مِنْ قَبْلُ یا کهیعص اَللّٰهُمَّ کَما صَلَّیْتَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فَاسْتَجِبْ
لی دُعائی فیما سَئَلْتُکَ پس برو بسجده و جانب راست رو را بر زمین گذار و بگو یا سَیِّدی
یا سَیِّدی یا سَیِّدی صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لی وَاغْفِرْ لی و بسیار بگو این کلمه
را با خشوع و گریه پس جانب چپ رو را بر زمین گذار و این کلمات را بگو پس دعا کن با نچه میخواهی مؤلف گوید
که در بعض مجامیع غیر معتبره و مشهور بین مردم آنست که در این مقام نماز بجا میآورند و عملی از برای حضرت صادق
علیه السلام نقل نمودند و نیست از اصحاب خود نموده و لکن مقید با این مقام نیست و کیفیت آن چنانکه از
آنحضرت نقل شده که بعضی از اصحاب خود فرمودند که با آنچه حاجتی با آمداد تمیز میخواهی کن که رفتی
بمسجد بزرگ کوفه عرض کرد بلی فرمود که چهار رکعت نماز بکن در آن مسجد پس بگو اِلٰهی اِنْ
کُنْتُ قَدْ عَصَیْتُکَ فَاِنّی قَدْ اَطَعْتُکَ فی اَحَبِّ الْاَشْیاءِ اِلَیْکَ لَمْ اَتَّخِذْ لَکَ
وَلَداً وَلَمْ اَدْعُ لَکَ شَریکاً وَقَدْ عَصَیْتُکَ فی اَشْیاءَ کَثیرَةٍ عَلیٰ غَیْرِ وَجْهِ الْمُکابَرَةِ
لَکَ وَلَا الْاِسْتِکْبارِ عَنْ عِبادَتِکَ وَلَا الْجُحُودِ لِرُبُوبِیَّتِکَ وَلَا الْخُرُوجِ عَنِ الْعُبُودِیَّةِ
لَکَ وَلکِنِ اتَّبَعْتُ هَوایَ وَاَزَلَّنِی الشَّیْطانُ بَعْدَ الْحُجَّةِ وَالْبَیانِ فَاِنْ تُعَذِّبْنی
فَبِذُنُوبی غَیْرَ ظالِمٍ اَنْتَ لی وَاِنْ تَعْفُ عَنّی وَتَرْحَمْنی فَبِجُودِکَ وَکَرَمِکَ یا کَریمُ
و بگو پس غَدَوْتُ بِحَوْلِ اللّٰهِ وَقُوَّتِهِ غَدَوْتُ بِغَیْرِ حَوْلٍ مِنّی وَلا قُوَّةٍ وَلکِنْ بِحَوْلِ
اللّٰهِ وَقُوَّتِهِ یا رَبِّ اَسْئَلُکَ بَرَکَةَ هٰذَا الْبَیْتِ وَبَرَکَةَ اَهْلِهِ وَاَسْئَلُکَ اَنْ تَرْزُقَنی
رِزْقاً حَلالاً طَیِّباً تَسُوقُهُ اِلَیَّ بِحَوْلِکَ وَقُوَّتِکَ وَاَنَا خائِضٌ فی عافِیَتِکَ

و شیخ شهید و محمد بن المشهدی این عمل را از برای صحن مسجد بعد از عمل ستون چهارم ذکر نموده اند
در دو رکعت حمد و توحید و در دو رکعت دیگر حمد و قدر گفته اند و بعد از سلام تسبیح زهراء
علیها السلام و در حدیث معتبر از ابوحمزه ثمالی منقول است که گفت روزی در مسجد کوفه نشسته بودم ناگاه
دیدم که شخصی از در کنده داخل شد از همه کس خوشروتر و خوشبوتر و پاک جامه‌تر و عمامه بر سر
و پیراهن و دراعه پوشیده و دو نعل عربی در پای مبارکش بود پس نعلین را کند و نزد ستون
هفتم ایستاد و دستها را تا برابر گوش بلند کرد و تکبیری گفت که جمیع موهای بدن من از دهشت آن
راست ایستاد پس چهار رکعت نماز گذارد و رکوع و سجودش را نیکو بعمل آورد پس ابتدا نمود و خواند
اِلٰهی اِنْ کُنْتُ قَدْ عَصَیْتُکَ و خواند تا رسید به یا کَریمُ پس بسجود رفت و مکرر یا کَریمُ گفت
آنقدر که نفسش وفا کند پس در سجود گفت یا مَنْ یَقْدِرُ عَلیٰ حَوائِجِ السّائِلینَ و خواند تا منتها
مرتبه آن یا سَیِّدی که در اعمال ستون هفتم ذکر شد چون سر از سجده برداشت و نیک ملاحظه کردم حضرت
امام زین العابدین علیه السلام بود پس دستهای مبارکش را بوسیدم و پرسیدم که از برای چه آمده‌ای باینجا
فرمود از برای اینچه که دیدی یعنی نماز در مسجد کوفه و در روایتی که در ذیل زیارت هفتم نقل کردیم ابو
حمزه را با خود برد بزیارت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام

اعمال باب الفرج معروف بمقام نوح علیه السلام

چون از عمل ستون سیم فارغ شدی برو بدر که باب امیرالمؤمنین علیه السلام و آن مقامیست که متصل است بدر دیگر از مسجد بسوی خانه امیرالمؤمنین علیه السلام مفتوح میشده پس چهار رکعت
نماز کن بحمد و هر سوره که خواستی از قرآن و چون فارغ شدی تسبیح کن پس بگو اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْضِ حاجَتی یا اَللّٰهُ یا مَنْ لا یَخیبُ سائِلُهُ وَلا یَنْفَدُ نائِلُهُ یا قاضِیَ الْحاجاتِ
یا مُجیبَ الدَّعَواتِ یا رَبَّ الْاَرَضینَ وَالسَّماواتِ یا کاشِفَ الْکُرُباتِ یا واسِعَ
الْعَطِیّاتِ یا دافِعَ النَّقِماتِ یا مُبَدِّلَ السَّیِّئاتِ حَسَناتٍ عُدْ عَلَیَّ بِطَوْلِکَ وَ
فَضْلِکَ وَاِحْسانِکَ وَاسْتَجِبْ دُعائی فیما سَئَلْتُکَ وَطَلَبْتُ مِنْکَ بِحَقِّ نَبِیِّکَ
وَوَصِیِّکَ وَاَوْلِیائِکَ الصّالِحینَ

صفت نماز دیگر در اینمقام

همینکه فارغ شدی و تسبیح کردی پس بگو اَللّٰهُمَّ اِنّی حَلَلْتُ بِساحَتِکَ لِعِلْمی بِوَحْدانِیَّتِکَ وَ

(دعای حوائج)

یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ قُلْتَ وَلَقَدْ نادانا نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجیبُونَ بحق ... پس بسجده دیگر رو و بگو ... علیه السلام ... اَللّٰهُ نِعْمَ الْمُجیبُ اَنْتَ وَنِعْمَ الْمَدْعُوُّ وَنِعْمَ الْمَسْؤولُ اَسْئَلُکَ بِنُورِ وَجْهِکَ وَاَسْئَلُکَ بِعِزَّتِکَ وَقُدْرَتِکَ وَجَبَرُوتِکَ وَاَسْئَلُکَ بِمَلَکُوتِکَ وَدِرْعِکَ الْحَصینَةِ وَبِجَمیعِ اَرْکانِکَ کُلِّها وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَبِحَقِّ الْاَوْصِیاءِ بَعْدَ مُحَمَّدٍ اَنْ تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَفْعَلَ بی کَذا وَکَذا

هفتم روایت شده که شخصی به ابوجعفر از اهل کوفه ... صادق علیه السلام عرض کرد که ما را دعائی بیاموز که بخوانم ... فرمود بگو یا مَنْ ...

محمدا نبيك وانه لا قادر على قضاء حاجتي غيرك وقد علمت يا رب انه
كلما شاهدت نعمتك علي اشتدت فاقتي اليك وقد طرقني يا رب من مهم
امري ما قد عرفته لانك عالم غير معلم واسئلك بالاسم الذي وضعته على
السموات فانشقت وعلى الارضين فانبسطت وعلى النجوم فانتشرت وعلى الجبال
فاستقرت واسئلك بالاسم الذي جعلته عند محمد وعند علي وعند الحسن
وعند الحسين وعند الائمة كلهم صلوات الله عليهم اجمعين ان تصلي
على محمد وال محمد وان تقضي لي يا رب حاجتي وتيسر عسيرها وتكفيني مهمها
وتفتح لي قفلها فان فعلت ذلك فلك الحمد وان لم تفعل فلك الحمد
غير جائر في حكمك ولا حائف في عدلك پس میگذاری طرف راست روی را بر زمین و میگوئی
اللهم ان يونس بن متى عبدك ونبيك دعاك في بطن الحوت فاستجبت له
وانا ادعوك فاستجب لي بحق محمد وال محمد و دعا کن با آنچه میخواهی پس طرف چپ را بگذار و بگو
اللهم انك امرت بالدعاء وتكفلت بالاجابة وانا ادعوك كما امرتني فصل
على محمد وال محمد واستجب لي كما وعدتني يا كريم پس پیشانی را بر زمین گذار و بگو یا معز
كل ذليل ويا مذل كل عزيز تعلم كربتي فصل على محمد واله وفرج عني يا كريم

ذکر نمازی برای حاجت در محل مذکور و آن چنانست که چهار رکعت نماز
میگذاری و چون فارغ شدی و تسبیح گفتی پس بگو اللهم اني اسئلك يا من لا تراه العيون
ولا تحيط به الظنون ولا يصفه الواصفون ولا تغيره الحوادث ولا تفنيه الدهور
تعلم مثاقيل الجبال ومكاييل البحار وورق الاشجار ورمل القفار وما اضائت
به الشمس والقمر واظلم عليه الليل ووضح عليه النهار ولا توارى منك
سماء سماء ولا ارض ارضا ولا جبل ما في اصله ولا بحر ما في قعره واسئلك

(حاشیه:)
...عند كل
شر يا من يعطي الكثير بالقليل يا من يعطي من سأله يا من
يعطي من لم يسأله ومن لم يعرفه
تحننا منه ورحمة اعطني بمسألتي اياك
جميع خير الدنيا وجميع خير الاخرة
واصرف عني بمسألتي اياك جميع شر الدنيا وشر الاخرة
فانه غير منقوص ما اعطيت وزدني من سعة فضلك
يا كريم [illegible]
[illegible]
اللهم [illegible]
ولا املك لها [illegible]
ولا موتا ولا حياة ولا نشورا
اللهم [illegible]
[illegible]

اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تَجْعَلَ خَیْرَ اَمْری آخِرَهُ وَ خَیْرَ اَعْمالی خَواتیمَها وَ خَیْرَ اَیّامی یَوْمَ اَلْقاكَ اِنَّكَ عَلی كُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ اَللّٰهُمَّ مَنْ اَرادَنی بِسُوءٍ فَاَرِدْهُ وَ مَنْ كادَنی فَكِدْهُ وَ مَنْ بَغانی بِهَلَكَةٍ فَاَهْلِكْهُ وَ اكْفِنی ما اَهَمَّنی مِمَّنْ دَخَلَ هَمُّهُ عَلَیَّ اَللّٰهُمَّ اَدْخِلْنی فی دِرْعِكَ الْحَصینَةِ وَ اسْتُرْنی بِسِتْرِكَ الْواقی یا مَنْ یَكْفی مِنْ كُلِّ شَیْءٍ وَ لا یَكْفی مِنْهُ شَیْءٌ اِكْفِنی ما اَهَمَّنی مِنْ اَمْرِ الدُّنْیا وَ الْآخِرَةِ وَ صَدِّقْ قَوْلی وَ فِعْلی یا شَفیقُ یا رَفیقُ فَرِّجْ عَنِّی الْمَضیقَ وَ لا تُحَمِّلْنی ما لا اُطیقُ اَللّٰهُمَّ احْرُسْنی بِعَیْنِكَ الَّتی لا تَنامُ وَ ارْحَمْنی بِقُدْرَتِكَ عَلَیَّ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ یا عَلِیُّ یا عَظیمُ اَنْتَ عالِمٌ بِحاجَتی وَ عَلی قَضائِها قَدیرٌ وَ هِیَ لَدَیْكَ یَسیرٌ وَ اَنَا اِلَیْكَ فَقیرٌ فَمُنَّ بِها عَلَیَّ یا كَریمُ اِنَّكَ عَلی كُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ پس بسجده میروی و میگوئی اِلٰهی قَدْ عَلِمْتَ حَوائِجی فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اقْضِها وَ قَدْ اَحْصَیْتَ ذُنُوبی فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اغْفِرْها یا كَریمُ پس بر زمین میگذاری طرف راست روی خود را و میگوئی اِنْ كُنْتُ بِئْسَ الْعَبْدُ فَاَنْتَ نِعْمَ الرَّبُّ اِفْعَلْ بی ما اَنْتَ اَهْلُهُ وَ لا تَفْعَلْ بی ما اَنَا اَهْلُهُ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ پس بر زمین میگذاری طرف چپ روی خود را و میگوئی اَللّٰهُمَّ اِنْ عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْیَحْسُنِ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِكَ یا كَریمُ پس پیشانی را بر زمین میگذاری و میگوئی اِرْحَمْ مَنْ اَساءَ وَ اقْتَرَفَ وَ اسْتَكانَ وَ اعْتَرَفَ مؤلف گوید که این دعا تا وَ اغْفِرْها یا كَریمُ همان دعائیست که در مزار قدیم در اعمال صحن مسجد سهله در مقام امام زین العابدین علیه السلام نقل شده

اعمال محراب امیر المؤمنین علیه السلام

بر نماز کن در مکانیکه ضربت زدند در آنجا حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را دو رکعت بعد سوره و هر گاه که سلام دادی و تسبیح کردی میگوئی یا مَنْ اَظْهَرَ الْجَمیلَ وَ سَتَرَ الْقَبیحَ یا مَنْ لَمْ یُؤاخِذْ بِالْجَریرَةِ وَ لَمْ یَهْتِكِ السِّتْرَ وَ السَّریرَةَ یا عَظیمَ الْعَفْوِ یا حَسَنَ التَّجاوُزِ یا واسِعَ الْمَغْفِرَةِ یا باسِطَ الْیَدَیْنِ بِالرَّحْمَةِ یا صاحِبَ كُلِّ نَجْوی یا مُنْتَهی كُلِّ شَكْوی یا كَریمَ الصَّفْحِ یا عَظیمَ الرَّجاءِ یا سَیِّدی صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

عن النّمرة و النّار و تجعلها من خیار الفائزین نزد هم روایت شده که این دعا را ... اَللّٰهُمَّ رَبَّ السَّمٰواتِ السَّبْعِ وَ ما بَیْنَهُنَّ وَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظیمِ وَ رَبَّ جَبْرَئیلَ وَ میكائیلَ وَ اِسْرافیلَ وَ رَبَّ الْقُرْآنِ الْعَظیمِ وَ رَبَّ مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِیّینَ اِنّی اَسْئَلُكَ بِالَّذی تَقُومُ بِهِ السَّماءُ وَ بِهِ تَقُومُ الْاَرْضُ وَ بِهِ تُفَرِّقُ بَیْنَ الْجَمْعِ وَ بِهِ تَجْمَعُ بَیْنَ الْمُتَفَرِّقِ وَ بِهِ تَرْزُقُ الْاَحْیاءَ وَ بِهِ اَحْصَیْتَ عَدَدَ الرِّمالِ وَ وَزْنَ الْجِبالِ وَ كَیْلَ الْبُحُورِ ... بعد از آن حاجت خود را طلب کن ...

وافعل بی ما انت	مناجات حضرت امیر المؤمنین علیہ السلام	اھلہ یا کریم

اَللّٰھُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ الْاَمَانَ یَوْمَ لَا یَنْفَعُ مَالٌ وَّلَا بَنُوْنَ اِلَّا مَنْ اَتَی اللّٰہَ بِقَلْبٍ
سَلِیْمٍ وَّاَسْئَلُکَ الْاَمَانَ یَوْمَ یَعَضُّ الظَّالِمُ عَلٰی یَدَیْہِ یَقُوْلُ یَا لَیْتَنِی اتَّخَذْتُ مَعَ
الرَّسُوْلِ سَبِیْلًا وَّاَسْئَلُکَ الْاَمَانَ یَوْمَ یُعْرَفُ الْمُجْرِمُوْنَ بِسِیْمَاھُمْ فَیُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِیْ وَ
الْاَقْدَامِ وَاَسْئَلُکَ الْاَمَانَ یَوْمَ لَا یَجْزِیْ وَالِدٌ عَنْ وَّلَدِہٖ وَلَا مَوْلُوْدٌ ھُوَ جَازٍ عَنْ وَّالِدِہٖ
شَیْئًا اِنَّ وَعْدَ اللّٰہِ حَقٌّ وَّاَسْئَلُکَ الْاَمَانَ یَوْمَ لَا یَنْفَعُ الظَّالِمِیْنَ مَعْذِرَتُھُمْ وَ
لَھُمُ اللَّعْنَۃُ وَلَھُمْ سُوْءُ الدَّارِ وَاَسْئَلُکَ الْاَمَانَ یَوْمَ لَا تَمْلِکُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَیْئًا وَّ
الْاَمْرُ یَوْمَئِذٍ لِّلّٰہِ وَاَسْئَلُکَ الْاَمَانَ یَوْمَ یَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ اَخِیْہِ وَاُمِّہٖ وَاَبِیْہِ وَصَاحِبَتِہٖ
وَبَنِیْہِ لِکُلِّ امْرِئٍ مِّنْھُمْ یَوْمَئِذٍ شَاْنٌ یُّغْنِیْہِ وَاَسْئَلُکَ الْاَمَانَ یَوْمَ یَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ
یَفْتَدِیْ مِنْ عَذَابِ یَوْمِئِذٍ بِبَنِیْہِ وَصَاحِبَتِہٖ وَاَخِیْہِ وَفَصِیْلَتِہِ الَّتِیْ تُؤْوِیْہِ وَمَنْ فِی
الْاَرْضِ جَمِیْعًا ثُمَّ یُنْجِیْہِ کَلَّا اِنَّھَا لَظٰی نَزَّاعَۃً لِّلشَّوٰی مَوْلَایَ یَا مَوْلَایَ اَنْتَ الْمَوْلٰی وَ
اَنَا الْعَبْدُ وَھَلْ یَرْحَمُ الْعَبْدَ اِلَّا الْمَوْلٰی مَوْلَایَ یَا مَوْلَایَ اَنْتَ الْمَالِکُ وَاَنَا الْمَمْلُوْکُ
وَھَلْ یَرْحَمُ الْمَمْلُوْکَ اِلَّا الْمَالِکُ مَوْلَایَ یَا مَوْلَایَ اَنْتَ الْعَزِیْزُ وَاَنَا الذَّلِیْلُ وَھَلْ
یَرْحَمُ الذَّلِیْلَ اِلَّا الْعَزِیْزُ مَوْلَایَ یَا مَوْلَایَ اَنْتَ الْخَالِقُ وَاَنَا الْمَخْلُوْقُ وَھَلْ یَرْحَمُ الْمَخْلُوْقَ
اِلَّا الْخَالِقُ مَوْلَایَ یَا مَوْلَایَ اَنْتَ الْعَظِیْمُ وَاَنَا الْحَقِیْرُ وَھَلْ یَرْحَمُ الْحَقِیْرَ اِلَّا الْعَظِیْمُ مَوْلَایَ
یَا مَوْلَایَ اَنْتَ الْقَوِیُّ وَاَنَا الضَّعِیْفُ وَھَلْ یَرْحَمُ الضَّعِیْفَ اِلَّا الْقَوِیُّ مَوْلَایَ یَا مَوْلَایَ
اَنْتَ الْغَنِیُّ وَاَنَا الْفَقِیْرُ وَھَلْ یَرْحَمُ الْفَقِیْرَ اِلَّا الْغَنِیُّ مَوْلَایَ یَا مَوْلَایَ اَنْتَ الْمُعْطِیْ وَاَنَا
السَّائِلُ وَھَلْ یَرْحَمُ السَّائِلَ اِلَّا الْمُعْطِیْ مَوْلَایَ یَا مَوْلَایَ اَنْتَ الْحَیُّ وَاَنَا الْمَیِّتُ وَھَلْ
یَرْحَمُ الْمَیِّتَ اِلَّا الْحَیُّ مَوْلَایَ یَا مَوْلَایَ اَنْتَ الْبَاقِیْ وَاَنَا الْفَانِیْ وَھَلْ یَرْحَمُ الْفَانِیَ اِلَّا
الْبَاقِیْ مَوْلَایَ یَا مَوْلَایَ اَنْتَ الدَّائِمُ وَاَنَا الزَّائِلُ وَھَلْ یَرْحَمُ الزَّائِلَ اِلَّا الدَّائِمُ مَوْلَایَ

[illegible] ... کغضب ...
... ابن دعانی ...
... عقلی ... قلبی ... الیک
اللّٰھُمَّ ... وتقصد ...
وتخشع منک ... وقرأ ...
ایاناً ... والاکتہ
الیک ... الطلال ...
اللّٰھُمَّ حبب الی لقائک و
... نظر الرحمۃ و
لی فی لقائک ... بالصالحین
... والحقنی ... الاخیار
لا تخرجنی ... مع ...
... من ... واجعلنی
... من ... وعذاب ...
... الصالحین ... علی
... الصالحین علی
... ربّ العالمین اسئلک
... الا انت ...
[illegible]

يا مَوْلايَ اَنْتَ الرّازِقُ وَاَنَا الْمَرْزُوقُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَرْزُوقَ اِلّا الرّازِقُ مَوْلايَ يا مَوْلايَ اَنْتَ الْجَوادُ وَاَنَا الْبَخيلُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْبَخيلَ اِلّا الْجَوادُ مَوْلايَ يا مَوْلايَ اَنْتَ الْمُعافي وَاَنَا الْمُبْتَلى وَهَلْ يَرْحَمُ الْمُبْتَلى اِلّا الْمُعافي مَوْلايَ يا مَوْلايَ اَنْتَ الْكَبيرُ وَاَنَا الصَّغيرُ وَهَلْ يَرْحَمُ الصَّغيرَ اِلّا الْكَبيرُ مَوْلايَ يا مَوْلايَ اَنْتَ الْهادي وَاَنَا الضّالُّ وَهَلْ يَرْحَمُ الضّالَّ اِلّا الْهادي مَوْلايَ يا مَوْلايَ اَنْتَ الرَّحْمنُ وَاَنَا الْمَرْحُومُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَرْحُومَ اِلّا الرَّحْمنُ مَوْلايَ يا مَوْلايَ اَنْتَ السُّلْطانُ وَاَنَا الْمُمْتَحَنُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمُمْتَحَنَ اِلّا السُّلْطانُ مَوْلايَ يا مَوْلايَ اَنْتَ الدَّليلُ وَاَنَا الْمُتَحَيِّرُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمُتَحَيِّرَ اِلّا الدَّليلُ مَوْلايَ يا مَوْلايَ اَنْتَ الْغَفُورُ وَاَنَا الْمُذْنِبُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمُذْنِبَ اِلّا الْغَفُورُ مَوْلايَ يا مَوْلايَ اَنْتَ الْغالِبُ وَاَنَا الْمَغْلُوبُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَغْلُوبَ اِلّا الْغالِبُ مَوْلايَ يا مَوْلايَ اَنْتَ الرَّبُّ وَاَنَا الْمَرْبُوبُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَرْبُوبَ اِلّا الرَّبُّ مَوْلايَ يا مَوْلايَ اَنْتَ الْمُتَكَبِّرُ وَاَنَا الْخاشِعُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْخاشِعَ اِلّا الْمُتَكَبِّرُ مَوْلايَ يا مَوْلايَ اِرْحَمْني بِرَحْمَتِكَ وَارْضَ عَنّي بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ وَفَضْلِكَ يا ذَا الْجُودِ وَالْاِحْسانِ وَالطَّوْلِ وَالْاِمْتِنانِ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ

مؤلف گوید که سید بن طاوس بعد از این مناجات دعاء طولانی از آن حضرت نقل کرده مسمّی بدعاء امان مقام را گنجایش ذکر آن نیست و بخواندن بزهد ابمقام شریف ختم عمّا را که در مسجد زید ذکر میکنیم ان شاء الله و بدانکه ما در مقدّمهٔ الزّائرین اشاره کردیم باختلاف در محل ضربت خوردن امیرالمؤمنین علیه السّلام است که آیا همین محراب معروفست یا آن محراب متروک و گفتیم که مقتضای احتیاط در آنست که اعمال محراب را در هر دو جا بکند یا گاهی در معروف و گاهی در متروک

اعمال دکّهٔ حضرت صادق علیه السّلام

پس برو بسوی مقام حضرت صادق علیه السّلام و آن واقعست در نزدیکی مسلم بن عقیل رضوان الله علیه آنجا دو رکعت نماز کن و چون سلام دادی و تسبیح نمودی بگو

يا صانِعَ كُلِّ مَصْنُوعٍ وَيا جابِرَ كُلِّ كَسيرٍ وَيا حاضِرَ كُلِّ مَلَاءٍ وَيا شاهِدَ كُلِّ نَجْوى وَيا

تُجَنِّبُني وَارْزُقْني مِنَ الرِّياءِ وَالسُّمْعَةِ وَالشَّكِّ في دينِكَ اَللّهُمَّ اَعْطِني نَصْراً في دينِكَ وَقُوَّةً في عِبادَتِكَ وَفَهْماً في خَلْقِكَ وَكِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِكَ وَبَيِّضْ وَجْهي بِنُورِكَ وَاجْعَلْ رَغْبَتي فيما عِنْدَكَ وَتَوَفَّني في سَبيلِكَ عَلى مِلَّتِكَ وَمِلَّةِ رَسُولِكَ اَللّهُمَّ اِنّي اَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْهَمِّ وَالْجُبْنِ وَالْبُخْلِ وَالْغَفْلَةِ وَالْقَسْوَةِ وَالْفَتْرَةِ وَالْمَسْكَنَةِ وَاَعُوذُ بِكَ يا رَبِّ مِنْ نَفْسٍ لا تَشْبَعُ وَمِنْ قَلْبٍ لا يَخْشَعُ وَمِنْ دُعاءٍ لا يُسْمَعُ وَمِنْ صَلوةٍ لا تَنْفَعُ وَاُعيذُ بِكَ نَفْسي وَاَهْلي وَذُرِّيَّتي مِنَ الشَّيْطانِ الرَّجيمِ اَللّهُمَّ اِنَّهُ لا

عالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ وَيا شاهِداً غَيْرَ غائِبٍ وَيا غالِباً غَيْرَ مَغْلُوبٍ وَيا قَرِيباً غَيْرَ بَعِيدٍ وَيا مُونِسَ كُلِّ وَحِيدٍ وَيا حَيّاً حِينَ لا حَيَّ غَيْرُهُ يا مُحْيِيَ الْمَوْتى وَمُمِيتَ الْأَحْياءِ الْقائِمُ عَلى كُلِّ نَفْسٍ بِما كَسَبَتْ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ پس بخوان هر چه خواهی

مؤلّف گوید که ما در پیش از این گفتیم و در اینجا نیز میگوئیم که در مزار قدیم و مشهور بین مرحوم در ترتیب اعمال مسجد اینکه بعد از این مقام بجا میاورند اعمال دکة القضاء و بیت الطشت را که ما موافق مصباح الزائر و بحار و دیگران بعد از اعمال ستون چهارم نقل کردیم پس اگر خواستی بنحو مشهور عمل نمائی رجوع کن با نجا و

ذکر نمازی برای حاجت در جامع کوفه

اعمال این دو مقام را بجا آورد انشاء الله تعالی

از حضرت صادق علیه السلام روایت است که کسیکه دو رکعت نماز گذارد در مسجد کوفه بخواند در هر رکعت حمد و دو قل اعوذ و سوره اخلاص و کافرون و نصر و قدر و سبّح اسم ربّک الاعلی و چون سلام دهد تسبیح زهراء علیها السلام بگوید پس بطلبد از خدا هر حاجتی که بخواهد خدا حاجتش را ادا فرموده و دعایش را مستجاب خواهد فرمود مؤلف گوید که این ترتیب سوره‌ها موافق روایت سید بن طاوس است در مصباح و در روایت شیخ طوسی ذکر اماله سوره قدر بعد از سبّح اسم است و شاید ترتیب اقرالا اثر باشد هستند

زیارت جناب مسلم بن عقیل قدّس الله روحه و نوّر ضریحه

باید بعد از اینکه اعمال... مقام فارغ شد برود بسوی ضریح آنحضرت و زیارت کند او را

چون از اعمال مسجد کوفه فارغ شدی برو بسوی قبر مسلم بن عقیل رضوان الله علیه بایست نزد او و بگو

اَلْحَمْدُ لِلّهِ الْمَلِكِ الْحَقِّ الْمُبِينِ الْمُتَصاغِرِ لِعَظَمَتِهِ جَبابِرَةُ الطّاغِينَ الْمُعْتَرِفِ بِرُبُوبِيَّتِهِ جَمِيعُ اَهْلِ السَّماواتِ وَالْاَرَضِينَ الْمُقِرِّ بِتَوْحِيدِهِ سائِرُ الْخَلْقِ اَجْمَعِينَ وَصَلَّى اللّهُ عَلى سَيِّدِ الْاَنامِ وَاَهْلِ بَيْتِهِ الْكِرامِ صَلاةً تَقَرُّ بِها اَعْيُنُهُمْ وَيَرْغَمُ بِها اَنْفُ شانِئِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اَجْمَعِينَ سَلامُ اللّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَسَلامُ مَلائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ وَاَنْبِيائِهِ الْمُرْسَلِينَ وَاَئِمَّتِهِ الْمُنْتَجَبِينَ وَعِبادِهِ الصّالِحِينَ وَجَمِيعِ الشُّهَداءِ وَالصِّدِّيقِينَ وَالزّاكِياتُ الطَّيِّباتُ فِيما تَغْتَدِي وَتَرُوحُ عَلَيْكَ يا مُسْلِمَ بْنَ عَقِيلِ بْنِ اَبِي طالِبٍ وَرَحْمَةُ اللّهِ وَبَرَكاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّكَ اَقَمْتَ الصَّلاةَ وَآتَيْتَ الزَّكاةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجاهَدْتَ فِي اللّهِ حَقَّ جِهادِهِ وَقُتِلْتَ عَلى مِنْهاجِ الْمُجاهِدِينَ فِي سَبِيلِهِ حَتّى

جُبَيْرٌ بِمُناتِكَ اَحَدٌ وَلا اَحَدٌ مِنْ دُونِكَ مُلْتَحَداً فَلا تُعَذِّبْنِي وَلا تَرُدَّنِي فِيهِ مَلَكَةً وَلا تُرِدْ بِعَذابِكَ اِيّايَ اِيّاكَ اَلْقابَ عَلى دِينِكَ وَالتَّصْدِيقِ بِكِتابِكَ وَاتِّباعِ رَسُولِكَ اَللّهُمَّ اَذْكُرْ بِتَعَلُّقِي بِرَحْمَتِكَ وَلا تَرُدَّنِي مِنْ فَضْلِكَ وَتَفَضُّلِكَ عَلَيَّ وَزِدْنِي مِنْ فَضْلِكَ اَللّهُمَّ اَزِلْ اَلْبابَ رَاغِباً اَتَلَقّى ثَوابَ فَضْلِكَ مُتَطَفِّلاً ثَوابَ اَهْلِكَ رَبِّ اَنْتَ وَاَهْلُ عَفْوٍ وَاَهْلُ الْكَمالِ الصّالِحاتِ وَاَهْلُ الْجَنَّةِ وَاَهْلُ رَغَباتٍ وَاَهْلُ الْاَلْبابِ جَمِيعِ مَسائِلِي وَاَهْلُ اِلْقاءِ الْبَلاءِ وَزِدْنِي مِنْ فَضْلِكَ اَللّهُمَّ عافِنِي الْعِزَّ وَالْعافِيَةَ يا رَبَّ اَنْتَ وَلِيِّي وَيا مَنْ بِيَدِهِ الْعَفْوُ وَيا كاشِفَ الْغُمُومِ وَيا اَقْرَبَ النِّعَمِ لا

لَقِيتَ اللّٰهَ عَزَّ وَجَلَّ وَهُوَ عَنْكَ رَاضٍ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَبَذَلْتَ نَفْسَكَ فِي نُصْرَةِ حُجَّةِ اللّٰهِ وَابْنِ حُجَّتِهِ حَتّٰى أَتَاكَ الْيَقِينُ أَشْهَدُ لَكَ بِالتَّسْلِيمِ وَالْوَفَاءِ وَالنَّصِيحَةِ لِخَلَفِ النَّبِيِّ الْمُرْسَلِ وَالسِّبْطِ الْمُنْتَجَبِ وَالدَّلِيلِ الْعَالِمِ وَالْوَصِيِّ الْمُبَلِّغِ وَالْمَظْلُومِ الْمُهْتَضَمِ فَجَزَاكَ اللّٰهُ عَنْ رَسُولِهِ وَعَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَنِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ بِمَا صَبَرْتَ وَاحْتَسَبْتَ وَأَعَنْتَ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ قَتَلَكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ أَمَرَ بِقَتْلِكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنِ افْتَرٰى عَلَيْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ جَهِلَ حَقَّكَ وَاسْتَخَفَّ بِحُرْمَتِكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ بَايَعَكَ وَغَشَّكَ وَخَذَلَكَ وَأَسْلَمَكَ وَمَنْ أَلَّبَ عَلَيْكَ وَلَمْ يُعِنْكَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي جَعَلَ النَّارَ مَثْوَاهُمْ وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ أَشْهَدُ أَنَّكَ قُتِلْتَ مَظْلُوماً وَأَنَّ اللّٰهَ مُنْجِزٌ لَكُمْ مَا وَعَدَكُمْ جِئْتُكَ زَائِراً عَارِفاً بِحَقِّكُمْ مُسَلِّماً لَكُمْ تَابِعاً لِسُنَّتِكُمْ وَنُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَعَلٰى أَرْوَاحِكُمْ وَأَجْسَادِكُمْ وَشَاهِدِكُمْ وَغَائِبِكُمْ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ قَتَلَ اللّٰهُ أُمَّةً قَتَلَتْكُمْ بِالْأَيْدِي وَالْأَلْسُنِ و در مزار کبیر این کلمات را بمنزلهٔ اذن دخول قرار داده گفته پس داخل شو و بچسبان خود را بقبر و بروایت سابقه است که اشاره کن بضریح آنجناب بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ الْمُطِيعُ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسَلَامٌ عَلٰى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ وَمَغْفِرَتُهُ وَعَلٰى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ أَشْهَدُ أَنَّكَ مَضَيْتَ عَلٰى مَا مَضٰى عَلَيْهِ الْبَدْرِيُّونَ الْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ الْمُبَالِغُونَ فِي جِهَادِ أَعْدَائِهِ وَنُصْرَةِ أَوْلِيَائِهِ فَجَزَاكَ اللّٰهُ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ وَأَكْثَرَ الْجَزَاءِ وَأَوْفَرَ جَزَاءِ أَحَدٍ مِمَّنْ وَفٰى بِبَيْعَتِهِ وَاسْتَجَابَ لَهُ دَعْوَتَهُ وَأَطَاعَ وُلَاةَ أَمْرِهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَالَغْتَ فِي النَّصِيحَةِ

ذٰلِكَ أَنْ أَتْبَعَ وَلَا أَرْضٰى [illegible] وَلَا أُحِبُّ [illegible] وَلَا أَطْلُبُ [illegible] بِسَعْيِ [illegible] الرَّحْمَةِ عَلَيَّ مِنْ [illegible] مِنْ شَغَلْتُ [illegible] الْأَعْمٰى وَمَا [illegible] أَشْهَدُ [illegible] أَشْهَدُ [illegible] عَلٰى [illegible] وَأُشْهِدُ [illegible] مَلَائِكَتَكَ وَأُولُو الْعِلْمِ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ [illegible] الْحَكِيمُ وَمَنْ لَمْ يَشْهَدْ [illegible] أَشْهَدُ [illegible] مَلَائِكَتَكَ وَأُولُو الْعِلْمِ فَاكْتُبْ شَهَادَتِي مَكَانَ شَهَادَتِهِ اَللّٰهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ [illegible] ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ [illegible] مِنَ النَّارِ

کہ این دعا را شیخ طوسی درج بعد از رکعت نماز [illegible] ذکر فرموده و علامه [illegible]

وَاَعْطَيْتَ غايَةَ الْمَجْهُودِ حَتّى بَعَثَكَ اللهُ فِي الشُّهَداءِ وَجَعَلَ رُوحَكَ مَعَ اَرْواحِ السُّعَداءِ وَاَعْطاكَ مِنْ جِنانِهِ اَفْسَحَها مَنْزِلاً وَاَفْضَلَها غُرَفاً وَرَفَعَ ذِكْرَكَ فِي الْعِلِّيّينَ وَحَشَرَكَ مَعَ النَّبِيّينَ وَالصِّدّيقينَ وَالشُّهَداءِ وَالصّالِحينَ وَحَسُنَ اُولئِكَ رَفيقاً اَشْهَدُ اَنَّكَ لَمْ تَهِنْ وَلَمْ تَنْكُلْ وَاَنَّكَ قَدْ مَضَيْتَ عَلى بَصيرَةٍ مِنْ اَمْرِكَ مُقْتَدِياً بِالصّالِحينَ وَمُتَّبِعاً لِلنَّبِيّينَ فَجَمَعَ اللهُ بَيْنَنا وَبَيْنَكَ وَبَيْنَ رَسُولِهِ وَاَوْلِيائِهِ فِي مَنازِلِ الْمُخْبِتينَ فَاِنَّهُ اَرْحَمُ الرّاحِمينَ پس نماز کن دو رکعت در طرف سر هدیه آن جناب کن پس بگو اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلا تَدَعْ لي ذَنْباً و این همان دعائیست که در حرم حضرت عباس علیه السلام خوانده میشود و باید ذکرش و اگر خواستی وداع کنی جناب مسلم را بخوان همان وداعی که در زیارت جناب عباس علیه السلام ذکر میشود.

زیارت هانی بن عروه رحمة الله و رضوانه علیه

میایستی در نزد قبر او و سلام میکنی بر رسولخدا صلی الله علیه و آله و میگوئی سَلامُ اللهِ الْعَظيمِ وَصَلَواتُهُ عَلَيْكَ يا هانِيَ بْنَ عُرْوَةَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْعَبْدُ الصّالِحُ النّاصِحُ لِلّهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِاَميرِ الْمُؤْمِنينَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ عَلَيْهِمُ السَّلامُ اَشْهَدُ اَنَّكَ قُتِلْتَ مَظْلُوماً فَلَعَنَ اللهُ مَنْ قَتَلَكَ وَاسْتَحَلَّ دَمَكَ وَحَشى قُبُورَهُمْ ناراً اَشْهَدُ اَنَّكَ لَقيتَ اللهَ وَهُوَ راضٍ عَنْكَ بِما فَعَلْتَ وَنَصَحْتَ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ دَرَجَةَ الشُّهَداءِ وَجُعِلَ رُوحُكَ مَعَ اَرْواحِ السُّعَداءِ بِما نَصَحْتَ لِلّهِ وَلِرَسُولِهِ مُجْتَهِداً وَبَذَلْتَ نَفْسَكَ في ذاتِ اللهِ وَمَرْضاتِهِ فَرَحِمَكَ اللهُ وَرَضِيَ عَنْكَ وَحَشَرَكَ مَعَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرينَ وَجَمَعَنا وَاِيّاكُمْ مَعَهُمْ في دارِ النَّعيمِ وَسَلامٌ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ پس دو رکعت نماز کن و هدیه کن از برای او ثم و دعا کن از برای خود با آنچه میخواهی و وداع کن او را با آنچه در وداع مسلم گفتی.

فصل ششم در فضیلت و اعمال مسجد سهله و اعمال مسجد زید و صعصعه

از حضرت صادق علیه السلام منقول است که این دعا را در دعاها و نمازها و روز جمعه بخوان و بیان عیب و ... کرد آن دعائی بود که رسول خدا صلی الله علیه و آله ... معروف کرد ... اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ الْاَمْنَ وَالْاِيمانَ وَالصِّدْقَ في التَّوَكُّلِ عَلَيْكَ وَالْعافِيَةَ مِنْ جَميعِ الْبَلاءِ وَالشُّكْرَ عَلَى الْعافِيَةِ وَالنِّعَمِ ... شِرارِ النّاسِ ... از ابوجعفر ... این دعا را ... بسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ اَشْهَدُ اَنْ لا اِلهَ اِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ...

بدانکه بعد از مسجد کبیر کوفه مسجدی بفضیلت مسجد سهله در آن عرصه نیست و آن خانهٔ حضرت ادریس
و حضرت ابراهیم و محل ورود حضرت خضر علیه السلام و مسکن آنحضرت است و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که
بابو بصیر فرمود ای ابو محمد گویا من می بینم حضرت صاحب الامر علیه السلام در مسجد سهله فرود آید با اهل و
عیالش و منزل آنحضرت باشد و حقتعالی هیچ پیغمبری نفرستاده است مگر آنکه در آن مسجد نماز کرده
و هر که در آن مسجد اقامت نماید چنانست که در خیمهٔ رسولخدا صلی الله علیه و آله اقامت نموده است و هیچ
مرد و زن مؤمنی نیست مگر آنکه دلش مایلست بسوی آن مسجد و در آن مسجد سنگی است که در آن صورت هر پیغمبری
هست و هیچکس با نیت صادقه نماز و دعا نمیکند در آن مسجد مگر آنکه برمیگردد با حاجت برآمده شده و
هیچکس در آن مسجد امان نمیطلبد مگر آنکه امان می یابد از هرچه که میترسد گفتم فضیلت این است که
از برای این مسجد است حضرت فرمود زیادترت بگویم گفتم بلی فرمود که آن از جملهٔ بقعه هائی است
که خدا دوست میدارد که او را در آنها بخوانند و هیچ شب و روزی نیست مگر آنکه ملائکه می آیند بزیارت آن
مسجد و عبادت میکنند خدا را در آن پس فرمود که اگر من نزدیک بودم بشما هر نماز را در آن مسجد میکردم
پس فرمود که ای ابا محمد آنچه وصف نکردم از فضیلت آن مسجد بیشتر است از آنکه گفتم من عرض کردم فدایت شوم

حضرت قائم علیه السلام همیشه در	وامّا اعمال مسجد سهله	آن مسجد خواهد بود فرمود بلی الخ

پس دو رکعت نماز ما بین شام و خفتن سنت است از حضرت صادق علیه السلام هر غمناکی که چنین کند
و دعا کند حقتعالی غمش را زایل کند و از بعض کتب مزار نقل شده که چون خواستی داخل مسجد شوی بایست
نزد در و بگو بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَمِنَ اللّٰهِ وَاِلَى اللّٰهِ وَمَا شَاءَ اللّٰهُ وَخَيْرُ الْاَسْمَاءِ لِلّٰهِ تَوَكَّلْتُ
عَلَى اللّٰهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ عُمَّارِ مَسَاجِدِكَ
وَبُيُوتِكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاُقَدِّمُهُمْ بَيْنَ يَدَيْ حَوَائِجِي
فَاجْعَلْنِي اللّٰهُمَّ بِهِمْ عِنْدَكَ وَجِيهاً فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ
صَلَاتِي بِهِمْ مَقْبُولَةً وَذَنْبِي بِهِمْ مَغْفُوراً وَرِزْقِي بِهِمْ مَبْسُوطاً وَدُعَائِي بِهِمْ مُسْتَجَاباً
وَحَوَائِجِي بِهِمْ مَقْضِيَّةً وَانْظُرْ اِلَيَّ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ نَظْرَةً رَحِيمَةً اَسْتَوْجِبُ بِهَا
الْكَرَامَةَ عِنْدَكَ ثُمَّ لَا تَصْرِفْهُ عَنِّي اَبَداً بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ
وَالْاَبْصَارِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ وَدِينِ نَبِيِّكَ وَوَلِيِّكَ وَلَا تُزِغْ قَلْبِي بَعْدَ اِذْ

وَبِجَمِيعِ مَا اُنْزِلَ بِهِ عَلَى جَمِيعِ الرُّسُلِ وَاَنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَلِقَاءَهُ حَقٌّ وَصَدَقَ اللّٰهُ وَبَلَّغَ الْمُرْسَلُونَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ كُلَّمَا سَبَّحَ اللّٰهَ شَيْءٌ وَكَمَا يُحِبُّ اللّٰهُ اَنْ يُسَبَّحَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ كُلَّمَا حَمِدَ اللّٰهَ شَيْءٌ وَكَمَا يُحِبُّ اللّٰهُ اَنْ يُحْمَدَ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ كُلَّمَا هَلَّلَ اللّٰهَ شَيْءٌ وَكَمَا يُحِبُّ اللّٰهُ اَنْ يُهَلَّلَ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ كُلَّمَا كَبَّرَ اللّٰهَ شَيْءٌ وَكَمَا يُحِبُّ اللّٰهُ اَنْ يُكَبَّرَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ مَفَاتِيحَ الْخَيْرِ وَخَوَاتِيمَهُ وَسَوَابِغَهُ وَفَوَائِدَهُ وَبَرَكَاتِهِ وَمَا بَلَغَ عِلْمَهُ عِلْمِي وَمَا قَصُرَ

هَدَیْتَنی وَهَبْ لی مِنْ لَدُنْکَ رَحْمَةً اِنَّکَ اَنْتَ الْوَهّابُ اَللّٰهُمَّ اِلَیْکَ تَوَجَّهْتُ وَمَرْضاتَکَ طَلَبْتُ وَثَوابَکَ ابْتَغَیْتُ وَبِکَ آمَنْتُ وَعَلَیْکَ تَوَکَّلْتُ اَللّٰهُمَّ فَاَقْبِلْ بِوَجْهِکَ اِلَیَّ وَاَقْبِلْ بِوَجْهی اِلَیْکَ پس بخوان آیة الکرسی و معوذتین را و تسبیح کن خدا را هفت مرتبه و تحمید کن هفت مرتبه و تهلیل بگو هفت مرتبه و تکبیر بگو هفت مرتبه یعنی هر یک از سُبْحانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَکْبَرُ را هفت مرتبه بگو پس بگو اَللّٰهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ عَلٰی ما هَدَیْتَنی وَلَکَ الْحَمْدُ عَلٰی ما فَضَّلْتَنی وَلَکَ الْحَمْدُ عَلٰی ما شَرَّفْتَنی وَلَکَ الْحَمْدُ عَلٰی کُلِّ بَلاءٍ حَسَنٍ اِبْتَلَیْتَنی اَللّٰهُمَّ تَقَبَّلْ صَلٰوتی وَدُعائی وَطَهِّرْ قَلْبی وَاشْرَحْ لی صَدْری وَتُبْ عَلَیَّ اِنَّکَ اَنْتَ التَّوّابُ الرَّحیمُ و سید بن طاوس فرموده که چون اراده کردی که بمسجد سهله روی پس مابین مغرب و عشاء در شب چهارشنبه وارد مسجد شو که افضل اوقات دیگر است پس همانکه وارد شدی نماز مغرب و نافله اش بجا آور پس برخیز و دو رکعت نماز تحیت مسجد کن قربة الی الله و چون فارغ شدی دستها را بجانب آسمان بلند کن و بگو اَنْتَ اللهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ مُبْدِئُ الْخَلْقِ وَمُعیدُهُمْ وَاَنْتَ اللهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ خالِقُ الْخَلْقِ وَرازِقُهُمْ وَاَنْتَ اللهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْقابِضُ الْباسِطُ وَاَنْتَ اللهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ مُدَبِّرُ الْاُمُورِ وَباعِثُ مَنْ فِی الْقُبُورِ اَنْتَ وارِثُ الْاَرْضِ وَمَنْ عَلَیْها اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ الْمَخْزُونِ الْمَکْنُونِ الْحَیِّ الْقَیُّومِ وَاَنْتَ اللهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ عالِمُ السِّرِّ وَاَخْفٰی اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذی اِذا دُعیتَ بِهِ اَجَبْتَ وَاِذا سُئِلْتَ بِهِ اَعْطَیْتَ وَاَسْئَلُکَ بِحَقِّکَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَیْتِهِ وَبِحَقِّهِمُ الَّذی اَوْجَبْتَهُ عَلٰی نَفْسِکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَقْضِیَ لی حاجَتِی السّاعَةَ السّاعَةَ یا سامِعَ الدُّعاءِ یا سَیِّداهُ یا مَوْلاهُ یا غِیاثاهُ اَسْئَلُکَ بِکُلِّ اسْمٍ سَمَّیْتَ بِهِ نَفْسَکَ اَوِ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فی عِلْمِ الْغَیْبِ عِنْدَکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُعَجِّلَ فَرَجَنَا السّاعَةَ

عَنْ اِحْصائِهِ حِفْظی اَللّٰهُمَّ افْتَحْ لی اَبْوابَ مَعْرِفَتِکَ وَافْتَحْ لی اَبْوابَ رَحْمَتِکَ وَغَشِّنی بَرَکاتِ رَحْمَتِکَ وَمُنَّ عَلَیَّ بِعِصْمَةٍ عَنِ الْاِزالَةِ عَنْ دینِکَ وَطَهِّرْ قَلْبی مِنَ الشَّکِّ وَلا تَشْغَلْ قَلْبی بِدُنْیایَ وَعاجِلِ مَعاشی عَنْ آجِلِ ثَوابِ آخِرَتی وَاشْغَلْ قَلْبی بِحِفْظِ ما لا تَقْبَلُ مِنّی جَهْلَهُ وَذَلِّلْ لِکُلِّ خَیْرٍ لِسانی وَطَهِّرْ قَلْبی مِنَ الرِّیاءِ وَلا تُجْرِهِ فی مَفاصِلی وَاجْعَلْ عَمَلی خالِصاً لَکَ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَعُوذُ بِکَ مِنَ الشَّرِّ وَاَنْواعِ الْفَواحِشِ کُلِّها ظاهِرِها وَباطِنِها وَغَفَلاتِها وَجَمیعِ ما یُریدُنی بِهِ الشَّیْطانُ الرَّجیمُ وَما یُریدُنی بِهِ السُّلْطانُ

یا مقلّب القلوب والأبصار یا سمیع الدّعاء پس بسجده برو و خشوع کن و بخوان خدا را بجهد
هرچه که میخواهی پس نماز میگذاری در گوشه که طرف مغرب و شمال است دو رکعت و آنموضع خانهٔ حضرت
ابرهیم خلیل علیه السلام است که از آنجا بجنگ عمالقه رفت و چون از نماز فارغ شدی تسبیح بکن و بعد از آن
بگو اللّهمّ بحقّ هذه البقعة الشّريفة وبحقّ من تعبّد لك فيها قد علمت حوائجي
فصلّ على محمّد وآل محمّد واقضها وقد احصيت ذنوبي فصلّ على محمّد وآل
محمّد واغفرها اللّهمّ احيني ما كانت الحيوة خيراً لي وامتني اذا كانت الوفاة
خيراً لي على موالاة اوليائك ومعاداة اعدائك وافعل بي ما انت اهله يا
ارحم الرّاحمين پس نماز میگذاری در گوشهٔ دیگر که در سمت مغرب قبله است دو رکعت و دستها را
بلند میکنی و میگوئی اللّهمّ انّي صلّيت هذه الصّلوة ابتغاء مرضاتك وطلب نائلك
ورجاء رفدك وجوائزك فصلّ على محمّد وآل محمّد وتقبّلها منّي باحسن قبول
وبلّغني برحمتك المأمول وافعل بي ما انت اهله يا ارحم الرّاحمين پس بسجده
برو و بگذار دو طرف صورت را بر خاک پس برو بگوشه که در طرف مشرق است دو رکعت نماز کن و دو دستها را
بگشا و بگو اللّهمّ ان كانت الذّنوب والخطايا قد اخلقت وجهي عندك فلم ترفع
لي اليك صوتاً ولم تستجب لي دعوة فانّي اسألك بك يا الله فانّه ليس مثلك
احد واتوسّل اليك بمحمّد وآله واسألك ان تصلّي على محمّد وآل محمّد
وان تقبل اليّ بوجهك الكريم وتقبل بوجهي اليك ولا تخيّبني حين ادعوك
ولا تحرمني حين ارجوك يا ارحم الرّاحمين مؤلف گوید که از بعض کتب ادعیهٔ غیر معروفه نقل
شده که بعد از این برو بگوشهٔ دیگر که در طرف مشرق واقع شده و دو رکعت نماز کن و در آنجا بگو
اللّهمّ انّي اسألك باسمك يا الله ان تصلّي على محمّد وآل محمّد وان تجعل
خير عمري آخره وخير اعمالي خواتيمها وخير ايّامي يوم القاك فيه انّك
على كلّ شيء قدير اللّهمّ تقبّل دعائي واسمع نجواي يا عليّ يا عظيم

البدن بما احطت بعلمه و
انت القادر على صرفه عنّي
اللّهمّ انّي اعوذ بك من
طوارق تلجئني والاتي تذر من
دعوة الى وهن وتسلب نعم
الفكرة عن تمنّي والاتي اخذ
ان اشتغل عن تقويم ما
على الاعتراف وان يكون ذلك
معهم معوّداً على معاشي
او يعرض بلاء يفضحني منهم
لا اقوى على ما به ولا اصبر على
احتماله فلا تبتليني يا الهي
بمقاساته فيمنعني ذلك عن
ذكرك ويشغلني عن عبادتك
انت القاصم النافع الدافع
الواقع من ذلك كله اسألك
اللّهمّ الرفاهية في معيشتي

یا قادِرُ یا قاهِرُ یا حَیّاً لا یَمُوتُ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی بَیْنی وَبَیْنَکَ وَلا تَفْضَحْنی عَلی رُؤُسِ الْاَشْهادِ وَاحْرُسْنی بِعَیْنِکَ الَّتی لا تَنامُ وَارْحَمْنی بِقُدْرَتِکَ عَلَیَّ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ وَصَلَّی اللّهُ عَلی سَیِّدِنا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرینَ یا رَبَّ الْعالَمینَ پس نماز میکند اراده در خانه که در وسط مسجد است دو رکعت میگوید یا مَنْ هُوَ اَقْرَبُ اِلَیَّ مِنْ حَبْلِ الْوَریدِ یا فَعّالاً لِما یُریدُ یا مَنْ یَحُولُ بَیْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَحُلْ بَیْنَنا وَبَیْنَ مَنْ یُؤْذینا بِحَوْلِکَ وَقُوَّتِکَ یا کافِیاً مِنْ کُلِّ شَیْءٍ وَلا یَکْفی مِنْهُ شَیْءٌ اِکْفِنَا الْمُهِمَّ مِنْ اَمْرِ الدُّنْیا وَالْاخِرَةِ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ پس بگذارد دو طرف روی خود را بر خاک مؤلف گوید که این مکان شریف را این زمان معروف است بمقام امام زین العابدین علیه السلام و در مزار قدیم نقل کرده که بعد از دو رکعت نماز در این مقام بخواند دعای اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ یا مَنْ لا تَراهُ الْعُیُونُ الخ و این دعا در اعمال دکهٔ باب امیرالمؤمنین علیه السلام در مسجد کوفه ذکر شد بآنجا رجوع شود و در نزدیک همین مکان بفاصله‌ای معروف بمقام مهدی مناسبت زیارت آنحضرت در آن محل شریف و از بعض کتب مزاریه نقل شده که شایسته است زیارت کند آنحضرت را در این محل در حالیکه ایستاده باشد باین زیارت سَلامُ اللّهِ الْکامِلُ التّامُّ الشّامِلُ الخ و این همان استغاثه ایست که ما در فصل هفتم از باب اول از کلم طیب نقل کردیم دیگر تکرار نکنیم و سید بن طاوس آنرا از زیارات سرداب مقدس شمرده بعد از دو رکعت نماز

ذکر نماز و دعا در مسجد زید رحمه الله

پس برود بمسجد زید که نزدیک مسجد سهله است و دو رکعت نماز در آن بکند آنگاه دستها را بگشاید و بگوید اِلهی قَدْ مَدَّ اِلَیْکَ الْخاطِئُ الْمُذْنِبُ یَدَیْهِ بِحُسْنِ ظَنِّهِ بِکَ اِلهی قَدْ جَلَسَ الْمُسیءُ بَیْنَ یَدَیْکَ مُقِرّاً لَکَ بِسُوءِ عَمَلِهِ وَراجِیاً مِنْکَ الصَّفْحَ عَنْ زَلَلِهِ اِلهی قَدْ رَفَعَ اِلَیْکَ الظّالِمُ کَفَّیْهِ راجِیاً لِما لَدَیْکَ فَلا تُخَیِّبْهُ بِرَحْمَتِکَ مِنْ فَضْلِکَ اِلهی قَدْ جَثَا الْعائِدُ اِلَی الْمَعاصی بَیْنَ یَدَیْکَ خائِفاً مِنْ یَوْمٍ تَجْثُو فیهِ الْخَلائِقُ

بَيْنَ يَدَيْكَ إِلهِي جاءَكَ الْعَبْدُ الْخاطِئُ فَزِعاً مُشْفِقاً وَرَفَعَ إِلَيْكَ طَرْفَهُ حَذِراً راجِياً وَفاضَتْ عَبْرَتُهُ مُسْتَغْفِراً نادِماً وَعِزَّتِكَ وَجَلالِكَ ما أَرَدْتُ بِمَعْصِيَتِي مُخالَفَتَكَ وَما عَصَيْتُكَ إِذْ عَصَيْتُكَ وَأَنَا بِكَ جاهِلٌ وَلا لِعُقُوبَتِكَ مُتَعَرِّضٌ وَلا لِنَظَرِكَ مُسْتَخِفٌّ وَلكِنْ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي وَأَعانَتْنِي عَلى ذلِكَ شِقْوَتِي وَغَرَّنِي سِتْرُكَ الْمُرْخى عَلَيَّ فَمِنَ الْآنَ مِنْ عَذابِكَ مَنْ يَسْتَنْقِذُنِي وَبِحَبْلِ مَنْ أَعْتَصِمُ إِنْ قَطَعْتَ حَبْلَكَ عَنِّي فَيا سَوْأَتاهُ غَداً مِنَ الْوُقُوفِ بَيْنَ يَدَيْكَ إِذا قِيلَ لِلْمُخِفِّينَ جُوزُوا وَلِلْمُثْقِلِينَ حُطُّوا أَفَمَعَ الْمُخِفِّينَ أَجُوزُ أَمْ مَعَ الْمُثْقِلِينَ أَحُطُّ وَيْلِي كُلَّما كَبُرَ سِنِّي كَثُرَتْ ذُنُوبِي وَيْلِي كُلَّما طالَ عُمْرِي كَثُرَتْ مَعاصِيَّ فَكَمْ أَتُوبُ وَكَمْ أَعُودُ أَما آنَ لِي أَنْ أَسْتَحْيِيَ مِنْ رَبِّي اللّهُمَّ فَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي يا أَرْحَمَ الرّاحِمِينَ وَخَيْرَ الْغافِرِينَ پس گریه کن و صورت بخاک گذار و بگو ارْحَمْ مَنْ أَساءَ وَاقْتَرَفَ وَاسْتَكانَ وَاعْتَرَفَ پس بگذار طرف راست رو را و بگو إِنْ كُنْتُ بِئْسَ الْعَبْدُ فَأَنْتَ نِعْمَ الرَّبُّ پس بگذار طرف چپ را و بگو عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسُنِ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِكَ يا كَرِيمُ پس برگرد بخاک سجود و بگو الْعَفْوَ الْعَفْوَ صد مرتبه

مؤلف گوید که این مسجد از مساجد شریفه کوفه است و منسوب بزید بن صوحان که از بزرگان اصحاب امیرالمؤمنین علیه السلام و از ابدال بشمار میرفته و در جنگ جمل در یاری آنحضرت شهید شد و این دعا که ذکر شد دعای او بوده که در نماز شب میخوانده و در نزدیکی مسجد او مسجد برادرش صعصعة بن صوحان است که او نیز از اصحاب امیرالمؤمنین علیه السلام و از عارفین بحق آنجناب و از بزرگان اهل ایمانست و چندان فصیح و بلیغ بوده که امیرالمؤمنین علیه السلام او را خطیب شحشح گفته و بمهارت در خطبه و فصاحت در لسان او را ثنا فرموده و او را بقلت مؤنه و کثرت معونه مدح نموده و در شبی که آن حضرت از دنیا رحلت فرمود و فرزندان آنجناب جنازه نازنینش را از کوفه بنجف حمل نمودند صعصعه از جمله مشیعین بود و چون از کار دفن آنحضرت فارغ شدند صعصعه نزد قبر

دعا برای حوائج دنیا و آخرت

اللّهُمَّ وَأَنْزِلْ عَلَيَّ مِنْ بَرَكاتِكَ وَأَلْبِسْنِي دِرْعَكَ الْحَصِينَةَ وَاحْفَظْنِي بِحِفْظِ الْوِلايَةِ وَجَلِّلْنِي عافِيَتَكَ النّافِعَةَ وَصَدِّقْ قَوْلِي وَفِعالِي وَبارِكْ لِي فِي وَلَدِي وَأَهْلِي وَمالِي اللّهُمَّ اغْفِرْ لِي ما قَدَّمْتُ وَما أَخَّرْتُ وَما أَغْفَلْتُ وَما تَعَمَّدْتُ وَما تَوانَيْتُ وَما أَعْلَنْتُ وَما أَسْرَرْتُ فَاغْفِرْ لِي يا أَرْحَمَ الرّاحِمِينَ بیست و سیم از عدة مسلم روایتست که حضرت امام محمد باقر علیه السلام در دعا فرمودن اللّهُمَّ أَوْسِعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِي وَامْدُدْ لِي فِي عُمْرِي وَاغْفِرْ لِي ذَنْبِي وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ تَنْتَصِرُ بِهِ لِدِينِكَ وَلا تَسْتَبْدِلْ بِي غَيْرِي بیست و چهارم روایت شده که حضرت صادق علیه السلام این دعا را میخواندند

مقدس با دوستی زخاک برگرفت و بر سر خود ریخت و گفت پدر و مادرم فدای تو باد یا امیر المؤمنین گوارا باد تو را کرامتهای خدا ای ابو الحسن بتحقیق که مولد تو پاکیزه بود و صبر تو قوی و جهاد تو عظیم بود و با آنچه اراده داشتی رسیدی و تجارت سودمند کردی بنزد پروردگار خود رفتی و از این نوع کلمات بسیار گفت و گریه کرد گریه سختی و بگریه در آورد سایرین را و در حقیقت سر قبر آنحضرت مجلس روضه شد که در آن دل شب منعقد گردید و صعصعه بمنزله روضه‌خوان بود و مستمعین جناب امام حسن و امام حسین علیهما السلام و محمد بن الحنفیه و ابو الفضل العباس و سایر فرزندان و بستگان آنحضرت و چون این کلمات بپایان رسید رو بجناب امام حسن و امام حسین علیهما السلام و سایرین آغاز کردند و ایشان از تعزیت و تسلیت گفتند پس جملگی بکوفه مراجعت نمودند و بالجمله **مسجد صعصعه** از مساجد شریفه کوفه است و جماعت امام زمان صلوات الله علیه در ماه رجب را مسجد مبارک مشاهده کرده اند که دو رکعت نماز کرده و این دعا را خوانده **اللهم یا ذا المنن السابغة والآلاء الوازعة الدعاء**. و ظاهر عمل آنحضرت آنستکه این دعا مخصوص این مسجد شریف و از اعمال و سنن نظیر دعاهای مسجد سهله و زید لکن چون در ماه رجب بوده که آنحضرت ابتدا این دعا را خوانده اند احتمال داده شده که شاید این دعا از دعاهای ایام رجب باشد و لهذا او در کتب علما در اعمال ماه رجب نیز ذکر شده و ما نیز چون این دعا را در اعمال رجب ذکر کرده بودیم بهمان اکتفا کردیم بتکرار نپرداختیم

عالمین با آنجا رجوع	فصل هفتم	کنند انشاء الله

در فضیلت زیارت حضرت ابو عبد الله الحسین صلوات الله علیه و آدابیکه زائر آنجناب باید مراعات آنها را نماید در طریق زیارت و در حرم مطهر و کیفیت زیارت آنحضرت و در آن سه مقصد

مقصد اول (در فضیلت زیارت آنحضرت است)

بدانکه فضیلت زیارت امام حسین علیه السلام از حیطه بیان بیرون است و در اخبار بسیار وارد شده که معادل حج و عمره و جهاد بلکه بالاتر و افضل است بدرجات و باعث مغفرت و تخفیف حساب و رفع درجات و اجابت دعوات و موجب طول عمر و حفظ بدن و مال و زیادتی روزی و برآمدن حاجات و رفع هموم و کربات است و ترک آن سبب نقصان دین و ایمان و ترک حق بزرگی از حقوق پیغمبر صلی الله علیه و آله است و کمتر ثوابیکه بزائر آنقبر شریف رسد آنستکه گناهانش آمرزیده شود و آنکه حقتعالی جان و مال او را حفظ کند تا او را باهل خود برگرداند و چون روز قیامت شود حقتعالی او را حافظتر خواهد بود از دنیا و در روایات

اللهم اغفر لی الذنوب التی تهتک العصم اللهم اغفر لی الذنوب التی تنزل النقم اللهم اغفر لی الذنوب التی تغیر النعم اللهم اغفر لی الذنوب التی تحبس الدعاء اللهم اغفر لی الذنوب التی تنزل البلاء اللهم اغفر لی الذنوب التی تقطع الرجاء

بسیار است که زیارت آنحضرت عمر را زیاد میکند و شدت جان کندن و هول قبر را برطرف میکند و آنکه هر مالیکه در راه زیارت آنحضرت خرج شود بحساب میشود برای او هر درهمی هزار درهم بلکه بده هزار درهم و چون رو بقبر آنحضرت برود چهار هزار ملک استقبال او میکنند و چون برمیگردد مشایعت و مصاحبت او میکنند و پیغمبران و اوصیاء ایشان و ائمه معصومین و ملائکه سلام الله علیهم اجمعین بزیارت آنحضرت میآیند و دعا برای زوار آنحضرت میکنند و ایشان را بشارتها میدهند و حق تعالی نظر رحمت میفرماید بسوی زائرین امام حسین علیه السلام پیش از اهل عرفات و آنکه هر کس روز قیامت آرزو میکند که کاش زوار آنحضرت بود از بسکه مشاهده میکند از کرامت و بزرگواری ایشان در آن روز و روایات در این باب بسیار است و ما در ضمن زیارات مخصوصه اشاره بپاره از فضیلت زیارت آنحضرت خواهیم نمود و در اینجا اکتفا میکنیم بذکر یک روایت که ابن قولویه و کلینی و سید بن طاوس و دیگران روایت کرده اند بسندهای معتبر از ثقه جلیل القدر معویة بن وهب بجلی کوفی که گفت بخدمت حضرت امام جعفر صادق علیه السلام رفتم دیدم آنحضرت را که در مصلای خویش مشغول نماز است نشستم تا نمازش تمام شد پس شنیدم که مناجات میکرد با پروردگار خود و میگفت خداوندا ای کسیکه مخصوص گردانیده ما را بکرامت و وعده داده ما را بشفاعت و علوم رسالت را بما داده و ما را وارث پیغمبران گردانیده و ختم کرده بما امتهای گذشته را و ما را مخصوص بوصیت پیغمبر گردانیده و علم گذشته و آینده را بما عطا کرده و دلهای مردم را بسوی ما مایل کرده اغْفِرْ لِي وَلِإِخْوَانِي وَزُوَّارِ قَبْرِ أَبِي الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمَا بیامرز مرا و برادران مرا و زیارت کنندگان قبر ابی عبدالله الحسین علیه السلام را آنانکه خرج کرده اند مالهای خود را و بیرون آورده اند از شهرها بدنهای خود را برای رغبت در نیکی ما و امید ثوابهای تو در صله ما و برای شاد کردن پیغمبر تو و اجابت نمودن ایشان امرهای ما را و برای خشمیکه بر دشمنان ما داخل کرده اند و مراد ایشان خوشنودی تست پس مکافات ده ایشان را از جانب ما بخوشنودی و حفظ کن ایشان را در شب و روز و خلیفه ایشان باش در اهل و اولاد ایشان که در وطن خود گذاشته اند بخلافت نیکو و رفیق ایشان باش و دفع کن از ایشان شر هر جبار معاندی را و هر ضعیف و شدیدی از خلقت را و شر شیاطین جن و انس را و بده بایشان زیاده از آنچه امید دارند از تو در دور شدن از وطنهای خود و در اختیار کردن ایشان ما را بر فرزندان و اهالی و خویشان خود خداوندا دشمنان ما عیب کردند بر ایشان بیرون آمدن ایشان را بزیارت ما پس این مانع نشد ایشان را از عزم کردن و بیرون آمدن بسوی ما از روی مخالفت ایشان فارحم

دعا و زیارات

النقمة، واغفر لي الذنوب التي ترد الدعاء، واغفر لي الذنوب التي تردّ غيث السماء، و بسند دیگر این دعا از آنحضرت منقول است: يا عدتي عند كربتي ويا صاحبي في شدتي ويا وليي في نعمتي ويا غايتي في رغبتي، و مرویست این دعا، دعای امیر المؤمنین علیه السلام است: اللهم كنت إذ الأخيار دعتك الأخيار ... وانقطعت على الأنوار أعناق ... يبين القلوب ... علانيته، والقلوب إليك مفضاة، وإنما أمرك لشيء إذا أردته أن تقول له كن فيكون، فقلّد برحمتك ... أن تدخله في كل عضو من أعضائه ولا تفارقه حتى ألقاك ... برحمتك ... الحسنات ...

تِلْكَ الْوُجُوهَ الَّتى غَيَّرَتْهَا الشَّمْسُ وَارْحَمْ تِلْكَ الْخُدُودَ الَّتى تَتَقَلَّبُ عَلى قَبْرِ اَبى عَبْدِ اللّٰهِ
عَلَيْهِ السَّلامُ پس رحم کن آن روها را که آفتاب متغیر گردانیده است و رحم کن گونه‌هائی را که
میگردانند و میمالند بر قبر امام حسین علیه السلام و رحم کن آن دیده‌ها را که گریه‌شان جاری شد از
ترحّم بر ما و رحم کن آن دلها را که جزع کرده‌اند و سوخته‌اند از برای مصیبت ما و رحم کن آن فریادها
که در مصیبت ما بلند کرده‌اند خداوندا آن جانها و آن بدنها را بتو میسپارم تا سیراب گردانی ایشان را
از حوض کوثر در روز تشنگی و پیوسته آنحضرت با این نحو دعا میکرد در سجده پس چون فارغ شد گفتم
این دعا که من از شما شنیدم اگر در حق کسی میکردید که خدا را نمیشناخت گمان داشتم که آتش جهنم باو
نرسد هرگز والله که آرزو کردم که زیارت آنحضرت کرده بودم و حج نکرده بودم حضرت فرمود که
چه بسیار نزدیکی تو بآنحضرت چه مانع است ترا از زیارت ای معویه ترک زیارت مکن گفتم فدای تو
شوم نمیدانستم که اینقدر فضیلت دارد فرمود که ای معویه آنها که برای زیارت کنندگان آنحضرت
دعا میکنند در آسمان زیاده از آنهایند که دعا میکنند برای ایشان در زمین ترک مکن زیارت
آنحضرت را از برای خوف از احدی که هر که از برای خوف ترک زیارت کند آنقدر حسرت برد که آرزو
کند که کاش آنقدر میماندم نزد قبر آنحضرت که در آنجا مدفون میشدم آیا دوست نمیداری که خدا ببیند
ترا در میان آنها که دعا میکنند برای ایشان رسولخدا و علی و فاطمه و ائمه معصومین علیهم السلام
آیا نمیخواهی از آنها باشی که ملائکه در قیامت با ایشان مصافحه میکنند آیا نمیخواهی از آنها باشی که در روز
قیامت بیایند و هیچ گناه بر ایشان نباشد آیا نمیخواهی از آنها باشی که در قیامت حضرت رسول صلی الله علیه
و آله با ایشان مصافحه میکند

(مقصد دویم)

در آدابیکه زائر حضرت سید الشهداء علیه السلام
باید مراعات آنها را نماید در طریق زیارت و در حائر مطهر و آن چند چیز است اول سه روز روزه
دارد پیش از آنکه از خانه بیرون رود و در روز سیم غسل کند چنانکه حضرت صادق علیه السلام بصفوان دستور
العمل داده‌اند و بیاید در ذکر زیارت هفتم و شیخ محمد بن المشهدی در مقدمات زیارت غدیر ذکر
فرموده که چون اراده کنی زیارت آنحضرت را پس سه روز روزه بدار و در روز سیم غسل کن و اهل و
عیال خود را بسوی خود جمع کن و بگو اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْتَوْدِعُكَ الْيَوْمَ نَفْسى وَاَهْلى وَمالى
وَوُلْدى وَكُلَّ مَنْ كانَ مِنّى بِسَبيلٍ الشّاهِدَ مِنْهُمْ وَالْغائِبَ اَللّٰهُمَّ احْفَظْنا
بِحِفْظِكَ بِحِفْظِ الْاِيمانِ وَاحْفَظْ عَلَيْنا اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنا فى حِرْزِكَ وَلا تَسْلُبْنا

مِنْ كُلِّ عُضْوٍ مِنْ اَعْضائِها ... مِنَ الدُّنْيا وَزَهِّدْنى فيها ... وَما عِنْدى وَرَغِّبْنى فيها
این جمله مقابل فقره اول است ما حصلش آنست یعنی خدایا چنان کن که دنیا را از من بگیری و رغبت من بدنیا
باشد بلکه دنیا را بمن بده و رغبتم را بگیر که زهد در آن ورزم
بیست ششم ... علی بن ابراهیم از پدرش از ابن محبوب از علاء بن رزین ... از عبدالرحمن بن سیابه از حضرت صادق علیه السلام ... عطا کرد ...
اَللّٰهُمَّ ... وَجَعَلْتَها ... فَاَسْاَلُكَ ... اَللّٰهُمَّ ...

نِعْمَتَكَ وَلا تُغَيِّرْ ما بِنا مِنْ نِعْمَةٍ وَعافِيَةٍ وَزِدْنا مِنْ فَضْلِكَ اِنّا اِلَيْكَ راغِبُونَ

آنگاه از منزل خود بیرون برو با حال خشوع و بسیار بگو لا اِلهَ اِلاَّ اللهُ وَاللهُ اَكْبَرُ وَالْحَمْدُ لِلّهِ و ثنای خداوند و صلوات بر پیغمبر و آل او صلوات الله علیهم بفرست و راه بیفت با آرامی و وقار و روایت شده که حق تعالی خلق میکند از عرق زوار قبر امام حسین علیه السلام از هر عرقی هفتاد هزار ملك که تسبیح میکنند خدا تعالی را و استغفار میکنند برای او و برای زوار امام حسین علیه السلام تا آنکه روز قیامت برپا شود. دهم از حضرت صادق علیه السلام منقولست که چون بزیارت امام حسین ع بروی زیارت کن آنحضرت را محزون و غمناك و ژولیده مو و غبارآلوده و گرسنه و تشنه که آنحضرت با این احوال شهید شده است و حاجات خود را طلب نما و برگرد و آنرا وطن خود قرار مده. یازدهم آنکه در سفر زیارت آنحضرت توشه را از چیزهای لذیذ مانند بریانی و حلوا قرار ندهد و خوراك خود نان با لبن یعنی شیر یا ماست قرار دهد. از حضرت صادق علیه السلام روایتست که فرمود شنیده ام که جماعتی بزیارت امام حسین علیه السلام میروند و با خود سفره ها برمیدارند که در آنها بزغاله های بریان و حلواها هست و اگر بزیارت قبر پدران یا دوستان خود بروند اینها را با خود برنمیدارند. و در حدیث معتبر دیگر منقولست که آنحضرت بمفضل بن عمر فرمود که زیارت کنید امام حسین علیه السلام را بهتر از آنکه زیارت نکنید و زیارت نکنید بهتر از آنکه زیارت کنید. مفضل گفت پشت مرا شکستی. فرمود که والله اگر بزیارت قبر پدران خود بروید اندوهگین و غمناك میروید و بزیارت آنحضرت که میروید سفره ها با خود برمیدارید بلکه میباید ژولیده مو و گردآلود بروید. مؤلف گوید پس چقدر شایسته است برای اغنیا و تجار که ملاحظه این مطلب را در این سفر بنمایند و هرگاه در بلادیکه در بین راه ایشانست تا کربلا بعض دوستانشان که ایشان را دعوت و مهمانی میکنند و در زمان حرکت از منزلشان سفره ناهار و خوردنیهای آنها را از مطبوخات لذیذه و مرغ بریان و سایر بریانیها مملو میکنند قبول نکنند و بگویند که ما مسافر کربلا هستیم و شایسته نیست برای ما تغذی باین نحو غذاها. شیخ کلینی روایت کرده که بعد از شهادت امام حسین علیه السلام زوجه کلبیه آنحضرت اقامه ماتم نمود برای آنحضرت و گریست و گریستند زنها و خدمتکاران تا آنکه اشکهای آنها خشک شد و دیگر اشکشان نیامد از یکجائی برای آن مخدره هدیه فرستادند جوجه که معنی آنرا مرغ قطا گفته اند برای آنکه از خوردن آن قوتی بگیرند در گریستن بر امام حسین علیه السلام چون آن محترمه آنرا دید پرسید این چیست

وَفاقَتي وَمِمَّنْ تَخَوَّفَتْهُ دُمُوعُهُ وَرَدَّدَتْ عَبْرَتَهُ وَاعْتَرَفَ لَكَ بِذُنُوبِهِ وَفَضَحَتْهُ عِنْدَكَ خَطيئَتُهُ وَاَسْلَمَتْهُ عِنْدَكَ جَريرَتُهُ فَضَعُفَتْ عِنْدَ ذلِكَ قُوَّتُهُ وَقَلَّتْ حيلَتُهُ وَانْقَطَعَتْ عَنْهُ اَسْبابُ خَدائِعِهِ وَاضْمَحَلَّ عَنْهُ كُلُّ باطِلٍ وَاَلْجَاَتْهُ ذُنُوبُهُ اِلى ذُلِّ مَقامِهِ بَيْنَ يَدَيْكَ وَخُضُوعِهِ لَدَيْكَ وَابْتِهالِهِ اِلَيْكَ اَسْئَلُكَ اللّهُمَّ سُؤالَ مَنْ هُوَ بِمَنْزِلَتِهِ اَرْغَبُ اِلَيْكَ كَرَغْبَتِهِ وَاَتَضَرَّعُ اِلَيْكَ كَتَضَرُّعِهِ وَاَبْتَهِلُ اِلَيْكَ كَاَشَدِّ ابْتِهالِهِ اللّهُمَّ فَارْحَمِ اسْتِكانَةَ مَنْطِقي وَذُلَّ مَقامي وَمَجْلِسي وَخُضُوعي اِلَيْكَ بِرَقَبَتي اَسْئَلُكَ اللّهُمَّ الْهُدى مِنَ الضَّلالَةِ وَالْبَصيرَةَ مِنَ الْعَمى وَ

کنند هدیه ایست که فلانی فرستاده برای شما که استعانت بجوئید بآن در ماتم حسین علیه السلام فرمود

لَسْنا في عُرْسٍ فَما نَصْنَعُ بِها ما که در عروسی نیستیم مارا چه باین خوراك پس امر فرمود آنرا از خانه بیرون

بردند پنجم از چیزهائی که در سفر زیارت امام حسین علیه السلام مندوبست تواضع و فروتنی و خشوع

و راه رفتن مانند بندهٔ ذلیل پس کسانیکه در طریق زیارت آنحضرت سوار میشوند بر این مراکب

جدیده که بقوّهٔ بخار بسرعت حرکت مینماید و امثال آن باید خیلی ملتفت خود باشند که تجبّر و تکبّر

نکنند و برسایر زائرین و بندگان خدا که بسختی و مشقّت بکربلا میروند بزرگی ننمایند و آنها بچشم حقارت

نظر نکنند علماء در احوال اصحاب کهف نقل کرده اند که آنها از مخصوصین دقیانوس و بمنزلهٔ وزراء

او بودند وقتیکه حقتعالی رحمت خود را شامل حال آنها فرمود و بفکر خداپرستی و اصلاح کار خود بر

آمدند صلاح خود را در این دیدند که از مردم کناره گیرند و در غاری ماوی گرفته بعبادت خدا مشغول

شوند پس سوار بر اسبها شده و از شهر بیرون آمدند همینکه سه میل راه رفتند تملیخا که یکی از آنها بود گفت

يا اِخْوَتاهُ جاءَتْ مَسْكَنَةُ الْآخِرَةِ وَذَهَبَ مُلْكُ الدُّنْيا اِنْزِلُوا عَنْ خُيُولِكُمْ وَامْشُوا عَلى اَرْجُلِكُمْ

ای برادران این راه راه آخرتست و باید بنحو فقیری و مسکنت رفت و ملك و ریاست دنیا را باید

کنار گذاشت اکنون از اسبها باید پیاده شوید و با پای پیاده روید که حقتعالی بر وضع شما بیچارگی شما

شما بر شما رحم نماید و گشایشی در امر شما نصیب شما فرماید پس همگی از اسبهای خویش پیاده شدند و در

آن روز آن محترمین معظّمین با پای پیاده هفت فرسخ راه رفتند تا آنکه پاهای ایشان مجروح شد و خون

از آنها متقاطر گردید پس زائرین این قبر مطهّر این مطلب را در نظر داشته باشند و هم بدانند که هرچه در

این راه شخص برای خدا تواضع کند باعث رفعت مقام او خواهد شد و لهذا در آداب زیارت آنجناب

از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که هر که بزیارت قبر امام حسین علیه السلام برود پیاده حقتعالی

بنویسد از برای او بعدد هر گامی هزار حسنه و محو میکند از او هزار گناه و بلند کند از برای او در بهشت هزار

درجه پس چون بشط فرات برسی غسل کن و پاهای خود را برهنه کن و نعلهای خود را در دست خود بگیر و

راه رو مانند راه رفتن بندهٔ ذلیل ششم آنکه اگر در بین راه زوّار پیاده دید که وا مانده و خسته شده و از

او استعانه خواست تا ممکن شود در کار او اهتمام نمود و او را بمنزل برساند و مبادا با و استخفاف و بی

اعتنائی نماید شیخ کلینی بسند معتبر از ابو هرون روایت کرده که من حاضر بودم در خدمت حضرت صادق

علیه السلام که فرمود بجمعی که در نزد او بودند چه شده از برای شما که استخفاف مینمائید بما پس برخاست

اَزْيَدَ مِنَ الْعَوائِدِ يا رَبِّ وَاَسْأَلُكَ
اَللّهُمَّ الشُّكْرَ عِنْدَ الرَّخاءِ
اَللّهُمَّ الصَّبْرَ عِنْدَ الْمَصائِبِ
وَاَجْمَلَ الصَّبْرِ عِنْدَ الْبَلاءِ
وَاَفْضَلَ الشُّكْرِ عِنْدَ مَوْضِعِ الشُّكْرِ
وَالتَّسْليمَ عِنْدَ الشُّبُهاتِ وَاَسْأَلُكَ
الْقُوَّةَ في طاعَتِكَ وَالضَّعْفَ
عَنْ مَعْصِيَتِكَ وَالْهَرَبَ اِلَيْكَ
مِنْكَ وَالتَّقَرُّبَ اِلَيْكَ رَبِّ
لِتَرْضى وَالتَّحَرّي لِكُلِّ ما يُرْضيكَ
عَنّي اِبْتِغاءَ مَرْضاتِكَ
رِضْوانَكَ رَبِّ وَمَنْ اَرْجُو اِنْ
لَمْ تَرْحَمْني وَمَنْ يَعُودُ عَلَيَّ
اِنْ اَقْصَيْتَني اَوْ مَنْ يَنْفَعُني
عَفْوُكَ اِنْ عاقَبْتَني اَوْ مَنْ يُعْطيني
عَطاياكَ اِنْ حَرَمْتَني اَوْ مَنْ يُرْزُقُني
كَرامَتَكَ اِنْ اَهَنْتَني اَوْ مَنْ يَضُرُّني
هَوانُهُ اِنْ اَكْرَمْتَني
بِغَيْرِكَ عَمَلي وَاَنّى لي
وَاَفْعَلْ اَمَلي وَاَنْعَمْ
وَاَنَّ لَهُ عَلَيَّ

از بین آنها مردی از اهل خراسان و گفت پناه میبرم بخدا از آنکه ما استخفاف کنیم بشما یا بچیزی از امر شما فرمود آری تو خود یکی از آن اشخاص هستی که سبک شمردی و خوار نمودی مرا آن مرد گفت پناه میبرم بخدا که من خوار نموده باشم شما را فرمود وای بر تو آیا نشنیدی فلان کس را در وقتیکه نزدیک بجحفه بودیم با تو گفت مرا بقدر یک میل سوار کن که بخدا سوگند که من خسته شدم بخدا سوگند که تو سر بسوی او بلند نکردی و استخفاف باو نمودی و هر کسیکه مؤمنی را خوار نماید ما را خوار نموده و حرمت خدا را ضایع کرده مؤلف گوید که ما در آداب زیارت در ادب نهم [ص ۳۰۷] کلامی با روایتی از علی بن یقطین که مناسبت با اینمقام ذکر کردیم با آنجا رجوع کن که در آن موعظه نیکوئی است و این ادب که در اینجا ذکر شد اختصاص بزیارت امام حسین علیه السلام ندارد لکن چون این مطلب در زیارت آنحضرت خیلی اتفاق میافتد لهذا ما در اینجا ذکر نمودیم ششم از ثقه جلیل القدر محمد بن مسلم مرویست که بحضرت امام محمد باقر علیه السلام عرض کرد که چون ما بزیارت پدرت حسین بن علی علیه السلام میرویم آیا چنانست که در حج میرویم فرمود بلی گفت پس بر ما لازم است آنچه بر حاجیان لازمست فرمود که بر تو لازم است که نیکو مصاحبت نمائی با هر که رفیق تو است و بر تو لازم است که کم سخن بگوئی مگر سخن خیر و لازمست بر تو که یاد خدا بسیار بکنی و لازمست که جامه هایت پاکیزه باشد و لازمست که غسل کنی پیش از آنکه داخل حایر شوی و لازمست که با خشوع و رقت باشی و نماز بسیار بکنی و صلوات بر محمد و آل محمد بسیار بفرستی و باید که خود را نگاه داری از چیزهائی که سزاوار نیست تو را و باید که دیده خود را از حرام و شبهه بپوشانی و احسان به برادران مؤمن پریشان خود بکنی و اگر کسی را ببینی که خرجش تمام شده او را دستگیری کنی و خرج خود را میان خود و ایشان برابر قسمت کنی و لازمست بر تو تقیه که قوام دین تو بآن است و پرهیز کاری از چیزهائی که خدا از آنها نهی کرده است و ترک کنی خصومت و بسیار قسم خوردن و مجادله و منازعه که در آن قسم باشد پس چون چنین کنی تمام میشود ثواب حج و عمره از برای تو و مستوجب میشوی از جانب آن کسیکه طلب ثواب او کرده بمال خرج کردن و از اهل خود دور افتادن اینکه برگردی با آمرزش گناهان و رحمت و خوشنودی خدا هفتم در روایت ابو حمزه ثمالی از حضرت صادق علیه السلام در باب زیارت امام حسین علیه السلام منقول است که چون به نینوا رسیدی بارهای خود را در آنجا بگذار و روغن بر خود ممال و سرمه مکش و گوشت مخور مادامی که در آنجا مقیم میباشی هشتم غسل با آب فرات که روایات در فضیلت آن بسیار است در حدیثی از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که غسل کند با آب فرات و زیارت کند قبر امام حسین علیه السلام را از گناهان خالی شود مانند روزیکه

دعای ابوحمزه ثمالی

غضبان ومن تلقی ... وما احسن بلائك عندي واظهر نعمائك علي كثرت علي يداك النعم فما احصيها وقل مني الشكر فيما اوليتنيه بطرت بالنعم وتعرضت للنقم وسهوت عن الذكر وركبت الجهل بعد العلم وجزت من العدل الى الظلم وجاوزت البر الى الاثم وصرت الى اللهو من الخوف والحزن فما اصغر حسناتي واقلها واكثر ذنوبي واعظمها على قدر صغر خلقي وضعف ركني رب وما اطول املي في قصر اجلي واقصر اجلي بعد املي وما اقبح سريرتي ... لا حجة لي ان احتججت ولا عذر لي ان اعتذرت ولا ... اعتذرت

از مادر متولد شده باشد و اگر چه گناهان کبیره بوده باشد و در روایتی است که خدمت آنحضرت عرض شد
که بسا شود که ما بزیارت قبر امام حسین علیه السلام برویم و دشوار باشد بر ما غسل زیارت بسبب سرما یا
غیر آن فرمود که هر که غسل کند در فرات و زیارت کند حسین علیه السلام را نوشته شود برای او از فضیلت
آنقدر که شماره در نیاید و از بشیر دهان روایتست که حضرت صادق علیه السلام فرمود که هر که بزیارت
قبر حسین بن علی علیهما السلام برود پس وضو بگیرد و غسل کند در فرات برندارد قدمی و نگذارد قدمی مگر
آنکه بنویسد حقتعالی برای او حجه و عمره و در بعضی روایاتست که غسل کن از فرات از موضعی که برابر قبر آن
حضرت واقعست و خوبست چنانکه از بعضی روایات استفاده میشود چون بفرات برسد صد مرتبه اَللّٰهُ
اَكْبَرُ و صد مرتبه لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ و صد مرتبه صلوات بر پیغمبر و آل آنحضرت بفرستد ششم چون خواستی
داخل حایر مقدس شوی از دری که در جانب مشرق واقعست داخل شو چنانکه حضرت صادق علیه السلام بیوسف
کناسی فرمودند هفتم در روایت ابن قولویه است که حضرت صادق علیه السلام بمفضل بن عمر فرمود که ای مفضل
چون برسی بقبر امام حسین علیه السلام بر در روضه بایست و این کلمات را بگو که از برای هر کلمه نصیبی از رحمت الهی
خواهد بود اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ اٰدَمَ صِفْوَةِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحٍ
نَبِيِّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ اِبْرٰهِيمَ خَلِيلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسٰى
كَلِيمِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسٰى رُوحِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ
حَبِيبِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عَلِيٍّ وَصِيِّ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ
الْحَسَنِ الرَّضِيِّ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ فَاطِمَةَ بِنْتِ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا
الشَّهِيدُ الصِّدِّيقُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْوَصِيُّ الْبَارُّ التَّقِيُّ اَلسَّلَامُ عَلَى الْاَرْوَاحِ
الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَائِكَ وَاَنَاخَتْ بِرَحْلِكَ اَلسَّلَامُ عَلَى مَلٰٓئِكَةِ اللّٰهِ الْمُحْدِقِينَ بِكَ
اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَعَبَدْتَ اللّٰهَ مُخْلِصًا حَتّٰى اَتٰيكَ الْيَقِينُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ
پس بسوی قبر روانه میشوی و هر قدم که برمیداری یا میگذاری اجر مثل ثواب کسی داری که در خون خود دست
و پا زده باشد در راه خدا پس چون بنزدیک قبر رسیدی دست بر قبر بمال و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
حُجَّةَ اللّٰهِ فِي اَرْضِهِ وَسَمَائِهِ پس میروی و متوجه نماز میشوی و هر رکعت که میکنی

نزد آنحضرت مثل ثواب کسی دارد که حج و عمره هزار مرتبه کرده باشد و هزار بنده آزاد کرده باشد و هزار مرتبه از برای خدا جهاد با پیاده باشد با پیغمبر مرسل الخبر با زدهم از ابو سعید مداینی منقولست که گفت رفتم بخدمت حضرت صادق علیه السلام و پرسیدم که بروم بزیارت قبر حسین علیه السلام فرمود بلی برو بزیارت قبر حسین علیه السلام فرزند رسولخدا صلی الله علیه و آله بهترین نیکان و پاکیزه ترین پاکیزگان و نیکوکارترین نیکوکاران و چون آنحضرت را زیارت کنی نزد سر آنحضرت هزار مرتبه تسبیح حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را بخوان و نزد پاهای آنحضرت هزار مرتبه تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام را بخوان پس نزد آنحضرت دو رکعت نماز بکن و در آن دو رکعت سوره یس و الرحمن بخوان پس چون چنین کنی ثواب عظیم از برای تو خواهد بود گفتم فدای تو شوم تسبیح علی و فاطمه علیهما السلام را بمن بیاموز فرمود بلی ای ابو سعید تسبیح علی علیه السلام این است سُبْحَانَ الَّذِي لَا تَنْفَدُ خَزَائِنُهُ سُبْحَانَ الَّذِي لَا تَبِيدُ مَعَالِمُهُ سُبْحَانَ الَّذِي لَا يَفْنَى مَا عِنْدَهُ سُبْحَانَ الَّذِي لَا يُشْرِكُ أَحَداً فِي حُكْمِهِ سُبْحَانَ الَّذِي لَا اضْمِحْلَالَ لِفَخْرِهِ سُبْحَانَ الَّذِي لَا انْقِطَاعَ لِمُدَّتِهِ سُبْحَانَ الَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ و تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام این است سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ الْبَاذِخِ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُنِيفِ سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ الْفَاخِرِ الْقَدِيمِ سُبْحَانَ ذِي الْبَهْجَةِ وَالْجَمَالِ سُبْحَانَ مَنْ تَرَدَّى بِالنُّورِ وَالْوَقَارِ سُبْحَانَ مَنْ يَرَى أَثَرَ النَّمْلِ فِي الصَّفَا وَوَقْعَ الطَّيْرِ فِي الْهَوَاءِ دوازدهم آنکه نماز فریضه و نافله را نزد قبر امام حسین علیه السلام بجا آورد زیرا که نماز نزد آنحضرت مقبولست سید بن طاوس گفته که جد و جهد کن که از تو فوت نشود فریضه و نافله در حایر شریف همانا روایت شده که نماز واجب نزد آنحضرت برابر است با حج و نماز نافله با عمره مؤلف گوید که در روایت مفضل گذشت ثواب بسیاری برای نماز در حایر شریف و در روایت معتبره از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که زیارت کند آنحضرت را و در دو رکعت نماز یا چهار رکعت نزد آنحضرت بکند ثواب حج و عمره برای او نوشته شود و آنچه از اخبار ظاهر میشود آنستکه نماز زیارت و غیر آن را در عقب قبر آنحضرت و در بالا سر کردن هر دو خوبست و اگر در بالا سر کند عقبتر بایستد که محاذی اصل قبر مقدس نباشد و در روایت ابو حمزه ثمالی است از حضرت صادق علیه السلام که در نزد سر آنحضرت دو رکعت نماز بکن اول در رکعت اول سوره حمد و سوره یس بخوان و در رکعت دوم سوره حمد و سوره الرحمن بخوان و اگر خواهی در پشت قبر نماز را

عَلَى بَرِيَّتِكَ وَتَكَفَّلْتَ لَهُمْ بِرِزْقِهِمْ فَآمَنْتُ [illegible] عَنْ تَعْوِيلِكَ أَوْ أَتَّكِلُ عَلَى ضَمَانِكَ [illegible] اللَّهُمَّ فَاجْعَلْ أَمْرِي مِنْكَ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا [illegible] قَنَعْتُ بِمَا [illegible] مِنْ رِزْقِكَ [illegible] أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ [illegible] عِنْدَ الْكُرْبَةِ وَالنُّورَ عِنْدَ الظُّلْمَةِ وَالْبَصِيرَةَ عِنْدَ لُبْسَةِ الْفِتْنَةِ [illegible] وَدَرَجَاتٍ فِي الْجِنَانِ رَفِيعَةً [illegible] كُلَّهَا مُتَقَبَّلَةً وَحَسَنَاتٍ مُضَاعَفَةً زَاكِيَةً

بکن و در بالای سر بهتر است و چون فارغ شوی نماز کن آنچه خواهی اما این دو رکعت نماز زیارت
ناچار است نزد هر قبری که زیارت کنند و ابن قولویه از حضرت باقر علیه السلام روایت کرده که بشخصی فرمود ای
فلان چه مانعست ترا که هرگاه حاجتی برای تو رو دهد بروی نزد قبر حسین صلوات الله علیه چهار رکعت
نماز گذاری نزد او پس حاجت خود را طلبی بدرستیکه نماز فریضه نزد آنحضرت معادلست با حج و نماز
نافله معادلست با عمره سیم بدانکه عمده اعمال در روضه مطهره امام حسین علیه السلام دعاء است زیرا
که اجابت دعا در تحت آن قبه سامیه یکی از چیزهائی است که در عوض شهادت حقتعالی بآنحضرت لطف
فرموده و زائر باید از غنیمت دانستن در تضرع و انابه و توبه و عرض حاجات کوتاهی نکند و در طی زیارات
آنحضرت ادعیه بسیاری با مضامین عالیه وارد شده و اگر بنای اختصار نبود من چند دعائی در اینجا ذکر
میکردم و بهتر آنستکه از دعاهای صحیفه کامله آنچه تواند بخواند که بهترین دعاها است و ما در باب الحوائج
باب بعد از زیارات جامعه دعائی نقل کنیم که در همه حرمهای شریفه خوانده شود و بجهة آنکه این محل را
خالی نگذارم این دعای مختصر را که در ضمن یکی از زیارات نقل شده ذکر میکنیم و آن دعا این است که میگوئی
در آن حرم شریف در حالیکه دستها را بسوی آسمان بلند کرده باشی اَللّهُمَّ قَدْ تَری مَکانی
وَتَسْمَعُ کَلامی وَتَری مَقامی وَتَضَرُّعی وَمَلاذی بِقَبْرِ حُجَّتِکَ وَابْنِ نَبِیِّکَ وَقَدْ عَلِمْتَ یا
سَیِّدی حَوائِجی وَلا یَخْفی عَلَیْکَ حالی وَقَدْ تَوَجَّهْتُ اِلَیْکَ بِابْنِ رَسُولِکَ وَحُجَّتِکَ
وَاَمینِکَ وَقَدْ اَتَیْتُکَ مُتَقَرِّباً بِهِ اِلَیْکَ وَاِلی رَسُولِکَ فَاجْعَلْنی بِهِ عِنْدَکَ وَجیهاً
فِی الدُّنْیا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبینَ وَاَعْطِنی بِزِیارَتی اَمَلی وَهَبْ لی مُنای وَتَفَضَّلْ
عَلَیَّ بِشَهْوَتی وَرَغْبَتی وَاقْضِ لی حَوائِجی وَلا تَرُدَّنی خائِباً وَلا تَقْطَعْ رَجائی وَلا
تُخَیِّبْ دُعائی وَعَرِّفْنِی الْاِجابَةَ فی جَمیعِ ما دَعَوْتُکَ مِنْ اَمْرِ الدّینِ وَالدُّنْیا وَالْآخِرَةِ
وَاجْعَلْنی مِنْ عِبادِکَ الَّذینَ صَرَفْتَ عَنْهُمُ الْبَلایا وَالْاَمْراضَ وَالْفِتَنَ وَالْاَعْراضَ
مِنَ الَّذینَ تُحْیِیهِمْ فی عافِیَةٍ وَتُمیتُهُمْ فی عافِیَةٍ وَتُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ فی عافِیَةٍ وَ
تُجیرُهُمْ مِنَ النّارِ فی عافِیَةٍ وَوَفِّقْ لی بِمَنٍّ مِنْکَ صَلاحَ ما اُؤَمِّلُ فی نَفْسی وَاَهْلی وَ
وُلْدی وَاِخْوانی وَمالی وَجَمیعِ ما اَنْعَمْتَ بِهِ عَلَیَّ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ چهارم از جمله

اعمال در حرم امام حسین علیه السلام صلوات فرستادن بر آنحضرت است و روایت شده که هر که بایستد پشت سر
نزد کتف شریف آنحضرت و صلوات بفرستد بر پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم و بر حسین صلوات الله
علیه و سید بن طاوس در مصباح الزائر صلواتی برای آنحضرت در ضمن یکی از زیارات نقل کرده:

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَی الْحُسَیْنِ الْمَظْلُومِ الشَّهِیدِ قَتِیلِ الْعَبَرَاتِ وَأَسِیرِ الْکُرُبَاتِ صَلَاةً نَامِیَةً زَاکِیَةً مُبَارَکَةً یَصْعَدُ أَوَّلُهَا وَلَا یَنْفَدُ آخِرُهَا أَفْضَلَ مَا صَلَّیْتَ عَلٰی أَحَدٍ مِنْ أَوْلَادِ الْأَنْبِیَاءِ وَالْمُرْسَلِینَ یَا رَبَّ الْعَالَمِینَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی الْإِمَامِ الشَّهِیدِ الْمَقْتُولِ الْمَظْلُومِ الْمَخْذُولِ وَالسَّیِّدِ الْقَائِدِ وَالْعَابِدِ الزَّاهِدِ الْوَصِیِّ الْخَلِیفَةِ الْإِمَامِ الصِّدِّیقِ الطُّهْرِ الطَّاهِرِ الطَّیِّبِ الْمُبَارَکِ وَالرَّضِیِّ الْمَرْضِیِّ وَالتَّقِیِّ الْهَادِی الْمَهْدِیِّ الزَّاهِدِ الذَّائِدِ الْمُجَاهِدِ الْعَالِمِ إِمَامِ الْهُدٰی سِبْطِ الرَّسُولِ وَقُرَّةِ عَیْنِ الْبَتُولِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِی وَمَوْلَایَ کَمَا عَمِلَ بِطَاعَتِکَ وَنَهٰی عَنْ مَعْصِیَتِکَ وَبَالَغَ فِی رِضْوَانِکَ وَأَقْبَلَ عَلٰی إِیمَانِکَ غَیْرَ قَابِلٍ فِیکَ عُذْراً سِرّاً وَعَلَانِیَةً یَدْعُو الْعِبَادَ إِلَیْکَ وَیَدُلُّهُمْ عَلَیْکَ وَقَامَ بَیْنَ یَدَیْکَ یَهْدِمُ الْجَوْرَ بِالصَّوَابِ وَیُحْیِی السُّنَّةَ بِالْکِتَابِ فَعَاشَ فِی رِضْوَانِکَ مَکْدُوداً وَمَضٰی عَلٰی طَاعَتِکَ وَفِی أَوْلِیَائِکَ مَکْدُوحاً وَقَضٰی إِلَیْکَ مَفْقُوداً لَمْ یَعْصِکَ فِی لَیْلٍ وَلَا نَهَارٍ بَلْ جَاهَدَ فِیکَ الْمُنَافِقِینَ وَالْکُفَّارَ اَللّٰهُمَّ فَاجْزِهِ خَیْرَ جَزَاءِ الصَّادِقِینَ الْأَبْرَارِ وَضَاعِفْ عَلَیْهِمُ الْعَذَابَ وَلِقَاتِلِیهِ الْعِقَابَ فَقَدْ قَاتَلَ کَرِیماً وَقُتِلَ مَظْلُوماً وَمَضٰی مَرْحُوماً یَقُولُ أَنَا ابْنُ رَسُولِ اللّٰهِ مُحَمَّدٍ وَابْنُ مَنْ زَکّٰی وَعَبَدَ فَقَتَلُوهُ بِالْعَمْدِ الْمُعْتَمَدِ قَتَلُوهُ عَلَی الْإِیمَانِ وَأَطَاعُوا فِی قَتْلِهِ الشَّیْطَانَ وَلَمْ یُرَاقِبُوا فِیهِ الرَّحْمٰنَ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلٰی سَیِّدِی وَمَوْلَایَ صَلَاةً تَرْفَعُ بِهَا ذِکْرَهُ وَتُظْهِرُ بِهَا أَمْرَهُ وَتُعَجِّلُ بِهَا نَصْرَهُ وَاخْصُصْهُ بِأَفْضَلِ قِسَمِ الْفَضَائِلِ یَوْمَ الْقِیَامَةِ وَزِدْهُ شَرَفاً فِی أَعْلٰی عِلِّیِّینَ وَبَلِّغْهُ أَعْلٰی شَرَفِ الْمُکَرَّمِینَ وَارْفَعْهُ مِنْ شَرَفِ رَحْمَتِکَ فِی شَرَفِ الْمُقَرَّبِینَ فِی الرَّفِیعِ الْأَعْلٰی

دوستان او آمد در منزل ما او
گوید من به وی او درهم می
نزد یکی گفت بخیر رسید که پدر
وجهت آنکه ... برای شما گفتم
بی کیسه که هزار درهم داشت
بمن داد و گفت ابن ابکو
کی داد که ... معاش کن من
خوشحال شدم و بنزد مادر
رفتم و او را با آن خبر دادم بی
در آنجا آن روز زدم بنزدیک
او را صدقا ... پدرم که برای
کسی بها کند در ای من
سرمایه از جامه ها بخرید
بی در دکان نشستم و مشغول
کسب شدم پس خدای تعالی از آن
کسب مرا خیر بسیار رسانید و روزگارم
بی دو ... رسید و در آن شاد
... رفتم بنزد مادر و در رفتم
وگفتم ...
گفت که هزار درهم ... مادر
زایده عبد الرحمن ...
گفت

وَبَلِّغْهُ الْوَسیلَةَ وَالْمَنْزِلَةَ الْجَلیلَةَ وَالْفَضْلَ وَالْفَضیلَةَ وَالْکَرامَةَ الْجَزیلَةَ اَللّٰهُمَّ فَاجْزِهِ عَنّا اَفْضَلَ ما جازَیْتَ اِماماً عَنْ رَعِیَّتِهِ وَصَلِّ عَلی سَیِّدی وَمَوْلایَ کُلَّما ذُکِرَ وَکُلَّما لَمْ یُذْکَرْ یا سَیِّدی وَمَوْلایَ اَدْخِلْنی فی حِزْبِکَ وَزُمْرَتِکَ وَاسْتَوْهِبْنی مِنْ رَبِّکَ وَرَبّی فَاِنَّ لَکَ عِنْدَ اللّٰهِ جاهاً وَقَدْراً وَمَنْزِلَةً رَفیعَةً اِنْ سَئَلْتَ اُعْطیتَ وَاِنْ شَفَعْتَ شُفِّعْتَ اَللّٰهَ اَللّٰهَ فی عَبْدِکَ وَمَوْلاکَ لا تُخَلِّنی عِنْدَ الشَّدائِدِ وَالْاَهْوالِ لِسُوءِ عَمَلی وَقَبیحِ فِعْلی وَعَظیمِ جُرْمی فَاِنَّکَ اَمَلی وَرَجائی وَثِقَتی وَمُعْتَمَدی وَوَسیلَتی اِلَی اللّٰهِ رَبّی وَرَبِّکَ لَمْ یَتَوَسَّلِ الْمُتَوَسِّلُونَ اِلَی اللّٰهِ بِوَسیلَةٍ هِیَ اَعْظَمُ حَقّاً وَلا اَوْجَبُ حُرْمَةً وَلا اَجَلُّ قَدْراً عِنْدَهُ مِنْکُمْ اَهْلَ الْبَیْتِ لا خَلَّفَنِیَ اللّٰهُ عَنْکُمْ بِذُنُوبی وَجَمَعَنی وَاِیّاکُمْ فی جَنَّةِ عَدْنٍ الَّتی اَعَدَّها لَکُمْ وَلِاَوْلِیائِکُمْ اِنَّهُ خَیْرُ الْغافِرینَ وَاَرْحَمُ الرّاحِمینَ اَللّٰهُمَّ اَبْلِغْ سَیِّدی وَمَوْلایَ تَحِیَّةً کَثیرَةً وَسَلاماً وَارْدُدْ عَلَیْنا مِنْهُ السَّلامَ اِنَّکَ جَوادٌ کَریمٌ وَصَلِّ عَلَیْهِ کُلَّما ذُکِرَ السَّلامُ وَکُلَّما لَمْ یُذْکَرْ یا رَبَّ الْعالَمینَ

مؤلف گوید که ما انشاء الله زیارت وارثه را در اعمال روز عاشورا نقل کنیم و در آخر باب صلوات بر حجج طاهره علیهم السلام نقل خواهیم کرد که صلوات مختصی بر امام حسین علیه السلام نیز در آن مندرج خواهد بود و خواندن آن را نیز ترک مکن پانزدهم از جمله اعمال این روضهٔ منوره دعای مظلوم است بر ظالم یعنی سزاوار است از برای کسیکه از ظلم ظالمی مضطر شده باشد این دعا را در آن حرم مطهر بخواند و دعا چنانکه شیخ الطائفه رحمه الله در مصباح متهجد در اعمال جمعه ذکر نموده فرموده مستحب است دعای مظلوم نزد قبر ابیعبدالله الحسین علیه السلام بخوانند و آن دعا این است اَللّٰهُمَّ اِنّی اَعْتَزُّ بِدینِکَ وَاُکْرَمُ بِهِدایَتِکَ وَفُلانٌ یُذِلُّنی بِشَرِّهِ وَیُهینُنی بِاَذِیَّتِهِ وَیُعَیِّبُنی بِوَلاءِ اَوْلِیائِکَ وَیَبْهَتُنی بِدَعْواهُ وَقَدْ جِئْتُ اِلی مَوْضِعِ الدُّعاءِ وَضَمانِکَ الْاِجابَةَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَعْدِنی عَلَیْهِ السّاعَةَ السّاعَةَ پس خود را بر قبر بیندازد و بگوید مَوْلایَ اِمامی مَظْلُومٌ اسْتَعْدی عَلی ظالِمِهِ النَّصْرَ النَّصْرَ آنقدر مکرر کند النصر را تا نفس منقطع شود شانزدهم از جمله اعمال در آن حرم

دعائی است که ابن فهد ره در عدة الداعی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمودند هر که از برای او حاجتی
باشد بسوی خداوند عزّ و جلّ پس بایستد در نزد سر امام حسین علیه السلام و بگوید یَا اَبَا عَبْدِ اللهِ اَشْهَدُ
اَنَّکَ تَشْهَدُ مَقَامِی وَ تَسْمَعُ کَلَامِی وَ اَنَّکَ حَیٌّ عِنْدَ رَبِّکَ تُرْزَقُ فَاسْئَلْ رَبَّکَ وَ رَبِّی فِی قَضَاءِ
حَوَائِجِی بدرستیکه حاجت او بر آورده میشود انشاء الله تعالی هفدهم از جملهٔ اعمال دو رکعت نماز
است در آن حرم مطهر نزد سر مقدس با سورهٔ الرحمن و سورهٔ تبارک سید بن طاوس روایت کرده که
هر که این نماز را بخواند خداوند منان مینویسد برای او بیست و پنج حجهٔ مقبولهٔ مبروره که با رسول خدا
صلی الله علیه و آله بعمل آورده باشد هجدهم از اعمال در آن قبهٔ سامیه استخاره است و کیفیت آن
چنانست که علامهٔ مجلسی نقل نموده و اصل روایت از کتاب قرب الاسناد حمیری است فرمود بسند صحیح
از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر بنده که در امری از امور صد مرتبه طلب خیر از خداوند عالمیان بکند
که بایستد نزد سر حضرت امام حسین علیه السلام وَ الْحَمْدُ لِلّهِ وَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَ سُبْحَانَ اللهِ بگوید و
خدا را ببزرگواری یاد کند و حمد و ثنای خدا بگوید چنانچه سزاوار اوست و صد مرتبه طلب خیر از خدا
بکند البته حقتعالی آنچه خیر او است در آن امر باو مینماید و پیش او میآورد و موافق روایات دیگر طلب
خیر باین نحو میکند که صد مرتبه میگوید اَسْتَخِیرُ اللهَ بِرَحْمَتِهِ خِیَرَةً فِی عَافِیَةٍ نوزدهم شیخ اجل
کامل ابو القاسم جعفر بن قولویه قمی ره روایت کرده از حضرت صادق علیه السلام که فرمود هر گاه زیارت کردید
حضرت ابو عبد الله علیه السلام را ملازمت کنید سکوت را مگر از خیر و بدرستیکه ملائکه شب و روز از حفظه
حاضر میشوند نزد ملائکه که در حائر اند و مصافحه میکنند با ایشان ملائکه که در حائر اند جواب نمیدهند
ایشان را از شدت گریستن و پیوسته مشغول گریه و زاری هستند مگر در وقت زوال شمس و وقت طلوع
فجر که در این دو وقت ساکت میشوند پس ملائکهٔ حفظه منتظر میشوند تا ظهر شود و تا فجر طالع شود که
در این دو وقت با ایشان تکلم مینمایند و ایشان سؤال مینمایند از چیزهائی از امر آسمان و امّا ما بین این
دو وقت ملائکهٔ حائر نطق نمیکنند و از دعا و گریستن باز نمیگردند و نیز از آنحضرت روایت کرده که حقتعالی
چهار هزار ملک را موکل کرده است بقبر امام حسین علیه السلام ژولیده موو گرد آلود همیشه احوال مصیبت
میگریند بر آنحضرت از طلوع صبح تا ظهر و چون ظهر میشود چهار هزار ملک فرود میآیند و آن چهار هزار ملک
بالا میروند پس پیوسته گریه میکنند تا طلوع صبح و احادیث باین مضمون بسیار است و از این روایات
ظاهر میشود که گریستن بر آنحضرت در آن حرم مطهر محبوب بلکه شایسته است که شمرده شود از اعمال

حکایت عبد الرحمن

پسر سیابه هستم اوّل پدرم را
پرسید گفتم پدرم وفات کرد
فرمود در ترحّم بر او حضرت غمزده
و غمگین شد و گویا درد او را
عارض شد و فرمود خدا او را
رحمت کند پس پرسید که آیا
گذاشت گفتم نه فرمود پس از
کجا توانستی حج بیائی گفتم
کردم بقصه آنکه مردی بمن
هزار درهم بمن داد عبد الرحمن
گفت که حضرت فرصت
نداد تا من قصه را تمام کنم
که بمن فرمود تو آن هزار
درهم را چه کردی گفتم
رد کردم آن را بصاحبش فرمود
احسنت بعد فرمود ترا وصیتی
کنم گفتم بلی فرمود بر تو باد
ملازمت کن براستی در گفتار
و ادای امانت تا شریک شوی
مردم را در اموال ایشان همچنین
و جمع نمود ما بین دو انگشت
خود پس اگر

آن بقعهٔ مبارکه که بیت الاحزان شیعیان است گریستن و مرثیه خواندن برای آنحضرت و از حدیثی
که مروی از صفوان از حضرت صادق علیه السلام است مستفاد میشود که تضرع ملائکه نزد درگاه خدا در لعنت
کردن بر قاتلان امیرالمؤمنین و بر قاتلان امام حسین علیهما السلام و نوحه کردن جنیان بر ایشان و گریه
کردن ملائکه که نزد و روضهٔ امام حسین اند بسیار است و ایشان بخوبیکه اگر کسی اینها را بشنود
خوردن و آشامیدن و خواب کردن بر او گوارا نخواهد بود و در حدیث عبدالله بن حماد بصری است
که حضرت صادق علیه السلام با و فرمود بمن خبر رسیده که گروهی میآیند نزد قبر حسین علیه السلام از اطراف کوفه و
مردمانی از غیر ایشان و زنانیکه برای آنحضرت نوحه گری میکنند و این در نیمهٔ ماه شعبان است
پس بعضی قرائت میکنند و بعضی قصه میخوانند یعنی کیفیت شهادت و سایر مصائب را ذکر مینمایند
و پاره نوحه گری میکنند و برخی مرثیه میخوانند پس گفتم آری فدایت شوم من مشاهده کرده ام پاره از آنچه
بیان فرمودی پس فرمود حمد خداوندیرا که قرار داد در میان مردم کسانیرا که بنزد ما میآیند و ما را مدح میکنند
و مرثیه میخوانند برای ما و قرار داد دشمن ما را کسانیکه طعنه میزنند بر ایشان از خویشان ما یا از غیر
ایشان و تهدید مینمایند ایشانرا و زشت میشمارند کارهای ایشانرا و در صدر همین حدیث است که هر که
بزیارت او میرود بر او میگرید و هر که بزیارت او نمیرود بر مصیبت او اندوهناک میباشد و دلش میسوزد
هر که او را بیاد میآورد و ترحم میکند هر که نظر میکند بسوی قبر پسرش در پایین پای او افتاده در بیابانی
که خویشی و دوستی نزد او نیست و حق او را غصب کردند و جمع شدند جمعی از کافران و مرتدان از دین
و یاوری یکدیگر کردند تا او را کشتند و در بیابان دفن نکرده انداختند منع کردند از او آب فراتیرا که سگان
میخوردند و ضایع کردند حق رسول خدا صلی الله علیه و آله را و وصیتی را که در حق او و اهلبیتش کرده بود
و نیز ابن قولویه روایت کرده از حارث اعور که امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود پدر و مادرم فدای حسین شهید
در پشت کوفه بخدا قسم گویا می بینم جانوران دشتی را از هر نوعی که گردن ها را کشیده اند بر قبر او و بر او
گریه میکنند شبرا تا صباح فَاِذَا کَانَ کَذَلِکَ فَاِیَّاکُمْ وَ الْجَفَاءَ و اخبار در این باب بسیار است
بیستم سید بن طاوس ره فرموده که مستحب است از برای کسیکه هر وقت از زیارت آنحضرت فارغ شود و خواهد که از
روضهٔ مقدسه بیرون رود خود را بضریح بچسباند و ببوسد و بگوید اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مَوْلَایَ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا حُجَّةَ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا صَفْوَةَ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا خَالِصَةَ
اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا قَتِیلَ الظَّمَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا غَرِیبَ الْغُرَبَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ

سَلامَ مُوَدِّعٍ لا سَئِمٍ وَلا قالٍ فَاِنْ اَمْضِ فَلا عَنْ مَلالَةٍ وَاِنْ اُقِمْ فَلا عَنْ سُوءِ ظَنٍّ بِما وَعَدَ اللّٰهُ الصّابِرينَ لا جَعَلَهُ اللّٰهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنّى لِزِيارَتِكَ وَرَزَقَنِىَ اللّٰهُ الْعَوْدَ اِلىٰ مَشْهَدِكَ وَالْمُقامَ بِفِنائِكَ وَالْقِيامَ فى حَرَمِكَ وَاِيّاهُ اَسْئَلُ اَنْ يُسْعِدَنى بِكُمْ وَيَجْعَلَنى مَعَكُمْ فِى الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ

(مقصد سیم)

در کیفیت زیارت حضرت سید الشهداء علیه السلام و زیارت حضرت عباس قدس الله روحه است * بدانکه زیارات منقوله برای جناب امام حسین علیه السلام بر دو قسمت یکی مطلقه که مقید بوقتی نیست و دیگر مخصوصه که عکس اینست و باید ذکر این زیارات در ضمن سه مطلب *

مطلب اول

در زیارات مطلقه حضرت امام حسین علیه السلام است و آنها بسیار است و ما در اینجا بذکر چند زیارت از آنها اکتفا میکنیم *

(زیارت اول)

شیخ کلینی در کافی بسند خود روایت کرده از حسین بن ثویر که گفت من و یونس بن ظبیان و مفضل بن عمر و ابو سلمه سراج نشسته بودیم نزد حضرت ابیعبدالله جعفر بن محمد علیهما السلام و متکلم در میان ما یونس بود که سنش از همه ما بزرگتر بود پس بحضرت عرض کرد فدایت شوم من حاضر میشوم در مجلس این قوم یعنی ولاة بنی عباس پس چه بگویم فرمود هرگاه حاضر شدی و ما را یاد کردی پس بگو اَللّٰهُمَّ اَرِنَا الرَّخاءَ وَالسُّرُورَ که آنچه میخواهی از ثواب بازگشت در رجعت خواهی دریافت گفتم فدایت شوم من بسیار میشود که امام حسین علیه السلام را یاد کنم پس در آنوقت چه بگویم فرمود که سه مرتبه بگو صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ يا اَبا عَبْدِاللّٰهِ که سلام بآنحضرت از نزدیک و دور میرسد پس حضرت فرمود بدرستیکه حضرت ابو عبدالله الحسین چون شهید شد گریستند بر آنحضرت آسمانهای هفتگانه و هفت زمین و آنچه در آنها و آنچه در میان آنها است و هر که در بهشت و دوزخ است از مخلوق پروردگار ما و آنچه دیده میشود و آنچه دیده نمیشود همه گریستند بر ابیعبدالله الحسین علیه السلام مگر سه چیز که گریه نکردند بر آنحضرت گفتم فدایت شوم آنسه چیز کدامست فرمود گریه نکرد بر آنحضرت بصره و نه دمشق و نه آل عثمان گفتم فدای تو شوم میخواهم بزیارت آنحضرت بروم پس چه بگویم و چه بکنم فرمود چون بزیارت آنحضرت رفتی پس غسل کن در کنار فرات پس بپوش جامه های پاک خود را پس با پای برهنه روانه شو پس بدرستیکه تو در حرمی هستی از حرمهای خدا و حرم رسول خدا و بسیار بگو در وقت رفتن اَللّٰهُ اَكْبَرُ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَسُبْحانَ اللّٰهِ و هر ذکریکه متضمن تمجید و تعظیم حقتعالی باشد و صلوات

وَتَجْعَلَنى اَلّا اَنالَ مِنْكَ اِلّا رِضاكَ وَالْخُرُوجَ مِنْ جَميعِ مَعاصيكَ وَالدُّخُولَ فى كُلِّ ما يُرْضيكَ وَالنَّجاةَ مِنْ كُلِّ وَرْطَةٍ وَالْمَخْرَجَ مِنْ كُلِّ كَبيرَةٍ اَتىٰ بِها مِنّى عَمْدٌ اَوْ زَلَّ بِها مِنّى خَطَاءٌ اَوْ خَطَرَتْ بِها عَلَىَّ خَطَراتُ الشَّيْطانِ اَسْئَلُكَ خَوْفاً تُوقِفُنى بِهِ عَلىٰ حُدُودِ رِضاكَ وَتَشْعَبُ بِهِ عَنّى كُلَّ شَهْوَةٍ خَطَرَ بِها هَواىَ وَاسْتَزَلَّ بِها رَأيى لِيُجاوِزَ حَدَّ حَلالِكَ اَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ الْاَخْذَ بِاَحْسَنِ ما تَعْلَمُ وَتَرْكَ سَيِّئِ كُلِّ ما تَعْلَمُ اَوْ اَخْطَأُ مِنْ حَيْثُ لا اَعْلَمُ اَوْ مِنْ حَيْثُ اَعْلَمُ اَسْئَلُكَ السَّعَةَ فِى الرِّزْقِ وَالزُّهْدَ فِى الْكَفافِ وَالْمَخْرَجَ بِالْبَيانِ

بفرست بر محمد و اهلبیت او تا آنکه برسی بد رواق پس بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حُجَّةَ اللهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا مَلائِكَةَ اللهِ وَزُوّارَ قَبْرِ ابْنِ نَبِيِّ اللهِ پس ده گام بردار پس بایست و سی مرتبه بگو اَللهُ اَكْبَرُ پس برو بجانب قبر از پیش رو و مقابل کن روی خود را با روی آنحضرت و قرار ده قبله را مابین دو کتف خود یعنی پشت بقبله باش پس بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حُجَّةَ اللهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا قَتيلَ اللهِ وَابْنَ قَتيلِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا ثارَ اللهِ وَابْنَ ثارِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وِتْرَ اللهِ الْمَوْتُورَ فِي السَّماواتِ وَالْاَرْضِ اَشْهَدُ اَنَّ دَمَكَ سَكَنَ فِي الْخُلْدِ وَاقْشَعَرَّتْ لَهُ اَظِلَّةُ الْعَرْشِ وَبَكى لَهُ جَميعُ الْخَلائِقِ وَبَكَتْ لَهُ السَّماواتُ السَّبْعُ وَالْاَرَضُونَ السَّبْعُ وَما فيهِنَّ وَما بَيْنَهُنَّ وَمَنْ يَتَقَلَّبُ فِي الْجَنَّةِ وَالنّارِ مِنْ خَلْقِ رَبِّنا وَما يُرى وَما لا يُرى اَشْهَدُ اَنَّكَ حُجَّةُ اللهِ وَابْنُ حُجَّتِهِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ قَتيلُ اللهِ وَابْنُ قَتيلِهِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ ثارُ اللهِ وَابْنُ ثارِهِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ وِتْرُ اللهِ الْمَوْتُورُ فِي السَّماواتِ وَالْاَرْضِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ وَنَصَحْتَ وَوَفَيْتَ وَاَوْفَيْتَ وَجاهَدْتَ فِي سَبيلِ اللهِ وَمَضَيْتَ لِلَّذي كُنْتَ عَلَيْهِ شَهيداً وَمُسْتَشْهِداً وَشاهِداً وَمَشْهُوداً اَنَا عَبْدُ اللهِ وَمَوْلاكَ وَفي طاعَتِكَ وَالْوافِدُ اِلَيْكَ اَلْتَمِسُ كَمالَ الْمَنْزِلَةِ عِنْدَ اللهِ وَثَباتَ الْقَدَمِ فِي الْهِجْرَةِ اِلَيْكَ وَالسَّبيلَ الَّذي لا يَخْتَلِجُ دُونَكَ مِنَ الدُّخُولِ في كِفالَتِكَ الَّتي اُمِرْتَ بِها مَنْ اَرادَ اللهَ بَدَءَ بِكُمْ بِكُمْ يُبَيِّنُ اللهُ الْكَذِبَ وَبِكُمْ يُباعِدُ اللهُ الزَّمانَ الْكَلِبَ وَبِكُمْ فَتَحَ اللهُ وَبِكُمْ يَخْتِمُ اللهُ وَبِكُمْ يَمْحُو ما يَشاءُ وَيُثْبِتُ وَبِكُمْ يَفُكُّ الذُّلَّ مِنْ رِقابِنا وَبِكُمْ يُدْرِكُ اللهُ تِرَةَ كُلِّ مُؤْمِنٍ يُطْلَبُ بِها وَبِكُمْ تُنْبِتُ الْاَرْضُ اَشْجارَها وَبِكُمْ تُخْرِجُ الْاَرْضُ ثِمارَها وَبِكُمْ تُنْزِلُ السَّماءُ قَطْرَها وَرِزْقَها وَبِكُمْ يَكْشِفُ اللهُ الْكَرْبَ وَبِكُمْ يُنَزِّلُ اللهُ الْغَيْثَ وَبِكُمْ تَسيخُ الْاَرْضُ الَّتي تَحْمِلُ اَبْدانَكُمْ وَتَسْتَقِرُّ جِبالُها عَنْ مَراسيها اِرادَةُ الرَّبِّ في مَقاديرِ اُمُورِهِ تَهْبِطُ اِلَيْكُمْ وَتَصْدُرُ مِنْ بُيُوتِكُمْ وَالصّادِرُ عَمّا فُصِّلَ مِنْ اَحْكامِ الْعِبادِ لُعِنَتْ اُمَّةٌ قَتَلَتْكُمْ وَاُمَّةٌ خالَفَتْكُمْ

وَأُمَّةٌ جَحَدَتْ وِلايَتَكُمْ وَأُمَّةٌ ظاهَرَتْ عَلَيْكُمْ وَأُمَّةٌ شَهِدَتْ وَلَمْ تُسْتَشْهَدْ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي جَعَلَ النّارَ مَأْواهُمْ وَبِئْسَ وِرْدُ الْوارِدِينَ وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ
وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمِينَ پس بگو سه مرتبه صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ يا أَبا عَبْدِ اللّٰهِ پس سه مرتبه بگو
أَنَا إِلَى اللّٰهِ مِمَّنْ خالَفَكَ بَرِيءٌ پس برمیخیزی و میروی نزد قبر فرزند ارجمندش علی بن الحسین علیه السلام
که در نزد پای پدر شهید خود مدفون است پس میگوئی اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يَا ابْنَ خَدِيجَةَ وَفاطِمَةَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ لَعَنَ
اللّٰهُ مَنْ قَتَلَكَ میگوئی این را سه مرتبه و سه مرتبه أَنَا إِلَى اللّٰهِ مِنْهُمْ بَرِيءٌ پس برمیخیزی و
اشاره میکنی بدست خود بسوی شهداء رضوان الله علیهم و میگوئی اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ
اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ فُزْتُمْ وَاللّٰهِ فُزْتُمْ وَاللّٰهِ فُزْتُمْ وَاللّٰهِ فَلَيْتَ أَنِّي مَعَكُمْ فَأَفُوزَ فَوْزاً
عَظِيماً پس برمیگردی و میگردانی قبر ابو عبدالله علیه السلام را مقابل خود یعنی پشت قبر مطهر میایستی
و شش رکعت نماز میکنی اکنون چون چنین کردی زیارت تمام شد پس اگر خواستی برگردی برگرد
مؤلف گوید که شیخ طوسی در تهذیب و صدوق در کتاب من لا یحضره الفقیه نیز این زیارت را نقل فرموده‌اند
و شیخ صدوق فرموده که من در کتاب مزار و مقتل انواعی از زیارات نقل کرده‌ام و برای این کتاب این
زیارت را اختیار کردم زیرا که آن باعتبار روایت اصح زیارتست نزد من و همین زیارت شریف مراد
کافی است انتهی

زیارت دیگر

که ثقة الاسلام شیخ کلینی روایت کرده از امام علی نقی علیه السلام
که فرمود میگوئی نزد حسین علیه السلام اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا أَبا عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا
حُجَّةَ اللّٰهِ فِي أَرْضِهِ وَشاهِدَهُ عَلىٰ خَلْقِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يَا ابْنَ عَلِيٍّ الْمُرْتَضىٰ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فاطِمَةَ الزَّهْراءِ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ
الصَّلاةَ وَآتَيْتَ الزَّكاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ
حَتّىٰ أَتاكَ الْيَقِينُ فَصَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ حَيّاً وَمَيِّتاً پس میگذاری رو را بر قبر و بگو

وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ يَسارِهِ
وَمِنْ خَلْفِهِ وَمِنْ قُدّامِهِ
وَامْنَعْهُ أَنْ يَصِلَ إِلَيَّ بِسُوءٍ
عَزَّ جارُكَ وَجَلَّ ثَناءُ وَجْهِكَ
وَلا إِلٰهَ غَيْرُكَ أَنْتَ رَبِّي
وَأَنَا عَبْدُكَ اللّٰهُمَّ أَنْتَ
رَجائِي فِي كُلِّ كَرْبَةٍ وَأَنْتَ
ثِقَتِي فِي كُلِّ شِدَّةٍ وَأَنْتَ
لِي فِي كُلِّ أَمْرٍ نَزَلَ بِي ثِقَةٌ وَ
عُدَّةٌ كَمْ مِنْ كَرْبٍ يَضْعُفُ
عَنْهُ الْفُؤادُ وَتَقِلُّ فِيهِ
الْحِيلَةُ وَيَخْذُلُ فِيهِ الصَّدِيقُ
وَيَشْمَتُ فِيهِ الْعَدُوُّ وَتُعْيِينِي فِيهِ الْأُمُورُ أَنْزَلْتُهُ
بِكَ وَشَكَوْتُهُ إِلَيْكَ
رَغْبَةً فِيهِ إِلَيْكَ عَمَّنْ سِواكَ
فَفَرَّجْتَهُ وَكَشَفْتَهُ فَأَنْتَ
وَلِيُّ كُلِّ نِعْمَةٍ وَصاحِبُ
كُلِّ حاجَةٍ وَمُنْتَهىٰ كُلِّ رَغْبَةٍ
فَلَكَ الْحَمْدُ كَثِيراً
وَلَكَ

اَشْهَدُ اَنَّكَ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكَ جِئْتُ مُقِرّاً بِالذُّنُوبِ لِتَشْفَعَ لِي عِنْدَ رَبِّكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ پس یاد کن امامان علیهم السلام را بنامهای ایشان یک یک بگو اَشْهَدُ اَنَّكُمْ حُجَّةُ اللّٰهِ پس بگو اُكْتُبْ لِي عِنْدَكَ مِيثَاقاً وَعَهْداً اَنِّي اَتَيْتُكَ مُجَدِّداً الْمِيثَاقَ فَاشْهَدْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ اِنَّكَ اَنْتَ الشَّاهِدُ

زیارت سیم زیارت مختصری است که سید بن طاوس در مزار نقل کرده و در آن فضل بسیار است فرموده بحذف اسناد از جابر جعفی از حضرت صادق علیه السلام منقول است که فرمود بجابر چه مقدار مسافت بین شما و بین قبر حسین علیه السلام گفت گفتم یک روز و بعض روز فرمود زیارت میکنی آنحضرت را گفتم بلی فرمود آیا خوشنود نکنم ترا آیا بشارت ندهم ترا بثواب ایشان گفتم بلی فدایت شوم فرمود بدرستیکه مردی از شما که مهیا شود برای زیارت و مژده دهند اهل آسمان یکدیگر را و چون بیرون رود از منزلش سواره یا پیاده موکل گرداند حقتعالی با و هزار ملک از ملائکه که صلوات بفرستند بر او تا برسد بقبر امام حسین علیه السلام پس حضرت صادق علیه السلام فرمود چون آمدی بسوی قبر حسین علیه السلام بایست بر در روضه و بگو این کلمات را که از برای تو خواهد بود مقابل هر کلمه از آن بهره از رحمت الهی گفت گفتم کدام است این کلمات فدایت شوم فرمود میگوئی

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ صَفْوَةِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحٍ نَبِيِّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ اِبْرٰهِيمَ خَلِيلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسٰى كَلِيمِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسٰى رُوحِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ سَيِّدِ رُسُلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عَلِيٍّ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَخَيْرِ الْوَصِيِّينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ الْحَسَنِ الرَّضِيِّ الطَّاهِرِ الرَّاضِي الْمَرْضِيِّ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الصِّدِّيقُ الْاَكْبَرُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْوَصِيُّ الْبَرُّ التَّقِيُّ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْاَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَائِكَ وَاَنَاخَتْ بِرَحْلِكَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْمَلَائِكَةِ الْحَافِّينَ بِكَ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَآتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتَ الْمُلْحِدِينَ وَعَبَدْتَ اللّٰهَ حَتّٰى اَتٰيكَ الْيَقِينُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ

پس برو بسوی قبر مطهر و از برای تو خواهد بود بهر قدمیکه برداری و بگذاری ثواب کسیکه در راه خدا

[illegible] فاضلا بسیار نقل
بسند معتبر روایت شده که حضرت
صادق علیه السلام [illegible]
[illegible] میخواند اَللّٰهُمَّ اِنِّي
اَسْئَلُكَ قَوْلَ التَّوَّابِينَ وَ
عَمَلَهُمْ وَنُورَ الْاَنْبِيَاءِ وَصِدْقَهُمْ
وَنَجَاةَ الْمُجَاهِدِينَ وَثَوَابَهُمْ وَشُكْرَ
الْمُصْطَفَيْنَ وَنَصِيحَتَهُمْ وَعَمَلَ
الذَّاكِرِينَ وَيَقِينَهُمْ وَاِيمَانَ
الْعُلَمَاءِ وَفِقْهَهُمْ وَتَعَبُّدَ
الْخَاشِعِينَ وَتَوَاضُعَهُمْ وَ
حُكْمَ الْفُقَهَاءِ وَسِيرَتَهُمْ وَ
خَشْيَةَ الْمُتَّقِينَ وَرَغْبَتَهُمْ وَ
تَصْدِيقَ الْمُؤْمِنِينَ وَتَوَكُّلَهُمْ
وَرَجَاءَ الْمُحْسِنِينَ وَبِرَّهُمْ
اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ ثَوَابَ
الشَّاكِرِينَ وَمَنْزِلَةَ الْمُقَرَّبِينَ
وَمُرَافَقَةَ النَّبِيِّينَ اَللّٰهُمَّ
اِنِّي اَسْئَلُكَ خَوْفَ الْعَامِلِينَ
لَكَ وَعَمَلَ

کشته شده و در خون خود میغلطد پس چون بنشیند نزد قبر یا بایستد دست خود را بر قبر بمال و بگو السلام
علیک یا حجة الله فی ارضه پس برو بنماز و از برای تست هر رکعتی که بجا آوری نزد آنحضرت
مثل ثواب کسیکه هزار حج و هزار عمره بجا آورده باشد و هزار بنده آزاد کرده باشد و مثل کسیکه هزار
موقف با پیغمبر مرسلی ایستاده باشد الخبر و گذشت این روایت با اختلاف کمی در آداب زیارت
امام حسین علیه السلام بروایت مفضل بن عمر **زیارت چهارم** از معویة بن عمار منقول است که
بخدمت حضرت صادق علیه السلام عرض کرد که چون بزیارت حضرت امام حسین علیه السلام بروم چه چیز بگویم
فرمود که بگو السلام علیک یا ابا عبد الله صلی الله علیک یا ابا عبد الله رحمک
الله یا ابا عبد الله لعن الله من قتلک ولعن الله من شرک فی دمک ولعن الله من
بلغه ذلک فرضی به انا الی الله من ذلک بریء **زیارت پنجم** بسند معتبر
منقول است که حضرت امام موسی علیه السلام فرمود بابرهیم بن ابی البلاد که چون بزیارت امام حسین علیه السلام میروی
چه میگوئی گفت میگویم السلام علیک یا ابا عبد الله السلام علیک یابن رسول
الله اشهد انک قد اقمت الصلوة وآتیت الزکوة وامرت بالمعروف ونهیت
عن المنکر ودعوت الی سبیل ربک بالحکمة والموعظة الحسنة واشهد ان
الذین سفکوا دمک واستحلوا حرمتک ملعونون معذبون علی لسان داود و
عیسی بن مریم ذلک بما عصوا وکانوا یعتدون حضرت فرمود بلی چنین است **زیارت ششم**
از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام مرویست که بعمار ساباطی فرمود که چون برسی بقبر امام حسین علیه السلام بگو
السلام علیک یابن رسول الله السلام علیک یابن امیر المؤمنین السلام علیک
یا ابا عبد الله السلام علیک یا سید شباب اهل الجنة ورحمة الله وبرکاته
یا من رضاه من رضی الرحمن وسخطه من سخط الرحمن السلام علیک یا امین الله
وحجة الله وباب الله والدلیل علی الله والداعی الی الله اشهد انک قد حللت
حلال الله وحرمت حرام الله واقمت الصلوة وآتیت الزکوة وامرت بالمعروف
ونهیت عن المنکر ودعوت الی سبیل ربک بالحکمة والموعظة الحسنة و

دعای بعد از نماز زیارت

لک اتقین منک وخشوع العابدین لک ویقین المتوکلین علیک وتوکل المؤمنین بک اللهم انک بحاجتی عالم غیر معلم وانت لها واسع غیر متکلف وانت الذی لا یحفیک سائل ولا ینقصک نائل ولا یبلغ مدحتک قول قائل انت کما تقول وفوق ما نقول اللهم اجعل لی فرجا قریبا واجرا عظیما وسترا جمیلا اللهم انک تعلم انی علی ظلمی لنفسی واسرافی علیها لم اتخذ لک ضدا ولا ندا ولا صاحبة ولا ولدا یا من لا تغلطه المسائل ویا من لا یشغله شیء عن شیء ولا سمع عن سمع ولا بصر عن بصر ولا ابرام

اَشْهَدُ اَنَّکَ وَمَنْ قُتِلَ مَعَکَ شُهَدآءُ اَحْیاءٌ عِنْدَ رَبِّکُمْ تُرْزَقُونَ وَاَشْهَدُ اَنَّ قاتِلَکَ فِی النّارِ اَدینُ اللهَ بِالْبَرائَةِ مِمَّنْ قَتَلَکَ وَمِمَّنْ قاتَلَکَ وَشایَعَ عَلَیْکَ وَمِمَّنْ جَمَعَ عَلَیْکَ وَمِمَّنْ سَمِعَ صَوْتَکَ وَلَمْ یُعِنْکَ یا لَیْتَنی کُنْتُ مَعَکُمْ فَاَفُوزَ فَوْزاً عَظیماً

زیارت هفتم مؤلف گوید که این سه زیارت از مزار ابن قولویه منقول است شیخ در مصباح روایت کرده از صفوان جمال که گفت رخصت طلبیدم از حضرت صادق علیه السلام برای زیارت مولایم حسین علیه السلام و التماس کردم که ذکر کند برای من دستور العملی در زیارت آنحضرت که بآن نحو عمل بکنم فرمود ای صفوان روزه بدار سه روز پیش از حرکت خود و غسل کن در روز سیم پس جمع کن اهل و عیال خود را بنزد خود و بگو اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْتَوْدِعُکَ الدعاء پس دعائی تعلیم او فرموده که بگوید در وقتیکه بفرات برسد آنگاه فرموده پس غسل کن از فرات بدرستیکه پدرم خبر داد مرا از پدرانش علیهم السلام که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود همانا این پسر من حسین کشته خواهد شد بعد از من در کنار فرات پس هر که زیارت کند او را و غسل کند از فرات بریزد از او گناهان او مانند روزیکه مادر او را متولد کرده پس هرگاه غسل کنی در اثناء غسل بگو بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ نُوراً وَطَهُوراً وَحِرْزاً وَشِفاءً مِنْ کُلِّ داءٍ وَسُقْمٍ وَآفَةٍ وَعاهَةٍ اَللّٰهُمَّ طَهِّرْ بِهِ قَلْبی وَاشْرَحْ بِهِ صَدْری وَسَهِّلْ لی بِهِ اَمْری و چون از غسل فارغ شوی بپوش دو جامهٔ طاهر و دو رکعت نماز کن در بیرون مشرعه که آن همان مکانی است که حقتعالی در شأن او فرموده در زمین قطعه هاست نزدیک بیکدیگر و بوستانهاست از انگورها و کشت زار است و خرماستانهاست دو تا از یک بیخ رسته و غیر دو تا از یک بیخ رسته آب خورده میشوند بیک آب و زیادتی میدهیم بعضی از آنها را بر بعضی در میوه پس چون از نماز فارغ شوی روانه شو بجانب حائر با حال آرامی و وقار و کوتاه بردار گامهای خود را پس بدرستیکه خداوند تعالی منویسد از برای تو بهر گامی که برمیداری حج و عمره و راه برو با دل خاشع و دیدهٔ گریان و بسیار کن ذکر اَللهُ اَکْبَرُ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ و ثنا بر خدا و صلوات بر رسول خدا صلی الله علیه و آله و صلوات بر حسین صلوات الله علیه بالخصوص و بسیار کن لعن بر قاتلان آنحضرت و بیزاری جستن از کسانیکه در اول پایه ظلم و جور را بر اهلبیت گذاشتند پس هرگاه رسیدی بدر حائر بایست و بگو اَللهُ اَکْبَرُ کَبیراً وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ کَثیراً وَسُبْحانَ اللهِ بُکْرَةً

اَلْمُلِحِّ الْمُلِحّینَ اِنَّ لَکَ اَنْ
تُفَرِّجَ عَنّی یا عَزیزُ مِنْ
حَیْثُ اَحْتَسِبُ وَمِنْ حَیْثُ
لا اَحْتَسِبُ اِنَّکَ تُحْیِی الْعِظامَ
وَهِیَ رَمیمٌ اِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ
قَدیرٌ یا مَنْ قالَ [illegible]
[illegible] فَلَمْ [illegible]
[illegible] عَلَی النّاسِ فَلَمْ [illegible]
وَخَلَقَنی لِلَّذی خَلَقَنی لَهُ
ثُمَّ الَّذی خَلَقَنی لَهُ [illegible]
اَلْمَوْلی اَنْتَ یا سَیِّدی وَاَنَا
اَلْعَبْدُ اَنَا [illegible]
اَلْغالِبُ اَنْتَ [illegible]
اَلطّالِبُ [illegible] عَبْدُکَ
اِبْنُ عَبْدِکَ [illegible]
بَیْنَ یَدَیْکَ [illegible]
اَللّٰهُمَّ [illegible] الْاَصْواتُ
[illegible] الْحَرَکاتُ [illegible]
[illegible]

وَاصِلاً اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِىْ هَدَانَا لِهٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِىَ لَوْلَا اَنْ هَدَانَا اللّٰهُ لَقَدْ
جَاۤءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ پھر کہو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِىَّ
اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاتَمَ النَّبِيِّيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْمُرْسَلِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا حَبِيْبَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْوَصِيِّيْنَ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَاۤئِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاۤءِ
الْعَالَمِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْاَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِكَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَصِىَّ اَمِيْرِ
الْمُؤْمِنِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الصِّدِّيْقُ الشَّهِيْدُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا مَلَاۤئِكَةَ اللّٰهِ
الْمُقِيْمِيْنَ فِىْ هٰذَا الْمَقَامِ الشَّرِيْفِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا مَلَاۤئِكَةَ رَبِّىَ الْمُحْدِقِيْنَ بِقَبْرِ الْحُسَيْنِ
عَلَيْهِ السَّلَامُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ مِنِّىْ اَبَدًا مَا بَقِيْتُ وَبَقِىَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ پھر کہو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ
عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ اَمَتِكَ الْمُقِرُّ بِالرِّقِّ وَالتَّارِكُ لِلْخِلَافِ عَلَيْكُمْ وَالْمُوَالِىْ
لِوَلِيِّكُمْ وَالْمُعَادِىْ لِعَدُوِّكُمْ قَصَدَ حَرَمَكَ وَاسْتَجَارَ بِمَشْهَدِكَ وَتَقَرَّبَ اِلَيْكَ
بِقَصْدِكَ ءَاَدْخُلُ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ ءَاَدْخُلُ يَا نَبِىَّ اللّٰهِ ءَاَدْخُلُ يَا اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ ءَاَدْخُلُ
يَا سَيِّدَ الْوَصِيِّيْنَ ءَاَدْخُلُ يَا فَاطِمَةُ سَيِّدَةَ نِسَاۤءِ الْعَالَمِيْنَ ءَاَدْخُلُ يَا مَوْلَاىَ يَا
اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ ءَاَدْخُلُ يَا مَوْلَاىَ يَا بْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ پس اگر دل خاشع ہو اور آنکھ سے آنسو جاری ہوں
پس یہ علامت رخصت ہے پس داخل ہو اور کہو اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْاَحَدِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ الَّذِىْ هَدَانِىْ
لِوَلَايَتِكَ وَخَصَّنِىْ بِزِيَارَتِكَ وَسَهَّلَ لِىْ قَصْدَكَ پھر ضریح کے پاس آ اور قبلہ مطہرہ کی طرف پشت کر
محاذی بالائے سر کھڑے ہو اور کہو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ اٰدَمَ صَفْوَةِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ
نُوْحٍ نَبِىِّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ اِبْرٰهِيْمَ خَلِيْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ
مُوْسٰى كَلِيْمِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيْسٰى رُوْحِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ

المحجوب إليك فاجعل خلوتي
منك الليلة العتق من النار
يا من ليس لغايته وقت معلوم
يا من ليس لمخلوق دونه منتهى
يا أول قبل كل شيء ويا آخر
بعد كل شيء يا من ليس له
عنصر ويا من ليس لآخره
فناء ويا أكمل منعوت ويا أسمح
المعطين ويا من يفقه بكل
لغة يدعى بها ويا من عفوه
قديم وبطشه شديد و
ملكه مستقيم أسألك باسمك
الذي شافهت به موسى يا
الله يا رحمن يا رحيم يا لا إله
إلا أنت اللهم أنت الصمد
أسألك أن تصلي على محمد
وآل محمد وأن تدخلني الجنة
برحمتك
روایت ہے کہ بعض ائمہ
[illegible]

محمّدٍ حبیب الله السّلام علیک یا وارث امیر المؤمنین علیه السّلام السّلام علیک
یابن محمّدٍ المصطفی السّلام علیک یابن علیٍّ المرتضی السّلام علیک یابن
فاطمة الزّهراء السّلام علیک یابن خدیجة الکبری السّلام علیک یا ثار الله و
ابن ثاره والوتر الموتور اشهد انّک قد اقمت الصّلوة وآتیت الزّکوة وامرت
بالمعروف ونهیت عن المنکر واطعت الله ورسوله حتّی اتیک الیقین فلعن الله
امّةً قتلتک ولعن الله امّةً ظلمتک ولعن الله امّةً سمعت بذلک فرضیت
به یا مولای یا ابا عبد الله اشهد انّک کنت نوراً فی الاصلاب الشّامخة والارحام
المطهّرة لم تنجّسک الجاهلیّة بانجاسها ولم تلبسک من مدلهمّات ثیابها واشهد
انّک من دعائم الدّین وارکان المؤمنین واشهد انّک الامام البرّ التّقیّ الرّضیّ
الزّکیّ الهادی المهدیّ واشهد انّ الائمّة من ولدک کلمة التّقوی واعلام الهدی
والعروة الوثقی والحجّة علی اهل الدّنیا واشهد الله وملائکته وانبیائه و
رسله انّی بکم مؤمنٌ وبایابکم موقنٌ بشرایع دینی وخواتیم عملی وقلبی لقلبکم
سلمٌ وامری لامرکم متّبعٌ صلوات الله علیکم وعلی ارواحکم وعلی اجسادکم و
علی اجسامکم وعلی شاهدکم وعلی غائبکم وعلی ظاهرکم وعلی باطنکم پس
بیانداز خود را بر قبر و ببوس آن را و بگو بابی انت وامّی یابن رسول الله بابی انت وامّی یا ابا عبد
الله لقد عظمت الرّزیّة وجلّت المصیبة بک علینا وعلی جمیع اهل السّموات و
الارض فلعن الله امّةً اسرجت والجمت وتهیّأت لقتالک یا مولای یا ابا عبد الله
قصدت حرمک واتیت الی مشهدک اسئل الله بالشّأن الّذی لک عنده و
بالمحلّ الّذی لک لدیه ان یصلّی علی محمّدٍ وآل محمّدٍ وان یجعلنی معکم فی الدّنیا والآخرة
پس برخیز و دو رکعت نماز در بالای سر بکن بخوان در آن دو رکعت هر سوره که خواهی پس چون از نماز فارغ شدی بگو

و نماز دعای ... انّ علیهم ... رغبتی
عن کریم ... یا من ...
یکی ... و ذلک قلبی ...
علی نفسه ...
اسئلک الامن والایمان

باب ششم

در ذکر بعض احراز و ادعیه
در ذکر بعض ... از کتاب
مصباح کفعمی ...
... الدّعوات ...
از ... قدّس سرّه ...
فصل اوّل ... حرز حضرت
رسول صلّی الله علیه وآله ...
امیر المؤمنین علیه السّلام ...
یا امیر المؤمنین ...
انّی اسئلک ... محمّدٍ وآل محمّدٍ
ان تصلّی علی محمّدٍ وآل محمّدٍ
وان تنجّینی من هذا الغمّ
دوّم حرز حضرت فاطمه علیها السّلام
بسم الله الرّحمن الرّحیم یا حیّ

اللّهُمَّ إِنِّي صَلَّيْتُ وَرَكَعْتُ وَسَجَدْتُ لَكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لِأَنَّ الصَّلوٰةَ وَ الرُّكُوعَ وَالسُّجُودَ لَا يَكُونُ إِلَّا لَكَ لِأَنَّكَ أَنْتَ اللهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ اللّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَبْلِغْهُمْ عَنِّي أَفْضَلَ السَّلَامِ وَالتَّحِيَّةِ وَارْدُدْ عَلَيَّ مِنْهُمُ السَّلَامَ اللّهُمَّ وَهَاتَانِ الرَّكْعَتَانِ هَدِيَّةٌ مِنِّي إِلَى مَوْلَايَ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ اللّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِ وَتَقَبَّلْ مِنِّي وَأْجُرْنِي عَلَى ذٰلِكَ بِأَفْضَلِ أَمَلِي وَرَجَائِي فِيكَ وَفِي وَلِيِّكَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ پس برخیز و برو بپائین پای قبر امام حسین علیه السلام و بایست نزد سر علی بن الحسین علیهما السلام و بگو السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ نَبِيِّ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الشَّهِيدُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمَظْلُومُ وَابْنُ الْمَظْلُومِ لَعَنَ اللهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللهُ أُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللهُ أُمَّةً سَمِعَتْ بِذٰلِكَ فَرَضِيَتْ بِهِ پس بیفکن خود را بر قبرش و ببوس او را و بگو السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللهِ وَابْنَ وَلِيِّهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الْمُصِيبَةُ وَجَلَّتِ الرَّزِيَّةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ الْمُسْلِمِينَ فَلَعَنَ اللهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَأَبْرَأُ إِلَى اللهِ وَإِلَيْكَ مِنْهُمْ پس بیرون بیا از دریکه پائین پای علی بن الحسین علیهما السلام است و متوجه شو بسوی شهداء و بگو السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَوْلِيَاءَ اللهِ وَأَحِبَّاءَهُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَصْفِيَاءَ اللهِ وَأَوِدَّاءَهُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ دِينِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ رَسُولِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْوَلِيِّ النَّاصِحِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ أَبِي عَبْدِ اللهِ بِأَبِي أَنْتُمْ وَأُمِّي طِبْتُمْ وَطَابَتِ الْأَرْضُ الَّتِي فِيهَا دُفِنْتُمْ وَفُزْتُمْ فَوْزاً عَظِيماً فَيَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَفُوزَ مَعَكُمْ پس برگرد بالای سر امام حسین علیه السلام و دعا بسیار کن از برای خود و از برای اهل و اولاد و پدر و مادر و برادران خود زیرا که در آن روضهٔ مطهره رد نمیشود دعاء دعا کننده و نه سؤال سؤال کننده مؤلف گوید این زیارت معروف بزیارت وارث است و ماخذش کتاب مصباح المتهجد شیخ طوسی است که از کتب بسیار

بعض حرزها و ادعیه

... فَاعْصِمْنِي ... وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ أَبَداً وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ

حرز حضرت امام زین العابدین علیه السلام

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ سَدَدْتُ أَفْوَاهَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَالشَّيَاطِينِ وَالسَّحَرَةِ وَالْأَبَالِسَةِ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَالسَّلَاطِينِ وَمَنْ يَلُوذُ بِهِمْ بِاللهِ الْعَزِيزِ الْأَعَزِّ وَبِاللهِ الْكَبِيرِ الْأَكْبَرِ بِسْمِ اللهِ الظَّاهِرِ الْبَاطِنِ الْمَكْنُونِ الْمَخْزُونِ الَّذِي أَقَامَ بِهِ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ قَالَ اخْسَئُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونَ

معتبره معروفه نزد علما است و من این زیارت را بلاواسطه از همان کتاب شریف نقل کردم آخر زیارت شهدا همین بود که ذکر شد «فَیَا لَیْتَنِی کُنْتُ مَعَکُمْ فَأَفُوزَ مَعَکُمْ» پس این زیادتیها که بعضی بعد از این ذکر کرده اند «فِی الْجِنَانِ مَعَ النَّبِیِّینَ وَالصِّدِّیقِینَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِینَ وَحَسُنَ أُولَئِکَ رَفِیقًا السَّلَامُ عَلَی مَنْ کَانَ فِی الْحَائِرِ مِنْکُمْ وَعَلَی مَنْ لَمْ یَکُنْ فِی الْحَائِرِ مَعَکُمْ الخ» تمام اینها زیاده و فضول است شیخ ما در کتاب لؤلؤ و مرجان فرموده این کلمات که متضمن چند دروغ واضح است علاوه بر جسارت ارتکاب بدعت و جسارت افزودن بر فرموده امام علیه السلام چنان شایع و متعارف شده که البته چند هزار مرتبه در شب و روز در حضور مرقد منور ابی عبدالله الحسین علیه السلام در محضر ملائکه مقربین و مطاف انبیاء و مرسلین علیهم السلام با آواز بلند خوانده میشود و احدی بر ایشان ایراد نمیکند و از گفتن این دروغ و ارتکاب این معصیت نهی نمینماید چه رسد که این کلمات در مجموعه هائی که در زیارت و ادعیه احمقان از عوام جمع میکنند و گاهی برای آن میگذارند جمع شده و چاپ رسیده و منتشر گشته و از مجموعه این احمق بمجموعه آن احمق نقل کرده اند و کار بجائی رسیده که بر بعضی طلبه مشتبه شده روزی طلبه را دیدم که آن دروغها را پس از زیارت برای شهداء میخواند دست بر کتفش گذاشتم ملتفت من شد گفتم از اهل علم قبیح است چنین اکاذیب در چنین محضری گفت مگر مروی نیست تعجب کردم گفتم نه گفت در کتابی دیدم گفتم در کدام کتاب گفت مفتاح الجنان ساکت شدم چه کسیکه در پایه اطلاعش کارش بآنجا رسد که جمع کرده بعضی عوام را کتاب سند و مستند قرار دهد قابل سخن گفتن نیست پس شیخ مرحوم کلام را در این مقام طول داده فرموده که بحال خود گذاشتن عوام در امثال این امور جزئیه و بدعتهای مختصره مثل غسل اویس قرن و آش ابوالدرداء و تابع و خالص جنبی مغویه در روزه صمت که در روز سخن نگویند و غیر آن که احکام بر مقام نهی بر نیامده سبب تجری شده که در هر ماه و هر سال پیغمبری و امامی تازه پیدا میشود و دسته دسته از دین خدا بیرون میروند انتهی کلامه رفع مقامه این فقیر گوید خوب تأمل کن در فرمایش این عالم جلیل که مطلعست بر مذاق شرع مقدس چگونه این مطلب را مهم عظیم و عقده بزرگ در دل و گره به جبین میداند مفاسد این کارها را بر خلاف ناکسان از علوم اهلبیت علیهم السلام محروم و بی بهره مانده اند و بدانستن صنفی از اصطلاحات و الفاظ اکتفا کرده اند امثال این مطالب را چیزی ندانند بلکه تصحیح و تصویب نموده و عمل بر وفق آن نمایند لاجرم کار بجائی رسد که کتاب مصباح المتهجد و اقبال و مهج الدعوات و جمال الاسبوع و مصباح الزائر و بلد الامین و جنة الواقیة و مفتاح الفلاح و مقباس و ربیع الاسابیع و تحفه و زاد المعاد و امثال این کتب متروک و مهجور شود و این مجموعه های احمقان

وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَیِّ الْقَیُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا وَجَعَلْنَا عَلَی قُلُوبِهِمْ أَکِنَّةً أَنْ یَفْقَهُوهُ وَفِی آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذَکَرْتَ رَبَّکَ فِی الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلَی أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَیْنَکَ وَبَیْنَ الَّذِینَ لَا یُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا وَجَعَلْنَا مِنْ بَیْنِ أَیْدِیهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَیْنَاهُمْ فَهُمْ لَا یُبْصِرُونَ الْیَوْمَ نَخْتِمُ عَلَی أَفْوَاهِهِمْ وَتُکَلِّمُنَا أَیْدِیهِمْ فَهُمْ لَا یَنْطِقُونَ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِی الْأَرْضِ جَمِیعًا مَا أَلَّفْتَ بَیْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَکِنَّ اللَّهَ أَلَّفَ بَیْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِیزٌ حَکِیمٌ وَصَلَّی اللَّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِینَ

شایع شود که در دعای مجیر که از دعاهای معتبرهٔ مرویه است در هفتاد موضع آن کلمهٔ بِعَفْوِكَ زیاد کنند و کسی انکار نکند و در دعای جوشن که مشتمل بر صد فصل است برای هر فصلی یک خاصیتی وضع کنند با بودن اینهمه زیارات مأثوره زیارت مخصوصه جعل کنند و با بودن اینهمه دعاهای معتبرهٔ مرویه با مضامین عالیه و کلمات فصیحهٔ بلیغه دعائی بی ربط در کمال برودت جعل نمایند و نام او را دعاء حُبّی گذارند و از کنگرهٔ عرش او را نازل نمایند و چندان فضیلت برای او وضع نمایند که انسان را متحیر و سراسیمه نمایند از جملهٔ آنکه العیاذ بالله جبرئیل بحضرت رسول صلی الله علیه و آله از جانب حق سبحانه و تعالی گفته باشد که هر بنده که این دعا را با خود دارد او را عذاب نکنم اگرچه مستوجب جهنم باشد و عمر خود را بمعصیت گذرانده باشد و هرگز در عمر خود سجده نکرده باشد من آن بنده را ثواب هفتاد هزار پیغمبر بدهم و ثواب هفتاد هزار زاهد و ثواب هفتاد هزار شهید بدهم و ثواب هفتاد هزار نمازگذار بدهم و ثواب هفتاد هزار برهنه که پوشانیده باشد بدهم و ثواب هفتاد هزار گرسنه که سیر کرده باشد بدهم و ثواب بعدد ریگهای بیابانها بدهم و ثواب هفتاد هزار بقعهٔ زمین بدهم و ثواب هر موی بدن رسالت پناه بدهم و ثواب عیسی روح الله و ابرهیم خلیل الله بدهم و ثواب اسمعیل ذبیح الله و موسی کلیم الله و یعقوب نبی الله و آدم صفی الله و جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و عزرائیل و فرشتگان بدهم با اینهمه هر که این دعای بزرگوار را بخواند یا با خود دارد درد بیماری و مرض و شر مردم را دفع کنم الخ و شایسته است که انسان از شنیدن اینها عوض خنده گریه کند کتب ادعیهٔ شیعه که بمرتبهٔ متقن و محکم بوده که غالب آنها که استنساخ مینمودند خود شان از اهل علم بودند و از روی نسخی که بخط اهل علم و تصحیح شدهٔ علماء بوده مقابله و تصحیح مینمودند و اگر اختلافی بود در نسخهٔ آن اشاره میکردند مثلاً در دعای مکارم الاخلاق وَبَلِّغْ بِاِیمانی در حاشیه اش اشاره میکنند در نسخهٔ ابن اشناس وَاَبْلِغْ بِاِیمانی است و در روایت ابن شاذان اَللّهُمَّ اَبْلِغْ اِیمانی است یا مثلاً فلان کلمه بخط ابن سکون چنین است و بخط شهید چنین و کم کم کارش بجائی رسید که منحصر بکتاب مفتاح شده که فی الجمله و صغیر است و این کتاب مرجع عوام و خواص و عرب و عجم گردیده و این نیست جز کمی اعتنای اهل علم بحدیث و اخبار و رجوع نکردن بکتب علماء و فقهاء اهلبیت اطهار و نهی ننمودن از امثال این بدع و اضافات و دسّ وضّاعین و تحریف جاهلین و جلو نگرفتن از نااهلان و از تصرف فاسقین تا کار بجائی رسید که دعاها موافق سلیقه ها تلفیق شده و زیارتها و معجزه ها و صلواتها اختراع شده و مجموعه های بسیار از دعاهای دست شده چاپ شده و بچه مفتاحها متولد گشته و کم کم سرایت کرده

چهارم حرز حضرت امام محمد تقی علیه السلام

بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ یا خالِقَ الْخَلْقِ وَیا باسِطَ الرِّزْقِ وَیا فالِقَ الْحَبِّ وَیا بارِئَ النَّسَمِ وَمُحْیِیَ الْمَوْتی وَمُمیتَ الْاَحْیاءِ وَدائِمَ الثَّباتِ وَمُخْرِجَ النَّباتِ اِفْعَلْ بی ما اَنْتَ اَهْلُهُ وَلا تَفْعَلْ بی ما اَنَا اَهْلُهُ وَاَنْتَ اَهْلُ التَّقْوی وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ

پنجم حرز حضرت امام موسی کاظم علیه السلام

روایتست از علی بن یقطین که گفت خبر دادند بابو الحسن موسی بن جعفر علیهما السلام در [illegible] با آنجناب قصد کرده است [illegible] خود چه رای دارید در این باب گفتند رای ما این است که از او دور شوی و خود را مخفی

بنا بر کتب سبعه و شایع و رواج گشته مثلا کتاب منتهی الآمال این احقر را نادره طبع کردند بعض از کتاب آن بسلیقه خود در آن تصرفاتی نموده از جمله در احوال مالک بن بشر ملعون نوشته از دعای امام حسین علیه السلام مرود شد و از کار افتاده بود الحمد لله در نا بسان مانند دو چوب خشک میگردید الحمد لله کهر دستان خون از آنها میچکید الحمد لله و بر اینحال اخرا آن مال بود الحمد لله در این دو سطر عبارت چهار لفظ الحمد لله کاتب موافق سلیقه خود جزء کرده و نیز در بعضی جاها بعد از اسم جناب زینب یا ام کلثوم بسلیقه خود لفظ خانم زیاد کرده که زینب خانم وام کلثوم خانم گفته شود که تجلیل از آنمخدرات شود و حمید بن قحطبه را چون دشمن دانسته بواسطه بدی وحمید بن قحطبه نوشته و لکن احتیاط کرده قحطبه را نسخه بدل او نوشته و عبدربه را اصلاح دیده عبدالله نوشته شود و زحر قیس که بحاء مهمله است در همه جا بوده بجیم نوشته وام سلمه را غلط دانسته و نامکنش بوده ام السلمه کرده الی غیر ذلک و غرضم از ذکر این مطلب در اینجا دو چیز بود یکی آنکه این تصرفات را که این شخص کرده بسلیقه خود این را کمال دانسته و خلافش را ناقص فرض کرده و حال آنکه همین چیز یکه او کمال دانسته باعث نقصان شده پس از اینجا قیاس کنیم که چیزهائی که ما از روی جهل و نادانی در دعاها و زیارات داخل میکنیم یا بسلیقه ناقص خود بعض تصرفات مینمائیم و آنرا کمال فرض مینمائیم بدانیم که همان چیزها پیش اهلش سبب نقصان و بی اعتباری آن دعا یا زیارت خواهد بود پس شایسته است که ما بهیچ وجه در اینباب مداخله نکنیم و هرچه دستور العمل یاد دادند بهمان رفتار نموده و از آن تخطی ننمائیم و دیگر غرضم آن بود که معلوم شود هرگاه نسخه که مؤلفش زنده و حاضر و نگهبان و ناظر باشد اینطور کنند با آن دیگر با سایر نسخ چه خواهند کرد و بکتابهای چاپی دیگر چه اعتماد است مگر کتابی که از مصنفات مشهوره علماء معروفین باشد و بنظر ثقه از علماء آن فن رسیده و امضا فرموده باشد روایت شده در حال ثقه جلیل فقیه مقدم در اصحاب ائمه علیهم السلام یونس بن عبدالرحمن که کتابی در اعمال شبانه روز نوشته بود جناب ابوهاشم جعفری آنکتاب را بنظر مبارک حضرت عسکری علیه السلام رسانید حضرت تمام آن را مطالعه و تصفح فرمودند پس از آن فرمود هذا دینی و دین آبائی کله و هو الحق کله همه این دین من و دین پدران من است و تمامش حق است ملاحظه کن که ابوهاشم جعفری با آنکثرت علم و فقاهت و جلالت و دیانت جناب یونس مطلع بوده است بهمین اکتفا نکرده در عمل کردن از روی کتاب او تا آنکه آن را بنظر مبارک امام خود رسانیده و نیز روایت شده از یونس بن یعقوب است که مرد که معروف بصدق و صلاح و ورع بوده که در سامره خدمت امام

خود را لغفی لیکن کنم ابتهاز شرار تو را ان شد لبعض شتم و حق و بتمیل لمن اشتعل بن مالک زمن بعضبه ان ستغلب بها * فلیغلبن مغالب الغلاب لیس بلیک کرد دست خوبا بوه الیمن کرمن انسان و کنت علقه و تحن لملحبه قد تبیه و انا بقصعه اشفاخته و والقمه لب فوالیل بعوبه و نشا اد قتلته عفی عن حزن ائلی ثنائیه و ضعفی عن احتمال العقوبه بحق بن ملیانات الحوائج خرقه زلکی بعضی لا الصحل رئیه ولا فرق فالعنیه فی الصفعه اثیبه لغار انما اصعدت ما اکلیه انما بعد ما تیاعدی فی الدنیا مثلی النعمه فی الآخره قلک علی ذلک قدیر

حسن عسکری علیه السلام رسید وکتاب یوم ولیله شیخ جلیل القدر فضل بن شاذان نیشابوری را بآنحضرت داد وگفت فدایت شوم میخواهم در این کتاب نظر فرمائی وورق ورق آنرا ملاحظه نمائی حضرت فرمود هذا صحیح ینبغی ان تعمل به این کتاب صحیح است وشایسته است که بآن عمل نمائی الی غیر ذلک ای برادر این احقر با اینکه میدانستم مذاق مردم این زمان وعدم اهتمام ایشانرا در امثال این امور برای تمام جهت سعی وکوشش بسیار کردم که دعاها وزیارات منقوله در این کتاب حتی الامکان از نسخه های اصل نقل شود وبر نسخ متعدده عرضه شود بقدر یکه از عهده برآیم تصحیح آن نمایم تا عاملان آن از روی اطمینان عمل نمایند انشاء الله بشرط آنکه کاتبین وناسخین تصرف در آن ننمایند وخوانندها اختراع وسلیقه های خود را کار نگذارند شیخ کلینی رضی الله عنه از عبد الرحیم قصیر نقلکرده که خدمت حضرت صادق علیه السلام رسیدم وعرضکردم فدایت شوم من از پیش خود دعائی اختراع کرده ام حضرت فرمود بگذار مرا از اختراع خود یعنی آنرا کنار بگذار وبرای من نقل مکن ونگذاشت که آن دعاء جعلکرده خود را نقل کند وخود حضرت برای او دستور العمل لطف فرمود وشیخ صدوق عطر الله مرقده روایتکرده از عبد الله بن سنان که گفت حضرت صادق علیه السلام فرمود که زود است میرسد بشما شبهه پس میمانید بدون نشانه ورا هنما وپیشوای هدایت کننده ونجات نمییابد در آن شبهه مگر کسیکه بخواند دعاء غریق را گفتم چگونه است دعای غریق فرمود میگوئی یَا اَللّٰهُ یَا رَحْمٰنُ یَا رَحِیمُ یَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِی عَلٰی دِینِکَ پس گفتم یَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَالْاَبْصَارِ ثَبِّتْ قَلْبِی عَلٰی دِینِکَ حضرت فرمود بدرستیکه خداوند عز وجل مقلب است قلوب وابصار را لکن بگو چنانکه من میگویم یَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِی عَلٰی دِینِکَ کافیست تأمل در این دو حدیث شریف برای تنبه کسانیکه در دعاها بسلیقه خود بعض کلمات زیاد میکنند وپاره تصرفات مینمایند والله العاصم

مطلب دوم در زیارت حضرت عباس بن علی بن ابیطالب علیهم السلام است شیخ اجل جعفر بن قولویه قمی بسند معتبر از ابو حمزه ثمالی روایتکرده که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمود که چون اراده نمائی که زیارت کنی قبر عباس بن علی علیه السلام را واقع است بر کنار فرات محاذی حائر پس بایست بر در روضه ومیگوئی سَلَامُ اللّٰهِ وَسَلَامُ مَلَائِکَتِهِ الْمُقَرَّبِینَ وَاَنْبِیَائِهِ الْمُرْسَلِینَ وَعِبَادِهِ الصَّالِحِینَ وَجَمِیعِ الشُّهَدَاءِ وَالصِّدِّیقِینَ وَالزَّاکِیَاتُ الطَّیِّبَاتُ فِیمَا تَغْتَدِی وَتَرُوحُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ اَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ اَشْهَدُ لَکَ بِالتَّسْلِیمِ وَالتَّصْدِیقِ وَالْوَفَاءِ وَالنَّصِیحَةِ لِخَلَفِ النَّبِیِّ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ الْمُرْسَلِ وَالسِّبْطِ الْمُنْتَجَبِ وَالدَّلِیلِ الْعَالِمِ وَالْوَصِیِّ الْمُبَلِّغِ

اتحفنا فیک بسبب اللهم اتحفنا بمرضاتک وافلل حده عنی بقدرتک واجعل له شغلا فیما یلیه وعجزا عما ینویه اللهم واعدنی علیه عدوة حاضرة تکون من غیظی شفاء ومن حقی علیه وفاء وصل اللهم دعائی بالاجابة وانظم شکاتی بالتغییر عما قلیل واوعدته مقالة وعرفنی ما وعدت من اجابة المضطرین انک ذو الفضل العظیم والمن الکریم گفت پس متفرق شدند ورجوع نشدند مگر برای فرزند حجر مومن موسی بن جعفر که ثم رفعه الحبس ... حضرت امام رضا علیه السلام روایت است از ... مامون گفت ...

وَالْمَظْلُومِ الْمُهْتَضَمِ فَجَزَاكَ اللّٰهُ عَنْ رَسُولِهِ وَعَنْ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَنِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ
صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِمْ اَفْضَلَ الْجَزَاءِ بِمَا صَبَرْتَ وَاحْتَسَبْتَ وَاَعَنْتَ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ
لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ قَتَلَكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ جَهِلَ حَقَّكَ وَاسْتَخَفَّ بِحُرْمَتِكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ حَالَ
بَيْنَكَ وَبَيْنَ مَاءِ الْفُرَاتِ اَشْهَدُ اَنَّكَ قُتِلْتَ مَظْلُوماً وَاَنَّ اللّٰهَ مُنْجِزٌ لَكُمْ مَا وَعَدَكُمْ
جِئْتُكَ يَا ابْنَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَافِداً اِلَيْكُمْ وَقَلْبِي مُسَلِّمٌ لَكُمْ وَتَابِعٌ وَاَنَا لَكُمْ تَابِعٌ وَنُصْرَتِي
لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ اِنِّي بِكُمْ
وَبِاِيَابِكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَبِمَنْ خَالَفَكُمْ وَقَتَلَكُمْ مِنَ الْكَافِرِينَ قَتَلَ اللّٰهُ اُمَّةً قَتَلَتْكُمْ
بِالْاَيْدِي وَالْاَلْسُنِ پس داخل قبه شو و خود را بضریح بچسبان و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْعَبْدُ
الصَّالِحُ الْمُطِيعُ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِاَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَسَلَّمَ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ وَمَغْفِرَتُهُ وَرِضْوَانُهُ وَعَلٰى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ
اَشْهَدُ وَاُشْهِدُ اللّٰهَ اَنَّكَ مَضَيْتَ عَلٰى مَا مَضٰى بِهِ الْبَدْرِيُّونَ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ
الْمُنَاصِحُونَ لَهُ فِي جِهَادِ اَعْدَائِهِ الْمُبَالِغُونَ فِي نُصْرَةِ اَوْلِيَائِهِ الذَّابُّونَ عَنْ اَحِبَّائِهِ
فَجَزَاكَ اللّٰهُ اَفْضَلَ الْجَزَاءِ وَاَكْثَرَ الْجَزَاءِ وَاَوْفَرَ الْجَزَاءِ وَاَوْفٰى جَزَاءِ اَحَدٍ مِمَّنْ وَفٰى
بِبَيْعَتِهِ وَاسْتَجَابَ لَهُ دَعْوَتَهُ وَاَطَاعَ وُلَاةَ اَمْرِهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ بَالَغْتَ فِي النَّصِيحَةِ
وَاَعْطَيْتَ غَايَةَ الْمَجْهُودِ فَبَعَثَكَ اللّٰهُ فِي الشُّهَدَاءِ وَجَعَلَ رُوحَكَ مَعَ اَرْوَاحِ السُّعَدَاءِ
وَاَعْطَاكَ مِنْ جِنَانِهِ اَفْسَحَهَا مَنْزِلاً وَاَفْضَلَهَا غُرَفاً وَرَفَعَ ذِكْرَكَ فِي عِلِّيِّينَ (فى العالمين) وَحَشَرَكَ
مَعَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ اُولٰئِكَ رَفِيقاً اَشْهَدُ اَنَّكَ
لَمْ تَهِنْ وَلَمْ تَنْكُلْ وَاَنَّكَ مَضَيْتَ عَلٰى بَصِيرَةٍ مِنْ اَمْرِكَ مُقْتَدِياً بِالصَّالِحِينَ وَمُتَّبِعاً
لِلنَّبِيِّينَ فَجَمَعَ اللّٰهُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ وَبَيْنَ رَسُولِهِ وَاَوْلِيَائِهِ فِي مَنَازِلِ الْمُخْبِتِينَ فَاِنَّهُ
اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ مؤلف گوید که خوبست این زیارت را سر قبر رو بقبله بخوانی چنانکه شیخ

[illegible]

تهذیب نرموده ثم ادخل فانکب علی القبر وقل وانت مستقبل القبلة السلام علیک ایها العبد
الصالح و این بد انکه زیارت جناب عباس موافق روایت مذکور همین بود که ذکر شد لکن سید بن
طاوس و شیخ مفید و دیگران بعد از این فرموده اند که پس برو بسمت بالاسر و دو رکعت نماز کن و بعد از آن آنچه
خواهی نماز کن و بخوان خدا را بسیار و بگو در عقب نماز اللهم صل علی محمد وآل محمد ولا تدع
لی فی هذا المکان المکرم والمشهد المعظم ذنبا الا غفرته ولا هما الا فرجته
ولا مرضا الا شفیته ولا عیبا الا سترته ولا رزقا الا بسطته ولا خوفا الا
آمنته ولا شملا الا جمعته ولا غائبا الا حفظته وادنیته ولا حاجة من حوائج
الدنیا والآخرة لک فیها رضی ولی فیها صلاح الا قضیتها یا ارحم الراحمین

پس برگرد بسوی ضریح و نزد پاها بایست و بگو السلام علیک یا ابا الفضل العباس ابن
امیر المؤمنین السلام علیک یا ابن سید الوصیین السلام علیک یا ابن اول القوم
اسلاما واقدمهم ایمانا واقومهم بدین الله واحوطهم علی الاسلام اشهد لقد
نصحت لله ولرسوله ولاخیک فنعم الاخ المواسی فلعن الله امة قتلتک ولعن
الله امة ظلمتک ولعن الله امة استحلت منک المحارم وانتهکت حرمة الاسلام
فنعم الصابر المجاهد المحامی الناصر والاخ الدافع عن اخیه المجیب الی طاعة
ربه الراغب فیما زهد فیه غیره من الثواب الجزیل والثناء الجمیل والحقک الله
بدرجة آبائک فی جنات النعیم اللهم انی تعرضت لزیارة اولیائک رغبة فی
ثوابک ورجاء لمغفرتک وجزیل احسانک فاسئلک ان تصلی علی محمد وآله
الطاهرین وان تجعل رزقی بهم دارا وعیشی بهم قارا وزیارتی بهم مقبولة وحیوتی
بهم طیبة وادرجنی ادراج المکرمین واجعلنی ممن ینقلب من زیارة مشاهد
احبائک مفلحا منجحا قد استوجب غفران الذنوب وستر العیوب وکشف الکروب
انک اهل التقوی واهل المغفرة و چون خواهی وداع کنی آنحضرت را پس برو بنزد قبر

بسم الله الرحمن الرحیم بسم الله انی اعوذ بالرحمن منک ان کنت تقیا او غیر تقی اخذت بالله السمیع البصیر علی سمعک وبصرک لا سلطان لک علی ولا علی سمعی ولا علی بصری ولا علی شعری ولا علی بشری ولا علی لحمی ولا علی دمی ولا علی مخی ولا علی عصبی ولا علی عظامی ولا علی مالی ولا علی ما رزقنی ربی سترت بینی وبینک بستر النبوة الذی استتر انبیاء الله به من سطوات الجبابرة والفراعنة جبرئیل عن یمینی ومیکائیل عن یساری واسرافیل عن ورائی ومحمد صلی الله علیه وآله

شریف دیگر اینکه در روایت ابوحمزه ثمالی است و علماء نیز ذکر کرده اند اَسْتَوْدِعُ اللهَ وَاَسْتَرْعِيكَ وَاَقْرَءُ عَلَيْكَ السَّلامَ آمَنّا بِاللهِ وَبِرَسُولِهِ وَبِكِتابِهِ وَبِما جاءَ بِهِ مِنْ عِنْدِ اللهِ اَللّٰهُمَّ فَاكْتُبْنا مَعَ الشّاهِدينَ اَللّٰهُمَّ لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيارَتي قَبْرَ ابْنِ اَخي رَسُولِكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَارْزُقْني زِيارَتَهُ اَبَداً ما اَبْقَيْتَني وَاحْشُرْني مَعَهُ وَمَعَ آبائِهِ فِي الْجِنانِ وَعَرِّفْ بَيْني وَبَيْنَهُ وَبَيْنَ رَسُولِكَ وَاَوْلِيائِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَوَفَّني عَلَى الْايمانِ بِكَ وَالتَّصْديقِ بِرَسُولِكَ وَالْوِلايَةِ لِعَلِيِّ بْنِ اَبي طالِبٍ وَالْاَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِهِ عَلَيْهِمُ السَّلامُ وَالْبَرائَةِ مِنْ عَدُوِّهِمْ فَاِنّي قَدْ رَضيتُ يا رَبّي بِذلِكَ وَصَلَّى اللهُ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ پس دعا کن از برای خود و از برای پدر و مادر و مؤمنین و مسلمین و اختیار کن از دعاها هر دعائی که میخواهی مؤلف گوید که روایت شده در خبری از حضرت سید سجاد علیه السلام الف التحیه خلاصه‌اش اینکه فرمودند خدا رحمت کند عباس را که ایثار کرد بر خود برادر خود را و جان خود را فدای آنحضرت نمود تا آنکه در یاری او دو دستش را قطع کردند و حق تعالی در عوض دو دست او دو بال باو عنایت فرمود که با آن دو بال با فرشتگان در بهشت مانند جعفر بن ابیطالب پرواز میکند و از برای عباس علیه السلام در نزد خداوند منزلتی است در روز قیامت که مغبوط جمیع شهداء است و جمیع شهداء آرزوی مقام او است و نقل شده که حضرت عباس علیه السلام در وقت شهادت سی و چهار ساله بود و آنکه ام البنین مادر عباس علیه السلام در ماتم او و برادران اعیانی او بیرون مدینه در بقیع میشد و در ماتم ایشان چنان ندبه و گریه میکرد که هر که از آنجا میگذشت گریان میگشت گریستن دوستان عجبی نیست مروان بن الحکم که بزرگترین دشمنی بود خاندان نبوت را چون بر ام البنین عبور میکرد از اثر گریه او گریه میکرد و این اشعار از ام البنین در مرثیه حضرت ابوالفضل علیه السلام و دیگر برادرانش نقل شده

يا مَنْ رَأَى الْعَبّاسَ كَرَّ عَلى جَماهيرِ النَّقَدِ	وَوَراهُ مِنْ اَبْناءِ حَيْدَرَ كُلُّ لَيْثٍ ذي لِبَدِ
اُنْبِئْتُ اَنَّ ابْني اُصيبَ بِرَأْسِهِ مَقْطُوعَ يَدٍ	وَيْلي عَلى شِبْلي اَمالَ بِرَأْسِهِ ضَرْبُ الْعَمَدِ

وَلَها — لَوْ كانَ سَيْفُكَ في يَدَيْكَ لَما دَنى مِنْهُ اَحَدٌ — اَيْضاً

لا تَدْعُوِنّي وَيْكِ اُمَّ الْبَنينَ	تُذَكِّريني بِلُيُوثِ الْعَرينِ	كانَتْ بَنُونٌ لي اُدْعى بِهِمْ

آمنا في الله بطالع علي [illegible] يمنعك مني [illegible] اللهم لا تغلب [illegible] انك ان تتعرض لي [illegible] اللهم [illegible] الثعبان [illegible]

و از برای [illegible] روایت حکایت عجیبی است [illegible] از ابوالفضل [illegible] مولای من علی بن موسی الرضا علیه السلام [illegible] بود [illegible] رسول مأمون [illegible] امیر [illegible] و بعد از آنکه [illegible] کلمات [illegible] صلی الله علیه و آله [illegible]

يَا لَيْتَ شِعْرِي أَكَمَا أُخْبِرُوا	فَكُلُّهُمْ أَمْسَى صَرِيعاً طَعِينْ	تَنَازَعَ الْخِرْصَانُ أَشْلَاءَهُمْ
قَدْ وَاصَلُوا الْمَوْتَ بِقَطْعِ الْوَتِينْ	أَرْبَعَةٌ مِثْلُ نُسُورِ الرُّبَى	وَالْيَوْمَ أَصْبَحْتُ وَلَا مِنْ بَنِينْ

مطلب — يَا ابْنَ عَبَّاسَا قَطِيعَ الْيَمِينِ — **سیم**

در زیارات مخصوصهٔ حضرت ابی عبدالله الحسین علیه السلام است و آن چند زیارت است اوّل زیارت
اوّل رجب و نیمهٔ آن و نیمهٔ شعبان است از حضرت صادق علیه السلام روایت است که هر که زیارت کند
امام حسین علیه السلام را در روز اوّل ماه رجب البته حق تعالی بیامرزد او را و از ابن ابی نصر منقول است
که از حضرت امام رضا علیه السلام سؤال کرد که در کدام وقت بهتر است که زیارت کنیم امام حسین علیه السلام را فرمود
که در نصف رجب و نصف شعبان شیخ مفید و سید بن طاوس ذکر کرده‌اند که این زیارت که ذکر میشود
برای روز اوّل رجب و شب نیمهٔ شعبان است ولکن شهید علاوه کرده بر آن شب اوّل رجب و شب
و روز نیمهٔ رجب و روز نیمهٔ شعبان را پس بحسب فرمودهٔ ایشان این زیارت برای شش وقت است
و کیفیت آن زیارت این است هرگاه خواستی زیارت کنی ابا عبدالله الحسین علیه السلام را در این اوقات
غسل کن و پاکیزه‌ترین جامه‌های خود را بپوش و بایست بر در قبهٔ مطهرهٔ آنحضرت رو بقبله و سلام
کن بر جناب رسول خدا صلی الله علیه و آله و بر امیر المؤمنین و بر حضرت فاطمه و بر امام حسن و امام حسین
و بر باقی امامان صلوات الله علیهم اجمعین و بعد از این بیاید در اذن دخول زیارت عرفه کیفیت
سلام کردن بر این بزرگواران پس داخل شو و بایست نزد ضریح مقدس و صد مرتبه بگو اَللهُ اَکْبَرُ

پس بگو اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ خاتَمِ النَّبِیّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ
یَا بْنَ سَیِّدِ الْمُرْسَلینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ سَیِّدِ الْوَصِیّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا اَبا عَبْدِ
اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا حُسَیْنَ بْنَ عَلِیٍّ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ فاطِمَةَ سَیِّدَةِ نِساءِ الْعالَمینَ
اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وَلِیَّ اللهِ وَابْنَ وَلِیِّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا صَفِیَّ اللهِ وَابْنَ صَفِیِّهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا حُجَّةَ اللهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا حَبیبَ اللهِ وَابْنَ حَبیبِهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا سَفیرَ اللهِ وَابْنَ سَفیرِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا خازِنَ الْكِتابِ الْمَسْطُورِ
اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ التَّوْراةِ وَالْاِنْجیلِ وَالزَّبُورِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا اَمینَ

ابو الصلت گفت هرگاه امام
بیرون رفتم نزد مأمون چون
نظر حضرت بر مأمون افتاد
این حرز را آهسته خواند پس
مأمون نظر کرد بجانب حضرت و معانقه
کرد و گفت ای ابو الحسن امر کرده‌ام
که صد هزار درهم بجهة تو بدهند
و بنویس هر حاجتی که داری پس
چون امام برگشت گردانید مأمون
نظر در عقب امام گفت
اراده کردم من و اراده کرده
است خدا و آنچه اراده کرده
است خدا بهتر بوده است

هفتم حرز حضرت جواد علیه السلام
یا نُورُ یا بُرْهانُ یا مُبینُ یا
مُنیرُ یا رَبِّ اکْفِنِی الشُّرُورَ و
آفاتِ الدُّهُورِ وَ اَسْئَلُكَ
النَّجاةَ یَوْمَ یُنْفَخُ فِی الصُّورِ

هشتم حرز امام علی نقی علیه السلام
بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحیمِ

الرحمن السلام عليك يا شريك القرآن السلام عليك يا عمود الدين السلام
عليك يا باب حكمة رب العالمين السلام عليك يا باب حطة الذي من
دخله كان من الآمنين السلام عليك يا عيبة علم الله السلام عليك يا
موضع سر الله السلام عليك يا ثار الله وابن ثاره والوتر الموتور السلام عليك
وعلى الأرواح التي حلت بفنائك وأناخت برحلك بأبي أنت وأمي ونفسي يا
أبا عبد الله لقد عظمت المصيبة وجلت الرزية بك علينا وعلى جميع أهل
الإسلام فلعن الله أمة أسست أساس الظلم والجور عليكم أهل البيت ولعن
الله أمة دفعتكم عن مقامكم وأزالتكم عن مراتبكم التي رتبكم الله فيها بأبي
أنت وأمي ونفسي يا أبا عبد الله أشهد لقد اقشعرت لدمائكم أظلة العرش
مع أظلة الخلائق وبكتكم السماء والأرض وسكان الجنان والبر
والبحر صلى الله عليك عدد ما في علم الله لبيك داعي الله إن كان لم يجبك
بدني عند استغاثتك ولساني عند استنصارك فقد أجابك قلبي وسمعي
وبصري سبحان ربنا إن كان وعد ربنا لمفعولا أشهد أنك طهر طاهر
مطهر من طهر طاهر مطهر طهرت وطهرت بك البلاد وطهرت أرض
أنت بها وطهر حرمك أشهد أنك قد أمرت بالقسط والعدل ودعوت
إليهما وأنك صادق صديق صدقت فيما دعوت إليه وأنك ثار الله في الأرض
وأشهد أنك قد بلغت عن الله وعن جدك رسول الله وعن أبيك أمير
المؤمنين وعن أخيك الحسن ونصحت وجاهدت في سبيل الله وعبدته
مخلصا حتى أتاك اليقين فجزاك الله خير جزاء السابقين وصلى الله عليك
وسلم تسليما اللهم صل على محمد وآل محمد وصل على الحسين المظلوم

يا عزيز ابن العزيز في عزه يا عزيز أعزني بعزك وأيدني بنصرك وابعد عني همزات الشياطين وادفع عني بدفعك وامنع عني بصنعك واجعلني من خيار خلقك يا واحد يا أحد يا فرد يا صمد

بسم الله الرحمن الرحيم يا عدتي عند شدتي ويا غوثي عند كربتي احرسني بعينك التي لا تنام واكنفني بركنك الذي لا يرام

بسم الله الرحمن الرحيم يا مالك الرقاب ويا هازم الأحزاب

الشَّهِيدِ الرَّشِيدِ قَتِيلِ الْعَبَرَاتِ وَاَسِيرِ الْكُرُبَاتِ صَلٰوةً نَامِيَةً زَاكِيَةً مُبَارَكَةً يَصْعَدُ اَوَّلُهَا وَلَا يَنْفَدُ اٰخِرُهَا اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِنْ اَوْلَادِ اَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِينَ يَا اِلٰهَ الْعَالَمِينَ انگاه قبر مطهر را ببوس و روی راست خود را بر قبر گذار و بعد از آن روی چپ را انگاه دور قبر بگرد و طواف کن و چهار جانب قبر را ببوس شیخ مفید ره فرموده انگاه برو بسوی قبر علی بن الحسین ع و بایست نزد قبر آنجناب و بگو السَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الصِّدِّيقُ الطَّيِّبُ الزَّكِيُّ الْحَبِيبُ الْمُقَرَّبُ وَابْنُ رَيْحَانَةِ رَسُولِ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ شَهِيدٍ مُحْتَسِبٍ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ مَا اَكْرَمَ مَقَامَكَ وَاَشْرَفَ مُنْقَلَبَكَ اَشْهَدُ لَقَدْ شَكَرَ اللّٰهُ سَعْيَكَ وَاَجْزَلَ ثَوَابَكَ وَاَلْحَقَكَ بِالذِّرْوَةِ الْعَالِيَةِ حَيْثُ الشَّرَفُ كُلُّ الشَّرَفِ وَفِي الْغُرَفِ السَّامِيَةِ كَمَا مَنَّ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَكَ مِنْ اَهْلِ الْبَيْتِ الَّذِينَ اَذْهَبَ اللّٰهُ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرَهُمْ تَطْهِيرًا صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ وَرِضْوَانُهُ فَاشْفَعْ اَيُّهَا السَّيِّدُ الطَّاهِرُ اِلٰى رَبِّكَ فِي حَطِّ الْاَثْقَالِ عَنْ ظَهْرِي وَتَخْفِيفِهَا عَنِّي وَارْحَمْ ذُلِّي وَخُضُوعِي لَكَ وَلِلسَّيِّدِ اَبِيكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكُمَا پس بچسبان خود را بر قبر و بگو زَادَ اللّٰهُ فِي شَرَفِكُمْ فِي الْاٰخِرَةِ كَمَا شَرَّفَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَاَسْعَدَكُمْ كَمَا اَسْعَدَ بِكُمْ وَاَشْهَدُ اَنَّكُمْ اَعْلَامُ الدِّينِ وَنُجُومُ الْعَالَمِينَ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ پس رو کن بسوی شهداء و بگو السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ اللّٰهِ وَاَنْصَارَ رَسُولِهِ وَاَنْصَارَ عَلِيِّ بْنِ اَبِي طَالِبٍ وَاَنْصَارَ فَاطِمَةَ وَاَنْصَارَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَاَنْصَارَ الْاِسْلَامِ اَشْهَدُ اَنَّكُمْ لَقَدْ نَصَحْتُمْ لِلّٰهِ وَجَاهَدْتُمْ فِي سَبِيلِهِ فَجَزَاكُمُ اللّٰهُ عَنِ الْاِسْلَامِ وَاَهْلِهِ اَفْضَلَ الْجَزَاءِ فُزْتُمْ وَاللّٰهِ فَوْزًا عَظِيمًا يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكُمْ فَاَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا اَشْهَدُ اَنَّكُمْ اَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّكُمْ تُرْزَقُونَ اَشْهَدُ اَنَّكُمُ الشُّهَدَاءُ وَالسُّعَدَاءُ وَاَنَّكُمُ الْفَائِزُونَ فِي دَرَجَاتِ الْعُلٰى وَالسَّلَامُ

يَا مُسَبِّبَ الْاَسْبَابِ ... سَبَبًا لَا اَسْتَطِيعُ لَهُ طَلَبًا بِحَقِّ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ اَجْمَعِينَ

قنوت امام حسین علیه السلام

اَللّٰهُمَّ مَنْ اٰوٰى اِلٰى مَأْوًى فَاَنْتَ مَأْوَايَ وَمَنْ لَجَاَ اِلٰى مَلْجَاٍ فَاَنْتَ مَلْجَايَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاسْمَعْ نِدَائِي وَاَجِبْ دُعَائِي وَاجْعَلْ مَآبِي عِنْدَكَ وَمَثْوَايَ وَاحْرُسْنِي فِي بَلْوَايَ مِنِ افْتِتَانِ الْاِمْتِحَانِ وَلَمَّةِ الشَّيْطَانِ بِعَظَمَتِكَ الَّتِي لَا يَشُوبُهَا وَلَعُ نَفْسٍ بِتَفْتِينٍ وَلَا وَارِدُ طَيْفٍ بِتَظْنِينٍ وَلَا يُلِمُّ بِهَا فَرَحٌ

عَلَیْکُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ بعد از آن باز گرد و بنا نزدیک سر مبارک آنحضرت و نماز زیارت بکن و دعا کن برای خود و پدر و مادر خود و برای برادران مؤمن و بدانکه سیّد بن طاوس برای حضرت علی اکبر و شهداء قدس الله ارواحهم زیارتی مشتمل بر اسامی ایشان نقل کرده ما بملاحظهٔ اختصار و شیوع و اشتهار آن از ذکر نمودیم **دوّم** زیارت نیمهٔ رجب غیر از زیارتیکه گذشت و آن زیارتیست که شیخ مفید ره در مزار نقل کرده که از زیارات مخصوصهٔ نصف رجبست که از اغفیله میگویند یعنی نیمهٔ رجب را غفیله میگویند نه زیارت را بسبب غفلت عامهٔ مردم از فضیلت آن پس چون قصد کردی زیارت آنحضرت را در اینوقت وآمدی در صحن شریف پس داخل شو یعنی در حرم مطهر و سه مرتبه بگو اَللهُ اَکْبَرُ و بایست در نزد قبر منوّر و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا آلَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا صِفْوَةَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا خِیَرَةَ اللهِ مِنْ خَلْقِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا سادَةَ السّاداتِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا لُیُوثَ الْغاباتِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا سُفُنَ النَّجاةِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبا عَبْدِ اللهِ الْحُسَیْنَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ عِلْمِ الْاَنْبِیاءِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ آدَمَ صِفْوَةِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ نُوحٍ نَبِیِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ اِبْرٰهیمَ خَلیلِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ اِسْمٰعیلَ ذَبیحِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ مُوسٰی کَلیمِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ عیسٰی رُوحِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ مُحَمَّدٍ حَبیبِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفٰی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ عَلِیٍّ الْمُرْتَضٰی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ فاطِمَةَ الزَّهْراءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ خَدیجَةَ الْکُبْرٰی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا شَهیدُ بْنَ الشَّهیدِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا قَتیلُ بْنَ الْقَتیلِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وَلِیَّ اللهِ وَابْنَ وَلِیِّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حُجَّةَ اللهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ عَلٰی خَلْقِهِ اَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَآتَیْتَ الزَّکٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَرُزِئْتَ بِوالِدَیْکَ وَجاهَدْتَ عَدُوَّکَ وَاَشْهَدُ اَنَّکَ تَسْمَعُ الْکَلامَ وَتَرُدُّ الْجَوابَ وَاَنَّکَ حَبیبُ اللهِ

دعای امان از جن و انس

...تُعْطِیَنی آمالی یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ [illegible] غَیْرَ ظَنینٍ وَلا [illegible] وَلا مُرْتابٍ [illegible]

مؤلف گوید [illegible] سیّد بن طاوس در مهج الدعوات نقل کرده [illegible]

دعای حضرت رسول صلی الله علیه و آله که امان است از جن و انس

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحیمِ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظیمِ ما شاءَ اللهُ کانَ وَما لَمْ یَشَأْ لَمْ یَکُنْ اَشْهَدُ اَنَّ اللهَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ وَاَنَّ اللهَ قَدْ اَحاطَ بِکُلِّ شَیْءٍ عِلْماً اَللّٰهُمَّ اِنّی اَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ نَفْسی

وَخَلیلِهِ وَنَجیبِهِ وَصَفیِّهِ وَابْنَ صَفیِّهِ یا مَوْلایَ وَابْنَ مَوْلایَ زُرْتُکَ مُشْتاقاً فَکُنْ لی شَفیعاً اِلَی اللهِ یا سَیِّدی وَاَسْتَشْفِعُ اِلَی اللهِ بِجَدِّکَ سَیِّدِ النَّبِیّینَ وَبِاَبیکَ سَیِّدِ الْوَصِیّینَ وَبِاُمِّکَ فاطِمَةَ سَیِّدَةِ نِساءِ الْعالَمینَ اَلا لَعَنَ اللهُ قاتِلیکَ وَلَعَنَ اللهُ ظالِمیکَ وَلَعَنَ اللهُ سالِبیکَ وَمُبْغِضیکَ مِنَ الْاَوَّلینَ وَالْآخِرینَ وَصَلَّی اللهُ عَلی سَیِّدِنا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّیِّبینَ الطّاهِرینَ

آنگاه قبر مطهر را ببوس و متوجه شو بسوی علی بن الحسین علیهما السلام و آنجناب را زیارت کن و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ وَابْنَ مَوْلایَ لَعَنَ اللهُ قاتِلیکَ وَلَعَنَ اللهُ ظالِمیکَ اِنّی اَتَقَرَّبُ اِلَی اللهِ بِزِیارَتِکُمْ وَبِمَحَبَّتِکُمْ وَاَبْرَءُ اِلَی اللهِ مِنْ اَعْدائِکُمْ وَالسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ

پس برو بقبور شهداء رضوان الله علیهم پس بایست و بگو اَلسَّلامُ عَلَی الْاَرْواحِ الْمُنیخَةِ بِقَبْرِ اَبی عَبْدِ اللهِ الْحُسَیْنِ عَلَیْهِ السَّلامُ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا طاهِرینَ مِنَ الدَّنَسِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا مَهْدِیُّونَ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا اَبْرارَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ وَعَلَی الْمَلائِکَةِ الْحافّینَ بِقُبُورِکُمْ اَجْمَعینَ جَمَعَنَا اللهُ وَاِیّاکُمْ فی مُسْتَقَرِّ رَحْمَتِهِ وَتَحْتَ عَرْشِهِ اِنَّهُ اَرْحَمُ الرّاحِمینَ وَالسَّلامُ عَلَیْکُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ

بعد از آن برو بحرم عباس بن امیر المؤمنین علیهما السلام چون برسی بآنجا بایست بر در روضه آنجناب بگو سَلامُ اللهِ وَسَلامُ مَلائِکَتِهِ الْمُقَرَّبینَ تا آخر زیارت آنحضرت که پیش از این گذشت

سیم زیارت نیمه شعبان است

بدانکه احادیث بسیار در فضیلت زیارت آنحضرت در نیمه شعبان وارد شده است و بس است در این باب آنکه بچند سند معتبر از حضرت امام زین العابدین و امام جعفر صادق علیهما السلام وارد شده که هر که خواهد مصافحه کند با او صد و بیست و چهار هزار پیغمبر پس باید که زیارت کند قبر ابی عبد الله الحسین علیه السلام را در نیمه شعبان بدرستیکه ملائکه و ارواح پیغمبران رخصت میطلبند در زیارت آنحضرت میآیند پس خوشا بحال آنکه مصافحه کند با ایشان و ایشان مصافحه کنند با او و میانشان پنج پیغمبر اولوالعزم نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و محمد صلی الله علیه و آله و علیهم اجمعین راوی گفت پرسیدم که بچه سبب ایشان را اولوالعزم مینامند فرمود بجهة آنکه ایشان مبعوث

دعاء مجرب: ومن شرّ کل دابّة انت آخذ بناصیتها ان ربّی علی صراط مستقیم

سیزدهم دعاء مجرب: روایت شده از انس که گفت حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود که هر کس این دعا را در صبح و شام بخواند موکل نمایند حق تعالی بر او چهار فرشته که او را حفظ کنند از پیش رو و از پشت سر و از طرف راست و طرف چپش و در امان خدا و در حفظ خدا باشد و اگر سعی کنند خلایق تمام ضرری باو برسانند نتوانند و آن دعا این است بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحیمِ بِسْمِ اللهِ خَیْرِ الْاَسْماءِ بِسْمِ اللهِ رَبِّ الْاَرْضِ وَالسَّماءِ بِسْمِ اللهِ الَّذی لا یَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ سَمٌّ وَلا داءٌ بِسْمِ اللهِ اَصْبَحْتُ و

شده اند بشرق و مغرب و جن و انس و امّا الفاظ زیارت پس بدو نحو نقل شده یکی همان زیارتست که برای اوّل رجب نقل شد دیگر زیارتیست که شیخ کفعمی در کتاب بلد الامین از حضرت صادق علیه السلام نقلکرده اند زیارت چنین است میایستی نزد قبر آنحضرت و میگوئی اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ وَالسَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الْعَبْدُ الصّالِحُ الزَّكِیُّ اُودِعُكَ شَهادَةً مِنّی لَكَ تُقَرِّبُنی اِلَیْكَ فی یَوْمِ شَفاعَتِكَ اَشْهَدُ اَنَّكَ قُتِلْتَ وَلَمْ تَمُتْ بَلْ بِرَجاءِ حَیاتِكَ حَیِیَتْ قُلُوبُ شیعَتِكَ وَبِضِیاءِ نُورِكَ اهْتَدَی الطّالِبُونَ اِلَیْكَ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ نُورُ اللّٰهِ الَّذی لَمْ یُطْفَأْ وَلا یُطْفَأُ اَبَداً وَاَنَّكَ وَجْهُ اللّٰهِ الَّذی لَمْ یَهْلِكْ وَلا یُهْلَكُ اَبَداً وَاَشْهَدُ اَنَّ هٰذِهِ التُّرْبَةَ تُرْبَتُكَ وَهٰذَا الْحَرَمَ حَرَمُكَ وَهٰذَا الْمَصْرَعَ مَصْرَعُ بَدَنِكَ لا ذَلیلَ وَاللّٰهِ مُعِزُّكَ وَلا مَغْلُوبَ وَاللّٰهِ ناصِرُكَ هٰذِهِ شَهادَةٌ لی عِنْدَكَ اِلیٰ یَوْمِ قَبْضِ رُوحی بِحَضْرَتِكَ وَالسَّلامُ عَلَیْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ **چهارم** زیارت شبهای قدر است بدانکه احادیث در فضیلت زیارت امام حسین علیه السلام در ماه مبارک رمضان خصوص شب اوّل و نیمه و آخر آن و در خصوص شب قدر بسیار است و از حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقولست که هر که زیارت کند امام حسین علیه السلام را در شب بیست و سوم ماه رمضان و آن شبی است که امید هست شب قدر باشد و در آن شب هر امر محکمی جدا و مقدّر میشود مصافحه کنند با او روح بیست و چهار هزار ملک و پیغمبر که همه رخصت میطلبند از خدا در زیارت آنحضرت در این شب و در حدیث معتبر دیگر از حضرت صادق علیه السلام مرویست که چون شب قدر بشود منادی از آسمان هفتم از بطنان عرش ندا میکند که حقتعالی آمرزید کسی را که بزیارت قبر حسین علیه السلام آمده و در روایتی است که هر که شب قدر نزد قبر آنحضرت باشد و دو رکعت نماز گذارد نزد آنحضرت یا هر چه میسّر شود از حقتعالی سؤال کند بهشت را و پناه برد از آتش حقتعالی باو عطا فرماید سؤال او را و پناه دهد او را از آتش و ابن قولویه از حضرت صادق علیه السلام روایتکرده که هر که زیارت کند قبر امام حسین علیه السلام را در ماه رمضان و بمیرد در راه زیارت از برای او عرض و حسابی نخواهد بود و باو گویند که داخل بهشت شو بدون خوف و بیم و امّا الفاظیکه زیارت کرده میشود حضرت امام حسین علیه السلام بآن در لیلة قدر پس چنان است که شیخ مفید و محمّد بن المشهدی و ابن طاوس و شهید رحمهم الله در کتب مزار ذکر نموده اند و آن زیارت آنحضرت است در این شب و در عید فطر و قربان قرار داده اند و شیخ محمّد بن المشهدی باسناد معتبر از حضرت

صادق علیه السلام روایت کرده و گفته که آنحضرت فرمودند هر که اراده کرد که زیارت کند ابی عبدالله الحسین علیه السلام را پس برود بمشهد آنحضرت بعد از آنکه غسل کرده باشد و پوشیده باشد پاکیزه ترین جامه های خود را پس چون ایستادی نزد قبر آنحضرت پس رو کن خود را بجانب آنحضرت و قبله را ما بین دو کتف خود قرار ده و بگو

اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ الصِّدّیقَةِ الطّاهِرَةِ فاطِمَةَ سَیِّدَةِ نِساءِ الْعالَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ یا اَبا عَبْدِ اللهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلوةَ وَآتَیْتَ الزَّکوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَتَلَوْتَ الْکِتابَ حَقَّ تِلاوَتِهِ وَجاهَدْتَ فِی اللهِ حَقَّ جِهادِهِ وَصَبَرْتَ عَلَی الْاَذی فی جَنْبِهِ مُحْتَسِباً حَتّی اَتیکَ الْیَقینُ اَشْهَدُ اَنَّ الَّذینَ خالَفُوکَ وَحارَبُوکَ وَالَّذینَ خَذَلُوکَ وَالَّذینَ قَتَلُوکَ مَلْعُونُونَ عَلی لِسانِ النَّبِیِّ الْاُمِّیِّ وَقَدْ خابَ مَنِ افْتَری لَعَنَ اللهُ الظّالِمینَ لَکُمْ مِنَ الْاَوَّلینَ وَالْآخِرینَ وَضاعَفَ عَلَیْهِمُ الْعَذابَ الْاَلیمَ اَتَیْتُکَ یا مَوْلایَ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ زائِراً عارِفاً بِحَقِّکَ مُوالِیاً لِاَوْلِیائِکَ مُعادِیاً لِاَعْدائِکَ مُسْتَبْصِراً بِالْهُدَی الَّذی اَنْتَ عَلَیْهِ عارِفاً بِضَلالَةِ مَنْ خالَفَکَ فَاشْفَعْ لی عِنْدَ رَبِّکَ

پس بچسبان خود را بر قبر و رو بگذار بر آن بگذار پس برو بجانب سر مقدس و بگو

اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حُجَّةَ اللهِ فی اَرْضِهِ وَسَمائِهِ صَلَّی اللهُ عَلی رُوحِکَ الطَّیِّبِ وَجَسَدِکَ الطّاهِرِ وَعَلَیْکَ السَّلامُ یا مَوْلایَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ

پس بچسبان خود را بقبر و ببوس آنرا و بگذار روی خود را بر آن و برگرد بجانب سر پس دو رکعت نماز زیارت گذارد و نماز کن بعد از آن دو رکعت هر چه میسر شود از نماز پس برو بسمت پا و زیارت کن علی بن الحسین علیهما السلام را و بگو

اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ وَابْنَ مَوْلایَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ لَعَنَ اللهُ مَنْ ظَلَمَکَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ قَتَلَکَ وَضاعَفَ عَلَیْهِمُ الْعَذابَ الْاَلیمَ

و دعا کن با آنچه میخواهی پس زیارت کن شهدا را و در حالیکه میل کنی از سمت پا بطرف قبله پس بگو

اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ اَیُّهَا الصِّدّیقُونَ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ اَیُّهَا الشُّهَداءُ الصّابِرُونَ اَشْهَدُ اَنَّکُمْ جاهَدْتُمْ فی سَبیلِ اللهِ

وَاَنْتَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ حَفیظٌ اِنَّ وَلِیِّیَ اللهُ الَّذی نَزَّلَ الْکِتابَ وَهُوَ یَتَوَلَّی الصّالِحینَ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِیَ اللهُ لا اِلهَ اِلّا هُوَ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظیمِ

چهاردهم دعای حضرت رسول صلی الله علیه وآله

اَللّهُمَّ اِنّی اَعُوذُ بِکَ اَنْ اَفْتَقِرَ فی غِناکَ اَوْ اَضِلَّ فی هُداکَ اَوْ اُذَلَّ فی عِزِّکَ اَوْ اُضامَ فی سُلْطانِکَ اَوْ اُضْطَهَدَ وَالْاَمْرُ اِلَیْکَ اَللّهُمَّ اِنّی اَعُوذُ بِکَ اَنْ اَقُولَ زُوراً اَوْ اَغْشی فُجُوراً اَوْ اَکُونَ بِکَ مَغْرُوراً

پانزدهم دعائیست از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که ابوحمزه ثمالی روایت کرده که گفت از

وَصَبَرْتُمْ عَلَى الْأَذَى فِي جَنْبِ اللّٰهِ وَنَصَحْتُمْ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ حَتَّى أَتَاكُمُ الْيَقِينُ أَشْهَدُ أَنَّكُمْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّكُمْ تُرْزَقُونَ فَجَزَاكُمُ اللّٰهُ عَنِ الْإِسْلَامِ وَأَهْلِهِ أَفْضَلَ جَزَاءِ الْمُحْسِنِينَ وَجَمَعَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ فِي مَحَلِّ النَّعِيمِ پس میروی بزیارت عباس بن امیرالمؤمنین علیهما السلام و چون رسیدی آنجا و ایستادی نزد آنجناب بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ الْمُطِيعُ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ جَاهَدْتَ وَنَصَحْتَ وَصَبَرْتَ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ لَعَنَ اللّٰهُ الظَّالِمِينَ لَكُمْ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَأَلْحَقَهُمْ بِدَرْكِ الْجَحِيمِ پس نماز تطوع کند در مسجد آنجناب هرچه خواهد و برگردد

پنجم

زیارت حضرت امام حسین علیه السلام است در عید فطر و قربان بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در یکشب از سه شب قبر امام حسین علیه السلام را زیارت کند گناهان گذشته و آینده اش آمرزیده شود شب عید فطر یا شب عید اضحی یا شب نیمه شعبان و در روایت معتبر از حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام منقولست که فرمود سه شب است که هر که زیارت کند حضرت امام حسین علیه السلام را در آن شبها گناهان گذشته و آینده اش آمرزیده شود شب نصف شعبان و شب بیست و سیم ماه رمضان و شب عید فطر و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که کسیکه زیارت کند امام حسین علیه السلام را در شب نیمه شعبان و شب عید فطر و شب عرفه در یکسال بنویسد حق تعالی از برای او هزار حج مبرور و هزار عمرهٔ مقبوله و برآورده شود از برای او هزار حاجت دنیا و آخرت و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام مرویست که هر که شب عرفه در زمین کربلا باشد و بماند آنجا تا زیارت روز عید کند و برگردد نگاه دارد حق تعالی او را از شر آن سال بدانکه علماء از برای این دو عید شریف دو زیارت نقلکرده اند یکی زیارت سابقه که بجهة لیالی قدر ذکر شد و دیگر این زیارتست و از کلمات ایشان ظاهر میشود که زیارت سابقه مال روزهای عید است و این زیارت مال شبهای عید است فرموده اند چون اراده کنی زیارت آنحضرت را در این دو شب پس بایست بر در قبهٔ مطهره و نظر بیفکن بجانب قبر و بگو بجهة استیذان

يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللّٰهِ يَا ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ عَبْدُكَ وَابْنُ أَمَتِكَ الذَّلِيلُ بَيْنَ يَدَيْكَ وَالْمُصَغَّرُ فِي عُلُوِّ قَدْرِكَ وَالْمُعْتَرِفُ بِحَقِّكَ جَاءَكَ مُسْتَجِيراً بِكَ قَاصِداً إِلَى حَرَمِكَ

حضرت امام محمد باقر علیه السلام ... [illegible] ... بسم الله الرحمن الرحیم حسبی الله توکلت علی الله الجأت امری الی الله ... اللهم انی اسئلک من خیر الدنیا و الآخرة و اعوذ بک من خزی الدنیا و عذاب الآخرة ... [illegible]

مُتَوَجِّهاً اِلٰی مَقامِكَ مُتَوَسِّلاً اِلَی اللّٰهِ تَعالٰی بِكَ ءَ اَدْخُلُ یا مَوْلایَ ءَ اَدْخُلُ یا وَلِیَّ اللّٰهِ ءَ اَدْخُلُ یا مَلائِكَةَ اللّٰهِ الْمُحْدِقینَ بِهٰذَا الْحَرَمِ الْمُقیمینَ فی هٰذَا الْمَشْهَدِ

پس اگر دلت خاشع شد و چشمت گریان شد داخل شو و مقدم دار پای راست را بر پای چپ و بگو

بِسْمِ اللّٰهِ وَ بِاللّٰهِ وَ فی سَبیلِ اللّٰهِ وَ عَلٰی مِلَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ اَنْزِلْنی مُنْزَلاً مُبارَكاً وَ اَنْتَ خَیْرُ الْمُنْزِلینَ پس بگو اَللّٰهُ اَكْبَرُ كَبیراً وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ كَثیراً وَ سُبْحانَ اللّٰهِ بُكْرَةً وَ اَصیلاً وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ الْماجِدِ الْاَحَدِ الْمُتَفَضِّلِ الْمَنّانِ الْمُتَطَوِّلِ الْحَنّانِ الَّذی مِنْ تَطَوُّلِهِ سَهَّلَ لی زِیارَةَ مَوْلایَ بِاِحْسانِهِ وَ لَمْ یَجْعَلْنی عَنْ زِیارَتِهِ مَمْنُوعاً وَ لا عَنْ ذِمَّتِهِ مَدْفُوعاً بَلْ تَطَوَّلَ وَ مَنَحَ

پس داخل شو و چون بمیان روضه رسیدی بایست محاذی قبر مطهر با حال خضوع و گریه و تضرع و بگو

اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ اٰدَمَ صِفْوَةِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ نُوحٍ اَمینِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ اِبْراهیمَ خَلیلِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ مُوسٰی كَلیمِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ عیسٰی رُوحِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَ اٰلِهِ حَبیبِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ عَلِیٍّ حُجَّةِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الْوَصِیُّ الْبَرُّ التَّقِیُّ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا ثارَ اللّٰهِ وَ ابْنَ ثارِهِ وَ الْوِتْرَ الْمَوْتُورَ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَ اٰتَیْتَ الزَّكٰوةَ وَ اَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَیْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ جاهَدْتَ فِی اللّٰهِ حَقَّ جِهادِهِ حَتَّی اسْتُبیحَ حُرْمَتُكَ وَ قُتِلْتَ مَظْلُوماً

پس بایست در نزد سر مقدس با دل خاشع و چشم گریان و بگو

اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا اَبا عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ سَیِّدِ الْوَصِیّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ فاطِمَةَ الزَّهْراءِ سَیِّدَةِ نِساءِ الْعالَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا بَطَلَ الْمُسْلِمینَ یا مَوْلایَ اَشْهَدُ اَنَّكَ كُنْتَ نُوراً فِی الْاَصْلابِ الشّامِخَةِ وَ الْاَرْحامِ الْمُطَهَّرَةِ لَمْ تُنَجِّسْكَ الْجاهِلِیَّةُ بِاَنْجاسِها وَ لَمْ تُلْبِسْكَ مِنْ مُدْلَهِمّاتِ

از محمد بن سنان روایت نموده که خادم حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقول است که در وقتی که مامون دختر خود را بعقد امام محمد تقی علیه السلام در آورد برای او کاغذی نوشت حضرت ... است از برای هر زنی مهریه ... مال از دنیا ... وسائل ... پدر مرد و مادر ... جناب موسی بن جعفر و مادر حضرت از پدرش جعفر بن محمد و مادر حضرت از پدرش محمد بن علی و مادر حضرت از پدرش علی بن الحسین و مادر حضرت از پدرش حسین بن علی و مادر حضرت از پدرش حسن و مادر علی بن ابیطالب امیرالمؤمنین صلوات الله علیهم

ثِیابِهَا وَاَشْهَدُ اَنَّكَ مِنْ دَعَائِمِ الدِّیْنِ وَاَرْکَانِ الْمُسْلِمِیْنَ وَمَعْقِلِ الْمُؤْمِنِیْنَ وَ
اَشْهَدُ اَنَّكَ الْاِمَامُ الْبَرُّ التَّقِیُّ الرَّضِیُّ الزَّکِیُّ الْهَادِی الْمَهْدِیُّ وَاَشْهَدُ اَنَّ الْاَئِمَّةَ
مِنْ وُلْدِكَ کَلِمَةُ التَّقْوٰی وَاَعْلَامُ الْهُدٰی وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقٰی وَالْحُجَّةُ عَلٰی اَهْلِ الدُّنْیَا

پس بچسپاں خود را بقبر بگو اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَیْهِ رَاجِعُوْنَ یَا مَوْلَایَ اَنَا مُوَالٍ لِوَلِیِّکُمْ وَ
مُعَادٍ لِعَدُوِّکُمْ وَاَنَا بِکُمْ مُؤْمِنٌ وَبِاِیَابِکُمْ مُوْقِنٌ بِشَرَایِعِ دِیْنِیْ وَخَوَاتِیْمِ عَمَلِیْ
وَقَلْبِیْ لِقَلْبِکُمْ سِلْمٌ وَاَمْرِیْ لِاَمْرِکُمْ مُتَّبِعٌ یَا مَوْلَایَ اَتَیْتُكَ خَائِفًا فَاٰمِنِّیْ وَاَتَیْتُكَ
مُسْتَجِیْرًا فَاَجِرْنِیْ وَاَتَیْتُكَ فَقِیْرًا فَاَغْنِنِیْ سَیِّدِیْ وَمَوْلَایَ اَنْتَ مَوْلَایَ حُجَّةُ
اللّٰهِ عَلَی الْخَلْقِ اَجْمَعِیْنَ اٰمَنْتُ بِسِرِّکُمْ وَعَلَانِیَتِکُمْ وَبِظَاهِرِکُمْ وَبَاطِنِکُمْ وَاَوَّلِکُمْ
وَاٰخِرِکُمْ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ التَّالِیْ لِکِتَابِ اللّٰهِ وَاَمِیْنُ اللّٰهِ الدَّاعِیْ اِلَی اللّٰهِ بِالْحِکْمَةِ وَ
الْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ لَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَاُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً

سَمِعَتْ بِذٰلِكَ فَرَضِیَتْ بِهٖ پس دو رکعت نماز زیارت بجا آر بعد از سلام بگو
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ لَكَ صَلَّیْتُ وَلَكَ رَکَعْتُ وَلَكَ سَجَدْتُ وَحْدَكَ لَا شَرِیْكَ لَكَ
فَاِنَّهٗ لَا تَجُوْزُ الصَّلٰوةُ وَالرُّکُوْعُ وَالسُّجُوْدُ اِلَّا لَكَ لِاَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ الَّذِیْ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اَنْتَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَبْلِغْهُمْ عَنِّیْ اَفْضَلَ السَّلَامِ وَالتَّحِیَّةِ
وَارْدُدْ عَلَیَّ مِنْهُمُ السَّلَامَ اَللّٰهُمَّ وَهَاتَانِ الرَّکْعَتَانِ هَدِیَّةٌ مِّنِّیْ اِلٰی سَیِّدِیَ الْحُسَیْنِ
بْنِ عَلِیٍّ عَلَیْهِمَا السَّلَامُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّعَلَیْهِ وَتَقَبَّلْهُمَا مِنِّیْ وَاجْزِنِیْ عَلَیْهِمَا

اَفْضَلَ اَمَلِیْ وَرَجَائِیْ فِیْكَ وَفِیْ وَلِیِّكَ یَا وَلِیَّ الْمُؤْمِنِیْنَ پس بچسپاں خود را بر قبر و ببوس

و از او بگو اَلسَّلَامُ عَلَی الْحُسَیْنِ بْنِ عَلِیٍّ الْمَظْلُوْمِ الشَّهِیْدِ قَتِیْلِ الْعَبَرَاتِ وَاَسِیْرِ الْکُرُبَاتِ
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَشْهَدُ اَنَّهٗ وَلِیُّكَ وَابْنُ وَلِیِّكَ وَصَفِیُّكَ الثَّائِرُ بِحَقِّكَ اَکْرَمْتَهٗ
بِکَرَامَتِكَ وَخَتَمْتَ لَهٗ بِالشَّهَادَةِ وَجَعَلْتَهٗ سَیِّدًا مِّنَ السَّادَةِ وَقَائِدًا مِّنَ الْقَادَةِ

[illegible]

وَاَكْرَمْتَهُ بِطيبِ الْوِلادَةِ وَاَعْطَيْتَهُ مَواريثَ الْاَنْبِياءِ وَجَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلى خَلْقِكَ مِنَ الْاَوْصِياءِ فَاَعْذَرَ فِى الدُّعاءِ وَمَنَحَ النُّصْحَ وَبَذَلَ مُهْجَتَهُ فيكَ حَتَّى اسْتَنْقَذَ عِبادَكَ مِنَ الْجَهالَةِ وَحَيْرَةِ الضَّلالَةِ وَقَدْ تَوازَرَ عَلَيْهِ مَنْ غَرَّتْهُ الدُّنْيا وَباعَ حَظَّهُ مِنَ الْاخِرَةِ بِالْاَدْنى وَتَرَدّى فى هَواهُ وَاَسْخَطَكَ وَاَسْخَطَ نَبِيَّكَ وَاَطاعَ مِنْ عِبادِكَ اُولِى الشِّقاقِ وَالنِّفاقِ وَحَمَلَةَ الْاَوْزارِ الْمُسْتَوْجِبينَ النّارَ فَجاهَدَهُمْ فيكَ صابِراً مُحْتَسِباً مُقْبِلاً غَيْرَ مُدْبِرٍ لا تَأْخُذُهُ فِى اللّهِ لَوْمَةُ لائِمٍ حَتّى سُفِكَ فى طاعَتِكَ دَمُهُ وَاسْتُبيحَ حَريمُهُ اَللّهُمَّ الْعَنْهُمْ لَعْناً وَبيلاً وَعَذِّبْهُمْ عَذاباً اَليماً

پس برگرد بجانب علی بن الحسین علیهما السلام و آنجناب در طرف پای مبارک حضرت حسین علیه السلام است پس بگو

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وَلِىَّ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ خاتَمِ النَّبِيّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ فاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِساءِ الْعالَمينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْمَظْلُومُ الشَّهيدُ بِاَبى اَنْتَ وَاُمّى عِشْتَ سَعيداً وَقُتِلْتَ مَظْلُوماً شَهيداً

پس رو کن بسوی قبور شهداء رضوان الله علیهم و بگو

اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ اَيُّهَا الذّابُّونَ عَنْ تَوْحيدِ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ بِما صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدّارِ بِاَبى اَنْتُمْ وَاُمّى فُزْتُمْ فَوْزاً عَظيماً

پس برو بمشهد عباس بن علی علیهما السلام و بایست نزد ضریح شریف آنجناب بگو

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْعَبْدُ الصّالِحُ وَالصِّدّيقُ الْمُواسى اَشْهَدُ اَنَّكَ آمَنْتَ بِاللّهِ وَنَصَرْتَ ابْنَ رَسُولِ اللّهِ وَدَعَوْتَ اِلى سَبيلِ اللّهِ وَواسَيْتَ بِنَفْسِكَ فَعَلَيْكَ مِنَ اللّهِ اَفْضَلُ التَّحِيَّةِ وَالسَّلامِ

پس بچسبان خود را بقبر و بگو

بِاَبى اَنْتَ وَاُمّى يا ناصِرَ دينِ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا ناصِرَ الْحُسَيْنِ الصِّدّيقِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا ناصِرَ الْحُسَيْنِ الشَّهيدِ عَلَيْكَ مِنّى السَّلامُ ما بَقيتُ وَبَقِىَ اللَّيْلُ وَالنَّهارُ

پس نماز کن در نزد سر آنحضرت دو رکعت و بگو بعد از آن آنچه را که میگفتی در نزد سر حضرت حسین علیه السلام

وتفوّق النوائب اللّهمّ إنّه أنجحته فيما عزمتُ أمري عليه وقد ذكرتُ على الإجابة وتعمل اللّهمّ فيه ما أوسع وزدني منه ما تيسّر واكفني فيه المهمّ وادفع به عنّي كلّ ملمّ واجعل يا ربّ عواقبه غنماً ومخوفه سلماً وبعده قرباً وجدبه خصباً وأرسل اللّهمّ إجابتي وأنجح طلبتي واقض حاجتي واقطع عنّي عوائقها وامنع عنّي بوائقها وأعطني اللّهمّ لواء الظفر والخيرة فيما استخرتك ووفور المغنم فيما دعوتك وعوائد الإفضال فيما رجوتك وأقرنه اللّهمّ بالنجاح وحطه بالصلاح وأرني أسباب الخيرة فيه واضحة

یعنی بخوان دعاء اَللّهُمَّ اِنّی صَلَّیْتُ الخ پس برگرد بسوی مشهد حسین علیه السلام و بمان در نزد آنحضرت
آنچه خواهی مگر آنکه مستحب است اتخاذ آن مکان بسوی خوابگاه قرار ندهی چون خواهی وداع کنی آن
حضرت را بایست در نزد سر و گریه کن و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ سَلامَ مُوَدِّعٍ لا
قالٍ وَلا سَئِمٍ فَاِنْ اَنْصَرِفْ فَلا عَنْ مَلالَةٍ وَاِنْ اُقِمْ فَلا عَنْ سُوءِ ظَنٍّ بِما وَعَدَ اللهُ
الصّابِرینَ یا مَوْلایَ لا جَعَلَهُ اللهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنّی لِزِیارَتِکَ وَرَزَقَنِیَ الْعَوْدَ اِلَیْکَ
وَالْمَقامَ فی حَرَمِکَ وَالْکَوْنَ فی مَشْهَدِکَ آمینَ رَبَّ الْعالَمینَ پس ببوس ضریح را و جمیع
بدن خود را بر آن بمال بدرستیکه آن باعث امان و حرز تست و بیرون برو از نزد آنحضرت بطوریکه روت
بجانب قبر باشد و پشت بر او مکن و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا بابَ الْمَقامِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا شَریکَ
الْقُرْآنِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حُجَّةَ الْخِصامِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا سَفینَةَ النَّجاةِ اَلسَّلامُ
عَلَیْکُمْ یا مَلائِکَةَ رَبِّیَ الْمُقیمینَ فی هذَا الْحَرَمِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَبَداً ما بَقیتُ وَبَقِیَ
اللَّیْلُ وَالنَّهارُ و بگو اِنّا لِلّهِ وَاِنّا اِلَیْهِ راجِعُونَ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ الْعَلِیِّ
الْعَظیمِ پس برو بیرون و سید بن طاوس و محمد بن المشهدی گفته اند پس در وقتیکه چنین کردی مثل کسی باشی
که زیارت کرده خدا را در عرش **ششم** زیارت امام حسین علیه السلام در روز عرفه است بدانکه اهل
بیت عصمت و طهارت علیهم السلام در باب زیارت عرفه رسیده از کثرت اخبار و بسیاری فضیلت و ثواب
زیاده از آنکه احصا شود و ما بجهت تشویق زائرین بذکر چند حدیث اکتفا مینمائیم بسند معتبر از بشیر
دهان منقول است که گفت عرض کردم بخدمت حضرت صادق علیه السلام که گاه هست حج از من فوت میشود و روز
عرفه را نزد قبر امام حسین علیه السلام میگذرانم فرمود که نیکو میکنی ای بشیر هر مؤمنی که بزیارت قبر امام حسین
علیه السلام برود با شناسائی حق آنحضرت در غیر روز عید نوشته شود برای او ثواب بیست حج و بیست عمره
مبروره مقبوله و بیست جهاد با پیغمبر مرسل یا امام عادل و هرکه زیارت کند آنحضرت را در روز عید بنویسد
حق تعالی برای او ثواب صد حج و صد عمره و صد جهاد با پیغمبر مرسل یا امام عادل و هرکه زیارت کند آن
حضرت را در روز عرفه با معرفت حق آنحضرت نوشته شود برای او ثواب هزار حج و هزار عمره پسندیده
مقبوله و هزار جهاد با پیغمبر مرسل یا امام عادل گفتم که چگونه حاصل میشود برای من ثواب موقف عرفات

وَ اَعْلامُ غَیْبِها لِلاَئِمَّةِ وَ اَنْدِیَة [illegible]
خَفّاقٌ تَسْبیحُها وَ اَنْفَسُ صَریحٍ [illegible]
تُنْبِئُ بِها [illegible] اَللّهُمَّ [illegible]
وَ اَطْلِقْ [illegible] وَ مَکِّنْ [illegible]
[illegible] بِالنَّعیمِ [illegible]
لِاَنَّهُمْ [illegible]

[illegible] اَللّهُمَّ [illegible] انْطَفی بِانْطِفائِها [illegible]
وَ الْاَمَلُ [illegible]
[illegible] عَفْوِکَ [illegible]
وَ اجْعَلْها [illegible]
[illegible] الْاِصْطِلامِ وَ اسْتَوْجَبَ [illegible]
عَلی عَدْلِکَ [illegible] وَ اسْتَخَفَّتْ [illegible]

پس انحضرت نظر کرد بسوی من مانند کسیکه خشمناک باشد و فرمود که ای بشیر هرگاه مؤمنی برود بزیارت قبر امام حسین علیه السلام در روز عرفه و غسل کند در نهر فرات پس متوجه شود بسوی قبر انحضرت بنویسد حقتعالی از برای او در هر گامی که برمیدارد حجّی که با همه مناسک بعمل آورده باشد و چنین گمان دارم که فرمود و عمره و در احادیث کثیره بسیار معتبره وارد شده که حقتعالی در روز عرفه اوّل نظر رحمت بسوی زائران قبر حسین علیه السلام میافکند پیش از آنکه نظر باهل موقف عرفات کند و در حدیث معتبر از رفاعه منقولست که حضرت صادق علیه السلام بمن فرمود که امسال حج کردی گفتم فدایت شوم زری نداشتم که بحج روم ولکن عرفه را نزد قبر امام حسین علیه السلام گذرانیدم فرمود که ای رفاعه هیچ کوتاهی نکردی از آنچه اهل منی در آن بودند اگر نه این بود که کراهت دارم که مردم ترک حج کنند هر اینه حدیثی برای تو میگفتم که هرگز ترک زیارت قبر انحضرت نکنی پس ساعتی ساکت شد و بعد از آن فرمود که خبر داد مرا پدرم که هر که بیرون رود بسوی قبر امام حسین علیه السلام و عارف بحق انحضرت باشد و با تکبر نرود همراه او میشوند هزار ملک از جانب راست و هزار ملک از جانب چپ و نوشته شود برای او ثواب هزار حج و هزار عمره که با پیغمبر یا وصی پیغمبر کرده باشد و امّا کیفیت زیارت انحضرت پس چنانست که علماء اجلاء و دوستان مذهب ملّة فرموده اند چون خواستی انحضرت را در این روز زیارت کنی پس اگر ممکن شد ترا که از فرات غسل کنی چنان کن و اگر نه از هر جائیکه ترا ممکن باشد و پاکیزه ترین جامه های خود را بپوش و قصد زیارت انحضرت کن در حالتیکه با آرام و وقار رونده باشی پس چون بدر حائر رسیدی بگو اَللهُ اَکْبَرُ و بگو اَللهُ اَکْبَرُ کَبِیراً وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ کَثِیراً وَسُبْحَانَ اللهِ بُکْرَةً وَاَصِیلاً وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی هَدَانَا لِهٰذَا وَمَا کُنَّا لِنَهْتَدِیَ لَوْلَا اَنْ هَدَانَا اللهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ اَلسَّلَامُ عَلٰی رَسُولِ اللهِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ اَلسَّلَامُ عَلٰی اَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ اَلسَّلَامُ عَلٰی فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَیِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِینَ اَلسَّلَامُ عَلَی الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ اَلسَّلَامُ عَلٰی عَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ اَلسَّلَامُ عَلٰی مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ اَلسَّلَامُ عَلٰی جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ اَلسَّلَامُ عَلٰی مُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ اَلسَّلَامُ عَلٰی عَلِیِّ بْنِ مُوسٰی اَلسَّلَامُ عَلٰی مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ اَلسَّلَامُ عَلٰی عَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ اَلسَّلَامُ عَلَی الْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ اَلسَّلَامُ عَلَی الْخَلَفِ الصَّالِحِ الْمُنْتَظَرِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا اَبَا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ عَبْدُکَ وَابْنُ عَبْدِکَ وَ

سَتْرِ الْعَوَارِ وَخِفَّتْ تَعْوِیقَهَا لِلْاِجَابَةِ وَرَدَّهَا اِیَّایَ عَنْ قَضَاءِ حَاجَتِی بِاِعْطَائِهَا الطَّلِبَةِ وَقَطْعِهَا الْاَسْبَابَ دُونَ رَغْبَتِی مِنْ تَجَلِّیهَا فَقَدْ اَنْقَضَ ظَهْرِی مِنْ ثِقْلِهَا وَعَطَّلَنِی مِنَ الْاِسْتِقْلَالِ بِحَمْلِهَا وَاَرْجُو رَبَّ الْاَرْبَابِ لَکَ عَلَی الطَّالِبِینَ وَعَفْوُکَ عَلَی الْمُذْنِبِینَ وَرَحْمَتُکَ لِلْعَاصِینَ فَاَقْبَلْتُ بِثِقَتِی مُتَوَکِّلاً عَلَیْکَ طَارِحاً نَفْسِی بَیْنَ یَدَیْکَ شَاکِیاً بَثِّی اِلَیْکَ مَا لَا اَسْتَوْجِبُهُ مِنْ تَفْرِیجِ الْهَمِّ وَلَا اَسْتَحِقُّهُ مِنْ تَنْفِیسِ الْغَمِّ مُسْتَقِیلاً لَکَ اِیَّایَ وَاثِقاً مَوْلَایَ بِکَ اَللّٰهُمَّ فَامْنُنْ عَلَیَّ بِالْفَرَجِ وَتَطَوَّلْ بِذَهَابِ الْغَمِّ وَ...

ابن امتك الموالى لوليك المعادى لعدوك استجار بمشهدك و تقرب الى الله

بقصدك الحمد لله الذى هدانى لولايتك و خصنى بزيارتك و سهل لى قصدك

پھر داخل روضہ ہو اور بالائے سر کھڑے ہو کر کہو السلام عليك يا وارث ادم صفوة الله السلام

عليك يا وارث نوح نبى الله السلام عليك يا وارث ابرهيم خليل الله السلام

عليك يا وارث موسى كليم الله السلام عليك يا وارث عيسى روح الله السلام

عليك يا وارث محمد حبيب الله السلام عليك يا وارث امير المؤمنين السلام عليك

يا وارث فاطمة الزهراء السلام عليك يا بن محمد المصطفى السلام عليك يا بن

على المرتضى السلام عليك يا بن فاطمة الزهراء السلام عليك يا بن خديجة

الكبرى السلام عليك يا ثار الله و ابن ثاره و الوتر الموتور اشهد انك قد

اقمت الصلوة و اتيت الزكوة و امرت بالمعروف و نهيت عن المنكر و اطعت

الله حتى اتاك اليقين فلعن الله امة قتلتك و لعن الله امة ظلمتك و لعن

الله امة سمعت بذلك فرضيت به يا مولاى يا ابا عبد الله اشهد الله و

ملائكته و انبياءه و رسله انى بكم مؤمن و بإيابكم موقن بشرايع دينى و

خواتيم عملى و منقلبى الى ربى فصلوات الله عليكم و على ارواحكم و على اجسادكم

و على شاهدكم و على غائبكم و ظاهركم و باطنكم السلام عليك يا بن خاتم

النبيين و ابن سيد الوصيين و ابن امام المتقين و ابن قائد الغر المحجلين الى

جنات النعيم و كيف لا تكون كذلك و انت باب الهدى و امام التقى و العروة

الوثقى و الحجة على اهل الدنيا و خامس اصحاب الكساء غذتك يد الرحمة

و رضعت من ثدى الايمان و ربيت فى حجر الاسلام فالنفس غير راضية بفراقك

و لا شاكة فى حياتك صلوات الله عليك و على ابائك و ابنائك السلام

عَلَيْكَ يَا صَرِيعَ الْعَبْرَةِ السَّاكِبَةِ وَقَرِينَ الْمُصِيبَةِ الرَّاتِبَةِ لَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً اسْتَحَلَّتْ مِنْكَ الْمَحَارِمَ فَقُتِلْتَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ مَقْهُورًا وَاَصْبَحَ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِكَ مَوْتُورًا وَاَصْبَحَ كِتَابُ اللّٰهِ بِفَقْدِكَ مَهْجُورًا اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلٰى جَدِّكَ وَاَبِيكَ وَاُمِّكَ وَاَخِيكَ وَعَلَى الْاَئِمَّةِ مِنْ بَنِيكَ وَعَلَى الْمُسْتَشْهَدِينَ مَعَكَ وَعَلَى الْمَلَائِكَةِ الْحَافِّينَ بِقَبْرِكَ وَالشَّاهِدِينَ لِزُوَّارِكَ الْمُؤْمِنِينَ بِالْقَبُولِ عَلٰى دُعَاءِ شِيعَتِكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ بِاَبِي اَنْتَ وَاُمِّي يَا ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ بِاَبِي اَنْتَ وَاُمِّي يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِيَّةُ وَجَلَّتِ الْمُصِيبَةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلٰى جَمِيعِ اَهْلِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ فَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً اَسْرَجَتْ وَاَلْجَمَتْ وَتَهَيَّاَتْ لِقِتَالِكَ يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ قَصَدْتُ حَرَمَكَ وَاَتَيْتُ مَشْهَدَكَ اَسْاَلُ اللّٰهَ بِالشَّاْنِ الَّذِي لَكَ عِنْدَهُ وَبِالْمَحَلِّ الَّذِي لَكَ لَدَيْهِ اَنْ يُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ يَجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بِمَنِّهِ وَجُودِهِ وَكَرَمِهِ

پس بوس ضریح را پس دو رکعت نماز کن در بالای سر و در این دو رکعت هر سوره که میخواهی بخوان و چون فارغ شدی بگو

اَللّٰهُمَّ اِنِّي صَلَّيْتُ وَرَكَعْتُ وَسَجَدْتُ لَكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لِاَنَّ الصَّلٰوةَ وَالرُّكُوعَ وَالسُّجُودَ لَا يَكُونُ اِلَّا لَكَ لِاَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَبْلِغْهُمْ عَنِّي اَفْضَلَ التَّحِيَّةِ وَالسَّلَامِ وَارْدُدْ عَلَيَّ مِنْهُمُ التَّحِيَّةَ وَالسَّلَامَ اَللّٰهُمَّ وَهَاتَانِ الرَّكْعَتَانِ هَدِيَّةٌ مِنِّي اِلٰى مَوْلَايَ وَسَيِّدِي وَاِمَامِي الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْ ذٰلِكَ مِنِّي وَاْجُرْنِي عَلٰى ذٰلِكَ اَفْضَلَ اَمَلِي وَرَجَائِي فِيكَ وَفِي وَلِيِّكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پس برخیز و برو بسوی پای مبارک حضرت حسین علیه السلام و زیارت کن علی بن الحسین علیهما السلام را و سر آنجناب در نزد پای

وَهَيْبَةٍ وَارْفَعْ اَعْيُنَهُمْ بِالْاِسْتِقَامَةِ وَانْطِقْ ... اللّٰهُمَّ ... وَعَنَاءَ الْاَسْفَارِ وَسَهِّلْ لَنَا حُزُونَةَ الْاَوْعَارِ وَاطْوِ لَنَا ... حَتّٰى تُقَرِّبَ لَنَا الْبَعِيدَ وَتُسَهِّلَ وُعُورَ الشَّدِيدِ اَللّٰهُمَّ ... الْوَاقِيَةِ ... الْكَافِيَةِ ...

ابیعبدالله علیه السلام است پس بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ نَبِيِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْحُسَيْنِ الشَّهيدِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الشَّهيدُ ابْنُ الشَّهيدِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْمَظْلُومُ وَابْنُ الْمَظْلُومِ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً سَمِعَتْ بِذلِكَ فَرَضِيَتْ بِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلايَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللهِ وَابْنَ وَلِيِّهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الْمُصيبَةُ وَجَلَّتِ الرَّزِيَّةُ بِكَ عَلَيْنا وَعَلى جَميعِ الْمُؤْمِنينَ فَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَاَبْرَءُ اِلَى اللهِ وَاِلَيْكَ مِنْهُمْ فِي الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ

پس توجه کن بجانب شهداء و زیارت کن ایشان را و بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَوْلِياءَ اللهِ وَاَحِبّاءَهُ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَصْفِياءَ اللهِ وَاَوِدّاءَهُ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَنْصارَ دينِ اللهِ وَاَنْصارَ نَبِيِّهِ وَاَنْصارَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ وَاَنْصارَ فاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِساءِ الْعالَمينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَنْصارَ اَبي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ الْوَلِيِّ النّاصِحِ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَنْصارَ اَبي عَبْدِ اللهِ الْحُسَيْنِ الشَّهيدِ الْمَظْلُومِ صَلَواتُ اللهِ عَلَيْهِمْ اَجْمَعينَ بِاَبي اَنْتُمْ وَاُمّي طِبْتُمْ وَطابَتِ الْاَرْضُ الَّتي فيها دُفِنْتُمْ وَفُزْتُمْ وَاللهِ فَوْزاً عَظيماً يا لَيْتَني كُنْتُ مَعَكُمْ فَاَفُوزَ مَعَكُمْ فِي الْجِنانِ مَعَ الشُّهَداءِ وَالصّالِحينَ وَحَسُنَ اُولئِكَ رَفيقاً وَالسَّلامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ

پس برگرد بجانب سر امام حسین علیه السلام و بسیار دعا کن از برای خود و از برای اهل و عیال و برادران مؤمن خود و سید بن طاوس شهید فرموده اند پس برو بمشهد جناب عباس رضی الله عنه همینکه رسیدی بانجا بایست نزد قبر آنجناب و بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبَا الْفَضْلِ الْعَبّاسَ بْنَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ اَوَّلِ الْقَوْمِ اِسْلاماً وَاَقْدَمِهِمْ ايماناً وَاَقْوَمِهِمْ بِدينِ اللهِ وَاَحْوَطِهِمْ عَلَى الْاِسْلامِ اَشْهَدُ لَقَدْ نَصَحْتَ لِلّهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِاَخيكَ فَنِعْمَ الْاَخُ الْمُواسي فَلَعَنَ

خیر العلانیة واجعلها اللهم
رب عظیم الشأن یا سامع الدعاء
واجعل اللیل علی بیتی
من الآفات والنهار مانعا
من الهلکات واقطع عنی
قطع الوصیة بقدرتک
واکفنی شر من وشر
حتی تکون الصحة والعافیة فیه
معا حبیب والغنی بالیمن و
منافقی والعز مستقبلی
الشر معافی والأمن
والفوز معافی والطول و
منی اعطی ذلک والعون وانت
المن والقوة والعز وبیمانک
علی کل شیء قدیر

(بصیغه دیگر)

مناجات طلب روزی

اللهم ارسل علی سجال
رزقک مدرارا و

اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً اسْتَحَلَّتْ مِنْكَ الْمَحارِمَ وَانْتَهَكَتْ فى قَتْلِكَ حُرْمَةَ الْاِسْلامِ فَنِعْمَ الْاَخُ الصّابِرُ الْمُجاهِدُ الْمُحامِى النّاصِرُ وَالْاَخُ الدّافِعُ عَنْ اَخيهِ الْمُجيبُ اِلى طاعَةِ رَبِّهِ الرّاغِبُ فيما زَهِدَ فيهِ غَيْرُهُ مِنَ الثَّوابِ الْجَزيلِ وَالثَّناءِ الْجَميلِ وَاَلْحَقَكَ اللهُ بِدَرَجَةِ آبائِكَ فى دارِ النَّعيمِ اِنَّهُ حَميدٌ مَجيدٌ پس بچسبان خود را بر قبر و بگو اَللّٰهُمَّ لَكَ تَعَرَّضْتُ وَلِزِيارَةِ اَوْلِيائِكَ قَصَدْتُ رَغْبَةً فى ثَوابِكَ وَرَجاءً لِمَغْفِرَتِكَ وَجَزيلِ اِحْسانِكَ فَاَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّىَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ رِزْقى بِهِمْ دارّاً وَعَيْشى بِهِمْ قارّاً وَزِيارَتى بِهِمْ مَقْبُولَةً وَذَنْبى بِهِمْ مَغْفُوراً وَاقْلِبْنى بِهِمْ مُفْلِحاً مُنْجِحاً مُسْتَجاباً دُعائى بِاَفْضَلِ ما يَنْقَلِبُ بِهِ اَحَدٌ مِنْ زُوّارِهِ وَالْقاصِدينَ اِلَيْهِ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ پس ببوس ضریح را و نماز کن نزد آنحضرت نماز زیارت و آنچه خواسته باشی و چون خواستی وداع کنی آنحضرت را بگو آنچه را که پیش ذکر کردیم در وداع آنحضرت **هفتم** زیارت عاشوراء است بدانکه زیارات منقوله در روز عاشوراء چند زیارت است و ما در اینجا بملاحظهٔ اختصار بذکر دو زیارت اکتفا میکنیم و در باب دوم در اعمال روز عاشوراء نیز زیارتی نقل کردیم با مطالبی که مناسب بالمقام است و اما آن دو زیارت اول زیارت عاشوراء معروفه است که خوانده میشود از نزدیک و دور و شرح آن چنانکه شیخ ابو جعفر طوسی در مصباح ذکر فرموده چنین است روایت کرده محمد بن اسمعیل بن بزیع از صالح بن عقبه از پدرش از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که فرمود هر که زیارت کند حسین بن علی علیهما السلام را در روز دهم محرم تا آنکه نزد قبر آنحضرت گریان شود ملاقات کند خدا را در روز قیامت با ثواب دو هزار حج و دو هزار عمره و دو هزار جهاد که ثواب هر یک مانند ثواب کسی باشد که حج و عمره و جهاد کند در خدمت رسول خدا صلی الله علیه و آله و ائمه طاهرین علیهم السلام راوی گفت گفتم فدایت شوم چه ثواب است از برای کسیکه بوده باشد در شهرهای دور از کربلا و ممکن نباشد او را رفتن بسوی قبر آنحضرت در مثل این روز فرمود هرگاه چنین باشد بیرون رود بسوی صحرا یا بالا رود بر بام بلندی در خانه خود و اشاره کند بسوی آنحضرت بسلام و جهد کند در نفرین کردن بر قاتلین آنحضرت و بعد از آن دو رکعت نماز

اَنْقَطِعُ عَنْ عِبادَتِكَ اِنْ اَفْضالَكَ عَنِ الْاِدامَةِ عَنْ خِدْمَتِكَ بِعِلْمِكَ وَاَسْئَلُكَ مُرْتَدِيَ نِعْمَتِكَ عَلى عِلْمى بِسِتْرِكَ وَاَفْتَحَ بِجُودِكَ اِلَيْكَ وَاَغْنِنى عَنْ بِعِلْمِكَ ما الَّذى بَلَغْتَ وَراوَدْتَ فَرْحَةً بَعْدَ اَوْ فَضْلِكَ وَ اَنْتَ مُعْتَمِدٌ عَلَىَّ عَلى اَبْوابِ اللهِ وَتَصَدَّقْ عَلَى الْفُقَراءِ بِكَرَمِكَ عَطاياكَ وَعَلَى الْخَلائِقِ بِكَرَمِ رَحْمَتِكَ وَسَهِّلْ لى سَبيلَ الرِّزْقِ اِلَيْكَ وَتَجْنِبْ قَواعِدَ لَذّاتى وَتَجِلُّ بِعَوْنِ سَعَةِ رِزْقِكَ وَ نَعْمائِكَ اَعِذْنى عَلَى النّاسِ بِفَضْلِ رَوائِكَ وَآمِنْ بَرائَةً مِنْ كَرَمِكَ وَاَغْنِنى بِجَذْبِ مَغْفِرَتِهِ وَاَلْقِ عَنّى بِالرِّزْقِ الْمَوْثُوقِ وَاَطْعِمْ

کند و بکند این کار را در اول روز پیش از زوال آفتاب پس ندبه کند بر حسین علیه السلام و بگرید بر او و امر کند
کسانی را که در خانه اش هستند هرگاه از ایشان تقیّه نمیکند بگریستن بر آنحضرت و برپا دارد در خانهٔ
خود مصیبتی با ظهار کردن جزع بر آنحضرت و تعزیت بگویند یکدیگر را بمصیبت ایشان بحسین علیه السلام
و من ضامنم برای ایشان بر خدا هرگاه بیاورند این عمل را جمیع آن ثوابها را گفتم فدای تو شوم ضامن
میشوی این ثوابها را برای ایشان و کفیل میشوی این ثوابها را فرمود که بلی من ضامنم و کفیلم از
برای کسیکه این عمل را بجا آورد گفتم که چگونه یکدیگر را تعزیت بگویند فرمود که میگویند اَعْظَمَ
اللّهُ اُجُورَنا بِمُصابِنا بِالْحُسَیْنِ عَلَیْهِ السَّلامُ وَجَعَلَنا وَاِیّاکُمْ مِنَ الطّالِبینَ
بِثارِهِ مَعَ وَلِیِّهِ الْاِمامِ الْمَهْدِیِّ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِمُ السَّلامُ یعنی بزرگ فرماید خداوند
اجرهای ما را بمصیبت ما بحسین علیه السلام و قرار دهد ما و شما را از خواهندگان خون او با ولیّ او امام
مهدی از آل محمد علیهم السلام و اگر بتوانی که بیرون نروی آنروز را در پی حاجتی چنان کن زیرا که آن روز
نحسی است که برآورده نمیشود در آن حاجت مؤمن و اگر برآورده شود مبارک نخواهد بود از برای او
و نخواهد دید در آن خیری و رشدی و ذخیره نکند البته هیچیک از شما برای منزلش در آن روز چیزی را پس
هر که ذخیره کند در آن روز چیزی را برکت نخواهد دید در آن چیزیکه ذخیره نموده و مبارک نخواهد بود
از برای او در اهلش که ذخیره برای ایشان نهاده پس هرگاه بجا آورند این عمل را می نویسد حقتعالی برای ایشان
ثواب هزار حج و هزار عمره و هزار جهاد که همه را با رسولخدا صلّی الله علیه و آله کرده باشد و از برای او است
مزد و ثواب مصیبت هر پیغمبری و رسولی و وصیّی و صدّیقی و شهیدی که مرده باشد یا کشته شده باشد
از زمانیکه خلق فرموده حقتعالی دنیا را تا زمانیکه بپا شود قیامت صالح بن عقبه و سیف بن
عمیره گفته اند که گفت علقمة بن محمد حضرمی که گفتم بحضرت باقر علیه السلام که تعلیم بفرما مرا دعائی که بخوانم
آنرا در این روز هرگاه زیارت کنم آنجناب را از نزدیک و دعائی که بخوانم آنرا هرگاه زیارت نکنم او را از نزدیک
و بخواهم اشاره کنم بسلام بسوی او از شهرهای دور و از خانه ام فرمود بمن ای علقمه هرگاه تو بجا آوردی آن
دو رکعت نماز را بعد از آنکه اشاره کنی بسوی آنحضرت بسلام پس بگو در وقت اشاره با آنحضرت بعد از گفتن
تکبیر این قول را (یعنی زیارت آینده را) پس بدرستیکه تو هرگاه گفتی این قول را بتحقیق که دعا کرده باشی بآن
چیزیکه دعا میکند بآن زائران آنحضرت از ملائکه و بنویسد خداوند از برای تو صد هزار هزار درجه

عَنّی مِنَ الضّیقِ الْعالیقِ و
اَدِمْنی مِنْ سَعَةِ الرِّزْقِ اَللّهُمَّ
اَنْصِبْ بِهامِهِ وَاَحْبِبْ مِنْ
بِاَنْصَبِ بِالْکَیْدِ وَالْمَیدِ
وَحَلِّ الْعَبْسَ بِاِرْسالِ الْغَیْمِ
وَاکْفِنِی اللّهُمَّ فَاِنّی بِاَیْدِ
وَطالِبٌ الدَّعْمَ جَاذِبٌ
مُنْتَظِرٌ لِاَنْعامِکَ بِقَطْعِ
الضّیقِ وَلِطَوْلِکَ بِاِزالَةِ
النَّعْیِ وَلِتَفَضُّلِکَ بِحَبْلِ
الْقُصْوی وَالْوُصُولِ وَاَمْطِرْ
بِکَرَمِکَ بِالتَّبَیُّنِ زِنادَ
اَللّهُمَّ عَلی سَماءِ مِنْ
بِحِبالِ الذَّهَبِ وَاَغْنِنی
خَلِیلُکَ بِعَوائِدِ النِّعَمِ
اَرِمْ مَنائِلَ الْاِیْنانِ وَمَنّی
وَاَجْمِلْ کَشْفَ الْفَقْرِ عَنّی
عَلی مَطایَا الْاِعْجالِ وَاَفِضْ
عَنِّی الضّیقَ بِسَیْفِ الْاِسْتِئْصالِ
وَاَکْرِمْنی بِسَیْفِ

و بوده باشی مثل کسیکه شهید شده باشد با امام حسین علیه السلام تا شارک کنی ایشان را در درجات ایشان و شناخته نشوی مگر در جملهٔ شهیدانی که شهید شده اند با آنحضرت و نوشته شود برای تو ثواب زیارت هر پیغمبری و رسولی و ثواب زیارت هر که زیارت کرده حسین علیه السلام را از روزیکه شهید شده است سلام خدا بر آنحضرت و بر اهلبیتش میگوئی اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ وَ ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ فاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِساءِ الْعالَمينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا ثارَ اللهِ وَ ابْنَ ثارِهِ وَ الْوِتْرَ الْمَوْتُورَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَ عَلَى الْاَرْواحِ الَّتي حَلَّتْ بِفِنائِكَ عَلَيْكُمْ مِنّي جَميعاً سَلامُ اللهِ اَبَداً ما بَقيتُ وَ بَقِيَ اللَّيْلُ وَ النَّهارُ يا اَبا عَبْدِ اللهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِيَّةُ وَ جَلَّتْ وَ عَظُمَتِ الْمُصيبَةُ بِكَ عَلَيْنا وَ عَلى جَميعِ اَهْلِ الْاِسْلامِ وَ جَلَّتْ وَ عَظُمَتْ مُصيبَتُكَ فِي السَّماواتِ عَلى جَميعِ اَهْلِ السَّماواتِ فَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً اَسَّسَتْ اَساسَ الظُّلْمِ وَ الْجَوْرِ عَلَيْكُمْ اَهْلَ الْبَيْتِ وَ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً دَفَعَتْكُمْ عَنْ مَقامِكُمْ وَ اَزالَتْكُمْ عَنْ مَراتِبِكُمُ الَّتي رَتَّبَكُمُ اللهُ فيها وَ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْكُمْ وَ لَعَنَ اللهُ الْمُمَهِّدينَ لَهُمْ بِالتَّمْكينِ مِنْ قِتالِكُمْ بَرِئْتُ اِلَى اللهِ وَ اِلَيْكُمْ مِنْهُمْ وَ مِنْ اَشْياعِهِمْ وَ اَتْباعِهِمْ وَ اَوْلِيائِهِمْ يا اَبا عَبْدِ اللهِ اِنّي سِلْمٌ لِمَنْ سالَمَكُمْ وَ حَرْبٌ لِمَنْ حارَبَكُمْ اِلى يَوْمِ الْقِيامَةِ وَ لَعَنَ اللهُ آلَ زِيادٍ وَ آلَ مَرْوانَ وَ لَعَنَ اللهُ بَني اُمَيَّةَ قاطِبَةً وَ لَعَنَ اللهُ ابْنَ مَرْجانَةَ وَ لَعَنَ اللهُ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَ لَعَنَ اللهُ شِمْراً وَ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً اَسْرَجَتْ وَ اَلْجَمَتْ وَ تَنَقَّبَتْ لِقِتالِكَ بِاَبي اَنْتَ وَ اُمّي لَقَدْ عَظُمَ مُصابي بِكَ فَاَسْئَلُ اللهَ الَّذي اَكْرَمَ مَقامَكَ وَ اَكْرَمَني اَنْ يَرْزُقَني طَلَبَ ثارِكَ مَعَ اِمامٍ مَنْصُورٍ مِنْ اَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْني عِنْدَكَ وَجيهاً بِالْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلامُ فِي الدُّنْيا وَ الْآخِرَةِ يا اَبا عَبْدِ اللهِ اِنّي اَتَقَرَّبُ اِلَى اللهِ وَ اِلى رَسُولِهِ وَ اِلى اَميرِ الْمُؤْمِنينَ وَ اِلى فاطِمَةَ وَ اِلَى الْحَسَنِ وَ اِلَيْكَ بِمُوالاتِكَ

ممن قاتلک ونصب لک الحرب وبالبرائۃ ممن اسس اساس الظلم والجور علیکم وابرء الی اللہ والی رسولہ

وَبِالْبَرَائَةِ مِمَّنْ اَسَّسَ اَسَاسَ ذٰلِكَ وَبَنٰى عَلَيْهِ بُنْيَانَهُ وَجَرٰى فِىْ ظُلْمِهِ وَجَوْرِهِ
عَلَيْكُمْ وَعَلٰى اَشْيَاعِكُمْ بَرِئْتُ اِلَى اللهِ وَاِلَيْكُمْ مِنْهُمْ وَاَتَقَرَّبُ اِلَى اللهِ ثُمَّ اِلَيْكُمْ
بِمُوَالاتِكُمْ وَمُوَالاةِ وَلِيِّكُمْ وَبِالْبَرَائَةِ مِنْ اَعْدَائِكُمْ وَالنَّاصِبِيْنَ لَكُمُ الْحَرْبَ
وَبِالْبَرَائَةِ مِنْ اَشْيَاعِهِمْ وَاَتْبَاعِهِمْ اِنِّىْ سِلْمٌ لِمَنْ سَالَمَكُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ
وَوَلِيٌّ لِمَنْ وَالاكُمْ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاكُمْ فَاَسْئَلُ اللهَ الَّذِىْ اَكْرَمَنِىْ بِمَعْرِفَتِكُمْ وَ
مَعْرِفَةِ اَوْلِيَائِكُمْ وَرَزَقَنِى الْبَرَائَةَ مِنْ اَعْدَائِكُمْ اَنْ يَجْعَلَنِىْ مَعَكُمْ فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ
وَاَنْ يُثَبِّتَ لِىْ عِنْدَكُمْ قَدَمَ صِدْقٍ فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَاَسْئَلُهُ اَنْ يُبَلِّغَنِى الْمَقَامَ
الْمَحْمُوْدَ لَكُمْ عِنْدَ اللهِ وَاَنْ يَرْزُقَنِىْ طَلَبَ ثَارِىْ مَعَ اِمَامٍ هُدًى ظَاهِرٍ نَاطِقٍ بِالْحَقِّ
مِنْكُمْ وَاَسْئَلُ اللهَ بِحَقِّكُمْ وَبِالشَّاْنِ الَّذِىْ لَكُمْ عِنْدَهُ اَنْ يُعْطِيَنِىْ بِمُصَابِىْ بِكُمْ اَفْضَلَ
مَا يُعْطِىْ مُصَابًا بِمُصِيْبَتِهِ مُصِيْبَةً مَا اَعْظَمَهَا وَاَعْظَمَ رَزِيَّتَهَا فِى الْاِسْلَامِ وَفِىْ
جَمِيْعِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِىْ فِىْ مَقَامِىْ هٰذَا مِمَّنْ تَنَالُهُ مِنْكَ صَلَوَاتٌ
وَرَحْمَةٌ وَمَغْفِرَةٌ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ مَحْيَاىَ مَحْيَا مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَمَمَاتِىْ مَمَاتَ مُحَمَّدٍ
وَاٰلِ مُحَمَّدٍ اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا يَوْمٌ تَبَرَّكَتْ بِهِ بَنُوْ اُمَيَّةَ وَابْنُ اٰكِلَةِ الْاَكْبَادِ اللَّعِيْنُ
ابْنُ اللَّعِيْنِ عَلٰى لِسَانِكَ وَلِسَانِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ فِىْ كُلِّ مَوْطِنٍ وَمَوْقِفٍ
وَقَفَ فِيْهِ نَبِيُّكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ اَللّٰهُمَّ الْعَنْ اَبَا سُفْيَانَ وَمُعٰوِيَةَ وَ
يَزِيْدَ بْنَ مُعٰوِيَةَ عَلَيْهِمْ مِنْكَ اللَّعْنَةُ اَبَدَ الْاٰبِدِيْنَ وَهٰذَا يَوْمٌ فَرِحَتْ بِهِ اٰلُ زِيَادٍ
وَاٰلُ مَرْوَانَ بِقَتْلِهِمُ الْحُسَيْنَ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْهِ اَللّٰهُمَّ فَضَاعِفْ عَلَيْهِمُ اللَّعْنَ
مِنْكَ وَالْعَذَابَ اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَتَقَرَّبُ اِلَيْكَ فِىْ هٰذَا الْيَوْمِ وَفِىْ مَوْقِفِىْ هٰذَا وَاَيَّامِ
حَيٰوتِىْ بِالْبَرَائَةِ مِنْهُمْ وَاللَّعْنَةِ عَلَيْهِمْ وَبِالْمُوَالاتِ لِنَبِيِّكَ وَاٰلِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَ
عَلَيْهِمُ السَّلَامُ پس بگو صد مرتبہ اَللّٰهُمَّ الْعَنْ اَوَّلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ حَقَّ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ

وَاٰخِرَ تَابِعٍ لَهُ عَلٰى ذٰلِكَ اَللّٰهُمَّ الْعَنِ الْعِصَابَةَ الَّتِيْ جَاهَدَتِ الْحُسَيْنَ وَشَايَعَتْ وَبَايَعَتْ وَ
تَابَعَتْ عَلٰى قَتْلِهِ اَللّٰهُمَّ الْعَنْهُمْ جَمِيْعًا پس میگوئی صد مرتبہ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ
وَعَلَى الْاَرْوَاحِ الَّتِيْ حَلَّتْ بِفِنَائِكَ عَلَيْكَ مِنِّيْ سَلَامُ اللّٰهِ اَبَدًا مَا بَقِيْتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ
وَالنَّهَارُ وَلَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنِّيْ لِزِيَارَتِكُمْ اَلسَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ وَعَلٰى عَلِيِّ
بْنِ الْحُسَيْنِ وَعَلٰى اَوْلَادِ الْحُسَيْنِ وَعَلٰى اَصْحَابِ الْحُسَيْنِ پس میگوئی اَللّٰهُمَّ خُصَّ اَنْتَ اَوَّلَ
ظَالِمٍ بِاللَّعْنِ مِنِّيْ وَابْدَاْ بِهِ اَوَّلًا ثُمَّ الثَّانِيَ وَالثَّالِثَ وَالرَّابِعَ اَللّٰهُمَّ الْعَنْ يَزِيْدَ
خَامِسًا وَالْعَنْ عُبَيْدَ اللّٰهِ بْنَ زِيَادٍ وَابْنَ مَرْجَانَةَ وَعُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَشِمْرًا وَاٰلَ اَبِيْ
سُفْيَانَ وَاٰلَ زِيَادٍ وَاٰلَ مَرْوَانَ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ پس بسجدہ میروی و میگوئی اَللّٰهُمَّ لَكَ
الْحَمْدُ حَمْدَ الشَّاكِرِيْنَ لَكَ عَلٰى مُصَابِهِمْ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى عَظِيْمِ رَزِيَّتِيْ اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِيْ
شَفَاعَةَ الْحُسَيْنِ يَوْمَ الْوُرُوْدِ وَثَبِّتْ لِيْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَكَ مَعَ الْحُسَيْنِ وَاَصْحَابِ
الْحُسَيْنِ الَّذِيْنَ بَذَلُوْا مُهَجَهُمْ دُوْنَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ علقمہ گفت کہ فرمود حضرت باقر
علیہ السلام کہ اگر بتوانی کہ زیارت کنی آنحضرت را در هر روز باین زیارت در خانہ خود بکن کہ خواهد بود
برای تو جمیع این ثوابها و روایت کردہ محمد بن خالد طیالسی از سیف بن عمیرہ کہ گفت بیرون رفتیم با صفوان
بن مهران و جمعی دیگر از اصحاب خودمان بسوی نجف بعد از خروج حضرت صادق علیہ السلام از حیرہ بجانب مدینہ
پس زمانیکہ ما فارغ شدیم از زیارت یعنی زیارت امیر المؤمنین علیہ السلام گردانید صفوان صورت خود را
بجانب مشهد ابو عبد اللہ علیہ السلام پس گفت از برای ما کہ زیارت کنید حسین علیہ السلام را از اینمکان از نزد سر
مقدس امیر المؤمنین علیہ السلام کہ از اینجا ایما و اشارہ کرد بسلام بر آنحضرت جناب صادق علیہ السلام و من با خود مش
بودم سیف گفت پس خواند صفوان همان زیارتیرا کہ روایت کردہ بود علقمہ بن محمد حضرمی از حضرت باقر علیہ السلام
در روز عاشوراء انگاہ دو رکعت نماز کرد نزد سر امیر المؤمنین علیہ السلام و وداع گفت بعد از آن نماز امیر
المؤمنین علیہ السلام را و اشارہ کرد بجانب قبر حسین علیہ السلام بسلام در حالیکہ گردانیدہ بود روی خود را بجانب او
و وداع کرد بعد از زیارت او را و از دعا هائیکہ بعد از نماز خواند این بود يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ
يَا اَللّٰهُ يَا مُجِيْبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّيْنَ يَا كَاشِفَ كُرَبِ الْمَكْرُوْبِيْنَ يَا غِيَاثَ

عَنِّيْ يَا رَبِّ بِالْآلَاءِ وَكَيْفَ
بَلَائِكَ وَدَفْعِ ضُرِّ اٰلَائِكَ وَ
ادْفَعْ عَنِّيْ كَلَّ كُلِّ عَذَابِكَ
وَاصْرِفْ عَنِّيْ اَلِيْمَ عِقَابِكَ
وَاَعِذْنِيْ مِنْ بَوَائِقِ الدُّهُوْرِ
وَاَعِذْنِيْ مِنْ سُوْءِ عَوَاقِبِ
الْاُمُوْرِ وَلَوِّنِّيْ مِنْ جَمِيْعِ
الْمَحْذُوْرِ وَاصْنَعْ صَفَائِحَ
الْبَلَاءِ عَنْ اَمْرِيْ وَاشْغَلْ بِالْبَلَاءِ
عَنِّيْ عَدُوِّيْ عَنْ حَسَدِكَ الْاِلٰهِيِّ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى الْعَهْدِ الْعَظِيْمِ

★ مناجات مطلوبین ★

اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ قَصَدْتُ اِلَيْكَ
بِاِخْلَاصِ تَوْبَةٍ نَصُوْحٍ وَتَثْبِيْتِ
عَقْدٍ صَحِيْحٍ وَدُعَاءِ قَلْبٍ
قَرِيْحٍ وَاِعْلَانِ قَوْلٍ صَرِيْحٍ
اَللّٰهُمَّ فَتَقَبَّلْ مِنِّيْ مُخْلِصَ
التَّوْبَةِ وَاِقْبَالَ سَعْيٍ

الْمُسْتَغِيثِينَ يَا صَرِيخَ الْمُسْتَصْرِخِينَ وَيَا مَنْ هُوَ أَقْرَبُ إِلَيَّ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ وَيَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَيَا مَنْ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى وَبِالْأُفُقِ الْمُبِينِ وَيَا مَنْ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى وَيَا مَنْ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ وَيَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ خَافِيَةٌ يَا مَنْ لَا تَشْتَبِهُ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ وَيَا مَنْ لَا تُغَلِّطُهُ الْحَاجَاتُ وَيَا مَنْ لَا يُبْرِمُهُ إِلْحَاحُ الْمُلِحِّينَ يَا مُدْرِكَ كُلِّ فَوْتٍ وَيَا جَامِعَ كُلِّ شَمْلٍ وَيَا بَارِئَ النُّفُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ يَا مَنْ هُوَ كُلَّ يَوْمٍ فِي شَأْنٍ يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ يَا مُنَفِّسَ الْكُرُبَاتِ يَا مُعْطِيَ السُّؤُلَاتِ يَا وَلِيَّ الرَّغَبَاتِ يَا كَافِيَ الْمُهِمَّاتِ يَا مَنْ يَكْفِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا يَكْفِي مِنْهُ شَيْءٌ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ أَسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَعَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَبِحَقِّ فَاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَبِحَقِّ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ فَإِنِّي بِهِمْ أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ فِي مَقَامِي هٰذَا وَبِهِمْ أَتَوَسَّلُ وَبِهِمْ أَتَشَفَّعُ إِلَيْكَ وَبِحَقِّهِمْ أَسْئَلُكَ وَأُقْسِمُ وَأَعْزِمُ عَلَيْكَ وَبِالشَّأْنِ الَّذِي لَهُمْ عِنْدَكَ وَبِالْقَدْرِ الَّذِي لَهُمْ عِنْدَكَ وَبِالَّذِي فَضَّلْتَهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي جَعَلْتَهُ عِنْدَهُمْ وَبِهِ خَصَصْتَهُمْ دُونَ الْعَالَمِينَ وَبِهِ أَبَنْتَهُمْ وَأَبَنْتَ فَضْلَهُمْ مِنْ فَضْلِ الْعَالَمِينَ حَتَّى فَاقَ فَضْلُهُمْ فَضْلَ الْعَالَمِينَ جَمِيعًا أَسْئَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَكْشِفَ عَنِّي غَمِّي وَهَمِّي وَكَرْبِي وَتَكْفِيَنِي الْمُهِمَّ مِنْ أُمُورِي وَتَقْضِيَ عَنِّي دَيْنِي وَتُجِيرَنِي مِنَ الْفَقْرِ وَتُجِيرَنِي مِنَ الْفَاقَةِ وَتُغْنِيَنِي عَنِ الْمَسْئَلَةِ إِلَى الْمَخْلُوقِينَ وَتَكْفِيَنِي هَمَّ مَنْ أَخَافُ هَمَّهُ وَعُسْرَ مَنْ أَخَافُ عُسْرَهُ وَحُزُونَةَ مَنْ أَخَافُ حُزُونَتَهُ وَشَرَّ مَنْ أَخَافُ شَرَّهُ وَمَكْرَ مَنْ أَخَافُ مَكْرَهُ وَبَغْيَ مَنْ أَخَافُ بَغْيَهُ وَجَوْرَ مَنْ أَخَافُ جَوْرَهُ وَسُلْطَانَ مَنْ أَخَافُ سُلْطَانَهُ وَكَيْدَ مَنْ أَخَافُ كَيْدَهُ وَمَقْدُرَةَ مَنْ أَخَافُ مَقْدُرَتَهُ عَلَيَّ وَتَرُدَّ عَنِّي كَيْدَ الْكَيَدَةِ وَمَكْرَ الْمَكَرَةِ اللّٰهُمَّ مَنْ أَرَادَنِي فَأَرِدْهُ وَمَنْ كَادَنِي فَكِدْهُ وَاصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُ وَ

مَكْرِهِ وَبَأْسِهِ وَأَمَانِيِّهِ وَامْنَعْهُ عَنِّي كَيْفَ شِئْتَ وَأَنَّى شِئْتَ اَللّٰهُمَّ اشْغَلْهُ
عَنِّي بِفَقْرٍ لَا تَجْبُرُهُ وَبِبَلَاءٍ لَا تَسْتُرُهُ وَبِفَاقَةٍ لَا تَسُدُّهَا وَبِسُقْمٍ لَا تُعَافِيهِ وَذُلٍّ
لَا تُعِزُّهُ وَبِمَسْكَنَةٍ لَا تَجْبُرُهَا اَللّٰهُمَّ اضْرِبْ بِالذُّلِّ نَصْبَ عَيْنَيْهِ وَأَدْخِلْ
عَلَيْهِ الْفَقْرَ فِي مَنْزِلِهِ وَالْعِلَّةَ وَالسُّقْمَ فِي بَدَنِهِ حَتَّى تَشْغَلَهُ عَنِّي بِشُغْلٍ شَاغِلٍ
لَا فَرَاغَ لَهُ وَأَنْسِهِ ذِكْرِي كَمَا أَنْسَيْتَهُ ذِكْرَكَ وَخُذْ عَنِّي بِسَمْعِهِ وَبَصَرِهِ وَلِسَانِهِ وَيَدِهِ
وَرِجْلِهِ وَقَلْبِهِ وَجَمِيعِ جَوَارِحِهِ وَأَدْخِلْ عَلَيْهِ فِي جَمِيعِ ذٰلِكَ السُّقْمَ وَلَا تَشْفِهِ
حَتَّى تَجْعَلَ ذٰلِكَ لَهُ شُغْلًا شَاغِلًا بِهِ عَنِّي وَعَنْ ذِكْرِي وَاكْفِنِي يَا كَافِيَ مَا لَا يَكْفِي
سِوَاكَ فَإِنَّكَ الْكَافِي لَا كَافِيَ سِوَاكَ وَمُفَرِّجٌ لَا مُفَرِّجَ سِوَاكَ وَمُغِيثٌ لَا مُغِيثَ
سِوَاكَ وَجَارٌ لَا جَارَ سِوَاكَ خَابَ مَنْ كَانَ جَارُهُ سِوَاكَ وَمُغِيثُهُ سِوَاكَ وَمَفْزَعُهُ
إِلَىٰ سِوَاكَ وَمَهْرَبُهُ إِلَىٰ سِوَاكَ وَمَلْجَؤُهُ إِلَىٰ غَيْرِكَ وَمَنْجَاهُ مِنْ مَخْلُوقٍ غَيْرِكَ فَأَنْتَ
ثِقَتِي وَرَجَائِي وَمَفْزَعِي وَمَهْرَبِي وَمَلْجَئِي وَمَنْجَايَ فَبِكَ أَسْتَفْتِحُ وَبِكَ أَسْتَنْجِحُ
وَبِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ وَأَتَوَسَّلُ وَأَتَشَفَّعُ فَأَسْأَلُكَ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا
اللّٰهُ فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ وَإِلَيْكَ الْمُشْتَكَىٰ وَأَنْتَ الْمُسْتَعَانُ فَأَسْأَلُكَ
يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ
تَكْشِفَ عَنِّي غَمِّي وَهَمِّي وَكَرْبِي فِي مَقَامِي هٰذَا كَمَا كَشَفْتَ عَنْ نَبِيِّكَ هَمَّهُ وَغَمَّهُ
وَكَرْبَهُ وَكَفَيْتَهُ هَوْلَ عَدُوِّهِ فَاكْشِفْ عَنِّي كَمَا كَشَفْتَ عَنْهُ وَفَرِّجْ عَنِّي كَمَا
فَرَّجْتَ عَنْهُ وَاكْفِنِي كَمَا كَفَيْتَهُ وَاصْرِفْ عَنِّي هَوْلَ مَا أَخَافُ هَوْلَهُ وَمَؤُونَةَ مَا
أَخَافُ مَؤُونَتَهُ وَهَمَّ مَا أَخَافُ هَمَّهُ بِلَا مَؤُونَةٍ عَلَىٰ نَفْسِي مِنْ ذٰلِكَ وَاصْرِفْنِي بِقَضَاءِ
حَوَائِجِي وَكِفَايَةِ مَا أَهَمَّنِي هَمُّهُ مِنْ أَمْرِ آخِرَتِي وَدُنْيَايَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَيَا أَبَا عَبْدِ اللّٰهِ
عَلَيْكَ مِنِّي سَلَامُ اللّٰهِ أَبَدًا مَا بَقِيتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَلَا جَعَلَهُ اللّٰهُ آخِرَ

العهد من زيارتكما ولا فرق الله بيني وبينكما اللهم احيني حيوة محمد وذريته
وامتني مماتهم وتوفني على ملتهم واحشرني في زمرتهم ولا تفرق بيني وبينهم
طرفة عين ابدا في الدنيا والآخرة يا امير المؤمنين ويا ابا عبد الله اتيتكما زائرا
ومتوسلا الى الله ربي وربكما ومتوجها اليه بكما ومستشفعا بكما الى الله تعالى في
حاجتي هذه فاشفعا لي فان لكما عند الله المقام المحمود والجاه الوجيه والمنزل
الرفيع والوسيلة اني انقلب عنكما منتظرا لتنجز الحاجة وقضائها ونجاحها من الله
بشفاعتكما لي الى الله في ذلك فلا اخيب ولا يكون منقلبي منقلبا خائبا خاسرا بل
يكون منقلبي منقلبا راجحا مفلحا منجحا مستجابا بقضاء جميع حوائجي وتشفعا لي
الى الله انقلبت على ما شاء الله ولا حول ولا قوة الا بالله مفوضا امري الى الله
ملجئا ظهري الى الله متوكلا على الله واقول حسبي الله وكفى سمع الله لمن دعا
ليس لي وراء الله ووراءكم يا سادتي منتهى ما شاء ربي كان وما لم يشأ لم يكن و
لا حول ولا قوة الا بالله استودعكما الله ولا جعله الله آخر العهد مني اليكما انصرفت
يا سيدي يا امير المؤمنين ومولاي وانت يا ابا عبد الله يا سيدي وسلامي عليكما
متصل ما اتصل الليل والنهار واصل ذلك اليكما غير محجوب عنكما سلامي
ان شاء الله واسئله بحقكما ان يشاء ذلك ويفعل فانه حميد مجيد انقلبت
يا سيدي عنكما تائبا حامدا لله شاكرا راجيا للاجابة غير آيس ولا قانط آئبا عائدا
راجعا الى زيارتكما غير راغب عنكما ولا من زيارتكما بل راجع عائد ان شاء الله و
لا حول ولا قوة الا بالله يا سادتي رغبت اليكما والى زيارتكما بعد ان زهد
فيكما وفي زيارتكما اهل الدنيا فلا خيبني الله ما رجوت وما املت في زيارتكما انه
قريب مجيب. سیف بن عمیره گوید که سؤال کردم از صفوان و گفتم که علقمة بن محمد این دعا را برای

(مناجات طلب الحج)

اللهم ارزقني الحج الذي افترضته على من استطاع اليه سبيلا واجعل لي فيه هاديا واليه دليلا وقرب لي بعد المسالك واعني على تأدية المناسك وحرم باحرامي على النار جسدي وزد للسفر قوتي وجلدي وارزقني رب الوقوف بين يديك والافاضة اليك واظفرني بالنجح بوافر الربح واصدرني رب من موقف الحج الاكبر الى مزدلفة المشعر واجعلها زلفة الى رحمتك وطريقا الى جنتك وقفني موقف المشعر الحرام ومقام وقوف الاحرام واهلني لتأدية المناسك

تا از حضرت باقر علیه السلام روایت نکرد بلکه همان زیارت را حدیث کرد صفوان گفت که وارد شدیم
با سید خودم حضرت صادق علیه السلام باینمکان پس بجا آورد مثل آنچه را که ما بجا آوردیم در زیارت و دعا
کرد باین دعا هنگام وداع بعد از اینکه دو رکعت نماز گذاشت چنانچه ما نماز گذاشتیم و وداع کرد
چنانچه ما وداع کردیم پس صفوان گفت که حضرت صادق علیه السلام بمن فرمود که مواظب باش این زیارت را و
بخوان این دعا را و زیارت کن با آن پس بدرستیکه من ضامنم برخدا برای هرکه زیارت کند باین زیارت
و دعا کند باین دعا از نزدیک یا دور اینکه زیارتش مقبول شود و سعیش مشکور و سلامش بآنحضرت
رسد و محجوب نماند و حاجتش قضا شود از جانب خدا تعالی بهر مرتبه که خواهد برسد و او را نومید
برنگرداند ای صفوان یافتم این زیارت را باین ضمان از پدرم و پدرم از پدرش علی بن الحسین علیه السلام
بهمین ضمان و او از حسین ع بهمین ضمان و حسین ع از برادرش حسن ع بهمین ضمان و حسن از پدرش امیر
المؤمنین علیه السلام باهمین ضمان و امیرالمؤمنین علیه السلام از رسولخدا صلی الله علیه و آله با همین ضمان و
رسولخدا صلی الله علیه و آله از جبرئیل با همین ضمان و جبرئیل از خدا تعالی با همین ضمان و بتحقیق که
خداوند عز و جل قسم خورده بذات مقدس خود که هرکه زیارت کند حسین علیه السلام را باین زیارت
از نزدیک یا دور و دعا کند باین دعا قبول میکنم از او زیارت او را و میدهم از او خواهش او را
هر قدر که باشد و میدهم مسئلتش را پس باز نگرداند از حضرت من با ناامیدی و خسارت و بازش گردانم
با چشم روشن بر آوردن حاجت و فوز بجنت و آزادی از دوزخ و قبول کنم شفاعتش را در
حق هر کس که شفاعت کند حضرت فرمود بجز دشمن ما اهلبیت که در حق او قبول نشود قسم خورده
حقتعالی باین بر ذات اقدس و گواه گرفته ما را بر آنچه که گواه شدند بآن ملائکه ملکوت او پس
جبرئیل گفت یا رسول الله خدا فرستاده مرا بسوی تو بجهت سرور و بشارت تو و شادی و بشارت
علی و فاطمه و حسن و حسین و امامان از اولاد تو علیهم السلام تا روز قیامت پس مستمر و پاینده
باد مسرت تو و مسرت علی و فاطمه و حسن و حسین و امامان علیهم السلام و شیعه شما تا روز رستخیز
پس صفوان گفت که حضرت صادق علیه السلام بامن فرمود ای صفوان هرگاه رو بدهد از برای تو بسوی خدا
عز و جل حاجتی پس زیارت کن باین زیارت از هر مکانی که بوده باشی و بخوان این دعا را و بخواه
از پروردگار خود حاجت را که بر آورده شود از خدا و خدا خلاف نخواهد فرمود وعده خود را برسول
خود بجود و امتنان خویش والحمد لله مؤلف گوید که در نجم ثاقب در ذیل حکایت تشرف جناب

الدماء المسفوحة وأهله
المذبوحة
صلاة العبد الراجي للوعد
خائفاً من الوعيد
الأخيار وأدخلني اللهم
عرصة جنتك وعفوك
وحل أمنك وكنفك

حاج سید احمد رشتی بملاقات امام عصر ارواحنا فداه در سفر حج و فرمایش آنحضرت با وی که چرا نمیخوانید عاشورا نمیخوانید عاشوراء عاشوراء عاشوراء و این حکایت را ما ان شاء الله بعد از زیارت جامعه کبیره نقل خواهیم کرد شیخ ما ثقة الاسلام نوری رحمه الله فرموده اما زیارت عاشوراء پس در فضل و مقام آن بس که از سنخ سایر زیارات نیست که بظاهر از انشای و املای معصومی باشد هرچند که از قلوب مطهره ایشان چیزی جز آنچه از عالم بالا بآنجا رسد بیرون نیاید بلکه از سنخ احادیث قدسیه است که بهمین ترتیب زیارت و لعن و سلام و دعا از حضرت احدیت جلت عظمته بجبرئیل امین و از او بخاتم النبیین صلی الله علیه و آله رسیده و بحسب تجربه مداومت بآن در چهل روز یا کمتر در قضای حاجات و نیل مقاصد و دفع اعادی بی نظیر ولکن احسن فوایدی که از مواظبت آن بدست آمده فایده ایست که در کتاب دار السلام ذکر کردم و اجمال آن آنکه ثقه صالح متقی حاج ملا حسن یزدی که از نیکان مجاورین نجف اشرف است و پیوسته مشغول عبادت و زیارت نقل کرد از ثقه امین حاج محمد علی یزدی که مرد فاضل صالحی بود در یزد که دائما مشغول اصلاح امر آخرت خود بود و شبها در مقبره خارج یزد که در آن جماعتی از صلحا مدفونند و معروفست بمزار بیتوته میکرد و او را همسایه بود که در کودکی با هم بزرگ شده و در نزد یک معلم میرفتند تا آنکه بزرگ شد و شغل عشاری پیش گرفت تا آنکه مرد و در همان مقبره نزدیک محلیکه آنمرد صالح بیتوته میکرد دفن کردند پس او را در خواب دید پس از گذشتن کمتر از ماهی که در هیئت نیکوئی است پس نزد او رفت و گفت من مبدأ و منتهای کار تو و ظاهر و باطن ترا دانم و نبودی از آنها که احتمال رود نیکی در باطن ایشان و شغل تو مقتضی نبود جز عذاب را پس بکدام عمل باین مقام رسیدی گفت چنان است که گفتی و من در اشد عذاب بودم از روز وفات تا دیروز که زوجه استاد اشرف حداد فوت شد و در اینمکان او را دفن کردند و اشاره کرد بموضعی که قریب صد ذرع از او دور بود و در شب دفن او حضرت ابیعبدالله الحسین علیه السلام سه مرتبه او را زیارت کرد و در مرتبه سیم امر فرمود برفع عذاب از این مقبره پس حالت ما نیکو شد و در سعه و نعمت افتادیم پس از خواب متحیرانه بیدار شد و حداد را نمیشناخت و محله او را نمیدانست پس در بازار حدادان از او تفحص کرد و او را پیدا نمود از او پرسید برای تو زوجه بود گفت آری دیروز وفات کرد و او را در فلان مکان و همان موضع را اسم برد دفن کردم گفت او بزیارت ابیعبدالله علیه السلام رفته بود گفت نه گفت ذکر مصائب او میکرد گفت نه گفت مجلس تعزیه داری داشت گفت نه آنگاه پرسید چه میجوئی خواب را نقل کرد گفت آن زن مواظبت داشت بر زیارت عاشوراء

دوم در زیارت عاشوراء

منك لرق واقف ببابك يا ارحم الراحمين

(مناجات لكشف ظلم)

اللهم ان ظلم عبادك قد تمكن في بلادك حتى امات العدل وقطع السبل ومحق الحق وابطل الصدق واخفى البر واظهر الشر واخمد التقوى وازال الهدى وازاح الخير واثبت الضير وانمى الفساد وقوى العناد وبسط الجور وعدى الطور اللهم يا رب لا يكشف ذلك الا سلطانك ولا يجير منه الا امتنانك اللهم رب فابتر الظلم وبت حبال الغشم واخمد سوق المنكر واعز من عنه ينزجر واحصد شأفة اهل الجور والبسهم الحور بعد الكور

غیر معروفہ است کہ بنام زیارت معروفہ شد او لہ در اجر و ثواب شریک است بے مشقت گفتن صد مرتبہ لعن و صد مرتبہ سلام و این برای آنکہ شغل مہمی دارند فوز است عظیم و کیفیت آن بنحو یکہ در مزار قدیم نقل شدہ بدون شرح آن چنین است کہ ہر کس دوست دارد زیارت کند آنحضرت را از بلاد دور یا نزدیک پس غسل کند و برود بصحرا یا در بام خانۂ خود آنگاہ دو رکعت نماز کند و بخواند در آن سورۂ قل ہو اللہ احد چون سلام گفت اشارہ کند بسوی آنحضرت بسلام و متوجہ شود باین سلام و اشارہ و نیت بآن جہتیکہ در آن است ابو عبد اللہ الحسین علیہ السلام یعنی رو کند بکربلای معلی آنگاہ با خشوع و استکانت بگوید اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْبَشِيرِ النَّذِيرِ وَ ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَآءِ الْعَالَمِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خِيَرَةَ اللّٰهِ وَ ابْنَ خِيَرَتِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللّٰهِ وَ ابْنَ ثَارِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْوِتْرُ الْمَوْتُورُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْاِمَامُ الْهَادِي الزَّكِيُّ وَ عَلٰى اَرْوَاحٍ حَلَّتْ بِفِنَآئِكَ وَ اَقَامَتْ فِي جِوَارِكَ وَ وَفَدَتْ مَعَ زُوَّارِكَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ مِنِّي مَا بَقِيتُ وَ بَقِيَ اللَّيْلُ وَ النَّهَارُ فَلَقَدْ عَظُمَتْ بِكَ الرَّزِيَّةُ وَ جَلَّتْ فِي الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُسْلِمِينَ وَ فِي اَهْلِ السَّمٰوَاتِ وَ اَهْلِ الْاَرَضِينَ اَجْمَعِينَ فَاِنَّا لِلّٰهِ وَ اِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ صَلَوَاتُ اللّٰهِ وَ بَرَكَاتُهُ وَ تَحِيَّاتُهُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ الْحُسَيْنِ وَ عَلٰى آبَآئِكَ الطَّيِّبِينَ الْمُنْتَجَبِينَ وَ عَلٰى ذُرِّيَّاتِكُمُ الْهُدَاةِ الْمَهْدِيِّينَ لَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً خَذَلَتْكَ وَ تَرَكَتْ نُصْرَتَكَ وَ مَعُونَتَكَ وَ لَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً اَسَّسَتْ اَسَاسَ الظُّلْمِ لَكُمْ وَ مَهَّدَتِ الْجَوْرَ عَلَيْكُمْ وَ طَرَّقَتْ اِلٰى اَذِيَّتِكُمْ وَ تَحَيُّفِكُمْ وَ جَارَتْ ذٰلِكَ فِي دِيَارِكُمْ وَ اَشْيَاعِكُمْ بَرِئْتُ اِلَى اللّٰهِ عَزَّ وَ جَلَّ وَ اِلَيْكُمْ يَا سَادَاتِي وَ مَوَالِيَّ وَ اَئِمَّتِي مِنْهُمْ وَ مِنْ اَشْيَاعِهِمْ وَ اَتْبَاعِهِمْ وَ اَسْئَلُ اللّٰهَ الَّذِي اَكْرَمَ يَا مَوَالِيَّ مَقَامَكُمْ وَ شَرَّفَ مَنْزِلَتَكُمْ وَ شَانَكُمْ اَنْ يُكْرِمَنِي بِوِلَايَتِكُمْ وَ مَحَبَّتِكُمْ وَ الْاِئْتِمَامِ بِكُمْ وَ بِالْبَرَآئَةِ مِنْ اَعْدَآئِكُمْ وَ اَسْئَلُ اللّٰهَ الْبَرَّ الرَّحِيمَ اَنْ يَرْزُقَنِي مَوَدَّتَكُمْ وَ اَنْ يُوَفِّقَنِي لِلطَّلَبِ بِثَارِكُمْ مَعَ الْاِمَامِ الْمُنْتَظَرِ الْهَادِي مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ يَجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا

وَيُعَجِّلُ اللّٰهُمَّ اِلَيْهِمُ الْبَلَاءَ وَاَنْزِلْ عَلَيْهِمُ الْبَلَاءَ وَالنَّقِمَةَ جَوْرَةَ الْمَلِكِ وَبِكَ يُكْشَفُ الْمَلْهُوفُ وَيُجْبَرُ الْجَائِعُ وَيُحْفَظُ الضَّائِعُ وَيُرْشَدُ الطَّرِيدُ وَيَعُودُ الْمَرِيضُ وَيُغْنِي الْفَقِيرُ وَيُجَارُ الْمُجِيرُ وَيُوَقَّرُ الْكَبِيرُ وَيُرْحَمُ الصَّغِيرُ وَيُعِينُ الْمَظْلُومَ وَيُذِلُّ الظَّالِمَ وَيُفَرِّجُ الْمَغْمُومَ وَيُنَفِّسُ الْكَرْبَ وَيُسَكِّنُ الدَّهْمَاءَ وَيُمِيتُ الْاِخْتِلَافَ وَيُعْلِي الْعِلْمَ وَيُكْمِلُ الصَّبْرَ وَيَجْمَعُ الشَّتَاتَ وَيُقَوِّي الْاِيمَانَ وَيُعْلِي الْقُرْآنَ اِنَّكَ اَنْتَ الدَّيَّانُ الْمُنْعِمُ الْمَنَّانُ

وَاِنَّمَا بَدَأْنَا شُكْرَنَا اللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ

وَالْآخِرَةِ وَاَنْ يُبَلِّغَنِي الْمَقامَ الْمَحْمُودَ لَكُمْ عِنْدَ اللهِ وَاَسْئَلُ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ بِحَقِّكُمْ
وَبِالشَّأْنِ الَّذي جَعَلَ اللهُ لَكُمْ اَنْ يُعْطِيَني بِمُصابي بِكُمْ اَفْضَلَ ما اَعْطى مُصاباً
بِمُصيبَةٍ اِنّا لِلّهِ وَاِنّا اِلَيْهِ راجِعُونَ يا لَها مِنْ مُصيبَةٍ ما اَفْجَعَها وَاَنْكاها
لِقُلُوبِ الْمُؤْمِنينَ وَالْمُسْلِمينَ فَاِنّا لِلّهِ وَاِنّا اِلَيْهِ راجِعُونَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْني في مَقامي مِمَّنْ تَنالُهُ مِنْكَ صَلَواتٌ وَرَحْمَةٌ وَمَغْفِرَةٌ
وَاجْعَلْني عِنْدَكَ وَجيهاً فِي الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبينَ فَاِنّي اَتَقَرَّبُ اِلَيْكَ
بِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ اَجْمَعينَ اَللّٰهُمَّ وَاِنّي اَتَوَسَّلُ وَ
اَتَوَجَّهُ بِصَفْوَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَالطَّيِّبينَ
مِنْ ذُرِّيَّتِهِما اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ مَحْيايَ مَحْياهُمْ وَمَماتي
مَماتَهُمْ وَلا تُفَرِّقْ بَيْني وَبَيْنَهُمْ فِي الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ اِنَّكَ سَميعُ الدُّعاءِ اَللّٰهُمَّ
وَهذا يَوْمٌ تُجَدَّدُ فيهِ النِّقْمَةُ وَتُنَزَّلُ فيهِ اللَّعْنَةُ عَلَى اللَّعينِ يَزيدَ وَعَلى
آلِ يَزيدَ وَعَلى آلِ زِيادٍ وَعُمَرَ بْنِ سَعْدٍ وَالشِّمْرِ اَللّٰهُمَّ الْعَنْهُمْ وَالْعَنْ مَنْ رَضِيَ
بِقَوْلِهِمْ وَفِعْلِهِمْ مِنْ اَوَّلٍ وَآخِرٍ لَعْناً كَثيراً وَاَصْلِهِمْ حَرَّ نارِكَ وَاَسْكِنْهُمْ جَهَنَّمَ
وَساءَتْ مَصيراً وَاَوْجِبْ عَلَيْهِمْ وَعَلى كُلِّ مَنْ شايَعَهُمْ وَبايَعَهُمْ وَتابَعَهُمْ وَساعَدَهُمْ
وَرَضِيَ بِفِعْلِهِمْ وَافْتَحْ لَهُمْ وَعَلَيْهِمْ وَعَلى كُلِّ مَنْ رَضِيَ بِذلِكَ لَعَناتِكَ الَّتي لَعَنْتَ
بِها كُلَّ ظالِمٍ وَكُلَّ غاصِبٍ وَكُلَّ جاحِدٍ وَكُلَّ كافِرٍ وَكُلَّ مُشْرِكٍ وَكُلَّ شَيْطانٍ رَجيمٍ
وَكُلَّ جَبّارٍ عَنيدٍ اَللّٰهُمَّ الْعَنْ يَزيدَ وَآلَ يَزيدَ وَبَني مَرْوانَ جَميعاً اَللّٰهُمَّ وَضَعِّفْ
غَضَبَكَ وَسَخَطَكَ وَعَذابَكَ وَنَقِمَتَكَ عَلى اَوَّلِ ظالِمٍ ظَلَمَ اَهْلَ بَيْتِ نَبِيِّكَ
اَللّٰهُمَّ وَالْعَنْ جَميعَ الظّالِمينَ لَهُمْ وَانْتَقِمْ مِنْهُمْ اِنَّكَ ذُو نِقْمَةٍ مِنَ الْمُجْرِمينَ اَللّٰهُمَّ
وَالْعَنْ اَوَّلَ ظالِمٍ ظَلَمَ آلَ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَالْعَنْ اَرْواحَهُمْ وَدِيارَهُمْ وَقُبُورَهُمْ

وَالعَنِ اللّٰهُمَّ العِصابَةَ الَّتي نازَلَتِ الحُسَيْنَ بْنَ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَحارَبَتْهُ وَقَتَلَتْ
أَصْحابَهُ وَأَنْصارَهُ وَأَعْوانَهُ وَأَوْلِياءَهُ وَشيعَتَهُ وَمُحِبّيهِ وَأَهْلَ بَيْتِهِ وَذُرِّيَّتَهُ
وَالعَنِ اللّٰهُمَّ الَّذينَ نَهَبُوا مالَهُ وَسَبَوْا حَريمَهُ وَلَمْ يَسْمَعُوا كَلامَهُ وَلا مَقالَهُ اللّٰهُمَّ
وَالعَنْ كُلَّ مَنْ بَلَغَهُ ذٰلِكَ فَرَضِيَ بِهِ مِنَ الأَوَّلينَ وَالآخِرينَ وَالخَلائِقِ أَجْمَعينَ إِلىٰ
يَوْمِ الدّينِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا أَبا عَبْدِ اللّٰهِ الحُسَيْنَ وَعَلىٰ مَنْ ساعَدَكَ وَعاوَنَكَ
وَواساكَ بِنَفْسِهِ وَبَذَلَ مُهْجَتَهُ فِي الذَّبِّ عَنْكَ السَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ وَعَلَيْهِمْ
وَعَلىٰ رُوحِكَ وَعَلىٰ أَرْواحِهِمْ وَعَلىٰ تُرْبَتِكَ وَعَلىٰ تُرْبَتِهِمْ اللّٰهُمَّ لَقِّهِمْ رَحْمَةً
وَرِضْواناً وَرَوْحاً وَرَيْحاناً السَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا أَبا عَبْدِ اللّٰهِ يَا ابْنَ خاتَمِ
النَّبِيّينَ وَيَا ابْنَ سَيِّدِ الوَصِيّينَ وَيَا ابْنَ سَيِّدَةِ نِساءِ العالَمينَ السَّلامُ عَلَيْكَ
يا شَهيدُ يَا ابْنَ الشَّهيدِ اللّٰهُمَّ بَلِّغْهُ عَنّي في هٰذِهِ السّاعَةِ وَفي هٰذَا اليَوْمِ وَفي
هٰذَا الوَقْتِ وَكُلِّ وَقْتٍ تَحِيَّةً وَسَلاماً السَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ العالَمينَ
وَعَلَى المُسْتَشْهَدينَ مَعَكَ سَلاماً مُتَّصِلاً مَا اتَّصَلَ اللَّيْلُ وَالنَّهارُ السَّلامُ عَلَى
الحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ الشَّهيدِ السَّلامُ عَلىٰ عَلِيِّ بْنِ الحُسَيْنِ الشَّهيدِ السَّلامُ عَلَى العَبّاسِ بْنِ
أَميرِ المُؤْمِنينَ الشَّهيدِ السَّلامُ عَلَى الشُّهَداءِ مِنْ وُلْدِ أَميرِ المُؤْمِنينَ السَّلامُ عَلَى الشُّهَداءِ
مِنْ وُلْدِ جَعْفَرٍ وَعَقيلٍ السَّلامُ عَلىٰ كُلِّ مُسْتَشْهَدٍ مِنَ المُؤْمِنينَ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغْهُمْ عَنّي تَحِيَّةً وَسَلاماً السَّلامُ عَلَيْكَ يا رَسُولَ اللّٰهِ وَ
عَلَيْكَ السَّلامُ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ أَحْسَنَ اللّٰهُ لَكَ العَزاءَ في وَلَدِكَ الحُسَيْنِ
عَلَيْهِ السَّلامُ السَّلامُ عَلَيْكَ يا أَبَا الحَسَنِ يا أَميرَ المُؤْمِنينَ وَعَلَيْكَ السَّلامُ وَرَحْمَةُ
اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ أَحْسَنَ اللّٰهُ لَكَ العَزاءَ في وَلَدِكَ الحُسَيْنِ السَّلامُ عَلَيْكِ يا فاطِمَةُ
يا بِنْتَ رَسُولِ رَبِّ العالَمينَ وَعَلَيْكِ السَّلامُ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ أَحْسَنَ اللّٰهُ

التكليف وكثرة الضعف وكشف
القسيف وإغاثة اللهيف
لك الحمد على سعة إمهالك
ودوام إفضالك وصرف
إعمالك وجميل أفعالك
ودوام تواليك وتوالي نعمك
على تأخير معاجلة العقاب
وترك مغافصة العذاب
وتسهيل طريق المآب
إنك أنت التواب الوهاب

مناجات طلب حوائج

يا من أمرنا بالدعاء
أن يدعوك ومن وعدته
بالإجابة إن رجوك و
إني اللهم حاجة قد
عجزت عنها حيلتي وكلت
فيها طاقتي وضعفت عن
مرامها قوتي وسولت
لي نفسي

لَكَ الْعَزاءُ فی وَلَدِكَ الْحُسَیْنِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا اَبا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ وَعَلَیْكَ السَّلامُ
وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَحْسَنَ اللهُ لَكَ الْعَزاءَ فی اَخیكَ الْحُسَیْنِ اَلسَّلامُ عَلی اَرْواحِ
الْمُؤْمِنینَ وَالْمُؤْمِناتِ الْاَحْیاءِ مِنْهُمْ وَالْاَمْواتِ وَعَلَیْهِمُ السَّلامُ وَرَحْمَةُ اللهِ وَ
بَرَكاتُهُ اَحْسَنَ اللهُ لَهُمُ الْعَزاءَ فی مَوْلاهُمُ الْحُسَیْنِ اَللّهُمَّ اجْعَلْنا مِنَ الطّالِبینَ
بِثارِهِ مَعَ اِمامٍ عَدْلٍ تُعِزُّ بِهِ الْاِسْلامَ وَاَهْلَهُ یا رَبَّ الْعالَمینَ پس بسجده برود و بگوید اَللّهُمَّ
لَكَ الْحَمْدُ عَلی جَمیعِ ما نابَ مِنْ خَطْبٍ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلی كُلِّ اَمْرٍ وَاِلَیْكَ الْمُشْتَكی فی عَظیمِ
الْمُهِمّاتِ بِخِیَرَتِكَ وَاَوْلِیآئِكَ وَذلِكَ لِما اَوْجَبْتَ لَهُمْ مِنَ الْكَرامَةِ وَالْفَضْلِ الْكَثیرِ
اَللّهُمَّ فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنی شَفاعَةَ الْحُسَیْنِ عَلَیْهِ السَّلامُ یَوْمَ الْوُرُودِ
وَالْمَقامِ الْمَشْهُودِ وَالْحَوْضِ الْمَوْرُودِ وَاجْعَلْ لی قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَكَ مَعَ الْحُسَیْنِ وَ
اَصْحابِ الْحُسَیْنِ عَلَیْهِ السَّلامُ الَّذینَ واسَوْهُ بِاَنْفُسِهِمْ وَبَذَلُوا دُونَهُ مُهَجَهُمْ وَجاهَدُوا
مَعَهُ اَعْدآئَكَ ابْتِغآءَ مَرْضاتِكَ وَرَجآئِكَ وَتَصْدیقاً بِوَعْدِكَ وَخَوْفاً مِنْ وَعیدِكَ
اِنَّكَ لَطیفٌ لِما تَشآءُ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ

هشتم زیارت اربعین است

یعنی بیستم صفر شیخ در تهذیب و مصباح روایت کرده از حضرت امام حسن عسکری علیه السلام که فرموده علامات
مؤمن پنج چیز است پنجاه و یک رکعت نماز گذاشتن که مراد هفده رکعت فریضه و سی و چهار رکعت نافله
است در هر شب و روز و زیارت اربعین کردن و انگشتر در دست راست کردن و جبین را در سجده
بر خاک گذاشتن و بسم الله الرحمن الرحیم را بلند گفتن و کیفیت زیارت حضرت امام حسین علیه السلام در
این روز بدو نحو رسیده یکی زیارتیست که شیخ در تهذیب و مصباح روایت کرده از صفوان جمال که گفت
فرمود بمن مولایم حضرت صادق علیه السلام در زیارت اربعین که زیارت میکنی در هنگامیکه روز بلند شده
باشد میگوئی اَلسَّلامُ عَلی وَلِیِّ اللهِ وَحَبیبِهِ اَلسَّلامُ عَلی خَلیلِ اللهِ وَنَجیبِهِ اَلسَّلامُ
عَلی صَفِیِّ اللهِ وَابْنِ صَفِیِّهِ اَلسَّلامُ عَلَی الْحُسَیْنِ الْمَظْلُومِ الشَّهیدِ اَلسَّلامُ عَلی اَسیرِ الْكُرُباتِ
وَقَتیلِ الْعَبَراتِ اَللّهُمَّ اِنّی اَشْهَدُ اَنَّهُ وَلِیُّكَ وَابْنُ وَلِیِّكَ وَصَفِیُّكَ وَابْنُ صَفِیِّكَ

اَلْفائِزِ بِكَرامَتِكَ اَكْرَمْتَهُ بِالشَّهادَةِ وَحَبَوْتَهُ بِالسَّعادَةِ وَاجْتَبَيْتَهُ بِطيبِ الْوِلادَةِ
وَجَعَلْتَهُ سَيِّداً مِنَ السّادَةِ وَقائِداً مِنَ الْقادَةِ وَذائِداً مِنَ الذّادَةِ وَاَعْطَيْتَهُ
مَواريثَ الْاَنْبِياءِ وَجَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلى خَلْقِكَ مِنَ الْاَوْصِياءِ فَاَعْذَرَ فِي الدُّعاءِ وَ
مَنَحَ النُّصْحَ وَبَذَلَ مُهْجَتَهُ فيكَ لِيَسْتَنْقِذَ عِبادَكَ مِنَ الْجَهالَةِ وَحَيْرَةِ الضَّلالَةِ
وَقَدْ تَوازَرَ عَلَيْهِ مَنْ غَرَّتْهُ الدُّنْيا وَباعَ حَظَّهُ بِالْاَرْذَلِ الْاَدْنى وَشَرى آخِرَتَهُ
بِالثَّمَنِ الْاَوْكَسِ وَتَغَطْرَسَ وَتَرَدّى فِي هَواهُ وَاَسْخَطَكَ وَاَسْخَطَ نَبِيَّكَ وَاَطاعَ مِنْ عِبادِكَ
اَهْلَ الشِّقاقِ وَالنِّفاقِ وَحَمَلَةَ الْاَوْزارِ الْمُسْتَوْجِبينَ النّارَ فَجاهَدَهُمْ فيكَ صابِراً
مُحْتَسِباً حَتّى سُفِكَ في طاعَتِكَ دَمُهُ وَاسْتُبيحَ حَريمُهُ اَللّهُمَّ فَالْعَنْهُمْ لَعْناً وَبيلاً
وَعَذِّبْهُمْ عَذاباً اَليماً اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ سَيِّدِ
الْاَوْصِياءِ اَشْهَدُ اَنَّكَ اَمينُ اللهِ وَابْنُ اَمينِهِ عِشْتَ سَعيداً وَمَضَيْتَ حَميداً وَ
مُتَّ فَقيداً مَظْلُوماً شَهيداً وَاَشْهَدُ اَنَّ اللهَ مُنْجِزٌ ما وَعَدَكَ وَمُهْلِكٌ مَنْ خَذَلَكَ
وَمُعَذِّبٌ مَنْ قَتَلَكَ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللهِ وَجاهَدْتَ في سَبيلِهِ حَتّى
اَتٰيكَ الْيَقينُ فَلَعَنَ اللهُ مَنْ قَتَلَكَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً سَمِعَتْ
بِذلِكَ فَرَضِيَتْ بِهِ اَللّهُمَّ اِنّي اُشْهِدُكَ اَنّي وَلِيٌّ لِمَنْ والاهُ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عاداهُ بِاَبي اَنْتَ
وَاُمّي يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ كُنْتَ نُوراً فِي الْاَصْلابِ الشّامِخَةِ وَالْاَرْحامِ الْمُطَهَّرَةِ
لَمْ تُنَجِّسْكَ الْجاهِلِيَّةُ بِاَنْجاسِها وَلَمْ تُلْبِسْكَ الْمُدْلَهِمّاتُ مِنْ ثِيابِها وَاَشْهَدُ اَنَّكَ
مِنْ دَعائِمِ الدّينِ وَاَرْكانِ الْمُسْلِمينَ وَمَعْقِلِ الْمُؤْمِنينَ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ الْاِمامُ الْبَرُّ
التَّقِيُّ الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ الْهادِي الْمَهْدِيُّ وَاَشْهَدُ اَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوى
وَاَعْلامُ الْهُدى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقى وَالْحُجَّةُ عَلى اَهْلِ الدُّنْيا وَاَشْهَدُ اَنّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ
وَبِاِيابِكُمْ مُوقِنٌ بِشَرايِعِ ديني وَخَواتيمِ عَمَلي وَقَلْبي لِقَلْبِكُمْ سِلْمٌ وَاَمْري لِاَمْرِكُمْ

منقول از حضرت امام جعفر صادق علیہ السلام
يَا مَنْ اِذَا اسْتَغَاثَ بِهِ عَبْدُهُ اَغَاثَهُ وَيَا مَنْ اِذَا اسْتَجَارَ بِهِ عِنْدَ الْبَلِيَّةِ اَجَارَهُ وَيَا مَنْ اِذَا اسْتَغَاثَ بِهِ عِنْدَ النَّوَائِبِ اَغَاثَهُ وَيَا مَنْ اِذَا اسْتَنْصَرَ بِهِ عَلَى عَدُوِّهِ نَصَرَهُ وَاَعَانَهُ اَنْتَ الْمَفْزَعُ وَاَنْتَ الثِّقَةُ فَاقْمَعْ عَنِّي مَنْ اَرَادَ بِي بَغْياً وَاغْلِبْ لِي مَنْ كَادَنِي يَا مَنْ قَالَ اِنْ يَنْصُرْكُمُ اللهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ يَا مَنْ نَجَّى نُوحاً مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ يَا مَنْ نَجَّى لُوطاً مِنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ يَا مَنْ نَجَّى هُوداً مِنَ الْقَوْمِ الْعَادِينَ يَا مَنْ نَجَّى مُحَمَّداً صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ نَجِّنِي مِنْ اَعْدَائِي وَاَعْدَائِكَ بِاَسْمَائِكَ

مُتَّبِعٌ وَنُصْرَتي لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتّى يَأْذَنَ اللهُ لَكُمْ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لا مَعَ عَدُوِّكُمْ
صَلَواتُ اللهِ عَلَيْكُمْ وَعَلى اَرْواحِكُمْ وَاَجْسادِكُمْ وَشاهِدِكُمْ وَغائِبِكُمْ وَظاهِرِكُمْ
وَباطِنِكُمْ آمينَ رَبَّ الْعالَمينَ پس دو رکعت نماز میکنی و دعا میکنی با آنچه میخواهی و برمیگردی
و دیگر زیارتیست که از جابر منقولست و کیفیت آن چنان است که از عطا روایت شده که گفت با جابر
بن عبدالله انصاری بودم در روز بیستم ماه صفر چون بغاضریه رسید بر در آب فرات غسل کرد و پیراهن
طاهری که با خود داشت پوشید پس گفت که آیا با تو چیزی هست از بوی خوش ای عطا گفتم با من سعد است
پس قدری از آن گرفت و بر سر و بدن پاشید و پا برهنه روانه شد تا ایستاد نزد سر مبارک امام حسین علیه السلام
و سه مرتبه اَللهُ اَكْبَرُ گفت پس افتاد و بیهوش شد و چون بهوش آمد شنیدم که میگفت اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ
يا آلَ اللهِ الخ که بعینه همان زیارت نیمه رجب است که ما ذکر نمودیم و با آن فرقی ندارد جز چند کلمه
که شاید از اختلاف نسخ باشد چنانچه شیخ مرحوم احتمال داده پس اگر کسی خواست که آنرا بخواند رجوع کند
بزیارت نیمه رجب و همانرا بخواند مؤلف گوید که زیارت امام حسین علیه السلام در اوقات شریفه و لیالی و
ایام متبرکه بغیر از این اوقات که ذکر شد نیز افضل است خصوصاً اوقاتیکه با آنحضرت نسبتی داشته باشد
مانند روز مباهله و روز نزول هل اتی و روز ولادت شریف آنحضرت و شبهای جمعه از روایات
مستفاد میشود که حقتعالی در هر شب جمعه نظر مکرمتی بر آنحضرت فرماید و جمیع پیغمبران و اوصیاء
ایشان را بزیارت او بفرستد و ابن قولویه از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که هر که زیارت کند قبر
امام حسین علیه السلام را در هر جمعه آمرزیده شود البته و از دنیا بیرون نرود با حال حسرت از دنیا و مکانش
در بهشت با امام حسین علیه السلام باشد و در خبر اعمش است که همسایه او برای او گفت در خواب دیدم
که رقعه‌ها از آسمان فرو میریزند که در آنها امان نوشته اند برای هر که زیارت امام حسین علیه السلام کند
در شب جمعه و بعد از این در اعمال کاظمین در حکایت حاجی علی بغدادی اشاره باین مطلب خواهد آمد ان شاء الله
و غیر این اوقات از اوقات شریفه دیگر و روایت شده از حضرت صادق علیه السلام پرسیدند که آیا از زیارت
امام حسین علیه السلام را وقتی هست که بهتر از وقت دیگر باشد فرمود که زیارت کنید آنحضرت را در هر وقت
و در هر زمان زیرا که زیارت آنحضرت خیر موضوعی است هر که از آن بیشتر بعمل آورد خیر بیشتر خواهد یافت
و هر که کمتر کند کمتر خواهد یافت و سعی کنید در زیارت کردن آنحضرت در اوقات شریفه که اعمال

یا رَحْمنُ یا رَحیمُ لا [illegible]
[illegible] تَعَوَّذَ بِالْقُرْآنِ و
عَلی مَنْ [illegible] الرَّحیمِ الرَّحْمنِ
اسْتَجارَ بِكَ [illegible]
الرَّحْمنُ عَلَی الْعَرْشِ اسْتَوی [illegible]
[illegible] وَهُوَ الْعَفُوُّ
[illegible] وَيُعيدُ [illegible]
الْوَدُودُ ذُو الْعَرْشِ [illegible]
تَعالی لِما يُريدُ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ
اللهُ لا اِلهَ اِلّا هُوَ عَلَيْهِ
تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظيمِ
جواب امام موسی علیه السلام
[illegible]
وَتَكَفَّلْتَ [illegible]
وَتَقَدَّسْتَ [illegible]
[illegible]
اِلَيْكَ [illegible]
عَلَيْكَ [illegible]
[illegible]
اَنْتَ [illegible]

صالحه درآنها ثوابش مضاعف است و در آن اوقات شریفه ملائکه از آسمان نازل میشوند از برای زیارت
آنحضرت الخ و از برای خصوص این اوقات مذکوره زیارت منقولی یافت نشده بلی در روز سیم ماه شعبان
که روز تولد حضرت امام حسین علیه السلام است دعائی از ناحیه شریفه بیرون آمده که باید آنرا خواند و ما
آنرا در اعمال ماه شعبان ذکر کردیم و بدان نیز که زیارت آنحضرت در غیر کربلا از شهرهای دور فضیلت
زیادی وارد و ما در اینجا بذکر دو روایت که در کامل و تهذیب است قناعت میکنیم روایت اول
ابن ابی عمیر از هشام روایت کرده که حضرت صادق علیه السلام فرمود که هرگاه یکی از شما دور از خانه اش یا بعید
المسافه بسیار باشد بالا رود بر پشت بام بلندتر منزل خود و دو رکعت نماز کند و اشاره کند بسلام
کردن بسوی قبرهای ما پس بدرستیکه آن بما میرسد روایت دوم از حنان بن سدیر از پدرش منقول است
که حضرت صادق علیه السلام بمن فرمود ای سدیر زیارت میکنی قبر حسین علیه السلام را در هر روز عرض کردم
که فدای تو گردم نه فرمود شما چه جفا کارید در هر جمعه زیارت میکنید او را گفتم نه فرمود در هر ماه
زیارت میکنید گفتم نه فرمود در هر سالی او را زیارت میکنید گفتم گاهی از سالها شده که زیارت
کرده ام فرمود ای سدیر چه جفا کارید شما با امام حسین علیه السلام آیا ندانسته اید که حقتعالی را دو هزار
هزار فرشته است و در تهذیب و فقیه هزار هزار فرشته است ژولیده مو گرد آلوده که میگریند بر
آنحضرت و زیارت میکنند و سست نمیشوند و چه میشود برای تو ای سدیر که زیارت کنی قبر
حسین علیه السلام را در هر جمعه پنج مرتبه و در هر روزی یک مرتبه گفتم فدایت شوم بین ما و بین او فرسخهای بسیار است
فرمود بمن که بالا رو بر بام خانه ات پس نظر کن بجانب راست و چپ پس بلند کن سر خود را بسوی آسمان
پس قصد کن جانب قبر آنحضرت را و بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَ
رَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ نوشته میشود برای تو زیارتی و آن زیارت حج و عمره است سدیر گفت بسا
شد که بجا آوردم این را در ماه بیشتر از بیست مرتبه و بعضی از زیارت اول از زیارات مطلقه گذشت
چیزیکه مناسب اینمقام بود **تذییل** در فضیلت و آداب تربت مقدسه امام حسین علیه السلام
بدانکه روایات بسیار وارد شده که در تربت آنحضرت شفای هر درد و مرض است مگر مرگ و امان است
از بلاها و باعث ایمنی از هر خوف و بیم است و اخبار در این باب متواتر است و معجزاتیکه بسبب این تربت
مقدسه ظاهر گردیده است زیاده از آنست که ذکر شود و من در کتاب فوائد الرضویه که در تراجم علماء امامیه
است در احوال سید محدث متبحر آقا سید نعمت الله جزائری ره نوشته ام که آنسید جلیل در تحصیل علم

فَلا رَأَيْنا الْحَقَّ وَما اُعْلِنَ وَتَغَلَّبَ خائِنَةَ الْاَعْيُنِ وَما تُخْفِي الصُّدُورُ وَقاتَلْتُ ... اَللّٰهُمَّ اَعْدِي الظّالِمِينَ مِنَ الْحَقِّ وَالْاَذى اَجْمَعِينَ وَاسْتَغْفِرُ ... يا اَرْحَمَ الرّاحِمِينَ

قنوت دوم از حضرت امام محمد تقی علیه السلام

اَلْمَنانُ الْاَعْظَمُ مِنَ الْمَخْلُوقِينَ وَالرّازِقُ اَنْتَ بِما بَدَأْتَ مِنَ الْمَرْزُوقِينَ وَبِأَدْآءِ اللهِ الْمَوْصُوفَةِ ... عَبْدٌ مُعْتَمَدٌ ... اَلْمُتَكَبِّرَةُ ... بِالْاَفْناءِ ... الْعُتُوَّ وَالْعِقابَ الْمَضْعُوفَ ... رَبَّنَا الْعَلِيمَ ... اَعْتَصَمْتُ وَ ... يا ...

زحمت بسیار کشیده و سختی و رنج بسیار برده و در اوایل تحصیل چون قادر نبوده بر چراغ بروشنی ماه مطالعه
مینموده لاجرم از کثرت مطالعه در ماهتاب بسیار چیز نوشتن و مطالعه کردن چشمانش ضعف پیدا کرده
بود پس بجهة روشنی چشم خود بتربت مقدسه حضرت سید الشهداء و تراب مراقد شریفه ائمه عراق علیهم السلام
اکتحال میکرد و ببرکت آن تربتها چشمش روشن میگشت و نیز نگاشتم که مبادا اهالی عصر ما بواسطه معاشرت
با کفار و ملاحده این مطلب را استبعاد نمایند همانا کمال الدین دمیری در حیوة الحیوان نقلکرده که افعی
هرگاه هزار سال عمر کرد چشمانش کور میشود حقتعالی او را الهام فرموده که برای رفع کوری خود چشم خود را
بر رازیانج تر نماید لاجرم با چشم کور از بیابان قصد میکند بستانها و جاهائی را که رازیانج در آنجا باشد
اگرچه مسافتی طویل در بین باشد پس خود را میرساند بآن جا و چشم خود را بر آن میمالد روشنی چشم او بر
میگردد و این مطلب را زمخشری و غیره نیز نقلکرده اند پس هرگاه حقتعالی در برگ تری این خاصیت قرار
داده باشد که مار کور بیابان برد و بهره خود را از آن بگیرد چه عجب استبعادی دارد که در تربت پسر پیغمبر
صلوات الله علیه و آله که در راه او خودش و عزیزانش کشته شد شفاء از جمیع امراض و فوائد و برکات قرار داشته
باشد که شیعیان و محبان از آن بهره ها برند و ما در اینمقام بذکر چند خبر قناعت میکنیم اول روایتست
که حوریان بهشت چون یکی از ملائکه را می بینند که از برای کاری بزمین میآید از او التماس میکنند که
برای ما تسبیح و تربت قبر امام حسین علیه السلام هدیه بیاور دوم بسند معتبر منقولست که شخصی گفت حضرت
امام رضا علیه السلام برای من از خراسان بسته متاعی فرستاد چون گشودم در میان آن خاکی بود از آنمرد که
آورده بود پرسیدم که این خاک چیست گفت خاک قبر امام حسین علیه السلام است و هرگز آنحضرت از جامه و غیرها
چیزی بجائی نمیفرستد مگر آنکه این خاک را در میانش میگذارد و میفرماید این امانست از بلاها باذن و
مشیت خدا سیم روایتست که عبدالله بن ابی یعفور بخدمت حضرت صادق علیه السلام عرض کرد که یکشخص از
خاک قبر امام حسین علیه السلام برمیدارد و منتفع میشود و دیگری برمیدارد و منتفع نمیشود فرمود که نه والله
هر که بردارد و اعتقاد داشته باشد که باو نفع میبخشد البته منتفع میشود چهارم از ابوحمزه ثمالی روایتست
که عرض کردم بحضرت صادق علیه السلام که میبینم اصحاب ما میگیرند خاک قبر امام حسین علیه السلام را و طلب شفا
از آن میکنند آیا شفا در آن هست فرمود که طلب شفا میتوان کرد از خاکی که بردارند از میان قبر تا چهار
میل و همچنین است خاک قبر جدم رسول خدا صلی الله علیه و آله و قبر امام حسن و امام زین العابدین و امام
محمد باقر علیهم السلام پس بگیر از آن خاک که آن شفای هر دردیست و سپری است برای دفع هر چه از آن ترسی و

ربّهم و تحقیق و ربّون و
بطین ربّی والقرآن المجید
وانه لقسم لو تعلمون عظیم
والله ربّی ونعم الوکیل

نیز از کتاب ... منقول است که روایت
کرده از حضرت امام رضا علیه السلام
که فرمود دیدم پدرم را در خواب که
فرمود ای فرزند چون در شدتی و
تنگی باشی بسیار بگو یا رؤوف یا رحیم
و آنچه ما در خواب می بینیم
همچنانست که در بیداری می بینیم

و نیز منقول است از کتاب مهج الدعوات
برای رفع غم و دفع ضعف و ...
اللّهم ان ذنوبی لم تبق لی الا رجاء عفوک
و قد قدمت آلة الحرمان بین یدی
فانا اسئلک ...

هیچ چیز با آن برابری نمیکند از چیزهائی که از آن شفا طلب میکنند بغیر از دعا و چیزیکه آنرا فاسد میکند آنستکه در ظرفها و جاهای بد میگذارند و آنها که معالجه بآن میکنند کم است یقین ایشان هر که یقین داشته باشد که این از برای او شفا است هرگاه معالجه بآن کند او را کافی خواهد بود و محتاج بدوای دیگر نخواهد شد و فاسد میگردانند آن تربت را شیاطین و کافران از جنیان که خود را بر آن میمالند و هر چیز که میگذرد بر آن تربت آنرا بو میکنند و اما شیاطین و کافران جن پس حسد میبرند فرزندان آدم را بر آن و خود را بر آن میمالند که اکثر نیکی و بوی خوش برطرف میشود و هیچ تربت از حایر بیرون نمی‌آید مگر مهیا میشوند از شیاطین و کافران جن از برای آن تربت آنقدر که عدد ایشان را کسی بغیر از خدا احصا نمیتواند کرد و آن تربت در دست صاحبش است و ایشان خود را بر آن میمالند و ملائکه نمیگذارند ایشان را که داخل حایر شوند و اگر تربت سالم از اینها بماند هر بیماری را که بآن معالجه نماید البته در آن ساعت شفا مییابد پس چون تربت را برداری پنهان کن و نام خدا بر آن بسیار بخوان و شنیده‌ام که بعضی از آنها که تربت را برمیدارند آنرا سبک میشمارند حتی بعض از ایشان آنرا در توبره چهارپایان میاندازند یا در ظرف طعام یا چیزهائیکه دست بر آن بسیار مالیده شود از خورجینها و جوالها پس چگونه شفا یابد از آن کسیکه باین نوع آنرا حرمت ندارد ولکن دلی که در آن یقین نیست و سبک میشمارد چیزی را که صلاحش در آن است عمل خود را فاسد میکند **پنجم** روایت شده که هرگاه یکی از شما خواهد که بردارد تربت را باطراف انگشتان بردارد و قدر آن مثل نخودی است پس ببوسد آنرا و بر هر دو دیده گذارد و بر سایر بدن بمالد و بگوید اَللّهُمَّ بِحَقِّ هذِهِ التُّرْبَةِ وَبِحَقِّ مَنْ حَلَّ بِها وَثَوى فيها وَبِحَقِّ جَدِّهِ وَاَبيهِ وَاُمِّهِ وَاَخيهِ وَالْاَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِهِ وَبِحَقِّ الْمَلائِكَةِ الْحافّينَ بِهِ اِلّا جَعَلْتَها شِفاءً مِنْ كُلِّ داءٍ وَبُرْءاً مِنْ كُلِّ مَرَضٍ وَنَجاةً مِنْ كُلِّ آفَةٍ وَحِرْزاً مِمّا اَخافُ وَاَحْذَرُ پس آنرا استعمال نماید و روایت شده که مهر کردن تربت امام حسین علیه السلام آنستکه بر آن سوره اِنّا اَنْزَلْناهُ فى لَيْلَةِ الْقَدْرِ بخوانند **ششم** روایت شده که هرگاه تربت را بخوری یا بکسی بخورانی بگو بِسْمِ اللّهِ وَبِاللّهِ اَللّهُمَّ اجْعَلْهُ رِزْقاً واسِعاً وَعِلْماً نافِعاً وَشِفاءً مِنْ كُلِّ داءٍ اِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ

مؤلف گوید که فوائد تربت شریفه آنحضرت بسیار است از جمله آنکه مستحب است با میت در قبر گذاشتن و کفن را بآن نوشتن و دیگر سجده کردن بر آن است که روایت شده که سجده بر آن هفت حجاب را میدرد

اَسْتَحِقُّهُ وَاَدْعُوكَ مِمّا لا اَسْتَوْجِبُهُ وَاَتَضَرَّعُ اِلَيْكَ بِمَا لا اَنَا اَهْلُهُ وَلا يَخْفى عَلَيْكَ حالى وَاِنْ خَفِيَ عَلَى النّاسِ كُنْهُ مَعْرِفَةِ اَمْرى اَللّهُمَّ اِنْ كانَ رِزْقى فِى السَّماءِ فَاَهْبِطْهُ وَاِنْ كانَ فِى الْاَرْضِ فَاَظْهِرْهُ وَاِنْ كانَ بَعيداً فَقَرِّبْهُ وَاِنْ كانَ قَريباً فَيَسِّرْهُ وَاِنْ كانَ قَليلاً فَكَثِّرْهُ وَبارِكْ لى فيهِ

بیست دوم دعاء دفع شر ابلیس منقول از بعض کتب

اَللّهُمَّ اِنَّ اِبْليسَ عَبْدٌ مِنْ عَبيدِكَ يَرانى مِنْ حَيْثُ لا اَراهُ وَاَنْتَ تَراهُ مِنْ حَيْثُ لا يَراكَ وَاَنْتَ اَقْوى عَلى اَمْرِهِ كُلِّهِ وَهُوَ لا يَقْوى عَلى شَيْءٍ

یعنی باعث قبول نماز میشود که باسمانها بالا میرود و دیگر تسبیح از تربت آنحضرت ساختن و بان تسبیح ذکر
کردن و در دست داشتن است که فضیلت عظیم دارد و از خاصیتش آنکه در دست آدمی تسبیح میگوید
بی آنکه صاحبش تسبیح بگوید و معلوم است که این تسبیح غیر از آن تسبیحی است که در همه اشیاء است کما قال الله تعالی
وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلٰكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ و عارف رومی در معنی آن گفته

گر ترا از غیب چشمی باز شد	با تو ذرات جهان همراز شد	نطق خاک و نطق آب و نطق گل
هست محسوس حواس اهل دل	جمله ذرات در عالم نهان	با تو میگویند روزان و شبان
ما سمیعیم و بصیریم و باهشیم	با شما نامحرمان ما خامشیم	از جمادی سوی جان جان شوید
غلغل اجزای عالم بشنوید	فاش تسبیح جمادات آیدت	وسوسهٔ تأویلها بزدایدت

بالجمله این تسبیحی که در این روایت تسبیح است که از خصوصیات تربت حضرت سید الشهداء ارواحنا
له الفداء است ششم از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که هر که بگرداند تسبیح تربت امام حسین علیه السلام را
و بگوید سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ با هر دانه بنویسد حقتعالی از
برای او شش هزار حسنه و محو کند از او شش هزار گناه و بلند کند از برای او شش هزار درجه و بنویسد
از برای او شش هزار شفاعت و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که بگرداند سبحه‌ها را که از تربت
امام حسین علیه السلام ساخته اند بهر تسبیح یکبار استغفار کند هفتاد استغفار از برای او نوشته
میشود و اگر تسبیح را در دست نگاه دارد و تسبیح نگوید بعدد هر حبه هفت مرتبه از برای او نوشته میشود
هفتم در حدیث معتبر منقولست که چون حضرت صادق علیه السلام بعراق تشریف آوردند گروهی نزد آنحضرت
آمدند و عرض کردند که دانسته‌ایم تربت امام حسین علیه السلام موجب شفاء هر درد است آیا باعث ایمنی از هر خوف
هست فرمود بلی هرگاه کسی خواهد که او را از هر بیمی امان بخشد باید تسبیحی که از تربت آنحضرت ساخته باشند
در دست بگیرد و سه مرتبه این دعا را بخواند اَصْبَحْتُ اللّٰهُمَّ مُعْتَصِماً بِذِمامِكَ وَجِوارِكَ الْمَنِيعِ
الَّذِي لَا يُطاوَلُ وَلَا يُحاوَلُ مِنْ شَرِّ كُلِّ غاشِمٍ وَطارِقٍ مِنْ سائِرِ مَنْ خَلَقْتَ وَما خَلَقْتَ
مِنْ خَلْقِكَ الصّامِتِ وَالنّاطِقِ فِي جُنَّةٍ مِنْ كُلِّ مَخُوفٍ بِلِباسٍ سابِغَةٍ حَصِينَةٍ
وَهِيَ وِلاءُ اَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مُحْتَجِزاً مِنْ كُلِّ قاصِدٍ
لِي اِلىٰ اَذِيَّةٍ بِجِدارٍ حَصِينِ الْاِخْلاصِ فِي الْاِعْتِرافِ بِحَقِّهِمْ وَالتَّمَسُّكِ بِحَبْلِهِمْ

دعاء دفع ابلیس

یا من آمرك اللهم فانا استعین بك علیه یا رب فانه لا طاقة لی به ولا قوة ولا اقوی علیه الا بك یا رب اللهم ان اراد بی فارده وان کادنی فکده واکفنی شره واجعل کیده فی نحره برحمتك یا ارحم الراحمین وصلی الله علی محمد وآله الطاهرین

تحفه بیست و نهم

بیست و نهم در خواب حضرت پیغمبر که شخصی در خواب از رسول خدا صلی الله علیه و آله دعائی از آنحضرت خواست که دل او زنده گردد تعلیم فرمایند آنحضرت این کلمات را تعلیم او فرمود یا حی یا قیوم یا لا اله الا انت اسئلك ان تحیی قلبی اللهم

جَمِيعاً مُوقِنًا اَنَّ الْحَقَّ لَهُمْ وَمَعَهُمْ وَمِنْهُمْ وَفِيهِمْ وَبِهِمْ اُوَالِي مَنْ وَالَوْا وَاُعَادِي

مَنْ عَادَوْا وَاُجَانِبُ مَنْ جَانَبُوا فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَعِذْنِي اللّٰهُمَّ بِهِمْ مِنْ

شَرِّ كُلِّ مَا اَتَّقِيهِ يَا عَظِيمُ حَجَزْتُ الْاَعَادِيَ عَنِّي بِبَدِيعِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ اِنَّا

جَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ اَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَاَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

پس تسبیح را ببوسد و بر هر دو چشم بمالد و بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِحَقِّ هٰذِهِ التُّرْبَةِ الْمُبَارَكَةِ

وَبِحَقِّ صَاحِبِهَا وَبِحَقِّ جَدِّهِ وَبِحَقِّ اَبِيهِ وَبِحَقِّ اُمِّهِ وَبِحَقِّ اَخِيهِ وَبِحَقِّ وُلْدِهِ الطَّاهِرِينَ

اِجْعَلْهَا شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَاَمَانًا مِنْ كُلِّ خَوْفٍ وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ سُوءٍ پس تسبیح را بر جبین

خود بگذارد پس اگر در صبح چنین کند در امان خدا باشد تا شام و اگر در شام چنین کند در امان خدا

باشد تا صبح و در روایت دیگر منقول است که هر که از پادشاهی یا غیر او ترسد چون از خانه بیرون آید

چنین کند تا حرز او باشد از شر ایشان مؤلف گوید که مشهور میان علماء آنست که خوردن گل

و خاک مطلقا جایز نیست مگر تربت مقدسه امام حسین علیه السلام بقصد شفا بقصد لذت

بقدر نخودی بلکه احوط آنست که بقدر عدسی باشد و خوبست که تربت را در دهان بگذارد و بعد از

آن جرعه از آب بخورد و بگوید اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ رِزْقًا وَاسِعًا وَعِلْمًا نَافِعًا وَشِفَاءً مِنْ

كُلِّ دَاءٍ وَسُقْمٍ علامه مجلسی ره فرموده احوط آنست که مهر و تسبیح تربت آنحضرت را خرید و فروش نکنند

بلکه هدیه و بخشش بدهند و در برابر آنها اگر تراضی کنند بی آنکه اول شرط کرده باشند شاید بد

نباشد چنانچه در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که خاک قبر امام حسین علیه السلام

را بفروشد چنانست که گوشت آنحضرت را فروخته و خریده باشد مؤلف گوید که شیخ ما محدث متبحر

ثقة الاسلام نوری رحمه الله در دار السلام نقل فرموده که روزی یکی از برادران من بخدمت حاج

والدم رسید مادرم دید که تربت امام حسین علیه السلام را در جیب پایین قبای خود گذاشته مادرم

او را زجر کرد که این بی ادبی است بتربت مقدسه چه آنکه بسا شود در زیر ران واقع شود و شکسته

گردد برادرم گفت چنین است که فرمودی و تا بحال دو مهر شکسته ام ولکن عهد کردم که من بعد در

جیب پایین نگذارم پس چند روزی از این قضیه گذشت علامه والدم در خواب دید بدون

آنکه از این مطلب اطلاع داشته باشد که مولای ما حضرت ابو عبد الله الحسین علیه السلام بزیارت

صلّ على محمد وآل محمد واخشى

گفت پس سه مرتبه این کلمات را

خواندم پس بعد از قلم را زنده یافتم

بیست و چهارم از حضرت رسول

صلی الله علیه و آله منقول است

که هر که بخواهد اهل جهان ناجی

بشوند و نصرت پیدا کند

بر دشمنان خود و از ضرر ایشان

محفوظ بماند پس بگوید

سه مرتبه در وقت دخول در

شب و سه مرتبه در وقت دخول

در صبح سُبْحَانَ اللّٰهِ مِلْءَ الْمِيزَانِ

وَمُنْتَهَى الْعِلْمِ وَمَبْلَغَ الرِّضَا

وَزِنَةَ الْعَرْشِ

بیست و پنجم نقل است از

کتاب نثر اللئالی از ابو سعید

سعید علی بن فضل الله

الحسنی الراوندی که مردی

بحضرت عیسی بن مریم علیهما السلام

شکایت کرد از دین خود فرمود

بگو اَللّٰهُمَّ یَا

فالق

او تشریف آورد و در اطاق کتابخانه نشست و ملاطفت و مهربانی بسیار کرد و فرمود بخوان پسران خود را بیایند تا آنها را اکرام کنم پس والد پسرها را طلبید و با من پنج نفر بودند پس ایستادند در نزد در مقابل آنحضرت و در نزد آنحضرت از جامه و چیزهای دیگر بود پس یکیک را میخواند و چیزی از آنها باو میداد پس نوبت برادر مرحوم رسید حضرت نظری براو افکند مانند کسیکه در غضب باشد و التفات فرمود بسوی والد مرحوم و فرمود این پسر تو دو تربت از تربتهای قبر من در زیر ران خود شکسته است پس مثل برادران دیگر او را نخواند بلکه افکند بسوی او چیزی و الآن در ذهنم است که گویا قاب شانه زمرد بود داد پس علامه والد بیدار شد و خواب خود را برای مرحوم والد نقل کرد و

والد حکایت را برای ایشان بیان کرد و والد تعجب کرد از صدق این خواب انتهی

فصل هشتم

در فضیلت و کیفیت زیارت کاظمین یعنی امام موسی کاظم و امام محمد تقی علیهما و ذکر مسجد براثا و زیارت نواب اربعه رضی الله عنهم و زیارت جناب سلمان رضی الله عنه و مشتملست بر چند مطلب

مطلب اول

در فضیلت کیفیت زیارت کاظمین علیهما السلام

بدانکه از برای زیارت این دو امام معصوم علیهما فضل بسیاری ذکر شده و در اخبار کثیره وارد شده که زیارت امام موسی علیه مثل زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله است و در روایتی است که هر که او را زیارت کند مثل آنستکه زیارت کرده باشد حضرت رسول صلی الله علیه و آله و امیرالمؤمنین علیه را و در روایت دیگر مثل آنستکه امام حسین علیه را زیارت کرده باشد و در حدیث دیگر هر که او را زیارت کند بهشت از برای اوست و شیخ جلیل محمد بن شهرآشوب در مناقب از تاریخ بغداد نقل کرده که خطیب مؤلف آن کتاب بسند خود از علی بن خلال نقل نموده که گفت هیچ امر دشواری مرا رو نداد که بعد از آن بروم بنزد قبر حضرت موسی بن جعفر علیهما و متوسل بآنجناب شوم مگر آنکه خدا آن امر را برای من آسان کرد و نیز گفته که دیده شد در بغداد زنیکه میدوید پس باو گفتند که بکجا میروی گفت بسوی قبر موسی بن جعفر علیهما که دعا کنم برای پسرم که او را حبس کرده اند مردی حنبلی مذهب در آنجا حاضر بود استهزاء کرد بآن زن و گفت پسرت در زندان مرده آن زن گفت خداوندا از تو سؤال میکنم بحق آنکسیکه او را در زندان شهید کردند که مرا همان حضرت است که قدرت خود را بمن بنمائی ناگاه پسر آن زن را رها کردند و پسر آن مرد حنبلی را که استهزاء کرده بود بجنایت او گرفتند و شیخ صدوق از ابرهیم بن عقبه روایت کرده که گفت نوشتم بخدمت امام علی نقی علیه و در نامه سؤال کرده بودم از زیارت ابیعبدالله الحسین علیه و از زیارت امام موسی و امام محمد تقی علیهما

یعنی آنکه کدام یک از این دو زیارت بهتر است پس حضرت در جواب مرقوم فرموده بودند ابو عبدالله علیه السلام مقدم است و زیارت ایشان جامع‌تر و ثوابش بزرگتر است و اما کیفیت زیارت کاظمین علیهما السلام پس بدانکه زیارات در آن حرم شریف بعضی مختص است به هر یک از آن دو بزرگوار و بعضی مشترک ما بین آن دو امام است اما زیارت مختص با امام موسی علیه السلام پس چنانکه سید بن طاوس و دیگران نقل نموده اند هرگاه خواستی آن حضرت را زیارت کنی سزاوار است که غسل کنی پس روانه شوی به زیارت با آرامی و وقار و همینکه به حرم رسیدی بایست و بگو اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى هِدَايَتِهِ لِدِينِهِ وَالتَّوْفِيقِ لِمَا دَعَا اِلَيْهِ مِنْ سَبِيلِهِ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ اَكْرَمُ مَقْصُودٍ وَاَكْرَمُ مَاْتِيٍّ وَقَدْ اَتَيْتُكَ مُتَقَرِّبًا اِلَيْكَ بِابْنِ بِنْتِ نَبِيِّكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلٰى اٰبَائِهِ الطَّاهِرِينَ وَاَبْنَائِهِ الطَّيِّبِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تُخَيِّبْ سَعْيِي وَلَا تَقْطَعْ رَجَائِي وَاجْعَلْنِي عِنْدَكَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ پس داخل شو مقدم دار پای راست خود را و بگو بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَفِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَعَلٰى مِلَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ پس همینکه رسیدی به در قبه شریفه بایست و اذن طلب کن و بگو ءَاَدْخُلُ يَا رَسُولَ اللّٰهِ ءَاَدْخُلُ يَا نَبِيَّ اللّٰهِ ءَاَدْخُلُ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللّٰهِ ءَاَدْخُلُ يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ ءَاَدْخُلُ يَا اَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ ءَاَدْخُلُ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ الْحُسَيْنَ ءَاَدْخُلُ يَا اَبَا مُحَمَّدٍ عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ ءَاَدْخُلُ يَا اَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ ءَاَدْخُلُ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ ءَاَدْخُلُ يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا الْحَسَنِ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ ءَاَدْخُلُ يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا جَعْفَرٍ ءَاَدْخُلُ يَا مَوْلَايَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ پس داخل شو و چهار مرتبه بگو اَللّٰهُ اَكْبَرُ پس بایست مقابل قبر و قبله را پشت کتف خود قرار بده پس بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللّٰهِ وَابْنَ وَلِيِّهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللّٰهِ وَابْنَ صَفِيِّهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَمِينَ اللّٰهِ وَابْنَ اَمِينِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللّٰهِ فِي ظُلُمَاتِ الْاَرْضِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اِمَامَ الْهُدٰى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلَمَ الدِّينِ وَ

و ذکر شده در جواهر حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله خواهد بود در جمیع و نیز در آن کتاب است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود هر که بخواند چهار آیه از اول سوره بقره و آیة الکرسی و دو آیه بعد از آن و سه آیه آخر بقره را نبیند در جان و مال خود چیزی را که مکروه او باشد و نزدیک نشود به او شیطان و فراموش نکند قرآن را سیم و نیز روایت کرده اند از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که هر که سوره انا انزلناه را بخواند و صدایش را به آن بلند کند مثل کسی باشد که شمشیر از نیام کشیده در راه خدا جهاد کند و اگر آهسته بخواند مثل کسی باشد که در خون خود غلطیده باشد در راه خدا و کسی که ده مرتبه بخواند

النَّبیّ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خازِنَ عِلْمِ النَّبِیّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خازِنَ عِلْمِ الْمُرْسَلینَ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا نائِبَ الْاَوْصِیاءِ السّابِقینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَعْدِنَ الْوَحْیِ
الْمُبینِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا صاحِبَ الْعِلْمِ الْیَقینِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا عَیْبَةَ عِلْمِ الْمُرْسَلینَ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْاِمامُ الصّالِحُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْاِمامُ الزّاهِدُ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ اَیُّهَا الْاِمامُ الْعابِدُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْاِمامُ السَّیِّدُ الرَّشیدُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
اَیُّهَا الْمَقْتُولُ الشَّهیدُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ رَسُولِ اللهِ وَابْنَ وَصِیِّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا مَوْلایَ مُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ بَلَّغْتَ عَنِ اللهِ
ما حَمَّلَکَ وَحَفِظْتَ مَا اسْتُودِعْتَ وَحَلَّلْتَ حَلالَ اللهِ وَحَرَّمْتَ حَرامَ اللهِ وَاَقَمْتَ
اَحْکامَ اللهِ وَتَلَوْتَ کِتابَ اللهِ وَصَبَرْتَ عَلَی الْاَذی فی جَنْبِ اللهِ وَجاهَدْتَ فِی اللهِ حَقَّ
جِهادِهِ حَتّی اَتیکَ الْیَقینُ وَاَشْهَدُ اَنَّکَ مَضَیْتَ عَلی ما مَضی عَلَیْهِ آباؤُکَ الطّاهِرُونَ
وَاَجْدادُکَ الطَّیِّبُونَ الْاَوْصِیاءُ الْهادُونَ الْاَئِمَّةُ الْمَهْدِیُّونَ لَمْ تُؤْثِرْ عَمًی عَلی
هُدًی وَلَمْ تَمِلْ مِنْ حَقٍّ اِلی باطِلٍ وَاَشْهَدُ اَنَّکَ نَصَحْتَ لِلّهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِاَمیرِ الْمُؤْمِنینَ
وَاَنَّکَ اَدَّیْتَ الْاَمانَةَ وَاجْتَنَبْتَ الْخِیانَةَ وَاَقَمْتَ الصَّلوٰةَ وَآتَیْتَ الزَّکوٰةَ
وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَعَبَدْتَ اللهَ مُخْلِصاً مُجْتَهِداً مُحْتَسِباً حَتّی
اَتیکَ الْیَقینُ فَجَزاکَ اللهُ عَنِ الْاِسْلامِ وَاَهْلِهِ اَفْضَلَ الْجَزاءِ وَاَشْرَفَ الْجَزاءِ اَتَیْتُکَ یَابْنَ رَسُولِ اللهِ
زائِراً عارِفاً بِحَقِّکَ مُقِرّاً بِفَضْلِکَ مُحْتَمِلاً لِعِلْمِکَ مُحْتَجِباً بِذِمَّتِکَ عائِذاً بِقَبْرِکَ
لائِذاً بِضَریحِکَ مُسْتَشْفِعاً بِکَ اِلَی اللهِ مُوالِیاً لِاَوْلِیائِکَ مُعادِیاً لِاَعْدائِکَ
مُسْتَبْصِراً بِشَأْنِکَ وَبِالْهُدَی الَّذی اَنْتَ عَلَیْهِ عالِماً بِضَلالَةِ مَنْ خالَفَکَ وَبِالْعَمَی
الَّذی هُمْ عَلَیْهِ بِاَبی اَنْتَ وَاُمّی وَنَفْسی وَاَهْلی وَمالی وَوَلَدی یَابْنَ رَسُولِ اللهِ
اَتَیْتُکَ مُتَقَرِّباً بِزِیارَتِکَ اِلَی اللهِ تَعالی وَمُسْتَشْفِعاً بِکَ اِلَیْهِ فَاشْفَعْ لی عِنْدَ

رَبِّكَ لِيَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي وَيَعْفُوَ عَنْ جُرْمِي وَيَتَجَاوَزَ عَنْ سَيِّئَاتِي وَيَمْحُوَ عَنِّي خَطِيئَاتِي وَيُدْخِلَنِيَ الْجَنَّةَ وَيَتَفَضَّلَ عَلَيَّ بِمَا هُوَ اَهْلُهُ وَيَغْفِرَ لِي وَلِاَبِي وَلِاَخْوَانِي وَاَخَوَاتِي وَلِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي مَشَارِقِ الْاَرْضِ وَمَغَارِبِهَا بِفَضْلِهِ وَجُودِهِ وَمَنِّهِ

پس بیاندازد خود را بر قبر و ببوس آن را و بگذار دو طرف روی خود را بر آن و دعا کن با آنچه می‌خواهی پس برگرد بجانب سر و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّكَ الْاِمَامُ الْهَادِي وَالْوَلِيُّ الْمُرْشِدُ وَاَنَّكَ مَعْدِنُ التَّنْزِيلِ وَصَاحِبُ التَّاْوِيلِ وَحَامِلُ التَّوْرٰيةِ وَالْاِنْجِيلِ وَالْعَالِمُ الْعَادِلُ وَالصَّادِقُ الْعَامِلُ يَا مَوْلَايَ اَنَا اَبْرَءُ اِلَى اللهِ مِنْ اَعْدَائِكَ وَاَتَقَرَّبُ اِلَى اللهِ بِمُوَالَاتِكَ فَصَلَّى اللهُ عَلَيْكَ وَعَلٰى اٰبَائِكَ وَاَجْدَادِكَ وَاَبْنَائِكَ وَشِيعَتِكَ وَمُحِبِّيكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ پس دو رکعت نماز زیارت بکن بخوان در آن سوره یس و الرحمن یا هر چه آسان باشد از قرآن پس دعا کن با آنچه می‌خواهی زیارت دیگر برای حضرت موسی علیه السلام شیخ مفید و شیخ شهید و محمد بن المشهدی فرموده‌اند چون خواستی زیارت کنی آنجناب را در بغداد پس غسل کن برای زیارت و قصد کن حرم شریف را و بایست بر در حرم و اذن دخول بطلب پس داخل حرم شو در حالیکه میگوئی بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَفِي سَبِيلِ اللهِ وَعَلٰى مِلَّةِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَالسَّلَامُ عَلٰى اَوْلِيَاءِ اللهِ بعد از آن برو تا آنکه مقابل قبر حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام شوی پس چون ایستادی نزد قبر آنجناب پس بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللهِ فِي ظُلُمَاتِ الْاَرْضِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ اللهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتَلَوْتَ الْكِتَابَ حَقَّ تِلَاوَتِهِ وَجَاهَدْتَ فِي اللهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَصَبَرْتَ عَلَى الْاَذٰى فِي جَنْبِهِ مُحْتَسِبًا وَعَبَدْتَهُ مُخْلِصًا حَتّٰى اَتَاكَ الْيَقِينُ اَشْهَدُ اَنَّكَ اَوْلٰى بِاللهِ وَبِرَسُولِهِ وَاَنَّكَ ابْنُ رَسُولِ اللهِ حَقًّا اَبْرَءُ اِلَى اللهِ مِنْ اَعْدَائِكَ وَاَتَقَرَّبُ اِلَى اللهِ بِمُوَالَاتِكَ اَتَيْتُكَ يَا مَوْلَايَ عَارِفًا بِحَقِّكَ مُوَالِيًا لِاَوْلِيَائِكَ

و منع کند از دزدان و از دزد و از هر مکاره. پنجم روایت شده از امیر علیه السلام که هر که صد آیه از قرآن بخواند از هر جای قرآن که باشد پس بگوید اَللّٰهُمَّ اكْشِفْ عَنِّي الْبَلَاءَ سی مرتبه.

ششم و نیز شیخ کلینی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود هر که ایمان بخدا و روز قیامت دارد واگذار نکند خواندن قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ را در عقب هر نماز واجب که هر که بخواند آن را جمع فرماید حق تعالی برای او خیر دنیا و آخرت را و بیامرزد او را و پدر و مادر او را و اولاد او را.

هفتم و نیز از آن حضرت روایت کرده که هر که سوره اَلْهٰيكُمُ التَّكَاثُرُ را بخواند نزد خواب نگاه داشته شود از عذاب قبر.

هشتم و نیز از آن حضرت روایت

مُعَادِیاً لِاَعْدَاۤئِکَ فَاشْفَعْ لِی عِنْدَ رَبِّکَ پس خود را بر قبر بیفکن و ببوس و گونه های خود را
بر او بگذار پس بگرد از آنجا و بیا بجانب سر و بایست و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَشْهَدُ
اَنَّکَ صَادِقٌ اَدَّیْتَ نَاصِحاً وَقُلْتَ اَمِیناً وَمَضَیْتَ شَهِیداً لَمْ تُؤْثِرْ عَمًی عَلَی الْهُدٰی
وَلَمْ تَمِلْ مِنْ حَقٍّ اِلٰی بَاطِلٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْکَ وَعَلٰی اٰبَاۤئِکَ وَاَبْنَاۤئِکَ الطَّاهِرِینَ پس
ببوس قبر منور را و دو رکعت نماز زیارت گذار و بعد از این دو رکعت هر نماز که خواهی بکن پس از آن بسجده
برو و بگو اَللّٰهُمَّ اِلَیْکَ اعْتَمَدْتُ وَاِلَیْکَ قَصَدْتُ وَبِفَضْلِکَ رَجَوْتُ وَقَبْرَ اِمَامِیَ
الَّذِی اَوْجَبْتَ عَلَیَّ طَاعَتَهُ زُرْتُ وَبِهِ اِلَیْکَ تَوَسَّلْتُ فَبِحَقِّهِمُ الَّذِی اَوْجَبْتَ عَلٰی
نَفْسِکَ اغْفِرْ لِی وَلِوَالِدَیَّ وَلِلْمُؤْمِنِینَ یَا کَرِیمُ پس روی راست خود را بگذار و بگو اَللّٰهُمَّ
قَدْ عَلِمْتَ حَوَاۤئِجِی فَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاقْضِهَا پس جانب چپ رو را بگذار و بگو اَللّٰهُمَّ
قَدْ اَحْصَیْتَ ذُنُوبِی فَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْهَا وَتَصَدَّقْ
عَلَیَّ بِمَا اَنْتَ اَهْلُهُ پس برگرد بسجده و بگو شُکْراً شُکْراً صد مرتبه پس سر از سجده بردار و
دعا کن با آنچه خواهی از برای هر که بخواهی و دوست داری مؤلف گوید که سید جلیل علی بن طاوس رضی الله
عنه در مصباح الزائر بدیکی از زیارات حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام ابن صلوات را بر آن حضرت که مخصوص
است بر شمه از فضائل و مناقب و عبادت و مصائب آنجناب نقل کرده البته زائر از فیض خواندن آن
خود را محروم نکند اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَیْتِهِ وَصَلِّ عَلٰی مُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ وَصِیِّ
الْاَبْرَارِ وَاِمَامِ الْاَخْیَارِ وَعَیْبَةِ الْاَنْوَارِ وَوَارِثِ السَّکِینَةِ وَالْوَقَارِ وَالْحِکَمِ وَالْاٰثَارِ
الَّذِی کَانَ یُحْیِی اللَّیْلَ بِالسَّهَرِ اِلَی السَّحَرِ بِمُوَاصَلَةِ الْاِسْتِغْفَارِ حَلِیفِ السَّجْدَةِ الطَّوِیلَةِ
وَالدُّمُوعِ الْغَزِیرَةِ وَالْمُنَاجَاةِ الْکَثِیرَةِ وَالضَّرَاعَاتِ الْمُتَّصِلَةِ وَمَقَرِّ النُّهٰی وَالْعَدْلِ
وَالْخَیْرِ وَالْفَضْلِ وَالنَّدٰی وَالْبَذْلِ وَمَاْلَفِ الْبَلْوٰی وَالصَّبْرِ وَالْمُضْطَهَدِ بِالظُّلْمِ
وَالْمَقْبُورِ بِالْجَوْرِ وَالْمُعَذَّبِ فِی قَعْرِ السُّجُونِ وَظُلَمِ الْمَطَامِیرِ ذِی السَّاقِ الْمَرْضُوضِ بِحَلَقِ
الْقُیُودِ وَالْجَنَازَةِ الْمُنَادٰی عَلَیْهَا بِذُلِّ الْاِسْتِخْفَافِ وَالْوَارِدِ عَلٰی جَدِّهِ الْمُصْطَفٰی وَاَبِیهِ

کرده که اگر خوانده شود سوره
حمد بر مرده هفتاد مرتبه پس
زنده کرده شود و روح باز یابد عجبی
نخواهد دانست
موسی بن جعفر علیه السلام منقول است
بیمار را دردی رسد بخواند
که اُعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ و سوره
اُعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ و صد مرتبه
قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ
توحید را اگر بخواند شفا یابد
و هفتاد مرتبه از بلاها نگاه داشته
روایت کرده که هر که بخواند
منقول است
نماز صبح اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ

الْمُرْتَضى وَ اُمِّهِ سَيِّدَةِ النِّساءِ بِإِرْثٍ مَغْصُوبٍ وَ وَلاءٍ مَسْلُوبٍ وَ اَمْرٍ مَغْلُوبٍ وَ دَمٍ
مَطْلُوبٍ وَ سَمٍّ مَشْرُوبٍ اَللّهُمَّ وَ كَما صَبَرَ عَلى غَلِيظِ الْمِحَنِ وَ تَجَرَّعَ غُصَصَ الْكُرَبِ
وَ اسْتَسْلَمَ لِرِضاكَ وَ اَخْلَصَ الطّاعَةَ لَكَ وَ مَحَضَ الْخُشُوعَ وَ اسْتَشْعَرَ الْخُضُوعَ
وَ عادَى الْبِدْعَةَ وَ اَهْلَها وَ لَمْ يَلْحَقْهُ فى شَىْءٍ مِنْ اَوامِرِكَ وَ نَواهيكَ لَوْمَةُ
لائِمٍ صَلِّ عَلَيْهِ صَلوةً نامِيَةً مُنِيفَةً زاكِيَةً تُوجِبُ لَهُ بِها شَفاعَةَ اُمَمٍ مِنْ خَلْقِكَ
وَ قُرُونٍ مِنْ بَراياكَ وَ بَلِّغْهُ عَنّا تَحِيَّةً وَ سَلاماً وَ آتِنا مِنْ لَدُنْكَ فى مُوالاتِهِ فَضْلاً
وَ اِحْساناً وَ مَغْفِرَةً وَ رِضْواناً اِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَميمِ وَ التَّجاوُزِ الْعَظيمِ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ
الرّاحِمينَ اما زيارت مختص بامام محمد تقى عليه السلام پس همان سه بزرگوار فرموده اند كه پس متوجه شو بسوى
قبر ابيجعفر محمد بن على الجواد عليهما السلام كه در پشت سر جد بزرگوار خود مدفون است و چون ايستادى نزد قبر
انحضرت بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وَلِىَّ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حُجَّةَ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يا نُورَ اللّهِ فى ظُلُماتِ الْاَرْضِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَ عَلى
آبائِكَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَ عَلى اَبْنائِكَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَ عَلى اَوْلِيائِكَ اَشْهَدُ
اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلوةَ وَ آتَيْتَ الزَّكوةَ وَ اَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ
تَلَوْتَ الْكِتابَ حَقَّ تِلاوَتِهِ وَ جاهَدْتَ فِى اللّهِ حَقَّ جِهادِهِ وَ صَبَرْتَ عَلَى الْاَذى فى
جَنْبِهِ حَتّى اَتيكَ الْيَقينُ اَتَيْتُكَ زائِراً عارِفاً بِحَقِّكَ مُوالِياً لِاَوْلِيائِكَ مُعادِياً
لِاَعْدائِكَ فَاشْفَعْ لى عِنْدَ رَبِّكَ پس ببوس قبر را و روى خود را بر آن بنه پس دو ركعت نماز زيارت
كن و بعد از آن هر نماز كه خواهى بكن پس برو بسجده و بگو اِرْحَمْ مَنْ اَساءَ وَ اقْتَرَفَ وَ اسْتَكانَ
وَ اعْتَرَفَ پس جانب راست رو را بگذار و بگو اِنْ كُنْتُ بِئْسَ الْعَبْدُ فَاَنْتَ نِعْمَ الرَّبُّ پس روى
چپ را بگذار و بگو عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسُنِ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِكَ يا كَريمُ پس برگرد
بسجده و بگو صد مرتبه شُكْراً شُكْراً پس برو بكار خود زيارت ديگر براى حضرت امام محمد تقى عليه السلام سيد بن
طاوس در مزار فرموده چون زيارت كردى حضرت امام موسى كاظم عليه السلام را مى ايستى نزد قبر حضرت جواد عليه السلام و مى گوئى

آنرا از ظرف زراتست و ظرف چینی
و از بیش دو دوازده بیست سر ولد
بالای سر و پایین پای خود
دهد هرگاه از خائف شدی از سلطان
جابر بخوان سه مرتبه از زاد و
و دیگر نظر با و افکنی و بشمار
بدست چپ خود و دست خود
را بهم حال کرده انگشتان را جمع
کرده برای شماره بکن تا از بند
تا از نزد او بیرون شوی و
بعضی گفته اند که بخوانند
سجده را از آنکه بکن تا از نزد او
بیرون شوی تا از زدهم
حدیثی از امیرالمؤمنین علیه السلام
منقول است که برای ایمنی از
سوختن و غرق شدن بخوانند
اِنَّ وَلِیِّیَ اللّهُ الَّذی نَزَّلَ الْکِتابَ وَ
هُوَ یَتَوَلَّی الصّالِحینَ وَ ما
قَدَرُوا اللّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَ
الْاَرْضُ جَمیعاً قَبْضَتُهُ

ازاں پس بگوئی اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ الْبَرَّ التَّقِيَّ الْاِمامَ الْوَفِيَّ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ اَيُّهَا الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وَلِيَّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا نَجِيَّ اللهِ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يا سَفيرَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا سِرَّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا ضِياءَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يا سَناءَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا كَلِمَةَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا رَحْمَةَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
اَيُّهَا النُّورُ السّاطِعُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْبَدْرُ الطّالِعُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الطَّيِّبُ مِنَ
الطَّيِّبينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الطّاهِرُ مِنَ الْمُطَهَّرينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْآيَةُ الْعُظْمى
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْحُجَّةُ الْكُبْرى اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْمُطَهَّرُ مِنَ الزَّلّاتِ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ اَيُّهَا الْمُنَزَّهُ عَنِ الْمُعْضِلاتِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْعَلِيُّ عَنْ نَقْصِ الْاَوْصافِ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ اَيُّهَا الرَّضِيُّ عِنْدَ الْاَشْرافِ (المتقدمین) اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا عَمُودَ الدّينِ اَشْهَدُ اَنَّكَ وَلِيُّ
اللهِ وَحُجَّتُهُ في اَرْضِهِ وَاَنَّكَ جَنْبُ اللهِ وَخِيَرَةُ اللهِ وَمُسْتَوْدَعُ عِلْمِ اللهِ وَعِلْمِ الْاَنْبِياءِ
وَرُكْنُ الْاِيمانِ وَتَرْجُمانُ الْقُرْآنِ وَاَشْهَدُ اَنَّ مَنِ اتَّبَعَكَ عَلَى الْحَقِّ وَالْهُدى وَاَنَّ
مَنْ اَنْكَرَكَ وَنَصَبَ لَكَ الْعَداوَةَ عَلَى الضَّلالَةِ وَالرَّدى اَبْرَءُ اِلَى اللهِ وَاِلَيْكَ
مِنْهُمْ فِي الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ وَالسَّلامُ عَلَيْكَ ما بَقيتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهارُ و بگو درصلوات
برآنحضرت اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ وَصَلِّ عَلى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الزَّكِيِّ التَّقِيِّ وَالْبَرِّ
الْوَفِيِّ وَالْمُهَذَّبِ النَّقِيِّ هادِي الْاُمَّةِ وَوارِثِ الْاَئِمَّةِ وَخازِنِ الرَّحْمَةِ وَيَنْبُوعِ
الْحِكْمَةِ وَقائِدِ الْبَرَكَةِ وَعَديلِ الْقُرْآنِ فِي الطّاعَةِ وَواحِدِ الْاَوْصِياءِ فِي الْاِخْلاصِ
وَالْعِبادَةِ وَحُجَّتِكَ الْعُلْيا وَمَثَلِكَ الْاَعْلى وَكَلِمَتِكَ الْحُسْنى الدّاعي اِلَيْكَ وَ
الدّالِّ عَلَيْكَ الَّذي نَصَبْتَهُ عَلَماً لِعِبادِكَ وَمُتَرْجِماً لِكِتابِكَ وَصادِعاً بِاَمْرِكَ وَ
ناصِراً لِدينِكَ وَحُجَّةً عَلى خَلْقِكَ وَنُوراً تَخْرِقُ بِهِ الظُّلَمَ وَقُدْوَةً تُدْرَكُ بِهَا
الْهِدايَةُ وَشَفيعاً تُنالُ بِهِ الْجَنَّةُ اَللّٰهُمَّ وَكَما اَخَذَ في خُشُوعِهِ لَكَ حَظَّهُ

وَاَنْتَ وَفِّنِي مِنْ خَشْيَتِكَ نَصِيبَهُ فَصَلِّ عَلَيْهِ اَضْعافَ ما صَلَّيْتَ عَلى وَلِيٍّ ارْتَضَيْتَ طاعَتَهُ وَقَبِلْتَ خِدْمَتَهُ وَبَلِّغْهُ مِنّا تَحِيَّةً وَسَلاماً وَآتِنا فِي مُوالاتِهِ مِنْ لَدُنْكَ فَضْلاً وَاِحْساناً وَمَغْفِرَةً وَرِضْواناً اِنَّكَ ذُو الْمَنِّ الْقَدِيمِ وَالصَّفْحِ الْجَمِيلِ پس نماز زیارت بجا آور و بعد از سلام بگو اَللّـهُمَّ اَنْتَ الرَّبُّ وَاَنَا الْمَرْبُوبُ تا آخر دعا. زیارت دیگر مختص بآنحضرت شیخ صدوق در فقیه روایت کرده که چون خواهی زیارت کنی آنحضرت را پس غسل کن و خود را پاکیزه نما و در جامه پاک بپوش و بگو در زیارت آنجناب اَللّـهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْاِمامِ التَّقِيِّ النَّقِيِّ الرَّضِيِّ الْمَرْضِيِّ وَحُجَّتِكَ عَلى مَنْ فَوْقَ الْاَرْضِ وَمَنْ تَحْتَ الثَّرى صَلاةً كَثِيرَةً نامِيَةً زاكِيَةً مُبارَكَةً مُتَواصِلَةً مُتَرادِفَةً مُتَواتِرَةً كَاَفْضَلِ ما صَلَّيْتَ عَلى اَحَدٍ مِنْ اَوْلِيائِكَ وَالسَّلامُ عَلَيْكَ يا وَلِيَّ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا نُورَ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حُجَّةَ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اِمامَ الْمُؤْمِنِينَ وَوارِثَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ وَسُلالَةَ الْوَصِيِّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا نُورَ اللّهِ فِي ظُلُماتِ الْاَرْضِ اَتَيْتُكَ زائِراً عارِفاً بِحَقِّكَ مُعادِياً لِاَعْدائِكَ مُوالِياً لِاَوْلِيائِكَ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ آنگاه حاجت خود را سؤال کن بعد از آن نماز کن در قبه که در آن قبر امام محمد تقی علیه السلام است چهار رکعت دو رکعت از برای زیارت امام موسی کاظم و دو رکعت برای امام محمد تقی علیهما السلام و نماز مکن در نزد سر امام موسی کاظم علیه السلام که آن مقابل قبور قریش است و جایز نیست اتخاذ آنها قبله خود کردن. مؤلف گوید که از کلام شیخ صدوق ظاهر میشود که در زمانهای قبر شریف حضرت موسی علیه السلام از قبر حضرت جواد علیه السلام جدا و قبه و در علیحده داشته بعد از زیارت از آنجا بیرون میآمدند و در قبه حضرت جواد علیه السلام میرفتند که آن هم بنای علیحده داشته. و اما زیارت مشترکه میان دو امام همام علیهما السلام پس آن هم چند قسم است قسم اول آنکه از برای هر کدام علیحده باید خواند شیخ جلیل جعفر بن محمد قولویه قمی در کامل الزیاره از حضرت امام علی نقی علیه السلام روایت کرده که در زیارت هر یک از آن دو امام چنین بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وَلِيَّ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حُجَّةَ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا نُورَ اللّهِ فِي ظُلُماتِ الْاَرْضِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَنْ بَدا لِلّهِ فِي شَأْنِهِ اَتَيْتُكَ زائِراً عارِفاً

رزق عطا کند آنکه در روز جمعه عقب نماز دیگر بخواند اَوْ كَظُلُماتٍ فِي بَحْرٍ لُجِّيٍّ يَغْشاهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ تا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللّهُ لَهُ نُوراً فَما لَهُ مِنْ نُورٍ ایمن از دزد بخواند در وقت خواب برود قُلِ ادْعُوا اللّهَ اَوِ ادْعُوا الرَّحْمنَ تا وَكَبِّرْهُ تَكْبِيراً دوازدهم و نیز شیخ کلینی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود هر که بعد از فریضه اِنَّ اللّهَ يُمْسِكُ السَّمواتِ وَالْاَرْضَ اَنْ تَزُولا وَلَئِنْ زالَتا اِنْ اَمْسَكَهُما مِنْ اَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ اِنَّهُ كانَ حَلِيماً غَفُوراً بخواند سقف خانه بر او نیفتد ابداً و ... برسد ... از آفات دنیا ... ملکی کریم ...

بِحَقِّكَ مُعادِياً لِاَعْدائِكَ مُوالِياً لِاَوْلِيائِكَ فَاشْفَعْ لى عِنْدَ رَبِّكَ يا مَوْلاىَ

(مؤلف گوید) و این زیارت در نهایت اعتبار است و شیخ صدوق و شیخ کلینی و شیخ طوسی نیز با اختلاف آنرا ذکر نموده اند قسم دوم در زیارتی است که بخوانند آنرا هر دو امام علیهما السلام را زیارت شوند و آن چنان است که شیخ مفید و شهید و محمّد بن المشهدی ذکر کرده اند که در زیارت آن دو بزرگوار همینکه ایستادی نزد ضریح طاهر میگوئی

اَلسَّلامُ عَلَيْكُما يا وَلِيَّىِ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكُما يا حُجَّتَىِ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكُما يا نُورَىِ اللّهِ فى ظُلُماتِ الْاَرْضِ اَشْهَدُ اَنَّكُما قَدْ بَلَّغْتُما عَنِ اللّهِ ما حَمَّلَكُما وَحَفِظْتُما مَا اسْتُودِعْتُما وَحَلَّلْتُما حَلالَ اللّهِ وَحَرَّمْتُما حَرامَ اللّهِ وَاَقَمْتُما حُدُودَ اللّهِ وَتَلَوْتُما كِتابَ اللّهِ وَصَبَرْتُما عَلَى الْاَذى فى جَنْبِ اللّهِ مُحْتَسِبَيْنِ حَتّى اَتيكُمَا الْيَقينُ اَبْرَءُ اِلَى اللّهِ مِنْ اَعْدائِكُما وَاَتَقَرَّبُ اِلَى اللّهِ بِوِلايَتِكُما اَتَيْتُكُما زائِراً عارِفاً بِحَقِّكُما مُوالِياً لِاَوْلِيائِكُما مُعادِياً لِاَعْدائِكُما مُسْتَبْصِراً بِالْهُدَى الَّذى اَنْتُما عَلَيْهِ عارِفاً بِضَلالَةِ مَنْ خالَفَكُما فَاشْفَعا لى عِنْدَ رَبِّكُما فَاِنَّ لَكُما عِنْدَ اللّهِ جاهاً عَظيماً وَمَقاماً مَحْمُوداً

پس ببوس تربت شریف ایشانرا و بگذار روی راست را بر آن پس برو بجانب سر مقدس و بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكُما يا حُجَّتَىِ اللّهِ فى اَرْضِهِ وَسَمائِهِ عَبْدُكُما وَوَلِيُّكُما زائِرُكُما مُتَقَرِّباً اِلَى اللّهِ بِزِيارَتِكُما اَللّهُمَّ اجْعَلْ لى لِسانَ صِدْقٍ فى اَوْلِيائِكَ الْمُصْطَفَيْنَ وَحَبِّبْ اِلَىَّ مَشاهِدَهُمْ وَاجْعَلْنى مَعَهُمْ فِى الدُّنْيا وَالْاخِرَةِ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ

پس نماز زیارت کن از برای هر امامی دو رکعت و بخوان خدا را بآنچه بخواهی مؤلف گوید که چون در آن زمانها تقیه بسیار شدید بوده است زیارتهای مختصر برای زیارت این دو امام علیهما السلام تعلیم میفرمودند که شیعیان از آسیب طاغیان زمان محفوظ باشند و اگر زائر طالب زیارت طولانی باشد بخواند زیارت جامعه را که بهترین زیارت است از برای ایشان خصوصاً بلکه زیارت اولی کما از حدیثش ظاهر میشود که مزید اختصاص بحضرت امام موسی علیه السلام دارد و آن زیارت بعد از این در اول زیارات جامعه مرقوم خواهد شد رجوع بآنجا شود (۲۳) و چون زائر خواست که از بلد آن دو امام علیهما السلام بیرون رود وداع کند آن دو جناب را بدعاهای وداع که از آنجمله است آنچه شیخ طوسی علیه الرحمه در تهذیب ذکر نموده فرموده که چون خواهی

اَلا اِلَى اللّهِ تَصيرُ الْاُمُورُ

کنی امام موسی علیه السلام را باید نزد قبر بگوئی اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَبَا الْحَسَنِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ
وَبَرَكاتُهُ اَسْتَوْدِعُكَ اللّٰهَ وَاَقْرَءُ عَلَيْكَ السَّلامَ آمَنّا بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُولِ وَبِما جِئْتَ
بِهِ وَدَلَلْتَ عَلَيْهِ اَللّٰهُمَّ اكْتُبْنا مَعَ الشّاهِدينَ و همچنین در وداع حضرت امام محمد تقی
علیه السلام فرمود میگوئی اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ
اَسْتَوْدِعُكَ اللّٰهَ وَاَقْرَءُ عَلَيْكَ السَّلامَ آمَنّا بِاللّٰهِ وَبِرَسُولِهِ وَبِما جِئْتَ بِهِ وَدَلَلْتَ
عَلَيْهِ اَللّٰهُمَّ اكْتُبْنا مَعَ الشّاهِدينَ پس سؤال کن از خدا که این آخر زیارت تو نباشد دیگر
توفیق برگشتن بیابی و قبر را ببوس و روهای خود را بر قبر گذار مؤلف گوید از چیزهائی که مناسبست
در اینجا نقل شود حکایت سعید صالح صفی متقی حاجی علی بغدادی است که شیخ ما در جنة المأوی
و نجم الثاقب نقل کرده و در نجم ثاقب فرموده اگر نبود در این کتاب شریف مگر این حکایت متقنه صحیحه
که در آن فواید بسیار است و در این نزدیکیها واقع شده هر آینه کافی بود در شرافت و نفاست آن پس
بعد از مقدماتی فرموده که حاجی مذکور ایده الله نقل کرد که در ذمه من هشتاد تومان مال امام علیه السلام
جمع شد پس رفتم بنجف اشرف بیست تومان از آن را دادم بجناب علم الهدی والتقی شیخ مرتضی اعلی الله مقامه
و بیست تومان بجناب شیخ محمد حسین مجتهد کاظمینی و بیست تومان بجناب شیخ محمد حسن شروقی
و باقی ماند در ذمه من بیست تومان که قصد داشتم در مراجعت بدهم بجناب شیخ محمد حسن کاظمینی
آل یس ایده الله پس چون مراجعت کردم ببغداد خوش داشتم که تعجیل کنم در ادای آنچه باقی بود در ذمه
من پس در روز پنجشنبه بود که مشرف شدم بزیارت امامین همامین کاظمین علیهما السلام و پس از آن رفتم خدمت
جناب شیخ سلمه الله و قدری از آن بیست تومان را دادم و باقی را وعده کردم که بعد از فروش بعضی از اجناس
بتدریج بر من حواله کنند که باهلش برسانم و عزم کردم بر مراجعت ببغداد در عصر آن روز و جناب شیخ
خواهش کرد بمانم معتذر شدم که باید مزد عمله کارخانه شعربافی را که دارم بدهم چون رسم چنین بود که مزد
هفته را در عصر پنجشنبه میدادم پس برگشتم چون ثلث از راه را تقریباً طی کردم سید جلیلی را دیدم که
از طرف بغداد رو بمن میآید چون نزدیک شد سلام کرد و دستهای خود را گشود برای مصافحه و معانقه و
فرمود اهلاً و سهلاً و مرا در بغل گرفت و معانقه کردیم و هر دو یکدیگر را بوسیدیم و بر سر عمامه سبز روشنی
داشت و بر رخسار مبارکش خال سیاه بزرگی بود پس ایستاد و فرمود حاجی علی خیر است بکجا میروی گفتم

که گفت میگوید تا آزاد در شب روز بیست و ... ماه رمضان و میگذارد آن قرآن را بر سر خود و میگوید
اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِكِتابِكَ الْمُنْزَلِ وَما فيهِ وَفيهِ اسْمُكَ الْاَعْظَمُ الْاَكْبَرُ وَاَسْماؤُكَ الْحُسْنىٰ وَما يُخافُ وَيُرْجىٰ اَنْ تَجْعَلَني مِنْ عُتَقائِكَ مِنَ النّارِ و دعا میکنی بهر حاجت که داری
شیخ کفعمی در مصباح نقل کرده از بعض ... در خلاصة الاذکار که دیدم در بعض کتب اصحاب امامیه که هر کس خواسته باشد در خواب ببیند یکی از پیغمبران و امامان علیهم السلام یا یکی از مردمان یا والدین خود را پس بخواند سوره والشمس و لیل و قدر و قل یا ایها الکافرون و سوره اخلاص و معوذتین را پس بخواند صد

کاظمین علیهما السلام را زیارت کردم و برمیگردم به بغداد فرمود امشب شب جمعه است برگرد گفتم یا سیدی
متمکن نیستم فرمود هست برگرد تا شهادت دهم برای تو که از موالیان جدّ من امیرالمؤمنین علیه السلام
و از موالیان مائی و شیخ شهادت دهد زیرا که خدای تعالی امر فرموده دو شاهد بگیرید و این اشاره بود
بمطلبی که در خاطر داشتم که از جناب شیخ خواهش کنم نوشته بمن دهد که من از موالیان اهل بیتم علیهم
السلام و آنرا در کفن خود بگذارم پس گفتم تو چه میدانی و چگونه شهادت میدهی فرمود کسیکه حق او را
باو میرسانند چگونه آن رساننده را نمیشناسد گفتم چه حق فرمود آنچه رساندی بوکیل من گفتم وکیل تو
کیست فرمود شیخ محمد حسن گفتم وکیل تو است فرمود وکیل من است و بجناب آقا سید محمد گفته بود که
در خاطرم خطور کرد که این سید جلیل مرا باسم خواند با آنکه او مرا نمیشناسد پس بخود گفتم شاید او مرا
میشناسد و من او را فراموش کرده ام باز در نفس خود گفتم که این سید از حق سادات از من چیزی میخواهد
و خوش دارم که از مال امام علیه السلام چیزی باو برسانم پس گفتم که ای سید در نزد من از حق شما چیزی مانده
بود رجوع کردم در امر آن بجناب شیخ محمد حسن برای آنکه ادا کنم حق شما یعنی سادات را باذن او پس بروی من
تبسمی کرد و فرمود آری رساندی بعضی از حقوق ما را بوکلای ما در نجف اشرف پس گفتم آنچه ادا کردم
قبول شد فرمود آری پس در خاطرم گذشت که این سید میگوید بالنسبة بعلماء اعلام وکلای ما و این
در نظرم بزرگ آمد پس گفتم علماء وکلایند در قبض حقوق سادات و مرا غفلت گرفت انتهی آنگاه فرمود
برگرد جدم را زیارت کن پس برگشتم و دست راست او در دست چپ من بود چون براه افتادیم دیدم
در طرف راست ما نهر آب سفید صاف جاریست و درختان لیمو و نارنج و انار و انگور و غیر آن همه با ثمر در
یکوقت با آنکه موسم آنها نبود بر بالای سر ما سایه انداخته گفتم این نهر و این درختها چیست فرمود هر کس از
موالیان ما که زیارت کند جد ما را و زیارت کند ما را اینها با او هست پس گفتم میخواهم سؤالی کنم فرمود سؤال
کن گفتم شیخ عبدالرزاق مرحوم مدرس بود روزی نزد او رفتم شنیدم که میگفت کسیکه در طول عمر
خود روزها روزه باشد و شبها بعبادت بسر برد و چهل حج و چهل عمره بجا آورد و در میان صفا و مروه بمیرد
و از موالیان امیرالمؤمنین علیه السلام نباشد برای او چیزی نیست فرمود آری والله برای او چیزی نیست پس از
احوال یکی از خویشان خود پرسیدم که او از موالیان امیرالمؤمنین علیه السلام است فرمود آری و هر که متعلق است
بتو پس گفتم سیدنا برای من مسئله ایست فرمود بپرس گفتم قراء تعزیه امام حسین علیه السلام میخوانند که سلیمان
اعمش آمد نزد شخصی و از زیارت سید الشهداء علیه السلام پرسید گفت بدعت است پس در خواب دید هودجی را

[illegible]

میان زمین و آسمان پس سؤال کردم که کیست در آن هودج گفتند با فاطمه زهراء و خدیجه کبری علیهما
پس گفت بکجا میروند گفتند بزیارت امام حسین علیه السلام در امشب که شب جمعه است و دیدم رقعه‌هائی را که از هوا
میریزد و در آن مکتوب است أمانٌ من النّار لزوّار الحسین علیه السلام فی لیلة الجمعة أمانٌ من
النّار یوم القیمة این حدیث صحیح است فرمود آری راست و تمام است گفتم سیدنا صحیح است که میگویند
هرکس زیارت کند حسین علیه السلام را در شب جمعه پس برای او امان است فرمود آری والله واشک از چشمان
مبارکش جاری شد و گریست گفتم سیدنا مسئلة فرمود بپرس گفتم سنه هزار و دویست و شصت و نه
حضرت رضا علیه السلام را زیارت کردیم و در درود یکی از عربهای شروقیه را که از بادیه نشینان طرف شرقی نجف
اشرفند ملاقات کردیم و او را ضیافت کردیم و از او پرسیدیم که چگونه است ولایت رضا علیه السلام گفت
بهشت است امروز پانزده روز است که من از مال مولای خود حضرت رضا علیه السلام خورده‌ام چه حق دارد
منکر و نکیر که در قبر نزد من بیایند گوشت و خون من از طعام آنحضرت روییده در مهمانخانه آنجناب این
صحیح است علی بن موسی الرضا علیه السلام میآید و او را از منکر و نکیر خلاص میکند فرمود آری والله جدّ
من ضامن است گفتم سیدنا مسئلة کوچکی است میخواهم بپرسم فرمود بپرس گفتم زیارت من حضرت رضا علیه السلام
را مقبول است فرمود قبول است ان شاء الله گفتم سیدنا مسئلة فرمود بسم الله گفتم حاجی محمد حسین بزاز باشی
پسر مرحوم حاجی احمد بزاز باشی زیارتش قبول است یا نه و او با من رفیق و شریک در مخارج بود در راه مشهد
رضا علیه السلام فرمود عبد صالح زیارتش قبول است گفتم سیدنا مسئلة فرمود بسم الله گفتم فلان که از اهل
بغداد و همسفر ما بود زیارتش قبول است پس ساکت شد گفتم سیدنا مسئلة فرمود بسم الله گفتم این کلمه
را شنیدی یا نه زیارت او قبول است یا نه جوابی نداد حاجی مزبور نقل کرد که ایشان چند نفر بودند از اهل
مترفین بغداد که در این سفر پیوسته بلهو و لعب مشغول بودند و آن شخص مادر خود را نیز کشته بود پس
رسیدیم در راه بموضعی از جاده وسیعه که دو طرف آن بساتین و مواجه بلده شریفه کاظمین است و موضعی
از آن جاده که متصل است به بساتین از طرف راست آن که از بغداد میآید و آن مال بعضی از ایتام سادات
بود که حکومت بجور آنرا داخل در جاده کرد و اهل تقوی و ورع سکنه این دو بلد همیشه کناره میکردند از
راه رفتن در آن قطعه از زمین پس دیدم آنجناب را که در آن قطعه راه میرود پس گفتم ای سید من این موضع مال
بعضی از ایتام سادات است تصرف در آن روا نیست فرمود این موضع مال جد ما امیرالمؤمنین علیه السلام و ذریه
او و اولاد ما است حلال است برای موالیان ما تصرف در آن و در قرب آن مکان در طرف راست

فاطمة سیّدة نساء العالمین وبحقّ الحسن والحسین اللّذین جعلتهما سیّدی شباب أهل الجنّة علیهم أجمعین السّلام أن تصلّی علی محمّد وآل محمّد وأن ترزقنی ...
هو فیها ...
خلاصه است نقلاً عن بعض الکتب که با اثم در کتاب ... از حارث بن ... از پدر از جدش نقل کرده که گفت بفرزندان خویش هرگاه اندوه مکین باشند شما را امری ... پس ... ظاهر باشد ... ظاهر باشد ... بخوانند ...

باغی است مال نخبی که او را حاجی میرزا هادی میگفتند واز متمولین معروفین عجم بود که در بغداد
ساکن بود گفتم سید این چه بازار است که میگویند این باغ حاجی میرزا هادی مال حضرت موسی بن جعفر
علیهما السلام است فرمود چه کار داری باین واز جواب اعراض نمود پس رسیدیم به ساقیه آبی که از شط دجله میکشند
برای مزارع وبساتین آن حدود واز جاده میگذرد وآنجا دو راه میشود بسمت بلد یکی راه سلطانی
است ودیگری راه سادات وآنجناب میل کرد براه سادات پس گفتم بیا از این راه یعنی راه سلطانی
برویم فرمود نه از این راه خود میرویم پس آمدیم وچند قدمی نرفتیم که خود را در صحن مقدس نزد
کفشداری دیدیم وهیچ کوچه وبازار را ندیدیم پس داخل ایوان شدیم از طرف باب المراد که از سمت شرقی
وطرف پایین پا است ودر رواق مطهر مکث نفرمود واذن دخول نخواند وداخل شد ودر در حرم
ایستاد پس فرمود زیارت بکن گفتم من قاری نیستم فرمود برای تو بخوانم گفتم آری پس فرمود ءَاَدْخُلُ یَا اَللّٰهُ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا رَسُولَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا اَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ وهمچنین سلام کردند بر هر
یک از ائمه علیهم السلام تا رسیدند در سلام بحضرت عسکری علیه السلام وفرمود اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا اَبَا مُحَمَّدٍ
الْحَسَنَ الْعَسْکَرِیَّ آنگاه فرمود امام زمان خود را میشناسی گفتم چرا نمیشناسم فرمود سلام کن بر
امام زمان خود گفتم اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا حُجَّةَ اللّٰهِ یَا صَاحِبَ الزَّمَانِ یَا ابْنَ الْحَسَنِ پس تبسم نمود
وفرمود عَلَیْکَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکَاتُهُ پس داخل شدیم در حرم مطهر وضریح مقدس را چسبیدیم
وبوسیدیم پس فرمود بمن زیارت بکن گفتم من قاری نیستم فرمود زیارت بخوانم برای تو گفتم آری فرمود
کدام زیارت را میخواهی گفتم هر زیارت که افضل است مرا بآن زیارت ده فرمود زیارت امین الله افضل
است آنگاه مشغول شد بخواندن وفرمود اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمَا یَا اَمِینَیِ اللّٰهِ فِی اَرْضِهِ وَحُجَّتَیْهِ عَلٰی
عِبَادِهِ الخ وچراغهای حرم را در این حال روشن کردند پس شمعها را دیدم روشن است ولکن حرم
روشن ومنور است بنوری دیگر مانند نور آفتاب وشمعها مانند چراغی بودند که در روز در آفتاب روشن
کنند ومرا چنین غفلت گرفته بود که هیچ ملتفت این آیات نمیشدم چون از زیارت فارغ شد
از سمت پایین پا آمدند به پشت سر ودر طرف شرقی ایستادند وفرمودند آیا زیارت میکنی جدم
حسین علیه السلام را گفتم آری زیارت میکنم شب جمعه است پس زیارت وارث را خواندند ومؤذنها
از اذان مغرب فارغ شدند پس بمن فرمود نماز کن وملحق شو بجماعت پس تشریف آورد در مسجدی که پشت سر
حرم مطهر است وجماعت در آنجا منعقد بود وخود بانفراد ایستادند در طرف راست امام جماعت

واللیل ببیند بگوید اللهم اصلح بین امر جماعتنا فتنجا و ... در خواب ... شب ... در زمان ... دیگران ... بگوید ... هفتم ... ازآن غصه ... تا فتح ... بیند ... والضحی والم نشرح ... که سورة ... در خواب بیند ... بخواند ... طلب ... والشمس واللیل والتین ... واخلاص قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس ... بخواند باطهارت در مکان پاک رو بقبله ... میسر است

محاذی او من داخل شدم در صف اول در برابر مکانی پیدا شد چون فارغ شدم او را ندیدم پس از مسجد
بیرون آمدم و در حرم تفحص کردم او را ندیدم و قصد داشتم او را ملاقات کنم و چند قرانی باو بدهم و
شب او را نگاه دارم که مهمان باشد آنگاه بخاطرم آمد که این سید که بود و آیات و معجزات گذشته را
ملتفت شدم از انقیاد من امر او را در مراجعت با آن شغل مهم که در بغداد داشتم و خواندن مرا
باسم با آنکه او را ندیده بودم و گفتن او موالیان ما و اینکه من شهادت میدهم و دیدن نهر جاری و
درختان میوه دار در غیر موسم و غیر اینها از آنچه گذشت که سبب شد برای یقین من باینکه او حضرت
مهدی علیه السلام است خصوص در فقره اذن دخول و پرسیدن از من بعد از سلام بر حضرت عسکری
علیه السلام که امام زمان خود را میشناسی چون گفتم میشناسم فرمود سلام کن چون سلام کردم تبسم کرد
و جواب داد پس آمدم در نزد کفشدار و از حال جنابش سؤال کردم گفت بیرون رفت و پرسید که
این سید رفیق تو بود گفتم بلی پس آمدم بخانه مهماندار خود و شب را بسر بردم چون صبح شد رفتم بنزد
جناب شیخ محمد حسن و آنچه دیده بودم نقل کردم پس دست خود را بر دهان خود گذاشت و مرا منع
نمود از اظهار این قصه و افشاء این سر و فرمود خداوند ترا موفق کند پس آنرا مخفی میداشتم و باحدی
اظهار ننمودم تا آنکه یکماه از این قصه گذشت روزی در حرم مطهر بودم سید جلیلی را دیدم که
آمد نزدیک من و پرسید که چه دیدی و اشاره کرد بقصه آن روز گفتم چیزی ندیدم باز اعاده کرد آن کلام
را باز انکار کردم پس از نظرم ناپدید شد دیگر او را ندیدم انتهی

مطلب دوم

رفتن بمسجد شریف براثا و نماز کردن در آنست بدانکه مسجد براثا از مساجد معروفه متبرکه است و واقع
شده در بین بغداد و کاظمین در راه زوار و غالباً از فیض آن محروم و اعتنائی بآن ندارند با همه
فضائل و شرافتی که برای او نقل شده حموی که از مورخین سنه ششصد است در معجم البلدان گفته براثا
محله بوده در طرف بغداد در قبله کرخ و جنوبی باب محول و برای آن مسجد جامعی بوده که شیعیان در آن
نماز میگذاشتند و خراب شده و گفته که قبل از زمان راضی بالله خلیفه عباسی شیعیان در آن
مسجد جمع میگشتند و سب صحابه مینمودند راضی بالله امر کرد که ناگهانی در آن مسجد ریختند و هر که را
یافتند بگرفتند و حبس نمودند و مسجد را خراب کرده و با زمین هموار نمود شیعیان این خبر را بامیر الامراء
بغداد بحکم ماکانی رسانیدند بحکم حکم کرد باعاده بنا و وسعت و احکام آن و نوشت در صدر آن
اسم راضی بالله را و پیوسته آن مسجد معمور و محل اقامه نماز بود تا بعد از سنه چهار صد و پنجاه.

بعض چیزهائی مروی که در وقت گذاشته میشود بخواب ببیند کند مطلب خود را اگر در شب اول ندید در شبهای بعد تا هفت شب بجا آورد و بگفته شده غریب است

مجموع دیگر در خلاصة الاذکار است که از حضرت زهراء صلوات الله علیها روایتست که حضرت رسول صلی الله علیه وآله بر من وارد شد در وقتیکه رختخواب خود را پهن کرده بودم و میخواستم بخوابم فرمود ای فاطمه مخواب مگر آنکه چهار عمل بجای آوری ختم قرآن کنی و پیغمبران را شفیع خود گردانی و مؤمنین را از خود خوشنود گردانی و حج و عمره بجا آوری این را فرمود و داخل نماز شد من توقف کردم تا نماز خود را تمام کرد

که معطل مانده تا الآن و براثا پیش از بناء بغداد قریه بوده که گمان مردم آنست که علی علیه السلام مرور کرده بآن در زمانیکه بمقاتله خوارج نهروان میرفت و در جامع مذکور نماز خوانده و داخل شده در حمامیکه در آن قریه بوده و باین براثا منسوبست ابو شعیب براثی عابد و او اول کسیست که در براثا ساکن شده در کوخی یعنی خانه که از نی ساخته بود و عبادت خدا میکرد در آن تا آنکه گذشت بکوخ او دختری از اولاد مستوفیان کبار از ابناء روزگار که تربیت شده بود در قصرها همینکه نظرش بابو شعیب افتاد و حال او را دید از احوال خوشش آمد و جذبه ابو شعیب او را کشید بحدی که اسیر او گردید لاجرم نزد آن عابد زاهد آمد و گفت من اراده کرده ام که خادم تو باشم گفت ترا قبول میکنم بشرط اینکه از این زیّه و هیئت مجرد شوی تا نعمتمند قبول نمود و از آنچه مالک بود مجرد اختیار کرد و ملبس شد بلباس نساک ابو شعیب او را تزویج نمود همینکه آن دختر داخل کوخ شد قطعه حصیری دید که ابو شعیب برای حفظ از رطوبت زمین انداخته در زیر بدن خود افکنده گفت من نزد تو نخواهم ماند مگر وقتیکه این قطعه حصیر را از زیر خود دور افکنی زیرا که از تو شنیدم که میگفتی زمین میگوید یا ابن آدم تجعل بینی و بینک حجابا و انت غدا فی بطنی یعنی ای پسر آدم مابین من و خود حجاب قرار میدهی و حال آنکه فردا در شکم من خواهی بود پس ابو شعیب آن حصیر را دور افکند و آن دختر چند سالی نزد او مکث نمود و با هم بنیکوتر وجهی عبادت میکردند تا هر دو وفات نمودند مؤلف گوید که ما در کتاب هدیة الزائرین جملهٔ از روایات که در فضیلت این مسجد شریف ذکر کرده بودیم و گفتیم که از مجموع این اخبار چند فضیلت برای این مسجد معلوم میشود که اگر هر کدام از آن در هر مسجدی باشد سزاوار است که انسان شد رحال نماید و طی منازل کند تا بفیض نماز و دعا در آن مستفیض و متبرک شود اول مقبره بودن حضرتعالی که در آن زمین فرود نباید در نبی یا شریک جز پیغمبر یا وصی او دوم آنکه خانه حضرت مریم است سیم آنکه زمین حضرت عیسی علیه السلام است چهارم بودن چشمه در آنجا که برای مریم ظاهر شد پنجم ظاهر کردن حضرت امیر علیه السلام آن چشمه را باعجاز خود ششم بودن سنگ سفید متبرک که مریم حضرت عیسی را بر آن گذاشته در آنجا هفتم بیرون آوردن حضرت آن سنگ را از آنجا باعجاز و نصب نمودن آن را بسمت قبله و نماز کردن بسوی آن هشتم نماز کردن حضرت امیر المؤمنین و دو نواده او حضرت مجتبی و سید الشهداء علیهم السلام در آنجا نهم توقف حضرت در آنجا چهار روز بجهت شرافت مکان و مقدس بودن زمین آن دهم نماز کردن پیغمبران خصوص حضرت خلیل الرحمن علیه السلام در آنجا یازدهم بودن قبر پیغمبری در آنجا و شاید آن پیغمبر حضرت یوشع باشد

گفتم یا رسول الله امر فرمودی مرا بچهار چیز که من قادر نیستم بر آن در این وقت فرمود که ... حضرت بختم قرآن ... فاذا قرأت قل هو الله احد سه مرتبه ... پیغمبران شفیع تو باشند ... صلوات ... فاذا استغفرت ... راضی میشوند ... و هرگاه بگوئی سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر حج و عمره کرده ... مؤلف گوید که ... کفعمی ... وقت خواب ... بگوید بسم الله ... یا فتاح ...

که شیخ مرحوم فرموده که قبر شیخ در خارج کاظمین در قبلی مسجد براثا است در وارد هم برگشتن آفتاب براه حضرت
امیر علیه السلام در آنجا و این شرافت و فضایل و بروز آیات الهیه و معاجز جدیده در آن معلوم نیست از هزار نفر
زائر یکی آنجا برود با آنکه در سر راه ایشان است و مکرر از آنجا میگذرند و اگر اتفاقاً کسی بخواهد درک آن فیض
ها را نماید چون بآنجا رسد و ببیند در مسجد بسته است از زدن جزئی پولی بجهت باز کردن در
آن مضایقه کند و خود را از این همه فیوضات عظیمه محروم نماید و حال آنکه گاه شود برای محض
تماشای بغداد و عمارات جبابره در آن مصرفها کند چه رسد بمصارف عظیمه قیمت فضول
معاش و امتعه نفیسه بجهت بهود یا آنکه گرفتن آن از متممات زیارت غالب زوار است

والله المستعان | **مطلب سیم** | در زیارت نواب اربعه است

اعنی جناب ابو عمرو عثمان بن سعید اسدی + و جناب ابو جعفر محمد بن عثمان
و شیخ ابو القاسم حسین بن روح نوبختی + و شیخ جلیل ابو الحسن علی بن محمد سمری رضی الله عنهم

بدانکه از جمله تکالیف زوار در ایام توقف در بلده طیبه کاظمین رفتن به بغداد است بجهت زیارت
این چهار نائب خاص امام عصر صلوات الله علیه که اگر هر یک از اینها در بلاد بعیده بودند سزاوار بود
که انسان منازل بعیده طی کند و رنج و تعب سفر کشد و بفیض زیارت اینها نائل گردد زیرا که در میان
تمام اصحاب خاص ائمه علیهم السلام بزرگی و جلالت قدر اینها که نمیرسد قریب هفتاد سال بمنصب سفارت و وساطت
میان امام علیه السلام و رعیت فائز شدند بر دست ایشان کرامات بسیار و خوارق عادات بیشمار ظاهر
گردید و گفته شده که بعضی از علماء قائل بعصمت ایشان شده و مخفی نیست که همچنانچه این بزرگواران
در حیات خود واسطه بودند میان ولی عصر صلوات الله علیه و رعیت و از جمله مناصب ایشان رسانیدن عرایض
و رقعه های حاجت خلق بود بآنحضرت حال نیز همان منصب شریف منحصر ند و باید رقاع حاجت که در شدائد
و سختیها نوشته میشود بتوسط ایشان بآنحضرت برسد چنانکه در جای خود معلوم گردیده و بالجمله فضائل
و مناقب ایشان زیاده از آنستکه ذکر شود و همین قدر برای ترغیب زوار بزیارت ایشان کافیست
و اما کیفیت زیارت ایشان پس بنحویکه شیخ طوسی ره در تهذیب و سید بن طاوس ره در مصباح الزائر
ذکر کرده اند و نسبت داده اند آنرا بجناب ابو القاسم حسین بن روح رحمه الله که فرموده در باب زیارت ایشان
که سلام میکنی بر رسول خدا و بعد از او بامیر المؤمنین و بر خدیجه کبری و بر فاطمه زهراء و بر امام حسن
و امام حسین و بر هر یک از ائمه علیهم السلام تا صاحب الزمان صلوات الله علیه پس میگوئی اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا فُلانَ
بْنَ فُلانٍ (و بجای فلان بن فلان اسم صاحب قبر و پدر شرا میبری) اَشْهَدُ اَنَّكَ

مثل آنست که هر گاه اراده کنی نماز کنیه نوزدهم و بیزد در خلاصة الاذکار است که در وقت مطالعه بخواند اَللّٰهُمَّ اَخْرِجْنی مِنْ ظُلُماتِ الْوَهْمِ وَاَکْرِمْنی بِنُورِ الْفَهْمِ اَللّٰهُمَّ افْتَحْ عَلَیْنا اَبْوابَ رَحْمَتِكَ وَانْشُرْ عَلَیْنا خَزائِنَ عُلُومِكَ بِرَحْمَتِكَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ
بیستم روایت شده که شخصی خدمت حضرت امام محمد تقی علیه السلام نوشت که قرض بسیار دارم حضرت نوشتند که استغفار بسیار بکن و زبانت را تر بدار بخواندن سوره اِنّا اَنْزَلْناهُ
بیست و یکم در حدیث است که مفضل خدمت حضرت صادق علیه السلام شکایت کرد از تنگی نفس و گفت اندک راهی که میروم نفسم تنگ میگردد

باب المولى اَدَّيتَ عنه وَاَدَّيتَ اليه ما خالفته ولا خالفت عليه قُمتَ
خادماً وانصرفت سابقاً جئتك عارفاً بالحق الذي انت عليه وانّك ما خُنتَ
في التأدية والسفارة السلام عليك من باب ما اوسعه ومن سفير ما امنك ومن
ثقة ما امكنك اشهد ان الله اختصك بنوره حتى عاينت الشخص فادّيت عنه
وادّيت اليه پس برميگردى وباز سلام ميكنى بر رسول خدا تا صاحب الزمان عليه السلام پس از آن ميگويى
جئتك مخلصاً بتوحيد الله وموالاة اوليائه والبراءة من اعدائهم ومن الذين
خالفوك يا حجة المولى وبك اليهم توجهي وبهم الى الله توسّلي پس دعا ميكنى وسؤال
ميكنى از خدا آنچه را كه ميخواهى كه اجابت ميشود ان شاء الله مؤلف گويد وسزاوار است نيز آنكه زيارت
شود در بغداد شيخ اجل عالي المقام ثقة الاسلام محمد بن يعقوب كليني عطر الله مرقده كه شيخ و رئيس شيعه
واوثق واثبت ايشان بود در حديث وكتاب شريف كافي از آنكه روشني چشم شيعه است در مدت بيست سال
تأليف نمود والحق منّت عظيمى بر شيعه خصوص بر اهل علم نهاد وبجهة جلالت وعظمت شان ائمه عظم
ابن اثير او را مجدّد مذهب اماميه در رأس مأة ثالثه شمرده بعد از آنكه مولاى ما حضرت ثامن الائمه صلوات
الله عليه مجدّد اين مذهب در مأة ثانيه شمرده وما در كتاب هديه ذكر كرديم بعض علمائى كه در مشاهد مشرّفه
مدفونند هر كه طالب است بآنجا رجوع نمايد **مطلب چهارم** در زيارت جناب سلمان رضي الله
عنه است بدانكه از تكاليف زوار در كاظمين رفتن بمداين است بجهة زيارت عبد صالح الهى جناب
سلمان محمدى رضوان الله عليه كه اول اركان اربعه ومخصوص بشرافت سلمان منا اهل البيت ومنخرط
در سلك اهل بيت نبوت وعصمت است ودر فضيلت او جناب رسول خدا صلى الله عليه وآله فرموده
سلمان بحر لا ينزف وكنز لا ينفد سلمان منّا اهل البيت منح الحكمة ويؤتي البرهان
وحضرت امير المؤمنين عليه السلام او را مثل لقمان حكيم بلكه حضرت صادق عليه السلام او را بهتر از لقمان فرموده
وحضرت باقر عليه السلام او را از متوسمين شمرده واز روايات مستفاد شده كه آنجناب اسم اعظم ميدانست
واز محدّثين بفتح بوده واز براى ايمان ده درجه است واو در درجه دهم بوده وعالم بغيب ومنايا بوده
واز تحف بهشت در دنيا ميل فرموده وبهشت مشتاق وعاشق او بوده وخدا ورسول او را دوست

پیدا شد حقتعالی پیغمبر صلی الله علیه و آله را امر فرمود بمحبت چهار نفر که سلمان یکی از ایشانست
و آیاتی در مدح و ثنای او نازل شد و جبرئیل هر وقت بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله نازل میشد
امر میکرد از جانب پروردگار که سلمان را سلام برساند و مطلع گرداند او را بعلم منایا و بلایا و انساب و
شبها برای او در خدمت پیغمبر صلی الله علیه و آله مجلس خلوتی بوده و حضرت رسول و امیرالمؤمنین صلوات
الله علیهما و آلهما چیزهائی تعلیم او فرمودند از مخزون و مکنون علم الله که احدی غیر او قابل و قوه تحمل
آنرا نداشته و رسید بمرتبه که حضرت صادق علیه السلام فرمود أَدْرَكَ سَلْمَانُ الْعِلْمَ الْأَوَّلَ وَ الْعِلْمَ
الْآخِرَ وَ هُوَ بَحْرٌ لَا يُنْزَحُ وَ هُوَ مِنَّا أَهْلَ الْبَيْتِ سلمان درک کرد علم اول و آخر را و او دریائی است
که هرچه از او برداشته شود تمام نشود و او از ما اهلبیت است و برای شوق زائرین و رغبت شان بزیارت
آنجناب کافیست تأمل در اختصاص و امتیازش در میان تمام صحابه و جمیع امت با اینکه حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام
در یکشب از مدینه بمداین رفت و بجسد مبارک او را غسل داد و کفن نمود و نماز کرد او را با صفوفی بسیار
از ملائکه و همانشب بمدینه مراجعت فرمود زهی شرافت مودت و محبت بخانواده رسالت که انسان را
باین مرتبه از جلال و عظمت رساند و اما کیفیت زیارت آنجناب پس بدانکه سید بن طاوس در مصباح
الزائر چهار زیارت برای آن بزرگوار نقل کرده و ما در اینجا اکتفا میکنیم بهمان زیارت اول آن و در هدیه
نقل کردیم زیارت چهارم را از آنکه شیخ در تهذیب ذکر فرموده پس چون خواستی زیارت کنی آنجناب را میایستی
نزد قبر او رو بقبله و میگوئی اَلسَّلامُ عَلى رَسُولِ اللّهِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللّهِ خاتَمِ النَّبِيّينَ اَلسَّلامُ
عَلى اَميرِ الْمُؤْمِنينَ سَيِّدِ الْوَصِيّينَ اَلسَّلامُ عَلَى الْاَئِمَّةِ الْمَعْصُومينَ الرّاشِدينَ
اَلسَّلامُ عَلَى الْمَلائِكَةِ الْمُقَرَّبينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا صاحِبَ رَسُولِ اللّهِ الْاَمينَ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وَلِيَّ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مُودَعَ اَسْرارِ السّادَةِ الْمَيامينَ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا بَقِيَّةَ اللّهِ مِنَ الْبَرَرَةِ الْماضينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبا عَبْدِ اللّهِ وَ رَحْمَةُ
اللّهِ وَ بَرَكاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّكَ اَطَعْتَ اللّهَ كَما اَمَرَكَ وَ اتَّبَعْتَ الرَّسُولَ كَما نَدَبَكَ وَ تَوَلَّيْتَ
خَليفَتَهُ كَما اَلْزَمَكَ وَ دَعَوْتَ اِلَى الْاِهْتِمامِ بِذُرِّيَّتِهِ كَما وَقَفَكَ وَ عَلِمْتَ الْحَقَّ يَقيناً
وَ اعْتَمَدْتَهُ كَما اَمَرَكَ اَشْهَدُ اَنَّكَ بابُ وَصِيِّ الْمُصْطَفى وَ طَريقُ حُجَّةِ اللّهِ الْمُرْتَضى

و حضرت عیسی علیه السلام بر قومی دیگر گذشتند دید تنهای ایشان ریخته بود و در روهای ایشان بناد کرده بود فرمود که در وقت خواب دعا را نبار کنند و نگذارید این چنان کردند آن علتها از ایشان زایل شد * بیست و سیم از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که چون کسی از صاحبان بلا را ببینی سه مرتبه آهسته بگو که او نشنود اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذي عافاني مِمَّا ابْتَلاكَ بِهِ وَ لَوْ شاءَ فَعَلَ که هرکه چنین کند هرگز آن بلا باو نرسد * و در روایت دیگر است که بگو اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذي عافاني مِمَّا ابْتَلاكَ بِهِ وَ فَضَّلَني عَلَيْكَ وَ عَلى كَثيرٍ مِمَّنْ خَلَقَ و آهسته بگو که او نشنود * بیست و چهارم از حضرت امام جعفر

وَ اَمِينَ اللهِ فِيمَا اسْتُودِعْتَ مِنْ عُلُومِ الْاَصْفِيَاءِ اَشْهَدُ اَنَّكَ مِنْ اَهْلِ بَيْتِ النَّبِيِّ النُّجَبَاءِ الْمُخْتَارِينَ لِنُصْرَةِ الْوَصِيِّ اَشْهَدُ اَنَّكَ صَاحِبُ الْعَاشِرَةِ وَ الْبَرَاهِينِ وَ الدَّلَائِلِ الْقَاهِرَةِ وَ اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَ اٰتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَ اَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ اَدَّيْتَ الْاَمَانَةَ وَ نَصَحْتَ لِلّٰهِ وَ لِرَسُولِهِ وَ صَبَرْتَ عَلَى الْاَذٰى فِي جَنْبِهِ حَتّٰى اَتَاكَ الْيَقِينُ لَعَنَ اللهُ مَنْ جَحَدَكَ حَقَّكَ وَ حَطَّ مِنْ قَدْرِكَ لَعَنَ اللهُ مَنْ اٰذَاكَ فِي مَوَالِيكَ لَعَنَ اللهُ مَنْ اَعْنَتَكَ فِي اَهْلِ بَيْتِكَ (بَيْتِكَ) لَعَنَ اللهُ مَنْ لَامَكَ فِي سَادَاتِكَ لَعَنَ اللهُ عَدُوَّ اٰلِ مُحَمَّدٍ مِنَ الْجِنِّ وَ الْاِنْسِ مِنَ الْاَوَّلِينَ وَ الْاٰخِرِينَ وَ ضَاعَفَ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ الْاَلِيمَ صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ اٰلِهِ وَ عَلَيْكَ يَا مَوْلٰى اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ صَلَّى اللهُ عَلٰى رُوحِكَ الطَّيِّبَةِ وَ جَسَدِكَ الطَّاهِرِ وَ اَلْحَقَنَا بِمَنِّهِ وَ رَاْفَتِهِ اِذَا تَوَفَّانَا بِكَ وَ بِمَحَلِّ السَّادَةِ الْمَيَامِينِ وَ جَمَعَنَا مَعَهُمْ بِجِوَارِهِمْ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ وَ صَلَّى اللهُ عَلٰى اِخْوَانِكَ الشِّيعَةِ الْبَرَرَةِ مِنَ السَّلَفِ الْمَيَامِينِ وَ اَدْخَلَ الرَّوْحَ وَ الرِّضْوَانَ عَلَى الْخَلَفِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَ اَلْحَقَنَا وَ اِيَّاهُمْ بِمَنْ تَوَلَّاهُ مِنَ الْعِتْرَةِ الطَّاهِرِينَ وَ عَلَيْكَ وَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَ رَحْمَةُ اللهِ وَ بَرَكَاتُهُ

پس بخوان اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ هفت مرتبه پس بجا آور نماز زیارت و با آنچه خواهی متوسل گردد که

چون خواستی برگردی از زیارت سلمان پس بایست نزد قبر برای وداع و بگو این وداع را که سید ابن طاوس رضی الله عنه

بیان در مزار فرموده اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ اَنْتَ بَابُ اللهِ الْمُؤْتٰى مِنْهُ وَ الْمَاْخُوذُ عَنْهُ اَشْهَدُ اَنَّكَ قُلْتَ حَقًّا وَ نَطَقْتَ صِدْقًا وَ دَعَوْتَ اِلٰى مَوْلَايَ وَ مَوْلَاكَ عَلَانِيَةً وَ سِرًّا اَتَيْتُكَ زَائِرًا وَ حَاجَاتِي لَكَ مُسْتَوْدِعًا وَ هَا اَنَا ذَا مُوَدِّعُكَ اَسْتَوْدِعُكَ دِينِي وَ اَمَانَتِي وَ خَوَاتِيمَ عَمَلِي وَ جَوَامِعَ اَمَلِي اِلٰى مُنْتَهٰى اَجَلِي وَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ رَحْمَةُ اللهِ وَ بَرَكَاتُهُ وَ صَلَّى اللهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِهِ الْاَخْيَارِ

آنگاه خدا را بسیار بخوان و در گر مؤلف گوید که چون زائر زیارت سلمان مشرف شد پس از

زیارت در تکلیف بکرد اند اول نماز کردن در طاق کسری دو رکعت یا زیاد تر چون آنجا مصلای حضرت
امیرالمؤمنین علیه السلام است روایت شده از عمار ساباطی که امیرالمؤمنین علیه السلام بمدائن آمد و نزول فرمود
در ایوان کسری با او بود دلف ابن مجیر پس نماز کرد در آنجا بعد از آن برخاست و بدلف فرمود برخیز با من
و در خدمت آنحضرت بود جماعتی از اهل ساباط پس گردش کرد در منازل کسری بدلف میفرمود از برای
کسری در اینمکان چنین و چنان بوده و دلف میگفت بخدا قسم چنین است که میفرمائی پس با جماعت
در تمام این مواضع گردش کرد و دلف میگفت ای سید و مولای من چنان شما با اینجاها مطلعید که گویا
شما این چیزها را در اینجاها نهاده اید و روایت شده کرده اند وقتیکه حضرت بمدائن مرور میفرمود و آثار
کسری و خرابی آنرا مشاهده میفرمود یکی از آن اشخاص که در خدمت آنحضرت بود از روی عبرت این شعر را خواند

جَرَتِ الرِّيَاحُ عَلَى رُسُومِ دِيَارِهِمْ	فَكَأَنَّهُمْ كَانُوا عَلَى مِيعَادِ

حضرت فرمود چرا نخواندی كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ وَنَعْمَةٍ
كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ كَذَٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ
وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ پس از آن فرمود إِنَّ هٰؤُلَاءِ كَانُوا وَارِثِينَ فَأَصْبَحُوا مَوْرُوثِينَ لَمْ يَشْكُرُوا
النِّعْمَةَ فَسُلِبُوا دُنْيَاهُمْ بِالْمَعْصِيَةِ إِيَّاكُمْ وَكُفْرَ النِّعَمِ لَا تَحُلَّ بِكُمُ النِّقَمُ فقیر گوید

(حاصل این مقام را حکیم خاقانی بشعر در آورده آنجا که فرموده)

هان ای دل عبرت بین از دیده نظر کن هان	ایوان مدائن را آیینه عبرت دان
پرویز که بنهادی بر خوان تره زرین	زرین تره کو بر خوان رو کم ترکوا برخوان

دوم زیارت کردن جناب حذیفة بن الیمان که از بزرگان اصحاب رسول خدا صلی الله علیه و آله و خاصان
امیرالمؤمنین علیه السلام است و در میان صحابه مخصوص بود بشناختن منافقین و دانستن نامهای ایشان و
اگر در نماز جنازه کسی حاضر نمیشد خلیفه ثانی بر او نماز نمیکرد و از جانب او سالها در مدائن والی بود پس
او را عزل کرد و جناب سلمان والی آنجا شد چون وفات کرد دوباره حذیفه والی آنجا شد و مستقر بود
تا نوبت خلافت بشاه ولایت علیه السلام رسید پس از مدینه رقعه مبارک باو و فرمان همایون
باهل مدائن صادر شد و از خلافت خود و استقرار حذیفه در آنجا بحکم او اطلاع دادند و لکن حذیفه
بعد از حرکت آنحضرت از مدینه بجانب بصره بجهة دفع شر اصحاب جمل و قبل از نزول موکب همایون
بکوفه وفات کرد و در همان مدائن مدفون شد از ابو حمزه ثمالی روایت که چون حذیفه خواست

الکلام بعد صحبت دیگر و نیز گوید کرده این دعا بخواند با توجه بقبله
وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَٰلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ اللَّهُمَّ مِنْكَ وَلَكَ بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْ مِنْ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ
و نام فرزند را ببرد و ذبح کند
علامه مجلسی در حلیه فرموده بدانکه عقیقه فرزند سنت مؤکد است بر کسیکه قادر بر آن باشد و بعضی از علماء واجب میدانند

وفات کند فرزند خود را طلبید و وصیت کرد او را بعمل کردن باین نصیحتهای نافعه فرمود ای پسر جان
من ظاهر کن ما یوسی از آنچه که در دست مردم است که در این یأس غنی و توانگری است و طلب مکن از مردم
حاجات خود را که آن فقر حاضر است و همیشه چنان باش که روزی که در آن هستی بهتر باشی از روز گذشته
و هر وقت نماز میکنی چنان نماز کن که گویا نماز وداع و نماز آخر تو است و مکن کاری را که از آن عذر بخواهی
و بدانکه در جنب حرم جناب سلمان مسجد جامع مداین است که منسوب بحضرت امام حسن عسکری
که او را ساخته باد را آنجا نماز خوانده معلوم نیست از فرض و دو رکعت نماز تحیت در آن محل شریف
خود را محروم نکند

فصل هفتم

در بیان فضیلت و کیفیت زیارت امام الانس والجنة المدفون بارض الغربة بضعة سید الوری
مولانا ابوالحسن علی بن موسی الرضا صلوات الله علیه و علی آبائه و اولاده ائمة الهدی اما فضیلت
زیارت آنحضرت پس بیشتر از آنستکه احصا شود و ما در اینجا تبرک مقتصر میشویم بر چند خبر و نقل میکنیم
اکثر آنرا از تحفة الزائر اول از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولستکه فرمود زود باشد که پاره از تن
من در زمین خراسان مدفون گردد و هیچ مؤمنی زیارت نکند او را مگر آنکه حقتعالی بهشت را از برای او
واجب گرداند و بدن او را بر آتش جهنم حرام گرداند و در حدیث معتبر دیگر فرمود که پاره از بدن من در خراسان
مدفون خواهد شد هر غمناکی که او را زیارت کند البته حقتعالی غمش را زایل گرداند و هر گناهکاری که او را
زیارت کند البته خدا گناهانش را بیامرزد دوم بسند معتبر منقولستکه حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام فرمود
که هر که زیارت کند قبر فرزندم علی را او را نزد خدا بتعالی ثواب هفتاد حج مقبول بوده باشد راوی
استبعاد کرد و گفت هفتاد حج مقبول حضرت فرمود که بلی هفتاد هزار حج گفت هفتاد هزار حج فرمود که
چه بسیار حجی باشد که مقبول نباشد هر که آنحضرت را زیارت کند یا یکشب نزد آنحضرت بماند چنان
باشد که خدا را در عرش زیارت کرده باشد گفت چنانچه خدا را در عرش زیارت کرده باشد فرمود بلی
چون روز قیامت میشود بر عرش الهی چهار کس از پیشینیان و چهار کس از پسینیان خواهند بود
اما پیشینیان پس نوح و ابراهیم و موسی و عیسی علیهم السلام اند و اما پسینیان پس محمد و علی و حسن و حسین
علیهم السلام اند پس ریسمانها میکشند در پای عرش پس مینشینند با ما زیارت کنندگان قبور ائمه و بدرستیکه
زیارت کنندگان قبر فرزندم علی درجه ایشان از همه بلندتر و عطای ایشان از همه بیشتر خواهد بود
سیم از حضرت امام رضا علیه السلام روایتست که فرمود در خراسان بقعه هست که بزمانی

آنستکه در روز هفتم واقع شود و اگر تاخیر کنند تا بلوغ طفل بعد از بلوغ تا آخر عمر خود سنت است و در احادیث معتبره وارد شده است که عقیقه لابد است و از کریکه او را عقیقه نکنند گرو است و در احادیث بسیار منقولست که هر فرزندی که عقیقه نکنند او را در معرض مردن و انواع بلاها است و از حضرت صادق علیه السلام منقولستکه عقیقه لازم است بر کسیکه غنی باشد و کسیکه فقیر باشد هرگاه تمکن بهم رساند بکند و اگر عقیقه را ادا نکند باکی نیست و اگر قربانی کند عقیقه بجا آورده و از حضرت رسول منقولست که نیست

خواهند آمد که محل رفتن و آمدن ملائکه خواهد بود پس پیوسته فوجی از ملائکه از آسمان فرود خواهند
آمد و فوجی بالا خواهند رفت تا در صور بدمند پرسیدند یابن رسول الله کدام بقعه است فرمود که آن در
زمین طوس است و آن والله باغی است از باغهای بهشت هر که مرا زیارت کند در آن بقعه چنان است که رسول خدا
را زیارت کرده است و بنویسد حق تعالی از برای وی بسبب این زیارت ثواب هزار حج پسندیده و هزار عمره
مقبوله و من و پدرانم شفیعان او باشیم در روز قیامت چهارم به چند سند صحیح از ابن ابی نصر منقولست که
گفت خواندم نامه امام رضا علیه السلام را که نوشته بود که برسانید بشیعیان من که زیارت من نزد خدا برابر است با
هزار حج پس من از حضرت امام محمد تقی علیه السلام عرض کردم فرمود بلی والله هزار هزار حج هست از برای
کسیکه آنحضرت را زیارت کند و حق او را شناسد پنجم بچند سند معتبر منقولست که حضرت امام رضا علیه السلام
فرمود هر که مرا زیارت کند با این دوری قبر من بیایم بنزد او در سه موطن روز قیامت تا او را خلاصی بخشم از
اهوال آنها در وقتی که نامه های نیکوکاران در دست راست ایشان و نامه های بدکاران در دست چپ
ایشان پرواز کند و نزد صراط و نزد ترازوی اعمال ششم در حدیث معتبر دیگر فرمود که زود باشد
که کشته شوم بزهر بظلم و ستم و مدفون شوم در پهلوی هرون الرشید و بگرداند خدا تربت مرا محل
تردد شیعیان و دوستان من پس هر که مرا در این غربت زیارت کند واجب شود برای او که من او را زیارت
کنم در روز قیامت و سوگند میخورم بخدائی که محمد را گرامی داشته است به پیغمبری و برگزیده است او
بر جمیع خلایق که هر که از شما شیعیان نزد قبر من دو رکعت نماز کند البته مستحق شود آمرزش کاملی
از خداوند عالمیان در روز قیامت و بحق آنخداوندیکه ما را گرامی داشته است بعد از محمد بامامت
و مخصوص گردانیده است ما را بوصیت آنحضرت سوگند میخورم که زیارت کنندگان قبر من گرامی ترین
مردم خواهند بود نزد خدا در روز قیامت و هر مؤمنی که مرا زیارت کند پس بر روی او قطره از باران برسد
البته حق تعالی جسد او را بر آتش جهنم حرام گرداند هفتم بسند معتبر منقولست که محمد بن سلیمان از
امام محمد تقی علیه السلام پرسید که شخصی حج واجب خود را کرده است بعنوان حج تمتع پس بمدینه رفت و زیارت
حضرت رسول صلی الله علیه و آله را کرد پس رفت بنجف و زیارت پدرت امیرالمؤمنین علیه السلام را کرد و حق
او را شناخت و میداند که او حجت خداست بر خلق او و درگاه خداست که از آن در بخدا باید
رسید پس سلام کرد بر آنحضرت پس رفت بکربلا و حضرت امام حسین علیه السلام را زیارت کرد پس رفت
ببغداد و حضرت امام موسی کاظم علیه السلام را زیارت کرد پس بشهر خود برگشت و در این وقت خدا اغنا

در بیان عقیقه

آنحضرت پرسیدند که ما طلب کردیم گوسفند برای عقیقه و بدست نیامد چه میفرمائید تصدق کنیم قیمتش را فرمود که طلب کنید تا بیابید خدا دوست میدارد خورانیدن طعام و ریختن خون را *

و در حدیث دیگر پرسیدند که فرزندی که در روز هفتم بمیرد عقیقه از او ساقط است یا باید کرد فرمود که اگر پیش از ظهر بمیرد عقیقه ندارد و اگر بعد از ظهر بمیرد عقیقه بکنند

و در حدیث معتبر از عمر بن یزید منقولست که بخدمت آنحضرت عرض کردم که نمیدانم که پدرم برای من عقیقه کرده است یا نه فرمود که عقیقه بکن پس او در پیری خود را عقیقه کرد

و در حدیث حسن از آنحضرت

(در عقیقه است)

منقول است که فرزند را در روز
هفتم نام میگذارند و عقیقه
میکنند و سر او را میتراشند و مو
سر او را بنقره میکشند و آن نقره
را تصدق میکنند و پا و ران
عقیقه را از برای قابله که ما[illegible]

فالباو روزه کرده است که حج میتواند رفت کدام بهتر است از برای اینمرد که حج واجب خود را کرده است
که برگردد و باز حج بکند یا برود بخراسان و پدرت امام رضا علیه السلام را زیارت کند فرمود که بلکه برود و
پدرم سلام کند افضل است و باید که در ماه رجب باشد و در این زمان مکنید که ما و شما از خلیفه خوف
تشنیع هست هشتم شیخ صدوق در کتاب من لا یحضره الفقیه از حضرت امام محمد تقی علیه السلام روایت کرده که
فرمود در میان دو کوه طوس قطعه ایست از زمین که از بهشت برداشته شده است هر که داخل شود در آن
ایمن خواهد بود در روز قیامت از آتش جهنم و نیز از آنحضرت روایت کرده که فرمود من ضامنم از جانب حق تعالی
بهشت را از برای هر که زیارت کند قبر پدرم را بطوس در حالیکه عارف بحق آنحضرت باشد دهم
شیخ صدوق در عیون اخبار الرضا روایت کرده که مردی از صالحین دید در خواب حضرت رسول صلی الله
علیه و آله را عرض کرد بخدمت آنحضرت که یا رسول الله از فرزندان تو کدام یک را من زیارت کنم
فرمود بعضی از فرزندان من زهر خورده آمد نزد من و بعضی کشته شده آمد گفتم کدام یک را از آنها زیارت
کنم با اینکه دور شده مشاهد ایشان فرمود زیارت کن آنکسی که بتو نزدیکتر است یعنی محل تو بقعه او نزدیکتر است و او
مدفونست بزمین غربت گفتم یا رسول الله از این فرمایش رضا را قصد کردید فرمود بگو صلی الله علیه
بگو صلی الله علیه بگو صلی الله علیه سه مرتبه این را فرمود مؤلف گوید که در وسائل و مستدرک
ابوابی ذکر شده در استحباب تبرک بمشهد امام رضا علیه السلام و مشاهد ائمه علیهم السلام و استحباب اختیار
زیارت حضرت رضا بر زیارت امام حسین علیهما السلام و بر زیارت هر یک از ائمه علیهم السلام و بر حج مندوب
و عمره مندوبه و چون این کتاب گنجایش تطویل ندارد ما بهمین چند خبر که عشره کامله است اکتفا کردیم

(و اما کیفیت زیارت آنحضرت)

پس بدانکه از برای آن بزرگوار زیارات چندی نقل شده و زیارت مشهوره آنحضرت زیارتی است که در
کتب معتبره مذکور است و شیخ جلیل القدر محمد بن الحسن بن الولید که از مشایخ جناب صدوق است
منسوب گردانیده اند و از مزار ابن قولویه ره معلوم میشود که از ائمه علیهم السلام مروی بوده باشد
و کیفیت آن موافق کتاب من لا یحضره الفقیه چنانست که چون اراده نمائی زیارت کنی قبر امام رضا
علیه السلام را در طوس پس غسل کن پیش از آنکه از خانه بیرون روی و بگو در وقتیکه غسل میکنی اَللّٰهُمَّ
طَهِّرْنِي وَطَهِّرْ لِي قَلْبِي وَاشْرَحْ لِي صَدْرِي وَأَجْرِ عَلَىٰ لِسَانِي مِدْحَتَكَ وَالثَّنَاءَ
عَلَيْكَ فَإِنَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ لِي طَهُوراً وَشِفَاءً و میگوئی در

وقت بیرون رفتن بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَاِلَی اللهِ وَاِلَی ابْنِ رَسُولِ اللهِ حَسْبِیَ اللهُ تَوَکَّلْتُ عَلَی اللهِ اَللّٰهُمَّ اِلَیْکَ تَوَجَّهْتُ وَاِلَیْکَ قَصَدْتُ وَمَا عِنْدَکَ اَرَدْتُ پس چون بیرون روی بر در خانه خود بایست و بگو اَللّٰهُمَّ اِلَیْکَ وَجَّهْتُ وَجْهِی وَعَلَیْکَ خَلَّفْتُ اَهْلِی وَمَالِی وَمَا خَوَّلْتَنِی وَبِکَ وَثِقْتُ فَلَا تُخَیِّبْنِی یَا مَنْ لَا یُخَیِّبُ مَنْ اَرَادَهُ وَلَا یُضَیِّعُ مَنْ حَفِظَهُ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاحْفَظْنِی بِحِفْظِکَ فَاِنَّهُ لَا یَضِیعُ مَنْ حَفِظْتَ پس هرگاه رسیدی بسلامت ان شاء الله پس هرگاه خواهی بزیارت بروی غسل بکن و بگو در وقت غسل کردن اَللّٰهُمَّ طَهِّرْنِی وَطَهِّرْ لِی قَلْبِی وَاشْرَحْ لِی صَدْرِی وَاَجْرِ عَلٰی لِسَانِی مِدْحَتَکَ وَمَحَبَّتَکَ وَالثَّنَاءَ عَلَیْکَ فَاِنَّهُ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِکَ وَقَدْ عَلِمْتُ اَنَّ قِوَامَ دِینِی التَّسْلِیمُ لِاَمْرِکَ وَالْاِتِّبَاعُ لِسُنَّةِ نَبِیِّکَ وَالشَّهَادَةُ عَلٰی جَمِیعِ خَلْقِکَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ لِی شِفَاءً وَنُوراً اِنَّکَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ

پس بپوش پاکیزه ترین جامه های خود را و برو با پای برهنه با آرامی و وقار و دل شکسته با یاد خدا باشد و اَللهُ اَکْبَرُ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَسُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ بگو و گامهای خود را کوتاه بردار و چون داخل روضه مقدسه شوی بگو بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَعَلٰی مِلَّةِ رَسُولِ اللهِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیکَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَاَنَّ عَلِیّاً وَلِیُّ اللهِ پس برو نزد ضریح و قبله را در پشت خود بگیر و رو بروی صورت مبارک بایست و بگو اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیکَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَاَنَّهُ سَیِّدُ الْاَوَّلِینَ وَالْآخِرِینَ وَاَنَّهُ سَیِّدُ الْاَنْبِیَاءِ وَالْمُرْسَلِینَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ عَبْدِکَ وَرَسُولِکَ وَنَبِیِّکَ وَسَیِّدِ خَلْقِکَ اَجْمَعِینَ صَلَاةً لَا یَقْوٰی عَلٰی اِحْصَائِهَا غَیْرُکَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی اَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ عَلِیِّ بْنِ اَبِی طَالِبٍ عَبْدِکَ وَاَخِی رَسُولِکَ الَّذِی انْتَجَبْتَهُ بِعِلْمِکَ وَجَعَلْتَهُ هَادِیاً لِمَنْ شِئْتَ مِنْ خَلْقِکَ وَالدَّلِیلَ عَلٰی مَنْ بَعَثْتَهُ بِرِسَالَاتِکَ وَدَیَّانَ الدِّینِ بِعَدْلِکَ وَفَصْلَ قَضَائِکَ بَیْنَ خَلْقِکَ وَالْمُهَیْمِنَ عَلٰی ذٰلِکَ کُلِّهِ وَالسَّلَامُ عَلَیْهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکَاتُهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی فَاطِمَةَ

بدهند که هر که خواهد بخورد و اقلّ آنچه بخورند ده کس از مسلمانان باشد و هر چند زیاده باشد بهتر است و خوردن گوشت عقیقه بجهت قابله ربع گوسفند را باید بدهند و اگر قابله زن یهودیه باشد قیمت ربع گوسفند را باید بدهند و در روایت دیگر وارد شده است که بقابله ثلث گوسفند را باید بدهند و مشهور میان علما آن است که عقیقه با شتر یا گوسفند یا بز فربه باشد و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در روز ولادت ازان در گوش حسنین صلوات الله علیهما اذان گفتند و حضرت فاطمه علیها السلام در روز هفتم از ایشان عقیقه کردند و بقابله پای گوسفند را دادند

بِنْتِ نَبِیِّکَ وَ زَوْجَةِ وَلِیِّکَ وَ اُمِّ السِّبْطَیْنِ الْحَسَنِ وَ الْحُسَیْنِ سَیِّدَیْ شَبابِ
اَهْلِ الْجَنَّةِ الطُّهْرَةِ الطّاهِرَةِ الْمُطَهَّرَةِ التَّقِیَّةِ النَّقِیَّةِ الرَّضِیَّةِ الزَّکِیَّةِ سَیِّدَةِ
نِساءِ اَهْلِ الْجَنَّةِ اَجْمَعینَ صَلٰوةً لایَقْویٰ عَلیٰ اِحْصائِها غَیْرُکَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی
الْحَسَنِ وَ الْحُسَیْنِ سِبْطَیْ نَبِیِّکَ وَ سَیِّدَیْ شَبابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ الْقائِمَیْنِ فی خَلْقِکَ
وَ الدَّلیلَیْنِ عَلیٰ مَنْ بَعَثْتَ بِرِسالاتِکَ وَ دَیّانَیِ الدّینِ بِعَدْلِکَ وَ فَصْلَیْ قَضائِکَ
بَیْنَ خَلْقِکَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ عَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ عَبْدِکَ الْقائِمِ فی خَلْقِکَ وَ الدَّلیلِ
عَلیٰ مَنْ بَعَثْتَ بِرِسالاتِکَ وَ دَیّانِ الدّینِ بِعَدْلِکَ وَ فَصْلِ قَضائِکَ بَیْنَ خَلْقِکَ
سَیِّدِ الْعابِدینَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ عَبْدِکَ وَ خَلیفَتِکَ فی اَرْضِکَ باقِرِ
عِلْمِ النَّبِیّینَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصّادِقِ عَبْدِکَ وَ وَلِیِّ دینِکَ
وَ حُجَّتِکَ عَلیٰ خَلْقِکَ اَجْمَعینَ الصّادِقِ الْبارِّ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ
عَبْدِکَ الصّالِحِ وَ لِسانِکَ فی خَلْقِکَ النّاطِقِ بِحُکْمِکَ وَ الْحُجَّةِ عَلیٰ بَرِیَّتِکَ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلیٰ عَلِیِّ بْنِ مُوسَی الرِّضَا الْمُرْتَضیٰ عَبْدِکَ وَ وَلِیِّ دینِکَ الْقائِمِ بِعَدْلِکَ وَ
الدّاعی اِلیٰ دینِکَ وَ دینِ آبائِهِ الصّادِقینَ صَلٰوةً لایَقْویٰ عَلیٰ اِحْصائِها غَیْرُکَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ عَبْدِکَ وَ وَلِیِّکَ الْقائِمِ بِاَمْرِکَ وَ الدّاعی اِلیٰ سَبیلِکَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ عَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ عَبْدِکَ وَ وَلِیِّ دینِکَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی الْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ
الْعامِلِ بِاَمْرِکَ الْقائِمِ فی خَلْقِکَ وَ حُجَّتِکَ الْمُؤَدّی عَنْ نَبِیِّکَ وَ شاهِدِکَ عَلیٰ
خَلْقِکَ الْمَخْصُوصِ بِکَرامَتِکَ الدّاعی اِلیٰ طاعَتِکَ وَ طاعَةِ رَسُولِکَ صَلَواتُکَ عَلَیْهِمْ
اَجْمَعینَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ حُجَّتِکَ وَ وَلِیِّکَ الْقائِمِ فی خَلْقِکَ صَلٰوةً تامَّةً نامِیَةً
باقِیَةً تُعَجِّلُ بِها فَرَجَهُ وَ تَنْصُرُهُ بِها وَ تَجْعَلُنا مَعَهُ فِی الدُّنْیا وَ الْآخِرَةِ اَللّٰهُمَّ اِنّی
اَتَقَرَّبُ اِلَیْکَ بِحُبِّهِمْ وَ اُوالی وَلِیَّهُمْ وَ اُعادی عَدُوَّهُمْ فَارْزُقْنی بِهِمْ خَیْرَ

الدُّنْیا وَالْاٰخِرَةِ وَاصْرِفْ عَنّی بِهِمْ شَرَّ الدُّنْیا وَالْاٰخِرَةِ وَاَهْوالَ یَوْمِ الْقِیٰمَةِ پس
می نشینی نزد سر آنحضرت و میگوئی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وَلِیَّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حُجَّةَ
اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا نُورَ اللّٰهِ فی ظُلُماتِ الْاَرْضِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا عَمُودَ الدّینِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ اٰدَمَ صِفْوَةِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ نُوحٍ نَبِیِّ اللّٰهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ اِبْرٰهیمَ خَلیلِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ اِسْمٰعیلَ
ذَبیحِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ مُوسٰی کَلیمِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ عیسٰی
رُوحِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ اَمیرِ
الْمُؤْمِنینَ عَلِیٍّ وَلِیِّ اللّٰهِ وَوَصِیِّ رَسُولِ رَبِّ الْعالَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ فاطِمَةَ
الزَّهْراءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ سَیِّدَیْ شَبابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یا وارِثَ عَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ زَیْنِ الْعابِدینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ مُحَمَّدِ
بْنِ عَلِیٍّ باقِرِ عِلْمِ الْاَوَّلینَ وَالْاٰخِرینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ
الصّادِقِ الْبارِّ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ مُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا
الصِّدّیقُ الشَّهیدُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْوَصِیُّ الْبارُّ التَّقِیُّ اَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ اَقَمْتَ
الصَّلٰوةَ وَاٰتَیْتَ الزَّکٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَعَبَدْتَ اللّٰهَ
حَتّٰی اَتٰیکَ الْیَقینُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبَا الْحَسَنِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ پس خود را بر
ضریح بچسبان و میگوئی اَللّٰهُمَّ اِلَیْکَ صَمَدْتُ مِنْ اَرْضی وَقَطَعْتُ الْبِلادَ رَجاءَ
رَحْمَتِکَ فَلا تُخَیِّبْنی وَلا تَرُدَّنی بِغَیْرِ قَضاءِ حاجَتی وَارْحَمْ تَقَلُّبی عَلٰی قَبْرِ ابْنِ اَخی رَسُولِکَ
صَلَواتُکَ عَلَیْهِ وَاٰلِهِ بِاَبی اَنْتَ وَاُمّی یا مَوْلایَ اَتَیْتُکَ زائِراً وافِداً عائِذاً مِمّا
جَنَیْتُ عَلٰی نَفْسی وَاحْتَطَبْتُ عَلٰی ظَهْری فَکُنْ لی شافِعاً اِلَی اللّٰهِ یَوْمَ فَقْری وَفاقَتی فَلَکَ
عِنْدَ اللّٰهِ مَقامٌ مَحْمُودٌ وَاَنْتَ عِنْدَهُ وَجیهٌ پس دست راست را بلند میکنی و دست چپ را بر قبر

ومشهور میان علما آن است که عقیقه پسر نر باشد و عقیقه دختر ماده باشد و گمان فقیر آن است که از برای هر دو گوسفند نر بهتر است موافق احادیث معتبره بیابد و از برای هر دو گوسفند ماده هم خوبست و سنت است که پدر و مادر از گوشت عقیقه نخورند بلکه بهتر آنست که از عیالشان که در آن نفقه باشد نخورند و خوردن مادر کراهتش بیشتر است و بهتر آنست که عیال پدر و مادر هم که در خانه ایشان میباشند از آن گوشت و طعام نخورند و سنت است که بپزند و خام تصدق نکنند و اقلش آنست که با آب و نمک بپزند بلکه مخلوط کردن بهتر باشد و اگر خام

میکنائی و میگوئی اَللّٰهُمَّ اِنّی اَتَقَرَّبُ اِلَیْکَ بِحُبِّهِمْ وَبِمُوالاتِهِمْ اَتَوَلّیٰ اٰخِرَهُمْ بِما تَوَلَّیْتُ بِهِ اَوَّلَهُمْ وَاَبْرَءُ مِنْ کُلِّ وَلیجَةٍ دُونَهُمْ اَللّٰهُمَّ الْعَنِ الَّذینَ بَدَّلُوا نِعْمَتَکَ وَاتَّهَمُوا نَبِیَّکَ وَجَحَدُوا بِاٰیاتِکَ وَسَخِرُوا بِاِمامِکَ وَحَمَلُوا النّاسَ عَلیٰ اَکْتافِ اٰلِ مُحَمَّدٍ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَتَقَرَّبُ اِلَیْکَ بِاللَّعْنَةِ عَلَیْهِمْ وَالْبَرائَةِ مِنْهُمْ فِی الدُّنْیا وَالْاٰخِرَةِ یا رَحْمٰنُ پس برمیگردی و میروی بپای آنحضرت مبارک و میگوئی صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْکَ یا اَبَا الْحَسَنِ صَلَّی اللّٰهُ عَلیٰ رُوحِکَ وَبَدَنِکَ صَبَرْتَ وَاَنْتَ الصّادِقُ الْمُصَدَّقُ قَتَلَ اللّٰهُ مَنْ قَتَلَکَ بِالْاَیْدی وَالْاَلْسُنِ پس تضرع و مبالغه کن در لعنت کردن بر کشندهٔ امیرالمؤمنین و قاتلان حسن و حسین علیهما السلام و قاتلان جمیع اهلبیت رسولخدا صلی الله علیه و آله پس از پشت قبر بیرون نزد سر آنحضرت دو رکعت نماز بکن در رکعت اول سورهٔ یس و در رکعت دوم سورهٔ الرحمن بخوان و جهد کن در دعا و تضرع و بسیار دعا کن از برای خود و پدر و مادر خود و جمیع برادران مؤمن خود و اجتهاد کن نزد سر آنحضرت بمان و باید که نمازهای خود را نزد قبر بکنی مؤلف گوید که این زیارت جامع‌ترین زیارات آنحضرت است در فقیه و عیون و کتب علامه مجلسی و غیره وَسَخِرُوا بِاِمامِکَ که در اول زیارت بود و معنیش اینست یعنی و لعنت کن خداوندا کسانیرا که استهزاء نمودند بامامیکه تو از جهة ایشان مقرر فرمودی ولکن در مصباح الزائر وَسَخِرُوا بِاٰیاتِکَ است و این نیز درست بلکه شاید از جهتی اولی باشد چه آنکه مراد از آیات ائمه علیهم السلام است چنانکه در خبر صقر بن ابی دلف در فصل نهم از باب اول معلوم شد و بدان نیز که لعنت کردن بر قاتلان ائمه علیهم بهر نحو که ذکر کرده شود خوب است و اگر این عبارت را که از بعضی ادعیه اخذ شده بخواند شاید انسب باشد اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وَقَتَلَةَ الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ عَلَیْهِمُ السَّلامُ وَقَتَلَةَ اَهْلِ بَیْتِ نَبِیِّکَ اَللّٰهُمَّ الْعَنْ اَعْداءَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَقَتَلَتَهُمْ وَزِدْهُمْ عَذاباً فَوْقَ الْعَذابِ وَهَواناً فَوْقَ هَوانٍ وَذُلّاً فَوْقَ ذُلٍّ وَخِزْیاً فَوْقَ خِزْیٍ اَللّٰهُمَّ دُعَّهُمْ اِلَی النّارِ دَعّاً وَاَرْکِسْهُمْ فی اَلیمِ عَذابِکَ رَکْساً وَاحْشُرْهُمْ وَاَتْباعَهُمْ اِلیٰ جَهَنَّمَ زُمَراً و در تحفة الزائر است که شیخ مفید ذکر کرده که مستحب است که بعد از نماز زیارت امام رضا علیه السلام

تصدق کنند هم [illegible] ... عقیقه [illegible] ... عقیقه است [illegible] ... والله العالم

پس دعا بخوانند اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ یا اَللّٰهُ الدّائِمُ فی مُلْكِهِ الْقائِمُ فی عِزِّهِ الْمُطاعُ فی سُلْطانِهِ الْمُتَفَرِّدُ فی كِبْرِیائِهِ الْمُتَوَحِّدُ فی دَیْمُومِیَّةِ بَقائِهِ الْعادِلُ فی بَرِیَّتِهِ الْعالِمُ فی قَضِیَّتِهِ الْكَریمُ فی تَأْخیرِ عُقُوبَتِهِ اِلٰهی حاجاتی مَصْرُوفَةٌ اِلَیْكَ وَآمالی مَوْقُوفَةٌ لَدَیْكَ وَكُلَّما وَفَّقْتَنی مِنْ خَیْرٍ فَاَنْتَ دَلیلی عَلَیْهِ وَطَریقی اِلَیْهِ یا قَدیراً لا تَؤُودُهُ الْمَطالِبُ یا مَلِیّاً یَلْجَأُ اِلَیْهِ كُلُّ راغِبٍ ما زِلْتُ مَصْحُوباً مِنْكَ بِالنِّعَمِ جارِیاً عَلیٰ عاداتِ الْاِحْسانِ وَالْكَرَمِ اَسْئَلُكَ بِالْقُدْرَةِ النّافِذَةِ فی جَمیعِ الْاَشْیاءِ وَقَضائِكَ الْمُبْرَمِ الَّذی تَحْجُبُهُ بِاَیْسَرِ الدُّعاءِ وَبِالنَّظْرَةِ الَّتی نَظَرْتَ بِها اِلَی الْجِبالِ فَتَشامَخَتْ وَاِلَی الْاَرَضینَ فَتَسَطَّحَتْ وَاِلَی السَّماواتِ فَارْتَفَعَتْ وَاِلَی الْبِحارِ فَتَفَجَّرَتْ یا مَنْ جَلَّ عَنْ اَدَواتِ لَحَظاتِ الْبَشَرِ وَلَطُفَ عَنْ دَقائِقِ خَطَراتِ الْفِكَرِ لا تُحْمَدُ یا سَیِّدی اِلّا بِتَوْفیقٍ مِنْكَ یَقْتَضی حَمْداً وَلا تُشْكَرُ عَلیٰ اَصْغَرِ مِنَّةٍ اِلَّا اسْتَوْجَبْتَ بِها شُكْراً فَمَتیٰ تُحْصیٰ نَعْماؤُكَ یا اِلٰهی وَتُجازیٰ آلاؤُكَ یا مَوْلایَ وَتُكافیٰ صَنائِعُكَ یا سَیِّدی وَمِنْ نِعَمِكَ یَحْمَدُ الْحامِدُونَ وَمِنْ شُكْرِكَ یَشْكُرُ الشّاكِرُونَ وَاَنْتَ الْمُعْتَمَدُ لِلذُّنُوبِ فی عَفْوِكَ وَالنّاشِرُ عَلَی الْخاطِئینَ جَناحَ سِتْرِكَ وَاَنْتَ الْكاشِفُ لِلضُّرِّ بِیَدِكَ فَكَمْ مِنْ سَیِّئَةٍ اَخْفاها حِلْمُكَ حَتّیٰ دَخِلَتْ وَحَسَنَةٍ ضاعَفَها فَضْلُكَ حَتّیٰ عَظُمَتْ عَلَیْها مُجازاتُكَ جَلَلْتَ اَنْ یُخافَ مِنْكَ اِلَّا الْعَدْلُ وَاَنْ یُرْجیٰ مِنْكَ اِلَّا الْاِحْسانُ وَالْفَضْلُ فَامْنُنْ عَلَیَّ بِما اَوْجَبَهُ فَضْلُكَ وَلا تَخْذُلْنی بِما یَحْكُمُ بِهِ عَدْلُكَ سَیِّدی لَوْ عَلِمَتِ الْاَرْضُ بِذُنُوبی لَساخَتْ بی اَوِ الْجِبالُ لَهَدَّتْنی اَوِ السَّماواتُ لَاخْتَطَفَتْنی اَوِ الْبِحارُ لَاَغْرَقَتْنی سَیِّدی سَیِّدی سَیِّدی مَوْلایَ مَوْلایَ مَوْلایَ قَدْ تَكَرَّرَ وُقُوفی لِضِیافَتِكَ فَلا تَحْرِمْنی ما وَعَدْتَ الْمُتَعَرِّضینَ لِمَسْئَلَتِكَ یا مَعْرُوفَ الْعارِفینَ یا مَعْبُودَ الْعابِدینَ یا مَشْكُورَ الشّاكِرینَ

حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که در وقت ختنه کردن پسر این دعا بخوانند و اگر در آن وقت میسر نشود تا بالغ شدن طفل هر وقت که میسر شود بر آن طفل بخوانند که از حرارت آهن و از کشتن و غیر آن نفع میکند دعا اینست

اَللّٰهُمَّ هٰذِهِ سُنَّتُكَ وَسُنَّةُ نَبِیِّكَ صَلَواتُكَ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَاتِّباعٌ مِنّا لَكَ وَلِنَبِیِّكَ بِمَشِیَّتِكَ وَبِاِرادَتِكَ وَقَضائِكَ لِاَمْرٍ اَرَدْتَهُ وَقَضاءٍ حَتَمْتَهُ وَاَمْرٍ اَنْفَذْتَهُ وَاَذَقْتَهُ حَرَّ الْحَدیدِ فی خِتانِهِ وَحِجامَتِهِ لِاَمْرٍ اَنْتَ اَعْرَفُ بِهِ مِنّی اَللّٰهُمَّ فَطَهِّرْهُ مِنَ الذُّنُوبِ وَزِدْ فی عُمْرِهِ وَادْفَعِ

يَا جَلِيسَ الذَّاكِرِينَ يَا مَحْمُودَ مَنْ حَمِدَهُ يَا مَوْجُودَ مَنْ طَلَبَهُ يَا مَوْصُوفَ مَنْ وَحَّدَهُ
يَا مَحْبُوبَ مَنْ اَحَبَّهُ يَا غَوْثَ مَنْ اَرَادَهُ يَا مَقْصُودَ مَنْ اَنَابَ اِلَيْهِ يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ
الْغَيْبَ اِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَصْرِفُ السُّوءَ اِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُدَبِّرُ الْاَمْرَ اِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا
يَغْفِرُ الذَّنْبَ اِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَخْلُقُ الْخَلْقَ اِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُنَزِّلُ الْغَيْثَ اِلَّا هُوَ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِي يَا خَيْرَ الْغَافِرِينَ رَبِّ اِنِّي اَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفَارَ
حَيَاءٍ وَاَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفَارَ رَجَاءٍ وَاَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفَارَ اِنَابَةٍ وَاَسْتَغْفِرُكَ
اسْتِغْفَارَ رَغْبَةٍ وَاَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفَارَ رَهْبَةٍ وَاَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفَارَ طَاعَةٍ
وَاَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفَارَ اِيمَانٍ وَاَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفَارَ اِقْرَارٍ وَاَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفَارَ
اِخْلَاصٍ وَاَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفَارَ تَقْوَى وَاَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفَارَ تَوَكُّلٍ وَاَسْتَغْفِرُكَ
اسْتِغْفَارَ ذِلَّةٍ وَاَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفَارَ عَامِلٍ لَكَ هَارِبٍ مِنْكَ اِلَيْكَ فَصَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتُبْ عَلَيَّ وَعَلَى وَالِدَيَّ بِمَا تُبْتَ وَتَتُوبُ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ
يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا مَنْ يُسَمَّى بِالْغَفُورِ الرَّحِيمِ يَا مَنْ يُسَمَّى بِالْغَفُورِ الرَّحِيمِ يَا مَنْ يُسَمَّى
بِالْغَفُورِ الرَّحِيمِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْبَلْ تَوْبَتِي وَزَكِّ عَمَلِي وَاشْكُرْ سَعْيِي
وَارْحَمْ ضَرَاعَتِي وَلَا تَحْجُبْ صَوْتِي وَلَا تُخَيِّبْ مَسْئَلَتِي يَا غَوْثَ الْمُسْتَغِيثِينَ
وَاَبْلِغْ اَئِمَّتِي سَلَامِي وَدُعَائِي وَشَفِّعْهُمْ فِي جَمِيعِ مَا سَئَلْتُكَ وَاَوْصِلْ هَدِيَّتِي اِلَيْهِمْ
كَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَزِدْهُمْ مِنْ ذَلِكَ مَا يَنْبَغِي لَكَ بِاَضْعَافٍ لَا يُحْصِيهَا غَيْرُكَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ
الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَصَلَّى اللهُ عَلَى اَطْيَبِ الْمُرْسَلِينَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ مؤلف گوید
که علامهٔ مجلسی در بحار از بعض مؤلفات قدماء اصحاب زیارتی برای حضرت امام رضا علیه السلام نقل
کرده که معروف بجوادیه و در اخبار آن زیارت است که نماز زیارت بجا آورد و تسبیح کن و هدیه نما
آن را بآنحضرت پس بگو اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ يَا اَللهُ الدَّائِمُ و این دعا را تا آخر نقل کرده پس هر گاه

تفأل بقرآن مجید

در آن مشهد مقدس از زیارت را خواندی این دعا را ترک مکن زیارت دیگر زیارتیست که ابن قولویه از بعض ائمه علیهم السلام روایت کرده که فرمودند چون بنزد قبر امام رضا علیه السلام بروی بگو اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی عَلِیِّ بْنِ مُوسَی الرِّضَا الْمُرْتَضَی الْاِمامِ التَّقِیِّ النَّقِیِّ وَحُجَّتِكَ عَلی مَنْ فَوْقَ الْاَرْضِ وَمَنْ تَحْتَ الثَّری الصِّدّیقِ الشَّهیدِ صَلوةً كَثیرَةً تامَّةً زاكِیَةً مُتَواصِلَةً مُتَواتِرَةً مُتَرادِفَةً كَاَفْضَلِ ما صَلَّیْتَ عَلی اَحَدٍ مِنْ اَوْلِیائِكَ زیارت دیگر زیارتی است که شیخ مفید در مقنعه نقل کرده فرموده میایستی نزد قبر آنحضرت بعد از آنکه غسل زیارت کرده و پاکیزه ترین جامه‌ها خود را پوشیده باشی و میگوئی اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وَلِیَّ اللّٰهِ وَابْنَ وَلِیِّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا حُجَّةَ اللّٰهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا اِمامَ الْهُدی وَالْعُرْوَةَ الْوُثْقی وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّكَ مَضَیْتَ عَلی ما مَضی عَلَیْهِ آباؤُكَ الطّاهِرُونَ صَلَواتُ اللّٰهِ عَلَیْهِمْ لَمْ تُؤْثِرْ عَمیً عَلی هُدیً وَلَمْ تَمِلْ مِنْ حَقٍّ اِلی باطِلٍ وَاَنَّكَ نَصَحْتَ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ وَاَدَّیْتَ الْاَمانَةَ فَجَزاكَ اللّٰهُ عَنِ الْاِسْلامِ وَاَهْلِهِ خَیْرَ الْجَزاءِ اَتَیْتُكَ بِاَبی وَاُمّی زائِراً عارِفاً بِحَقِّكَ مُوالِیاً لِاَوْلِیائِكَ مُعادِیاً لِاَعْدائِكَ فَاشْفَعْ لی عِنْدَ رَبِّكَ پس بچسبان خود را بقبر و ببوس آنرا و بگذار دو طرف روی خود را بر آن پس بگرد بجانب سر و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا مَوْلایَ یَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّكَ الْاِمامُ الْهادی وَالْوَلِیُّ الْمُرْشِدُ اَبْرَءُ اِلَی اللّٰهِ مِنْ اَعْدائِكَ وَاَتَقَرَّبُ اِلَی اللّٰهِ بِوِلایَتِكَ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ پس دو رکعت نماز زیارت بجا آور و بعد از آن هرچه خواستی نماز کن و بگرد بطرف پا پس دعا کن بآنچه میخواهی ان شاء الله مؤلف گوید که زیارت آنحضرت در ایام و اوقات شریفه مخصوصه بآنحضرت فضیلت بسیار دارد خصوصا در ماه رجب و بیست و سیم ذی القعده و بیست و پنجم آن و بیست و سیم ماه رمضان چنانکه در محل خود در اعمال ماهها ذکر شد و غیر این روزها از ایام دیگر که بآنحضرت اختصاص دارد و چون خواستی وداع کنی آنحضرت را پس بگو آنچه را که در وداع حضرت رسول صلی الله علیه و آله میگفتی

دیدم که علامه مجلسی از بعض مؤلفات اصحاب از خط شیخ یوسف قطیفی نقل کرده و او از خط آیة الله علامه که روایت شده از حضرت صادق علیه السلام که فرمود هرگاه اراده کردی که استخاره کنی از کلام عزیز بگو بعد از بسمله اِنْ كانَ فی قَضائِكَ وَقَدَرِكَ اَنْ تَمُنَّ عَلی شیعَةِ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِمُ السَّلامُ بِفَرَجِ وَلِیِّكَ وَحُجَّتِكَ عَلی خَلْقِكَ فَاَخْرِجْ اِلَیْنا آیَةً مِنْ كِتابِكَ نَسْتَدِلُّ بِها عَلی ذلِكَ پس میگشائی مصحف را و میشماری شش ورق و از ورق هفتم میشماری شش سطر و نظر میکنی در آن سطر ... از آن سوره ... و شیخ شهید ... و از جمله استخاره‌ها ...

لاجَعَلَهُ اللهُ آخِرَ تَسْلیمی عَلَیْكَ و اگر خواستی بگو اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وَلِیَّ اللهِ وَ رَحْمَةُ اللهِ وَ بَرَكاتُهُ اَللّٰهُمَّ لاتَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِیارَتی اِبْنَ نَبِیِّكَ وَحُجَّتِكَ عَلیٰ خَلْقِكَ وَاجْمَعْنی وَاِیّاهُ فی جَنَّتِكَ وَاحْشُرْنی مَعَهُ وَفی حِزْبِهِ مَعَ الشُّهَداءِ وَ الصّالِحینَ وَحَسُنَ اُولٰئِكَ رَفیقاً وَاَسْتَوْدِعُكَ اللهَ وَاَسْتَرْعیكَ وَاَقْرَأُ عَلَیْكَ السَّلامَ آمَنّا بِاللهِ وَبِالرَّسُولِ وَبِما جِئْتَ بِهِ وَدَلَلْتَ عَلَیْهِ فَاكْتُبْنا مَعَ الشّاهِدینَ

مؤلف گوید که در اینجا چند مطلب است که شایسته و مناسبت ذکرش اول بسند معتبر از حضرت امام علی نقی علیه السلام منقولست که هر که از سوی خدا حاجتی بوده باشد پس زیارت کند قبر جد ما حضرت امام رضا علیه السلام را در شهر طوس در حالت آنکه غسل کرده باشد و نزد سر آنحضرت دو رکعت نماز بکند و در قنوت نماز حاجت خود را طلب بدرستیکه مستجاب میشود مگر آنکه از برای گناهی یا قطع رحمی سؤال کند بدرستیکه موضع قبر آنحضرت بقعه ایست از بقعه های بهشت و هیچ مؤمنی او را زیارت نمیکند مگر آنکه حقتعالی او را از آتش جهنم آزاد میکند و داخل بهشت میگرداند دوم علامه مجلسی نقل کرده از خط شیخ جلیل شیخ حسین بن عبد الصمد والد شیخ بهائی که شیخ ابو الطیب حسین بن احمد فقیه رحمه الله ذکر نموده که هر کس زیارت کند حضرت امام رضا یا دیگر از ائمه علیهم السلام پس نزد آن امام بجای آورد نماز جعفر را از برای او نوشته شود بهر رکعتی ثواب کسیکه هزار حج و هزار عمره بجا آورده باشد و هزار بنده در راه خدا آزاد کرده باشد و هزار مرتبه بجهاد ایستاده باشد با پیغمبر مرسل و از برای او است بهر گامیکه برمیدارد ثواب صد حج و صد عمره و صد بنده آزاد کردن در راه خدا تعالی و نوشته شود برای او صد حسنه و محو شود از او صد سیئه و کیفیت نماز جعفر در اعمال روز جمعه گذشت سیم روایت شده از محول سجستانی که چون مأمون طلب کرد امام رضا علیه السلام را از مدینه بخراسان حضرت بجهت وداع با قبر پیغمبر صلی الله علیه وآله داخل مسجد شد و مکرر با قبر آنحضرت وداع میکرد و بیرون میآمد و برمیگشت نزد قبر و در هر دفعه صدای مبارکش بگریه بلند بود من نزدیک آنحضرت رفتم و سلام کردم بر او جواب ادب فرمود پس تهنیت گفتم او را باین سفر فرمود مرا زیارت کن همانا من بیرون میشوم از جوار جدم و میمیرم در غربت و دفن میشوم در پهلوی هرون و شیخ یوسف بن حاتم شامی در در النظیم فرموده که روایت کرده اند جماعتی از اصحاب

استخاره بعدد

استخاره بعدد است و این منقول بوده در بعض کتب است از زمان سید کبیر عابد رضی الدین محمد بن محمد الآوی رضی الله عنه و در شهید شیخ القمی رضی الله عنه و ما روایت با ورد این استخاره را از مشایخ خود از مشایخ از فاضل جمال الدین بن شیخ کبیر فاضل المطهر از والد شریف رضی الله عنهما از سید رضی الدین صاحب کرامات حضرت صاحب الامر علیه الصلوة والسلام میخوانی فاتحه ده مرتبه و اقلش سه مرتبه و کمترش یک مرتبه پس میخوانی سوره قدر ده مرتبه پس میخوانی این دعا را سه مرتبه اللهم انی استخیرک لعلمک بعاقبة الامور و استشیرک لحسن ظنی بک

امام رضا علیه السلام که آنحضرت فرمود چون خواستم بیرون بیایم از مدینه بسوی خراسان جمع کردم
عیال خود را و امر نمودم ایشان را که بر من گریه کنند تا بشنوم گریه ایشان را پس تقسیم کردم در بین ایشان
دوازده هزار دینار و گفتم با ایشان که برنمیگردم بسوی عیال هرگز پس گرفتم ابو جعفر جواد را و بردم او را
بمسجد پیغمبر صلی الله علیه و آله و گذاشتم دست او را بر کنار قبر و چسبانیدم او را بانقبر شریف و
خواستم حفظ او را ببرکت رسولخدا صلی الله علیه و آله و امر کردم جمیع وکیلان و حشم خود را
بشنیدن و اطاعت فرمایش او و آنکه مخالفت او را ننمایند و فهمانیدم ایشان را که او قائم مقام من است
و سید عبد الکریم بن طاوس روایت کرده که چون مأمون حضرت امام رضا علیه السلام را طلبید از مدینه
بخراسان حضرت حرکت فرمود از مدینه بسوی بصره و بکوفه نرفت و از بصره توجه فرمود بر طریق کوفه بسوی بغداد
و از آنجا بقم و داخل قم شد اهل قم پیش آنحضرت آمدند و با هم مخاصمه میکردند در باب ضیافت
آنحضرت و هرکدام میل داشتند که آن بزرگوار بر او وارد شود حضرت فرمود که شتر من مأمور است یعنی هر
کجا او فرود آمد من آنجا وارد میشوم پس آن شتر آمد تا در یک خانه خوابید و صاحب آنخانه در شب آن روز
در خواب دیده بود که حضرت امام رضا علیه السلام فردا مهمان او خواهد بود پس چندی نگذشت که آن محل مقام
رفیعی گشت و در زمان ما مدرسه ستیه معموره است و شیخ صدوق بسند خود از اسحق بن راهویه نقل
کرده که گفت چون امام رضا علیه السلام به نیشابور آمد و خواست از آنجا حرکت نماید جمع شدند خدمت
آنحضرت اصحاب حدیث و عرض کردند یابن رسول الله تو از نزد ما میروی و برای ما حدیثی نمیفرمائی
که ما استفاده کنیم از آن جناب تو آنحضرت در عماریه نشسته بود سر خود را بیرون نمود و فرمود
شنیدم پدرم موسی بن جعفر فرمود شنیدم پدرم جعفر بن محمد فرمود شنیدم پدرم محمد بن علی
فرمود شنیدم پدرم علی بن الحسین فرمود شنیدم پدرم حسین بن علی فرمود شنیدم پدرم امیر
المؤمنین علی بن ابیطالب علیهم السلام فرمود شنیدم رسولخدا صلی الله علیه و آله فرمود شنیدم جبرئیل
میگفت شنیدم خداوند عز و جل فرمود لا اله الا الله حصنی فمن دخل حصنی امن من
عذابی این حدیث شریف را فرمود و حرکت نمود چون شتر راه افتاد صدا زد ما را و فرمود
بشروطها و انا من شروطها و ابو الصلت روایت کرده که چون امام رضا علیه السلام بده سرخ رسید
در وقتیکه بنزد ملعون میرفت گفتند یابن رسول الله ظهر شده است نماز نمیکنید پس فرود
آمد و آب طلبید گفتند آب همراه نداریم پس بدست مبارک خود زمین را کاوید [illegible]

استخاره به تسبیح

... إنّا نتولّى ... اللّهمّ إن كان الأمر الفلاني ممّا قد نيطت بالبركة أعجازه وبواديه وحفّت بالكرامة أيّامه ولياليه فخر لي اللّهمّ فيه خيرة تردّ شموسه ذلولاً وتقعص أيّامه سروراً اللّهمّ إمّا أمر فأئتمر وإمّا نهي فأنتهي اللّهمّ إنّي أستخيرك برحمتك خيرة في عافية
پس بگیر بقبضه از تسبیح و نیت بکن حاجت را اگر عدد دانه‌ها جفت است بیان افعل است یعنی بجا آور و اگر طاق است لا تفعل است یعنی مکن و ابتدا کن بعکس یعنی طاق و جفت و جفت بده و این نسبت است بقصد استخاره کننده
فقیر گوید

که آنحضرت و هر که با آنحضرت بود وضو ساختند و اثرش تا امروز باقیست و چون داخل سناباد
شد پشت مبارک خود را گذاشت بکوهی که دیگها از آن میسازند و فرمود که خداوندا نفع بخش
باین کوه و برکت ده در هرچه در ظرفی گذارند که از اینکوه تراشند و فرمود که از برای آنحضرت دیگها
از سنگ تراشیدند و فرمود که طعام آنحضرت را نپزند مگر در آن دیگها پس از آن روز مردم دیگها و ظرفها
از آن تراشیدند و برکت یافتند چهارم صاحب مطلع الشمس نقل کرده که در بیست و پنجم ذی الحجه
سنه هزار و شش شاه عباس اول وارد مشهد مقدس گردید دید که حرم مطهر را عبدالمؤمن خان
اوزبکی غارت کرده و سوای مجمر طلا دیگر چیزی در آنجا نگذاشته و در بیست و هشتم ذی الحجه
از مشهد بهرات رفت و هرات را استرداد کرده بعد از نظم آنجا رجعت بمشهد نمود یکماه در آنجا
توقف نموده و صحن مقدس را مرمت کرده خدام بقعه مبارکه را احسان و در غایت فرموده معاودت
بعراق فرمود و در اواخر سنه هزار و هشت مجددا شاه عباس بمشهد مقدس رفته زمستان را
در آنجا گذرانید و خدمت خادم باشی گری آستانه مقدسه را خود متقلد و مشغول بود چنانچه شبی
با مقراض سر شمعها را میگرفت شیخ بهائی علیه الرحمه بالبدیهه این رباعی را انشاد کرد

پیوسته بود ملائک علیین	پروانه شمع روضه خلد برین
مقراض باحتیاط زن ای خادم	ترسم ببری شهپر جبریل امین

و در سنه هزار و نه بنابر نذری که شاه عباس کرده بود که پیاده بمشهد برود پیاده بمشهد مشرف گشت
و در بیست و هشت روز این مسافت بعیده را قطع فرمود صاحب تاریخ عالم آرا این اشعار در اینجا نگاشته

غلام شاه مردان شاه عباس	شه والا گهر خاقان امجد
بطوف مرقد شاه خراسان	پیاده رفت با اخلاص بیحد
که گفته پیاده رفت شد تاریخ رفتن	زاصفاهان پیاده تا بمشهد (۱۰۰۹)

و چون بمشهد مقدس رسید صحن مبارک را وسعت داد و ایوان علیشاهی که درگاه روضه
متبرکه از آنجا بوده و در یک گوشه صحن اتفاق افتاده بود و بدنما بود در وسط قرار داد و ایوانی
مقابل آن در طرف دیگر ساخت و خیابانی از دروازه غربی شهر تا شرقی طرح کردند که از هر طرف بصحن
رسیده از میان ایوانها بگذرد و چشمه‌ها و قنوات احداث کرده بشهر آوردند و نهری از میان خیابان
و حوضی بزرگ در وسط صحن احداث نمود که آب از حوض گذشته بخیابان شرقی جاری شود و در
بناهای مذکور کتیبه‌ها بخط میرزا محمد رضای صدر الکتاب علیرضای عباسی و محمد رضای امامی
رقم شد و هم شاه عباس قبه مطهره را بطلا مذهب کرده چنانچه در کتیبه قبه مطهره بآن اشاره شده

جواز استخاره بقرآن

تفحص بعضی ادعیه است بعضی
و بعضی از آنها و بعضی در باب
تا از آنها استخاره دارند از انقطاع
و بعضی از آنها از ادعیه استخاره و بعضی
از آنها ذکر و تعیین آنکه بعضی مود
و بعضی آنکه سند آن از بعضی کتب
کلام که از آنها صحیح در آنها
تا آنکه متعلق آن از آنچه مشهور
استخاره و کیفیت آن از کلام
تا آنکه از آنها دوات تا آنها
دلالت بر بعضی آنها و تعیین آنها
بدعوات و بعضی از دعای آنها
در آنها از فوائد و دعای بعضی
خلاف ذکر آنها که دعای
بعضی از استخاره بعضی از آنها
تا آنکه در آنها از آنجمله دعوات
دلیل که آنها از آنها تعلیق کرد
باستخاره و کیفیت برای او
تا آنکه برای او دوات

وصورت آن کتیبه چنین است ✦ بسم الله الرحمن الرحیم ✦ من عظایم توفیقات الله سبحانه ان وفق السلطان الأعظم مولی ملوک العرب والعجم صاحب النسب الطاهر النبوی والحسب الباهر العلوی تراب اقدام خدام هذه العتبة المطهرة اللاهوتیه غبار نعال زوار هذه الروضة المنورة الملکوتیة مروج آثار اجداده المعصومین السلطان بن السلطان ابو المظفر شاه عباس الحسینی الموسوی الصفوی بهادر خان فاستسعد بالمجیء ماشیا علی قدمیه من دار السلطنة اصفهان الی زیارة هذا الحرم الأشرف وقد تشرف بزینة هذه القبة من خالص ماله فی سنة الف وعشر وتم فی سنة الف وست وعشر

پنجم شیخ طبرسی در اعلام الوری بعد از ذکر جمله از معجزات حضرت امام رضا علیه السلام گفته واما آنچه ظاهر شده برای مردم از بعد از شهادت آنحضرت تا زمان ما از برکت مشهد مقدس آنحضرت و علامات و عجائب که مشاهده کردند خلق بسیار و عام و خاص تصدیق آن نمودند و مخالف و مؤالف اقرار بآن نمودند بسیار بلکه از حد حصر خارج است و بتحقیق که کور مادر زاد و ابرص شفا یافتند و دعاها مستجاب شده و حاجات برآورده شده و شدائد و ملمات برطرف شده و ما بسیاری از اینها را خود مشاهده کردیم و علم و یقین کسب کردیم که شک در آن راه نیابد بیان نمودیم و شیخ اجل شیخ حر عاملی در اثبات الهداة بعد از نقل این کلام از شیخ طبرسی فرموده که مؤلف این کتاب محمد بن الحسن الحر میگوید که من دیدم و مشاهده کردم بسیاری از این معجزات را همچنانکه شیخ طبرسی مشاهده نموده و یقین برای من حاصل شد همچنانکه برای او یقین حاصل شده بود در مدت مجاورت من در مشهد مقدس که بیست و شش سال میشود و شنیدم چیزهائی در این باب که از حد تواتر گذشته و در خاطر ندارم که من دعا کرده باشم در این مشهد و از خدا حاجتی خواسته باشم مگر آنکه برآورده شده الحمد لله و تفصیل را مقام گنجایش ندارد و لهذا اکتفا کردیم با جمال مؤلف این کتاب عباس قمی گوید که در هر زمان انقدر کرامات و معجزات از این روضه مقدسه ظاهر میشود که احتیاج بنقل وقایع گذشته نیست و ما در باب دوم در اعمال شب بیست و هفتم رجب اشاره کردیم بچیزی که مناسب این مقام بود و فضل این مقام را گنجایش تطویل نیست بهتر آنکه این فصل را بهمین جا ختم کنیم و ابیات چند شعر را که از جامی نقل شده در مدح آنحضرت نقل نمایم

سلام علی آل طه و یس	سلام علی آل خیر النبیین
سلام علی روضة حل فیها	امام یباهی به الملک والدین

امام بحق شاه مطلق که آمد ✦ حریم درش قبله گاه سلاطین ✦ شه کاخ عرفان گل شاخ احسان

انجمعی که بنا بر استخاره میشود میخواهند استخاره برای خود کنند کرارا اصلاح است که بگوید بکنم یا نه و میخواهد برای آن شخص بازگفته استخاره کند که آیا مصلحت است در فعل یا در ترک و این از چیزهایی نیست که [illegible] در نجف عموم [illegible] باستخارات و بعضی از علما علامه مجلسی قدس سره فرموده که کلام [illegible] نبید در جواز استخاره برای غیر خالی از قوت نیست بجهت عمومات خصوص [illegible] قصد کند نایب [illegible] که بگوید بشخص مستخیر بکن یا مکن چنانکه [illegible] بآن اشاره فرموده و این جمله [illegible] استخاره را [illegible] لکن اولی و احوط آنست که صاحب حاجت خودش استخاره کند برای

دُر دُرج امکان مه برج تمکین	علی بن موسی الرضا کز خدایش	رضا شد لقب چون رضا بود زین
ز فضل و شرف بینی او را جهانی	اگر نبودت تیره چشم جهان بین	پی عطر روبند حوران جنت
غبار در شرا بگیسوی مشکین	اگر خواهی آری بکف دامن او	برو دامن از هر چه جز اوست برچین

(فصل دوم)

در زیارت ائمّهٔ سرّ من رأی علیهم السلام و اعمال سرداب مطهّر و در آن دو مقام است مقام اوّل

در زیارت دو امام معصوم حضرت امام علی نقی و حضرت امام حسن عسکری صلوات الله علیهما چون وارد

شدی بسرّ من رأی ان شاء الله و خواستی زیارت کنی آن دو امام همام علیهما السّلام را پس غسل کن و بعد از

رعایت آداب دخول حرمهای شریفه با آرامی و وقار روانه شو تا بدر حرم مطهّر و اذن دخول عمومی

که در اوائل این باب ذکر شد بخوان پس داخل حرم شو و زیارت کن آن دو بزرگوار را باین الفاظ که

زیارت است السَّلامُ عَلَيْكُما يا وَلِيَّيِ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكُما يا حُجَّتَيِ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكُما

يا نُورَيِ اللهِ فِي ظُلُماتِ الأَرْضِ السَّلامُ عَلَيْكُما يا مَنْ بَدا للهِ فِي شَأْنِكُما أَتَيْتُكُما زائِراً

عارِفاً بِحَقِّكُما مُعادِياً لِأَعْدائِكُما مُوالِياً لِأَوْلِيائِكُما مُؤْمِناً بِما آمَنْتُما بِهِ كافِراً بِما

كَفَرْتُما بِهِ مُحَقِّقاً لِما حَقَّقْتُما مُبْطِلاً لِما أَبْطَلْتُما أَسْأَلُ اللهَ رَبِّي وَرَبَّكُما أَنْ

يَجْعَلَ حَظِّي مِنْ زِيارَتِكُما الصَّلاةَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ يَرْزُقَنِي مُرافَقَتَكُما فِي الْجِنانِ

مَعَ آبائِكُمَا الصّالِحِينَ وَأَسْأَلُهُ أَنْ يُعْتِقَ رَقَبَتِي مِنَ النّارِ وَيَرْزُقَنِي شَفاعَتَكُما وَ

مُصاحَبَتَكُما وَيُعَرِّفَ بَيْنِي وَبَيْنَكُما وَلا يَسْلُبَنِي حُبَّكُما وَحُبَّ آبائِكُمَا الصّالِحِينَ وَ

أَنْ لا يَجْعَلَهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيارَتِكُما وَيَحْشُرَنِي مَعَكُما فِي الْجَنَّةِ بِرَحْمَتِهِ اللّهُمَّ

ارْزُقْنِي حُبَّهُما وَتَوَفَّنِي عَلى مِلَّتِهِما اللّهُمَّ الْعَنْ ظالِمِي آلِ مُحَمَّدٍ حَقَّهُمْ وَانْتَقِمْ

مِنْهُمْ اللّهُمَّ الْعَنِ الْأَوَّلِينَ مِنْهُمْ وَالْآخِرِينَ وَضاعِفْ عَلَيْهِمُ الْعَذابَ وَأَبْلِغْ بِهِمْ

وَبِأَشْياعِهِمْ وَمُحِبِّيهِمْ وَمُتَّبِعِيهِمْ أَسْفَلَ دَرْكٍ مِنَ الْجَحِيمِ إِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللّهُمَّ

عَجِّلْ فَرَجَ وَلِيِّكَ وَابْنِ وَلِيِّكَ وَاجْعَلْ فَرَجَنا مَعَ فَرَجِهِمْ يا أَرْحَمَ الرّاحِمِينَ

دو جهت میکنی پس دعا کردن از برای خود و پدر و مادر خود و هر دعا که خواهی بکن و اگر توانی نزدیک قبر
ایشان بروی دو رکعت نماز نزد قبر بکن و اگر نتوانی داخل مسجد شو و دو رکعت نماز بکن و هر دعا که خواهی
بکن که مستجاب است و این مسجد پهلوی خانهٔ ایشان است و حضرت امام علی نقی و امام حسن عسکری علیهما السلام
در آن نماز میکرده اند مؤلف گوید که این زیارت موافق روایت کامل الزیارة بود و شیخ محمد بن المشهدی
و شیخ مفید و شهید نیز این زیارت را در مزار خود نقل کرده اند با اختلاف جزئی و بعد از فقرهٔ فِی الْجَنَّةِ
بِرَحْمَتِهِ فرموده اند آنگاه برو و بینداز خود را بر هر یک از آن دو قبر و ببوس آن را و بگذار طرف راست
و چپ روی خود را بر قبر و بعد از آن سر بردار و بگو اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِی حُبَّهُمْ وَ تَوَفَّنِی عَلیٰ مِلَّتِهِمْ
تا آخر زیارت که گذشت پس گفته اند که چهار رکعت نماز بکن از نزدیک سر مقدس و بعد از نماز زیارت
هر چه نماز که خواهی بکن الخ و مستور نماند که آن دو بزرگوار در خانهٔ خود دفن شدند و برای آن در
بود که گاهی باز میکردند و شیعیان داخل میشدند و در نزد قبر زیارت میکردند و گاهی بسته بود و آن
بیرون مقابل شباکه که در دیوار مقابل قبر مطهر بود زیارت میکردند و در مصباح متهجد خبر زیارت
مذکور است که غسل میکنی و نزد قبر ایشان میروی اگر توانی رفت و اگر نه اشاره میکنی بسلام مقابل شبّاکه
که باز میشود بسوی قبر و همچنین نماز زیارت خود را در مسجد بکند و چون بهمت موالیان آن خانه
برداشته شد و بجای آن قبه و حرم و رواق و ایوان ساخته شد آن مسجد داخل در حرم شد و الآن معروف
است که ایوان مستطیل که در صحن پشت سر عسکریین علیهما السلام متصل است برواق همان مسجد
مذکور است بهر حال زوار از این جهت آسوده شدند و برای آن دو بزرگوار زیارت مخصوصه هر کدام و
مشترک میان هر دو بزرگوار در کتب مزار نیز مذکور است اگر راغب شدند نسخهٔ آن بسیار است و اگر زائر را
حالی و مجالی باشد مناسبست که زیارت جامعه کبیره را که بعد از این مذکور گردد ان شاء الله تعالی بخواند
زیرا که صدور آن کلمات بلیغه دارای تمام مراتب اظهار بندگی و تذلل و اعتراف بعظمت و جلالت
ائمه از منصب جلال حضرت هادی علیه السلام است و سید بن طاوس در مصباح الزائر برای هر یک از این دو
بزرگوار زیارت مبسوط با صلوات بر ایشان و دعا بعد از نماز زیارت نقل کرده که شایسته است نقل
آن اگر چه موجب تطویل است زیرا که فواید بسیار در آن مندرج است فرموده هر گاه رسیدی بسر من رأی
غسل کن در وقت رسیدن غسل زیارت و بپوش پاکیزه ترین جامه های خود را و روانه شو با تأنی و وقار

در زمرهٔ تشبه بکفار

استفاده میشود که مسلمان باید از دوستی کفار و معاشرت و میل با ایشان و تشبه بایشان اجتناب کند و در رسومات ایشان سلوک نکند قال الله تعالی قَدْ کانَتْ لَکُمْ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِی اِبْرٰاهِیمَ وَ الَّذِینَ مَعَهُ اِذْ قٰالُوا لِقَوْمِهِمْ اِنّٰا بُرَآؤُا مِنْکُمْ وَ مِمّٰا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ کَفَرْنٰا بِکُمْ وَ بَدٰا بَیْنَنٰا وَ بَیْنَکُمُ الْعَدٰاوَةُ وَ الْبَغْضٰاءُ اَبَداً شیخ صدوق روایت کرده از حضرت صادق علیه السلام که فرمود وحی فرستاد حق تعالی به پیغمبری از پیغمبران خود که بگو بمؤمنین نپوشند لباس دشمنان مرا و نخورند طعام دشمنان مرا ... دشمنان مرا و

بلکه نقلشده که رواق پشت سر مقدس و بکفش کن از حرم مطهر نیز مسجد است (منه)

تا بروی بحرم شریف انگاه کرده بیک طلب خصتکن و بگو ءَ أَدْخُلُ يَا نَبِيَّ اللهِ ءَ أَدْخُلُ يَا
أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ ءَ أَدْخُلُ يَا فَاطِمَةُ الزَّهْرَاءُ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ءَ أَدْخُلُ يَا مَوْلَايَ
الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ ءَ أَدْخُلُ يَا مَوْلَايَ الْحُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ ءَ أَدْخُلُ يَا مَوْلَايَ عَلِيَّ بْنَ
الْحُسَيْنِ ءَ أَدْخُلُ يَا مَوْلَايَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ ءَ أَدْخُلُ يَا مَوْلَايَ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ ءَ أَدْخُلُ
يَا مَوْلَايَ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ ءَ أَدْخُلُ يَا مَوْلَايَ عَلِيَّ بْنَ مُوسَى ءَ أَدْخُلُ يَا مَوْلَايَ مُحَمَّدَ بْنَ
عَلِيٍّ ءَ أَدْخُلُ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ ءَ أَدْخُلُ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ
الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ ءَ أَدْخُلُ يَا مَلَائِكَةَ اللهِ الْمُوَكَّلِينَ بِهٰذَا الْحَرَمِ الشَّرِيفِ پس داخل شو

و در وقت داخل شدن پای راست را مقدم دار و بایست نزد ضریح حضرت علی هادی علیه السلام رو بقبر
و پشت بقبله و صد مرتبه اللهُ أَكْبَرُ بگو و بگو السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ
مُحَمَّدٍ الزَّكِيَّ الرَّاشِدَ النُّورَ الثَّاقِبَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ
اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سِرَّ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبْلَ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا آلَ
اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خِيَرَةَ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفْوَةَ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا أَمِينَ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَقَّ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللهِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا نُورَ الْأَنْوَارِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا زَيْنَ الْأَبْرَارِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَلِيلَ
الْأَخْيَارِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عُنْصُرَ الْأَطْهَارِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ الرَّحْمٰنِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رُكْنَ الْإِيمَانِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ الصَّالِحِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلَمَ الْهُدٰى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
حَلِيفَ التُّقٰى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمُودَ الدِّينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ
السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْأَمِينُ الْوَفِيُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَلَمُ الرَّضِيُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ

أَيُّهَا الزَّاهِدُ التَّقِيُّ السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْحُجَّةُ عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ السَّلامُ عَلَيْكَ
أَيُّهَا التَّالِي لِلْقُرْآنِ السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُبَيِّنُ لِلْحَلالِ مِنَ الْحَرَامِ السَّلامُ عَلَيْكَ
أَيُّهَا الْوَلِيُّ النَّاصِحُ السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الطَّرِيقُ الْوَاضِحُ السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا
النَّجْمُ اللائِحُ أَشْهَدُ يَا مَوْلايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ أَنَّكَ حُجَّةُ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ وَخَلِيفَتُهُ
فِي بَرِيَّتِهِ وَأَمِينُهُ فِي بِلادِهِ وَشَاهِدُهُ عَلَى عِبَادِهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى
وَبَابُ الْهُدَى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةُ عَلَى مَنْ فَوْقَ الْأَرْضِ وَمَنْ تَحْتَ الثَّرَى وَ
أَشْهَدُ أَنَّكَ الْمُطَهَّرُ مِنَ الذُّنُوبِ الْمُبَرَّأُ مِنَ الْعُيُوبِ وَالْمُخْتَصُّ بِكَرَامَةِ اللَّهِ وَ
الْمَحْبُوُّ بِحُجَّةِ اللَّهِ وَالْمَوْهُوبُ لَهُ كَلِمَةُ اللَّهِ وَالرُّكْنُ الَّذِي يَلْجَأُ إِلَيْهِ الْعِبَادُ
وَتُحْيَا بِهِ الْبِلادُ وَأَشْهَدُ يَا مَوْلايَ أَنِّي بِكَ وَبِآبَائِكَ وَأَبْنَائِكَ مُوقِنٌ مُقِرٌّ
وَلَكُمْ تَابِعٌ فِي ذَاتِ نَفْسِي وَشَرَائِعِ دِينِي وَخَاتِمَةِ عَمَلِي وَمُنْقَلَبِي وَمَثْوَايَ وَأَنِّي وَلِيٌّ
لِمَنْ وَالاكُمْ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاكُمْ مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَعَلانِيَتِكُمْ وَأَوَّلِكُمْ وَآخِرِكُمْ
بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي وَالسَّلامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ پس ببوس ضریح را و بگذار ارو گونهٔ
راست را بر آن پس طرف چپ را بگذار و بگو اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَى
حُجَّتِكَ الْوَفِيِّ وَوَلِيِّكَ الزَّكِيِّ وَأَمِينِكَ الْمُرْتَضَى وَصَفِيِّكَ الْهَادِي إِلَى صِرَاطِكَ
الْمُسْتَقِيمِ وَالْجَادَّةِ الْعُظْمَى وَالطَّرِيقَةِ الْوُسْطَى نُورِ قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَلِيِّ الْمُتَّقِينَ
وَصَاحِبِ الْمُخْلَصِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ وَصَلِّ عَلَى عَلِيِّ
بْنِ مُحَمَّدٍ الرَّاشِدِ الْمَعْصُومِ مِنَ الزَّلَلِ وَالطَّاهِرِ مِنَ الْخَلَلِ وَالْمُنْقَطِعِ إِلَيْكَ بِالْأَمَلِ
الْمَبْلُوِّ بِالْفِتَنِ وَالْمُخْتَبَرِ بِالْمِحَنِ وَالْمُمْتَحَنِ بِحُسْنِ الْبَلْوَى وَصَبْرِ الشَّكْوَى مُرْشِدِ
عِبَادِكَ وَبَرَكَةِ بِلادِكَ وَمَحَلِّ رَحْمَتِكَ وَمُسْتَوْدَعِ حِكْمَتِكَ وَالْقَائِدِ إِلَى
جَنَّتِكَ الْعَالِمِ فِي بَرِيَّتِكَ وَالْهَادِي فِي خَلِيقَتِكَ الَّذِي ارْتَضَيْتَهُ وَانْتَجَبْتَهُ

منتخب زاد المعاد

تو شند و او کافر شود با تو برود
که اگر ادراک نخواهد بکشند
علیه و نزد شاد و آنند در پیشان
ترا بسند و شاد تر آنکه ترا شنود
بعد ازین با ازان خوش آمد که با ایشان
نظر کنند و نزد خود ای ایشان
کرامت کنید و شما از ایشان نگذرید
بیت ما بجوی کرده نزد تو لکن
پرورد کار من انکار کنید مرا
نگذاشتن در شریعت چیزی شما را
دیدار که حفظ الله در وی نشود
و نزد خود و لا ترکنوا الی الذین
ظلموا فتمسکم النار و ما لکم
من دون الله من اولیاء ثم
لا تنصرون مفسرین در معنی
این فرموده اند که معنی میل
است و نیک یعنی میل اندک ساری
بسوی آنانکه ستم کردند بیرید
بشما آتش جهنم و بعضی گفته اند
که رکون منع

وَاخْتَرْتَهُ لِمَقَامِ رَسُولِكَ فِي اُمَّتِهِ وَاَلْزَمْتَهُ حِفْظَ شَرِيعَتِهِ فَاسْتَقَلَّ بِاَعْبَاءِ الْوَصِيَّةِ نَاهِضاً بِهَا وَمُضْطَلِعاً بِحَمْلِهَا لَمْ يَعْثُرْ فِي مُشْكِلٍ وَلا هَفَا فِي مُعْضِلٍ بَلْ كَشَفَ الْغُمَّةَ وَسَدَّ الْفُرْجَةَ وَاَدَّى الْمُفْتَرَضَ اَللّٰهُمَّ فَكَمَا اَقْرَرْتَ نَاظِرَ نَبِيِّكَ بِهِ فَرَقِّهِ دَرَجَتَهُ وَاَجْزِلْ لَدَيْكَ مَثُوبَتَهُ وَصَلِّ عَلَيْهِ وَبَلِّغْهُ مِنَّا تَحِيَّةً وَسَلاماً وَآتِنَا مِنْ لَدُنْكَ فِي مُوَالاتِهِ فَضْلاً وَاِحْسَاناً وَمَغْفِرَةً وَرِضْوَاناً اِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

پس نماز زیارت بکن و چون سلام دادی بگو

يَا ذَا الْقُدْرَةِ الْجَامِعَةِ وَالرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ وَالْمِنَنِ الْمُتَتَابِعَةِ وَالْآلاءِ الْمُتَوَاتِرَةِ وَالْاَيَادِي الْجَلِيلَةِ وَالْمَوَاهِبِ الْجَزِيلَةِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِينَ وَاَعْطِنِي سُؤْلِي وَاجْمَعْ شَمْلِي وَلُمَّ شَعَثِي وَزَكِّ عَمَلِي وَلا تُزِغْ قَلْبِي بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنِي وَلا تُزِلَّ قَدَمِي وَلا تَكِلْنِي اِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ اَبَداً وَلا تُخَيِّبْ طَمَعِي وَلا تُبْدِ عَوْرَتِي وَلا تَهْتِكْ سِتْرِي وَلا تُوحِشْنِي وَلا تُؤْيِسْنِي وَكُنْ بِي رَؤُفاً رَحِيماً وَاهْدِنِي وَزَكِّنِي وَطَهِّرْنِي وَصَفِّنِي وَاصْطَفِنِي وَخَلِّصْنِي وَاسْتَخْلِصْنِي وَاصْنَعْنِي وَاصْطَنِعْنِي وَقَرِّبْنِي اِلَيْكَ وَلا تُبَاعِدْنِي مِنْكَ وَالْطُفْ بِي وَلا تَجْفُنِي وَاَكْرِمْنِي وَلا تُهِنِّي وَمَا اَسْاَلُكَ فَلا تَحْرِمْنِي وَمَا لا اَسْاَلُكَ فَاجْمَعْهُ لِي بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَاَسْاَلُكَ بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَبِحُرْمَةِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَبِحُرْمَةِ اَهْلِ بَيْتِ رَسُولِكَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيٍّ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرٍ وَمُوسَى وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَالْحَسَنِ وَالْخَلَفِ الْبَاقِي صَلَوَاتُكَ وَبَرَكَاتُكَ عَلَيْهِمْ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ وَتُعَجِّلَ فَرَجَ قَائِمِهِمْ بِاَمْرِكَ وَتَنْصُرَهُ وَتَنْتَصِرَ بِهِ لِدِينِكَ وَتَجْعَلَنِي فِي جُمْلَةِ النَّاجِينَ بِهِ وَالْمُخْلِصِينَ فِي طَاعَتِهِ وَاَسْاَلُكَ بِحَقِّهِمْ لَمَّا اسْتَجَبْتَ لِي دَعْوَتِي وَقَضَيْتَ لِي حَاجَتِي وَاَعْطَيْتَنِي سُؤْلِي وَكَفَيْتَنِي مَا اَهَمَّنِي مِنْ اَمْرِ دُنْيَايَ وَآخِرَتِي يَا اَرْحَمَ

الرّاجِينَ يا نُورُ يا بُرْهانُ يا مُنيرُ يا مُبينُ يا رَبِّ اكْفِني شَرَّ الشُّرُورِ وَآفاتِ الدُّهُورِ وَاَسْئَلُكَ النَّجاةَ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ (و دعا کن برای هر چه خواهی و بسیار بگو) يا عُدَّتي عِنْدَ الْعَدَدِ وَيا رَجائي وَالْمُعْتَمَدَ وَيا كَهْفي وَالسَّنَدَ يا واحِدُ يا اَحَدُ وَيا قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ اَسْئَلُكَ اللّهُمَّ بِحَقِّ مَنْ خَلَقْتَ مِنْ خَلْقِكَ وَلَمْ تَجْعَلْ في خَلْقِكَ مِثْلَهُمْ اَحَداً صَلِّ عَلى جَماعَتِهِمْ وَافْعَلْ بي كَذا وَكَذا (و بجای کذا و کذا حاجت بخواه همانا روایت شده از آنحضرت که فرموده من از خداوند عزّ و جلّ خواسته‌ام که نا امید برنگرداند کسی را که بخواند

این دعا را در روضهٔ من بعد از من)

زیارت حضرت امام حسن عسکری علیه السلام

شیخ بسند معتبر از آنحضرت روایت کرده که فرمود قبر من در سرّ من رأی امان است از برای اهل دو جانب از بلاها و عذاب خدا مجلسی اوّل اهل دو جانب را بشیعه و سنّی معنی کرده و فرموده که برکت آنحضرت دوست و دشمن را احاطه فرموده است چنانکه قبر کاظمین سبب امان بغداد شد الخ و سیّد بن طاوس فرموده چون خواستی زیارت کنی حضرت عسکری علیه السلام بجا آور جمیع آنچه را که در زیارت پدرش حضرت هادی علیه السلام بجا آوردی پس بایست نزد ضریح آنحضرت و بگو

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَبا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ الْهادِيَ الْمُهْتَدِيَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وَلِيَّ اللهِ وَابْنَ اَوْلِيائِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حُجَّةَ اللهِ وَابْنَ حُجَجِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا صَفِيَّ اللهِ وَابْنَ اَصْفِيائِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا خَليفَةَ اللهِ وَابْنَ خُلَفائِهِ وَاَبا خَليفَتِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ خاتَمِ النَّبِيّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ سَيِّدِ الْوَصِيّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ سَيِّدَةِ نِساءِ الْعالَمينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الْاَئِمَّةِ الْهادينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الْاَوْصِياءِ الرّاشِدينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا عِصْمَةَ الْمُتَّقينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اِمامَ الْفائِزينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا رُكْنَ الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا فَرَجَ الْمَلْهُوفينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ الْاَنْبِياءِ الْمُنْتَجَبينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا

يا مُنْقِذَ الْغَرْقى وَيا مُنْجِيَ الْهَلْكى يا مُحْسِنُ يا مُجْمِلُ يا مُنْعِمُ يا مُفْضِلُ اَنْتَ الَّذي سَجَدَ لَكَ سَوادُ اللَّيْلِ وَنُورُ النَّهارِ وَضَوْءُ الْقَمَرِ وَشُعاعُ الشَّمْسِ وَدَوِيُّ الْماءِ وَحَفيفُ الشَّجَرِ يا اَللهُ يا اَللهُ يا اَللهُ اَنْتَ وَحْدَكَ لا شَريكَ لَكَ (پس بگو) اَللّهُمَّ افْعَلْ بي كَذا وَكَذا (و بجای کذا و کذا حاجت خود را ذکر میکنی پس بدرستیکه از جای خود برنخواهی خاست که مستجاب میشود ان شاء الله

علّامه شیخ کفعمی از مصباح ابن (؟) نقل کرده که هر که بنویسد (؟) بسم الله را بر دور (؟) منزل خود ایمن از هلاک خواهد گشت و اگر ... دیگر ... دزد ...)

خازن علم وصي رسول الله السلام عليك أيها الداعي بحكم الله السلام عليك أيها الناطق بكتاب الله السلام عليك يا حجة الحجج السلام عليك يا هادي الأمم السلام عليك يا ولي النعم السلام عليك يا عيبة العلم السلام عليك يا سفينة الحلم السلام عليك يا أبا الإمام المنتظر الظاهرة للعاقل حجته والثابتة في اليقين معرفته المحتجب عن أعين الظالمين والمغيب عن دولة الفاسقين والمعيد ربنا به الإسلام جديدا بعد الانطماس والقرآن غضا بعد الاندراس أشهد يا مولاي أنك أقمت الصلوة وآتيت الزكوة وأمرت بالمعروف ونهيت عن المنكر ودعوت إلى سبيل ربك بالحكمة والموعظة الحسنة وعبدت الله مخلصا حتى أتاك اليقين أسأل الله بالشأن الذي لكم عنده أن يتقبل زيارتي لكم ويشكر سعيي إليكم ويستجيب دعائي بكم ويجعلني من أنصار الحق وأتباعه وأشياعه ومواليه ومحبيه والسلام عليك ورحمة الله وبركاته پس بوس ضریح

و بگذار از طرف راست صورت خود را بر آن پس طرف چپ را گذار و بگو اللهم صل على سيدنا محمد وأهل بيته وصل على الحسن بن علي الهادي إلى دينك والداعي إلى سبيلك علم الهدى ومنار التقى ومعدن الحجى ومأوى النهى وغيث الورى وسحاب الحكمة وبحر الموعظة ووارث الأئمة والشهيد على الأمة المعصوم المهذب والفاضل المقرب والمطهر من الرجس الذي ورثته علم الكتاب وألهمته فصل الخطاب ونصبته علما لأهل قبلتك وقرنت طاعته بطاعتك وفرضت مودته على جميع خليقتك اللهم فكما أناب بحسن الإخلاص في توحيدك وأردى من خاض في تشبيهك وحامى عن أهل الإيمان بك فصل يا رب عليه صلوة يلحق بها محل الخاشعين ويعلو في الجنة بدرجة جده خاتم النبيين وبلغه منا تحية وسلاما وآتنا

مِن لَدُنكَ فِي مُوالاتِهِ فَضلاً وَاِحساناً وَمَغفِرَةً وَرِضواناً اِنَّكَ ذُو فَضلٍ عَظيمٍ

وَمَنٍّ جَسيمٍ پس نماز زیارت بجا آورد و چون فارغ شد بگو یا دائِمُ یا دَيمُومُ یا حَيُّ یا قَيُّومُ

یا كاشِفَ الكَربِ وَالهَمِّ وَیا فارِجَ الغَمِّ وَیا باعِثَ الرُّسُلِ وَیا صادِقَ الوَعدِ وَیا حَيُّ

لا اِلٰهَ اِلّا اَنتَ اَتَوَسَّلُ اِلَيكَ بِحَبيبِكَ مُحَمَّدٍ وَوَصِيِّهِ عَلِيٍّ ابنِ عَمِّهِ وَصِهرِهِ عَلى

ابنَتِهِ الَّذي خَتَمتَ بِهِمَا الشَّرايِعَ وَفَتَحتَ بِهِمَا التَّأويلَ وَالطَّلايِعَ فَصَلِّ عَلَيهِما

صَلوةً يَشهَدُ بِهَا الاَوَّلُونَ وَالآخِرُونَ وَيَنجُو بِهَا الاَولِياءُ وَالصّالِحُونَ وَاَتَوَسَّلُ

اِلَيكَ بِفاطِمَةَ الزَّهراءِ والِدَةِ الاَئِمَّةِ المَهدِيّينَ وَسَيِّدَةِ نِساءِ العالَمينَ المُشَفَّعَةِ

في شيعَةِ اَولادِهَا الطَّيِّبينَ فَصَلِّ عَلَيها صَلوةً دائِمَةً اَبَدَ الآبِدينَ وَدَهرَ الدّاهِرينَ

وَاَتَوَسَّلُ اِلَيكَ بِالحَسَنِ الرَّضِيِّ الطّاهِرِ الزَّكِيِّ وَالحُسَينِ المَظلُومِ المَرضِيِّ البَرِّ التَّقِيِّ

سَيِّدَي شَبابِ اَهلِ الجَنَّةِ الاِمامَينِ الخَيِّرَينِ الطَّيِّبَينِ التَّقِيَّينِ النَّقِيَّينِ الطّاهِرَينِ

الشَّهيدَينِ المَظلُومَينِ المَقتُولَينِ فَصَلِّ عَلَيهِما ما طَلَعَت شَمسٌ وَما غَرَبَت صَلوةً

مُتَوالِيَةً مُتَتالِيَةً وَاَتَوَسَّلُ اِلَيكَ بِعَلِيِّ بنِ الحُسَينِ سَيِّدِ العابِدينَ المَحجُوبِ

مِن خَوفِ الظّالِمينَ وَبِمُحَمَّدِ بنِ عَلِيٍّ الباقِرِ الطّاهِرِ النُّورِ الزّاهِرِ الاِمامَينِ السَّيِّدَينِ

مِفتاحَيِ البَرَكاتِ وَمِصباحَيِ الظُّلُماتِ فَصَلِّ عَلَيهِما ما سَرى لَيلٌ وَما اَضاءَ

نَهارٌ صَلوةً تَغدُو وَتَرُوحُ وَاَتَوَسَّلُ اِلَيكَ بِجَعفَرِ بنِ مُحَمَّدٍ الصّادِقِ عَنِ اللهِ

وَالنّاطِقِ في عِلمِ اللهِ وَبِمُوسَى بنِ جَعفَرٍ العَبدِ الصّالِحِ في نَفسِهِ وَالوَصِيِّ النّاصِحِ الاِمامَينِ

الهادِيَينِ المَهدِيَّينِ الوافِيَينِ الكافِيَينِ فَصَلِّ عَلَيهِما ما سَبَّحَ لَكَ مَلَكٌ وَتَحَرَّكَ

لَكَ فَلَكٌ صَلوةً تُنمى وَتَزيدُ وَلا تَفنى وَلا تَبيدُ وَاَتَوَسَّلُ اِلَيكَ بِعَلِيِّ بنِ

مُوسَى الرِّضا وَبِمُحَمَّدِ بنِ عَلِيٍّ المُرتَضى الاِمامَينِ المُطَهَّرَينِ المُنتَجَبَينِ فَصَلِّ

عَلَيهِما ما اَضاءَ صُبحٌ وَدامَ صَلوةً تُرَقّيهِما اِلى رِضوانِكَ فِي العِلِّيّينَ مِن

[illegible]

و اگر در شب بخوانند تا آن شب بدی به او نرسد و همچنین دعا را بخوانند بود و هم اَللّٰهُمَّ اَنتَ رَبّي لا اِلٰهَ اِلّا اَنتَ عَلَيكَ تَوَكَّلتُ وَاَنتَ رَبُّ العَرشِ العَظيمِ لا حَولَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ العَلِيِّ العَظيمِ ما شاءَ اللهُ كانَ وَما لَم يَشَأ لَم يَكُن اَعلَمُ اَنَّ اللهَ عَلى كُلِّ شَيءٍ قَديرٌ وَاَنَّ اللهَ قَد اَحاطَ بِكُلِّ شَيءٍ عِلماً اَللّٰهُمَّ اِنّي اَعُوذُ بِكَ مِن شَرِّ نَفسي وَمِن شَرِّ قَضاءِ السُّوءِ وَمِن شَرِّ كُلِّ ذي شَرٍّ وَمِن شَرِّ الجِنِّ وَالاِنسِ وَمِن شَرِّ كُلِّ دابَّةٍ اَنتَ آخِذٌ بِناصِيَتِها اِنَّ رَبّي عَلى صِراطٍ مُستَقيمٍ

شیخ کلینی و [illegible]

جنائك وأتوسّل إليك بعلي بن محمّد الرّاشد والحسن بن علي الهادي القائمين بأمر عبادك المختبرين بالمحن الهائلة والصّابرين في الإحن المائلة فصلّ عليهما كفاء أجر الصّابرين وإزاء ثواب الفائزين صلوة تمهّد لهما الرّفعة وأتوسّل إليك يا ربّ بإمامنا ومحقّق زماننا اليوم الموعود والشّاهد المشهود والنّور الأزهر والضّياء الأنور المنصور بالرّعب والمظفّر بالسّعادة فصلّ عليه عدد الثّمر وأوراق الشّجر وأجزاء المدر وعدد الشّعر والوبر وعدد ما أحاط به علمك وأحصاه كتابك صلوة يغبطه بها الأوّلون والآخرون اللّهمّ واحشرنا في زمرته واحفظنا على طاعته واحرسنا بدولته وأتحفنا بولايته وانصرنا على أعدائنا بعزّته واجعلنا يا ربّ من التّوّابين يا أرحم الرّاحمين اللّهمّ وإنّ إبليس المتمرّد اللّعين قد استنظرك لإغواء خلقك فأنظرته واستمهلك لإضلال عبيدك فأمهلته بسابق علمك فيه وقد عشّش وكثرت جنوده وازدحمت جيوشه وانتشرت دعاته في أقطار الأرض فأضلّوا عبادك وأفسدوا دينك وحرّفوا الكلم عن مواضعه وجعلوا عبادك شيعًا متفرّقين وأحزابًا متمرّدين وقد وعدت نقض بنيانه وتمزيق شأنه فأهلك أولاده وجيوشه وطهّر بلادك من اختراعاته واختلافاته وأرح عبادك من مذاهبه وقياساته واجعل دائرة السّوء عليهم وابسط عدلك وأظهر دينك وقوّ أولياءك وأوهن أعداءك وأورث ديار إبليس وديار أوليائه أولياءك وخلّدهم في الجحيم وأذقهم من العذاب الأليم واجعل لعائنك المستودعة في مناحس الخلقة ومشاويه الفطرة دائرة عليهم وموكّلة بهم وجارية فيهم كلّ صباح ومساء وغدوّ ورواح ربّنا آتنا في الدّنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا

بِرَحْمَتِكَ عَذابَ النّارِ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ پس دعا کن بآنچه خواهی از برای خود و برادرانت

آنگاه زیارت کن ملیکهٔ دنیا و آخرت والدهٔ امام قائم علیهما السلام را و قبر آن معظمه پشت ضریح مولای ما امام حسن عسکری علیه السلام است پس بگو اَلسَّلامُ عَلى رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الصّادِقِ الاَْمينِ اَلسَّلامُ عَلى مَوْلانا اَميرِ الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ عَلَى الاَْئِمَّةِ الطّاهِرينَ الْحُجَجِ الْمَيامينِ اَلسَّلامُ عَلى والِدَةِ الاِْمامِ وَالْمُودَعَةِ اَسْرارَ الْمَلِكِ الْعَلاّمِ وَالْحامِلَةِ لاَِشْرَفِ الاَْنامِ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا الصِّدّيقَةُ الْمَرْضِيَّةُ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا شَبيهَةَ اُمِّ مُوسى وَابْنَةَ حَوارِيِّ عيسى اَلسَّلامُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا التَّقِيَّةُ النَّقِيَّةُ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا الرَّضِيَّةُ الْمَرْضِيَّةُ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا الْمَنْعُوتَةُ فِي الاِْنْجيلِ الْمَخْطُوبَةُ مِنْ رُوحِ اللهِ الاَْمينِ وَمَنْ رَغِبَ في وُصْلَتِها مُحَمَّدٌ سَيِّدُ الْمُرْسَلينَ وَالْمُسْتَوْدَعَةُ اَسْرارَ رَبِّ الْعالَمينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ وَعَلى آبائِكِ الْحَوارِيّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ وَعَلى بَعْلِكِ وَوَلَدِكِ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ وَعَلى رُوحِكِ وَبَدَنِكِ الطّاهِرِ اَشْهَدُ اَنَّكِ اَحْسَنْتِ الْكَفالَةَ وَاَدَّيْتِ الاَْمانَةَ وَاجْتَهَدْتِ في مَرْضاتِ اللهِ وَصَبَرْتِ في ذاتِ اللهِ وَحَفِظْتِ سِرَّ اللهِ وَحَمَلْتِ وَلِيَّ اللهِ وَبالَغْتِ في حِفْظِ حُجَّةِ اللهِ وَرَغِبْتِ في وُصْلَةِ اَبْناءِ رَسُولِ اللهِ عارِفَةً بِحَقِّهِمْ مُؤْمِنَةً بِصِدْقِهِمْ مُعْتَرِفَةً بِمَنْزِلَتِهِمْ مُسْتَبْصِرَةً بِاَمْرِهِمْ مُشْفِقَةً عَلَيْهِمْ مُؤْثِرَةً هَواهُمْ وَاَشْهَدُ اَنَّكِ مَضَيْتِ عَلى بَصيرَة مِنْ اَمْرِكِ مُقْتَدِيَةً بِالصّالِحينَ راضِيَةً مَرْضِيَّةً تَقِيَّةً نَقِيَّةً زَكِيَّةً فَرَضِيَ اللهُ عَنْكِ وَاَرْضاكِ وَجَعَلَ الْجَنَّةَ مَنْزِلَكِ وَمَأْواكِ فَلَقَدْ اَوْلاكِ مِنَ الْخَيْراتِ ما اَوْلاكِ وَاَعْطاكِ مِنَ الشَّرَفِ ما بِهِ اَغْناكِ فَهَنّاكِ اللهُ بِما مَنَحَكِ مِنَ الْكَرامَةِ وَاَمْراكِ پس سر بالا میکنی و میگوئی اَللّـهُمَّ اِيّاكَ اعْتَمَدْتُ وَلِرِضاكَ طَلَبْتُ وَبِاَوْلِيائِكَ اِلَيْكَ تَوَسَّلْتُ وَعَلى غُفْرانِكَ وَحِلْمِكَ اتَّكَلْتُ وَبِكَ

ما شاء الله كان وما لم يشأ لم يكن پس بگوید ... حق تعالی ... کند و از غافلین ... ملائکه ... عند الذاکرین که خواندن اِنّا اَنْزَلْناهُ في لَيْلَةِ الْقَدْرِ ... روایت شده از ... امیر المؤمنین علیه السلام ... هفت مرتبه ... بِاللهِ ...

اعْتَصَمْتُ وَبِقَبْرِ أُمِّ وَلِيِّكَ لُذْتُ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَانْفَعْنِي بِزِيَارَتِهَا وَثَبِّتْنِي عَلَى مَحَبَّتِهَا وَلَا تَحْرِمْنِي شَفَاعَتَهَا وَشَفَاعَةَ وَلَدِهَا وَارْزُقْنِي مُرَافَقَتَهَا وَاحْشُرْنِي مَعَهَا وَمَعَ وَلَدِهَا كَمَا وَفَّقْتَنِي لِزِيَارَةِ وَلَدِهَا وَزِيَارَتِهَا اللّٰهُمَّ إِنِّي أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِالْأَئِمَّةِ الطَّاهِرِينَ وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِالْحُجَجِ الْمَيَامِينِ مِنْ آلِ طٰهٰ وَيٰسٓ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ وَأَنْ تَجْعَلَنِي مِنَ الْمُطْمَئِنِّينَ الْفَائِزِينَ الْفَرِحِينَ الْمُسْتَبْشِرِينَ الَّذِينَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ قَبِلْتَ سَعْيَهُ وَيَسَّرْتَ أَمْرَهُ وَكَشَفْتَ ضُرَّهُ وَآمَنْتَ خَوْفَهُ اللّٰهُمَّ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِي إِيَّاهَا وَارْزُقْنِي الْعَوْدَ إِلَيْهَا أَبَداً مَا أَبْقَيْتَنِي وَإِذَا تَوَفَّيْتَنِي فَاحْشُرْنِي فِي زُمْرَتِهَا وَأَدْخِلْنِي فِي شَفَاعَةِ وَلَدِهَا وَشَفَاعَتِهَا وَاغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ النَّارِ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا سَادَاتِي وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ

مؤلف گوید روایت شده از حضرت صادق علیه السلام که زید شحام عرض کرد بحضرتش که چه ثواب است از برای کسیکه زیارت کند یکی از شما امامان را فرمود مثل آنکسی که زیارت کرده حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله را و ما در سابق نقل کردیم روایتی که از حضرت صادق علیه السلام نقل شده که هر که زیارت کند امام مفترض الطاعه را و نماز گذارد نزد او چهار رکعت نوشته شود برای او حجه و عمره و در هدیة الزائرین نقل کردیم در فضائل جناب حکیمه دختر حضرت امام محمد تقی علیه السلام که قبر شریفش مابین ضریح عسکریین علیهما السلام است و گفتیم که در کتب مزار زیارت مخصوصی از برای آن مخدره ذکر نشده با آنمرتبه رفیعه که از برای او است پس سزاوار است او را زیارت کنند بالفاظی که در زیارت اولاد ائمه علیهم السلام نقل شده یا زیارت کنند او را بآن الفاظ که در زیارت عمه مکرمه اش حضرت فاطمه بنت موسی علیه السلام وارد شده و آن چنانست که می ایستی رو بقبله میگوئی السَّلَامُ عَلَى آدَمَ صَفْوَةِ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَى نُوحٍ نَبِيِّ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَى إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَى مُوسَى

نقلکرده که هر کس بخواند قل هو الله احد را در دو رکعت نماز خود در روز ... بخشد خدا باو پنجاه ساله گناه ... و از حضرت صادق علیه السلام روایت شده که هر که بگذرد روز جمعه و نخواند قل هو الله احد ... از انبیاء ... بگو ای بنده خدا تو از نمازگذاران نیستی ... از اعمش منقول است که شنیدم ... قل هو الله احد ... پیغمبر صلی الله علیه و آله ... هر کس قل هو الله احد را بخواند ... سبحان الله ... اهل النار

كَلِيمِ اللهِ السَّلامُ عَلٰى عِيسٰى رُوحِ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكَ
يَا خَيْرَ خَلْقِ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللهِ خَاتَمَ
النَّبِيِّينَ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ وَصِيَّ رَسُولِ اللهِ السَّلامُ
عَلَيْكِ يَا فَاطِمَةُ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلامُ عَلَيْكُمَا يَا سِبْطَيِ الرَّحْمَةِ وَسَيِّدَيْ
شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ سَيِّدَ الْعَابِدِينَ وَقُرَّةَ عَيْنِ
النَّاظِرِينَ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ بَاقِرَ الْعِلْمِ بَعْدَ النَّبِيِّ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا
جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ الصَّادِقَ الْبَارَّ الْأَمِينَ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ
الطَّاهِرَ الطُّهْرَ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ مُوسَى الرِّضَا الْمُرْتَضٰى السَّلامُ عَلَيْكَ يَا
مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ التَّقِيَّ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ النَّقِيَّ النَّاصِحَ الْأَمِينَ السَّلامُ عَلَيْكَ
يَا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلامُ عَلَى الْوَصِيِّ مِنْ بَعْدِهِ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى نُورِكَ وَسِرَاجِكَ
وَوَلِيِّ وَلِيِّكَ وَوَصِيِّ وَصِيِّكَ وَحُجَّتِكَ عَلٰى خَلْقِكَ السَّلامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ
رَسُولِ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ فَاطِمَةَ وَخَدِيجَةَ السَّلامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ أَمِيرِ
الْمُؤْمِنِينَ السَّلامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ السَّلامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ وَلِيِّ
اللهِ السَّلامُ عَلَيْكِ يَا أُخْتَ وَلِيِّ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكِ يَا عَمَّةَ وَلِيِّ اللهِ السَّلامُ
عَلَيْكِ يَا بِنْتَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ التَّقِيِّ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلامُ عَلَيْكِ عَرَّفَ
اللهُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ فِي الْجَنَّةِ وَحَشَرَنَا فِي زُمْرَتِكُمْ وَأَوْرَدَنَا حَوْضَ نَبِيِّكُمْ وَسَقَانَا
بِكَأْسِ جَدِّكُمْ مِنْ يَدِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْكُمْ أَسْأَلُ اللهَ أَنْ يُرِيَنَا
فِيكُمُ السُّرُورَ وَالْفَرَجَ وَأَنْ يَجْمَعَنَا وَإِيَّاكُمْ فِي زُمْرَةِ جَدِّكُمْ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
وَأَنْ لَا يَسْلُبَنَا مَعْرِفَتَكُمْ إِنَّهُ وَلِيٌّ قَدِيرٌ أَتَقَرَّبُ إِلَى اللهِ بِحُبِّكُمْ وَالْبَرَاءَةِ مِنْ
أَعْدَائِكُمْ وَالتَّسْلِيمِ إِلَى اللهِ رَاضِيًا بِهِ غَيْرَ مُنْكِرٍ وَلَا مُسْتَكْبِرٍ وَعَلٰى يَقِينِ مَا أَتٰى

بِهِ مُحَمَّدٌ وَبِهِ رَاضٍ نَطْلُبُ بِذٰلِكَ وَجْهَكَ يَا سَيِّدِي اللّٰهُمَّ وَرِضَاكَ وَالدَّارَ
الْآخِرَةَ يَا حَكِيمَةُ اشْفَعِي لِي فِي الْجَنَّةِ فَإِنَّ لَكِ عِنْدَ اللّٰهِ شَأْناً مِنَ الشَّأْنِ اللّٰهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَخْتِمَ لِي بِالسَّعَادَةِ فَلَا تَسْلُبْ مِنِّي مَا أَنَا فِيهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا
بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللّٰهُمَّ اسْتَجِبْ لَنَا وَتَقَبَّلْهُ بِكَرَمِكَ وَعِزَّتِكَ وَبِرَحْمَتِكَ وَ
عَافِيَتِكَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ وَسَلَّمَ تَسْلِيماً يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

مؤلف گوید معروف است که در نزد قبر عسکریین علیهما السلام قبور جمله از سادات عظام است که از جمله
آنها است حسین پسر امام علی نقی علیه السلام و من بر حال حسین مطلع نشدم لکن آنچه بنظر میرسد آن
است که سیدی جلیل القدر و عظیم الشأن بوده زیرا که من از بعضی روایات استفاده کردم که از مولای
ما حضرت امام حسن عسکری علیه السلام و برادرش حسین بن علی تعبیر بسبطین میکردند و تشبیه میکردند
این دو برادر را بدو جد شان دو سبط پیغمبر حضرت امام حسن و امام حسین علیهما السلام و در روایت
ابو الطیب است که صدای حضرت حجت صلوات الله علیه شبیه بود بصدای حسین و در شجرة الاولیاء
تالیف سید فقیه محدث حکیم السید احمد اردکانی یزدی مذکور در اولاد حضرت امام علی نقی علیه السلام است
که حسین فرزند آنحضرت از زهاد و عباد بود و بامامت برادر خود اعتراف داشت و شاید متتبع ماهر
بیابد غیر از آنچه ذکر شد چیزی که دلالت کند بر جلالتش و نیز بدانکه امامزاده سید محمد فرزند حضرت
امام علی نقی علیه السلام را در نزدیکی بلد بکه نزدیک سامره مزاری است مشهور و جلیل الشأن و بروز کرامات معروف
عامه مردم بزیارتش مشرف میشوند و نذرها و هدایای بسیار بآنجا میبرند و حاجات میطلبند اعراب
آنجا و دیگر تمام از او خوف دارند و حساب میبرند کرامات بسیار از آن بزرگوار نقل شده که مقام ذکرش
نیست و بس است در جلالت آنجناب که قابلیت و صلاحیت امامت داشت و فرزند بزرگ هادی علیه السلام
بود و در وفات او حضرت امام حسن عسکری علیه السلام گریبان خود را چاک فرمود و شیخ ما ثقة الاسلام نوری
نور الله مرقده اعتقاد عظیمی بزیارت آن بزرگوار داشته و در تعمیر بقعه و ضریح مبارکش سعی فرموده
و صورت کتیبه که بر ضریح شریفش نوشته است این است هذا مرقد السید الجلیل ابی جعفر محمد بن الامام
ابی الحسن علی الهادی علیه السلام عظیم الشأن جلیل القدر کانت الشیعة تزعم انه الامام بعد ابیه
علیه السلام فلما توفی نص ابوه علی اخیه ابی محمد الزکی علیه السلام و قال له احدث لله شکرا فقد احدث فیک

دعای حفظ قرآن

فانك رحيم ... سبحان الذي اسرى ...

امر اخلفه ابوه فی المدینة طفلا وقدم علیه فی سامراء مشتدا و نهض الی الرجوع الی الحجاز ولما بلغ بلد علی نعمة فراسخ مرض و توفی ومشهده هناک ولما توفی شق ابو محمد علیه ثوبه وقال فی جواب من عابه علیه قد شق موسی علی اخیه هرون وکانت وفاته فی حدود اثنین وخمسین بعد المائتین و بالجمله چون خواستی وداع کنی عسکریین علیهما السلام را بایست نزد قبر مطهر و بگو

اَلسَّلامُ عَلَیْکُما یا وَلِیَّیِ اللهِ اَسْتَوْدِعُکُمَا اللهَ وَاَقْرَءُ عَلَیْکُمَا السَّلامَ اٰمَنّا بِاللهِ وَبِالرَّسُولِ وَبِما جِئْتُما بِهِ وَدَلَلْتُما عَلَیْهِ اَللّٰهُمَّ اکْتُبْنا مَعَ الشّاهِدینَ اَللّٰهُمَّ لا تَجْعَلْهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِیارَتِی اِیّاهُما وَارْزُقْنِی الْعَوْدَ اِلَیْهِما وَاحْشُرْنی مَعَهُما وَمَعَ اٰبائِهِمَا الطّاهِرینَ وَالْقائِمِ الْحُجَّةِ مِنْ ذُرِّیَّتِهِما یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ

مقام دویم

در آداب سرداب مطهر و کیفیت زیارت حجة الله علی العباد و بقیة الله فی البلاد الامام المهدی حضرت حجة بن الحسن صاحب الزمان صلوات الله علیه و علی آبائه و قبل از شروع تنبیه کنیم بر امری که در کتاب هدیه از کتاب تحیه نقل کرده و آن امر اینست که این سرداب مطهر داخل در خانه آن بزرگواران بوده و راه دخول در آن سرداب در قدیم قبل از بناء جدید و ساختن صحن و قبه سیم از پشت سر نزدیک بقبر نرجس خاتون بود و شاید حال در رواق باشد آنجا یا بین مهر فند و الآن در از نار یکی داشت چون از آنجا میگذشتند بدر سرداب غیبت میرسیدند که حال آهنه کاری شده و بخوبی از طرف قبله بعض عسکریین علیهما السلام باز میشود و آن در از وسط این سرداب باز میشد که حال کاشی دیوار بجای آن را بشکل محراب ساخته اند و همه اعمال این سه امام علیهم السلام از بکم میشد و لهذا شهید اول در مزار بعد از زیارت عسکریین علیهما السلام زیارت سرداب ذکر کرده پس از آن زیارت نرجس خاتون را و در یکصد سال و چیزی قبل مؤید مسدد احمد خان دنبلی مبلغی خطیر اقدام کرد و صحن آن دو امام علیهما السلام بنحو یکه الآن موجود است جدا نمود و برای آن روضه و رواق و قبه عالیه بر پا نمود و برای سرداب مطهر صحنی علیحده و ابوانی و دالانی و پله جدا و دهلیزی و سردابی مستقل برای زنان ساخت چنانچه حال دیده میشود و آن راه اول و پله ها و در سرداب بالمرة مسدود شد و نشانه از آنها نیست و محلی برای بجا آوردن بعضی از آداب و اوراد نماند و لکن محل جمله از زیارات که اصل سرداب شریف است تغییری نکرده و اما

دعاء نظر کردن بانگشتر عقیق

روایت کرده است که هر که صبح کند و در دست او انگشتر عقیق باشد و در دست راست کرده باشد و پیش از آنکه نظر بر کسی بیفکند نگین آنرا بجانب کف دست بگرداند و بآن نظر کند و سورهٔ انا انزلناه فی لیلة القدر را تا آخر بخواند پس بگوید اٰمَنْتُ بِاللهِ وَحْدَهُ لا شَریکَ لَهُ وَکَفَرْتُ بِالْجِبْتِ وَالطّاغُوتِ وَاٰمَنْتُ بِسِرِّ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَعَلانِیَتِهِمْ وَظاهِرِهِمْ وَباطِنِهِمْ وَاَوَّلِهِمْ وَاٰخِرِهِمْ پس چون چنین کند حق تعالی او را نگاه دارد از آنچه از آسمان نازل میشود و آنچه بالا میرود

کم انتقد از یک فصل در دعا نه سطر بکتاب اخبار مشاهده میشود

استیذان و خواندن اذن دخول پس بحسب استقراء در همه زیارات و تصریح علماء بر همه پیدا است که از آنجا
مرسوم شده دخول در آن حرمها نه روا است مگر باشد بایست رعایت کرد و در این حرم محترم نیز اذن داخل باید
شد الحال الشروع کنیم در کیفیت زیارت بدانکه اذن دخول خاص سرداب مطهر همان زیارتیست که بعد
از این بیاید و اول آن اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا خَلِیفَةَ اللّٰهِ است و در آخر آن استیذان بشود و
بایستی از در سرداب پیش از پایین رفتن از پله‌ها خواند و اذن دخولی دیگر سید بن طاوس
نقل کرده قریب همان اذن دخول اول که در فصل دوم از باب زیارات نقل کردیم [ص ۴۱۳] و اذن دخولی دیگر
علامه مجلسی از نسخه قدیمه نقل کرده که اول آن اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذِهِ بُقْعَةٌ طَهَّرْتَهَا وَعَقْوَةٌ
شَرَّفْتَهَا است که ما نیز از آن بعد از آن اذن دخول عمومی نقل کردیم پس بآنجا رجوع نما و بآن کلمات
استیذان کن پس از آن برو و داخل سرداب مطهر شو و زیارت کن آنحضرت را بآنچه خود دستور العمل
داده اند چنانچه شیخ جلیل احمد بن ابیطالب طبرسی در کتاب شریف احتجاج روایت کرده که از ناحیه
مقدسه بیرون آمد بسوی محمد حمیری بعد از جواب از مسائلی که از آنحضرت سؤال کرده بود

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ لَا لِاَمْرِ اللّٰهِ تَعْقِلُونَ وَلَا مِنْ اَوْلِیَائِهِ تَقْبَلُونَ حِکْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا
تُغْنِی النُّذُرُ اَلسَّلامُ عَلَیْنَا وَعَلٰی عِبَادِ اللّٰهِ الصَّالِحِینَ هرگاه خواستید توجه کنید بوسیله
ما بسوی خدا و بسوی ما پس بگوئید چنانکه خدا تعالی فرموده سَلَامٌ عَلٰی
آلِ یٰسٓ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا دَاعِیَ اللّٰهِ وَرَبَّانِیَّ آیَاتِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا بَابَ اللّٰهِ وَ
دَیَّانَ دِینِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا خَلِیفَةَ اللّٰهِ وَنَاصِرَ حَقِّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا حُجَّةَ
اللّٰهِ وَدَلِیلَ اِرَادَتِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا تَالِیَ کِتَابِ اللّٰهِ وَتَرْجُمَانَهُ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ
فِی آنَاءِ لَیْلِكَ وَاَطْرَافِ نَهَارِكَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا بَقِیَّةَ اللّٰهِ فِی اَرْضِهِ اَلسَّلامُ
عَلَیْكَ یَا مِیثَاقَ اللّٰهِ الَّذِی اَخَذَهُ وَوَکَّدَهُ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا وَعْدَ اللّٰهِ الَّذِی
ضَمِنَهُ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الْعَلَمُ الْمَنْصُوبُ وَالْعِلْمُ الْمَصْبُوبُ وَالْغَوْثُ وَالرَّحْمَةُ
الْوَاسِعَةُ وَعْداً غَیْرَ مَکْذُوبٍ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ حِینَ تَقُومُ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ حِینَ
تَقْعُدُ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ حِینَ تَقْرَاُ وَتُبَیِّنُ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ حِینَ تُصَلِّی وَتَقْنُتُ اَلسَّلامُ

عَلَيْكَ حِينَ تَرْكَعُ وَتَسْجُدُ السَّلامُ عَلَيْكَ حِينَ تُهَلِّلُ وَتُكَبِّرُ السَّلامُ عَلَيْكَ حِينَ
تَحْمَدُ وَتَسْتَغْفِرُ السَّلامُ عَلَيْكَ حِينَ تُصْبِحُ وَتُمْسِي السَّلامُ عَلَيْكَ فِي اللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى
وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْإِمَامُ الْمَأْمُونُ السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُقَدَّمُ
الْمَأْمُولُ السَّلامُ عَلَيْكَ بِجَوَامِعِ السَّلامِ أُشْهِدُكَ يَا مَوْلايَ أَنِّي أَشْهَدُ أَنْ لا إِلَهَ إِلَّا
اللَّهُ وَحْدَهُ لا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ لا حَبِيبَ إِلَّا هُوَ وَأَهْلُهُ وَ
أُشْهِدُكَ يَا مَوْلايَ أَنَّ عَلِيّاً أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ حُجَّتُهُ وَالْحَسَنَ حُجَّتُهُ وَالْحُسَيْنَ حُجَّتُهُ
وَعَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ حُجَّتُهُ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ حُجَّتُهُ وَجَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ حُجَّتُهُ وَمُوسَى بْنَ
جَعْفَرٍ حُجَّتُهُ وَعَلِيَّ بْنَ مُوسَى حُجَّتُهُ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ حُجَّتُهُ وَعَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ حُجَّتُهُ
وَالْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ حُجَّتُهُ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ حُجَّةُ اللَّهِ أَنْتُمُ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَأَنَّ رَجْعَتَكُمْ
حَقٌّ لا رَيْبَ فِيهَا يَوْمَ لا يَنْفَعُ نَفْساً إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي
إِيمَانِهَا خَيْراً وَأَنَّ الْمَوْتَ حَقٌّ وَأَنَّ نَاكِراً وَنَكِيراً حَقٌّ وَأَشْهَدُ أَنَّ النَّشْرَ حَقٌّ وَالْبَعْثَ
حَقٌّ وَأَنَّ الصِّرَاطَ حَقٌّ وَالْمِرْصَادَ حَقٌّ وَالْمِيزَانَ حَقٌّ وَالْحَشْرَ حَقٌّ وَالْحِسَابَ حَقٌّ
وَالْجَنَّةَ وَالنَّارَ حَقٌّ وَالْوَعْدَ وَالْوَعِيدَ بِهِمَا حَقٌّ يَا مَوْلايَ شَقِيَ مَنْ خَالَفَكُمْ
وَسَعِدَ مَنْ أَطَاعَكُمْ فَاشْهَدْ عَلَى مَا أَشْهَدْتُكَ عَلَيْهِ وَأَنَا وَلِيٌّ لَكَ بَرِيءٌ مِنْ
عَدُوِّكَ فَالْحَقُّ مَا رَضِيتُمُوهُ وَالْبَاطِلُ مَا أَسْخَطْتُمُوهُ وَالْمَعْرُوفُ مَا أَمَرْتُمْ بِهِ وَالْمُنْكَرُ
مَا نَهَيْتُمْ عَنْهُ فَنَفْسِي مُؤْمِنَةٌ بِاللَّهِ وَحْدَهُ لا شَرِيكَ لَهُ وَبِرَسُولِهِ وَبِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
وَبِكُمْ يَا مَوْلايَ أَوَّلِكُمْ وَآخِرِكُمْ وَنُصْرَتِي مُعَدَّةٌ لَكُمْ وَمَوَدَّتِي خَالِصَةٌ لَكُمْ آمِينَ
آمِينَ (و بعد از آن این دعا خواند) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ نَبِيِّ رَحْمَتِكَ
وَكَلِمَةِ نُورِكَ وَأَنْ تَمْلَأَ قَلْبِي نُورَ الْيَقِينِ وَصَدْرِي نُورَ الْإِيمَانِ وَفِكْرِي نُورَ
النِّيَّاتِ وَعَزْمِي نُورَ الْعِلْمِ وَقُوَّتِي نُورَ الْعَمَلِ وَلِسَانِي نُورَ الصِّدْقِ وَدِينِي

الرجس النجس الخبیث المخبث
الشیطان الرجیم. و فرمود
که کسی که بخواهد حافظه اش
زیاد شود مسواک کند و
روزه بگیرد و قرآن بخواند
و خصوص آیة الکرسی و
خوردن مویز ناشتا خصوص
انگور سرخ بیست و یک دانه
برای بلغم و دفع نسیان نافع
است و خوردن حلوا و گوشت
نزدیک گردن و عسل و عدس
پرخوردن نقصان حافظه است
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

الْبَصَائِرِ مِنْ عِنْدِكَ وَبَصَرِي نُورَ الضِّيَاءِ وَسَمْعِي نُورَ الْحِكْمَةِ وَمَوَدَّتِي نُورَ الْمُوَالاةِ لِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ حَتَّى أَلْقَاكَ وَقَدْ وَفَيْتُ بِعَهْدِكَ وَمِيثَاقِكَ فَتُغَشِّيَنِي رَحْمَتُكَ يَا وَلِيُّ يَا حَمِيدُ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ حُجَّتِكَ فِي أَرْضِكَ وَخَلِيفَتِكَ فِي بِلَادِكَ وَالدَّاعِي إِلَى سَبِيلِكَ وَالْقَائِمِ بِقِسْطِكَ وَالثَّائِرِ بِأَمْرِكَ وَلِيِّ الْمُؤْمِنِينَ وَبَوَارِ الْكَافِرِينَ وَمُجَلِّي الظُّلْمَةِ وَمُنِيرِ الْحَقِّ وَالنَّاطِقِ بِالْحِكْمَةِ وَالصِّدْقِ وَكَلِمَتِكَ التَّامَّةِ فِي أَرْضِكَ الْمُرْتَقِبِ الْخَائِفِ وَالْوَلِيِّ النَّاصِحِ سَفِينَةِ النَّجَاةِ وَعَلَمِ الْهُدَى وَنُورِ أَبْصَارِ الْوَرَى وَخَيْرِ مَنْ تَقَمَّصَ وَارْتَدَى وَمُجَلِّي الْعَمَى الَّذِي يَمْلَأُ الْأَرْضَ عَدْلًا وَقِسْطًا كَمَا مُلِئَتْ ظُلْمًا وَجَوْرًا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى وَلِيِّكَ وَابْنِ أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ فَرَضْتَ طَاعَتَهُمْ وَأَوْجَبْتَ حَقَّهُمْ وَأَذْهَبْتَ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرْتَهُمْ تَطْهِيرًا اللّٰهُمَّ انْصُرْهُ وَانْتَصِرْ بِهِ لِدِينِكَ وَانْصُرْ بِهِ أَوْلِيَاءَكَ وَأَوْلِيَاءَهُ وَشِيعَتَهُ وَأَنْصَارَهُ وَاجْعَلْنَا مِنْهُمْ اللّٰهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ شَرِّ كُلِّ بَاغٍ وَطَاغٍ وَمِنْ شَرِّ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَاحْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَاحْرُسْهُ وَامْنَعْهُ مِنْ أَنْ يُوصَلَ إِلَيْهِ بِسُوءٍ وَاحْفَظْ فِيهِ رَسُولَكَ وَآلَ رَسُولِكَ وَأَظْهِرْ بِهِ الْعَدْلَ وَأَيِّدْهُ بِالنَّصْرِ وَانْصُرْ نَاصِرِيهِ وَاخْذُلْ خَاذِلِيهِ وَاقْصِمْ قَاصِمِيهِ وَاقْصِمْ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ وَاقْتُلْ بِهِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَجَمِيعَ الْمُلْحِدِينَ حَيْثُ كَانُوا مِنْ مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا بَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَامْلَأْ بِهِ الْأَرْضَ عَدْلًا وَأَظْهِرْ بِهِ دِينَ نَبِيِّكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاجْعَلْنِي اللّٰهُمَّ مِنْ أَنْصَارِهِ وَأَعْوَانِهِ وَأَتْبَاعِهِ وَشِيعَتِهِ وَأَرِنِي فِي آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ مَا يَأْمُلُونَ وَفِي عَدُوِّهِمْ مَا يَحْذَرُونَ إِلٰهَ الْحَقِّ آمِينَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

زیارت دیگر منقول از کتب معتبرہ علماء

روبحضرت بگو السلام علیک یا خلیفة الله وخلیفة آبائه المهدیین السلام
علیک یا وصی الاوصیاء الماضین السلام علیک یا حافظ اسرار رب العالمین
السلام علیک یا بقیة الله من الصفوة المنتجبین السلام علیک یابن الانوار
الزاهرة السلام علیک یابن الاعلام الباهرة السلام علیک یابن العترة الطاهرة
السلام علیک یا معدن العلوم النبویة السلام علیک یا باب الله الذی لا یؤتی
الا منه السلام علیک یا سبیل الله الذی من سلک غیره هلک السلام علیک
یا ناظر شجرة طوبی وسدرة المنتهی السلام علیک یا نور الله الذی لا یطفی السلام
علیک یا حجة الله التی لا تخفی السلام علیک یا حجة الله علی من فی الارض والسماء
السلام علیک سلام من عرفک بما عرفک به الله ونعتک ببعض نعوتک التی
انت اهلها وفوقها اشهد انک الحجة علی من مضی ومن بقی وان حزبک هم
الغالبون واولیاءک هم الفائزون واعداءک هم الخاسرون وانک خازن
کل علم وفاتق کل رتق ومحقق کل حق ومبطل کل باطل رضیتک یا مولای
اماما وهادیا وولیا ومرشدا لا ابتغی بک بدلا ولا اتخذ من دونک ولیا
اشهد انک الحق الثابت الذی لا عیب فیه وان وعد الله فیک حق لا ارتاب
لطول الغیبة وبعد الامد ولا اتحیر مع من جهلک وجهل بک منتظر متوقع
لایامک وانت الشافع الذی لا تنازع والولی الذی لا تدافع ذخرک الله لنصرة
الدین واعزاز المؤمنین والانتقام من الجاحدین المارقین اشهد ان بولایتک
تقبل الاعمال وتزکی الافعال وتضاعف الحسنات وتمحی السیئات فمن جاء
بولایتک واعترف بامامتک قبلت اعماله وصدقت اقواله وتضاعفت حسناته
ومحیت سیئاته ومن عدل عن ولایتک وجهل معرفتک واستبدل بک غیرک

از حضرت صادق علیه السلام منقول است که دعائی که پیش از آن تمجید نباشد ابتر است اول تمجید بجا آور که کفایت میکند از تمجید چیزی که خود میگوئی اللهم انت الاول فلیس قبلک شیء وانت الآخر فلیس بعدک شیء وانت الظاهر فلیس فوقک شیء وانت الباطن فلیس دونک شیء وانت العزیز الحکیم

خاتمه

در بعضی از آداب وادعیه متفرقه (؟)

بدانکه چون برکتی (؟) از کسی ظاهر شود اول کسیکه باید باحوال او برسد (؟) ... نارد

كَبَّهُ اللّٰهُ عَلٰى مَنْخِرِهِ فِى النّارِ وَلَمْ يَقْبَلِ اللّٰهُ لَهُ عَمَلاً وَلَمْ يُقِمْ لَهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ

وَزْناً اُشْهِدُ اللّٰهَ وَاُشْهِدُ مَلٰۤئِكَتَهُ وَاُشْهِدُكَ يا مَوْلاىَ بِهٰذا ظاهِرُهُ كَباطِنِهِ

وَسِرُّهُ كَعَلانِيَتِهِ وَاَنْتَ الشّاهِدُ عَلٰى ذٰلِكَ وَهُوَ عَهْدى اِلَيْكَ وَميثاقى لَدَيْكَ

اِذْ اَنْتَ نِظامُ الدّينِ وَيَعْسُوبُ الْمُتَّقينَ وَعِزُّ الْمُوَحِّدينَ وَبِذٰلِكَ اَمَرَنى رَبُّ الْعالَمينَ

فَلَوْ تَطاوَلَتِ الدُّهُورُ وَتَمادَتِ الْاَعْمارُ لَمْ اَزْدَدْ فيكَ اِلّا يَقيناً وَلَكَ اِلّا حُبّاً

وَعَلَيْكَ اِلّا مُتَّكَلاً وَمُعْتَمَداً وَلِظُهُورِكَ اِلّا مُتَوَقَّعاً وَمُنْتَظَراً وَلِجِهادى بَيْنَ يَدَيْكَ

مُتَرَقِّباً فَاَبْذُلُ نَفْسى وَمالى وَوَلَدى وَاَهْلى وَجَميعَ ما خَوَّلَنى رَبّى بَيْنَ يَدَيْكَ وَ

التَّصَرُّفَ بَيْنَ اَمْرِكَ وَنَهْيِكَ مَوْلاىَ فَاِنْ اَدْرَكْتُ اَيّامَكَ الزّاهِرَةَ وَاَعْلامَكَ

الْباهِرَةَ فَها اَنَا ذا عَبْدُكَ الْمُتَصَرِّفُ بَيْنَ اَمْرِكَ وَنَهْيِكَ اَرْجُو بِهِ الشَّهادَةَ بَيْنَ

يَدَيْكَ وَالْفَوْزَ لَدَيْكَ مَوْلاىَ فَاِنْ اَدْرَكَنِى الْمَوْتُ قَبْلَ ظُهُورِكَ فَاِنّى اَتَوَسَّلُ

بِكَ وَبِآبائِكَ الطّاهِرينَ اِلَى اللّٰهِ تَعالٰى وَاَسْئَلُهُ اَنْ يُصَلِّىَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

وَاَنْ يَجْعَلَ لى كَرَّةً فى ظُهُورِكَ وَرَجْعَةً فى اَيّامِكَ لِاَبْلُغَ مِنْ طاعَتِكَ مُرادى

وَاَشْفِىَ مِنْ اَعْدائِكَ فُؤادى مَوْلاىَ وَقَفْتُ فى زِيارَتِكَ مَوْقِفَ الْخاطِئينَ النّادِمينَ

الْخائِفينَ مِنْ عِقابِ رَبِّ الْعالَمينَ وَقَدِ اتَّكَلْتُ عَلٰى شَفاعَتِكَ وَرَجَوْتُ بِمُوالاتِكَ

وَشَفاعَتِكَ مَحْوَ ذُنُوبى وَسَتْرَ عُيُوبى وَمَغْفِرَةَ زَلَلى فَكُنْ لِوَلِيِّكَ يا مَوْلاىَ عِنْدَ

تَحْقيقِ اَمَلِهِ وَاسْئَلِ اللّٰهَ غُفْرانَ زَلَلِهِ فَقَدْ تَعَلَّقَ بِحَبْلِكَ وَتَمَسَّكَ بِوِلايَتِكَ

وَتَبَرَّاَ مِنْ اَعْدائِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَنْجِزْ لِوَلِيِّكَ ما وَعَدْتَهُ

اَللّٰهُمَّ اَظْهِرْ كَلِمَتَهُ وَاَعْلِ دَعْوَتَهُ وَانْصُرْهُ عَلٰى عَدُوِّهِ وَعَدُوِّكَ يا رَبَّ الْعالَمينَ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَظْهِرْ كَلِمَتَكَ التّامَّةَ وَمُغَيَّبَكَ فى اَرْضِكَ

الْخائِفَ الْمُتَرَقِّبَ اَللّٰهُمَّ انْصُرْهُ نَصْراً عَزيزاً وَافْتَحْ لَهُ فَتْحاً يَسيراً اَللّٰهُمَّ وَاَعِزَّ

بِهِ الدِّينَ بَعْدَ الْخُمُولِ وَاَطْلِعْ بِهِ الْحَقَّ بَعْدَ الْاُفُولِ وَاَجْلِ بِهِ الظُّلْمَةَ وَاكْشِفْ
بِهِ الْغُمَّةَ اَللّٰهُمَّ وَآمِنْ بِهِ الْبِلَادَ وَاهْدِ بِهِ الْعِبَادَ اَللّٰهُمَّ امْلَأْ بِهِ الْاَرْضَ عَدْلاً
وَقِسْطاً كَمَا مُلِئَتْ ظُلْماً وَجَوْراً اِنَّكَ سَمِيعٌ مُجِيبٌ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللّٰهِ
اِئْذَنْ لِوَلِيِّكَ فِي الدُّخُولِ اِلىٰ حَرَمِكَ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْكَ وَعَلىٰ آبَائِكَ الطَّاهِرِينَ
وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ پس برو بنزد سرداب غیبت آنحضرت و میان دو در بایست و دو درها را بدست
خود بگیر و تنحنح کن مانند کسیکه رخصت داخل شدن طلبد و بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ بگو
و پایین رو با سکینه و حضور قلب و دو رکعت نماز در عرصهٔ سرداب بکن پس بگو اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ
اَللّٰهُ اَكْبَرُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ وَلِلّٰهِ الْحَمْدُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي هَدَانَا لِهٰذَا وَعَرَّفَنَا
اَوْلِيَاءَهُ وَاَعْدَاءَهُ وَوَفَّقَنَا لِزِيَارَةِ اَئِمَّتِنَا وَلَمْ يَجْعَلْنَا مِنَ الْمُعَانِدِينَ النَّاصِبِينَ وَ
لَا مِنَ الْغُلَاةِ الْمُفَوِّضِينَ وَلَا مِنَ الْمُرْتَابِينَ الْمُقَصِّرِينَ اَلسَّلَامُ عَلىٰ وَلِيِّ اللّٰهِ وَابْنِ اَوْلِيَائِهِ
اَلسَّلَامُ عَلَى الْمُدَّخَرِ لِكَرَامَةِ اَوْلِيَاءِ اللّٰهِ وَبَوَارِ اَعْدَائِهِ اَلسَّلَامُ عَلَى النُّورِ الَّذِي اَرَادَ
اَهْلُ الْكُفْرِ اِطْفَاءَهُ فَاَبَى اللّٰهُ اِلَّا اَنْ يُتِمَّ نُورَهُ بِكُرْهِهِمْ وَاَيَّدَهُ بِالْحَيٰوةِ حَتّىٰ يُظْهِرَ
عَلىٰ يَدِهِ الْحَقَّ بِرَغْمِهِمْ اَشْهَدُ اَنَّ اللّٰهَ اصْطَفَاكَ صَغِيراً وَاَكْمَلَ لَكَ عُلُومَهُ كَبِيراً
وَاَنَّكَ حَيٌّ لَا تَمُوتُ حَتّىٰ تُبْطِلَ الْجِبْتَ وَالطَّاغُوتَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلىٰ خُدَّامِهِ
وَاَعْوَانِهِ عَلىٰ غَيْبَتِهِ وَنَاْيِهِ وَاسْتُرْهُ سَتْراً عَزِيزاً وَاجْعَلْ لَهُ مَعْقِلاً حَرِيزاً وَاشْدُدِ
اَللّٰهُمَّ وَطْاَتَكَ عَلىٰ مُعَانِدِيهِ وَاحْرُسْ مَوَالِيَهُ وَزَائِرِيهِ اَللّٰهُمَّ كَمَا جَعَلْتَ
قَلْبِي بِذِكْرِهِ مَعْمُوراً فَاجْعَلْ سِلَاحِي بِنُصْرَتِهِ مَشْهُوراً وَاِنْ حَالَ بَيْنِي وَبَيْنَ لِقَائِهِ
اَلْمَوْتُ الَّذِي جَعَلْتَهُ عَلىٰ عِبَادِكَ حَتْماً وَاَقْدَرْتَ بِهِ عَلىٰ خَلِيقَتِكَ رَغْماً فَابْعَثْنِي
عِنْدَ خُرُوجِهِ ظَاهِراً مِنْ حُفْرَتِي مُؤْتَزِراً كَفَنِي حَتّىٰ اُجَاهِدَ بَيْنَ يَدَيْهِ فِي الصَّفِّ الَّذِي
اَثْنَيْتَ عَلىٰ اَهْلِهِ فِي كِتَابِكَ فَقُلْتَ كَاَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ اَللّٰهُمَّ طَالَ الْاِنْتِظَارُ

آنقدر که بعضی از اعمال ایشان
خواهم در عالم خود بگیرم و از او
نشوند و حسرت و ندامت
سود بخشد پس بعد از تلف اعمال
خود از برای خویشان در حق
دیگران و بعضی احسان نمی کند
خود را نه دست بیند خال
زیاده از ثلث را اختیار نکرده اند
پس ابراء ذمه از برادران
مومن خود طلبد و هر کرا
که غیبت کرده باشد یا افترا
یا آزار به او رسانیده باشد
اگر حاضر باشند از ایشان
التماس کند که او را حلال
کنند و اگر حاضر نباشند
از برادران مومن التماس کند
که برای او ابراء ذمه بخواهند
یا بگوید اطفال و عیال
خود را بعد از توکل به خدا
معتمد بر الهی یا بچه
بگذارد

وَشَمِتَ مِنَّا الْفُجّارُ وَصَعُبَ عَلَيْنَا الْاِنْتِصارُ اَللّٰهُمَّ اَرِنا وَجْهَ وَلِيِّكَ الْمَيْمُونِ فِي حَياتِنا وَبَعْدَ الْمَنُونِ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَدينُ لَكَ بِالرَّجْعَةِ بَيْنَ يَدَيْ صاحِبِ هٰذِهِ الْبُقْعَةِ اَلْغَوْثَ اَلْغَوْثَ اَلْغَوْثَ يا صاحِبَ الزَّمانِ قَطَعْتُ فِي وُصْلَتِكَ الْخُلّانَ وَهَجَرْتُ لِزِيارَتِكَ الْاَوْطانَ وَاَخْفَيْتُ اَمْري عَنْ اَهْلِ الْبُلْدانِ لِتَكُونَ شَفيعاً عِنْدَ رَبِّكَ وَرَبّي وَاِلىٰ آبائِكَ وَمَوالِيَّ في حُسْنِ التَّوْفيقِ لي وَاِسْباغِ النِّعْمَةِ عَلَيَّ وَسَوْقِ الْاِحْسانِ اِلَيَّ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَصْحابِ الْحَقِّ وَقادَةِ الْخَلْقِ وَاسْتَجِبْ مِنّي ما دَعَوْتُكَ وَاَعْطِني ما لَمْ اَنْطِقْ بِهِ في دُعائي مِنْ صَلاحِ ديني وَدُنْيايَ اِنَّكَ حَميدٌ مَجيدٌ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرينَ

پس داخل صفه شو و دو رکعت نماز کن و بگو

اَللّٰهُمَّ عَبْدُكَ الزّائِرُ في فِناءِ وَلِيِّكَ الْمَزُورِ الَّذي فَرَضْتَ طاعَتَهُ عَلَى الْعَبيدِ وَالْاَحْرارِ وَاَنْقَذْتَ بِهِ اَوْلِيائَكَ مِنْ عَذابِ النّارِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْها زِيارَةً مَقْبُولَةً ذاتَ دُعاءٍ مُسْتَجابٍ مِنْ مُصَدِّقٍ بِوَلِيِّكَ غَيْرِ مُرْتابٍ اَللّٰهُمَّ لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ بِهِ وَلا بِزِيارَتِهِ وَلا تَقْطَعْ اَثَري مِنْ مَشْهَدِهِ وَزِيارَةِ اَبيهِ وَجَدِّهِ اَللّٰهُمَّ اَخْلِفْ عَلَيَّ نَفَقَتي وَانْفَعْني بِما رَزَقْتَني في دُنْيايَ وَآخِرَتي لي وَلِاِخْواني وَاَبَوَيَّ وَجَميعِ عِتْرَتي اَسْتَوْدِعُكَ اللّٰهَ اَيُّهَا الْاِمامُ الَّذي يَفُوزُ بِهِ الْمُؤْمِنُونَ وَيَهْلِكُ عَلىٰ يَدَيْهِ الْكافِرُونَ الْمُكَذِّبُونَ يا مَوْلايَ يَا بْنَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ جِئْتُكَ زائِراً لَكَ وَلِاَبيكَ وَجَدِّكَ مُتَيَقِّناً الْفَوْزَ بِكُمْ مُعْتَقِداً اِمامَتَكُمْ اَللّٰهُمَّ اكْتُبْ هٰذِهِ الشَّهادَةَ وَالزِّيارَةَ لي عِنْدَكَ في عِلِّيّينَ وَبَلِّغْني بَلاغَ الصّالِحينَ وَانْفَعْني بِحُبِّهِمْ يا رَبَّ الْعالَمينَ

زیارت دیگر زیارتیست که سید بن طاوس نقل کرده آن چنانکه میگوئی

اَلسَّلامُ عَلَى الْحَقِّ الْجَديدِ وَالْعالِمِ الَّذي عِلْمُهُ لا يَبيدُ اَلسَّلامُ عَلىٰ مُحْيِي الْمُؤْمِنينَ وَمُبيرِ الْكافِرينَ اَلسَّلامُ عَلىٰ مَهْدِيِّ الْاُمَمِ وَجامِعِ الْكَلِمِ اَلسَّلامُ عَلىٰ خَلَفِ السَّلَفِ وَصاحِبِ الشَّرَفِ اَلسَّلامُ عَلىٰ

حُجَّةِ الْمَعْبُودِ وَكَلِمَةِ الْمَحْمُودِ السَّلامُ عَلَى مُعِزِّ الْأَوْلِيَاءِ وَمُذِلِّ الْأَعْدَاءِ السَّلامُ عَلَى وَارِثِ الْأَنْبِيَاءِ وَخَاتَمِ الْأَوْصِيَاءِ السَّلامُ عَلَى الْقَائِمِ الْمُنْتَظَرِ وَالْعَدْلِ الْمُشْتَهَرِ السَّلامُ عَلَى السَّيْفِ الشَّاهِرِ وَالْقَمَرِ الزَّاهِرِ وَالنُّورِ الْبَاهِرِ السَّلامُ عَلَى شَمْسِ الظَّلامِ وَبَدْرِ التَّمَامِ السَّلامُ عَلَى رَبِيعِ الْأَنَامِ وَنَضْرَةِ الْأَيَّامِ السَّلامُ عَلَى صَاحِبِ الصَّمْصَامِ وَفَلَّاقِ الْهَامِ السَّلامُ عَلَى الدِّينِ الْمَأْثُورِ وَالْكِتَابِ الْمَسْطُورِ السَّلامُ عَلَى بَقِيَّةِ اللَّهِ فِي بِلادِهِ وَحُجَّتِهِ عَلَى عِبَادِهِ الْمُنْتَهَى إِلَيْهِ مَوَارِيثُ الْأَنْبِيَاءِ وَلَدَيْهِ مَوْجُودٌ آثَارُ الْأَصْفِيَاءِ الْمُؤْتَمَنِ عَلَى السِّرِّ وَالْوَلِيِّ لِلْأَمْرِ السَّلامُ عَلَى الْمَهْدِيِّ الَّذِي وَعَدَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِهِ الْأُمَمَ أَنْ يَجْمَعَ بِهِ الْكَلِمَ وَيَلُمَّ بِهِ الشَّعَثَ وَيَمْلَأَ بِهِ الْأَرْضَ قِسْطاً وَعَدْلاً وَيُمَكِّنَ لَهُ وَيُنْجِزَ بِهِ وَعْدَ الْمُؤْمِنِينَ أَشْهَدُ يَا مَوْلايَ أَنَّكَ وَالْأَئِمَّةَ مِنْ آبَائِكَ أَئِمَّتِي وَمَوَالِيَّ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ أَسْأَلُكَ يَا مَوْلايَ أَنْ تَسْأَلَ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى فِي صَلاحِ شَأْنِي وَقَضَاءِ حَوَائِجِي وَغُفْرَانِ ذُنُوبِي وَالْأَخْذِ بِيَدِي فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي لِي وَلِإِخْوَانِي وَأَخَوَاتِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ كَافَّةً إِنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ پس بجا آور نماز زیارت را بنحوی که پیش از این ذکر نمودیم یعنی دوازده رکعت بعد از هر دو رکعت سلام دهد و تسبیح زهرا علیها السلام بگوید و هدیه کند بسوی آنحضرت و چون از نماز زیارت فارغ شدی بگو اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى حُجَّتِكَ فِي أَرْضِكَ وَخَلِيفَتِكَ فِي بِلادِكَ الدَّاعِي إِلَى سَبِيلِكَ وَالْقَائِمِ بِقِسْطِكَ وَالْفَائِزِ بِأَمْرِكَ وَلِيِّ الْمُؤْمِنِينَ وَمُبِيرِ الْكَافِرِينَ وَمُجَلِّي الظُّلْمَةِ وَمُنِيرِ الْحَقِّ وَالصَّادِعِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَالصِّدْقِ وَكَلِمَتِكَ وَعَيْبَتِكَ وَعَيْنِكَ فِي أَرْضِكَ الْمُتَرَقِّبِ الْخَائِفِ الْوَلِيِّ النَّاصِحِ سَفِينَةِ النَّجَاةِ وَعَلَمِ الْهُدَى وَنُورِ أَبْصَارِ الْوَرَى وَخَيْرِ مَنْ تَقَمَّصَ وَارْتَدَى وَالْوِتْرِ الْمَوْتُورِ وَمُفَرِّجِ الْكَرْبِ وَمُزِيلِ الْهَمِّ وَكَاشِفِ الْبَلْوَى صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَى آبَائِهِ الْأَئِمَّةِ

شود دنیا او باشد و تفکر کند که این امور فانیه بکار او نمی آید و بغیر لطف و رحمت پروردگار در دنیا و آخرت چیزی بفریاد او نمی رسد و بداند که چون توکل و رجوع بسوی خدا کند امور بازماندگان او با حق تعالی رجوع شود و خواهد یافت و بداند که اگر خود با ما بماند بعد دون مشیت الهی نفعی بایشان نمی تواند رسانید و ضرری از ایشان دفع نمی تواند کرد و آن خداوندی که ایشان را از عدم بوجود آورده است از او بایشان مهربان تر است و باید که در ان حال در مقام رجاء و امید باشد و از رحمت الهی نا امید نباشد و از شفاعت رسول خدا صلی الله علیه و آله و حضرات ائمه معصومین علیهم السلام امید عظیم داشته باشد و منتظر قدوم

الهادين والقادة المبايين ما طلعت كواكب الأسحار وأورقت الأشجار وأينعت الأثمار واختلف الليل والنهار وغردت الأطيار اللهم انفعنا بحبهم واحشرنا في زمرتهم وتحت لوائهم إله الحق آمين رب العالمين

ذکر صلوات بر آنحضرت

اللهم صل على محمد وأهل بيته وصل على ولي الحسن ووصيه ووارثه القائم بأمرك والغائب في خلقك والمنتظر لإذنك اللهم صل عليه وقرب بعده وأنجز وعده وأوف عهده واكشف عن بأسه حجاب الغيبة وأظهر بظهوره صحائف المحنة وقدم أمامه الرعب وثبت به القلب وأقم به الحرب وأيده بجند من الملائكة مسومين وسلطه على أعداء دينك أجمعين وألهمه أن لا يدع منهم ركناً إلا هده ولا هاماً إلا قده ولا كيداً إلا رده ولا فاسقاً إلا حده ولا فرعون إلا أهلكه ولا ستراً إلا هتكه ولا علماً إلا نكسه ولا سلطاناً إلا كسبه ولا رمحاً إلا قصفه ولا مطرداً إلا خرقه ولا جنداً إلا فرقه ولا منبراً إلا أحرقه ولا سيفاً إلا كسره ولا صنماً إلا رضه ولا دماً إلا أراقه ولا جوراً إلا أباده ولا حصناً إلا هدمه ولا باباً إلا ردمه ولا قصراً إلا خربه ولا مسكناً إلا فتشه ولا سهلاً إلا أوطأه ولا جبلاً إلا صعده ولا كنزاً إلا أخرجه برحمتك يا أرحم الراحمين

مؤلف گوید که شیخ مفید بعد از نقل زیارت سابق که اول آن الله أكبر الله أكبر لا إله إلا الله والله أكبر بود فرموده که بروایت دیگر منقول شده که بعد از داخل شدن در سرداب مقدس السلام على الحق الجديد بر زیارت را نقل کرده تا تمام زیارت آنگاه فرموده پس دوازده رکعت نماز زیارت میکنی هر دو رکعت بیک سلام و میخوانی بعد از آن دعائی را که از آنحضرت روایت شده اللهم عظم البلاء وبرح الخفاء وانكشف الغطاء وضاقت الأرض ومنعت السماء وإليك يا رب المشتكى وعليك المعول في الشدة والرخاء اللهم صل على محمد وآل محمد الذين فرضت علينا طاعتهم

شرف ایشان را بشناسانند و بدانند
که ممکن نیست ...
و نیستان ...
و ملائک ...
سخت ... و ایشان ...
و کنند ...
و ضعف ...
و از ... علیه
شد از ...
قالمه وسلم ...
و ...
و ... یا رسول الله

فعرّفنا بذلك منزلتهم فَفَرِّجْ عَنّا بِحَقِّهِمْ فَرَجاً عاجِلاً كَلَمْحِ الْبَصَرِ اَوْ هُوَ اَقْرَبُ مِنْ ذلِكَ يا مُحَمَّدُ يا عَلِيُّ يا عَلِيُّ يا مُحَمَّدُ اُنْصُراني فَاِنَّكُما ناصِرايَ وَاكْفِياني فَاِنَّكُما كافِيايَ يا مَوْلايَ يا صاحِبَ الزَّمانِ الْغَوْثَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ اَدْرِكْني اَدْرِكْني اَدْرِكْني

مؤلف گوید که این دعای شریفی است و سزاوار است خواندن آن در آنجا مکرر و در غیر آن مکان و ما در باب اول ذکر کردیم این استغاثه را با اختلاف جزئی زیارت دیگر زیارتی است که سید بن طاوس نقل کرده فرموده دو رکعت نماز بکن اراده و بگوید بعد از آن سَلامُ اللّهِ الْكامِلُ التّامُّ الشّامِلُ الخ و ما این زیارت را در فصل هفتم از باب اول بعنوان استغاثه بآنحضرت از کلم طیب نقل کردیم (۱۱۷) باید بآنجا رجوع شود مؤلف گوید که سید بن طاوس در مصباح الزائر فصلی در اعمال سرداب مقدس ایراد کرده و در آن شش زیارت نقل کرده پس از آن فرموده و ملحق میشود باین فصل دعاء ندبه و زیارتیکه مولای ما صاحب الامر علیه السلام بوده بآن زیارت کرده میشود بعد از نماز صبح و آن زیارت هفتم جناب میشود و دعاء عهدیکه امر شده بآن در حال غیبت و دعائیکه اینجا خوانده میشود و وقتیکه از امر شریف بخواهند برگردند پس شروع کرد بذکر این چهار امر مهم و در این کتاب مبارک مناسبت آن بزرگوار نموده و آن چهار امر را ذکر مینمایم امر

اوّل دعاء ندبه است که مستحب است در چهار عید یعنی عید فطر و قربان و غدیر و در جمعه بخوانند

و آن دعا این است اَلْحَمْدُ لِلّهِ رَبِّ الْعالَمينَ وَصَلَّى اللّهُ عَلى سَيِّدِنا مُحَمَّدٍ نَبِيِّهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْليماً اَللّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلى ما جَرى بِهِ قَضاؤُكَ في اَوْلِيائِكَ الَّذينَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَدينِكَ اِذِ اخْتَرْتَ لَهُمْ جَزيلَ ما عِنْدَكَ مِنَ النَّعيمِ الْمُقيمِ الَّذي لا زَوالَ لَهُ وَلاَ اضْمِحْلالَ بَعْدَ اَنْ شَرَطْتَ عَلَيْهِمُ الزُّهْدَ في دَرَجاتِ هذِهِ الدُّنْيَا الدَّنِيَّةِ وَزُخْرُفِها وَزِبْرِجِها فَشَرَطُوا لَكَ ذلِكَ وَعَلِمْتَ مِنْهُمُ الْوَفاءَ بِهِ فَقَبِلْتَهُمْ وَقَرَّبْتَهُمْ وَقَدَّمْتَ لَهُمُ الذِّكْرَ الْعَلِيَّ وَالثَّناءَ الْجَلِيَّ وَاَهْبَطْتَ عَلَيْهِمْ مَلائِكَتَكَ وَكَرَّمْتَهُمْ بِوَحْيِكَ وَرَفَدْتَهُمْ بِعِلْمِكَ وَجَعَلْتَهُمُ الذَّريعَةَ اِلَيْكَ وَالْوَسيلَةَ اِلى رِضْوانِكَ فَبَعْضٌ اَسْكَنْتَهُ جَنَّتَكَ اِلى اَنْ اَخْرَجْتَهُ مِنْها وَبَعْضٌ حَمَلْتَهُ في فُلْكِكَ وَنَجَّيْتَهُ وَمَنْ

بگو نزد او است آن وصیت بگو نزد مؤمنان حاضر شوند و فانی او جمع شده باشند در نزد او بگوید اَللّهُمَّ فاطِرَ السَّماواتِ وَالْاَرْضِ عالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهادَةِ الرَّحْمنَ الرَّحيمَ اِنّي اَعْهَدُ اِلَيْكَ اَنّي اَشْهَدُ اَنْ لا اِلهَ اِلّا اللّهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ وَاَنَّ مُحَمَّداً صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَاَنَّ السّاعَةَ آتِيَةٌ لا رَيْبَ فيها وَاَنَّ اللّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ وَاَنَّ الْحِسابَ حَقٌّ وَاَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَاَنَّ ما وُعِدَ فيها مِنَ النَّعيمِ مِنَ الْمَأْكَلِ وَالْمَشْرَبِ وَالنِّكاحِ حَقٌّ وَاَنَّ النّارَ حَقٌّ وَاَنَّ الْاِيمانَ حَقٌّ وَاَنَّ الدّينَ كَما وَصَفَ وَاَنَّ الْاِسْلامَ كَما شَرَعَ وَاَنَّ الْقَوْلَ

أَمَّنْ مَعَهُ مِنَ الْهَلَكَةِ بِرَحْمَتِكَ وَبَعْضٌ اتَّخَذْتَهُ لِنَفْسِكَ خَلِيلاً وَسَأَلَكَ لِسَانَ
صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ فَأَجَبْتَهُ وَجَعَلْتَ ذٰلِكَ عَلِيّاً وَبَعْضٌ كَلَّمْتَهُ مِنْ شَجَرَةٍ تَكْلِيماً
وَجَعَلْتَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ رِدْءاً وَوَزِيراً وَبَعْضٌ أَوْلَدْتَهُ مِنْ غَيْرِ أَبٍ وَآتَيْتَهُ الْبَيِّنَاتِ
وَأَيَّدْتَهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَكُلٌّ شَرَعْتَ لَهُ شَرِيعَةً وَنَهَجْتَ لَهُ مِنْهَاجاً وَتَخَيَّرْتَ لَهُ
أَوْصِيَاءَ مُسْتَحْفِظاً بَعْدَ مُسْتَحْفِظٍ مِنْ مُدَّةٍ إِلَىٰ مُدَّةٍ إِقَامَةً لِدِينِكَ وَحُجَّةً عَلَىٰ
عِبَادِكَ وَلِئَلَّا يَزُولَ الْحَقُّ عَنْ مَقَرِّهِ وَيَغْلِبَ الْبَاطِلُ عَلَىٰ أَهْلِهِ وَلَا يَقُولَ أَحَدٌ لَوْ
لَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولاً مُنْذِراً وَأَقَمْتَ لَنَا عَلَماً هَادِياً فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ
نَذِلَّ وَنَخْزَىٰ إِلَىٰ أَنِ انْتَهَيْتَ بِالْأَمْرِ إِلَىٰ حَبِيبِكَ وَنَجِيبِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
فَكَانَ كَمَا انْتَجَبْتَهُ سَيِّدَ مَنْ خَلَقْتَهُ وَصَفْوَةَ مَنِ اصْطَفَيْتَهُ وَأَفْضَلَ مَنِ اجْتَبَيْتَهُ
وَأَكْرَمَ مَنِ اعْتَمَدْتَهُ قَدَّمْتَهُ عَلَىٰ أَنْبِيَائِكَ وَبَعَثْتَهُ إِلَى الثَّقَلَيْنِ مِنْ عِبَادِكَ وَ
أَوْطَأْتَهُ مَشَارِقَكَ وَمَغَارِبَكَ وَسَخَّرْتَ لَهُ الْبُرَاقَ وَعَرَجْتَ بِرُوحِهِ إِلَىٰ سَمَائِكَ وَ
أَوْدَعْتَهُ عِلْمَ مَا كَانَ وَمَا يَكُونُ إِلَى انْقِضَاءِ خَلْقِكَ ثُمَّ نَصَرْتَهُ بِالرُّعْبِ وَحَفَفْتَهُ
بِجَبْرَئِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَالْمُسَوِّمِينَ مِنْ مَلَائِكَتِكَ وَوَعَدْتَهُ أَنْ تُظْهِرَ دِينَهُ عَلَى الدِّينِ
كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ وَذٰلِكَ بَعْدَ أَنْ بَوَّأْتَهُ مُبَوَّأَ صِدْقٍ مِنْ أَهْلِهِ وَجَعَلْتَ لَهُ
وَلَهُمْ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكاً وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ فِيهِ آيَاتٌ
بَيِّنَاتٌ مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِناً وَقُلْتَ إِنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ
الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيراً ثُمَّ جَعَلْتَ أَجْرَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ
مَوَدَّتَهُمْ فِي كِتَابِكَ فَقُلْتَ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْراً إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَقُلْتَ مَا
سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ وَقُلْتَ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ
إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلاً فَكَانُوا هُمُ السَّبِيلَ إِلَيْكَ وَالْمَسْلَكَ إِلَىٰ رِضْوَانِكَ فَلَمَّا انْقَضَتْ

أَيَّامُهُ أَقَامَ وَلِيَّهُ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمَا وَآلِهِمَا هَادِيًا إِذْ كَانَ هُوَ
الْمُنْذِرَ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ فَقَالَ وَالْمَلَأُ أَمَامَهُ مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلِيٌّ مَوْلَاهُ اللَّهُمَّ
وَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَانْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَاخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُ وَقَالَ مَنْ كُنْتُ
أَنَا نَبِيَّهُ فَعَلِيٌّ أَمِيرُهُ وَقَالَ أَنَا وَعَلِيٌّ مِنْ شَجَرَةٍ وَاحِدَةٍ وَسَائِرُ النَّاسِ مِنْ شَجَرٍ شَتَّى وَأَحَلَّهُ
مَحَلَّ هَارُونَ مِنْ مُوسَى فَقَالَ لَهُ أَنْتَ مِنِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى إِلَّا أَنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي وَ
زَوَّجَهُ ابْنَتَهُ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَأَحَلَّ لَهُ مِنْ مَسْجِدِهِ مَا حَلَّ لَهُ وَسَدَّ الْأَبْوَابَ
إِلَّا بَابَهُ ثُمَّ أَوْدَعَهُ عِلْمَهُ وَحِكْمَتَهُ فَقَالَ أَنَا مَدِينَةُ الْعِلْمِ وَعَلِيٌّ بَابُهَا فَمَنْ أَرَادَ الْمَدِينَةَ
وَالْحِكْمَةَ فَلْيَأْتِهَا مِنْ بَابِهَا ثُمَّ قَالَ أَنْتَ أَخِي وَوَصِيِّي وَوَارِثِي لَحْمُكَ مِنْ لَحْمِي وَدَمُكَ
مِنْ دَمِي وَسِلْمُكَ سِلْمِي وَحَرْبُكَ حَرْبِي وَالْإِيمَانُ مُخَالِطٌ لَحْمَكَ وَدَمَكَ كَمَا خَالَطَ لَحْمِي
وَدَمِي وَأَنْتَ غَدًا عَلَى الْحَوْضِ خَلِيفَتِي وَأَنْتَ تَقْضِي دَيْنِي وَتُنْجِزُ عِدَاتِي وَشِيعَتُكَ عَلَى
مَنَابِرَ مِنْ نُورٍ مُبْيَضَّةً وُجُوهُهُمْ حَوْلِي فِي الْجَنَّةِ وَهُمْ جِيرَانِي وَلَوْلَا أَنْتَ يَا عَلِيُّ لَمْ
يُعْرَفِ الْمُؤْمِنُونَ بَعْدِي وَكَانَ بَعْدَهُ هُدًى مِنَ الضَّلَالِ وَنُورًا مِنَ الْعَمَى وَحَبْلَ
اللَّهِ الْمَتِينَ وَصِرَاطَهُ الْمُسْتَقِيمَ لَا يُسْبَقُ بِقَرَابَةٍ فِي رَحِمٍ وَلَا بِسَابِقَةٍ فِي دِينٍ وَلَا يُلْحَقُ
فِي مَنْقَبَةٍ مِنْ مَنَاقِبِهِ يَحْذُو حَذْوَ الرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمَا وَآلِهِمَا وَيُقَاتِلُ عَلَى
التَّأْوِيلِ وَلَا تَأْخُذُهُ فِي اللَّهِ لَوْمَةُ لَائِمٍ قَدْ وَتَرَ فِيهِ صَنَادِيدَ الْعَرَبِ وَقَتَلَ أَبْطَالَهُمْ
وَنَاوَشَ ذُؤْبَانَهُمْ فَأَوْدَعَ قُلُوبَهُمْ أَحْقَادًا بَدْرِيَّةً وَخَيْبَرِيَّةً وَحُنَيْنِيَّةً وَغَيْرَهُنَّ
فَأَضَبَّتْ عَلَى عَدَاوَتِهِ وَأَكَبَّتْ عَلَى مُنَابَذَتِهِ حَتَّى قَتَلَ النَّاكِثِينَ وَالْقَاسِطِينَ
وَالْمَارِقِينَ وَلَمَّا قَضَى نَحْبَهُ وَقَتَلَهُ أَشْقَى الْآخِرِينَ يَتْبَعُ أَشْقَى الْأَوَّلِينَ لَمْ يُمْتَثَلْ
أَمْرُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي الْهَادِينَ بَعْدَ الْهَادِينَ وَالْأُمَّةُ مُصِرَّةٌ عَلَى
مَقْتِهِ مُجْتَمِعَةٌ عَلَى قَطِيعَةِ رَحِمِهِ وَإِقْصَاءِ وُلْدِهِ إِلَّا الْقَلِيلَ مِمَّنْ وَفَى لِرِعَايَةِ الْحَقِّ

فمنهم قتيل من قتل وسبي من سبي واقصي من اقصي وجرى القضاء لهم بما يرجى

له حسن المثوبة اذ كانت الارض لله يورثها من يشاء من عباده والعاقبة

للمتقين وسبحان ربنا ان كان وعد ربنا لمفعولا ولن يخلف الله وعده وهو

العزيز الحكيم فعلى الاطائب من اهل بيت محمد وعلي صلى الله عليهما وآلهما

فليبك الباكون واياهم فليندب النادبون ولمثلهم فلتذرف الدموع و

ليصرخ الصارخون ويضج الضاجون ويعج العاجون اين الحسن اين الحسين

اين ابناء الحسين صالح بعد صالح وصادق بعد صادق اين السبيل بعد السبيل

اين الخيرة بعد الخيرة اين الشموس الطالعة اين الاقمار المنيرة اين الانجم

الزاهرة اين اعلام الدين وقواعد العلم اين بقية الله التي لا تخلو من العترة

الهادية اين المعد لقطع دابر الظلمة اين المنتظر لاقامة الامت والعوج اين

المرتجى لازالة الجور والعدوان اين المدخر لتجديد الفرائض والسنن اين المتخير

لاعادة الملة والشريعة اين المؤمل لاحياء الكتاب وحدوده اين محيي معالم الدين

واهله اين قاصم شوكة المعتدين اين هادم ابنية الشرك والنفاق اين مبيد

اهل الفسوق والعصيان والطغيان اين حاصد فروع الغي والشقاق اين

طامس آثار الزيغ والاهواء اين قاطع حبائل الكذب والافتراء اين مبيد

العتاة والمردة اين مستأصل اهل العناد والتضليل والالحاد اين معز الاولياء

ومذل الاعداء اين جامع الكلمة على التقوى اين باب الله الذي منه يؤتى اين

وجه الله الذي اليه يتوجه الاولياء اين السبب المتصل بين الارض والسماء

اين صاحب يوم الفتح وناشر راية الهدى اين مؤلف شمل الصلاح والرضا

اين الطالب بذحول الانبياء وابناء الانبياء اين الطالب بدم المقتول بكربلا

أَيْنَ الْمَنْصُورُ عَلَى مَنِ اعْتَدَى عَلَيْهِ وَافْتَرَى أَيْنَ الْمُضْطَرُّ الَّذِي يُجَابُ إِذَا دَعَا
أَيْنَ صَدْرُ الْخَلَائِقِ ذُو الْبِرِّ وَالتَّقْوَى أَيْنَ ابْنُ النَّبِيِّ الْمُصْطَفَى وَابْنُ عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى
وَابْنُ خَدِيجَةَ الْغَرَّاءِ وَابْنُ فَاطِمَةَ الْكُبْرَى بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي وَنَفْسِي لَكَ الْوِقَاءُ وَ
الْحِمَى يَا ابْنَ السَّادَةِ الْمُقَرَّبِينَ يَا ابْنَ النُّجَبَاءِ الْأَكْرَمِينَ يَا ابْنَ الْهُدَاةِ الْمَهْدِيِّينَ
يَا ابْنَ الْخِيَرَةِ الْمُهَذَّبِينَ يَا ابْنَ الْغَطَارِفَةِ الْأَنْجَبِينَ يَا ابْنَ الْأَطَائِبِ الْمُطَهَّرِينَ
يَا ابْنَ الْخَضَارِمَةِ الْمُنْتَجَبِينَ يَا ابْنَ الْقَمَاقِمَةِ الْأَكْرَمِينَ يَا ابْنَ الْبُدُورِ الْمُنِيرَةِ
يَا ابْنَ السُّرُجِ الْمُضِيئَةِ يَا ابْنَ الشُّهُبِ الثَّاقِبَةِ يَا ابْنَ الْأَنْجُمِ الزَّاهِرَةِ يَا ابْنَ السُّبُلِ
الْوَاضِحَةِ يَا ابْنَ الْأَعْلَامِ اللَّائِحَةِ يَا ابْنَ الْعُلُومِ الْكَامِلَةِ يَا ابْنَ السُّنَنِ الْمَشْهُورَةِ يَا ابْنَ
الْمَعَالِمِ الْمَأْثُورَةِ يَا ابْنَ الْمُعْجِزَاتِ الْمَوْجُودَةِ يَا ابْنَ الدَّلَائِلِ الْمَشْهُودَةِ يَا ابْنَ الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ
يَا ابْنَ النَّبَإِ الْعَظِيمِ يَا ابْنَ مَنْ هُوَ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَى اللَّهِ عَلِيٌّ حَكِيمٌ يَا ابْنَ الْآيَاتِ وَ
الْبَيِّنَاتِ يَا ابْنَ الدَّلَائِلِ الظَّاهِرَاتِ يَا ابْنَ الْبَرَاهِينِ الْوَاضِحَاتِ الْبَاهِرَاتِ يَا ابْنَ الْحُجَجِ
الْبَالِغَاتِ يَا ابْنَ النِّعَمِ السَّابِغَاتِ يَا ابْنَ طه وَالْمُحْكَمَاتِ يَا ابْنَ يس وَالذَّارِيَاتِ
يَا ابْنَ الطُّورِ وَالْعَادِيَاتِ يَا ابْنَ مَنْ دَنَا فَتَدَلَّى فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى دُنُوّاً
وَاقْتِرَاباً مِنَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى لَيْتَ شِعْرِي أَيْنَ اسْتَقَرَّتْ بِكَ النَّوَى بَلْ أَيُّ أَرْضٍ تُقِلُّكَ
أَوْ ثَرَى أَبِرَضْوَى أَوْ غَيْرِهَا أَمْ ذِي طُوًى عَزِيزٌ عَلَيَّ أَنْ أَرَى الْخَلْقَ وَلَا تُرَى وَلَا
أَسْمَعُ لَكَ حَسِيساً وَلَا نَجْوَى عَزِيزٌ عَلَيَّ أَنْ تُحِيطَ بِكَ دُونِيَ الْبَلْوَى وَلَا يَنَالُكَ
مِنِّي ضَجِيجٌ وَلَا شَكْوَى بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ مُغَيَّبٍ لَمْ يَخْلُ مِنَّا بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ نَازِحٍ مَا نَزَحَ
عَنَّا بِنَفْسِي أَنْتَ أُمْنِيَّةُ شَائِقٍ يَتَمَنَّى مِنْ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ ذَكَرَا فَحَنَّا بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ عَقِيدِ
عِزٍّ لَا يُسَامَى بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ أَثِيلِ مَجْدٍ لَا يُجَارَى بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ تِلَادِ نِعَمٍ لَا تُضَاهَى
بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ نَصِيفِ شَرَفٍ لَا يُسَاوَى إِلَى مَتَى أَحَارُ فِيكَ يَا مَوْلَايَ وَإِلَى مَتَى

لا اله الا الله وحده لا شريك له
وان محمدا صلى الله عليه
وآله عبده ورسوله و
انه معشر جميع الانبياء و
الرسل عليهم السلام و
ان عليا ولي الله والامام
وان الائمة من ولده
الحسن والحسين و علي
بن الحسين و محمد بن
علي و جعفر بن محمد
و موسى بن جعفر و علي
بن موسى و محمد بن علي
و علي بن محمد و الحسن
بن علي و القائم الحجة
عليهم السلام و ان الجنة
حق و ان النار حق و ان الساعة
آتية لا ريب فيها
وان الله

وای خطاب اصف فیك وای نجوی عزیز علی ان اجاب دونك واناغی عزیز علی
ان ابكیك ویخذلك الوری عزیز علی ان یجری علیك دونهم ما جری هل من
معین فاطیل معه العویل والبكاء هل من جزوع فاساعد جزعه اذا خلا هل
قذیت عین فساعدتها عینی علی القذی هل الیك یا ابن احمد سبیل فتلقی هل
یتصل یومنا منك بغده فنحظی متی نرد مناهلك الرویة فنروی متی ننتفع من
عذب مائك فقد طال الصدی متی نغادیك ونراوحك فنقر عینا متی
ترانا ونراك وقد نشرت لواء النصر تری اترانا نحف بك وانت تام الملا وقد
ملات الارض عدلا واذقت اعداءك هوانا وعقابا وابرت العتاة وجحدة
الحق وقطعت دابر المتكبرین واجتثثت اصول الظالمین ونحن نقول الحمد لله رب
العالمین اللهم انت كشاف الكرب والبلوی والیك استعدی فعندك العدوی
وانت رب الآخرة والدنیا فاغث یا غیاث المستغیثین عبیدك المبتلی واره
سیده یا شدید القوی وازل عنه به الاسی والجوی وبرد غلیله یا من علی
العرش استوی ومن الیه الرجعی والمنتهی اللهم ونحن عبیدك التائقون الی
ولیك المذكر بك وبنبیك خلقته لنا عصمة وملاذا واقمته لنا قواما ومعاذا
وجعلته للمؤمنین منا اماما فبلغه منا تحیة وسلاما وزدنا بذلك یا رب اكراما
واجعل مستقره لنا مستقرا ومقاما واتمم نعمتك بتقدیمك ایاه امامنا حتی
توردنا جنانك ومرافقة الشهداء من خلصائك اللهم صل علی محمد وآل محمد
وصل علی محمد جده ورسولك السید الاكبر وعلی ابیه السید الاصغر وجدته
الصدیقة الكبری فاطمة بنت محمد وعلی من اصطفیت من آبائه البررة وعلیه
افضل واكمل واتم وادوم واكثر واوفر ما صلیت علی احد من اصفیائك

وَخَيْرِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَصَلِّ عَلَيْهِ صَلوٰةً لَا غَايَةَ لِعَدَدِهَا وَلَا نِهَايَةَ لِمَدَدِهَا
وَلَا نَفَادَ لِأَمَدِهَا اَللّٰهُمَّ وَاَقِمْ بِهِ الْحَقَّ وَاَدْحِضْ بِهِ الْبَاطِلَ وَاَدِلْ بِهِ اَوْلِيَائَكَ
وَاَذْلِلْ بِهِ اَعْدَائَكَ وَصِلِ اللّٰهُمَّ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ وُصْلَةً تُؤَدِّيْ اِلٰى مُرَافَقَةِ سَلَفِهِ
وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ يَاْخُذُ بِحُجْزَتِهِمْ وَيَمْكُثُ فِيْ ظِلِّهِمْ وَاَعِنَّا عَلٰى تَاْدِيَةِ حُقُوْقِهِ اِلَيْهِ
وَالْاِجْتِهَادِ فِيْ طَاعَتِهِ وَاجْتِنَابِ مَعْصِيَتِهِ وَامْنُنْ عَلَيْنَا بِرِضَاهُ وَهَبْ لَنَا رَاْفَتَهُ
وَرَحْمَتَهُ وَدُعَائَهُ وَخَيْرَهُ مَا نَنَالُ بِهِ سَعَةً مِنْ رَحْمَتِكَ وَفَوْزًا عِنْدَكَ وَ
اجْعَلْ صَلوٰتَنَا بِهِ مَقْبُوْلَةً وَذُنُوْبَنَا بِهِ مَغْفُوْرَةً وَدُعَائَنَا بِهِ مُسْتَجَابًا وَاجْعَلْ
اَرْزَاقَنَا بِهِ مَبْسُوْطَةً وَهُمُوْمَنَا بِهِ مَكْفِيَّةً وَحَوَائِجَنَا بِهِ مَقْضِيَّةً وَاَقْبِلْ
اِلَيْنَا بِوَجْهِكَ الْكَرِيْمِ وَاقْبَلْ تَقَرُّبَنَا اِلَيْكَ وَانْظُرْ اِلَيْنَا نَظْرَةً رَحِيْمَةً نَسْتَكْمِلُ
بِهَا الْكَرَامَةَ عِنْدَكَ ثُمَّ لَا تَصْرِفْهَا عَنَّا بِجُوْدِكَ وَاسْقِنَا مِنْ حَوْضِ جَدِّهِ صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَاٰلِهِ بِكَاْسِهِ وَبِيَدِهِ رَيًّا رَوِيًّا هَنِيْئًا سَائِغًا لَا ظَمَاَ بَعْدَهُ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ

پس نماز زیارت بجا میآوری بنحویکه گذشت و دعا میکنی بآنچه خواهی که باجابت خواهد رسید ان شاء الله

امر دوم زیارتیست که هر روز بعد از نماز صبح مولای ما صاحب الزمان علیه السلام بآن زیارت کرده میشود و آن زیارت این است اَللّٰهُمَّ بَلِّغْ مَوْلَايَ صَاحِبَ الزَّمَانِ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِ
عَنْ جَمِيْعِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِيْ مَشَارِقِ الْاَرْضِ وَمَغَارِبِهَا وَبَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَ
سَهْلِهَا وَجَبَلِهَا حَيِّهِمْ وَمَيِّتِهِمْ وَعَنْ وَالِدَيَّ وَوُلْدِيْ وَعَنِّيْ مِنَ الصَّلَوَاتِ وَالتَّحِيَّاتِ
زِنَةَ عَرْشِ اللّٰهِ وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ وَمُنْتَهٰى رِضَاهُ وَعَدَدَ مَا اَحْصَاهُ كِتَابُهُ وَاَحَاطَ بِهِ
عِلْمُهُ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اُجَدِّدُ لَهُ فِيْ هٰذَا الْيَوْمِ وَفِيْ كُلِّ يَوْمٍ عَهْدًا وَعَقْدًا وَبَيْعَةً
فِيْ رَقَبَتِيْ اَللّٰهُمَّ كَمَا شَرَّفْتَنِيْ بِهٰذَا التَّشْرِيْفِ وَفَضَّلْتَنِيْ بِهٰذِهِ الْفَضِيْلَةِ وَخَصَصْتَنِيْ
بِهٰذِهِ النِّعْمَةِ فَصَلِّ عَلٰى مَوْلَايَ وَسَيِّدِيْ صَاحِبِ الزَّمَانِ وَاجْعَلْنِيْ مِنْ اَنْصَارِهِ وَ

نصب کتاب کذارند

بالحق وان عليا وليك الله والخليفة من بعد رسول الله صلى الله عليه وآله ومستخلفه في امته مؤديا لامر ربه تبارك وتعالى وان فاطمة بنت رسول الله وابنيها الحسن والحسين ابنا رسول الله وسبطاه وامام الهدى وقادة الرحمة وان عليا ومحمدا وجعفرا وموسى وعليا ومحمدا وعليا والحسن والحجة عليهم السلام ائمة وقادة ودعاة الى الله جل وعلا وحجة على عباده يا شهود ای فلان وای فلان که نام برده شد ابد بر این نوشته ثابت کنید برای من این

أَشْيَاعِهِ وَالذَّابِّينَ عَنْهُ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُسْتَشْهَدِينَ بَيْنَ يَدَيْهِ طَائِعاً غَيْرَ مُكْرَهٍ
فِي الصَّفِّ الَّذِي نَعَتَّ أَهْلَهُ فِي كِتَابِكَ فَقُلْتَ صَفّاً كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ عَلَى
طَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ وَآلِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اللَّهُمَّ هَذِهِ بَيْعَةٌ لَهُ فِي عُنُقِي إِلَى
يَوْمِ الْقِيَامَةِ مؤلف گوید که علامهٔ مجلسی در بحار فرموده که من در بعض کتب قدیمه دیدم که بعد از
این زیارت دست راست را بدست چپ بزند مثل زدن در بیعت و بدان نیز که ما در اعمال سرداب مقدس
چهار زیارت نقل کردیم و این زیارت پنجم ما محسوب میشود (زیارات) و در باب اول در ذکر زیارات جمیع
ائمه طاهرین در ایام هفته نیز زیارتی برای آنحضرت نقل کردیم که در روزهای جمعه بآن نیز زیارت کرده شود

امر ششم دعای عهد است از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که چهل صباح این عهد را بخواند
از یاوران قائم ما باشد و اگر پیش از ظهور آنحضرت بمیرد خدا او را از قبر بیرون آورد که در خدمت
آنحضرت باشد و حقتعالی بهر کلمه هزار حسنه او را کرامت فرماید و هزار گناه از او محو کند و آن عهد
اینست اللَّهُمَّ رَبَّ النُّورِ الْعَظِيمِ وَرَبَّ الْكُرْسِيِّ الرَّفِيعِ وَرَبَّ الْبَحْرِ الْمَسْجُورِ وَمُنْزِلَ
التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ وَرَبَّ الظِّلِّ وَالْحَرُورِ وَمُنْزِلَ الْقُرْآنِ (الْفُرْقَانِ) الْعَظِيمِ
وَرَبَّ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ
الْكَرِيمِ وَبِنُورِ وَجْهِكَ الْمُنِيرِ وَمُلْكِكَ الْقَدِيمِ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي
أَشْرَقَتْ بِهِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرَضُونَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي يَصْلَحُ بِهِ الْأَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ
يَا حَيّاً قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ وَيَا حَيّاً بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ وَيَا حَيّاً حِينَ لَا حَيَّ يَا مُحْيِيَ الْمَوْتَى وَمُمِيتَ
الْأَحْيَاءِ يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ بَلِّغْ مَوْلَانَا الْإِمَامَ الْهَادِيَ الْمَهْدِيَّ
الْقَائِمَ بِأَمْرِكَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَى آبَائِهِ الطَّاهِرِينَ عَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا سَهْلِهَا وَجَبَلِهَا وَبَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَعَنِّي وَعَنْ وَالِدَيَّ
مِنَ الصَّلَوَاتِ زِنَةَ عَرْشِ اللَّهِ وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ وَمَا أَحْصَاهُ عِلْمُهُ وَأَحَاطَ بِهِ كِتَابُهُ
اللَّهُمَّ إِنِّي أُجَدِّدُ لَهُ فِي صَبِيحَةِ يَوْمِي هَذَا وَمَا عِشْتُ مِنْ أَيَّامِي عَهْداً وَعَقْداً وَ

بَیْعَةً لَهُ فِی عُنُقِی لَا اَحُولُ عَنْهَا وَ لَا اَزُولُ اَبَداً اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِی مِنْ اَنْصَارِهِ وَ
اَعْوَانِهِ وَ الذَّابِّینَ عَنْهُ وَ الْمُسَارِعِینَ اِلَیْهِ فِی قَضَاءِ حَوَائِجِهِ وَ الْمُمْتَثِلِینَ لِاَوَامِرِهِ
وَ الْمُحَامِینَ عَنْهُ وَ السَّابِقِینَ اِلَی اِرَادَتِهِ وَ الْمُسْتَشْهَدِینَ بَیْنَ یَدَیْهِ اَللّٰهُمَّ
اِنْ حَالَ بَیْنِی وَ بَیْنَهُ الْمَوْتُ الَّذِی جَعَلْتَهُ عَلَی عِبَادِكَ حَتْماً مَقْضِیّاً فَاَخْرِجْنِی
مِنْ قَبْرِی مُؤْتَزِراً كَفَنِی شَاهِراً سَیْفِی مُجَرِّداً قَنَاتِی مُلَبِّیاً دَعْوَةَ الدَّاعِی فِی الْحَاضِرِ وَ الْبَادِی
اَللّٰهُمَّ اَرِنِی الطَّلْعَةَ الرَّشِیدَةَ وَ الْغُرَّةَ الْحَمِیدَةَ وَ اكْحُلْ نَاظِرِی بِنَظْرَةٍ مِنِّی
اِلَیْهِ وَ عَجِّلْ فَرَجَهُ وَ سَهِّلْ مَخْرَجَهُ وَ اَوْسِعْ مَنْهَجَهُ وَ اسْلُكْ بِی مَحَجَّتَهُ وَ اَنْفِذْ اَمْرَهُ وَ
اشْدُدْ اَزْرَهُ وَ اعْمُرِ اللّٰهُمَّ بِهِ بِلَادَكَ وَ اَحْیِ بِهِ عِبَادَكَ فَاِنَّكَ قُلْتَ وَ قَوْلُكَ
الْحَقُّ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِی الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ اَیْدِی النَّاسِ فَاَظْهِرِ اللّٰهُمَّ لَنَا وَلِیَّكَ وَ
ابْنَ بِنْتِ نَبِیِّكَ الْمُسَمّٰی بِاسْمِ رَسُولِكَ حَتّٰی لَا یَظْفَرَ بِشَیْءٍ مِنَ الْبَاطِلِ اِلَّا مَزَّقَهُ وَ یُحِقَّ
الْحَقَّ وَ یُحَقِّقَهُ وَ اجْعَلْهُ اللّٰهُمَّ مَفْزَعاً لِمَظْلُومِ عِبَادِكَ وَ نَاصِراً لِمَنْ لَا یَجِدُ لَهُ نَاصِراً
غَیْرَكَ وَ مُجَدِّداً لِمَا عُطِّلَ مِنْ اَحْكَامِ كِتَابِكَ وَ مُشَیِّداً لِمَا وَرَدَ مِنْ اَعْلَامِ دِینِكَ وَ
سُنَنِ نَبِیِّكَ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ اجْعَلْهُ اللّٰهُمَّ مِمَّنْ حَصَّنْتَهُ مِنْ بَأْسِ الْمُعْتَدِینَ
اَللّٰهُمَّ وَ سُرَّ نَبِیَّكَ مُحَمَّداً صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ بِرُؤْیَتِهِ وَ مَنْ تَبِعَهُ عَلَی دَعْوَتِهِ
وَ ارْحَمِ اسْتِكَانَتَنَا بَعْدَهُ اَللّٰهُمَّ اكْشِفْ هٰذِهِ الْغُمَّةَ عَنْ هٰذِهِ الْاُمَّةِ بِحُضُورِهِ وَ
عَجِّلْ لَنَا ظُهُورَهُ اِنَّهُمْ یَرَوْنَهُ بَعِیداً وَ نَرَاهُ قَرِیباً بِرَحْمَتِكَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ پس سه
دست بر ران راست خود میزنی و در هر مرتبه میگوئی اَلْعَجَلَ الْعَجَلَ یَا مَوْلَایَ یَا صَاحِبَ الزَّمَانِ

امر چهارم سید بن طاوس فرموده که چون خواستی مرخص شوی از حرم شریف العسکریین برگرد
بسوی سرداب منیف و نماز کن در آن هرچه بخواهی پس بایست رو بقبله و بگو اَللّٰهُمَّ ادْفَعْ عَنْ
وَلِیِّكَ و این دعا را تا آخر ذکر نموده آنگاه فرموده پس بخوان خدا را بسیار و برگرد با سعادت ان شاء الله
مؤلف گوید که شیخ در مصباح این دعا را در اعمال روز جمعه از حضرت امام رضا علیه السلام نقل کرده و ما نیز

بخوانند سورهٔ یس و صافات و آیات
در ذکر کند ... و تلقین
کند او را شهادتین و اقرار
به ائمه اثنا عشر علیهم السلام
و تلقین کند او را کلمات فرج
لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْحَلِیمُ الْكَرِیمُ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْعَلِیُّ الْعَظِیمُ
سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ السَّمٰوَاتِ
السَّبْعِ وَ رَبِّ الْاَرَضِینَ
السَّبْعِ وَ مَا فِیهِنَّ وَ مَا بَیْنَهُنَّ
وَ مَا تَحْتَهُنَّ وَ رَبِّ الْعَرْشِ
الْعَظِیمِ وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ
الْعَالَمِینَ وَ الصَّلٰوةُ عَلٰی
مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّیِّبِینَ
و حایض نزد او نروند و جنب
و حایض چون از دنیا
گذشت ... خواهانند
... و بکشند ...
هم گذارند ... و
بکشند

این دعا را بنحوی که شیخ از المختصر نقل کرده نقل مینمائیم فرموده روایت کرده یونس بن عبدالرحمن که
حضرت امام رضا علیه السلام امر میفرمودند بدعا کردن از برای حضرت صاحب الامر علیه السلام باین دعا

اَللّٰهُمَّ ادْفَعْ عَنْ وَلِيِّكَ وَخَلِيفَتِكَ وَحُجَّتِكَ عَلىٰ خَلْقِكَ وَلِسانِكَ الْمُعَبِّرِ عَنْكَ
النّاطِقِ بِحِكْمَتِكَ وَعَيْنِكَ النّاظِرَةِ بِإِذْنِكَ وَشاهِدِكَ عَلىٰ عِبادِكَ الْجَحْجاحِ
الْمُجاهِدِ الْعائِذِ بِكَ الْعابِدِ عِنْدَكَ وَأَعِذْهُ مِنْ شَرِّ جَمِيعِ ما خَلَقْتَ وَبَرَأْتَ وَ
أَنْشَأْتَ وَصَوَّرْتَ وَاحْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمالِهِ
وَمِنْ فَوْقِهِ وَمِنْ تَحْتِهِ بِحِفْظِكَ الَّذِي لا يَضِيعُ مَنْ حَفِظْتَهُ بِهِ وَاحْفَظْ فِيهِ
رَسُولَكَ وَآباءَهُ أَئِمَّتَكَ وَدَعائِمَ دِينِكَ وَاجْعَلْهُ فِي وَدِيعَتِكَ الَّتِي لا تَضِيعُ
وَفِي جِوارِكَ الَّذِي لا يُخْفَرُ وَفِي مَنْعِكَ وَعِزِّكَ الَّذِي لا يُقْهَرُ وَآمِنْهُ بِأَمانِكَ
الْوَثِيقِ الَّذِي لا يُخْذَلُ مَنْ آمَنْتَهُ بِهِ وَاجْعَلْهُ فِي كَنَفِكَ الَّذِي لا يُرامُ مَنْ كانَ
فِيهِ وَانْصُرْهُ بِنَصْرِكَ الْعَزِيزِ وَأَيِّدْهُ بِجُنْدِكَ الْغالِبِ وَقَوِّهِ بِقُوَّتِكَ وَأَرْدِفْهُ
بِمَلائِكَتِكَ وَوالِ مَنْ والاهُ وَعادِ مَنْ عاداهُ وَأَلْبِسْهُ دِرْعَكَ الْحَصِينَةَ وَ
حُفَّهُ بِالْمَلائِكَةِ حَفّاً اَللّٰهُمَّ اشْعَبْ بِهِ الصَّدْعَ وَارْتُقْ بِهِ الْفَتْقَ وَأَمِتْ بِهِ
الْجَوْرَ وَأَظْهِرْ بِهِ الْعَدْلَ وَزَيِّنْ بِطُولِ بَقائِهِ الْأَرْضَ وَأَيِّدْهُ بِالنَّصْرِ وَانْصُرْهُ
بِالرُّعْبِ وَقَوِّ ناصِرِيهِ وَاخْذُلْ خاذِلِيهِ وَدَمْدِمْ مَنْ نَصَبَ لَهُ وَدَمِّرْ مَنْ غَشَّهُ
وَاقْتُلْ بِهِ جَبابِرَةَ الْكُفْرِ وَعُمُدَهُ وَدَعائِمَهُ وَاقْصِمْ بِهِ رُؤُوسَ الضَّلالَةِ وَشارِعَةَ
الْبِدَعِ وَمُمِيتَةَ السُّنَّةِ وَمُقَوِّيَةَ الْباطِلِ وَذَلِّلْ بِهِ الْجَبّارِينَ وَأَبِرْ بِهِ الْكافِرِينَ
وَجَمِيعَ الْمُلْحِدِينَ فِي مَشارِقِ الْأَرْضِ وَمَغارِبِها وَبَرِّها وَبَحْرِها وَسَهْلِها وَ
جَبَلِها حَتّىٰ لا تَدَعَ مِنْهُمْ دَيّاراً وَلا تُبْقِيَ لَهُمْ آثاراً اَللّٰهُمَّ طَهِّرْ مِنْهُمْ بِلادَكَ
وَاشْفِ مِنْهُمْ عِبادَكَ وَأَعِزَّ بِهِ الْمُؤْمِنِينَ وَأَحْيِ بِهِ سُنَنَ الْمُرْسَلِينَ وَدارِسَ

تا فقهائشان در دینشان بیناتر شوند
و شرایع کنند در تحصیل آن
او در کفن واجب او و ازار که
لنگ و پیراهن و ازار که سرتاسر
تا سینه تا ناف بپوشاند و مستحب است
تا زانو و ازار بپوشاند و از ناف
تا پا بپوشاند و ازار را بپوشاند
بپوشاند و ازار کند یا بپوشاند
و نگاه کند بالای آن
بپوشاند بالای آن تا پاهای آن
و مستحب است که عمامه او
عمامه برای او و مقنعه
تحصیل کنند آنچه بپوشاند
از کفن و آنچه بالا و بزرگتر
بالای آن و افضل آن و سلطان
در عرض و ابلغ و افضل آن
بجهت بیشتر و آنچه ممکن
است که ممکن است
کنند

حُكْمَ النَّبِيِّينَ وَجَدِّدْ بِهِ مَا امْتَحَى مِنْ دِينِكَ وَبُدِّلَ مِنْ حُكْمِكَ حَتَّى تُعِيدَ دِينَكَ
بِهِ وَعَلَى يَدَيْهِ جَدِيداً غَضّاً مَحْضاً صَحِيحاً لاَ عِوَجَ فِيهِ وَلاَ بِدْعَةَ مَعَهُ وَحَتَّى
تُنِيرَ بِعَدْلِهِ ظُلَمَ الْجَوْرِ وَتُطْفِئَ بِهِ نِيرَانَ الْكُفْرِ وَتُوضِحَ بِهِ مَعَاقِدَ الْحَقِّ وَمَجْهُولَ
الْعَدْلِ فَإِنَّهُ عَبْدُكَ الَّذِي اسْتَخْلَصْتَهُ لِنَفْسِكَ وَاصْطَفَيْتَهُ عَلَى غَيْبِكَ وَ
عَصَمْتَهُ مِنَ الذُّنُوبِ وَبَرَّأْتَهُ مِنَ الْعُيُوبِ وَطَهَّرْتَهُ مِنَ الرِّجْسِ وَسَلَّمْتَهُ مِنَ الدَّنَسِ
اللَّهُمَّ فَإِنَّا نَشْهَدُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَوْمَ حُلُولِ الطَّامَّةِ أَنَّهُ لَمْ يُذْنِبْ ذَنْباً وَلاَ
أَتَى حُوباً وَلَمْ يَرْتَكِبْ مَعْصِيَةً وَلَمْ يُضَيِّعْ لَكَ طَاعَةً وَلَمْ يَهْتِكْ لَكَ حُرْمَةً وَلَمْ
يُبَدِّلْ لَكَ فَرِيضَةً وَلَمْ يُغَيِّرْ لَكَ شَرِيعَةً وَأَنَّهُ الْهَادِي الْمُهْتَدِي الطَّاهِرُ التَّقِيُّ
النَّقِيُّ الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ اللَّهُمَّ أَعْطِهِ فِي نَفْسِهِ وَأَهْلِهِ وَوَلَدِهِ وَذُرِّيَّتِهِ وَأُمَّتِهِ
وَجَمِيعِ رَعِيَّتِهِ مَا تُقِرُّ بِهِ عَيْنَهُ وَتَسُرُّ بِهِ نَفْسَهُ وَتَجْمَعُ لَهُ مُلْكَ الْمَمْلَكَاتِ كُلِّهَا
قَرِيبِهَا وَبَعِيدِهَا وَعَزِيزِهَا وَذَلِيلِهَا حَتَّى تُجْرِيَ حُكْمَهُ عَلَى كُلِّ حُكْمٍ وَتَغْلِبَ
بِحَقِّهِ كُلَّ بَاطِلٍ اللَّهُمَّ اسْلُكْ بِنَا عَلَى يَدَيْهِ مِنْهَاجَ الْهُدَى وَالْمَحَجَّةَ الْعُظْمَى وَ
الطَّرِيقَةَ الْوُسْطَى الَّتِي يَرْجِعُ إِلَيْهَا الْغَالِي وَيَلْحَقُ بِهَا التَّالِي وَقَوِّنَا عَلَى طَاعَتِهِ وَثَبِّتْنَا
عَلَى مُشَايَعَتِهِ وَامْنُنْ عَلَيْنَا بِمُتَابَعَتِهِ وَاجْعَلْنَا فِي حِزْبِهِ الْقَوَّامِينَ بِأَمْرِهِ الصَّابِرِينَ
مَعَهُ الطَّالِبِينَ رِضَاكَ بِمُنَاصَحَتِهِ حَتَّى تَحْشُرَنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي أَنْصَارِهِ وَأَعْوَانِهِ وَ
مُقَوِّيَةِ سُلْطَانِهِ اللَّهُمَّ وَاجْعَلْ ذَلِكَ لَنَا خَالِصاً مِنْ كُلِّ شَكٍّ وَشُبْهَةٍ وَرِيَاءٍ
وَسُمْعَةٍ حَتَّى لاَ نَعْتَمِدَ بِهِ غَيْرَكَ وَلاَ نَطْلُبَ بِهِ إِلاَّ وَجْهَكَ وَحَتَّى تُحِلَّنَا مَحَلَّهُ وَ
تَجْعَلَنَا فِي الْجَنَّةِ مَعَهُ وَأَعِذْنَا مِنَ السَّآمَةِ وَالْكَسَلِ وَالْفَتْرَةِ وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ تَنْتَصِرُ
بِهِ لِدِينِكَ وَتُعِزُّ بِهِ نَصْرَ وَلِيِّكَ وَلاَ تَسْتَبْدِلْ بِنَا غَيْرَنَا فَإِنَّ اسْتِبْدَالَكَ بِنَا غَيْرَنَا
عَلَيْكَ يَسِيرٌ وَهُوَ عَلَيْنَا كَبِيرٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى وُلاَةِ عَهْدِهِ وَالْأَئِمَّةِ مِنْ بَعْدِهِ وَ

در زیارات است که بگوید در
همه گفتها یعنی به هر جا [illegible]
فلان: يَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلٰهَ
إِلاَّ اللّٰهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ
لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّداً رَسُولُ اللّٰهِ
وَأَنَّ عَلِيّاً أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ
وَالْأَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِهِ (و بعد
نامهای امامان را ذکر کند)
(پس بگوید) أَئِمَّةُ
الْهُدَى الْأَبْرَارُ (و بگوید
[illegible] امام حسین علیه السلام
یا بانگ کند و [illegible]
و تا بعد غسل [illegible]
بغسل اول [illegible]
[illegible]
غسل جنابت [illegible]
اول [illegible]
سه مرتبه [illegible]
[illegible]

بَلِّغْهُمْ آمالَهُمْ وَزِدْ فِي آجالِهِمْ وَاَعِزَّ نَصْرَهُمْ وَتَمِّمْ لَهُمْ ما اَسْنَدْتَ اِلَيْهِمْ مِنْ اَمْرِكَ لَهُمْ وَثَبِّتْ دَعائِمَهُمْ وَاجْعَلْنا لَهُمْ اَعْواناً وَعَلى دينِكَ اَنْصاراً فَاِنَّهُمْ مَعادِنُ كَلِماتِكَ وَخُزّانُ عِلْمِكَ وَاَرْكانُ تَوْحيدِكَ وَدَعائِمُ دينِكَ وَوُلاةُ اَمْرِكَ وَخالِصَتُكَ مِنْ عِبادِكَ وَصَفْوَتُكَ مِنْ خَلْقِكَ وَاَوْلِياؤُكَ وَسَلائِلُ اَوْلِيائِكَ وَصَفْوَةُ اَوْلادِ نَبِيِّكَ وَالسَّلامُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ

﴿ فصل ﴾

در زیارات جامعه و دعائی که بعد از زیارات خوانده میشود و صلوات بر حجج طاهره علیهم السلام و محتوی بر چند مقام است

﴿ مقام اول ﴾ در زیارات جامعه که هر امامی

را بآن زیارت میتوان نمود و آنها بسیار است و ما بذکر چند زیارت از آنها اکتفا مینمائیم زیارت اول شیخ صدوق در کتاب من لا یحضره الفقیه روایت نموده که از حضرت امام رضا علیه السلام سؤال کردند دربارهٔ آمدن بنزد قبر امام موسی علیه السلام فرمودند که نماز بگذار در مسجدهائی که در اطراف قبر آنحضرت است و مجزی است در همه مواضع یعنی در زیارت هر یک از ائمه علیهم السلام یا مطلق مزارهای شریفه مقدسه مانند مزار اولاد انبیاء و مقابر اوصیاء علیهم السلام کما هو الظاهر اینکه بگوئی اَلسَّلامُ عَلى اَوْلِياءِ اللهِ وَاَصْفِيائِهِ اَلسَّلامُ عَلى اُمَناءِ اللهِ وَاَحِبّائِهِ اَلسَّلامُ عَلى اَنْصارِ اللهِ وَخُلَفائِهِ اَلسَّلامُ عَلى مَحالِّ مَعْرِفَةِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلى مَساكِنِ ذِكْرِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلى مُظْهِري اَمْرِ اللهِ وَنَهْيِهِ اَلسَّلامُ عَلَى الدُّعاةِ اِلَى اللهِ اَلسَّلامُ عَلَى الْمُسْتَقِرّينَ في مَرْضاتِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَى الْمُخْلِصينَ في طاعَةِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَى الاَدِلاّءِ عَلَى اللهِ اَلسَّلامُ عَلَى الَّذينَ مَنْ والاهُمْ فَقَدْ والَى اللهَ وَمَنْ عاداهُمْ فَقَدْ عادَى اللهَ وَمَنْ عَرَفَهُمْ فَقَدْ عَرَفَ اللهَ وَمَنْ جَهِلَهُمْ فَقَدْ جَهِلَ اللهَ وَمَنِ اعْتَصَمَ بِهِمْ فَقَدِ اعْتَصَمَ بِاللهِ وَمَنْ تَخَلّى مِنْهُمْ فَقَدْ تَخَلّى مِنَ اللهِ عَزَّوَجَلَّ وَاُشْهِدُ اللهَ اَنّي سِلْمٌ لِمَنْ سالَمْتُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حارَبْتُمْ مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَعَلانِيَتِكُمْ مُفَوِّضٌ في ذلِكَ كُلِّهِ اِلَيْكُمْ لَعَنَ اللهُ عَدُوَّ آلِ مُحَمَّدٍ مِنَ الْجِنِّ وَالاِنْسِ وَاَبْرَأُ اِلَى اللهِ مِنْهُمْ وَ

اثنای آن سر شروع بغسل نماید
سه مرتبه آب بکف دست بر سر بریزد
پس سه مرتبه آب بر طرف راست و بعد طرف
چپ بریزد و بعد دست بر جمیع بدن بکشد
خود را بر جمیع بدن بکشد تا آب برسد
آنکه بشسته شود تمام بدن و باید
آنکه تحویل بدهد ظرفها را تا آنکه بگیرد
بعد وضو بگیرد در آن یکی از ظرفها
و بعد از آن در آن آب یک کف
ثم غسل کند هر جا را و بریزد
شانه غسل بجا آورد بعد نیز بعد از آن
نعم آب را بریزد و غسل
ثم آب خالص بر آن تمام را بریزد
ثم بعد تمام بدن را بشوید
غسل و شستن تمام بدن غسل تمام است
و بگوید در بعد از غسل: عفواً عفواً
اللهم طهر قلبی و اشرح لی صدری
و چون از غسل فارغ شود

صلی الله علی محمد وآله و این زیارت در کتاب کافی و تهذیب و کامل الزیاره نقل شده و در همه کتب بعد از اتمام زیارت مذکور است که این بعض این کلمات که ذکر شد مجزی است در همه زیارتها و بسیار صلوات فرستادن بر محمد و آل محمد علیهم السلام و نام بردن یک یک ایشان را با نامهای ایشان و بیزاری جستن از دشمنان ایشان و اختیار نمائی هر دعائی را که خواهی از برای خود و مؤمنین و مؤمنات مؤلف گوید که ظاهر آنست که تتمه مذکوره جزء حدیث بوده باشد بر تقدیری که عبارت بعضی از محدثین باشد چون اعاظم مشایخ حدیث چنین فهمیده اند که در همه زیارتها کافی است چنانچه ظاهر اول حدیث بر آن دلالت دارد و در باب زیارات جامعه نقل نموده اند و الفاظ زیارت همه از صفات جامعه است که اختصاص ببعضی ندارد بنابراین خاطر از جامعه بودن این زیارت جمع و خواندن آن در همه مشاهد حتی در مشاهد انبیاء و اوصیاء علیهم السلام چنانچه جمعی از علماء در مشهد جناب یونس نقل کرده اند مناسبست و چون در ذیل زیارت امر بصلوات بر هر یک بخصوص وارد شده است اگر صلوات منسوبه بابوالحسن ضراب اصفهانی را که در ذیل اعمال روز جمعه نقل کردیم بخوانند بسیار مناسبست

زیارت دوم

ایضاً شیخ صدوق در فقیه و عیون روایت کرده از موسی بن عبدالله نخعی که گفت عرض کردم بخدمت حضرت امام علی نقی علیه السلام که یابن رسول الله مرا تعلیم فرما زیارتی بابلاغت که کامل باشد که هرگاه خواستم زیارت کنم یکی از شما را آنرا بخوانم فرمود که چون بدرگاه رسیدی بایست و بگو شهادتین را یعنی بگو أَشْهَدُ أَنْ لا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ و باحال غسل باشی و چون داخل حرم شوی و قبر را ببینی بایست و سی مرتبه اَللهُ أَكْبَرُ بگو پس اندکی راه برو با آرام دل و آرام تن و گامها را نزدیک بکدیگر گذار پس بایست و سی مرتبه اَللهُ أَكْبَرُ بگو پس نزدیک قبر مطهر برو و چهل مرتبه اَللهُ أَكْبَرُ بگو تا صد تکبیر تمام شود و شاید چنانکه مجلسی اول گفته وجه تکبیر این باشد که اکثر طباع مائلند بغلو مبادا از عبارات امثال این زیارت بغلو افتند یا از بزرگی حق سبحانه و تعالی غافل شوند یا غیر اینها پس بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا أَهْلَ بَيْتِ النُّبُوَّةِ وَمَوْضِعَ الرِّسالَةِ وَمُخْتَلَفَ الْمَلائِكَةِ وَمَهْبِطَ الْوَحْيِ وَمَعْدِنَ الرَّحْمَةِ وَخُزّانَ الْعِلْمِ وَمُنْتَهَى الْحِلْمِ وَأُصُولَ الْكَرَمِ وَقادَةَ الْأُمَمِ وَأَوْلِياءَ النِّعَمِ وَعَناصِرَ الْأَبْرارِ وَدَعائِمَ الْأَخْيارِ وَساسَةَ الْعِبادِ وَأَرْكانَ الْبِلادِ وَأَبْوابَ الْإِيمانِ وَأُمَناءَ

(در تکفین میت)

غسل کنند بآب میت را بطانه نظیف و واجبست بر غسل دهنده غسل دادن یا بعد و مستحبست معتقد داشتن وضو بر غسالها میت بیکفن کند او را اگر ... کند آن پارچه یعنی لنگ را که آن پیچ باشد و چنین کند دیگری بلندی آن معتقدار یک زرع دیگری باشد و آن معتقدار ... دیگر اند از ... و در میت ... بیکفن اند آن پارچه ... را از لفافی و محکم ببندد ببندد از ... لنگ را ... بپوشانند ... و بالای آن ... بالای ... مقام ...

الرَّحْمٰنِ وَسُلَالَةَ النَّبِيِّيْنَ وَصَفْوَةَ الْمُرْسَلِيْنَ وَعِتْرَةَ خِيَرَةِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ وَرَحْمَةُ
اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلٰی اَئِمَّةِ الْهُدٰی وَمَصَابِيْحِ الدُّجٰی وَاَعْلَامِ التُّقٰی وَذَوِي النُّهٰی
وَاُولِي الْحِجٰی وَكَهْفِ الْوَرٰی وَوَرَثَةِ الْاَنْبِيَاءِ وَالْمَثَلِ الْاَعْلٰی وَالدَّعْوَةِ الْحُسْنٰی وَحُجَجِ
اللّٰهِ عَلٰی اَهْلِ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَالْاُوْلٰی وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلٰی مَحَالِّ
مَعْرِفَةِ اللّٰهِ وَمَسَاكِنِ بَرَكَةِ اللّٰهِ وَمَعَادِنِ حِكْمَةِ اللّٰهِ وَحَفَظَةِ سِرِّ اللّٰهِ وَحَمَلَةِ كِتَابِ
اللّٰهِ وَاَوْصِيَاءِ نَبِيِّ اللّٰهِ وَذُرِّيَّةِ رَسُوْلِ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَ
بَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَی الدُّعَاةِ اِلَی اللّٰهِ وَالْاَدِلَّاءِ عَلٰی مَرْضَاتِ اللّٰهِ وَالْمُسْتَقِرِّيْنَ فِيْ اَمْرِ
اللّٰهِ وَالتَّامِّيْنَ فِيْ مَحَبَّةِ اللّٰهِ وَالْمُخْلِصِيْنَ فِيْ تَوْحِيْدِ اللّٰهِ وَالْمُظْهِرِيْنَ لِاَمْرِ اللّٰهِ وَ
نَهْيِهٖ وَعِبَادِهِ الْمُكْرَمِيْنَ الَّذِيْنَ لَا يَسْبِقُوْنَهٗ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِاَمْرِهٖ يَعْمَلُوْنَ وَرَحْمَةُ
اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَی الْاَئِمَّةِ الدُّعَاةِ وَالْقَادَةِ الْهُدَاةِ وَالسَّادَةِ الْوُلَاةِ وَ
الذَّادَةِ الْحُمَاةِ وَاَهْلِ الذِّكْرِ وَاُولِي الْاَمْرِ وَبَقِيَّةِ اللّٰهِ وَخِيَرَتِهٖ وَحِزْبِهٖ وَعَيْبَةِ عِلْمِهٖ
وَحُجَّتِهٖ وَصِرَاطِهٖ وَنُوْرِهٖ وَبُرْهَانِهٖ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَشْهَدُ اَنْ لَّا اِلٰهَ
اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهٗ كَمَا شَهِدَ اللّٰهُ لِنَفْسِهٖ وَشَهِدَتْ لَهٗ مَلَائِكَتُهٗ وَاُولُوا
الْعِلْمِ مِنْ خَلْقِهٖ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ الْمُنْتَجَبُ
وَرَسُوْلُهُ الْمُرْتَضٰی اَرْسَلَهٗ بِالْهُدٰی وَدِيْنِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهٗ عَلَی الدِّيْنِ كُلِّهٖ وَلَوْ كَرِهَ
الْمُشْرِكُوْنَ وَاَشْهَدُ اَنَّكُمُ الْاَئِمَّةُ الرَّاشِدُوْنَ الْمَهْدِيُّوْنَ الْمَعْصُوْمُوْنَ الْمُكَرَّمُوْنَ
الْمُقَرَّبُوْنَ الْمُتَّقُوْنَ الصَّادِقُوْنَ الْمُصْطَفَوْنَ الْمُطِيْعُوْنَ لِلّٰهِ الْقَوَّامُوْنَ بِاَمْرِهٖ
الْعَامِلُوْنَ بِاِرَادَتِهٖ الْفَائِزُوْنَ بِكَرَامَتِهٖ اِصْطَفَاكُمْ بِعِلْمِهٖ وَارْتَضَاكُمْ لِغَيْبِهٖ
وَاخْتَارَكُمْ لِسِرِّهٖ وَاجْتَبَاكُمْ بِقُدْرَتِهٖ وَاَعَزَّكُمْ بِهُدَاهُ وَخَصَّكُمْ بِبُرْهَانِهٖ وَانْتَجَبَكُمْ
لِنُوْرِهٖ وَاَيَّدَكُمْ بِرُوْحِهٖ وَرَضِيَكُمْ خُلَفَاءَ فِيْ اَرْضِهٖ وَحُجَجًا عَلٰی بَرِيَّتِهٖ وَاَنْصَارًا

لِدِينِهِ وَحَفَظَةً لِسِرِّهِ وَخَزَنَةً لِعِلْمِهِ وَمُسْتَوْدَعاً لِحِكْمَتِهِ وَتَراجِمَةً لِوَحْيِهِ
وَأَرْكاناً لِتَوْحِيدِهِ وَشُهَداءَ عَلى خَلْقِهِ وَأَعْلاماً لِعِبادِهِ وَمَناراً فِي بِلادِهِ وَأَدِلاّءَ
عَلى صِراطِهِ عَصَمَكُمُ اللهُ مِنَ الزَّلَلِ وَآمَنَكُمْ مِنَ الْفِتَنِ وَطَهَّرَكُمْ مِنَ الدَّنَسِ وَ
أَذْهَبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرَكُمْ تَطْهِيراً فَعَظَّمْتُمْ جَلالَهُ وَأَكْبَرْتُمْ شَأْنَهُ وَمَجَّدْتُمْ
كَرَمَهُ وَأَدَمْتُمْ ذِكْرَهُ وَوَكَّدْتُمْ مِيثاقَهُ وَأَحْكَمْتُمْ عَقْدَ طاعَتِهِ وَنَصَحْتُمْ لَهُ فِي السِّرِّ
وَالْعَلانِيَةِ وَدَعَوْتُمْ إِلى سَبِيلِهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَبَذَلْتُمْ أَنْفُسَكُمْ
فِي مَرْضاتِهِ وَصَبَرْتُمْ عَلى ما أَصابَكُمْ فِي جَنْبِهِ وَأَقَمْتُمُ الصَّلوٰةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكوٰةَ وَ
أَمَرْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجاهَدْتُمْ فِي اللهِ حَقَّ جِهادِهِ حَتّى أَعْلَنْتُمْ دَعْوَتَهُ
وَبَيَّنْتُمْ فَرائِضَهُ وَأَقَمْتُمْ حُدُودَهُ وَنَشَرْتُمْ شَرائِعَ أَحْكامِهِ وَسَنَنْتُمْ سُنَّتَهُ وَصِرْتُمْ
فِي ذلِكَ مِنْهُ إِلَى الرِّضا وَسَلَّمْتُمْ لَهُ الْقَضاءَ وَصَدَّقْتُمْ مِنْ رُسُلِهِ مَنْ مَضى فَالرّاغِبُ
عَنْكُمْ مارِقٌ وَاللاّزِمُ لَكُمْ لاحِقٌ وَالْمُقَصِّرُ فِي حَقِّكُمْ زاهِقٌ وَالْحَقُّ مَعَكُمْ وَفِيكُمْ
وَمِنْكُمْ وَإِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ أَهْلُهُ وَمَعْدِنُهُ وَمِيراثُ النُّبُوَّةِ عِنْدَكُمْ وَإِيابُ الْخَلْقِ إِلَيْكُمْ
وَحِسابُهُمْ عَلَيْكُمْ وَفَصْلُ الْخِطابِ عِنْدَكُمْ وَآياتُ اللهِ لَدَيْكُمْ وَعَزائِمُهُ فِيكُمْ وَ
نُورُهُ وَبُرْهانُهُ عِنْدَكُمْ وَأَمْرُهُ إِلَيْكُمْ مَنْ والاكُمْ فَقَدْ والَى اللهَ وَمَنْ عاداكُمْ
فَقَدْ عادَى اللهَ وَمَنْ أَحَبَّكُمْ فَقَدْ أَحَبَّ اللهَ وَمَنْ أَبْغَضَكُمْ فَقَدْ أَبْغَضَ اللهَ وَمَنِ
اعْتَصَمَ بِكُمْ فَقَدِ اعْتَصَمَ بِاللهِ أَنْتُمُ الصِّراطُ الأَقْوَمُ وَشُهَداءُ دارِ الْفَناءِ وَشُفَعاءُ
دارِ الْبَقاءِ وَالرَّحْمَةُ الْمَوْصُولَةُ وَالآيَةُ الْمَخْزُونَةُ وَالأَمانَةُ الْمَحْفُوظَةُ وَالْبابُ
الْمُبْتَلى بِهِ النّاسُ مَنْ أَتاكُمْ نَجا وَمَنْ لَمْ يَأْتِكُمْ هَلَكَ إِلَى اللهِ تَدْعُونَ وَعَلَيْهِ تَدُلُّونَ
وَبِهِ تُؤْمِنُونَ وَلَهُ تُسَلِّمُونَ وَبِأَمْرِهِ تَعْمَلُونَ وَإِلى سَبِيلِهِ تُرْشِدُونَ وَبِقَوْلِهِ
تَحْكُمُونَ سَعِدَ مَنْ والاكُمْ وَهَلَكَ مَنْ عاداكُمْ وَخابَ مَنْ جَحَدَكُمْ وَضَلَّ مَنْ فارَقَكُمْ

وَفَازَ مَنْ تَمَسَّكَ بِكُمْ وَاَمِنَ مَنْ لَجَاَ اِلَيْكُمْ وَسَلِمَ مَنْ صَدَّقَكُمْ وَهُدِيَ مَنِ اعْتَصَمَ

بِكُمْ مَنِ اتَّبَعَكُمْ فَالْجَنَّةُ مَاْوٰيهُ وَمَنْ خَالَفَكُمْ فَالنَّارُ مَثْوٰيهُ وَمَنْ جَحَدَكُمْ كَافِرٌ

وَمَنْ حَارَبَكُمْ مُشْرِكٌ وَمَنْ رَدَّ عَلَيْكُمْ فِيْ اَسْفَلِ دَرْكٍ مِنَ الْجَحِيمِ اَشْهَدُ اَنَّ هٰذَا

سَابِقٌ لَكُمْ فِيمَا مَضٰى وَجَارٍ لَكُمْ فِيمَا بَقِيَ وَاَنَّ اَرْوَاحَكُمْ وَنُوْرَكُمْ وَطِيْنَتَكُمْ وَاحِدَةٌ

طَابَتْ وَطَهُرَتْ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ خَلَقَكُمُ اللّٰهُ اَنْوَارًا فَجَعَلَكُمْ بِعَرْشِهِ مُحْدِقِينَ

حَتّٰى مَنَّ عَلَيْنَا بِكُمْ فَجَعَلَكُمْ فِيْ بُيُوْتٍ اَذِنَ اللّٰهُ اَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَجَعَلَ

صَلٰوتَنَا عَلَيْكُمْ وَمَا خَصَّنَا بِهِ مِنْ وِلَايَتِكُمْ طِيبًا لِخَلْقِنَا وَطَهَارَةً لِاَنْفُسِنَا

وَتَزْكِيَةً لَنَا وَكَفَّارَةً لِذُنُوبِنَا فَكُنَّا عِنْدَهُ مُسَلِّمِينَ بِفَضْلِكُمْ وَمَعْرُوفِينَ بِتَصْدِيقِنَا

اِيَّاكُمْ فَبَلَغَ اللّٰهُ بِكُمْ اَشْرَفَ مَحَلِّ الْمُكَرَّمِينَ وَاَعْلٰى مَنَازِلِ الْمُقَرَّبِينَ وَاَرْفَعَ

دَرَجَاتِ الْمُرْسَلِينَ حَيْثُ لَا يَلْحَقُهُ لَاحِقٌ وَلَا يَفُوقُهُ فَائِقٌ وَلَا يَسْبِقُهُ سَابِقٌ

وَلَا يَطْمَعُ فِيْ اِدْرَاكِهِ طَامِعٌ حَتّٰى لَا يَبْقٰى مَلَكٌ مُقَرَّبٌ وَلَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ وَلَا صِدِّيقٌ

وَلَا شَهِيدٌ وَلَا عَالِمٌ وَلَا جَاهِلٌ وَلَا دَنِيٌّ وَلَا فَاضِلٌ وَلَا مُؤْمِنٌ صَالِحٌ وَلَا فَاجِرٌ

طَالِحٌ وَلَا جَبَّارٌ عَنِيدٌ وَلَا شَيْطَانٌ مَرِيدٌ وَلَا خَلْقٌ فِيمَا بَيْنَ ذٰلِكَ شَهِيدٌ اِلَّا

عَرَّفَهُمْ جَلَالَةَ اَمْرِكُمْ وَعِظَمَ خَطَرِكُمْ وَكِبَرَ شَاْنِكُمْ وَتَمَامَ نُوْرِكُمْ وَصِدْقَ

مَقَاعِدِكُمْ وَثَبَاتَ مَقَامِكُمْ وَشَرَفَ مَحَلِّكُمْ وَمَنْزِلَتِكُمْ عِنْدَهُ وَكَرَامَتَكُمْ عَلَيْهِ

وَخَاصَّتَكُمْ لَدَيْهِ وَقُرْبَ مَنْزِلَتِكُمْ مِنْهُ بِاَبِيْ اَنْتُمْ وَاُمِّيْ وَاَهْلِيْ وَمَالِيْ وَاُسْرَتِيْ

اُشْهِدُ اللّٰهَ وَاُشْهِدُكُمْ اَنِّيْ مُؤْمِنٌ بِكُمْ وَبِمَا اٰمَنْتُمْ بِهِ كَافِرٌ بِعَدُوِّكُمْ وَبِمَا كَفَرْتُمْ

بِهِ مُسْتَبْصِرٌ بِشَاْنِكُمْ وَبِضَلَالَةِ مَنْ خَالَفَكُمْ مُوَالٍ لَكُمْ وَلِاَوْلِيَائِكُمْ مُبْغِضٌ

لِاَعْدَائِكُمْ وَمُعَادٍ لَهُمْ سِلْمٌ لِمَنْ سَالَمَكُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ مُحَقِّقٌ لِمَا حَقَّقْتُمْ

مُبْطِلٌ لِمَا اَبْطَلْتُمْ مُطِيعٌ لَكُمْ عَارِفٌ بِحَقِّكُمْ مُقِرٌّ بِفَضْلِكُمْ مُحْتَمِلٌ لِعِلْمِكُمْ

مُحْتَجِبٌ بِذِمَّتِكُمْ مُعْتَرِفٌ بِكُمْ مُؤْمِنٌ بِاِيابِكُمْ مُصَدِّقٌ بِرَجْعَتِكُمْ مُنْتَظِرٌ لِاَمْرِكُمْ
مُرْتَقِبٌ لِدَوْلَتِكُمْ اٰخِذٌ بِقَوْلِكُمْ عامِلٌ بِاَمْرِكُمْ مُسْتَجيرٌ بِكُمْ زائِرٌ لَكُمْ لائِذٌ عائِذٌ بِقُبُورِكُمْ
مُسْتَشْفِعٌ اِلَى اللهِ عَزَّوَجَلَّ بِكُمْ وَمُتَقَرِّبٌ بِكُمْ اِلَيْهِ وَمُقَدِّمُكُمْ اَمامَ طَلِبَتى وَحَوائِجى
وَاِرادَتى فى كُلِّ اَحْوالى وَاُمُورى مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَعَلانِيَتِكُمْ وَشاهِدِكُمْ وَغائِبِكُمْ
وَاَوَّلِكُمْ وَاٰخِرِكُمْ وَمُفَوِّضٌ فى ذلِكَ كُلِّهِ اِلَيْكُمْ وَمُسَلِّمٌ فيهِ مَعَكُمْ وَقَلْبى لَكُمْ مُسَلِّمٌ
وَرَاْيى لَكُمْ تَبَعٌ وَنُصْرَتى لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتّى يُحْيِىَ اللهُ تَعالى دينَهُ بِكُمْ وَيَرُدَّكُمْ فى
اَيّامِهِ وَيُظْهِرَكُمْ لِعَدْلِهِ وَيُمَكِّنَكُمْ فى اَرْضِهِ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لامَعَ غَيْرِكُمْ
اٰمَنْتُ بِكُمْ وَتَوَلَّيْتُ اٰخِرَكُمْ بِما تَوَلَّيْتُ بِهِ اَوَّلَكُمْ وَبَرِئْتُ اِلَى اللهِ عَزَّوَجَلَّ مِنْ
اَعْدائِكُمْ وَمِنَ الْجِبْتِ وَالطّاغُوتِ وَالشَّياطينِ وَحِزْبِهِمُ الظّالِمينَ لَكُمُ الْجاحِدينَ
لِحَقِّكُمْ وَالْمارِقينَ مِنْ وِلايَتِكُمْ وَالْغاصِبينَ لِاِرْثِكُمُ الشّاكّينَ فيكُمُ الْمُنْحَرِفينَ
عَنْكُمْ وَمِنْ كُلِّ وَليجَةٍ دُونَكُمْ وَكُلِّ مُطاعٍ سِواكُمْ وَمِنَ الْاَئِمَّةِ الَّذينَ يَدْعُونَ اِلَى
النّارِ فَثَبَّتَنِىَ اللهُ اَبَداً ما حَييتُ عَلى مُوالاتِكُمْ وَمَحَبَّتِكُمْ وَدينِكُمْ وَوَفَّقَنى لِطاعَتِكُمْ
وَرَزَقَنى شَفاعَتَكُمْ وَجَعَلَنى مِنْ خِيارِ مَواليكُمُ التّابِعينَ لِما دَعَوْتُمْ اِلَيْهِ وَجَعَلَنى
مِمَّنْ يَقْتَصُّ اٰثارَكُمْ وَيَسْلُكُ سَبيلَكُمْ وَيَهْتَدى بِهُداكُمْ وَيُحْشَرُ فى زُمْرَتِكُمْ وَيَكِرُّ فى
رَجْعَتِكُمْ وَيُمَلَّكُ فى دَوْلَتِكُمْ وَيُشَرَّفُ فى عافِيَتِكُمْ وَيُمَكَّنُ فى اَيّامِكُمْ وَتَقَرُّ عَيْنُهُ غَداً
بِرُؤْيَتِكُمْ بِاَبى اَنْتُمْ وَاُمّى وَنَفْسى وَاَهْلى وَمالى مَنْ اَرادَ اللهَ بَدَاَ بِكُمْ وَمَنْ وَحَّدَهُ قَبِلَ
عَنْكُمْ وَمَنْ قَصَدَهُ تَوَجَّهَ بِكُمْ مَوالِىَّ لا اُحْصى ثَناءَكُمْ وَلا اَبْلُغُ مِنَ الْمَدْحِ كُنْهَكُمْ
وَمِنَ الْوَصْفِ قَدْرَكُمْ وَاَنْتُمْ نُورُ الْاَخْيارِ وَهُداةُ الْاَبْرارِ وَحُجَجُ الْجَبّارِ بِكُمْ فَتَحَ
اللهُ وَبِكُمْ يَخْتِمُ وَبِكُمْ يُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَبِكُمْ يُمْسِكُ السَّماءَ اَنْ تَقَعَ عَلَى الْاَرْضِ اِلّا

بگویند و سنّت است که در هر تکبیری دستها را برابر گوشها بلند نماید و کمتر آن و مشهور آن است که بعد از تکبیر اول بگویند اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً رَسُولُ اللهِ و بعد از تکبیر دوم بگویند اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و بعد از تکبیر سوم بگویند اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ و بعد از تکبیر چهارم بگویند اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِهٰذَا الْمَيِّتِ و تکبیر پنجم را بگویند و فارغ شوند و بهتر است و موافق مشهور هم است و چنین کند که بعد از نیت بگوید اَللهُ اَكْبَرُ اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ و

بِإِذْنِهِ وَبِكُمْ يُنَفِّسُ الْهَمَّ وَيَكْشِفُ الضُّرَّ وَعِنْدَكُمْ مَا نَزَلَتْ بِهِ رُسُلُهُ وَهَبَطَتْ بِهِ
مَلَائِكَتُهُ وَإِلَى جَدِّكُمْ (واگر زیارت امیرالمومنین علیہ السلام باشد بجای وَإِلَى جَدِّكُمْ بگو وَإِلَى
أَخِيكَ) بُعِثَ الرُّوحُ الْأَمِينُ آتَاكُمُ اللَّهُ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَداً مِنَ الْعَالَمِينَ طَأْطَأَ
كُلُّ شَرِيفٍ لِشَرَفِكُمْ وَبَخَعَ كُلُّ مُتَكَبِّرٍ لِطَاعَتِكُمْ وَخَضَعَ كُلُّ جَبَّارٍ لِفَضْلِكُمْ وَذَلَّ كُلُّ
شَيْءٍ لَكُمْ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِكُمْ وَفَازَ الْفَائِزُونَ بِوِلَايَتِكُمْ بِكُمْ يُسْلَكُ إِلَى الرِّضْوَانِ
وَعَلَى مَنْ جَحَدَ وِلَايَتَكُمْ غَضَبُ الرَّحْمَنِ بِأَبِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَنَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي ذِكْرُكُمْ
فِي الذَّاكِرِينَ وَأَسْمَاؤُكُمْ فِي الْأَسْمَاءِ وَأَجْسَادُكُمْ فِي الْأَجْسَادِ وَأَرْوَاحُكُمْ فِي
الْأَرْوَاحِ وَأَنْفُسُكُمْ فِي النُّفُوسِ وَآثَارُكُمْ فِي الْآثَارِ وَقُبُورُكُمْ فِي الْقُبُورِ فَمَا أَحْلَى أَسْمَاءَكُمْ
وَأَكْرَمَ أَنْفُسَكُمْ وَأَعْظَمَ شَأْنَكُمْ وَأَجَلَّ خَطَرَكُمْ وَأَوْفَى عَهْدَكُمْ وَأَصْدَقَ
وَعْدَكُمْ كَلَامُكُمْ نُورٌ وَأَمْرُكُمْ رُشْدٌ وَوَصِيَّتُكُمُ التَّقْوَى وَفِعْلُكُمُ الْخَيْرُ وَعَادَتُكُمُ
الْإِحْسَانُ وَسَجِيَّتُكُمُ الْكَرَمُ وَشَأْنُكُمُ الْحَقُّ وَالصِّدْقُ وَالرِّفْقُ وَقَوْلُكُمْ حُكْمٌ
وَحَتْمٌ وَرَأْيُكُمْ عِلْمٌ وَحِلْمٌ وَحَزْمٌ إِنْ ذُكِرَ الْخَيْرُ كُنْتُمْ أَوَّلَهُ وَأَصْلَهُ وَفَرْعَهُ وَ
مَعْدِنَهُ وَمَأْوَاهُ وَمُنْتَهَاهُ بِأَبِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَنَفْسِي كَيْفَ أَصِفُ حُسْنَ ثَنَائِكُمْ
وَأُحْصِي جَمِيلَ بَلَائِكُمْ وَبِكُمْ أَخْرَجَنَا اللَّهُ مِنَ الذُّلِّ وَفَرَّجَ عَنَّا غَمَرَاتِ الْكُرُوبِ
وَأَنْقَذَنَا مِنْ شَفَا جُرُفِ الْهَلَكَاتِ وَمِنَ النَّارِ بِأَبِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَنَفْسِي بِمُوَالاتِكُمْ
عَلَّمَنَا اللَّهُ مَعَالِمَ دِينِنَا وَأَصْلَحَ مَا كَانَ فَسَدَ مِنْ دُنْيَانَا وَبِمُوَالاتِكُمْ تَمَّتِ
الْكَلِمَةُ وَعَظُمَتِ النِّعْمَةُ وَائْتَلَفَتِ الْفُرْقَةُ وَبِمُوَالاتِكُمْ تُقْبَلُ الطَّاعَةُ الْمُفْتَرَضَةُ
وَلَكُمُ الْمَوَدَّةُ الْوَاجِبَةُ وَالدَّرَجَاتُ الرَّفِيعَةُ وَالْمَقَامُ الْمَحْمُودُ وَالْمَكَانُ
الْمَعْلُومُ عِنْدَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَالْجَاهُ الْعَظِيمُ وَالشَّأْنُ الْكَبِيرُ وَالشَّفَاعَةُ الْمَقْبُولَةُ
رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا

[illegible]

بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنا وَهَبْ لَنا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهّابُ سُبْحانَ رَبِّنا اِنْ كانَ وَعْدُ رَبِّنا لَمَفْعُولاً يا وَلِيَّ اللهِ اِنَّ بَيْني وَبَيْنَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ ذُنُوباً لا يَأْتي عَلَيْها اِلاّ رِضاكُمْ فَبِحَقِّ مَنِ ائْتَمَنَكُمْ عَلى سِرِّهِ وَاسْتَرْعاكُمْ اَمْرَ خَلْقِهِ وَقَرَنَ طاعَتَكُمْ بِطاعَتِهِ لَمَّا اسْتَوْهَبْتُمْ ذُنُوبي وَكُنْتُمْ شُفَعائي فَاِنّي لَكُمْ مُطيعٌ مَنْ اَطاعَكُمْ فَقَدْ اَطاعَ اللهَ وَمَنْ عَصاكُمْ فَقَدْ عَصَى اللهَ وَمَنْ اَحَبَّكُمْ فَقَدْ اَحَبَّ اللهَ وَمَنْ اَبْغَضَكُمْ فَقَدْ اَبْغَضَ اللهَ اَللّهُمَّ اِنّي لَوْ وَجَدْتُ شُفَعاءَ اَقْرَبَ اِلَيْكَ مِنْ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ الْاَخْيارِ الْاَئِمَّةِ الْاَبْرارِ لَجَعَلْتُهُمْ شُفَعائي فَبِحَقِّهِمُ الَّذي اَوْجَبْتَ لَهُمْ عَلَيْكَ اَسْاَلُكَ اَنْ تُدْخِلَني في جُمْلَةِ الْعارِفينَ بِهِمْ وَبِحَقِّهِمْ وَفي زُمْرَةِ الْمَرْحُومينَ بِشَفاعَتِهِمْ اِنَّكَ اَرْحَمُ الرّاحِمينَ وَصَلَّى اللهُ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرينَ وَسَلَّمَ كَثيراً وَحَسْبُنَا اللهُ وَنِعْمَ الْوَكيلُ

مؤلف گوید که این زیارت را شیخ نیز در تهذیب نقل کرده و بعد از این دعائی وداعی نقل کرده اند که ما بملاحظهٔ اختصار از ذکر آن نمودیم و این زیارت چنانکه علامهٔ مجلسی فرموده بهترین زیارات جامعه است از جهت متن و سند و فصاحت و بلاغت و والد ماجدش در شرح فقیه فرموده که این زیارت احسن و اکمل زیارات است و من تا در عتبات عالیات بودم زیارت نکردم ائمه علیهم السلام را مگر باین زیارت و شیخ ما در نجم ثاقب حکایتی نقل کرده که از آن ظاهر میشود که باید باین زیارت مواظبت کرد و از آن غفلت ننمود و آن حکایت چنین است جناب مستطاب تقی صالح سید احمد بن سید هاشم بن سید حسن موسوی رشتی تاجر ساکن رشت ایده الله در هفده سال قبل تقریباً بنجف اشرف مشرف شد و با عالم ربانی و فاضل صمدانی شیخ علی رشتی طاب ثراه که در حکایت آینده مذکور خواهد شد ان شاء الله بمنزل حقیر آمدند و چون برخاستند شیخ از صلاح و سداد سید قدری اشاره کرد و فرمود که قضیهٔ عجیبه دارد و در آن وقت مجال بیان نبود پس از چند روزی ملاقات شد فرمود که سید رفت و قضیه را با جمله از حالات سید نقل کرد بسیار تأسف خوردم از نشنیدن آنها از خود او اگر چه مقام شیخ رحمه الله اجل از آن بود که اندک خلافی در نقل ایشان برود و از آن سال تا چند ماه قبل این مطلب در خاطرم بود تا در ماه جمادی الاخری این سال از نجف اشرف

در گفتن یا وَلِیَّ الله امامی را که زیارت میکند مخاطب سازد و ممکن است که همه مراد باشند بر سبیل بدلیت یا جنسیت و اگر بعنوان جمع بگوید بهتر است که یا اَوْلِیاءَ الله بگوید * ذلک نقل من شرح المجلسی الاول

اَللّهُمَّ اِنَّ هذا عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ اَمَتِكَ نَزَلَ بِكَ وَاَنْتَ خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ اَللّهُمَّ اِنّا لا نَعْلَمُ مِنْهُ اِلّا خَيْراً وَاَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنّا اَللّهُمَّ اِنْ كانَ مُحْسِناً فَزِدْ في اِحْسانِهِ وَاِنْ كانَ مُسيئاً فَتَجاوَزْ عَنْهُ وَاغْفِرْ لَهُ اَللّهُمَّ اجْعَلْهُ عِنْدَكَ في اَعْلى عِلِّيّينَ وَاخْلُفْ عَلى اَهْلِهِ فِي الْغابِرينَ وَارْحَمْهُ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ پس بگوید اَللهُ اَكْبَرُ و فارغ بشود و اگر زن باشد بگوید

برگشته بودم در کاظمین سید صالح مذکور را ملاقات کردم که از سامره مراجعت کرده عازم عجم بود پس شرح حال او را و آنچه شنیده بودم پرسیدم از آنجمله قضیه معهوده همه را نقل کرد مطابق آن و آن قضیه چنانست که گفت در سنه هزار و دویست و هشتاد باراده حج بیت الله الحرام از دار المرز رشت آمدم به تبریز و در خانه حاجی صفرعلی تاجر تبریزی معروف منزل کردم چون قافله نبود متحیر ماندم تا آنکه حاجی جبار جلودار سدهی اصفهانی بار برداشت بجهة طرابوزن تنها از او مالی کرایه کردم و رفتم چون بمنزل اول رسیدم سه نفر دیگر بتحریص حاجی صفرعلی بمن ملحق شدند یکی حاجی ملا باقر تبریزی حجه فروش معروف علماء و حاجی سید حسین تاجر تبریزی و حاجی علی نامی که خدمت میکرد پس باتفاق روانه شدیم تا رسیدیم بارزنة الروم و از آنجا عازم طربوزن و در یکی از منازل ما بین این دو شهر حاجی جبار جلودار بنزد ما آمد گفت این منزل که در پیش داریم مخوف است قدری زود بار کنید که بهمراه قافله باشید چون در سایر منازل غالباً از عقب قافله بفاصله میرفتیم پس ما هم تخمیناً دو ساعت و نیم یا سه بصبح مانده باتفاق حرکت کردیم بقدر نیم یا سه ربع فرسخ از منزل خود دور شده بودیم که هوا تاریک شد و برف مشغول باریدن شد بطوریکه رفقا هر کدام سر خود را پوشانیده تند راندند من نیز آنچه کردم که با آنها بروم ممکن نشد تا آنکه آنها رفتند و من تنها ماندم پس از اسب پیاده شده در کنار راه نشستم و نهایت مضطرب بودم چون قریب ششصد تومان برای مخارج راه همراه داشتم بعد از تأمل و تفکر بنا بر این گذاشتم که در همین موضع بمانم تا فجر طالع شود و بآن منزل که از آنجا بیرون آمدیم مراجعت کنم و از آنجا چند نفر مستحفظ همراه برداشته بقافله ملحق شوم در آنحال در مقابل خود باغی دیدم و در آن باغ باغبانی که در دست بیلی داشت که بر درختان میزد که برف از آنها بریزد پس پیش آمد بفاصله کمی ایستاد و فرمود تو کیستی عرض کردم رفقا رفتند و من ماندم راه را نمیدانم گم کرده‌ام فرمود بزبان فارسی نافله بخوان تا راه را پیدا کنی من مشغول نافله شدم بعد از فراغ از تهجد باز آمد و فرمود نرفتی گفتم والله راه را نمیدانم فرمود جامعه بخوان من جامعه را حفظ نداشتم و تاکنون حفظ ندارم با آنکه مکرر بزیارت عتبات مشرف شدم پس از جای برخاستم و جامعه را بالتمام از حفظ خواندم باز نمایان شد فرمود نرفتی هستی مرا بی اختیار گریه گرفت گفتم هستم راه را نمیدانم فرمود عاشورا بخوان و عاشورا را نیز حفظ نداشتم و تاکنون ندارم پس برخاستم و مشغول زیارت عاشورا شدم از حفظ تا آنکه تمام لعن و سلام و دعاء علقمه را خواندم دیدم باز آمد و فرمود نرفتی هستی گفتم نه هستم تا صبح فرمود من حالا ترا بقافله میرسانم پس رفت و بر الاغی سوار شد و بیل خود را

اللّهُمَّ اِنَّ هٰذِهِ اَمَتُكَ وَ ابْنَةُ عَبْدِكَ وَ ابْنَةُ اَمَتِكَ نَزَلَتْ بِكَ وَ اَنْتَ خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ اللّهُمَّ اِنّا لا نَعْلَمُ مِنْها اِلّا خَيْراً وَ اَنْتَ اَعْلَمُ بِها مِنّا اللّهُمَّ اِنْ كانَتْ مُحْسِنَةً فَزِدْ في اِحْسانِها وَ اِنْ كانَتْ مُسيئَةً فَتَجاوَزْ عَنْها وَ اغْفِرْ لَها اللّهُمَّ اجْعَلْها عِنْدَكَ في اَعْلىٰ عِلِّيّينَ وَ اخْلُفْ عَلىٰ اَهْلِها فِي الْغابِرينَ وَ ارْحَمْها بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ

و اگر میت مستضعف باشد بگوید اللّهُمَّ اغْفِرْ لِلَّذينَ تابُوا وَ اتَّبَعُوا سَبيلَكَ وَ قِهِمْ عَذابَ الْجَحيمِ

و اگر طفل باشد بگوید اللّهُمَّ اجْعَلْهُ لِاَبَوَيْهِ وَ لَنا

بدوش گرفت و فرمود بردیف من برالاغ سوار شو سوار شدم پس عنان اسب خود را کشیدم تمکین نکرد و حرکت نمود فرمود جلو اسب را بمن ده دادم پس بیلرا بدوش چپ گذاشت و عنان اسب را بدست راست گرفت و براه افتاد اسب نهایت تمکین متابعت کرد پس دست خود را بر زانوی من گذاشت و فرمود شما چرا نافله نمیخوانید نافله نافله نافله سه مرتبه فرمود و باز فرمود شما چرا عاشورا نمیخوانید عاشورا عاشورا عاشورا سه مرتبه و بعد فرمود شما چرا الجامعه نمیخوانید جامعه جامعه جامعه و در وقت طی مسافت بنحو استدار سیر مینمود یکدفعه برگشت و فرمود آنست رفقای شما که در لب نهر آب فرود آمده مشغول وضو بجهة نماز صبح بودند پس من از الاغ پائین آمدم که سوار اسب خود شوم نتوانستم پس آن جناب پیاده شد و بیلرا در برف فرو کرد و مرا سوار کرد و سر اسب را بسمت رفقا برگردانید من در آنحال بخیال افتادم که این شخص کی بود که بزبان فارسی حرف میزد و حال آنکه زبانی جز ترکی و مذهبی غالبا جز عیسوی در آنحدود نبود و چگونه باین سرعت مرا برفقای خود رسانید پس در عقب خود نظر کردم احدی را ندیدم و از او آثاری پیدا نکردم پس برفقای خود ملحق شدم

زیارت سیم

زیارتیست که علامه مجلسی اعلی الله مقامه در تحفة الزائر زیارت هشتم جوامع قرار داده و فرموده که این زیارتیست که سید بن طاوس رضی الله عنه در عرفه روایت کرده از حضرت صادق علیه السلام و در هر وقت و هر موضع که باشد میتوان کرد خصوصا در روز عرفه و زیارت این است اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا رَسُولَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا نَبِیَّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خِیَرَةَ اللهِ مِنْ خَلْقِهِ وَ اَمینَهُ عَلی وَحْیِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ اَنْتَ حُجَّةُ اللهِ عَلی خَلْقِهِ وَ بابُ عِلْمِهِ وَ وَصِیُّ نَبِیِّهِ وَ الْخَلیفَةُ مِنْ بَعْدِهِ فی اُمَّتِهِ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً غَصَبَتْکَ حَقَّکَ وَ قَعَدَتْ مَقْعَدَکَ اَنَا بَریءٌ مِنْهُمْ وَ مِنْ شیعَتِهِمْ اِلَیْکَ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا فاطِمَةُ الْبَتُولُ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا زَیْنَ نِساءِ الْعالَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ رَسُولِ رَبِّ الْعالَمینَ صَلَّی اللهُ عَلَیْکِ وَ عَلی اَبیکِ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا اُمَّ الْحَسَنِ وَ الْحُسَیْنِ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً غَصَبَتْکِ حَقَّکِ وَ مَنَعَتْکِ ما جَعَلَهُ اللهُ لَکِ حَلالاً اَنَا بَریءٌ اِلَیْکِ مِنْهُمْ وَ مِنْ شیعَتِهِمْ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ یا اَبا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ الزَّکِیَّ

سَلَفاً وَ فَرَطاً وَ اَجْراً و سنت است که برپای خود بایستد تا جنازه را بردارند خصوصا پیشنماز و در روایتی وارد شده است که بعد از فارغ شدن از نماز بگوید رَبَّنا آتِنا فِی الدُّنْیا حَسَنَةً وَ فِی الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنا عَذابَ النّارِ و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که سزاوار است که وارثان مؤمن را خبر کنند از مردن او تا بجنازه او حاضر گردند و بر او نماز کنند و از برای او استغفار کنند و از برای میت و ایشان هر دو ثواب برند و در حدیث حسن از حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون مؤمن را داخل قبر میکنند ندا میکنند که اول عطائیکه ترا داده بهشت است و اول

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَ بايَعَتْ في اَمْرِكَ وَ شايَعَتْ
اَنَا بَرِيءٌ اِلَيْكَ مِنْهُمْ وَ مِنْ شيعَتِهِمْ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَبا عَبْدِ اللهِ الْحُسَيْنَ
بْنَ عَلِيٍّ صَلَواتُ اللهِ عَلَيْكَ وَ عَلى آبائِكَ وَ جَدِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ
لَعَنَ اللهُ اُمَّةً اسْتَحَلَّتْ دَمَكَ وَ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَ اسْتَباحَتْ حَريمَكَ وَ
لَعَنَ اللهُ اَشْياعَهُمْ وَ اَتْباعَهُمْ وَ لَعَنَ اللهُ الْمُمَهِّدينَ لَهُمْ بِالتَّمْكينِ مِنْ قِتالِكُمْ اَنَا
بَرِيءٌ اِلَى اللهِ وَ اِلَيْكَ مِنْهُمْ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَبا مُحَمَّدٍ عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَبا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَبا
عَبْدِ اللهِ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَبَا الْحَسَنِ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُوسى اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ
يا اَبا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَبا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ
يا اَبَا الْقاسِمِ مُحَمَّدَ بْنَ الْحَسَنِ صاحِبَ الزَّمانِ صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ وَ عَلى عِتْرَتِكَ
الطّاهِرَةِ الطَّيِّبَةِ يا مَوالِيَّ كُونُوا شُفَعائي في حَطِّ وِزْري وَ خَطايايَ آمَنْتُ بِاللهِ وَ
بِما اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ وَ اَتَوالى آخِرَكُمْ بِما اَتَوالى اَوَّلَكُمْ وَ بَرِئْتُ مِنَ الْجِبْتِ وَ الطّاغُوتِ
وَ اللّاتِ وَ الْعُزّى يا مَوالِيَّ اَنَا سِلْمٌ لِمَنْ سالَمَكُمْ وَ حَرْبٌ لِمَنْ حارَبَكُمْ وَ عَدُوٌّ لِمَنْ
عاداكُمْ وَ وَلِيٌّ لِمَنْ والاكُمْ اِلى يَوْمِ الْقِيمَةِ وَ لَعَنَ اللهُ ظالِميكُمْ وَ غاصِبيكُمْ
وَ لَعَنَ اللهُ اَشْياعَهُمْ وَ اَتْباعَهُمْ وَ اَهْلَ مَذْهَبِهِمْ وَ اَبْرَءُ اِلَى اللهِ وَ اِلَيْكُمْ مِنْهُمْ

زیارت چهارم

زیارت معروفه بامین الله است که اولش این است اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَمينَ اللهِ في اَرْضِهِ
وَ حُجَّتَهُ عَلى عِبادِهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ جاهَدْتَ فِي اللهِ تا آخر زیارت که گذشت در زیارا[ت]

حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام زیارت کنیم ما آن را زیارت دوم حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام قرار دادیم

زیارت پنجم زیارت اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي أَشْهَدَنا مَشْهَدَ أَوْلِيائِهِ فِي رَجَبٍ است که در اعمال ماه رجب گذشت پس آنچه از زیارات جامعه در این کتاب مبارک است پنج زیارت است و کفایت میکند ان شاء الله

مقام دوّم

در دعائی که بعد از زیارت هر یک از ائمه علیهم السلام خوانده میشود سید بن طاوس رحمه الله فرموده که مستحب است این دعا خوانده شود عقب زیارت ائمه علیهم السلام اَللّٰهُمَّ إِنْ كانَتْ ذُنُوبِي قَدْ أَخْلَقَتْ وَجْهِي عِنْدَكَ وَحَجَبَتْ دُعائِي عَنْكَ وَحالَتْ بَيْنِي وَبَيْنَكَ فَأَسْأَلُكَ أَنْ تُقْبِلَ عَلَيَّ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَتَنْشُرَ عَلَيَّ رَحْمَتَكَ وَتُنْزِلَ عَلَيَّ بَرَكاتِكَ وَإِنْ كانَتْ قَدْ مَنَعَتْ أَنْ تَرْفَعَ إِلَيْكَ صَوْتاً أَوْ تَغْفِرَ لِي ذَنْباً أَوْ تَتَجاوَزَ عَنْ خَطِيئَةٍ مُهْلِكَةٍ فَها أَنَا ذا مُسْتَجِيرٌ بِكَرَمِ وَجْهِكَ وَعِزِّ جَلالِكَ مُتَوَسِّلٌ إِلَيْكَ مُتَقَرِّبٌ إِلَيْكَ بِأَحَبِّ خَلْقِكَ إِلَيْكَ وَأَكْرَمِهِمْ عَلَيْكَ وَأَوْلاهُمْ بِكَ وَأَطْوَعِهِمْ لَكَ وَأَعْظَمِهِمْ مَنْزِلَةً وَمَكاناً عِنْدَكَ مُحَمَّدٍ وَبِعِتْرَتِهِ الطَّاهِرِينَ الْأَئِمَّةِ الْهُداةِ الْمَهْدِيِّينَ الَّذِينَ فَرَضْتَ عَلَى خَلْقِكَ طاعَتَهُمْ وَأَمَرْتَ بِمَوَدَّتِهِمْ وَجَعَلْتَهُمْ وُلاةَ الْأَمْرِ مِنْ بَعْدِ رَسُولِكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ يا مُذِلَّ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ وَيا مُعِزَّ الْمُؤْمِنِينَ بَلَغَ مَجْهُودِي فَهَبْ لِي نَفْسِيَ السَّاعَةَ وَرَحْمَةً مِنْكَ تَمُنُّ بِها عَلَيَّ يا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس ضریح را ببوس و هر دو طرف روی را بر ضریح بگذار و بگو اَللّٰهُمَّ إِنَّ هٰذا مَشْهَدٌ لا يَرْجُو مَنْ فاتَتْهُ فِيهِ رَحْمَتُكَ أَنْ يَنالَها فِي غَيْرِهِ وَلا أَحَدٌ أَشْقى مِنِ امْرِئٍ قَصَدَهُ مُؤَمِّلاً فَآبَ عَنْهُ خائِباً اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ الْإِيابِ وَخَيْبَةِ الْمُنْقَلَبِ وَالْمُناقَشَةِ عِنْدَ الْحِسابِ وَحاشاكَ يا رَبِّ أَنْ تَقْرِنَ طاعَةَ وَلِيِّكَ بِطاعَتِكَ وَمُوالاتَهُ بِمُوالاتِكَ وَمَعْصِيَتَهُ بِمَعْصِيَتِكَ ثُمَّ تُؤْيِسَ زائِرَهُ وَالْمُتَحَمِّلَ مِنْ بُعْدِ الْبِلادِ إِلى قَبْرِهِ وَعِزَّتِكَ يا رَبِّ لا يَنْعَقِدُ عَلى ذٰلِكَ ضَمِيرِي إِذْ كانَتِ الْقُلُوبُ إِلَيْكَ بِالْجَمِيلِ

که جانب چپ جنازه است بدوش راست بگیرد بعد از آن پای راست میت را با آن دوش بگیرد بعد از آن پای چپ را بدوش چپ بگیرد بعد از آن دست چپ میت را که در جانب راست جنازه است بدوش چپ بگیرد و چون خواهد که بار دیگر تربیع کند از پیش جنازه دور زند بلکه از جانب پشت جنازه برگردد و بار دیگر همان نحو تربیع کند و اگر بعکس علماء گفته اند که اول ابتدا بدست راست جنازه میکند پس بپای راست پس بپای چپ پس بدست چپ و احادیث معتبره وارد شده و فتوای علماء است هر دو را بعمل آورد بهتر است و افضل التکلیف عن جنازه یا بهلوها

ثم پس نماز زیارت کن و چون خواهی وداع کنی و برگردی بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَهْلَ بَيْتِ النُّبُوَّةِ وَمَعْدِنَ الرِّسالَةِ سَلامَ مُوَدِّعٍ لا سَئِمٍ وَلا قالٍ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ الخ و شیخ مفید نیز این دعا را نقل کرده ولکن بعد از یا الجمیل ثم فرموده پس بگو يا وَلِيَّ اللهِ اِنَّ بَيْني وَبَيْنَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ ذُنُوباً لا يَأْتي عَلَيْها اِلاّ رِضاكَ فَبِحَقِّ مَنِ ائْتَمَنَكَ عَلى سِرِّهِ وَاسْتَرْعاكَ اَمْرَ خَلْقِهِ وَقَرَنَ طاعَتَكَ بِطاعَتِهِ وَمُوالاتَكَ بِمُوالاتِهِ تَوَلَّ صَلاحَ حالي مَعَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ وَاجْعَلْ حَظّي مِنْ زِيارَتِكَ تَخْليطي بِخالِصي زُوّارِكَ الَّذينَ تَسْأَلُ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ في عِتْقِ رِقابِهِمْ وَتَرْغَبُ اِلَيْهِ في حُسْنِ ثَوابِهِمْ وَها اَنَا الْيَوْمَ بِقَبْرِكَ لائِذٌ وَبِحُسْنِ دِفاعِكَ عَنّي عائِذٌ فَتَلافَني يا مَوْلايَ وَاَدْرِكْني وَاسْئَلِ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ في اَمْري فَاِنَّ لَكَ عِنْدَ اللهِ مَقاماً كَريماً وَجاهاً عَظيماً صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ وَسَلَّمَ تَسْليماً مؤلف گوید که همین استغاثه را هرچون خواهد دعا کند در مشاهد مشرفه بلکه هر جا دعا کند. در هر کجا که باشد برای هر مطلب و حاجتی آنکه مقدم دارد بر دعای خود دعا برای سلامتی وجود مقدس حجت عصر حضرت صاحب الامر علیه السلام را و این مطلب بسیار مهم و دارای فوائد مهمه است که شرحش مناسب اینجا نیست و شیخ مرحوم در باب دهم کتاب نجم ثاقب این مطلب را شرحا ذکر نموده و بعضی از ادعیه مخصوصه باین مقام را ذکر فرموده هر که خواهد باینجا رجوع کند و مختصرترین آنها دعائیست که در اعمال شب بیست و سیم ماه رمضان در ضمن دعاهای شبهای دهه آخر ذکر شد و ما در ذکر آداب زیارات امام حسین علیه السلام دعائی نقل کردیم که در همه مشاهد مشرفه خواندن مناسب

مقام سیم در صلوات بر حجج طاهره علیهم السلام است شیخ طوسی در مصباح در اعمال روز جمعه فرموده خبر داد ما را جماعتی از اصحاب ما از ابو المفضل شیبانی که گفت حدیث کرد ما را از لفظ خود ابو محمد عبد الله بن محمد عابد بدالیه گفت سؤال کردم از مولای خود امام حسن عسکری علیه السلام در منزل آنحضرت بسر من رای سنه دویست و پنجاه و پنج که املا فرماید بر من بعضی کلمه کلمه بفرمائید کیفیت صلوات فرستادن بر پیغمبر و اوصیاء آنحضرت صلوات الله علیهم را و حاضر کرده بودم با خودم کاغذ بزرگی پس املاء کرد بر من از لفظ خود بدون اینکه از کتابی ببیند فرمود

زاد و رود و پیش جنازه نرود
وقاها اکثر احادیث آنست که
اگر جنازه مؤمن باشد و در
آن باشد و رفتن عقب او خوب
جنازه مخالف ملائکه او را
عذاب پیش آید که ملائکه
استقبال کنند با عذاب پنجم
جنازه و سوار رفتن مکروه است
و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله
منقول است که هرگاه جنازه را
ببیند این دعا را بخواند الله
اکبر هذا ما وعدنا الله و
رسوله و صدق الله و رسوله
اللهم زدنا ایمانا و تسلیما
الحمد لله الذی تعزز بالقدرة
و قهر العباد بالموت پنجم
در ایمان باشد که او را
کنند از رای و هم باد و از حضرت
امام جعفر صادق علیه السلام

صلوات بر پیغمبر صلی اللہ علیہ وآلہ

اللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ کَمَا حَمَلَ وَحْیَكَ وَبَلَّغَ رِسَالَاتِكَ وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ کَمَا اَحَلَّ حَلَالَكَ وَحَرَّمَ حَرَامَكَ وَعَلَّمَ کِتَابَكَ وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ کَمَا اَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَی الزَّکٰوةَ وَدَعَا اِلٰی دِیْنِكَ وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ کَمَا صَدَّقَ بِوَعْدِكَ وَاَشْفَقَ مِنْ وَعِیْدِكَ وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ کَمَا غَفَرْتَ بِهِ الذُّنُوْبَ وَسَتَرْتَ بِهِ الْعُیُوْبَ وَفَرَّجْتَ بِهِ الْکُرُوْبَ وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ کَمَا دَفَعْتَ بِهِ الشَّقَاۤءَ وَکَشَفْتَ بِهِ الْغَمَّاۤءَ وَاَجَبْتَ بِهِ الدُّعَاۤءَ وَنَجَّیْتَ بِهِ مِنَ الْبَلَاۤءِ وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ کَمَا رَحِمْتَ بِهِ الْعِبَادَ وَاَحْیَیْتَ بِهِ الْبِلَادَ وَقَصَمْتَ بِهِ الْجَبَابِرَةَ وَاَهْلَکْتَ بِهِ الْفَرَاعِنَةَ وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ کَمَا اَضْعَفْتَ بِهِ الْاَمْوَالَ وَاَحْرَزْتَ بِهِ مِنَ الْاَهْوَالِ وَکَسَرْتَ بِهِ الْاَصْنَامَ وَرَحِمْتَ بِهِ الْاَنَامَ وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ کَمَا بَعَثْتَهُ بِخَیْرِ الْاَدْیَانِ وَاَعْزَزْتَ بِهِ الْاِیْمَانَ وَتَبَّرْتَ بِهِ الْاَوْثَانَ وَعَظَّمْتَ بِهِ الْبَیْتَ الْحَرَامَ وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَیْتِهِ الطَّاهِرِیْنَ الْاَخْیَارِ وَسَلِّمْ تَسْلِیْمًا

صلوات بر امیر المومنین

اللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ عَلِیِّ بْنِ اَبِیْ طَالِبٍ اَخِیْ نَبِیِّكَ وَوَلِیِّهِ وَصَفِیِّهِ وَوَزِیْرِهِ وَمُسْتَوْدَعِ عِلْمِهِ وَمَوْضِعِ سِرِّهِ وَبَابِ حِکْمَتِهِ وَالنَّاطِقِ بِحُجَّتِهِ وَالدَّاعِیْ اِلٰی شَرِیْعَتِهِ وَخَلِیْفَتِهِ فِیْ اُمَّتِهِ وَمُفَرِّجِ الْکَرْبِ عَنْ وَجْهِهِ قَاصِمِ الْکَفَرَةِ وَمُرْغِمِ الْفَجَرَةِ الَّذِیْ جَعَلْتَهُ مِنْ نَبِیِّكَ بِمَنْزِلَةِ هٰرُوْنَ مِنْ مُوْسٰی اَللّٰھُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَانْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَاخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُ وَالْعَنْ مَنْ نَصَبَ لَهُ مِنَ الْاَوَّلِیْنَ وَالْاٰخِرِیْنَ وَصَلِّ عَلَیْهِ اَفْضَلَ مَا صَلَّیْتَ عَلٰی اَحَدٍ مِنْ اَوْصِیَاۤءِ اَنْبِیَاۤئِكَ یَا رَبَّ الْعَالَمِیْنَ

منقول است کہ در عالم برزخ جنازہ ابن عبداللہ خواندند بسم اللہ وباللہ اللّٰھم صل علی محمد وآل محمد واغفر للمومنین والمومنات ومنقول است کہ حضرت امام زین العابدین علیہ السلام ہرگاہ جنازہ را میدید میگفت الحمد للہ الذی لم یجعلنی من السواد المخترم ودر زنا تشییع جنازہ سنت نیست وبعضی گفتہ اند کہ جنازہ را بنا برتشییع کردن ومکروہ است کہ بجنازہ حاضر شود ودر حرف باطل گفتن ودیر علامہ مجلسی در حلیہ فرمودہ از حضرت رسول صلی اللہ علیہ وآلہ منقول

(صلوات بر سیّدهٔ نسوان فاطمه علیها السلام)

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الصِّدّيقَةِ فاطِمَةَ الزَّكِيَّةِ حَبيبَةِ حَبيبِكَ وَنَبِيِّكَ وَاُمِّ
اَحِبّائِكَ وَاَصْفِيائِكَ الَّتِى انْتَجَبْتَها وَفَضَّلْتَها وَاخْتَرْتَها عَلى نِساءِ الْعالَمينَ
اَللّٰهُمَّ كُنِ الطّالِبَ لَها مِمَّنْ ظَلَمَها وَاسْتَخَفَّ بِحَقِّها وَكُنِ الثّائِرَ اَللّٰهُمَّ بِدَمِ اَوْلادِها
اَللّٰهُمَّ وَكَما جَعَلْتَها اُمَّ اَئِمَّةِ الْهُدى وَحَليلَةَ صاحِبِ اللِّواءِ وَالْكَريمَةَ عِنْدَ الْمَلَاِ الْاَعْلى
فَصَلِّ عَلَيْها وَعَلى اُمِّها صَلوةً تُكْرِمُ بِها وَجْهَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَتُقِرُّ
بِها اَعْيُنَ ذُرِّيَّتِها وَاَبْلِغْهُمْ عَنّى فى هذِهِ السّاعَةِ اَفْضَلَ التَّحِيَّةِ وَالسَّلامِ

(صلوات بر حسن و حسین علیهما السلام)

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ عَبْدَيْكَ وَوَلِيَّيْكَ وَابْنَىْ رَسُولِكَ وَسِبْطَىِ
الرَّحْمَةِ وَسَيِّدَىْ شَبابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ اَفْضَلَ ما صَلَّيْتَ عَلى اَحَدٍ مِنْ اَوْلادِ
النَّبِيّينَ وَالْمُرْسَلينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ سَيِّدِ النَّبِيّينَ وَوَصِىِّ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيّينَ اَشْهَدُ اَنَّكَ
يَابْنَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ اَمينُ اللّٰهِ وَابْنُ اَمينِهِ عِشْتَ مَظْلُوماً وَمَضَيْتَ شَهيداً
وَاَشْهَدُ اَنَّكَ الْاِمامُ الزَّكِىُّ الْهادِى الْمَهْدِىُّ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَبَلِّغْ رُوحَهُ
وَجَسَدَهُ عَنّى فى هذِهِ السّاعَةِ اَفْضَلَ التَّحِيَّةِ وَالسَّلامِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحُسَيْنِ
بْنِ عَلِىٍّ الْمَظْلُومِ الشَّهيدِ قَتيلِ الْكَفَرَةِ وَطَريحِ الْفَجَرَةِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبا عَبْدِ اللّٰهِ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَابْنَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ اَشْهَدُ مُوقِناً
اَنَّكَ اَمينُ اللّٰهِ وَابْنُ اَمينِهِ قُتِلْتَ مَظْلُوماً وَمَضَيْتَ شَهيداً وَاَشْهَدُ اَنَّ اللّٰهَ
تَعالَى الطّالِبُ بِثارِكَ وَمُنْجِزٌ ما وَعَدَكَ مِنَ النَّصْرِ وَالتَّاْييدِ فى هَلاكِ عَدُوِّكَ
وَاِظْهارِ دَعْوَتِكَ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَجاهَدْتَ فى سَبيلِ اللّٰهِ وَ

که هر که بر جنازه نماز کند
هفتاد هزار ملک بر او نماز
کنند و گناهان گذشته اش
آمرزیده شود بنا بر آنکه امامی
کند تا او را دفن کنند بر
او می گردد از دو قیراط ثواب
که هر قیراطی مثل کوه احد باشد *
نماز کند و در حدیث دیگر فرمود
هر مؤمنی بر جنازه نماز کند
حق او را واجب علیه بود
مگر آنکه منافق یا عاق
و یا در بارید و لبید
معتبر از حضرت صادق
علیه السلام منقولست که چون
مؤمنی بمیرد و در جنازه
او جمعی از مؤمنان
حاضر شوند و بگویند
اللّهم انا

عَبَدْتَ اللّٰهَ مُخْلِصاً حَتّٰى اَتٰيكَ الْيَقِيْنُ لَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً خَذَلَتْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً اَلَبَتْ عَلَيْكَ وَاَبْرَءُ اِلَى اللّٰهِ تَعَالٰى مِمَّنْ اَكْذَبَكَ وَاسْتَخَفَّ بِحَقِّكَ وَاسْتَحَلَّ دَمَكَ بِاَبِيْ اَنْتَ وَاُمِّيْ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ لَعَنَ اللّٰهُ قَاتِلَكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ خَاذِلَكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ سَمِعَ وَاعِيَتَكَ فَلَمْ يُجِبْكَ وَلَمْ يَنْصُرْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ سَبَا نِسَائَكَ اَنَا اِلَى اللّٰهِ مِنْهُمْ بَرِيْءٌ وَمِمَّنْ وَالَاهُمْ وَمَالَاَهُمْ وَاَعَانَهُمْ عَلَيْهِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ وَالْاَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوٰى وَبَابُ الْهُدٰى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقٰى وَالْحُجَّةُ عَلٰى اَهْلِ الدُّنْيَا وَاَشْهَدُ اَنِّيْ بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِمَنْزِلَتِكُمْ مُوْقِنٌ وَلَكُمْ تَابِعٌ بِذَاتِ نَفْسِيْ وَشَرَايِعِ دِيْنِيْ وَخَوَاتِيْمِ عَمَلِيْ وَمُنْقَلَبِيْ فِيْ دُنْيَايَ وَاٰخِرَتِيْ

صلوات بر علی بن الحسین علیهما السلام

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ الْعَابِدِيْنَ الَّذِي اسْتَخْلَصْتَهُ لِنَفْسِكَ وَجَعَلْتَ مِنْهُ اَئِمَّةَ الْهُدَى الَّذِيْنَ يَهْدُوْنَ بِالْحَقِّ وَبِهٖ يَعْدِلُوْنَ اخْتَرْتَهُ لِنَفْسِكَ وَطَهَّرْتَهُ مِنَ الرِّجْسِ وَاصْطَفَيْتَهُ وَجَعَلْتَهُ هَادِيًا مَهْدِيًّا اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلَيْهِ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِنْ ذُرِّيَّةِ اَنْبِيَائِكَ حَتّٰى تَبْلُغَ بِهٖ مَا تَقَرُّ بِهٖ عَيْنُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ اِنَّكَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ

صلوات بر محمد بن علی علیهما السلام

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ بَاقِرِ الْعِلْمِ وَاِمَامِ الْهُدٰى وَقَائِدِ اَهْلِ التَّقْوٰى وَالْمُنْتَجَبِ مِنْ عِبَادِكَ اَللّٰهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهُ عَلَمًا لِعِبَادِكَ وَمَنَارًا لِبِلَادِكَ وَمُسْتَوْدَعًا لِحِكْمَتِكَ وَمُتَرْجِمًا لِوَحْيِكَ وَاَمَرْتَ بِطَاعَتِهٖ وَحَذَّرْتَ مِنْ مَعْصِيَتِهٖ فَصَلِّ عَلَيْهِ يَا رَبِّ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِنْ ذُرِّيَّةِ اَنْبِيَائِكَ وَاَصْفِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَاُمَنَائِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ

صلوات بر جعفر بن محمد علیهما السلام

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ خَازِنِ الْعِلْمِ الدَّاعِيْ اِلَيْكَ بِالْحَقِّ النُّوْرِ

لا نعلم منه الّا خیراً و انت اعلم به منّا یعنی خداوندا ما از او بغیر از نیکی چیزی نمیدانیم و تو داناتری باحوال او از ما چون این را بگویند حق تعالی فرماید که من شهادت شما را قبول کردم و امرزیدم آن کسی را که میدانید و شما نمیدانید

و در حدیث معتبر دیگر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که اول چیزیکه در عنوان نامهٔ مؤمن مینویسند بعد از مرگش آن چیزیست که مردم در حق او میگویند اگر نیک میگویند نیک مینویسند و اگر بد میگویند بد مینویسند [illegible]

المُبینِ اللّٰهُمَّ وَکَما جَعَلْتَهُ مَعْدِنَ کَلامِکَ وَوَحْیِکَ وَخازِنَ عِلْمِکَ وَلِسانَ تَوْحیدِکَ وَوَلِیَّ اَمْرِکَ وَمُسْتَحْفِظَ دینِکَ فَصَلِّ عَلَیْهِ اَفْضَلَ ما صَلَّیْتَ عَلی اَحَدٍ مِنْ اَصْفِیائِکَ وَحُجَجِکَ اِنَّکَ حَمیدٌ مَجیدٌ

صلوات بر موسی بن جعفر علیهما السلام

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی الْاَمینِ الْمُؤْتَمَنِ مُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ الْبَرِّ الْوَفِیِّ الطّاهِرِ الزَّکِیِّ النُّورِ الْمُبینِ الْمُجْتَهِدِ الْمُحْتَسِبِ الصّابِرِ عَلَی الْاَذی فیکَ اللّٰهُمَّ وَکَما بَلَّغَ عَنْ آبائِهِ مَا اسْتُودِعَ مِنْ اَمْرِکَ وَنَهْیِکَ وَحَمَلَ عَلَی الْمَحَجَّةِ وَکابَدَ اَهْلَ الْعِزَّةِ وَالشِّدَّةِ فیما کانَ یَلْقی مِنْ جُهّالِ قَوْمِهِ رَبِّ فَصَلِّ عَلَیْهِ اَفْضَلَ وَاَکْمَلَ ما صَلَّیْتَ عَلی اَحَدٍ مِمَّنْ اَطاعَکَ وَنَصَحَ لِعِبادِکَ اِنَّکَ غَفُورٌ رَحیمٌ

صلوات بر علی بن موسی علیهما السلام

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی عَلِیِّ بْنِ مُوسَی الَّذِی ارْتَضَیْتَهُ وَرَضَّیْتَ بِهِ مَنْ شِئْتَ مِنْ خَلْقِکَ اللّٰهُمَّ وَکَما جَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلی خَلْقِکَ وَقائِماً بِاَمْرِکَ وَناصِراً لِدینِکَ وَشاهِداً عَلی عِبادِکَ وَکَما نَصَحَ لَهُمْ فِی السِّرِّ وَالْعَلانِیَةِ وَدَعا اِلی سَبیلِکَ بِالْحِکْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ فَصَلِّ عَلَیْهِ اَفْضَلَ ما صَلَّیْتَ عَلی اَحَدٍ مِنْ اَوْلِیائِکَ وَخِیَرَتِکَ مِنْ خَلْقِکَ اِنَّکَ جَوادٌ کَریمٌ

صلوات بر محمد بن علی بن موسی علیهم السلام

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیِّ بْنِ مُوسی عَلَمِ التُّقی وَنُورِ الْهُدی وَمَعْدِنِ الْوَفاءِ وَفَرْعِ الْاَزْکِیاءِ وَخَلیفَةِ الْاَوْصِیاءِ وَاَمینِکَ عَلی وَحْیِکَ اللّٰهُمَّ فَکَما هَدَیْتَ بِهِ مِنَ الضَّلالَةِ وَاسْتَنْقَذْتَ بِهِ مِنَ الْحَیْرَةِ وَاَرْشَدْتَ بِهِ مَنِ اهْتَدی وَزَکَّیْتَ بِهِ مَنْ تَزَکّی فَصَلِّ عَلَیْهِ اَفْضَلَ ما صَلَّیْتَ عَلی اَحَدٍ مِنْ اَوْلِیائِکَ وَبَقِیَّةِ اَوْصِیائِکَ اِنَّکَ عَزیزٌ حَکیمٌ

صلوات بر علی بن محمد علیهما السلام

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی عَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَصِیِّ الْاَوْصِیاءِ وَاِمامِ الْاَتْقِیاءِ وَخَلَفِ اَئِمَّةِ الدّینِ وَالْحُجَّةِ عَلَی الْخَلائِقِ اَجْمَعینَ اللّٰهُمَّ کَما جَعَلْتَهُ نُوراً یَسْتَضیءُ بِهِ الْمُؤْمِنُونَ

در مصباح متهجد فرموده [illegible] [illegible] [illegible]

فَبَشَّرَ بِالْجَزِيلِ مِنْ ثَوَابِكَ وَاَنْذَرَ بِالْاَلِيمِ مِنْ عِقَابِكَ وَحَذَّرَ بَاْسَكَ وَذَكَّرَ بِاٰيَاتِكَ وَاَحَلَّ حَلَالَكَ وَحَرَّمَ حَرَامَكَ وَبَيَّنَ شَرَايِعَكَ وَفَرَايِضَكَ وَحَضَّ عَلٰى عِبَادَتِكَ وَاَمَرَ بِطَاعَتِكَ وَنَهٰى عَنْ مَعْصِيَتِكَ فَصَلِّ عَلَيْهِ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِنْ اَوْلِيَائِكَ وَذُرِّيَّةِ اَنْبِيَائِكَ يَا اِلٰهَ الْعَالَمِينَ راوی این صلوات ابو محمد یمنی گفت که چون حضرت عسکری علیه السلام از ذکر صلوات بر پدر شریف فارغ شد و نوبت بر خود آنجناب رسید ساکت ماند عرض کردم که کیفیت صلوات بر او را نیز بفرمایید فرمود اگر نه این بود که ذکر این از معالم دین است و خدا امر فرموده ما را که باهلش برسانیم هر آینه دوست داشتم که ساکت باشم ولکن چون در مقام دین است بنویس

صلوات بر حسن بن علی بن محمد علیهما السلام

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْبَرِّ التَّقِيِّ الصَّادِقِ الْوَفِيِّ النُّورِ الْمُضِيءِ خَازِنِ عِلْمِكَ وَالْمُذَكِّرِ بِتَوْحِيدِكَ وَوَلِيِّ اَمْرِكَ وَخَلَفِ اَئِمَّةِ الدِّينِ الْهُدَاةِ الرَّاشِدِينَ وَالْحُجَّةِ عَلٰى اَهْلِ الدُّنْيَا فَصَلِّ عَلَيْهِ يَا رَبِّ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِنْ اَصْفِيَائِكَ وَحُجَجِكَ وَاَوْلَادِ رُسُلِكَ يَا اِلٰهَ الْعَالَمِينَ

صلوات بر ولی الامر المنتظر علیه السلام

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى وَلِيِّكَ وَابْنِ اَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ فَرَضْتَ طَاعَتَهُمْ وَاَوْجَبْتَ حَقَّهُمْ وَاَذْهَبْتَ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرْتَهُمْ تَطْهِيراً اَللّٰهُمَّ انْصُرْهُ وَانْتَصِرْ بِهِ لِدِينِكَ وَانْصُرْ بِهِ اَوْلِيَائَكَ وَاَوْلِيَائَهُ وَشِيعَتَهُ وَاَنْصَارَهُ وَاجْعَلْنَا مِنْهُمْ اَللّٰهُمَّ اَعِذْهُ مِنْ شَرِّ كُلِّ بَاغٍ وَطَاغٍ وَمِنْ شَرِّ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَاحْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَاحْرُسْهُ وَامْنَعْهُ اَنْ يُوصَلَ اِلَيْهِ بِسُوءٍ وَاحْفَظْ فِيهِ رَسُولَكَ وَآلَ رَسُولِكَ وَاَظْهِرْ بِهِ الْعَدْلَ وَاَيِّدْهُ بِالنَّصْرِ وَانْصُرْ نَاصِرِيهِ وَاخْذُلْ خَاذِلِيهِ وَاقْصِمْ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ وَاقْتُلْ بِهِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَجَمِيعَ الْمُلْحِدِينَ حَيْثُ كَانُوا مِنْ مَشَارِقِ الْاَرْضِ وَمَغَارِبِهَا وَبَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَامْلَاْ بِهِ الْاَرْضَ عَدْلاً وَاَظْهِرْ بِهِ دِينَ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ وَاجْعَلْنِي اللّٰهُمَّ مِنْ اَنْصَارِهِ

در قبر از طرف پای قبر داخل کن با بسم الله و چون داخل شد بگوید اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهَا رَوْضَةً مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ وَلَا تَجْعَلْهَا حُفْرَةً مِنْ حُفَرِ النَّارِ و سزاوار است که شخصی که داخل قبر میشود سر برهنه و پا برهنه باشد باید بندهای کفن را بگشاید پس میت را از سر داخل قبر کند و بگوید بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَفِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَعَلٰى مِلَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ اِيمَاناً بِكَ وَتَصْدِيقاً بِكِتَابِكَ هٰذَا مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ اَللّٰهُمَّ زِدْنَا اِيمَاناً وَتَسْلِيماً پس بجانب راست در آورد و ... کند و بگشاید بندهای کفن را

وَاَعْوانِهِ وَاَتْباعِهِمْ وَشیعَتِهِ وَاَرِنی فی آلِ مُحَمَّدٍ ما یَأْمُلُونَ وَفی عَدُوِّهِمْ ما یَحْذَرُونَ اِلهَ الْحَقِّ آمینَ

﴿خاتمه﴾ در بیان زیارت انبیاء عظام علیهم السلام و زیارت امامزادگان عالیمقام و زیارت قبور مؤمنین اسکنهم الله دار السلام و مشتملست بر سه مطلب

مطلب اوّل در زیارت پیغمبران عظام علیهم السلام است بدانکه تکریم و تعظیم انبیاء علیهم السلام عقلاً و شرعاً لازمست لا نُفَرِّقُ بَیْنَ اَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ و زیارت ایشان راجح و پسندیده و علماء تصریح فرموده اند باستحباب زیارت ایشان و عدد آن بزرگواران اگرچه خیلی بسیار است لیکن قبور معلومهٔ ایشان بسیار کم است و قبور آنها بلکه بعضاً مستحضر هستم از اینقرار است حضرت آدم و حضرت نوح در مرقد منوّر حضرت امیرالمؤمنین مدفونند و حضرت ابرهیم در قدس خلیل که در نزدیکی بیت المقدس است مدفونست و در جوار آنحضرت جناب ساره زوجهٔ آنحضرت و جناب اسحق و یعقوب و یوسف علیهم السلام مدفونند و حضرت اسمعیل و مادرش هاجر در مسجد الحرام در حجر مدفونند و در او است قبور انبیاء علیهم السلام و از حضرت باقر علیه السلام منقولست که ما بین رکن و مقام مملو است از قبور پیغمبران و از حضرت صادق علیه السلام مرویست که ما بین رکن یمانی و حجر الاسود هفتاد پیغمبر مدفونست و در بیت المقدس قبور جمله از پیغمبران واقعست مانند حضرت داود و سلیمان و غیرهما سلام الله علیهم اجمعین که در نزد اهل آنجا معروفند و قبر جناب زکریا علیه السلام در حلب معروفست و از برای جناب یونس علیه السلام در شریعهٔ کوفه بقعه و قبه ایست معروف و قبر حضرت هود و صالح در نجف اشرف مشهور و مرقد حضرت ذی الکفل در کنار شط فرات در نزدیکی کوفه بمسافت چند فرسخ معروف است و در شهر موصل است قبر جرجیس پیغمبر و در بیرون شهر قبر شیث هبة الله و در شوشتر قبر دانیال پیغمبر و در قبلی مسجد براثا قبر جناب یوشع علیه السلام و غیر اینها سلام الله علیهم اجمعین و امّا در باب کیفیت زیارت ایشان پس در اخبار زیارت مخصوصی برای ایشان بنظر نرسیده مگر زیارت حضرت آدم و نوح علیهما السلام که در باب زیارت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام بشرح رفت لکن از روایت زیارت جامعه که ما آنرا اول زیارات جامعه قرار دادیم ظاهر میشود که انبیاء علیهم السلام نیز بآن زیارت کرده میشوند شاهد بر این آنکه شیخ جلیل محمد بن المشهدی در مزار و سید اجل علی بن طاوس در مصباح الزائر و غیر ایشان رضوان الله علیهم در آداب دخول کوفه همین زیارت شریفه را در زیارت حضرت یونس علیه السلام ذکر کرده اند و مظنون آنست که نقل ایشان زیارت مذکوره را از روی همان نکته باشد که از خبر ظاهر میشود بهر حال اگر کسی این زیارت جامعه را در مراقد شریفه انبیاء علیهم السلام بخواند مناسبت و چون زیارت

اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَهَبْ لی ... مِنْ رَحْمَتِکَ ... لِتُغْنِیَنی بِها عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِواکَ ...

این مسجد آنجا ... ذکر در سابق در باب مسجد براثا ذکر شد و الّا فعلاً آن قبر شریف مشهور نیست

در سابق مذکور شد محتاج بنقل آن در اینجا نیستیم هر که خواهد بزیارت اول زیارات بآنجا رجوع کند واز فیض عظیم آن خود را بهره مند نماید **مطلب دویم** در زیارت امامزادگان عظام و سلفای عالیمقام که قبورشان محل فیوضات و برکات و موضع نزول رحمت و نعمتهای الهیه است و علمای اعلام تصریح فرموده اند باستحباب زیارت قبور ایشان و بحمد الله تعالی در غالب بلاد شیعه قبورشان موجود بلکه در قریه و برّیه و اطراف کوهها و دره ها پوشیده ملاذ درماندگان و ملجأ واماندگان و پناه مظلومین و موجب تسلی دلهای پژمردگان بوده و خواهند بود تا یوم قیامت و از بسیاری از ایشان کرامات و خوارق عادات مشاهده شده لکن مستور نماند که امامزاده که انسان باطمینان خاطر محض درک فیوضات و کشف کربات بار سفر بندد و شد رحال کند بسمت قبر شریفش باید دو مطلب را درست کرده آنگاه قصد مقصد کند اول جلالت قدر و عظمت شان صاحب مرقد علاوه بر شرافت نسب آنچه از کتب احادیث و انساب و تواریخ معلوم شود دویم معلوم بودن قبر آنسید جلیل و صحت نسبت قبر باو و جمع بین این دو بسیار کم است و مادر کتاب هدیة الزائرین کرجمعی از ایشان اشاره نموده ایم و در نفثة المصدور و منتهی الامال شرح ایشان بمحسن بن حسین علیه السلام نموده ایم و چون این کتاب گنجایش ذکر نیست فقط اکتفا میکنیم بیاد کردن دو نفر از ایشان اول سیده جلیله معظمه حضرت فاطمه بنت موسی بن جعفر علیه السلام که بحضرت معصومه سلام الله علیها اشتهار دارد قبر شریفش در بلده طیبه قم معروف و مشهور است و دارای قبه عالیه و ضریح و صحنهای متعدده و خدمه بسیار و موقوفات کثیره است و روشنی چشم اهل قم و معاذ و ملاذ عامه خلق است و در هر سالی جماعت بسیار از بلاد بعیده شد رحال کنند و تعب سفر کشند بجهت درک فیوضات از زیارت آنمعظمه و فضیلت و جلالت آنحضرت از اخبار بسیار ظاهر میشود شیخ صدوق بسند حسن کالصحیح از سعد بن سعد روایت کرده که از حضرت امام رضا علیه السلام سؤال نمود از فاطمه بنت موسی بن جعفر علیه السلام فرمود که هر که او را زیارت کند از برای او ست بهشت و بسند معتبر دیگر از فرزندان آنحضرت امام محمد تقی علیه السلام منقول است که هر که عمه مرا در قم زیارت کند پس از برای او ست بهشت علامه مجلسی ره از بعض کتب زیارات نقلکرده که علی بن ابراهیم از پدرش از سعد اشعری قمی از حضرت امام رضا علیه السلام روایتکرده که آنحضرت فرمود ای سعد نزد شما قبری هست از ما سعد گفت گفتم فدای تو شوم قبر فاطمه دختر امام موسی علیه السلام را میفرمائی فرمود بلی مَنْ زارَها عارِفاً بِحَقِّها فَلَهُ الْجَنَّةُ هر که او را زیارت کند و حق او را بشناسد از برای او ست بهشت چون برسد بنزد قبر آنحضرت پس بایستد نزد سرش رو بقبله و سی و چهار مرتبه اَللّٰهُ اَکْبَرُ و سی و سه مرتبه سُبْحانَ اللّٰهِ و سی و سه مرتبه

(در جای فلان اسم میبرد آن میت را) اُذْکُرِ الْعَهْدَ الَّذی خَرَجْتَ عَلَیْهِ مِنْ دارِ الدُّنْیا شَهادَةَ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَریکَ لَهُ وَ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ وَ اَنَّ عَلِیّاً اَمیرُ الْمُؤْمِنینَ وَ الْحَسَنَ وَ الْحُسَیْنَ (و ذکر کند ائمه را) اِلیٰ آخِرِهِمْ اَئِمَّتُکَ اَئِمَّةُ الْهُدَی الْاَبْرارُ [illegible] خالد ابداً و مستحب است که [illegible] بریزند کسانیکه حاضر شده اند با پشت دستهای خود و بگویند در آنحال اِنّا لِلّٰهِ وَ اِنّا اِلَیْهِ راجِعُونَ هٰذا ما وَعَدَنَا اللّٰهُ وَ رَسُولُهُ وَ صَدَقَ اللّٰهُ وَ رَسُولُهُ اَللّٰهُمَّ زِدْنا ایماناً وَ تَسْلیماً

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ بكو بن بكو اَلسَّلَامُ عَلٰى اٰدَمَ صِفْوَةِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلٰى نُوْحٍ نَبِيِّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلٰى
اِبْرٰهِيْمَ خَلِيْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلٰى مُوْسٰى كَلِيْمِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلٰى عِيْسٰى رُوْحِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ خَلْقِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللّٰهِ خَاتَمَ النَّبِيِّيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلِيَّ بْنَ اَبِيْ طَالِبٍ
وَصِيَّ رَسُوْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا فَاطِمَةُ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمَا يَا
سِبْطَيْ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ وَسَيِّدَيْ شَبَابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ
سَيِّدَ الْعَابِدِيْنَ وَقُرَّةَ عَيْنِ النَّاظِرِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ بَاقِرَ الْعِلْمِ بَعْدَ
النَّبِيِّ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ الصَّادِقَ الْبَارَّ الْاَمِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
مُوْسَى بْنَ جَعْفَرٍ الطَّاهِرَ الطُّهْرَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ مُوْسَى الرِّضَا الْمُرْتَضٰى
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ التَّقِيَّ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ النَّقِيَّ النَّاصِحَ
الْاَمِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ اَلسَّلَامُ عَلَى الْوَصِيِّ مِنْ بَعْدِهٖ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰى نُوْرِكَ وَسِرَاجِكَ وَوَلِيِّ وَلِيِّكَ وَوَصِيِّ وَصِيِّكَ وَحُجَّتِكَ عَلٰى خَلْقِكَ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ رَسُوْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ فَاطِمَةَ وَخَدِيْجَةَ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكِ يَا بِنْتَ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكِ يَا بِنْتَ وَلِيِّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا اُخْتَ وَلِيِّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا عَمَّةَ
وَلِيِّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ مُوْسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ
عَرَّفَ اللّٰهُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ فِي الْجَنَّةِ وَحَشَرَنَا فِيْ زُمْرَتِكُمْ وَاَوْرَدَنَا حَوْضَ نَبِيِّكُمْ وَ
سَقَانَا بِكَاْسِ جَدِّكُمْ مِنْ يَدِ عَلِيِّ بْنِ اَبِيْ طَالِبٍ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اَسْئَلُ اللّٰهَ اَنْ يُرِيَنَا
فِيْكُمُ السُّرُوْرَ وَالْفَرَجَ وَاَنْ يَجْمَعَنَا وَاِيَّاكُمْ فِيْ زُمْرَةِ جَدِّكُمْ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَ
اٰلِهٖ وَاَنْ لَا يَسْلُبَنَا مَعْرِفَتَكُمْ اِنَّهٗ وَلِيٌّ قَدِيْرٌ اَتَقَرَّبُ اِلَى اللّٰهِ بِحُبِّكُمْ وَالْبَرَاءَةِ

مِنْ اَعْدائِكُمْ وَالتَّسْليمِ اِلَى اللهِ راضِياً بِهِ غَيْرَ مُنْكِرٍ وَلا مُسْتَكْبِرٍ وَعَلى يَقينِ ما
اَتى بِهِ مُحَمَّدٌ وَبِهِ راضٍ نَطْلُبُ بِذلِكَ وَجْهَكَ يا سَيِّدي اَللّهُمَّ وَرِضاكَ وَ
الدّارَ الْآخِرَةَ يا فاطِمَةُ اشْفَعي لي فِي الْجَنَّةِ فَاِنَّ لَكِ عِنْدَ اللهِ شَأْناً مِنَ الشَّأْنِ
اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ اَنْ تَخْتِمَ لي بِالسَّعادَةِ فَلا تَسْلُبْ مِنّي ما اَنَا فيهِ وَلا حَوْلَ
وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظيمِ اَللّهُمَّ اسْتَجِبْ لَنا وَتَقَبَّلْهُ بِكَرَمِكَ وَعِزَّتِكَ
وَبِرَحْمَتِكَ وَعافِيَتِكَ وَصَلَّى اللهُ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَجْمَعينَ وَسَلَّمَ تَسْليماً يا
اَرْحَمَ الرّاحِمينَ

د ق يم امامزاده لازم التعظیم جناب شاهزاده عبدالعظیم که نسب شریفش بچهار واسطه بسبط جلیل حضرت خیر الوری امام حسن مجتبی علیه السلام منتهی میشود بدین طریق عبدالعظیم بن عبدالله بن علی بن الحسن بن زید بن الحسن بن علی بن ابیطالب علیهم السلام وقبر شریفش در ری معلوم ومشهور وملاذ ومعاذ عامه مخلوقست وعلو مقام وجلالت شان آنحضرت اظهر من الشمس است چه آنجناب علاوه آنکه در دودمان حضرت خاتم النبیین است از اکابر محدثین واعاظم علماء وزهاد وعباد وصاحب ورع وتقوی است واز اصحاب حضرت جواد وحضرت هادی علیهما السلام است وهمواره توسل وانقطاع بخدمت ایشان داشته واحادیث بسیار از ایشان روایت کرده واوست صاحب کتاب خطب امیرالمؤمنین علیه السلام وکتاب یوم ولیلة واوست که دین خود را بر امام زمانش حضرت هادی علیه السلام عرضه کرد وحضرت تصدیق نمود وفرمود یا ابا القاسم هذا والله دین الله الذی ارتضاه لعباده فاثبت علیه ثبتک الله بالقول الثابت فی الدنیا والآخرة وصاحب بن عباد رساله مختصره در احوال آنجناب نوشته که شیخ مرحوم ثقة الاسلام نوری ره در خاتمه مستدرک از آن نقل فرموده ودر آنجا ودر رجال شیخ نجاشی است که حضرت عبدالعظیم از سلطان زمان خویش ترسید وگریخت ودر شهرها گردش میکرد بعنوان آنکه قاصد یک است تا بری آمد ومخفی شد در ساربانان وبروایت نجاشی در سردابی در خانه مردی از شیعیان در سکة الموالی ودر آنجا عبادت خدا میکرد وروزها روزه میداشت وشبها بنماز میایستاد وپنهان بیرون میآمد وزیارت میکرد قبری را که در مقابل قبر اوست وراه در میان است ومیگفت این قبر مردی از فرزندان حضرت امام موسی علیه السلام است وپیوسته در آنجا مخفی بود ویک یک از شیعه خبر میشدند از احوال او تا آنکه اکثر مردم او را شناختند پس شخصی از شیعه

آنِسْ وَحْدَتَهُ وَصِلْ وَحْدَتَهُ وَآنِسْ وَحْشَتَهُ وَاَسْكِنْ اِلَيْهِ مِنْ رَحْمَتِكَ رَحْمَةً يَسْتَغْني بِها عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِواكَ وَاحْشُرْهُ مَعَ مَنْ كانَ يَتَوَلّاهُ. پس دفن کنند میت را وبعد از دفن مستحب است که ولی میت یا کسیکه سزاوار ولی است بعد از آنکه مردم برگردند نزد میت بنشیند وبصدای بلند تلقین کند و بگوید یا فلان بن فلان (اسم میت وپدرش را ببرد) اَللهُ رَبُّكَ وَمُحَمَّدٌ نَبِيُّكَ وَالْقُرْآنُ كِتابُكَ وَالْكَعْبَةُ قِبْلَتُكَ وَعَلِيٌّ اِمامُكَ وَالْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ (وتمام ائمه را بشمارد) اَئِمَّتُكَ اَئِمَّةُ الْهُدَى الْاَبْرارُ. مؤلف گوید که غیر از دفن خضار از برای میت

حضرت رسالت پناه ص را در خواب دید که فرمود مردی از فرزندان مرا از سکة الموالی برخواهند داشت و مدفون خواهند کرد نزد درخت سیبی در باغ عبد الجبار بن عبد الوهاب اشاره فرمود به همان مکان که در آنجا مدفون شد پس آن شخص رفت که آن درخت و مکان را از صاحب باغ بخرد صاحب باغ گفت که از برای چه میخواهی این درخت و جای آن را آن شخص خواب خود را نقل کرد صاحب باغ گفت من نیز چنین خوابی دیده ام و موضع این درخت را با جمیع باغ وقف کردم بر آن سید و بر شیعیان که در آنجا مرده های خود را دفن کنند پس عبد العظیم بیمار شد و برحمت ایزدی واصل گشت چون او را برهنه کردند که غسل بدهند در جیبش رقعه یافتند که در آنجا نسب شریف خود را نوشته بود که منم ابو القاسم عبد العظیم پسر عبد الله پسر علی پسر حسن پسر زید پسر امام حسن پسر علی بن ابیطالب علیهم السلام و نیز صاحب بن عباد در وصف علم عبد العظیم گفته که روایت کرده ابو تراب رویانی که گفت شنیدم از ابو حماد رازی که میگفت وارد شدم بر حضرت امام علی نقی علیه السلام در سر من رأی پس سؤال کردم از آنحضرت جمله از مسائل حلال و حرام خود و جواب فرمود مسائل مرا پس چون ما بین وداع کردم با آنحضرت برای بیرون آمدن از آنجا حضرت با من فرمود ای حماد هرگاه مشکل شد بر تو چیزی از امور دینت در ناحیهٔ خود پس سؤال کن آنرا از عبد العظیم بن عبد الله حسنی و سلام مرا باو برسان و محقق داماد در کتاب رواشح گفته که احادیث بسیار در فضیلت زیارت عبد العظیم روایت شده و وارد شده که هر که زیارت کند قبر او را بهشت برای او واجب شود و شیخ شهید ثانی ره در حواشی خلاصه همین معنی را از بعض نسابین نقل فرموده و ابن بابویه و ابن قولویه بسند معتبر روایت کرده اند که مردی از اهل ری بخدمت حضرت امام علی نقی علیه السلام رفت حضرت از او پرسید که کجا بودی عرض کرد که بزیارت امام حسین علیه السلام رفته بودم فرمود که اگر زیارت میکردی قبر عبد العظیم را که نزد شما است هر آینه مثل کسی بودی که زیارت امام حسین علیه السلام کرده باشد فقیر گوید که علماء از برای آن بزرگوار زیارتی نقل نکردند مگر آنکه فخر المحققین آقا جمال الدین در مزار خود فرموده که زیارت آنحضرت باین نحو مناسب است اَلسَّلامُ عَلیٰ آدَمَ صِفْوَةِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ نُوحٍ نَبِیِّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ اِبْرٰهِیمَ خَلِیلِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ مُوسیٰ کَلِیمِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ عِیسیٰ رُوحِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یٰا رَسُولَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یٰا خَیْرَ خَلْقِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یٰا صَفِیَّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یٰا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللّٰهِ خٰاتَمَ النَّبِیِّینَ

السَّلامُ عَلَيْكَ يا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ اَبِي طالِبٍ وَصِيَّ رَسُولِ اللّهِ السَّلامُ عَلَيْكِ يا فاطِمَةُ سَيِّدَةَ نِساءِ الْعالَمِينَ السَّلامُ عَلَيْكُما يا سِبْطَيِ الرَّحْمَةِ وَسَيِّدَيْ شَبابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ سَيِّدَ الْعابِدِينَ وَقُرَّةَ عَيْنِ النّاظِرِينَ السَّلامُ عَلَيْكَ يا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ باقِرَ الْعِلْمِ بَعْدَ النَّبِيِّ السَّلامُ عَلَيْكَ يا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ الصّادِقَ الْبارَّ الْاَمِينَ السَّلامُ عَلَيْكَ يا مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ الطّاهِرَ الطُّهْرَ السَّلامُ عَلَيْكَ يا عَلِيَّ بْنَ مُوسَى الرِّضا الْمُرْتَضى السَّلامُ عَلَيْكَ يا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ التَّقِيَّ السَّلامُ عَلَيْكَ يا عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ النَّقِيَّ النّاصِحَ الْاَمِينَ السَّلامُ عَلَيْكَ يا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلامُ عَلَى الْوَصِيِّ مِنْ بَعْدِهِ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى نُورِكَ وَسِراجِكَ وَوَلِيِّ وَلِيِّكَ وَوَصِيِّ وَصِيِّكَ وَحُجَّتِكَ عَلى خَلْقِكَ السَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا السَّيِّدُ الزَّكِيُّ وَالطّاهِرُ الصَّفِيُّ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ السّادَةِ الْاَطْهارِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْاَخْيارِ السَّلامُ عَلى رَسُولِ اللّهِ وَعَلى ذُرِّيَّةِ رَسُولِ اللّهِ وَرَحْمَةُ اللّهِ وَبَرَكاتُهُ السَّلامُ عَلَى الْعَبْدِ الصّالِحِ الْمُطِيعِ لِلّهِ رَبِّ الْعالَمِينَ وَلِرَسُولِهِ وَلِاَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبَا الْقاسِمِ بْنَ السِّبْطِ الْمُنْتَجَبِ الْمُجْتَبى السَّلامُ عَلَيْكَ يا مَنْ زِيارَتُهُ ثَوابُ زِيارَةِ سَيِّدِ الشُّهَداءِ يُرْتَجى السَّلامُ عَلَيْكَ عَرَّفَ اللّهُ بَيْنَنا وَبَيْنَكُمْ فِي الْجَنَّةِ وَحَشَرَنا فِي زُمْرَتِكُمْ وَاَوْرَدَنا حَوْضَ نَبِيِّكُمْ وَسَقانا بِكَاْسِ جَدِّكُمْ مِنْ يَدِ عَلِيِّ بْنِ اَبِي طالِبٍ صَلَواتُ اللّهِ عَلَيْكُمْ اَسْئَلُ اللّهَ اَنْ يُرِيَنا فِيكُمُ السُّرُورَ وَالْفَرَجَ وَاَنْ يَجْمَعَنا وَاِيّاكُمْ فِي زُمْرَةِ جَدِّكُمْ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاَنْ لا يَسْلُبَنا مَعْرِفَتَكُمْ اِنَّهُ وَلِيٌّ قَدِيرٌ اَتَقَرَّبُ اِلَى اللّهِ بِحُبِّكُمْ وَالْبَرائَةِ مِنْ اَعْدائِكُمْ وَالتَّسْلِيمِ اِلَى اللّهِ راضِياً بِهِ غَيْرَ مُنْكِرٍ وَلا مُسْتَكْبِرٍ وَعَلى يَقِينِ ما اَتى بِهِ مُحَمَّدٌ نَطْلُبُ بِذلِكَ وَجْهَكَ يا سَيِّدِي اَللّهُمَّ وَرِضاكَ وَالدّارَ الْآخِرَةَ يا سَيِّدِي يَا بْنَ سَيِّدِي اِشْفَعْ لِي فِي الْجَنَّةِ فَاِنَّ لَكَ عِنْدَ اللّهِ شَأْناً مِنَ الشَّاْنِ اَللّهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ اَنْ تَخْتِمَ لِي

...بر می‌گردند سؤال نمی‌کنند علامهٔ مجلسی علیه الرحمه فرموده و تلقین کند بازهم بگوید به این معنی است: اِسْمَعْ اِفْهَمْ يا فُلانَ بْنَ فُلانٍ (و نام او و پدرش بگوید) هَلْ اَنْتَ عَلَى الْعَهْدِ الَّذِي فارَقْتَنا عَلَيْهِ مِنْ شَهادَةِ اَنْ لا اِلهَ اِلَّا اللّهُ وَحْدَهُ لا شَرِيكَ لَهُ وَاَنَّ مُحَمَّداً صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَسَيِّدُ النَّبِيِّينَ وَخاتَمُ الْمُرْسَلِينَ وَاَنَّ عَلِيّاً اَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ وَسَيِّدُ الْوَصِيِّينَ وَاِمامٌ افْتَرَضَ اللّهُ طاعَتَهُ عَلَى الْعالَمِينَ وَاَنَّ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَعَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدَ بْنَ

بِالسَّعادَةِ فَلا تَسْلُبْ مِنّى ما اَنَا فيهِ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّهِ الْعَلِىِّ الْعَظيمِ اَللّهُمَّ اسْتَجِبْ لَنا وَتَقَبَّلْهُ بِكَرَمِكَ وَعِزَّتِكَ وَبِرَحْمَتِكَ وَعافِيَتِكَ وَصَلَّى اللّهُ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَجْمَعينَ وَسَلَّمَ تَسْليماً يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ و محقق مذکور فرموده که در بعض اخبار مذکور است که امامزاده عبدالعظیم در اوقات توقف در ری از منزل پنهان بیرون می‌آمد و قبری که در مقابل قبر اوست و راه در میان است زیارت میکرد و میفرمود که این قبر مردی از اولاد موسی بن جعفر علیهما السلام است والحال قبری در آنجا است که با امامزاده حمزه فرزند امام موسی علیه السلام منسوبست و ظاهر آنست که همان قبری باشد که امامزاده عبدالعظیم زیارت آن مینمود انشاء الله و از این زیارت باید نمود و همین زیارت را میتوان خواند و فقره اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبَا الْقاسِمِ و فقره بعد از آن را نباید خواند انتهی. مخفی نماند که در صحن امامزاده حمزه قبر شیخ جلیل سعید قدوة المفسرین جمال الدین ابو الفتوح حسین بن علی خزاعی ره صاحب تفسیر معروفست باید آن جناب را زیارت نمود و همچنین از زیارت جناب شیخ صدوق رئیس المحدثین معروف بابن بابویه که در نزدیکی بلد شاه امامزاده عبدالعظیم است غفلت نباید نمود

مطلب سیم

در زیارت قبور مؤمنین رضی الله عنهم اجمعین است ✳ شیخ ثقه جلیل القدر جعفر بن قولویه قمی از عمرو بن عثمان رازی روایت کرده که گفت شنیدم از حضرت ابو الحسن امام موسی بن جعفر علیه السلام که میفرمود هر که قادر نباشد بر زیارت ما پس زیارت کند صلحاء از موالیان ما را تا نوشته شود برای او ثواب زیارت ما و کسیکه قادر نباشد بر صله و نیکی بما پس صله و نیکی کند با صالحان موالیان ما تا از برای او نوشته شود ثواب صله و نیکی با ما و نیز بسند صحیح روایت کرده از محمد بن احمد بن یحیی الاشعری که گفت من در فید که اسم منزلیست در طریق مکه با علی بن بلال روانه شد بر سر قبر محمد بن اسمعیل بن بزیع پس علی بن بلال برای من گفت که صاحب این قبر برای من روایت کرد از حضرت امام رضا علیه السلام که فرمودند هر که بیاید نزد قبر برادر مؤمن خود و دست بر قبر گذارد و هفت مرتبه بخواند سوره اِنّا اَنْزَلْناهُ را ایمن گردد در روز فزع اکبر یعنی از ترس بزرگ روز قیامت و در روایت دیگر مثل همین را نقل کرده مگر آنکه دارد رو بقبله کند فقیر گوید که این ایمن بودن که حدیث دلالت بر آن دارد ممکنست که از برای خواننده باشد چنانچه ظاهر حدیث است و محتملست که از برای

عَلِيٌّ وَجَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنُ جَعْفَرٍ وَعَلِيُّ بْنُ مُوسى وَمُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ وَعَلِيُّ بْنُ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ وَالْقائِمُ الْحُجَّةُ الْمَهْدِيُّ صَلَواتُ اللّهِ عَلَيْهِمْ اَئِمَّةُ الْمُؤْمِنينَ وَحُجَجُ اللّهِ عَلَى الْخَلْقِ اَجْمَعينَ وَاَئِمَّتُكَ اَئِمَّةُ هُدىً اَبْرارٌ يا فُلانَ بْنَ فُلانٍ اِذا اَتاكَ الْمَلَكانِ الْمُقَرَّبانِ رَسُولَيْنِ مِنْ عِنْدِ اللّهِ تَبارَكَ وَتَعالى وَسَئَلاكَ عَنْ رَبِّكَ وَعَنْ نَبِيِّكَ وَعَنْ دينِكَ وَعَنْ كِتابِكَ وَعَنْ قِبْلَتِكَ وَعَنْ اَئِمَّتِكَ فَلا تَخَفْ وَقُلْ فى جَوابِهِما اَللّهُ جَلَّ جَلالُهُ رَبّى وَ مُحَمَّدٌ

صاحب قبر باشد چنانچه پیدا میشود از حدیثی که بعد از این از سید بن طاوس نقل میشود و نیز در
کامل الزیاره بسند معتبر منقولست که عبدالرحمن بن ابی عبدالله بحضرت صادق علیه السلام عرض کرد
که چگونه بگذارم دست خود را بر قبور مسلمین پس حضرت بدست خود اشاره بزمین فرمود و دست را
بزمین گذاشت و خود مقابل قبله بودند و نیز بسند صحیح منقولست که عبدالله بن سنان بحضرت
صادق علیه السلام عرض کرد که چگونه سلام باید کرد بر اهل قبور فرمود که میگوئی اَلسَّلامُ
عَلى اَهْلِ الدِّيارِ مِنَ الْمُؤْمِنينَ وَالْمُسْلِمينَ اَنْتُمْ لَنا فَرَطٌ وَنَحْنُ اِنْ شاءَ اللهُ بِكُمْ
لاحِقُونَ و از حضرت امام حسن علیه السلام روایت شده که هرکه داخل قبرستان شود و بگوید
اَللّٰهُمَّ رَبَّ هذِهِ الْاَرْواحِ الْفانِيَةِ وَالْاَجْسادِ الْبالِيَةِ وَالْعِظامِ النَّخِرَةِ الَّتى خَرَجَتْ
مِنَ الدُّنْيا وَهِىَ بِكَ مُؤْمِنَةٌ اَدْخِلْ عَلَيْهِمْ رَوْحاً مِنْكَ وَسَلاماً مِنّى بنویسد حق تعالی
از برای او حسنات بعدد خلق از زمان آدم تا قیام قیامت و از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام منقولست که
هرکه داخل قبرستان شود و بگوید بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ اَلسَّلامُ عَلى اَهْلِ لا اِلهَ
اِلَّا اللهُ مِنْ اَهْلِ لا اِلهَ اِلَّا اللهُ يا اَهْلَ لا اِلهَ اِلَّا اللهُ بِحَقِّ لا اِلهَ اِلَّا اللهُ كَيْفَ
وَجَدْتُمْ قَوْلَ لا اِلهَ اِلَّا اللهُ مِنْ لا اِلهَ اِلَّا اللهُ يا لا اِلهَ اِلَّا اللهُ بِحَقِّ لا اِلهَ اِلَّا
اللهُ اغْفِرْ لِمَنْ قالَ لا اِلهَ اِلَّا اللهُ وَاحْشُرْنا فى زُمْرَةِ مَنْ قالَ لا اِلهَ اِلَّا اللهُ مُحَمَّدٌ
رَسُولُ اللهِ عَلِىٌّ وَلِىُّ اللهِ حق سبحانه و تعالی ثواب پنجاه سال عبادت برای او بنویسد و
گناه پنجاه ساله را از او و پدر و مادرش محو گرداند و در روایت دیگر وارد شده که بهتر چیزی که در
قبرستان بگوئی چون از آنجا بگذری آنست که بایستی و بگوئی اَللّٰهُمَّ وَلِّهِمْ ما تَوَلَّوْا وَاحْشُرْهُمْ
مَعَ مَنْ اَحَبُّوا و سید بن طاوس در مصباح الزائر گفته که چون قصد کنی زیارت مؤمنین را سزاوار
است که روز پنجشنبه باشد و اگر نه هر وقت که خواستی و کیفیت زیارت ایشان چنین است که رو بقبله
کنی و بگذاری دست خود را بر قبر و بگوئی اَللّٰهُمَّ ارْحَمْ غُرْبَتَهُ وَصِلْ وَحْدَتَهُ وَآنِسْ
وَحْشَتَهُ وَآمِنْ رَوْعَتَهُ وَاَسْكِنْ اِلَيْهِ مِنْ رَحْمَتِكَ رَحْمَةً يَسْتَغْنى بِها عَنْ رَحْمَةِ

صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ حَقٌّ وَاَنَّ الْاِسْلامَ دينى وَالْقُرْآنَ كِتابى وَالْكَعْبَةَ قِبْلَتى وَاَميرَ الْمُؤْمِنينَ عَلِىَّ بْنَ اَبيطالِبٍ اِمامى وَالْحَسَنَ بْنَ عَلِىٍّ الْمُجْتَبى اِمامى وَالْحُسَيْنَ بْنَ عَلِىٍّ الشَّهيدَ بِكَرْبَلاءَ اِمامى وَعَلِىَّ زَيْنَ الْعابِدينَ اِمامى وَمُحَمَّدَ باقِرَ عِلْمِ النَّبِيّينَ اِمامى وَجَعْفَرَ الصّادِقَ اِمامى وَمُوسَى الْكاظِمَ اِمامى وَعَلِىَّ الرِّضا اِمامى وَمُحَمَّدَ الْجَوادَ اِمامى وَعَلِىَّ الْهادِىَ اِمامى وَالْحَسَنَ الْعَسْكَرِىَّ اِمامى وَالْحُجَّةَ الْمُنْتَظَرَ اِمامى هؤُلاءِ صَلَواتُ اللهِ

مِنْ سِواکَ وَ اَلْحِقْهُ بِمَنْ کانَ یَتَوَلّاهُ پس بخواند سوره اِنّا اَنْزَلْناهُ را هفت مرتبه و روایت شده در صفت زیارتشان و ثواب او حدیث دیگری از فضیل که گفت هر که بخواند سوره اِنّا اَنْزَلْناهُ را هفت مرتبه نزد قبر مؤمنی حقتعالی ملکی بسوی قبر او فرستد که عبادت کند خدا را نزد قبر او و بنویسد حق تعالی از برای میّت ثواب آن عمل ملک را پس چون از قبرش مبعوث شود هیچ هولی از اهوال قیامت نگذرد مگر آنکه حقتعالی بگرداند آن هول را از او بسبب آن ملک تا خدا او را داخل بهشت گرداند و با هفت مرتبه اِنّا اَنْزَلْناهُ سوره حمد و دو سوره قُلْ اَعُوذُ و قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ و آیة الکرسی را هر یک سه مرتبه بخواند و نیز روایت شده در صفت زیارت اهل قبور روایت دیگری از محمّد بن مسلم که گفت بخدمت حضرت صادق علیه السّلام عرض کردم که مرده گان را زیارت بکنیم فرمود بلی گفتم آیا اهل قبور مطّلع میشوند از آمدن ما فرمود بلی قسم بخدا مطّلع میشوند و شاد میشوند و انس میگیرند بشما عرض کردم که چه بگوئیم وقتیکه بزیارت ایشان برویم فرمود بگو اَللّٰهُمَّ جافِ الْاَرْضَ عَنْ جُنُوبِهِمْ وَ صاعِدْ اِلَیْکَ اَرْواحَهُمْ وَ لَقِّهِمْ مِنْکَ رِضْواناً وَ اَسْکِنْ اِلَیْهِمْ مِنْ رَحْمَتِکَ ما تَصِلُ بِهِ وَحْدَتَهُمْ وَ تُونِسُ بِهِ وَحْشَتَهُمْ اِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ پس بیشتر فرموده و در وقتیکه بوده باشی نزد قبرهای مؤمنین بخوان یازده مرتبه قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ را و هدیه کن آنرا از برای ایشان بتحقیق که روایت شده که حقتعالی بعدد مرده گان ثواب میدهد و در کامل الزّیاره از حضرت صادق علیه السّلام روایت شده که فرمود مرده گان را چون پیش از طلوع آفتاب زیارت کنید میشنوند و جواب میدهند شما را و اگر بعد از طلوع آفتاب زیارت کنید میشنوند و جواب نمیدهند و در دعوات راوندی حدیثی مرویست از حضرت رسول صلّی الله علیه و آله در کراهت زیارت اموات در شب چنانچه فرمود بحضرت ابی ذر وَ لا تَزُرْهُمْ بِاللَّیْلِ و در مجموعه شیخ شهید از حضرت رسول صلّی الله علیه و آله منقولست که هیچ کس نمیگوید نزد قبر میّتی سه مرتبه اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ اَنْ لا تُعَذِّبَ هٰذَا الْمَیِّتَ مگر آنکه خداوند تعالی دور گرداند از او عذاب را در روز قیامت از جامع الاخبار نقلست که بعضی از صحابه از حضرت رسول صلّی الله علیه و آله نقل کرده که آن حضرت فرمود هدیه بفرستید برای مرده گان خود پس گفتیم که چیست هدیه مرده ها

عَلَیْهِمْ اَجْمَعینَ اَئِمَّتی وَ سادَتی وَ قادَتی وَ شُفَعائی بِهِمْ اَتَوَلّی وَ مِنْ اَعْدائِهِمْ اَتَبَرَّءُ فِی الدُّنْیا وَ الْآخِرَةِ ثُمَّ اعْلَمْ یا فُلانَ بْنَ فُلانٍ اَنَّ اللهَ تَبارَکَ وَ تَعالی نِعْمَ الرَّبُّ وَ اَنَّ مُحَمَّداً صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ نِعْمَ الرَّسُولُ وَ اَنَّ عَلِیَّ بْنَ اَبیطالِبٍ وَ اَوْلادَهُ الْمَعْصُومینَ الْاَئِمَّةَ الْاِثْنَیْ عَشَرَ نِعْمَ الْاَئِمَّةُ وَ اَنَّ ما جاءَ بِهِ مُحَمَّدٌ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ حَقٌّ وَ اَنَّ الْمَوْتَ حَقٌّ وَ سُؤالَ مُنْکَرٍ وَ نَکیرٍ فِی الْقَبْرِ حَقٌّ وَ الْبَعْثَ حَقٌّ وَ النُّشُورَ حَقٌّ وَ الصِّراطَ حَقٌّ وَ الْمیزانَ حَقٌّ وَ تَطایُرَ الْکُتُبِ حَقٌّ وَ الْجَنَّةَ

فرمود صدقه و دعا و فرمود ارواح مؤمنین میآیند هر جمعه بآسمان دنیا مقابل خانه‌ها و منزلهای خود
و فریاد میکنند هر یک از ایشان با آواز حزین با گریه ای اهل من و اولاد من ای پدر من و مادر من و
خویشان من مهربانی کنید بر ما بآنچه بود در دست ما و عذاب و حساب آن بر ما است و نفعش برای
غیر ما و هر یک فریاد میکنند خویشان خود را مهربانی کنید ما را بدرهمی یا بقرص نانی یا بجامهٔ که
خداوند بپوشاند شما را از جامهٔ بهشت پس گریست رسولخدا صلی الله علیه و آله و گریه کردیم ما و آنجناب
از زیادی گریستن قدرت بر سخن گفتن نداشت پس فرمود اینها برادران دینی شمایند که خاک پوسیده
شده اند بعد از سرور و نعمت پس ندا میکنند بعذاب و هلاکت بر جانهای خود و میگویند وای بر ما اگر
انفاق میکردیم آنچه را که در دست ما بود در طاعت و رضای خداوند محتاج نبودیم بسوی شما پس بر میگردند
با حسرت و پشیمانی و فریاد میکنند زود بفرستید صدقه مردگان را و ایضاً از آنجناب روایت کرده که
فرمود هر صدقه که برای مرده داده میشود میگیرد آنرا ملکی در طبقی از نور که درخشان است شعاع آن
و میرسد بهفت آسمان پس میایستد بر لب قبر و فریاد میکند اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا اَهْلَ الْقُبُور
اهل شما فرستادند این هدیه را بسوی شما پس آنرا میگیرد و داخل در قبر خود میکند و بآن خوابگاهش
فراخ میشود پس فرمود آگاه باشید هر کس مهربانی کند بمرده بصدقه پس برای او است نزد خداوند
اجری مانند احد و میباشد روز قیامت در سایهٔ عرش خدا روزیکه نیست سایه بجز سایهٔ عرش
خدا زنده و مرده نجات مییابند باین صدقه و حکایت شده که امیر خراسان را در خواب دیدند که
میگفت بفرستید برای من آنچه را که میاندازید برای سگان خود که من محتاجم بآن و بدانکه
زیارت قبور مؤمنین ثواب بسیار دارد و علاوه فواید عظیمه بر آن مترتب است باعث عبرت و آگاهی
و زهد و بیمیلی بدنیا و رغبت در آخرت میشود و در وقت اندوه بسیار و شادی بسیار باید بقبرستان
رفت پس غافل است که در قبرستان عبرت بگیرد از اموات تا حلاوت دنیا از دلش بیرون رود
و مشاهده کالای دنیوی در کامش تلخ شود و تفکر کند در فنای دنیا و تقلب احوال آن و بخاطر
بیاورد که او نیز عنقریب مثل ایشان خواهد گشت و دستش از عمل کوتاه و باعث عبرت

(دیگران شود)

حق و اَنَّ النّارَ حَقٌّ وَ اَنَّ السّاعَةَ آتِیَةٌ لا رَیْبَ فیها وَ اَنَّ اللّهَ یَبْعَثُ مَنْ فِی الْقُبُورِ
پس بگوید اَفَهِمْتَ یا فُلانُ
در حدیث است که میت در جواب میگوید بلی فهمیدم
پس بگوید ثَبَّتَکَ اللّهُ بِالْقَوْلِ الثّابِتِ هَداکَ اللّهُ اِلی صِراطٍ مُسْتَقیمٍ عَرَّفَ اللّهُ بَیْنَکَ وَ بَیْنَ اَوْلِیائِکَ فی مُسْتَقَرٍّ مِنْ رَحْمَتِهِ
پس بگوید اَللّهُمَّ جافِ الْاَرْضَ عَنْ جَنْبَیْهِ وَ اَصْعِدْ بِرُوحِهِ اِلَیْکَ وَ لَقِّهِ مِنْکَ بُرْهاناً اَللّهُمَّ عَفْوَکَ عَفْوَکَ
بکلمهٔ شریفهٔ عفو ختم کردیم این رساله را

ولقد اجاد الشیخ النظامی فی قوله

زنده دلی در صف افسردگان	رفت بهمسایگی مردگان
حرف فنا خواند ز هر لوح پاک	روح بقا جست ز هر روح پاک
کارشناسی پی تفتیش حال	کرد از او بر سر راهی سؤال
کین همه از زنده رمیدن چراست	رخت سوی مرده کشیدن چراست
گفت پلیدان بمغاک اندرند	پاک نهادان ته خاک اندرند
مرده دلانند بروی زمین	بهر چه با مرده شوم همنشین
همدمی مرده دهد مردگی	صحبت افسرده دل افسردگی
زیر گل آنانکه پراکنده اند	گرچه تن مرده بدل زنده اند
مرده دلی بود مرا پیش از این	بسته هر چون و چرا پیش از این
زنده شدم از نظر پاکشان	آب حیاتست مرا خاکشان

رُوِیَ اَنَّهُ اَوْحَی اللهُ تَعَالَی اِلَی عِیسَی یَا عِیسَی هَبْ لِی مِنْ عَیْنِکَ الدُّمُوعَ وَ مِنْ قَلْبِکَ الْخُشُوعَ وَ اکْحُلْ عَیْنَیْکَ بِمِیلِ الْحُزْنِ اِذَا ضَحِکَ الْبَطَّالُونَ وَ قُمْ عَلَی قُبُورِ الْاَمْوَاتِ فَنَادِهِمْ بِالصَّوْتِ الرَّفِیعِ لَعَلَّکَ تَاْخُذُ مَوْعِظَتَکَ مِنْهُمْ وَ قُلْ اِنِّی لَاحِقٌ بِهِمْ فِی اللَّاحِقِینَ

خاتمه

رجاء واثق کعضو المهمل
کربد حال ابن زین باباه
وکان ابکم با ابن رنا العمل
(رسیمابند) [illegible]

وکان ذلک فی ۲ ام شهر جمادی
التاسع عشر من شهر [illegible]
سنة ۱۳۳۳ الف و ثلثمائة و ثلثین
و اربعین فی جوار امامنا
الثامن مولینا الغریب
المعصوم مولینا ابی الحسن علی
المظلوم علی بن موسی
الرضا علیه و علی آبائه
السلام من الله
والحمد لله اولا و آخرا
وصلی الله علی محمد و آله

کتبه بیمناه الوازرة عباس بن محمد رضا القمی عفی عنهما

نویسنده کتاب شریف طاهر خوشنویس ابن المرحوم المغفور الحاج عبد الرحمن غفر الله تعالی ذنوبهما * تاریخ شهر شوال المکرم یکهزار و سیصد و پنجاه و نه قمری هجری سنه ۱۳۵۹

فی لیلة [illegible] این کتاب شریف طاهر خوشنویس ابن المرحوم المغفور
الحاج عبد الرحمن غفر الله ذنوبهما [illegible]
والحمد لله اولا و آخرا و صلی الله علی محمد و آله الطاهرین
[illegible] مغفور [illegible] دعا [illegible]
کار طبع [illegible] کردند [illegible]
کاغذ [illegible] بن رشید [illegible]
ابو الحسن الرضا صلوات الله علیه و چون [illegible]
[illegible]
دم ذی القعدة الحرام سنة ۱۳۴۴ [illegible]
در این کتاب شریف در عشر [illegible]
معتذر [illegible]
تمام شد [illegible]

بسم الله الرحمن الرحیم

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسَلامٌ عَلیٰ عِبادِهِ الَّذینَ اصْطَفیٰ چنین گوید این کمترین رو سیاه عباس قمی عفی الله عنه بعد از آنکه بعون الله تعالیٰ کتاب مفاتیح الجنان را تالیف نمودم و در اقطار منتشر گشت بخاطرم رسید که در طبع دوم آن برآن زیاد کنم دعای وداع برای ماه رمضان و خطبه روز عید فطر و زیارت جامعه ائمة المؤمنین و دعای اَللّٰهُمَّ اِنّی زُرْتُ هٰذَا الْاِمامَ که در عقب زیارات خوانده میشود و زیارت وداعی که هر یک از ائمه علیهم السلام را بآن وداع کنند و رقعه که برای حاجت مینویسند و دعائی که در غیبت امام عصر عجل الله فرجه باید خوانده شود و آداب زیارت بنیابت بواسطه کثرت حاجت بآنها لکن دیدم هرگاه این کار را کنم فتح بابی شود برای تصرف در کتاب مفاتیح و بسا شود بعضی از فضولان بعد از این در آن کتاب بعضی از ادعیه دیگر بیفزایند یا از آن کم کنند و باسم مفاتیح الجنان در میان مردم رواج دهند چنانکه در مفتاح الجنان مشاهده میشود لاجرم کتاب را بهمان حال خود گذاشتم و این هشت مطلب را بعد از تمام شدن مفاتیح ملحق بآن نمودم و بلعنت خدا و قهار و نفرین رسول مختار و ائمه اطهار علیهم السلام واگذار و حواله نمودم کسی را که مفاتیح تصرف کند اینک شروع کنیم بذکر آن هشت مطلب اول دعای وداع ماه مبارک رمضان است شیخ کلینی رضوان الله علیه در کتاب کافی روایت کرده از ابو بصیر از حضرت صادق علیه السلام این دعا را برای وداع ماه رمضان اَللّٰهُمَّ اِنَّکَ قُلْتَ فی کِتابِکَ الْمُنْزَلِ شَهْرُ رَمَضانَ الَّذی اُنْزِلَ فیهِ الْقُرْآنُ وَهٰذا شَهْرُ رَمَضانَ وَقَدْ تَصَرَّمَ فَاَسْئَلُکَ بِوَجْهِکَ الْکَریمِ وَکَلِماتِکَ التّامَّةِ اِنْ کانَ بَقِیَ عَلَیَّ ذَنْبٌ لَمْ تَغْفِرْهُ لی اَوْ تُریدُ اَنْ تُعَذِّبَنی عَلَیْهِ اَوْ تُقایِسَنی بِهِ اَنْ لا یَطْلُعَ فَجْرُ هٰذِهِ اللَّیْلَةِ اَوْ یَتَصَرَّمَ هٰذَا الشَّهْرُ اِلّا وَقَدْ غَفَرْتَهُ لی یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ اَللّٰهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ بِمَحامِدِکَ کُلِّها اَوَّلِها وَآخِرِها ما قُلْتَ لِنَفْسِکَ مِنْها وَما قالَ الْخَلائِقُ الْحامِدُونَ الْمُجْتَهِدُونَ الْمَعْدُودُونَ الْمُوَقِّرُونَ ذِکْرَکَ وَالشُّکْرَ لَکَ الَّذینَ اَعَنْتَهُمْ عَلیٰ اَداءِ حَقِّکَ مِنْ اَصْنافِ خَلْقِکَ مِنَ الْمَلائِکَةِ الْمُقَرَّبینَ وَالنَّبِیّینَ وَالْمُرْسَلینَ وَاَصْنافِ النّاطِقینَ وَالْمُسَبِّحینَ لَکَ مِنْ جَمیعِ الْعالَمینَ عَلیٰ اَنَّکَ بَلَّغْتَنا شَهْرَ رَمَضانَ وَعَلَیْنا

بسم الله الرحمن الرحیم

ذکر چند دعای موجز عوض دعاهای مختصر که نقل شده از کتاب بحار و ملحق شده بکتاب باقیات صالحات اول از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که هر که اراده کند که بخواند از دنیا ... دعای طولانی حضرت ... کبیر ... که میشود بعد از ... از نقص عمر ... مولای من ... اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلیٰ کُلِّ نِعْمَةٍ وَاَسْئَلُ اللّٰهَ مِنْ کُلِّ خَیْرٍ وَاَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنْ کُلِّ شَرٍّ وَاَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ مِنْ کُلِّ ذَنْبٍ دوم دعائیست که حضرت صادق علیه السلام تعلیم فرمود از برای بعضی از

مِنْ نِعَمِكَ وَعِنْدَنَا مِنْ قِسَمِكَ وَاِحْسَانِكَ وَتَظَاهُرِ امْتِنَانِكَ فَبِذٰلِكَ لَكَ مُنْتَهَى الْحَمْدِ الْخَالِدِ الدَّآئِمِ الرَّاكِدِ الْمُخَلَّدِ السَّرْمَدِ الَّذِىْ لَا يَنْفَدُ طُوْلَ الْاَبَدِ جَلَّ ثَنَاۤؤُكَ اَعَنْتَنَا عَلَيْهِ حَتّٰى قَضَيْتَ عَنَّا صِيَامَهُ وَقِيَامَهُ مِنْ صَلٰوةٍ وَمَا كَانَ مِنَّا فِيْهِ مِنْ بِرٍّ اَوْ شُكْرٍ اَوْ ذِكْرٍ اَللّٰهُمَّ فَتَقَبَّلْهُ مِنَّا بِاَحْسَنِ قَبُوْلِكَ وَتَجَاوُزِكَ وَعَفْوِكَ وَصَفْحِكَ وَغُفْرَانِكَ وَحَقِيْقَةِ رِضْوَانِكَ حَتّٰى تُظْفِرَنَا فِيْهِ بِكُلِّ خَيْرٍ مَطْلُوْبٍ وَجَزِيْلِ عَطَآءٍ مَوْهُوْبٍ وَتُوَقِّيَنَا فِيْهِ مِنْ كُلِّ مَرْهُوْبٍ اَوْ بَلَآءٍ مَجْلُوْبٍ اَوْ ذَنْبٍ مَكْسُوْبٍ اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْئَلُكَ بِعَظِيْمِ مَا سَئَلَكَ بِهِ اَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ مِنْ كَرِيْمِ اَسْمَآئِكَ وَجَمِيْلِ ثَنَآئِكَ وَخَاصَّةِ دُعَآئِكَ اَنْ تُصَلِّىَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ شَهْرَنَا هٰذَا اَعْظَمَ شَهْرِ رَمَضَانَ مَرَّ عَلَيْنَا مُنْذُ اَنْزَلْتَنَا اِلَى الدُّنْيَا بَرَكَةً فِىْ عِصْمَةِ دِيْنِىْ وَخَلَاصِ نَفْسِىْ وَقَضَآءِ حَوَآئِجِىْ وَتُشَفِّعَنِىْ فِىْ مَسَآئِلِىْ وَتَمَامِ النِّعْمَةِ عَلَىَّ وَصَرْفِ السُّوْٓءِ عَنِّىْ وَلِبَاسِ الْعَافِيَةِ لِىْ فِيْهِ وَاَنْ تَجْعَلَنِىْ بِرَحْمَتِكَ مِمَّنْ خِرْتَ لَهُ لَيْلَةَ الْقَدْرِ وَجَعَلْتَهَا لَهُ خَيْرًا مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ فِىْ اَعْظَمِ الْاَجْرِ وَكَرَآئِمِ الذُّخْرِ وَحُسْنِ الشُّكْرِ وَطُوْلِ الْعُمْرِ وَدَوَامِ الْيُسْرِ اَللّٰهُمَّ وَاَسْئَلُكَ بِرَحْمَتِكَ وَطَوْلِكَ وَعَفْوِكَ وَنَعْمَآئِكَ وَجَلَالِكَ وَقَدِيْمِ اِحْسَانِكَ وَامْتِنَانِكَ اَنْ لَا تَجْعَلَهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنَّا لِشَهْرِ رَمَضَانَ حَتّٰى تُبَلِّغَنَاهُ مِنْ قَابِلٍ عَلٰى اَحْسَنِ حَالٍ وَتُعَرِّفَنِىْ هِلَالَهُ مَعَ النَّاظِرِيْنَ اِلَيْهِ وَالْمُعْتَرِفِيْنَ لَهُ فِىْ اَعْفٰى عَافِيَتِكَ وَاَنْعَمِ نِعْمَتِكَ وَاَوْسَعِ رَحْمَتِكَ وَاَجْزَلِ قِسَمِكَ يَا رَبِّىَ الَّذِىْ لَيْسَ لِىْ رَبٌّ غَيْرُهُ لَا يَكُوْنُ هٰذَا الْوَدَاعُ مِنِّىْ لَهُ وَدَاعَ فَنَآءٍ وَلَا اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنِّىْ لِلِقَآءٍ حَتّٰى تُرِيَنِيْهِ مِنْ قَابِلٍ فِىْ اَوْسَعِ النِّعَمِ وَاَفْضَلِ الرَّجَآءِ وَاَنَا لَكَ عَلٰى اَحْسَنِ الْوَفَآءِ اِنَّكَ سَمِيْعُ الدُّعَآءِ اَللّٰهُمَّ اسْمَعْ دُعَآئِىْ وَارْحَمْ تَضَرُّعِىْ وَتَذَلُّلِىْ لَكَ وَاسْتِكَانَتِىْ وَتَوَكُّلِىْ عَلَيْكَ وَاَنَا لَكَ مُسَلِّمٌ لَا اَرْجُوْ نَجَاحًا وَلَا مُعَافَاةً وَلَا تَشْرِيْفًا وَلَا تَبْلِيْغًا اِلَّا بِكَ وَمِنْكَ وَامْنُنْ عَلَىَّ جَلَّ ثَنَاۤؤُكَ وَتَقَدَّسَ

دعائے دفع ہول و غم

[illegible] اعددت لکل عظیم لا الٰہ الا اللّٰہ ولکل ہم و غم لا حول ولا قوۃ الا باللّٰہ [illegible] وعلی النور [illegible] ثم الائمۃ الابرار عدۃ للقاء اللّٰہ [illegible] اعداء اللّٰہ ذل کل شیء لعظمۃ اللّٰہ [illegible] عز وجل الکفایۃ [illegible]

دعائے [illegible]

[illegible]

اَسْئَلُكَ بِتَبْليغي شَهْرَ رَمَضانَ وَاَنَا مُعافاً مِنْ كُلِّ مَكْرُوهٍ وَمَحْذُورٍ وَمِنْ جَميعِ الْبَوائِقِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي اَعانَنا عَلىٰ صِيامِ هٰذَا الشَّهْرِ وَقِيامِهِ حَتّىٰ بَلَّغَني اٰخِرَ لَيْلَةٍ مِنْهُ دوم

خطبهٔ روز عید فطر است که امام جماعت بعد از بجا آوردن نماز عید میخواند و آن بنحویکه شیخ صدوق در کتاب من لا یحضره الفقیه از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام نقل فرموده چنین است:

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي خَلَقَ السَّمٰواتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُماتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ لا نُشْرِكُ بِاللّٰهِ شَيْئاً وَلا نَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ وَلِيّاً وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي لَهُ ما فِي السَّمٰواتِ وَما فِي الْاَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْاٰخِرَةِ وَهُوَ الْحَكيمُ الْخَبيرُ يَعْلَمُ ما يَلِجُ فِي الْاَرْضِ وَما يَخْرُجُ مِنْها وَما يَنْزِلُ مِنَ السَّماءِ وَما يَعْرُجُ فيها وَهُوَ الرَّحيمُ الْغَفُورُ كَذٰلِكَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ اِلَيْهِ الْمَصيرُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي يُمْسِكُ السَّماءَ اَنْ تَقَعَ عَلَى الْاَرْضِ اِلّا بِاِذْنِهِ اِنَّ اللّٰهَ بِالنّاسِ لَرَؤُفٌ رَحيمٌ اَللّٰهُمَّ ارْحَمْنا بِرَحْمَتِكَ وَاَعْمِمْنا بِمَغْفِرَتِكَ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِيُّ الْكَبيرُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي لا مَقْنُوطٌ مِنْ رَحْمَتِهِ وَلا مَخْلُوٌّ مِنْ نِعْمَتِهِ وَلا مُؤْيَسٌ مِنْ رَوْحِهِ وَلا مُسْتَنْكِفٌ عَنْ عِبادَتِهِ بِكَلِمَتِهِ قامَتِ السَّمٰواتُ السَّبْعُ وَاسْتَقَرَّتِ الْاَرْضُ الْمِهادُ وَثَبَتَتِ الْجِبالُ الرَّواسي وَجَرَتِ الرِّياحُ اللَّواقِحُ وَسارَ في جَوِّ السَّماءِ السَّحابُ وَقامَتْ عَلىٰ حُدُودِهَا الْبِحارُ وَهُوَ اِلٰهٌ لَها وَقاهِرٌ يَذِلُّ لَهُ الْمُتَعَزِّزُونَ وَيَتَضاءَلُ لَهُ الْمُتَكَبِّرُونَ وَيَدينُ لَهُ طَوْعاً وَكَرْهاً الْعالَمُونَ نَحْمَدُهُ كَما حَمِدَ نَفْسَهُ وَكَما هُوَ اَهْلُهُ وَنَسْتَعينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَسْتَهْديهِ وَنَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ يَعْلَمُ ما تُخْفِي النُّفُوسُ وَما تَجِنُّ الْبِحارُ وَما تَوارىٰ مِنْهُ ظُلْمَةٌ وَلا تَغيبُ عَنْهُ غائِبَةٌ وَما تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ مِنْ شَجَرَةٍ وَلا حَبَّةٍ في ظُلْمَةٍ اِلّا يَعْلَمُها لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ وَلا رَطْبٍ وَلا يابِسٍ اِلّا في كِتابٍ مُبينٍ وَيَعْلَمُ ما يَعْمَلُ الْعامِلُونَ وَاَيَّ مَجْرىً يَجْرُونَ وَاِلىٰ اَيِّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ وَنَسْتَهْدِي اللّٰهَ بِالْهُدىٰ وَنَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَنَبِيُّهُ وَرَسُولُهُ اِلىٰ خَلْقِهِ وَاَمينُهُ عَلىٰ

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ شُغْلي مِنْ هٰذَا الدُّعاءِ في ایمان هذا ابی محمود ده مرتبه یا اَللّٰهُ و ده مرتبه یا رَبِّ ده مرتبه یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ چهارم روایت بن یحیی بابلی درزی کرده امام رضا یا از حضرت صادق علیه السلام روایت شده که چون احساس کردی بیماری بکنی انگشت سبابه را بر آن بگردان در دور آن و بگو هفت مرتبه لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْحَليمُ الْكَريمُ و در دفعه هفتم بچسبان انگشت سبابه را بدو آن و فشار بده تا پنجم روایت شده که برای خارزمکر بگوید یا رَؤُفُ یا رَحيمُ یا رَبِّ

وحيه وانه قد بلغ رسالات ربه وجاهد في الله الحائدين عنه العادلين به و
عبد الله حتى اتاه اليقين صلى الله عليه واله وسلم اوصيكم بتقوى الله
الذي لا تبرح منه نعمة ولا تنفد منه رحمة ولا يستغني العباد عنه ولا
يجزي انعمه الاعمال الذي رغب في التقوى وزهد في الدنيا وحذر المعاصي
وتعزز بالبقاء وذلل خلقه بالموت والفناء والموت غاية المخلوقين وسبيل
العالمين ومعقود بنواصي الباقين لا يعجزه اباق الهاربين وعند حلوله ياسر اهل الهوى
يهدم كل لذة ويزيل كل نعمة ويقطع كل بهجة والدنيا دار كتب الله لها الفناء
ولاهلها منها الجلاء فاكثرهم ينوي بقائها ويعظم بنائها وهي حلوة خضرة
قد عجلت للطالب والتبست بقلب الناظر ويضني ذو الثروة الضعيف ويجتويها
الخائف الوجل فارتحلوا منها يرحمكم الله باحسن ما بحضرتكم ولا تطلبوا منها اكثر
من القليل ولا تسالوا منها فوق الكفاف وارضوا منها باليسير ولا تمدن اعينكم
منها الى ما متع المترفون به واستهينوا بها ولا توطنوها واضروا بانفسكم فيها واياكم
والتنعم والتلهي والفاكهات فان في ذلك غفلة واغترارا الا ان الدنيا قد
تنكرت وادبرت واحلولت واذنت بوداع الا وان الاخرة قد رحلت فاقبلت
واشرفت واذنت باطلاع الا وان المضمار اليوم والسباق غدا الا وان السبقة
الجنة والغاية النار الا افلا تائب من خطيئته قبل يوم منيته الا عامل
لنفسه قبل يوم بؤسه وفقره جعلنا الله واياكم ممن يخافه ويرجو ثوابه الا ان
هذا اليوم يوم جعله الله لكم عيدا وجعلكم له اهلا فاذكروا الله يذكركم و
ادعوه يستجب لكم وادوا فطرتكم فانها سنة نبيكم وفريضة واجبة
من ربكم فليؤدها كل امرئ منكم عن نفسه وعن عياله كلهم ذكرهم وانثاهم
وصغيرهم وكبيرهم وحرهم ومملوكهم عن كل انسان منهم صاعا من بر او صاعا

مِنْ تَمْرٍ اَوْ صاعاً مِنْ شَعيرٍ وَاَطيعُوا اللّٰهَ فيما فَرَضَ عَلَيْكُمْ وَاَمَرَكُمْ بِهِ مِنْ اِقامِ الصَّلوٰةِ وَ
ايتاءِ الزَّكوٰةِ وَحَجِّ الْبَيْتِ وَصَوْمِ شَهْرِ رَمَضانَ وَالْاَمْرِ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيِ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَالْاِحْسانِ اِلٰى نِسائِكُمْ وَما مَلَكَتْ اَيْمانُكُمْ وَاَطيعُوا اللّٰهَ فيما نَهاكُمْ عَنْهُ مِنْ
قَذْفِ الْمُحْصَنَةِ وَاِتْيانِ الْفاحِشَةِ وَشُرْبِ الْخَمْرِ وَبَخْسِ الْمِكْيالِ وَنَقْصِ الْميزانِ وَ
شَهادَةِ الزُّورِ وَالْفِرارِ مِنَ الزَّحْفِ عَصَمَنَا اللّٰهُ وَاِيّاكُمْ بِالتَّقْوٰى وَجَعَلَ الْاٰخِرَةَ خَيْراً
لَنا وَلَكُمْ مِنَ الْاُولٰى اِنَّ اَحْسَنَ الْحَديثِ وَاَبْلَغَ مَوْعِظَةِ الْمُتَّقينَ كِتابُ اللّٰهِ الْعَزيزِ
الْحَكيمِ اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطانِ الرَّجيمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحيمِ قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ اَللّٰهُ
الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً اَحَدٌ پس بنشيند اندكى بعد از فراغ از خطبه
مانند كسيكه تعجيل داشته باشد پس برخيزد و خطبهٔ ديگر را بخواند و آن همان خطبه ايست كه حضرت
امير المؤمنين عليه السلام در روز جمعه بعد از نشستن و برخاستن از خطبهٔ اول ميخواندند و آن خطبه
چنين است اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعينُهُ وَنُؤْمِنُ بِهِ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ وَنَشْهَدُ اَنْ لا
اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ وَاَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ صَلَواتُ اللّٰهِ وَسَلامُهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَغْفِرَتُهُ وَرِضْوانُهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ
صَلوٰةً نامِيَةً زاكِيَةً تَرْفَعُ بِها دَرَجَتَهُ وَتُبَيِّنُ بِها فَضْلَهُ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَبارِكْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَما صَلَّيْتَ وَبارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ عَلٰى اِبْرٰهيمَ وَآلِ اِبْرٰهيمَ
اِنَّكَ حَميدٌ مَجيدٌ اَللّٰهُمَّ عَذِّبْ كَفَرَةَ اَهْلِ الْكِتابِ الَّذينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبيلِكَ
وَيَجْحَدُونَ آياتِكَ وَيُكَذِّبُونَ رُسُلَكَ اَللّٰهُمَّ خالِفْ بَيْنَ كَلِمَتِهِمْ وَاَلْقِ الرُّعْبَ فى
قُلُوبِهِمْ وَاَنْزِلْ عَلَيْهِمْ رِجْزَكَ وَنَقِمَتَكَ وَبَاْسَكَ الَّذى لا تَرُدُّهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمينَ
اَللّٰهُمَّ انْصُرْ جُيُوشَ الْمُسْلِمينَ وَسَراياهُمْ وَمُرابِطيهِمْ فى مَشارِقِ الْاَرْضِ وَمَغارِبِها اِنَّكَ
عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَديرٌ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ وَالْمُسْلِمينَ وَالْمُسْلِماتِ اَللّٰهُمَّ
اجْعَلِ التَّقْوٰى زادَهُمْ وَالْاِيمانَ وَالْحِكْمَةَ فى قُلُوبِهِمْ وَاَوْزِعْهُمْ اَنْ يَشْكُرُوا نِعْمَتَكَ

درد شكم گذارد حضرت رضا عليه السلام اُعيذُ نَفْسى بِرَبِّ الْاَرْضِ وَرَبِّ السَّماءِ اُعيذُ نَفْسى بِالَّذى لا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ داءٌ اُعيذُ نَفْسى بِاللّٰهِ الَّذى اسْمُهُ بَرَكَةٌ وَشِفاءٌ

هم براى درد شكم [illegible] هيچگاه روايت شده كه چون فارغ شدى از نماز بگذار دست خود را بر موضع سجود خود پس بكش بر درد شكم و بخوان آخر سورهٔ قَدْ اَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ را اَفَحَسِبْتُمْ اَنَّما خَلَقْناكُمْ عَبَثاً تا آخر سورهٔ مباركه

هم براى درد شكم و قولنج دعا [illegible] بخوان بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحيمِ وَذَا النُّونِ اِذْ ذَهَبَ مُغاضِباً تا آخر آيه پس بخواند سورهٔ حمد را

الَّتي اَنعَمتَ عَلَيهِم وَاَن يُوفُوا بِعَهدِكَ الَّذي عاهَدتَهُم عَلَيهِ اِلٰهَ الحَقِّ وَخالِقَ الخَلقِ
اَللّٰهُمَّ اغفِر لِمَن تُوُفِّيَ مِنَ المُؤمِنينَ وَالمُؤمِناتِ وَالمُسلِمينَ وَالمُسلِماتِ وَلِمَن هُوَ لاحِقٌ
بِهِم مِن بَعدِهِم مِنهُم اِنَّكَ اَنتَ العَزيزُ الحَكيمُ اِنَّ اللّٰهَ يَأمُرُ بِالعَدلِ وَالاِحسانِ وَ
ايتاءِ ذِي القُربىٰ وَيَنهىٰ عَنِ الفَحشاءِ وَالمُنكَرِ وَالبَغيِ يَعِظُكُم لَعَلَّكُم تَذَكَّرُونَ اُذكُرُوا
اللّٰهَ يَذكُركُم فَاِنَّهُ ذاكِرٌ لِمَن ذَكَرَهُ وَاسئَلُوا اللّٰهَ مِن رَحمَتِهِ وَفَضلِهِ فَاِنَّهُ لا يَخيبُ
عَلَيهِ داعٍ دَعاهُ رَبَّنا آتِنا فِي الدُّنيا حَسَنَةً وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا عَذابَ النّارِ

سیم زیارت جامعهٔ ائمة المؤمنین است که در هر یک از امامان در هر وقت از شهور و ایام بآن زیارت میتوان کرد
و این زیارت را سید بن طاوس در مصباح الزائر از ائمه علیهم السلام روایت کرده با مقدماتی از دعا و نماز
در وقت رفتن بسفر زیارت پس فرموده چون خواستی غسل زیارت کنی بگو در وقتیکه غسل میکنی بِسمِ
اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَفي سَبيلِ اللّٰهِ وَعَلىٰ مِلَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ اغسِل عَنّي دَرَنَ الذُّنُوبِ
وَوَسَخَ العُيُوبِ وَطَهِّرني بِماءِ التَّوبَةِ وَاَلبِسني رِداءَ العِصمَةِ وَاَيِّدني بِلُطفٍ مِنكَ
يُوَفِّقُني لِصالِحِ الاَعمالِ اِنَّكَ ذُو الفَضلِ العَظيمِ پس بر در گاه روضه برو و چون نزدیک در رسیدی مطهر شدی بگو
اَلحَمدُ لِلّٰهِ الَّذي وَفَّقَني لِقَصدِ وَلِيِّهِ وَزِيارَةِ حُجَّتِهِ وَاَورَدَني حَرَمَهُ وَلَم يَبخَسني حَظّي
مِن زِيارَةِ قَبرِهِ وَالنُّزُولِ بِعَقوَةِ مُغَيَّبِهِ وَساحَةِ تُربَتِهِ اَلحَمدُ لِلّٰهِ الَّذي لَم يَسِمني بِحِرمانِ
ما اَمَّلتُهُ وَلا صَرَفَ عَنّي ما رَجَوتُهُ وَلا قَطَعَ رَجائي فيما تَوَقَّعتُهُ بَل اَلبَسَني عافِيَتَهُ وَ
اَفادَني نِعمَتَهُ وَآتاني كَرامَتَهُ پس بر در گاه وارد حرم شدی بایست برابر ضریح مقدس و بگو
اَلسَّلامُ عَلَيكُم اَئِمَّةَ المُؤمِنينَ وَسادَةَ المُتَّقينَ وَكُبَراءَ الصِّدّيقينَ وَاُمَراءَ الصّالِحينَ
وَقادَةَ المُحسِنينَ وَاَعلامَ المُهتَدينَ وَاَنوارَ العارِفينَ وَوَرَثَةَ الاَنبِياءِ وَصَفوَةَ
الاَوصِياءِ وَشُمُوسَ الاَتقِياءِ وَبُدُورَ الخُلَفاءِ وَعِبادَ الرَّحمٰنِ وَشُرَكاءَ القُرآنِ وَمَنهَجَ
الاِيمانِ وَمَعادِنَ الحَقائِقِ وَشُفَعاءَ الخَلائِقِ وَرَحمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ اَشهَدُ اَنَّكُم اَبوابُ
اللّٰهِ وَمَفاتيحُ رَحمَتِهِ وَمَقاليدُ مَغفِرَتِهِ وَسَحائِبُ رِضوانِهِ وَمَصابيحُ جِنانِهِ وَحَمَلَةُ

مغفرت ... [illegible] برائت یابد
یازدهم دعای مختصر ... [illegible] و آن کلید ... [illegible]
و بجا آوردن نماز عصر فارغ شود [illegible]
جمعه چون از نماز عصر ... بگوید لا اله الّا انت
سُبحانَكَ اِنّي كُنتُ مِنَ الظّالِمينَ
دوازدهم دعای ... [illegible]
جمیع ... [illegible]
يا مُخَلِّصَ الشَّيءِ مِن بَينِ ... يا مُخَلِّصَ اللَّبَنِ
مِن بَينِ فَرثٍ وَدَمٍ يا مُخَلِّصَ الوَلَدِ
مِن بَينِ مَشيمَةٍ وَرَحِمٍ يا مُخَلِّصَ النّارِ
مِن بَينِ الحَديدِ وَالحَجَرِ يا مُخَلِّصَ الرُّوحِ مِن بَينِ
الاَحشاءِ وَالاَمعاءِ خَلِّصني
مِن يَدَي ... [illegible]

قُرُباتِهِ وَخَزَنَةَ عِلْمِهِ وَحَفَظَةَ سِرِّهِ وَمَهْبِطَ وَحْيِهِ وَعِنْدَكُمْ اَماناتُ النُّبُوَّةِ وَوَدائِعُ الرِّسالَةِ اَنْتُمْ اُمَناءُ اللهِ وَاَحِبّاؤُهُ وَعِبادُهُ وَاَصْفِياؤُهُ وَاَنْصارُ تَوْحيدِهِ وَاَرْكانُ تَمْجيدِهِ وَدُعاتُهُ اِلى كُتُبِهِ وَحَرَسَةُ خَلائِقِهِ وَحَفَظَةُ وَدائِعِهِ لا يَسْبِقُكُمْ ثَناءُ الْمَلائِكَةِ فِى الْاِخْلاصِ وَالْخُشُوعِ وَلا يُضادُّكُمْ ذُو ابْتِهالٍ وَخُضُوعٍ اَنّى وَلَكُمُ الْقُلُوبُ الَّتى تَوَلَّى اللهُ رِياضَتَها بِالْخَوْفِ وَالرَّجاءِ وَجَعَلَها اَوْعِيَةً لِلشُّكْرِ وَالثَّناءِ وَآمَنَها مِنْ عَوارِضِ الْغَفْلَةِ وَصَفّاها مِنْ سُوءِ الْفَتْرَةِ بَلْ يَتَقَرَّبُ اَهْلُ السَّماءِ بِحُبِّكُمْ وَبِالْبَرائَةِ مِنْ اَعْدائِكُمْ وَتَواتُرِ الْبُكاءِ عَلى مُصابِكُمْ وَالْاِسْتِغْفارِ لِشيعَتِكُمْ وَمُحِبّيكُمْ فَاَنَا اُشْهِدُ اللهَ خالِقى وَاُشْهِدُ مَلائِكَتَهُ وَاَنْبِيائَهُ وَاُشْهِدُكُمْ يا مَوالِىَّ اَنّى مُؤْمِنٌ بِوِلايَتِكُمْ مُعْتَقِدٌ لِاِمامَتِكُمْ مُقِرٌّ بِخِلافَتِكُمْ عارِفٌ بِمَنْزِلَتِكُمْ مُوقِنٌ بِعِصْمَتِكُمْ خاضِعٌ لِوِلايَتِكُمْ مُتَقَرِّبٌ اِلَى اللهِ بِحُبِّكُمْ وَبِالْبَرائَةِ مِنْ اَعْدائِكُمْ عالِمٌ بِاَنَّ اللهَ قَدْ طَهَّرَكُمْ مِنَ الْفَواحِشِ ما ظَهَرَ مِنْها وَما بَطَنَ وَمِنْ كُلِّ رِيبَةٍ وَنَجاسَةٍ وَدَنِيَّةٍ وَرَجاسَةٍ وَمَنَحَكُمْ رايَةَ الْحَقِّ الَّتى مَنْ تَقَدَّمَها ضَلَّ وَمَنْ تَاَخَّرَ عَنْها زَلَّ وَفَرَضَ طاعَتَكُمْ عَلى كُلِّ اَسْوَدَ وَاَبْيَضَ وَاَشْهَدُ اَنَّكُمْ قَدْ وَفَيْتُمْ بِعَهْدِ اللهِ وَذِمَّتِهِ وَبِكُلِّ مَا اشْتَرَطَ عَلَيْكُمْ فى كِتابِهِ وَدَعَوْتُمْ اِلى سَبيلِهِ وَاَنْفَذْتُمْ طاقَتَكُمْ فى مَرْضاتِهِ وَحَمَلْتُمُ الْخَلائِقَ عَلى مِنْهاجِ النُّبُوَّةِ وَمَسالِكِ الرِّسالَةِ وَسِرْتُمْ فيهِ بِسيرَةِ الْاَنْبِياءِ وَمَذاهِبِ الْاَوْصِياءِ فَلَمْ يُطَعْ لَكُمْ اَمْرٌ وَلَمْ تُصْغَ اِلَيْكُمْ اُذُنٌ فَصَلَواتُ اللهِ عَلى اَرْواحِكُمْ وَاَجْسادِكُمْ (برخود را بقبر منور میچسبانی و میگوئی) بِاَبى اَنْتَ وَاُمّى يا حُجَّةَ اللهِ لَقَدْ اُرْضِعْتَ بِثَدْىِ الْاِيمانِ وَفُطِمْتَ بِنُورِ الْاِسْلامِ وَغُذّيتَ بِبَرْدِ الْيَقينِ وَاُلْبِسْتَ حُلَلَ الْعِصْمَةِ وَاصْطُفيتَ وَوُرِّثْتَ عِلْمَ الْكِتابِ وَلُقِّنْتَ فَصْلَ الْخِطابِ وَاُوضِحَ بِمَكانِكَ مَعارِفُ التَّنْزيلِ وَغَوامِضُ التَّاْويلِ وَسُلِّمَتْ اِلَيْكَ رايَةُ الْحَقِّ وَكُلِّفْتَ هِدايَةَ الْخَلْقِ وَنُبِذَ اِلَيْكَ عَهْدُ الْاِمامَةِ وَاُلْزِمْتَ حِفْظَ الشَّريعَةِ وَاَشْهَدُ يا

روایت شده که چون حضرت در حبس هرون بود این دعا را خواند بعد از آنکه شب در آمد و وضو تازه کرد و چهار رکعت نماز گذاشت هرون [illegible] تا آنحضرت را از زندان رها کردند بعد از آن دعای فرج:

اَللّهُمَّ اِنْ كانَتْ ذُنُوبى قَدْ اَخْلَقَتْ وَجْهى عِنْدَكَ فَاِنّى اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ بِنَبِيِّ الرَّحْمَةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلِيٍّ وَفاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَالْاَئِمَّةِ عَلَيْهِمُ السَّلامُ

و بدانکه ادعیه فرج بسیار است و از ادعیه فرج است دعای اِلهى

مَوْلَايَ اَنَّكَ وَفَيْتَ بِشَرَائِطِ الْوَصِيَّةِ وَقَضَيْتَ مَا لَزِمَكَ مِنْ حَدِّ الطَّاعَةِ وَ نَهَضْتَ بِاَعْبَاءِ الْاِمَامَةِ وَاحْتَذَيْتَ مِثَالَ النُّبُوَّةِ فِي الصَّبْرِ وَالْاِجْتِهَادِ وَالنَّصِيحَةِ لِلْعِبَادِ وَكَظْمِ الْغَيْظِ وَالْعَفْوِ عَنِ النَّاسِ وَعَزَمْتَ عَلَى الْعَدْلِ فِي الْبَرِيَّةِ وَالنَّصَفَةِ فِي الْقَضِيَّةِ وَوَكَّدْتَ الْحُجَجَ عَلَى الْاُمَّةِ بِالدَّلَائِلِ الصَّادِقَةِ وَالشَّرِيعَةِ النَّاطِقَةِ وَ دَعَوْتَ اِلَى اللّٰهِ بِالْحِكْمَةِ الْبَالِغَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ فَمَنَعْتَ مِنْ تَقْوِيمِ الزَّيْغِ وَسَدِّ الثَّلْمِ وَاِصْلَاحِ الْفَاسِدِ وَكَسْرِ الْمُعَانِدِ وَاِحْيَاءِ السُّنَنِ وَاِمَاتَةِ الْبِدَعِ حَتّٰى فَارَقْتَ الدُّنْيَا وَاَنْتَ شَهِيدٌ وَلَقِيتَ رَسُولَ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَاَنْتَ حَمِيدٌ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْكَ تَتَرَادَفُ وَتَزِيدُ

بعد بروبطرف پائین پای مبارک روبگو

يَا سَادَتِي يَا اٰلَ رَسُولِ اللّٰهِ اِنِّي بِكُمْ اَتَقَرَّبُ اِلَى اللّٰهِ جَلَّ وَعَلَا بِالْخِلَافِ عَلَى الَّذِينَ غَدَرُوا بِكُمْ وَنَكَثُوا بَيْعَتَكُمْ وَجَحَدُوا وِلَايَتَكُمْ وَاَنْكَرُوا مَنْزِلَتَكُمْ وَخَلَعُوا رِبْقَةَ طَاعَتِكُمْ وَ هَجَرُوا اَسْبَابَ مَوَدَّتِكُمْ وَتَقَرَّبُوا اِلَى فَرَاعِنَتِهِمْ بِالْبَرَاءَةِ مِنْكُمْ وَالْاِعْرَاضِ عَنْكُمْ وَ مَنَعُوكُمْ مِنْ اِقَامَةِ الْحُدُودِ وَاسْتِئْصَالِ الْجُحُودِ وَشَعْبِ الصَّدْعِ وَلَمِّ الشَّعَثِ وَسَدِّ الْخَلَلِ وَتَثْقِيفِ الْاَوَدِ وَاِمْضَاءِ الْاَحْكَامِ وَتَهْذِيبِ الْاِسْلَامِ وَقَمْعِ الْاٰثَامِ وَ اَرْهَجُوا عَلَيْكُمْ نَقْعَ الْحُرُوبِ وَالْفِتَنِ وَاَنْحَوْا عَلَيْكُمْ سُيُوفَ الْاَحْقَادِ وَهَتَكُوا مِنْكُمُ السُّتُورَ وَابْتَاعُوا بِخُمْسِكُمُ الْخُمُورَ وَصَرَفُوا صَدَقَاتِ الْمَسَاكِينِ اِلَى الْمُضْحِكِينَ وَالسَّاخِرِينَ وَذٰلِكَ بِمَا طَرَّقَتْ لَهُمُ الْفَسَقَةُ الْغُوَاةُ وَالْحَسَدَةُ الْبُغَاةُ اَهْلُ النَّكْثِ وَالْغَدْرِ وَ الْخِلَافِ وَالْمَكْرِ وَالْقُلُوبِ الْمُنْتِنَةِ مِنْ قَذَرِ الشِّرْكِ وَالْاَجْسَادِ الْمُشْحَنَةِ مِنْ دَرَنِ الْكُفْرِ الَّذِينَ اَضَبُّوا عَلَى النِّفَاقِ وَاَكَبُّوا عَلَى عَلَائِقِ الشِّقَاقِ فَلَمَّا مَضَى الْمُصْطَفٰى صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ اخْتَطَفُوا الْغِرَّةَ وَانْتَهَزُوا الْفُرْصَةَ وَانْتَهَكُوا الْحُرْمَةَ وَغَادَرُوهُ عَلَى فِرَاشِ الْوَفَاةِ وَاَسْرَعُوا لِنَقْضِ الْبَيْعَةِ وَمُخَالَفَةِ الْمَوَاثِيقِ الْمُؤَكَّدَةِ وَخِيَانَةِ الْاَمَانَةِ الْمَعْرُوضَةِ عَلَى الْجِبَالِ الرَّاسِيَةِ وَاَبَتْ اَنْ تَحْمِلَهَا وَحَمَلَهَا الْاِنْسَانُ الظَّلُومُ

لموح الآمال قد خابت الا لديك ... ومعاكف الهمم قد تقطعت الا عليك ومذاهب العقول قد سمت الا اليك ... فانت الرجاء واليك الملتجا يا اكرم مقصود ويا اجود مسئول ... اقرب من رجاه ... وامل ما لديه ... من عطائك ... صل على محمد وآله ... وانقطع ... الآمال و ...

الجهول ذو الشقاق والعزة بالآثام المولمة والأنفة عن الانقياد لحميد العاقبة
فحشر سفلة الأعراب بقايا الأحزاب الى دار النبوة والرسالة ومهبط الوحي والملائكة
ومستقر سلطان الولاية ومعدن الوصية والخلافة والامامة حتى نقضوا
عهد المصطفى في أخيه علم الهدى والمبين طريق النجاة من طرق الردى وجرحوا
كبد خير الورى في ظلم ابنته واضطهاد حبيبته واهتضام عزيزته بضعة
لحمه وفلذة كبده وخذلوا بعلها وصغروا قدره واستحلوا محارمه وقطعوا رحمه
وانكروا اخوته وهجروا مودته ونقضوا طاعته وجحدوا ولايته واطمعوا العبيد
في خلافته وقادوه الى بيعتهم مصلتة سيوفها مقذعة أسنتها وهو ساخط
القلب هائج الغضب شديد الصبر كاظم الغيظ يدعونه الى بيعتهم التي عم شؤمها
الاسلام وزرعت في قلوب أهلها الآثام وعقت سلمانها وطردت مقدادها
ونفت جندبها وفتقت بطن عمارها وحرفت القرآن وبدلت الأحكام وغيرت
المقام وأباحت الخمس للطلقاء وسلطت أولاد اللعناء على الفروج والدماء وخلطت
الحلال بالحرام واستخفت بالايمان والاسلام وهدمت الكعبة وأغارت على
دار الهجرة يوم الحرة وأبرزت بنات المهاجرين والأنصار للنكال والسورة و
ألبستهن ثوب العار والفضيحة ورخصت لأهل الشبهة في قتل أهل بيت
الصفوة وابادة نسله واستئصال شأفته وسبي حرمه وقتل أنصاره وكسر منبره
وقلب مفخره واخفاء دينه وقطع ذكره يا مواليّ فلو عاينكم المصطفى وسهام الأمة
مغرقة في أكبادكم ورماحهم مشرعة في نحوركم وسيوفها مولغة في دمائكم
يشفي أبناء العواهر غليل الفسق من ورعكم وغيظ الكفر من ايمانكم وأنتم بين
صريع في المحراب قد فلق السيف هامته وشهيد فوق الجنازة قد شكت أكفانه
بالسهام وقتيل بالعراء قد رفع فوق القناة رأسه ومكبل في السجن قد رضت

وبكت على العيون وودعني
الأهل والأحباب وحثي
على التراب ونسي اسمي
وبلي جسمي وانطمس ذكري
وهجر قبري فلم يزرني زائر
ولم يذكرني ذاكر وظهرت
مني الآثام واستولت
على المظالم وطالت
الحصور وانقطعت دعوة
الظلوم صل اللهم على
محمد وآل محمد وارحم
خضوعي بفضلك و
اجابتك وجد علي
بعفوك ورضوانك
الهي هبت أيام اللذات
وبقيت مآثمي وتبعاتي
وقد أتيتك

بِالْحَدِيدِ أَعْضَائُهُ وَمَسْمُومٍ قَدْ قُطِّعَتْ بِجُرَعِ السَّمِّ أَمْعَائُهُ وَتَمَلَّكَكُمْ عِبَادٌ بِيَدٍ نُفَيْهِمُ الْعَبِيدُ وَأَبْنَاءُ الْعَبِيدِ فَهَلِ الْمِحَنُ يَا سَادَتِي إِلَّا الَّتِي لَزِمَتْكُمْ وَالْمَصَائِبُ إِلَّا الَّتِي عَمَّتْكُمْ وَالْفَجَائِعُ إِلَّا الَّتِي خَصَّتْكُمْ وَالْقَوَارِعُ إِلَّا الَّتِي طَرَقَتْكُمْ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَأَجْسَادِكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ بعد قبر منور را بوس بگو بِأَبِي أَنْتُمْ وَأُمِّي يَا آلَ الْمُصْطَفَى إِنَّا لَا نَمْلِكُ إِلَّا أَنْ نَطُوفَ حَوْلَ مَشَاهِدِكُمْ وَنُعَزِّيَ فِيهَا أَرْوَاحَكُمْ عَلَى هَذِهِ الْمَصَائِبِ الْعَظِيمَةِ الْحَالَّةِ بِفِنَائِكُمْ وَالرَّزَايَا الْجَلِيلَةِ النَّازِلَةِ بِسَاحَتِكُمُ الَّتِي أَثْبَتَتْ فِي قُلُوبِ شِيعَتِكُمُ الْقُرُوحَ وَأَوْرَثَتْ أَكْبَادَهُمُ الْجُرُوحَ وَزَرَعَتْ فِي صُدُورِهِمُ الْغُصَصَ فَنَحْنُ نُشْهِدُ اللهَ أَنَّا قَدْ شَارَكْنَا أَوْلِيَائَكُمْ وَأَنْصَارَكُمُ الْمُتَقَدِّمِينَ فِي إِرَاقَةِ دِمَاءِ النَّاكِثِينَ وَالْقَاسِطِينَ وَالْمَارِقِينَ وَقَتَلَةِ أَبِي عَبْدِ اللهِ سَيِّدِ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَوْمَ كَرْبَلَاءَ بِالنِّيَّاتِ وَالْقُلُوبِ وَالتَّأَسُّفِ عَلَى فَوْتِ تِلْكَ الْمَوَاقِفِ الَّتِي حَضَرُوا لِنُصْرَتِكُمْ وَعَلَيْكُمْ مِنَّا السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ بعد قبر شریف را ببوس و قبله قرار بده و بگو

اللَّهُمَّ يَا ذَا الْقُدْرَةِ الَّتِي صَدَرَ عَنْهَا الْعَالَمُ مُكَوَّناً مَبْرُوّاً عَلَيْهَا مَفْطُوراً تَحْتَ ظِلِّ الْعَظَمَةِ فَنَطَقَتْ شَوَاهِدُ صُنْعِكَ فِيهِ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُكَوِّنُهُ وَبَارِئُهُ وَفَاطِرُهُ ابْتَدَعْتَهُ لَا مِنْ شَيْءٍ وَلَا عَلَى شَيْءٍ وَلَا فِي شَيْءٍ وَلَا لِوَحْشَةٍ دَخَلَتْ عَلَيْكَ إِذْ لَا غَيْرُكَ وَلَا حَاجَةٍ بَدَتْ لَكَ فِي تَكْوِينِهِ وَلَا لِاسْتِعَانَةٍ مِنْكَ عَلَى الْخَلْقِ بَعْدَهُ بَلْ أَنْشَأْتَهُ لِيَكُونَ دَلِيلاً عَلَيْكَ بِأَنَّكَ بَائِنٌ مِنَ الصُّنْعِ فَلَا يُطِيقُ الْمُنْصِفُ لِعَقْلِهِ إِنْكَارَكَ وَالْمَوْسُومُ بِصِحَّةِ الْمَعْرِفَةِ جُحُودَكَ أَسْأَلُكَ بِشَرَفِ الْإِخْلَاصِ فِي تَوْحِيدِكَ وَحُرْمَةِ التَّعَلُّقِ بِكِتَابِكَ وَأَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى آدَمَ بَدِيعِ فِطْرَتِكَ وَبِكْرِ حُجَّتِكَ وَلِسَانِ قُدْرَتِكَ وَالْخَلِيفَةِ فِي بَسِيطَتِكَ وَعَلَى مُحَمَّدٍ الْخَالِصِ

منيباً تائباً فلا ... يقيناً ... ولا غنا انا اللهم ... امن روعتي واغفر زلتي وتب علي انك انت التواب الرحيم

دعا بعد ... شریف ... دعا ...

مطابق ... ازاں ... انت ... يا موجود في كل مكان ... نعم ... أعظم ... وقلح ... الا ... أنت ... ولك ... الموت ... أعظم ... لا ... الحي ...

مِنْ صَفْوَتِكَ وَالْفاحِصِ عَنْ مَعْرِفَتِكَ وَالْغائِصِ الْمَأمُونِ عَلى مَكْنُونِ سَريرَتِكَ
بِما اَوْلَيْتَهُ مِنْ نِعْمَتِكَ بِمَعُونَتِكَ وَعَلى مَنْ بَيْنَهُما مِنَ النَّبِيّينَ وَالْمُكَرَّمينَ وَ
الْاَوْصِياءِ وَالصِّدّيقينَ وَاَنْ تَهَبَنى لِاِمامى هذا پس پهلوی رُوی خود را بر ضریح مبارک
بگذار و بگو اَللّٰهُمَّ بِمَحَلِّ هذَا السَّيِّدِ مِنْ طاعَتِكَ وَبِمَنْزِلَتِهِ عِنْدَكَ لا تُميتَنى
فُجاءَةً وَلا تَحْرِمْنى تَوْبَةً وَارْزُقْنِى الْوَرَعَ عَنْ مَحارِمِكَ ديناً وَدُنْيا وَاشْغَلْنى بِالْاخِرَةِ
عَنْ طَلَبِ الْاُولى وَوَفِّقْنى لِما تُحِبُّ وَتَرْضى وَجَنِّبْنِى اتِّباعَ الْهَوى وَالْاِغْتِرارَ بِالْاَباطيلِ
وَالْمُنى اَللّٰهُمَّ اجْعَلِ السَّدادَ فى قَوْلى وَالصَّوابَ فى فِعْلى وَالصِّدْقَ وَالْوَفاءَ
فى ضَمانى وَوَعْدى وَالْحِفْظَ وَالْاِيْناسَ مَقْرُونَيْنِ بِعَهْدى وَوَعْدى وَالْبِرَّ وَالْاِحْسانَ
مِنْ شَأنى وَخُلُقى وَاجْعَلِ السَّلامَةَ لى شامِلَةً وَالْعافِيَةَ بى مُحيطَةً مُلْتَفَّةً وَلَطيفَ
صُنْعِكَ وَعَوْنِكَ مَصْرُوفاً اِلَىَّ وَحُسْنَ تَوْفيقِكَ وَيُسْرِكَ مَوْفُوراً عَلَىَّ وَاَحْيِنى
يا رَبِّ سَعيداً وَتَوَفَّنى شَهيداً وَطَهِّرْنى لِلْمَوْتِ وَما بَعْدَهُ اَللّٰهُمَّ وَاجْعَلِ الصِّحَّةَ
وَالنُّورَ فى سَمْعى وَبَصَرى وَالْجِدَةَ وَالْخَيْرَ فى طَرَفَىَّ وَالْهُدى وَالْبَصيرَةَ فى دينى وَمَذْهَبى
وَالْميزانَ اَبَداً نَصْبَ عَيْنَىَّ وَالذِّكْرَ وَالْمَوْعِظَةَ شِعارى وَدِثارى وَالْفِكْرَةَ وَالْعِبْرَةَ
اُنْسى وَعِمادى وَمَكِّنِ الْيَقينَ فى قَلْبى وَاجْعَلْهُ اَوْثَقَ الْاَشْياءِ فى نَفْسى وَاَغْلِبْهُ
عَلى رَأيى وَعَزْمى وَاجْعَلِ الْاِرْشادَ فى عَمَلى وَالتَّسْليمَ لِاَمْرِكَ مِهادى وَسَنَدى
وَالرِّضا بِقَضائِكَ وَقَدَرِكَ اَقْصى عَزْمى وَنِهايَتى وَاَبْعَدَ هَمّى وَغايَتى حَتّى لا اَتَّقِىَ
اَحَداً مِنْ خَلْقِكَ بِدينى وَلا اَطْلُبَ بِهِ غَيْرَ اخِرَتى وَلا اَسْتَدْعِىَ مِنْهُ اِطْرائى وَ
مَدْحى وَاجْعَلْ خَيْرَ الْعَواقِبِ عاقِبَتى وَخَيْرَ الْمَصائِرِ مَصيرى وَاَنْعَمَ الْعَيْشِ عَيْشى وَ
اَفْضَلَ الْهُدى هُداىَ وَاَوْفَرَ الْحُظُوظِ حَظّى وَاَجْزَلَ الْاَقْسامِ قِسْمى وَنَصيبى وَكُنْ
لى يا رَبِّ مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَلِيّاً وَاِلى كُلِّ خَيْرٍ دَليلاً وَقائِداً وَمِنْ كُلِّ باغٍ وَحَسُودٍ
ظَهيراً وَمانِعاً اَللّٰهُمَّ بِكَ اعْتِدادى وَعِصْمَتى وَثِقَتى وَتَوْفيقى وَحَوْلى وَقُوَّتى

بَعْدَ اَمْرِهِ وَلا اَجِدُ عِنْدَهُ صِدْقاً وَلا وَفاءً فَاَعُوذُ بِكَ ثُمَّ وَاَعُوذُ بِكَ يا اَللّهُ مِنْ هَوىً قَدْ غَلَبَنى وَمِنْ عَدُوٍّ قَدِ اسْتَكْلَبَ عَلَىَّ وَمِنْ دُنْيا قَدْ تَزَيَّنَتْ لى وَمِنْ نَفْسٍ اَمّارَةٍ بِالسُّوءِ اِلّا ما رَحِمَ رَبّى يا مَوْلاىَ يا مَوْلاىَ اِنْ كُنْتَ رَحِمْتَ مِثْلى فَارْحَمْنى وَاِنْ كُنْتَ قَبِلْتَ مِثْلى فَاقْبَلْنى يا قابِلَ السَّحَرَةِ اقْبَلْنى يا مَنْ لَمْ اَزَلْ اَتَعَرَّفُ مِنْهُ الْحُسْنى يا مَنْ يُغَذّينى بِالنِّعَمِ صَباحاً وَمَساءً ارْحَمْنى يَوْمَ آتيكَ فَرْداً شاخِصاً اِلَيْكَ بَصَرى مُقَلِّداً عَمَلى قَدْ تَبَرَّءَ

وَلَكَ مَحْيايَ وَمَماتي وَفي قَبْضَتِكَ سُكوني وَحَرَكَتي وَاِنْ بِعُرْوَتِكَ الْوُثْقَى اسْتِمْساكي
وَوُصْلَتي وَعَلَيْكَ فِي الْاُمورِ كُلِّها اعْتِمادي وَتَوَكُّلي وَمِنْ عَذابِ جَهَنَّمَ وَمَسِّ سَقَرَ
نَجاتي وَخَلاصي وَفي دارِ اَمْنِكَ وَكَرامَتِكَ مَثْوايَ وَمُنْقَلَبي وَعَلى اَيْدي سادَتي مَوالِيَّ
آلِ الْمُصْطَفى فَوْزي وَفَرَجي اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِلْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ
وَالْمُسْلِمينَ وَالْمُسْلِماتِ وَاغْفِرْ لي وَلِوالِدَيَّ وَما وَلَدا وَاَهْلِ بَيْتي وَجيراني وَلِكُلِّ مَنْ
قَلَّدَني يَداً مِنَ الْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ اِنَّكَ ذُو فَضْلٍ عَظيمٍ

چهارم دعائی است با مضامین عالیه که بعد از زیارت هر یک از ائمه علیهم السلام خوانده میشود و این دعا را سید بن طاوس در مصباح الزائر بعد از زیارت جامعه مذکوره نقل فرموده و آن دعاء شریف این است

اَللّهُمَّ اِنّي زُرْتُ هذَا الْاِمامَ مُقِرّاً بِاِمامَتِهِ مُعْتَقِداً لِفَرْضِ طاعَتِهِ فَقَصَدْتُ مَشْهَدَهُ بِذُنوبي وَعُيوبي
وَمُوبِقاتِ آثامي وَكَثْرَةِ سَيِّئاتي وَخَطاياىَ وَما تَعْرِفُهُ مِنّي مُسْتَجيراً بِعَفْوِكَ مُسْتَعيذاً
بِحِلْمِكَ راجِياً رَحْمَتَكَ لاجِئاً اِلى رُكْنِكَ عائِذاً بِرَأْفَتِكَ مُسْتَشْفِعاً بِوَلِيِّكَ وَابْنِ
اَوْلِيائِكَ وَصَفِيِّكَ وَابْنِ اَصْفِيائِكَ وَاَمينِكَ وَابْنِ اُمَنائِكَ وَخَليفَتِكَ وَابْنِ خُلَفائِكَ
الَّذينَ جَعَلْتَهُمُ الْوَسيلَةَ اِلى رَحْمَتِكَ وَرِضْوانِكَ وَالذَّريعَةَ اِلى رَأْفَتِكَ وَغُفْرانِكَ
اَللّهُمَّ وَاَوَّلُ حاجَتي اِلَيْكَ اَنْ تَغْفِرَ لي ما سَلَفَ مِنْ ذُنوبي عَلى كَثْرَتِها وَاَنْ تَعْصِمَني
فيما بَقِيَ مِنْ عُمْري وَتُطَهِّرَ ديني مِمّا يُدَنِّسُهُ وَيَشينُهُ وَيُزْري بِهِ وَتَحْمِيَهُ مِنَ الرَّيْبِ وَالشَّكِّ
وَالْفَسادِ وَالشِّرْكِ وَتُثَبِّتَني عَلى طاعَتِكَ وَطاعَةِ رَسولِكَ وَذُرِّيَّتِهِ النُّجَباءِ السُّعَداءِ
صَلَواتُكَ عَلَيْهِمْ وَرَحْمَتُكَ وَسَلامُكَ وَبَرَكاتُكَ وَتُحْيِيَني ما اَحْيَيْتَني عَلى طاعَتِهِمْ وَ
تُميتَني اِذا اَمَتَّني عَلى طاعَتِهِمْ وَاَنْ لا تَمْحُوَ مِنْ قَلْبي مَوَدَّتَهُمْ وَمَحَبَّتَهُمْ وَبُغْضَ اَعْدائِهِمْ
وَمُرافَقَةَ اَوْلِيائِهِمْ وَبِرَّهُمْ وَاَسْأَلُكَ يا رَبِّ اَنْ تَقَبَّلَ ذلِكَ مِنّي وَتُحَبِّبَ اِلَيَّ
عِبادَتَكَ وَالْمُواظَبَةَ عَلَيْها وَتُنَشِّطَني لَها وَتُبَغِّضَ اِلَيَّ مَعاصِيَكَ وَمَحارِمَكَ
وَتَدْفَعَني عَنْها وَتُجَنِّبَنِي التَّقْصيرَ في صَلَواتي وَالْاِسْتِهانَةَ بِها وَالتَّراخِيَ عَنْها وَ

تُوَفِّقَنِي لِأَدَائِهَا كَمَا فَرَضْتَ وَأَمَرْتَ بِهِ عَلَى سُنَّةِ رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَرَحْمَتُكَ وَبَرَكَاتُكَ خُضُوعاً وَخُشُوعاً وَتَشْرَحَ صَدْرِي لِإِيتَاءِ الزَّكَوٰةِ وَإِعْطَاءِ الصَّدَقَاتِ وَبَذْلِ الْمَعْرُوفِ وَالْإِحْسَانِ إِلَى شِيعَةِ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَمُوَاسَاتِهِمْ وَلَا تَتَوَفَّانِي إِلَّا بَعْدَ أَنْ تَرْزُقَنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَزِيَارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ وَقُبُورِ الْأَئِمَّةِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَأَسْئَلُكَ يَا رَبِّ تَوْبَةً نَصُوحاً تَرْضَاهَا وَنِيَّةً تَحْمَدُهَا وَعَمَلاً صَالِحاً تَقْبَلُهُ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي إِذَا تَوَفَّيْتَنِي وَتُهَوِّنَ عَلَيَّ سَكَرَاتِ الْمَوْتِ وَتَحْشُرَنِي فِي زُمْرَةِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَتُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَتَجْعَلَ دَمْعِي غَزِيراً فِي طَاعَتِكَ وَعَبْرَتِي جَارِيَةً فِيمَا يُقَرِّبُنِي مِنْكَ وَقَلْبِي عَطُوفاً عَلَى أَوْلِيَائِكَ وَتَصُونَنِي فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا مِنَ الْعَاهَاتِ وَالْآفَاتِ وَالْأَمْرَاضِ الشَّدِيدَةِ وَالْأَسْقَامِ الْمُزْمِنَةِ وَجَمِيعِ أَنْوَاعِ الْبَلَاءِ وَالْحَوَادِثِ وَتَصْرِفَ قَلْبِي عَنِ الْحَرَامِ وَتُبَغِّضَ إِلَيَّ مَعَاصِيَكَ وَتُحَبِّبَ إِلَيَّ الْحَلَالَ وَتَفْتَحَ لِي أَبْوَابَهُ وَتُثَبِّتَ نِيَّتِي وَفِعْلِي عَلَيْهِ وَتَمُدَّ فِي عُمْرِي وَتُغْلِقَ أَبْوَابَ الْمِحَنِ عَنِّي وَلَا تَسْلُبَنِي مَا مَنَنْتَ بِهِ عَلَيَّ وَلَا تَسْتَرِدَّ شَيْئاً مِمَّا أَحْسَنْتَ بِهِ إِلَيَّ وَلَا تَنْزِعَ مِنِّي النِّعَمَ الَّتِي أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَيَّ وَتَزِيدَ فِيمَا خَوَّلْتَنِي وَتُضَاعِفَهُ أَضْعَافاً مُضَاعَفَةً وَتَرْزُقَنِي مَالاً كَثِيراً وَاسِعاً سَائِغاً هَنِيئاً نَامِياً وَافِياً وَعِزّاً بَاقِياً كَافِياً وَجَاهاً عَرِيضاً مَنِيعاً وَنِعْمَةً سَابِغَةً عَامَّةً وَتُغْنِيَنِي بِذٰلِكَ عَنِ الْمَطَالِبِ الْمُنَكَّدَةِ وَالْمَوَارِدِ الصَّعْبَةِ وَتُخَلِّصَنِي مِنْهَا مُعَافاً فِي دِينِي وَنَفْسِي وَوَلَدِي وَمَا أَعْطَيْتَنِي وَمَنَحْتَنِي وَتَحْفَظَ عَلَيَّ مَالِي وَجَمِيعَ مَا خَوَّلْتَنِي وَتَقْبِضَ عَنِّي أَيْدِيَ الْجَبَابِرَةِ وَتَرُدَّنِي إِلَى وَطَنِي وَتُبَلِّغَنِي نِهَايَةَ أَمَلِي فِي دُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَتَجْعَلَ عَاقِبَةَ أَمْرِي مَحْمُودَةً حَسَنَةً سَلِيمَةً وَتَجْعَلَنِي رَحِيبَ الصَّدْرِ وَاسِعَ الْحَالِ حَسَنَ الْخُلُقِ بَعِيداً مِنَ الْبُخْلِ وَالْمَنْعِ وَالنِّفَاقِ وَالْكِذْبِ وَالْبَهْتِ وَقَوْلِ الزُّورِ وَتُرْسِخَ فِي قَلْبِي مَحَبَّةَ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَشِيعَتِهِمْ وَتَحْرُسَنِي يَا رَبِّ فِي نَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَأَهْلِ حُزَانَتِي وَإِخْوَانِي وَأَهْلِ مَوَدَّتِي وَذُرِّيَّتِي

الأبد إلا الأعناق يا أرحم الراحمين وخير الغافرين

تا اردهم دعا روايت شده از ثقه جليل عالم عابد عبد الله بن جندب كه از بزرگان اصحاب حضرت موسى و امام رضا عليهما السلام و از وكلاى ايشان ميباشد آنكه عريضه خدمت حضرت ابو الحسن يعنى امام موسى عليه السلام نوشت و در آن عرض كرد كه فدايت شوم من پير شدم و ضعيف و عاجز گرديدم از بسيارى از آنچه قوت داشتم بر آن و دوست دارم فدايت شوم كه تعليم فرمائى مرا كلامى كه مرا بخداوند تعالى نزديك كند و فهم و علم مرا زياد كند حضرت در جواب او امر فرموده بود كه بسيار بخواند اين ذكر شريف را

بِرَحْمَتِكَ وَجُودِكَ اَللّٰهُمَّ هٰذِهِ حَاجَاتِي عِنْدَكَ وَقَدِ اسْتَكْثَرْتُهَا لِلُؤْمِي وَشُحِّي وَهِيَ عِنْدَكَ صَغِيرَةٌ حَقِيرَةٌ وَعَلَيْكَ سَهْلَةٌ يَسِيرَةٌ فَاَسْئَلُكَ بِجَاهِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ عِنْدَكَ وَبِحَقِّهِمْ عَلَيْكَ وَبِمَا اَوْجَبْتَ لَهُمْ وَبِسَائِرِ اَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَاَصْفِيَائِكَ وَاَوْلِيَائِكَ الْمُخْلَصِينَ مِنْ عِبَادِكَ وَبِاسْمِكَ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ لَمَّا قَضَيْتَهَا كُلَّهَا وَاَسْعَفْتَنِي بِهَا وَلَمْ تُخَيِّبْ اَمَلِي وَرَجَائِي اَللّٰهُمَّ وَشَفِّعْ صَاحِبَ هٰذَا الْقَبْرِ فِيَّ يَا سَيِّدِي يَا وَلِيَّ اللّٰهِ يَا اَمِينَ اللّٰهِ اَسْئَلُكَ اَنْ تَشْفَعَ لِي اِلَى اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ فِي هٰذِهِ الْحَاجَاتِ كُلِّهَا بِحَقِّ آبَائِكَ الطَّاهِرِينَ وَبِحَقِّ اَوْلَادِكَ الْمُنْتَجَبِينَ فَاِنَّ لَكَ عِنْدَ اللّٰهِ تَقَدَّسَتْ اَسْمَائُهُ الْمَنْزِلَةَ الشَّرِيفَةَ وَالْمَرْتَبَةَ الْجَلِيلَةَ وَالْجَاهَ الْعَرِيضَ اَللّٰهُمَّ لَوْ عَرَفْتُ مَنْ هُوَ اَوْجَهُ عِنْدَكَ مِنْ هٰذَا الْاِمَامِ وَمِنْ آبَائِهِ وَاَبْنَائِهِ الطَّاهِرِينَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَالصَّلٰوةُ لَجَعَلْتُهُمْ شُفَعَائِي وَقَدَّمْتُهُمْ اَمَامَ حَاجَتِي وَطَلِبَاتِي هٰذِهِ فَاسْمَعْ مِنِّي وَاسْتَجِبْ لِي وَافْعَلْ بِي مَا اَنْتَ اَهْلُهُ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ وَمَا قَصُرَتْ عَنْهُ مَسْئَلَتِي وَعَجَزَتْ عَنْهُ قُوَّتِي وَلَمْ تَبْلُغْهُ فِطْنَتِي مِنْ صَالِحِ دِينِي وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي فَامْنُنْ بِهِ عَلَيَّ وَاحْفَظْنِي وَاحْرُسْنِي وَهَبْ لِي وَاغْفِرْ لِي وَمَنْ اَرَادَنِي بِسُوءٍ اَوْ مَكْرُوهٍ مِنْ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ اَوْ سُلْطَانٍ عَنِيدٍ اَوْ مُخَالِفٍ فِي دِينٍ اَوْ مُنَازِعٍ فِي دُنْيَا اَوْ حَاسِدٍ عَلَيَّ نِعْمَةً اَوْ ظَالِمٍ اَوْ بَاغٍ فَاقْبِضْ عَنِّي يَدَهُ وَاصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُ وَاشْغَلْهُ عَنِّي بِنَفْسِهِ وَاكْفِنِي شَرَّهُ وَشَرَّ اَتْبَاعِهِ وَشَيَاطِينِهِ وَاَجِرْنِي مِنْ كُلِّ مَا يَضُرُّنِي وَيُجْحِفُ بِي وَاَعْطِنِي جَمِيعَ الْخَيْرِ كُلِّهِ مِمَّا اَعْلَمُ وَمِمَّا لَا اَعْلَمُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِاِخْوَانِي وَاَخَوَاتِي وَاَعْمَامِي وَعَمَّاتِي وَاَخْوَالِي وَخَالَاتِي وَاَجْدَادِي وَجَدَّاتِي وَاَوْلَادِهِمْ وَذَرَارِيِّهِمْ وَاَزْوَاجِي وَذُرِّيَّاتِي وَاَقْرِبَائِي وَاَصْدِقَائِي وَجِيرَانِي وَاِخْوَانِي فِيكَ مِنْ اَهْلِ الشَّرْقِ وَالْغَرْبِ وَلِجَمِيعِ اَهْلِ مَوَدَّتِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْاَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْاَمْوَاتِ وَلِجَمِيعِ مَنْ عَلَّمَنِي

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

خیراً او تعلم منّی علیّاً اللّهمّ اشرکهم فی صالح دعائی و زیارتی لمشهد حجّتک و
ولیّک و اشرکنی فی صالح ادعیتهم برحمتک یا ارحم الرّاحمین و بلّغ ولیّک منهم
السّلام والسّلام علیک و رحمة الله و برکاته یا سیّدی یا مولای یا فلان بن فلان
صلّی الله علیک و علی روحک و بدنک انت وسیلتی الی الله و ذریعتی الیه ولی
حقّ موالاتی و تأمیلی فکن شفیعی الی الله عزّ وجلّ فی الوقوف علی قصّتی هذه و صرفی
عن موقفی هذا بالنّجح بما سألته کلّه برحمته و قدرته اللّهمّ ارزقنی عقلاً
کاملاً و لبّاً راجحاً و عزّاً باقیاً و قلباً زکیّاً و عملاً کثیراً و ادباً بارعاً واجعل ذلک
کلّه لی و لا تجعله علیّ برحمتک یا ارحم الرّاحمین **ششم** در ذکر زیارت وداع که هر یک
از ائمه علیهم السلام بآن وداع کرده شوند بدانکه از جملهٔ آداب زیارت چنانچه در محلّ خود ذکر شد
وداع کردن زائر است مزور را در وقت بیرون رفتن از بلدان بزرگوار با آنچه از ایشان رسیده چنانچه
در غالب زیارات مشاهده میشود و ما در مفاتیح در ابواب زیارات ائمه علیهم السلام برای هر یک از
ایشان صلوات الله علیهم وداعی نقل کردیم در وداع حضرت سیّد الشّهداء علیه السّلام اکتفا
کردیم بهمان زیارت وداعی که در ادب بیستم از آداب زیارت آنحضرت ذکر شد و بالجمله در اینجا ذکر
میکنیم این زیارت وداع را که شیخ محمّد بن المشهدی ایراد در باب وداع مزار کبیر نقل کرده و سیّد بن طاوس
بعد از زیارت جامعهٔ مذکوره و ما نقل میکنیم از او از مصباح الزائر فرموده چون خواستی وداع کنی
و برگردی پس در هر یک از مشاهد مشرّفه که هستی بگو السّلام علیکم یا اهل بیت النّبوّة
و معدن الرّسالة سلام مودّع لا سئم و لا قال و رحمة الله و برکاته علیکم اهل
البیت انّه حمید مجید سلام ولیّ غیر راغب عنکم و لا منحرف عنکم و لا مستبدل
بکم و لا مؤثر علیکم و لا زاهد فی قربکم لا جعله الله آخر العهد من زیارة قبورکم
و اتیان مشاهدکم والسّلام علیکم و حشرنی الله فی زمرتکم و اوردنی حوضکم و
ارضاکم عنّی و مکّننی فی دولتکم و احیانی فی رجعتکم و ملّکنی فی ایّامکم و شکر سعیی
لکم و غفر ذنوبی بشفاعتکم و اقال عثرتی بحبّکم و اعلی کعبی بموالاتکم و شرّفنی

بعد دون من ذلک التفضیل
تعذیبک فاشهد یا
کافی الشّهادة بأنّی
اشهد لک بنیّة صدقی
بانّ لک الفضل و
الطّول و انّ انعامک
علیّ مع قلّة شکری
لک فیها یا فاعل کلّ ارادة
صلّ علی محمّد و آله و
طوّقنی اماناً من حلول
سخطک لقلّة الشّکر و اوجب
لی زیادة من اتمام النّعمة
بسعة المغفرة و امطرنی
خیرک فضلاً صلّ علی محمّد و آله
و لا تعاقبنی بعقوبة سریرة
و امتحن قلبی لرضاک و اجعل
ما تقرّبت به الیک فی دینک
لک خالصاً و لا تجعله للّزوم

بِطاعَتِكُمْ وَاَعِزَّني بِهُداكُمْ وَجَعَلَني مِمَّنْ يَنْقَلِبُ مُفْلِحاً مُنْجِحاً سالِماً غانِماً مُعافاً غَنِيّاً فائِزاً بِرِضْوانِ اللهِ وَفَضْلِهِ وَكِفايَتِهِ بِاَفْضَلِ ما يَنْقَلِبُ بِهِ اَحَدٌ مِنْ زُوّارِكُمْ وَمَواليكُمْ وَمُحِبّيكُمْ وَشيعَتِكُمْ وَرَزَقَنِي اللهُ الْعَوْدَ ثُمَّ الْعَوْدَ ثُمَّ الْعَوْدَ ما اَبْقاني رَبّي بِنِيَّةٍ صادِقَةٍ وَايمانٍ وَتَقْوى وَاِخْباتٍ وَرِزْقٍ واسِعٍ حَلالٍ طَيِّبٍ اَللّـهُمَّ لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيارَتِهِمْ وَذِكْرِهِمْ وَالصَّلوةِ عَلَيْهِمْ وَاَوْجِبْ لِيَ الْمَغْفِرَةَ وَالرَّحْمَةَ وَالْخَيْرَ وَالْبَرَكَةَ وَالنُّورَ وَالْايمانَ وَحُسْنَ الْاِجابَةِ كَما اَوْجَبْتَ لِاَوْلِيائِكَ الْعارِفينَ بِحَقِّهِمْ الْمُوجِبينَ طاعَتَهُمْ وَالرّاغِبينَ في زِيارَتِهِمْ الْمُتَقَرِّبينَ اِلَيْكَ وَاِلَيْهِمْ بِاَبي اَنْتُمْ وَاُمّي وَنَفْسي وَمالي وَاَهْلي اجْعَلُوني مِنْ هَمِّكُمْ وَصَيِّرُوني في حِزْبِكُمْ وَاَدْخِلُوني في شَفاعَتِكُمْ وَاذْكُرُوني عِنْدَ رَبِّكُمْ اَللّـهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَبْلِغْ اَرْواحَهُمْ وَاَجْسادَهُمْ عَنّي تَحِيَّةً كَثيرَةً وَسَلاماً وَالسَّلامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ

ششم در تحفة الزائر است که از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هرگاه ترا حاجتی بسوی خدا تعالی باشد یا از امری خائف و ترسان باشی در کاغذی بنویس بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ اَللّـهُمَّ اِنّي اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ بِاَحَبِّ الْاَسْماءِ اِلَيْكَ وَاَعْظَمِها لَدَيْكَ وَاَتَقَرَّبُ وَاَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِمَنْ اَوْجَبْتَ حَقَّهُ عَلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلِيِّ بْنِ مُوسى وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَالْحُجَّةِ الْمُنْتَظَرِ صَلَواتُ اللهِ عَلَيْهِمْ اَجْمَعينَ اِكْفِني كَذا وَكَذا و بجای کذا وکذا حاجت خود را ذکر کن پس رقعه را بپیچ و در بندقه از گل بگذار و در میان آب جاری یا چاهی بینداز که حق تعالی بزودی فرج کرامت فرماید هفتم بسند معتبر روایت است که شیخ ابو عمرو نائب اول امام عصر صلوات الله علیه این دعا را املا فرمود بابو علی محمد بن همام و امر فرمود او را که آنرا بخواند و سید بن طاوس در جمال الاسبوع بعد از ذکر دعاهای وارده بعد از نماز عصر جمعه و صلوات کبیره این دعا را ذکر کرده و فرموده و اگر برای تو عذری باشد از جمیع آنچه ذکر کردیم پس حذر کن از آنکه مهمل گذاری خواندن این دعا را پس بدرستیکه ما شناختیم این را از فضل خداوند جل جلاله

کہ مخصوص فرمودہ مارا بآن پس اعتماد کن بآن و آن دعا این است اللھم عرفنی نفسک فانک ان لم تعرفنی نفسک لم اعرف رسولک اللھم عرفنی رسولک فانک ان لم تعرفنی رسولک لم اعرف حجتک اللھم عرفنی حجتک فانک ان لم تعرفنی حجتک ضللت عن دینی اللھم لا تمتنی میتۃ جاھلیۃ ولا تزغ قلبی بعد اذ ھدیتنی اللھم فکما ھدیتنی لولایۃ من فرضت علی طاعتہ من ولاۃ امرک بعد رسولک صلواتک علیہ والہ حتی والیت ولاۃ امرک امیر المؤمنین علی بن ابی طالب والحسن والحسین وعلیا ومحمدا وجعفرا وموسی وعلیا ومحمدا وعلیا والحسن والحجۃ القائم المھدی صلواتک علیھم اجمعین اللھم فثبتنی علی دینک واستعملنی بطاعتک ولین قلبی لولی امرک وعافنی مما امتحنت بہ خلقک وثبتنی علی طاعۃ ولی امرک الذی سترتہ عن خلقک وباذنک غاب عن بریتک وامرک ینتظر وانت العالم غیر المعلم بالوقت الذی فیہ صلاح امر ولیک فی الاذن لہ باظھار امرہ وکشف سترہ فصبرنی علی ذلک حتی لا احب تعجیل ما اخرت ولا تاخیر ما عجلت ولا کشف ما سترت ولا البحث عما کتمت ولا انازعک فی تدبیرک ولا اقول لم وکیف وما بال ولی الامر لا یظھر وقد امتلأت الارض من الجور وافوض اموری کلھا الیک اللھم انی اسئلک ان ترینی ولی امرک ظاھرا نافذ الامر مع علمی بان لک السلطان والقدرۃ والبرھان والحجۃ والمشیۃ والحول والقوۃ فافعل ذلک بی وبجمیع المؤمنین حتی ننظر الی ولی امرک صلواتک علیہ ظاھر المقالۃ واضح الدلالۃ ھادیا من الضلالۃ شافیا من الجھالۃ ابرز یا رب مشاھدتہ وثبت قواعدہ واجعلنا ممن تقر عینہ برؤیتہ واقمنا بخدمتہ وتوفنا علی ملتہ واحشرنا فی زمرتہ اللھم اعذہ من شر جمیع ما خلقت وذرات وبرات وانشات وصورت واحفظہ من بین یدیہ

بسم اللہ مخرجی وباذنہ خرجت وقد علم قبل ان اخرج مخرجی وقد احصی علمہ ما فی مخرجی ومرجعی توکلت علی الالہ الاکبر توکل مفوض الیہ امرہ مستعین بہ علی شؤونہ مستزید من فضلہ مبرئ نفسہ من کل حول ومن کل قوۃ الا بہ خروج ضریر خرج بضرہ الی من یکشفہ وخروج فقیر خرج بفقرہ الی من یسدہ وخروج عائل خرج بعیلتہ الی من یغنیھا وخروج من ربہ اکبر ثقتہ واعظم رجائہ وافضل امنیتہ اللہ ثقتی فی جمیع اموری

وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمالِهِ وَمِنْ فَوْقِهِ وَمِنْ تَحْتِهِ بِحِفْظِكَ الَّذِي لا يَضِيعُ مَنْ حَفِظْتَهُ بِهِ وَاحْفَظْ فِيهِ رَسُولَكَ وَوَصِيَّ رَسُولِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلامُ اللّهُمَّ وَمُدَّ فِي عُمْرِهِ وَزِدْ فِي أَجَلِهِ وَأَعِنْهُ عَلَى ما وَلَّيْتَهُ وَاسْتَرْعَيْتَهُ وَزِدْ فِي كَرامَتِكَ لَهُ فَإِنَّهُ الْهادِي الْمَهْدِيُّ وَالْقائِمُ الْمُهْتَدِي وَالطّاهِرُ التَّقِيُّ الزَّكِيُّ النَّقِيُّ الرَّضِيُّ الْمَرْضِيُّ الصّابِرُ الشَّكُورُ الْمُجْتَهِدُ اللّهُمَّ وَلا تَسْلُبْنَا الْيَقِينَ لِطُولِ الْأَمَدِ فِي غَيْبَتِهِ وَانْقِطاعِ خَبَرِهِ عَنّا وَلا تُنْسِنا ذِكْرَهُ وَانْتِظارَهُ وَالْإِيمانَ بِهِ وَقُوَّةَ الْيَقِينِ فِي ظُهُورِهِ وَالدُّعاءَ لَهُ وَالصَّلاةَ عَلَيْهِ حَتّى لا يُقَنِّطَنا طُولُ غَيْبَتِهِ مِنْ قِيامِهِ وَيَكُونَ يَقِينُنا فِي ذلِكَ كَيَقِينِنا فِي قِيامِ رَسُولِكَ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَما جاءَ بِهِ مِنْ وَحْيِكَ وَتَنْزِيلِكَ فَقَوِّ قُلُوبَنا عَلَى الْإِيمانِ بِهِ حَتّى تَسْلُكَ بِنا عَلى يَدِهِ مِنْهاجَ الْهُدى وَالْمَحَجَّةَ الْعُظْمى وَالطَّرِيقَةَ الْوُسْطى وَقَوِّنا عَلى طاعَتِهِ وَثَبِّتْنا عَلى مُتابَعَتِهِ وَاجْعَلْنا فِي حِزْبِهِ وَأَعْوانِهِ وَأَنْصارِهِ وَالرّاضِينَ بِفِعْلِهِ وَلا تَسْلُبْنا ذلِكَ فِي حَياتِنا وَلا عِنْدَ وَفاتِنا حَتّى تَتَوَفّانا وَنَحْنُ عَلى ذلِكَ لا شاكِّينَ وَلا ناكِثِينَ وَلا مُرْتابِينَ وَلا مُكَذِّبِينَ اللّهُمَّ عَجِّلْ فَرَجَهُ وَأَيِّدْهُ بِالنَّصْرِ وَانْصُرْ ناصِرِيهِ وَاخْذُلْ خاذِلِيهِ وَدَمْدِمْ عَلى مَنْ نَصَبَ لَهُ وَكَذَّبَ بِهِ وَأَظْهِرْ بِهِ الْحَقَّ وَأَمِتْ بِهِ الْجَوْرَ وَاسْتَنْقِذْ بِهِ عِبادَكَ الْمُؤْمِنِينَ مِنَ الذُّلِّ وَانْعَشْ بِهِ الْبِلادَ وَاقْتُلْ بِهِ جَبابِرَةَ الْكُفْرِ وَاقْصِمْ بِهِ رُؤُوسَ الضَّلالَةِ وَذَلِّلْ بِهِ الْجَبّارِينَ وَالْكافِرِينَ وَأَبِرْ بِهِ الْمُنافِقِينَ وَالنّاكِثِينَ وَجَمِيعَ الْمُخالِفِينَ وَالْمُلْحِدِينَ فِي مَشارِقِ الْأَرْضِ وَمَغارِبِها وَبَرِّها وَبَحْرِها وَسَهْلِها وَجَبَلِها حَتّى لا تَدَعَ مِنْهُمْ دَيّاراً وَلا تُبْقِيَ لَهُمْ آثاراً وَطَهِّرْ مِنْهُمْ بِلادَكَ وَاشْفِ مِنْهُمْ صُدُورَ عِبادِكَ وَجَدِّدْ بِهِ مَا امْتَحى مِنْ دِينِكَ وَأَصْلِحْ بِهِ ما بُدِّلَ مِنْ حُكْمِكَ وَغُيِّرَ مِنْ سُنَّتِكَ حَتّى يَعُودَ دِينُكَ بِهِ وَعَلى يَدَيْهِ غَضّاً جَدِيداً صَحِيحاً لا عِوَجَ فِيهِ وَلا بِدْعَةَ مَعَهُ حَتّى تُطْفِئَ بِعَدْلِهِ نِيرانَ الْكافِرِينَ

فَإِنَّهُ عَبْدُكَ الَّذِي اسْتَخْلَصْتَهُ لِنَفْسِكَ وَارْتَضَيْتَهُ لِنَصْرِ دِينِكَ وَاصْطَفَيْتَهُ
بِعِلْمِكَ وَعَصَمْتَهُ مِنَ الذُّنُوبِ وَبَرَّأْتَهُ مِنَ الْعُيُوبِ وَأَطْلَعْتَهُ عَلَى الْغُيُوبِ وَ
أَنْعَمْتَ عَلَيْهِ وَطَهَّرْتَهُ مِنَ الرِّجْسِ وَنَقَّيْتَهُ مِنَ الدَّنَسِ اللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلَيْهِ وَ
عَلَىٰ آبَائِهِ الْأَئِمَّةِ الطَّاهِرِينَ وَعَلَىٰ شِيعَتِهِ الْمُنْتَجَبِينَ وَبَلِّغْهُمْ مِنْ آمَالِهِمْ مَا يَأْمُلُونَ
وَاجْعَلْ ذٰلِكَ مِنَّا خَالِصًا مِنْ كُلِّ شَكٍّ وَشُبْهَةٍ وَرِيَاءٍ وَسُمْعَةٍ حَتّٰى لَا نُرِيدَ بِهِ
غَيْرَكَ وَلَا نَطْلُبَ بِهِ إِلَّا وَجْهَكَ اللّٰهُمَّ إِنَّا نَشْكُو إِلَيْكَ فَقْدَ نَبِيِّنَا وَغَيْبَةَ
إِمَامِنَا وَشِدَّةَ الزَّمَانِ عَلَيْنَا وَوُقُوعَ الْفِتَنِ بِنَا وَتَظَاهُرَ الْأَعْدَاءِ عَلَيْنَا وَكَثْرَةَ
عَدُوِّنَا وَقِلَّةَ عَدَدِنَا اللّٰهُمَّ فَافْرُجْ ذٰلِكَ عَنَّا بِفَتْحٍ مِنْكَ تُعَجِّلُهُ وَنَصْرٍ مِنْكَ تُعِزُّهُ
وَإِمَامِ عَدْلٍ تُظْهِرُهُ إِلٰهَ الْحَقِّ آمِينَ اللّٰهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ أَنْ تَأْذَنَ لِوَلِيِّكَ فِي إِظْهَارِ
عَدْلِكَ فِي عِبَادِكَ وَقَتْلِ أَعْدَائِكَ فِي بِلَادِكَ حَتّٰى لَا تَدَعَ لِلْجَوْرِ يَا رَبِّ دِعَامَةً إِلَّا
قَصَمْتَهَا وَلَا بَقِيَّةً إِلَّا أَفْنَيْتَهَا وَلَا قُوَّةً إِلَّا أَوْهَنْتَهَا وَلَا رُكْنًا إِلَّا هَدَمْتَهُ وَلَا حَدًّا
إِلَّا فَلَلْتَهُ وَلَا سِلَاحًا إِلَّا أَكْلَلْتَهُ وَلَا رَايَةً إِلَّا نَكَّسْتَهَا وَلَا شُجَاعًا إِلَّا قَتَلْتَهُ
وَلَا جَيْشًا إِلَّا خَذَلْتَهُ وَارْمِهِمْ يَا رَبِّ بِحَجَرِكَ الدَّامِغِ وَاضْرِبْهُمْ بِسَيْفِكَ الْقَاطِعِ
وَبَأْسِكَ الَّذِي لَا تَرُدُّهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ وَعَذِّبْ أَعْدَاءَكَ وَأَعْدَاءَ وَلِيِّكَ وَ
أَعْدَاءَ رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِيَدِ وَلِيِّكَ وَأَيْدِي عِبَادِكَ الْمُؤْمِنِينَ
اللّٰهُمَّ اكْفِ وَلِيَّكَ وَحُجَّتَكَ فِي أَرْضِكَ هَوْلَ عَدُوِّهِ وَكَيْدَ مَنْ أَرَادَهُ وَامْكُرْ بِمَنْ
مَكَرَ بِهِ وَاجْعَلْ دَائِرَةَ السَّوْءِ عَلَىٰ مَنْ أَرَادَ بِهِ سُوءًا وَاقْطَعْ عَنْهُ مَادَّتَهُمْ وَأَرْعِبْ لَهُ
قُلُوبَهُمْ وَزَلْزِلْ أَقْدَامَهُمْ وَخُذْهُمْ جَهْرَةً وَبَغْتَةً وَشَدِّدْ عَلَيْهِمْ عَذَابَكَ وَأَخْزِهِمْ
فِي عِبَادِكَ وَالْعَنْهُمْ فِي بِلَادِكَ وَأَسْكِنْهُمْ أَسْفَلَ نَارِكَ وَأَحِطْ بِهِمْ أَشَدَّ عَذَابِكَ وَ
أَصْلِهِمْ نَارًا وَاحْشُ قُبُورَ مَوْتَاهُمْ نَارًا وَأَصْلِهِمْ حَرَّ نَارِكَ فَإِنَّهُمْ أَضَاعُوا الصَّلٰوةَ وَ

وَارْضِنَا بِهَا وَاجْمَعْ بَيْنَنَا بِأَحْسَنِ اجْتِمَاعٍ وَأَبْقَى إِيلَافٍ فَإِنَّكَ مُجِيبُ الدَّعَوَاتِ

ذکر دعای رهبه — از حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون در شب زفاف عروس را بخانه بیاورند پیشانی او را بگیرد رو بقبله و بگوید اَللّٰهُمَّ بِأَمَانَتِكَ أَخَذْتُهَا وَبِكَلِمَاتِكَ اسْتَحْلَلْتُهَا فَإِنْ قَضَيْتَ لِي مِنْهَا وَلَدًا فَاجْعَلْهُ مُبَارَكًا تَقِيًّا مِنْ شِيعَةِ آلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَجْعَلْ لِلشَّيْطَانِ فِيهِ شِرْكًا وَلَا نَصِيبًا

بسم — دعای رهبه است روایت شده از حضرت موسی ب.

وَاتَّبَعُوا الشَّهَواتِ وَاَضَلُّوا عِبادَكَ وَاَخْرَبُوا بِلادَكَ اَللّٰهُمَّ وَاَحْيِ بِوَلِيِّكَ الْقُرْآنَ وَاَرِنا نُورَهُ سَرْمَداً لا لَيْلَ فيهِ وَاَحْيِ بِهِ الْقُلُوبَ الْمَيِّتَةَ وَاشْفِ بِهِ الصُّدُورَ الْوَغِرَةَ وَاجْمَعْ بِهِ الْاَهْواءَ الْمُخْتَلِفَةَ عَلَى الْحَقِّ وَاَقِمْ بِهِ الْحُدُودَ الْمُعَطَّلَةَ وَ الْاَحْكامَ الْمُهْمَلَةَ حَتّٰى لا يَبْقىٰ حَقٌّ اِلّا ظَهَرَ وَلا عَدْلٌ اِلّا زَهَرَ وَاجْعَلْنا يا رَبِّ مِنْ اَعْوانِهِ وَمُقَوِّيَةِ سُلْطانِهِ وَالْمُؤْتَمِرينَ لِاَمْرِهِ وَالرّاضينَ بِفِعْلِهِ وَالْمُسَلِّمينَ لِاَحْكامِهِ وَمِمَّنْ لا حاجَةَ بِهِ اِلَى التَّقِيَّةِ مِنْ خَلْقِكَ وَاَنْتَ يا رَبِّ الَّذي تَكْشِفُ الضُّرَّ وَتُجيبُ الْمُضْطَرَّ اِذا دَعاكَ وَتُنْجي مِنَ الْكَرْبِ الْعَظيمِ فَاكْشِفِ الضُّرَّ عَنْ وَلِيِّكَ وَاجْعَلْهُ خَليفَةً في اَرْضِكَ كَما ضَمِنْتَ لَهُ اَللّٰهُمَّ لا تَجْعَلْني مِنْ خُصَماءِ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلامُ وَلا تَجْعَلْني مِنْ اَعْداءِ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلامُ وَلا تَجْعَلْني مِنْ اَهْلِ الْحَنَقِ وَالْغَيْظِ عَلىٰ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلامُ فَاِنّي اَعُوذُ بِكَ مِنْ ذٰلِكَ فَاَعِذْني وَاَسْتَجيرُ بِكَ فَاَجِرْني اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْني بِهِمْ فائِزاً عِنْدَكَ فِي الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبينَ آمينَ رَبَّ الْعالَمينَ

ختم در آداب زیارت بنیابت است بدانکه ثواب زیارت هریک از رسول خدا و ائمهٔ هدی علیهم السلام را هدیه بروح مقدس هریک از ایشان میتوان کرد و همچنین بروح هریک از مؤمنان هدیه میتوان کرد و زیارت بنیابت ایشان میتوان کرد چنانکه بسند معتبر منقولست که داود صرمی بحضرت امام علی نقی علیه السلام عرض کرد که من پدر تورا زیارت کردم و ثوابش را از برای تو قرار دادم فرمود که تورا از جانب خدا اجر و ثواب عظیم هست و از جانب ما حمد و ثنا و در حدیث دیگر منقولست که امام علی نقی علیه السلام شخصی را فرستاد بحایر امام حسین علیه السلام که از برای آنحضرت زیارت و دعا کند و بسند معتبر از حضرت امام موسی بن جعفر علیهما السلام منقولست که چون بزیارت مرقد منور رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم بروی و از اعمال زیارت فارغ شوی دو رکعت نماز بکن و بایست نزد سر رسول خدا صلی الله علیه و آله و بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا نَبِيَّ اللّٰهِ مِنْ اَبي وَاُمّي وَزَوْجَتي وَوُلْدي وَحامَّتي وَمِنْ جَميعِ اَهْلِ بَلَدي

این کلمه در مصباح الشیخ و مصباح الزائر نبوده

... قُلْتَ يا عِبادِيَ الَّذينَ اَسْرَفُوا عَلىٰ اَنْفُسِهِمْ لا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَميعاً وَقَدْ تَقَدَّمَ مِنّي ما قَدْ عَلِمْتَ وَما اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنّي فَيا سَوْأَتاهُ مِمّا اَحْصاهُ عَلَيَّ كِتابُكَ فَلَوْلَا الْمَواقِفُ الَّتي اُؤَمِّلُ ...

حُرِّهِمْ وَعَبْدِهِمْ وَاَبْيَضِهِمْ وَاَسْوَدِهِمْ پس هر کس از اهل بلد خود بگوئی که من بنیابت تو

سلام دادم صادق خواهی بود و در بعضی از روایات وارد است که از بعضی از ائمه طاهرین

صلوات الله علیهم اجمعین سؤال نمودند از مردیکه دو رکعت نماز میکند یا یکروز روزه میدارد

یا حج یا عمره بجا می آورد یا زیارت میکند رسولخدا یا یکی از ائمه طاهرین علیهم السلام را و

ثواب آنرا از برای پدر و مادر خود یا برادر مؤمن خود هدیه میکند آیا او را ثوابی هست فرمودکه ثواب

آنعمل بآن شخص میرسد بی آنکه از ثواب او چیزی کم شود و شیخ طوسی ره در تهذیب فرموده است کسیکه

بنیابت برادر مؤمن بزیارت رود باجرت چون فارغ شود از غسل زیارت و موافق بعضی از نسخ

از عمل زیارت بگوید اَللّٰهُمَّ ما اَصابَني مِنْ تَعَبٍ اَوْ نَصَبٍ اَوْ شَعَثٍ اَوْ لُغُوبٍ فَأْجُرْ

فُلانَ بْنَ فُلانٍ فيهِ وَاْجُرْني في قَضائي عَنْهُ پس چون زیارت کند در آخر زیارت بگوید اَلسَّلامُ

عَلَيْكَ يا مَوْلايَ عَنْ فُلانِ بْنِ فُلانٍ اَتَيْتُكَ زائِراً عَنْهُ فَاشْفَعْ لَهُ عِنْدَ رَبِّكَ پس دعا

کند از برای او و نیز فرموده است که چون کسی خواهد که بنیابت دیگری زیارت کند بگوید اَللّٰهُمَّ

اِنَّ فُلانَ بْنَ فُلانٍ اَوْفَدَني اِلى مَواليهِ وَمَوالِيَّ لِاَزُورَ عَنْهُ رَجاءً لِجَزيلِ الثَّوابِ

وَفِراراً مِنْ سُوءِ الْحِسابِ اَللّٰهُمَّ اِنَّهُ يَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ بِاَوْلِيائِهِ الدّالّينَ عَلَيْكَ في

غُفْرانِكَ ذُنُوبَهُ وَحَطِّ سَيِّئاتِهِ وَيَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِهِمْ عِنْدَ مَشْهَدِ اِمامِهِ

صَلَواتُ اللهِ عَلَيْهِمْ اَللّٰهُمَّ فَتَقَبَّلْ مِنْهُ وَاقْبَلْ شَفاعَةَ اَوْلِيائِهِ صَلَواتُ اللهِ عَلَيْهِمْ

فيهِ اَللّٰهُمَّ جازِهِ عَلى حُسْنِ نِيَّتِهِ وَصَحيحِ عَقيدَتِهِ وَصِحَّةِ مُوالاتِهِ اَحْسَنَ ما

جازَيْتَ اَحَداً مِنْ عَبيدِكَ الْمُؤْمِنينَ وَاَدِمْ لَهُ ما خَوَّلْتَهُ وَاسْتَعْمِلْهُ صالِحاً

فيما اَتَيْتَهُ وَلا تَجْعَلْني آخِرَ وافِدٍ لَهُ يُوفِدُهُ اَللّٰهُمَّ اَعْتِقْ رَقَبَتَهُ مِنَ النّارِ

وَاَوْسِعْ عَلَيْهِ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلالِ الطَّيِّبِ وَاجْعَلْهُ مِنْ رُفَقاءِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

وَبارِكْ لَهُ في وُلْدِهِ وَمالِهِ وَاَهْلِهِ وَما مَلَكَتْ يَمينُهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ

وَآلِ مُحَمَّدٍ وَحُلْ بَيْنَهُ وَبَيْنَ مَعاصيكَ حَتّى لا يَعْصِيَكَ وَاَعِنْهُ عَلى طاعَتِكَ

مِنْ عَفْوِكَ الَّذي يَشْمَلُ كُلَّ شَيْءٍ لَاَلْقَيْتُ بِيَدي وَلَوْ اَنَّ اَحَداً اسْتَطاعَ الْهَرَبَ مِنْ رَبِّهِ لَكُنْتُ اَنَا اَحَقَّ بِالْهَرَبِ مِنْكَ وَاَنْتَ لا تَخْفى عَلَيْكَ خافِيَةٌ فِي الْاَرْضِ وَلا فِي السَّماءِ اِلّا اَتَيْتَ بِها وَكَفى بِكَ جازِياً وَكَفى بِكَ حَسيباً اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ طالِبي اِنْ اَنَا هَرَبْتُ وَمُدْرِكي اِنْ اَنَا فَرَرْتُ فَها اَنَا ذا بَيْنَ يَدَيْكَ خاضِعٌ ذَليلٌ راغِمٌ اِنْ تُعَذِّبْني فَاِنّي لِذلِكَ اَهْلٌ وَهُوَ يا رَبِّ مِنْكَ عَدْلٌ وَاِنْ تَعْفُ عَنّي فَقَديماً شَمَلَني عَفْوُكَ وَاَلْبَسْتَني عافِيَتَكَ فَاَسْئَلُكَ

وَطاعَةِ اَوْلِیائِکَ حَتّی لا تَفْقِدَهُ حَیْثُ اَمَرْتَهُ وَلا تَراهُ حَیْثُ نَهَیْتَهُ اَللّهُمَّ صَلِّ
عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ وَاعْفُ عَنْهُ وَعَنْ جَمیعِ الْمُؤْمِنینَ وَ
الْمُؤْمِناتِ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَعِذْهُ مِنْ هَوْلِ الْمُطَّلَعِ وَمِنْ فَزَعِ یَوْمِ
الْقِیمَةِ وَسُوءِ الْمُنْقَلَبِ وَمِنْ ظُلْمَةِ الْقَبْرِ وَوَحْشَتِهِ وَمِنْ مَواقِفِ الْخِزْیِ فِی الدُّنْیا
وَالْاخِرَةِ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ جائِزَتَهُ فی مَوْقِفی هذا غُفْرانَکَ
وَتُحْفَتَهُ فی مَقامی هذا عِنْدَ اِمامی صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ اَنْ تُقیلَ عَثْرَتَهُ وَتَقْبَلَ
مَعْذِرَتَهُ وَتَتَجاوَزَ عَنْ خَطیئَتِهِ وَتَجْعَلَ التَّقْوی زادَهُ وَما عِنْدَکَ خَیْراً لَهُ
فی مَعادِهِ وَتَحْشُرَهُ فی زُمْرَةِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَتَغْفِرَ لَهُ وَلِوالِدَیْهِ
فَاِنَّکَ خَیْرُ مَرْغُوبٍ اِلَیْهِ وَاَکْرَمُ مَسْئُولٍ اعْتَمَدَ الْعِبادُ عَلَیْهِ اَللّهُمَّ وَلِکُلِّ
مُوفِدٍ جائِزَةٌ وَلِکُلِّ زائِرٍ کَرامَةٌ فَاجْعَلْ جائِزَتَهُ فی مَوْقِفی هذا غُفْرانَکَ وَ
الْجَنَّةَ لَهُ وَلِجَمیعِ الْمُؤْمِنینَ وَالْمُؤْمِناتِ اَللّهُمَّ وَاَنَا عَبْدُکَ الْخاطِئُ الْمُذْنِبُ
الْمُقِرُّ بِذُنُوبِهِ فَاَسْئَلُکَ یا اَللّهُ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَنْ لا تَحْرِمَنی بَعْدَ ذلِکَ
الْاَجْرَ وَالثَّوابَ مِنْ فَضْلِ عَطائِکَ وَکَرَمِ تَفَضُّلِکَ پس برو بنزد ضریح مقدس و دستها
بسوی آسمان بلند کن رو بقبله و بگو یا مَوْلایَ یا اِمامی عَبْدُکَ فُلانُ بْنُ فُلانٍ اَوْفَدَ
زائِرَ الْمَشْهَدِ لَکَ یَتَقَرَّبُ اِلَی اللّهِ عَزَّ وَجَلَّ بِذلِکَ وَاِلی رَسُولِهِ وَاِلَیْکَ یَرْجُو بِذلِکَ
فَکاکَ رَقَبَتِهِ مِنَ النّارِ مِنَ الْعُقُوبَةِ فَاغْفِرْ لَهُ وَلِجَمیعِ الْمُؤْمِنینَ وَالْمُؤْمِناتِ یا اَللّهُ
یا اَللّهُ یا اَللّهُ یا اَللّهُ یا اَللّهُ یا اَللّهُ یا اَللّهُ لا اِلهَ اِلَّا اللّهُ الْحَلیمُ الْکَریمُ لا اِلهَ
اِلَّا اللّهُ الْعَلِیُّ الْعَظیمُ اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَسْتَجیبَ لی
(فیهِ وَفی جَمیعِ اِخْوانی وَاَخَواتی وَوَلَدی وَاَهْلی بِجُودِکَ)
(وَکَرَمِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ)

اَللّهُمَّ بِالْمَخْزُونِ مِنْ اَسْمائِکَ وَبِما وارَتْهُ الْحُجُبُ مِنْ بَهائِکَ اِلّا رَحِمْتَ هذِهِ النَّفْسَ الْجَزُوعَةَ وَهذِهِ الرِّمَّةَ الْهَلُوعَةَ الَّتی لا تَسْتَطیعُ حَرَّ شَمْسِکَ فَکَیْفَ تَسْتَطیعُ حَرَّ نارِکَ وَالَّتی لا تَسْتَطیعُ صَوْتَ رَعْدِکَ فَکَیْفَ تَسْتَطیعُ صَوْتَ غَضَبِکَ فَارْحَمْنِی اَللّهُمَّ فَاِنّی امْرُؤٌ حَقیرٌ وَخَطَری یَسیرٌ وَلَیْسَ عَذابی مِمّا یَزیدُ فی مُلْکِکَ مِثْقالَ ذَرَّةٍ وَلَوْ اَنَّ عَذابی مِمّا یَزیدُ فی مُلْکِکَ لَسَئَلْتُکَ الصَّبْرَ عَلَیْهِ وَاَحْبَبْتُ اَنْ یَکُونَ ذلِکَ لَکَ وَلکِنْ سُلْطانُکَ اَللّهُمَّ اَعْظَمُ وَمُلْکُکَ

(ملحقات دوم مفاتیح)

(بسم الله الرحمن الرحیم)

مخفی نماناد که این نسخهٔ شریفه از جهة خط وچاپ وصحت از سایر چاپها امتیاز دارد بعلاوه آنکه مُصنّف در مفاتیح چند دعا را بواسطهٔ طول آن اول آنرا ذکر کرده وبقیهٔ آنرا نقل نموده ما در اینجا آن بقیه را ذکر مینمائیم تا اشخاصی که این کتاب را دارند محتاج بکتاب دیگر نشوند وچون در مفاتیح جزء ۴ امام زاده ها زیارت نقل نشده در اینجا باب زیارت برای امام زاده ها نقل میکنیم امید که منظور نظر اهل معرفت ودعا واقع شود وقدر این زحمت دانسته احترام وشکر مؤلف وکاتب وبانی طبع از اینجا اداء شود باشد الله الموفق **اما دعاها** اول دعای نماز حضرت امام حسین علیه السلام که در مفاتیح اول آن ذکر شده وتمامش این است اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الَّذِی اسْتَجَبْتَ لِاٰدَمَ وَحَوّٰاءَ اِذْ قٰالٰا رَبَّنٰا ظَلَمْنٰا اَنْفُسَنٰا وَاِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنٰا وَتَرْحَمْنٰا لَنَکُونَنَّ مِنَ الْخٰاسِرِینَ وَنٰادٰاکَ نُوحٌ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَنَجَّیْتَهُ وَاَهْلَهُ مِنَ الْکَرْبِ الْعَظِیمِ وَاَطْفَأْتَ نٰارَ نُمْرُودَ عَنْ خَلِیلِکَ اِبْرٰاهِیمَ فَجَعَلْتَهٰا بَرْداً وَسَلاٰماً وَاَنْتَ الَّذِی اسْتَجَبْتَ لِاَیُّوبَ اِذْ نٰادٰی رَبَّهُ اَنّی مَسَّنِیَ الضُّرُّ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرّٰاحِمِینَ فَکَشَفْتَ مٰا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَیْتَهُ اَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِکَ وَذِکْرٰی لِاُولِی الْاَلْبٰابِ وَاَنْتَ الَّذِی اسْتَجَبْتَ لِذِی النُّونِ حِینَ نٰادٰاکَ فِی الظُّلُمٰاتِ اَنْ لاٰ اِلٰهَ اِلاّٰ اَنْتَ سُبْحٰانَکَ اِنّی کُنْتُ مِنَ الظّٰالِمِینَ فَنَجَّیْتَهُ مِنَ الْغَمِّ وَاَنْتَ الَّذِی اسْتَجَبْتَ لِمُوسٰی وَهٰرُونَ دَعْوَتَهُمٰا حِینَ قُلْتَ قَدْ اُجِیبَتْ دَعْوَتُکُمٰا فَاسْتَقِیمٰا وَاَغْرَقْتَ فِرْعَوْنَ وَقَوْمَهُ وَغَفَرْتَ لِدٰاوُدَ ذَنْبَهُ وَتُبْتَ عَلَیْهِ رَحْمَةً مِنْکَ وَذِکْرٰی وَفَدَیْتَ اِسْمٰاعِیلَ بِذِبْحٍ عَظِیمٍ بَعْدَ مٰا اَسْلَمَ وَتَلَّهُ لِلْجَبِینِ فَنٰادَیْتَهُ بِالْفَرَجِ وَالرَّوْحِ وَاَنْتَ الَّذِی نٰادٰاکَ زَکَرِیّٰا نِدٰاءً خَفِیّاً فَقٰالَ رَبِّ اِنّی وَهَنَ الْعَظْمُ مِنّی وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَیْباً وَلَمْ اَکُنْ بِدُعٰائِکَ رَبِّ شَقِیّاً وَقُلْتَ یَدْعُونَنٰا رَغَباً وَرَهَباً وَکٰانُوا لَنٰا خٰاشِعِینَ وَاَنْتَ الَّذِی اسْتَجَبْتَ لِلَّذِینَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰالِحٰاتِ لِتَزِیدَهُمْ مِنْ فَضْلِکَ فَلاٰ تَجْعَلْنِی مِنْ اَهْوَنِ

ادعو من ان تزید فی طاعة المطیعین او تنقص من معصیة المذنبین فارحمنی یا ارحم الراحمین وتجاوز عنی یا ذا الجلال والاکرام ... الرحیم

ملحقات باقیات صالحات

دعاء حضرت سجاد علیه السلام

وکان من دعائه علیه السلام فی ذکر التوبة وطلبها

اَللّٰهُمَّ یٰا مَنْ لاٰ یَصِفُهُ نَعْتُ الْوٰاصِفِینَ وَیٰا مَنْ لاٰ یُجٰاوِزُهُ رَجٰاءُ الرّٰاجِینَ وَیٰا مَنْ لاٰ یَضِیعُ لَدَیْهِ اَجْرُ الْمُحْسِنِینَ وَیٰا مَنْ هُوَ مُنْتَهٰی خَوْفِ الْعٰابِدِینَ وَیٰا مَنْ هُوَ غٰایَةُ خَشْیَةِ الْمُتَّقِینَ هٰذٰا مَقٰامُ مَنْ تَدٰاوَلَتْهُ اَیْدِی الذُّنُوبِ وَقٰادَتْهُ اَزِمَّةُ الْخَطٰایٰا

الدّاعين لك والرّاغبين اليك وانتجبنى كما انتجبتهم بحجتهم عليك فطهّرنى
بتطهيرك وتقبّل صلوتى ودعائى بقبول حسن وطيّب بقيّة حيوتى وطيّب وفاتى
واخلفنى فيمن اخلف واحفظنى يا ربّ بدعائى واجعل ذرّيّتى ذرّيّة طيّبة تحوطها
بحياطتك بكلّ ما حطت به ذرّيّة احد من اوليائك واهل طاعتك برحمتك يا
ارحم الرّاحمين يا من هو على كلّ شىء رقيب ولكلّ داع من خلقك مجيب ومن كلّ
سائل قريب اسئلك يا لا اله الّا انت الحىّ القيّوم الاحد الصّمد الّذى لم يلد ولم
يولد ولم يكن له كفوا احد وبكلّ اسم رفعت به سمائك وفرشت به ارضك و
ارسيت به الجبال واجريت به الماء وسخّرت به السّحاب والشّمس والقمر والنّجوم
واللّيل والنّهار وخلقت الخلائق كلّها اسئلك بعظمة وجهك العظيم الّذى اشرقت
له السّموات والارض فاضائت به الظّلمات الّا صلّيت على محمّد وال محمّد وكفيتنى
امر معاشى ومعادى واصلحت لى شأنى كلّه ولم تكلنى الى نفسى طرفة عين واصلحت امرى
وامر عيالى وكفيتنى همّهم واغنيتنى واياهم من كنزك وخزائنك وسعة فضلك
الّذى لا ينفد ابدا واثبت فى قلبى ينابيع الحكمة الّتى تنفعنى بها وتنفع بها من ارتضيت
من عبادك واجعل لى من المتّقين فى اخر الزّمان اماما كما جعلت ابرهيم الخليل
اماما فانّ بتوفيقك يفوز الفائزون ويتوب التّائبون ويعبدك العابدون
وبتسديدك يصلح الصّالحون المحسنون المخبتون العابدون لك الخائفون منك
وبارشادك نجا النّاجون من نارك واشفق منها المشفقون من خلقك وبخذلانك
خسر المبطلون وهلك الظّالمون وغفل الغافلون اللّهمّ ات نفسى تقويها فانت وليّها
ومولٰيها وانت خير من زكّٰيها اللّهمّ بيّن لها هداها والهمها تقويها وبشّرها برحمتك
حين تتوفّيها ونزّلها من الجنان عليها وطيّب وفاتها ومحياها واكرم منقلبها

ومثویها ومستقرها ومأویها فانت ولیها ومولیها

دوم دعائیست که بعد از نماز زیارت حضرت جواد علیه السلام باید خوانده شود دعا این است اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الرَّبُّ وَاَنَا الْمَرْبُوبُ وَاَنْتَ الْخَالِقُ وَاَنَا الْمَخْلُوقُ وَاَنْتَ الْمَالِكُ وَاَنَا الْمَمْلُوكُ وَاَنْتَ الْمُعْطِي وَاَنَا السَّائِلُ وَاَنْتَ الرَّازِقُ وَاَنَا الْمَرْزُوقُ وَاَنْتَ الْقَادِرُ وَاَنَا الْعَاجِزُ وَاَنْتَ الْقَوِيُّ وَاَنَا الضَّعِيفُ وَاَنْتَ الْمُغِيثُ وَاَنَا الْمُسْتَغِيثُ وَاَنْتَ الدَّائِمُ وَاَنَا الزَّائِلُ وَاَنْتَ الْكَبِيرُ وَاَنَا الْحَقِيرُ وَاَنْتَ الْعَظِيمُ وَاَنَا الصَّغِيرُ وَاَنْتَ الْمَوْلٰى وَاَنَا الْعَبْدُ وَاَنْتَ الْعَزِيزُ وَاَنَا الذَّلِيلُ وَاَنْتَ الرَّفِيعُ وَاَنَا الْوَضِيعُ وَاَنْتَ الْمُدَبِّرُ وَاَنَا الْمُدَبَّرُ وَاَنْتَ الْبَاقِي وَاَنَا الْفَانِي وَاَنْتَ الدَّيَّانُ وَاَنَا الْمُدَانُ وَاَنْتَ الْبَاعِثُ وَاَنَا الْمَبْعُوثُ وَاَنْتَ الْغَنِيُّ وَاَنَا الْفَقِيرُ وَاَنْتَ الْحَيُّ وَاَنَا الْمَيِّتُ تَجِدُ مَنْ تُعَذِّبُ يَا رَبِّ غَيْرِي وَلَا اَجِدُ مَنْ يَرْحَمُنِي غَيْرَكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَقَرِّبْ فَرَجَهُمْ وَارْحَمْ ذُلِّي بَيْنَ يَدَيْكَ وَتَضَرُّعِي اِلَيْكَ وَوَحْشَتِي مِنَ النَّاسِ وَاُنْسِي بِكَ يَا كَرِيمُ تَصَدَّقْ عَلَيَّ فِي هٰذِهِ السَّاعَةِ بِرَحْمَةٍ مِنْ عِنْدِكَ تَهْدِي بِهَا قَلْبِي وَتَجْمَعُ بِهَا اَمْرِي وَتَلُمُّ بِهَا شَعْثِي وَتُبَيِّضُ بِهَا وَجْهِي وَتُكْرِمُ بِهَا مَقَامِي وَتَحُطُّ بِهَا عَنِّي وِزْرِي وَتَغْفِرُ بِهَا مَا مَضٰى مِنْ ذُنُوبِي وَتَعْصِمُنِي فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي وَتَسْتَعْمِلُنِي فِي ذٰلِكَ كُلِّهِ بِطَاعَتِكَ وَمَا يُرْضِيكَ عَنِّي وَتَخْتِمُ عَمَلِي بِاَحْسَنِهِ وَتَجْعَلُ لِي ثَوَابَهُ الْجَنَّةَ وَتَسْلُكُ بِي سَبِيلَ الصَّالِحِينَ وَتُعِينُنِي عَلٰى صَالِحِ مَا اَعْطَيْتَنِي كَمَا اَعَنْتَ الصَّالِحِينَ عَلٰى صَالِحِ مَا اَعْطَيْتَهُمْ وَلَا تَنْزِعْ مِنِّي صَالِحًا اَبَدًا وَلَا تَرُدَّنِي فِي سُوءٍ اسْتَنْقَذْتَنِي مِنْهُ اَبَدًا وَلَا تُشْمِتْ بِي عَدُوًّا وَلَا حَاسِدًا اَبَدًا وَلَا تَكِلْنِي اِلٰى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ اَبَدًا وَلَا اَقَلَّ مِنْ ذٰلِكَ وَلَا اَكْثَرَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَرِنِي الْحَقَّ حَقًّا فَاَتَّبِعَهُ وَالْبَاطِلَ بَاطِلًا فَاَجْتَنِبَهُ وَلَا تَجْعَلْهُ عَلَيَّ مُتَشَابِهًا فَاَتَّبِعَ هَوَايَ بِغَيْرِ هُدًى مِنْكَ وَاجْعَلْ هَوَايَ تَبَعًا لِطَاعَتِكَ

مُحَمَّدٍ وَذُرِّيَّتِهِ بِسُؤَالِكَ فَمَثَلْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ مُتَضَرِّعًا وَغَضَضْتُ بَصَرِي اِلَى الْاَرْضِ مُتَخَشِّعًا وَطَأْطَأْتُ لِعِزَّتِكَ رَأْسِي مُذَلَّلًا وَاَبْثَثْتُكَ مِنْ سِرِّي مَا اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنِّي خُضُوعًا وَعَدَدْتُ مِنْ ذُنُوبِي مَا اَنْتَ اَحْصٰى لَهَا خُشُوعًا وَاسْتِغَاثَةً بِكَ مِنْ عَظِيمِ مَا وَقَعَ بِهِ عِلْمُكَ وَقَبِيحِ مَا فَضَحَهُ فِيهِ حُكْمُكَ مِنْ ذُنُوبٍ اَدْبَرَتْ لَذَّاتُهَا فَذَهَبَتْ وَاَقَامَتْ تَبِعَاتُهَا فَلَزِمَتْ لَا اُنْكِرُ يَا اِلٰهِي عَدْلَكَ اِنْ عَاقَبْتَهُ وَلَا اَسْتَعْظِمُ عَفْوَكَ اِنْ عَفَوْتَ عَنْهُ وَرَحِمْتَهُ لِاَنَّكَ الرَّبُّ الْكَرِيمُ الَّذِي لَا يَتَعَاظَمُهُ

وَخُذْ بِرِضا نَفْسِكَ مِنْ نَفْسى وَاهْدِنى لِمَا اخْتُلِفَ فيهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِكَ اِنَّكَ تَهْدى مَنْ تَشاءُ اِلى صِراطٍ مُسْتَقيمٍ پس حاجات خود را از خدا بطلب که برآورده خواهد شد ان شاء الله تعالی

و زیارت دیگر از برای آن حضرت روایت شده اَلسَّلامُ عَلَى الْبابِ الْاَقْصَدِ وَالطَّريقِ الْاَرْشَدِ وَالْعالِمِ الْمُؤَيَّدِ يَنْبُوعِ الْحِكَمِ وَمِصْباحِ الظُّلَمِ سَيِّدِ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ الْهادى اِلَى الرَّشادِ الْمُوَفَّقِ بِالتَّاْييدِ وَالسَّدادِ مَوْلاىَ اَبى جَعْفَرٍ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِىٍّ الْجَوادِ اَشْهَدُ يا وَلِىَّ اللهِ اَنَّكَ اَقَمْتَ الصَّلوةَ وَآتَيْتَ الزَّكوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجاهَدْتَ فى سَبيلِ اللهِ حَقَّ جِهادِهِ وَعَبَدْتَ اللهَ مُخْلِصاً حَتّى اَتيكَ الْيَقينُ فَعِشْتَ سَعيداً وَمَضَيْتَ شَهيداً يا لَيْتَنى كُنْتُ مَعَكُمْ فَاَفُوزَ فَوْزاً عَظيماً وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ پس ببوس تربت شریف او و بگذار صورت را بر آن و دو رکعت نماز زیارت را بجا آور و دعا کن بعد از آن هرچه بخواهی **سوم** سید اجل علی بن طاوس رضی الله عنه در مصباح الزائر دو زیارت از برای امامزادگان نقل نموده که بآن زیارت کرده میشوند و نقلش در اینجا مناسب است فرموده که چون قصد کردی زیارت کنی یکی از ایشان را مثل قاسم فرزند حضرت کاظم علیه السلام یا عباس فرزند امیرالمؤمنین علیه السلام یا علی بن الحسین علیه السلام که مقتول بطف است و هر که جاری مجرای ایشان باشد در حکم پس بایست بر سر قبر ایشان و بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا السَّيِّدُ الزَّكِىُّ الطّاهِرُ الْوَلِىُّ وَالدّاعى الْحَفِىُّ اَشْهَدُ اَنَّكَ قُلْتَ حَقّاً وَنَطَقْتَ حَقّاً وَصِدْقاً وَدَعَوْتَ اِلى مَوْلاىَ وَمَوْلاكَ عَلانِيَةً وَسِرّاً فازَ مُتَّبِعُكَ وَنَجا مُصَدِّقُكَ وَخابَ وَخَسِرَ مُكَذِّبُكَ وَالْمُتَخَلِّفُ عَنْكَ اِشْهَدْ لى بِهذِهِ الشَّهادَةِ لِاَكُونَ مِنَ الْفائِزينَ بِمَعْرِفَتِكَ وَطاعَتِكَ وَتَصْديقِكَ وَاتِّباعِكَ وَالسَّلامُ عَلَيْكَ يا سَيِّدى وَابْنَ سَيِّدى اَنْتَ بابُ اللهِ الْمُؤْتى مِنْهُ وَالْمَاْخُوذُ عَنْهُ اَتَيْتُكَ زائِراً وَحاجاتى لَكَ مُسْتَوْدِعاً وَها اَنَا ذا اَسْتَوْدِعُكَ دينى وَاَمانَتى وَخَواتيمَ عَمَلى وَجَوامِعَ اَمَلى اِلى مُنْتَهى اَجَلى وَالسَّلامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ **زیارت دیگر** از برای اولاد ائمه علیهم السلام میگوئی اَلسَّلامُ عَلى جَدِّكَ

اللّهُمَّ ... غُفْرانَ الذَّنْبِ الْعَظيمِ فَها اَنَا ذا قَدْ جِئْتُكَ مُطيعاً لِاَمْرِكَ فيما اَمَرْتَ بِهِ مِنَ الدُّعاءِ مُتَنَجِّزاً وَعْدَكَ فيما وَعَدْتَ بِهِ مِنَ الْاِجابَةِ اِذْ تَقُولُ ادْعُونى اَسْتَجِبْ لَكُمْ اَللّهُمَّ فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَالْقَنى بِمَغْفِرَتِكَ كَما لَقيتُكَ بِاِقْرارى وَارْفَعْنى عَنْ مَصارِعِ الذُّنُوبِ كَما وَضَعْتُ لَكَ نَفْسى وَاسْتُرْنى بِسِتْرِكَ كَما تَاَنَّيْتَنى عَنِ الْاِنْتِقامِ مِنّى اَللّهُمَّ وَثَبِّتْ فى طاعَتِكَ نِيَّتى وَاَحْكِمْ فى عِبادَتِكَ بَصيرَتى وَوَفِّقْنى مِنَ الْاَعْمالِ لِما تَغْسِلُ بِهِ دَنَسَ الْخَطايا

اَلْمُصْطَفَىٰ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ اَبِيكَ الْمُرْتَضَىٰ الرِّضَا اَلسَّلَامُ عَلَى السَّيِّدَيْنِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ
اَلسَّلَامُ عَلَىٰ خَدِيجَةَ اُمِّ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ فَاطِمَةَ اُمِّ الْاَئِمَّةِ الطَّاهِرِينَ
اَلسَّلَامُ عَلَى النُّفُوسِ الْفَاخِرَةِ بُحُورِ الْعُلُومِ الزَّاخِرَةِ شُفَعَائِي فِي الْآخِرَةِ وَاَوْلِيَائِي عِنْدَ
عَوْدِ الرُّوحِ اِلَى الْعِظَامِ النَّاخِرَةِ اَئِمَّةِ الْخَلْقِ وَوُلَاةِ الْحَقِّ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الشَّخْصُ
الشَّرِيفُ الطَّاهِرُ الْكَرِيمُ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَمُصْطَفَاهُ وَ
اَنَّ عَلِيًّا وَلِيُّهُ وَمُجْتَبَاهُ وَاَنَّ الْاِمَامَةَ فِي وُلْدِهِ اِلَىٰ يَوْمِ الدِّينِ نَعْلَمُ ذٰلِكَ عِلْمَ الْيَقِينِ
وَنَحْنُ لِذٰلِكَ مُعْتَقِدُونَ وَفِي نَصْرِهِمْ مُجْتَهِدُونَ **چہارم دعائیست** کہ در اعمال
روز عرفہ در ذیل تسبیح سُبْحَانَ اللهِ قَبْلَ كُلِّ اَحَدٍ وَسُبْحَانَ اللهِ بَعْدَ كُلِّ اَحَدٍ کہ در [illegible] منقول
است بعد از تَبَارَكَ اللهُ اَحْسَنُ الْخَالِقِينَ بخوان وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ قَبْلَ كُلِّ اَحَدٍ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ بَعْدَ
كُلِّ اَحَدٍ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ مَعَ كُلِّ اَحَدٍ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ يَبْقَىٰ رَبُّنَا وَيَفْنَىٰ كُلُّ اَحَدٍ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ حَمْدًا
يَفْضُلُ حَمْدَ الْحَامِدِينَ حَمْدًا كَثِيرًا قَبْلَ كُلِّ اَحَدٍ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ حَمْدًا يَفْضُلُ حَمْدَ الْحَامِدِينَ
حَمْدًا كَثِيرًا بَعْدَ كُلِّ اَحَدٍ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ حَمْدًا يَفْضُلُ حَمْدَ الْحَامِدِينَ حَمْدًا كَثِيرًا مَعَ
كُلِّ اَحَدٍ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ حَمْدًا يَفْضُلُ حَمْدَ الْحَامِدِينَ حَمْدًا كَثِيرًا لِرَبِّنَا الْبَاقِي وَيَفْنَىٰ
كُلُّ اَحَدٍ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ حَمْدًا لَا يُحْصَىٰ وَلَا يُدْرَىٰ وَلَا يُنْسَىٰ وَلَا يَبْلَىٰ وَلَا يَفْنَىٰ وَلَيْسَ
لَهُ مُنْتَهَىٰ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ حَمْدًا يَدُومُ بِدَوَامِهِ وَيَبْقَىٰ بِبَقَائِهِ فِي سِنِي الْعَالَمِينَ وَشُهُورِ
الدُّهُورِ وَاَيَّامِ الدُّنْيَا وَسَاعَاتِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ اَبَدَ الْاَبَدِ وَمَعَ الْاَبَدِ
مِمَّا لَا يُحْصِيهِ الْعَدَدُ وَلَا يُفْنِيهِ الْاَمَدُ وَلَا يَقْطَعُهُ الْاَبَدُ وَتَبَارَكَ اللهُ اَحْسَنُ
الْخَالِقِينَ ﴿ا بعد بگو﴾ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ قَبْلَ كُلِّ اَحَدٍ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ بَعْدَ كُلِّ اَحَدٍ
وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ مَعَ كُلِّ اَحَدٍ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ يَبْقَىٰ رَبُّنَا وَيَفْنَىٰ كُلُّ اَحَدٍ وَلَا اِلٰهَ
اِلَّا اللهُ تَهْلِيلًا يَفْضُلُ تَهْلِيلَ الْمُهَلِّلِينَ فَضْلًا كَثِيرًا قَبْلَ كُلِّ اَحَدٍ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ
تَهْلِيلًا يَفْضُلُ تَهْلِيلَ الْمُهَلِّلِينَ فَضْلًا كَثِيرًا بَعْدَ كُلِّ اَحَدٍ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ تَهْلِيلًا

عَلَيْكَ وَمِلَّةِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ
عَلَيْهِ السَّلَامُ اِذَا تَوَفَّيْتَنِي
اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَتُوبُ اِلَيْكَ فِي
مَقَامِي هٰذَا مِنْ كَبَائِرِ ذُنُوبِي
وَصَغَائِرِهَا وَبَوَاطِنِ سَيِّئَاتِي
وَظَوَاهِرِهَا وَسَوَالِفِ زَلَّاتِي
وَحَوَادِثِهَا تَوْبَةَ مَنْ لَا يُحَدِّثُ
نَفْسَهُ بِمَعْصِيَةٍ وَلَا يُضْمِرُ
اَنْ يَعُودَ فِي خَطِيئَةٍ وَقَدْ
قُلْتَ يَا اِلٰهِي فِي مُحْكَمِ كِتَابِكَ
اِنَّكَ تَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ
عِبَادِكَ وَتَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ
وَتُحِبُّ التَّوَّابِينَ فَاقْبَلْ
تَوْبَتِي كَمَا وَعَدْتَ وَاعْفُ
عَنْ سَيِّئَاتِي كَمَا ضَمِنْتَ وَ
اَوْجِبْ لِي مَحَبَّتَكَ كَمَا شَرَطْتَ
وَلَكَ يَا رَبِّ شَرْطِي اَلَّا
اَعُودَ فِي مَكْرُوهِكَ

بِفَضْلِ تَهْلِيلِ الْمُهَلِّلِينَ فَضْلاً كَثِيراً مَعَ كُلِّ أَحَدٍ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ تَهْلِيلاً يَفْضُلُ
تَهْلِيلَ الْمُهَلِّلِينَ فَضْلاً كَثِيراً لِرَبِّنَا الْبَاقِي وَيَفْنَى كُلُّ أَحَدٍ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ تَهْلِيلاً
لَا يُحْصَى وَلَا يُدْرَى وَلَا يُنْسَى وَلَا يَبْلَى وَلَا يَفْنَى وَلَيْسَ لَهُ مُنْتَهَى وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ
تَهْلِيلاً يَدُومُ بِدَوَامِهِ وَيَبْقَى بِبَقَائِهِ فِي سِنِي الْعَالَمِينَ وَشُهُورِ الدُّهُورِ وَأَيَّامِ
الدُّنْيَا وَسَاعَاتِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ أَبَدَ الْأَبَدِ وَمَعَ الْأَبَدِ مِمَّا لَا
يُحْصِيهِ الْعَدَدُ وَلَا يُفْنِيهِ الْأَمَدُ وَلَا يَقْطَعُهُ الْأَبَدُ وَتَبَارَكَ اللهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ
وَاللهُ أَكْبَرُ قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ وَاللهُ أَكْبَرُ بَعْدَ كُلِّ أَحَدٍ وَاللهُ أَكْبَرُ مَعَ كُلِّ أَحَدٍ وَ
اللهُ أَكْبَرُ يَبْقَى رَبُّنَا وَيَفْنَى كُلُّ أَحَدٍ وَاللهُ أَكْبَرُ تَكْبِيراً يَفْضُلُ تَكْبِيرَ الْمُكَبِّرِينَ فَضْلاً
كَثِيراً قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ وَاللهُ أَكْبَرُ تَكْبِيراً يَفْضُلُ تَكْبِيرَ الْمُكَبِّرِينَ فَضْلاً كَثِيراً بَعْدَ
كُلِّ أَحَدٍ وَاللهُ أَكْبَرُ تَكْبِيراً يَفْضُلُ تَكْبِيرَ الْمُكَبِّرِينَ فَضْلاً كَثِيراً مَعَ كُلِّ أَحَدٍ وَاللهُ
أَكْبَرُ تَكْبِيراً يَفْضُلُ تَكْبِيرَ الْمُكَبِّرِينَ فَضْلاً كَثِيراً لِرَبِّنَا الْبَاقِي وَيَفْنَى كُلُّ أَحَدٍ
وَاللهُ أَكْبَرُ تَكْبِيراً لَا يُحْصَى وَلَا يُدْرَى وَلَا يُنْسَى وَلَا يَبْلَى وَلَا يَفْنَى وَلَيْسَ لَهُ مُنْتَهَى
وَاللهُ أَكْبَرُ تَكْبِيراً يَدُومُ بِدَوَامِهِ وَيَبْقَى بِبَقَائِهِ فِي سِنِي الْعَالَمِينَ وَشُهُورِ الدُّهُورِ
وَأَيَّامِ الدُّنْيَا وَسَاعَاتِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَاللهُ أَكْبَرُ أَبَدَ الْأَبَدِ وَمَعَ الْأَبَدِ مِمَّا لَا
يُحْصِيهِ الْعَدَدُ وَلَا يُفْنِيهِ الْأَمَدُ وَلَا يَقْطَعُهُ الْأَبَدُ وَتَبَارَكَ اللهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ

دُعَاءُ مَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَبَلِّغْ بِإِيمَانِي أَكْمَلَ الْإِيمَانِ وَاجْعَلْ يَقِينِي أَفْضَلَ
الْيَقِينِ وَانْتَهِ بِنِيَّتِي إِلَى أَحْسَنِ النِّيَّاتِ وَبِعَمَلِي إِلَى أَحْسَنِ الْأَعْمَالِ اللَّهُمَّ وَفِّرْ
بِلُطْفِكَ نِيَّتِي وَصَحِّحْ بِمَا عِنْدَكَ يَقِينِي وَاسْتَصْلِحْ بِقُدْرَتِكَ مَا فَسَدَ مِنِّي اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاكْفِنِي مَا يَشْغَلُنِي الِاهْتِمَامُ بِهِ وَاسْتَعْمِلْنِي بِمَا تَسْأَلُنِي غَداً عَنْهُ وَ

استفرغ ايامى فيما خلقتنى له واغننى واوسع على فى رزقك ولا تفتنى بالنظر
واعزنى ولا تبتلينى بالكبر وعبدنى لك ولا تفسد عبادتى بالعجب واجر
للناس على يدى الخير ولا تمحقه بالمن وهب لى معالى الاخلاق واعصمنى
من الفخر اللهم صل على محمد واله ولا ترفعنى فى الناس درجة الا حططتنى عند
نفسى مثلها ولا تحدث لى عزا ظاهرا الا احدثت لى ذلة باطنة عند نفسى
بقدرها اللهم صل على محمد وال محمد ومتعنى بهدى صالح لا استبدل به و
طريقة حق لا ازيغ عنها ونية رشد لا اشك فيها وعمرنى ما كان عمرى بذلة
فى طاعتك فاذا كان عمرى مرتعا للشيطان فاقبضنى اليك قبل ان يسبق مقتك
الى او يستحكم غضبك على اللهم لا تدع خصلة تعاب منى الا اصلحتها ولا
عائبة اؤنب بها الا حسنتها ولا اكرومة فى ناقصة الا اتممتها اللهم صل
على محمد وال محمد وابدلنى من بغضة اهل الشنآن المحبة ومن حسد اهل البغى المودة
ومن ظنة اهل الصلاح الثقة ومن عداوة الادنين الولاية ومن عقوق ذوى
الارحام المبرة ومن خذلان الاقربين النصرة ومن حب المدارين تصحيح المقة
ومن رد الملابسين كرم العشرة ومن مرارة خوف الظالمين حلاوة الامنة اللهم
صل على محمد واله واجعل لى يدا على من ظلمنى ولسانا على من خاصمنى وظفرا بمن عاندنى
وهب لى مكرا على من كايدنى وقدرة على من اضطهدنى وتكذيبا لمن قصبنى وسلامة
ممن توعدنى ووفقنى لطاعة من سددنى ومتابعة من ارشدنى اللهم صل على
محمد واله وسددنى لان اعارض من غشنى بالنصح واجزى من هجرنى بالبر واثيب من
حرمنى بالبذل واكافى من قطعنى بالصلة واخالف من اغتابنى الى حسن الذكر وان
اشكر الحسنة واغضى عن السيئة اللهم صل على محمد واله وحلنى بحلية

وعائذ بذنبه وخطيئته فانى اعوذ بك ان اكون كذلك فاجعل توبتى هذه توبة لا احتاج بعدها الى توبة توبة موجبة لمحو ما سلف والسلامة فيما بقى اللهم انى اعتذر اليك من جهلى واستوهبك سوء فعلى فاضممنى الى كنف رحمتك تطولا واسترنى بستر عافيتك تفضلا اللهم وانى اتوب اليك من كل ما خالف ارادتك او زال عن محبتك من خطرات قلبى ولحظات عينى وحكايات لسانى توبة تسلم بها كل جارحة على حيالها من تبعاتك وتامن مما يخاف المعتدون من اليم سطواتك اللهم فارحم وحدتى بين يديك ووجيب

الصالحين والبسني زينة المتقين في بسط العدل وكظم الغيظ واطفاء النائرة وضم
اهل الفرقة واصلاح ذات البين وافشاء العارفة وستر العائبة ولين العريكة
وخفض الجناح وحسن السيرة وسكون الريح وطيب المخالقة والسبق الى الفضيلة
وايثار التفضل وترك التعيير والافضال على غير المستحق والقول بالحق وان عز
واستقلال الخير وان كثر من قولي وفعلي واكمل ذلك لي بدوام الطاعة ولزوم
الجماعة ورفض اهل البدع ومستعمل الراي المخترع اللهم صل على محمد واله
واجعل اوسع رزقك علي اذا كبرت واقوى قوتك في اذا نصبت ولا تبتليني
بالكسل عن عبادتك ولا العمى عن سبيلك ولا بالتعرض لخلاف محبتك ولا
مجامعة من تفرق عنك ولا مفارقة من اجتمع اليك اللهم اجعلني اصول بك
عند الضرورة واسالك عند الحاجة واتضرع اليك عند المسكنة ولا تفتني
بالاستعانة بغيرك اذا اضطررت ولا بالخضوع لسؤال غيرك اذا افتقرت ولا
بالتضرع الى من دونك اذا رهبت فاستحق بذلك خذلانك ومنعك واعراضك
يا ارحم الراحمين اللهم اجعل ما يلقي الشيطان في روعي من التمني والتظني و
الحسد ذكرا لعظمتك وتفكرا في قدرتك وتدبيرا على عدوك وما اجرى على
لساني من لفظة فحش او هجر او شتم عرض او شهادة باطل او اغتياب مؤمن غائب
او سب حاضر وما اشبه ذلك نطقا بالحمد لك واغراقا في الثناء عليك وذهابا
في تمجيدك وشكرا لنعمتك واعترافا باحسانك واحصاء لمننك اللهم صل
على محمد واله ولا اظلمن وانت مطيق للدفع عني ولا اظلمن وانت القادر على
القبض مني ولا اضلن وقد امكنتك هدايتي ولا افتقرن ومن عندك وسعي
ولا اطغين ومن عندك وجدي اللهم الى مغفرتك وفدت والى عفوك

فَصَدَدْتُ، وَإِلَى تَجَاوُزِكَ اشْتَقْتُ، وَبِفَضْلِكَ وَثِقْتُ، وَلَيْسَ عِنْدِي مَا يُوجِبُ
لِي مَغْفِرَتَكَ، وَلَا فِي عَمَلِي مَا أَسْتَحِقُّ بِهِ عَفْوَكَ، وَمَا لِي بَعْدَ أَنْ حَكَمْتُ عَلَى نَفْسِي
إِلَّا فَضْلُكَ، فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَتَفَضَّلْ عَلَيَّ. اللَّهُمَّ وَأَنْطِقْنِي بِالْهُدَى، وَ
أَلْهِمْنِي التَّقْوَى، وَوَفِّقْنِي لِلَّتِي هِيَ أَزْكَى، وَاسْتَعْمِلْنِي بِمَا هُوَ أَرْضَى. اللَّهُمَّ اسْلُكْ بِيَ
الطَّرِيقَةَ الْمُثْلَى، وَاجْعَلْنِي عَلَى مِلَّتِكَ أَمُوتُ وَأَحْيَا. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ،
وَمَتِّعْنِي بِالِاقْتِصَادِ، وَاجْعَلْنِي مِنْ أَهْلِ السَّدَادِ، وَمِنْ أَدِلَّةِ الرَّشَادِ، وَمِنْ صَالِحِي
الْعِبَادِ، وَارْزُقْنِي فَوْزَ الْمَعَادِ، وَسَلَامَةَ الْمِرْصَادِ. اللَّهُمَّ خُذْ لِنَفْسِكَ مِنْ نَفْسِي مَا
يُخَلِّصُهَا، وَأَبْقِ لِنَفْسِي مِنْ نَفْسِي مَا يُصْلِحُهَا، فَإِنَّ نَفْسِي هَالِكَةٌ أَوْ تَعْصِمَهَا. اللَّهُمَّ أَنْتَ
عُدَّتِي إِنْ حَزِنْتُ، وَأَنْتَ مُنْتَجَعِي إِنْ حُرِمْتُ، وَبِكَ اسْتِغَاثَتِي إِنْ كَرِثْتُ، وَعِنْدَكَ مِمَّا
فَاتَ خَلَفٌ، وَلِمَا فَسَدَ صَلَاحٌ، وَفِيمَا أَنْكَرْتَ تَغْيِيرٌ، فَامْنُنْ عَلَيَّ قَبْلَ الْبَلَاءِ بِا
لْعَافِيَةِ، وَقَبْلَ الطَّلَبِ بِالْجِدَةِ، وَقَبْلَ الضَّلَالِ بِالرَّشَادِ، وَاكْفِنِي مَؤُونَةَ مَعَرَّةِ الْعِبَا
دِ، وَهَبْ لِي أَمْنَ يَوْمِ الْمَعَادِ، وَامْنَحْنِي حُسْنَ الْإِرْشَادِ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَادْرَأْ
عَنِّي بِلُطْفِكَ، وَاغْذُنِي بِنِعْمَتِكَ، وَأَصْلِحْنِي بِكَرَمِكَ، وَدَاوِنِي بِصُنْعِكَ، وَأَظِلَّنِي فِي
ذَرَاكَ، وَجَلِّلْنِي رِضَاكَ، وَوَفِّقْنِي إِذَا اشْتَكَلَتْ عَلَيَّ الْأُمُورُ لِأَهْدَاهَا، وَإِذَا تَشَابَهَتِ
الْأَعْمَالُ لِأَزْكَاهَا، وَإِذَا تَنَاقَضَتِ الْمِلَلُ لِأَرْضَاهَا. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَ
تَوِّجْنِي بِالْكِفَايَةِ، وَسُمْنِي حُسْنَ الْوِلَايَةِ، وَهَبْ لِي صِدْقَ الْهِدَايَةِ، وَلَا تَفْتِنِّي بِالسَّعَةِ،
وَامْنَحْنِي حُسْنَ الدَّعَةِ، وَلَا تَجْعَلْ عَيْشِي كَدّاً كَدّاً، وَلَا تَرُدَّ دُعَائِي عَلَيَّ رَدّاً، فَإِنِّي لَا
أَجْعَلُ لَكَ ضِدّاً، وَلَا أَدْعُو مَعَكَ نِدّاً. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَامْنَعْنِي مِنَ
السَّرَفِ، وَحَصِّنْ رِزْقِي مِنَ التَّلَفِ، وَوَفِّرْ مَلَكَتِي بِالْبَرَكَةِ فِيهِ، وَأَصِبْ بِي سَبِيلَ الْهِدَا
يَةِ لِلْبِرِّ فِيمَا أُنْفِقُ مِنْهُ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَاكْفِنِي مَؤُونَةَ الِاكْتِسَابِ، وَارْزُقْنِي مِنْ غَيْرِ

احتساب فلا أشتغل عن عبادتك بالطلب لا أحتمل إصر تبعات المكسب اللهم فاطلبني بقدرتك ما أطلب وأجرني بعزتك مما أرهب اللهم صل على محمد وآله وصن وجهي باليسار ولا تبتذل جاهي بالإقتار فأسترزق أهل رزقك وأستعطي شرار خلقك فأفتتن بحمد من أعطاني وأبتلى بذم من منعني وأنت من دونهم ولي الإعطاء والمنع اللهم صل على محمد وآله وارزقني صحة في عبادة وفراغا في زهادة وعلما في استعمال وورعا في إجمال اللهم اختم بعفوك أجلي وحقق في رجاء رحمتك أملي وسهل إلى بلوغ رضاك سبلي وحسن في جميع أحوالي عملي اللهم صل على محمد وآله ونبهني لذكرك في أوقات الغفلة واستعملني بطاعتك في أيام المهلة وانهج لي إلى محبتك سبيلا سهلة أكمل لي بها خير الدنيا والآخرة اللهم صل على محمد وآله كأفضل ما صليت على أحد من خلقك قبله وأنت مصل على أحد بعده وآتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقني برحمتك عذاب النار

(قد تمت بحول الله وقوته)

بر حسب دستور آقای حاج سید احمد کتابچی مدیر کتابخانه و مطبعه اسلامیه تحریر شد

تهران - خیابان بوذرجمهری

قد وقع الفراغ من تسويد هذه الأوراق الشريفة بيد أقل العباد طاهر خوشنويس ابن المرحوم المغفور الحاج عبد الرحيم غفر الله تعالى ذنوبهما — از ناظرین و قراء این کتاب شریف تمناس دارم از برای این بنده و حقوق ... ادب و خوشنویسان اين بنده را از تقصیر و غرب ... که در ... مطهره اسلامی مقدسه از دعای خیر فراموش نفرمایند تا بتوسل حضرت خالق ذو الجلال بالطف و کرم و رحمت خود بر گناهان این حقیر قلم عفو بکشد

با تأیید حضرت باریتعالی جلت عظمته و توجهات اعلیحضرت خامس آل عبا علیه آلاف التحیة والثنا این نسخه شریفه صحیفه سجادیه بپایان رسید

(در تاریخ روز جمعه آخر ماه رمضان المبارک ۱۳۵۹ هجری قمری مطابق ۱۳۱۹ شمسی)

فإن لك من التفضل اللهم كما أمرت بالتوبة وضمنت القبول وحثثت على الدعاء ووعدت الإجابة فصل على محمد وآله واقبل توبتنا ولا ترجعنا مرجع الخيبة من رحمتك إنك أنت التواب على المذنبين والرحيم للخاطئين المنيبين اللهم صل على محمد وآله كما هديتنا به وصل على محمد وآله كما استنقذتنا به وصل على محمد وآله صلاة تشفع لنا يوم القيامة ويوم الفاقة إليك إنك على كل شيء قدير وهو عليك يسير

قد تمت بعون الله الملك المنان

نمقه ... كاتبه ... طاهر خوشنويس ابن المرحوم المغفور الحاج عبد الرحيم غفر الله ذنوبهما ۱۳۵۹

بسم الله الرحمن الرحيم

الم أحسب الناس أن يتركوا أن يقولوا آمنا وهم لا يفتنون ولقد فتنا
الذين من قبلهم فليعلمن الله الذين صدقوا وليعلمن الكاذبين أم حسب
الذين يعملون السيئات أن يسبقونا ساء ما يحكمون من كان يرجو لقاء
الله فإن أجل الله لآت وهو السميع العليم ومن جاهد فإنما يجاهد لنفسه
إن الله لغني عن العالمين والذين آمنوا وعملوا الصالحات لنكفرن عنهم
سيئاتهم ولنجزينهم أحسن الذي كانوا يعملون ووصينا الإنسان
بوالديه حسنا وإن جاهداك لتشرك بي ما ليس لك به علم فلا تطعهما إلي
مرجعكم فأنبئكم بما كنتم تعملون والذين آمنوا وعملوا الصالحات
لندخلنهم في الصالحين ومن الناس من يقول آمنا بالله فإذا أوذي في الله
جعل فتنة الناس كعذاب الله ولئن جاء نصر من ربك ليقولن إنا كنا معكم
أوليس الله بأعلم بما في صدور العالمين وليعلمن الله الذين آمنوا وليعلمن
المنافقين وقال الذين كفروا للذين آمنوا اتبعوا سبيلنا ولنحمل خطاياكم
وما هم بحاملين من خطاياهم من شيء إنهم لكاذبون وليحملن أثقالهم وأثقالا
مع أثقالهم وليسألن يوم القيامة عما كانوا يفترون ولقد أرسلنا نوحا إلى
قومه فلبث فيهم ألف سنة إلا خمسين عاما فأخذهم الطوفان وهم ظالمون
فأنجيناه وأصحاب السفينة وجعلناها آية للعالمين وإبراهيم إذ قال لقومه
اعبدوا الله واتقوه ذلكم خير لكم إن كنتم تعلمون إنما تعبدون من دون الله
أوثانا وتخلقون إفكا إن الذين تعبدون من دون الله لا يملكون لكم رزقا
فابتغوا عند الله الرزق واعبدوه واشكروا له إليه ترجعون وإن تكذبوا
فقد كذب أمم من قبلكم وما على الرسول إلا البلاغ المبين أولم يروا كيف
يبدئ الله الخلق ثم يعيده إن ذلك على الله يسير قل سيروا في الأرض فانظروا
كيف بدأ الخلق ثم الله ينشئ النشأة الآخرة إن الله على كل شيء قدير

يعذب من يشاء ويرحم من يشاء وإليه تقلبون وما أنتم بمعجزين في الأرض و
لا في السماء وما لكم من دون الله من ولي ولا نصير والذين كفروا بآيات الله ولقائه
أولئك يئسوا من رحمتي وأولئك لهم عذاب أليم فما كان جواب قومه إلا أن
قالوا اقتلوه أو حرقوه فأنجاه الله من النار إن في ذلك لآيات لقوم يؤمنون
وقال إنما اتخذتم من دون الله أوثانا مودة بينكم في الحياة الدنيا ثم يوم القيامة
يكفر بعضكم ببعض ويلعن بعضكم بعضا ومأواكم النار وما لكم من ناصرين
فآمن له لوط وقال إني مهاجر إلى ربي إنه هو العزيز الحكيم ووهبنا له إسحاق
ويعقوب وجعلنا في ذريته النبوة والكتاب وآتيناه أجره في الدنيا وإنه في
الآخرة لمن الصالحين ولوطا إذ قال لقومه إنكم لتأتون الفاحشة ما سبقكم بها
من أحد من العالمين أئنكم لتأتون الرجال وتقطعون السبيل وتأتون في ناديكم
المنكر فما كان جواب قومه إلا أن قالوا ائتنا بعذاب الله إن كنت من الصادقين
قال رب انصرني على القوم المفسدين ولما جاءت رسلنا إبراهيم بالبشرى قالوا إنا
مهلكو أهل هذه القرية إن أهلها كانوا ظالمين قال إن فيها لوطا قالوا نحن
أعلم بمن فيها لننجينه وأهله إلا امرأته كانت من الغابرين ولما أن جاءت
رسلنا لوطا سيء بهم وضاق بهم ذرعا وقالوا لا تخف ولا تحزن إنا منجوك وأهلك
إلا امرأتك كانت من الغابرين إنا منزلون على أهل هذه القرية رجزا من السماء بما
كانوا يفسقون ولقد تركنا منها آية بينة لقوم يعقلون وإلى مدين أخاهم
شعيبا فقال يا قوم اعبدوا الله وارجوا اليوم الآخر ولا تعثوا في الأرض مفسدين
فكذبوه فأخذتهم الرجفة فأصبحوا في دارهم جاثمين وعادا وثمود وقد تبين لكم
من مساكنهم وزين لهم الشيطان أعمالهم فصدهم عن السبيل وكانوا مستبصرين
وقارون وفرعون وهامان ولقد جاءهم موسى بالبينات فاستكبروا في الأرض وما كانوا سابقين

فكلا أخذنا بذنبه فمنهم من أرسلنا عليه حاصبا ومنهم من أخذته الصيحة
ومنهم من خسفنا به الأرض ومنهم من أغرقنا وما كان الله ليظلمهم ولكن كانوا
أنفسهم يظلمون ۝ مثل الذين اتخذوا من دون الله أولياء كمثل العنكبوت اتخذت
بيتا وإن أوهن البيوت لبيت العنكبوت لو كانوا يعلمون ۝ إن الله يعلم ما يدعون
من دونه من شيء وهو العزيز الحكيم ۝ وتلك الأمثال نضربها للناس وما يعقلها
إلا العالمون ۝ خلق الله السماوات والأرض بالحق إن في ذلك لآية للمؤمنين ۝
اتل ما أوحي إليك من الكتاب وأقم الصلاة إن الصلاة تنهى عن الفحشاء والمنكر
ولذكر الله أكبر والله يعلم ما تصنعون ۝ ولا تجادلوا أهل الكتاب إلا بالتي هي
أحسن إلا الذين ظلموا منهم وقولوا آمنا بالذي أنزل إلينا وأنزل إليكم وإلهنا
وإلهكم واحد ونحن له مسلمون ۝ وكذلك أنزلنا إليك الكتاب فالذين آتيناهم
الكتاب يؤمنون به ومن هؤلاء من يؤمن به وما يجحد بآياتنا إلا الكافرون ۝ وما
كنت تتلو من قبله من كتاب ولا تخطه بيمينك إذا لارتاب المبطلون ۝ بل هو
آيات بينات في صدور الذين أوتوا العلم وما يجحد بآياتنا إلا الظالمون ۝ وقالوا
لولا أنزل عليه آيات من ربه قل إنما الآيات عند الله وإنما أنا نذير مبين ۝
أولم يكفهم أنا أنزلنا عليك الكتاب يتلى عليهم إن في ذلك لرحمة وذكرى لقوم
يؤمنون ۝ قل كفى بالله بيني وبينكم شهيدا يعلم ما في السماوات والأرض والذين
آمنوا بالباطل وكفروا بالله أولئك هم الخاسرون ۝ ويستعجلونك بالعذاب
ولولا أجل مسمى لجاءهم العذاب وليأتينهم بغتة وهم لا يشعرون ۝ يستعجلونك
بالعذاب وإن جهنم لمحيطة بالكافرين ۝ يوم يغشاهم العذاب من فوقهم و
من تحت أرجلهم ويقول ذوقوا ما كنتم تعملون ۝ يا عبادي الذين آمنوا إن
أرضي واسعة فإياي فاعبدون ۝ كل نفس ذائقة الموت ثم إلينا ترجعون ۝

والذين امنوا وعملوا الصالحات لنبوئنهم من الجنة غرفا تجري من تحتها الانهار
خالدين فيها نعم اجر العاملين الذين صبروا وعلى ربهم يتوكلون وكاين من
دابة لا تحمل رزقها الله يرزقها واياكم وهو السميع العليم ولئن سألتهم
من خلق السموات والارض وسخر الشمس والقمر ليقولن الله فانى يؤفكون
الله يبسط الرزق لمن يشاء من عباده ويقدر له ان الله بكل شيء عليم ولئن
سألتهم من نزل من السماء ماء فاحيا به الارض من بعد موتها ليقولن الله قل الحمد
لله بل اكثرهم لا يعقلون وما هذه الحيوة الدنيا الا لهو ولعب وان الدار
الاخرة لهي الحيوان لو كانوا يعلمون فاذا ركبوا في الفلك دعوا الله مخلصين له
الدين فلما نجهم الى البر اذا هم يشركون ليكفروا بما اتينهم وليتمتعوا فسوف
يعلمون اولم يروا انا جعلنا حرما امنا ويتخطف الناس من حولهم افبالباطل
يؤمنون وبنعمة الله يكفرون ومن اظلم ممن افترى على الله كذبا او كذب بالحق لما
جاءه اليس في جهنم مثوى للكافرين والذين جاهدوا فينا لنهدينهم سبلنا
وان الله لمع المحسنين

سورة الروم مكية وهي ستون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

الم غلبت الروم في ادنى الارض وهم من بعد غلبهم سيغلبون في بضع سنين
لله الامر من قبل ومن بعد ويومئذ يفرح المؤمنون بنصر الله ينصر من يشاء
وهو العزيز الرحيم وعد الله لا يخلف الله وعده ولكن اكثر الناس لا يعلمون
يعلمون ظاهرا من الحيوة الدنيا وهم عن الاخرة هم غافلون اولم يتفكروا في انفسهم
ما خلق الله السموات والارض وما بينهما الا بالحق واجل مسمى وان كثيرا من
الناس بلقاء ربهم لكافرون اولم يسيروا في الارض فينظروا كيف كان عاقبة
الذين من قبلهم كانوا اشد منهم قوة واثاروا الارض وعمروها اكثر

مما عمروها وجاءتهم رسلهم بالبينات فما كان الله ليظلمهم ولكن كانوا أنفسهم
يظلمون ثم كان عاقبة الذين أساءوا السوأى أن كذبوا بآيات الله وكانوا بها
يستهزءون الله يبدأ الخلق ثم يعيده ثم إليه ترجعون ويوم تقوم الساعة
يبلس المجرمون ولم يكن لهم من شركائهم شفعاء وكانوا بشركائهم كافرين
ويوم تقوم الساعة يومئذ يتفرقون فأما الذين آمنوا وعملوا الصالحات فهم في
روضة يحبرون وأما الذين كفروا وكذبوا بآياتنا ولقاء الآخرة فأولئك في العذاب
محضرون فسبحان الله حين تمسون وحين تصبحون وله الحمد في السماوات و
الأرض وعشيا وحين تظهرون يخرج الحي من الميت ويخرج الميت من الحي ويحيي
الأرض بعد موتها وكذلك تخرجون ومن آياته أن خلقكم من تراب ثم إذا أنتم
بشر تنتشرون ومن آياته أن خلق لكم من أنفسكم أزواجا لتسكنوا إليها وجعل
بينكم مودة ورحمة إن في ذلك لآيات لقوم يتفكرون ومن آياته خلق السماوات
والأرض واختلاف ألسنتكم وألوانكم إن في ذلك لآيات للعالمين ومن آياته
منامكم بالليل والنهار وابتغاؤكم من فضله إن في ذلك لآيات لقوم يسمعون
ومن آياته يريكم البرق خوفا وطمعا وينزل من السماء ماء فيحيي به الأرض بعد موتها
إن في ذلك لآيات لقوم يعقلون ومن آياته أن تقوم السماء والأرض بأمره ثم
إذا دعاكم دعوة من الأرض إذا أنتم تخرجون وله من في السماوات والأرض كل له
قانتون وهو الذي يبدأ الخلق ثم يعيده وهو أهون عليه وله المثل الأعلى
في السماوات والأرض وهو العزيز الحكيم ضرب لكم مثلا من أنفسكم هل لكم من ما
ملكت أيمانكم من شركاء في ما رزقناكم فأنتم فيه سواء تخافونهم كخيفتكم أنفسكم
كذلك نفصل الآيات لقوم يعقلون بل اتبع الذين ظلموا أهواءهم بغير علم فمن
يهدي من أضل الله وما لهم من ناصرين فأقم وجهك للدين حنيفا فطرت الله

الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ مِنَ
الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ
دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا أَذَاقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ
لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا
كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا
قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ فَآتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ
ذَٰلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ رِبًا لِيَرْبُوَ
فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُو عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْمُضْعِفُونَ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ
مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَٰلِكُمْ مِنْ شَيْءٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا
كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ
فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ
الْقَيِّمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ
وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِأَنْفُسِهِمْ يَمْهَدُونَ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ
إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيَاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ
وَلِتَجْرِيَ الْفُلْكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ
رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا
نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ
وَيَجْعَلُهُ كِسَفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا

هُم يَستَبشِرُونَ وَاِن كَانُوا مِن قَبلِ اَن يُنَزَّلَ عَلَيهِم مِن قَبلِهِ لَمُبلِسِينَ
فَانظُر اِلٰى اٰثٰرِ رَحمَتِ اللّٰهِ كَيفَ يُحيِ الاَرضَ بَعدَ مَوتِهَا اِنَّ ذٰلِكَ لَمُحيِ المَوتٰى وَهُوَ
عَلٰى كُلِّ شَيءٍ قَدِيرٌ وَلَئِن اَرسَلنَا رِيحًا فَرَاَوهُ مُصفَرًّا لَظَلُّوا مِن بَعدِهِ يَكفُرُونَ
فَاِنَّكَ لَا تُسمِعُ المَوتٰى وَلَا تُسمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ اِذَا وَلَّوا مُدبِرِينَ وَمَا اَنتَ بِهٰدِ العُميِ
عَن ضَلٰلَتِهِم اِن تُسمِعُ اِلَّا مَن يُؤمِنُ بِاٰيٰتِنَا فَهُم مُسلِمُونَ اَللّٰهُ الَّذِي خَلَقَكُم مِن
ضَعفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِن بَعدِ ضَعفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِن بَعدِ قُوَّةٍ ضَعفًا وَشَيبَةً يَخلُقُ
مَا يَشَاءُ وَهُوَ العَلِيمُ القَدِيرُ وَيَومَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقسِمُ المُجرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيرَ سَاعَةٍ
كَذٰلِكَ كَانُوا يُؤفَكُونَ وَقَالَ الَّذِينَ اُوتُوا العِلمَ وَالاِيمَانَ لَقَد لَبِثتُم فِي كِتٰبِ اللّٰهِ
اِلٰى يَومِ البَعثِ فَهٰذَا يَومُ البَعثِ وَلٰكِنَّكُم كُنتُم لَا تَعلَمُونَ فَيَومَئِذٍ لَا يَنفَعُ
الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعذِرَتُهُم وَلَا هُم يُستَعتَبُونَ وَلَقَد ضَرَبنَا لِلنَّاسِ فِي هٰذَا القُراٰنِ
مِن كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِن جِئتَهُم بِاٰيَةٍ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اِن اَنتُم اِلَّا مُبطِلُونَ
كَذٰلِكَ يَطبَعُ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعلَمُونَ فَاصبِر اِنَّ وَعدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَلَا
يَستَخِفَّنَّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ

(سورة الدخان مكية وهي تسع وخمسون اية)

بسم الله الرحمن الرحيم

حٰمٓ وَالكِتٰبِ المُبِينِ اِنَّا اَنزَلنٰهُ فِي لَيلَةٍ مُبٰرَكَةٍ اِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ فِيهَا يُفرَقُ
كُلُّ اَمرٍ حَكِيمٍ اَمرًا مِن عِندِنَا اِنَّا كُنَّا مُرسِلِينَ رَحمَةً مِن رَبِّكَ اِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ العَلِيمُ
رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالاَرضِ وَمَا بَينَهُمَا اِن كُنتُم مُوقِنِينَ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحيِ وَيُمِيتُ
رَبُّكُم وَرَبُّ اٰبَائِكُمُ الاَوَّلِينَ بَل هُم فِي شَكٍّ يَلعَبُونَ فَارتَقِب يَومَ تَاتِي السَّمَاءُ
بِدُخَانٍ مُبِينٍ يَغشَى النَّاسَ هٰذَا عَذَابٌ اَلِيمٌ رَبَّنَا اكشِف عَنَّا العَذَابَ اِنَّا مُؤمِنُونَ
اَنّٰى لَهُمُ الذِّكرٰى وَقَد جَاءَهُم رَسُولٌ مُبِينٌ ثُمَّ تَوَلَّوا عَنهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجنُونٌ
اِنَّا كَاشِفُوا العَذَابِ قَلِيلًا اِنَّكُم عَائِدُونَ يَومَ نَبطِشُ البَطشَةَ الكُبرٰى اِنَّا مُنتَقِمُونَ

وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَآءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ أَنْ أَدُّوٓا إِلَىَّ عِبَادَ اللَّهِ إِنِّى لَكُمْ
رَسُولٌ أَمِينٌ وَأَن لَّا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّىٓ ءَاتِيكُم بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ وَإِنِّى عُذْتُ بِرَبِّى
وَرَبِّكُمْ أَن تَرْجُمُونِ وَإِن لَّمْ تُؤْمِنُوا لِى فَاعْتَزِلُونِ فَدَعَا رَبَّهُۥٓ أَنَّ هَٰٓؤُلَآءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ
فَأَسْرِ بِعِبَادِى لَيْلًا إِنَّكُم مُّتَّبَعُونَ وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُندٌ مُّغْرَقُونَ كَمْ تَرَكُوا
مِن جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ وَنَعْمَةٍ كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ كَذَٰلِكَ وَ
أَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا ءَاخَرِينَ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَآءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ وَلَقَدْ
نَجَّيْنَا بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ مِن فِرْعَوْنَ إِنَّهُۥ كَانَ عَالِيًا مِّنَ الْمُسْرِفِينَ وَ
لَقَدِ اخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ وَءَاتَيْنَاهُم مِّنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَٰٓؤٌا مُّبِينٌ إِنَّ
هَٰٓؤُلَآءِ لَيَقُولُونَ إِنْ هِىَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنشَرِينَ فَأْتُوا بِـَٔابَآئِنَآ إِن
كُنتُمْ صَادِقِينَ أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ
وَمَا خَلَقْنَا السَّمَٰوَٰتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَٰعِبِينَ مَا خَلَقْنَاهُمَآ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ يَوْمَ لَا يُغْنِى مَوْلًى عَن مَّوْلًى
شَيْـًٔا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ إِلَّا مَن رَّحِمَ اللَّهُ إِنَّهُۥ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ
طَعَامُ الْأَثِيمِ كَالْمُهْلِ يَغْلِى فِى الْبُطُونِ كَغَلْىِ الْحَمِيمِ خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَىٰ سَوَآءِ الْجَحِيمِ
ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِۦ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ذُقْ إِنَّكَ أَنتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ إِنَّ هَٰذَا مَا
كُنتُم بِهِۦ تَمْتَرُونَ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِى مَقَامٍ أَمِينٍ فِى جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ يَلْبَسُونَ مِن سُندُسٍ
وَإِسْتَبْرَقٍ مُّتَقَابِلِينَ كَذَٰلِكَ وَزَوَّجْنَاهُم بِحُورٍ عِينٍ يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ
ءَامِنِينَ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَاهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ
فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ
(يَتَذَكَّرُونَ فَارْتَقِبْ إِنَّهُم مُّرْتَقِبُونَ)

بسند صحیح عن جابر بن عبد الله الانصاری

صاحب عوالم بسند صحیح خود از جابر بن عبدالله انصاری نقل کرده واو

عَنْ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ عَلَيْهَا السَّلاَمُ بِنْتِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ

از فاطمه زهراء علیها السلام دختر رسول خدا صلی الله علیه وآله

وَآلِهِ قَالَتْ سَمِعْتُ فَاطِمَةَ اَنَّهَا قَالَتْ دَخَلَ عَلَيَّ اَبِي رَسُولُ اللهِ

وسلم که گفت شنیدم که فاطمه علیها السلام گفت فرمود داخل شد بر من پدر بزرگوارم رسول خدا

فِي بَعْضِ الاَيَّامِ فَقَالَ السَّلاَمُ عَلَيْكِ يَا فَاطِمَةُ فَقُلْتُ عَلَيْكَ

در بعضی از روزها پس فرمود سلام برتو باد ای فاطمه پس عرض کردم برتو باد

السَّلاَمُ قَالَ اِنِّي اَجِدُ فِي بَدَنِي ضُعْفاً فَقُلْتُ لَهُ اُعِيذُكَ

سلام ای پدر بزرگوار فرمود من می یابم در بدن خود ضعف را پس عرض کردم پناه میدهم ترا

بِاللهِ يَا اَبَتَاهُ مِنَ الضُّعْفِ فَقَالَ يَا فَاطِمَةُ اِيتِينِي بِالْكِسَاءِ

بخداوند ای پدر بزرگوار از ضعف پس رسول اکرم فرمود ای فاطمه بیاور برای من کساء

الْيَمَانِي فَغَطِّينِي بِهِ فَاَتَيْتُهُ بِالْكِسَاءِ الْيَمَانِي فَغَطَّيْتُهُ بِهِ

یمانی را پس بپوشان مرا با آن پس آوردم کساء یمانی را و پوشانیدم پدرم را با آن

وَصِرْتُ اَنْظُرُ اِلَيْهِ وَاِذَا وَجْهُهُ يَتَلَاْلَاُ كَاَنَّهُ الْبَدْرُ

و نظر کردم بسوی او دیدم که صورتش میدرخشد مانند ماه

فِي لَيْلَةِ تَمَامِهِ وَكَمَالِهِ فَمَا كَانَتْ اِلاَّ سَاعَةً وَاِذَا بِوَلَدِيَ

در شب چهارده (پس فاطمه علیها السلام فرمود): نگذشت مگر اندک ساعتی که ناگاه فرزندم

الْحَسَنِ قَدْ اَقْبَلَ وَقَالَ السَّلاَمُ عَلَيْكِ يَا اُمَّاهُ فَقُلْتُ وَ

حسن علیه السلام نزدیک من آمد و گفت سلام برتو باد ای مادر پس گفتم و

عَلَيْكَ السَّلاَمُ يَا قُرَّةَ عَيْنِي وَثَمَرَةَ فُؤَادِي فَقَالَ يَا اُمَّاهُ

برتو باد سلام ای روشنی چشم من و میوه دل من پس گفت ای مادر

اِنِّي اَشَمُّ عِنْدَكِ رَائِحَةً طَيِّبَةً كَاَنَّهَا رَائِحَةُ جَدِّي رَسُولِ

من استشمام میکنم نزد تو بوی خوشی را گویا بوی جدم رسول

اللهِ فَقُلْتُ نَعَمْ اِنَّ جَدَّكَ تَحْتَ الْكِسَاءِ فَاَقْبَلَ الْحَسَنُ نَحْوَ

خدا است پس گفتم بلی بدرستیکه جد تو درزیر کساء است پس آمد حضرت حسن نزدیک

الْكِسَاءِ وَقَالَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا جَدَّاهُ يَا رَسُوْلَ اللهِ اَتَاْذَنُ

کساء و عرض کرد سلام برتو ای جد بزرگوار ای رسول خدا آیا اذن میدہید

لِيْ اَنْ اَدْخُلَ مَعَكَ تَحْتَ الْكِسَاءِ قَالَ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ

مرا اینکه داخل شوم با تو درزیر کساء (رسول خدا) فرمود و برتو باد سلام

يَا وَلَدِيْ وَيَا صَاحِبَ حَوْضِيْ قَدْ اَذِنْتُ لَكَ فَدَخَلَ مَعَهُ

ای پسر من وای صاحب اختیار حوض من تحقیق اذن دادم ترا پس داخل شد حسن با او

تَحْتَ الْكِسَاءِ فَمَا كَانَتْ اِلَّا سَاعَةً وَاِذَا بِوَلَدِيَ الْحُسَيْنِ

درزیر کساء (فرمود فاطمه) نگذشت مگر اندکی که ناگاه پسرم حضرت حسین

قَدْ اَقْبَلَ وَقَالَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا اُمَّاهُ فَقُلْتُ وَعَلَيْكَ

آمد و عرض کرد سلام برتو باد ای مادر پس گفتم برتو باد

السَّلَامُ يَا وَلَدِيْ وَيَا قُرَّةَ عَيْنِيْ وَثَمَرَةَ فُؤَادِيْ فَقَالَ لِيْ يَا

سلام ای پسر من وای روشنی چشم من ومیوه دل من پس گفت ای

اُمَّاهُ اِنِّيْ اَشَمُّ عِنْدَكِ رَائِحَةً طَيِّبَةً كَاَنَّهَا رَائِحَةُ جَدِّيْ

مادر بدرستیکه من استشمام میکنم نزد تو بوی خوشی را گویا بوی جدم

رَسُوْلِ اللهِ فَقُلْتُ نَعَمْ اِنَّ جَدَّكَ وَاَخَاكَ تَحْتَ الْكِسَاءِ

رسول خدا صلی الله علیه وآله پس گفتم بلی بدرستیکه جد تو و برادر تو درزیر کساء اند

فَدَنٰى الْحُسَيْنُ نَحْوَ الْكِسَاءِ وَقَالَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا جَدَّاهُ

پس نزدیک شد حسین جانب کساء و عرض کرد سلام برتو باد ای جد بزرگوار

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنِ اخْتَارَهُ اللهُ اَتَاْذَنُ لِيْ اَنْ اَدْخُلَ

و سلام برتو باد ای کسیکه اختیار کرد او را خداوند از خلق خود آیا اذن میدهی مرا اینکه داخل شوم

مَعَكُمَا تَحْتَ الْكِسَاءِ فَقَالَ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا وَلَدِيْ

با شما درزیر کساء (پس رسول خدا فرمود) و برتو باد سلام ای پسر من

وَيَا شَافِعَ أُمَّتِي قَدْ أَذِنْتُ لَكَ فَدَخَلَ مَعَهُمَا تَحْتَ الْكِسَاءِ

ای شافع امت من بتحقیق اذن دادم ترا پس داخل شد حسین تا با ایشان در زیر کساء

فَأَقْبَلَ عِنْدَ ذَلِكَ أَبُو الْحَسَنِ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ وَقَالَ

(پس فاطمه فرمود) : آمد آنزمان ابوالحسن علی بن ابیطالب علیه السلام و گفت

اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ رَسُولِ اللهِ فَقُلْتُ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ

سلام بر تو باد ای دختر رسول خدا صلی الله علیه و آله پس عرض کردم بر تو باد سلام

يَا أَبَا الْحَسَنِ وَيَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ فَقَالَ يَا فَاطِمَةُ إِنِّي أَشَمُّ

ای ابوالحسن و ای امیر المؤمنین پس فرمود ای فاطمه بدرستیکه من استشمام میکنم

عِنْدَكِ رَائِحَةً طَيِّبَةً كَأَنَّهَا رَائِحَةُ أَخِي وَابْنِ عَمِّي رَسُولِ

نزد تو بوی خوشی گویا بوی برادر و پسر عم من رسول

اللهِ فَقُلْتُ نَعَمْ هَا هُوَ مَعَ وَلَدَيْكَ تَحْتَ الْكِسَاءِ فَأَقْبَلَ

خدا است پس عرض کردم بلی اینک او با دو فرزندت در زیر کساء است پس آمد

عَلِيٌّ نَحْوَ الْكِسَاءِ وَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللهِ (ص)

علی علیه السلام جانب کساء و عرض کرد سلام بر تو ای رسول خدا صلی الله علیه و آله

أَتَأْذَنُ لِي أَنْ أَكُونَ مَعَكُمْ تَحْتَ الْكِسَاءِ قَالَ لَهُ وَعَلَيْكَ

آیا اذن میدهی مرا اینکه بوده باشم با شما در زیر کساء (پیغمبر فرمود) : باو بر تو باد

السَّلَامُ يَا أَخِي يَا وَصِيِّي وَخَلِيفَتِي وَصَاحِبَ لِوَائِي قَدْ أَذِنْتُ

سلام ای برادر من ای وصی و جانشین من و صاحب رایت و علم من بتحقیق اذن دادم

لَكَ فَدَخَلَ عَلِيٌّ تَحْتَ الْكِسَاءِ ثُمَّ أَتَيْتُ نَحْوَ الْكِسَاءِ

ترا پس داخل شد علی علیه السلام در زیر کساء پس من رفتم جانب کساء

وَقُلْتُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَتَاهُ يَا رَسُولَ اللهِ أَتَأْذَنُ لِي

و عرض کردم سلام بر تو باد ای پدر من ای رسول خدا آیا اذن میدهی مرا

أَنْ أَكُونَ مَعَكُمْ تَحْتَ الْكِسَاءِ قَالَ وَعَلَيْكِ السَّلَامُ

اینکه بوده باشم با شما در زیر کساء (پیغمبر فرمود) : بر تو باد سلام

يا بُنَيَّ وَيا بَضْعَتي قَدْ اَذِنْتُ لَكِ فَدَخَلْتُ تَحْتَ الْكِساءِ
ای دختر من و ای پاره تن من بتحقیق اذن دادم ترا پس داخل شد در زیر کساء

فَلَمّا اكْتَمَلْنا جَميعاً تَحْتَ الْكِساءِ اَخَذَ اَبي رَسُولُ اللهِ صلی الله علیه وآله
پس زمانیکه جمع شدیم تمام در زیر کساء گرفت پدرم رسول خدا صلی الله علیه وآله

بِطَرَفَيِ الْكِساءِ وَاَوْمَأَ بِيَدِهِ الْيُمْنى اِلَى السَّماءِ وَقالَ اَللّهُمَّ
دو طرف کساء را و اشاره نمود بدست راست خود بسوی آسمان و عرض کرد خداوندا

اِنَّ هؤُلاءِ اَهْلُ بَيْتي وَخاصَّتي وَحامَّتي لَحْمُهُمْ لَحْمي وَدَمُهُمْ
بدرستیکه اینها اهل بیت من و خواص من و حامیان من میباشند گوشت ایشان گوشت من

دَمي يُؤْلِمُني ما يُؤْلِمُهُمْ وَيُحْزِنُني ما يُحْزِنُهُمْ اَنَا حَرْبٌ لِمَنْ
و خون ایشان خون من است اذیت میکند مرا آنچه اذیت میکند اینها را و غمگین میکند مرا آنچه غمگین میکند اینها را من در جنگم

حارَبَهُمْ وَسِلْمٌ لِمَنْ سالَمَهُمْ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عاداهُمْ وَمُحِبٌّ
با هر که جنگ نماید با آنها و در صلحم با هر که صلح است با آنها و دشمنم با هر که دشمن است با آنها و دوستم

لِمَنْ اَحَبَّهُمْ اِنَّهُمْ مِنّي وَاَنَا مِنْهُمْ فَاجْعَلْ صَلَواتِكَ وَبَرَكاتِكَ
با هر که دوست گرداند آنها را بدرستیکه ایشان از من و من از ایشانم پس قرار ده خدایا رحمتها و برکات خود را

وَرَحْمَتَكَ وَغُفْرانَكَ وَرِضْوانَكَ عَلَيَّ وَعَلَيْهِمْ وَاَذْهِبْ
و رحمت خود و آمرزش خود و رضای خود را بر من و بر آنها و دور کن

عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهِّرْهُمْ تَطْهيراً فَقالَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ يا مَلائِكَتي
از آنها پلیدی را و پاک گردان آنها را پاک کردنی پس فرمود خداوند عز و جل ای ملائکه من

وَيا سُكّانَ سَماواتي اِنّي ما خَلَقْتُ سَماءً مَبْنِيَّةً وَلا اَرْضاً
و ای ساکنان آسمانهای من بدرستیکه من خلق ننمودم آسمان بنا شده را و نه زمین

مَدْحِيَّةً وَلا قَمَراً مُنيراً وَلا شَمْساً مُضيئَةً وَلا فَلَكاً
گسترده شده را و نه ماه روشنی دهنده را و نه آفتاب درخشنده را و نه فلک را که

يَدُورُ وَلا بَحْراً يَجْري وَلا فُلْكاً يَسْري اِلاّ في مَحَبَّةِ هؤُلاءِ
دور میزند و نه دریا را که جاری است و نه کشتی که سیر میکند مگر بجهت دوستی اینها

الخَمسَةِ الَّذينَ هُم تَحتَ الكِساءِ فَقالَ الأمينُ جَبرائيلُ يا

پنج تن آنچنان بزرگواراند که در زیر کساء آسوده‌اند پس عرض کرد امین وحی جبرئیل ای

رَبِّ وَمَن تَحتَ الكِساءِ فَقالَ عَزَّ وَجَلَّ هُم أهلُ بَيتِ

پروردگار کیست در زیر کساء پس فرمود خداوند عزّ و جلّ آنها اهل بیت

النُّبُوَّةِ وَمَعدِنُ الرِّسالَةِ هُم فاطِمَةُ وَأبوها وَبَعلُها وَ

پیغمبری هستند و مرکز رسالت هستند آنان فاطمه و پدر او و شوهر او و

بَنوها فَقالَ جَبرائيلُ يا رَبِّ أتَأذَنُ لي أن أهبِطَ إلَى الأرضِ

فرزندان او پس عرض کرد جبرئیل ای پروردگار من آیا اذن میدهی مرا که فرود آیم بسوی زمین

لِأكونَ مَعَهُم سادِساً فَقالَ اللهُ نَعَم قَد أذِنتُ لَكَ فَهَبَطَ

تا آنکه باشم ششم آنها پس فرمود خداوند بلی تحقیق اذن دادم ترا پس فرود آمد

الأمينُ جَبرائيلُ وَقالَ السَّلامُ عَلَيكَ يا رَسولَ اللهِ العَلِيُّ

امین وحی جبرئیل و عرض نمود سلام بر تو باد ای رسول خدا خداوند علی

الأعلى يُقرِئُكَ السَّلامَ وَيَخُصُّكَ بِالتَّحِيَّةِ وَالإكرامِ وَ

اعلی ترا سلام میرساند و مخصوص میگرداند ترا بتحیت و اکرام و

يَقولُ لَكَ وَعِزَّتي وَجَلالي إنّي ما خَلَقتُ سَماءً مَبنِيَّةً وَلا

میفرماید بشما که قسم بعزت و جلالم هرآینه که من خلق نکردم آسمان بنا شده و نه

أرضاً مَدحِيَّةً وَلا قَمَراً مُنيراً وَلا شَمساً مُضيئَةً وَلا

زمین گسترده شده و نه ماه روشنی دهنده و نه خورشید درخشنده و نه

فَلَكاً يَدورُ وَلا بَحراً يَجري وَلا فُلكاً يَسري إلّا لِأجلِكُم

فلک را که بچرخد و نه دریا که روان باشد و نه کشتی را که گردش بکند مگر برای شما

وَمَحَبَّتِكُم وَقَد أذِنَ لي أن أدخُلَ مَعَكُم فَهَل تَأذَنُ

و دوستی شما و تحقیق که اذن داده مرا خدا که داخل شوم با شما در زیر کساء پس آیا اذن میدهی

لي يا رَسولَ اللهِ فَقالَ رَسولُ اللهِ وَعَلَيكَ السَّلامُ يا أمينَ

مرا ای رسول خدا پس فرمود رسول خدا صلی الله علیه وآله بر تو باد سلام ای امین

وَحْيُ اللهِ اِنَّهُ نَعَمْ قَدْ اَذِنْتُ لَكَ فَدَخَلَ جَبْرَائِيلُ مَعَنَا

تَحْتَ الْكِسَاءِ فَقَالَ لِاَبِي اِنَّ اللهَ قَدْ اَوْحَى اِلَيْكُمْ يَقُولُ

اِنَّمَا يُرِيدُ اللهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ اَهْلَ الْبَيْتِ وَ

يُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا فَقَالَ عَلِيٌّ لِاَبِي يَا رَسُولَ اللهِ اَخْبِرْنِي

مَا لِجُلُوسِنَا هٰذَا تَحْتَ الْكِسَاءِ مِنَ الْفَضْلِ عِنْدَ اللهِ فَقَالَ

النَّبِيُّ وَالَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ نَبِيًّا وَاصْطَفَانِي بِالرِّسَالَةِ

نَجِيًّا مَا ذُكِرَ خَبَرُنَا هٰذَا فِي مَحْفِلٍ مِنْ مَحَافِلِ اَهْلِ الْاَرْضِ

وَفِيهِ جَمْعٌ مِنْ شِيعَتِنَا وَمُحِبِّينَا اِلَّا وَنَزَلَتْ عَلَيْهِمُ الرَّحْمَةُ

وَحَفَّتْ بِهِمُ الْمَلَائِكَةُ وَاسْتَغْفَرَتْ لَهُمْ اِلَى اَنْ

يَتَفَرَّقُوا فَقَالَ عَلِيٌّ اِذًا وَاللهِ فُزْنَا وَفَازَ شِيعَتُنَا وَرَبِّ

الْكَعْبَةِ فَقَالَ النَّبِيُّ ثَانِيًا يَا عَلِيُّ وَالَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ

نَبِيًّا وَاصْطَفَانِي بِالرِّسَالَةِ نَجِيًّا مَا ذُكِرَ خَبَرُنَا هٰذَا فِي

مَحْفِلٍ مِنْ مَحافِلِ أَهْلِ الْأَرْضِ وَفيهِ جَمْعٌ مِنْ شيعَتِنا وَمُحِبّينا

مجلسی از مجالس اهل زمین ودر آن جمعی از پیروان ما و دوستان ما

وَفيهِمْ مَهْمُومٌ إِلّا وَفَرَّجَ اللهُ هَمَّهُ وَلا مَغْمُومٌ إِلّا وَ

ودر میان آنها باشد صاحب همی مگر آنکه برطرف نماید خدا هم او را ونه غمگینی مگر آنکه

كَشَفَ اللهُ غَمَّهُ وَلا طالِبُ حاجَةٍ إِلّا وَقَضَى اللهُ حاجَتَهُ

از بین ببرد خداوند غم او را ونه طلب کننده حاجتی مگر آنکه بر بیاورد خداوند حاجت او

فَقالَ عَلِيٌّ عليه السلام إِذاً وَاللهِ فُزْنا وَسُعِدْنا وَكَذلِكَ شيعَتُنا

پس گفت علی علیه السلام در آنهنگام قسم بخدا رستگار شدیم وسعادتمند شدیم وهمچنین پیروان ما

فازُوا وَسُعِدُوا فِي الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ وَرَبِّ الْكَعْبَةِ

رستگار شدند وسعادتمند شدند در دنیا وآخرت قسم به پروردگار کعبه

